||പൂർണ്ണ പരമാത്മനേ നമഃ ||

WAY OF LIVING
(MALAYALAM)

ജീവിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗം

ജഗദ് ഗുരു തത്ത്വദർശ്ശി സന്ത് രാംപാൽ ജി മഹാരാജിന്റെ അമൂല്യമായ സത്സംഗത്തിൽ നിന്നും കൂടാതെ എല്ലാ പവിത്ര ധർമ്മങ്ങളുടെ പവിത്ര ധാർമ്മിക ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ആധാരത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ച അമൂല്യമായ പുസ്തകം.

സംഗ്രഹ കർത്താവും കൂടാതെ ലേഖകനും.
രാജു ദാസ് ഭഗത്, സത്‌ലോക് ആശ്രമം, ബർവാല, ജില്ലാ ഹിസാർ,..ഹരിയാന.

ജീവരാശിയാണ് നമ്മുടെ വംശം, മാനവികതയാണ് നമ്മുടെ മതം |
ഹിന്ദു, മുസ്ലീം, സിഖ്, ക്രിസ്ത്യൻ, എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്ഥമായ മതങ്ങൾ ഇല്ല ||

പ്രകാശനം് - പ്രചാർ പ്രസാദ് സമിതി കൂടാതെ സർവ്വ സംഗത്ത്.
സത്‌ലോക് ആശ്രം, ഹിസാർ - ട്ടോഹാനാ റോഡ്
ബർവാലാ, ജില്ല - ഹിസാർ (ഹരിയാന)(ഭാരതം)

ധർമ്മാർഥ വില - 20/- മാത്രം.

ആവശ്യമായി കാണുക

സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ മംഗള പ്രവചനം

രാജ് മ്യൂസിക് ചാനൽ വൈകിട്ട് 7.30 മുതൽ 8.30 വരെ

സാധന ചാനൽ വൈകിട്ട് 7.30 മുതൽ 8.30 വരെ

ശ്രദ്ധ ചാനൽ. ഉച്ചയ്ക്ക് 2:00 മുതൽ 3:00 വരെ

ഈശ്വർ ചാനൽ രാവിലെ 6:00 മുതൽ 7:00 വരെ

പ്രിന്റിംഗ്: കബീർ പ്രിന്റേഴ്സ
C117 ,സെക്ടറ്റർ: 3, ബവാന ,
ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഏരിയ, ന്യൂഡൽഹി.

സമ്പർക്കം ചെയ്യുക :- 08222880541, 08222880542,
08222880543, 08222880544, 08222880545.

മലയാളത്തിനു വേണ്ടി :- 8884160534, 8884160431.

Website :- www.jagatgururampalji.org
E-mail :- jagatgururampalji@yahoo.com

ഉള്ളടക്കം

ക്രമ	വിവരണം	പേജ് നമ്പർ.
1.	ആമുഖം	I
2.	രണ്ട് വാക്ക്	1
3.	മനുഷ്യ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പൊതുവായ വിശ്വാസം	4
4.	കഥ മാർക്കണ്ഡേയ മുനിയും അപ്സരയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം	12
5.	ഇന്ന്സഹോദരന് സമയമുണ്ട്	16
6.	ഭക്തിചെയ്യാത്തതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന ദോഷത്തിന്റെ മറ്റ്വിവരണം	20
7.	ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ ഒരാൾ അത്യധികം ദുരിതം അനുഭവിക്കും	23
8.	ഭക്തിയുടെ പാതയിലൂടെയുള്ള യാത്ര	24
9.	വിവാഹം എങ്ങനെ നടത്തണം?	24
10.	ഒരു പ്രണയ ബന്ധം എങ്ങനെയാണ് ?	26
11.	ദൈവമായ ശിവൻ തന്റെ ഭാര്യയെ ത്യജിച്ചത്	26
12.	നന്ദികെട്ട മകൻ	29
13.	കുട്ടികളില്ലാത്ത ദമ്പതികൾ സൂക്ഷിക്കുക	30
14.	അറിവില്ലാത്തവർ വിവാഹത്തിൽ നൃത്തംചെയ്യുന്നു	30
15.	സന്ത്കളായവരുടെ (യോഗി) അറിവുകൾ	30
16.	വിവാഹത്തിനു ശേഷമുള്ള യാത്ര	32
17.	പ്രത്യേക മസ്തിഷ്ക പ്രവാഹം	36
18.	ഒരു സദ്യൃത്തനായ വ്യക്തിയുടെ കഥ	38
19.	കൂട്ടുകെട്ടിന്റെയും ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെയും പ്രഭാവം	39
20.	കാശി സിറ്റിയിൽ പരമോന്നത പരമാത്മാവായ മായ കബീറിന്റെ സാമുദായിക ഭക്ഷണത്തിന്റെ ക്രമീകരണം	41
*	ആ കൂട്ട സമൂഹ ഭക്ഷണത്തിൽ സംഭവിച്ച മറ്റൊരു അത്ഭുതം	44
21.	ഹർലാൽജാഠിന്റെ കഥ	46
22.	പുകയിലയുടെ ഉപയോഗം കൊടിയ പാപമാണ്	48
23.	പുകയിലയുടെ ഉത്ഭവത്തിന്റെ കഥ	49
24.	പുകയിലയെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റ് കാഴ്ചപ്പാടുകൾ	52
25.	കഴുതകളും കുതിരകളും പോലും പുകയില വെറുക്കുന്നു	54
26.	ലഹരി നാശത്തിന് കാരണമാകുന്നു	55
27.	മാതാപിതാക്കളുടെ സേവനവും ബഹുമാനവും ഒരു പ്രധാന കടമയാണ്	59

28. കുട്ടികളുടെ സാധ്യമായ എല്ലാ തെറ്റുകളും പിതാവ് ക്ഷമിക്കും 60
29. കുടുംബത്തിലെ ഭിന്നത സത്സംഗത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു 66
30. പുഹ്ലോ ബായിയുടെ ഉപദേശം 68
31. ഇന്നത്തെ കാലത്തെ ചില യഥാർത്ഥ കഥകൾ 76
* ഭക്തനായ സുരേഷ് ദാസിന്റെ നശിച്ചുപോയ കുടുംബത്തെ ഐശ്വര്യമുള്ളതാക്കി 76
* സത്സംഗം കേൾക്കാത്തതിനാൽ സമ്പൂർണ നാശം സംഭവിച്ചു 78
* സത്സംഗത്തിന് പോകുന്നതിലൂടെ വലിയ പ്രതിസന്ധി ഒഴിവാകുന്നു 79
* മീരാ ബായിയെ വിഷം നൽകി കൊല്ലാനുള്ളവ്യർഥാ ശ്രമം 82
* മീരാ ബായിക്ക് സദ്ഗുരുവിന്റെ അഭയംലഭിച്ചു 82
* ഒരു കള്ളൻ ഒരിക്കലും സമ്പന്നനാകില്ല 88
* ഒരാൾ ലൗകികമായ ചീൻചു (പ്രക്ഷുബ്ണങ്ങൾ)ൽ മാത്രം ഭക്തിചെയ്യണം 91
* ചൗധരി ജീതാ ജാട്ട് ജ്ഞാനോദയം പ്രാപിച്ചു 94
* ഒരു വേശ്യയുടെ മോക്ഷം 96
* രങ്കയുടെയും ബങ്കയുടെയും കഥ 99
* കബീർജിയുടെ ശിഷ്യരുടെ പരീക്ഷണം 100
* പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിനെ രക്ത ദാഹിയായ ആന കൊലപ്പെടുത്താനുള്ള തെറ്റായ ശ്രമം 107
32. ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം 108
33. പരമാത്മാവിന് അസാധ്യമായി ഒന്നുമില്ല 109
34. ഏക് ലേവ എക്ദേവദൃതം (ഒരാൾഎടുക്കുന്നു, ഒരാൾ നൽകുന്നു) 113
35. സംസാരവും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അപകടകരമാണ് 115
36. സത്സംഗത്തിൽ നിന്ന് ഭക്തിയുടെ പാത കൈവരിക്കൽ 116
37. ആഖ്യാതാവ് പണ്ഡിറ്റ് മണിറാമിന്റെ പ്രവൃത്തി 124
38. പരീക്ഷിത് രാജാവിന്റെ മോക്ഷം 125
39. ഒരു പണ്ഡിറ്റിന്റെ നിർവ്വചനം 127
40. സുദാമ ഒരു പണ്ഡിറ്റായിരുന്നു 128
41. അനുരാഗ് സാഗർ അധ്യായത്തിന്റെ സംഗ്രഹം 129
* ഒരു ഭക്തന്റെ സ്വഭാവം എങ്ങനെയായിരിക്കണം? 135
* മനുഷ്യൻ (മനസ്സ്) ഏങ്ങനെയാണ് ഒരുവനെ നല്ല പ്രവൃത്തികളും പാപങ്ങളും ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്? 139
* ഒരു ഭക്തന്റെ പതിനാറ് ഗുണങ്ങൾ (ആഭരണങ്ങൾ). 140
* കാലന്റെ ആത്മാവ് സത് ഗുരുവിന്റെ അറിവ് അംഗീകരിക്കുന്നില്ല 143

*	ഒരു ഹൻസ് (ഭക്തൻ) സവിശേഷതകൾ	144
*	അറിവുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ സവിശേഷതകൾ,	144
*	ഒരു ഭക്തൻ പരോപകാരിയായിരിക്കണം	144
42.	ദീക്ഷ ശേഷം (നാം) മന്ത്രം ചൊല്ലേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്	146
*	ദസ് മുഖാമി രേഖ	149
*	ഒരു ഭക്തൻ ജതിയും സതിയും (പരിശുദ്ധൻ) ആയിരിക്കണം.	151
43.	ഗരുഡ് ബോധ് അധ്യായത്തിന്റെ സംഗ്രഹം	159
44.	ഹനുമാൻ ബോധ് അധ്യായത്തിന്റെ സംഗ്രഹം	172
45.	നമ്മൾ എങ്ങനെയാണ് കാലന്റെ കെണിയിൽ അകപ്പെട്ടത്?	183
46.	പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിന്റെ കാലനുമായുള്ള സംഭാഷണം	183
*	മുന്ന് യുഗങ്ങളിൽ കുറച്ച് ആത്മാക്കളെ എടുക്കുമെന്ന് കബീർജിയിൽ നിന്ന് കാലൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു	186
47.	പതിമൂന്ന് വണ്ടികളിൽ നിറച്ച കടലാസിൽ എഴുത്ത്	192
48.	നിലവിൽ എത്ര കലിയുഗം കടന്നുപോയി?	195
49.	ഗുരുവില്ലാതെ മോക്ഷം സാധ്യമല്ല	196
50.	സമ്പൂർണ ഗുരുവിന്റെ വാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ ഭക്തി സാധ്യമാണ്	198
51.	വാസുദേവിന്റെ നിർവ്വചനം	205
52.	ഗീത പ്രകാരം ആരെയാണ് ആരാധിക്കേണ്ടത്?	211
53.	പൂജയും (ആരാധന) സാധനയും (മതപരമായ ആചാരം) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം	224
54.	ദുർവാസ മഹർഷിയുടെ കർമ്മം	230
55.	സൃഷ്ടി രചന	237
*	എങ്ങനെയാണ് കാലന്റെ കെണിയിൽ ആത്മാക്കൾ കുടുങ്ങിയത്?	240
*	ശ്രീ ബ്രഹ്മാവിന്റെയും ശ്രീ വിഷ്ണുവിന്റെയും ശ്രീ ശിവന്റെയും ജനനം	244
*	എന്താണ് മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ ? തെളിവുകൾ സഹിതം	245
*	പ്രകടമാകാതെ തുടരാനുള്ള ബ്രഹ്മിന്റെ (കാലൻ) പ്രതിജ്ഞ	246
*	തന്റെ പിതാവിനെ കണ്ടെത്താനുള്ള ബ്രഹ്മാവിന്റെ ശ്രമം (കാൽ/ബ്രഹ്മ്)	248
*	അമ്മയുടെ (ദുർഗ്ഗ) ശാപം ബ്രഹ്മാവിന്	249
*	തന്റെ പിതാവായ ബ്രഹ്മത്തെ തേടി വിഷ്ണു-വിന്റെ യാത്രയും അമ്മ ദുർഗ്ഗയുടെ അനുഗ്രഹവും	251
*	പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഏഴ് സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ സ്ഥാപനം	257
*	പവിത്ര അഥർവ്വവേദത്തിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ്	259

* പവിത്ര ഋഗ്വേദിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ് 263
* പവിത്ര ശ്രീമദ് ദേവി മഹാപുരാണത്തിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ് 268
* പവിത്ര ശിവമഹാപുരാണത്തിൽ സൃഷ്ടിരചനയുടെ തെളിവ് 269
* ഗീതയിൽ സൃഷ്ടിരചനയുടെ തെളിവ് 270
* പവിത്ര ബൈബിളിലും പവിത്ര ഖുറാൻ ഷെരീഫിലും സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ് 274
* ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന പരമ ദൈവമായ കബീറിന്റെ (കവി ദേവ്) പവിത്ര വാണിയിൽ സൃഷ്ടിരചനയുടെ തെളിവ് 275
* ബഹുമാവപ്പെട്ട ഗരീബ്ദാസ്സാഹിബിന്റെ പവിത്ര വാണിയിൽ സൃഷ്ടിരചനയുടെ തെളിവ് 277
* ബഹുമാനപ്പെട്ട നാനാക് സാഹിബിന്റെ പവിത്ര വാണി സ്രൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ് 282
* മറ്റ് സന്യാസിമാർ സൃഷ്ടി രചനയുടെ അടിസ്ഥാന രഹിതമായ കഥ 285
56. ഭക്തിയുടെ പെരുമാറ്റച്ചട്ടം (ആരാധന) 287
* ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കുള്ള പ്രധാന വിവരങ്ങൾ 287
* (കർമ്മകാണ്ട്) ആചാരപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ കഥ 294
57. വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധനാ രീതിയിൽ നിന്ന് പ്രയോജനങ്ങൾ ലഭിച്ചു 298
* പരമാത്മാവ് ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിച്ചു. 299
* 11000 വോൾട്ടേജുള്ള വൈദ്യുത വയറിൽ നിന്ന് റിലീസ് 307
* പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് സാധകന് ഭയങ്കരമായ രോഗങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു അതുപോലെ ആയുസ്സും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. 309
* ഭക്തനായ രവികുമാർ ദാസിന്റെ ആത്മകഥ. 310
* ഭൂത പ്രേതങ്ങളുടെ കഷ്ടതകൾ ദൂരീകരിക്കുന്നു. 310

ആമുഖം

സർവ്വ ഭക്തരോടും താഴ്മയായ പ്രാർത്ഥനയാണ് അതായത് ഈ പുസ്തകം പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നതിന്റെ മൂല ഉദ്ദേശം എന്തെന്നാൽ സർവ്വ ഭക്ത സമാജത്തിനും ശാസ്ത്ര അനുഗ്രഹ ഭക്തിമാർഗ്ഗം ലഭിക്കണം അതായത് ഇന്ന് ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികളും സിക്കുകാരും എല്ലാവരും അവരവരുടെ ധർമ്മ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സത്യമായി കണക്കാക്കി അതിന്റെ ആധാരത്തിൽ ഭക്തിസാധന ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ ഇതിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഗൂഢ രഹസ്യത്തിന്റെ പൊരുൾ മനസ്സിലാക്കാതെ ഭക്തി സാധന ചെയ്യുന്നു, ഈ സാധനങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ട് അവർക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയായ ഗുണം ലഭിക്കുന്നില്ല കാരണം ഗീത അധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു അതായത് ഏതൊരു സാധനം ശാസ്ത്ര വിധി ഉപേക്ഷിച്ച് സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ആചരണം ചെയ്താൽ അവർക്ക് യാതൊരുവിധ സുഖവും പ്രാപ്തമാകുന്നില്ല, കൂടാതെ ഒരു സിദ്ധിയും പ്രാപിക്കുന്നില്ല അതുപോലെ പരമഗതിയും നേടുന്നില്ല. അതിനാൽ ഈ സാധനങ്ങളെല്ലാം വ്യർത്ഥമാണ്. സമ്പൂർണ്ണമായ ആധ്യാത്മിക ജ്ഞാനം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധ സാധനകങ്ങൾ അവർക്ക് ഉപേക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ശാസ്ത്ര അനുകൂല ഭക്തി പോലും സമൂഹത്തിൽ അത് സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മാധ്യമത്തിൽ കൂടി സമൂഹത്തിന് ശാസ്ത്ര അനുകൂല ഭക്തി നൽകുകയാണ്. ഇത് ഹിന്ദു മുസ്ലിം സിക്ക് ക്രിസ്ത്യൻ എന്നീ എല്ലാ പവിത്ര ധർമ്മങ്ങളുടെ അതുപോലെ പവിത്ര ധാർമിക ഗ്രന്ഥങ്ങളായ അമർ ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്, കൂടാതെ കബീർ സാഗറിന്റെ യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തിരിക്കുന്നതാണ് കൂടാതെ സന്ത് രംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ അമൂല്യമായ സത്സംഗത്തിൽ നിന്ന് സംഗ്രഹിച്ച് എടുത്തിരിക്കുന്നതാണ്. ഇതെല്ലാം പവിത്ര ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പ്രമാണമുണ്ട്. ഇതിനാൽ പൂർണ്ണമായ മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നു. ഇവിടെ സാധകന് സാംസ്കാരികമായും ആധ്യാത്മികമായ രണ്ട് ലാഭം പ്രാപ്തമാകുന്നു. ഈ പുസ്തകം പ്രകാശനം കൊണ്ട് മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശം മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാവനകളെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകാനോ അപമാനിക്കാനോ ഉള്ളതല്ല. ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശം അതാത് പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നിഗൂഢമായ രഹസ്യങ്ങൾ എല്ലാവരും അറിയുവാനും കൂടാതെ സർവ്വ ഭക്തർക്കും ശാസ്ത്ര അനുകൂല സത് ഭക്തി സാധനകൾ നൽകി അവർക്ക് സാംസ്കാരിക സുഖവും കൂടാതെ പൂർണ്ണ മോക്ഷവും പ്രാപ്തമാകട്ടെ.

ജീനെ കി റാഹ് (ജീവിതരീതി) എന്ന പുസ്തകം എല്ലാ വീട്ടിലും സൂക്ഷിക്കാൻ യോഗ്യമാണ്. ഇത് വായിക്കുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, നിങ്ങൾ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും സന്തുഷ്ടരാകും. നിങ്ങൾ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന്

രക്ഷിക്കപ്പെടും. വീട്ടിലെ അസ്വസ്ഥതകൾ അവസാനിക്കും. പുത്രന്മാരും ,മരുമക്കളും അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെ അസാധാരണമായി സേവിക്കും. പരമാത്മാവ് ഗ്രഹത്തിൽ വസിക്കും. പ്രേത ആത്മാക്കൾ, എന്ന് വച്ചാൽ (പിതൃ)ഭൈരവൻ, വേതാളം, തുടങ്ങിയ ദുഷ്ടാത്മാക്കൾ ആ കുടുംബത്തിന്റെ അടുത്ത് പോലും വരില്ല. അർദ്ധ ദൈവങ്ങൾ ആ ഭക്ത കുടുംബത്തെ സംരക്ഷിക്കും. ഈ ഗ്രന്ഥം വായിക്കുമ്പോൾ ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും നിയമപ്രകാരം പൂജിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ഭക്തന് അകാല മരണം ഉണ്ടാകില്ല.

നശിച്ചുപോയ കുടുംബങ്ങൾ ഈ പുസ്തകം വായിച്ചാൽ സമൃദ്ധമാകും. ഈ പുസ്തകം കൈവശമുള്ള ഒരു കുടുംബം അത് വായിക്കുകയും. തൽഫലമായി, ഒരാളുടെ ആത്മാവിനെ സ്പർശിക്കുന്ന അത്തരം തെളിവുകൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉള്ളതിനാൽ അവർ ഡിഅഡിക്റ്റായിമാറും. ഒരാൾക്ക് മദ്യം, പുകയില, മറ്റ് ലഹരി പദാർത്ഥങ്ങൾ എന്നിവയോട് വളരെ വെറുപ്പ് ഉണ്ടായിരിക്കും, അവരുടെ പേരുകൾ പറയുമ്പോൾ പോലും ഒരാളുടെ ആത്മാവ് വിറയ്ക്കും. മുഴുവൻ കുടുംബവും സന്തോഷകരമായ ജീവിതം നയിക്കും. ജീവിതയാത്ര അനായാസം കടന്നുപോകും എന്തെന്നാൽ ജീവന്റെ വഴി തെളിഞ്ഞുവരും.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ, സമ്പൂർണ്ണ പരമാത്മാവവിന്റെ എല്ലാ വിവരങ്ങളും നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് എന്താണ്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധനാ രീതി എന്താണ്? മനുഷ്യ ജീവിതം സഫലമാകും. കുടുംബത്തിൽ ദുരാചാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകില്ല. ദൈവകൃപ എപ്പോഴും അതിന്മേൽ വർഷിക്കും. പരമോന്നതമായ ജീവിത മാർഗ്ഗം നേടുന്നതിലൂടെ ഒരാളുടെ യാത്ര എളുപ്പമാകും. ഈ പുസ്തകം വീട്ടിൽ സൂക്ഷിക്കാത്ത ഒരാൾ, പരമോന്നതമായ ജീവിതമാർഗ്ഗം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ, അവൻ/അവൾ, ലോകത്തിന്റെ കാടുകളിൽ നഷ്ടപ്പെടുകയും അവന്റെ/അവളുടെ വിലപ്പെട്ട ജീവിതം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസസ്ഥലത്ത് എത്തിപെട്ടാൽ ഒരാൾക്ക് പശ്ചാത്താപമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഉണ്ടാകില്ല. പരമോന്നതമായ ജീവിതമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം പാഴാക്കിയെന്ന് ആ സമയത്ത് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കും ദൈവമേ ദയവായി എനിക്ക് ഒരു മനുഷ്യ ജീവിതംകൂടി തരൂ. യഥാർത്ഥ ഹൃദയത്തോടെ ഞാൻ യഥാർത്ഥ ഭക്തിചെയ്യും. യഥാർത്ഥ ജീവിതരീതി അറിയാൻ ഞാൻ സത്സംഗത്തിന് പോകും. എന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞാൻ ഭക്തിചെയ്യും. എന്റെ ക്ഷേമം ഞാൻ ചെയ്തുതരാം. നിങ്ങളുടെ മുൻകാല ജീവിതങ്ങളുടെ സിനിമ ആ ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ (ഓഫീസിൽ) പ്ലേ ചെയ്യും, അതിൽനിങ്ങൾക്ക് ഒരു മനുഷ്യ ജീവൻ ലഭിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, ഓരോ തവണയും നിങ്ങൾ ഒരേകാര്യം പറയുന്നു, എനിക്ക് ഒരു മനുഷ്യ ജീവിതംകൂടി തരൂ; ഞാൻ ഒരിക്കലും ഒരു തിന്മയും ചെയ്യില്ല. എന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞാൻ ഭക്തിചെയ്യും. എന്റെ ഉപജീവനത്തിനായി ഞാൻ എന്റെ ജോലിയും ചെയ്യും. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സദ്ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കും (മോക്ഷം). ഈ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്ത തെറ്റ് ഞാൻ ഒരിക്കലും ആവർത്തിക്കില്ല. എന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞാൻ ഭക്തിചെയ്യും. എന്റെ ഉപജീവനത്തിനായി ഞാൻ എന്റെ ജോലിയും ചെയ്യും.

ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സദ്ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കും (മോക്ഷം). ഈ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്ത തെറ്റ് ഒരിക്കലും ആവർത്തിക്കില്ല.

അപ്പോൾ പരമാത്മാവ് പറയുന്നു നീ നിന്നെത്തന്നെ വിസ്മിയാക്കി, നിന്റെ ജീവിതം നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, പാപങ്ങളുടെ ഒരു ലോറിയുമായി ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കും എന്നെ കബളിപ്പിക്കണം. പോയിതുലയൂ. പിന്നെ ഏൺപത്തിനാലു ലക്ഷം തരം ജീവജാലങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ കറങ്ങുക. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മനുഷ്യ ജീവൻ (പുരുഷൻ:/സ്ത്രീ) ലഭിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, സന്യാസിമാരുടെ സത്സംഗം (വാണികൾ) ശ്രദ്ധാപൂർവം ശ്രവിക്കുകയും സ്വയം മോക്ഷം നേടുകയും ചെയ്യുക.

ഈ പുണ്യഗ്രന്ഥം വായിക്കുന്നതിലൂടെ നിങ്ങളുടെ നൂറ്റി ഒന്ന് (101) തലമുറകൾ ഇഹലോകത്തും മറുവശത്തും സന്തോഷത്തോടെ നിലനിൽക്കട്ടെ എന്ന് വായനക്കാരോടുള്ള അഭ്യർത്ഥനയാണ്. പരമാത്മാവവിന്റെ കൽപ്പനയായി കരുതി കുടുംബം മുഴുവൻ വായിക്കണം. ഒരാൾക്ക് വായിക്കാം മറ്റുള്ളവർക്ക് കേൾക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവർക്കും സ്വന്തം കോപ്പി വാങ്ങി ദിവസവും വായിക്കാം. ഇതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഓരോ വിഷയവും ശരിയാണെന്ന് കരുതുക. അതിനെ നിസ്സാരമായി കാണരുത്. ഇത് ഒരു തമാശക്കാരൻ ഉണ്ടാക്കിയതല്ല. പരമോന്നത പരമാത്മാവവിന്റെ ദാസനായ രാംപാൽദാസ് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യ രാശിയുടെ ക്ഷേമം ലക്ഷ്യമാക്കി എഴുതിയതാണ്. അത് പൂർണമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക.

//സത് സാഹിബ്.//

സംഗ്രഹ കർത്താവും കൂടാതെ
ലേഖകനും.
രാജു ദാസ് ഭഗത്,
സത് ലോക ആശ്രമം
ബർവാല ഹിസാർ ജില്ല, ഹരിയാന(ഭാരതം).

==========

രണ്ട് വാക്ക്

ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതയാത്ര ആരംഭിക്കുന്നത് ജനനത്തിൽ നിന്നാണ്. അവന്റെ/അവളുടെ ലക്ഷ്യ സ്ഥാനം മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചതാണ്. ഇവിടെ ഈ പവിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിത യാത്രയുടെ വിശദമായ വിവരണമുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യന്റെ (പുരുഷന്റെ/സ്ത്രീയുടെ) ലക്ഷ്യം മോക്ഷ പ്രാപ്തിയാണ്. ഒരാളുടെ പാതയിൽ പാപങ്ങളുടെയും സൽകർമ്മങ്ങളുടെയും കുഴികളും മുള്ളുകളും ഉണ്ട്. ഇത് കേൾക്കുമ്പോൾ, പാപങ്ങൾ തീർച്ചയായും തടസ്സങ്ങളാണെങ്കിലും സത്കർമങ്ങൾ സന്തോഷത്തിന്റെ ദാതാവാണെന്ന് നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെടും; അവയെ കുഴികളെന്ന് വിളിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. അതിന്റെ ഹ്രസ്വ വിവരണം :

പാപങ്ങൾ പോലെയുള്ള കുഴികളും മുള്ളുകളും : വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധനയിലൂടെ മോക്ഷം നേടാൻ ഒരു മനുഷ്യ ജീവിതം കൈവരിക്കുന്നു. പാപ പ്രവൃത്തികളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഭക്തിക്ക് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, പാപങ്ങൾ കാരണം, ഒരാൾ ശരീരത്തിൽ ഒരു രോഗ ബാധിതനാകുന്നു, കന്നുകാലികൾക്കും വിളകൾക്കും നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഒരാളുടെ കടം വർദ്ധിക്കുന്നു. കടക്കെണിയിലായ ഒരാൾ രാവും പകലും ആശങ്കാകുലനാണ്. അവനു/അവൾക്ക് ഭക്തി ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. സമ്പൂർണ്ണ സദ്ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, പരമേശ്വരൻ ആ ഭക്തന്റെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളെയും ഇല്ലാതാക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ ഭക്തൻ അവന്റെ/അവളുടെ ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ കൂടുതൽ ഭക്തിയോടെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നു. പരമാത്മാവിലുള്ള അവന്റെ/അവളുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുന്നു; ഉറച്ചതാകുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ഭക്തൻ അവനെ തന്നെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കണം. അതുപോലെ, വിശ്വസ്തയായ ഒരു ഭാര്യ തന്റെ ലൈംഗികാഭിലാഷം (ലൈംഗമഹ മെശേളമരശേീ) നിറവേറ്റാൻ, തന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ പോലും, തന്റെ ഭർത്താവിനെ അല്ലാതെ മറ്റാരെയും കുറിച്ച് ചിന്തിക്കില്ല, മറ്റേയാൾ എത്ര സുന്ദരനാണെങ്കിലും. അവളുടെ ഭർത്താവ് അവൾക്ക് എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും നൽകാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തുന്നു. അവൻ അവളെ അസാധാരണമായി സ്നേഹിക്കുന്നു. അതുപോലെ, ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, ഒരു ആത്മാവ് പരമാത്മാവുമായി ഐക്യപ്പെടുന്നു. ഗുരുജി ആത്മാവിനെ പരമാത്മാവുമായി വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യ ശരീരമുള്ള ആ ആത്മാവ് തന്റെ പരമോന്നത ഭർത്താവിൽ / യജമാനനായ പരമാത്മാവിന് ഒരു വിശ്വസ്ത ഭാര്യയെപ്പോലെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതായത്, മറ്റേതെങ്കിലും ദൈവം/ദേവത തന്റെ ആഗ്രഹം നിറവേറ്റാൻ അവൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവളുടെ പരമോന്നത ഭർത്താവ് / യജമാനൻ ദൈവം അവളുടെ ജീവിത പാതയിൽ നിന്ന് എല്ലാ തടസ്സങ്ങളും പാപ പ്രവൃത്തികളുടെ മുള്ളുകളും തൂത്തു വാരുന്നു. ആ ആത്മാവിന്റെ ജീവിത പാത എളുപ്പവും തടസ്സങ്ങളില്ലാത്തതുമാകുന്നു. അവൻ/അവൾ എളുപ്പത്തിൽ ലക്ഷ്യ സ്ഥാനത്ത് എത്തുന്നു. ആ ആത്മാവിന് വേണ്ടി ദൈവം എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർജിയിൽ നിന്ന് നേടിയ അറിവിൽ നിന്ന് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ്ജി ഇത് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്:

ഗരീബ്, പതിവ്രത ജർമീ പർ, ജ്യോം ജ്യോം ധരി ഹൈ പാവൈം ।
സമർഥ സാടു ദേത് ഹേ, ന കൗംട്ടാ ലഗ് ജാവൈം ।।

പരമാത്മാവ് കബീർജി പ്രസ്താവിച്ചു:

കബീർ, സാധക് കേ ലക്ഷൻ കഹൂം, രഹൈ ജ്യോം പതിവ്യത നാരീ ।
കഹ് കബീർ പരമാത്മാകോ, ലഗൈ ആത്മ പ്യാരി ।।
പതിവ്യതകേ ഭക്തി പാഥ് കോ, ആപ് സാഫ് കരേ കർത്താർ ।
ആൻ ഉപാസ്നാ ത്യാഗ് ദേ, സോ പതിവ്യതാ പാർ ।।

ഭക്തിയുടെ പാതയിൽ തടസ്സമാകുന്ന പാപങ്ങൾ ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

കബീർ, ജബ് ഹി സത്യനാം ഹൃദയ ധരോ, ഭയോ പാപ് കോ നാശ് ।
ജൈസേ ചിങ്കാരി അഗ്നി കി, പടേ പുരാണേ ഘാസ് ।।

അതിനാൽ, ഒരു സമ്പൂർണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, എല്ലാവരും, പുരുഷൻ. സ്ത്രീ, കുട്ടികൾ (3 വയസ്സിന് ശേഷം), ചെറുപ്പക്കാർ എന്നിവർ തീർച്ചയായും ഭക്തി ചെയ്യണം.

പുണ്യ കർമ്മങ്ങളും ഭക്തിയുടെ പാതയിൽ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

മുൻ ജന്മത്തിലെ പുണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായി ഒരാൾക്ക് വീട്ടിൽ സമ്പത്ത്, എല്ലാ സുഖ സൗകെര്യങ്ങളും ഉണ്ട്. ആർക്കെങ്കിലും ഉയർന്ന സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു, അത് ഭക്തിക്ക് തടസ്സമാണ്. ആ ആശ്വാസം ഒരു വ്യക്തിയെ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് കിലോമീറ്ററുകൾ അകറ്റുന്നു. അത്തരമൊരു സുഖവും ജീവിത പാതയിൽ ഒരു തടസ്സമാണ്. അത് പരമാത്മാ സാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യ സ്ഥാനത്തെ കൂടുതൽ ദൂരത്തേക്ക് നീക്കുന്നു.

കബീർ, സുഖ്കേ മാഥേ പത്തർ പഡോ, നാം ഹൃദയ്സേ ജാവൈ ।
ബലി ഹാരി വാ ദുഖ് കേ, ജോ പൽപൽ നാം രഠാവൈ ।।

പണക്കാരനും ഉയർന്ന പദവിയുള്ളവനുമായ ഒരാളോട് നിങ്ങൾ പരമാത്മാവിന്റെ കഥ പറയാൻ ശ്രമിച്ചാൽ, അയാൾക്ക് അതിൽ താൽപ്പര്യംമുണ്ടാകില്ല. മറുവശത്ത്, പാപ പ്രവൃത്തികളുടെ പ്രഹരങ്ങളാൽ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുമായി പ രമാത്മാവിന്റെ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യുക. അവനോട് പറയുക പരമാത്മാവ് എല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകളും ഇല്ലാതാക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് പരമാത്മാവിനെ ആരാധിക്കാം. നോക്കൂ, നമ്മുടെ ഗ്രാമത്തിലെ അത്തരത്തിലുള്ള ഒരാൾ ആ സന്തിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് സന്തോഷിച്ചു. അവനും നിങ്ങളെപ്പോലെ കഷ്ടപ്പെടുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ ദുഖിതൻ ഭക്തി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നു. ആ ദുരിതം അവന് അനുഗ്രഹമായി മാറി.
സന്തുഷ്ടനായ ഒരു വ്യക്തിയോട് നാം എങ്ങനെ വിശദീകരിക്കും? നല്ല പ്രവൃത്തികളുടെ മതിയായ ശേഖരം ആ ധനികനുണ്ട് . തന്റെ സത് കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം ഭക്ഷിക്കുകയും, ശൂന്യമാവുകയും, പാപങ്ങളുടെ ഒരു ട്രെയിൻ ചരക്ക് ഭാരം ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു, മരണശേഷം, തലയും തൂക്കി, ഭയത്തോടെ ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിലേക്ക് പോകും. പട്ടിയുടെയും കഴുതയുടെയും പന്നിയുടെയും ജീവൻ അവന് ലഭിക്കും. ഇതിനു വിപ രീതമായി, പരമാത്മാ ഭക്തി അനുഷ്ഠിച്ച്, ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട്, ദുഖിതന ും ദരിദ്രനുമായ ഒരാൾ നിലവിലെ ജീവിതത്തിൽ സന്തുഷ്ടനാകും. പാപകർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വയം രക്ഷിച്ച്, ഭക്തി സമ്പത്തുകൊണ്ട് സമ്പന്നമായ പുണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെ ഒരു ഗുഡ്സ് ട്രെയിൻ കയറ്റി, ഒരുവൻ നിർഭയമായി ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിലേക്ക് പേ ാകും. ദൈവം അവനെ ആശ്ലേഷിക്കും. ആ ഭക്തന് മോക്ഷം നൽകി ദൈവം അവനെ എന്നേക്കും സന്തോഷിപ്പിക്കും.

അഥവ ധനികനും ഉയർന്ന പദവിയിലുള്ള സന്തുഷ്ടനുമായ ഒരു വ്യക്തിയും ഭക്തി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയാൽ, അവന്റെ ദൗത്യം പൂർത്തിയായി; മോക്ഷത്തിൽ ഒരു തടസ്സവുമില്ല.

ചോദ്യം: ഒരു മാന്യൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ ലഹരി വസ്തുക്കളൊന്നും കഴിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ ദുഷ് പ്രവണതകളിൽ നിന്നും ഞാൻ അകന്നിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ സഹോദരിമാരെയും പെൺമക്കളെയും ഞാൻ എന്റേതായി കണക്കാക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരു പാപവും ചെയ്യുന്നില്ല. എനിക്ക് ഭക്തി ചെയ്യേണ്ടതില്ല. എല്ലാത്തരം ദുഷ്പ്ര വൃത്തികളും ചെയ്തിരുന്ന, ചീത്തപ്പേരുള്ള അത്തരം പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും സത്സംഗത്തിന് പോകുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഉത്തരം: രണ്ടേക്കർ സ്ഥലമുണ്ട്. ഒരേക്കർ നിലം ഉഴുതുമറിച്ചു, അതായത്, കളയും കുറ്റിക്കാടുകളും പുല്ലും കുഴിച്ച്, കലപ്പയോ ട്രാക്ടറോ ഉപയോഗിച്ച് ഉഴുതു, പക്ഷേ വിത്ത് പാകിയിട്ടില്ല.

രണ്ടാമത്തെ ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് കളകളും കുറ്റിക്കാടുകളും പുല്ലും എല്ലാം വളർന്നു നിൽക്കുന്നു. അപ്പോൾ രണ്ടും ഉപയോഗ ശൂന്യമാണ്. രണ്ടാമത്തെ ഏക്കർ നിലം ഉഴുതുമറിച്ച് വെട്ടിത്തെളിച്ച് ഒരാൾ അതിൽ ഗോതമ്പ് വിതച്ചു, ആദ്യം വെട്ടിത്തെളിച്ച സ്ഥലത്ത് ഒന്നും വിതച്ചില്ലെങ്കിൽ, ആദ്യത്തെ നിലത്തെക്കാൾ രണ്ടാമത്തെ നിലം വളരെ ഉപയോഗ പ്രദമാണ്, അതിൽ വിത്ത് പാകിയിട്ടില്ല.

അതിനു മുമ്പ്, നിങ്ങൾ വൈകല്യങ്ങളിൽ നിന്നും പൂർണ്ണ ഗുണങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തനാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഭക്തിയുടെ വിത്ത് പാകേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ

മാത്രമേ നിങ്ങളുടെ വയലിന് സമാനമായ ശരീരം പ്രയോജനകരമാകൂ. തെറ്റുകൾ ചെയ്തിരുന്നവർ അറിവ് നേടി. തെറ്റുകൾ ഉപേക്ഷിച്ച്, അവർ ഭക്തി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അവർ അവരുടെ ജീവിതരീതി മാറ്റി; അവർ അത് മായ്ച്ചു. അവരുടെ ലക്ഷ്യ സ്ഥാനം അടുത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു വേശ്യ കബീർ പരമാത്മാവിന്റെ സത്സംഗം ശ്രവിക്കുകയും അവളുടെ ജീവിതരീതി മാറ്റിമറിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് നിങ്ങൾ തുടർന്നു വായിക്കും. ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് അവൾ സത്സംഗത്തിന് പോകാൻ തുടങ്ങി. നഗരത്തിലെ ജനങ്ങൾ അത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. കുപ്രസിദ്ധരായ സ്ത്രീകൾ കബീറിന്റെ സത്സംഗത്തിന് പോകുന്നു എന്ന് അവർ കുശുകുശുക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ ഒരു നല്ല സന്യാസിയല്ല. അത്തരത്തിലുള്ള സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്സംഗത്തിന് പോകുന്നത്. നിങ്ങളുടെ സഹോദരിയെയോ മകളെയോ അവിടെ പോകാൻ അനുവദിക്കരുത്. ആളുകളുടെ ഈ വീക്ഷണങ്ങൾ കേട്ട്, ചില ഭക്തർ ഗുരുജിയോട് ഗ്രാമ വാസികളുടെ ഭാഷ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ പരമാത്മാവായ കബീർ പറഞ്ഞു:

കുഷ്ഠി ഹോ സന്ത് ബന്ദ് കീജിയേ ।

ജേ ഹോ വൈശ്യ കോ പ്രഭു വിശ്വാസ്, ചരൺ ചിത് ദീജിയേ ।।

അർത്ഥം: ഒരു ഭക്തന് കുഷ്ഠം ബാധിച്ച് അവൻ ഭക്തി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയാൽ, ഭക്ത സമൂഹം അവനെ വെറുക്കരുത്. മറ്റു ഭക്തരോട് ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവർ അവനെ വന്ദിക്കണം. അവർ അവനെ ബഹുമാനിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വേണം. ഭക്തിയിലൂടെ അവന്റെ ജീവിതം വിജയിക്കും, അവന്റെ രോഗവും ഭേദമാകും. അതുപോലെ, ഒരു വേശ്യയായ മകളോ സഹോദരിയോ ഭക്തി ചെയ്യാനും സത്സംഗത്തിൽ വരാനും ചിന്തിച്ചിട്ടുങ്കിൽ, അവൾ ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസം വളർത്തിയെടുത്തു. അവൾ സത്സംഗത്തിന്റെ പാഠങ്ങൾ ശ്രവിച്ചാൽ, അവൾ തന്റെ ദുർനടപ്പ് ഉപേക്ഷിക്കും. അവളുടെ ക്ഷേമം നടത്തും. സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ദുരാചാരങ്ങൾ ഇല്ലാതാകും. അവൾ സത്സംഗത്തിന് പോലും വന്നില്ലെങ്കിൽ, അവളുടെ പാപങ്ങൾ അവൾ എങ്ങനെ അറിയും? അതുപോലെ, മുഷിഞ്ഞ തുണി സോപ്പും വെള്ളവുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് എങ്ങനെ ശുദ്ധമാകും? അതിനാൽ, അത്തരം കുപ്രസിദ്ധയായ സ്ത്രീയും ഭക്തി ചെയ്യുന്നുങ്കിൽ, സത്സംഗത്തിന് വരാൻ മടിക്കാതിരിക്കാൻ അവളെയും പ്രത്യേക ബഹുമാനത്തോടെ വന്ദിക്കുക. നീ അവളെ തടഞ്ഞാൽ നിനക്ക് പാപം സംഭവിക്കും. കഥ കൂടുതൽ അറിയാൻ, പേജ് 99 ലെ ജീവിത രീതി ഈ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ വായിക്കുക, അതിന്റെ തലക്കെട്ട് കബീർജിയുടെ ശിഷ്യന്മാരുടെ പരീക്ഷണങ്ങൾ എന്നാണ്.

ഇതേ തെളിവ് ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 9 ശ്ലോകം 30 ലും ഉണ്ട്. ആരെങ്കിലും വളരെ ദുഷ്ടനാണെങ്കിലും, അവൻ വിശ്വാസത്തോടെ ദൈവഭക്തി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയാൽ, അവനെ ഒരു മഹാത്മാവിന് തുല്യമായി കണക്കാക്കണമെന്ന് ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു. സന്യാസിമാരുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ ശ്രവിച്ച ശേഷം അവൻ പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും അവന്റെ മോക്ഷം നേടുകയുംചെയ്യും. അതിനാൽ, ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു ഗുരുവിന്റെ അഭയം നേടിയ ശേഷം തീർച്ചയായും ഈശ്വര ഭക്തിയും, ദാന ധർമ്മവും ചെയ്യണം.

പൂജ്യനായ കബീർ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

കബീർ, മാനുഷ് ജന്മം ദുർലഭ് ഹൈ, മിലെ ന ബാരം ബാർ ।
തർവർ സേ പത്താ ടൂട്ട് ഗിരേ, ബഹുർ ന ലാഗേ ടാർ ।।

അർത്ഥം: ഹേ മനുഷ്യാ ഈ മനുഷ്യ ജീവിതം (പുരുഷൻ/സ്ത്രീ) കാലങ്ങൾക്കു ശേഷം വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാണ് ലഭിക്കുന്നത്. അത് ആവർത്തിച്ച് ലഭിക്കുന്നില്ല. ഈ ദേഹത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഈശ്വര ഭക്തി ചെയ്യുക, മംഗള കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽ, ഈ ശരീരം അവസാനിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും അതേ അവസ്ഥ കൈവരിക്കാൻ കഴിയില്ല, അതായത്, മനുഷ്യ ശരീരം നേടാൻ കഴിയില്ല. ഒരു മരത്തിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തിയ ഇല പോലെ, അതേ ശാഖയിൽ വീണ്ടും ഘടിപ്പിക്കില്ല. അതിനാൽ, മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ ഈ അവസരം നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. അപ്പോൾ

കബീർജി പറഞ്ഞു:

കബീർ, മാനുഷ്ജന്മം പായ് കർ, നഹിം രഹൈ ഹരി നാം ।
ജൈസെ കുംആ ജല ബിനാ, ബൻവായ കയാ കാം ।।

അർത്ഥം: മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ ഭക്തി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആ ജീവിതം കിണറിന്റെ ഗുണങ്ങളില്ലാത്ത മനോഹരമായ കിണർ പോലെയാണ്. ഒരു കിണറ്റിൽ വെള്ളമില്ലെങ്കിലോ അതിൽ വെള്ളമുണ്ടെങ്കിലും, അത് ഉപ്പ്ള്ളതാണെങ്കിൽ (കുടിക്കാൻ കൊള്ളില്ല),അപ്പോഴും അതിനെ കിണർ എന്ന് വിളിക്കുന്നു, പക്ഷേ അതിന് ഒരു കിണറിന്റെ ഗുണമില്ല. അതുപോലെ, ഒരു മനുഷ്യൻ ഭക്തി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവനെ / അവളെയും മനുഷ്യൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നു, പക്ഷേ അവന് / അവൾക്ക് ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഗുണങ്ങൾ ഇല്ല.

മുൻ ജന്മങ്ങളിൽ ചെയ്ത മംഗളകരവും അശുഭകരവുമായ കർമ്മങ്ങൾ കാരണം ഒരാൾ ആരോഗ്യവാനാണ്.പെട്ടെന്ന് അസുഖം പിടിപെട്ട് ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവഴിച്ച് ചികിത്സയ്ക്ക് ശേഷം മരിക്കുന്നു. ഒരാൾക്ക് ജന്മനാ അസുഖമുണ്ട്. ജീവിതത്തിലുടനീളം കഷ്ടപ്പാടുകൾക്ക് ശേഷം, അവൻ / അവൾ മരിക്കുന്നു. ഒരാൾ പാവമാണ്. ഒരാൾ ധനികനായി ജനിക്കുന്നു. ഒരാൾക്ക് ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും ഉണ്ട്, മറ്റൊരാൾക്ക് കുട്ടികളില്ല. ഒരാൾക്ക് പെൺമക്കൾ മാത്രമേഉള്ളൂ, അവൻ / അവൾ ആഗ്രഹിച്ചാലും ഒരു മകനെ ലഭിക്കുന്നില്ല. ഒരു മനുഷ്യൻ ഇതെല്ലാം സഹിക്കുന്നത് മുൻ ജന്മങ്ങളിൽ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായാണ്. ഒരാൾ വീണ്ടും ഭക്തി ആരംഭിക്കുന്നത് വരെ, ഒരുവൻ ഇതിനകം വിധിക്കപ്പെട്ടത് നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സദ്ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് നിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ഒരാൾ ഭക്തി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, മംഗളകരമായ കർമ്മങ്ങളുടെ ഉയർച്ച കാരണം, കഷ്ടതയുടെ കാലഘട്ടം സന്തോഷമായി മാറാൻ തുടങ്ങുന്നു. മനുഷ്യ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പൊതുവായ വിശ്വാസം.

മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ കുറിച്ച്ള്ള സാധാരണയായ ധാരണ.

യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനം ലഭിക്കാത്ത കാലത്തോളം സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ധാരണ മാത്രമായിരിക്കും ഉള്ളത് :

1. വലുതാകുമ്പോൾ, വിദ്യാഭ്യാസം നേടി ജോലി കണ്ടെത്തുമ്പോൾ, ഞാൻ വിവാഹം കഴിക്കുകയും എന്റെ കുടുംബത്തെ നോക്കുകയും ചെയ്യും. ഞാൻ എന്റെ മക്കൾക്ക് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നൽകും. അപ്പോൾ അവർക്ക് ജോലികിട്ടും. എന്നിട്ട് ഞങ്ങൾ അവരെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കും. ദൈവം നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് കുട്ടികളെ നൽകും. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഡ്യൂട്ടി തീരും. പലപ്പോഴും, ഗ്രാമത്തിലെയും അയൽ ഗ്രാമത്തിലെയും പ്രായമായ ആളുകൾ ഒത്തുകൂടി പരസ്പരം സുഖ വിവരങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു, ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ, എനിക്ക് രണ്ട് ആൺമക്കളും രണ്ട് പെൺമക്കളും ഉണ്ട്. അവരെ വളർത്താനും പഠിപ്പിക്കാനും ഞാൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ അവരെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. എല്ലാവർക്കും ആൺമക്കളും പെൺമക്കളും ഉണ്ട്. എന്റെ ദൗത്യം പൂർത്തിയായി. ഞാൻ വയസ്സായി. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് മരിക്കാം, എന്റെ ജീവിതം വിജയിച്ചു, കുടുംബം ആരംഭിച്ചു, എന്റെ പേര് ലോകത്ത് നിലനിൽക്കും.

വ്യാഖ്യാനം: മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അക്കൗണ്ടിൽ എന്ത് ലഭിച്ചാലും അത് വിധിയിൽ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. പുതിയതൊന്നും ലഭിച്ചില്ല. ഒരാൾ വിവാഹിതനായി, ഒരു മകളുണ്ടായി. ഒരു പുത്രനുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ കുലം പ്രചരിപ്പിക്കില്ല എന്നത് മനുഷ്യ സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു വിശ്വാസമാണ്. (എന്നാൽ ആത്മീയ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വീക്ഷണകോണിൽ, മകനും മകളും എന്ന വ്യത്യാസമില്ല.) അടുത്ത കുട്ടി ഒരു മകനായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചു. രണ്ടാമത്തേതും ഒരു മകളായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ അവസരത്തിൽ ദൈവം തനിക്ക് ഒരു മകനെ നൽകുമെന്ന് അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു. മൂന്നാമത്തേതും ഒരു മകളായിരുന്നു. ഈ രീതിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അഞ്ച് പെൺ മക്കളുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരിക്കലും ഒരു മകനുണ്ടായില്ല. ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്, ഒരാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ഒരാൾ ചെയ്യുന്നതും ലഭിക്കുന്നില്ല. എന്ത് സംഭവിച്ചാലും അത് സംഭവിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഇതാണ്

ദൈവത്തിന്റെ ഭരണം. സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കണം ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ. അവൻ തീർച്ചയായും ദാന ധർമ്മങ്ങളും, പുണ്യകർമ്മങ്ങളും ചെയ്യണം; അല്ലാത്തപക്ഷം, മുൻ ജന്മങ്ങളിലെ മംഗള കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം പൂർത്തിയാക്കി, അവൻ ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിലേക്ക് വെറും കൈയോടെ പോകും. അപ്പോൾ മൃഗങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലും മറ്റും അവൻ കഷ്ടപ്പെണ്ടേടി വരും.

ഒരു കർഷകൻ തന്റെ വയലിൽ ഗോതമ്പ്, ചെറുപയർ മുതലായവ വിതയ്ക്കുന്നത് പോലെ. പിന്നീട് കഠിനാധ്വാനം ചെയ്ത് മൂപ്പെത്തിയശേഷം, അവൻ അവരെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടു വന്ന് തന്റെ സ്റ്റോർറൂമിൽ സംഭരിക്കുന്നു. അവൻ വീണ്ടും വിത്ത് വിതച്ച് വിള തയ്യാറാക്കാതെ, കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ ഗോതമ്പും ചെറുപയറും മാത്രം കഴിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ അയാൾക്ക് ഒരു പ്രശ്നവും ഉണ്ടാകില്ല, കാരണം മുൻ വർഷത്തെ ഗോതമ്പും ചെറുപയറും ഇപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്നു, പക്ഷേ അന്ന് സംഭരിച്ച ധാന്യങ്ങൾ തീരുകയും കർഷക കുടുംബം ദരിദ്രരാകുകയും ചെയ്യും. അതുപോലെ, മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതെന്തും മുൻ ജന്മങ്ങളുടെ ശേഖരമാണ്. വർത്തമാനകാലത്ത് ഭക്തിയും മംഗള കർമ്മങ്ങളും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഭാവി ജീവിതം നരകമാകും.

ആദ്ധ്യാത്മിക ജ്ഞാനം നേടിയശേഷം, ഒരു ജ്ഞാനിയായ കർഷകനെപ്പോലെ, ഒരു മനുഷ്യൻ എല്ലാ വർഷവും പ്രത്യേക മാസങ്ങളിൽ വിളകൾ വിതയ്ക്കും, അത് വീട്ടിൽ സംഭരിച്ചതിന് ശേഷം അത് ഭക്ഷിക്കുകയും, വിറ്റ് ജീവിക്കുകയും ചെയ്യും. അതായത്, ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, ഗുരുജി പറഞ്ഞതുപോലെ എല്ലാ സമാഗമത്തിലും ആരാധനയും ദാനവും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവൻ തന്റെ ഭക്തി സമ്പത്ത് ശേഖരിക്കും. അതിനാൽ, ഒരു പരമോന്നത സന്യാസി ഒരു മനുഷ്യനെ ജീവിത രീതി പഠിപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് ഇത്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വിവരണത്തിൽ, ഒരു വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു, എന്റെ എല്ലാമക്കളെയും വളർത്തി, ഞാൻ അവരെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. എന്റെ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം പൂർത്തീകരിച്ചു; എന്റെ ജീവിതം വിജയിച്ചു. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് മരിക്കാൻ വിഷമമില്ല. മുമ്പ് സ്വരൂപിച്ചതെല്ലാം അദ്ദേഹം ചെലവഴിച്ചുവെന്നത് പരിഗണിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. ഭാവിക്കു വേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി അവന്റെ മനുഷ്യ ജീവിതം പാഴായി.

കബീർജി പറയുന്നു:

ക്യാ മാംഗു കുച്ഛ് സ്ഥിര് ന രഹായിരെ,ദേഖത് നൈൻ ചലാ ജഗ്ജായീ ।
ഏക് ലാഖ് പൂത് സവലാഖ് നാതീ, ഉസ് രാവൺ കയി ദീവാ ന ബാതി ।।.

അർത്ഥം: ഒരു മകനിലൂടെ ഒരു വ്യക്തി തന്റെ കുടുംബ പരമ്പര എന്നേക്കും നിലനിർത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് അവന്റെ തെറ്റിദ്ധാരണയാണ്. ശ്രീലങ്കയിലെ രാജാവായ രാവണന് ഒരു ലക്ഷം പുത്രന്മാരും ഒരു ലക്ഷത്തി ഇരുപത്തയ്യായിരം പേരക്കുട്ടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. നിലവിൽ വീട്ടിൽ വിളക്ക് കൊളുത്താൻ പോലും കുടുംബത്തിൽ (പരമ്പരയിൽ) ഒരാൾ പോലുമില്ല. എല്ലാവരും കൊല്ലപ്പെട്ടു. അതിനാൽ, മനുഷ്യാണ്ട ശാശ്വതമല്ലാത്തതെന്താണ് നിങ്ങൾ ദൈവത്തോട് ചോദിക്കുന്നത്? ആത്മീയമായ അറിവിന്റെ അഭാവം മൂലമാണ് ഈ ആഗ്രഹം ഉടലെടുത്തത്. നിങ്ങളുടെ വിധിയിൽ ഉള്ളതെല്ലാം ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നു. നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി ഒന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ല. ഒരു പുത്രനുായാൽ കുടുംബ പരമ്പര പ്രചരിക്കുമെന്നും അവന്റെ പേര് ലോകത്ത് നിലനിൽക്കുമെന്നുമുള്ള ആ വൃദ്ധന്റെ വാക്കുകൾ വിശ്വസിച്ചാൽ. ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ തുടക്കത്തിൽ നാലഞ്ചു പേരേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവരുടെ പിൻമുറക്കാരിൽ നിന്ന് നൂറുകണക്കിന് കുടുംബങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടു. അവരുടെ കുടുംബ പരമ്പര തുടരുകയാണ്. അവരുടെ പേരും ലോകത്ത് തുടരുന്നു. ഏന്നാൽ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിയനുസരിച്ച് ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ, കഴുതയുടെ ജീവിതത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ആ മാന്യൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടാകാം എന്ന ദൈവ നിയമമനുസരിച്ച്. അവിടെ കഴുതയുടെ വംശം പ്രചരിപ്പിച്ചാൽ അതിനു ശേഷം അവൻ ഒരു നായയായി ജനിക്കും. പിന്നെ ആ കുലത്തെ

പ്രചരിപ്പിച്ച് മറ്റു ജീവികളുടെ ജീവിതത്തിൽ ജന്മം എടുക്കുകയും അനന്തമായ ജന്മങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ ഒരു വ്യക്തി, ലൗകികമായ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ, സ്വയം ക്ഷേമത്തിന്റെ ചുമതലയും നിർവഹിക്കണം എന്നതാണ് ഈ കാരണത്താൽ നമ്മുടെ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് പൂർവ്വ പാപങ്ങളുടെ ഫലംകൂടി അതിന്റെ പ്രഹരങ്ങൾ കിട്ടുന്നതായിരിക്കും, സത്യ ഭക്തിയുടെ ഫലമായി കുടുംബത്തിന് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന മുൻ പാപങ്ങളുടെ പ്രഹരങ്ങളും ഒഴിവാകും. കുടുംബം സമൃദ്ധമായി നിലനിൽക്കും. അല്ലാത്തപക്ഷം, നല്ലതും ചീത്തയുമായ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലംകാരണം, ഒരാൾ ഇടയ്ക്കിടെ സുഖദുഖങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവരും.

ഒരിക്കൽ, ഈ ദാസ് (എഴുത്തുകാരൻ) ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ മൂന്നു ദിവസത്തെ സത്സംഗ പാഠം (ഒരു പവിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആത്മീയ പ്രഭാഷണം) നടത്തുകയായിരുന്നു. ആ കുടുംബത്തിലെ തന്നെ ഒരു ബന്ധു നാലു വയസ്സുള്ള ഒരു ആൺകുട്ടിയെ കൂടെ കൊണ്ടു വന്നു. ഒരു സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, എനിക്ക് നാല് ആൺ മക്കളും രണ്ട് പെൺ മക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെയെല്ലാം ഞാൻ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. ഒരു പക്ഷേ, ഗ്രാമത്തിൽ എന്നെ പോലെ സന്തോഷവാനായ മറ്റാരുമുണ്ടായിരിക്കില്ല. പിന്നീട് രണ്ട് വർഷത്തിനുള്ളിൽ എന്റെ കുടുംബം തകരുന്ന തരത്തിലേക്ക് കാര്യങ്ങൾ എത്തി.രണ്ട് ആൺമക്കൾ അവരുടെ അളിയന്റെ അടുത്തേക്ക് മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ പോവുകയായിരുന്നു. അവർ ഒരു അപകടത്തിൽ മരിച്ചു. അവരുടെ ഭാര്യമാർമാർ വേറെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ വിവാഹിതരായി. ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം, രാത്രിയിൽ മറ്റൊരു മകൻ വയലിലെ കുഴൽക്കിണറ്റിൽ നിന്ന് പാമ്പ് കടിയേറ്റ് മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തി. ഈ ദുരന്തത്തെത്തുടർന്ന് നാലാമത്തെ മകൻ ഹൃദയാഘാതം മൂലം മരിച്ചു. മരുമകളെല്ലാം വീടുവിട്ടിറങ്ങി. എന്റെ ഭാര്യ മാനസികമായി തകർന്നു. ഇത് എന്റെ മൂത്ത മകളുടെ മകനാണ്. ഞാൻ അവനോടൊപ്പം എന്റെ ദിവസങ്ങൾ കടന്നു പോകുന്നു. ഞാൻ എന്റെ മകളെ വീട്ടിൽ നിർത്തി. വിവേചന ബുദ്ധിയോടെ പ്രവർത്തിച്ച് മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പാത സ്വായത്തമാക്കണമെന്ന് പ്രിയവായനക്കാരോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും ഭക്തി ചെയ്യുക. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കുട്ടി ഉണ്ടാകുമോ ഇല്ലയോ എന്നത് നിങ്ങളുടെ മുൻ ജന്മങ്ങളിലെ കർമ്മങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. കുട്ടിക്ക് ശരിയായ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും പുണ്യ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചും അറിവില്ലെങ്കിൽ, അവൻ / അവൾ എത്ര മാന്യനാണെങ്കിലും, അവൻ / അവൾ തീർച്ചയായും ഒരു തെറ്റ് ചെയ്യും. അതെല്ലാം പാപങ്ങളുടെ ഫലത്താൽ സംഭവിക്കും. ഒരു വ്യക്തി പറഞ്ഞു, എന്റെ അമ്മായിയച്ഛൻ ഒരു ജാട്ട് കർഷകനായിരുന്നു, നാല് ഏക്കർ ഭൂമിയുണ്ടായിരുന്നു. രാവും പകലും കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തു, അവൻ ആകെ പതിനാറ് ഏക്കർ ഭൂമി സമ്പാദിച്ചു, അതായത് മറ്റൊരു പണ്ട ഏക്കർ. അദ്ദേഹത്തിന് നാല് ആൺമക്കളും ഒരു മകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അവരെയെല്ലാം വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. അറുപത് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ എന്റെ അമ്മായിയച്ഛന് പക്ഷാഘാതം പിടിപെട്ടു. നാല് ആൺ മക്കളും വെവ്വേറെയാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്.

ചില ദിവസം അവൻ മൂത്ത മകനോടൊപ്പം താമസിച്ചു. എന്നാൽ ആറുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ മണക്കാൻ തുടങ്ങി. പിന്നെ അവൻ മൂന്നാമത്തെ മകനോടൊപ്പം അവന്റെ സ്ഥലത്ത് താമസിച്ചു. കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം അവനും ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങനെ എല്ലാ നാല് മക്കളും അവനെ നോക്കുന്നതിൽ നിരാശരായി. എന്റെ അമ്മായിയച്ഛനെ നോക്കണം എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ പഞ്ചായത്ത് (ഗ്രാമസഭ) അവനെ സേവിക്കുന്ന മകന് രണ്ട് ഏക്കർ ഭൂമികൂടി നൽകാൻ തീരുമാനിച്ചു. , അവനെ പരിപാലിക്കാൻ ഇളയ മകൻ സ്വീകരിച്ചു. ആറുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, ഇത് എന്റെ കപ്പ് ചായയല്ല. ബന്ധുക്കൾ ഒത്തുകൂടി. എല്ലാ കുട്ടികളെയും അവർ എല്ലാ വിധത്തിലും ഉപദേശിച്ചു, പക്ഷേ ആരും അവനെ പരിപാലിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. ആ ഭക്തൻ പറഞ്ഞു എന്റെ അമ്മായിയപ്പന് സംസാരിക്കാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല. അവന്റെ ചെറുമകൻ അവന്റെ മുമ്പിൽ വന്നപ്പോൾ, പിന്നെ കഴുത്ത് ചലിപ്പിച്ച് അവൻ സൂചിപ്പിച്ചു,എന്റെ അടുത്തേക്ക് വരൂ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ആലിംഗനം തരാം. ഇതാണ് തെറ്റിദ്ധാരണ, മക്കൾ പുരസ്കാരങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു, ഇപ്പോൾ പേരക്കുട്ടികൾ തീർപ്പാക്കിയിട്ടില്ലണ്ട ആ രണ്ട് ഏക്കർ ഭൂമി കരാറിൽ കൊടുത്ത് അയാൾക്ക് വേണ്ടി ഒരു വേലക്കാരനെ സൂക്ഷിച്ചു, അയാൾക്ക് ദാരുണമായ മരണം സംഭവിച്ചു.

ഭക്തിയും പുണ്യവും ഇല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യ ജീവിതം നരകമാകുമെന്ന അറിവ് ഇത്രയും കഠിനാധ്വാനിയായ ഒരാൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അതിനേ ാടൊപ്പമെങ്കിലും അവൻ ഈശ്വര ഭക്തിയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എങ്കിൽ അത്തരമൊരു ദുരവസ്ഥ അനുഭവിക്കില്ലായിരുന്നുവെന്ന് ചിന്തിക്കുക. അവന്റെ മക്കളും അവനെ സേവിക്കുമായിരുന്നു. ഈ അറിവുകൾതന്നെ സത്സംഗത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ദയയുടെയും പുണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെയും പാഠമാണ് ഭക്തരെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു സത്സംഗ സമയത്ത്, പ്രായമായവർ, രോഗികൾ, അംഗവൈകല്യമുള്ളവർ, ചെറിയ കുട്ടികളുള്ള സ്ത്രീകൾ, സഹോദരിമാർ, പെൺമക്കൾ എന്നിവർ ആശ്രമത്തിലെത്തുന്നു. സന്ദർശകരായ വയോധികരെയും രോഗികളെയും മറ്റ് അശരണരെയും പരിപ ാലിക്കുന്നതിനായി ആശ്രമത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷ ഭക്തരെ നിയോഗിക്കുന്നു. അവർ അവരെ കുളിപ്പിച്ച്, വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കി, അടുക്കളയിൽ നിന്ന് അനുഗ്രഹീതമായ ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവന്ന്, അവർ ഇരിക്കുന്ന ഹാളിൽ (പന്തൽ) അവർക്ക് ഭക്ഷണം ന ൽകുന്നു. അവർ അവരുടെ സ്ഥലത്ത് ചായയും പാലും നൽകുന്നു. സത്സംഗത്തിന് വരുന്ന ബന്ധമില്ലാത്തവരെ സേവിക്കുന്ന മക്കളും (സത്സംഗത്തിന് പോകുന്ന) പെൺമക്കളും സഹോദരിമാരും അമ്മമാരും ഭക്ത സഹോദരന്മാരും അവരുടെ സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളെയും സഹോദരനെയും സഹോദരിയെയും അച്ഛനെയും അമ്മായിയമ്മയെയും സേവിക്കുമെന്ന് ചിന്തിക്കുക. അതേ മനോഭാവത്തോടെ, കാരണം അത് അവരുടെ സ്വഭാവമായി മാറുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കരുണ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ദൈവത്തിന്റെ ഭരണം നന്നായി അറിയാം. പക്ഷാഘാതം വന്ന് മക്കളാൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ട കഠിനാധ്വാനിയായ കർഷകനെക്കുറിച്ചുള്ള മുൻ വിഷയത്തിൽ, ആ പുത്രന്മാരും, മരുമക്കളും സത്സംഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ അവരുടെ പിതാവിനെ വളരെയധികം ശ്രദ്ധിക്കുമായിരുന്നു. ആ കർഷകൻ ദൈവ ഭക്തി അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവന്റെ ശരീരം ആരോഗ്യത്തോടെ ന ിലനിൽക്കുമായിരുന്നു, അവന്റെ ഭക്തി നിമിത്തം, അവൻ ചെയ്യുന്ന ആരാധനയുടെ മഹത്വത്തിൽ മതിപ്പുളവാക്കുകയും, അവന്റെ കുടുംബം അവനെ സ്വയമേവ ബ ഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, സാധു സന്യാസിമാർ ഭക്തി മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിന്റെ ഫലമായി ഗ്രാമം മുഴുവൻ അവരെ സേവിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ, ഭക്തി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സന്യാസിമാർ ഭക്തി ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. സത്സംഗത്തിലൂടെ ജീവിതരീതി നല്ലതാകുന്നു.

പരമോന്നത പരമാത്മാവായ കബീർ പറയുന്നു :

കബീർ, കായാ തേരി ഹെ നഹി, മായാ കഹൻ സേഹോയേ ।
ഭക്തി കർ ദിൽ പാക്സേ, ജീവൻ ഹെ ദിൻ ദോയേ ।।
ബിൻ ഉപ്തേഷ്അചംഭ്ഹേ, ക്യോൻ ജിവത്ഹേ പ്രാൻ ।
ഭക്തി ബിനാ കഹാൻ തർ ഹൈ, യേ നർ നാഹിൻ പാഷാൻ ।।

അർത്ഥം: ദൈവം കബീർ പറയുന്നു ഹേ നിരപരാധി ഒരു ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കാതെ നിങ്ങൾ എന്ത് പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് ജീവിക്കുന്നത് എന്നത് എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. നിങ്ങളുടെ ശരീരം പോലും നിങ്ങളുടേതല്ല; നിങ്ങൾ മരിക്കുമ്പോൾ ഇതും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വരും. പിന്നെ എങ്ങനെ സമ്പത്ത് നിങ്ങളുടേതാകും?

ഭക്തിയില്ലാതെ ഒരു ജീവജാലത്തിന് വിശ്രമമില്ല എന്ന തിരിച്ചറിവ് ഇല്ലാത്തവർ മന ുഷ്യരല്ല; അവ കല്ലുകളാണ്. അവരുടെ ബുദ്ധി കീഴടങ്ങി.

അപ്പോൾ കബീർജി പറഞ്ഞു

ബേഗാർ എന്നതിന്റെ നിർവ്വചനം :

അഗം നിഗംകോഖോജ്ലേ, ബുദ്ധി വിവേക്വിചാർ ।
ഉദയ് അസ്ത്കാരാജ് മിലേ, തോ ബിൻ നാം ബേഗാർ ।।

അർത്ഥം: പഴയകാലത്ത് പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകളിൽ ജീപ്പുകളും,കാറുകളും വാഹനങ്ങളും ഇല്ലായിരുന്നു. പോലീസിന് ഒരു സ്ഥലം റെയ്ഡ് ചെയ്യേണ്ടി വന്നാൽ, അവർ ഒരു സ്വകാര്യ മുച്ചക്ര വാഹനമോ നാല് ചക്രവാഹനമോ ആയ ഉടമയെ ബ ലമായി പിടിക്കുകയും അവന്റെ വാഹനത്തിൽ ഇരുന്ന് (മുച്ക്രവാഹനമോ ഫോർ വീലറോ) അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യും. മുച്ചക്ര

വാഹനത്തിന്റെ ഉടമയാണ് ഡ്രൈവർ, പെട്രോളോ ഡീസലോ അടിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. അന്നത്തെ ഉപജീവനത്തിന് പോലും അയാൾ ഉപയോഗിച്ചില്ല. പകൽ മുഴുവൻ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും വാഹനം ഓടിക്കുകയായിരുന്നു പോലീസ്. ഒരു സാധാരണക്കാരൻ കരുതിയിരുന്നത് ഈ മുച്ചക്രവാഹനക്കാരൻ ഇന്ന് ധാരാളം പ ണം സമ്പാദിക്കുമെന്ന്; അവൻ ദിവസം മുഴുവൻ വണ്ടിയോടിച്ചു. എന്നാൽ അന്ന് തന ിക്കെന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ഡ്രൈവർക്ക് മാത്രമേ അറിയൂ. അവൻ ബെഗാർ ചെയ്തു (മുഴുവൻ പരിശ്രമിച്ചു, ഫലമില്ല). അതുപോലെ, രാജാക്കന്മാർ ഈ ജന്മത്തിൽ ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിനു പകരം തങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങളുടെ പരിപാലനത്തിൽ മാത്രം ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു, അതിനാൽ അവർ ബെഗാർ ചെയ്യുന്നു. മുൻ ജന്മത്തിൽ ചെയ്ത പുണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായാണ് ഒരാൾ രാജാവാകുന്നത്. ആ പുണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം ഈ വർത്തമാന ജീവിതത്തിൽ അവൻ ഭക്ഷിക്കുന്നു. രാജാവ് സുഖിക്കുകയാണെന്ന് പൊതുജനം കരുതുന്നു. ആത്മീയ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, അവൻ ബേ ഗാർ ചെയ്യുന്നു. അവൻ ഭക്തി ചെയ്യുന്നില്ല.

അഥവ സമ്പൂർണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ഭക്തി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, സൂര്യോദയത്തിനും സൂര്യാസ്തമയത്തിനും ഇടയിൽ ഭൂമിയുടെ ഒരു രാജ്യം, അതായത് സമ്പൂർണ്ണ ലോകത്തിന്റെ രാജ്യം ലഭിച്ചാലും, അയാൾ ഇപ്പോഴും വ്യർത്ഥമാണ്. ആ മുച്ചക്ര വാഹന ഉടമയെപ്പോലെയുള്ള പരിശ്രമം, അവൻ ഒന്നും നേടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട്, രാജാവായാലും പൊതുജനങ്ങളായാലും, പണക്കാരനായാലും ദരിദ്ര ായാലും, എല്ലാവരും ഭക്തി പുതുതായി ചെയ്യണം. ഭക്തി മാത്രമേ അവരുടെ ഭാവി ശോഭനമാക്കൂ.

പരമാത്മാവ് കബീർ തന്റെ ശിഷ്യനായ സന്ത് ഗരീബദാസ്ജിയോട് തത്വജ്ഞാനം (യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ്) വിശദീകരിച്ചു, അത് ഇപ്രകാരമാണ്: (രാഗ് ആശാവാരി വാണി നമ്പർ. 1)

മൻ തൂ ചൽ രേ സുഖ് കേ സാഗർ, ജഹാൻ ശബ്ദ്സിന്ധു രത്നാഗർ । (ടെക്)
കോടി ജന്മം തോഹേ മർതാൻ ഹോഗേ. കുച്ച് നഹിം ഹാത് ലഗാ രേ ।
കുകർ സൂകർ ഖർ ഭയാ ബൗരേ, കൗവ്വ, ഹൻസ് ബുഗാ രേ ।। (1)
കോടി ജന്മം തൂ രാജ കിൻഹ, മിതി ന മാൻ കി ആശാ ।
ഭിക്ഷുക് ഹോകർ ദ്വാർദ്വാർ ഹന്യാ, മില്യ ന നിർഗുൻ രാസാ ।। (2)
ഇന്ദ്രർ കുബേർ ഇഷ് കി പദ്വി, ബ്രഹ്മ, വരുൺ, ധർമ്മരായ। വിഷ്ണുനാഥ് കേ പുർ
കൂൻ ജാകർ, ബഹുർ അപൂത ആയാ ।। (3)
അസംഖ്യ ജന്മ തോഹേ മർതേ ഹോഗെ, ജിവിത് ക്യൂം ന മരേരേ ।
ദ്വാദശ് മധ്യ മഹല് മത്ബോറ, ബഹുർ ന ദേഹ് ധാരേ രേ ।। (4)
ദോജാഖ് ബഹിഷ്ത് സഭീ തേദേഖേ, രാജ്പാത് കേ രസിയ ।
തീൻ ലോക്സേ തൃപ്ത് നാഹിം, യേ മൻ ഭോഗിഖാസിയ ।। (5)
സദ്ഗുരു മിലേ തോഇച്ഛാ മേറ്റേൻ, പദ്മിൽ പടേ സമാന ।
ചൽ ഹൻസ ഉസ്ലോക് പതാഉൻ, ജോ ആദി അമർ അസ്തന ।। (6)
ചാർമുക്തി ജഹാൻ ചാംപി കർതീ, മായാ ഹോ രാഹി ।
ദാസി ദാസ് ഗരീബ് അഭയ് പദ് പർസേ, മിലേ റാം അവിനാശി ।। (7)

സൂക്ഷ്മ വേദ വാണിയുടെ അർത്ഥം:

വാണിയുടെ വിവർത്തനം: ആത്മാവിനെയും (മനുഷ്യന്റെ) മനസ്സിനെയും കഥാപ ാത്രങ്ങളാക്കി, സന്ത് ഗരീബ് ദാസ്ജി ലോകത്തിലെ മനുഷ്യരെ ഉപദേശിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഈ ലോകം ദുഖങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലമാണ്. ദുരിതങ്ങളില്ലാത്ത മറ്റൊരു ലോകമുണ്ട്. ആ സ്ഥലം (നിത്യ പരമാത്മാവിന്റെ സത്യലോകം), അവിടെയുള്ള ഭഗവാൻ (അനശ്വരനായ പരമാത്മാവ്) സന്തോഷത്തിന്റെ സമുദ്രമാണ്.

സുഖ സാഗരത്തിന്റെ ഒരു ഹ്രസ്വ നിർവചനം, അതായത് അനശ്വര പരമാത്മാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യമായ അമർലോക് (അനശ്വര സ്ഥലം):

സംഖോം ലെഹർ മെഹർ കി ഉപ്ജേൻ, കെഹാർ നഹിം ജഹാം കോയി ।
ദാസ്ഗരീബ് അചൽ അവിനാശി, സുഖ്കാ സാഗർ സോയില ।।

അർത്ഥം: ഞാൻ (സന്ത് രാംപാൽജി) തനിച്ചായിരിക്കുമ്പോൾ, ചിലപ്പോൾ അത്തരം വികാരങ്ങൾ എന്നിൽ ഉയർന്നു വരുന്നു. ആ സമയത്ത്, എല്ലാവരും എന്റെതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ആരൊക്കെ എന്നെ എത്ര ഉപദ്രവിച്ചാലും ഞാൻ അവരോട് വെറുപ്പ്

വളർത്താറില്ല. എല്ലാവരോടും ഞാൻ കരുണ വളർത്തുന്നു. ഈ അവസ്ഥ ഏതാനും മിനിറ്റുകൾ മാത്രമേ നിലനിൽക്കൂ. ഇതിനെ ലെഹർ ഓഫ് മെഹർ (കരുണയുടെ തരംഗം) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. സത്‌ലോകത്തിലേക്ക്, അതായത് നിത്യമായ പരമ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് പോയതിന് ശേഷമാണ് ഓരോ ആത്മാവും ഇത്രയും സന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നത്. അനന്തമായ അത്തരം വികാരങ്ങൾ അവിടെ ആത്മാവിൽ ഉദിച്ചുകൊണ്ടെയിരിക്കുന്നു. ആ വികാരം എന്റെ ആത്മാവിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമാകുമ്പോൾ, അതേ ദയനീയാവസ്ഥ ആരംഭിക്കുന്നു എന്തിനാണ് അവൻ ഇത് പറഞ്ഞത് ? ആ വ്യക്തി നല്ലവനല്ല, ആ നഷ്ടം സംഭവിച്ചു, എന്താണ് സംഭവിച്ചത് ? ഇതിനെ (കെഹാർ കി ലെഹർ ദുരന്തത്തിന്റെ (ദുരന്തം) തരംഗം എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

കരുണയുടെ അനന്തമായ തിരകൾ ആ സത് ലോകത്തിൽ ഉദിക്കുന്നു. അവിടെ ഒരു ദുരന്തവുമില്ല (ഭയങ്കരമായ ദുരിതവും ഇല്ല). ആ നിലയ്ക്ക് കേഹാർ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഭയാനകമായ ദുരിതം എന്നാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ, പരസ്പര സംഘർഷം കാരണം എതിരാളികൾ എതിരാളി കുടുംബത്തിലെ മൂന്ന് അംഗങ്ങളെ കൊന്നു; ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഭൂകമ്പത്തിൽ ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു; അപ്പോഴാണ് പറയുന്നത് ദുരന്തം സംഭവിച്ചു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാണിയിൽ, സന്തോഷത്തിന്റെ സമുദ്രത്തിന്റെ ഒരു ഹ്രസ്വ നിർവചനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആ ശാശ്വത സ്ഥലം മാറ്റമില്ലാത്തതും നശിപ്പിക്കാനാവാത്തതും അതായത് ഒരിക്കലും നശിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതുമാണെന്നും അവിടെ വസിക്കുന്ന പരമദൈവം അനശ്വരമാണെന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥലവും പരമദൈവവും സന്തോഷത്തിന്റെ സമുദ്രമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു കപ്പൽ തുറമുഖത്തിന്റെ തീരത്ത് നിന്ന് 100 അല്ലെങ്കിൽ 200 കിലോമീറ്റർ അകലെ പോകുമ്പോൾ, യാത്രക്കാർക്ക് വെള്ളത്തിനപ്പുറം, അതായത് സമുദ്രമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണില്ല. അതുപോലെ, സത്‌ലോകിൽ (സത്യലോക്) സന്തോഷമല്ലാതെ മറ്റൊന്നില്ല, അതായത് അവിടെ ദുഖമില്ല.

ഇപ്പോൾ മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ച വാണിയുടെ വിവർത്തനം :

മന് തു ചൽ രേസുഖ് കേസാഗർ, ജഹാൻ ശബ്ദ്സിന്ധുരത്നാഗർ ।(ടെക്)
കോടി ജന്മ തോഹേ ഭർമ്മത് ഹോഗെ, കുച്ച് നഹിൻ ഹാത്‌ലഗാരേ ।
കുകർസുകർ ഖർ ഭയാ ബറേ, കരാ ഹാൻസ് ബുഗാരേല ।।

അർത്ഥം: പരമോന്നത ദൈവം കബീർ സൂക്ഷ്മ വേദത്തെ തന്റെ പുണ്യാത്മാ ഗരീബ്ബ് ദാസ്ജിക്ക് വിശദീകരിച്ചു. ആത്മാവിനെയും (മനുഷ്യന്റെ) മനസ്സിനെയും കഥാപാത്രങ്ങളാക്കി, സന്ത് ഗരീബ്ബാസ്ജി (ചുഡാനി, ജില്ലജജ്ജർ, ഹരിയാന സംസ്ഥാനം),കാലബ്രഹ്മ ലോകത്തിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളും സമ്മോകിന്റെ സുഖസാകരൃങ്ങളും വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട്, സത് ലോകത്തിലെ മനുഷ്യനെ പ്രചോദിപ്പിച്ചു. ആ പരമമായ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് പോകാൻ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ ആരാധന നടത്തുക. മൻ തു ചൽ രേസുഖ് കേ സാഗർ, ഓ മനുഷ്യാ(മനസ്സ്) എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്ണ്ട (ശബ്ദദം) വാക്ക്, നശിക്കാത്ത ശാശ്വതമായ പരമാത്മാവിലേക്ക് വരിക. അതിനാൽ, ശബ്ദം എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, ആ സ്ഥലം നിത്യതയുടെ ഒരു (സിന്ധു) സമുദ്രമാണെന്നും, (ആഗർ) മോക്ഷം പോലെയുള്ള വിലയേറിയ കല്ലിന്റെ ഖനിയാണ്. ഈ കാലബ്രഹ്മിന്റെ ലോകത്തിൽ, നിങ്ങൾ ഭക്തിപോലും ചെയ്തു, എന്നാൽ വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധനാരീതി പറയുന്ന തത്വദർശി സന്യാസിയെ കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ, നിങ്ങൾ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ജന്മങ്ങളായി അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു. ദശലക്ഷക്കണക്കിന് കോടിക്കണക്കിന് രൂപ സമാഹരിച്ച് നിങ്ങൾ ജീവിതം മുഴുവൻ ചെലവഴിക്കുന്നു, തുടർന്ന് നിങ്ങൾ മരിക്കുന്നു. മുൻ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായി നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച സമ്പത്ത് ഉപേക്ഷിച്ച് നിങ്ങൾ ഈ ലോകം വിട്ടുപോയി. ആ സമ്പത്ത് സമ്പാദിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ചെയ്ത പാപങ്ങൾ നിങ്ങളോടൊപ്പം വന്നു തത്വദർശി സന്യാസിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ആ ജീവിതത്തിൽ വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധനാ രീതികൾ ചെയ്തില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി, നിങ്ങൾ വെറും കൈയോടെ പോയി. മുൻകാല പുണ്യകർമങ്ങൾക്ക് പകരമായി നിങ്ങൾ സമ്പത്ത് സമ്പാദിച്ചു. ആ സമ്പത്ത് ഇവിടെ നിലനിന്നു. നിനക്ക് ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. സമ്പത്ത് സമ്പാദിച്ചതിന്റെയും വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധന നടത്താത്തതിന്റെയും പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചു.

കുകർ = നായ, ഖർ = കഴുത, സുകർ = പന്നി, കാക്ക=പക്ഷി, ഹസം=(തടാകത്തിലെ മുത്തുകൾ മാത്രം തിന്നുന്ന പക്ഷി),

ബുഗഹെറോൺ പക്ഷി എന്നിങ്ങനെയുള്ള ജീവിതങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെട്ടു.

കോടി ജന്മം തു രാജ കിൻഹ, മിതി ന മൻ കി ആശാ ।
ഭിക്ഷുക് ഹോകർ ദാർദാർ ഹന്ദ്യ ,മില്യ ന നിർഗുൻ രാസാ ।।

പരിഭാഷ: ഹേ മനുഷ്യാ അങ്ങേയറ്റം ദുഷ്കരമായ കാലന്റെ (ബ്രഹ്മ) മതപരമായ ആചാരം നിങ്ങൾ നടത്തി. വീട് ഉപേക്ഷിച്ച്, നിങ്ങൾ കാട്ടിൽ താമസിച്ചു. പിന്നെ നിങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും വീടു വീടാന്തരം ചുറ്റി നടന്നു. കാട്ടിൽ ആരാധനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന ഒരു ആരാധകൻ ഭിക്ഷ വാങ്ങാൻ അടുത്തുള്ള ഗ്രാമത്തിലേക്കോ ന ഗരത്തിലേക്കോ പോകുന്നു. ഒരു വീട്ടിൽ നിന്ന് സമ്പൂർണ ഭിക്ഷ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ മറ്റു വീടുകളിൽ പോയി ഭക്ഷണം കഴിച്ച് കാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങും. ചിലപ്പോൾ, ഭക്തർ ഒരു ദിവസം ഭിക്ഷ കൊണ്ടു വരുന്നു, തുടർന്ന് രണ്ട് മൂന്ന് ദിവസത്തേക്ക് അത്കൊണ്ട് മാത്രം ഉപ ജീവനം കഴിക്കുന്നു. തുണി പോലുള്ള നേർത്ത തൂവാലയെ അരിപ്പ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ആ നേർത്ത തുണിയിൽ (അരിപ്പ) ചപ്പാത്തികൾ മടക്കിഅവർ ഒരു മരത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ കെട്ടുന്നു. ആ ചപ്പാത്തികൾ ഉണങ്ങിപ്പോകും. വെള്ളത്തിൽ കുതിർത്ത് മൃദുവാക്കിക്കൊണ്ട് അവ കഴിക്കുന്നു. ഭിക്ഷ യാചിച്ച് പാഴാക്കുന്ന സമയം ലാഭിച്ച് അവർ ആ സമയം കാലബ്രഹ്മിന്റെ (കാലന്റെ) ആരാധനയിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നു. ജനനമരണങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടുന്നതിന്, അതായത് സമ്പൂർണ്ണ മോക്ഷം നേടാൻ, അവർ വേദങ്ങളിലും ലോകവേദത്തിലും (നാട്ടിൽ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതി അനുസരിച്ച് കഠിനമായ തപസ്സു ചെയ്തു എന്നാണ് അർത്ഥം. തത്വദർശി സന്യാസിയെ കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ, അവർ നിർഗുണ രസം കണ്ടെത്തിയില്ല, അതായത് തത്വജ്ഞാനം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അറിവ്, അത് യജുർവേദ അദ്ധ്യായം 40 മന്ത്രം 10-ലും നാല് വേദങ്ങളുടെ സംഗ്രഹമായ ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 4- ശ്ലോകം 32-34 ലും പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ. യജ്ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ അറിവ്, അതായത്, സച്ചിദാനന്ദ ഘൻ ബ്രഹ്മ, അതായത് പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ തന്റെ മുഖകമല ത്തിൽ നിന്ന് ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് വിവരിക്കുന്ന ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങളെ ക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ അറിവ് തത്വജ്ഞാനമാണ്, അതായത് സൂക്ഷ്മവേദമാണ്. തത്വജ്ഞാന കികളുടെ അടുത്ത് (തത്വജ്ഞാനി) ചെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ആ തത്വജ്ഞാനം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ഗീതാജ്ഞാന ദാതാവായ ബ്രഹ്മ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുകയും വിനീതമായി ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, പരമാത്മാവിന്റെ സത്തയെക്കുറിച്ച് നന്നായി അറിയാവുന്ന തത്വദർശി സന്യാസിമാർ നിങ്ങൾക്ക് തത്വജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് ഉപദേശിക്കും. തത്വജ്ഞാനം വേദങ്ങളിലോ, ഗീതയിലോ ഇല്ലെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. ഉണ്ടായിരുവെങ്കിൽ ബ്രഹ്മ ഒരു അധ്യായം കൂടി പറയുമായിരുന്നു. ആ അധ്യായത്തിലെ തത്വജ്ഞാനം വായിക്കുക എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് പറയാമായിരുന്നു. (മനുഷ്യന്റെ) മനസ്സിന്റെ ആഹ്വാന പ്ര കാരം സന്ത് ഗരീബ് ദാസ്ജി മനുഷ്യരെ ഉപദേശിച്ചു, ആ നിർഗുണ രസം, അതായത് തത്വജ്ഞാനം, കാലബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ട് കണ്ടത്താത്തതിനാൽ, നിങ്ങൾ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ജന്മങ്ങളിൽ രാജാവായിത്തീർന്നു. എന്നിരുന്നാലും, മനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹം അവസാനിച്ചില്ല, കാരണം ഒരു രാജാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷമുണ്ടെന്ന് കരുതുന്നു; ഈ കാലലോകത്തിൽ സന്തോഷവുമില്ല; സമാധാനവുമില്ല.

നിർഗുണ രസത്തിന്റെ അർത്ഥം: വസ്തു നിലവിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ പ്ര യോജനം ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് നിർഗുണത്തിന്റെ അർത്ഥം. ഒരു മരത്തിന്റെ വിത്തിൽ പഴവും മരവും നിർഗുണ രൂപത്തിലാണ്. ആ വിത്ത് മണ്ണിൽ വിതച്ച് നനച്ചാൽ ആ സർഗുണ വസ്തു (മരം, മരത്തിന്റെ ഫലം) ലഭിക്കും. ഈ അറിവ് ഇല്ലാത്തതിന ാൽ, നമ്മൾ മാവിന്റെ ഫലങ്ങളും തണലും ഇല്ലാതെ തുടരുന്നു. രസം 5 ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്, അതായത് സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു ജോലി. സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ പരമോന്ന ത ന ാ യ കബീർ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

കബീർ, നൌ മൻ സൂത് ഉലജിയ , ജൂഷിരഹേത് ധഖ് മാർ ।
സത്ഗുരു ഐസ സുൽജാദേ, ഉൽജെ ന ടൂജി ബാർ ।।

പരിഭാഷ: ആത്മീയ അറിവിന്റെ ഒമ്പത് പൗണ്ട് നൂലുകൾ കുടുങ്ങിയതായി പ

രമോന്നത പരമാത്മാവായ കബീർ പറഞ്ഞു. ഒരു കിലോഗ്രാം കുരുങ്ങിയ നൂൽ വേർപെടുത്താൻ നെയ്ത്തുകാർക്ക് ഒരു ദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ സമയമെടുക്കും. അഴിക്കുമ്പോൾ നൂൽ പൊട്ടിയാൽ, തുണിയിൽ ഒരു കുരുക്ക് കിട്ടുമായിരുന്നു. കെട്ടുള്ള തുണി ആരും വാങ്ങില്ല.. അതിനാൽ, അമിതമായി കുടുങ്ങിയ നൂൽ ആരും അഴിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് നെയ്ത്തുകാരുടെ കൃത്യമായ ഉദാഹരണം നൽകി പരമോന്നത ദൈവം കബീർ വിശദീകരിച്ചു. ആത്മീയ ജ്ഞാനം ഒരു സത് ഗുരുവിന് അതായത്. ഒരു തത്വദർശി സന്യാസിക്ക്,ഇനിയൊരിക്കലും പിണയാത്ത വിധത്തിൽ പിളർക്കുന്ന ആ ഒമ്പത് നൂൽക്കൂട്ടം പോലെയാണ്. പിണഞ്ഞ്പ്പോയ ആദ്ധ്യാത്മിക ജ്ഞാനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ആരാധനയിലൂടെ, അതായത് ലോകവേദ (നാടോടി)പ്രകാരം, ന ാം സ്വർഗത്തിലേക്കും നരകത്തിലേക്കും പോയി, എൺപ ത്തിനാല് ലക്ഷം ജീവജാലങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് പോയി, ഒരു തുണ്ട് ഭൂമിയുടെ രാജ്യം സമ്പാദിച്ചു. ഭൂമിയിൽ, അല്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗ രാജ്യത്തിൽ, പിന്നെ വീണ്ടും ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ വീണു, ഞങ്ങൾ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ചു. എന്നാൽ വേദങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിയനുസരിച്ച് കാലബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിച്ചതു കൊണ്ട , ആ പരമമായ ശാന്തിയും ശാശ്വത പരമമായ വാസസ്ഥലവും നേടിയില്ല, അത് ഗീതാ അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം. 62 ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു, മാത്രമല്ല പ രമേശ്വരന്റെ ആ പരമമായ അവസ്ഥയും നമുക്ക് ലഭിച്ചില്ല. ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, അവിടെ പോയാൽ, ആരാധകർ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല. കാലബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെ ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രയോജനം ലഭിക്കും.

വാണി നമ്പർ. 3:
ഇന്ദ്രകുബേർ, ഇഷ് കി പദവി, ബ്രഹ്മാവ്, വരുൺ, ധർമ്മരായ ।
വിഷ്ണുനാഥ് കേ പുർ കൂൻ ജാകർ, ബഹുർ അപൂത ആയാ ।।

പരിഭാഷ: കാലബ്രഹ്മിന്റെ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലൂടെ, ഒരു ആരാധകൻ ഇന്ദ്രന്റെ സ്ഥാനവും നേടുന്നു. ഇന്ദ്രനു സ്വർഗ്ഗ രാജാവിന്റെ സ്ഥാന മാണ്. ദേവരാജ്, അതായത് ദേവന്മാരുടെ രാജാവ്, സൂർപതി എന്നും അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നു. ജലസേചന വകുപ്പും, അതായത് മഴയുടെ വകുപ്പും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലാണ്.

ചോദ്യം: എങ്ങനെയാണ് ഒരാൾക്ക് ഇന്ദ്ര സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നത് ?

ഉത്തരം: ഒന്നുകിൽ അമിതമായ (തപം) ധ്യാനം പരിശീലിക്കുന്നതിലൂടെയോ അല്ലെങ്കിൽ നൂറ് മന്ന് (നാലായിരം കിലോ) പശുവിന്റെയോ എരുമയുടെയോ നെയ്യ് ഉപയോഗിച്ച് ഒരു (യാഗം) യാഗം നടത്തുന്നതിലൂടെയോ ഒരു (ധർമ്മ യാഗം) ധർമ്മ പരമായ യാഗ ചടങ്ങുകൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അത്തരം നൂറ് മുടക്കമില്ലാത്ത ധർമ്മയാഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു ഉപാസകൻ ഇന്ദ്രസ്ഥാനം പ്രാപ ിക്കുന്നു. ധ്യാന വേളയിലോ ബലിദാന ചടങ്ങിലോ കീഴ്വഴക്കം ഉണ്ടെങ്കിൽ, ധ്യാനമോ ബലിദാന ചടങ്ങോ പുതുതായി നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഇതുവഴി ഇന്ദ്രസ്ഥാനം ലഭിക്കും.

ചോദ്യം: ഇന്ദ്രന്റെ കാലാവധി എന്താണ്? മരണശേഷം ഇന്ദ്രന്റെ സ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ച് ആത്മാവ് ഏത് ജീവിതത്തിലേക്ക് പോകുന്നു?

ഉത്തരം: 72 ചാകാദി, അതായത് 72 ചതുർയുഗം വരെ ഇന്ദ്രൻ സ്വർഗ്ഗ രാജാവിന്റെ സ്ഥാനത്ത് തുടരുന്നു. ഒരു ചതുർയുഗത്തിൽ സത്യയുഗ് ത്രേതായുഗം, ദ്വാപരയുഗം, കലിയുഗം ഉൾപ്പെടുന്നു, അത് യഥാക്രമം 1728000, 41296000, 4864000 : 4320000 ആണ്. സത്യയുഗം ത്രേതായുഗം ദ്വാപരയുഗം കലിയുഗത്തിന്റെ സംയോജിത കാലഘട്ടം, അതായത് 43 ലക്ഷത്തി ഇരുപതിനായിരം വർഷത്തെ ഒരു കാലഘട്ടം ഒരു ചതുർയുഗം ആക്കുന്നു. ആ ഉപാസകൻ 72 ചതുർയുഗങ്ങൾക്ക് ഇന്ദ്രപദവിയിൽ സ്വർഗ്ഗ രാജാവിന്റെ സുഖഭോഗങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഒരു കൽപത്തിൽ, അതായത്, ഒരു ദിവസം (ആയിരത്തിഎട്ട് 1008 ചതുർയുഗം) 14 ആത്മാക്കൾ ഇന്ദ്രന്റെ സ്ഥാനം നേ ടുന്നു. ഇന്ദ്രന്റെ സ്ഥാനം ആസ്വദിച്ച ശേഷം ആ ആത്മാക്കൾ കഴുതയുടെ ജീവൻ പ്ര ാപിക്കുന്നു.

മാർക്കണ്ഡേയ മുനിയും അപ്സരയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം

ഒരിക്കൽ മാർക്കണ്ഡേയൻ ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിൽ മധ്യസ്ഥത വഹിക്കുകയായിരുന്നു. 72 ചരകാദി യുഗങ്ങളിൽ ഭൂമിയിൽ ആരെങ്കിലും ധ്യാന മോ, ഇന്ദ്രപദവി ലഭിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ധർമ്മപരമായ യാഗമോ ചെയ്താൽ, അവന്റെ കർമ്മത്തിന് തടസ്സമില്ലെങ്കിൽ, ഇന്ദ്രപദത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ആത്മാവിന് ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ്.അപ്പോൾ ആ ഉപാസകന് ഇന്ദ്രന്റെ സ്ഥാനംനൽകുകയും ആ സ്ഥാനം

നിലവിലെ ഇന്ദ്രനിൽ നിന്ന് എടുത്തു കളയുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, കഴിയുന്നിടത്തോളം, ഇന്ദ്രൻ തന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഒരു ആരാധകന്റെയും ധ്യാന മോ യാഗചടങ്ങുകളോ നടത്താൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ആ ആരാധകന്റെ ധർമ്മപ രമായ ആചാരങ്ങളിൽ അവൻ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു; അതിനായി അവൻ എന്ത് ചെയ്താലും പ്രശ്നമില്ല.മാർക്കണ്ഡേയ എന്ന മുനി ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിൽ ധ്യാനംന ടത്തുന്നുന്നെ് ഇന്ദ്രന്റെ ദൂതന്മാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ, മാർക്കണ്ഡേയ മുനിയുടെ ധ്യാനം തടസ്സപ്പെടുത്താൻ ഇന്ദ്രൻ ഉർവ്വശിയെ (ഇന്ദ്രന്റെ ഭാര്യ) അയച്ചു. മാർക്കണ്ഡേയ മുനിയുടെ മുന്നിൽ മാലാഖ ആടിയും പാടിയും തുടങ്ങി. അവളുടെ അമാനുഷിക ശക്തിയോടെ ആ സ്ഥലത്ത് അവൾ ഒരു വസന്ത സമാനമായ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചു. മാർക്കണ്ബേ മുനി ഒരു ആവേശവും കാണിച്ചില്ല. ഉർവ്വശി അരയിലെ ചരട് പൊട്ടിച്ച് നഗ്നയായി. അപ്പോൾ മാർക്കണ്ഡേയ മുനി പറഞ്ഞു, ഹേ മകളേണ്ട ഹേ സഹോദരി ണ്ട അമ്മേണ്ട നീ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? എന്തിനാണ് ഈ അഗാധമായ കാട്ടിൽ ഒറ്റയ്ക്ക്വന്നത്? ഉർവ്വശി പറഞ്ഞു: മുനി, എന്റെ സൗന്ദര്യം കണ്ട്, ഈ കാട്ടിലെ ആരാധകർക്ക് സമനില നഷ്ംപ്പെട്ടു, പക്ഷേ നിങ്ങൾ പതറിയില്ല, നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ എവിടെയാണെന്ന് എനിക്കറിയില്ല, ദയവായി ഇന്ദ്രലോകത്തേക്ക് എന്നോടൊപ്പം വരൂ. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും. ഞാൻ തോറ്റു മടങ്ങുന്നു. മാർക്കണ്ഡേയ മഹർഷി പറഞ്ഞു, സമാധി സമയത്ത്, എന്റെ ഏകാഗ്രത ബ്രഹ്മലോകത്തിലായിരുന്നു, അവിടെ ഞാൻ ആ ഉർവശികളുടെ (അപ്സരസ്സ്) നൃത്തം കാണുകയായിരുന്നു, അവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഏഴ് പരിചാരികമാരുണ്ട്, അതിനാൽ, ഞാൻ എന്തിനാണ് നിങ്ങളെ നോക്കുന്നത്; എന്തുകൊണ്ട്; ഞാൻ നിന്നിലേക്ക് ആകൃഷ്ടന കണം? നിന്നേക്കാൾ സുന്ദരി മറ്റാരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവളെ കൊണ്ടു വരിക. അപ്പോൾ അപ്സര പറഞ്ഞു, ഞാൻ ഇന്ദ്രന്റെ പ്രധാന രാജ്ഞിയാണ്, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എന്നെക്കാൾ സുന്ദരിയായി മറ്റാരുമില്ല.

അപ്പോൾ മാർക്കണ്ഡെയ മുനി ചോദിച്ചു, ഇന്ദ്രൻ മരിക്കുമ്പോൾ നീ എന്ത്ചെയ്യും? ഞാൻ 14 ഇന്ദ്രന്മാർക്കും ഭാര്യയാകും എന്ന് ഉർവ്വശി മറുപടി പറഞ്ഞു. ശ്രീ ബ്രഹ്മാജിയുടെ ഒരു ദിവസത്തിൽ 1008 ചതുർ യുഗങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണ് ഉദ്ദേശം; ഈ സമയത്ത്, 14 ഇന്ദ്രന്മാർ 72 ചതുര്യുഗങ്ങൾ വീതം അവരുടെ കാലാവധി പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം മരിക്കുന്നു. ഇന്ദ്ര രാജ്ഞിയുടെ ആത്മാവ് ചില മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ വളരെയധികം പുണ്യ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, അവയുടെ ഫലമായി 14 ഇന്ദ്രന്മാരുടെ പ്രധാന രാജ്ഞിയായി, അവൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സുഖഭോഗങ്ങളും ഭർത്താവുായ സന്തോഷവും ആസ്വദിക്കും. മാർക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു, ആ 14 ഇന്ദ്രന്മാരും മരിക്കും,

അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? ഉർവ്വശി പറഞ്ഞു, അപ്പോൾ ഞാൻ മർത്യലോകത്ത് ഒരു പെൺ കഴുതയായി മാറും (ഭൂമിയെ മനുഷ്യരുടെ ലോകം, അതായത്, മർത്യലോകം എന്ന് വിളിക്കുന്നു) കൂടാതെ എന്റെ ഭർത്താവായ എല്ലാ ഇന്ദ്രന്മാരും ഭൂമിയിലെ ആൺ കഴുതകളാകും.മാർക്കണ്ഡേയ മഹർഷി പറഞ്ഞു, അങ്ങനെയെങ്കിൽ, രാജാവ് ആൺകഴുതയായും രാജ്ഞി പെൺകഴുതയായും മാറുന്ന അത്തരമൊരു ലോകത്തിലേക്ക് നിങ്ങൾ എന്നെ കൊണ്ട ു പോകുന്നത് എന്തിന ാണ്?എന്റെ മാനം നിലനിർത്താൻ. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ തോറ്റു മടങ്ങിയെന്ന് അവർ പ റയും ഉർവ്വശി പറഞ്ഞു.

മാർക്കണ്ഡേയ മഹർഷി പറഞ്ഞു, പെൺകഴുതകൾക്ക് എന്ത് ബഹുമതിയാണ് ഉള്ളത്? ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഒരു പെൺ കഴുതയാണ്, കാരണം നിങ്ങൾക്ക് പതിന്നാലു ഭർത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടാകും, മരണശേഷം നിങ്ങൾ ഒരു പെൺ കഴുതയാകുമെന്ന് നിങ്ങൾ സ്വയം സമ്മതിക്കുന്നു.

പെൺ കഴുതയ്ക്ക് എന്ത് ബഹുമാനമുണ്ട്? അതിനിടെ, ചട്ടപ്രകാരം മാർക്കണ്ഡേയ മുനിക്ക് തന്റെ രാജ്യം നൽകാനായി ഇന്ദ്രനും അവിടെയെത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: മുനി, അങ്ങ് ജയിച്ചു, ഞങ്ങൾ തോറ്റു. ദയവായി ഇന്ദ്രന്റെ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കാം. മാർക്കണ്ഡേയ മഹർഷി പറഞ്ഞു, അരേ അരേ ഇന്ദ്രാണ്ട ഇന്ദ്രന്റെ സ്ഥാനം എനിക്ക് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഇത് എനിക്ക് കാക്കയുടെ കാഷ്ഠം പോലെയാണ്. അപ്പോൾ മാർക്കണ്ഡേയ മുനി ഇന്ദ്രനോട് പറഞ്ഞു, ഞാൻ പറഞ്ഞതു പോലെ നിനക്ക് പൂജ ചെയ്യാം. ഞാൻ നിന്നെ ബ്രഹ്മലോകത്തേക്ക് കൊണ്ടു പോകാം. ഈ ഇന്ദ്ര രാജ്യം വിടൂ. ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു, മുനി, ഈ നിമിഷം ഞാൻ ആസ്വദിക്കട്ടെ. ഞാൻ ഇത് പിന്നീട് എപ്പോഴെങ്കിലും നോക്കാം.

അവനെ എവിടെയാണ് ഒരു വടി കൊണ്ട് അടിക്കേണ്ടത്? അതുപോലെ, ആരെങ്കിലും ഈ ഭൂമിയിലെ ഒരു ചെറിയ ഭൂമിയുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയോ, മന്ത്രിയോ, മുഖ്യ മന്ത്രിയോ, സംസ്ഥാന മന്ത്രിയോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും പദവിയിലുള്ള സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനോ തൊഴിലാളിയോ ധനികനോ ആണ്, അത് അവനോട് പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഭക്തി ചെയ്യാം, അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ ഒരു കഴുതയാകും.അപ്പോൾ അവർ അസ്വസ്ഥരാകുന്നു. അവർ പറയുന്നു ഞങ്ങൾ എന്തിന് കഴുതയാകും? ഇത് വീണ്ടും പറയരുത്.ചിലർ പരിഷ്കൃതരാണ്. അവർ പറയുന്നു: ആരാണ് കഴുതയാകുന്നത് കണ്ടത്? എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാരും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇത് പറയുന്നതായി അവരോട് പറയപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും പറയുന്നു നമുക്ക്കാണാം.

അവരോട് ഒരു അഭ്യർത്ഥനയാണ് മരണശേഷം കഴുതയായ ശേഷം നിങ്ങൾ എന്ത് കാണും? അപ്പോൾ കുശവൻ നിങ്ങളോട് എങ്ങനെ പെരുമാറണമെന്ന് കാണും. കാണണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾതന്നെ കാണുക. എല്ലാ ദുരാചാരങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച്, വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധന നടത്തുക, അത് ഇപ്പോൾ എനിക്ക് (രാംപാൽദാസ്) മാത്രമേ ലഭ്യമുള്ളൂ. വന്ന് അത് എടുത്ത് നിന്റെ ക്ഷേമം ചെയ്തു കൊള്ളൂ.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വാണിയിൽ അത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു. 3 ഇന്ദ്രൻ, കുബേർ, ഈഷ്, ബ്രഹ്മാജി, വരുൺ, ധർമ്മരൈ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ നേടുന്നവരും വിഷ്ണുജിയുടെ ലോകത്തിൽ (സ്ഥലം) പോയതിനുശേഷം അർദ്ധദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനം നേടിയവരും ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ തുടരുന്നു.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ 33 കോടി ദേവന്മാരുടെ സ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്. അതുപോലെ, ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റിൽ 540 പാർലമെന്റ് അംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. വ്യക്തികൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ പാർലമെന്റ് അംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് മാത്രം പ്രധാനമന്ത്രിയും മറ്റ് കേന്ദ്ര മന്ത്രിമാരും നിയമിക്കപ്പെടുന്നു.

അതുപോലെ, ആ 33 കോടിദേവന്മാരിൽ ഒരാൾ ധനമന്ത്രിയെപ്പോലെ കുബേരന്റെ സ്ഥാനം, അതായത് സമ്പത്തിന്റെ ദൈവം. (ഇഷ്കി പദ്വി) ഇഷിന്റെ സ്ഥാനം എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, (ലോകവേദ്) നാടോടിക്കഥകൾ അനുസരിച്ച് ആകെമൂന്ന് പേരുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനമാണ്:

1. ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, 2. ശ്രീ വിഷ്ണു 3. ശ്രീ ശിവൻ

വരുണൻ ജലദേവനാണ്. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും കർമ്മഫലം നൽകുന്ന ചീഫ് ജസ്റ്റിസാണ് ധർമ്മരായ്. ധർമ്മരാജ് എന്നും അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നു. ഇവയെല്ലാം കാലബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിക്കുന്ന തിലൂടെയാണ് തങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ നേടുന്നത്. പുണ്യം ക്ഷയിച്ചതിനു ശേഷം, എല്ലാ അർദ്ധ ദൈവങ്ങളും ഈശ്വരസ്ഥാനത്ത് നിന്ന്മോചനം നേടുകയും 84 ലക്ഷം തരം ജീവിതത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ പുതിയ ബ്രഹ്മാവ്, പുതിയ വിഷ്ണു, പുതിയ ശിവൻ ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു.

ഈ മേൽപ്പറഞ്ഞ ദൈവങ്ങളെല്ലാം ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ അനശ്വരരല്ല. അവർ എത്രമാത്രം ദൈവമാണെന്ന് ഈ പുസ്തകത്തിലെ സൃഷ്ടിരചന എന്ന അധ്യായത്തിൽ അവരുടെ അവസ്ഥ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാകും. ഇവർ ആരുടെ മക്കളാണ്, അവരുടെ അമ്മ ആരാണ്?

മറ്റ് തെളിവുകൾ: ശ്രീ ദേവി പുരാണിൽ (സചിത്ര മോട്ട ടൈപ്പ് കേവൽ ഹിന്ദി, ഗീതാ പ്രസ്സ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധികരിച്ചത്), മൂന്നാം സ്കന്ദിൽ, പേജ് 123ൽ

ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾക്ക് ശുദ്ധമായ ഒരു രൂപമുണ്ട്. ഈ ലോകം മുഴുവൻ നിന്നിൽ നിന്നാണ് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. ഞാൻ (വിഷ്ണു), ബ്രഹ്മാവ്, ശങ്കർ എന്നിവർ അമ്മയുടെ കൃപയാൽ നിലനിൽക്കുന്നു. നമുക്ക് (ആവിർഭാവം) ജനനവും (തിരോഭാവ്) മരണവുമുണ്ട്. നീ പ്രകൃതിദേവിയാണ്.

ഭഗവാൻ ശങ്കർ പറഞ്ഞു ഹേ ദേവീ വിഷ്ണുവിന് ശേഷം ജന്മമെടുത്ത ബ്രഹ്മാവ് നിന്നിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചതെങ്കിൽ, തമോഗുണി ലീല (ക്രോധ പ്രവൃത്തികൾ) ചെയ്യുന്ന ഞാൻ ശങ്കറാണ് നിങ്ങളുടെ മകനല്ലെ, അതായത്, നീ എന്റെ അമ്മ കൂടിയാണ്. ന ിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി മാത്രമേ നമുക്ക് ജോലികൾ ചെയ്യാൻ കഴിയൂ, അതായത്, ഒരാളുടെ വിധിയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്തും നമുക്ക് അനുവദിക്കാം. നമുക്ക് അത് കൂട്ടാനോ കുറയ്ക്കാനോ കഴിയില്ല.

വായനക്കാരേ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവും, ശ്രീ വിഷ്ണുവും, ശ്രീ ശങ്കരനും മർതൃരാണെന്ന് ശ്രീ ദേവി പുരാണത്തിലെ ഈ ഉദ്ധരണിയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി. അവരുടെ അമ്മയുടെ പേര് ദുർഗ്ഗാ ദേവി എന്നാണ്. പേജ് 235-ലെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ അവസാനം എഴുതിയിരിക്കുന്ന സൃഷ്ടിരചന എന്ന അധ്യായത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കും. ഇവരാണ് പ്രധാന ദൈവങ്ങൾ. മറ്റുള്ള ദൈവങ്ങൾ ഇവരേക്കാൾ താഴ്ന്നവരാണ്. ഇവയെല്ലാം ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ (അവിന ാശി റാം) അനശ്വര ദൈവമല്ല.

ശ്രീമദ് ഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 10 ശ്ലോകം 2ൽ, ഗീതാജ്ഞാനദാതാവായ കാലബ്ര ഹ്മ് പറഞ്ഞതായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്റെ ഉത്ഭവത്തെ കുറിച്ച് മഹർഷിമാർക്കോ, ദൈവങ്ങൾക്കോ, അറിയില്ല (മഹത്തരം) മുനിമാർ) കാരണം ഞാൻ ഇവയുടെയെല്ലാം സൃഷ്ടാവാണ്, അതായത്, ഇവയെല്ലാം എന്നിൽ നിന്നാണ ുത്ഭവിച്ചത്.

ഗീത അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 5 ൽ, ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്നയാൾ ഇപ്രകാരം പ റഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഹേ അർജുനാ നിനക്കും എനിക്കും നിരവധി ജന്മങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കറിയില്ല. എനിക്കറിയാം. ഗീത അദ്ധ്യായം 2 ശ്ലോകം 12ലും വ്യക്തമാണ് ന ീയും ഞാനും എല്ലാ രാജാക്കന്മാരും സൈന്യവും ഭൂതകാലത്തിൽ ജനിച്ചവരാണ്, ഭാവിയിലും ജനിക്കും.14

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 14 ശ്ലോകം 3ൽ, ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്ന വക്താവ് പറയുന്നു ഓ അർജുനാ എന്റെ പ്രകൃതി, അതായത് ദുർഗ്ഗ ഗർഭം ധരിക്കുന്നു, ഞാൻ അവളുടെ ഗർഭ പാത്രത്തിൽ വിത്ത് സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതിനാൽ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ജനിക്കുന്നു,

ഗീത അദ്ധ്യായം 14 ശ്ലോകം 4 ൽ, ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്നയാൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഹേ അർജുനാണ്ട ഏത് ജീവാത്മാക്കൾ വിവിധതരത്തിലുള്ള ജീവരൂപങ്ങളിൽ ജനിക്കുന്നുവോ, (മഹതി) പ്രകൃതിയാണ് അവരെ ഗർഭം ധരിക്കുന്ന മാതാവ്, (അഹം ബ്രഹ്മ്) ഞാൻ, ബ്രഹ്മ, വിത്ത് വിതയ്ക്കുന്ന പിതാവാണ്.

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 14 ശ്ലോകം 5 ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നൽകുന്നവൻ എന്ന് വ്യക്തമാക്കി ഹേ അർജുനാണ്ട സത്വഗുൺ ശ്രീ വിഷ്ണു, രാജ്ഗുൺ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ഒപ്പം തമോഗുൺ ശ്രീ ശിവൻ, ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങൾ, അതായത് മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ, പ്ര കൃതിയിൽ നിന്ന് ജനിച്ചത്, അതായത് ദുർഗ്ഗാദേവി, ഒരാളുടെ കർമ്മങ്ങളെ അടിസ്ഥാന മാക്കി നിത്യമായ ആത്മാവിനെ ശരീരവുമായി ബന്ധിക്കുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ദൈവങ്ങൾ മർത്യരാണെന്നും അവർ കാലബ്രഹ്മിന്റെ മക്കളാണെന്നും മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച തെളിവുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. വാണി നമ്പർ 3 ഇതിന്റെ പ രിഭാഷയാണ് ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന വിഷയം. ഇന്ദ്രൻ, കുബേർ, ഈശ്, അതായത്, ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ, വരുൺ, ധർമ്മരൈ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ നേടിയാലും, ശ്രീ വിഷ്ണുനാഥിന്റെ ലോകത്തിലേക്ക് പോയാലും, ഒരാൾ ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ തുടരുന്നു. .4: മഹർഷി മാർക്കണ്ഡേയൻ ബ്രഹ്മ് സാധന (ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ധർമ്മാചാരം) ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അത് ഏറ്റവും മികച്ചതായി കണക്കാക്കുകയായിരുന്നു; അതിനാൽ, അദ്ദേഹം ഇന്ദ്രനോട് പറഞ്ഞു വരൂ, ഞാൻ നിന്നെ ബ്രഹ്മസാധന ചെയ്യിക്കട്ടെ. ബ്രഹ്മലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ച് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കാക്കയുടെ കാഷ്ഠം പേ ാലെയാണ്.

വായനക്കാർ ശ്രീ ശുനക മുനി, ശ്രീ ദുർവാസ മുനി, ദർശകൻ മുനി എന്നിവർ ബ്രഹ്മസാധന നടത്തി. ഗീതാ വിജ്ഞാന ദാതാവ് ഗീതാ അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18ൽ അനുത്തം അതായത് മോശം എന്നാണ് അവരുടെ ആരാധനാ രീതിയെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. മാർക്കണ്ഡേ മുനി ഇതേ വിഭാഗത്തിലുള്ള സാധനയാണ് ചെയ്തത്. അത് ഏറ്റവും മികച്ചതാണെന്ന് കരുതി അദ്ദേഹം അത് ചെയ്യുകയായിരുന്നു, കൂടാതെ ബ്രഹ്മസാധന ചെയ്യാൻ ഇന്ദ്രനെ ഉപദേശിക്കുകയു ംചെയ്തു.

സൂക്ഷ്മവേദത്തിൽ ഇപ്രകാരം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു:
ഓറോൺ പന്ത് ബതവാഹിം, ആപ് ന ജാനേ രാല ।। 1
മോതി മുക്തദർശത് നാഹിം, യേ സബ്ഹൈസബ് അസ്സരേ ദിഖത ।
കേതോ നൈം ചിസംഹൈം, ഫിരാമോതിയ ബിന്ദ്രേ ।। 2
വേദ് പടേം പർ ഭേദ് ന ജാനേ, ബാഞ്ചേ പുരാൻ അതാര ।
പത്തർ കി പൂജ കരേൻ, ഭൂലേ സിർജൻഹാര ।। 3

വാണി നമ്പർ 1 ന്റെ അർത്ഥം. :അവർ മറ്റുള്ളവരെ നയിക്കുന്നു, പക്ഷേ അവർക്കു തന്നെ ഭക്തിയുടെ പാതയെക്കുറിച്ച് അറിയില്ല.

വാണി നമ്പർ 2 ന്റെ അർത്ഥം.: തത്വദർശി സന്യാസിയുടെ അഭാവം മൂലം മോതിമുക്ത, അതായത് മോക്ഷത്തിന്റെ മന്ത്രമായ മുത്ത്, ദൃശ്യമല്ല. ഈ ലോകം മുഴുവനും അന്ധമാണ്, അതായത് ആത്മീയ ജ്ഞാനത്തിന്റെ കണ്ണുകളില്ലാത്തതാണ്. നേത്രരോഗമായ തിമിരമുള്ള ഒരാളുടെ കണ്ണുകൾ ആരോഗ്യമുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നു, പക്ഷേ ആ വ്യക്തിക്ക് ഒന്നും കാണാൻ കഴിയില്ല. ഈ ഉദാഹരണം നൽകിക്കൊണ്ട്, സുഗമമായി സംസ്കൃതം സംസാരിക്കുന്നവർ ഉയർന്ന പാണ്ഡിത്യമുള്ളവരാണെന്ന് തോന്നുന്നു, പക്ഷേ അവർക്ക് വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഗഹനമായ രഹസ്യങ്ങൾ അറിയില്ല. അറിവില്ലായ്മയുടെ

വാണി നമ്പർ 3 ന്റെ അർത്ഥം. : വേദങ്ങൾ വായിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ വേദങ്ങളുടെ ഗഹനമായ നിഗൂഢതകൾ മനസ്സിലാക്കാത്തതിനാൽ അവർ തന്നെ വേദങ്ങൾക്കെതിരെ ആരാധിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ അവർക്കെതിരെ ആരാധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശിലാവിഗ്രഹത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനെ ക്കുറിച്ച് വേദങ്ങളിൽ പരാമർശമില്ല. വേദപണ്ഡിതർ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നവർ തന്നെ ശിലാവിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ അത് ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വേദങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സൃഷ്ടാവിനെ അവർ മറന്നു.

ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 25 മുതൽ 29 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ, ഒരു ഉപാസകൻ ഏത് ആരാധന ചെയ്യുന്നുവോ, അത് ഏറ്റവും മികച്ചതായി കണക്കാക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രമേ ഇത് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. എല്ലാ ആരാധ്യന്മാരും അവരവരുടെ ആരാധനാരീതി പാപങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്ന വയായി കണക്കാക്കുന്നു.

ഗീത അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 32ൽ സച്ചിദാനന്ദ ഘാൻ ബ്രഹ്മ്, യാഗങ്ങളെ ക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്, അതായത്, തന്റെ മുഖ കമലത്തിൽ നിന്ന് ഉച്ചരിച്ച വാണിയിലെ ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത് തത്വജ്ഞാനമാണ്. അതറിയുമ്പോൾ ഒരു ഉപാസകൻ എല്ലാ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തനാകുന്നു.

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34 ൽ, തത്വദർശി സന്യാസിമാർക്ക് തത്വജ്ഞാനം അറിയാമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചും, മാന്യമായി ചോദ്യം ചോദിച്ചും, തത്വജ്ഞാനത്തിൽ അവഗാഹമുള്ള, അറിവുള്ള മഹാത്മാക്കൾ നിങ്ങളെ തത്വജ്ഞാനം (യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ്) പഠിപ്പിക്കും.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വാണിയിൽ നിർഗുണരസം എന്ന് പറഞ്ഞ തത്വജ്ഞാനം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ, എല്ലാ ഭക്തരും ജനനമരണ ചക്രത്തിൽതന്നെ തുടർന്നു

മാർക്കണ്ഡേയൻ ബ്രഹ്മാരാധന നടത്തുകയായിരുന്നു. ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 8 ശ്ലോകം 16 ബ്രഹ്മലോകത്തിലേക്ക് പോയ ആ ഉപാസകരും ആവർത്തിച്ച് ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ തുടരുന്നതായി പറയുന്നു.

മുമ്പത്തെ വാണി നമ്പർ. 4 =

അസംഖ ജന്മ തോഹേ മർതാൻ ഹോഗെ, ജിവിത് ക്യോം ന മാര രേ ।
ദ്വാദശ മധ്യ മഹൽ മത്ബോരേ, ബഹൂർ ന ദേഹ് ധാരേ രേ ।।

പരിഭാഷ: ഹേ മനുഷ്യാ നിങ്ങൾ അനന്തമായി ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്തു. സത്യാരാധന അനുഷ്ഠിക്കുക, ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും താൽക്കാലികമാണെന്ന് ഒരു ആരാധകൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു എന്നതാണ്. ഈ ശരീരവും ശാശ്വതമല്ല. ജനന മരണ പ്രശ്നം പോലും ഭയാനകമാണ്. ഈ ലോകത്ത് ദുരിതമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. മനുഷ്യ ജീവൻ നേടിയിട്ടും മോക്ഷം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ, മൃഗ ജീവിതം മാത്രമേ ഒരാൾ ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 29 , വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്നും മരണ ദുരിതങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനം നേടുന്നതിനായി മാത്രം ധർമ്മപരമായ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഉപാസകന് തത് ബ്രഹ്മ്, മുഴുവൻ ആത്മീയതയെയും എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും അറിയാമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. .

ഈ രീതിയിൽ, തത്വജ്ഞാനം നേടിയശേഷം, ഒരു വ്യക്തിക്ക് അനാവശ്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ ആഗ്രഹമില്ല. അവൻ പുകയില, മദ്യം, മാംസം എന്നിവ കഴിക്കുന്നില്ല. നൃത്തവും പാട്ടും വിഡ്ഢികളുടെ പ്രവൃത്തിയാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഒരാൾക്ക് എന്ത് കഴിച്ചാലും അതിൽ സംതൃപ്തി തോന്നുന്നു.

ഒരാളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി, ഞാൻ സത്സംഗത്തിന് വന്നില്ലെങ്കിൽ, എനിക്ക് ഗുരുജിയുടെ ദർശനം ലഭിക്കില്ലെന്ന് ഒരു ആരാധകൻ ചിന്തിക്കുന്നു. സത്സംഗം കേൾക്കാത്തതിനാൽ മനസ്സ് വീണ്ടും ദുരാചാരങ്ങളിൽ മുഴുകാൻ തുടങ്ങും. തന്റെ എല്ലാ ജോലികളും ഉപേക്ഷിച്ച് ആ ഉപാസകൻ സത്സംഗം കേൾക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നു. പിഞ്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു പിതാവ് ലോകത്തോട വിടപറയുന്നതായി ഓരോ ദിവസവും നാം കേൾക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കുന്നു; അവൻ മരിക്കുന്നു. വൻകിട മുതലാളിമാർ അപകടങ്ങളിൽ മരിക്കുന്നു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സ്വരൂപിച്ച സമ്പത്തെല്ലാം അവർ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്നു. ആ സമ്പത്ത് നോക്കാൻ അവർ മടങ്ങി വരുന്നില്ല. മരണത്തിന് മുമ്പ്, ഒരു ദിവസം പോലും ജോലി ഉപേക്ഷിക്കാൻ അവർക്ക് തോന്നിയില്ല, ഇപ്പോൾ എല്ലാം സ്ഥിരമായി അവശേഷിക്കുന്നു.

ഇന്ന് സഹോദരന് സമയമുണ്ട്

ഒരു ഭക്തൻ സത്സംഗത്തിന് പോകാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു, ആത്മീയ വിജ്ഞാനം ശ്രവിച്ചു, ഭക്തി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. സത്സംഗത്തിന് വരാനും ഭക്തി ചെയ്യാനും അദ്ദേഹം സുഹൃത്തിനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു, പക്ഷേ സുഹൃത്ത് സമ്മതിച്ചില്ല. അവൻ പറയാറുായിരുന്നു ഞാൻ എന്റെ ജോലിയിൽ വളരെ തിരക്കിലാണ് (ഒഴിവു സമയമില്ല) എനിക്ക് ചെറിയ കുട്ടികളുണ്ട്, അവരെയും വളർത്തണം, എന്റെ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് ഞാൻ സല്സംഗത്തിന് പോയാൽ എന്റെ ബിസിനസ്സ് നശിക്കും.

സത്സംഗത്തിന് പോകുമായിരുന്ന ആ ഭക്തൻ തന്റെ സുഹൃത്തിനോട് സത്സംഗത്തിന് കൂടെ വരാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം അദ്ദേഹം അത്തന്നെ പറഞ്ഞു എനിക്ക് സമയമില്ല. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞ് ആ സുഹൃത്ത് മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുക്കളും നഗര വാസികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതദേഹം ചുമന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. അയൽപക്കത്തുള്ള നൂറുകണക്കിന് ആളുകൾ അവരോടൊപ്പം ചേർന്നു. എല്ലാവരും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു രാം നാം സത്ഹേ, സത് ബോലേഗ ഗത്ത് ഹേ. (രാമന്റെ പേര് സത്യമാണ്, ഇത് പറയുന്നവൻ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു.)

ഭക്തൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു രാം നാം സത്ഹേ, പരന്തു ആജ് ഭായ്കോ ഫുർസത് ഹേ (രാമന്റെ പേര് ശരിയാണ്, പക്ഷേ ഇന്ന്സഹോദരന് സമയമുണ്ട്.) നഗരത്തിലെ ആളുകൾ പറഞ്ഞു സത്ബോലേഗട്ട് ഹേ ഭക്തൻ പറഞ്ഞു ആജ് ഭായ്കോ ഫുർസത് ഹേ. (ഇന്ന് സഹോദരന് സമയമുണ്ട്.) മറ്റുള്ളവർ ആ ഭക്തനോട് പറഞ്ഞു, ഇങ്ങനെ പറയരുത്. അവന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ അസ്വസ്ഥരാവും. ഭക്തൻ പറഞ്ഞു, ഞാൻ ഇത് തീർച്ചയായും പറയും. സത്സംഗത്തിന് വരുന്നോ എന്ന് ഈ വിഡ്ഢിയെ ഞാൻ കൂപ്പു കൈകളോടെ അഭ്യർത്ഥിച്ചിരുന്നു; കുറച്ച് ഭക്തി ചെയ്യുക. അവൻ പറയുമായിരുന്നു എനിക്ക് ഒഴിവു സമയമില്ല. ഇപ്പോൾ അവന് സ്ഥിരമായി ഒഴിവു സമയമുണ്ട്. ആരെ വളർത്തിയെടുക്കാൻ ന്യായം പറഞ്ഞ് തന്റെ കൊച്ചു കുട്ടികളെപ്പോലും ഉപേക്ഷിച്ചു, അവൻ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകന്നു, ഭക്തി ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ,

അവൻ വെറും കൈയോടെ പോകില്ലായിരുന്നു, ഭക്തിയുടെ ഒരു സമ്പത്ത് അവൻ കൂടെ കൊണ്ടു പോകുമായിരുന്നു, ദൈവം മക്കളെ വളർത്തുന്നു. ഭക്തി ചെയ്യുന്ന ഒരു ഭക്തന്റെ ആയുസ്സും ദൈവം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ചിന്തയോടെയാണ് ഭക്തർ ഭക്തി ന ടത്തുന്നത്. ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് അവർ സത്സംഗത്തിന് പോകുന്നു.

ഭക്തർ ചിന്തിക്കുന്നു ദൈവം വിലക്കട്ടെ, നമ്മൾ മരിച്ചാൽ പിന്നെ നമ്മുടെ ജോലി ആരു ചെയ്യും? നമ്മൾ മരിച്ചു എന്ന് വിശ്വസിക്കാം. ഞങ്ങൾ മരിച്ചിട്ട് മൂന്ന് ദിവസമായി. ഈ വീക്ഷണത്തോടെ സത്സംഗത്തിലേക്ക് പോകുക. സ്വയം മരിച്ചതായി കരുതി സത്സംഗത്തിന് പോകുക. ആ നിലയ്ക്ക്, ഒരു ദൈവ ഭക്തന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തിയും തെറ്റിപ്പോകില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഞങ്ങളുടെ അഭാവത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ചില ജോലികൾ തെറ്റായിപോയി എന്ന് നമുക്ക് വിശ്വസിക്കാം. മൂന്ന് ദിവസത്തിന് ശേഷം തിരികെ പേ കുമ്പോൾ നമുക്ക് അത് ശരിയാക്കാം. നമ്മൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ജോലി എന്നെന്നേക്കുമായി നശിപ്പിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അത് ശരിയാക്കാൻ നമുക്ക് ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വരാൻ കഴിയില്ല. ഈ അവസ്ഥയെയാണ് പറയുന്നത് ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മരിക്കുക.

ശേഷിക്കുന്ന വാണിയുടെ വിവർത്തനം:

ദ്വാദശ മധ്യ മഹൽമത്ബൌറേ, ബഹുർ ന ദേഹ ധാരേ രേ ।

പരിഭാഷ: ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4ൽ, തത്വജ്ഞാനം നേ ടിയശേഷം, പരമാത്മാവിന്റെ ആ അതിമഹത്തായ അവസ്ഥയെ അന്വേഷിക്കണമെന്ന് പറയുന്നു, അവിടെ പോയാൽ , ഭക്തർ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല, അതായത അവർക്ക് പുനർജന്മം ഇല്ല. അവർ വീണ്ടും ഒരു ശരീരം നേടുന്നില്ല. പ ന്ത്രണ്ടാമത്തെ (12-ാമത്തെ വാതിൽ കടന്ന് ഒരാൾക്ക് ആ പരമമായ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് പോകാം എന്ന കാര്യം തന്നെയാണ് സൂക്ഷ്മ വേദിന്റെ ഈ വാണി വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഇന്നുവരെ, എല്ലാ മുനിമാരും മഹർഷിമാരും സന്യാസിമാരും മണ്ഡലേശ്വരന്മാരും 10 വാതിലുകൾ മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ പരമോന്നത ദൈവം കബീർ തന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചും തന്റെ സ്ഥാനം നേടാനുള്ള യഥാർത്ഥ പ ാതയെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിട്ടു്. പന്ത്രാം വാതിലിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ഇതുവരെയുള്ള (വർഷം 2012) എല്ലാ മുൻകാല മഹർഷിമാരുടെയും സന ്യാസിമാരുടെയും വിഭാഗങ്ങളുടെയും ഭക്തി കാലബ്രഹ്മ വരെയുള്ളതാണെന്നും ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ജനനമരണ ചക്രം തുടർന്നു.

വാണി നമ്പർ. 5:

ദോജാഖ് ബഹിഷ്ത്സഭിതേദേഖേ, രാജ്പാത്കേരസിയ ।
തീൻ ലോക്സേ ത്രിപ്ത് നാഹിം, യേ മൻ ഭോഗിഖാസിയ ।।

പരിഭാഷ: തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ (യഥാർത്ഥ ആത്മീയഅറിവ്) അഭാവത്തിൽ, പ ൂർണ്ണമായ മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴി ലഭിക്കാത്തതിനാൽ, ചിലപ്പോൾ നമ്മൾ (ദോജാഖ്) നരകത്തിൽ പോയി, ചിലപ്പോൾ (ബഹിഷ്ത്) സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയി, ചിലപ്പോൾ നമ്മൾ ഒരു രാജാവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ആസ്വദിച്ചു. . ഈ മനുഷ്യന് ത്രിലോകരാജ്യം ന ൽകിയാലും തൃപ്തനാകുന്നില്ല.

ഉദാഹരണം: ആരെങ്കിലും ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ സർപഞ്ച് (തലവൻ) ആയാൽ, അവൻ ഒരു എംഎൽഎ ആയാൽ താൻ സന്തോഷിക്കുമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ മന്ത്രിയായാൽ അത് ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുമെന്നാണ് ഒരു എംഎൽഎയുടെ ആഗ്രഹം. മന്ത്രിയാകുമ്പോൾ, ഞാൻ മുഖ്യമന്ത്രിയായാൽ എനിക്ക് സമ്പൂർണ മേധാവിത്വം ലഭിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അത് അസാധാരണമാംവിധം ആനന്ദകരമായിരിക്കും. എനിക്ക് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മുഴുവൻ മേൽ ആധിപത്യം ഉണ്ടായിരിക്കും .മുഖ്യമന്ത്രിയായശേഷം, ഞാൻ പ്രധാനമന്ത്രിയായാൽ എന്റെ ജീവിതം വിജയിക്കുമെന്ന ശക്തമായ ആഗ്രഹം ഉയരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും ഒരാൾ മരിക്കുന്നു. പിന്നെ ഒരു കഴുതയായി മാറുമ്പോൾ അയാൾ ഒരു ചുമട്ടുതൊഴിലാളിയുടെ അടി ഏൽക്കുകയായിരിക്കും. അതിനാൽ, കാലബ്രഹ്മിനാൽ നിർമ്മിച്ച സ്വർഗത്തിന്റെയും നരകത്തിന്റെയും ചക്രത്തിൽ ഒരു രാജ്യമോ സിംഹാസനമോ നേടുന്നതിലും ഒരാൾ ജീവിതം മുഴുവൻ പാഴാക്കിയതായി തത്വജ്ഞാനിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എവിടെയും സംതൃപ്തി കിട്ടില്ല. ഈ മനസ്സ് അത്തരമൊരു നപുംസകമാണ്.

ബാലഖ് നഗരത്തിൽ അബ്രഹാം സുൽത്താൻ ആദം എന്നൊരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. മുൻ ജന്മത്തിൽ അദ്ദേഹം വളരെ സദ്വൃത്തനായ ഒരു ഭക്തനായിരുന്നു. പക്ഷേ, ആഡംബരത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട തന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹം ദൈവത്തെ മറന്നു. അദ്ദേഹം രാജ്യത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ മുഴുകി, കൊട്ടാരങ്ങളിൽ സുഖിച്ചു. ഒരു ദിവസം, ദൈവം സത്യലോകിൽ നിന്ന് ഒരു യാത്രക്കാരന്റെ വേഷം ധരിച്ച് രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, അല്ലയോ സത്രത്തിന്റെ ഉടമണ്ട എനിക്ക് ഒരു മുറി വാടകയ്ക്ക് തരൂ. വില പറയൂ. എനിക്ക് രാത്രി ചെലവഴിക്കണം. രാജാവ് പറഞ്ഞു. , ഓ നിരപരാധിയായ സഞ്ചാരിണ്ട ഇത് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സത്രമാണെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഞാനൊരു രാജാവാണ്, ഇതാണ് എന്റെ കൊട്ടാരം. യാത്രികന്റെ രൂപത്തിൽ ദൈവം പറഞ്ഞു, നിനക്ക് മുമ്പ് ആരാണ് ഈ കൊട്ടാരത്തിൽതാമസിച്ചിരുന്നത്? രാജാവ് പറഞ്ഞു, എന്റെ അച്ഛനും മുത്തച്ഛനും ഇവിടെതാമസിച്ചിരുന്നു. യാത്രികന്റെ രൂപത്തിൽ ദൈവം പറഞ്ഞു: നീ എത്രനാൾ ഈ കൊട്ടാരത്തിൽ വസിക്കും? രാജാവ് പറഞ്ഞു: ഒരു ദിവസം ഇവയെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഞാനും പോകും. ദൈവം പറഞ്ഞു, ഇതൊരു സത്രമല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്താണ്, ഇത് സത്രം അല്ലേ. നിന്റെ അച്ഛൻ, മുത്തച്ഛൻ ഈ ലോകം വിട്ടു പോയതുപോലെ, ഒരു ദിവസം നീയും പോകും; അതിനാൽ, ഞാൻ ഈ കൊട്ടാരങ്ങളെ സത്രം എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്തു. രാജാവ് യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കി. ഈ ലോകത്തിന്റെ ആഗ്രഹം ഉപേക്ഷിച്ച്, അവൻ തന്റെ ക്ഷേമം ചെയ്തു. ശാശ്വതമായ സന്തോഷവും ശാശ്വത ജീവിതവും നേടാൻ അദ്ദേഹം ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു, ജീവിതത്തിലുടനീളം ഭക്തി അനുഷ്ഠിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ മനുഷ്യ ജീവിതം സഫലമാക്കി.

വാണി നമ്പർ. 6:

സത്ഗുരു മിലേ തൊ ഇച്ഛാ മേറ്റേൻ, പദ്മിൽ പടേ സമാന ।
ചൽ ഹൻസ ഉസ്ലോക് പതാഉൻ, ജോ ആദി അമർഅസ്താന ।।

തർജ്ജമ: ഒരാൾ തത്വദർശി സദ്ഗുരുവിനെ കത്തെിയാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ അറിവ് പകർന്നുനൽകുക, കാലബ്രഹ്മിന്റെ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ വസ്തുക്കളോടും സ്ഥാനങ്ങളോടും ഉള്ള ആഗ്രഹം ഇല്ലാതാക്കുക, പാദമിൽ പാടേസമാന ഇതിൽ ഒരു പാദ് എന്നതിന്റെ അർത്ഥം വഴി, അതായത്, വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധനാ രീതി; രണ്ടാമത്തെ പാദ് എന്നതിന്റെ അർത്ഥം പരം പാദ് എന്നാണ്, അതായത് (പരമോന്നത) സ്ഥാനം; വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധനാരീതി ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ട് സദ്ഗുരു ഒരുവനെ പരമാത്മാവിന്റെ ആ പരമോന്നത സ്ഥാനം (സ്ഥാനം) കൈവരിപ്പിക്കുന്നു, അവിടെ പോയാൽ, ആരാധകർ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല. ഹേ ഭക്തണ്ട ഞാൻ നിന്നെ ആ സ്ഥലത്തേക്ക് അയക്കട്ടെ അത് ആദിമവും ശാശ്വതവുമായ സ്ഥലമാണ്, അതായത്, ഗീതാ അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന നിത്യ പരമമായ വാസസ്ഥലമാണ് പരമമായ ശാന്തിയും.

വാണി നമ്പർ.7:

ചാർ മുക്തി ജഹാം ചാംപി കർത്തി, മായാ ഹോ രാഹി ദാസ ।
ദാസ് ഗരീബ് അഭയ് പദ് പർസേ, മിലേ റാം അവിനാശി ।।

പരിഭാഷ: ആ ശാശ്വതമായ പരമമായ വാസസ്ഥലത്ത്, പരമമായ ശാന്തിയും അമിതമായ സന്തോഷവുമുണ്ട്. കാലബ്രഹ്മിന്റെ ലോകത്തിൽ നാല് തരത്തിലുള്ള മോക്ഷങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു; ഒരു ആരാധകൻ സ്വയം അനുഗ്രഹീതനായി കരുതുന്നത് അത് നേടിയശേഷം. എന്നാൽ അവ ശാശ്വതമല്ല. കുറച്ചു കാലത്തിനുശേഷം, പുണ്യങ്ങൾ ക്ഷയ്ക്കുമ്പോൾ 84 ലക്ഷം ജീവജാലങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരാൾ കഷ്ടതകൾ സഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ മോക്ഷങ്ങളുടെ ആനന്ദം സത്യലോകത്ത് എന്നേക്കും നിലനിൽക്കും. മായ നിങ്ങളുടെ വേലക്കാരിയായിരിക്കും. അമർലോകിൽ (നിത്യസ്ഥാനം) പോയതിനുശേഷം ഒരു ജീവി നിർഭയനാകുമെന്നും, ആ അനശ്വരനായ (രാമൻ) ദൈവത്തെ ആ ശാശ്വതമായ പരമോന്നത വാസസ്ഥലത്ത് ഒരാൾ കണ്ടെത്തുമെന്നും .

സന്ത് ഗരീബ്ദാസ്ജി പറഞ്ഞു. അതിനാൽ, സമ്പൂർണ്ണ മോക്ഷത്തിനായി, ഒരാൾക്ക് ആ ദൈവത്തിലേക്ക് പോകാൻ കഴിയുന്ന വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധന നടത്തണം.ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവനും അവരുടെ പിതാവായ കാലബ്രഹ്മും,

അതായത് ക്ഷരപുരുഷൻ അക്ഷരപുരുഷൻ എല്ലാ രാമന്മാരും ദേവന്മാരും മർത്യരാണ്. പരം അക്ഷരബ്രഹ്മ (പരമാത്മാ) മാത്രമാണ് അനശ്വരനായ രാമൻ, അതായത് പരമാത്മാവ്. ഈ പരമാത്മാവിന്റെ ഭക്തിയാൽ മാത്രമേ ഒരാൾക്ക് പ രമമായ ശാന്തിയും ശാശ്വത പരമമായ വാസസ്ഥലവും ലഭിക്കുകയുള്ളൂ, അതായത് പൂർണ്ണമായമോക്ഷം, അവിടെ നാല് മോക്ഷങ്ങളുടെയും ആനന്ദം എന്നേക്കും നിലന ിൽക്കും. മായ, അതായത്, എല്ലാ സന്തോഷങ്ങളും സുഖങ്ങളും ഉപാസകന്റെ ദാസന ായി നിലകൊള്ളുന്നു. സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു.

കബീർ, മായാ ദാസി സന്ത് കി, ഉഭയ് ദേ ആശിഷ് ।
വിൽസി ഓർ ലാത്തോൺ ഛഡി, സുമർ സുമർ ജഗദീശ് ।।

അർത്ഥം: എല്ലാ സുഖങ്ങളും സമ്പത്തിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നു. വേദാധിഷ്ഠിത ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരു സന്യാസിയുടെയോ ഭക്തന്റെയോ ഭക്തിയുടെ യാന്ത്രികമായ ഉപോൽപ്പന്നമാണ് (ഉൽപ്പന്നം അത് നേടിയെടുക്കാൻ ലക്ഷ്യമില്ലെങ്കിലും തീർച്ചയായും ലഭിക്കുന്ന ഒന്നാണ്). അതുപോലെ, ഗോതമ്പ് വിള വിതച്ച ഒരാൾ ഗോതമ്പ് ലഭിക്കാൻ ലക്ഷ്യമിടുന്നു, പക്ഷേ പതിരും കാലിത്തീറ്റയും തീർച്ചയായും ലഭിക്കും. ഗോതമ്പ് വിളയുടെ ഉപോൽപ്പന്നമാണ് കാലിത്തീറ്റ അല്ലെങ്കിൽ ചാഫ്. അതുപോലെ, സത്യാരാധന ചെയ്യുന്ന ഒരാൾക്ക് സ്വയമേ സമ്പത്ത് ലഭിക്കും. ആരാധകൻ അത് ഉപ യോഗിക്കുന്നു. അത് അവന്റെ കാല്ച്ചുവട്ടില് നില്ക്കുന്നു, അതായത് സമ്പത്തിന് ഒരു കുറവുമില്ല; പകരം അവന് ആവശ്യമുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഉണ്ടാകുന്നു. പ രമാത്മാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഭക്തിയാൽ ഭക്തരും വിശുദ്ധരും (മായ) സമ്പത്തിന്റെ സന്തോഷങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുകയും പൂർണ്ണ മോക്ഷം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു മനുഷ്യ ശരീരത്തിലെ ഒരു വ്യക്തി അവന്റെ/അവളുടെ ലക്ഷ്യം ഓർക്കണം എന്ന വിഷയം നമുക്ക് കൂടുതൽ എടുക്കാം. ഭക്തിയിലൂടെ അവരുടെ ക്ഷേമം നേടണം. സൂക്ഷ്മവേദിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: (രാഗ് അസാവാരി ശ്ലോകം നമ്പർ 71)

യഹ് സദാ ഫിർ നാഹിം സന്തോം, യേ സദാ ഫിർ നാഹിം ।
ലോഹേ ജൈസ താവ്ജാത് ഹൈ, കായദേഹ് സരാഹി ।।
തീൻ ലോക് ഓർ ഭുവൻ ചതുർദശ്, സബ് ജഗ്സാദെ ആഹിം ।
ദുഗ്നേതിഗ്നേ കിയേ ചാഗുനേ, കിൻഹും മൂല ഗവാഹിം ।।

അർത്ഥം: രണ്ട് വ്യവസായികൾ ഒരു ബിസിനസ്സ് ചെയ്യാൻ ദൂരെയുള്ള ഒരു ന ഗരത്തിലേക്ക് പോയി, അവർ 5 ലക്ഷംരൂപ വീതം മൂലധനമായി എടുത്തു. ഒരാൾ തന്റെ പണം നന്നായി ഉപയോഗിച്ചു. സത്രത്തിലോ ഹോട്ടലിലോ വാടകയ്ക്ക് മുറി എടുത്തു. സാധനങ്ങൾ വാങ്ങി ഉയർന്ന വിലയ്ക്ക് വിറ്റു. ഇതിലൂടെ 20 ലക്ഷം രൂപ അധികമായി ലഭിച്ചു. രണ്ടു വർഷത്തിനുള്ളിൽ അവൻ നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി. എല്ലാവരും അവനെ പ ുകഴ്ത്തി, അവൻ ധനികനായി.

മറ്റൊരാൾ ഹോട്ടലിലോ സത്രത്തിലോ വാടകയ്ക്ക് മുറി എടുത്തു. അവൻ മദ്യം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി, വേശ്യകളുടെ നൃത്തം കണ്ടു, ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ഉറങ്ങി. തന്റെ മൂല ധനമായ 5 ലക്ഷംരൂപ ചെലവഴിച്ചു. വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, അയാൾ കടക്കെണിയിലായി. പോകുന്നതിന് മുമ്പ് 5 ലക്ഷം രൂപ കടം കൊടുത്ത ആൾ പ ണം തിരികെ ചോദിച്ചു. തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നതോടെ ആ വ്യക്തി അയാളെ തന്റെ കീഴിൽ തൊഴിലാളിയാക്കി നിർത്തുകയും അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപ ഇയാളിൽ നിന്ന് ഈടാക്കുകയും ചെയ്തു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വാണിയുടെ സാരം, ത്രിലോകങ്ങളിലെയും (ആകാശം, പാതാളം, ഭൂമി) എല്ലാജീവജാലങ്ങളും രാമന്റെ (ദൈവം) ബിസിനസ്സ് ചെയ്യാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. ഒരാൾ രണ്ടിരട്ടിയോ മൂന്നിരട്ടിയോ നാലിരട്ടിയോ സമ്പത്ത് സമ്പാദിച്ചു, അതായത്, ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച്, യഥാർത്ഥ ഭക്തിയിലൂടെ മൂലധന മായ ജീവ ശ്വാസത്തിന്റെ സമ്പത്ത് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വ്യക്തി, ഭക്തിചെയ്യാത്ത, വിലക്കുകൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു തിരുവെഴുത്തുകൾ ഏകപക്ഷീയമായ പ്രയോഗം നടത്തുകയോ ഭക്തി സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്തു.ഒരു അനധികൃത വ്യക്തിയിൽ നിന്നുള്ള ദീക്ഷ, ഒരു പ്രയോജനവും കിട്ടില്ല.വിശുദ്ധ ഗീത അദ്ധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23, 24 ൽ ഇത് വ്യക്തമാണ്. ഇതുമൂലം, അവൻ തന്റെ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ ജീവശ്വാസം പോലെയുള്ള മൂലധനവും നശിപ്പിച്ചു യഥാർത്ഥ സത്യ ഭക്തിയില്ലാതെ എല്ലാം നഷ്ട്ടപെടുത്തി.

ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഹാനിയുടെ മറ്റ് വിവരണം

(ശ്ലോകം നമ്പർ 71 ന്റെ ബാക്കി)

യേ ധം ട്ടൂട്ടേ പിണ്ഡ ഫൂട്ടേ, ഹോലേഖാദർഗാമാംഹി ।
ഉസ് ദർഗാ മേം മാർ പദേഗി, ജം പക്ഡെം ഗേ ബാഹിം ।।
നർനാരായണൻ ദേഹി പായ് കർ, ഫെർചാരാസി ജാഹിം ।
ഉസ് ദിൻ കി മോഹേദാർനി ലാഗേ, ലജ്ജാ രാഹ് കെ നാഹിം ।।
ജ സത്ഗുരു കി മെയിൻ ബലിഹാരി, ജോ ജാമാൻ മരണ മിതാഹിം ।
കുൽ പരിവാർ തേരാ കുടുംബ് കബീല, മസ്ലിത് ഏക് തഹ്റാഹിം ।
ബസ്സ് പിഞ്ചരി ആഗേ ധർ ലിയ, മർഗത് കൂൻ ലേ ജാഹിം ।।
അഗ്നി ലഗാദിയ ജബ്ലംബ, ഫൂങ്ദിയ ഉസ് താഹിം ।
പുരാണ ഉത ഫിർ പണ്ഡിറ്റ് ആയേ, പീച്ചേ ഗരുഡ് പാദാഹിം ।।

അർത്ഥം: ഈ (അണക്കെട്ട്) ശ്വാസോച്ഛ്വാസം അവസാനിക്കാൻ പോകുന്ന ദിവസം, ആ ദിവസം തന്നെ ഒരാൾ ഈ ശരീരം പോലുള്ള പിണ്ഡം ഉപേക്ഷിക്കും. അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ പുണ്യങ്ങളുടെയും പാപങ്ങളുടെയും കണക്ക് ഉണ്ടാകും. ഭക്തി ചെയ്യാത്തവരെയോ തിരുവെഴുത്തുകൾക്ക് വിരുദ്ധമായി ഭക്തിചെയ്യുന്നവരെയോ യമ ദൂതന്മാർ കൈപിടിച്ച് കൊണ്ടു പോകും. അവൻ ഏതോരാജ്യത്തിന്റെ രാജാവാണെങ്കിൽ പോലും അവനെ തല്ലും. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ സന്ത് ഗരീബ്ദാസിനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാണനെ മുകളിൽ കൊണ്ടുപോയി. എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും (പ്രപഞ്ചങ്ങൾ) കാണിക്കുകയും സന്ത് ഗരീബ്ദാസിന് മുഴുവൻ ആത്മീയജ്ഞാനവും നൽകുകയും ചെയ്തശേഷം, പരമോന്നത ദൈവം കബീർ അവനെ തന്റെ ശരീരത്തിൽ തിരികെ വിട്ടു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ്ജി ദൃക്സാക്ഷി വിവരണം വിവരിക്കുന്നു: ഹേ മനുഷ്യാണ്ട നാരായണന്റെ രൂപത്തോട് സാമ്യമുള്ള ഒരു പുരുഷ ശരീരം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചു, അതായത് ദൈവത്തിന്റെ ശരീരം; അത് അവന്റെ പ്രതിച്ഛായയാണ്. മറ്റ് ജീവജാലങ്ങൾക്ക് ഈ സുന്ദരമായ ശരീരം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഇത് നേടിയശേഷം ജീവിതത്തിലുടനീളം ദൈവ ഭക്തിചെയ്യണം. ഈശ്വരന്റെ ശരീരത്തിന് സമാനമായ ഒരു ശരീരം നേടിയശേഷം, യഥാർത്ഥ ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ, നിങ്ങൾ വീണ്ടും 84 ലക്ഷം ജന്മങ്ങളുടെ ചക്രത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. നിങ്ങളുടെ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ ലജ്ജിക്കുന്നുണ്ട ആ ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ആശങ്കാകുലനാണ്; എന്റെ ഭക്തി കുറയുകയാണെങ്കിൽ, ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ എന്റെ ബഹുമാനം നിലനിർത്താൻ എനിക്ക് കഴിയില്ലെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. ഞാൻ ഭക്തി ചെയ്യുമ്പോൾ പോലും അത്മതിയാകില്ല എന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ ഭക്തി പോലും ചെയ്യുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുങ്കിൽ അത് വേദങ്ങൾക്ക് എതിരാണ്. നിങ്ങൾ മോശമായി കഷ്ടപ്പെടും. ജനനമരണമെന്ന വിട്ടുമാറാത്ത രോഗത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന അത്തരമൊരു സത്ഗുരുവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഞാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ ഭക്തിചെയ്യാത്തവർക്ക് മരണശേഷം എന്ത് സംഭവിക്കും? സമീപത്ത് താമസിക്കുന്ന കുടുംബത്തിലെ ആളുകൾ ഒത്തുചേരുന്നു, തുടർന്ന് എല്ലാവരും ഏകകണ്ഠമായ (മസ്തത്ത്) തീരുമാനം എടുക്കുന്നു അവനെ കൊണ്ടുപോകുക. (അവർ അവനെ ശ്മശാനത്തിൽ കൊണ്ടു പോയി ചിത കത്തിക്കുന്നു. വടികൊണ്ടോ ചവിട്ടുകൊണ്ടോ അടിച്ച് മരിച്ചയാളുടെ നെഞ്ച് തകർക്കുന്നു, ശരീരം മുഴുവൻ കത്തിക്കുന്നു. അവന്റെ പോക്കറ്റിൽ ഉള്ളത് പുറത്തെടുക്കുന്നു. പിന്നെ മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കുവാൻ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ, അത് ചെയ്യുന്നവർ, മരിച്ചുപോയ ആ ജീവിയുടെ ക്ഷേമത്തിനായി ഗുരു ഗരുഡ് പുരാണം പാരായണം ചെയ്യുന്നു.)

തത്ജ്ഞാനിയിൽ (സൂക്ഷ്മവേദം)നമ്മുടെ മനുഷ്യ ജീവിതം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം മരിച്ചുവെന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. അവന്റെ കണക്ക് ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ പരിശോധിക്കും. കഴുതയോ പട്ടിയോ ആവാൻ അവൻ എവിടെയെങ്കിലും കൃവിൽ നിൽക്കും. മരണശേഷം ആ ഗരുഡ് പുരാണം പാരായണം ചെയ്താൽ എന്ത് പ്രയോജനം? വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്ത ആചാരമാണത്. അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, ദൈവത്തിന്റെ നിയമം അവനു

പരിചിതമാക്കേതായിരുന്നു, അങ്ങനെ അവൻ നല്ലതും ചീത്തയുമായ പ്രവൃത്തികളെ ക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാകുകയും തന്റെ മനുഷ്യ ജീവിതം വിജയകരമാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

പ്രേത് ശിലാ പർ ജായ് വിരാജേ, ഫിർ പിത്രോം പിൻഡ് ഭരാഹിം ।
ബഹുർ ശ്രദ്ധ ഖാൻ കൂം ആയാ, കാഗ് ഭയേ കലി മാഹിം ।।

അർത്ഥം: മോക്ഷത്തിനായി, അതായത് ഒരു ജീവിയുടെ രക്ഷയ്ക്കായി, ഒരാളുടെ മരണശേഷം നടത്തപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ആചാരങ്ങൾ ന ിഷ്ഫലമാണ് എന്നതാണ് അർത്ഥം. ഉദാഹരണത്തിന്, മരിച്ചയാളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ഗരുഢ പുരാണത്തിന്റെ പാരായണം സംഘടിപ്പിച്ചു. പിന്നെ മരണപ്പെട്ടയാളുടെ അസ്ഥികൾ അവന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി ഗംഗയിൽ നിമജ്ജനം ചെയ്തു. തുടർന്ന് ഒരു ഹവൻ നടത്തുകയും (തെരാഹിൻ) പതിമൂന്നാം അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ മരണശേഷം പതിനേഴാം (സത്രഹിൻ) ദിവസം അവന്റെ രക്ഷയ്ക്കായ ഭണ്ഡാര (സാമുദായിക സദ്യ) വിളമ്പുകയും ചെയ്യും. തുടക്കത്തിൽ, മരിച്ചയാളുടെ മോക്ഷത്തിനായി ഒരു വർഷത്തേക്ക് എല്ലാ മാസവും ഒരു ആചാരം നടത്തി. തുടർന്ന് ആറാം മാസത്തിൽ അവർ (ഛമഹി) ആചാരം അനുഷ്ഠിച്ചു. തുടർന്ന്, അവർ അവന്റെ മോക്ഷത്തിനായി എല്ലാ വർഷവും ഒരു ആചാരം നടത്തും. പിന്നെ അവർ അവന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി പിൻഡ് ദാന വാഗ്ദാനം ചെയ്യും. അവന്റെ മോക്ഷത്തിനായി അവർ/ശ്രാദ്ധം നടത്തി. ശ്രാദ്ധ ദിവസം, പുരോഹിതൻ തന്നെ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുകയും വീടിന്റെ മേൽക്കൂരയിൽ കുറച്ച് ഭക്ഷണം ഇടാൻ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ അച്ഛൻ ഒരു കാക്കയായി മാറിയിരിക്കാം. ഒരു കാക്ക ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ, അവർ പറയുന്നു നിങ്ങളുടെ അമ്മയോ അച്ഛനോ, മരിച്ചുപോയ, ആർക്കുവേണ്ടിയാണ് നിങ്ങൾ ഈ ശ്രാദ്ധം മുഴുവനും അനുഷ്ഠിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, അവർ ഒരു കാക്കയായി, ഇപ്പോൾ അവന്റെ / അവളുടെ ശ്രാദ്ധം വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായിരിക്കുന്നത്, മേൽപ്പറഞ്ഞ ആചാരം നിർവഹിച്ച ആ വ്യക്തി ഒരു കാക്കയായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

ശ്രാദ്ധം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലൂടെ ആ ആത്മാവ് ഒരു വർഷത്തേക്ക് തൃപ്തന ാകുമെന്ന് ശ്രാദ്ധം നടത്തുന്ന പൂജാരിമാർ പറയുന്നു. പിന്നെ ഒരു വർഷത്തിനു ശേഷം വീണ്ടും ശ്രാദ്ധം നടത്തണം.

ദയവായി ചിന്തിക്കുക: ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരാൾ ഒരു ദിവസം മൂന്ന് നേരം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. വർഷത്തിലൊരിക്കൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ച് അയാൾക്ക് എങ്ങനെ സംതൃപ്തന ാകും? മേൽക്കൂരയിൽ ദിവസവും ഭക്ഷണം സൂക്ഷിച്ചാൽ ആ കാക്കയ്ക്ക് ദിവസവും ഭക്ഷണം ലഭിക്കും.

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം മരണശേഷം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന എല്ലാ ചടങ്ങുകളും മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മോക്ഷം ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. അവസാനം ആ അജ്ഞാതരായ ഗുരുക്കന്മാർ അവനെ/അവളെ ഒരു കാക്കയായി കൊണ്ടുപോയി പ്രേത ശിലയിലെ ഒരു പ്രേതത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ അവൻ/അവൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ പൂജാരിയും കാക്കയും അവരുടെ അഭാവത്തിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. പ ിണ്ഡ ം അർപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഗുണം പ്രേത ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടുമെന്ന് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രേതത്തിന്റെ ജീവനിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുമെന്ന് നമുക്ക് വിശ്വസിക്കാം, പക്ഷേ അവൻ / അവൾ കഴുതയോ കാളയോ ആയിത്തീരുന്നു, അപ്പോൾ അവർക്ക് എന്ത് മോക്ഷമാണ് ലഭിച്ചത്?

നർ സേ ഫിർ പശുവ കിജേ, ഗധാ, ബൈയേൽ, ബനായ് ।
ഛപ്പൻ ഭോഗ് കഹാം മൻ ബൗരേ, കഹിം കുരടി ചർനേ ജായി ।।

അർത്ഥം: നാം രുചികരമായ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു, അതായത് മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ 56 തരം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു.ഭക്തി ചെയ്യാത്തതു കൊണ്ടോ മത ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലൂടെയോ ഒരാൾ കഴുതയാകും. പിന്നെ ഈ 56 തരം ഭക്ഷണങ്ങൾ അയാൾ എവിടെ കണ്ടെ ത്തും? വീട്ടിലെ മാലിന്യം സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് പോയി വയറു നിറയ്ക്കാൻ പ ുല്ല് തിന്നും. അതുപോലെ, കാള മുതലായ മറ്റ് മൃഗങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലും അവൻ

ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി കഷ്ടതകൾ സഹിക്കും.

ജൈ സത് ഗുരു കി സംഗത് കർതേയ്, സകല കർമ്മ കടി ജായി ।
അമർ പുരി പർ ആസൻ ഹോതേ, ജഹാം ധൂപ് ന ഛായി ।।

അർത്ഥം: സദ്ഗുരുവിന്റെ (തത്വദർശി സന്യാസി) അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളുടെയും പ്രയാസങ്ങൾ നീങ്ങുമായിരുന്നുവെന്ന് പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് പറഞ്ഞു. , നിങ്ങൾ ഒരു പ്രേതമോ കഴുതയോ കാളയോ ആകുമായിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ അമർലോകിൽ (നിത്യസ്ഥാനം) വസിക്കുമായിരുന്നു, അതായത്, ഗീത അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62ലും അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4ലും പ രാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന നിത്യ പരമമായ വാസസ്ഥലത്ത് നിങ്ങൾ പോകുകയും പരമമായ ശാന്തി നേടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തേക്ക് ഒരിക്കലും മടങ്ങി വരില്ലായിരുന്നു, അതായത്, ജനനമരണ ചക്രം എന്നെന്നേക്കുമായി അവസാനിക്കുമായിരുന്നു. ആനിത്യ സ്ഥലത്ത് (അമർലോക് / സത്യലോക്) സൂര്യപ്രകാശമോ തണലോ ഇല്ല, അതായത് പ്രകാശം മാത്രം, സൂര്യപ്രകാശം തീഷ്ണമായപ്പോൾ, തണലിന്റെ ആവശ്യം ഉയർന്നു. ആ സത്യലോകത്തിൽ സന്തോഷമേ ഉള്ളൂ; അവിടെ ദുരിതമില്ല.

സൂരത് നിരത് മൻ പവൻ പയാനാ, ശബ്ദൈ ശബ്ദി സമായി ।
ഗരീബ്ദാസ് ഗൽതാന മഹൽ മേ, മിലേ കബീർ ഗോസാംയി ।।

അർത്ഥം: പരമോന്നത ദൈവം കബീർ എന്നെ കണ്ടു മുട്ടിയതായി സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് പറഞ്ഞു. സൂരത് നിരത്, മനസ്സ്, ശ്വാസം എന്നിവയിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ച് നാമം (മന്ത്രം) ഓർമ്മിക്കുന്ന രീതി അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു. സത്യലോകത്തിൽ ശബ്ദത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന സാധന, ഞാൻ സത്യലോകത്തിൽ പോയി. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ സത്യലോകിലെ (നിത്യസ്ഥാനം) എന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ സന്തോഷത്തോടെ വസിക്കുന്നത്. പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ സന്ത് ഗരീബ്ദാസിന് യഥാർത്ഥ ആരാധനാ രീതി പറഞ്ഞു കൊടുത്തു, സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് പരമോന്നത ദൈവത്തോടൊപ്പം പോയി ആ സ്ഥലം (സത്യലോക്) കണ്ടു. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പിന്തുടരുന്ന ശാസ്ത്ര അധിഷ്ഠിത ധർമ്മപരമായ ആചാരം ദൈവം നൽകിയതാണെന്ന് അദ്ദേഹം ദൃഢ വിശ്വാസത്തോടെ പറയുന്നത്. ആ ശബ്ദം/നാമം (മന്ത്രം) പാരായണം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഞാൻ തീർച്ചയായും പൂർണ്ണ മോക്ഷം പ്രാപിക്കും. അതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി ഞാൻ ഗരീബ്ദാസ്) സത്യലോകിൽ നിർമ്മിച്ച എന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് (വലിയ വീട്) പോകും. അതുമൂലം, കൊട്ടാരം ലഭിച്ചതിന്റെ സന്തോഷത്തിൽ ഞാൻ ആശ്വസിക്കുകയും (ഗൽത്താൻ) മുഴുകുകയും ചെയ്യുന്നു, കാരണം സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവായ ദൈവം കബീർ തന്നെ തന്റെ സ്ഥലത്ത് നിന്ന് വന്ന് എന്നെ കണ്ടുമുട്ടി.

ഗരീബ്, അജബ് നഗർ മേം ലെ ഗയേ, ഹംകോ സത്ഗുരു ആൻ ।
തസിൽകെ ബിംബ് അഗാധ് ഗതി, സൂതേ ചാദർ താൻ ।।

അർത്ഥം : സദ്ഗുരു, അതായത് പരമോന്നത ദൈവം കബീർ തന്നെ തന്റെ സ്വകാര്യ സ്ഥലമായ സത്യലോകിൽ നിന്ന് വന്ന് എന്നെ കണ്ടുമുട്ടി, എന്നെ ശ്രദ്ധേയമായ നഗരത്തിലേക്ക്, അതായത് സത്യലോകിലെ നഗരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി എന്ന് ഗരീബ്ദാസ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥലം എന്റെ സ്വന്തം കണ്ണു കൊണ്ട് കണ്ടു, പരമാത്മാവ് പറഞ്ഞ ഭക്തിയുടെ പാതയിലൂടെ ഞാൻ നടക്കുന്നു. സത്യ നാമത്തിന്റെയും ശരണത്തിന്റെയും സാധനയാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ, ഞാൻ (സൂതിചാദർ താൻ)= ടെൻഷൻ ഫ്രീ ആണ്, അതായത്, എന്റെ മോക്ഷത്തിൽ സംശയമില്ല.

ചാദർ താൻകർ സോന = ടെൻഷൻ ഫ്രീ ആകാൻ. ഒരു ജോലിയും ബാക്കിയില്ലാത്ത ഒരാൾ ബെഡ്ഷീറ്റ് മൂടി ഉറങ്ങുന്നു, അപ്പോൾ ഗ്രാമത്തിലെ ആളുകൾ പറയും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുകളിൽ കിടക്ക വിരിച്ചാണ് ഉറങ്ങുന്നതെന്ന്; നിനക്ക് ഒരു പണിയും ഇല്ലേ? അതുപോലെ, ഇപ്പോൾ വലിയ കൊട്ടാരങ്ങൾ പണിയുന്നത് വെറുതെയാണെന്ന് തോന്നുന്നു എന്ന് ഗരീബ് ദാസ്ജി പറഞ്ഞു. ഇനി ഞാൻ ആ സത്യലോകത്തേക്ക് പോകും. വലിയ കൊട്ടാരങ്ങൾ ഇതിനകം അവിടെ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മൾ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തു, അവരെ വിട്ട് ഈ കാലന്റെ മാരകമായ ലോകത്തേക്ക് വന്നു. ഇപ്പോൾ ന

മുക്കൊരു അവസരമുണ്ട്. നമുക്ക് യഥാർത്ഥ (ഭക്തി) ആരാധനാ രീതിയും തത്വജ്ഞാനവും (യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവും) ലഭിച്ചു.

മാന്യരേ ആ യഥാർത്ഥ ആരാധനാ രീതി ഇപ്പോൾ എന്റെ പക്കൽ ലഭ്യമാണ് (രാംപാൽദാസ്). അതിലൂടെ, ദുഖങ്ങളുടെ ഈ ലോകം കടന്ന്, പരമമായ ശാന്തിയും ശാശ്വതമായ സ്ഥാനവും (ശാശ്വത പരമമായ വാസസ്ഥലം) കൈവരിക്കുന്നു. ഒരു തത്വദർശിയായ സന്യാസിയിൽ നിന്ന് തത്വജ്ഞാനം നേടുകയും, ആ തത്വജ്ഞാനത്തെക്കൊണ്ട് അജ്ഞത നശിപ്പിച്ച്, പരമാത്മാവിന്റെ ആ പരമമായ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുകയും വേണം, എവിടേക്കാണ് പോയതെന്ന് ഗീതാ അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62ലും ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4ലും പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ആരാധകൻ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല.

ഭക്തി ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ വളരെധികം ദുഃഖം ഉണ്ടാകും

സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ പറയുന്നു:

യേ സംസാർ സംത്സതാ നാഹീം, കഹന്ദ ശാം ദുപഹരേ നൂ ।

ഗരീബ്ദാസ് യേ വക്ത് ജാത് ഹൈ, റോവോഗെ ഈസ് പെഹ്രെ നൂ ।।

അർത്ഥം:- സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് മനുഷ്യ ജീവിതം നേടിയാൽ ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കാത്ത ഒരാൾ നായ, കഴുത മുതലായവയുടെ ജീവിതത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കേണ്ടി വരുന്നു. രാത്രിയിൽ ഒരു നായ ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി കരയുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ഭക്തി ചെയ്യാതെ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ ഈ സമയം നിങ്ങളുടെ കൈവിട്ടു പോയാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ച് നിങ്ങൾ കരയുമെന്ന് ഗരീബ്ദാസ് ജി വിശദീകരിക്കുന്നു.

ഹരിയാന സംസ്ഥാനത്ത് ജൂൺ മാസത്തിലെ കൊടും ചൂടിൽ ഉച്ചയ്ക്ക് 12 മണിക്ക് അല്ലെങ്കിൽ ഉച്ചയ്ക്ക് 1 മണിക്ക് ഒരാൾ മദ്യപിച്ച് കിടക്കുന്നു. അവൻ നന്നായി വിയർക്കുന്നു. അവന്റെ ശരീരം മണൽ കൊണ്ട് മൂടിയിരിക്കുന്നു. ആരോ അവനോട് പറഞ്ഞു, സഹോദരാ, എഴുന്നേൽക്കൂ, ഞാൻ നിന്നെ ഒരു മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരുത്തട്ടെ, നിനക്ക് ഇവിടെ വെയിൽ ഉണ്ട്. മദ്യപൻ പറഞ്ഞു, എനിക്ക് പൂർണ്ണമായ സുഖമാണ്, ഞാൻ സ്വയം ആസ്വദിക്കുന്നു, എനിക്ക് കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല.

ചില കാരണങ്ങളാൽ ഒരാൾ കോടതിയിൽ പോയി. അവിടെ വെച്ച് ബന്ധുവിനെ കണ്ടു. അവർ പരസ്പരം കുശലം ചോദിച്ചു. രണ്ട് പേരും പറഞ്ഞു, എല്ലാം ശരിയാണ് .ഇപ്പോൾ വിശേഷം ഒന്നുമില്ല.

ഒരാളുടെ ഏക മകന് തീരെ സുഖമില്ലായിരുന്നു. ഇയാളെ ജ.ഏ.ക ഹോസ്പിറ്റലിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചിരുന്നു. കുട്ടിയുടെ നിലയിൽ വളരെക്കുറച്ച് പ്രതീക്ഷയുയിരുന്നുള്ളു. അത്തരമൊരു അവസ്ഥയിലുള്ള മാതാപിതാക്കളുടെ അവസ്ഥ എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന തേയുള്ളൂ. അവരുടെ ബന്ധുക്കൾ അവരെ കാണാൻ വന്നു കുട്ടിക്ക് സുഖമാണോ? അതിജീവനത്തിന് ഒരു പ്രതീക്ഷയുമില്ല എന്ന് അച്ഛൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു, മറ്റെല്ലാം എങ്ങനെയുണ്ട് ? ബാക്കി എല്ലാം ശരിയാണ് എന്ന് അച്ഛൻ പറഞ്ഞു. ദയവായി നമ്മൾ ചിന്തിക്കുക: - ആ മുകളിൽ പറഞ്ഞ വ്യക്തി മദ്യ ലഹരിയിൽ കത്തുന്ന സൂര്യന്റെ ചൂട് സഹിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും താൻ സുഖമായി ഇരിക്കുകയാണെന്ന് അയാൾ പറയുന്നത് പോലെയാണ്.കോടതിയിൽ കണ്ട് രണ്ട് ബന്ധുക്കളും എല്ലാം ശരിയാണെന്ന് പറയുകയായിരുന്നു.

കോടതിയുടെ ചില്ലയിൽ കുടുങ്ങിയ ഒരാൾക്ക് സ്വപ്നത്തിൽ പോലും സന്തോഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ചിന്തിക്കുക. എന്നാലും തങ്ങൾ സുഖിക്കുന്നു, അതായത് സന്തോഷത്തിലാണ് എന്ന് ഇരുവരും പറയുന്നു.

ഏകമകനായ ഒരാൾ മരണക്കിടക്കയിലാണ്, അയാൾക്ക് എങ്ങനെ സുഖമുണ്ടാകും? അതിനാൽ, ഈ ജീവാത്മാവ് ഈ ദു:ഖങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്തിലെ മഹാദുരിതത്തെ സുഖമായി കണക്കാക്കുന്നു എന്ന് സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഭക്തി മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയുള്ള യാത്ര

ആത്മീയ ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാകുന്നതുവരെ, (മായ) സമ്പത്തിന്റെ മയക്കത്തിൽ ഒരാൾ (തന്റെ / അവളുടെ) ലക്ഷ്യം മറന്നിരുന്നു കൊടും ചൂടിൽ ഉച്ചയ്ക്ക് മദ്യപിച്ച് വിയർത്തു മണലിൽ പുതഞ്ഞു കിടന്നുറങ്ങുകയും അപ്പോഴും താൻ സുഖിക്കുകയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നും മുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ശാന്തനായപ്പോൾ, താൻ ഒരു കാട്ടിലാണ് കിടക്കുന്നതെന്നും തന്റെ വീട് അകലെയാണെന്നും അയാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചു:-

കബീർ, യേ മായാ അട്പടി, സബ് ഘട്ട് ആൻ അടി ।
കിസ്-കിസ് കോ സംഝാഹൂം, യാ കുഎ ഭാംഗ് പടി ।।

അർത്ഥം:- ആദ്ധ്യാത്മിക ജ്ഞാനമെന്ന ഔഷധം കഴിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ജീവി തന്റെ ലഹരിയെ മറികടക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരാൾ ഭക്തിയുടെ പാതയിൽ നടക്കുന്നു, കാരണം തന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽ എത്തിച്ചേരണം, സത്‌ലോക് നമ്മുടെ സ്വന്തം വീടാണ്.

ഒരു യാത്ര പുറപ്പെടുന്ന ഒരാൾക്ക് എല്ലാ വസ്തുക്കളും എടുക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒരാൾ യാത്രക്ക് ആവശ്യമായ വസ്തുക്കൾ മാത്രം എടുക്കുന്നു. അതുപോലെ, ഭക്തിയുടെ യാത്രയിൽ, നമ്മൾ ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ ഭാരം കൊണ്ട് യാത്ര ചെയ്യേണ്ടിവരും. എങ്കിൽ മാത്രമേ നമുക്ക് ലക്ഷ്യ സ്ഥാനത്ത് എത്താൻ കഴിയൂ. ഭക്തിയുടെ പാതയിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ ഒരാൾക്ക് മാനസിക സമാധാനം നിർബന്ധമാണ്. നമ്മുടെ ആചാരങ്ങൾ, ലഹരി, അഭിമാനവും ബഹുമാനവും, ആഡംബരവും എന്നിവയാണ് മാനസിക പിരിമുറുക്കങ്ങളുടെ കാരണങ്ങൾ. ഇവ നിഷ്ഫലമായ ഭാരങ്ങളാണ്. ഉദാ: വലിയ ബംഗ്ലാവുകൾ, വിലയേറിയ കാർ, മേക്കപ്പ് ചെയ്യാൻ, വിലകൂടിയ ആഭരണങ്ങൾ (സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ), സമ്പത്തിന്റെ ശേഖരണം, വിവാഹത്തിന് സ്ത്രീധനം നൽകാനോ എടുക്കാനോ, ബാൻഡ് അല്ലെങ്കിൽ ഡി.ജെ. കളിക്കാൻ, വരൻ കയറുന്ന സമയത്ത് കുടുംബം മുഴുവൻ ലജ്ജയില്ലാതെ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു ഒരു കുതിര, ഒരു കുടുംബാംഗത്തിന്റെ മരണശേഷം ആളുകൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക, ഒരു കുട്ടിയുടെ ജനനം ആഘോഷിക്കുക, ചില ആഘോഷവേളകളിൽ പടക്കം പൊട്ടിക്കുക, അമിതാവേശം മുതലായവ ചെയ്യുക. ഭക്തിയുടെ പാതയിൽ ഇത് തടസ്സങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ, ഒരാൾക്ക് ഇവ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരും.

വിവാഹം എങ്ങനെ നടത്താം

ശ്രീ ദുർഗ്ഗാ ദേവി തന്റെ മൂന്ന് മക്കളെ (ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവൻ) വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചത് പോലെ. ഈ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ നമ്മൾ അത് കൂടുതൽ വായിക്കും. എന്റെ (സന്ത് രാംപാൽജിയുടെ) അനുയായികളും അതുതന്നെ ചെയ്യുന്നു. 17 മിനിറ്റ് ദൈർഘ്യമുള്ള ഒരു അസുർ നികന്ദൻ രമൈണി ഉണ്ട്. ഫൊറാസ് ചെയ്യുന്നതിനുപകരം ഇത് പാരായണം ചെയ്യുന്നു. ഇത് ഒരു കോടി ഗായത്രി മന്ത്രങ്ങളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠവും പ്രയോജനപ്രദവുമാണ് (ഓം ഭൂർഭവഃ...). ലോകത്തിലെ എല്ലാ ദേവതകളെയും സ്തുതിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകളും അതിലു്. അതിനാൽ, എല്ലാ ശക്തികളും എല്ലായ്പ്പോഴും ആ വിവാഹ ദമ്പതികളെ സംരക്ഷിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിലൂടെ എന്നെന്നേക്കുമായി ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ രക്ഷിക്കുന്നു. ജീവിത പാത എളുപ്പമാകും.

വിവാഹത്തിൽ നിലവിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള ആചാരങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുക:-

വിവാഹത്തിലെ വ്യർത്ഥമായ ആഡംബരങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വരും. അതുപോലെ, ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ വിവാഹത്തിൽ ഒരു വലിയ വിവാഹ ഘോഷയാത്ര (ബാറാത്ത്) ക്ഷണിക്കുക, സ്ത്രീധനം നൽകുക - ഉപയോഗ ശൂന്യമായ ഒരു ആചാരമാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി, മകളെ കുടുംബത്തിന് ഒരു ഭാരമായി കണക്കാക്കാൻ ആളുകൾ തുടങ്ങി, ഗർഭപാത്രത്തിൽ തന്നെ അവളെ കൊല്ലാൻ തുടങ്ങി. ഇത് മാതാപിതാക്കൾക്ക് ക്രൂരമായ പാപത്തിന് കാരണമാകുന്നു. ഒരു മകൾ ഒരു ദേവതയുടെ രൂപമാണ്. നമ്മുടെ ദുഷ്പ്രവണതകൾ, മകളെ നമ്മുടെ ശത്രുവാക്കി. ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ

ആരംഭത്തിൽ ശ്രീ ദുർഗ്ഗാ മാതാവ് ത്രിമൂർത്തികളായ (ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവൻ) വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ആ സമയത്ത് (ബാറാത്ത്) വിവാഹത്തിന് അതിഥികൾ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതിന് ശ്രീ ദേവി പുരാണത്തിലെ മൂന്നാം സ്കന്ദത്തിൽ തെളിവുണ്ട്. വരന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നോ വധുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നോ ഏതെങ്കിലും (ഭാതി) അതിഥി ഇല്ല. ഭക്ഷണവും, ഡി.ജെ. കളിച്ചും, നൃത്തം ചെയ്തിട്ടില്ല. ശ്രീ ദുർഗ്ഗ തന്റെ മൂത്ത പുത്രനായ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവിനോട് പറഞ്ഞു - ഹേ ബ്രഹ്മാണ്ട സാവിത്രി എന്ന ഈ പെൺകുട്ടിയെ ഞാൻ നിനക്ക് ഭാര്യയായി നൽകുന്നു. അവളെയും കൊണ്ട് അവളോടൊപ്പം നിങ്ങളുടെ കുടുംബം ആരംഭിക്കുക. അതുപോലെ, ലക്ഷ്മിയെ അവളുടെ മധ്യപുത്രനായ ശ്രീ വിഷ്ണുവിനും, പാർവതിയെ അവളുടെ ഇളയ മകൻ ശ്രീ ശിവനും നൽകുന്നു , ശ്രീ ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു - ഇവർ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരാണ്, അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങളുടെ കുടുംബം ആരംഭിക്കുക, അവർ മൂന്നുപേരും അവരവരുടെ ഭാര്യമാരെ അവരവരുടെ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

സംശയ നിവാരണം: - പാർവതി ജി മരിച്ചുവെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. ആ ദേവി ദക്ഷ രാജാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ പുനർജനിച്ചു. ചെറുപ്പമായപ്പോൾ,സതി ദേവി (പാർവതി) നാരദനുമായി സംസാരിച്ചതിന് ശേഷം ശ്രീ ശിവനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ദൃഢമായ തീരുമാനമെടുത്തു, അമ്മ വഴി തന്റെ പിതാവായ ദക്ഷനോട് തന്റെ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ദക്ഷ് രാജാവ് പറഞ്ഞു, നഗ്നനായതിനാൽ ആ ശിവൻ എന്റെ മരുമകനാകാൻ യോഗ്യനല്ല, അവൻ തന്റെ സ്വകാര്യ ഭാഗങ്ങളിൽ മാൻതൊല് മാത്രം ധരിക്കുന്നു, ദേഹം ചാരം പൂശുന്നു, കഞ്ചാവ് ലഹരിയിൽ തുടരുന്നു. അവൻ പാമ്പുകളെ കൂടെ നിർത്തുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾക്ക് എന്റെ മകളെ കല്യാണം കഴിച്ചിട്ട് സമൂഹത്തിൽ ഞാൻ പരിഹാസപാത്രമാകില്ലെ. എന്നാൽ പാർവതി ദേവി വളരെ ശാഠ്യക്കാരി ആയിരുന്നു. അവൾ തന്റെ ആഗ്രഹം ശ്രീ ശിവനേടട് അറിയിക്കുകയും ഞാൻ നിന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞു. ദക്ഷ രാജാവ് പാർവതിയുടെ വിവാഹം മറ്റൊരാളുമായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അന്നുതന്നെ ആയിരക്കണക്കിന് പ്രേതങ്ങളും ആത്മാക്കളും ഭൈരവുകളും പരിചാരകർ ക്കൊപ്പം ശ്രീ ശിവൻ വിവാഹ പന്തലിലെത്തി. ദക്ഷ രാജാവിന്റെ

പടയാളികൾ അവരെ എതിർത്തു. ശിവന്റെയും ദക്ഷന്റെയും സൈന്യങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധം നടന്നു. പാർവതി ശിവന്റെ കഴുത്തിൽ കല്യാണമാല ചാർത്തി. ശ്രീ ശിവൻ പാർവതിയെ ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അവളെ കൈലാസ പർവതത്തിലെ ശിവന്റെ വാസസ്ഥാനത്തേക്ക് കൊണ്ടു വന്നു. ചിലർ പറയുന്നു - നോക്കൂ, ശ്രീ ശിവ്ജിയും പാർവതിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ഗംഭീരമായ ഒരു വിവാഹ ഘോഷയാത്ര നടത്തിയിരുന്നു. അതിനാൽ, വിവാഹ ഘോഷയാത്രയുടെ ആചാരം പുരാതനമാണ്. അതിനാൽ, ഘോഷയാത്രയില്ലാത്ത കല്യാണത്തിന് ഒരു ചാരുതയുമില്ല. അതൊരു വിവാഹമല്ലെന്നാണ് അതിന്റെ ഉത്തരം; അതൊരു പ്രണയമായിരുന്നു. ശ്രീ ശിവ്ജി ഒരു വിവാഹ ഘോഷയാത്ര കൊണ്ടു വന്നിരുന്നില്ല; പാർവതിയെ ബലമായി കൂട്ടികൊണ്ടുപോകാൻ അവൻ ഒരു സൈന്യത്തെ കൊണ്ടുവന്നു. വിവാഹത്തിന്റെ പുരാതന പാരമ്പര്യം മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ശ്രീ ദേവി മഹാപുരാണത്തിന്റെ മൂന്നാം സ്കന്ദത്തിലാണ്. പുത്രൻമാരും പെൺ മക്കളും മാതാപിതാക്കളുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം വിവാഹം കഴിക്കണം. പ്രണയ വിവാഹം വലിയ ദുരിതത്തിന് കാരണമാകുന്നു. ശിവനും പാർവതിയും തമ്മിൽ ചില കാര്യങ്ങളിൽ തർക്കമുണ്ടായിരുന്നു. ശിവ്ജി പാർവ്വതിയെ ഭാര്യയായി കണക്കാക്കുന്നത് നിർത്തി, അവളോട് സംസാരിക്കുന്നത് പോലും നിർത്തി. പാർവതി ചിന്തിച്ചു - ഇപ്പോൾ ഈ വീട് എനിക്ക് നരകമായി മാറിയിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഞാൻ കുറച്ച് ദിവസത്തേക്ക് അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് പോകട്ടെ. പാർവതി അച്ഛൻ ദക്ഷന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു. അന്ന് ദക്ഷ രാജാവ് ഒരു ഹവൻ യാഗം (യാഗ ചടങ്ങ്) സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. രാജാവ് ദക്ഷൻ മകളെ സ്വാഗതം ചെയ്യാതെ പറഞ്ഞു - നീ ഇന്ന് ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്? അവൻ നിന്നെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് ഇപ്പോൾ നിനക്ക് മനസ്സിലായോ? ഇവിടെ നിന്ന് പോകൂ. ശിവന് തന്നോട് ദേഷ്യമുന്നെ് പാർവതി അമ്മയോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. അമ്മ ഭർത്താവ് ദക്ഷനോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, പാർവതിക്ക് അവളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വീട്ടിലോ അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലോ സ്ഥാനമില്ലായിരുന്നു. പ്രണയ വിവാഹം

ഗുരുതരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു, ദക്ഷ്-മകൾ ആത്മഹത്യയല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗവും കണ്ടില്ല. അവൾ ദക്ഷ രാജാവിന്റെ വലിയ അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ ചാടി, ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചു. അവളുടെ വിലപ്പെട്ട മനുഷ്യ ജീവനാണ് അവൾക്ക് നഷ്ടമായത്. അവൾ തന്റെ പിതാവിനെയും നശിപ്പിച്ചു, കാരണം ശിവൻ അത് അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ സൈന്യവുമായി അവിടെയെത്തി, അവന്റെ ഭാര്യപിതാവായ ദക്ഷനെ ശിരഛേദം ചെയ്തു. പിന്നീട്, അവൻ ദക്ഷന്റെ ശരീരത്തിൽ ഒരു ബില്ലി ആടിന്റെ തല ഘടിപ്പിച്ച് അവനെ ജീവിപ്പിച്ചു. ആ പ്രണയ വിവാഹം അത്രമേൽ നാശം വിതച്ചു. ശിവസേനയെ വിവാഹ ഘോഷയാത്ര എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു ദുരാചാരം പിറവിയെടുത്തു, സമൂഹത്തിന്റെ നാശത്തിന് കാരണമായ പ്രണയ വിവാഹത്തിന്റെ ദുരാചാരത്തിന്റെ തുടക്കമാണ് ഈ കഥ.

ഉചിതമായ രീതിയിൽ വിവാഹിതരായ ആളുകൾ ഇന്നുവരെ സന്തോഷകരമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നു; ഉദാഹരണത്തിന്, ശ്രീ ബ്രഹ്മാവും, ശ്രീ വിഷ്ണുവും ആണ്.

വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം: - വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം കുട്ടികളെ പുനർനിർമ്മിക്കുക മാത്രമാണ്. പിന്നെ ഭാര്യയും ഭർത്താവും മക്കളെ വളർത്താൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്നു. അവരെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ കുട്ടികൾ അവരുടെ കുടുംബം ആരംഭിക്കുന്നു.. ഇതുകൂടാതെ സമൂഹത്തിൽ അശാന്തിയുടെ വിത്ത് പാകുന്നത് പോലെയാണ് പ്രണയ വിവാഹം. സമൂഹത്തെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള തീപ്പൊരിയാണിത്.

ഒരു പ്രണയ ബന്ധം എങ്ങനെയുള്ളതാണ് ?

ഉത്തരം: - ചാരിത്രശുദ്ധി സ്വഭാവമില്ലാത്ത ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും വിചിത്രമായ അഭിനയം ചെയ്യുന്നു. ആ നാണംകെട്ട മനുഷ്യർ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവർ ഒരു കൃത്രിമ പുഞ്ചിരി നൽകുന്നു, ആവർത്തിച്ച് തിരിഞ്ഞ് മുന്നിലും പിന്നിലും നോക്കുന്നു. ആ പാപികളായ ആത്മാക്കൾ മിന്നുന്ന നടത്തത്തോടെ നടക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതെല്ലാം പ്രണയ വിവാഹത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു. പിന്നീടാണ് ഇരുവർക്കും വേറെയും കാമുകൻമാർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിയുന്നത് . അപ്പോൾ അവരുടെ അവസ്ഥ ശിവനെയും പാർവതിയെയും പോലെയാണ്. അവർ വീടിന്റേയോ കടവിന്റേയോ അല്ല. വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് യുവാക്കൾ എന്ത് നടപടി സ്വീകരിച്ചാലും ജീവിതയാത്ര നരകതുല്യമാക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും പ്രണയബന്ധം വളർത്തിയെടുത്താൽ പോലും, സമൂഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റച്ചട്ടം (ഉദാ: ജാതി, ഗ്രാമം, വിവാഹ മേഖല) ലംഘിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ല, കുടുംബത്തിന്റെയും മാതാപിതാക്കളുടെയും മാനം കെടുത്താതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയും, ഇത് അബദ്ധത്തിൽ സംഭവിക്കുകയും പിന്നീട് ഒരാൾ അതേക്കുറിച്ച് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്താലും, ആൺകുട്ടിയോ പെൺകുട്ടിയോ ആ പ്രണയ ബന്ധം തകർക്കണം. ഇന്നത്തെ കാലത്ത്, ഒരു മിശ്ര വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു ദോഷവുമില്ല, എന്നാൽ തീർച്ചയായും മേൽപ്പറഞ്ഞ പെരുമാറ്റച്ചട്ടം മനസ്സിൽ വയ്ക്കണം. ഈ കാരണത്താൽ തന്നെ ഭഗവാൻ ശിവൻ പാർവതി ദേവിയെ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. കഥ ഇപ്രകാരമാണ്: -

പരമശിവൻ തന്റെ പത്നിയെ ഉപേഷിക്കുന്നു

ശ്രീ ദശരഥന്റെ (അയോധ്യയിലെ രാജാവ്) പുത്രനായ ശ്രീരാമ ചന്ദ്രൻവന വാസകാലം കടന്നുപോകുമ്പോൾ, അക്കാലത്ത് ലങ്കയിലെ രാജാവായ രാവണൻ സീതയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ശ്രീരാമൻ അറിഞ്ഞില്ല. സീതയിൽ നിന്നുള്ള വേർപാടിൽ ശ്രീരാമൻ വിലപിച്ചു. ശിവനും പാർവതിയും ആകാശത്ത് നിന്ന് ഇത് കണ്ടു. പാർവതി ശിവനോട് ചോദിച്ചു, എന്തിനാണ് ഈ മനുഷ്യൻ ഇത്ര കരയുന്നത്? എന്ത് പ്രതിസന്ധിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് സംഭവിച്ചത്? ശ്രീ ശിവൻ പറഞ്ഞു, അവൻ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനല്ല, ദശരഥ രാജാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ ജനിച്ച ശ്രീ വിഷ്ണുവാണ്. ഇപ്പോൾ വനവാസകാലം കടന്നുപോകുന്നു.രാമന്റെ ഭാര്യ സീതയും കൂടെ വന്നിരുന്നു. ആരോ അവളെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അതുകൊണ്ട്. അവൻ ദുഃഖിതനാണ്. പാർവതി പറഞ്ഞു, ഞാൻ സീതയുടെ രൂപം ധരിച്ച് അവന്റെ മുമ്പിൽ പോകും, അവൻ എന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽ, അവൻ ദൈവമാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കും. ശിവൻ

പാർവതിയോട് പറഞ്ഞു - ഈ തെറ്റ് ചെയ്യരുത്. സീതയുടെ രൂപം നീ ധരിച്ചാൽ എനിക്ക് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. അന്നേരം പാർവതി പറഞ്ഞു ശരി. ഞാൻ അവനെ പരീക്ഷിക്കില്ല. എന്നാൽ ശിവൻ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയ ഉടനെ അവൾ സീതയുടെ രൂപം ധരിച്ച്, ശ്രീരാമന്റെ മുന്നിൽ ചെന്നു നിന്നു. ശ്രീരാമൻ പറഞ്ഞു, ഓ ദക്ഷ്-പ ുത്രിയായ മായേണ്ട നീ ഇന്ന് ഒറ്റയ്ക്ക് വന്നത് എങ്ങനെ? ശ്രീ ശിവൻ എവിടെ? ആ സമയത്ത് പാർവതി ദേവി നാണിച്ചു പറഞ്ഞു, ഭഗവാൻ ശിവൻ പറഞ്ഞത് സത്യമാണ് നിങ്ങൾ മൂന്ന് ലോകങ്ങളുടെയും അധിപനാണ്. നീ എന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഞാൻ ന ിന്നെ പരീക്ഷിക്കാൻ വന്നതാണ്. സീതയുടെ രൂപം സമ്പാദിച്ചാണ് പാർവതി

പരീക്ഷയെഴുതിയതെന്ന് ശിവനും കത്തി. അവൻ പാർവതിയോട് ചോദിച്ചു, ഞാൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയത് നിങ്ങള് ചെയ്തു. പാർവതി ഒരു നുണ പോലും പറഞ്ഞു - ഞാൻ ഒരു പരിശോധനയും നടത്തിയിട്ടില്ല, എന്നാൽ ശിവൻ വളരെ അസന്തുഷ്ടനായി, പ്ര ണയ വിവാഹം നിങ്ങൾ മുകളിൽ വായിച്ച നരകത്തിന്റെ ഒരു കാരണമായി മാറി.

ദൗർബല്യം കാരണം മാതാപിതാക്കളിലും സമൂഹത്തിലും വിഷം കലർത്തരുതെന്ന് യുവാക്കളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു, വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്, തെറ്റായ പ്ര വൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നത് മോശമാണ്, ഉചിതമായ സമയത്ത് മക്കളുടെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് മാതാപിതാക്കൾ തന്നെ വിഷമിക്കുന്നു, അവർ വിവാഹിതരാണെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തും .പിന്നെ എന്തിനാണ് ചെറുപ്പക്കാർ ഈ തലവേദന എടുക്കുന്നത്? ഒരാൾ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് വരെ ഒരാൾ ആവേശത്തിലാണ്, വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ഒരാൾക്ക് കുട്ടികളു്, ഏഴ് വർഷത്തിന് ശേഷം, എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? എന്ന് ഒരാൾക്ക് തോന്നുന്നു, ഹരിയാൻവിയെപ്പോലെ. (കവി) ജാഠ് മെഹർ സിംഗ് പറഞ്ഞു:-

വിവാഹ് കർകെ ദേഖ് ലിയോ, ജിസ്നേ ദേഖി ജെൽ നഹിം ഹൈ ।

അതുപോലെ, ജയിലിൽ നാല് ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ കഴിയേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്, അതുപോലെ, കുടുംബത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനായി വിവാഹ ജീവിതം നയിക്കാന ും മാതാവിനും പിതാവിനും സാമൂഹിക പെരുമാറ്റച്ചട്ടത്തിന്റെ നാല് ചുവരുകളിൽ തുടരാനും നിർബന്ധിതരാകുന്നു. ഒരാൾക്ക് സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയില്ല, അതായത്, ഒരു ജോലിക്കാരൻ അവന്റെ / അവളുടെ ജോലിക്ക് പേ ാകണം, ഒരു തൊഴിലാളി തന്റെ കൂലിപ്പണിക്ക് പോകണം, ഒരു കർഷകൻ അവന്റെ വയലിലെ ജോലി ചെയ്യാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്, അത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അതിന ാൽ, വിവാഹ ജീവിതത്തെ പെരുമാറ്റച്ചട്ടത്തിന്റെ ജയിൽ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ജയിലില്ലാതെ ലോകത്തിന്റെ ഉത്ഭവം സാധ്യമല്ല. ഞങ്ങളുടെ അച്ഛനും അമ്മയും വിവാഹിതരായി. നമുക്ക് ലഭിച്ചത് അമൂല്യമായ മനുഷ്യ ജീവനാണ്. ഈ ശരീരത്തിൽ ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, ഒരു മനുഷ്യന് മോക്ഷം നേടാനാകും, അത് വിവാഹത്തിന്റെ തന്നെ അനുഗ്രഹമാണ്. ശാന്തവും ധാർമ്മികവുമായ ഒരു മനുഷ്യ സമൂഹത്തിൽ ന ാശം വിതയ്ക്കുന്ന യുവാക്കളിൽ കാമവികാരങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കാൻ സെക്സി കഥകൾ പറഞ്ഞും പാട്ടുകൾ പാടിയും സ്വഭാവശുദ്ധിയില്ലാത്ത ആളുകൾ ഈ വിശുദ്ധ ബന്ധത്തെ ദുഷിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി നിരവധി കുടുംബങ്ങളാണ് തകരുന്നത്.

അതുപോലെ, ഒരേ ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു ആൺകുട്ടിയും പെൺകുട്ടിയും പ്രണയബ ന്ധം നാശത്തിന്റെ വിത്ത് പാകിയതായി പത്രങ്ങളിൽ വായിക്കുന്നു. പെൺകുട്ടിയുടെ വീട്ടുകാർ അവളെ ഒരുപാട് ഉപദേശിച്ചുവെങ്കിലും അശ്ലീല ചിത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്ര ചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട് പെൺകുട്ടി അത് കാര്യമാക്കിയില്ല. പെൺകുട്ടിയുടെ കുടുംബ ാംഗങ്ങളാണ് പെൺകുട്ടിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയത്. ഇതുമൂലം ആ പെൺകുട്ടിയുടെ സഹോദരനും അച്ഛനും അമ്മയും അനിയത്തിയും ജയിലിലായി. അവർ ജീവപര്യന്തം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. പ്രണയത്തിന്റെ തീയിൽ ഇരുവരും കുടുംബത്തെ ചുട്ടുകളഞ്ഞു. നന്നായി സ്ഥിര താമസമാക്കിയ ഒരു കുടുംബം തകർന്നു. ദുരഭിമാനക്കൊലയ്ക്ക് കേസെടുക്കുമ്പോൾ വധശിക്ഷ വരെ ലഭിക്കാവുന്ന നിരവധി സംഭവങ്ങളു്. യുവജനങ്ങളേണ്ട ചിന്തിക്കുകണ്ട നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരുപാട് പ്രതീക്ഷകളോടെയാണ് നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾ ജീവിക്കുന്നത്. അവർ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു, വളർത്തുന്നു. സാമൂഹിക പെരുമാറ്റച്ചട്ടം മറന്ന്, ഒരു ചെറിയ തെറ്റ് കാരണം, നിങ്ങൾ ഒരു വലിയ തെറ്റ് ചെയ്യുകയും നിങ്ങളുടെ ജീവിതം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു അതിനാൽ കുട്ടികൾ നിർബന്ധമായും സത്സംഗം കേൾക്കണം. സാമൂഹികമായ

ഉയർച്ച താഴ്ച്ചകളെ കുറിച്ച് അവരെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്, അത് ഏതാണ്ട് ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: - എങ്ങനെയാണ് (ബാറാത്ത്) വിവാഹ ഘോഷയാത്ര പ്രചാരത്തിലായത്?

ഉത്തരം: - ഇത് രാജാക്കന്മാരിൽ നിന്നാണ് ആരംഭിച്ചത്. മകന്റെ വിവാഹത്തിൽ അവർ സൈനൃത്തെ എടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. യാത്രയിൽ രാജാവിന്റെ സുരക്ഷയ്ക്കായി സൈനൃം പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ മുഴുവൻ ചെലവും വധുവിന്റെ പിതാവാണ് വഹിച്ചിരുന്നത്.

വ്യാപാരികളും വ്യവസായികളും സ്ത്രീധനമായി അമിതമായ ആഭരണങ്ങളും പ ണവും നൽകിയിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ മറ്റ് പാവപ്പെട്ടവരെ ദിവസക്കൂലിക്ക് കൊണ്ട ുപോയി അവർക്ക് സുരക്ഷയൊരുക്കുക പതിവായിരുന്നു. ആദൃ ദിവസം വരന്റെ വീട്ടുകാർ അവരുടെ വീട്ടിൽ മധുര പലഹാരങ്ങൾ നൽകി.വധുവിന്റെ കുടുംബം ഓരോ കാവൽക്കാരനും ഒരു വെള്ളി നാണയവും വെങ്കല ഗ്ലാസും നൽകാൻ പ്രേ രിപ്പിച്ചു. വണ്ടിയും കാളയും കൊണ്ടുപോവുന്ന പാവങ്ങളെ കുറച്ച് അധിക കാശുമായി വശീകരിച്ചു. മുമ്പ് കാടുകൾ ധാരാളമായിരുന്നു. ഗതാഗത മാർഗങ്ങളൊന്നും ഉണ്ട ായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അതൊരു ആചാരമായി മാറി. അക്കാലത്ത് വരൾച്ച ഉണ്ടാകാറു ായിരുന്നു. പണ്ട് ആളുകൾ ദരിദ്രരായിരുന്നു. ഒരു ധനികനെ ഒറ്റയ്ക്ക് കണ്ടെത്തിയാൽ, അവനെ കൊള്ളയടിക്കുക എന്നത് ഒരു സാധാരണ കാരൃമായിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ, ഒരു (ബറാത്ത്) വിവാഹ ഘോഷയാത്ര പോലെയുള്ള ഒരു സൈനൃം പ്രബലമായി. പ ിന്നീട് അത് ഒരു ആഡംബര പാരമ്പരൃമായി മാറി, ഇപ്പോൾ അതിന്റെ ആവശൃമില്ല.

ചോദ്യം: - ഭാടും ന്യോംദ-ന്യോംദറും എങ്ങനെ ആരംഭിച്ചു?

ഉത്തരം: -വിവാഹ ഘോഷയാത്രയുടെ വരവ്, സ്ത്രീധനം എന്നിവയിൽ നിന്നാണ് അതിന്റെ ഉത്ഭവം. വിവാഹ ഘോഷയാത്ര കൊണ്ടുപോകാൻ, വരന്റെ കുടുംബം മധുര പലഹാരങ്ങൾ നൽകുന്നു. വധുവിന്റെ കുടുംബം വിവാഹ അതിഥികൾക്ക് അതിൽ ഭാടും ന്യോതയും (ന്യോംദ) ചടങ്ങ് ആരംഭിച്ചു. ന്യോദ ഗ്രൂപ്പിൽ, ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നും അയൽ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നും അടുത്തുള്ളവരും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമുണ്ട്. ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെയോ ആൺകുട്ടിയുടെയോ കല്യാണം നടന്നാൽ വീട്ടുകാർക്ക് മാത്രം ചെലവ് താങ്ങാൻ കഴിയില്ല. അതിനായി, ആ ഗ്രൂപ്പിൽ ഏകദേശം നൂറോ അതിലധികമോ അംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. എല്ലാ അംഗങ്ങളും അവരുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി അനുസരിച്ച് (ന്യോംദ) പണം വിവാഹം കഴിക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ പിതാവിന് നൽകുന്നു. ഒരാൾ ന ൂറ് രൂപ, ഒരാൾ ഇരുനൂറ് രൂപ, ഒരാൾ കുറവ്, ഒരാൾ കൂടുതൽ നൽകുന്നു. ഇത് ഒരു തരം സൗജന്യ വായ്പയാണ്. ഒരാൾ അതിന് പലിശ നൽകേതില്ല. എല്ലാവരുടെയും ന്യോദ പണം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടു്. ഓരോ അംഗത്തിന്റെയും ഡയറിയിൽ, എല്ലാ വിവാഹത്തിലും നൽകിയ ന്യോദ (പണം) എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ രീതിയിൽ, കല്യാണം നടക്കുന്ന കുടുംബത്തിന് പണ പ്രശ്നം ഉണ്ടാകില്ല.

ഭാത് - ഭാത് ചടങ്ങും ഇതേ പരമ്പരയിൽ നടത്തപ്പെടുന്നു. സഹോദരിയുടെ മക്കളുടെ വിവാഹത്തിൽ, സഹോദരൻ നൽകുന്ന കുറച്ച് വസ്ത്രങ്ങളും പണവും (സഹോദരൻ നൽകിയ സഹായം) ഭാത് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ആ പണം സഹോദരി തിരികെ നൽകേണ്ടതില്ല. സഹോദ രനില്ലാത്ത ആ സഹോദരിമാർ അന്ന് വളരെ അസന്തുഷ്ടരാണ്. അവർ ഒറ്റപ്പെട്ട സ്ഥലത്ത് ഇരുന്നു കരയുന്നു.

പീലിയ: - ഒരു ആൺകുഞ്ഞ് ജനിച്ചാൽ, മാതൃ കുടുംബം വീട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശുദ്ധമായ ദേശി നെയ്യ്, കുറച്ച് ഗൗ (നെയ്യ്+വറുത്ത മാവ്+തേങ്ങ+കാരവിത്ത്+ കുരുമുളക് എന്നിവയുടെ മിശ്രിതം ഗൗന്ത് എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്) കുട്ടിയുടെ അമ്മയ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുന്നു. നവജാത ശിശുവിനുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും അമ്മയുടെ കുടുംബവും അമ്മയുടെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരും കൊണ്ട് വരുന്നു. ഇതൊരു

പാരമ്പരൃമാണ്. ഒരു വർഷം കഴിയുമ്പോൾ ആ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗശൂന ൃമാകും.

ജീവിത യാത്രയിലെ വ്യർഥമായ ഭാരങ്ങൾ ആയതിനാൽ അത്തരം ആചാരങ്ങൾ നാം ഉപേക്ഷിക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മകളെ സഹായിക്കാം. അതുപേ

ാലെ, ഒരാൾക്ക് ഒരു പശുവിനെയോ എരുമയെയോ വാങ്ങേണ്ടിവന്നാൽ, മകളുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി ദുർബലമാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അവൾക്ക് പണം നൽകാം. നിങ്ങളുടെ മകൾക്ക് നിങ്ങളുടെ സ്വത്ത് എടുക്കണമെങ്കിൽ അവളുടെ ഓഹരി നൽകാം. മകൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ പണം എടുക്കാം, എന്നാൽ പിന്നീട് അത് തിരികെ ന ൽകണം. അവൾക്ക് ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കണം. അവളുടെ ബഹുമാനം നിലനിർത്തണം.

പരിഹാരം:- ഇതിനെല്ലാം പരിഹാരം സൂക്ഷ്മ വേദ പ്രകാരം വിവാഹം നടത്തുന്നു എന്നതാണ്. നിങ്ങൾ നാല് വേദങ്ങളെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുണ്ട്: - യജുർവേദ്, ഋഗദേ, സംവേദ്, അഥർവവേദ്. എന്നാൽ അഞ്ചാമത്തെ വേദം സൂക്ഷ്മ വേദമാണ്, ദൈവം സ്വയം ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമൃത പ്രഭാഷണത്തിലൂടെ അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ മുഖകമലത്തിൽ നിന്ന് ഉച്ചരിച്ചു.

എന്റെ (രാംപാൽ ദാസിന്റെ) അനുയായികൾ ആ അഞ്ചാമത്തെ വേദമന ുസരിച്ചാണ് വിവാഹ ചടങ്ങുകൾ നടത്തുന്നത്, അതിൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞ ആചാരങ്ങളൊന്നും ആവശ്യമില്ല. വിവാഹത്തിനോ മറ്റെന്തെങ്കിലും അവസരങ്ങളിലോ വരനോ വധുവിന്റെ വീട്ടുകാർക്കോ ഒരു ചെലവും ചെയ്യേണ്ടതില്ല അദ്ദേഹത്തിന്. കന്യാദാനം മാത്രമേ നടത്താനുള്ളൂ, അതായത് അവരുടെ മകളെ ദാനം ചെയ്യുക. ഒരു പെൺകുട്ടിക്ക് ധരിക്കാൻ നാല് വസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രമേ കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയൂ. അവൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ജോടി ഷൂ മതി. അവൾ പോകുന്ന കുടുംബം ആ പെൺ കുട്ടിയെ അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെപ്പോലെ നിലനിർത്തും. അവരുടെ വീടിന്റെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി അനുസരിച്ച്, മറ്റേതൊരു കുടുംബാംഗത്തെയും പോലെ അവൾക്ക് ആവശ്യമായ എല്ലാ സാധനങ്ങളും അവർ ആ കുട്ടിക്ക് നൽകും. ഒരു മകൾ അവളുടെ അമ്മ-അച്ഛൻ, സഹോദരൻ, അനിയത്തി എന്നിവർക്ക് ഒരു ഭാരമാകില്ല. അവൾ മാതാപിതാക്കളുടെ വീട് സന്ദർശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, അവൾ അവിടെ നിന്ന് വസ്ത്രമോ പണമോ എടുക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവൾ അവളുടെ സഹോദരന ും അനിയത്തിക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവളായിരിക്കും. അവൾ വന്നിട്ടുണ്ട്, ഇപ്പോൾ അവൾക്ക് നാലായിരം രൂപയെങ്കിലും ചിലവാക്കാൻ അവൾ ഞങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കും. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ മകൾ ബഹുമാനത്തോടെ ഇരുകൂട്ടർക്കും എപ്പോഴും പരസ്പരം അളവറ്റ സ്നേഹം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരാൾക്ക് നല്ല ഭക്തി ചെയ്യാനും കഴിയും. ഈ രീതിയിൽ, ജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പാതയിൽ ചവിട്ടി, നാം നമ്മുടെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് (മോക്ഷം) വേഗത്തിൽ എത്തിച്ചേരും.

ചോദ്യം: - രാവിലെയോ മംഗളകരമായ ജോലിക്ക് പോകുമ്പോഴോ കുട്ടികളില്ലാത്ത ഒരാളുടെ (കുട്ടികളില്ലാത്തവരുടെ) മുഖം കാണുന്നത് അശുഭകരമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത് അങ്ങനെ?

ഉത്തരം: - പൂർണ്ണമായ ആത്മീയ അറിവിന്റെ അഭാവം മൂലമുള്ള തെറ്റായ സങ്കൽപ്പമാണിത്. ഒരു വ്യക്തിക്ക് നാല് ആൺ മക്കളുണ്ടെന്ന് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 6-ാം പേജിൽ വായനക്കാർക്ക് വായിക്കാം. പക്ഷാഘാതം വന്നപ്പോൾ ആരും അവനെ പരിചരിച്ചില്ല. കുട്ടികളുണ്ടായത് കൊണ്ട് മാത്രം ആ മനുഷ്യനെ ഒരു ദർശനം
നടത്തുന്നത് നല്ലതാണോ? അവന്റെ ദുരവസ്ഥ കാണുന്നത് ആർക്കാണ് നല്ലത്?

നന്ദികെട്ട മകൻ

ഒരാൾക്ക് രണ്ട് ആൺ മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പട്ടാളത്തിൽ നിന്ന് വിരമിച്ച ഇയാൾക്ക് പെൻഷൻ ലഭിച്ചിരുന്നു. മക്കൾ വേർപിരിഞ്ഞ് താമസം തുടങ്ങി. സ്വന്തം മക്കൾ ചെറുതായതിനാൽ ഇളയ മകൻ അമ്മയെ കൂടെ നിർത്തി. അവരെ നോക്കാൻ മുത്തശ്ശി ആവശ്യമായിരുന്നു. അച്ഛൻ മൂത്ത മകനോടൊപ്പം പോയി. അച്ഛൻ പറഞ്ഞു - എന്റെ പെൻഷൻ പണം ഞാൻ ആരുടെ സ്ഥലത്ത് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നുവോ ആ മകന് ഞാൻ നൽകും ഇളയ മകൻ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേ ർക്കും പകുതി പെൻഷൻ വിതരണം ചെയ്യൂ. അച്ഛൻ വിസമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ യിരിക്കെ, ഒരു ദിവസം ഇളയ മകൻ വടികൊണ്ട് അച്ഛന്റെ തലയിൽ അടിച്ചു. അച്ഛൻ ഉടനെ മരിച്ചു. മകനെ ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷിച്ചു. ഒരു പുത്രനുായതിന

ാൽ, ആ വ്യക്തിക്ക് കാഴ്ച ലഭിക്കുന്നത് ഐശ്വര്യമായി തങ്ങളുടെ കടം വീട്ടാ ന ും ഒരു കുടുംബത്തിൽ മകൻ, മകൾ, ഭാര്യ, അമ്മ, അച്ഛൻ, സഹോദരൻ, സഹോദരി എന്നിങ്ങനെ വലിയ ആഡംബരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരായി കാണപ്പെടുന്നു, പക്ഷേ പ ലരും ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ മരിക്കുന്നു. ചിലർ വിവാഹം കഴിഞ്ഞയുടൻ മരിക്കുന്നു. ഇവരെല്ലാം കടം വീട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ മരിക്കും. കുട്ടികളില്ലാത്തവർക്ക് ഇടപ ാടുകളൊന്നും ബാക്കിയില്ല. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അവർ ഭക്തി ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അവരെപ്പോലെ ഭാഗ്യവാന്മാർ മറ്റാരുമില്ല. അവർക്ക് സന്തോഷിക്കാൻ ആരുടെയും ജനനത്തിലും, ആരുടെയും മരണത്തിലും ദുഃഖിക്കാന ുമില്ല. ആ സന്താനമില്ലാത്തവരുടെ ദർശനം വളരെ ഐശ്വര്യമാണ്. മക്കളുണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഭക്തി ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ രണ്ടുപേരും ജീവിതം നശിപ്പിക്കും. അവർ ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇരുവരുടെയും ദർശനം ലഭിക്കുന്നത് ഐശ്വര്യമാണ്.

കുട്ടികളില്ലാത്ത ദമ്പതികൾ സൂക്ഷിക്കുക

സന്താനങ്ങളില്ലാത്ത ആ പുണ്യാത്മാക്കൾക്ക് ആത്മീയ ജ്ഞാനത്തിന്റെ അഭാവം മൂലം സന്താനങ്ങളുണ്ടാകാനുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹമുണ്ട്. അതിനായി അവർ സാധ്യമായ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തുന്നു. എന്നിട്ടും അവരുമായി എന്തെങ്കിലും ഇടപ ാടുകൾ നടത്തുന്ന ആരെയും (സന്താനങ്ങളെ) ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഒരു കുട്ടിയില്ലാത്തതിന്റെ സങ്കടം അവർ വഹിക്കും. പ്രത്യേകിച്ച്, ഒരു സ്ത്രീക്ക് ഒരു കുട്ടി ഉണ്ടാകാനുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹമുണ്ട്. വന്ധ്യ എന്ന് വിളിക്കുന്നത് അവൾക്ക് ഇഷ്ടമല്ല. പരിശോധനയ്ക്ക് ശേഷം ഒരു ഡോക്ടർ പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണെങ്കിൽപ്പോലും - നിങ്ങൾക്ക് വന്ധ്യതയുടെ ലക്ഷണങ്ങളൊന്നുമില്ല. അത് ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമാണ്. എന്നാൽ തത്വജ്ഞാനമില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീ ഈ ആഗ്രഹത്തോടെ മാത്രം മരിക്കുന്നു. ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ അവളുടെ അടുത്ത ജന്മം നായയുടേതാണ്. അപ്പോൾ യമന്റെ (മരണത്തിന്റെ) ദൂതന്മാർ അവളോട് പറഞ്ഞു - സഹോദരി ഇപ്പോൾ സന്താനങ്ങളെ പ ുനരുൽപ്പാദിപ്പിക്കുക, എല്ലാ നഷ്ടങ്ങളും നികത്തുക. ഒരു ഗർഭധാരണത്തിൽ നിങ്ങൾ എട്ട് സന്താനങ്ങളെ പുനർനിർമ്മിക്കും അതിനുശേഷം നിങ്ങളുടെ അടുത്ത ജന്മം ഒരു പന്നിയുടേതായിരിക്കും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ, നിങ്ങൾ പന്ത്രണ്ട് സന്തതികളെ ജന ിപ്പിക്കും, ഏഴ്-എട്ട് തവണ ഗർഭം ധരിക്കും,സന്താനങ്ങളുണ്ടാകാനുള്ള നിങ്ങളുടെ വിശപ്പ് പൂർണ്ണമായി ശമിപ്പിക്കുക.

ഹേ. പുണ്യാത്മാക്കളേ, സഹോദരീ സഹോദരന്മാരേ ആത്മീയ അറിവ് മന സ്സിലാക്കുക. നിങ്ങളുടെ മനുഷ്യ ജീവിതം വിജയകരമാക്കുക. ക്രമപ്പെടുത്തുക (തടസ്സങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തമാക്കുക) നിങ്ങളുടെ ജീവിതരീതി, അതായത്, ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച്, ഭക്തി ചെയ്യുക, നിങ്ങളുടെ ക്ഷേമം നേ ടുക.

അറിവില്ലാത്തവർ വിവാഹത്തിൽ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു

ഒരു ദിവസം, റോഹ്തക്കിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആൺകുട്ടി വിവാഹം കഴിക്കാൻ കാറിൽ ഭിവാനിയിലേക്ക് പോകുന്നതായി ഞാൻ ഒരു പത്രത്തിൽ വായിച്ചു. ആ കാറിൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അവന്റെ രണ്ട് സഹോദരിമാരുടെ ഭർത്താക്കന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യ ദിവസം കുടുംബാംഗങ്ങളെല്ലാം (സഹോദരിമാർ, അമ്മ-അച്ഛൻ, കസിൻസ്, അളിയൻമാർ, പിതൃസഹോദരൻമാർ) ഡി.ജെ.യുടെ സംഗീതത്തിൽ ന ൃത്തം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അവർ ഉന്മാദാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. കലനൂരിനു സമീപ ം വരൻ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന കാർ കൂറ്റൻ ട്രെയിലറിൽ ഇടിക്കുകയായിരുന്നു. കാറിലുണ്ട ായിരുന്ന മുഴുവൻ യാത്രക്കാരും മരിച്ചു. വരൻ മരിച്ചു, സഹോദരിമാർ രണ്ടുപേരും വിധവകളായി. മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഒരു മകൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എല്ലാം ന ശിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഡി. ജെ. പ്ലേ ചെയ്യു സംഗീതത്തിനൊപ്പം നൃത്തം ചെയ്യുക. ഈശ്വര ഭക്തിയാൽ ഇത്തരം പ്രതിസന്ധികൾ ഒഴിവാകും. അതിനാൽ, എന്റെ (രാംപാൽ ദാസിന്റെ) അനുയായികളോടുള്ള കർശനമായ ഒരു കൽപ്പനയാണിത് - ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ട് പ്രവർത്തിക്കുക. ലളിതമായി വിവാഹം നടത്തുക. ഈ ദുഷ്ട ലോകത്ത് ഒരു ഉറപ്പുമില്ല. ഒരു പ്രതിസന്ധി വരുമെന്ന് ആർക്കറിയാം?

സന്തുകളായവർ നൽകിയ ജ്ഞാനം

ഒരു ഗ്രാമീണൻ ആദ്യമായി ശ്രീ നാനാക് ദേവ് ജിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. നാനാക് ജി ഏകാന്തതയിൽ (നാമം/മന്ത്രം സ്മരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു) ചിന്താകുലനായി ഇരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ട് . ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു – സത്നാം–വാഹേഗുരു. ശ്രീ നാനാക്ക് ജിയും മറുപടി പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് നാനാക് ജി അദ്ദേഹത്തിന് ഭക്ഷണം ന ൽകുകയും അറിവ് നൽകുകയും ചെയ്തു. ആ മനുഷ്യൻ പോയി. മറ്റൊരു ദിവസം, ആ മനുഷ്യൻ വീണ്ടും വന്ന് പറഞ്ഞു, മഹാരാജ് ജി താങ്കൾ ഒരിക്കലും സന്തോഷവാന ാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. എന്താണ് കാരണം? സന്ത് നാനാക് ജി പറഞ്ഞു:–

നാ ജാനേ കാൽ കി കർ ടാരെ, കിസ് വിധി ട്ടൽ ജാ പാസാ വേ ।
ജിൻഹാതേ സിർ തേ മൗത് ഖുട്ടുകദി, ഉൻഹാനും കെഹ്ട്ടാ ഹംസാ വെ ।।

അർത്ഥം:– സന്ത് നാനാക് ജി പറഞ്ഞു, സഹോദരാണ്ട ഈ നശ്വര ലോകത്ത് എല്ലാം നശിക്കുന്നു. ആരുടെ ഊഴം എപ്പോൾ വരുമെന്ന് അറിയില്ല. അതിനാൽ, ന ൃത്തം, പാട്ട്, തമാശ എന്നിവ തലയിൽ മരണം അലറുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്ക് എങ്ങനെ കഴിയും? . ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഭാര്യ അവരുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് പത്ത് വർഷത്തിന് ശേഷം ഒരു ആൺ കുഞ്ഞിന് ജന്മം നൽകി. എന്ന ആഘോഷത്തിൽ അവന്റെ ജനനം, അവർ ലഡ്ഡുകൾ (മധുരം ഉണ്ടാക്കി), ബാൻഡും, വാദ്യങ്ങളും വായിച്ചു, ഉന്മാദമു ാക്കി. അടുത്ത വർഷം ജന്മദിനത്തിൽ തന്നെ ആ കുട്ടി മരിച്ചു. ഒരു വശത്ത്, അവർ ജന്മദിനം ആഘോഷിക്കാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ, അവർ കരയാനും തുടങ്ങി. വീട് ന രകമായി. ഇപ്പോൾ ആഘോഷിക്കു. ഈ സത്യം കേട്ടപ്പോൾ ആ വ്യക്തി വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി,ഭഗവാനെ, നിങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനകൾ സത്യമാണ്, പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ആഘോഷിക്കുന്നില്ലേ? ശ്രീ നാനാക് ജി മറുപടി പറഞ്ഞു, ഞാൻ ആഘോഷിക്കുന്നു.

സാധ് മിലേ സാടേ ശാദി ഹൂംദി, ബിച്ചുടദാ ദിൽ ഗിരി വേ ।
അഖ്ദേ നാനാക് സുനോ ജിഹാനാ, മുശ്കിൽ ഹാൽ ഫക്കിരി വേ ।।

അർത്ഥം: – എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ സത്സംഗം കേൾക്കാൻ വരുമ്പോൾ, എല്ലാവരും ഭക്തിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന സഭയെ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. ആരും അനങ്ങിയില്ല. സത്സംഗം കഴിഞ്ഞ് അവർ പോകുമ്പോൾ, അജ്ഞരായ ചിലർ അവരെ വഴി തെറ്റിക്കുകയും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റുകയും ചെയ്തേക്കാമെന്നതിൽ എനിക്ക് സങ്കടമുണ്ട്. അജ്ഞാതരായ സന്യാസിമാർ ഫകീറുകൾ, അതായത് ഭക്തിയെ ദുഷ്കരമാക്കിയെന്ന് ശ്രീ നാനാക് ജി പറഞ്ഞു. പൂർണ്ണമായ മോക്ഷ പാതയെക്കുറിച്ച് അവർക്കറിയില്ല. വഴി തെറ്റിക്കാനുള്ള ഗുരുവായി അവർ മാറിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ മധുരമായ സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെ അവർ എന്റെ ഭക്തരെ കാലന്റെ കെണിയിലേക്ക് കൊണ്ട് പോകുന്നു. അതിനാൽ, അവരെല്ലാം വീണ്ടും സത്സംഗത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വരുന്നത് വരെ, ഞാൻ ആശങ്കാകുലനണ്. അവരെല്ലാവരും വരുമ്പോൾ എനിക്ക് സന്തോഷമാകുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നൃത്തം ചെയ്യുകയോ പാടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; ഞങ്ങൾ അത് നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്നു. മരണത്തെ നാം ഒരിക്കലും മറക്കില്ല. കബീർ ജി പറഞ്ഞു:–

മൗത് ബിസാരി മൂർഖാ, അചരജ് കിയാ കൗൻ ।
തൻ മിട്ടി മേ മിൽ ജായേഗാ, ജ്യോൻ ആഠേ മേ ലൗൻ ।।

അർത്ഥം: – ഹേ വിഡ്ഢി മരണത്തെ മറന്ന് നിങ്ങൾ ചെയ്ത അത്ഭുതകരമായ കാര്യം. ഒരു ദിവസം, നിങ്ങൾ മരിക്കും, നിങ്ങളുടെ ശരീരം അഴുക്കും കലരും. നിങ്ങളുടെ ഒരു അംശം പോലും കാണില്ല. മാവിൽ ഉപ്പ് കലക്കിയ ശേഷം കാണാത്തതുപോലെ. ഒരു മനുഷ്യൻ (സ്ത്രീ–പുരുഷൻ) തന്റെ മരണദിവസം മറന്നതിനുശേഷം മാത്രമേ സ്വാർത്ഥതയോടെ തെറ്റുകൾ ചെയ്യുകയുള്ളൂ, ലോകത്തിൽ അശ്രദ്ധയായി തുടരുന്നു എന്നതാണ് അർത്ഥം. ഒരാളുടെ മരണത്തെ ഓർക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഒരിക്കലും പാപമോ തെറ്റായ പ്രവൃത്തിയോ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.

മറ്റൊരു ഉദാഹരണം: – ഒരു ദിവസം ഒരു ബിസിനസുകാരൻ ഒരു സന്യാസിയുടെ ആശ്രമത്തിൽ പോയി. ആ വ്യവസായി ഒരു വലിയ സഞ്ചി നിറയെ ആപ്പിളും ഓറഞ്ചും വാഴപ്പഴവും കൊണ്ടുപോയി. സന്യാസി അത് എല്ലാം ഒരു കൊട്ടയിലാക്കി, അതിൽ മറ്റ് (പ്രസാദങ്ങൾ) അനുഗ്രഹിച്ച പഴങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു. രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞ് വ്യവസായി

ചെന്നപ്പോൾ കുട്ട നിറയെ പഴങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സന്യാസി കുറച്ച് പഴങ്ങൾ ഭക്തർക്ക് വിതരണം ചെയ്തു. ചില ഭക്തർ പഴം പ്രസാദമായി കൊണ്ടു വന്നു; അവർ അത് കൊട്ടയിൽ ഇട്ടു. കച്ചവടക്കാരൻ സന്യാസിയോട പറഞ്ഞു, മഹാരാജ് താങ്കൾ എന്ത് കൊണ്ട് പഴം കഴിക്കുന്നില്ല? സന്യാസി പറഞ്ഞു, ഞാൻ മരണം കാണുന്നു. അതിനാൽ, എനിക്ക് അവ ഭക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. കച്ചവടക്കാരൻ ചോദിച്ചു,മഹാരാജ്, താങ്കൾ എപ്പോഴാണ് ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നത്? സന്യാസി പറഞ്ഞു, ഇന്നു മുതൽ നാല്പതു വർഷത്തിനു ശേഷം ഞാൻ മരിക്കും. ബിസിനസുകാരൻ പ റഞ്ഞു, അല്ലയോ മഹാരാജ്എല്ലാവരും മരിക്കണം; പിന്നെ എന്തി നാണ് ഭയപ്പെടുന്നത്? ഇതിൽ അർത്ഥമില്ല. ഒരു സാധാരണക്കാരൻ പോലും ഇതുപോലെ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. താങ്കൾ എന്താണ് സംസാരിക്കുന്നത്? ബിസിനസുകാരൻ രണ്ട് -മൂന്ന് ദിവസത്തിന് ശേഷം വന്ന് സമാനമായ പ്രസ്താവനകൾ നടത്തി. ആ നഗരത്തിന്റെ രാജാവും ആ സസന്യാസിയുടെ ഭക്തനായിരുന്നു. സന്യാസി രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ നഗരത്തിൽ ഒരു കിരോരിമൽ വ്യവസായിയുണ്ട്, അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ചന്ദനക്ക ടയുണ്ട്.അവനെ തൂക്കിക്കൊല്ലുക,തൂക്കിക്കൊല്ലാനുള്ള തീയതി ഒരു മാസത്തിന് ശേഷം ചാന്ദനി ചൗദസിൽ (ചന്ദ്രന്റെ രണ്ടാഴ്ചയുടെ പതിനാലാം ദിവസം) ന ിശ്ചയിക്കുക. ജയിലിൽ വ്യവസായിയുടെ സെല്ലിൽ ഒരു കുട്ട നിറയെ പഴങ്ങളും ഒരു ലിറ്റർ പാലും (സെർ) ഒരു കുടം ഉണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക. അയാൾക്ക് ഖീറും ഹൽവയും പൂരിയും ബഡിയും ഒരു പച്ചക്കറി വിഭവവും കഴിക്കാൻ കൊടുക്കുക. രാജാവ് ഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ചു. വ്യവസായിയെ ജയിലിൽ അടച്ചിട്ട് ഇരുപ ത് ദിവസം കഴിഞ്ഞു. അവൻ ദുർബലനായിത്തീർന്നു. സസന്യാസി ജയിലിൽ പേ ായി ഓരോ തടവുകാരെയും കണ്ടു. കച്ചവടക്കാരനെ കണ്ടപ്പോൾ സസന്യാസി ചോദിച്ചു, താങ്കൾ എവിടെ നിന്നാണ്? നിങ്ങളുടെ പേരെന്താണ് ? വ്യവസായി പറഞ്ഞു, അല്ലയോ മഹാരാജ്, നിങ്ങൾ എന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ലേ, ഞാൻ ചന്ദനക്കടയുടെ ഉടമ കിരോരിമലാണ്. സസന്യാസി പറഞ്ഞു, ഹേയ് കിരോരിമൽ നീയെങ്ങനെ ദുർബ്ബലന ായിപ്പോയി? നീ ഒന്നും തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലേ? ഹേയ് ഒരു കുട്ട നിറയെ പഴങ്ങളും ഒരു കുടം നിറയെ പാലും ഉണ്ട്ല്ലൊ,. പ്ലേറ്റിൽ ഹൽവയും ഖീറും ഉണ്ട്. വ്യവസായി പറഞ്ഞു, അല്ലയോ മഹാരാജ് എനിക്ക് വധശിക്ഷ വിധിച്ചു. ഞാൻ നിരപരാധിയാണെന്ന് ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു. എന്നെ രക്ഷിക്കൂ മഹാരാജ്. എനിക്ക് ചെറിയ കുട്ടികളുണ്ട്. സസന്യാസി പറഞ്ഞു, സഹോദരാ, എല്ലാവരും മരിക്കണം, പ ിന്നെ എന്തിനാണ് ഭയപ്പെടുന്നത്, തിന്നുക, കുടിക്കുക, ആസ്വദിക്കൂ. ബിസിനസുകാരൻ അഴികൾക്കിടയിലൂടെ കൈകൾ പുറത്തെടുത്ത് സസ ന്യാസിയുടെ കാലുകൾ പ ിടിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, മഹാരാജ്, എന്നെ രക്ഷിക്കൂ എനിക്ക് ഒന്നും കഴിക്കാനോ കുടിക്കാനോ കഴിയുന്നില്ല. ഞാൻ ചാന്ദനി ചൗദാസിനെ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ (ചന്ദ്രന്റെ രണ്ടാഴ്ചയുടെ പതിനാലാം ദിവസം). സസന്യാസി പറഞ്ഞു, ബിസിന സ്മാൻ അതുപോലെ സാധു-സന്യാസിമാർ അവരുടെ ചാന്ദനി ചൗദയെ നാൽപ്പത് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണെങ്കിലും കാണുന്നു.

ആത്മീയ അറിവില്ലാത്ത നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള ആളുകൾ ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, പെട്ടെന്ന് മരണം നിങ്ങളെ അകറ്റുന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അതേസമയം, നാൽപ്പത് വർഷത്തിന് ശേഷം വരുന്ന എന്റെ മരണ ദിവസം ഞാൻ കാണുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ, എനിക്ക് മിതമായ അളവിൽ മാത്രമേ കഴിക്കാൻ കഴിയൂ. ആസ്വാദനം ഒരിക്കലും എന്റെ മനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ എപ്പോഴും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അറിവിന്റെ കണ്ണുകൾ അജ്ഞതയാൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവ സത്സംഗത്തിൽ തുറക്കപ്പെടുന്നു, അതിലൂടെ ഒരാൾക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള വഴി ലഭിക്കും. ഒരാൾ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു. വ്യാപാരിയെ മോചിപ്പിക്കാൻ സസന്യാസി രാജാവിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. വ്യവസായി ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ക്ഷേമം നടത്തി.

വിവാഹ ശേഷമുള്ള യാത്ര

വിവാഹശേഷവും ഭാര്യാഭർത്താക്കൻമാർ പരസ്പരം വിശ്വാസം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക എന്നത് അവരുടെ കടമയാണ്. അവർ രണ്ടുപേരും ജതി

(ശുദ്ധമായ ഭർത്താവ്), സതി (ശുദ്ധമായ ഭാര്യ) എന്നിവരുടെ നിയമം പിന്തുടരുണം എന്നതാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ഭർത്താവിന് പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കണം - എന്റെ ഭാര്യക്ക് മറ്റൊരു പുരുഷൻ എത്ര സുന്ദരനായാലും പണക്കാരനായാലും കീഴടങ്ങാൻ കഴിയില്ല. അതുപോലെ, ഭാര്യക്ക് പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസമുായിരിക്കണം - എന്റെ ഭർത്താവ് മറ്റൊരു സ്ത്രീയിൽ മതിപ്പുളവാക്കുന്നില്ല, ഒരു അപ്സരസ് സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയാലും അവളുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ കഴിയില്ല എന്ന്.

കഥ: - ഒരു യുവ സൈനികൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ സതി, അതായത് വിശ്വസ്തയായിരുന്നു. സേനയിലെ തന്റെ കൂട്ടാളികളോട് അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞു. ഈ വാർത്ത രാജാവിന്റെ മന്ത്രി ഷേർ ഖാൻ വരെ എത്തി. അദ്ദേഹം അത് രാജാവിനോട് പറയുകയും ഇത് ശരിയോ തെറ്റോ എന്ന് അനുഭവിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജാവ് ഒരു സമ്മേളനം വിളിച്ച് ആ പട്ടാളക്കാരനായ ചാപ് സിംഗ് ചൗഹാനെ ആളയച്ചു. സഭയിൽ രാജാവ് ചോദിച്ചു, നിങ്ങളുടെ ഭാര്യ നിങ്ങളോട് വിശ്വസ്തയാണെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ഒരു പ്രോത്സാഹനത്തിനും അവൾ ഒരിക്കലും മറ്റൊരു പുരുഷനുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടില്ല. സൈനികൻ ചാപ് സിംഗ് പറഞ്ഞു, ഇത് നൂറുശതമാനം സത്യമാണ്. രാജാവ് പറഞ്ഞു, അത് കള്ളമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, പിന്നെ? പട്ടാളക്കാരൻ പറഞ്ഞു, എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്ത് ശിക്ഷ നൽകിയാലും ഞാൻ സ്വീകരിക്കും.

മന്ത്രി ഷേർഖാൻ പറഞ്ഞു, രാജാവേ, ഞാൻ വ്യക്തിപരമായി ഈ പരിശോധന നടത്തും. രാജാവ് പറഞ്ഞു: ശരി. ചാപ് സിംഗ് പറഞ്ഞു, വിവാഹ സമയത്ത് എനിക്ക് ലഭിച്ച ഒരു തലപ്പാവും കഠാരയും നൽകാൻ എന്റെ ഭാര്യക്ക് കഴിയില്ല, ഷേർഖാൻ അവ കൊണ്ട് വന്നാൽ, എന്റെ തോൽവിയെ ഞാൻ പരിഗണിക്കും. ഒപ്പം എന്റെ ഭാര്യയുടെ ശരീരത്തിലെ എന്തെങ്കിലും അടയാളങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുക. എന്റെ ഭാര്യയുടെ വിശ്വസ്തത നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് ഞാൻ അംഗീകരിക്കും.

ഷേർഖാൻ ചാപ് സിങ്ങിന്റെ പട്ടണത്തിൽ പോയി ഒരു വിവരദാതാവായ സ്ത്രീയോട് പറഞ്ഞു, ഈ പട്ടണത്തിൽ ഒരു പട്ടാളക്കാരനായ ചാപ് സിങ്ങിന്റെ ഭാര്യയുണ്ടന്നെ. അവളുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ എനിക്ക് ക്രമീകരണം ചെയ്യുക. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ധാരാളം പണം തരാം. ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു, എന്തായാലും ഇത് സാധ്യമല്ല. അപ്പോൾ ഷേർഖാൻ പറഞ്ഞു, വിവാഹ സമയത്ത് അയാൾക്ക് ലഭിച്ച വിവാഹത്തിന്റെ അടയാളവും തലപ്പാവും കഠാരയും എങ്ങനെയെങ്കിലും അവന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് കൊണ്ടു വരിക, നിങ്ങൾക്ക് പോലും അത് മോഷ്ടിച്ച് കൊണ്ടുവരാം. കൂടാതെ എന്തെങ്കിലും അടയാളം ഉണ്ടങ്കിൽ ചാപ് സിങ്ങിന്റെ ഭാര്യ സോമവതിയുടെ സ്വകാര്യഭാഗങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ തുട, അതും കണ്ടെത്തുക. ചാപ് സിംഗിന്റെ വ്യാജ പിതൃ സഹോദരിയുടെ വേഷം ധരിച്ച ആ സ്ത്രീ സോമവതിയുടെ വീട്ടിൽ അതിഥിയായി പോയി. സോമവതിയുടെ വിവാഹത്തിനോ ശേഷമോ ചാപ് സിംഗിന്റെ പിതൃസഹോദരി വന്നിരുന്നില്ല. അസുഖം കാരണം അവൾക്ക് വിവാഹത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ സ്ത്രീ വളരെ ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു. സോമവതി കുളിക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു. അങ്ങനെ അവൾ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്ന് അവളുടെ സുന്ദരമായ ശരീരത്തെ പുകഴ്ത്താനുള്ള ഒഴികഴിവോടെ ഓരോ ശരീര ഭാഗങ്ങളിലേക്കും നോക്കി. സോമവതിയുടെ സ്വകാര്യ ഭാഗങ്ങളിൽ വലിയ മറുകുണ്ടായിരുന്നു. ഈ അടയാളം കണ്ട് വിവര ദോഷിയായ യുവതി തലപ്പാവും കഠാരയും മോഷ്ടിച്ച് മന്ത്രി ഷേർഖാനെ ഏൽപ്പിച്ച് മറുകിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞു. ഷേർഖാൻ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു - ഞാൻ അവളുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അവളുടെ തുടയിൽ ഒരു കറുത്ത മറുകുണ്ട്. വിശ്വസ്തയായ ഒരു ഭാര്യ ഒരിക്കലും ഈ വിവാഹത്തിന്റെ അടയാളം ആർക്കും നൽകില്ല. എന്റെ പ്രണയത്തിലും പണത്തിന്റെ അത്യാഗ്രഹത്തിലും അവൾ ഇത് നൽകി.

രാജാവ് ഒരു സമ്മേളനം വിളിച്ചു. അയാള് ചാപ് സിംഗിനെ അയച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇത് ആരുടെ തലപ്പാവും കഠാരയുമാണ് ? ചാപ് സിംഗ് അവരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നോക്കി - അവ എന്റേതാണ് എന്ന് സമ്മതിച്ചു. ഷേർഖാൻ പറഞ്ഞു, ഞാൻ കൂടുതൽ പറയട്ടെ? കേൾക്കൂണ്ട നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയുടെ വലത് തുടയിൽ അവളുടെ സ്വകാര്യ ഭാഗങ്ങളിൽ ഒരു കറുത്ത മറുകുണ്ട്. ചാപ് സിംഗ് പറഞ്ഞു, ഇതും ശരിയാണ്, പ

ക്ഷേ എന്റെ ഭാര്യയുടെ വിശ്വസ്തത നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല. രാജാവ് പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അത് തന്നെ ആവർത്തിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ ഒരു നുണയനാണ്, ഇന്ന് മുതൽ ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ നിങ്ങളെ തൂക്കിലേറ്റും, നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും അവസാന ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങളോട് പറയുക. ചാപ് സിംഗ് പറഞ്ഞു, എനിക്ക് എന്റെ ഭാര്യയെ കാണണം. രാജാവ് അനുമതി നൽകി. ചാപ് സിംഗ് ഭാര്യയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. തന്നെ വഞ്ചിച്ചതിന് അയാൾ അവളെ ശകാരിച്ചു, എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു - നിങ്ങൾ കാരണം ഞാൻ അന്ന് തൂക്കിലേറ്റപ്പെടും. സോമവതി അവനോട് പറഞ്ഞു - നിന്റെ പിതൃസഹോദരിയുടെ പേരിൽ ഒരു സ്ത്രീ വന്നിരുന്നു. അവൾ എന്റെ ശരീരത്തിലെ അടയാളം കുതലപ്പാവും കഠാരയും മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. മന്ത്രി ഷേർഖാൻ അതുമായി വന്നതായി ചാപ് സിംഗ് അവളോട് പറഞ്ഞു. ഈ മുഴുവൻ ഗൂഡാലോചനയും അദ്ദേഹം ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചാപ്സിംഗ് മടങ്ങി. തൂക്കിലേറ്റപ്പെടുന്ന ദിവസത്തിന് ഒരാഴ്ച മുമ്പ്, സോമവതി ഒരു നർത്തകിയായി രാജാവിന്റെ നഗരത്തിലേക്ക് പോയി, തന്റെ നൃത്തം കാണിക്കാൻ അനുമതി നൽകണമെന്ന് രാജാവിനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. രാജാവ് അനുമതി നൽകി. നിയമസഭയിലെ മുഴുവൻ അംഗങ്ങളും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. മന്ത്രി ഷേർഖാനും ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. നർത്തകിയുടെ നൃത്തത്തിൽ രാജാവ് വളരെ സന്തുഷ്ടനായി, അവളോട് പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾക്ക് എന്തുവേണമെങ്കിലും ചോദിക്കുക. ഞാൻ നിന്നിൽ വളരെ സന്തുഷ്ടനാണ്. നർത്തകി പറഞ്ഞു, എനിക്ക് വാക്ക് തരൂ, അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിക്കാം. രാജാവ് പറഞ്ഞു, രാജ്യമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ചോദിക്കൂ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ വാക്ക് നൽകുന്നു.

നർത്തകി പറഞ്ഞു, എന്റെ കള്ളൻ നിങ്ങളുടെ അസംബ്ലിയിലുണ്ട്, അവൻ എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ചു, അവന്റെ പേര് മന്ത്രി ഷേർഖാൻ, അവനെ തൂക്കിലേറ്റണം. രാജാവ് ഷേർഖാനോട് ചോദിച്ചു, ഷേർഖാൻ പറയൂണ്ട എന്താണ് സത്യം? ഷേർഖാൻ പറഞ്ഞു, ഭഗവാനെണ്ട ഞാൻ ഈ സ്ത്രീയുടെ മുഖം പോലും കിട്ടില്ല.

സോമവതി പറഞ്ഞു - നിങ്ങൾ എന്റെ മുഖം കണ്ടില്ലെങ്കിൽ, ആരുടെ വീട്ടിൽ നിന്നാണ് നിങ്ങൾ ഈ തലപ്പാവും കഠാരയും കൊണ്ടുവന്നത്. നിങ്ങളുടെ കള്ളം കാരണം തൂക്കിലേറ്റപ്പെടുന്ന ആ ചാപ് സിംഗിന്റെ വിശ്വസ്ത ഭാര്യയാണ് ഞാൻ. ചാപ് സിങ്ങിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി. രാജാവ് രാജ്യത്തിന്റെ പകുതി ചാപ് സിംഗിന് നൽകുകയും അവനോട് ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തു, മന്ത്രി ഷേർഖാനെ തൂക്കിലേറ്റി. ഇന്ത്യ അഭിമാനിക്കുന്ന അത്തരം പെൺമക്കൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരാണ്.

പരമോന്നത ദൈവം കബീർ സന്ത് ഗരീബ്ദാസിനോട് പറഞ്ഞു: -

തുരാ ന തീഖാ കൂദ്ന, പുരുഷ് നഹിം രൻദീർ ।
നഹിം പദ്മനി നഗർ മേം, യാ മോതി തക്സീർ ।।

അർത്ഥം:- കബീർ ജി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് - ഗരീബ്ദാസ് ഒരു നഗരത്തിലോ രാജ്യത്തിലോ വേഗത്തിൽ ഓടുകയും ഉയരത്തിൽ ചാടുകയും ചെയ്യുന്ന (തുറ) കുതിര ഇല്ലെങ്കിൽ, പൗരന്മാർ (ശൂര വീര) ധീരരല്ല, ഒരു രാജ്യത്തിലോ നഗരത്തിലോ വിശ്വസ്തയായ ഭാര്യ (പത്മണി) ഇല്ലെങ്കിൽ, അത് വളരെ വലിയ (തക്സീർ) തെറ്റ്, അതായത്, അതൊരു പോരായ്മയാണ്. അത്തരം ശുദ്ധരായ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

വിവാഹശേഷം, ചില പെൺകുട്ടികൾ അവരുടെ അളിയന്മാരുടെ സ്ഥാനത്ത് സ്വയം അലങ്കരിക്കുന്നു. അവർ എല്ലാ അലങ്കാരങ്ങളോടും കൂടി തെരുവുകളിലൂടെ നടന്ന് വിചിത്രമായി പെരുമാറുന്നു. നഗ്നമായതും തിളക്കമുള്ളതുമായ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച്, അവർ ചന്തയിലോ വയലിലോ ടാപ്പിലോ കിണറിലോ വെള്ളമെടുക്കാൻ പോകുന്നു. എന്താണ് അവരുടെ ഉദ്ദേശം? തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരെ കൂടാതെ മറ്റ് പുരുഷന്മാരെ തങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷിക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഒരു നല്ല മകളുടെയോ മരുമകളുടെയോ സ്വഭാവമല്ലാത്ത അവരുടെ സൗന്ദര്യവും പ്രതാപവും പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഭർത്താക്കന്മാരെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, അവർ വീട്ടിൽതന്നെ ഒതുങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു, എന്നാൽ അത്തരം സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ ഒരാളുടെ മനസ്സിലെ

വൈകല്യത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളാണ്.

വിലയേറിയതോ വിലകുറഞ്ഞതോ ആയ ലളിതമായ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കണം. ഒരു സഹോദരിയുടെയോ മകളുടെയോ മരുമകളുടെയോ ദർശനം 12 അടി മുന്നിലായിരിക്കണം. നടക്കുമ്പോൾ, ഇരിക്കുമ്പോൾ, എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ, ആരെയും പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന അത്തരം ഒരു പ്രവൃത്തിയും ഒരാൾ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് ഒരാൾ ഇത് മനസ്സിൽ വയ്ക്കണം. ഒരു സ്ത്രീയുടെ തെറ്റായ പെരുമാറ്റം അലഞ്ഞു തിരിയുന്നവരുടെ ധൈര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അവർ അവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു. സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ ശൃംഗാരമായി ചിരിക്കുന്നത് അപരിഷ്കൃതവും ഉദ്ബോധനവുമാണ്. അതൊരു സാമൂഹിക തിന്മയാണ്. ഒരു സഹോദരി, മകൾ അല്ലെങ്കിൽ മരുമകൾ, അതായത് ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ ബന്ധുക്കളോട് പെരുമാറുന്നതുപോലെ, അവളുടെ പെരുമാറ്റം വീടിന് പുറത്തും ഒരുപോലെ ആയിരിക്കണം. അത്തരമൊരു സ്ത്രീയെ പരിഷ്കൃത സമൂഹം പ്രശംസിക്കുന്നു. അവളുടെ ഉദാഹരണം മറ്റു യുവാക്കൾക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു. പെട്രോളിന് തീപ്പൊരി കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അത് സ്ഫോടനാത്മകമാകില്ല.

മറിച്ച്, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നത് സമൂഹത്തിന് തീയിടുന്നതിന് തുല്യമാണ് ഈ പ്രസ്താവന യുവതികൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും ബാധകമാണ്. യുവത്വം ഡൈനാമിറ്റ് പോലെയാണ്. ഒരു തീപ്പൊരി അതിൽ പതിച്ചാൽ, അത് പൂർണ്ണമായ നാശത്തിന് കാരണമാകുന്നു. ഒരു തീപ്പൊരി അതിനെ അടിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അത് വർഷങ്ങളോളം സുരക്ഷിതമായി തുടരും.

ഓരോ പുരുഷനും അത് ആഗ്രഹിക്കുന്നു - എന്റെ മകളും സഹോദരിയും മരുമകളും നല്ല സ്വഭാവമുള്ളവരായിരിക്കണം. ഗ്രാമത്തിലോ നഗരത്തിലോ ആരും നമ്മുടെ കുടുംബത്തിന് നേരെ വിരൽ ചൂണ്ടരുത്.

ഒരു യുവതിയെ നോക്കുമ്പോൾ തെറ്റായ ചിന്തകൾ ഉണ്ടാകുന്നു മനസ്സിൽ, അപ്പോൾ നമ്മുടെ മകളെയോ സഹോദരിയെയോ മരുമകളെയോ കുറിച്ച് ആരെങ്കിലും തെറ്റായ ചിന്തകൾ വളർത്തിയെടുക്കുകയും ഒരു തെറ്റായ ലക്ഷ്യത്തോടെ മോശമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ (അവന്റെ ദുഷിച്ച വീക്ഷണങ്ങൾ ആക്ഷേപ ഹാസ്യത്തിൽ പകടിപ്പിക്കുകയും തെറ്റായ ആംഗ്യങ്ങൾ കാണിക്കുകയും ശൃംഗാരം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്ന് നാം ചിന്തിക്കണം. കണ്ണുകളു കൊണ്ടുള്ള ചലനങ്ങൾ, വശത്തെ നോട്ടങ്ങൾ നൽകുന്നു; ഇങ്ങനെ അപമര്യാദയായി പെരുമാറുന്നു), അപ്പോൾ നമുക്ക് എങ്ങനെ തോന്നും? ഉത്തരം വ്യക്തമാണ് - അവന്റെ കാല് ഞങ്ങള് ഒടിക്കും .ദുർബലരായവർ ഏകാന്തതയിൽ ഇരുന്നു കരയും. ആ സമയത്ത്, അത് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുക: -

जैसा दर्द अप्ने होवे, ऐसा जान बिराने ।
जो अप्न सो ऊर कै, एकै पीड पिच्चाने ।।
कबीर, पर्नारी को देखीये, बेहन -बेट्टी के भाव् ।
कह् कबीर काम (सेक्स्) नाश् का, यही सहज् उपाय् ।।

പരിഹാരം: - പരമോന്നത ദൈവം കബീർ പറഞ്ഞു: -ലൈംഗിക പീഡനത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നവർ - വ്യാജവും സാങ്കൽപ്പിക കഥകളും ഉല്ലാസകരമായ ആംഗ്യങ്ങളും കാണിക്കുന്ന സിനിമകൾ. അത് കാണുമ്പോൾ തന്നെ കൊച്ചുകുട്ടികൾ അവരെ അനുകരിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും നാണംകെട്ടവരായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. സിനിമയിൽ കാണിക്കുന്ന ഏതൊരു പ്രവർത്തനവും വീട്ടിലോ തെരുവിലോ പരിഷ്കൃത സമൂഹത്തിലോ അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. പിന്നെ അവരെ നിരീക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ പിന്നിലെ ഉദ്ദേശം എന്താണ്? ഒന്നുമില്ല. ഒരേയൊരു ഒഴികഴിവ് വിനോദമാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ നാശത്തിന്റെ മൂലകാരണവും ഇതേ വിനോദമാണ്. എന്റെ (സന്ത് രാംപാൽജിയുടെ) അനുയായികൾ സിനിമകൾ കാണാറില്ല. അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന യുവാക്കൾ ചെയ്യുന്ന.അശ്ലീല ഗാനങ്ങൾ, സിനിമാ ഗാനങ്ങൾ, നാടകങ്ങൾ, അശ്ലീല ചർച്ചകൾ, നല്ല യുവാക്കളും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രചോദനം നേടുകയും അസംബന്ധങ്ങൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

പരമോന്നത ദൈവം കബീർ പറഞ്ഞു: -

കഥാ കരോ കർതാർ കി, സുനോ കഥാ കർതാർ ।
കാം (സെക്സ്) കഥാ സുനോ നഹിം, കഹ് കബീർ വിചാര് ।।

അർത്ഥം:- പരമാത്മാവ് കബീർ ഒന്നുകിൽ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം പാടുക എന്ന് വിശദീകരിച്ചു (കഥ=സംസാരിക്കുക) അല്ലെങ്കിൽ എവിടെയെങ്കിലും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ച (കഥ) നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ശ്രദ്ധിക്കുക. ലൈംഗികതയോ അശ്ലീലമോ ആയ ചർച്ചകൾ ഒരിക്കലും കേൾക്കരുത്. കബീർ ജി ഈ വീക്ഷണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്

പ്രത്യേക മസ്തിഷ്ക കൊടുങ്കാറ്റ്

പ്രത്യേക വിവേചനാധികാരത്തോടെ ലൈംഗികതയുടെ പ്രവൃത്തി മനസ്സിലാക്കുക. സമൂഹം ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ ഐക്യത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നു - നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും സന്താനങ്ങളെ പുനരുൽപ്പാദിപ്പിക്കാം. എല്ലാവരുടെയും മാതാപിതാക്കൾ ലൈംഗിക ബന്ധം എന്ന് വിളിക്കുന്ന കൂട്ടികളുടെ പുനരുൽപ്പാദന പ്രവർത്തനം നിർവഹിച്ചു. അതിലൂടെ ഞങ്ങളും നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളും ജനിച്ചു. അതിനാൽ, ഈ അമൂല്യമായ ഈ മനുഷ്യ ജീവിതം നമുക്ക് ലഭിച്ച ഈ പ്രവൃത്തി എത്ര പവിത്രവും നല്ലതുമാണെന്ന് ചിന്തിക്കുക. ആരോ ഡോക്ടറായി, ഒരാൾ പട്ടാളക്കാരനായി, ഒരാൾ മന്ത്രിയായി, ഒരാൾ എഞ്ചിനീയറായി. എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷ്യധാന്യം നൽകിയ ഒരു കർഷകനായി ആരോ മാറിയിരിക്കുന്നു. ആരോ നിങ്ങളുടെ കൊട്ടാരങ്ങൾ പണിത ഒരു തൊഴിലാളിയായി മാറി. ആരോ ഒരു കരകൗശല വിദഗ്ദ്ധനായി. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ നമുക്ക് ഭക്തിയും ദാനവും പുണ്യകർമ്മങ്ങളും ചെയ്യാം ,നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ ക്ഷേമം നേടുകയും ചെയ്യുക. ഇതാണ് സംഭോഗം. അശ്ലീലമായ സിനിമാഗാനങ്ങൾ പാടുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യൽ തുടങ്ങിയ വിഡ്ഢിത്തങ്ങൾ ചെയ്ത് എത്ര വൃത്തികെട്ടതും കാമവുമായ രൂപം നൽകിയാലും, ഇത് വെറും വസ്തുത മാത്രമാണ്. ഇത് സ്വകാര്യമായി നിർവഹിക്കുന്നതാണ് മാന്യത. മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും തുറസ്സായ സ്ഥലത്ത് ഇണചേരുന്നു, അത് മാന്യമായി തോന്നുന്നില്ല. മനുഷ്യൻ ഒരു പരിഷ്കൃത ജീവിയാണ്. അത് സ്വകാര്യമായി ചെയ്തും അതിരുകൾ പാലിച്ചും നാം സഭ്യത നിലനിർത്തണം.

മേൽപ്പറഞ്ഞ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ, ഏതെങ്കിലും സഹോദരിയെയോ മകളെയോ മരുമകളെയോ കാണുമ്പോൾ നിങ്ങളിൽ അശ്ലീല ചിന്തകൾ ഉണ്ടാകരുത്. ഞങ്ങളുടെ മുത്തച്ഛനും മുത്തശ്ശിയും ഇതേ പ്രവൃത്തി യാണ് ചെയ്തത്, അതിൽ ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് ജനിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ മുത്തച്ഛനും മുത്തശ്ശിയും അത് ചെയ്തു, അതിലൂടെ ഞങ്ങളുടെ അമ്മ ജനിച്ചു. നമ്മളെ ജനിപ്പിച്ച് വളർത്തിയ അമ്മയും അച്ഛനും എത്ര നല്ലവരാണ്. ഞങ്ങളുടെ അമ്മയും അച്ഛനും ഈ ലൈംഗിക പ്രവൃത്തിയിലൂടെ പുനർനിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ, ഇത് അസഭ്യമാണോ? അതിനെ അപമര്യാദയായിപ്രതിനിധീകരിച്ച് അലഞ്ഞു തിരിയുന്നവർ അശ്ലീലമായ നിറം നൽകി സമൂഹത്തിന് തീകൊളുത്തി.

പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ പീഡിപ്പിച്ചാൽ മൂന്ന് വർഷം തടവ് ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണമെന്ന് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. ആരെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്താൽ അയാൾക്ക് പത്ത് വർഷം തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കും. ഒരു വ്യക്തിക്ക് നിയമത്തെക്കുറിച്ച് ബോധ മുണ്ടെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റായ പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് ഭയക്കുന്നു. ഒരാൾക്ക് നിയമത്തെക്കുറിച്ച് അവബോധം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും പ്രധാനമാണ്. ഇപ്രകാരം, കാലബ്രഹ്മ് ഒരുവനെ പാപം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ആരാണ് കാല് (കാലൻ)? പേജ് 235-ലെ. സൃഷ്ടി രചന എന്നത് ഈ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ കണ്ടെത്തുക.

സിനിമകൾ കാണേണ്ടതില്ല: - ഒരു സിനിമ ഒരു സാങ്കൽപ്പിക കഥയാണ്, അത് കാണുമ്പോൾ, അതിലെ അഭിനേതാക്കൾ ഉപജീവനത്തിനായി ഒരു ബിസിനസ്സ് നടത്തുകയാണെന്ന് നാം മറക്കുന്നു. ഒരു സിനിമയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് അവർ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ എടുക്കുന്നു. വിവേചനാധികാരം നഷ്ടപ്പെടുന്ന നിരപരാധികളായ യുവാക്കൾ അവരുടെ ആരാധകരായി മാറുന്നു. അവര് തങ്ങളുടെ കാര്യം ന

ടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കബളിപ്പിക്കപ്പെട്ട് നിങ്ങളുടെ പണം പാഴാക്കുന്നു സിനിമകൾ കാണുന്നു. നിങ്ങൾ ആരാധകനായ നായകൻ അല്ലെങ്കിൽ നായിക, അവരുടെ വീട്ടിൽ പോയി കാണുക. ചായയും ഭക്ഷണവും പോയിട്ട്, അവർ നിങ്ങൾക്ക് വെള്ളം പോലും നൽകില്ല. ചിന്തിക്കുക, ഞാൻ ഒരു ലഗ്സ്വറി കഴിക്കുകയാണ്, നിങ്ങൾ എന്നെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പറയുന്നു, കൊള്ളാം നിങ്ങൾ ഒരു മികച്ച ശൈലിയിൽ ലഡു കഴിക്കുന്നു. നിനക്കെന്തു കിട്ടി? സിനിമാ നടന്മാരുടെയും പ്രേക്ഷകരുടെയും അവസ്ഥയും ഇതുതന്നെ.

നമ്മുടെ ചിന്താ രീതി മാറ്റണം: -

നമ്മൾ അശ്ലീല ഫോട്ടോഗ്രാഫുകൾ കണ്ട് , അശ്ലീലത നമ്മിൽ ഉടലെടുക്കുന്നു, കാരണം ആ പ്രകോപനപരമായ ചിത്രം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു തീപ്പൊരി ആളിക്കത്തിച്ചു, അതിലൂടെ പെട്രോൾ പുകയാൻ തുടങ്ങി. അത്തരം ഫോട്ടോകൾ ഒഴിവാക്കുക.

നമ്മൾ ദേശസ്നേഹികളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ വായിക്കുകയും അവരുടെ ഫോട്ടോഗ്രാഫുകൾ കാണുകയും ചെയ്താൽ, രാജ്യസ്നേഹം നമ്മിൽ ഉടലെടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊരു ഫോട്ടോ വീട്ടിൽ വെച്ചാൽ കുഴപ്പമില്ല.

ഋഷിമാരുടെയോ, സന്യാസിമാരുടെയോ, ഫക്കീർമാരുടെയോ, നല്ല സ്വഭാവമുള്ളവരുടെയോ ജീവചരിത്രങ്ങൾ വായിക്കുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്താൽ, നമ്മുടെ എല്ലാ ദുഷ്പ്രവണതകളും ശാന്തമാവുകയും നീതിമാൻമാരായ പൗരന്മാരാകാൻ നാം ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നല്ല ചിന്തകൾ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഒരു സന്യാസിയുടെയും സത്സംഗത്തിന്റെയും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ് നമുക്ക്.

നമ്മുടെ ചെറിയ മകളെ നമ്മൾ കുളിപ്പിച്ച് വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാവരും ഇത് ചെയ്യുന്നു. അതേ മകൾ വിവാഹ ശേഷം അമ്മായിയമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് പോകുന്നു. മറ്റൊരാളുടെ മകൾ മരുമകളായി നമ്മുടെ വീട്ടിൽ വരുന്നു. എന്താണ് പുതിയതായി സംഭവിച്ചത്? ഇത് ശുദ്ധമായ മനസ്സോടെ ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശുദ്ധമായ മനസ്സ്. അങ്ങനെ, വിവേകം പരിശീലിക്കുന്നതിലൂടെ അലസമായ ചിന്തകൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.നീതി ഉദിക്കുന്നു.

പത്രങ്ങളിൽ പോലും യുവാക്കളുടെ പെരുമാറ്റം അസ്വാഭാവികമാക്കുന്ന അത്യന്തം അപമര്യാദയായ ചിത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. അടിവസ്ത്രങ്ങളുടെ ചില പരസ്യങ്ങളിൽ പെൺകുട്ടികൾ അടിവസ്ത്രവും ബ്രേസിയറും മാത്രമേ ധരിക്കൂ, അത് തെറ്റാണ്. അതുപോലെ, പുരുഷന്മാരും അടിവസ്ത്രത്തിന്റെ പരസ്യത്തിനായി അടിവസ്ത്രം ധരിച്ച് മാത്രമേ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുള്ളൂ, ഇത് ഗുരുതരമായ അധഃപതനത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. ഇവ നിരോധിക്കണം. ഇതിനായി, ഭരണഘടനാപരമായ രീതിയിൽ ഇത്തരം അശ്ലീലതകൾ നിരോധിക്കുന്നതിന് പോരാടണം, മനുഷ്യരെ സദ്വൃത്തരും ദയയുള്ളവരുമാക്കാൻ എല്ലാവർക്കും നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുന്ന ഒരു സിവിൽ സംഘടന ആവശ്യമാണ്. സത്സംഗങ്ങൾ (ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ) സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംഘടന.

നല്ല പാഠങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന കുട്ടികൾ വിരക്തരാണ്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഭർത്താവ് പട്ടാളത്തിൽ ജോലിക്ക് പോകുകയും എട്ട് മുതൽ ഒമ്പത് മാസം വരെ ഡ്യൂട്ടി കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചെത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മകൾ പൊതുവെ കാണാറുണ്ട്. ചില പെൺ മക്കളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർ ഉപജീവനത്തിനായി വിദേശത്തേക്ക് പോകുകയും മൂന്ന് വർഷമായിട്ടും തിരികെ വരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ആ പെൺ മക്കൾ സ്വയം സംയമനം പാലിക്കുന്നു. അവർ സ്വപ്നത്തിൽ പോലും മറ്റൊരു പുരുഷനെ സ്വപ്നം കാണില്ല. ഈ പെൺ മക്കൾ ശ്രേഷ്ഠ കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവരാണ്. പുരുഷന്മാരും ആ സമയത്ത് സ്വയം സംയമനം പാലിക്കുന്നു. ആ കുട്ടികൾ സദാചാര കുടുംബങ്ങളിൽ പെട്ടവരാണ്; അവർ യഥാർത്ഥ കുടുംബങ്ങളിൽ പെട്ടവരാണ്. കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നവർ, അവർ ശൃംഗാരമുള്ള നോട്ടങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പുതിയ ശൈലിയിൽ മുടി വെട്ടി, കണ്ണട ധരിച്ച്, തെരുവിൽ നിന്ന് തെരുവിലേക്ക് നായ്ക്കളെപ്പോലെ അലയുന്നു. അവർ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നവരാണ്.

ചില തെറ്റായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, അവർ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയ ഒരു കുടുംബത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു അവർ ആരുടെയെങ്കിലും സഹോദരിയോടോ മകളോടോ അനുചിതമായ എന്തെങ്കിലും പറയുന്നു, അത് കലഹത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. സംഘർഷം എത്രത്തോളം വലുതാകുമെന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല. ആരെങ്കിലും മരിച്ചേക്കാം. ആ ഒരു വേശ്യ രണ്ട് കുടുംബങ്ങളെ തകർത്തു. അതിനാൽ, നമ്മുടെ കുട്ടികളെ സുബോധമുള്ളവരും നല്ല സ്വഭാവമുള്ളവരുമാക്കുന്നതിന് കുട്ടിക്കാലം മുതൽ തന്നെ സത്സംഗത്തിന്റെ പാഠങ്ങൾ കേൾക്കാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കണം.

സൽഗുണ സമ്പന്നനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ കഥ

സുക്ദേവ് എന്ന ഒരു മുനി ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശ്രീ വേദവ്യാസന്റെ മകനായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ മിഥില നഗരത്തിലെ ജനക് രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ പോയി. ജനക് രാജാവ് പറഞ്ഞു, സുക്ദേവ്, നാളെ രാവിലെ ഞാൻ നിനക്ക് ദീക്ഷ നൽകും. ഒരു പ്രത്യേക കെട്ടിടത്തിൽ താമസിക്കാൻ അദ്ദേഹം സൗകര്യം ഒരുക്കി. ജനക് രാജാവ് ഒരു സുന്ദരിയായ യുവതിയെ മഹർഷിയുടെ സേവനത്തിനായി അയച്ചു, അദ്ദേഹത്തെ പരീക്ഷിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ.യുവതി സുക്ദേവിന്റെ കാൽ അറ്റത്തുള്ള കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. മുനി കാലുകള് വളച്ച് കൂടുതല് പിൻവലിച്ചിരുന്നു. ആ സ്ത്രീ മുനിയുടെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലയോ സഹോദരി നിങ്ങൾ ഒരു നല്ല കുടുംബത്തിന്റെ മകളാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ദയവായി മുറിക്ക് പുറത്ത് പോകൂ; അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പോകും. ആ സ്ത്രീ പോയി. അവൾ ജനക് രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു, മുനി ഒരു സൽഗുണ വ്യക്തിയാണെന്ന്, സംഭവിച്ചതെല്ലാം പറഞ്ഞു. രാവിലെ ജനക് രാജാവ് മുനി സുക്ദേവിനോട് ചോദിച്ചു - ഒരു സ്ത്രീ നിങ്ങളെ കാണാൻ വന്നിരുന്നു. അവളുമായി സംഭോഗം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിലൂടെ, നിങ്ങൾ നല്ല ആത്മസംയമനം കാണിച്ചു. നിങ്ങൾ ഒരു സംയമിയായ വ്യക്തിയാണ്. നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പരമോന്നത കബീറിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഇവയേക്കാൾ മികച്ചതുമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു മുനി സുക്ദേവ് പോലും ആത്മ്ഗ്യാനി (ആത്മാവ് അറിവ്) ആയിരുന്നില്ല കാരണം യുവതി സുക്ദേവിന്റെ കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അവളെ ഒരു സ്ത്രീയായി കണക്കാക്കുകയും അവളെ തന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ, യുവതി കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുന്നതിനു പകരം ഒരു യുവാവ് ആയിരുന്നെങ്കചന്റ് സുക്ദേവ് എന്തുചെയ്യുമായിരുന്നു? കട്ടിലിൽ നിന്ന് എഴുനേൽക്കാതെ സുഖം ചോദിക്കുമായിരുന്നു. അവൻ പറയുമായിരുന്നു, സഹോദരാ ഒരു കട്ടിലേയുള്ളൂ. നിങ്ങൾ കട്ടിലിൽ വിശ്രമിക്കൂ. ഞാൻ എന്റെ കിടക്ക തറയിൽ ഒരുക്കും. യുവാവ് മാന്യനായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ല, മഹർഷി നിങ്ങൾ കട്ടിലിൽ കിടക്കുക. ഞാൻ തറയിൽ വിശ്രമിക്കും. എന്നാൽ അവൾ ഒരു യുവതിയായതിനാൽ ശുക്ദേവ് മുനി കാമദോഷത്താൽ ഭയപ്പെട്ടു. ആണും പെണ്ണും ആത്മാവിന്റെ രണ്ട് വസ്ത്രങ്ങളാണെന്ന് പരമേശ്വരനായ കബീർ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ, ഗീത അദ്ധ്യായം 2 ശ്ലോകം 22-ൽ ഇതിനെപ്പോലെയാണ്; പഴയ വസ്ത്രം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ പുതിയ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ആത്മാ തത്ത്വറിക്കുക. എന്നതാണ് തത്വം.

ഉദാഹരണം: - ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു നാടകസംഘം വന്നു. ദിവസങ്ങളോളം അവർ നാടകങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു. പണ്ടൊക്കെ പുരുഷൻമാർ തന്നെയാണ് നാടകത്തിൽ സ്ത്രീ വേഷം ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. ഒരു കുട്ടി തന്റെ സുഹൃത്തിനൊപ്പം ആദ്യമായി നാടകം കാണാൻ പോയിരുന്നു. നാടകത്തിൽ ഒരു ആൺകുട്ടി പെൺകുട്ടിയുടെ വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു. മാറിടം പോലും ഒരു പെൺകുട്ടിയെപ്പോലെയായിരുന്നു. ആദ്യമായി പോയ പയ്യൻ തന്റെ സുഹൃത്തിനോട് (നാടകങ്ങൾ പലതവണ കണ്ടിട്ടുണ്ട്) പറഞ്ഞു, നോക്കൂ ആ പെൺകുട്ടി എത്ര സുന്ദരിയാണ്അവന്റെ സുഹൃത്ത് പറഞ്ഞു, ഇത് ഒരു പെൺകുട്ടിയല്ല, ആൺകുട്ടിയാണ്. എന്നാൽ ആദ്യമായി പോയ കുട്ടി അത് അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. കൃത്രിമ മുലയെടുത്ത് അവൻ ബാഗിൽ വെച്ചു. അടിവസ്ത്രത്തിൽ മാത്രം അവൻ കുളിക്കാൻ പോയി. ഇത്

കണ്ടപ്പോൾ, പുതിയ കാഴ്ചക്കാരൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവൻ ഒരു ആൺ കുട്ടിയാണെന്ന് മനസിലായി. അടുത്ത ദിവസം, കാഴ്ചക്കാരനായ ആൺകുട്ടിക്ക് ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ വസ്ത്രത്തിൽ ആ ആൺകുട്ടിയെ കപ്പോൾ ഒരു പെൺകുട്ടിയോട് എന്നപോലെ ഒരു ദുരുദ്ദേശ്യവും ഉണ്ടായില്ല. അയാൾ ആൺകുട്ടി ആയിട്ടായി രുന്നു പേരുമാറിയിരുന്നത്.ഉപാസനയിലൂടെ അവർ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു.

പരമാത്മാവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രഭാവം

ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരാൾ വിവാഹിതനായിട്ട് പത്തു-പന്ത്രണ്ട് വർഷമായി. അയാൾക്ക് ഒരു കുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ ഗ്രാമത്തിന് പുറത്ത് ഏകദേശം രണ്ട് കിലോമീറ്റർ അകലെ ഒരു ആശ്രമം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു സിദ്ധ സന്യാസി അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് ദാനധർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുമായിരുന്നു, മൂന്ന്-നാലോ അതിൽ കൂടുതലോ ദിവസം അത് കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, കുട്ടിയില്ലാത്ത ആ വ്യക്തിയുടെ വീട്ടിൽ ഭിക്ഷ വാങ്ങാൻ പോയി. സ്ത്രീയും പുരുഷനും മുന യിയുടെ പാദങ്ങൾ പിടിച്ച് സന്താന പ്രാപ്തിക്കായി അപേക്ഷിച്ചു. മഹർഷി പറഞ്ഞു, ഒരു വ്യവസ്ഥയിൽ നിങ്ങൾക്ക് സന്താനങ്ങളെ ലഭിക്കും. ആ പുരുഷനും സ്ത്രീയും ചോദിച്ചു, പറയൂ. മഹർഷി പറഞ്ഞു, രണ്ടു വർഷത്തിനു ശേഷം ആദ്യത്തെ മകൻ ജനിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവനെ എനിക്ക് സമർപ്പിക്കണം, ഞാൻ അവനെ എന്റെ പ ിൻഗാമിയാക്കും, നിങ്ങൾ ഇത് അംഗീകരിച്ചാൽ എന്നോട് പറയുക, അതിനുശേഷം നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പെൺ കുട്ടി ഉണ്ടാകും. പിന്നെ ഒരു ആൺ

കുട്ടി. ഇരുവരും ആ നിബന്ധന അംഗീകരിച്ചു. മഹർഷിയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ പത്താം മാസത്തിൽ അവർക്ക് ഒരു ആൺകുഞ്ഞ് ജനിച്ചു. അവന് രണ്ട് വയസ്സ് തികഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അവനെ മഹർഷിയെ ഏൽപ്പിച്ചു. ആ സമയത്ത് യുവതി വീണ്ടും ഗർഭിണിയായിരുന്നു. അവൾ ഒരു പെൺ കുഞ്ഞിന് ജന്മം നൽകി. അപ്പോൾ അവർക്ക് ഒരു മകൻ കൂടി ഉണ്ടായി. ഇതുമൂലം മുനിയുടെ മഹത്വം കൂടുതൽ വളർന്നു. ആ ആശ്രമത്തിൽ പെൺ കുട്ടികളുടെ പ്രവേശനം നിരോധിച്ചിരുന്നു. ആൺകുട്ടിക്ക് പതിന ാറ് വയസ്സ് തികഞ്ഞപ്പോൾ, ഒരു ദിവസം ഗുരുവിന് മുലക്കണ്ണിന് സമീപം നെഞ്ചിൽ ഒരു പരുവ് ഉണ്ടായി. തൽഫലമായി, മുനി വേദനയോടെ അസ്വസ്ഥനായി. അയാൾ തന്റെ പരു വിൽ ചില ഔഷധങ്ങൾ വച്ചു. നാലഞ്ചു ദിവസം കൊണ്ട് ആ പരു പൊട്ടി സുഖപ്പെട്ടു. പ ിന്നെ മുനി സാധാരണ നിലയിലായി. കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുനിക്ക് പനി വന്നു. വാർദ്ധക്യത്തിലുണ്ടായ തളർച്ചയും പനിയും കാരണം നടക്കാൻ പോലും കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലായി.

ഗ്രാമത്തിലെ ആൺ കുട്ടികളോടൊപ്പം ഇരുന്നു മോശം കൂട്ടുകെട്ടിൽ വീണു ബ ാലൻ എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്യുമെന്ന് കരുതി മുനി ആ ശിഷ്യനെ ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് ഭിക്ഷ വാങ്ങാൻ അയച്ചിരുന്നില്ല. അയാൾക്ക് വിവാഹം കഴിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം ഉണ്ടായേക്കാം.എന്നാൽ അന്നു നിസ്സഹായനായി, മുനി തന്റെ ശിഷ്യനോട് പറഞ്ഞു, മകനേ, പോകൂ; ഭിക്ഷ എടുക്കൂ, ഒന്നാം തെരുവിലെ നാലാമത്തെ വീട്ടിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്നതെന്തും കൊണ്ടുവരിക, പിന്നെ നീ മുന്നോട്ട് പോകരുത് .. ആ കുട്ടി തന്റെ ഗുരുജിയുടെ കൽപ്പന പ്രകാരം ആ വീടിന്റെ ഗേറ്റിനടുത്തേക്ക് പോയി, അലഖ് നിരഞ്ജൻ പതിനാലു വയസ്സുള്ള ഒരു പെൺ കുട്ടി ഭിക്ഷ കൊടുക്കാൻ ആ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഗേറ്റിലേക്ക് വന്നു. ആ മുനി ബാലൻ അവളുടെ മുലയിലേക്ക് ശ്രദ്ധയോടെ നോക്കി. മുനിയുടെ ദർശനത്തിൽ തെറ്റായ ഉദ്ദേശ്യമുന്നെ് പെൺകുട്ടി ശ്രദ്ധിച്ചു. ആ പെൺകുട്ടി പറഞ്ഞു, ബാബാ ഭിക്ഷ എടുക്കൂ. മഹർഷി ബാലൻ പറഞ്ഞു, അല്ലയോ അമ്മയുടെ മകളേ, നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചിൽ രണ്ട് പരുകളുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് ആശ്രമത്തിൽ വരാം. എന്റെ ഗുരു ജി നിങ്ങളുടെ പരുക്കളെ സുഖപ്പെടുത്തും അമ്മയുടെ മകളേ നിങ്ങൾ വളരെയധികം വേദനിക്കുന്നുണ്ടാവും. എന്റെ ഗുരു ജിയെ ഒരു കുരു കൊണ്ട് വളരെയധികം വിഷമിപ്പിച്ചു. മുനി ബാലനിൽ നിന്ന് ഇത് കേട്ടപ്പോൾ, ആ പെൺകുട്ടിയുടെ അനുമാനം കൂടുതൽ ഉറച്ചു, മുനി നല്ല സ്വഭാവക്കാരനല്ല. പെൺകുട്ടി ഉറക്കെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി - നിന്റെ അമ്മയുടെയും സഹോദരിയുടെയും കുരു ഭേദമാക്കൂ. ഞാൻ നിന്നെ ചെരുപ്പ് കൊണ്ട് അടിക്കും. ഇതു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ പെൺകുട്ടി തന്റെ ഷൂ അഴിച്ചു മാറ്റി, ഇവിടെ നിന്ന് പോകൂ, ഇനി ഒരിക്കലും ഇങ്ങോട്ട് വരരുത് എന്ന് പറഞ്ഞു. ബഹളം

കേട്ട് ആ പെൺകുട്ടിയുടെ അമ്മയും ഗേറ്റിനടുത്ത് വന്ന് ചോദിച്ചു, മകളേ, എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? പെൺകുട്ടി തന്റെ അമ്മയോട് ആ മുനിയുടെ കർമ്മം പറഞ്ഞു. അമ്മ ചോദിച്ചു, ബാബാ ജീ, നീ എവിടെ നിന്നാണ് വന്നത്? മഹർഷി ബാലൻ പറഞ്ഞു -ഞാൻ ഈ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നാണ് വന്നത്, എന്റെ ഗുരു ജിക്ക് സുഖമില്ല, നടക്കാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥയിലാണ്.അതുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ഭിക്ഷ വാങ്ങാൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനാണ്. ഈ ചേച്ചിയോട് ഞാൻ ഇപ്പോ ചോദിച്ചിരുന്നു, നിന്റെ നെഞ്ചിൽ രണ്ട് പരുപറ്റിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന്; നിങ്ങൾ വലിയ വിഷമത്തിലായിരിക്കണം. എന്റെ ഗുരുവിന് ഒരു പരു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, വേദന കാരണം അദ്ദേഹം രാവും പകലും അസ്വസ്ഥനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് മരുന്ന് അറിയാം. നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ ഗുരുവിന്റെ അടുത്ത് പോയി നിങ്ങളുടെ കുരുക്കൾ സുഖപ്പെടുത്താം. അവൾ മുനിക്ക് അർപ്പിച്ച ആ സ്ത്രീയുടെ മകനായിരുന്നു ആ മുനി ബാലൻ. ആ പെൺകുട്ടി ആ മുനികുമാരന്റെ അനുജത്തിയായിരുന്നു. അവളുടെ അമ്മ അവളോട് പറഞ്ഞു - മുനിക്ക് ഞങ്ങൾ അർപ്പിച്ച നിന്റെ സഹോദരനാണ് അവൻ. ലോകത്തിന്റെ ദുഷിച്ച സംസാരങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം വിധേയനായിട്ടില്ല. അവന് ഒന്നും അറിയില്ല. മകളേ, അവനുണ്ടെന്ന് നീ കരുതിയ ദുർഗുണം നിന്റെ ഈ സഹോദരനില്ല. ശുദ്ധവും വ്യക്തവുമായ ആത്മാവിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചത്. അവൻ ഗ്രാമത്തിലെ യുവാക്കളെപ്പോലെ ദ്രോഹം ചെയ്യുന്നുവെന്ന് കരുതി നിങ്ങൾ അവനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. അമ്മ പറഞ്ഞു,മുനി എന്റെ മകളുടെ നെഞ്ചിൽ കുരുക്കൾ ഇല്ല. ഇവ മുലകളാണ്. കാണുക എന്റെ നെഞ്ചിൽ ഉള്ളത് പോലെ. ഞങ്ങൾ അവളെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കും. അവൾക്ക് കുട്ടികളുണ്ടാകും. അപ്പോൾ അവളുടെ മക്കൾ അവളുടെ മുലയിൽ നിന്ന് പാൽ കുടിക്കും. മുനി ബാലൻ പറഞ്ഞു, അമ്മേ അവൾ എപ്പോഴാണ് വിവാഹം കഴിക്കുക? അവൾക്ക് എപ്പോൾ കുട്ടികളുണ്ടാകും? അമ്മ പറഞ്ഞു, മൂന്ന് നാല് വർഷത്തിന് ശേഷം ഞങ്ങൾ അവളെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കും. അപ്പോൾ അവൾക്ക് രണ്ട് മൂന്ന് വർഷം കഴിഞ്ഞ് കുട്ടികളുണ്ടാകും.പിറക്കാൻ പോകുന്ന കുഞ്ഞിനെ കുറിച്ച് ദൈവത്തിന് ഇത്രയധികം ആകുലതയുണ്ടെന്ന് ആദ്ധ്യാത്മിക വീക്ഷണത്തിൽ മുനി ബാലൻ ചിന്തിച്ചു. അവന്റെ/അവളുടെ ജനനത്തിന് 7-8 വർഷം മുമ്പ് അയാൾക്ക് പാൽ കുടിക്കാനുള്ള ക്രമീകരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആശ്രമത്തിൽ നമ്മുടെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്യില്ലേ? ഗുരു ശിഷ്യനായ നാം അദ്ദേഹത്തെ പൂർണ്ണമായും ആശ്രയിക്കുന്നു. ഇന്ന് മുതൽ, ഞങ്ങൾ ഭിക്ഷ ചോദിക്കില്ല. ബാബാ ജീ, നിങ്ങൾ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് ആകുലപ്പെടുന്നത്? എന്ന് അമ്മ ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു. മുനി ബാലൻ പറഞ്ഞു, അമ്മേ, ഇപ്പോൾ എന്റെ ആശങ്ക അവസാനിച്ചു. ഇതും പറഞ്ഞ് അയാൾ ഭിക്ഷയ്ക്കൊപ്പം തന്റെ ബാഗും തെരുവിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞ് വെറും കൈയോടെ ആശ്രമത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. ഗുരു ജി ചോദിച്ചു, എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഭിക്ഷ കൊണ്ടു വരാത്തത്? നിങ്ങളുടെ ബാഗ് ആരെങ്കിലും തട്ടിയെടുത്തോ ? ആ കുട്ടി പറഞ്ഞു, ഗുരോജി ഒരു കുട്ടി ജനിക്കുന്നതിന് 7-8 വർഷം മുമ്പ് ദൈവം എല്ലാവിധ സജ്ജീകരണങ്ങളും ഒരുക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം ആശ്രമത്തിൽ നമുക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കില്ലേ? അദ്ദേഹം തീർച്ചയായും ചെയ്യും. അതിനാൽ, ഞാൻ ബാഗ് തെരുവിൽ എറിഞ്ഞു. ഈ ശിഷ്യൻ തന്റെ ബാഗ് വഴിയിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞത് ഭിക്ഷ വാങ്ങാൻ എല്ലാ ദിവസവും പോകില്ലെന്ന് മുനി മനസ്സിലാക്കി. മുനി നിസ്സഹായനായിരുന്നു; അദ്ദേഹം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു - നാളെ ഞാൻ സന്തോഷവാനായാലും വിഷമത്തിലായാലും എങ്ങനെയെങ്കിലും ഭിക്ഷ കൊണ്ടു വരും.

സഞ്ചിയും ഭിക്ഷയും തെരുവിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞ്, മുനി ബാലൻ ആശ്രമത്തിലേക്ക് മടങ്ങിയപ്പോൾ, മൂത്ത ബാബയ്ക്ക് സുഖമില്ല എന്ന് നഗരത്തിലെ ചിലർക്ക് ദൈവം പ്രചോദനം നൽകി. ഇളയ ബാബയോട് ആരോ എന്തോ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്; അവൻ ബാഗും ഭിക്ഷയും വലിച്ചെറിഞ്ഞു പോയി. മുനിക്കും ആ കുട്ടിക്കും വിശക്കുന്നുണ്ടാകും, ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ച് അവർ നല്ല ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കി. ചോറ് പുട്ടും ചപ്പാത്തിയും പയറും തയ്യാറാക്കി ഒരാൾ ആദ്യം ആശ്രമത്തിലെത്തി മഹർഷിയോട് പറഞ്ഞു, ഇളയ ബാബ ആരോടോ ദേഷ്യപ്പെട്ട് ഭിക്ഷ കൊണ്ടുവന്നില്ല, അവൻ തന്റെ ബാഗും ഭിക്ഷയും വലിച്ചെറിഞ്ഞു, ദയവായി ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ. മഹർഷി പറഞ്ഞു, ആദ്യം ബാലന് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക. കുട്ടി പറഞ്ഞു, ആദ്യം ഗുരുജി ഭക്ഷണം കഴിക്കും, പിന്നെ ശിഷ്യൻ കഴിക്കും. മുനി ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതിനിടെ ഹൽവയും പൂരിയും

ചെറുപയർ കറിയുമായി മറ്റൊരാൾ വന്നു. അങ്ങനെ ഏകദേശം പത്തോളം ഗ്രാമീണർ ഇതേ ചിന്തയിൽ മഠത്തിലേക്ക് ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവന്നു. ശിഷ്യൻ പറഞ്ഞു, അയ്യോ ദൈവമേ നീ ഇത്ര നല്ലവനാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ നിന്റെ നാമത്തെപ്പറ്റിയും ഭക്ഷണത്തെപ്പറ്റിയും കൂടുതൽ വിഷമിച്ചിരുന്നത്. എല്ലാ ദിവസവും ഭക്ഷണം ഒരു വീട്ടിൽ നിന്ന് മുനിമാർക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് ഗ്രാമവാസികൾ അവരുടെ ഊഴം നിശ്ചയിച്ചു. അതുതന്നെ സംഭവിച്ചു.

സദാചാരം: - നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടാളികളെപ്പോലെയാകും. ഒരാൾ മറ്റുള്ളവരിൽ തന്റെ പോരായ്മകൾ കാണുന്നു. ഈശ്വര വിശ്വാസം ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഭക്തൻ അപൂർണ്ണനാണ്. ഭക്ഷണത്തിനായി യാചിക്കുന്നത് പോലും പവിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്, കാരണം ഭക്തന്റെ ഭക്തിയും വിശ്വാസവും സത്യമാണെങ്കിൽ, ദൈവം എല്ലാ ക്രമീകരണങ്ങളും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഗൃഹനാഥന്റെ കർത്തവ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുമ്പോൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും നല്ലത്. ഋഷിമാരുടെയും സന്യാസിമാരുടെയും കർത്തവ്യം ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങളും (സത്സംഗം) ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കലുമാണ്. ഒരുവൻ യഥാർത്ഥ ഭക്തിയോടെ ചെയ്താൽ പിന്നെ യാചിക്കേണ്ടി വരില്ല. കബീർ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നേടിയ അറിവിൽ നിന്ന്, സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി തന്റെ അമൃത വാണിയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു: -

വൈരാഗ് പ്രകർണ കാ അങ്ങ് നിന്നുള്ള ചില വാണി

ഗരീബ്, നട്ട് പെർണ കാഞ്ജർ സാംശി മാംഗത് ഹേ ഭഠിയാരെ ।
ജാകി താരി ലാഗി തത് മേ മോതി ദേത് ഉധാരേ ।। (3)
ഗരീബ്, ദ്രൗപദ് സുതാ കേ ചീർ ബടായേ ബിൻ ഹി താനേ കാതേ ।
സകൽ മനോരഥ് പൂർണ്ണ സാഹിബ് തും ക്യോൻ മാംഗനാ ജാതേ ।। (2)
ഗരീബ്, ആപ് തേ ആവൈ രത്ൻ ബരാബർ മാംഗ്യ ആവൈ ലോഹാ ।
ലക്ഷൻ നഹിൻ ജോഗ് കേ ജോഗി ജാ ബസ്യ ബാൻ ഖോഹാ ।। (6)
ഗരീബ്, ടുക്കാം കാരം ഫിറൈ കുക്രാ (നായ്) സത്ഘർ ഫിർ ആവൈ ।
യേ തോ ലക്ഷൻ നഹിം ജോഗ് കേ ക്യോൻ ബാണാ ബെർദൽ ജാവേ ।। (10)
ഗരീബ്, ജിങ്കോ ആത്മഗ്യാൻ നഹിം ഹൈ വേ മാംഗേ രേ ഭായി ।
ചാവൽ ചൂൻ ഇക്കഠാ കർക്കേ ബ്യാജ് ബധാവൈം ജായ് ।। (24)
ഗരീബ്, ജോ മാംഗൈ സോ ഭടവാ കഹിയേ ദർ-ദർ ഫിരേ അഗ്യാനി ।
യോഗി യോഗ് സമ്പൂർണ് ജിസ്ക ജോ മാങ് ന പീവൈ പാനി ।। (41)
ഗരീബ്, കദ് നാരദ് ജമാ ടുത്ത് ചലയി വ്യാസ് ന ടുക്ടാ മാംഗ്യാ ।
വസിഷ്ഠ് വിശ്വാമിത്ര ജ്ഞാനി ശബ്ദ് ബിഹംഗം ജാഗ്യയ ।। (50)

ഗരീബ്, കബീർ പുരുഷ് കേ ബാലദ് ആയി നൗ ലഖ് ബോഡി ലാഹാ ।
കേശവ് സേ ബഞ്ചാരെ ജിസ് കൈ ദേവേം യഗ്യ ജുലാഹാ ।। (55)

അർത്ഥം:- മേൽപ്പറഞ്ഞ വാണിയുടെ സാരം, വേദപ്രകാരം യഥാർത്ഥ ഭക്തി ചെയ്യാത്തവർ, ഒരു നായ എഴുപത് വീടുകളിൽ ഒരു കഷണം റൊട്ടി വാങ്ങുന്നതുപോലെ ഭിക്ഷ യാചിച്ച് മുനിയുടെ വസ്ത്രം ധരിച്ചവർ ചുറ്റി നടക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, മറ്റ് ജാതികളിൽ പെട്ടവർ, അക്രോബാറ്റുകൾ-പെർനെയിൻ, കാഞ്ജർ, സാംഷി (ഇവർ തങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിച്ചതിന് ശേഷം, പ്രേക്ഷകരിൽ നിന്ന് പണം / ധാന്യങ്ങൾ ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു) ഭക്ഷണത്തിനായി അലഞ്ഞുതിരിയുമായിരുന്നു. ഒരു ഋഷിയും ഇത് ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അവന്റെ ആരാധനാരീതിയിൽ ഒരു പോരായ്മയുണ്ട്. പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ഒരു നെയ്ത്തുകാരന്റെ ദൈനംദിന ജോലികൾ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു, കൂടാതെ യഥാർത്ഥ ആരാധനയും സത്സംഗവും നടത്താറുണ്ടായിരുന്നു. യഥാർത്ഥ ആരാധനാരീതി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരാളെ ദൈവം എങ്ങനെ സഹായിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവ് കബീർ ജി തന്നെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. കഥ ഇങ്ങനെ:-

കാശി സിറ്റിയിൽ പരമോന്നത പരമാത്മാ കബീറിന്റെ സമൂഹ അന്നദാനത്തിന്റെ ക്രമീകരണം

ഷെയ്ഖ് തഖി എല്ലാ മുസ്ലീങ്ങളുടെയും തലവനായിരുന്നു, അതായത് പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിനോട് അസൂയയുള്ള പ്രധാനിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. എല്ലാ ബ്രാഹ്മണരും, മുല്ലമാരും ,ഖാജിമാരും,ഷെയ്ഖ് തക്കിയും, ഒരു യോഗം ചേർന്ന് കബീർ ഒരു നിർദ്ധനനാണെന്ന് ഗൂഢാലോചന നടത്തി. കബീർ ജി കാശിയിലെ ഒരു വലിയ

വ്യവസായിയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ കത്തുകൾ അയയ്ക്കുക. കബീർ s/o. നൂർ അലി അൻസാരി, കോളനി ഓഫ് വീവേഴ്സ്, കാശി സിറ്റി എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണ വിലാസം. കബീർ ജി മൂന്നു ദിവസം നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന ധർമ്മപരമായ സാമുദായിക ഭക്ഷണം സംഘടിപ്പിക്കും. എല്ലാ സന്യാസിമാരെയും ക്ഷണിക്കുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും അദ്ദേഹം ദിവസവും ഒരു ദോഹറും (അക്കാലത്തെ ഏറ്റവും വിലയേറിയ പുതപ്പും) ഒരു മോഹറും (സ്വർണ്ണം കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച വൃത്താകൃതിയിലുള്ള 10 ഗ്രാം മോഹർ) സമ്മാനമായി നൽകും. ഒരാൾ ഒരു ദിവസം എത്ര തവണ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാലും, ഓരോ തവണയും കബീർ ആ വ്യക്തിക്ക് ഒരു ദോഹറും ഒരു മോഹറും നൽകും. ലഡു, ജിലേബി, ഹൽവ, ഖീർ, ദഹി വട, മാൽ പൂഡെ, രസഗുല തുടങ്ങി എല്ലാ മധുരപലഹാരങ്ങളും ഭക്ഷണത്തിൽ ലഭിക്കും. ഉണങ്ങിയ വസ്തുക്കളും (മാവ്, അരി, പയർ മുതലായവ

വേവിക്കാത്ത ഉണങ്ങിയ വസ്തുക്കൾ, നെയ്യ്, പഞ്ചസാര)നൽകും. തനിക്കും ചക്രവർത്തി സിക്കന്ദർ ലോധിക്കും അയച്ച ഒരു കത്ത് ഷെയ്ഖ് തഖിക്ക് ലഭിച്ചു. നിശ്ചയിച്ച ദിവസത്തിന്റെ തലേദിവസം രാത്രി സാധുമാരും സന്യാസിമാരും ഒത്തുകൂടാൻ തുടങ്ങി. കൂട്ടഭോജനം അടുത്ത ദിവസം നടക്കേതായിരുന്നു. സന്ത് രവിദാസ് പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിനോട് പറഞ്ഞു -ഏകദേശം 18 ലക്ഷം (1.8 ദശലക്ഷം) സാധുമാരും സന്യാസിമാരും ഭക്തരും നിങ്ങളുടെ പേരിലുള്ള ഒരു കത്തുമായി കാശിയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവരേയും ഒരു പൊതു സദ്യ കഴിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കബീർ ജീ, ഇനി നമുക്ക് കാശി വിട്ട് വേറെ എവിടെയെങ്കിലും പോകേണ്ടി വരുമൊ. കബീർ ജിക്ക് എല്ലാം അറിയാമായിരുന്നു, പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും അഭിനയിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, രവിദാസ് ജീ, കുടിലി ന ു ള്ള ി ൽ ഇരിക്കൂ, വാതിൽ ചങ്ങല ഇട്ട് വാതിൽ പൂട്ടിയിട്. അവര് സമയം പഴാക്കീതിന് ശേഷം തന്നെ തിരിച്ച് മടങ്ങിക്കോളും. നമ്മള് പുറത്തേക്ക് പോകില്ല. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ തന്റെ തലസ്ഥാനമായ സത്യലോകത്തിൽ എത്തി. കഴുതപ്പുറത്തെന്നപോലെ, പാകം ചെയ്ത വസ്തുക്കളും ഉണങ്ങിയ വസ്തുക്കളും (അരി, മാവ്, പഞ്ചസാര,ഖാ ്=ശുദ്ധീകരിക്കാത്ത പഞ്ചസാര, പയർ, നെയ്യ് മുതലായവ) ഒമ്പത് ലക്ഷം കാളകളിൽ കയറ്റി അദ്ദേഹം അവിടെ നിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങി വന്നു. പരിചാരകർ പോലും സത്യലോകത്തിൽ നിന്നുതന്നെ വന്നവരാണ്. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ തന്നെ ഒരു ബഞ്ചാരയുടെ രൂപം ധരിക്കുകയും കേശവ് എന്ന് തന്റെ പേര് പറയുകയും ചെയ്തു. ഡൽഹിയിലെ ചക്രവർത്തി സിക്കന്ദറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതവിശ്വാസിയായ പിർ ഷെയ്ഖ് തഖിയും വന്നു. കാശിയിൽ ഒരു കൂട്ട സദ്യ നടക്കുകയായിരുന്നു. എല്ലാവർക്കും ഒരു ദോഹറും ഒരു സ്വർണ്ണ മോഹറും (10 ഗ്രാം) സംഭാവനയായി നൽകി. സത്യസന്ധതയില്ലാത്ത ചില സന്യാസിമാർ, ഒരു ദിവസം നാലുനേരം ഭക്ഷണം കഴിച്ച്, നാലു നേരവും ദോഹറും മോഹറും കഴിക്കുകയായിരുന്നു. ചിലർ പാകം ചെയ്യാത്ത ഉണങ്ങിയ വസ്തുക്കളും (അരി, പഞ്ചസാര, നെയ്യ്, പയർ, മാവ് മുതലായവ) എടുത്തു.

ഇതെല്ലാം കണ്ട്പ്പോൾ ഷെയ്ഖ് തഖിയുടെ മുഖം മാറി, അദ്ദേഹം സിക്കന്ദർ ലോധി രാജാവിനൊപ്പം ആ കൂടാരത്തിലേക്ക് പോയി, അവിടെ കബീർ ജി തന്നെ ഒരു ബഞ്ചാരയുടെ വേഷം ധരിച്ച് (അന്നത്തെ വ്യാപാരികളെ ബഞ്ചാരകൾ എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു) കേശവ് എന്ന പേരിൽ ഇരുന്നു. രാജാവ് സിക്കന്ദർ ലോധി ചോദിച്ചു, നിങ്ങൾ ആരാണ്? എന്താണ് നിങ്ങളുടെ പേര്? കബീർ ജിയുമായി നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ബന്ധമുായി ? കേശവ രൂപത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ദൈവം പറഞ്ഞു, എന്റെ പേര് കേശവ്. ഞാൻ ഒരു വ്യാപാരിയാണ്. കബീർ ജി എന്റെ ബാല്യകാല സുഹൃത്താണ്. ഒരു ചെറിയ ധാർമിക സദ്ധ്യ സംഘടിപ്പിക്കണം, എന്തെങ്കിലും സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരിക, എന്ന കത്ത് എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൃത്യൻ ഇവിടെയുണ്ട്. സാമുദായിക ഭക്ഷണം നടക്കുന്നു. 18 ലക്ഷം (1.8 ദശലക്ഷം) ആളുകൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ എത്തിയ ഒരു ചെറിയ ധാർമിക സദ്യ സംഘടിപ്പിക്കണം എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ ഷെയ്ഖ് തഖി ഞെട്ടി നിലത്തിരുന്നു എല്ലാവർക്കും ഒരു ദോഹർ, ഒരു മോഹർ, മാവ്, പയർ, അരി, നെയ്യ്, പഞ്ചസാര തുടങ്ങിയ ഉണങ്ങിയ വസ്തുക്കളും നൽകുന്നു. അവർ ഇതിനെ ഒരു ചെറിയ ധാർമിക സദ്യ എന്ന് വിളിക്കുന്നു എന്നാൽ അസൂയയുടെ തീയിൽ കത്തുന്ന

അദ്ദേഹം രാജാവ് താമസിച്ചിരുന്ന വിശ്രമ സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. സിക്കന്ദർ ലോധി കേശവിനോട് ചോദിച്ചു, എന്തുകൊണ്ടാണ് കബീർ ജി വരാത്തത്? കേശവ് മറുപടി പറഞ്ഞു, അയാളുടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടിമ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നു, അദ്ദേഹത്തെ സ്വയം ശല്യപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അദ്ദേഹം എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും വരും. ഈ സാമുദായിക ഭക്ഷണം മൂന്ന് ദിവസം തുടരണം. ആനപ്പുറത്ത് കയറി സിക്കന്ദർ ലോധി തന്റെ അംഗരക്ഷകരോടൊപ്പം കബീർ ജിയുടെ കുടിലിലേക്ക് പോയി. ആനപുറത്ത് നിന്ന് ഇറങ്ങി രാജാവ് വാതിലിൽ മുട്ടി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, പർവാർദിഗാർ വാതിൽ തുറക്കൂ. നിങ്ങളുടെ കുട്ടി സിക്കന്ദർ വന്നിരിക്കുന്നു. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ പറഞ്ഞു, രാജാവേ, ചിലർ എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നു. അവർ ദിവസവും പുതിയ ഗൂഢാലോചന നടത്തി കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇന്ന് അവർ ഒരു വ്യാജ കത്ത് അയച്ച് ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകളെ വിളിച്ചു. ഒരു പാവപ്പെട്ട നെയ്ത്തുകാരൻ, ഞാൻ എന്റെ കുടുംബത്തെ പോറ്റുന്നു. വസ്ത്രങ്ങൾ നെയ്യുന്നു. ഒരു ധാർമിക സദ്യ ക്രമീകരിക്കാനോ എന്തെങ്കിലും സംഭാവന നൽകാനോ എന്റെ പക്കൽ പണമില്ല. ഞാൻ ഇന്ന് രാത്രി കുടുംബത്തോടൊപ്പം ഈ കാശി നഗരം ഉപേക്ഷിച്ച് ദൂരദേശത്തേക്ക് പോകും. ഞാൻ വാതിൽ തുറക്കില്ല. സിക്കന്ദർ രാജാവ് പറഞ്ഞു, അല്ലാഹുവേ, ഞാൻ നിന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്ക് എന്നെ കബളിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. ചൗപദ് എന്ന തുറസ്സായ സ്ഥലത്ത് നിങ്ങൾ എന്ത് ധാർമിക സദ്യയാണ് സംഘടിപ്പിച്ചത് നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്ത് കേശവൻ വന്നിരിക്കുന്നു. അവൻ പരിധിയില്ലാത്ത ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ നിങ്ങളെ വാഴ്ത്തുന്നു, അവർ നിങ്ങളെ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദയവായി ഒരിക്കൽ വാതിൽ തുറന്ന് നിങ്ങളുടെ അടിമയായ സിക്കന്ദറിന് കാഴ്ച നൽകൂ. കബീർ ജി സന്ത് രവിദാസിനോട് പറഞ്ഞു, വാതിൽ തുറക്കൂ. വാതിൽ തുറന്നയുടൻ, സിക്കന്ദർ രാജാവ് തന്റെ പാദരക്ഷ അഴിച്ചുമാറ്റി, കിരീടത്തോടൊപ്പം പ്രണാമം ചെയ്തു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം കബീർ ജിയോട് കാശിയിൽ നടക്കുന്ന സാമുദായിക ഭക്ഷണത്തിന് വരാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. കബീർ ദൈവം കുടിലിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ, ആകാശത്ത് നിന്ന് മനോഹരമായ ഒരു കിരീടം വന്ന് കബീർ ജിയുടെ തലയിൽ അലങ്കരിച്ചു, ആകാശത്ത് നിന്ന് സുഗന്ധമുള്ള പൂക്കൾ പെയ്തു തുടങ്ങി. ആനപ്പുറത്ത് കയറാൻ രാജാവ് പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. കബീർ ജി രവിദാസ് ജിയെയും കൂടെ കൂട്ടി. ആനപ്പുറത്ത് കയറിയ രാജാവ്, രവിദാസ് ജി, ദൈവം കബീർ ജി എന്നിവർ മൂവരും സാമുദായിക ഭക്ഷണം നടക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തി. അവർ വ്യാപാരി കബീറിനെ എല്ലാവർക്കും പരിചയപ്പെടുത്തി. കേശവനായി ഇരട്ട വേഷം ചെയ്ത കബീർ ജി അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന സന്യാസിമാരോടും ഭക്തരോടും ചോദ്യോത്തര ങ്ങളിലൂടെ ആത്മീയ പ്രഭാഷണം നടത്തി, അത് 24 മണിക്കൂർ നീണ്ടു നിന്നു. ദശലക്ഷക്കണക്കിന് സന്യാസിമാർ തങ്ങളുടെ തെറ്റായ ആരാധനാരീതി ഉപേക്ഷിച്ച് കബീർ ജിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് അവരുടെ ക്ഷേമം നേടി. സാമുദായിക ഭക്ഷണം പൂർത്തിയാക്കി, എല്ലാ പരിചാരകരും, അവശിഷ്ട വസ്തുക്കളും കൂടാരങ്ങളും കാളകളിൽ കയറ്റി പുറപ്പെടാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ, ആ സമയം രാജാവ് സിക്കന്ദർ ലോധി, ഷെയ്ഖ് തഖി, കേശവ്, കബീർ ജി എന്നിവരെല്ലാം ഒരിടത്ത് നിൽക്കുകയായിരുന്നു. നാടോടികളുടെ വേഷം ധരിച്ച എല്ലാ കാളകളും പരിചാരകരും ഗംഗ കടന്ന് പോയി. കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം സിക്കന്ദർ ലോധി രാജാവ് കേശവ്ജിയോട് പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾക്ക് പോകാം. നിങ്ങളുടെ കാളകളും കൂട്ടുകാരും പോകുന്നു.രാജാവ് കാളകളും നാടോടികളും പോയ ദിശയിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെ ആരെയും കണ്ടില്ല. അമ്പരന്ന രാജാവ് ചോദിച്ചു, കബീർ ജീ, ആ കാളകളും നാടോടികളും ഇത്ര പെട്ടെന്ന് എവിടെപ്പോയി? ആ നിമിഷം തന്നെ കേശവ് പരമാത്മാവായ കബീറിന്റെ ശരീരത്തിൽ ലയിച്ചു. കബീർ ജി മാത്രമാണ് നിന്നിരുന്നത്. മുഴുവൻ നിഗൂഢതയും മനസ്സിലാക്കിയ സിക്കന്ദർ ലോധി രാജാവ് പറഞ്ഞു, കബീർ ജീ ഇതെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ദൈവിക ലീലയായിരുന്നു. നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് ദൈവം. അസൂയയുടെ അഗ്നി ഷേഖ് തഖിയുടെ ശരീരത്തെയും മനസ്സിനെയും വിഴുങ്ങി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, ഇത്തരം നൂറുകണക്കിന് സാമൂഹിക ഭക്ഷണങ്ങൾ നമുക്ക് സംഘടിപ്പിക്കാം. ഇത് ഏത് തരത്തിലുള്ള സാമുദായിക ഭക്ഷണമായിരുന്നു? അതൊരു മഹോച്ച ആയിരുന്നു.

ഒരു വൃദ്ധന്റെ മരണത്തിൽ അവന്റെ/അവളുടെ മോക്ഷത്തിനായി ഒരു ഗുരു ഏർപ്പെടുത്തിയ ഒരു ആചാരമാണ് മഹോച്ച. വിലകുറഞ്ഞ എല്ലാ വസ്തുക്കളും ഇതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചില പ്രത്യേക ആഘോഷങ്ങളുടെ അവസരത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങാണ് ഭജഗ് ജൗനാർ, അതിൽ ആചാരം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വ്യക്തി പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ പണം ചെലവഴിക്കുന്നു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പ്രസ്താവിച്ചു: -

ഗരീബ്, കോയി കഹ് ജഗ് ജൗനാർ കരി ഹൈ, കോയീ കഹേ മഹൗച്ച ।
ബഡേ ബഡായി കിയ കരേം ഗാലി കാട്ടൈ ഔച്ചാ ।।

വിവർത്തനം:- ആ സാമുദായിക ഭക്ഷണം കണ്ട് സദ്യത്തരായ ആളുകൾ പറഞ്ഞു, ഒരു ജഗ് ജൗനാർ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്, അതായത്, പുണ്യ കർമത്തിന് പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ പണം ചെലവഴിച്ച് ഒരു പുണ്യ കർമ്മം നടത്തി. മറ്റുള്ളവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിക്കൊണ്ടാണ് ഒരു ധർമ്മയാഗം നടത്തിയത്. ദുഷ്ടന്മാരും അഹങ്കാരികളുമായവർ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നത് ഒരു മഹോച്ച നടത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ്, അതായത് പാതിമനസ്സോടെ കുറച്ച് പണം ചിലവഴിച്ച് ഒരു സാമുദായിക സദ്യ നൽകിയെന്ന്.

സംഗ്രഹം: - നിങ്ങൾ എന്നെപ്പോലെ ഭക്തിയോടെ ആത്മാർത്ഥമായി ജീവിതം നയിക്കുകയും സത്യസന്ധമായി ജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ദൈവം നിങ്ങളെ ഇതുപോലെ സഹായിക്കുമെന്ന് കബീർ ജി ഭക്തർക്ക് ഒരു ഉദാഹരണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ഭക്തൻ ഒരു വ്യാപാരിയാണ്, അതായത് ഒരു ധനികനാണ്. ഒരു ഭക്തന് രണ്ട് സമ്പത്തും ഉണ്ട്. ലോകത്ത് അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ളതെന്തും നേടാനുള്ള സമ്പത്ത് അവനുണ്ട്, കൂടാതെ ഒരു ഭക്തന് സത്യാരാധനയുടെ സമ്പത്തും ഉണ്ട്.

ആ സമൂഹ സദ്യയിൽ സംഭവിച്ച മറ്റൊരു അത്ഭുതം.

ആ സാമുദായിക സദ്യ മൂന്ന് ദിവസം നീണ്ടു നിന്നു. ഓരോ വ്യക്തിയും ദിവസത്തിൽ രണ്ടു തവണയെങ്കിലും ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നു. ഭക്ഷണത്തിന് ശേഷം ഒരു മോഹറും (10 ഗ്രാം സ്വർണ്ണം) ഒരു ദോഹറും (വിലയേറിയ കോട്ട ഷാൾ) സംഭാവനയായി നൽകപ്പെടുന്നതിനാൽ ചിലർ ദിവസത്തിൽ മൂന്ന് നാല് നേരം ഭക്ഷണം കഴിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഈ അത്യാഗ്രഹം കൊണ്ട് അവർ വീണ്ടും വീണ്ടും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. മൂന്ന് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ, 18 ലക്ഷം (1.8 ദശലക്ഷം) ആളുകൾ മലമൂത്ര വിസർജനം നടത്തി കാശിക്ക് ചുറ്റും മലിനമാക്കിയേനെ. കാശി നാറുമായിരുന്നു. കാശി നിവാസികളും 18 ലക്ഷം അതിഥികളും സത്‌ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ലക്ഷം പരിചാരകരും ഉണ്ടാണ്ടയിരുന്നു. അവിടെ മാലിന്യക്കൂമ്പാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. ആളുകൾക്ക് ശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമാകുമായിരുന്നു, പക്ഷേ ആർക്കും അങ്ങനെ തോന്നിയില്ല. എല്ലാവരും ദിവസത്തിൽ രണ്ടും മൂന്നും നേരം ഭക്ഷണം കഴിച്ചു, എന്നാൽ ഒരിക്കൽ പോലും അവർ മലമൂത്ര വിസർജനം നടത്തിയില്ല, മൂത്രമൊഴിച്ചില്ല. ഭക്ഷണം വളരെ രുചികരമായിരുന്നു, അവർ വയറുനിറയെ കഴിച്ചു. അവർ മുമ്പത്തേക്കാൾ ഇരട്ടി ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. രണ്ടാം ദിവസം, വയറിന് ഭാരം തോന്നാത്തതിൽ എല്ലാവരും വിഷമിച്ചു, ഞങ്ങൾക്കും വിശക്കുന്നു; നമുക്ക് അസുഖം വന്നേക്കാം. സത്‌ലോകത്തിൽ നിന്ന് വന്ന പരിചാരകരോട് അവർ തങ്ങളുടെ പ്രശ്നം തുറന്നു പറഞ്ഞു. പരിചാരകർ അവരോട് പറഞ്ഞു - ശരീരത്തിൽ തന്നെ ആഗിരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഔഷധ സസ്യങ്ങൾ ചേർത്താണ് ഈ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിയത്. ഞങ്ങൾ അടുക്കളയിൽ എല്ലാ ദിവസവും ഇതേ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കി ഇതേ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും മലമൂത്ര വിസർജ്ജനം ചെയ്യുകയോ മൂത്രമൊഴിക്കുകയോ ഇല്ല. ഇത് ഉറപ്പിക്കാം. എന്നാലും ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു, അതിനാൽ കുറച്ച് മലമെങ്കിലും പുറത്തു വരണമെന്ന് ആളുകൾ കരുതി. മലവിസർജ്ജനം നടത്താനുള്ള ആഗ്രഹം അവർ വികസിപ്പിച്ചെടുത്തു. എല്ലാവരും നഗരത്തിനു പുറത്തേക്കു പോയി. മലമൂത്ര വിസർജ്ജനത്തിനായി ഒരു ഏകാന്ത സ്ഥലം കണ്ടെത്തി, അവർ കുനിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ പുറകുവശത്ത് നിന്ന് വായു പുറപ്പെടുവിച്ചു. അവരുടെ വയറിന് ഭാരം കുറഞ്ഞതായി തോന്നി, കാറ്റിൽ നിന്ന് കേവട വെള്ളം തളിച്ചതുപോലെ സുഗന്ധം വന്നു. ഇതെല്ലാം കപ്പോൾ പരിചാരകരുടെ മൊഴി

എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു. അപ്പോൾ അവരുടെ ഭയം അവസാനിച്ചു, പക്ഷേ അപ്പോഴും എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകൾ അജ്ഞതയാൽ മൂടപ്പെട്ടിരുന്നു. പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയെ അവർ പരമോന്നത ദൈവമായി അംഗീകരിച്ചില്ല.

അയോധ്യയിലെ രാജാവായ ഋഷഭൻ തന്റെ രാജ്യം ഉപേക്ഷിച്ച് കാട്ടിൽ സാധന ചെയ്തതായും പുരാണങ്ങളിൽ ഒരു വിഷയമുണ്ട്. അവന്റെ ഭക്ഷണം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വന്നിരുന്നു. അവന്റെ മലം സുഗന്ധം പുറപ്പെടുവിക്കുമായിരുന്നു. ഇത് കണ്ട് സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർ അമ്പരന്നു. അതുപോലെ, സത്‌ലോകത്തിന്റെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിലൂടെ, സുഗന്ധം മാത്രമേ പുറപ്പെടൂ, മത്രമല്ല. സ്വർഗ്ഗം സത്‌ലോകത്തിന്റെ പകർപ്പാണ്, ഇത് വ്യാജമാണ്.

ചോദ്യം: - ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിൽ എതാണ് ശ്രേഷ്ഠമായത് - ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിനായി ഭവനം ത്യജിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ വീട്ടിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് ഭക്തി ചെയ്യുക?

ഉത്തരം: - ഒരു സമ്പൂർണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഭക്തിയുടെ പെരുമാറ്റച്ചട്ടം പാലിച്ചതിന് ശേഷം വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധനയിലൂടെ ഒരാൾക്ക് മോക്ഷം ലഭിക്കും. വീടുപേക്ഷിച്ച് വനത്തിലേക്ക് പോകുകയാണെങ്കിൽ, ഭക്ഷണത്തി നായി നമുക്ക് വീണ്ടും ഗ്രാമത്തിലേക്കോ നഗരത്തിലേക്കോ ഗൃഹനാഥന്റെ വാതിൽക്കൽ വരേണ്ടിവരും. ചൂടുള്ളതോ തണുപ്പുള്ളതോ ആയ കാലാവസ്ഥയിൽ നിന്നും മഴയിൽ നിന്നും നമ്മെത്തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ, നമുക്ക് കുടിൽ പണിയേണ്ടിവരും. വസ്ത്രത്തിന് വേണ്ടിയും യാചി ക്കേണ്ടി വരും. അത് വീണ്ടും ഒരു വീടായി മാറും. അതിനാൽ, വീട്ടിൽ തന്നെ തുടരുക. സത്യാരാധന ചെയ്യുക; നിന്റെ മോക്ഷം ഉറപ്പാണ്. വിവാഹം കഴിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും രണ്ട് പേർക്കും ഭക്തിയിലൂടെ മോക്ഷം നേടാം. ബ്രഹ്മചര്യ ജീവിതത്തിൽ മാത്രമേ ഭക്തി ചെയ്യാൻ കഴിയൂ എന്ന് പലരും പറയാറുണ്ട്. വേദപ്രകാരം സത്യാരാധന നടത്തി ഇരുവർക്കും മോക്ഷം ലഭിക്കുമെന്നാണ് അതിന്റെ ഉത്തരം.

ഉദാഹരണം: - ഭക്തനായ ധ്രുവനും ഭക്തനായ പ്രഹ്ലാദനും മോക്ഷം പ്രാപിച്ചുവെന്ന് നമ്മൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇരുവരും വിവാഹിതരായി. അവർക്കും കുട്ടികളുണ്ടായി. ബൈലോചൻ ആയിരുന്നു പ്രഹ്ലാദന്റെ മകൻ. നൂറ് യാഗങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന മഹാബ ലി രാജാവായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുമകൻ. വാമനന്റെ രൂപം സ്വന്തമാക്കിയ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് മൂന്നടി ഭൂമി ദാനമായി ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ബ്ര ഹ്മചാരികൾക്ക് മാത്രമേ മോക്ഷത്തിന് അർഹതയുള്ളൂ എന്ന് പറയുന്നവർ നപ ുംസകങ്ങൾ എന്നും ബ്രഹ്മചാരികളാണെന്ന് ചിന്തിക്കണം, അതിനാൽ അവർ കൂടുതൽ യോഗ്യരായിരിക്കണമെന്നും ചിന്തിക്കണം.

സത്യാരാധന ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നപുംസകങ്ങളും ബ്രഹ്മചാരികളും ഗൃഹസ്ഥരും സ്ത്രീകളും എല്ലാം മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി കബീർ ജിയുടെ അറിവ് വിശദീകരിച്ചത്: -

ഗരീബ്, ടേരെ ടാടൈ ഖുഷ് രഹോ, ഖുസ്രേ ലഹേം ന മോക്ഷ് ।
ധ്രുവ്-പ്രഹ്ലാദ് പാർ ഹ്യൂയേ, ഫിർ ടേരെ (ഹോം) മേം ക്യാ ദോഷ് ।। (1)
ഗരീബ്, കേലേ കി കോപീൻ ഹൈ, ഫൂൽ- പാത് -ഫൽ ഖായിം ।
നർ കാ മുഖ് നഹിം ദേക്കേത, ബസ്തി നികട് നഹിം ജായിം ।। (2)
ഗരീബ്, വേ ജംഗിൾ കെ റോജ് ഹൈം, ജോ മനുഷ്യോം ബിദ്കെ ജാഹിം ।
നിശ് ദിൻ ഫിറോ ഉജാട് മേം, യും സായിം പാവൈ നാഹിം ।। (3)
ഗരീബ്, ഗാഡി ബാഹോ ഘർ രഹോ, ഖേതി കരോ ഖുശഹാൽ ।
സായിം സിർ പർ രഖിയേ, സഹി ഭക്ത് ഹർലാൽ ।। (4)

അർത്ഥം: -സംഭാഷണ സംഖ്യ 1ന്റെ സാരം മുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വാണി നമ്പർ 2- 3 ന്റെ അർത്ഥം:- ചിലർ പറയുന്നുായിരുന്നു - ഞങ്ങൾ പരമ ഹംസരെ തേടി മലകളിലും കാടുകളിലും പോയി. ഒരിടത്ത്, ഒരു കാട്ടിൽ ഒരു മുനി താമസിച്ചിരുന്നു. അടുത്തുള്ള ഗ്രാമവാസികൾ അവനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു, ആ മുനി തന്റെ സ്വകാര്യ ഭാഗങ്ങളിൽ വാഴയിലയുടെ അര തുണി കെട്ടി കാട്ടിൽ ഇലകളും പ ഴങ്ങളും പൂക്കളും കഴിക്കുന്നു. ഗ്രാമത്തിന്റെ അടുത്ത് പോലും വരാറില്ല. ഒരു മന ുഷ്യന്റെ മുഖം പോലും അവൻ കാണുന്നില്ല. ആരെയെങ്കിലും കണ്ടാൽ അയാൾ കാട്ടിലേക്ക് വേഗത്തിൽ ഓടുന്നു. അവനെ കാണുന്നവൻ സമ്പന്നനാകുമെന്ന് ആളുകൾ

പറഞ്ഞു. കുറേ ദിവസങ്ങൾ, അവനെ കാണാനായി ഞങ്ങൾ രാവിലെ കാട്ടിൽ പോയി വൈകുന്നേരം വരെ താമസിച്ചു. ഒരു ദിവസം, അവൻ ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവന്റെ പുറം കണ്ടു. നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ദർശനം ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അത് ഞങ്ങൾക്ക് വലിയ ഭാഗ്യമായേനെ. ഒന്ന് ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ, അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ പോലീസിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ മുഖം മൂടി നടത്തുന്ന ഒരു കുറ്റവാളിയാണ്. മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് ഭയന്ന് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി ഭറോജ് (നീല കാള) എന്ന പദവി നൽകി. അത്തരക്കാർ കാട്ടിൽ രാവും പകലും അലഞ്ഞാലും ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കാനാവില്ല.

വാണി നമ്പർ 4 എന്നതിന്റെ അർത്ഥം. 4:-

ഗരീബ്, ഗാഡി ബാഹോ ഘർ രഹോ, ഖേതി കരോ ഖുശഹാൽ ।
സായിം സർ പര രഖിയേ, സഹി ഭക്ത് ഹർലാൽ ।।

ഹർലാൽ ജാഠിന്റെ കഥ

ബേരി ഗ്രാമത്തിൽ ഹർലാൽ എന്ന് പേരുള്ള ഒരു ജാട്ട് കർഷകനുണ്ടായിരുന്നു (ജില്ല-ജജ്ജർ, സംസ്ഥാനം-ഹരിയാന). അദ്ദേഹം മതപരമായ സ്വഭാവക്കാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബം മുഴുവൻ മത വിശ്വാസികളായിരുന്നു. ് ബെറി ഗ്രാമത്തിന്റെ യോഗസ്ഥലത്ത് കാവി വസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരാൾ താമസിച്ചു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. ഭക്തനായ ഹർലാലിന്റെ മുഖവുര എടുത്തപ്പോൾ വീട്ടിൽ ആരുമില്ല എന്നറിഞ്ഞു. കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ മാതാപിതാക്കൾ അന്തരിച്ചു. ഭക്തിക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം തന്റെ ഭവനം ഉപേക്ഷിച്ചു. ഭക്തനായ ഹർലാൽ അവനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു - നിങ്ങൾക്ക് ദയവായി ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ താമസിക്കാം. ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു സന്യാസിയുടെ സേവനം ലഭിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് ഭക്തി ചെയ്യാൻ മുഴുവൻ സമയവും ലഭിക്കും. കാവി വസ്ത്രധാരിയായ ആൾ അത് സ്വീകരിച്ചു. ഭക്തനായ ഹർലാലിന് രണ്ട് വീടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നിൽ സ്ത്രീകൾ ജീവിച്ചിരുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് അകലത്തിലായിരുന്നു മൃഗങ്ങളെ കെട്ടിയിട്ട് കുടുംബത്തിലെ പുരുഷന്മാർ താമസിച്ചിരുന്ന വീട് ; അതിനെ ഭഘേർ അല്ലെങ്കിൽ പൗലി എന്ന് വിളിക്കുന്നു ഈ പൗളിയുടെ മുകളിൽ ഒരു തട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ആ സ്വാമിയോട് അവിടെ തങ്ങാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. കുടുംബം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തെ സേവിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അവനെ മൂന്നു നേരവും ഊട്ടിയിരുന്നു. കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ആ സ്വാമി മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യകർമങ്ങൾ നടത്തിയ ശേഷം അവർ അവരുടെ വയലിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകം ഉണ്ടാക്കി.

നിലവിൽ ഒരു മാർക്കറ്റിൽ നിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് വാടക ട്രക്കുകളിലോ ക്യാന്ററുകളിലോ സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടു പോകുന്നതു പോലെ, ശ്രീ ഹർലാൽ ജാട് ബിസിനസുകാരുടെ സാധനങ്ങൾ വാടകയ്ക്ക് കാളവണ്ടിയിൽ ഒരു ചന്തയിൽ നിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. 1750-ഓടെയാണ് ശുദ്ധീകരിക്കാത്ത പഞ്ചസാര, ശുദ്ധീകരിച്ച പഞ്ചസാര, അരി, ഗോതമ്പ്, തിന, ശർക്കര, ബാർലി, ബീൻസ് മുതലായവ വാടകയ്ക്ക് കാളവണ്ടികളിലൂടെ കടത്തുന്നത്. ബേരിയിൽ നിന്ന് ന ജഫ്ഗഡ് മാർക്കറ്റിലേക്കുള്ള പാത ഛുടാനി ഗ്രാമത്തിലൂടെയായിരുന്നു. ശ്രീ ഹർലാൽ ജിയുടെ ഒരു കാള ശിർക്കർ ആയിരുന്നു. വണ്ടിയിൽ നടക്കുമ്പോൾ കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞ് ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എഴുന്നേൽക്കാൻ വടികൊണ്ട് അടിച്ചു. കുറച്ചു ദൂരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നെയും ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങി. സംഭവങ്ങളുടെ ഈ ക്രമം തുടർന്നു. ഒരു വേനൽക്കാല ദിനത്തിൽ, പുലർച്ചെ ഏകദേശം 4 മണിക്ക്, ശ്രീ ഹർലാൽ ജി നജഫ്ഗഡ് മാർക്കറ്റിൽ നിന്ന് ഒരു കാളവണ്ടിയുമായി മടങ്ങുകയായിരുന്നു. ഛുടാനി ഗ്രാമത്തിന് സമീപം, ഒരു കിണറ്റിൽ നിന്ന് കുറച്ച് അകലെ ആ കാള ഇരുന്നു. ഹർലാൽ ജി അവനെ വടികൊണ്ട് അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഛുടാനി ഗ്രാമത്തിലെ പവിത്ര ഗരീബ്ദാസ് ജി ആ കിണറ്റിൽ കുളിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദഹം പറഞ്ഞു: ഹേ ഹർലാൽ, അവനെ തല്ലരുത്, അവൻ പശുവിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചത്. പവിത്ര ഗരീബ്ദാസ് ജി ഒരു ജാട്ട് കർഷകനായിരുന്നു. ഹരിയാനയുടെ ഒരു സാധാരണ വേഷമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. അദ്ദേഹം ധോത്തി-കുർത്ത ധരിച്ചിരുന്നു. ഹർലാൽ ജി പറഞ്ഞു, സഹോദരാ അവൻ

എനിക്ക് വലിയ ദുഃഖം ഉണ്ടാക്കി. അര മൈൽ നടന്ന്, അവൻ ഇരിക്കും. വിശുദ്ധ ഗരീബ്ദാസ് ജി ആ കാളയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് അവന്റെ ചെവിയിൽ എന്തോ പറഞ്ഞു. ഉടനെ ആ സുന്ദരനായ കാള എഴുന്നേറ്റു. വിശുദ്ധ ഗരീബ്ദാസ് ജി പറഞ്ഞു, ഇനി ഈ കാള നന്നായി നടക്കും. ശ്രീ ഹർലാൽ ജി അത് വിശ്വസിച്ചില്ല. അവൻ തന്റെ കാളവണ്ടിയിൽ പുറപ്പെട്ടു. ആ നല്ല തൊലിയുള്ള കാള മറ്റേ കാളയേക്കാൾ വേഗത്തിൽ നടക്കാൻ തുടങ്ങി. ചൂഡാനി ഗ്രാമം മുതൽ ബേരി വരെ ആ കാള ഇരുന്നുപോലുമില്ല. ശ്രീ ഹർലാൽ ജി ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ആഹ്ലാദിക്കുകയും ചെയ്തു. വീട്ടിലെ വീട്ടുകാരോട് എല്ലാം പറഞ്ഞു. അവർക്കുപോലും വിശ്വസിക്കാനായില്ല. അതിനുശേഷം ഹർലാൽ ജാട്ട് ചൂഡാനി ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയി. കുളിക്കുന്ന ആളോട് പേര് ചോദിച്ചില്ല എന്നതാണ് അവൻ ചെയ്ത തെറ്റ്. അവൻ ഉടനെ ചൂഡാനി ഗ്രാമത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. ഒരു പക്ഷെ ആ മനുഷ്യൻ ദിവസവും ഒരേ സമയത്തു കുളിക്കാൻ വരുമെന്ന് അയാൾ കരുതി. അതിനാൽ, പുലർച്ചെ 4 മണിക്ക് ആ കിണറ്റിൽ എത്തിയപ്പോൾ, പവിത്ര ഗരീബ്ദാസ് ജി ചോദിച്ചു, ഹേ ഹർലാൽ സഹോദരാ ആ കാളയെ പറ്റി അറിയാനാണോ നീ വന്നത്? ഹർലാൽ ജി പറഞ്ഞു, നിന്നിൽ നിന്ന് ഒന്നും മറച്ചു വെച്ചിട്ടില്ല, നിങ്ങൾ എന്ത് മാന്ത്രികമാണ് ചെയ്തതെന്ന് ചോദിക്കാനാണ് ഞാൻ വന്നത്. ആ കാള മറ്റേതിനെക്കാൾ വേഗത്തിൽ നടക്കുന്നു. പവിത്ര ഗരീബ്ദാസ് ജി ചോദിച്ചു, പറയൂ, നിങ്ങളുടെ മാളിക മുറിയിൽ ഒരു സ്വാമി താമസിച്ചിരുന്നു. അവൻ എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു? ഞാൻ ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിരുന്നു. നിങ്ങൾ അന്ന് നിങ്ങളുടെ കാളവണ്ടിയിൽ എവിടെയോ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഹർലാൽ ജി പറഞ്ഞു,

അദ്ദേഹം നാല് വർഷം മുമ്പ് മരിച്ചു. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകം (മൈൽ) പോലും നിർമ്മിച്ചു. പവിത്ര ഗരീബ്ദാസ് ജി പറഞ്ഞു, ഈ വെളുത്ത തൊലിയുള്ള കാള ആ വഞ്ചകനായ ബാബ തന്നെയാണ്. ഞാൻ അദ്ദേഹവുമായി ഒരു വിജ്ഞാന ചർച്ച നടത്തി. നിങ്ങളുടെ ആരാധനാ രീതി തെറ്റാണെന്ന് അന്ന് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. നിങ്ങൾ നല്ല ഭക്തി പോലും ചെയ്യുന്നില്ല; നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. . നിങ്ങളുടെ അക്കൗണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കും. നിങ്ങൾ എന്തു കഴിച്ചാലും നിങ്ങൾ തിരികെ നൽകേണ്ടി വരും എന്ന്.

ഗരീബ്, നർ സെ ഫിർ പശുവ കീജേ, ഗധാ-ബേൽ ബനായ ।
ഛപ്പൻ ഭോഗ് കഹാം മൻ ബൗരേ, കൂർദി ചർണേ ജായ് ।।
ഗരീബ്, തുംനേ ഉസ് ദർഗാ കാ മഹൽ ന ദേഖാ ।
ധർമ്മരാജ് കേ തിൽ -തിൽ കാ ലേഖ ।।

എന്നാൽ അദ്ദേഹം ദേഷ്യപ്പെട്ടു, നീ ഒരു ഗൃഹസ്ഥനാണ്; ഞാൻ ഒരു ബ്രഹ്മചാരിയാണ്, നിനക്ക് പോകാം. നിങ്ങൾ ഒരു സ്വാമിയേ ഉപദേശിക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്നു

കബീർ, രാം നാം സേ ഖിജ് മരൈൻ, കുഷ്ഠി ഹോ ഗൽ ജായ് ।
ശുക്കർ ഹോകർ ജൻമ് ലെ, നാക് ദൂബ്താ ഖായ് ।।

അർത്ഥം:- രാമന്റെ (ദൈവത്തിന്റെ) നാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിൽ ഒരു അഹങ്കാരിക്ക് ദേഷ്യം വരുമെന്ന് കബീർ ജി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തുടർന്ന് കുഷ്ഠരോഗം പിടിപെട്ട് ചർമ്മം ക്ഷയിച്ച് മരിക്കുന്നു. അവൻ അടുത്ത ജീവിതം ഒരു പന്നിയുടെ ലഭിക്കുകയും ചവറുകൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു പന്നിയുടെ മൂക്ക് മാലിന്യത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കാത്ത അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജ സന്യാസിയായി മാറുന്ന ഒരാൾ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പൊള്ളയായ പ്രശസ്തി നേടുന്നു.

ഓ ഹർലാൽ ഞാൻ അവന്റെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു - അന്ന് ഓർക്കുക; ഞാൻ പറഞ്ഞത്, പക്ഷേ നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ചില്ല. ഹേ ജീവ് ഈ കർഷകന്റെ കടം നിങ്ങൾ വീട്ടേണ്ടിവരും. വടികൊണ്ട് അടി മേടിച്ച് നിങ്ങൾ അത് വീട്ടുമോ? അല്ലെങ്കിൽ സന്തോഷത്തോടെ കൊടുക്കുമോ, നിങ്ങൾക്ക് അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. കാളയുടെ ശരീരത്തിലുള്ള ആ വ്യാജ ബാബയ്ക്ക് അത് മനസ്സിലായി. ഏതോ ജന്മത്തിൽ പരമ ദൈവമായ കബീറിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. എന്നാൽ പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഗിരി വിഭാഗത്തിലേക്ക് പോയിരുന്നു. തൽഫലമായി, യഥാർത്ഥ പാത ഉപേക്ഷിച്ച്, അവൻ ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കുന്നു. അവൻ

ഇപ്പോൾ ഇനി ഇരിക്കില്ല. ഹർലാൽ ജി ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ കാൽക്കൽ വീണു പ റഞ്ഞു, ഹേ സന്ത് മഹാരാജ്, എന്നെ ശിഷ്യനാക്കൂ. ഞാൻ എന്റെ വീട് ഉപേക്ഷിച്ച് നിങ്ങളോടൊപ്പം വസിക്കും. എന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു ജീവി ഭക്തി കൂടാതെ എത്രയോ കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കുന്നു.

സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി ഈ വാണി പറഞ്ഞു: -

ഗരീബ്, ഗാഡി ബഹോ ഘർ രഹോ, ഖേതി കരോ ഖുശാൽ ।
സായിം സിർ പർ രഖിയേ, സഹി ഭഗത് ഹർലാൽ ।।

അർത്ഥം:- പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാൻ ഒരാൾ ഭവനം ത്യജിക്കേ

ണ്ടതില്ല. നിങ്ങളുടെ കൃഷിയും ഗതാഗതവും സന്തോഷത്തോടെ നിർവഹിക്കുക. വീട്ടിലിരിക്കുക. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈശ്വര ഭക്തി ചെയ്യുക. നിങ്ങളെ യഥാർത്ഥ ഭക്തൻ എന്ന് വിളിക്കും.

ഗരീബ്, നാം ഉഠത് നാം ബൈഠത്തത്, നാം സോവത് ജാഗ് രേ ।
നാം ഖാതേ നാം പീതേ, നാം സേതി ലാഗ് രേ ।।

ഈ തെളിവ് യജുർവേദം അദ്ധ്യായം 40 മന്ത്രം 15 ൽ ഉണ്ട്:-

വായു അനിലം അതിദം അമൃതം ഭസ്മന്തം ശരീരം
ഓം കൃതു സമർ കിൽവേ സമർ കൃതം സമർ

അർത്ഥം :- സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പറഞ്ഞു - ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തരുന്ന യഥാർത്ഥ ആരാധനയുടെ യഥാർത്ഥ മന്ത്രങ്ങൾ, നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോഴും കുടിക്കുമ്പോഴും ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോഴും അവരുടെ ജപം ചെയ്യണം, അതായത്, നിങ്ങൾ രാവിലെ ഉണരുമ്പോൾ, കുറച്ച് സമയം ജപം ചെയ്യുക; ഉറങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് കുറച്ച് സമയം ജപം ചെയ്യുക; ഇരിക്കുമ്പോഴും എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും ദൈവന ാമം സ്മരിക്കുക. ഈ രീതിയിൽ, വീട്ടുജോലികളും മന്ത്ര സ്മരണയും നടത്തുക. ഉദാഹരണത്തിന്, ഗ്രാമങ്ങളിൽ ആളുകൾ ദിവസം മുഴുവൻ ചീട്ടുകളിക്കുന്നത് ന ാം കാണുന്നു. ഹുക്ക വലിക്കുന്നതിൽ ആളുകൾ സമയം കളയുന്നു. രാഷ്ട്രീയ ചർച്ചകളിലോ ഒരു വ്യക്തിയെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടോ നാടകങ്ങളും സിനിമകളും കണ്ട ും അവർ സമയം കളയുന്നു. ദൈവാരാധനയിലും ആത്മീയ ചർച്ചകളിലും ആ സമയം നാം നന്നായി വിനിയോഗിച്ചാൽ നമ്മുടെ മോക്ഷം സാധ്യമാണ്.

ശ്രീ ഹർലാൽ ജാട്ട് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് വീട്ടിലെത്തി. വീട്ടുകാരോട് എല്ലാം പറഞ്ഞു. അയാൾ ആ വ്യാജ ബാബയുടെ സ്മാരകം (കല്ലറ) തകർത്ത് തന്റെ കുടുംബത്തെ മുഴുവൻ ചൂഡാനിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം അവരെയെല്ലാം ദീക്ഷ സ്വീകരിപ്പിച്ചത്. അവന്റെയും അവന്റെ മുഴുവൻ കുടുംബത്തിന്റെയും ക്ഷേമം അവൻ ചെയ്തു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ കൽപ്പന പ്രകാരം അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും കാളവണ്ടിയിലോ കലപ്പയിലോ ആ നല്ല തൊലിയുള്ള കാളയേയോ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. അവൻ അവനെ എല്ലാ മൃഗങ്ങളിൽ നിന്നും വേറിട്ട് നിർത്തുകയും നല്ല കാലിത്തീറ്റ നൽകുകയും ചെയ്തു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പറഞ്ഞു, അവൻ ഒരു ഭക്തനായിരുന്നു. അവന്റെ തെറ്റായ പ്രവൃത്തികൾ കാരണം അവൻ ഒരു മൃഗമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അവനെ ജോലി ചെയ്യിപ്പിക്കരുത്. ആ കാള അഞ്ചു വർഷം ജീവിച്ചു. ഭക്തനായ ഹർലാൽ ജി അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഭക്തനായി കരുതി പരി
പാലിച്ചു. മൃഗ ജീവിതത്തിൽ വഴി തെറ്റിപ്പോയ തന്റെ ഭക്തനെ കബീർ ദൈവം സഹായിച്ചു. ഭാവിയിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു മനുഷ്യ ജീവൻ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിനെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്താൽ, അയാൾക്ക് മോക്ഷം നേടാം; അല്ലാത്തപക്ഷം, 84 ലക്ഷം യോനികളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. ഇന്നും ബേരിയിലെ ഈ സംഭവത്തിന് ഭക്തനായ ഹർലാലിന്റെ സന്തതികൾ സാക്ഷികളാണ്.

പുകയില സേവിക്കുന്നത് മഹാ പാപമാണ്

ഹർലാൽ ഭക്തനോട് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ (ആരെങ്കിലും ദീക്ഷ എടുക്കുന്നവർ) ഒരിക്കലും പുകയില (ഹുക്ക, ബീഡി, സിഗരറ്റ്, ചിലമ്പ് എന്നിവയിൽ പോലും) അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും ലഹരി പദാർത്ഥങ്ങൾ കഴിക്കരുത്. ഭക്തൻ പ

റഞ്ഞു, ഹേ മഹാരാജ് ജി മിക്കവാറും എല്ലാ കർഷകരും പുകയില കഴിക്കുന്നു. അതിൽ എന്താണ് ദോഷം?

ഉത്തരം:- സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ രാമായണത്തിന്റെയും മഹാഭാരതത്തിന്റെയും കഥ വായിച്ചിരിക്കണം. അതിൽ ഹുക്കയുടെ ഉപഭോഗത്തെപ്പറ്റി പരാമർശമില്ല. പുകയില എങ്ങനെ ഉത്ഭവിച്ചുവെന്ന് ഞാൻ പറയട്ടെ? കേൾക്കൂ.

പുകയില ഉത്ഭവച്ചതിന്റെ കഥ

ഒരു ഋഷിയും രാജാവും അളിയന്മാർ ആയിരിന്നു, അതായത് അവരുടെ ഭാര്യമാർ യഥാർത്ഥ സഹോദരിമാരായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം രാജാവിന്റെ രാജ്ഞി തന്റെ സഹോദരിയായ മുനിയുടെ ഭാര്യക്ക് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു - നിങ്ങളുടെ കുടുംബം മുഴുവൻ ഭക്ഷണത്തിനായി ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വരാം. എനിക്ക് നിങ്ങളെ കാണണം; നിങ്ങളുടെ അസാന്നിധ്യം എനിക്ക് വളരെയധികം തോന്നുന്നു. മഹർഷിയുടെ

പത്നി തന്റെ സഹോദരിയുടെ സന്ദേശം ഭർത്താവുമായി പങ്കുവെച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഭാര്യയുടെ സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവുമായി സൗഹൃദം പുലർത്തുന്നത് അത്ര നല്ലതല്ല, നിങ്ങളുടെ സഹോദരി ആഡംബര ജീവിതം നയിക്കുന്നു. ഒരു രാജാവിന് തന്റെ സമ്പത്തിലും രാജ്യാധികാരത്തിലും അഹങ്കാരം ഉണ്ട്. അവർ നമ്മളെ അവഹേളിക്കാൻ വിളിക്കുന്നു, കാരണം നിങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കാം എന്ന് നമ്മൾക്കും പറയേണ്ടി വരും, ഈ കാട്ടിൽ അവരുടെ പോലെ ഭക്ഷണം ഒരുക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയില്ല, ഇതെല്ലാ നിങ്ങളുടെ സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവിന്റെ ഗൂഢാലോചനയാണ്, അവൻ വലിയവനാണെന്നും ഞാൻ ദരിദ്രനാണെന്നും നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ തെളിയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ ചിന്ത ഉപേക്ഷിക്കുക. നമ്മൾ പോകാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. എന്നാൽ മുനിയുടെ ഭാര്യ സമ്മതിച്ചില്ല. മുനിയും ഭാര്യയും കുടുംബവും രാജാവിന്റെ അതിഥികളായിപോയി. രാജ്ഞി വിലയേറിയ ആഭരണങ്ങളും വിലയേറിയ വസ്ത്രങ്ങളും ധരിച്ചിരുന്നു. മുനിയുടെ ഭാര്യയുടെ കഴുത്തിൽ ദൈവനാമം ഉരുവിടുന്ന ഒരു ജപമാല മാത്രമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്, അവൾ ഒരു ലളിതമായ വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു, അത് കണ്ട് കൊട്ടാരത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരും ജോലിക്കാരും ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു - ഇത് രാജാവിന്റെ അളിയൻ ആണ്. എവിടെ കിംഗ് ഭോജ്, എവിടെ ഗംഗു, എണ്ണ അമർത്തുന്നവൻ (അതായത് പദവിയിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്) മുനി കുടുംബം ഈ ചർച്ച കേൾക്കുകയായിരുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിച്ചശേഷം മുനിയുടെ ഭാര്യയും പറഞ്ഞു, ദയവായി ഒരു ദിവസം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനായി ഞങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തേക്ക് വരൂ..

നിശ്ചയിച്ച ദിവസം, രാജാവും കുടുംബവും ആയിരക്കണക്കിന് പടയാളികളും തന്റെ ഭാര്യാ സഹോദരനായ മുനിയുടെ കുടിലിൽ എത്തി. മുനി സ്വർഗ്ഗ രാജാവായ ഇന്ദ്രനോട് ഒരു കാമധേനുവിനെ ചോദിച്ചു (എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും നിറവേറ്റുന്ന ഒരു പശു; അവളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഒരാൾക്ക് അത് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഭക്ഷണം ലഭിക്കും. ഇത് ഒരു പുരാണ വിശ്വാസമാണ്.) അതിന് പകരമായി , മുനി തന്റെ പുണ്യ കർമ്മങ്ങൾ നേർന്നിരുന്നു . ഇന്ദ്രദേവൻ ഒരു കാമധേനുവിനെയും ഒരു കൂറ്റൻ കൂടാരത്തെയും ഏതാനും പരിചാരകരെയും അയച്ചു. പശുവിനെ കൂടാരത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു. ഋഷി കുടുംബം പശു മാതാവിനെ സ്തുതിച്ചു പാടുകയും തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് വലിയ വെള്ളി പാത്രങ്ങളിലും കൊട്ടകളിലും വിഭവങ്ങളുമായി അൻപത്തിയാറ് (56) തരം ഭക്ഷണങ്ങൾ വന്ന് കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ വയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. കൂടാരത്തിൽ അര ഏക്കർ ലഡ്ഡുകൾ, ജിലേബികൾ, കച്ചോരികൾ, ദഹി ബഡേ, ഹൽവ, ഖീർ, പയർ, ചപ്പാത്തി, പൂരി, ബൂന്ദി, ബർഫി, രസഗുള മുതലായവ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. മുനി രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു, ദയവായി ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ. മുനിയെ അപമാനിക്കാൻ, രാജാവ് പറഞ്ഞു, എന്റെ സൈന്യത്തിനും എന്റെ കൂടെ ഭക്ഷണമുണ്ടാകും. കുതിരകൾക്ക് പോലും തീറ്റ നൽകണം. മഹർഷി പറഞ്ഞു, , എല്ലാ ക്രമീകരണങ്ങളും ചെയ്യും, ആദ്യം നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ സൈന്യത്തിനും ഭക്ഷണം കഴിക്കാം. രാജാവ് എഴുന്നേറ്റ് ഭക്ഷണം വിളമ്പുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. മനോഹരമായ

അവിടെ അത് കണ്ട് രാജാവ് അമ്പരന്നു. തുടർന്ന് പരിചാരകർ വെള്ളിത്തളികകളിൽ പലതരം ഭക്ഷണം വിളമ്പിത്തുടങ്ങി. ഭക്ഷണ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ച ശേഷം, മുനി രാജാവിനോട് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. രാജാവ് അത് കണ്ട് - അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്ഷണത്തിന് മുന്നിൽ എന്റെ ഭക്ഷണം ഒന്നുമായിരുന്നില്ല. ഞാൻ മുനി കുടുംബത്തെ പോറ്റുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. അതും മൂന്ന്-നാല് ഭക്ഷണങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഞാൻ തയ്യാറാക്കിയത്. രാജാവിന് അത്യധികം നാണം തോന്നി. അവൻ വളരെ ചിന്താകുലനായി. അവൻ അസൂയയുടെ തീയിൽ ജ്വലിച്ചു, അത് തന്റെ അപമാനമായി കണക്കാക്കി, എല്ലാ പടയാളികളും ഭക്ഷണം കഴിച്ച് അതിനെ പുകഴ്ത്തി, രാജാവിന്റെ രക്തം തിളച്ചുമറിഞ്ഞു. അവൻ കൂടാരത്തിൽ ചെന്ന് മഹർഷിയെ വിളിച്ച് ചോദിച്ചു, നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് കാട്ടിൽ ഈ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിയത്? ഒരു ചട്ടിയോ അടുപ്പോ ഇല്ല. മഹർഷി അവനോട് പറഞ്ഞു, എന്റെ പുണ്യത്തിനും ഭക്തിക്കും പകരമായി, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പശുവിനെ കടം വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ളത്ര ഭക്ഷണം ഞൊടിയിടയിൽ നൽകുന്നത് ആ പശുവിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. രാജാവ് പറഞ്ഞു: എന്റെ മുന്നിൽ എന്തെങ്കിലും ലഭ്യമാക്കിയാൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കും. രാജാവും കൂടാരത്തിന്റെ കവാടത്തിനു പുറത്ത് നിന്നു. പശു മാത്രമാണ് അകത്ത്. അവൾ ഗേറ്റിന് അഭിമുഖമായിരുന്നു. എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ടെന്റ് ശൂന്യമായിരുന്നു. പരിചാരകർ ബാക്കിയുള്ള ഭക്ഷണം കൊണ്ടുപോയി. പശു മഹർഷിയുടെ അനുമതിക്കായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. രാജാവ് പറഞ്ഞു: മുനി

ഈ പശുവിനെ എനിക്ക് തരൂ. എനിക്ക് വളരെ വലിയ ഒരു സൈന്യമുണ്ട്. ഞാൻ അവരുടെ ഭക്ഷണം അവളെക്കൊണ്ട് തയ്യാറാക്കിക്കണം. അവളാൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് പ്രയോജനം? മഹർഷി പറഞ്ഞു, രാജാവേ, ഞാൻ ഈ പശുമാതാവിനെ കടം വാങ്ങിയതാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാണ് എനിക്ക് അവളെ ലഭിച്ചത്. ഞാൻ അവളുടെ യജമാനനല്ല. എനിക്ക് അവളെ തരാൻ കഴിയില്ല. ദൂരെ നിന്നിരുന്ന പടയാളികളോട് രാജാവ് പറഞ്ഞു, ഈ പശുവിനെ കൊണ്ടുപോകൂ. തന്റെ അളിയന് ദുരുദ്ദേശ്യമുണ്ടെന്ന് മുനി കണ്ടു. ആ നിമിഷം തന്നെ മഹർഷി പശുമാതാവിനോട് പറഞ്ഞു, പശുമാതാവേ, നീ വേഗം നിന്റെ യജമാനനായ സ്വർഗ്ഗ രാജാവായ ഇന്ദ്രനിലേക്ക് മടങ്ങുക. ഉടനെ,കാമധേനു, കൂടാരം കീറി, നേരെ മുകളിലേക്ക് പറന്നു. പശുവിനെ താഴെ വീഴ്ത്താൻ രാജാവ് അവളുടെ കാലിൽ അമ്പ് എയ്തു. പശുവിന്റെ കാലിൽ നിന്ന് രക്തം ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി, ഭൂമിയിൽ രക്തം വീഴാൻ തുടങ്ങി. പരിക്കേറ്റ അവസ്ഥയിൽ പശു സ്വർഗത്തിലേക്ക് പോയി. പശുവിന്റെ രക്തം വീണിടത്തെല്ലാം പുകയില വളർന്നു. പിന്നീട് അതിന്റെ വിത്തുകളിൽ നിന്ന് ധാരാളം സസ്യങ്ങൾ വളർന്നു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പ്രസ്താവിച്ചു: -

തമാ + ഖൂ = തമ്പാഖൂ

ഖൂ നാം ഖൂൻ കാ തമാ നാം ഗായ് ।
സൗ ബാർ സൗഗന്ധ് ഇസേ കോ ന പീയേ-ഖായ് ।।

അർത്ഥം: - പേർഷ്യൻ ഭാഷയിൽ പശുവിനെ തമാ എന്ന് വിളിക്കുന്നു എന്നാണ് അർത്ഥം. രക്തത്തെ ഖൂ എന്ന് വിളിക്കുന്നു, അതായത് ഖൂൻ. പശുവിന്റെ രക്തത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ പുകയില ഉത്ഭവിച്ചത്. അതിനു മുകളിൽ പശുവിന്റേതുപോലെയുള്ള രോമം ഉണ്ട്. ഹേ മനുഷ്യാ ഈ പുകയില ഒരു തരത്തിലും കഴിക്കില്ലെന്ന് നൂറ് തവണ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുക. പുകയില ഉപഭോഗത്തിന്റെ പാപം പശുവിന്റെ രക്തം കുടിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്. പുകയിലയുടെ ഉത്ഭവം ഇങ്ങനെയാണെന്ന് ഹിന്ദുക്കളിൽ നിന്ന് മുസ്ലീങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി.പശുവിന്റെ രക്തമാണെന്ന് കരുതി അവർ അത് ഭക്ഷിക്കുകയും ഹുക്കയിൽ വലിക്കുകയും ചെയ്തു, കാരണം തെറ്റായ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുസ്ലീം സഹോദരങ്ങൾ പശുവിന്റെ മാംസം കഴിക്കുന്നു, അത് അവരുടെ മതത്തിന്റെ അനുഗ്രഹീതമായ ഭക്ഷണമായി കണക്കാക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ, മുസ്ലീം മതത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന മുഹമ്മദ് നബി ഒരു ജീവിയുടെയും മാംസം കഴിച്ചിട്ടില്ല.

ഗരീബ്, നബി മുഹമ്മദ് നമസ്കാർ ഹേ, രാം റസൂൽ കഹായാ ।
ഏക് ലഖ് അസ്സി കൂ സൗഗന്ധ്, ജിൻ നഹിം കരദ് ചലായാ ।।
ഗരീബ്, അർസ് കുർഷ് പർ അല്ലാഹ് തഖ്ത് ഹൈ,

ഖാലിക് ബിൻ നഹിം ഖാലി ।
വേ പേഗംബർ പാക് പുരുഷ് സാഹേബ് കെ അബ്ദാലി ।।

അർത്ഥം :- ദൈവത്തിന്റെ ദൂതനായ ഒരു പുണ്യാത്മാവായ മഹാനായിരുന്നു മുഹമ്മദ് നബി. അത്തരം ഒരു ലക്ഷത്തി എൺപതിനായിരം പ്രവാചകന്മാർ (ബാബ ആദം മുതൽ മുഹമ്മദ് വരെ) മുസ്ലീം മതത്തിൽ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഇവരെല്ലാം ഒരു മൃഗത്തിനും പക്ഷിക്കും നേരെ വാൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിശുദ്ധ മനുഷ്യരായിരുന്നു. അവർ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. അവർ ദൈവാനുഗ്രഹം നേടിയവരായിരുന്നു. അതിനുശേഷം, ചില മുല്ലമാരും ഖാജിമാരും മാംസം കഴിക്കുന്ന ഈ പാരമ്പര്യം ആരംഭിച്ചു, അത് പിന്നീട് മതത്തിൽ ഒരു അസാധാരണത്വമായി (വികലമായ രൂപം) മാറി. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എല്ലാ മുസ്ലീം സഹോദരന്മാരും പാപം കഴിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ചില മുസ്ലീങ്ങൾ പുകയില കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി (പുകയില കഴിക്കൽ, ഹുക്കയിൽ വലിക്കുക). ഹിന്ദു മതത്തിലെ നിഷ്കളങ്കരായ ആളുകൾക്ക് അവരുടെ തന്ത്രം മനസ്സിലായില്ല. അവരുടെ ഉപദേശ പ്രകാരം അവരും പൂർണമായി പുകയില കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. നിലവിൽ, ഇത് പഞ്ചായത്ത് കാ പയല (ഗ്രാമത്തലവന്മാരുടെ പാനീയം) ആയി മാറിയിരിക്കുന്നു, ഇത് ഗുരുതരമായ തെറ്റാണ്. അത് അറിവില്ലായ്മയുടെ മൂടുപടമാണ്. അബദ്ധത്തിൽ പോലും ആരും അത് കഴിക്കരുത്. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി അപ്പോൾ പറഞ്ഞു, ഹേ ഭക്ത് ഹർലാൽപുകയില കഴിക്കുന്നതിന്റെ പാപങ്ങൾ കേൾക്കൂ: -

ഗരീബ്, പർദ്വാര സ്ത്രീ കാ ഖോലേ സത്താർ ജന്മ അന്ധ ഹോ ഡോലൈ ।।1।।
മദിരാ പീവേ കട്വാ പാനി സത്തർ ജന്മ ശ്വാൻ കേ ജാനി ।।2।।
മാംസ് ആഹാരി മാനവാ, പ്രത്യക്ഷ് രാക്ഷസ് ജാൻ ।
മുഖ ദേഖോ ന താസ് കാ, വോ ഫിരൈ ചൗരാസി ഖാൻ ।।3।।
സുരപാൻ മദ്യ മാംസഹാരി ഗമൻ കരൈ ഭോഗൈ പർ നാരീ ।।4।।
സത്തർ ജന്മം കട്ടത് ഹൈം ശീശം സാക്ഷി സാഹേബ് ഹൈ ജഗദീശം ।।5।।
സൌ നാരി ജാരി കർ, സുരപാൻ സൗ ബാർ ।
ഏക് ചിലം ഹുക്കാ ഭരേ, ടൂബൈ കാലി ധാർ ।।6।।
ഹുക്ക ഹർദം പീവ്തേ, ലാൽ മിലാവേ ധൂർ ।
ഇസ്മേം സംശയ് ഹൈ നഹിം, ജൻമ് പീച്ലെ സൂഅർ ।।7।।

പ്രസ്തുത വാണിയുടെ അർത്ഥം:-

വാണി നമ്പറിൽ 1 ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരു സ്ത്രീയുമായി അവിഹിത ബന്ധം വളർത്തിയെടുക്കുന്ന ഒരു പുരുഷൻ ആ പാപം നിമിത്തം അന്ധതയുടെ എഴുപത് ജന്മങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. അന്ധനായ കഴുത (ആൺ-പെൺ), അന്ധനായ കാള, അന്ധനായ പുരുഷൻ അല്ലെങ്കിൽ അന്ധയായ സ്ത്രീ എന്നിങ്ങനെ തുടർച്ചയായ എഴുപത് ജന്മങ്ങളിൽ അവൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നു.

വാണി നമ്പർ. 2:- കയ്പേറിയ മദ്യം പോലെയുള്ള വെള്ളം കുടിക്കുന്ന ഒരാൾ, ആ പാപം നിമിത്തം തുടർച്ചയായി എഴുപത് നായ് ജന്മങ്ങളിൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. വൃത്തിഹീനമായ ഓടകളിൽ നിന്നാണ് അവൻ വെള്ളം കുടിക്കുന്നത്. ഭക്ഷണം കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ മലം കഴിക്കുന്നു.

വാണി നമ്പർ. 3: - മാംസം കഴിക്കുന്നവർ വ്യക്തമായും പിശാചുക്കളാണ്. ഒരാൾ അവരുടെ മുഖം പോലും കാണരുത്, അതായത്, മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരുമ്പോൾ മാംസം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങും. അതിനാൽ, അവരെ സൂക്ഷിക്കുക. 84 ലക്ഷം തരം ജീവജാലങ്ങളുടെ ജന്മങ്ങളിൽ അവർ അലഞ്ഞു നടക്കും.

വാണി നമ്പർ. 4-5: - മാംസാഹാരം കഴിക്കുന്നവരും (പാൻ) മദ്യം (സൂറ) കുടിക്കുകയും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവർ മറ്റ് പാപങ്ങളുടെ ശിക്ഷയും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. ബെല്ലി ആട്, ആട്, പോത്ത്, പൂവൻകോഴികൾ തുടങ്ങി എഴുപത് ജന്മങ്ങൾകൊണ്ട് അവർ തലവെട്ടപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തെ സാക്ഷിയാക്കിയാണ് ഞാൻ ഇത്പറയുന്നത്. അത് സത്യമാണെന്ന് കരുതുക.

വാണി നമ്പർ. 6:- ഹുക്ക വലിക്കുന്നവർക്ക് ചിലം ഒരുക്കുന്ന ആൾ ചെയ്യുന്ന പാപം കേൾക്കൂ. ഒരിക്കൽ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന വനും ഒരിക്കൽ മദ്യപിക്കുന്നവനും ഒരിക്കൽ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവനും മേൽപ്പറഞ്ഞ കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കുന്നു. നൂറു വട്ടം വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവനും നൂറു പ്രാവശ്യം മദ്യപിക്കുന്നവനും ചെയ്യുന്ന പാപ

മാണ് ഹുക്ക വലിക്കുന്നവന് വേണ്ടി ഒരു പ്രാവശ്യം ചിലം ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ ചെയ്യുന്ന പാപം. ഒന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ, പുകയില (ഹുക്ക, ബീഡി, സിഗരറ്റ്, അല്ലെങ്കിൽ അത് കഴിക്കുന്നത്) ഉപയോഗിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് എത്രമാത്രം പാപം സംഭവിക്കും? അതിനാൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ പദാർത്ഥങ്ങളൊന്നും ഒരിക്കലും കഴിക്കരുത്.

വാണി നമ്പർ. 7: - ചില വ്യക്തികൾ സമൂഹത്തിലെ ആളുകളെ കാണുമ്പോൾ ഹുക്ക വലിക്കുകയോ മറ്റ് ലഹരി പദാർത്ഥങ്ങൾ കഴിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. സത്സംഗം ശ്രവിച്ചാൽ അവർ ദുരാചാരം ഉപേക്ഷിച്ചെങ്കിൽ, മുൻ ജന്മത്തിലും അവർ മനുഷ്യരായിരുന്നു. അവർ ലഹരിയുടെ ആസക്തി വളർത്തിയെടുക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ സത്സംഗം ആവർത്തിച്ച് കേട്ടാലും പുകയിലയോ മറ്റ് ലഹരിയോ ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്തവർ; കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ അവർ ഒരു പന്നിയുടെ ജീവിതത്തിലായിരുന്നു. പന്നിയുടെ ജീവിതത്തിൽ ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതിനാൽ, അവർക്ക് പുകയിലയുടെ ദുർഗന്ധം അനുഭവപ്പെടാനുള്ള ആസക്തിയുണ്ടാകും.

പുകയിലയെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റ് കാഴ്ചപാടുകൾ

ഹുക്ക വലിക്കുന്നവരുടെ അവസ്ഥ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു:-

(മഹാരാജ് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, അത് തമ്പാഖു കി എന്ന അധ്യായത്തിൽ ബൈത്)

പിറ്റ് ബായി ഖാംസി നിബാസി നിബാസ് । കഫ് ദൽ കലേജാ ലിയ ഹൈ ഗിരാസ് ।।
കാല് തമാഖു അരു ഗോരാ പിവാക് । ദസ് ബീസ് ലംഗർ ജഹാം ബൈഠെ ഗുട്ടാക് ।।
ബാജേ നൈ ഗുഡ് ഗുഡ് അരു ഹുക്കേ ഹാജും ।കോരേ കുബുദ്ധി ബീസാ ഹൈ ന സൂം ।।
ബാങ്കി പഗടി അരു ബാങ്കി ഹി നേ ഖുദ് ടൂബൈ അരു ടൂബോയേ ഹൈ കൈ ।।
ഗുട്ടാക് അട്ടാക്ട് മട്ടാക്ട് ലഹൂർ । ഏക് ബൈടെഗാ അടകർ ഏക് ബൈടെഗാ ദൂർ ।।
പീവൈ തമഖു പടൈ കർമ്മ മാർ । അംലി കെ മുഖ് മേ മുത്ര കി ധാർ ।
കടാ ഹി കടാ തു കർത്ത ഹമേശ് । കടാ ഹി ലേ പ്യാരേ കടാ ഹി പേശ് ।।
കാമി ക്രോധി തു ലോഭി ലബൂട്ട് । ബച്ചൻ മാൻ മേരാ ധൂമാ ന ഘൂട്ട്
ഹുക്ക ഹറാമി ഗുലാമി ഗുലാം । ധനി കേ സരേ മേ ന പഹുഞ്ചേ അലാം
പാമർ പരം ധാം ജാതേ ന കോയി । ഝൂഠേ അമൽ പർ ദയി ജാൻ ഖോയി
മൂർദ മജാവർ ഹരാമി ഹറാം । പീവേം തമാഖു സോ ഇന്ദ്രി കേ ഗുലാം
അഗ്യാൻ നീന്ദ് നാ സോ ഉഠ് ജഗ് , പീവേം തമഖു ഗയേ ഫുഠി ഭാഗ് ।
ഭാംഗ് തമാഖു പീവേം, സുരപാൻ സേ ഹേത് ।ഗോസത് മിട്ടി ഖാക്കർ ജംഗിൾ ബനേ പ്രേത് ।।
ഗരീബ്, പാൻ തമാഖു ചാബാഹിം, സാൻസ് നാക് മേ ഹേത് ।
സൊ തോ ആ കാർത്ഥ് ഗയേ, ജ്യോൻ ഭടഭുജേ കാ രേത് ।।
ഭാംഗ് തമാഖു പീവഹിം, ഗോസത് ഗല കബാബ് ।
മോർ മൃഗ് കൂം ഹൈ, ദേംഗേ കഹാം ജവാബ് ।।
ഭാംഗ് തമാഖു പീവ്തേ, ചിസ്മിയോൻ നാലി തമാം ।
സാഹിബ് തേരി സാഹിബി, ജാനേ കഹം ഗുലാം ।।
ഗൗ അപ്നി അമ്മ ഹൈ, ഇസ് പർ ചൂരി നാ ബാഹയ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഗീ ദൂദ് കോ, സബ് ഹി ആത്മ ഖായ് ।।

സംഗ്രഹം:- മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാണികളുടെ സാരം മനുഷ്യ ശരീരത്തിന് ഓക്സിജൻ ആവശ്യമാണ് എന്നതാണ്. അതിനുപകരം, പുകയിലയുടെ പുക (കാർബൺ ഡൈഓക്സൈഡ്) ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു, അതിനാൽ ആളുകൾക്ക് ഒരു ചുമ രോഗം ഉണ്ടാകുന്നു. അവർ പിറ്റ്, ബായി (അസിഡിറ്റി, വായു) എന്ന രോഗം വികസിപ്പിക്കുന്നു. ഹുക്ക വലിക്കുന്ന ഒരാളുടെ ഇരിപ്പ് ശൈലി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഹുക്ക വലിക്കുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ വ്യക്തികൾ ഹുക്കയുടെ അടുത്ത് ഇരിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഒരാൾ ദൂരെ ഇരുന്നു പറയും, എന്റെ നേരെ അൽപ്പം തള്ളുക. അപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ അയാൾക്ക് ഹുക്ക കൈമാറും. അപ്പോൾ (നേർത്ത പുക വലിച്ചെടുക്കുന്ന പൈപ്പ്) ഹുക്ക പൈപ്പ് ഗുർഡ്-ഗുർഡ് എന്ന് മുഴങ്ങുന്നു. ഹുക്ക വലിക്കുന്നതിലൂടെ അവർ സ്വയം നശിക്കും, ചെറിയ കുട്ടികൾ അവരെ അനുകരിച്ച് അതേ പാപം ചെയ്യുകയും നരകത്തിലെ കറുത്ത വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഹുക്ക വലിക്കുന്നവർ തീർച്ചയായും വളരെ നിർഭാഗ്യവാന്മാരാണ്, പുകയില

വലിക്കാൻ മറ്റുള്ളവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ അവർ മറ്റുള്ളവരെയും നശിപ്പിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നവർ മണൽ വറുത്ത് അമിതമായി ചൂടാക്കി (ഭർഭൂജ) ധാന്യപ്പൊടിക്കാരനെപ്പോലെ ജീവിതം പാഴാക്കുന്നു.

തുടർന്ന് മുഴുവൻ ജോലിയും പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം അയാൾ മണൽ തെരുവിലേക്ക് എറിയുന്നു. അതുപോലെ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ പാപം ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തിയും സമാനമായ രീതിയിൽ തന്റെ ജീവിതം പാഴാക്കി മരിക്കുന്നു. ആ ജീവിയെ നരകത്തിലേക്കും മറ്റു ജീവികളുടെ തെരുവുപോലുള്ള ജീവിതത്തിലേക്കും വലിച്ചെറിയപ്പെടുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ പാപം ചെയ്യുന്നവർ ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ എന്ത് മറുപടി പറയും, അതായത്, അവർ മിണ്ടാത്തവരായിരിക്കും.

പിന്നെ, എല്ലാ മതത്തിലും ജാതിയിലും പെട്ടവർ പാൽ കുടിക്കുകയും നെയ്യ് കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പശു നമ്മുടെ അമ്മയ്ക്ക് തുല്യമാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പശുവിനെ കൊല്ലരുത്. പുകയില വിഷയം നടക്കുന്നു:-

ഭക്തിയുടെ പാതയിലെ ഏറ്റവും വലിയ തടസ്സം പുകയിലയാണ്. നമ്മുടെ രണ്ട് നാസാരന്ധ്രങ്ങൾക്കിടയിൽ മൂന്നാമതൊരു ദ്വാരമുണ്ട്; ഒരു ചെറിയ സൂചിയുടെ ദ്വാരത്തിന് സമാനമാണ് തുറക്കുന്നതിന്റെ വലിപ്പം. നാസാരന്ധ്രത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന പുക ആ വഴിയെ അടയ്ക്കുന്നു. ആ പാത തന്നെ ദൈവം വസിക്കുന്ന മുകളിലെ ത്രികുടിയിലേക്ക് പോകുന്നു. നാം ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടേണ്ട് പാത, പുകയില ആ പാതയെ തന്നെ അടയ്ക്കുന്നു. ഹുക്ക വലിക്കുന്നവരെ നമ്മൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്; എല്ലാ ദിവസവും അവർ ഹുക്ക പൈപ്പിലൂടെ നേർത്ത ഇരുമ്പ് ദണ്ഡ് നീക്കുന്നു, അതിൽ നിന്ന് അതിൽ അടിഞ്ഞുകൂടിയപുകയുടെ അഴുക്ക് പുറത്തേക്ക് വരുന്നു. അഴുക്ക് കാരണം പൈപ്പ് അടഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. ഈശ്വരനെ പ്രാപിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് മനുഷ്യ ജീവൻ ലഭിച്ചത്. പുകയിലയുടെ പുക ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള വഴിയെ തടയുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഒരു ഭക്തന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുവാണ് പുകയില. എന്തായാലും ഹുക്ക വലിക്കുന്നവരും പുകയില നല്ലതല്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി തന്റെ മുത്തച്ഛനോ, മൂത്ത പിതൃസഹോദരനോ, പിതാവോ അല്ലെങ്കിൽ ഇളയ പിതൃസഹോദരനോ ഹുക്ക വലിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ, അവനും അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവൻ ഹുക്ക വലിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു, തുടർന്ന് മുതിർന്നവർ, സ്വയം ഹുക്ക വലിക്കുന്നു, ആ കുട്ടിയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നു, ഹുക്ക വലിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. ഇത് നല്ല കാര്യമല്ല. നിങ്ങൾ ഇത് ഒരു നല്ല കാര്യമാണെന്ന് കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളും ഇത് വലിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ അവരെ വലിപ്പിച്ചാൽ, അത് നല്ലതല്ലെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു; അതു ദോഷകരമാണ്. ശൈത്യകാലത്ത്, ചെറിയ കുട്ടികൾ ഒരു മുറിയിൽ ഉറങ്ങുന്നു, ഒരു ഹുക്ക-പുകവലിക്കുന്ന ആൾ അതേ മുറിയിൽ ഹുക്ക വലിക്കുന്നു. അവൻ സ്വയം ഒരു പാപം ചെയ്യുന്നു, അതുപോലെ തന്നെ തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ പുക വിഴുങ്ങിക്കൊണ്ട് പാപം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പാൽ കുറച്ച് കൂടി കുടിക്കൂ. നോക്കൂ, കുറച്ച് കൂടി കുടിക്കൂ എന്ന് പറഞ്ഞ് ചെറിയ കുട്ടികളെ അവരുടെ ഗ്ലാസിൽ നിന്ന് പാൽ കുടിപ്പിക്കാൻ മുത്തച്ഛനും അച്ഛനും ശ്രമിക്കുന്നു. ഈ രീതിയിൽ, അവർ അവരെ മുഴുവൻ ഗ്ലാസ് പാൽ കുടിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു, കാരണം പാൽ കുട്ടികൾക്ക് പ്രയോജനകരമാണ്. ഹുക്കയും ബീഡിയും വലിക്കരുതെന്ന് അവൻ വിലക്കിയാൽ, തീർച്ചയായും അവന്റെ ഹൃദയം പറയുന്നു: പുകയില വലിക്കുന്നത് മോശമാണ്, എന്നാൽ ഈ ദുഷ്പ്രവണത സമൂഹത്തിൽ വളരെ സാധാരണമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഒരാൾക്ക് പാപം ലഭിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ, പല ഗോത്രങ്ങളും മാംസം കഴിക്കുന്നു. ആ പാപം അവരുടെ മക്കൾക്ക് ഒരു സാധാരണ കാര്യമാണ്.

അതുപോലെ പുകയില വലിക്കുന്നതും കൊടിയ പാപമാണ്, എന്നാൽ പാപം സംഭവിക്കില്ല എന്നതും ആചാരമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഒരാൾ അത് ഉപേക്ഷിക്കണം. ഭക്തനായ ഹർലാൽ അന്നുതന്നെ തന്റെ ഹുക്കയും ചിലമ്പും പൊട്ടിച്ചു. അവൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും തന്റെ കുടുംബത്തോടും പറഞ്ഞു. അവൻ അവരെ ദീക്ഷ എടുക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. പല തലമുറകളായി, ബേരിയിലെ ആ കുടുംബങ്ങളിൽ ഹുക്ക ഇല്ലായിരുന്നു. പിന്നീട് സത്സംഗം ഇല്ലാത്തതിനാൽ ചിലർ വീണ്ടും പുകവലിക്കാൻ തുടങ്ങി.

കഴുതകളും കുതിരകളും പോലും പുകയിലയെ വെറുക്കുന്നു

ഒരു ദിവസം, കുതിരപ്പുറത്ത് കയറിയ സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി (ചുദാനി ഗ്രാമത്തിൽ, ജജ്ജാർ ജില്ലയിൽ) ചില ജോലികൾക്കായി ജിന്ദ് ജില്ലയിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോവുകയായിരുന്നു. പോകുന്ന വഴിയിൽ മൽഖേഡി (ജിന്ദ് ജില്ല) ഗ്രാമത്തിലെ വയലുകളുടെ ഇടയിരുന്നു. അദ്ദേഹം കുതിരപ്പുറത്ത് ആ വയലുകളിലൂടെ കടന്നുപോകുകയായിരുന്നു. വയലിൽ ഗോതമ്പിന്റെ തുകൾ ഉയർന്നു നിന്നു. പെട്ടെന്ന് പാത ഉപേക്ഷിച്ച് കുതിര ഗോതമ്പ് വിളയിലൂടെ നടക്കാൻ തുടങ്ങി. പറമ്പിൽ വിളകളുടെ സൂക്ഷിപ്പുകാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ വടികളുമായി ഓടി എത്തി, മഹാരാജ് ഗരീബ്ദാസ് ജിയെ അടിക്കാൻ ഒരുങ്ങി, നിനക്ക് ഭ്രാന്ത് പിടിച്ചോ? ഞങ്ങളുടെ കൃഷി നശിപ്പിച്ചു. നിങ്ങൾക്ക് കുതിരയെ നേരെ ഓടിക്കാൻ കഴിയില്ലേ? അവർ സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയെ വടികൊ മഹാരാജ് അടിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ഉടൻ, അവരുടെ കൈകൾ തലയ്ക്ക് മുകളിലൂടെ മരവിച്ചു നിന്നു. ശിലാ വിഗ്രഹം പോലെ എല്ലാവരും അവരവരുടെ സ്ഥലത്ത് നിന്നു. അഞ്ചു മിനിറ്റോളം അവർ അങ്ങനെ തന്നെ നിന്നു. അവരെ അനുഗ്രഹിക്കാൻ സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി കൈ ഉയർത്തിയപ്പോൾ, അവരുടെ ചലനമില്ലായ്മ അവസാനിക്കുകയും എല്ലാവരും പുറകിൽ വീഴുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നും വടികൾ താഴെ വീണു. തളർവാതം പിടിച്ച പോലെ അവർക്ക് തോന്നി. അയാൾ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനല്ലെന്ന് പരിചാരകർക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ അധികം സമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. എല്ലാവരും കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ക്ഷമ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പറഞ്ഞു, അല്ലയോ നിരപരാധികളേ, ഒരു യാത്രക്കാരനോട് ഇങ്ങനെയാണോ പെരുമാറേണ്ടത്? നിങ്ങൾ എന്നെ തല്ലാൻ ഓടി. കുറഞ്ഞത് നിങ്ങൾ ആദ്യം ചോദിക്കേണ്ടതായിരുന്നു, എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ കൃഷിയുടെ നടുവിൽ കുതിരയെ കൊണ്ടുപോയത്? ആ കർഷകർ പറഞ്ഞു, ഇപ്പോൾ പറയൂ, എന്തിനാണ് കുതിര വിളയുടെ നടുവിൽ പോയത്? സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി ചോദിച്ചു, ഈ വിളയ്ക്ക് മുമ്പ് നിങ്ങൾ ഈ വയലിൽ എന്താണ് വിതച്ചത്? അവർ പറഞ്ഞു - ഞങ്ങൾ ബാർലി വിതച്ചിരുന്നു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി ചോദിച്ചു, അതിന് മുമ്പ് നിങ്ങൾ എന്താണ് വിതച്ചത്? അവർ പറഞ്ഞു - ഞങ്ങൾപുകയില വിതച്ചിരുന്നു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പറഞ്ഞു - ആ പുകയിലയുടെ ദുർഗന്ധം ഇപ്പോഴും ഈ വയലിൽ ഉണ്ട്. അതിന്റെ ദുർഗന്ധത്താൽ അസ്വസ്ഥനായി, പാത ഉപേക്ഷിച്ച് എന്റെ കുതിര ദൂരെ പോകാൻ തുടങ്ങി. നിങ്ങൾ ആ പുകയില വലിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ മൃഗങ്ങളെക്കാൾ മോശമാണ്. ശ്രദ്ധിച്ച് കേൾക്കുക ഇന്നു മുതൽ ഈ ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ളവർ ആരും ഹുക്ക വലിക്കുകയോ പുകയില ഉപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല.

നിങ്ങൾ എന്റെ കൽപ്പന അനുസരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഗ്രാമത്തിന് വലിയ നഷ്ടം സംഭവിക്കും. അന്നേരം എല്ലാവരും പറഞ്ഞു - ശരി. മഹാരാജ് പോയതിനുശേഷം അവർ പറഞ്ഞു, നമുക്ക് നമ്മുടെ ഹുക്തി (ചെറിയ ഹുക്ക) നിറയ്ക്കാം അവർ ഹുക്ക്തി (ചെറിയ ഹുക്ക) നിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവരുടെ കൈയിൽ നിന്ന് ചിലം താഴെ വീണ് ഉടഞ്ഞു. അവർ മറ്റൊരു ഹുക്തിയുടെ ചിലം കൊണ്ടുവന്നു; അതും അവരുടെ കൈയിൽ ചെറിയ കഷ്ണങ്ങളായി. വയലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ ഹൃുക്തികളും ഉടഞ്ഞു പോയി .ചിലവും ഒടിഞ്ഞു.ഇത് ആ മഹാത്മാവിന്റെ ദൈവിക പ്രവൃത്തിയാണെന്ന് പരിചാരകർ ഭയന്നു, ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഗ്രാമത്തിലെ എല്ലാ ഹുക്കുകളും ചിലമ്പുകളും തകർന്നു.ഗ്രാമമാകെ പ്രക്ഷുബ്ധമായി. .ഭയങ്കരമായ അന്തരീക്ഷം രൂപപ്പെട്ടു.പരിപാലകർ ഗ്രാമത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ കാരണം എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കി.അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ ആ ഗ്രാമത്തിൽ ആരും ഹുക്ക വലിച്ചിട്ടില്ല. ഗ്രാമത്തിന്റെ പേര് മാല്ഖേഡി എന്നാണ്.

ഹുക്ക വലിക്കുന്നവർ പൊങ്ങച്ചം പറയുന്നു, എന്റെ പക്കൽ കയ്പുള്ള പുകയിലയുണ്ട്; ഇതെടുത്ത് ചിലമ്പിൽ നിറയ്ക്കുക. മറ്റൊരാൾ പറയുന്നു, എന്റേതും കയ്പേറിയതാണ്. മരണശേഷം, കയ്പുള്ള പുകയില കഴിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ വായിൽ യമന്റെ സന്ദേശവാഹകർ മൂത്രമൊഴിക്കുമെന്ന് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർ പറയുന്നു, നിങ്ങൾ എപ്പോഴും കയ്പേറിയ പുകയില കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; ഇപ്പോൾ പ്രിയനെ, കയ്പേറിയ മൂത്രം കുടിക്കൂ. അവർ അവന്റെ വായ തുറക്കുകയും

മൂത്രം അവന്റെ വായിലേക്ക് ഒഴിക്കുന്നു.

സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി ഈ ദൈവിക പ്രവൃത്തി ചെയ്തത് ആളുകളെ ഈ ദുശ്ശീലം ഉപേക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. അറിവിന്റെ പ്രഭാവം ഒരുവനെ എന്നന്നേക്കുമായി ഒരു ദുഷ്പ്രവണത ഉപേക്ഷിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. സത്സംഗത്തിൽ നിന്നാണ് (ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ) അറിവ് ലഭിക്കുന്നത്. സത്സംഗം കേൾക്കാനുള്ള താൽപര്യം വളർത്തിയെടുക്കുക. സത്സംഗം ശ്രവിക്കുക.

അഭ്യർത്ഥന: - മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ഉപയോഗം പൂർണ്ണമായും ഉപേക്ഷിക്കുക. ഇത് നിങ്ങളുടെ ജീവിത പാത എളുപ്പത്തിലാക്കാൻ സഹായിക്കും.

ലഹരി നാശത്തിന് കാരണമാകുന്നു

മദ്യം, ചണ, കറുപ്പ്, ഹെറോയിൻ മുതലായവയുടെ ലഹരിയാണെങ്കിലും അത് നിങ്ങളുടെ സമ്പൂർണ നാശത്തിന് കാരണമാകും. ഒന്നാമതായി, ലഹരി ഒരാളെ പിശാചാക്കുന്നു. അപ്പോൾ അത് ശരീരത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന് നാല് പ്രധാന അവയവങ്ങളുണ്ട്: - 1. ശ്വാസകോശം, 2. കരൾ, 3. വൃക്കകൾ, 4. ഹൃദയം. മദ്യം ആദ്യം ഈ നാല് അവയവങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ഹെംപ് തലച്ചോറിനെ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കുന്നു.മദ്യത്തേക്കാൾ, ഹെറോയിൻ ഒരാളുടെ ശരീരത്തെ പൊള്ളയാക്കുന്നു. കറുപ്പ് ഒരാളുടെ ശരീരത്തെ ദുർബലമാക്കുന്നു. ഇത് പ്രവർത്തനം നിർത്തുന്നു. കറുപ്പ് ചാർജ് ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ ഇത്

പ്രവർത്തിക്കൂ. രക്തം മലിനമാകുന്നു. അതിനാൽ, ഈ ലഹരി വസ്തുക്കൾ ഗ്രാമത്തിലോ നഗരത്തിലോ ,വീട്ടിലോ സൂക്ഷിക്കാൻ പോലും പാടില്ല. അവ കഴിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ പോലും പാടില്ല.

ഒരാൾ ഡൽഹിയിലെ പാലം എയർപോർട്ടിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. ഇത് 1997 ആണ്. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമാസ വേതനം പന്ത്രായിരം രൂപയായിരുന്നു. ഈ ദാസ് (രാംപാൽ ദാസ്) ഡൽഹിയിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ സത്സംഗം നൽകാൻ പോയി. അവിടെ സത്സംഗം നടക്കുന്ന വീട്ടിൽ ഒരു വൃദ്ധ തന്റെ മൂന്ന് പേരക്കുട്ടികളോടൊപ്പം വന്നു. സത്സംഗം നടത്തുന്നവരുടെ പിതൃസഹോദരിയായിരുന്നു അവർ. അവർ ഗ്രാമത്തിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശത്തുള്ള ഒരു പ്ലോട്ടിലെ ഒരു വീട്ടിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. ഡൽഹി എയർപോർട്ടിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ആ മനുഷ്യൻ അവളുടെ മകനായിരുന്നു. അവൻ ധാരാളം മദ്യം കഴിക്കുമായിരുന്നു. അവൻ തന്റെ വീട് നശിപ്പിച്ചു. ദിവസവും മദ്യപിച്ച് വീട്ടിലെത്തുമെന്നതിനാൽ ഭാര്യയെയും കുട്ടികളെയും ഇയാൾ മർദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു, ഭാര്യ അവനെ എതിർത്തു; എല്ലാ ദിവസവും ഒരു മഹാഭാരതം നടന്നിരുന്നു. മക്കളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഭാര്യ അവരുടെ സ്വന്തം വീട്ടിലേക്ക് പോയി. മുത്തശ്ശി കുട്ടികളെ പരിപാലിച്ചു, തുടർന്ന് അവർ തന്നെ പോയി മരുമകളെ കൗൺസിലിംഗ് നടത്തി അവളെ തിരികെ കൊുവന്നു. സത്സംഗം സ്വന്തം ജ്യേഷ്ഠന്റെ വീട്ടിലായിരുന്നതിനാൽ അന്ന് രാത്രി ആ വൃദ്ധ കൊച്ചുമകളോടും മരുമകളോടും ഒപ്പം വന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവൾക്ക് വരേണ്ടി വന്നു. സത്സംഗത്തിൽ (ആത്മീയ പ്രഭാഷണം) എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും പ്രഭാഷണം നടത്തുന്നു. ആദ്യം, ഈശ്വര ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഗുണവും ചെയ്യാത്തതിന്റെ ദോഷവും വിശദമായി വിവരിക്കുന്നു. അന്ന് മദ്യപൻ ആദ്യം പോയത് അവന്റെ വീട്ടിലേക്കാണ്. വീട്ടിൽ ആരെയും കാണാതെ വന്നപ്പോൾ കുറച്ചു നേരം അവിടെ ഇരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു അയൽക്കാരൻ അവനോട് പറഞ്ഞു - നിന്റെ അമ്മ കുടുംബം മുഴുവനും നിന്റെ മൂത്ത പിതൃസഹോദരന്റെ വീട്ടിൽ പോയിരിക്കുന്നു, അവിടെ ഒരു സത്സംഗം നടക്കുന്നു, അവർക്കെല്ലാം അവിടെത്തന്നെ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാകും. അത് ദൈവത്തിന്റെ ആഗ്രഹമായിരുന്നു; അവനും സത്സംഗത്തിന് പോയി, മദ്യപിച്ചതിനാൽ ഏറ്റവും പിന്നിൽ ഇരുന്നു.

സത്സംഗ വചനം:- സത്സംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, മനുഷ്യ ജീവിതം നേടിയ ശേഷം, മംഗളകർമങ്ങൾ ചെയ്യാത്തവന്റെ ഭാവി നരകമാകുന്നു. മദ്യപിക്കുന്നവൻ, അവന്റെ വർത്തമാനവും ഭാവിയും നരകമാണ്. ലഹരി മനുഷ്യർക്കുള്ളതല്ല. അത് മനുഷ്യനെ പിശാചാക്കി മാറ്റുന്നു. മുൻ ജന്മങ്ങളിൽ പുണ്യ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള ആളുകൾക്ക് ആ പുണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായി അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതത്തിൽ നല്ല

ജോലിയോ നല്ല ബിസിനസ്സോ ഉണ്ടാകും. വർത്തമാന കാലത്ത്, അവർ ഐശ്വര്യമോ, ഭക്തിയോ, ദാനമോ, പുണ്യമോ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, ഭാവി ജന്മങ്ങളിൽ കഴുതയോ, പട്ടിയോ, പന്നിയോ, കാളയോ ആയി കഷ്ടപ്പെടുകയും ചവറുകൾ തിന്നുകയും ചെയ്യും.

ഒരു മനുഷ്യൻ (പുരുഷൻ/സ്ത്രീ) ജീവിതത്തിൽ, മുൻകാല മംഗള കർമ്മങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, ഒരാൾക്ക് നല്ല ഭക്ഷണം ലഭിച്ചതുപോലെ, ഒരാൾക്ക് നല്ല മനുഷ്യ ശരീരം ലഭിച്ചു. ഒരാൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കാം. ദാഹം തോന്നിയാൽ വെള്ളം കുടിക്കാം. വേണമെങ്കിൽ പാലോ ചായയോ കുടിക്കാം. ഒരാൾക്ക് പഴങ്ങളോ ഉണങ്ങിയ പഴങ്ങളോ (കശുവണ്ടി-ബദാം) കഴിക്കാം. സമ്പൂർണ ഗുരുവിനെ നേടിയ ശേഷം ശുദ്ധ ഹൃദയത്തോടെ ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കുന്നില്ല, സത്സംഗത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല, ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, കഴുത, കാള, നായ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അടുത്ത ജന്മങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ദുരിതം അനുഭവിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് കൃത്യസമയത്ത് ഭക്ഷണമോ വെള്ളമോ ലഭിക്കില്ല, ചൂട്, തണുപ്പ്, പ്രാണികൾ, ഈച്ചകൾ എന്നിവയിൽ നിന്ന് സ്വയം പ രിരക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മാർഗവുമില്ല. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ, കൊതുക് വലയും ഓൾ ഔട്ട് കൊതുക് അകറ്റലും ഉപയോഗിച്ച് നിങ്ങൾ സ്വയം പരിരക്ഷിക്കുന്നു. ചൂടിൽ നിന്ന് സ്വയം പരിരക്ഷിക്കാനുള്ള വഴികൾ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തി, എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരു മൃഗമാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് ലഭിക്കും? പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയിൽ നിന്ന് നേടിയ അറിവ് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്: -

ഗരീബ്, നർ സേതി തു പശുവാ കീജേ, ഗധാ ബയേൽ ബനായീ ।
ഛപ്പൻ ഭോഗ് കഹാം മാൻ ബോറേ, കുരാഡി ചർണേ ജായ് ।।

അർത്ഥം:- ഭക്തിയും ഐശ്വര്യവും ഇല്ലാത്തവൻ മനുഷ്യ ശരീരം വിട്ടശേഷം കഴുത, കാള മുതലായവയുടെ ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന ആഹാരം ലഭിക്കുകയില്ല. ഒരു കഴുതയായി, മാലിന്യക്കൂമ്പാരത്തിൽ നിന്ന് ചപ്പുചവറുകൾ തിന്നും. ഒരാൾ കാളയായാൽ മൂക്കിൽ ഒരു കയർ കൊണ്ട് കെട്ടും. ദാഹം തോന്നിയാൽ ഒരാൾക്ക് വെള്ളം കുടിക്കാനോ വിശന്നാൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കാനോ കഴിയില്ല. ഈച്ചകളിൽ നിന്നും പ്രാണികളിൽ നിന്നും സ്വയം സംരക്ഷിക്കാൻ ഒരു വാൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇത് ഒരു കൂളർ, ഫാൻ അല്ലെങ്കിൽ കൊതുക് വല എന്നിവയാണെന്ന് കരുതുക. അമിതമായ പാപങ്ങൾ സമ്പാദിച്ച ജീവജാലങ്ങൾ മൃഗ ജീവിതത്തിൽ അവയുടെ വാൽ പോലും അറ്റുപോകുന്നു. ഒന്നു മുതൽ ഒന്നര അടി വരെ നീളമുള്ള കുറ്റി മാത്രമാണ് അവശേഷിക്കുന്നത് അത് കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരു കാളയുടെ പിൻ കാലിന്റെ കുളമ്പിന്റെ മധ്യഭാഗത്ത് 1.5 ഇഞ്ച് നീളമുള്ള ആണി കുളമ്പിന്റെ ഉള്ളിൽ കുത്തി കയറി. നടക്കുന്നതിനിടയിൽ അത് അകത്തേക്ക് തള്ളി കയറി ,കാള മുടന്താൻ തുടങ്ങി. കാളയ്ക്ക് ഒരു മുടന്ത് ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം, നടക്കുമ്പോൾ അത് ശരിയാകുമെന്ന് ഉഴവുകാരന് കരുതി. കാളയ്ക്ക് ഒരു മുടന്ത് ഉണ്ടായാൽ, കാള നടന്ന് കൊിരുന്നാൽ അത് അനായാസമാകുമെന്ന് പലപ്പോഴും ഇത് സംഭവി ക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത്തവണ അതുണ്ടായില്ല. കാള പകൽ മുഴുവൻ കലപ്പയിൽ നടന്നു. തിരികെ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് അവൻ കാല് ന ിലത്ത് വെക്കുകയായിരുന്നു. പതുക്കെ നടക്കാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. വീട്ടിൽ എത്തിയ ഉടനെ അവൻ ഇരുന്നു. കാലിത്തീറ്റ പോലും കഴിച്ചില്ല. വേദന അസഹനീയമായതിന ാൽ അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് കണ്ണുനീർ വീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രാവിലെ കാള എഴുന്നേറ്റില്ല; അവൻ കിടന്നു. കാലിൽ ഒരുപാട് നീരു വന്നിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വൈദ്യനെ വിളിച്ചു വരുത്തി. പണ്ടത്തെ ചികിത്സ ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. പ രിശോധിച്ചപ്പോൾ കാൽമുട്ട് ഉളുക്കിയതായി വൈദ്യൻ പറഞ്ഞു. പഴയ ശർക്കര ചതച്ച് മയപ്പെടുത്തി മുട്ടിൽ കെട്ടുക. അത് സുഖപ്പെടുത്തും. ആണി കുളമ്പിൽ ഉണ്ടായി രുന്നു, അതിന് പകരം കാൽമുട്ടിന് ചികിത്സ നൽകുകയായിരുന്നു. ഇത് ഏകദേശം ഒരു മാസത്തോളം തുടർന്നു. ഒരു ദിവസം പിൻ കാലിന്റെ കുളമ്പിൽ നിന്ന് പ ഴുപ്പ് ഒലിച്ചിറങ്ങുന്നത് കുടുംബത്തിലെ ഒരാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവൻ വൃത്തിയാക്കിയപ്പോൾ ആണി കണ്ടെത്തി. അയാൾ ഏതോ ഉപകരണം ഉപയോഗിച്ച് ആണി പുറത്തെടുത്തു. തുടർന്ന് ഒരാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ കാള സുഖം പ്രാപിച്ചു. കാലിത്തീറ്റ തിന്നുകയും വെള്ളം മുഴുവൻ കുടിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദയവായി ചിന്തിക്കുക:- ഈ ജീവി മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ സ്വപ്നത്തിൽ പോലും ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല - ഒരു ദിവസം ഞാനും ഒരു കാളയാകും. ഇപ്പോൾ അയാൾക്ക് എവിടെയാണ് വേദന എന്ന് പറയാൻ പോലും കഴിയില്ല.

കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചു:-

കബീർ, ജിവ്ഹാ തോ വോഹേ ഭലി, ജോ രഹൈ ഹരിനാം ।
നാ തോ കാട്ട് കേ ഫെങ്ക് ദിയോ, മുഖ് മേ ഭലോ ന ചാം ।।

അർത്ഥം: - ശരീരത്തിന്റെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു അവയവമാണ് നാവ്. ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാനും നാം (മന്ത്രം) പാരായണം ചെയ്യാനും ഇത് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈ നാവു കൊണ്ട് ഒരാളോട് മോശമായ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ച് ഒരു വ്യക്തി പാപം ചെയ്യുന്നതിനാൽ അത് ഉപയോഗശൂന്യമാണ്. ശക്തനായ ഒരാൾ ദുർബലനായ ഒരു വ്യക്തിയോട് എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് പറയുന്നു, അത് കാരണം അവന്റെ ആത്മാവ് കരയുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അടി കിട്ടിയേക്കുമെന്ന് അറിയാവുന്നത് കൊണ്ട് അവനത് പറയാനാവില്ല. ഇതൊരു പാപമാണ്. പിന്നെ ആരെയെങ്കിലും വിമർശിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരാൾക്കെതിരെ കള്ളസാക്ഷ്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, കള്ളം പറഞ്ഞ് ബിസിനസ്സിൽ ഒരാളെ വഞ്ചിച്ചു കൊണ്ട്; ഒരു വ്യക്തി തന്റെ നാവുകൊണ്ട് നിരവധി പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. ഒരു വ്യക്തി തന്റെ/അവളുടെ നാവ് നന്നായി ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതായത്, ഒരാൾ ശുഭകരമായ വാക്കുകൾ സംസാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ശാന്തമായ സംസാരം ഇല്ലെങ്കിൽ, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതായത് ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് ചെയ്യണമെന്ന് പരമോന്നത ദൈവം കബീർ പറഞ്ഞു. ധർമ്മപരമായ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കാതെ, ദൈവനാമം നാവുകൊണ്ട് ഉരവിടുകയുമില്ലെങ്കിൽ, അത് കഠിനമാക്കി വലിച്ചെറിയണം. അവൻ/അവൾ പാപങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

(നാവ് കഠിനമാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ആരെയെങ്കിലും അറിയിക്കാനുള്ള ഒരു വാചകം മാത്രമാണ്. നാവ് മുറിച്ച് വലിച്ചെറിയരുത്. മംഗള കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുക, മംഗളകരമായ വാക്കുകൾ സംസാരിക്കുക. ഒരാൾ ദൈവനാമം ചൊല്ലുകയും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈ നാവിന്റെ മാംസം ഈ വായിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നത് നല്ലതല്ല.)

നിലവിൽ (1970 മുതൽ), ഒരു മനുഷ്യന് പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങൾ ലഭ്യമാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി അവൻ അനുദിനം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകന്നു പോകുന്നു. ദുരിതങ്ങൾ അതേ വേഗത്തിലാണ് അവനെ സമീപിക്കുന്നത്. സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയിൽ പുരോഗതിയുണ്ട്, പക്ഷേ മാനസിക സമാധാനം അവസാനിച്ചു. ലഹരിയാണ് അതിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണം. ഒരു അച്ഛൻ ജോലിക്ക് പോയിരിക്കുന്നു. അച്ഛൻ വന്ന് അത്യാവശ്യം സാധനങ്ങൾ കൊണ്ട് വരുമെന്ന് കുട്ടികൾക്ക് ഒരു പ്രതീക്ഷയുണ്ട്.അച്ഛൻ വന്നാൽ കൊച്ചുകുട്ടികൾ ഓടിച്ചെന്ന് അച്ഛനെ ചേർത്തു പിടിച്ച് സ്നേഹം സ്വീകരിക്കും. പിതാവ് ലഹരി ഉപയോഗിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് അവരുടെ വീട്ടിൽ അസ്വസ്ഥത ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. കുട്ടികൾ ഭയത്തോടെ തുടരുന്നു. അവരുടെ മാനസികവും ശാരീരികവുമായ വികസനം തകരാറിലാകുന്നു. ആ വീട് നരകമാകുന്നു. മദ്യം കഴിച്ച് അശ്രദ്ധരാകുന്നവർക്ക് ഇന്ന് സമൂഹത്തിൽ ബഹുമാനം പോലുമില്ല.

അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ആ മനുഷ്യൻ നായയായി മാറുകയും മലം തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ അഴുക്കുചാലിൽ നിന്ന് വെള്ളം കുടിക്കും. പിന്നെ മറ്റ് മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും ആയിത്തീരുമ്പോൾ അവൻ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കും. അതിനാൽ, എല്ലാ ലഹരികളും ദുരാചാരങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു മനുഷ്യജീവിതം നയിക്കുക. പരിഷ്കൃത സമൂഹവും സമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കട്ടെ. ഒരു മദ്യപാനി അനേകം ആളുകളുടെ ആത്മാവിനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു: അവന്റെ ഭാര്യ, അവന്റെ ഭാര്യയുടെ മാതാപിതാക്കൾ, അവന്റെ സഹോദരങ്ങൾ, അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ, അവന്റെ മക്കൾ എന്നിങ്ങനെ. വെറും ഒരു മണിക്കൂർ ലഹരിയുടെ ഉപയോഗം ഒരാളുടെ സമ്പത്തും മാനവും കുടുംബത്തിന്റെ മുഴുവൻ സമാധാനവും നശിപ്പിക്കുന്നു വീട്ടിൽ. ആ വ്യക്തിക്ക് ഭാവിയിൽ സന്തോഷിക്കാൻ കഴിയുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. അവൻ നരക ജീവിതംനയിക്കും. അതിനാൽ, ഒരാൾ ചിന്തിക്കുകയും

ഉടൻ തന്നെ ദുർവ്യത്തികൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും വേണം.

ചോദ്യം:- അടുത്ത ജന്മത്തിൽ എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് ആരാണ് കണ്ടത്?

ഉത്തരം: - ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരിക്കൽ ഒരു അന്ധൻ ഒരു കാട്ടിലേക്ക് പോകുകയായിരുന്നു. ഒരു മാന്യൻ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു: അയ്യോ സഹോദര ഇങ്ങോട്ട് പോകരുത്. ഈ വഴി കൊടും കാട്ടിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. മാരകമായ സിംഹങ്ങളും ചീറ്റപ്പുലികളും അവിടെ വസിക്കുന്നു. മടങ്ങിപ്പോകൂ. അന്ധൻ മദ്യപിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അവൻ തൽക്ഷണം തന്നെ പിൻവാങ്ങും. മദ്യലഹരിയിലാണെങ്കിൽ, അവൻ പറയും: സിംഹം, ചീറ്റ, പാമ്പ് തുടങ്ങിയ മാരക മൃഗങ്ങൾ കാട്ടിൽ വസിക്കുന്നത് ആരാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്? ഇതു പറഞ്ഞു അവൻ തന്റെ വഴിയിൽ മുന്നോട്ട് പോകും.

ദയവായി ചിന്തിക്കുക: - അന്ധന് കാണാൻ കഴിയില്ല, അവൻ കാഴ്ചയുള്ള ഒരാളെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല, പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ഒരാൾ അവനെ ഉപദേശിക്കുന്നത്? അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, കാഴ്ചയുള്ള വ്യക്തി സംസാരിച്ച അതേ വിധി അവനും നേരിടേണ്ടിവരും. സിംഹങ്ങൾ അവനെ കൊല്ലും.

അതുപോലെ, ഗുരുകന്മാർ കാഴ്ചയുള്ള (അറിവിന്റെ കണ്ണുകൾ) ആളുകളാണ്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അവർ നമ്മളോട് പറയുന്നു. നാം (അന്ധർ) അറിവിന്റെ കണ്ണുകളില്ലാത്തവരാണ്. സന്യാസിമാരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ വിശ്വസിച്ച് നമ്മുടെ പാത മാറ്റിയില്ലെങ്കിൽ, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ തന്നെ നമുക്കും സംഭവിക്കും.

നർ സേ ഫിർ പീച്ചേ തു പശുവാ കീജൈ, ഗധാ ബയൽ ബനായി ।
ഛപൻ ഭോഗ് കഹാം മൻ ബൗരേ, കുരഡി ചർനേ ജായി ।।

ചിലർ ഇങ്ങനെയും പറയുന്നു - എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് കാണാം. അവരോട് ഉള്ള ഒരു അഭ്യർത്ഥനയാണ് - കഴുതയായ ശേഷം നിങ്ങൾ എന്ത് കാണും? പിന്നെ ചുമട്ടുകാരനെ കാണും. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ സത്സംഗത്തിൽ (ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ) എപ്പോഴും നൽകപ്പെടുന്നു.

വീട്ടിൽ ആരുമില്ലാതിരുനിരുന്നതിനാലും വീട് പൂട്ടിയതിനാലും ആ മദ്യപനി സത്സംഗത്തിന് വന്നിരുന്നു കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം, അദ്ദേഹം ശാന്തനായി, സത്സംഗം മുഴുവൻ കേൾക്കേണ്ടിവന്നു. അന്നു മുതൽ ആ മനുഷ്യൻ മദ്യം കഴിച്ചിട്ടില്ല, മറ്റൊരു ലഹരിയും കഴിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം തന്നെ ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും തന്റെ കുടുംബത്തെ മുഴുവൻ ദീക്ഷ സ്വീകരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. രാവിലെ, ഞങ്ങൾ (സന്ത് രാംപാൽജി കൂടാതെ സത്സംഗത്തിന് വന്ന ചില ഭക്തർക്കൊപ്പം) ഗ്രാമത്തിന് പുറത്തേക്ക് നടക്കാൻ പോകുമ്പോൾ, വഴിയിൽ ആ മനുഷ്യന്റെ (വിമാനത്താവളത്തിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന) വീട്. അവന്റെ അമ്മ തെരുവിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു, മഹാരാജ് ജി ചായ കുടിച്ചിട്ട് പോകൂ. ആ ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു ഭക്തൻ പറഞ്ഞു, ദയവായി അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകൂ. ഈ കുടുംബം നശിച്ചു. ഗുരുജിയുടെ വരവ് കൊണ്ട് ഒരു വീട് ശുദ്ധമാകും. ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ഞങ്ങൾ അഞ്ചുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. മുറ്റത്ത് കട്ടിൽ ഇരിക്കാൻ ഇട്ടുതന്നു. അത് മെയ് മാസമായിരുന്നു. ഒരു മരത്തിന്റെ തണലുായിരുന്നു. അവന്റെ അമ്മ മരുമകളോട് പറഞ്ഞു: മകളേ, ചായ ഉണ്ടാക്കൂ. ആ മകൾ അടുപ്പ് കത്തിച്ച് കെറ്റിലിൽ വെള്ളമിട്ട് ചായ ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങി. അരമണിക്കൂറിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു, ചായ വേഗം കൊണ്ടു വരൂ, മാതാപിതാക്കളുടെ സേവനവും ബഹുമാനവും നമുക്ക് ചുറ്റിക്കറങ്ങാൻ പോകണം. പിന്നെ സത്സംഗം നൽകാൻ മറ്റൊരു ഗ്രാമത്തിലും പോകണം. അപ്പോഴും ആ മകൾ കെറ്റിലിനടിയിൽ അടുപ്പ് കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞങ്ങൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ കരയാൻ തുടങ്ങി.

ആ ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു ഭക്തൻ അവളുടെ അടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ, വീട്ടിൽ പഞ്ചസാരയോ ചായയോ പാലോ ഇല്ലെന്ന് അയാൾ കണ്ടെത്തി. ആ മനുഷ്യന്റെ അമ്മയും കരയാൻ തുടങ്ങി. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോയി മഹാരാജ് ജി നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കൂ. ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം ആ മനുഷ്യൻ അതിരാവിലെ തന്റെ ജോലിക്ക് പോയിരുന്നു.

കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഞങ്ങൾ ഡൽഹിയിൽ തന്നെ പഞ്ചാബ് ഖോട്ട് ഗ്രാമത്തിൽ സത്സംഗം നടത്തുകയായിരുന്നു. ആ മനുഷ്യൻ തന്റെ അമ്മയെയും ഭാര്യയെയും മൂന്ന് പെൺ മക്കളെയും കൂട്ടി അവിടെ സത്സംഗത്തിന് കാറിൽ കൊണ്ടു വന്നു. നേരത്തെ ഒരു ജീർണിച്ച ബൈക്ക് ഇയാളുടെ പക്കലുായിരുന്നു. അന്ന് കുട്ടികളെല്ലാം ഭംഗിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു, പപ്പാ ഇപ്പോൾ മമ്മിയോട് വഴക്കിടാറില്ല, അച്ഛൻ തന്റെ ശമ്പളം മുഴുവൻ മുത്തശ്ശിക്ക് നൽകുന്നു, ഞങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങി. അമ്മൂമ്മ പറഞ്ഞു, ഞങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ച അത്തരമൊരു കാഴ്ചയാണ് ഞങ്ങൾക്ക് അന്ന് ലഭിച്ചത്. ഞാൻ പറഞ്ഞു, അമ്മേ, നിങ്ങളുടെ മകൻ മോശമായിരുന്നില്ല, ഈ നല്ല ചിന്തകൾ അവൻ ഒരിക്കലും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല, ഈ നല്ല ചിന്തകൾ നേരത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ ഒരിക്കലും ഒരു തെറ്റും ചെയ്യില്ലായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം പരമേശ്വരനായ കബീറിന്റെ കൃപയാൽ സംഭവിച്ചതാണ്. അന്ന് സത്സംഗത്തിന് വന്നപ്പോൾ അവന്റെ ആത്മാവിലെ അഴുക്ക് ശുദ്ധമായി.നരകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കഴിയുന്നു. നിന്റെ കുടുംബം.ദൈവം വിധിച്ച പെരുമാറ്റച്ചട്ടം പാലിക്കുക.നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രതിസന്ധിയും നേരിടേണ്ടി വരില്ല.ഭക്തി തുടരുക. നിങ്ങളുടെ നിരവധി തലമുറകൾ രക്ഷിക്കപ്പെടും. ഈ രീതിയിൽ, സത്സംഗം മനുഷ്യരുടെ പരിഷ്കരണത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു, അത് ലോകത്ത് സമാധാനവും പരസ്പര സ്നേഹവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. സത്സംഗത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾ കേൾക്കണം. ഭക്തി മര്യാദ എന്ന പുസ്തകം വായിക്കുക വായിക്കുക.

മാതാവിന്റെയും പിതാവിന്റെയും സേവനം, കൂടാതെ ആദരവ് കാണിക്കുന്നത് പരമ കർത്തവ്യമാണ്.

മാതാപിതാക്കളുടെ സേവനവും ബഹുമാനവും ഒരു പ്രധാന കടമയാണ് എല്ലാ രക്ഷിതാക്കൾക്കും ഒരു ആഗ്രഹമുണ്ട് - എന്റെ കുട്ടി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണം, അവൻ സമൂഹത്തിൽ അപകീർത്തി സമ്പാദിക്കരുത്, അവൻ നല്ല സ്വഭാവവും അനുസരണവും ഉള്ളവനാകണം, നമ്മുടെ വാർദ്ധക്യത്തിലും അവൻ നമ്മെ സേവിക്കണം, നമ്മുടെ മരുമകൾ ഞങ്ങളുടെ ഉപദേശം പാലിക്കണംം, അവൾ സമൂഹത്തിൽ നമ്മുടെ നല്ല ബഹുമാനം നിലനിർത്തണം, നമ്മുടെ വാർദ്ധക്യത്തിലും അവൾ നമ്മെ സേവിക്കണം, അവൾ സ്നേഹപൂർവ്വം പെരുമാറണം. സത്യയുഗം, ത്രേതായുഗം, ദ്വാപരയുഗം വരെ ഈ പെരുമാറ്റച്ചട്ടം അതിന്റെ പരമോന്നതിയിൽലായിരുന്നു. എല്ലാവരും സന്തോഷകരമായ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു. കലിയുഗത്തിൽ, കുറച്ച് സമയത്തേക്ക് എല്ലാം ശരിയായിരുന്നു, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സ്ഥിതി വിപരീതമാണ്. രചയിതാവിന് (രാംപാൽ ദാസ്) അത് മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള ആഗ്രഹമുണ്ട്. ദൈവകൃപയാൽ, അറിവിന്റെ വെളിച്ചത്താൽ എല്ലാം സാധ്യമാകുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു; അത് അതുപോലെ സംഭവിക്കുന്നു, ഭാവിയിലും സംഭവിക്കും. എന്റെ ആത്മാവ് ഇത് വിശ്വസിക്കുന്നു.

കുഞ്ഞിനോടുള്ള അമ്മയുടെ സ്നേഹം: -

ഒരു ആൺകുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ മരിച്ചു. അന്ന് അവന് 10-11 വയസ്സായിരുന്നു.അവന്റെ അമ്മ തന്റെ ഏക മകനെ വളർത്തി. അച്ഛന്റെ അഭാവത്തിന്റെ വേദന അയാൾക്ക് അനുഭവപ്പെടാതിരിക്കാൻ അമ്മ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും സ്നേഹം അവനു നൽകി. കുട്ടി ചെറുപ്പമായപ്പോൾ മദ്യത്തിന് അടിമയായി, ഒരു വേശ്യയുടെ അടുത്തേക്ക് പോകാൻ തുടങ്ങി. അവൻ ദിവസവും അമ്മയോട് പണം ചോദിച്ച് അലഞ്ഞു തിരിയുക പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അമ്മയുടെ കയ്യിൽ പണമില്ലായിരുന്നു. മദ്യലഹരിയിലായ അയാൾ അമ്മയെ മർദിച്ച് വേശ്യയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. അന്ന് അവന്റെ കൈയിൽ പണമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ വേശ്യ പറഞ്ഞു, അമ്മയുടെ ഹൃദയം കൊണ്ടുവരൂ. അവൻ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയി. അവന്റെ അമ്മ അബോധാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. ഒരു കത്തികൊണ്ട് അവളുടെ ഹൃദയം പുറത്തെടുത്ത് അയാൾ യാത്രയായി. മദ്യലഹരിയിലായിരുന്ന ഇയാൾ കാലിടറി താഴെ വീണു. അമ്മയുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ശബ്ദം ഉയർന്നു, മകനേ, നിനക്ക് മുറിവേറ്റോ?

ലഹരി ഉണ്ടാക്കിയ പിശാച് മാതൃഹൃദയത്തോടുകൂടി വേശ്യയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നപ്പോൾ വേശ്യ പറഞ്ഞു: നീ നിന്റെ അമ്മയുടെ അഭ്യുദയകാംക്ഷി അല്ലാത്തപ്പോൾ പിന്നെ എങ്ങനെ എന്റേതാകും? ആരെങ്കിലും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചാൽ നീ എന്നെയും കൊല്ലും. നീ ഇപ്പോൾ ദരിദ്രനായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടും നീ എനിക്ക് പ്രയോജന മില്ലാത്തതുകൊണ്ടും നിന്നെ ഒഴിവാക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അമ്മയുടെ ഹൃദയം പുറത്തെടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് കരുതിയാണ് ഞാൻ ഈ നിബന്ധന വെച്ചത്. പിശാചേ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് അകന്നു പോകുക. ഇതും പ റഞ്ഞ് വേശ്യ അവനെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി വാതിലടച്ചു. ആ പിശാച് വീട്ടിൽ വന്ന് അമ്മയുടെ മൃതദേഹത്തിൽ കരയാൻ തുടങ്ങി. അവൻ പറഞ്ഞു, അമ്മേ, കഴിയുമെങ്കിൽ എന്നെയും ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ രക്ഷിക്കൂ. ഒരു ശബ്ദം വന്നു, മകനേ ഒന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. എനിക്ക് നിന്നെ സന്തോഷമായി കാണണം. അപ്പോഴേക്കും നഗരവാസികൾ വന്നു. അവർ ഇത് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ അറിയിച്ചു. രാജാവ് അവനെ തൂക്കിക്കൊല്ലാൻ വിധിച്ചു.

അവനെ തൂക്കിക്കൊല്ലുന്നതിന് മുമ്പ് രാജാവ് അവന്റെ അവസാന ആഗ്രഹം ചോദിച്ചു. കുട്ടി പറഞ്ഞു, കുറച്ച് പൗരന്മാരെ വിളിക്കൂ. എന്റെ തെറ്റ് എല്ലാവരുമായും പങ്കിടാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നഗരത്തിലെ ആളുകൾ വന്നു. ആ കുട്ടി കുറ്റം സമ്മതിച്ചു കൊ് പറഞ്ഞു, ഞാൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ കുറ്റം ചെയ്തു. അവസാന ന മിഷങ്ങളിലും അമ്മയുടെ ആത്മാവ് എന്റെ സുഖം കാംക്ഷിച്ചുകൊിരുന്നു. ലഹരി എന്നെ പിശാചാക്കി. വേശ്യയെ സന്ദർശിച്ച് ഞാൻ സമൂഹത്തെ മലിനമാക്കി. ഈ ഉപദേശം എന്നിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കുക. അമ്മയെ പീഡിപ്പിക്കുക വഴി ഞാൻ ചെയ്ത കൊടുംപാതകം ആരും ചെയ്യരുത്. ഭാര്യക്ക് പോലും അമ്മയെ പോലെ സഹതാപ ം കാണിക്കാൻ കഴിയില്ല,അവളെത്ര കുലീനയായാലും.അമ്മയ്ക്ക് തന്റെ മകനെയോ മകളെയോ അത്രമേൽ ഇഷ്ടമാണ്. മഞ്ഞുകാലത്ത് കുട്ടി മൂത്രമൊഴിക്കുന്നു, അമ്മ തന്നെ നനഞ്ഞ തണുത്ത വസ്ത്രത്തിൽ കിടന്ന് കുട്ടിയുടെ അടിയിൽ ഉണങ്ങിയ ഷീറ്റ് വിരിക്കുന്നു, കുട്ടി വിശന്നു കരയുകയാണെങ്കിൽ, അവൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് ന ിറുത്തി ഉപേക്ഷിച്ച് ആദ്യം കുഞ്ഞിനെ മുലയൂട്ടി സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു.

കുട്ടി വിശന്നു കരയുകയാണെങ്കിൽ, അവൾ ഭക്ഷണം ഇടയ്ക്ക് വെച്ച് ക്ഷിച്ച് ആദ്യം കുഞ്ഞിനെ മുലയൂട്ടി സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു.

കുട്ടികളുടെ സാധ്യമായ എല്ലാ തെറ്റുകളും ഒരു പിതാവ് ക്ഷമിക്കുന്നു

പിതാവ് തന്റെ മകന്റെയോ മകളുടെയോ എല്ലാ കുറ്റങ്ങളും ക്ഷമിക്കുമെന്ന് ദൈവം കബീർ പ്രസ്താവിച്ചു: -

അവ്ഗുൻ മേരേ ബാപ് ജി, ബക്ഷോ ഗരീബ് നവാജ് ।
ജോ മേ പൂത് കപൂത് ഹും, തോ ഭി പിതാ കോ ലാജ് ।।

പരിഭാഷ : - പരമാത്മാ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും പിതാവാണ്. മകനോ മകളോ അറിവില്ലായ്മയിൽ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്താൽ ഭാവിയിൽ ഒരിക്കലും തെറ്റ് ചെയ്യില്ലെന്ന് പ റഞ്ഞ് പിതാവിനോട് മാപ്പ് ചോദിച്ചാൽ, പിതാവ് ഉടൻ തന്നെ അവരോട് ക്ഷമിക്കുന്നു എന്നത് ഒരു പിതാവിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. അതിനാൽ, ഒരു ഭക്തൻ ദൈവത്തോട് പ്ര ാർത്ഥിക്കുന്നു - ഭഅല്ലയോ ദരിദ്രരോട് കരുണയുള്ളവനേണ്ട നിങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും പിതാവാണ്. ഒരു പിതാവെന്ന നിലയിൽ, എന്റെ കുറവുകൾ (കുറ്റങ്ങൾ) ക്ഷമിക്കുക. ഞാനും ഒരു (കുട്ടി) ചീത്തയാണ്, അതായത് ഉപയോഗശൂന്യനായ മകനാണ്, എന്നിരുന്നാലും, ഒരു പിതാവിന്റെ കടമ നിർവ്വഹിച്ച് എന്നോട് ക്ഷമിക്കുക.

രാമഭക്തന്റെ ഭാര്യ അന്തരിച്ചു. അന്ന് മകന് മൂന്ന് വയസ്സായിരുന്നു. അവന്റെ ബ ന്ധത്തിൽ അവനെ ഉലച്ച ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായി. കഥ ഇങ്ങനെ:-

അവന്റെ അമ്മാവന് ,സഹോദരിയേക്കാൾ ഏകദേശം പത്ത് വയസ്സ് കൂടുതലായിരുന്നു, അതായത് രാമഭക്തന്റെ അമ്മ. അമ്മയുടെ അമ്മാവന് ര് ആൺമക്കളു ായിരുന്നു. രാമഭക്തന്റെ മാതൃസഹോദരി മരിച്ചു. അവന്റെ അമ്മാവൻ പുനർവിവാഹം കഴിച്ചു. രാമത്തെ ഭാര്യ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. രാമത്തെ ഭാര്യക്ക് ആദ്യത്തെയാളുടെ മക്കളോട് അസൂയ തോന്നിത്തുടങ്ങി. 15 ഏക്കർ ഭൂമിയുന്നെ് അവൾ കരുതി. ഇത്

മൂന്നായി വിഭജിക്കും. അവൾ ആ ര് കുട്ടികൾക്കും പാലിലും ഭക്ഷണത്തിലും ചില്ല് അരച്ച് നൽകി. അതുമൂലം അവർ ക്രമേണ രോഗബാധിതരായി മരിച്ചു. കുട്ടികൾ ഗ്ലാസ് കഴിച്ചതായി ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഇതിന്റെ ഫലമായി അവർ മരിച്ചു. ഒരു ദിവസം അയാളുടെ ഭാര്യ അയൽവാസിയോട് പറഞ്ഞു, ഞാൻ ആ കുട്ടികളോട് ഇത് ചെയ്തു, ഇപ്പോൾ എന്റെ മകന് പതിനഞ്ച് ഏക്കർ ഭൂമിയു്. ആ സ്ത്രീ അത് എന്റെ അമ്മാവനോട് പറഞ്ഞു. എന്റെ അമ്മാവൻ ഇളയ അമ്മായിയെ വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുകയും അവളെ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അവന് വിശ്വസിക്കാനായില്ല. ഒരു ദിവസം ഇളയ അമ്മായി തന്റെ സഹോദരനോട് പറഞ്ഞു, ഞാൻ ഇത് ചെയ്തു, നിങ്ങളുടെ മരുമകന് പതിനഞ്ച് ഏക്കർ ഭൂമിയു്. സ്വാഭാവികമായും ജനലിനു പുറത്ത് നിന്നിരുന്നതിനാൽ എന്റെ അമ്മാവനും ഇത് കേൾക്കുന്നുായിരുന്നു. എന്റെ മാതൃസഹോദരിയുടെ സഹോദരൻ പറഞ്ഞു, സഹോദരിണ്ട നീ ഒരു കുറ്റം ചെയ്തു, ഈ പാപം നീ എവിടെ സൂക്ഷിക്കും? ഇന്ന് മുതൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുഖം കാണാൻ പോലും വരില്ല. അമ്മാവന്റെ മനസ്സ് പൊട്ടിത്തെറിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ തന്റെ വീട് ഉപേക്ഷിച്ച് സഹോദരിയുടെ സ്ഥലത്ത് വന്നു, അതായത്, അവൻ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞങ്ങളുടെ (രാമഭക്തന്റെ) സ്ഥലത്ത് ചെലവഴിച്ചു. കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ഇളയ അമ്മായിയിൽനിന്ന് ജനിച്ച മകനും മരിച്ചു. ഇളയ അമ്മായി ആരുടെയോ കൂടെ ഒളിച്ചോടി പോയി. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞു, ആ മനുഷ്യൻ അവളുടെ ആഭരണങ്ങൾ തട്ടിയെടുത്ത് അവളെ കൊന്ന് കിണറ്റിൽ എറിഞ്ഞു. വിവരമറിഞ്ഞ് പോലീസ് എത്തിയപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ തൂങ്ങിമരിച്ചു. ഈ വിനാശകരമായ മഹാഭാരതം അനുസ്മരിച്ചുകൊ്, രാമഭക്തൻ പുനർവിവാഹം കഴിച്ചില്ല. മകനെ കൂടെ നിർത്താറുായിരുന്നു. പാടം ഉഴുതുമറിക്കുമ്പോൾ മകനെ തോളിൽ കയറ്റുന്നത് പതിവായിരുന്നു. തളരുമ്പോൾ മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ കിടത്തുമായിരുന്നു. അവൻ സ്വയം ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുകയും അവനെ കുളിപ്പിക്കുകയും വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകുകയും ചെയ്തു. എങ്ങനെയോ ആ കുട്ടി വളർന്നു. അവനെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും അവൻ എല്ലാ ജോലികളും ചെയ്തു. അവന്റെ മകനും അവനെ ജോലിയിൽ സഹായിക്കുമായിരുന്നു, പക്ഷേ അവൻ കഠിനമായ ജോലികൾ സ്വയം ചെയ്യുമായിരുന്നു. വാർദ്ധക്യം അവനിൽ പടർന്നു. അയാൾക്ക് ഒരു ജോലിയും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മരുമകൾ അവനെ പണം പാഴാക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങി. അതുമൂലം, അവൾ ഭർതൃപിതാവിന് ലളിതവും പഴകിയതുമായ ഭക്ഷണം നൽകാൻ തുടങ്ങി. അയാൾക്ക് വയറുനിറയെ ഭക്ഷണം കൊടുക്കാൻ പോലും അവൾ ശ്രമിച്ചില്ല. മകൻ ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു, അച്ഛാ, അവൾ നന്നായി നോക്കുന്നുണ്ടോ? അച്ഛൻ പറയുമായിരുന്നു, മകനേ ഒരു കുറവും ഇല്ല. വളരെ ഭാഗ്യവതിയായ ഒരു മരുമകൾ ആണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. അവൾ എന്നെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. മരുമകളും ഇത് കേൾക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ ഭർത്താവിന് ഇതൊന്നും അറിയില്ല, ഈ വൃദ്ധനും എന്റെ തന്ത്രം അറിയില്ല എന്ന് ചിന്തിച്ച് അവൾ അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ പീഡിപ്പിക്കാറുായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, തന്റെ പിതാവിന് ശരിയായ ഭക്ഷണം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ട് മകൻ അതേക്കുറിച്ച് ഭാര്യയോട് ചോദിച്ചു. അവൾ ഒഴികഴിവുകൾ പറയാൻ തുടങ്ങി - ഒരാൾ സ്വന്തം കഴിവനുസരിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കണം. നിങ്ങൾ വീടിന്റെ കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. വീട് മുഴുവൻ ഞാനാണ് നടത്തുന്നത്. ചെലവുകൾ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഒരു ദിവസം വൃദ്ധൻ തലകറങ്ങി താഴെ വീണു. അയാളുടെ കാൽ ഒടിഞ്ഞു. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു, അയാൾക്ക് പോഷകാഹാരക്കുറവ് കാരണം ശാരീരിക തളർച്ചയുണ്ടായി, ദിവസത്തിൽ രണ്ടു തവണ അര ലിറ്റർ പാൽ കൊടുക്കൂ. അവന്പുതിയ ഭക്ഷണം കൊടുക്കൂ.. ഇങ്ങനെ പോയാൽ നമ്മൾ പാപ്പരാകുമെന്ന് ഭാര്യ പറഞ്ഞു. അവളുടെ ഭർത്താവും അതായത് ആ വൃദ്ധന്റെ മകനും അവളോട് യോജിച്ചു. അവർ വൃദ്ധനെ പരിചരിച്ചില്ല. പരിക്കേറ്റ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ വൃദ്ധന്റെ മരുമക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ വന്നു. അവർ ചോദിച്ചു, മകനും മരുമകളും നിങ്ങളെ നന്നായി പരിപാലിക്കുന്നുണ്ടോ? രാമ ഭക്തൻ പറഞ്ഞു, ഇങ്ങനെ ചോദിക്കരുത്. ദൈവം എല്ലാവർക്കും ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു മകനെയും മരുമകളെയും നൽകട്ടെ, അവർ എന്നെ കഷ്ടപ്പെടുത്താൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. എന്തെങ്കിലും പാപത്തിന്റെ ഫലമായി എനിക്ക് പരിക്കേറ്റു. അതേ ഗ്രാമത്തിൽ രണ്ട് സഹോദരിമാർ വിവാഹിതരായി. ഒന്ന് രാമഭക്തനൊപ്പം, മറ്റൊന്ന് അയൽപക്കത്ത്. രണ്ടാമത്തെ മകളുടെ അടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ ആ

രാമഭക്തനെ ആരും പരിപാലിക്കുന്നില്ലെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അവന്റെ മകൻ പേ
ാലും ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തവനാണ്. ശുശ്രൂഷയിൽ ഒരു കുറവും ഇല്ലെന്ന് രാമഭക്തന
ിൽ നിന്ന് തന്നെ കേട്ടറിഞ്ഞ രാമഭക്തന്റെ അളിയന്മാർക്ക് ഇത് വിശ്വസിക്കാനായില്ല..
കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം അവർ വീണ്ടും രാമഭക്തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ, ആ
സമയം അവൻ വെള്ളത്തിലിട്ട പഴകിയ ചപ്പാത്തി കഴിക്കുകയായിരുന്നു. ഇത് കണ്ട്
അവർ കരഞ്ഞു. അവർ മകനെ വിളിച്ച് ശാസിച്ചു - നിനക്ക് നാണമില്ലെ, അവൻ നിന്നെ
എങ്ങനെ വളർത്തിയെന്ന് അറിയാമോ? ബാലന്റെ ഭാര്യയും അവിടെയെത്തി. ഇദ്ദേ
ഹത്തെ ഇങ്ങിനെ മാത്രമേ ഞങ്ങൾ പരിപാലിക്കൂ എന്ന് ഇരുവരും പറഞ്ഞു. രാംഭക്ത്
പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ദയവായി പോകൂ. വീട്ടിൽ സംഘർഷം ഉണ്ടാക്കരുത്. എനിക്കായി
വിധിക്കുന്നതെന്തും ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു.. എന്റെ മകൻ വിഷമിക്കുന്നത് എനിക്ക്
കാണാൻ കഴിയില്ല. രാമഭക്തന്റെ പിതൃസഹോദരിയുടെ മകൻ ഒരു സത്സംഗി ആയിരുന്നു.
അദ്ദേഹം രാമഭക്തനോട് ഒരുപാട് ഉപദേശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു - നീ കുറച്ചു സമയം
ദൈവ ഭക്തിക്കു വേണ്ടി നീക്കി വയ്ക്കണം. ഒരു സന്യാസിയുടെ സത്സംഗം (ആത്മീയ
പ്രഭാഷണം) കേൾക്കാൻ നീ എന്റെ കൂടെ വരണം. രാംഭക്ത് പറയാറുായിരുന്നു,
ഞാൻ എന്റെ മകനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവൻ സന്തോഷവാനായിരിക്കട്ടെണ്ട - ഇത്
മാത്രമാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. അവന്റെ പിതൃ സഹോദരിയുടെ മകൻ പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ മകനെ സ്നേഹിച്ചു കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് കുറച്ച് നല്ല കാര്യങ്ങൾ
സമ്പാദിക്കാൻ ഇനിയും സമയമുണ്ട്. അപ്പോഴും അവൻ പറഞ്ഞു, ഞാൻ എന്റെ
മകനെയും മരുമകളെയും കൊണ്ടാണ് എന്റെ ജീവിതം നയിക്കുന്നത്. ഒരുപാട് നിർബ
ന്ധിച്ചതിന് ശേഷം, രാംഭക്ത് തന്റെ അമ്മയുടെ അമ്മായിയുടെ മകൻ രാംനിവാസിനെ
ാപ്പം സത്സംഗത്തിന് പോയി. തുടർന്ന് രാംനിവാസ് അവനെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപേ
ായി. അയാൾക്ക് മരുന്ന് വാങ്ങി നല്ല ഭക്ഷണം കൊടുത്തു. അയാൾ രാമഭക്തനെ
മാസങ്ങളോളം തന്നോടൊപ്പം സൂക്ഷിച്ചു. രാമഭക്തൻ ഭക്തിയിൽ വളരെ ഉറച്ചു. അവൻ
തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ മകനോടും മകളോടും പറഞ്ഞു: മക്കളേ, ഇന്നുവരെ ഞാൻ
നിങ്ങളോട് ഒന്നും ചോദിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്ന് ഞാൻ ഒരു കാര്യം അപേക്ഷിക്കുകയാണ്.
നിങ്ങൾ ഒരിക്കൽ സത്സംഗത്തിന് എന്നോടൊപ്പം വരൂ. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ
അഭാവത്തിൽ മൃഗങ്ങളെയും കുട്ടികളെയും ആരാണ് പരിപാലിക്കുക? രാംഭക്ത്
പറഞ്ഞു, മകൻ വീട്ടിലിരിക്കാം, മരുമകളും പേരക്കുട്ടികളും എന്റെ കൂടെ വരാം.
അവരും അതുതന്നെ ചെയ്തു. മരുമകൾ സത്സംഗത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു,
വളരെക്കാലമായി സത്സംഗത്തിന് അവിടെ പോകുന്ന സ്ത്രീ-പുരുഷ ഭക്തർ എല്ലാ
ഭക്തജനങ്ങളെയും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു കണ്ടു.വൃദ്ധരും രോഗികളും വികലാംഗരുമായ
ഭക്തരെ അവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുായിരുന്നു. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളോടും
കരുണയുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവം പ്രസാദിക്കും എന്നാണ് സത്സംഗത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.
ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന വരെയും അശരണരെയും സഹായിക്കുക എന്നത് ഒരു മന
ുഷ്യന്റെ പരമമായ കടമയാണ്.

ദയാ ധർമ്മ കാ മൂൽ ഹൈ, പാപ് മൂല് അഭിമാൻ ।
കഹ് കബീർ ദയാവാൻ കേ പാസ് രഹേ ഭഗവാൻ ।।

വിവർത്തനം: - മനസ്സിൽ അനുകമ്പയുള്ള അവൻ മാത്രമേ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. അനുകമ്പയാണ് പുണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം, അവനിൽ
അഹങ്കാരം നിറഞ്ഞവൻ പാപം ചെയ്യുന്നു.

അഹങ്കാരമാണ് പാപത്തിന്റെ മൂലകാരണം. അഹങ്കാരിയോടൊപ്പമല്ല, കരുണയുള്ള
ആളോടൊപ്പമാണ് ദൈവം താമസിക്കുന്നതെന്ന് കബീർ ദൈവം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രാമഭക്തന്റെ മരുമകളുടെ അടുത്തിരിന്നിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ഭക്ത അവളോട് പ
റഞ്ഞു,സഹോദരി നിങ്ങൾക്കും എന്തെങ്കിലും സേവനം ചെയ്യാം.

സത്സംഗത്തിൽ: - ഗുരുദേവ് ജി പറയുന്നു - സേവിക്കുകയും ഭക്തി ചെയ്യുകയും
ചെയ്യുന്ന ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ അതിന്റെ ഫലം ലഭിക്കൂ, ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ എന്റെ
വയറു നിറയും, നിങ്ങൾ കഴിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ വയറു നിറയും. എല്ലാം ജീവജാലങ്ങൾ
ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണ്, അവർ യജമാനന്റെ മക്കളാണെന്ന് കരുതി നിങ്ങൾക്ക് അവരെ
സേവിക്കാം, ഒരു പുരുഷന്റെ മകൾക്ക് 8-9 വയസ്സ് പ്രായമുണ്ട്, അവളെ പരിപാലിക്കാൻ

അവൻ ഒരു വേലക്കാരിയെ വെച്ചിരുന്നു. വേനലവധിക്കാലത്ത് അവളെ സ്കൂളിൽ കൊണ്ടുപോകും, അവൾ തന്റെ മാസ്റ്ററുടെ മകൾക്ക് മേൽ കുട വയ്ക്കുമായിരുന്നു, അവൾ ചൂട് സഹിക്കുമായിരുന്നു.ഇത് കൊണ്ട് മാസ്റ്റർ സന്തോഷവാനായി അവൾക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കാറുായിരുന്നു.ഇത് ചിന്തിച്ച് കൊണ്ട് നിങ്ങൾ എല്ലാവരും നോക്കണം. നിങ്ങളുടേതും അല്ലാത്തവരുടെയും ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരിക്കണം, ഭർതൃ മാതാ പിതാക്കളെ സേവനം, ചെറുപ്പക്കാരുടെയും മുതിർന്നവരുടെയും സേവനം, എല്ലാവരുടെയും ബഹുമാനം നിങ്ങളുടെ പ്രധാന കടമയാണ്, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളും നിങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്ന മറ്റുള്ളവരും, അപ്പോൾ ദൈവം നിങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിന ുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യും,നിങ്ങളുടെ കൂടെ ചെറുപ്പക്കാരെയും മുതിർന്നവരെയു കുട്ടികളെയും കൊണ്ട് വരണം. കുട്ടികൾ പോലും ആബാലവൃദ്ധം ആളുകളെ സേവിക്കുന്ന ശീലം വളർത്തിയെടുക്കുകയും നല്ല പെരുമാറ്റംനേടുകയും ചെയ്യും. വളർന്നു വരുമ്പോൾ ആ കുട്ടികൾ (നിങ്ങൾ പ്രായമാകുമ്പോൾ) നിങ്ങളെയും ഇതേ രീതിയിൽ സേവിക്കും. അതുപോലെ, ഒരച്ഛനെയും അമ്മയെയും ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു മകൾ പുതിയ അമ്മയ്ക്കും (അമ്മായിയമ്മ) പിതാവിനും (അച്ഛൻ) വരുന്നു. ജീവ ശാസ്ത്ര പരമായ അമ്മയും അച്ഛനും ഇതുവരെ അവളുടെ കൂട്ടാളികളായിരുന്നു. അവർ അവളെ വളർത്തി പുതിയ അമ്മയെയും അച്ഛനെയും ഏൽപ്പിച്ചു. സ്വന്തം വീട്ടിൽ വരുന്ന മകളെ സ്വന്തം മകളെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുക എന്നത് അമ്മായിയമ്മയുടെയും അമ്മായിയച്ഛന്റെയും കടമയാണ്. പുതിയ മകളും അവരുടെ ജൈവിക മകളും തമ്മിൽ അവർ വിവേചനം കാണിക്കരുത്, അതാണ് സംഘർഷത്തിന്റെ മൂലകാരണം. മരുമകൾ പുതിയ വീടിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സ്വയം ക്രമീകരിക്കണം. അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പെരുമാറ്റം അവൾ അതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്ഥ മായ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേതുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇത് ഇപ്പോൾ മരുമകളുടെ കുടുംബം മാത്രമാണ്.

ധാർമ്മിക കഥ: ഒരു മരുമകൾ അമ്മായിയമ്മയെ വളരെയധികം സങ്കടപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. നായ്ക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നത് പോലെ അവൾ അമ്മായിയമ്മയെ മൺപാത്രത്തിൽ തീറ്റിച്ചു. അവൾ ഇടയ്ക്കിടെ വൃത്തിയാക്കാറു ായിരുന്നുള്ളു. അവളുടെ മകൻ വിവാഹിതനായി. കുറച്ചു കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ അമ്മായിയമ്മ മരിച്ചു. അവൾ മരുമകളോട് പറഞ്ഞു, ഈ മൺകഷണം പൊട്ടിച്ച് പുറത്തേക്ക് എറിയുക. മരുമകൾ പറഞ്ഞു, അമ്മായിയമ്മേ, ഈ മൺചട്ടിയിൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും ഭക്ഷണം തരാം. നിങ്ങൾ വൃദ്ധയോട് ഒരുപ ാട് ക്രൂരതകൾ ചെയ്തു. അവൾ തന്റെ തെറ്റ് മനസ്സിലാക്കി വാവിട്ടു കരഞ്ഞു. മരുമകൾ ബുദ്ധിയുള്ളവളായിരുന്നു. വൈകുന്നേരം വരെ അവൾ ആ പാത്രം പെ ാട്ടിച്ചില്ല. മൺപാത്രം അവളുടെ അമ്മായിയമ്മയ്ക്ക് ശത്രുവായി തോന്നി. മരുമകൾ പറഞ്ഞു, അമ്മേ ഞാൻ സത്സംഗങ്ങൾ (ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ) കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ തെറ്റായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യില്ല. ഇതും പറഞ്ഞ് അവൾ ആ പാത്രം പൊട്ടിച്ചു. അവളുടെ പാപക്കർമ്മങ്ങൾ കാരണം അമ്മായിയമ്മയ്ക്ക് ക്യാൻസർ പിടിപെട്ടു. അവൾ ദിവസം മുഴുവൻ നിലവിളിച്ചു. മരുമകൾ പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തോടെ അവളെ സേവിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു, അമ്മേ, ഞാൻ നിങ്ങളെ പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തോടെ സേവിക്കും, പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ പങ്കുചേരാൻ എനിക്ക് കഴിയില്ല. നിങ്ങൾ ഈ വേദന സ്വയം സഹിക്കേണ്ടിവരും. നിങ്ങൾ സത്സംഗം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, നീ ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരില്ലായിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ ദുഷ്ടസ്ത്രീ പറഞ്ഞു: മകളേ ഞാനൊരു മഹാപാപിയാണ്. എന്നെയും മോചിപ്പിക്കാന ാകുമോ? എനിക്കും ദീക്ഷ എടുക്കണം. സത്സംഗി ഗൃഹത്തിൽ പെട്ടവളാണ് ആ പെൺകുട്ടി. ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ പാപക്കർമ്മങ്ങൾ ന ശിക്കുമെന്ന് അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു. പാപങ്ങൾ കൂടുതലുള്ളവർ ഭക്തി ചെയ്താൽ മാത്രമേ അവരുടെ പാപങ്ങൾ കുറയുകയുള്ളൂ. പെരുമാറ്റച്ചട്ടം പാലിച്ചുകൊണ്ട് അവസാന ശ്വാസം വരെ ഭക്തി തുടരുക, ഭാവിയിൽ അവർക്ക് ഒരു മനുഷ്യ ജീവിതം ലഭിക്കും.ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരാളുടെ തുണിയിൽ അഴുക്ക് കുറവാണെങ്കിൽ, അത് വളരെ വേഗത്തിൽ കളയാവുന്നതാണ്. ഗുരുദേവൻ ഒരു ഉദാഹരണം നൽകി സത്സംഗത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു. അൽപ്പം പ്രയത്നിച്ചാണ് വൃത്തിയാക്കുന്നത്,

അഴുക്ക് കൂടുതലാണെങ്കിൽ, സോപ്പും വെള്ളവും ഉപയോഗിച്ച് രണ്ട് മൂന്ന് പ്രാവശ്യം കഴുകിയാൽ അത് ശുദ്ധമാകും, ആരെങ്കിലും അത് അമിതമായി വൃത്തികെട്ടതാക്കുകയും മറ്റ് കറകൾ കൂടി ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ഡ്രൈക്ലീനിംഗിലൂടെ വൃത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യും. വൃത്തിയാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ , മെക്കാനിക്കിന്റെ കറുത്ത അഴുക്കുള്ള വസ്ത്രം പോലും വൃത്തിയാക്കാം. അമ്മായിയമ്മ മെക്കാ നിക്കിന്റെ അവസ്ഥ നേടിയെന്ന് പെൺകുട്ടി അറിഞ്ഞു. എന്നിരുന്നാലും, ദൈവത്തിന്റെ അഭയം നേടുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ ഒരാൾക്ക് പ്രയോജനം ലഭിക്കൂ. ഈ പ്രേരണയോടെ, അവൾ അമ്മായിയമ്മയെ ശുശ്രൂ ഷിച്ചു .കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ക്യാൻസറിന്റെ വേദന അല്പം കുറഞ്ഞു. സത്സംഗം കേട്ട് അവൾ കരഞ്ഞു, മാതാപിതാക്കൾക്ക് അവരുടെ മകനിൽ നിന്നും മരുമകളിൽ നിന്നും ഒരുപാട് പ്രതീക്ഷകളുണ്ട്, പാപിയായ ഞാൻ എന്റെ അമ്മായിയമ്മയോട് വളരെ മോശമായി പെരുമാറി, എനിക്ക് ഈ രോഗം വരാൻ നിർബന്ധിതനായി. ഈ അറിവ് നേരത്തെ കേട്ടിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഈ പാപം ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. ഞാൻ ശുദ്ധമായ ജീവിതം നയിക്കുമായിരുന്നു. എന്റെ അമ്മായിയമ്മയുടെ ആത്മാവിനെയും ഞാൻ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും എന്റെ ജീവിതം വിജയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകൾ കേട്ട്, രാമഭക്തന്റെ മരുമകൾ തന്റെ സുഹൃത്തിനെ (ആ സ്ത്രീ ഭക്തയെ) കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു. അരമണിക്കൂറോളം അവൾക്ക് പ ിടിച്ചുനിൽക്കാനായില്ല. ഒരുപാട് ആശ്വസിപ്പിച്ചതിന് ശേഷം അവൾ കരയുന്നത് ന ിർത്തി, കരയുന്ന തിനിടയിൽ അവൾ തന്റെ അമ്മാനച്ഛനോട് പെരുമാറിയ രീതി വിവരിച്ചു. തന്റെ അമ്മാനച്ഛന്റെ മനുഷ്യത്വപരമായ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും അവൾ സൂചിപ്പിച്ചു - നിങ്ങളുടെ ഭാര്യ എന്നോട് മോശമായി പെരുമാറുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും മകനോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മകനോട് ചോദിക്കുമ്പോൾ പോലും അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു, മകനേ, സേവനത്തിൽ ഒരു കുറവും ഇല്ല, അവൾ വളരെ നല്ല കുടുംബത്തിലെ മകളാണ്, അവൾ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നത് ഞങ്ങളുടെ ഭാഗ്യമാണ്, അവൾ ഞങ്ങളുടെ വീട് ഐശ്വര്യമാക്കി. ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ടും പ ാപിയായ ഞാൻ മയപ്പെട്ടില്ല, കാരണം എന്റെ ആത്മാവിൽ പാപത്തിന്റെ ഒരു പ ാളി വീണു. രണ്ട് മൂന്നു പ്രാവശ്യം സത്സംഗം ശ്രവിച്ചതോടെ പാപങ്ങളുടെ ആ പാളി പൊഴിഞ്ഞു. ആത്മാവിൽ നല്ല ചിന്തകൾ ഉദിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

മൂന്ന് ദിവസത്തെ സത്സംഗം കേട്ട് ഭക്തനായ രാമഭക്തനും കൊച്ചുമക്കളും മരുമകളും വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി. മറ്റ് ചെറിയ സത്സംഗി കുട്ടികൾ ഭക്തർക്ക് അന്നദാന വും വെള്ളവും നിവേദിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ പേരക്കുട്ടികളും സേവിക്കാൻ തുടങ്ങി. വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ സഹോദരനും സഹോദരിയും മുത്തച്ഛനു വേണ്ടി ഒരു ബക്കറ്റ് നിറയെ വെള്ളം കൊണ്ടു വന്ന് പറഞ്ഞു: മുത്തച്ഛാ, കുളിക്കൂ. രാമഭക്തൻ പറഞ്ഞു, കുട്ടികളേ, നിങ്ങൾക്ക് വയറു വേദന വരും. അത്രയും ഭാരമെടുക്കരുത്. ഞാൻ തന്നെ കൊണ്ടുവരാം. കുട്ടികൾ പറഞ്ഞു, ഗുരുജി സത്സംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു - മറ്റുള്ളവരെ സേവിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരാൾക്ക് നേട്ടങ്ങൾ മാത്രമേ ലഭിക്കൂ, ഒരാൾക്ക് ഒരു പ്രതിസന്ധിയും നേരിടേണ്ടിവരില്ല, ചപ്പാത്തി കഴിച്ചാൽ നമ്മുടെ വയറു ന ിറയും, മറ്റുള്ളവരെ സേവിച്ചാൽ നമുക്ക് ലഭിക്കും. പുണ്യം നേടുക.ഒരു രോഗമുണ്ട ായാലും അത് ഭക്തി ചെയ്ത് മറ്റുള്ളവരെ സേവിക്കുന്നതിലൂടെ സുഖം പ്രാപിക്കുന്നു. പല സഹോദര-ഭക്തരും സത്സംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു - ഞങ്ങൾ രോഗികളായിരുന്നു. ദീക്ഷ (നാമം) സ്വീകരിച്ച ശേഷം, ഞങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഏത് സേവന വും ഞങ്ങൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി ഞങ്ങൾ ആരോഗ്യവാന്മാരായി. ഡോക്ടർമാർ പ്ര തീക്ഷ കൈവിട്ടു. നമ്മുടെമരുന്നുകളുടെ കുറിപ്പടി നോക്കൂ. നാല് വർഷമായി ഞങ്ങൾ ചികിത്സയിലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഒരു മരുന്നും കഴിക്കുന്നില്ല. (അതേ തെളിവുകൾ ഋഗവേദ് മണ്ഡലം 10 സൂക്തം 161 മന്ത്രം 2-ലും ഉണ്ട് ഒരു രോഗി മരണത്തിന്റെ വക്കിലാണെങ്കിൽ, അതായത്, ഭേദമാകാത്ത രോഗമുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും, അവൻ/അവൾ ഭക്തി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയാൽ, ദൈവം അവനെ / അവളെ മരണത്തിന്റെ വായിൽ നിന്ന് തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നു അവനെ/അവളെ ആരോഗ്യവാന്മാരാക്കുന്നതിലൂടെ, ദൈവം ആ വ്യക്തിക്ക് നൂറുശതമാനം ജീവൻ നൽകുന്നു, അതായത് ആ വ്യക്തിക്ക് പ ൂർണ്ണ ആയുസ്സോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നു. - രചയിതാവ്)

അപ്പോൾ മരുമകൾ വന്നു പറഞ്ഞു, അച്ഛാ കുളിക്കൂ.നിങ്ങളുടെ ധോത്തി ഇവിടെ

തന്നെ ഇടൂ. ഞാൻ അത് കഴുകാം. രാംഭക്ത് പറഞ്ഞു, മകളേ, നിങ്ങൾക്ക് ധാരാളം വീട്ടു ജോലികൾ ചെയ്യണം - ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യണം, വെള്ളം കൊണ്ടുവരണം, മൃഗങ്ങളെ നോക്കണം. ഞാൻ തന്നെ കഴുകാം എന്റെ കാലും ഇപ്പോൾ ശരിയായി. ഒരു ചെറിയ തളർച്ച മാത്രമേ അവശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ. കുളികഴിഞ്ഞ് രാംഭക്ത് ധോത്തി മാറ്റി വൃത്തികെട്ട ധോതി കഴുകാൻ തുടങ്ങി. ആ നിമിഷം തന്നെ കുട്ടികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധോത്തി വലിച്ചെടുത്ത് അകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി അമ്മയ്ക്ക് കൊടുത്തു. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഷർട്ടും എടുത്തു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന് മറ്റൊരു ഷർട്ട് കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ പറമ്പിൽ നിന്ന് മൃഗങ്ങൾക്കുള്ള തീറ്റ കൊണ്ടുവന്നു, എന്നത്തേയും പോലെ, അച്ഛനെ നോക്കി ഒന്നും പറയാതെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ഭാര്യ നിർമല ഹൽവ തയ്യാറാക്കുന്നത് അയാൾ കണ്ടു. വല്ല ആഘോഷം ഉണ്ടാവുമെന്ന് കരുതി. പിന്നെ അവൾ ഒരു പച്ചക്കറി വിഭവവും ചപ്പാത്തിയും തയ്യാറാക്കി. ഒന്നാമതായി, അവൾ രണ്ട് പാത്രങ്ങളിലുള്ള ഭക്ഷണം ഗുരു-ദൈവത്തിന് സമർപ്പിച്ചു, എന്നിട്ട് പച്ചക്കറി വിഭവവും ചപ്പാത്തിയും ഹൽവയും ഒരു പ്ലേറ്റിൽ ഇട്ടു, അത് അവളുടെ അമ്മായിയച്ഛന്റെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടു പോയി, അച്ഛാ, ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ. നിങ്ങൾക്ക് വിശക്കുന്നുണ്ടാവും, ഞങ്ങൾ ഒരു യാത്രയിൽ നിന്നാണ് വന്നത്. രാമഭക്തൻ പറഞ്ഞു, മകളേ, എനിക്ക് ഇത് ദഹിക്കില്ല, എനിക്ക് ഉണങ്ങിയ ചപ്പാത്തി കൊണ്ടുവരൂ, എനിക്ക് അസുഖം വരും. വികാരങ്ങളാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന ഈ മകൾ ഇന്ന് എന്നെ നന്നായി സേവിക്കുമെന്ന് രാംഭക്തൻ കരുതി, പക്ഷേ സത്സംഗത്തിൽ അറിവില്ലാത്തതിനാൽ എന്റെ മകൻ അവളെ ആക്ഷേപിക്കും. വീട്ടിൽ വഴക്കുണ്ടാകാം. അതിനിടയിൽ ആ മകനും അവിടെ വന്നു. അവൻ ഭാര്യയോട് പറഞ്ഞു, അച്ഛൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്, ഭക്ഷണം അകത്ത് എടുക്കുക. അച്ഛന്റെ മുറി തെരുവിലായിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ മുറി അകത്തായിരുന്നു. ഭാര്യ പറഞ്ഞു, മിണ്ടാതിരിക്കൂ, ഞാൻ ഒരു പാട് പാപങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു, ഇപ്പോൾ ഞാൻ പിതാവിനെ സേവിക്കും. മകൻ നിശബ്ദനായി. രാംഭക്ത് രണ്ട് പേരക്കുട്ടികൾക്കും കുറച്ച് ഹൽവ നൽകി. മരുമകളുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു, നീ എന്ത് കഴിക്കും, വീട്ടിൽ ഹൽവ പ്രസാദം ഇനിയും ധാരാളം ഉണ്ട്, അച്ഛാ, നിങ്ങൾ കഴിക്കുക. നിങ്ങൾ അത് കഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ആത്മാവ് കരയും. ഭക്തനായ രാമഭക്തൻ ഗുരുവിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. എല്ലാ ദിവസവും മരുമകൾ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് മൃദുവായ ചൂടുള്ള ചപ്പാത്തികൾ ഉണ്ടാക്കി നൽകി. അവൾ ദിവസവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകി കൊടുത്തു, അച്ഛാ ഭക്തി ചെയ്യൂ എന്നു പറഞ്ഞു.

ഒരു ദിവസം രാംഭക്തന്റെ അമ്മായിയുടെ മകൻ രാംനിവാസ് വന്നു. രാമഭക്തൻ അവനെ ആശ്ലേഷിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: അല്ലയോ സഹോദരാ, അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഞങ്ങളുടെ വീട് ഒരു സ്വർഗ്ഗമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഭക്തനായ രാംനിവാസ് പറഞ്ഞു, എന്റെ മാമന്റെ മകനേ, രാംനിവാസ് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഗുരുദേവ്ജിയുടെ വാക്ക് ശക്തിയുടെ അത്ഭുതമാണിത്. ഞാനും നീയും നേരത്തെ ഒരുമിച്ച് ബട്ടി-ദണ്ഡ ഗെയിം കളിച്ചിരുന്നു. എനിക്ക് ചെയ്യണമെങ്കിൽ എന്തും ഞാൻ പണ്ടേ ചെയ്യുമായിരുന്നു.ഗുരുജി പറഞ്ഞു, രാമഭക്തൻ മുൻ ജന്മങ്ങളിൽ ഒരു ഭക്തനായിരുന്നു. കുടുംബത്തോടുള്ള വാത്സല്യം കാരണം, ഭക്തിയുടെ പെരുമാറ്റച്ചട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം തെറ്റ് ചെയ്തു. അതിന്റെ അനന്തരഫലമായി, അവൻ ഈ പ്രയാസങ്ങളെല്ലാം നേരിട്ടു. ഇപ്പോൾ അവൻ വളരെ വിഷമിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെ വന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് മുമ്പ് പലതവണ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു - എന്റെ കൂടെ സത്സംഗത്തിന് വരൂ, പക്ഷേ അവൻ വാത്സല്യത്താൽ അന്ധനായിരുന്നു. ഈ കഷ്ടപ്പാടും മരുമകളുടെ പെരുമാറ്റവും അയാൾക്ക് അനുഗ്രഹമായി.

കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചു:-

കബീർ, സുഖ് കേ മാഥേ പത്തർ പഡോ, ജോ നാം ഹൃദയ് സേ ജായ് ।
ബലിഹാരി വാ ദുഖ് കേ, ജോ പൽ-പൽ രാം രഠായ ।।

അർത്ഥം:- ദൈവമേ ഞാൻ നിന്നെ മറക്കുന്ന അത്രയും സന്തോഷം എനിക്ക് നൽകരുതേ. ഓരോ നിമിഷവും ഞാൻ ദൈവത്തെ ഓർക്കുന്ന ഒരു ദുഃഖം എപ്പോഴും എനിക്ക് തന്നുകൊണ്ടിരിക്കുക. ഈശ്വരന്റെ അഭയം ലഭിച്ച ആ ദുഃഖത്തിന് ഞാൻ ന

ന്ദിയുള്ളവനാണ്. ഭക്തനായ രാംഭക്ത് ഭക്തനായ രാംനിവാസിനോട് പറഞ്ഞു, ഇനി എന്റെ മകൻ പ്രേംസിംഗിനെ സത്സംഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകൂ. അവനും മോചിതനാകും. ഒരു മാസത്തിനു ശേഷം നടക്കേണ്ടിയിരുന്ന അടുത്ത സത്സംഗത്തിൽ ഭക്തനായ രാംനിവാസ് വന്ന് പ്രേം സിങ്ങിനെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ന്യായം പറഞ്ഞ് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. വീട്ടിൽ നിന്ന് അവനെ സത്സംഗത്തിന് കൊണ്ടുപോയി. അവർ മൂന്നു ദിവസം ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ച് സത്സംഗം ശ്രവിച്ചു. മറ്റ് മുതിർന്ന ഭക്തരുടെ അനുഭവ കഥകൾ കേട്ടപ്പോൾ സത്സംഗത്തോട് പ്രണയം തോന്നി. ഭക്തനായ രാമഭക്തന്റെ കുടുംബം ആകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഭക്തിയും സേവനവും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ അവരുടെ ക്ഷേമം ചെയ്തു.

കുടുംബത്തിലെ ഭിന്നത സത്സംഗത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു

ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ മരുമകളെ ഓരോ കാര്യത്തിനും ശകാരിക്കാറുായിരുന്നു. മരുമകളുടെ ചെറിയ തെറ്റുകൾ പോലും പെരുപ്പിച്ചു കാണിച്ച് മകനെ അറിയിക്കുമായിരുന്നു. അവളുടെ മകൻ ഭാര്യയെ ആക്ഷേ പ ി ക്ക ാ റ ു ണ്ട ായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവരുടെ വീട് നരകമായി മാറി. ഇടയ്ക്കിടെ മരുമകൾ അമ്മായിയമ്മയോട് പറയുമായിരുന്നു - നമ്മൾ സത്സംഗത്തിന് പോകണം. നമ്മുടെ അയൽക്കാർ പോകുന്നു. അമ്മായിയമ്മ പറഞ്ഞു, ലോകത്ത് ബഹുമാനമില്ലാത്ത, നല്ല കുടുംബത്തിൽ പെടാത്ത, അയഞ്ഞ സ്ത്രീകൾ സത്സംഗത്തിന് പോകുന്നു, ഞങ്ങൾ ഒരു നല്ല കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവരാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് സത്സംഗവുമായി എന്താണ് ബന്ധം? ഇത്തരത്തിൽ മരുമകള് പലതവണ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അവർ സമ്മതിച്ചില്ല. ഒരു ദിവസം, ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സ്ത്രീ ജോലിയുടെ പേരിൽ അവരുടെ വീട്ടിൽ വന്നു. അമ്മായിയമ്മ മരുമകളെ ശകാരിക്കുന്നത് കണ്ടു, നിന്റെ ഭർത്താവ് വരട്ടെ. ഞാൻ ഇന്ന് നിന്നെ തൊലിയുരിക്കും. അമ്മായിയമ്മയ്ക്ക് ചായ ഗ്ലാസിൽ ഇട്ട് കൊടുത്തു, ഉറങ്ങിക്കിടന്ന കുട്ടിയെ കൊണ്ടുവരാൻ മരുമകൾ അകത്തേക്ക് പോയി, എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ കരയാൻ തുടങ്ങി. ആ കുട്ടിയെ കൊണ്ടുവരാൻ ഒരു മിനിറ്റ് പോലും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, അതിനിടയിൽ ഒരു നായ വന്ന് ആ ചായ ഗ്ലാസിൽ നക്കാൻ തുടങ്ങി. ഗ്ലാസ് താഴെ വീണു, ചായ തറയിൽ തെറിച്ചു. ആ ഗ്ലാസിൽ നിന്ന് ഇരുപത് അടി മാത്രം അകലെ മുറ്റത്ത് ഒരു കട്ടിലിൽ അമ്മായിയമ്മ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ഒരു കരുത്തുറ്റ സ്ത്രീയായിരുന്നു. അവർ വയലിൽ നടക്കാൻ പോകുമായിരുന്നു, പക്ഷേ അവർ വീട്ടു ജോലികളൊന്നും ചെയ്യാറില്ലായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ അവർ വഴക്കുണ്ടാക്കി. ഗ്രാമത്തിലെ മറ്റൊരു വാർഡിൽ നിന്ന് വന്നിരുന്ന സ്ത്രീ സത്സംഗത്തിന് പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാം കേട്ട് അവൾ ഭടേരിയോട് പറഞ്ഞു (ആ അമ്മായിയമ്മയുടെ പേര് ഭടേരി) നീ സത്സംഗത്തിന് വരണം. അവളുടെ മറുപടി അതുതന്നെയായിരുന്നു. സത്സംഗത്തിന് പോകാറുള്ള ആ സ്ത്രീ ഭക്തയായ സ്ത്രീ സത്സംഗത്തിൽ കേട്ടതെല്ലാം പറഞ്ഞെങ്കിലും ഭടേരി അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. സത്സംഗത്തിന് പോയിരുന്ന ജാനകി എന്ന സ്ത്രീ താമസിക്കുന്ന അതേ കോളനിയിലാണ് ഭടേരിയുടെ രാമത്തെ സഹോദരിയുടെ വിവാഹം നടന്നത്. ഭടേരിയുടെ സഹോദരിയുടെ പേര് ദയാകൗർ എന്നായിരുന്നു. ജാനകി ദയകൗറിനോട് പറഞ്ഞു, നിന്റെ സഹോദരി ഭടേരി തന്റെ വീട് നരകമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ അവൾ വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നു. ഇന്നലെ ഞാൻ അവളുടെ വീട്ടിൽ ജോലിക്ക് പോയിരുന്നു. ഒരു നായ ഒരു ഗ്ലാസ് ചായ കുടിച്ചു. അവൾ അതിൽ നിന്ന് ഒരു മഹാഭാരതം ഉണ്ടാക്കി. ദയാകൗറും ജാനകിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം സത്സംഗം കേൾക്കാൻ പോയി, ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. ജാനകി അവളോട് പറഞ്ഞു, എങ്ങനെയെങ്കിലും ഭടേരിയെ സത്സംഗത്തിന് കൊണ്ടുപോകൂ. ഒരാൾ സന്ന്യാസിമാരുടെ ഉപദേശം കേൾക്കുന്നതുവരെ, അർത്ഥമില്ലാതെ പിരിമുറുക്കത്തിൽ തുടരുകയും കുടുംബാംഗങ്ങളെ പിരിമുറുക്കത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിറ്റേന്ന് ദയാകൗർ സഹോദരിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.

എന്തെങ്കിലും ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞ് അവൾ ഭടേരിയെ അവളുടെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. അവിടെ നിന്ന് സത്സംഗത്തിന് പോകാൻ ജാനകിയുടെ വീടിന് പുറത്ത് മറ്റ് നിരവധി സ്ത്രീകൾ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സത്സംഗത്തിന് തങ്ങളോടൊപ്പം പോകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാൻ അവർ ദയാകൗറിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അവിടെ

അവളുടെ സഹോദരി ഭഠേരിയെ കപ്പോൾ, അവർ അവളോടും ചോദിച്ചു, അവളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ഭടേരി ഒരു സത്സംഗം ശ്രവിച്ചു. ആശ്രമത്തിൽ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ജീവിക്കുന്ന തെങ്ങനെയെന്ന് സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കപ്പോൾ അവൾക്ക് നല്ല സുഖം തോന്നി. എന്തെല്ലാം വിഡ്ഢിത്തരങ്ങൾ ആശ്രമത്തെപ്പറ്റി അവൾ കേൾക്കാറുങ്കിലും അങ്ങനെയൊന്നും അവൾ അവിടെ കണ്ട ില്ല. സത്സംഗത്തിൽ പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ് - പലരും തങ്ങളുടെ സഹോദരിമാരെയും പെൺമക്കളെയും മരുമക്കളെയും മറ്റ് സ്ത്രീകളെയും സത്സംഗത്തിന് അയയ്ക്കുന്നില്ല, അവർ സ്വയം പോകാറില്ല. അവർ പറയുന്നു - സത്സംഗത്തിന് പോയാൽ കുടുംബത്തിന്റെ മാനം നശിക്കും. നമ്മുടെ മരുമകളും പെൺമക്കളും അപകീർത്തി സമ്പാദിക്കും. ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കാത്ത സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിക്കുമെന്ന ദൈവനിയമത്തെക്കുറിച്ച് ഒരാൾക്ക് സത്സംഗത്തിൽ വരാത്തതിനാൽ അവബോധമുണ്ടാകില്ലെന്ന് അവർ ചിന്തിക്കണം.

മനുഷ്യ ശരീരം നേടിയ ശേഷം ഭക്തി ചെയ്യാത്ത മനുഷ്യർക്ക് എന്ത് നാശമാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

കബീർ, ഹരി കേ നാം ബിനാ, നാരി കുതിയ ഹോയേ।
ഗലി-ഗലി ഭൌകത് ഫിരേ, ടൂക്ക് ന ടാലൈ കോയ് ।।
സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ വാണിയിൽ നിന്ന്: -
ബീബി പടൈ രഹേ ഥി, ട്യോട ലഗ്തി ബാഹർ ।
അബ് ഗാത് ഉഖാടൈ ഫിർതി ഹൈ, ബൻ കുതിയ ബാസാർ ।।
വേ പർദൈ കി സുന്ദരി, സുനോ സന്ദേശാ മോർ ।
ഗാത് ഉഖാടൈ ഫിർതി ഹൈ, കരേ സാരയോം ശോർ ।।
നക് ബൈസർ നക് പർ ബനി, ഥി പഹ്രെം ഹാർ ഹാമെല ।
സുന്ദരി സേ കുതിയ ബനി, സുൻ സാഹേബ് (പ്രഭു) കേ ഖേൽ ।।

അർത്ഥം:- ഒരു വ്യക്തി മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കു ന്നില്ലെങ്കിൽ, മരണശേഷം അയാൾക്ക് മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ മുതലായവയുടെ ജീവൻ ലഭിക്കും. ദൈവനാമം പാരായണം ചെയ്യാതെ, ഒരു സ്ത്രീ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ഒരു തെണ്ട ി നായയുടെ ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നു. പിന്നെ ഉടുതുണിയില്ലാതെ, നഗ്ന ശരീരവുമായി അവൾ തെരുവുകളിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു; അവൾ പട്ടിണിയിലാണ്, ആരും അവൾക്ക് ഒരു കഷണം റൊട്ടി പോലും നൽകുന്നില്ല. ഒരു സ്ത്രീയുടെ രൂപത്തിലുള്ള ആ ആത്മാവ് ഒരു രാജാവിന്റെയോ റാണിയുടെയോ മുതിർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയോ ഭാര്യയായിരുന്നപ്പോൾ, അത് അവളുടെ മുൻ ജന്മങ്ങളിലെ പുണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായിരുന്നു; ഏതോ ജന്മത്തിൽ അവൾ ചെയ്ത ഭക്തിയും പുണ്യ കർമ്മങ്ങളും. ആ ഭക്തിയുടെയും പുണ്യകർമ്മങ്ങളുടെയും ഫലം അവൾ സ്ത്രീയുടെ രൂപത്തിൽ നേടി; ആ ആത്മാവ് കുലീന കുടുംബങ്ങളുടെ മകളോ മരുമകളോ ആയിത്തീർന്നു. അക്കാലത്ത് അവൾ തിരശ്ശീലയ്ക്ക് പിന്നിൽ കഴിയുമായിരുന്നു; കശുവണ്ടിപ്പരിപ്പും ഉണക്കമുന്തിരിയും ചേർത്ത ഹൽവയും അരി പുട്ടും കഴിക്കുമായിരുന്നു; വേലക്കാരികൾ അവരുടെ മിച്ചം ഭക്ഷിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഉയർന്ന കുടുംബത്തിലെ പെൺമക്കളോ മരുമകളോ ആയതിനാൽ അവരെ സത്സംഗത്തിന് പോകാൻ അന ുവദിച്ചിട്ടില്ല. വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയാൽ അത് അപമാനമായി അവർ കണക്കാക്കി. സവർണ്ണ കുടുംബങ്ങളുടെ ബഹുമാനം അവരുടെ പെൺമക്കളോ മരുമകളോ വീട്ടിൽ തിരശ്ശീലയ്ക്ക് പിന്നിൽ താമസിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ, സത്സംഗത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ കേൾക്കാത്തതിനാൽ, ആ പുണ്യാത്മാക്കൾ ഭക്തി രഹിതരായി ന ിലകൊള്ളുന്നു. ആ മനുഷ്യ ശരീരത്തിൽ ആ സ്ത്രീ കഴുത്തിൽ ഒമ്പത് ലക്ഷം രൂപ വിലയുള്ള വിലകൂടിയ മാലകൾ അണിഞ്ഞിരുന്നു. അവൾ മൂക്കിൽ സ്വർണ്ണ മൂക്കുത്തി ധരിച്ചിരുന്നു. മേക്കപ്പും അലങ്കാരവുമൊക്കെയായി തന്റെ ജീവിതം വിജയകരമാണെന്ന് അവൾ കരുതി. ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ, അവൾ ഇപ്പോൾ ഒരു തെണ്ടി പട്ടിയുടെ ജീവിതം സ്വന്തമാക്കി, ഒരു കഷണം റൊട്ടിക്ക് വേണ്ടി തെരുവിൽ നഗ്നയായി അലയുന്നു. മുമ്പ് നഗരത്തിൽ ഒരു സത്രം ഉായിരുന്നു. യാത്രക്കാർ രാത്രി അവിടെ തങ്ങുകയും പ്രഭാത ഭക്ഷണം കഴിച്ച് രാവിലെ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തിരശ്ശീലയ്ക്കു പിന്നിൽ, ഒരു നായ്ക്കുട്ടിയായി ത്തീർന്നിരുന്ന ആ സുന്ദരി സത്രത്തിൽ

താമസിക്കുന്ന സഞ്ചാരി എറിഞ്ഞ ഒരു കഷണം റൊട്ടി തിന്നാൻ കുരയ്ക്കുന്നു. കുറച്ച് മണ്ണും മണലും അതിൽ പറ്റിപിടിക്കുന്നു. കശുവിയും ഉണക്കമുന്തിരിയും ചേർത്ത് ഹൽവയും ഖീറും കഴിച്ചിരുന്ന, ഭക്തി ശീലമാക്കാത്ത ആ സുന്ദരി, മണ്ണും മണലും ഒട്ടിയ ആ അപ്പക്കഷണം തിന്നുന്നു. അവൾ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, അവൾ ഒരു പൂർണ്ണ സന്യാസിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ഭക്തി അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവൾക്ക് ഇത് അനുഭവിക്കേണ്ടി വരില്ലായിരുന്നു..

പുഹ്ലോ ബായിയുടെ ഉപദേശം

ഒരു രാജാവ് പുഹ്ലോ ബായിയുടെ ആത്മീയ വീക്ഷണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു; അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ മതിപ്പുളവാക്കി. രാജാവിന് മൂന്ന് രാജ്ഞിമാരുണ്ടായിരുന്നു. രാജാവ് തന്റെ രാജ്ഞികളോട് പുഹ്ലോ ബായിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. രാജാവ് തന്റെ രാജ്ഞിമാരുടെ മുന്നിൽ ഭക്തയായ പുഹ്ലോ ബായിയെ പലതവണ പ്രശംസിച്ചു. ഭർത്താവിന്റെ വായിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു സ്ത്രീയുടെ പുകഴ്ത്തൽ കേട്ട് രാജ്ഞികൾക്ക് സുഖം തോന്നിയില്ല, പക്ഷേ അവർക്ക് ഒന്നും പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഭക്തയായ പുഹ്ലോ ബായിയെ കാണാനുള്ള ആഗ്രഹം അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചു. രാജാവ് പുഹ്ലോ ബായിയോട് തന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു സത്സംഗം നടത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പുഹ്ലോ ബായി സത്സംഗത്തിന്റെ തീയതിയും സമയവും രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു. സത്സംഗ ദിനത്തിൽ രാജ്ഞികൾ വളരെ മനോഹരവും വിലകൂടിയതുമായ വസ്ത്രങ്ങളും എല്ലാ ആഭരണങ്ങളും ധരിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ സൗന്ദര്യം കാണിക്കാൻ അവർ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തി. പുഹ്ലോ രാജാവിന്റെ ഭവനത്തിലെത്തി. സാധാരണ പരുത്തി കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രമാണ് അവൾ ധരിച്ചിരുന്നത്. അവളുടെ കയ്യിൽ ഒരു ജപമാലയുായിരുന്നു. അവളുടെ നിറവും സുന്ദരമായിരുന്നില്ല. ഭക്തയായ പുഹ്ലോയെ കണ്ട് മൂന്ന് രാജ്ഞിമാരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു, ഇതാണ് പുഹ്ലോ അവൾ വളരെ സുന്ദരിയായിരിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതിയിരുന്നു. അവരുടെ പ്രസ്താവന കേട്ട് ഭക്തയായ പുഹ്ലോ ബായി പറഞ്ഞു: -

വസ്ത്ര-ആഭൂഷൺ തൻ കി ശോഭ, ഹേ തൻ കാച്ചോ ഭാണ്ടോ।
ഭക്തി ബിനാ ബനേഗി കുതിയ, രാം ഭജോ ന രാംണ്ഡോ ।।

അർത്ഥം:- ഭംഗിയുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും ശരീരത്തിന്റെ ചാരുത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ശരീരം മൺപാത്രം പോലെ നശ്വരമാണ്. ഈ ശരീരത്തിന് ആയുസ്സ് കുറവാണ്. എന്ത് കാരണത്താലാണ്, ഏത് പ്രായത്തിൽ, എപ്പോൾ ഒരു പ്രതിസന്ധി വരുമെന്ന് അറിയില്ല. നിങ്ങൾ ഭക്തി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, അടുത്ത ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു തെരുവ് നായയുടെ ജീവൻ ലഭിക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നഗ്നരായി അലഞ്ഞു നടക്കും. അതിനാൽ, രാംണ്ടോ എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, അതായത്, സ്ത്രീകളേ, ഭക്തി ചെയ്യുക. വിധവയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് രാംണ്ടോ എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പൊതു സംഭാഷണത്തിൽ, സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ പ്രിയ സുഹൃത്തുക്കളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിച്ചു (സ്നേഹത്തോടെയുള്ള ശകാരവാക്കിൽ). ഇപ്പോൾ വിദ്യാസമ്പന്നനായതിനാൽ ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. ഭക്തയായ പുഹ്ലോ ബായി സത്സംഗം നടത്തി. അവൾ പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിന്റെ വരികൾ പറഞ്ഞു:

കബീർ, ഹരി കേ നാം ബിനാ, നാരി കുതിയ ഹോയേ ।
ഗലി-ഗലി ഭൗക്കത് ഫിരെ, ടുക് ന ടാലേ കോയ് ।।
കബീർ, രാം രടത് കോടി ഭലോ, ചു-ചു പടേ ജോ ചാം ।
സുന്ദർ ദേഹി കിസ് കാം കി, ജാ മുഖ് നാഹിം നാം ।।
കബീർ, നഹിം ഭരോസ ദേഹി കാ, വിനാശ് ജയ് ചിൻ മാഹിം ।
സ്വാൻസ്-ഉസ്വാൻസ് മേ നാം ജപോ, ഔർ യത്ൻ കുച്ച് നാഹിം ।।
കബീർ, സ്വാൻസ്-ഉസ്വാൻസ് മേ നാം ജപോ, വ്യർത്ഥ സ്വാൻസ് മത് ഖോ ।
നാ ജാനേ ഇസ് സ്വാൻസ് കാ, ആവൻ ഹോ കേ നാ ഹോയ് ।।
ഗരീബ്, സർവ് സോനേ കി ലങ്കാ ഥി, രാവൺ സേ രന്ധീരം ।
ഏക് പലക് മേം രാജ്യ ഗയാ, ജം കേ പടേ ജംജീരം ।।
ഗരീബ്, മർദ്-ഗർദ് മേ മിൽ ഗയേ, രാവൺ സെ രന്ധീരം ।
കൻസ്, കേസി, ചാനൂർ സേ, ഹിർണാകുശ് ബൽബീരം ।।
ഗരീബ്, തേരി ക്യാ ബുനിയാദ് ഹൈ, ജീവ് ജന്മം ധരി ലേത് ।

ദാസ് ഗരീബ് ഹരി നാം ബിൻ, ഖാലി രഹ് ജാ ഖേത് ।।

വിവർത്തനം: - പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ആത്മീയതയുടെ നിയമത്തെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കാത്ത സ്ത്രീ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ നായയുടെ ജീവൻ നേടുമെന്നും തെരുവിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുകയും കുരക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. ആരും അവൾക്ക് ഒരു കഷണം ഭക്ഷണംപോലും നൽകുന്നില്ല.മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ അവൾക്ക് എല്ലാ ഭക്ഷണവും കൃത്യസമയത്ത് ലഭിച്ചു കൊിരുന്നു.ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ അവൾ ഈ അവസ്ഥ കൈവരിക്കുന്നു.

ഒരു കുഷ്ഠരോഗി പോലും (ശരീരത്തിന്റെ തൊലി ചൊറിയുകയും അതിൽ നിന്ന് രക്തം ഒലിച്ചിറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പാളി)

പരമാത്മാവിന്റെ ഭക്തി ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അത് വളരെ നല്ലതാണ്. ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അവന്റെ കുഷ്ഠവും സുഖപ്പെടും. അവന്റെ ഭാവിയും ശോഭന മാകും. ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കാത്തവന്, സുന്ദരമായ ശരീരമുണ്ടായാലും, സുന്ദരമായ, ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരം കൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല.

ഈ മനുഷ്യ ജീവിതം എപ്പോൾ, എങ്ങനെ നശിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഉറപ്പില്ല. ഇത് സുരക്ഷിതമായി സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇതിനൊരു പരിഹാരമേയുള്ളു - ഭക്തി ചെയ്യുക. നാമം (മന്ത്രം) ഇല്ലാതെ ഒരു ശ്വാസം പോലും പോകാതിരിക്കാൻ (നാം) മന്ത്രം ജപിക്കുക.

ശ്വാസം വിടുമ്പോഴും ശ്വസിക്കുമ്പോഴും ഓരോ ശ്വാസത്തിലും നാമം ജപ ിക്കുക. നാമം ജപിക്കാതെ നിങ്ങളുടെ ശ്വാസം വെറുതെ നഷ്ടപ്പെടരുത്. ഈ ശ്വാസം ഉള്ളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ പുറത്തു വരുമോ ഇല്ലയോ എന്നറിയില്ല. അതിനാൽ ഇത് അവഗണിക്കാതെ, ഭക്തിയിൽ മുഴുകുക.

നിങ്ങൾക്ക് പണവും മറ്റ് സുഖസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഇവയാൽ ഭക്തി ചെയ്യാൻ മറക്കരുത്. ശ്രീലങ്കയിലെ രാജാവായ രാവണന് അമിതമായ സമ്പത്തുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ സ്വർണ്ണ കൊട്ടാരങ്ങൾ പണിതു, അവൻ സ്വയം ഒരു യോദ്ധാവായിരുന്നു. എന്നാൽ ശ്രീരാമചന്ദ്രനുമായി യുദ്ധം ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രാജ്യവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇതെല്ലാം ഒരു കണ്ണിമവെട്ടലിൽ സംഭവിച്ചു, അതായത് ശ്രീരാമന്റെ അസ്ത്രത്താൽ അവൻ കൊല്ലപ്പെട്ടു. വളരെ ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിന ുള്ളിൽ, എല്ലാം നശിച്ചു, യമന്റെ ദൂതന്മാർ, അതായത് മരണദൈവത്തിന്റെ സേവകർ ആ രാവണനെ ചങ്ങലകളാൽ തടഞ്ഞു. അവനെ നരകത്തിൽ ആക്കി.

രാവണനെപ്പോലെ (ശൂരവീര) അഴുക്കുചാലിൽ കലർന്ന യോദ്ധാക്കൾ, മഥുരയിലെ രാജാവായ കംസൻ പോലെയുള്ള ശക്തരായ ആളുകൾ; അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്ത ഗുസ്തിക്കാരൻ ചാണൂരൻ; അവന്റെ സേവകൻ, കേശി, ഏത് രൂപവും നേ ടാൻ കഴിയുന്ന അസുരൻ, ഹിർണ്യകശിപു എന്നിവരും ഭക്തി കൂടാതെ തങ്ങളുടെ ജീവിതം പാഴാക്കി. ഓ സാധാരണ മനുഷ്യാ നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് അടിത്തറയാണ് ഉള്ളത്, അതായത് ഏത് കാരണത്താലാണ് നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുക? നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിവിധ ജീവജാലങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കും. പ രമോന്നത ദൈവമായ കബീർ പകർന്നു

നൽകിയ അറിവനുസരിച്ച്, വയലിൽ വിത്ത് വിതയ്ക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ ഒരു കർഷകൻ പട്ടിണി കിടന്ന് മരിക്കുന്നതുപോലെ, ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ നിങ്ങൾ അത്തരമൊരു നഷ്ടം വഹിക്കുമെന്ന് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അയാൾക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുന്നില്ല.

ഭക്തയായ പുഹ്ലോ ഈ ലോകത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം വിശദീകരിക്കുകയും ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ ഒരാൾക്ക് അനുഭവി ക്കേണ്ടി വരുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ച് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ തുണ്ട് ഭൂമി നേടിയതിൽ നിങ്ങൾ അഭിമാനിക്കുന്നു; ഇത് വ്യർത്ഥമാണ്. ലങ്കയിലെ രാജാവായ രാവണൻ സ്വർണ്ണം കൊണ്ട് വീടുകൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. യഥാർത്ഥ ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് രാജ്യം പോലും നഷ്ടപ്പെട്ടു. സ്വർണ്ണവും ഇവിടെ തന്നെ കിടന്നു, അവൻ നരകത്തിലേക്ക് പോയി. പിന്നീട് (പുഹ്ലോ) രാജാവും രാജ്ഞിമാരും ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും ഭക്തി ചെയ്യുകയും അവരുടെ ജീവിതം വിജയകരമാക്കുകയും ചെയ്തു.

കബീർ, ഹരി കേ നാം ബിൻ, രാജാ ഋഷഭ് ഹോയ് ।
മിട്ടി കുംഹാർ കേ, ഘാസ് ന നീരായെ കോയി ।।

പരമാത്മാവിന്റെ ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ ഒരു രാജാവ് കഴുതയുടെ ശരീരം സ്വന്തമാക്കുന്നു. അവൻ ഒരു കുശവന്റെ വീട്ടിൽ ചെളി ചുമക്കുന്നു, കാട്ടിൽ പോയി തനിയെ പുല്ലു തിന്നുന്നു.

ഫിർ പീച്ചേ തു പശുവാ കീജൈ, ദിജേ ബൈൽ ബനായ് ।
ചാർ പഹർ ജംഗൾ മേ ഡോലേ, തോ നഹിം ഉദർ ഭരായ് ।।
സിർ പർ സീങ് ദിയേ മൻ ബൗരേ, ദും സേ മച്ചർ ഉടായ് ।
കാംഥൈ ജുവാ ജോതൈ കുവാ, കോദോൻ കാ ഭൂസ് ഖായ് ।।

അർത്ഥം: - ഒരു കഴുതയുടെ ജീവിതം പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ, ആ ജീവി കാളയുടെ ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നു. ഒരു ജീവജാലത്തിന് മനുഷ്യ ശരീരത്തിൽ വളരെയധികം സൗകര്യങ്ങളുണ്ട്. വിശപ്പ് തോന്നിയാൽ ഉടൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കാം പാലോ, ചായയോ കുടിക്കാം, ദാഹമുണ്ടെങ്കിൽ വെള്ളം കുടിക്കാം. ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ, കാളയായി മാറുന്ന അതേ ജീവി രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരം വരെ 12 മണിക്കൂർ കാട്ടിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു, കലപ്പയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒരു കാളയ്ക്ക് ദിവസത്തിൽ രണ്ടുതവണ മാത്രമേ ഭക്ഷണം നൽകൂ, ഉച്ചയ്ക്കും (12നും) രാത്രിയും. എന്നാൽ ഇടയ്ക്ക് കാളയ്ക്ക് വിശപ്പ് തോന്നുകയും കാലിത്തീറ്റയും ചുറ്റും വെച്ചാൽ അത് കഴിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഉഴവുകാരൻ അവനെ പുല്ലു തിന്നാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. വെള്ളവും കൃത്യസമയത്ത് മാത്രം നൽകുന്നു, ദിവസത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ തവണ മാത്രം. കാളയ്ക്ക് തലയിൽ കൊമ്പുകളും വാലും ഉണ്ട്. മനുഷ്യ ശരീരത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ കൂളറോ, ഫാനുകളോ, എ.സിയോ ഉള്ള മുറികളിലായിരുന്നു താമസം. ഇപ്പോൾ അയാൾക്ക് ഒരു വാൽ മാത്രമേ ഉള്ളൂ, അവൻ അത് കൂളറായി ഉപയോഗിച്ചാലും ഫാനായാലും; അത് കൊണ്ട് തന്നെ അവന് കൊതുകുകളെ പറത്തണം.

പരമാത്മാവിന്റെ നിയമം മനസ്സിലാക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ ഒരു വ്യക്തി ലോകത്തിന്റെ സ്വഭാവം പിന്തുടരുന്നതാണ് വീട്ടിൽ കലഹത്തിന് കാരണമെന്നും സത്സംഗത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുടുംബത്തിലെ ഒരു അംഗം കുടുംബത്തിൽ എന്തെങ്കിലും നഷ്ടം വരുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ചില കാരണങ്ങളാൽ, ഒരു നഷ്ടം സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ പേരിൽ ഒരാൾ സംഘർഷമുണ്ടാക്കരുത്. എന്ത് നഷ്ടം സംഭവിച്ചാലും അഥവ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് ശരിയാക്കാൻ കഴിയില്ല. വ്യർത്ഥമായ കലഹമുാക്കുന്നത് ബുദ്ധിയല്ല. ആകസ്മികമായി നഷ്ടം സംഭവിച്ച വ്യക്തിയോട് ഒരാൾ പറയണം - അല്ലയോ മകൻ/മകൾ/അമ്മ/അച്ഛൻ/അമ്മായിയമ്മ/മരുമകളോ/സഹോദരനോ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടതെ എന്തായാലും അത് നമ്മുടെ വിധിയിലായിരുന്നു. നിങ്ങൾ മനഃപൂർവം ചെയ്തതല്ല. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ വീട്ടിൽ സമാധാനം നിലനിൽക്കും. ഭിന്നിപ്പ് ഉണ്ടാക്കലാണ് കാലന്റെ പണി. പ്രേതങ്ങളും ആത്മാക്കളും ആ വീട്ടിൽ വസിക്കുന്നു. പിണക്കമില്ലാത്തവർ സുഖമായി ജീവിക്കുന്നു. പരമാത്മാവിനെ ആരാധിക്കുന്ന ഒരു ഭവനം (പ്രാർത്ഥന, ജ്യോതി യാഗം - വിളക്ക് തെളിയിക്കൽ നടത്തുന്നു), ആ വീട്ടിൽ ദേവന്മാർ വസിക്കുന്നു.

സത്സംഗം കേട്ട് എല്ലാവരും അവരവരുടെ വീടുകളിലേക്ക് പോയി. ഉച്ചയ്ക്ക് 12 മുതൽ 2 മണി വരെയാണ് സത്സംഗം. അമ്മായിയമ്മ സത്സംഗത്തിന് പോയത് മരുമകൾ അറിഞ്ഞില്ല. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ എരുമയെ കറന്ന ശേഷം, എല്ലാ ദിവസവും എന്നപോലെ മരുമകൾ പാല് നിറച്ച ബക്കറ്റ് മേൽക്കൂരയിലെ ഇരുമ്പ് ഹുക്കിൽ തൂക്കിയിടും. ബക്കറ്റ് ഹുക്കിൽ തൂക്കിയതായി അവൾക്ക് തോന്നി, പക്ഷേ ബക്കറ്റിന്റെ പിടി മറുവശത്ത് നിന്ന് ഹുക്കിൽ തട്ടി. തൂങ്ങിക്കിടക്കുകയാണെന്ന് കരുതി മരുമകൾ ബക്കറ്റ് ഉപേക്ഷിച്ചു. ബക്കറ്റ് നിലത്തേക്ക് വീണു, പാൽ ഒഴുകി പോയി. ബഹളം കേട്ട് ഭടേരി അകത്തേക്ക് വന്നു. പാലിലേക്ക് നോക്കുന്നതിന് പകരം മരുമകൾ നിരാശയോടെ അമ്മായിയമ്മയെ നോക്കുകയായിരുന്നു. വ്യക്തതയൊന്നും അമ്മായിയമ്മ അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് അറിയാവുന്നതിനാൽ മരുമകൾക്ക് ഒന്നുംപറയാൻ തോന്നിയില്ല. അവൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു - ഇന്നത്തെ ദിവസം മുഴുവൻ

പിണങ്ങി പോകും. വൈകുന്നേരം എന്റെ ഭർത്താവ് വരും; അവർ എന്നെ തല്ലിക്കും. ദൈവമേ എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? ഞാൻ ഒരിക്കലും അത്തരമൊരു തെറ്റ് ചെയ്തിട്ടില്ല. ഓ. സദ്ഗുരു അൽപ്പം കരുണ കാണിക്കൂ. ഞാൻ നിന്റെ ഭക്തി പോലും മറന്നു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ദിവസം മുഴുവൻ എന്റെ അമ്മായിയമ്മയുടെ പരിഹാസങ്ങൾ മാത്രമേ ഞാൻ കേൾക്കാറുള്ളൂ. ഭടേരി പറഞ്ഞു: മകളേ, സംഭവിക്കേണ്ടതെല്ലാം സംഭവിച്ചു. പാൽ ഇന്ന് നമ്മുടെ വിധിയിൽ ഇല്ല. വിഷമിക്കേണ്ട. പാലിന്റെ മുകളിലെ പാളി ഒരു ബക്കറ്റിൽ കൈകൊണ്ട് ശേഖരിച്ച് എരുമയ്ക്ക് കൊടുക്കുക. ഇതു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അമ്മായിയമ്മ ദീക്ഷയിൽ എടുത്ത മന്ത്രം (ആത്മീയ ഉപദേശം) ചൊല്ലാൻ തുടങ്ങി. മരുമകൾക്ക് തന്റെ കാതുകളെ വിശ്വസിക്കാനായില്ല. അവൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു - ഇന്ന് അമ്മായിയമ്മ ഏത് സ്റ്റേഷൻ ആണ് (റേഡിയോ സ്റ്റേഷൻ) പിടിച്ചുവെന്നറിയില്ല. ഈ സാന്ത്വന വാക്കുകൾ ഭടേരിയുടെ ബാഗിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിൽ നിറയെ എണ്ണ ദോശകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നെ കടന്നു പോകുമ്പോഴും അവൾ പിറുപിറുക്കുമായിരുന്നു. മരുമകളുടെ പേര് നിഷ. അവൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു:- നിഷാ ആജ് നിശാ (രാത്രി) മേം തേരി ബുരി ഹോഗി ദശാ(നിഷാ, ഇന്ന് രാത്രി നിന്റെ അവസ്ഥ വഷളാക്കും.)

നിഷ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു - അവൾ അത് എന്റെ ഭർത്താവിനോട് പറയും. അമ്മ പറയുന്നത് കേൾക്കും ഞാൻ പറയുന്നത് അദ്ദേഹം കേൾക്കില്ല. അദ്ദേഹം എന്നെ ശാസിക്കും, രാവും പകലും മുഴുവൻ കരയും.നിഷ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു - പാല് ബക്കറ്റിൽ ഒഴിച്ച് നിഷ എരുമയ്ക്ക് തീറ്റ കൊടുത്തു, എന്നിട്ട് ബക്കറ്റ് കഴുകി. ഭടേരി വന്ന് പറഞ്ഞു: മകളേ, ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ. വിഷമിക്കേണ്ട. മകളേ ഇന്നലെ ഞാൻ എന്റെ സഹോദരി ദയാകൗറിനൊപ്പം പകൽ സത്സംഗത്തിന് പോയിരുന്നു. എന്റെ കണ്ണു തുറന്നു, ഞാൻ നിന്നോട് വളരെ അധികം ശണ്ഠ ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. മകളേ, കഴിയുമെങ്കിൽ എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ. ഇനിമുതൽ എന്ത് സംഭവിച്ചാലും നടക്കട്ടെ, ഇനി മുതൽ എന്റെ മകൾക്ക് എന്റെ എല്ലാ സ്നേഹവും ഞാൻ നൽകും.നീയാണ് എന്റെ യഥാർത്ഥ മകൾ.എന്റെ ജീവശാസ്ത്രപരമായ മകൾ മറ്റാരുടെയോ ആയിരുന്നു, അവൾ പോയി. നമ്മൾ സന്തോഷവും സങ്കടവും പങ്കിടുന്നു . ഒരു ദിവസത്തെ സത്സംഗം മാത്രമാണ് എന്റെ കണ്ണു തുറന്നത്, മകളേ, നിങ്ങൾക്ക് അടുത്ത ഞായറാഴ്ചയും വരാം; ഞാനും പോകും. ക്രമേണ, നമുക്ക് എന്റെ മകനെയും കൊണ്ടുപോകാം . വസ്ത്രത്തിനുള്ളിൽ ഗുരുജിയുടെ ഫോട്ടോ ഒളിപ്പിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു നിഷ. ഫോട്ടോ എടുത്ത് അവൾ ഗുരുജിയുടെ പാദങ്ങളിൽ തലവെച്ച് പറഞ്ഞു, ഗുരോ ഇന്ന് നിങ്ങൾ എന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾ കേട്ടു, നിങ്ങൾ എന്റെ വീടിനെ സ്വർഗ്ഗമാക്കി മാറ്റി. വൈകുന്നേരം ഛത്തർ സിംഗ് എത്തിയപ്പോൾ പാൽ ചോർന്നതിനെ കുറിച്ച് അമ്മ മിണ്ടിയില്ല. കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, അവൾക്കും ഛത്തർ സിങ്ങിനും ദീക്ഷ ലഭിച്ചു. കുറച്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിഷയുടെ ഗുരുജി വന്നു. നിഷ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു, ഗുരുജി എന്റെ അമ്മായിയമ്മ വളരെ നല്ലവളാണ്. അവരും ഒരു ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. ഭടേരി പറഞ്ഞു, മഹാരാജ് ജീ അവൾ നേരത്തെ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചതായി നിഷ എന്നോട് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്റെ വഴക്കിൽ അവൾ ഭയന്നിരിക്കണം. ഞാൻ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അവൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു. അവൾ ചെയ്തത് ശരിയാണ്. അവൾ എന്നോട് നേരത്തെ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാൻ അവളെ കൂടുതൽ പീഡിപ്പിക്കുമായിരുന്നു, പാപം ചെയ്യുമായിരുന്നു. നിഷയുടെ ഗുരു ജി പറഞ്ഞു, അമ്മേ, ഭടേരി, നിങ്ങൾ വറചട്ടിയിൽ നിന്ന് തീയിലേക്ക് വന്നത് നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ ഉപദേശം വേദപ്രകാരമല്ലാത്തതിനാലാണ്. യഥാർത്ഥ ആരാധന കൂടാതെ മോക്ഷം സാധ്യമല്ല. അതുപോലെ, ശരിയായ മരുന്ന് കഴിച്ചാൽ മാത്രം , ഒരു രോഗം ഭേദമാകുന്നു, അതുപോലെ, യഥാർത്ഥ ആരാധനാ രീതി പിന്തുടരുന്നതിലൂടെ, ജനനമരണ രോഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കും. അമ്മായിയമ്മ ദേഷ്യപ്പെടുമെന്ന് നിഷ കരുതി. അതിനാൽ, അവൾ ഇടയ്ക്ക് പറഞ്ഞു: ഗുരുജി താങ്കൾ ഒരു പുതിയ പുസ്തകം എഴുതിയതായി ഞാൻ കേട്ടു. അത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചോ ?. അത് താങ്കളുടെ പക്കൽ ഉണ്ടോ? ഗുരു ജി പറഞ്ഞു, അല്ലയോ മകളേ, ഞാൻ അത് നിനക്ക് തരാൻ വന്നതാണ്. ഇതും പറഞ്ഞ് ഗുരുജി താൻ താമസിച്ചിരുന്ന മറ്റൊരു മുറിയിലേക്ക് പോയി. അവിടെ ഒരു ബാഗ് സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. നിഷയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അകത്തേക്ക് പോയി, ഗുരുദേവാ

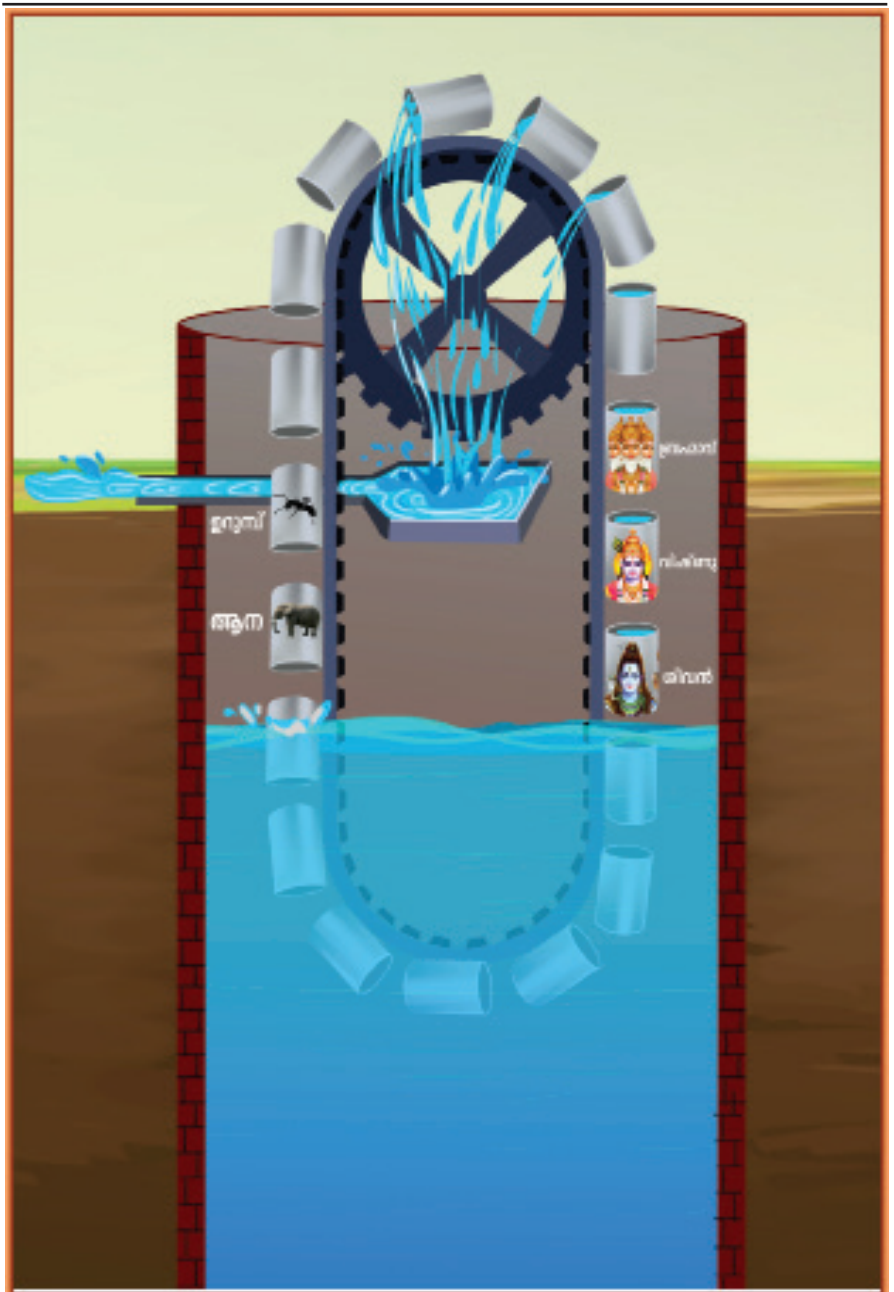

യോ ഹർഹത് കാ കുവ ലോയ്, യാ ഗൽ ബന്ധ്യാ ഹൈ സബ് കോയ്।
കീടി കുഞ്ചർ ഔർ അവതാര,ഹർഹത് ദോരി ബന്ദേ കായ് ബാരാ ॥

കാല ലോകത്തിലെ ജനന മരണ ചക്രം

തേനീച്ചക്കൂട് തൊടരുത്, അത് വളരെ ശാന്തമാണ്. ഗുരു ജി പറഞ്ഞു, അല്ലയോ മകളേ, ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അമ്മായിയമ്മയ്ക്ക് ഭക്തിയിൽ പൂർണ്ണ താൽപ്പര്യമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അവൾ അത് സ്വീകരിക്കും. ഗുരുജി മൂന്നു ദിവസം താമസിച്ചു; തത്വജ്ഞാനം (യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ്) വിശദീകരിച്ചു. ഭടേരിയും തന്റെ മുൻ ഗുരുവിനെ മാറ്റി അവളുടെ ക്ഷേമം നടത്തി. സത്സംഗത്താൽ വീട് സ്വർഗ്ഗമായി മാറി. എങ്ങും സമാധാന മായിരുന്നു. പകൽ മുഴുവൻ അധിക്ഷേപങ്ങളുടെ ബോംബുകൾ പുറത്തെടുത്തിടത്ത് ഇപ്പോൾ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ ഗംഗ ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി. നിഷയുടെ ഗുരു ജി പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജി ആയിരുന്നു, അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥ ആരാധന ാരീതി (ഭക്തി) പ്രചരിപ്പിക്കാൻ വ്യത്യസ്തമായ വസ്ത്രധാരണത്തിൽ ചുറ്റിനടന്നു. ഏത് ദൈവത്തെയാണ് ആരാധിക്കേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഈ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ പേജ് 235 വായിക്കുക.

ഉപസംഹാരം: പരമോന്നത ദൈവം കബീർ പ്രസ്താവിച്ചു : -

മൻ നേകി കർ ലെ, ദോ ദിൻ കാ മെഹ്മാൻ ।। (ടേക്) ।।
മാത്-പിതാ തേരാ കുടുംബ് കബീല, കോയേ ദിൻ കാ രാൾ മിൽ കാ മേലാ ।
അന്ത് സമയ് ഉഠ് ചീല അകേല, തജ് മായ മണ്ടാന് ।। 1 ।।
കഹാം സേ ആയാ, കഹാം ജായേഗാ, തൻ ഛൂടയെ തബ് കഹാം സമായേഗാ ।
ആഖിർ തുത്സകോ കൗൻ കഹേഗാ, ഗുരു ബിൻ ആത്മ ഗ്യാൻ ।। 2 ।।
കൗൻ തുംഹാര സച്ചാ സായിം, ഝൂടി ഹൈ യേ സകൽ സഗായീ ।
ചൽനേ സേ പെഹലെ സോച്ച് എ ഭായ്, കഹാം കരേഗാ വിശ്രാം ।। 3 ।।
രഹഠ് മാൽ പൻഘട്ട് ജ്യോം ഭരിതാ, ആവത് ജാത് ഭരൈ കരൈ രിതാ ।
ജുഗൻ-ജുഗാൻ തു മർതാ ജീതാ, കർവാ ലേ രേ കല്യാണ് ।। 4 ।।
ലഖ് ചൗറാസി കി സഹ ത്രാസ, ഉഞ്ച്-നീച് ഘർ ലേതാ ബാസാ ।
കഹ് കബീർ സബ് മിടാഉം രാസാ, കർ മേരി പെഹ്ചാൻ ।। 5 ।।

അർത്ഥം:- പരമോന്നത ദൈവം കബീർ തന്റെ മനുഷ്യനെ (മനസ്സിനെ) അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട്, ജീവജാലങ്ങളായ, നമുക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് ന ൽകിയിട്ടുണ്ട് - നിങ്ങൾ രണ്ട് ദിവസത്തേക്കുള്ള അതിഥിയാണ്, അതായത്, ഈ ലോകത്ത് ഒരു ഹ്രസ്വകാലത്തേക്ക്. ഈ ഹ്രസ്വമായ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ, കാരണം ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ അഭാവം (ആത്മ് ഗ്യാൻ), എഴുതിയത് അനേകം പാപങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മനുഷ്യ ജീവിതം ന ശിപ്പിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ലോകത്തിലെ മനുഷ്യർക്ക് നിങ്ങൾക്ക് പണം സമ്പാദിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം പറഞ്ഞുതരാൻ കഴിയും, എന്നാൽ ഗുരുദേവ് ജി ഒഴികെ മറ്റാരും നിങ്ങൾക്ക് ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് (ആത്മ് ഗ്യാൻ) നൽകില്ല, അതായത് ആത്മാവ് എവിടെ നിന്ന് വന്നു? ഒരു മനുഷ്യന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം എന്താണ്?

ഒരു ഗുരുവിനെ നേടാതെ, അതായത് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കാതെ (ആത്മീയ ഉപദേശം) ഒരു ആത്മാവിന്റെ മനുഷ്യജന്മം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഗുരുവല്ലാതെ മറ്റാരും ഇത് പറയില്ല. നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ മുഴുവൻ രാജാവായാലും ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മൃഗജന്മം ലഭിക്കും. ഗുരുജി നൽകുന്ന അറിവും ദീക്ഷാ മന്ത്രവും (നാം) കൂടാതെ ജനനമരണ ചക്രം അവസാനിക്കില്ല.

ജനനമരണ ചക്രം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ, ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു : -

യഹ് ജീവൻ ഹർഹഠ് കാ കുവാം ലോയി । യാ ഗൽ ബന്ധാ ഹൈ സബ് കോയി ।।
കീഡി-കുഞ്ജർ ഔർ അവതാരാ । ഹർഹഠ് ടോർ ബന്ധേ കയി ബാരാ ।।
കീടി-കുംജർ ഔർ അവതാരാ । ഹർഹട്ട് ഡോർ ബന്ധെ കഇു ബാരാ ।।

അർത്ഥം :- ഉദാഹരണത്തിന്, പേർഷ്യൻ ചക്രമുള്ള ഒരു കിണറിൽ ഒരു ഇരുമ്പ് ചക്രമുണ്ട്, അതിൽ ബക്കറ്റുകൾ വെൽഡ് ചെയ്യുന്നു. പേർഷ്യൻ ചക്രം എന്നാണ് ഇതിനെ വിളിച്ചിരുന്നത്. പഴയ കാലങ്ങളിൽ, ഒരു പരമ്പരാഗത എണ്ണ മില്ലിൽ കാളകളോ ഒട്ടകങ്ങളോ ഓടിക്കുന്നതുപോലെ കാളകളും ഒട്ടകങ്ങളുമാണ് ഓടിച്ചിരുന്നത് (പഴയ കാലത്ത് ഇത് കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലായിരുന്നു). പേർഷ്യൻ ചക്രത്തിന്റെ ബക്കറ്റ് കിണറിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് വെള്ളം കോരിയെടുക്കുന്നു. അതമുകളിൽ ശൂന്യമാകും. ഈ ചക്രം എന്നേക്കും തുടരുന്നു. അതുപോലെ, ഈ ഭൂമി പോലെയുള്ള കിണറ്റിൽ

നിന്ന് പാപങ്ങളും പുണ്യങ്ങളും കൊണ്ട് ഒരാൾ ഒരു ബക്കറ്റിൽ നിറയ്ക്കുകയും മുകളിലുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തിലും നരകത്തിലും ശൂന്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രീതിയിൽ, ഒരു ആത്മാവ് ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നു. കുടുംബത്തെയും ലോകത്തിലെ സമ്പത്തിനെയുംഉപേക്ഷിച്ച് ഒരുനാൾ നീ തനിച്ചാകും എന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ ഈ കാര്യം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് ജനിച്ച്, അതേ പ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ വീണ്ടും പോകും. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു നഗരത്തിലേക്ക് പോകുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് നിങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കും - നമ്മൾ അവിടെ പോകും, അതിനുശേഷം നമ്മൾ അവിടെ വിശ്രമിക്കും. എന്നാൽ ലോകം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ,

നിങ്ങൾ എവിടെ വിശ്രമിക്കുമെന്ന് ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കില്ല.

ഹേ ആത്മാവേ! എൺപത്തിനാല് ലക്ഷം യോനി ജന്മങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ പീഡനത്തിനവിധേയരാകുന്നു. നിങ്ങൾ ജനിച്ച് (ഒരു പുതിയ ജീവിയുടെ ജീവൻ പ്രാപിക്കുകയും) മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില സമയങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ഒരു രാജാവാകുന്നതിലൂടെ ഉയർന്ന ക്ലാസിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെടും, ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഒരു ദരിദ്രനാകുമ്പോൾ, നിങ്ങളെ താഴ്ന്ന വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരായി കണക്കാക്കും. യഥാർത്ഥ ആരാധനാരീതി ലഭിക്കാത്തതിനാൽ അവതാരങ്ങൾ (രാമൻ, കൃഷ്ണൻ മുതലായവ) പോലും ജനന മരണ ചക്രത്തിലാണെന്ന് കബീർ വിശദീകരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ ആരാധന എന്റെ പക്കൽ ലഭ്യമാണ്. ഹേ ജീവാത്മാ എന്നെ തിരിച്ചറിയൂ. ഞാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവമാണ്.നിന്റെ ജനന മരണത്തിന്റെ എല്ലാ വിഷമതകളും ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കും

(വാണി നമ്പർ 2)

നാം സുമർലേ സൂകരം കർ ലേ, കൗൻ ജാനേ കൽ കി ।।
ഖബർ നഹിം പൽ കി (ടെക്)

കോഡി-2 മായാ ജോഡി ബാത് കരേ ഛൽ കി,.
പാപ് പുണ്യ കി ബാന്ധി പൊട്ടരിയ, കൈസെ ഹോവേ ഹൽകി ।।1 ।।
മാത്-പിതാ പരിവാർ ഭായി ബന്ധു, തിരിയ മത്‌ലബ് കി,,
ചൽതി ബരിയാം കോയി ന സാഥി, യാ മാഠി ജംഗൾ കി ।।2 ।।
തരോം ബീച്ച് ചന്ദ്രമാ ജ്യോം ഝൽക, തേരി മഹിമ ഝലാ ഝൽകി,
ബനൈ കുക്രി, വിഷ്ഠ ഖാവേ, അബ് ബാത് കര ബൽ കി ।।3 ।।
യേ സൻസാർ രൈനെ കാ സ്വപ്ന, ഓസ് ബൂന്ദ് ജൽ കി,
സത്നാം ബിനാ സബൈ സാധ്നാ ഗാരാ ദൽദൽ കി ।।4 ।।
അന്ത് സമയ് ജബ് ചല അകേലാ, ആംസു നൈനാ ട്ടൽകി,
കഹ് കബീർ ഗഹ് ശരൺ മേരി ഹോ രക്ഷ ജല് ഥൽ കി ।।5 ।।

അർത്ഥം: - ദൈവം കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചു - ഹേ നിരപരാധിയായ മനുഷ്യാ (പുരുഷൻ/സ്ത്രീ)ദൈവത്തിന്റെ (നാം) മന്ത്രം ചൊല്ലുക, മംഗളകരമായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക. നാളെ, അതായത് ഭാവിയിൽ എന്ത് ദുരന്തം സംഭവിക്കുമെന്ന് ആർക്കറിയാം. ഒരു നിമിഷത്തെ കുറിച്ച് പോലും നമുക്ക് അറിയില്ല. വഞ്ചന കൂടാതെ സമ്പത്ത് സമ്പാദിക്കാനാവില്ല.പിന്നെ അതിൽ നിന്ന് കുറച്ച് പണം പുണ്യ കർമങ്ങൾക്കായി ചിലവഴിക്കുന്നു.അങ്ങനെ ഒരാൾ രണ്ട് പാപങ്ങളുടെയും പുണ്യങ്ങളുടെയും കെട്ടുകൾ കെട്ടുന്നു.ഇവ എങ്ങനെ പ്രകാശമാകും? ഒരാൾ പാപം വഹിക്കുന്നു നരകത്തിലും, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പുണ്യങ്ങളിലും, മാതാവ്-പിതാവ്, സഹോദരൻ-ഭാര്യ തുടങ്ങിയ ബന്ധുക്കൾ അവർക്ക് പ്രസക്തമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നു, മുൻ ജന്മങ്ങൾ കാരണം അവർ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ നമ്മോട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ആരുടെ സമയം അവസാനിക്കും, മറ്റുള്ളവരുമായുള്ള ഇടപാട് അവസാനിച്ചാൽ അവൻ/അവൾ ഉടൻ തന്നെ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് പോകും (മരണം). ട്രെയിനിൽ ഒരു കമ്പാർട്ടുമെന്റ് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, എവിടെ ടിക്കറ്റ് എടുത്താലും ഒരാൾ അവിടെ ഇറങ്ങുന്നു, ഈ കുടുംബം ഒരു ട്രെയിനിന്റെ കമ്പാർട്ട്മെന്റ് പോലെയാണ്. .മരണശേഷം ഈ ശരീരം മണ്ണായി മാറും.ആ സമയത്ത് കുടുംബാംഗങ്ങൾ ആരും നിങ്ങളുടെ കൂട്ടാളിയായിരിക്കില്ല.

ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ഭാര്യയെ വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. വയസ്സായപ്പോൾ മരണം അടുത്തു. അവൻ ഭാര്യയോട് പറഞ്ഞു, നീ എന്റെ കൂടെ വരുമോ? അവൾ തൽക്ഷണം നിരസിച്ചു, ഇല്ല, ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം മരിക്കില്ല, ഞാൻ നിങ്ങളേക്കാൾ

മൂന്ന് വയസ്സിന് ഇളയതാണ്. വൃദ്ധൻ അന്ന് ഞെട്ടിപ്പോയി. അവൻ അവളോട്

സംസാരിക്കുന്നത് നിർത്തി. അവൾ അവന്റെ അടുത്ത് വരുമ്പോഴെല്ലാം അവൻ മുഖം തിരിച്ചിരുന്നു. അവൻ ഒന്നും പറയാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. 60 വർഷത്തെ കൂട്ടുകെട്ടിന് ശേഷം ആരും ആരുടേയും സ്വന്തമല്ലെന്ന് ആ വൃദ്ധന് ആദ്യമായി മനസിലാക്കി. ആ വൃദ്ധയ്ക്ക് അൽപ്പം ബോധമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അവൾ പറയുമായിരുന്നു: എന്നെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോകൂ. എന്തായാലും വൃദ്ധൻ അവളെ തന്നോടൊപ്പം കൊുപോകാൻ പോകുന്നില്ല. അവനെങ്കിലും സംതൃപ്തനാകുമായിരുന്നു. അവൻ സമാധാനത്തോടെ മരിക്കുമായിരുന്നു. പ്രായമായ സ്ത്രീയെ അവളുടെ സമയത്തിന് മുമ്പ് ആർക്കാണ് കൊല്ലാൻ കഴിയുക? യഥാർത്ഥ പ്രണയം ഒരു നീ ഷോട്ടാണെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥതാൽപര്യത്താൽ എല്ലാവരും നിങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹേ മനുഷ്യാ(ജപ്) മന്ത്രോച്ചാരണവും (തപ്പ്) തപസ്സും മുൻകാലങ്ങളിൽ ചെയ്ത പ ുണ്യകർമ്മങ്ങളും കാരണം ചന്ദ്രൻ മഹത്വം ആസ്വദിക്കുന്നതുപോലെ, നിങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ജന്മത്തിൽ മന്ത്രിയോ പ്രധാനമന്ത്രിയോ ഉന്നതോദ്യോഗസ്ഥനോ ആയി പ്രശസ്തി നേടുന്നു. രാത്രിയിൽ എല്ലാ നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും നടുവിൽ. നിങ്ങൾ സത്സംഗത്തിന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ആത്മാവിന്റെ അറിവില്ലാതെ, ഈശ്വര ഭക്തി ചെയ്യാതെ, ഭാവി ജന്മത്തിൽ നിങ്ങൾ നായയായി മലം ഭക്ഷിക്കും. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശക്തിയെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്, അതായത്, ശാരീരിക ശക്തിയും സ്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തിയും, എന്നാൽ ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾ ഒരു മൃഗമായതിന് ശേഷം മോശമായി കഷ്ടപ്പെടും.

നർ സേ ഫിർ പശുവാ കീജേ, ഗധാ-ബൈൽ ബനായി।
ഛപ്പൻ ഭോഗ് കഹാം മൻ ബോരേ, കുരഡി ചർന ജായി।।

വിവർത്തനം: - ഒരു ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കനുസൃതമായി യഥാർത്ഥ ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കാത്ത ഒരു വ്യക്തി (പ ുരുഷൻ/സ്ത്രീ), മരണശേഷം ഒരു മൃഗത്തിന്റെ ജീവിതം ലഭിക്കുന്നു. അവൻ ഒരു കഴുതയുടെയോ കാളയുടെയോ ജീവൻ കിട്ടുന്നു. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്വാദിഷ്ടമായ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നു. കഴുതയായതിന് ശേഷം നല്ല ഭക്ഷണം കിട്ടില്ല. കഴുതയുടെ ശരീരം സ്വന്തമാക്കിയ ശേഷം കാട്ടിലെ മാലിന്യക്കൂമ്പാരത്തിൽ നിന്ന് മലിനമായ ഭക്ഷണവും പുല്ലും കഴിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭക്തി ചെയ്യുക.

ഹേ മനുഷ്യാ! ഈ ലോകത്ത്, നിങ്ങളുടെ ജീവിതം രാവിലെ പുല്ലിൽ തിളങ്ങുന്ന ഒരു മഞ്ഞു തുള്ളിക്ക് സമാനമാണ്, അത് കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം അപ്ര ത്യക്ഷമാകും. അതിനാൽ, സത്നാമം സ്വീകരിച്ച്, അതായത്, സമ്പൂർണ്ണ സദ്ഗുരുവിൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ മന്ത്രംകൊണ്ട് ഭക്തി ചെയ്യുക, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ ക്ഷേമം നേടുക. ഭക്തി എന്ന യഥാർത്ഥ വേദാധിഷ്ഠിത മന്ത്രത്തിന് പുറമെ, വേദങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ മറ്റെല്ലാ ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങളും ചതുപ്പിലെ ചെളി പോലെയാണ്. ഒരെണ്ണം പുറത്തെടുക്കുന്നതിനു പകരം, അവർ ഒരാളെ കൂടുതൽ മുക്കിക്കൊല്ലുന്നു. പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിനൊപ്പമായിരുന്നു യഥാർത്ഥ ആരാധന, പ രമോന്നത ദൈവം കബീർ അത് മറ്റ് ചില സന്യാസിമാരോട് മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ, എന്നാൽ അത് മറ്റാരോടും പറയരുതെന്ന് അദ്ദേഹം അവരെ വിലക്കിയിരുന്നു. ന ിലവിൽ (1997 മുതൽ), ആ ആരാധനാരീതി എനിക്ക് (രാംപാൽ ദാസ്) ലഭ്യമാണ്. ഞാനല്ലാതെ, നമ്മുടെ വേദങ്ങളിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭക്തിയുടെ മന്ത്രങ്ങൾ മറ്റൊരു സന്യാസിക്കോ ഗുരുവിനോ ഇല്ല. വരൂ, ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കൂ,നിങ്ങളുടെയും കുടുംബത്തിന്റെയും ജീവിതം വിജയകരമാക്കൂ. നിങ്ങൾ മറ്റേതെങ്കിലും വിഭാഗത്തിലെ സന്യാസിമാരിൽ നിന്നോ ഗുരുവിൽ നിന്നോ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചാൽ, അത് ചട്ടിയിൽ നിന്ന് തീയിലേക്ക് ചാടുന്നതിന് തുല്യമായിരിക്കും. നിങ്ങൾ വീടിനോ നദിക്കരയിലോ ഉള്ളവനായിരിക്കില്ല. മുമ്പ് ഞാൻ (എഴുത്തുകാരൻ) എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും സത്സംഗം നടത്തിയിരുന്നു. ഒരാളുടെ ആത്മാവിനെ കുലുക്കുന്ന എന്റെ സത്സംഗം ആളുകൾ കേൾക്കാറുായിരുന്നു, പക്ഷേ അവർ എന്നിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചില്ല. അവർ മറ്റ് സന്യാസിമാരിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു.അവർക്ക് അവിടെ നിന്ന് ഒരു പ്രയോജന വും ലഭിച്ചില്ല. പിന്നീട് എന്നിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം അവർ സന്തുഷ്ടരായി.

സത്സംഗത്തിന്റെ

മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകളുടെ ഉപസംഹാരം, ഒരാൾ സത്സംഗത്തിന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ ശ്രവിച്ചാൽ, ഒരു വീട് സ്വർഗ്ഗമാകും എന്നതാണ്. അതില്ലാതെ നരകതുല്യമായ ജീവിതം നയിക്കേണ്ടി വരും. ഇപ്രകാരം ലോകക്ഷേമം സാധ്യമാകുന്നു. സ്നേഹത്തോടെയും വാത്സല്യത്തോടെയും ജീവിതം നയിച്ചാൽ എല്ലാവർക്കും മോക്ഷം ലഭിക്കും. ഇത് വളരെ പ്രധാനമാണ്.

ഇന്നത്തെ കാലത്തെ ചില യഥാർത്ഥ കഥകൾ

ഈ കഥയുടെ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെയും ബാക്കി ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 287-ാം പേജിൽ വായിക്കുക.

ഭക്ത സുരേഷ് ദാസിന്റെ നശിച്ച കുടുംബത്തെ ഉദ്ധരിച്ചു

ഭക്തനായ സുരേഷ് ദാസ് സമൃദ്ധമായ ഗ്രാമം ദിഗൽ, കോളനി ഗഞ്ച, ഭക്തയായ സുരേഷ് അഹ്ലാവത്, ഭക്ത്മതി (സ്ത്രീ ഭക്തി) യശ്വന്തി എന്നിവരുടെ നശിച്ചുപോയ കുടുംബത്തെ ഉദ്ധരിച്ചു. ഭക്തനായ സുരേഷ് ദാസ് മദ്യത്തിനും പണത്തിനും പുകയിലയ്ക്കും അടിമയായിരുന്നു എന്നതിന് ദിഗൽ ഗ്രാമം സാക്ഷിയാണ്. അവൻ തന്റെ വീട് നശിപ്പിച്ചു. സിസ്റ്റർ യശ്വന്തി (സുരേഷിന്റെ ഭാര്യ) ഭേദമാക്കാനാവാത്ത അസുഖത്താൽ കഷ്ടപ്പെടുകയായിരുന്നു. അച്ഛൻ വീട്ടിൽ വരുന്നത് കണ്ട് ഒളിച്ചോടുന്ന രണ്ട് ആൺകുട്ടികൾ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. വീട്ടിൽ വഴക്ക് പതിവായിരുന്നു. സിസ്റ്റർ യശ്വന്തിയുടെ ഒരു സഹോദരൻ ഡി.എസ്.പി. ഹരിയാന പോലീസിൽ ഇപ്പോൾ വിരമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് രാജേന്ദർ സിംഗ് രതി, ഗ്രാമം ഭപ്രോദ എന്നാണ്. സഹോദരിയുടെ ചികിത്സയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു കുറവും കാണിച്ചില്ല, പക്ഷേ എല്ലാം വെറുതെയായി. ഹരിയാന പോലീസിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന എന്റെ ഭക്തരിൽ ഒരാൾ, ആര്യ സമാജത്തിന്റെ മഹാനായ പ്രഭാഷകൻ ശ്രീ ജോഹ്രി സിങ്ങിന്റെ (ജസ്രാന ഗ്രാമം, സോനിപത് ജില്ല) മകനാണ്. എന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ മഹേന്ദർ സിങ്ങും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഹരിയാന പോലീസിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. മഹേന്ദർ സിംഗ് 2016-ൽ വിരമിക്കേണ്ടിവന്നു, എന്നാൽ നീതിപൂർവകമായ ദൗത്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി, അദ്ദേഹം 2005-ൽ വിരമിച്ചു, അന്നുമുതൽ എന്നെ സഹായിക്കുന്നു. എന്റെ സഹോദരൻ എസ്.പി. റോഹ്തക്കിന്റെ ഡ്രൈവറായിരുന്നു. ഭക്തനായ ജയ്ബിർ മാലിക് ഡി.എസ്.പിയുടെ ഡ്രൈവറായിരുന്നു. ജജ്ജർ. അവർ രണ്ടുപേരും കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ, എന്റെ സഹോദരൻ അവനുമായി ആത്മീയ അറിവുകൾ ചർച്ച ചെയ്യുമായിരുന്നു. തുടക്കത്തിൽ, ആര്യസമാജിയായതിനാൽ, ഭക്തനായ ജയ്ബിർ വളരെ വിഷമിച്ചു.അദ്ദേഹം തന്റെ ആചാര്യന്മാരെ കണ്ടു, പക്ഷേ അവസാനം സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് സത്യം കണ്ടപ്പോൾ, ഇത് മാത്രമാണ് സത്യം എന്ന് അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചു. 1994-ൽ അദ്ദേഹം എന്നിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. 1995-1996 കാലഘട്ടത്തിൽ, ഭക്തനായ രാജേന്ദർ സിംഗ് രതി ജജ്ജാറിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടു, ഭക്തനായ ജയ്ബിർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡ്രൈവറായിരുന്നു. ഭക്തനായ രാജേന്ദറിന്റെ ഒരു സഹോദരൻ പോലീസിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. സഹോദരി യശ്വന്തിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ട അതേ രോഗം അദ്ദേഹത്തിനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ, 1995-ൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. ഡ്രൈവറായതിനാൽ, ഭക്തനായ ജയ്ബീറും ഡി.എസ്.പി.യുടെ കൂടെ പോയി. അവന്റെ വീട്ടിലേക്ക്. അവൻ സ്ഥിതിഗതികൾ മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കി. അവിടെ നിന്ന് തിരിച്ചു വന്ന ശേഷം ഒരു ദിവസം ജയ്ബിർ ഡി.എസ്.പിയോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. സർ അത് - നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ രക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ, സന്ത് രാംപാൽ ജിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുക. തുടക്കത്തിൽ, അവൻ സമ്മതിച്ചില്ല, പക്ഷേ ഒരു പരീക്ഷണമായി, അവൻ തന്റെ സഹോദരി യശ്വന്തിയെ തന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ സുഖ്ബീറിനൊപ്പം അയച്ചു. ഈ ദാസ് (രാംപാൽ ദാസ്) ജലസേചന വകുപ്പിൽ ജൂനിയർ എഞ്ചിനീയർ (ജെ.ഇ.) തസ്തികയിൽ ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. എന്റെ ഗുരുജിയുടെ കൽപ്പന പ്രകാരം ഞാൻ ദീക്ഷ നൽകാനും സത്സംഗവും ചെയ്യാനും തുടങ്ങി. ദൗത്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് പരിചിതമായതിനെത്തുടർന്ന്, 1995-ൽ ഞാൻ ജോലി രാജിവച്ച് പൊതുജനങ്ങളുടെയും ലോകത്തിന്റെയും ക്ഷേമത്തിനായുള്ള ദൗത്യത്തിന്റെ പ്ര

ചാരണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. (രാജിക്കത്ത് ഹരിയാന സർക്കാർ സ്വീകരിച്ചു.) ഞാൻ എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി മഹാരാജിന്റെ സത്സംഗത്തിന്റെ അഖണ്ഡ് പാഠ് (നിർത്താതെ വായിക്കുകയും) നടത്തുകയും (സത്സംഗം) ആത്മീയ സത്സംഗം ന ടത്തുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഈ ആചാരം മൂന്ന് ദിവസം നീണ്ടുനിന്നു. ആളുകൾക്ക് അറിവ് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്ത് അവരുടെ ദുരാചാരങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ഞാൻ അവർക്ക് ദീക്ഷ നൽകാറുണ്ടായിരുന്നു. അതുമൂലം ശിഷ്യന്മാർക്ക് അത്ഭുതകരമായ നേട്ടങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നു. ഈ പരമ്പരയിൽ തന്നെ, 1995, 1996-ൽ ഒരു ദിവസം, പഞ്ചാബ് ഖോർ (ഡൽഹി) ഗ്രാമത്തിലെ ഭക്തനായ ജഗദീഷിന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു പാഠ് നടക്കുകയായിരുന്നു. ഭക്തനായ ജഗദീഷ് മദ്യപാനിയും റൗഡി (മദ്യപിച്ച ശേഷം) ആളുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഡി.ടി.സി.യിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. ഡൽഹിയിൽ. എന്നിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചതോടെ ഭാര്യയുടെ ഭേദമാകാത്ത അസുഖവും ഭേദമായി, ദാസ്. ദൈവം എല്ലാം ചെയ്യുന്നു; കമ്പിയിലൂടെ വൈദ്യുതി വരുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തനിലൂടെ വരുന്നു. വയർ വൈദ്യുതിയല്ല. അതുപോലെ, ഒരു ഗുരു ദൈവമല്ല, തീർച്ചയായും ഒരു വയർ ആണ്. ആ സമയം സഹോദരി യശ്വന്തിയുടെ നാവിന്റെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചിരുന്നു. അവൾ ഊമയായി മാറിയിരുന്നു. സഹോദരി യശ്വന്തിക്കൊപ്പം സുഖ്ബീറും വൈകുന്നേരത്തോടെ ജഗദീഷിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തി. അവൻ എന്നോട് മുഴുവൻ പ്രശ്നവും പറഞ്ഞു. രാത്രി സത്സംഗം ശ്രവിച്ച ശേഷം സഹോദരനും സഹോദരിയും രാത്രി അവിടെ തങ്ങി. ഞാൻ സഹോദരി യശ്വന്തിക്ക് ദീക്ഷ നൽകുകയും അനുഗ്രഹീത ഭക്ഷണം (പ്രസാദം) നൽകുകയും ചെയ്തു. അവൾ രാവിലെ ഉണർന്ന് സഹോദരനോട് പറഞ്ഞു, സഹോദരാ, എനിക്ക് ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കാം, എനിക്ക് സുഖമായി. ഈ അത്ഭുതം കണ്ടപ്പോൾ, സഹോദരന നും സഹോദരിയും അവിടെയുായിരുന്ന ആളുകളോട് (ഭോഗ് സമയത്ത് സത്സംഗം കേൾക്കാൻ എത്തിയവർ) ഒരു അത്ഭുതം സംഭവിച്ചുവെന്ന് പറയുകയായിരുന്നു. അതിനു ശേഷം ഉ.ട.ജ സാറും കുടുംബാംഗങ്ങളും ബന്ധുക്കളും ചേർന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചുപരി ഷണം ചെയ്യാനായി അദ്ദേഹം സഹോദരി യശ്വന്തിയെ സുഖവിർ സഹോദരന്റെ കൂടെ ദീക്ഷ എടുക്കുവാൻ ആയ്ച്ചു.

ഇന്ന് ഇവരെല്ലാം ഐശ്വര്യമുള്ളവരും ഭക്തിയുള്ളവരുമാണ്. സ്ഥിരം മദ്യപ ാനിയായിരുന്നു ഭക്തനായ സുരേഷ്. ഭാര്യ സുഖം പ്രാപിക്കുന്നത് കണ്ട് അദ്ദേഹം സത്സംഗത്തിന് വരാൻ തുടങ്ങി. മദ്യവും മറ്റെല്ലാ ലഹരി വസ്തുക്കളും ഉപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹം ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് നവീകരിച്ചു. അതുവരെ ഞങ്ങൾ ഒരു ആശ്രമവും പണിതിട്ടു ണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗ്രാമംതോറും ഞങ്ങൾ പബ്ലിസിറ്റി നടത്തിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ സഹോദരി യശ്വന്തിയുടെ കുടുംബം ദിഗൽ ഗ്രാമത്തിലെ മുഴുവൻ മാതൃകയാണ്. സുരേഷ് ചൗധരി ഭക്തനായി. എല്ലാ ദുരാചാരങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ട് ആൺമക്കൾക്കും ഒരേ ദിവസം ഡൽഹി പോലീസിൽ കോൺസ്റ്റബിൾമാരായി നിയമനം ലഭിച്ചു. ന ിയമനം കിട്ടാൻ കൈക്കൂലി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് ആളുകൾ കരുതിയിരിക്കണം. എന്നാൽ ഒരു പൈസ പോലും ആർക്കും നൽകിയില്ല എന്നതാണ് സത്യം. നിങ്ങൾക്ക് അത് സ്വയം അന്വേഷിക്കാം. ഇരുവരുടെയും മകന്റെ വിവാഹത്തിന് ഒരു രൂപയിൽ കൂടുതൽ ഒന്നും എടുത്തിരുന്നില്ല. ഇതും അന്വേഷിക്കാവുന്നതാണ്. അത്തരം നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്.

ഈ കഥ പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഗീത അദ്ധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23, 24 എന്നിവയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആരാധനാ രീതി ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്ക് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കില്ല എന്നതാണ്. ശാസത്രീയ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ആരാധനയിലൂടെ, അസാധ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ സാധ്യമാകും. ഒരാൾക്ക് മോക്ഷവും ലഭിക്കും. ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം 10 സൂക്തം 161 മന്ത്രം 2 ൽ ഭക്തി ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഭേദമാക്കാനാവാത്ത അസുഖം പോലും ഭേദമാകുമെന്നതിന് തെളിവുകളുണ്ട്. ഒരു രോഗി മരണത്തിന്റെ വക്കിലാണെങ്കിലും, യഥാർത്ഥ ഭക്തി ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയെ ദൈവം ആരോഗ്യമുള്ളവനാക്കുകയും അവനു/അവൾക്ക് നൂറു ശതമാനം ആയുസ്സ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു, അതായത്, ഒരു ഭക്തൻ അവന്റെ/അവളുടെ മുഴുവൻ ആയുസിലും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പണ്ടൊക്കെ കറണ്ട് എല്ലായിടത്തും ഇല്ലാത്തത് പോലെ അമ്മമാരും പെങ്ങന്മാരും കൈകൊണ്ട് ഓടിച്ചിരുന്ന മില്ലിൽ മാവ് പൊടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷന്മാർ വെട്ടുകത്തി ഉപയോഗിച്ച് കൈകൊണ്ട് മൃഗങ്ങൾക്കുള്ള തീറ്റപ്പുല്ല് അരിഞ്ഞിരുന്നു. തുടർന്ന് ഒരു മാനുവൽ യന്ത്രം (ചോപ്പർ) കണ്ടുപിടിച്ചു. അതും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ജോലിയായിരുന്നു. നിലവിൽ, മൈദ മില്ലുകളും ചോപ്പറുകളും (തീറ്റപ്പുല്ല് അരിഞ്ഞത്) വൈദ്യുതി ഉപയോഗിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അസാധ്യമായ ഒരു ദൗത്യം നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നു. എല്ലാം വേഗത്തിലും എളുപ്പത്തിലും. ഒരാൾ വ്യവസ്ഥാപിതമായി വൈദ്യുതി കണക്ഷൻ എടുക്കുകയും വൈദ്യുതി നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുകയും വേണം; അല്ലെങ്കിൽ ഈ ആനന്ദകരമായ വൈദ്യുതി നാശത്തിന് കാരണമാകുന്നു. അതുപോലെ, ഒരാൾ ദൈവ ബന്ധം സ്വീകരിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുകയും വേണം. അപ്പോൾ ദൈവം എല്ലാ സന്തോഷവും മോക്ഷവും നൽകുന്നു. ഒരു നിയമം ലംഘിച്ചാൽ, ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി വരുന്നത് വിച്ഛേദിക്ക പ്പെടുന്നു. ഒരാൾക്ക് എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നത് നിൽക്കും. വ്യാജ ആചാര്യന്മാരുടെ മൊഴികൾ ശരിയാണെന്ന് കണക്കിലെടുത്ത്, ദിഗൽ ഗ്രാമത്തിലെ ആളുകൾ അവരുടെ ഗ്രാമത്തിലെ മറ്റ് ആളുകളെ ക്രോദ്ധ ആശ്രമത്തിലേക്ക് പോകുന്നത് തടയുക പതിവായിരുന്നു. ഭക്തരായ സുരേഷും സഹോദരി യശ്വന്തിയും ആ ആളുകളോട് കൂപ്പുകൈകളോടെ പറയുമായിരുന്നു - ഗ്രാമ രാമാ, നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ കൊന്നാലും വിട്ടാലും, ഞങ്ങൾ ആശ്രമത്തിൽ പോകുന്നത് നിർത്തില്ല, ഞങ്ങളുടെ വീട് അവിടെ നിന്ന് തന്നെ ഐശ്വര്യമായി, അല്ലെങ്കിൽ ഞമങ്ങൾ ഇന്ന് നശിച്ചു പോയാനെ. അവരുടെ യഥാർത്ഥ ഭക്തിയുടെ ആനുപാതികമായ ഫലം ദൈവം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഭക്തനായ സുരേഷിന്റെ മൊബൈൽ നമ്പർ **9034029495**

സത്സംഗം കേൾക്കാത്തതിനാൽ പൂർണ്ണമായ നാശം സംഭവിച്ചു

കബീർ, രാം-നാം കട്വാ ലാഗേ,മീഠേ ലാഗേം ദാം ।
ദുവിധ മേം ദോനോ ഗയേ, മായാ മിലി ന റാം ।।

പരിഭാഷ: - (സത്സംഗം) ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കാത്ത ഒരു വ്യക്തി (പുരുഷൻ/സ്ത്രീ) ദൈവ നിയമത്തെക്കുറിച്ച് അജ്ഞനാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമല്ല. അവൻ സമ്പത്ത് ശേഖരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതുമൂലം അവ രണ്ടും നഷ്ടപ്പെടുന്നു, അതായത്, അവൻ ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല, മരണശേഷം, സമ്പത്തും ഇവിടെ അവശേഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അവന്റെ ജീവിതവും സമ്പത്തും ഇവിടെ കൊഴിഞ്ഞു പോകുന്നു. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനത്ത്, എന്റെ (രാംപാൽ ദാസിന്റെ) ബഹുമാന്യനായ ഗുരുദേവ് ജിക്ക് തൽവണ്ടി ഭായ് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു ആശ്രമമുണ്ട്. സത്‌ലോകിലേക്ക് പോയതിനുശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാസ് (രാംപാൽ ദാസ്) എല്ലാ മാസവും രണ്ടാമത്തെ ഞായറാഴ്ചകളിൽ ആത്മീയ പ്രഭാഷണം (സത്സംഗം) നടത്താൻ അവിടെ പോകുമായിരുന്നു. എന്റെ ഗുരുദേവ് ജിയുടെ ചില ശിഷ്യന്മാരും തൽവണ്ടി ഭായ് ഗ്രാമത്തിലെ വ്യവസായികളാണ്. ഒരു വൃദ്ധയുടെ വിയോഗത്തിൽ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്താൻ വ്യവസായിയുടെ ബന്ധുവായ ഒരാൾ കുടുംബത്തോടൊപ്പം വെള്ളിയാഴ്ച എത്തിയിരുന്നു. ശനിയാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്ക് രണ്ടുമണിക്ക് ശേഷം ചണ്ഡീഗഡിലെ വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ തുടങ്ങി. സത്സംഗി ബന്ധുക്കൾ അവനോട് പറഞ്ഞു - ഇന്നത്തേക്ക് മാത്രം മാറി നിൽക്കൂ. നാളെ രാവിലെ 8-10 മുതൽ സത്സംഗം ഉണ്ടാകും. സത്സംഗം കേട്ട് അനുഗ്രഹം കിട്ടിയതിന് ശേഷം പോകൂ. ബന്ധു പറഞ്ഞു, നാളെ അതായത് ഞായറാഴ്ച ഒരു പാർട്ടി വരും, ഉച്ചയ്ക്ക് 2 മണിക്ക് എനിക്ക് ഒരു കരാർ ഒപ്പിടണം, അതിൽ എനിക്ക് അഞ്ച് ലക്ഷം രൂപയുടെ ലാഭം ലഭിക്കും. ഈ സംഭവം 1998-ലെതാണ്. സത്സംഗികൾ ശഠിച്ചു - ഞായറാഴ്ച രാവിലെ 11 മണിക്ക് പുറപ്പെട്ടാലും കൃത്യസമയത്ത് എത്താം, ഞങ്ങൾ അവരെ വിളിക്കാം, അവർ കുറച്ച് കഴിഞ്ഞ് വരുമെന്ന് അവരെ അറിയിക്കാം. എന്നാൽ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചില്ല. കുടുംബത്തിലെ നാല് അംഗങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു- അവനും

ഭാര്യയും ഒരു മകനും ഒരു മകളും. മാരുതി കാറിൽ ഇരുന്ന് നാലുപേരും ശനിയാഴ്ച ചണ്ഡീഗഢിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു.

മണൽ നിറച്ച ഒരു ട്രക്ക് കേടായതിനാൽ ചണ്ഡിഗഢിന് കുറച്ച് മുമ്പ് അംബാല സിറ്റിക്ക് സമീപം പാർക്ക് ചെയതിരുന്നു. അതിന്റെ പിൻ ചക്രങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്ത് ഒരു ജാക്കിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അത്യാഗ്രഹിയായ മനുഷ്യന് അഞ്ച് ലക്ഷം രൂപയുടെ നേട്ടം മാത്രമേ കാണാനാകൂ, മറ്റൊന്നുമല്ല. അവൻ ഫുൾ സ്പീഡിൽ ആയിരുന്നു വണ്ടി ഓടിച്ചിരുന്നത്.കാർ മണൽ നിറച്ച ട്രക്കിന്റെ അടിയിൽപ്പെട്ട് ജാക്ക് മാറി പോയി. കുടുംബം മുഴുവൻ തകർന്നു. അവർ സത്സംഗം കേൾക്കാൻ താമസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ദുരന്തം സംഭവിക്കില്ലായിരുന്നുവെന്ന് അതിയായ സങ്കടത്തോടെയാണ് പറയുന്നത്. അവർ പണമില്ലെങ്കിലും കൈകാര്യം ചെയ്യുമായിരുന്നു, എന്നാൽ ശരീരമില്ലാതെ ഒരാൾക്ക് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല, കാരണം ഒരാൾക്ക് ഒരു ശരീരമുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരുവന്റെ ക്ഷേമം ദൈവ ഭക്തിയിലൂടെ ചെയ്യാനാകും. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു.

കബീർ, റാം-നാം കടാ ലാഗേ, മീഠേ ലാഗേം ദാം ।
ദുവിധ മേ ദോനോ ഗയേ, മായാ മിലി നാറാം ।।

പരിഭാഷ: - (സത്സംഗം) ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കാത്ത ഒരു വ്യക്തി (പുരുഷൻ/സ്ത്രീ) ദൈവ നിയമത്തെക്കുറിച്ച് അജ്ഞനാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമല്ല. അവൻ സമ്പത്ത് ശേഖരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതുമൂലം അവ രണ്ടും നഷ്ടപ്പെടുന്നു, അതായത്, അവൻ ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല, മരണശേഷം, സമ്പത്തും ഇവിടെ അവശേഷിക്കുന്നു. . അതുകൊണ്ട് രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അവന്റെ ജീവിതവും സമ്പത്തും ഇവിടെ കൊഴിഞ്ഞു പോകുന്നു.

സത്സംഗത്തിലേക്ക് പോകുന്നതിലൂടെ വലിയ പ്രതിസന്ധി ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നു

കബീർ, സന്ത് ശരൺ മേ ആനേ സേ, ആയി ട്ടലൈ ബലാ ।
ജൈ ഭാഗ്യ മേ സൂലി ഹോ, കാഠൈ മേ ഠൽ ജായ്. ।।

വിവർത്തനം: - സർവ്വശക്തനായ കബീറിന്റെ പ്രീതിക്ക് അർഹനായ യഥാർത്ഥ ഗുരുവിൽ നിന്ന് (സത്ഗുരു) ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്ന ഭക്തനെ (ആൺ/പെൺ) ദൈവം സംരക്ഷിക്കുന്നു. മുൻ ജന്മത്തിലെ പാപം നിമിത്തം, ഒരു ആരാധകൻ കഠിനമായ വേദനാജനകമായ ഒരു (സൂളി) സ്തംഭത്തിൽ വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ദൈവം ആ ആരാധകന്റെ വധശിക്ഷ അവസാനിപ്പിച്ച്മുള്ളുകൊണ്ട് കാലിൽ കുത്തുന്നത് പോലെയുള്ള നിസ്സാരമായ ശിക്ഷകൊണ്ട് അത് ഒഴിവാക്കുന്നു. കാലിൽ. ഒരു വലിയ (ബലാ) പ്രശ്നമായിരുന്ന ഭയാനകമായ ശിക്ഷയെ അദ്ദേഹം നാമമാത്രമായ ശിക്ഷയാക്കി മാറ്റുന്നു.

ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് ഏകദേശം രണ്ട് കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു സന്യാസിയുടെ ഒരു ആശ്രമം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ഗ്രാമത്തിലെ പല കുടുംബങ്ങളും ആ ഗുരുജിയുടെ ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു. വർഷത്തിൽ രണ്ടു തവണ മാത്രമേ ഗുരുജി ആ ആശ്രമത്തിൽ വരാറുള്ളൂ. ചില സ്ഥിരം ശിഷ്യന്മാരും കൂടെ വരാറുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ തവണയും സന്യാസി തന്റെ സംഘത്തോടൊപ്പം രണ്ട് മാസം ആ ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ചു. പിന്നീട് മറ്റ് ആശ്രമങ്ങളിൽ പോയിരുന്നു. അവന്റെ പരിപാടി പ്രകാരം ഗുരു രണ്ടു മാസമായി വന്നിരുന്നു. ആ ഗ്രാമത്തിലെ ഭക്തർ അവരവരുടെ വീടുകളിൽ നിന്ന് ഭക്ഷണ ക്രമീകരണം നടത്തിയിരുന്നു. ഒരു കുടുംബം എല്ലാ ദിവസവും ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കി ആശ്രമത്തിലെത്തിക്കുകയും ആശ്രമത്തിലുള്ളവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഓരോ ഭക്തനും തങ്ങളുടെ ഗുരുജിക്ക് ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷണവും ചോറ് പുട്ടും പച്ചക്കറി വിഭവവും ചപ്പാത്തിയും നൽകണമെന്ന് ആഗ്രഹമുായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കാൻ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഊഴമായിരുന്നു. അന്ന് പാല് കേടായി പോയി. കസ്തൂരി എന്നായിരുന്നു ആ സ്ത്രീയുടെ പേര്. അവളുടെ

അയൽപക്കത്ത് അമ്മയും മകനും മാത്രമുള്ള ഒരു കുടുംബം ഉണ്ടായിരുന്നു. കാരണം, ആ സ്ത്രീ റാമോയുടെ ഭർത്താവ് ആൺകുട്ടിക്ക് രണ്ട് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ മരിച്ചു. അമ്മായിയച്ഛന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയുടെ മക്കളിൽ ഒരാളുടെ മരുമകൾ വിധവയായ സംഭവത്തിന് ആ സഹോദരി അവളുടെ കുടുംബവും സാക്ഷിയായിരുന്നു. അവൾക്ക് മൂന്ന് വയസ്സുള്ള ഒരു മകനുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ ഇളയ സഹോദരനെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അളിയനും വിവാഹിതനായിരുന്നു. അവൾക്ക് അളിയനിൽ നിന്ന് ഒരു മകനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭാര്യാസഹോദരനും ഭാര്യയും കൂലിപ്പണിക്കാരനെപ്പോലെയാണ് അവളോട് പെരുമാറിയിരുന്നത്. അവർ അമ്മയ്ക്കും മകനും ലളിതവുമായ ഭക്ഷണവും അവശേഷിച്ച ഭക്ഷണവും നൽകുമായിരുന്നു

ഇക്കാരണത്താൽ, കുട്ടി വളർന്നപ്പോൾ ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. അമ്മയും ഭ്രാന്ത് പിടിച്ച് എങ്ങോട്ടോ പോയി. (എല്ലാ അളിയന്മാരും മോശക്കാരല്ല.) ഈ സംഭവം ഓർക്കുമ്പോൾ, ആ റാമോ സഹോദരി അവളുടെ സഹോദരനെ (ഇളയതോ മൂത്തതോ) വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടില്ല. അവൾ തന്റെ മകനായ കർമ്മപാലിനെ വളർത്തി. അവൾ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തു. അവൾക്ക് കുറച്ച് ഭൂമിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ അതിൽ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുകയും കന്നുകാലികളെ വളർത്തുകയും ചെയ്തു. അവൾ തന്റെ മകന് ശരിയായ പാലും നെയ്യും നൽകുമായിരുന്നു. അവൾ ആലോചിക്കുമായിരുന്നു - എന്റെ മകൻ ഉടൻ വളരും, ഞാൻ അവനെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കും, അവൻ എല്ലാം കൈകാര്യം ചെയ്യും, ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കും. എന്നാൽ സത്സംഗമില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് അറിവില്ല; കൂടാതെ അറിവ് നൽകുന്നത് സദ്ഗുരുവാണ്. എത്ര സമ്പന്നനായാലും ഭക്തിയില്ലാതെ ഒരു ജീവിയ്ക്ക് സന്തോഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. അവന് അച്ഛനില്ലായിരുന്നു. സാധാരണയായി, ഒരു മകൻ അമ്മയുടെ സ്നേഹത്താൽ ചീത്തയാകുന്നു. ഒരു അമ്മയുടെ സ്വഭാവം തന്റെ കുട്ടിക്ക് സാധ്യമായ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും നൽകുക എന്നതാണ്. വിധവയുടെ മകനും വിധവയുടെ മകളും എപ്പോഴും ചീത്തയാകുമെന്ന് ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. കാരണം, ഒരു പിതാവിന് തന്റെ ജോലി കാരണം മകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. മകന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കാൻ അമ്മയ്ക്ക് കഴിയുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അവൾ മകളെ കൂടെതന്നെ നിർത്തുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി മറ്റ് ലഹരി പദാർത്ഥങ്ങൾ കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. അമ്മയുമായി വഴക്കിട്ട് പണമോ, തിന, യവം, കടല മുതലായവ വാങ്ങി വിറ്റ് ലഹരി ഉപയോഗിക്കാറുായിരുന്നു. അവന്റെ അമ്മ ദിവസം മുഴുവൻ കരയുമായിരുന്നു - ഞാൻ എന്താണ് ചിന്തിച്ചത്, എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? എല്ലാം തെറ്റായി പോകുന്നു. ഈ ടെൻഷൻ കാരണം അവൾ വളരെ മെലിഞ്ഞു തളർന്നിരുന്നു. ഭക്തയായ കസ്തൂരി തന്റെ അയൽവാസിയായ രാമോയുടെ (റാംപ്യാരി) വീട്ടിലേക്ക് പോയി. തുടക്കത്തിൽ, അവളുടെ ക്ഷേമം ചോദിക്കുന്ന ഔപചാരികത ചെയ്തുകൊണ്ട് അവൾ ചോദിച്ചു, നിങ്ങളുടെ മകൻ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? അമ്മയും മകനും എങ്ങനെയുണ്ട്? ഇത് കേട്ട് സഹോദരി റാമോ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: സഹോദരി, ഞങ്ങൾ നല്ലവരല്ല, എന്റെ മകൻ ചീത്തയായി, അവൻ ലഹരി ഉപയോഗിക്കുന്നു, അവൻ ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കുന്നില്ല, അവൻ എന്നോട് വഴക്കിടുന്നു, പേരു വിളിക്കാൻ പോലും ശ്രമിക്കുന്നു. എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ജ്യേഷ്ഠനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ വീട്ടുകാരും നാട്ടുകാരും എന്നെ വല്ലാതെ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയിരുന്നതായി അറിയാം. രാജ്യന്തിയുടെ സംഭവത്തിൽ ഭയന്ന് എന്റെ മകന്റെ സന്തോഷത്തെ കാണാൻ ഞാൻ എന്റെ ജ്യേഷ്ഠനെ വിവാഹം കഴിച്ചില്ല. , അതിലും വലിയ സങ്കടമാണ് അവൻ എനിക്ക് തന്നത്. എനിക്ക് എവിടെയെങ്കിലും പോകാനോ ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനോ തോന്നുന്നു. ഭക്തയായ കസ്തൂരി പറഞ്ഞു, സഹോദരി, തെറ്റായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കരുത്. അവൻ പ്രായപൂർത്തിയായാൽ അവൻ മെച്ചപ്പെടും. നിങ്ങൾ മരിച്ചാൽ അവന്റെ പിതൃ സഹോദരന്മാർ ഭൂമി മുഴുവൻ പിടിച്ചെടുക്കും. അവർ ആൺകുട്ടിയെ അമിതമായി മയക്കി കൊല്ലും. ഒന്നും ചിന്തിക്കരുത്. ഒരു കാര്യം ചെയ്യൂ, എന്റെ കൂടെ സത്സംഗത്തിന് വരൂ, ഇവിടെ നിങ്ങൾ തനിച്ചായിരിക്കുമ്പോൾ അത്തരം ചിന്തകൾ നിങ്ങളിൽ ഉദിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും, നിങ്ങൾ മെലിഞ്ഞുപോയി. രാമോ പറഞ്ഞു, ഇല്ല, സഹോദരി. ഇല്ല. ഗ്രാമവാസികൾ എന്നെ സംശയത്തോടെയാണ് നോക്കുന്നത്. ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ജോലിക്ക് വിളിക്കുവാൻ എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നാൽ, ആളുകൾ അവരുടെ മേൽക്കൂരയിൽ നിന്ന് സംശയാസ്പ

ദമായി നോക്കുന്നു, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഭർത്താവുണ്ട്. ഞാൻ സത്സംഗത്തിന് പോയാൽ ആളുകൾ എന്റെ ജീവിതം നരകമാക്കും. അപ്പോൾ എനിക്ക് തീർച്ചയായും മരിക്കേണ്ടി വരും. സഹോദരി, പറയൂ; എന്താണ് നിങ്ങളെ ഇന്ന് രാവിലെ ഇവിടെ വരാനായത്? കസ്തൂരി പറഞ്ഞു, സഹോദരി, നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ ഗുരു ജി ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുന്നു. ഇന്ന് അവർക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കാനുള്ള ഊഴമാണ് എന്റെ. സഹോദരി, എനിക്ക് ഖീർ (അരി പായസം) ഉണ്ടാക്കണം. പാൽ കേടായി പോയി. എനിക്ക് കുറച്ച് പാൽ കടം തരൂ. അത് ഞാൻ നാളെ തിരിച്ചു തരാം. ഇത് കേട്ടതും സഹോദരി റാമോക്ക് ഒരു വൈദ്യുതാഘാതം പോലെ തോന്നി. പശുവിനെ കറന്നിട്ട് പാല് ബക്കറ്റ് തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു. അതെടുത്ത് കസ്തൂരിയുടെ ബക്കറ്റിൽ മുഴുവൻ പാലും ഒഴിച്ചു. കസ്തൂരി പറഞ്ഞു സഹോദരികുറച്ച് പാൽ സൂക്ഷിക്കുക. റാമോ പറഞ്ഞു, സഹോദരിണ്ട ഏത് ജന്മത്തിന്റെ പുണ്യമാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് ദൈവത്തിനറിയാം; പാപിയായ എന്റെ പാൽ ഒരു പുണ്യ പ്രവൃത്തിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. എടുക്കൂ സഹോദരി. സന്യാസിമാർക്കും ഭക്തർക്കും ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക. കസ്തൂരി അത്ഭുതപ്പെട്ടു - ഒരു സത്സംഗിയായിട്ടും ഞാൻ പോലും പാൽ മുഴുവൻ നൽകില്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ ലിറ്ററെങ്കിലും പാൽ കരുതുമായിരുന്നു. റാമോയ്ക്ക് സത്സംഗത്തിന്റെ പ്രയോജനം വേണം. അന്ന് കസ്തൂരിക്ക് സമയം കിട്ടിയില്ല. പിറ്റേന്ന് ഏകദേശം 11-12 മണിക്ക് അവൾ റാമോയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ഗ്രാമത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് പകൽ 12 മുതൽ 2 വരെ ഒഴിവു സമയം ലഭിക്കും. രണ്ടു മണിക്കൂറോളം അവൾ ഗുരുജിയിൽ നിന്ന് സത്സംഗത്തിൽ കേട്ട കാര്യങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞു. പക്ഷേ പൊതുജനാഭിപ്രായം കണക്കിലെടുത്ത് റാമോ സമ്മതിച്ചില്ല. സഹോദരി കസ്തൂരി പറഞ്ഞു, അയ്യോ സഹോദരി മീരാ ബായിയുടെ പേര് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? റാമോ പറഞ്ഞു, അതെ, അവൾ കൃഷ്ണ ഭക്തയായിരുന്നു. കസ്തൂരി പറഞ്ഞു, അവൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകുമായിരുന്നു. അവൾ ഒരു താക്കൂർ കുടുംബത്തിലാണ് ജനിച്ചത്. സ്ത്രീകൾക്ക് വീടിന് പുറത്തിറങ്ങുന്നത് വിലക്കിയിരുന്നുവെങ്കിലും മീരാ ബായി ആരെയും ഗൗനിച്ചില്ല. പിന്നെ അവൾ ഒരു രാജാവിനെ വിവാഹം കഴിച്ചു. റാണ (രാജാവ്) ധാർമിക മായ സ്വഭാവക്കാരനായിരുന്നു. മീരയെ അമ്പലത്തിൽ പോകുന്നത് തടഞ്ഞില്ല, പൊതു ചർച്ചകൾ ഒഴിവാക്കാനായി മീരയുടെ കൂടെ മൂന്ന് നാല് വേലക്കാരികളെ അയക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിന്റെ ഫലമായി എല്ലാം നന്നായി നടന്നു. കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം മീരയുടെ ഭർത്താവ് മരിച്ചു. അവളുടെ ഇളയ ഭർതൃസഹോദരൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. അവരുടെ തറവാട്ടിലെ ആളുകളുടെ ഉപദേശ പ്രകാരം മീരയെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകുന്നത് വിലക്കിയെങ്കിലും മീര വഴങ്ങിയില്ല. ഇതോടെ മീരയെ കൊല്ലാൻ രാജാവ് പദ്ധതിയിട്ടു. അങ്ങനെയൊരു പദ്ധതി വേണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഗൂഢാലോചന നടത്തി. അവളും മരിക്കുകയും, ഞാനും അപകീർത്തിപ്പെടുത്തരുത്. രാജാവ് ചിന്തിച്ചു: ഞാൻ അവളെ എങ്ങനെ കൊല്ലും? രാജാവ് ഒരു പാമ്പാട്ടിയോട് പറഞ്ഞു, പെട്ടിയിൽ സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ പെട്ടി തുറക്കുന്നവനെ കടിക്കുകയും ആ വ്യക്തി തൽക്ഷണം മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അത്തരമൊരു പാമ്പിനെ കൊണ്ടുവരിക. പാമ്പാട്ടിയും അതുതന്നെ ചെയ്തു. രാജാവ് തന്റെ മകന്റെ ജന്മദിനം ആഘോഷിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ ബന്ധുക്കളെയും മറ്റ് വിശിഷ്ട വ്യക്തികളെയും അതിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. രാജാവ് മീരയുടെ വേലക്കാരിയോട് പറഞ്ഞു, ഈ വിലയേറിയ മാല എടുക്കൂ. ഇന്ന് എന്റെ മകന്റെ ജന്മദിനമാണ്. ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് എന്റെ ബന്ധുക്കൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. മീരയോട് പറയൂ, അവൾ മനോഹരമായ വസ്ത്രം ധരിച്ച് ഈ മാല അവളുടെ കഴുത്തിൽ ഇടണം, അല്ലാത്തപക്ഷം ബന്ധുക്കൾ പറയും. ഞാൻ എന്റെ അനിയത്തിയെ ശരിയായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല, ഇത് എന്റെ ബഹുമാന-അനാദരവിന്റെ ചോദ്യമാണ്. വേലക്കാരി ആ ആഭരണപ്പെട്ടി മീരയെ ഏൽപ്പിച്ച് രാജാവിന്റെ കൽപ്പന വിവരിച്ചു. ആ ആഭരണപെട്ടിയിൽ വെള്ളയും കറുപ്പും കലർന്ന ഒരു വിഷമുള്ള പാമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു. മീര വേലക്കാരിയുടെ മുന്നിൽ പെട്ടി തുറന്നു. അതിൽ വജ്രവും മുത്തും കൊുള്ള ഒരു നെക്ലേസ് ഉണ്ടായിരുന്നു. മീര ചിന്തിച്ചു, ഞാൻ മാല ഇട്ടില്ലെങ്കിൽ, അനാവശ്യമായ വഴക്ക് സംഭവിക്കും, ഈ മാല എനിക്ക് മണ്ണാണ്. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ച് മീര ആ മാല അവളുടെ കഴുത്തിൽ ഇട്ടു. രാജാവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇതായിരുന്നു - ഇന്ന് മീര പാമ്പുകടിയേറ്റു മരിക്കും, എല്ലാവർക്കും ഉറപ്പാകും - രാജാവിന് അതിൽ ഒരു പങ്കുമില്ല, മീര പാമ്പുകടിയേറ്റ് നമ്മുടെ മുന്നിൽ മരിച്ചു. കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം രാജാവ് മന്ത്രിമാരും

ചില ബന്ധുക്കളും മീരയുടെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് പോയി. മീരയുടെ കഴുത്തിൽ ഒരു മനോഹരവും വിലകൂടിയതുമായ മാല കണ്ടപ്പോൾ റാണ (രാജാവ്) പ്രകോപിതനായി, അഹമതിക്കാരിയായ, നീ ഏത് കാമുകനിൽ നിന്നാണ് ഈ മാല കൊണ്ടു വന്നത്? മീരാ ബായിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു, താങ്കൾ തന്നെ അത് വേലക്കാരി വഴി അയച്ചു. അതേ മാലയാണ്. രാജാവ് വേലക്കാരിയെ വിളിച്ച് ചോദിച്ചു: എവിടെയാണ് ആ പെട്ടി? വേലക്കാരി അത് കട്ടിലിനടിയിൽ നിന്ന് എടുത്ത് അവനെ കാണിച്ചു:ഇതാ രാജാവേ, നിങ്ങൾ അയച്ചു തന്ന പെട്ടി. രാജാവ് തിരിച്ചു വന്നു. ഇത്തവണ ഞാൻ അവളെ എന്റെ മുന്നിൽ വച്ച് വിഷം കുടിപ്പിക്കും, അവൾ അത് കുടിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അവളുടെ തല വെട്ടും എന്ന് രാജാവ് ചിന്തിച്ചു.

മീരാ ബായിയെ വിഷം നൽകി കൊല്ലാനുള്ള വ്യർത്ഥമായ ശ്രമം.

രാജാവ് ഒരു പാമ്പാട്ടിയോട് പറഞ്ഞു,നാവിൽ വെച്ചാൽ ഉടൻ മരിക്കുന്ന വിഷം കൊണ്ടുവരിക. അത്തരം വിഷം കെണ്ടുവന്നു. രാജാവ് മീരയോട് പറഞ്ഞു, ഈ വിഷം കുടിക്കൂ, അല്ലാത്തപക്ഷം നിന്നെ കഴുത്തറുത്ത് കൊല്ലും. മീര ചിന്തിച്ചു, എന്റെ തലയറുത്താൽ അത് വളരെ വേദനാജനകമായിരിക്കും, ഞാൻ വിഷം കുടിക്കട്ടെ. മീര ദൈവത്തെ ഓർത്ത് വിഷപ്പാത്രം കുടിച്ചു, പക്ഷേ അവൾക്ക് ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. രാജാവ് പാമ്പാട്ടിയെ വിളിച്ച് അവനോട് പറഞ്ഞു: നീ കൊണ്ടുവന്നത് വ്യാജവിഷമാണ്. പാമ്പാട്ടി പറഞ്ഞു, ആ പാത്രം എവിടെ? അയാൾക്ക് പാത്രം കൊടുത്തു. പാമ്പാട്ടി ആ പാത്രത്തിൽ കുറച്ച് പാൽ ഒഴിച്ച് അവിടെ തന്നെ ഒരു നായയ്ക്ക് കൊടുത്തു. നായയ്ക്ക് രണ്ടാം തവണ നക്കാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല. അവൻ ചത്തു.അവൾ ഒരു തരത്തിലും മരിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന്

രാജാവ് മനസ്സിലാക്കി. പിന്നെ അവളെ അമ്പലത്തിൽ പോകുന്നത് തടഞ്ഞില്ല. അവൾ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നു എന്ന് ആളുകൾ പറയാതിരിക്കാൻ അവൻ അവളോടൊപ്പം ധാരാളം വേലക്കാരികളെയും ഭടൻമാരേയും അയയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.

മീരാ ബായിക്ക് സദ്ഗുരുവിന്റെ അഭയം ലഭിച്ചു.

ശ്രീകൃഷ്ണ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ ഒരു ചെറിയ പൂന്തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു, മീരാ ബായി പൂജയ്ക്ക് പോകുമായിരുന്നു. ഇടതൂർന്ന തണൽ തരുന്ന ചില മരങ്ങളും അതിലുായിരുന്നു. പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയും സന്ത് രവിദാസും അവിടെ സത്സംഗം നടത്തുകയായിരുന്നു. രാവിലെ 10 മണിയോടടുത്തിരുന്നു. ഇവിടെ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ചർച്ചയും കഥയും നടക്കുന്നത് മീര കണ്ടു. ഞാൻ കുറച്ച് നേരം അത് കേട്ടിട്ട് മുന്നോട്ട് പോകട്ടെ.

പരമോന്നത ദൈവം കബീർ സൃഷ്ടി രചനയെക്കുറിച്ചുള്ള ഹ്രസ്വമായ അറിവ് വിവരിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു - ശ്രീ കൃഷ്ണ ജിക്ക് മുകളിൽ മറ്റൊരു സർവ്വ ശക്തനായ ദൈവമുണ്ട്, അതായത് ശ്രീ വിഷ്ണു ജി. ഒരാളുടെ ജനനവും മരണവും അവസാനിപ്പിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ, ആ ഭക്തി ചെയ്താലും ഇല്ലെങ്കിലും, അത് ഒന്നുതന്നെയാണ്. ജനനം പോലും. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ (ശ്രീവിഷ്ണുവിന്റെ) മരണം അവസാനിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തരുടെ അന്ത്യം എങ്ങനെയായിരിക്കും? അതുപോലെ, ഹിന്ദു സന്യാസിമാർ പറയുന്നത് പോലെ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ അതായത് ശ്രീവിഷ്ണുവാണ്, അർജുനന് ഗീതാജ്ഞാനം പകർന്നു നൽകിയത്.ഗീതാ വിജ്ഞാന ദാതാവ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഗീത അദ്ധ്യായം 2 ശ്ലോകം 12, അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 5, അദ്ധ്യായം 10 ശ്ലോകം 2 എന്നിവയിൽ - ഹേ അർജുനാ നിനക്കും എനിക്കും നിരവധി ജന്മങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.നിങ്ങൾക്കറിയില്ല; എനിക്കറിയാം. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ജനനവും മരണവും അവസാനിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് സ്വയം വ്യക്തമാണ്. അവൻ അനശ്വരനല്ല. അതിനാൽ, ഗീത അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62 ൽ, ഗീതയുടെ പ്രഭാഷകൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു - ഹേ ഭാരത എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നിങ്ങൾക്ക് ആ പരമാത്മാവിന്റെ അഭയത്തിൽ പോകാം. ആ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് നിത്യമായ പരമമായ വാസസ്ഥലവും പരമമായ ശാന്തിയും ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.പരമാത്മാവായ കബീറിന്റെ മുഖകമലത്തിൽ നിന്നുള്ള ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട്, ദൈവത്തിനായി അലയുന്ന

ആ ആത്മാവ് ഒരു പുതിയ വെളിച്ചം കണ്ടെത്തി. പ്രഭാഷണത്തിനു ശേഷം, മീരാ ബായി ചോദിച്ചു, ഹേ മഹാത്മാജി നിങ്ങൾ എനിക്ക് അനുമതി നൽകിയാൽ, എന്റെ സംശയങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കബീർ ജി പറഞ്ഞു, ചോദ്യം ചോദിക്കൂ, സഹോദരി.

ചോദ്യം : - ഹേ മഹാത്മാ ജി ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയേക്കാൾ മുകളിൽ ദൈവമുന്നെ് ഞാൻ ആരിൽ നിന്നും ഇതുവരെ കേട്ടിട്ടില്ല. താങ്കളിൽ നിന്ന് ഇത് കേട്ട് ഇന്ന് ഞാൻ ര് മനസ്സോടുകൂടിയാണ്. സന്യാസിമാർ കള്ളം പറയില്ലെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പ രമോന്നത ദൈവം കബീർ പറഞ്ഞു, അവരുടെ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്ത് അറിവാണ് നൽകുന്നതെന്ന് അറിയാത്ത നിങ്ങളുടെ അജ്ഞരായ മതഗുരുക്കന്മാരുടെ തെറ്റാണ്. ദേവീപുരാണം, മൂന്നാം സ്കന്ദത്തിൽ, ഞാൻ (വിഷ്ണു), ബ്രഹ്മാവ്, ശങ്കർ എന്നിവർ മർത്യരാണെന്ന് ശ്രീ വിഷ്ണു തന്നെ ഏറ്റുപറയുന്നു. നാം (ആവിർഭാവ്) ജനനവും (തിരോഭാവ്) മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ജനനവും മരണവും അവസാനിക്കുന്നു) മീരാ ബായി പറഞ്ഞു, ഓ മഹാരാജ് ജി ദൈവം ശ്രീകൃഷ്ണൻ എനിക്ക് ദർശനം നൽകുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിക്കുന്നു. കബീർ ജി പറഞ്ഞു, ഓ മീരാ ഭായ് ഒരു കാര്യം ചെയ്യൂ. ശ്രീകൃഷ്ണനോട് തനിക്ക് മുകളിൽ ആരെങ്കിലും ഉ ണ്ടാ എന്ന് മാത്രം ചോദിക്കൂ. അദ്ദേഹം ഒരു ഭഗവാനാണ്; അദ്ദേഹം കള്ളം പറയില്ല. ശ്രീകൃഷ്ണജിക്കും മുകളിൽ ദൈവമുങ്കിൽ താൻ ഭ്രാന്തനാകുമെന്ന് മീരാ ബായിക്ക് തോന്നി. രാത്രിയിൽ, മീര ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയെ ആവാഹിച്ചു. മൂന്ന് ലോകങ്ങളുടെയും നാഥൻ (ത്രിലോകി നാഥ്) അവതരിച്ചു. മീര തന്റെ സംശയം തീർക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു - ഭഗവാനെ, നിനക്കും മുകളിൽ ദൈവമുണ്ടോ? ഒരു സന്യാസി സത്സംഗത്തിൽ പ റഞ്ഞു. ശ്രീ കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു, മീരാ ഒരു ദൈവമുണ്ട്, പക്ഷേ അദ്ദേഹം ആരുടെയും മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ല. ധാരാളം ധ്യാനങ്ങളും ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ശ്രമിച്ചു. കബീർ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സത്സംഗത്തിൽ മീരാ ബായിയും ഇത് കേട്ടിരുന്നു - ഞാൻ ആ ദൈവത്തെ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായി കാണിച്ചുതരാം. നിങ്ങളെ യഥാർത്ഥ ആരാധനാരീതി പ ിന്തുടരാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഞാൻ നിങ്ങളെ സത്‌ലോകത്തിൽ അയക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയയ്ക്കും. മീരാ ബായി ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയെ വീണ്ടും ചോദ്യം ചെയ്തു, ഒരു ജീവിയുടെ ജനനവും മരണവും അവസാനിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമോ? ശ്രീകൃഷ്ണജി പറഞ്ഞു, അത് സാധ്യമല്ല. കബീർ ജി പറഞ്ഞിരുന്നു, ജനനവും മരണവും എന്നെന്നേക്കുമായി അവസാനിക്കുന്ന ഭക്തിയുടെ മന്ത്രങ്ങൾ എന്നിലുണ്ട്. ഒരാൾ ആ പരമമായ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് പോകുന്നു, അത് ഗീത അദ്ധ്യായം 15ൽ 4-ാം ശ്ലോകത്തിൽ തത്വജ്ഞാനത്തേയും തത്വദർശി സന്യാസിയേയും ലഭിച്ചതിന് ശേഷം അന്വേഷിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ ആ പരമമായ വാസസ്ഥലം, അവിടെ പേ ായാൽ, ആരാധകർ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങി വരില്ല, ആ ഒരു ദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുക. മീരാ ബായി പറഞ്ഞു, ഭഗവാനെ ശ്രീ കൃഷ്ണാ ഞാനും ജനന വും മരണവും അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് ഗുരുജി പറയുകയായിരുന്നു. ഇനി ഞാനെന്തു ചെയ്യണം? എനിക്ക് പൂർണ്ണമായ മോക്ഷം ലഭിക്കണം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു, മീരാ നീ ആ സന്യാസിയെ ശരണം പ്രാപിച്ച് നിന്റെ ക്ഷേമം നേടിയെടുക്കുക. എനിക്കുള്ള അറിവ് എന്താണോ അത് ഞാൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പിറ്റേന്ന് മീര അമ്പലത്തിൽ പേ ായില്ല. അവൾ തന്റെ പരിചാരികമാരോടൊപ്പം ഗുരുജിയുടെ അടുത്ത് നേരിട്ട് പോയി, ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയുമായി താൻ നടത്തിയ സംഭാഷണം പരമാത്മാവ് കബീർ ജിയുമായി പങ്കുവെക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്ത് തൊട്ടുകൂടായ്മ അതിന്റെ ഉച്ചസ്ഥായിയിലായിരുന്നു. താക്കൂർമാർ തങ്ങളെത്തന്നെ ഏറ്റവും മികച്ചവരായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു. ബഹുമാനത്തിലും അഭിമാനത്തിലും മുഴുകിയിരിക്കുന്ന ഒരാൾ ഒരിക്കലും ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല. മീരാ ബായിയെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായി, കബീർ ജി , ശിഷ്യനായ രവിദാസ് ജിയോട് പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ മീരാ ഠാക്കൂറിന് പ്രഥമ മന്ത്രം നൽകാം. ഇത് നിങ്ങളോടുള്ള എന്റെ കൽപ്പനയാണ്. രവിദാസ് ജി ആജ്ഞ അനുസരിച്ചു. പരമാത്മാവ് കബീർ മീരയോട് പറഞ്ഞു, സഹോദരി സന്ത് അവിടെ ഇരിക്കുന്നു, പോയി അവനിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കൂ. സഹോദരി മീര തൽക്ഷണം രവിദാസ് ജിയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് പ

റഞ്ഞു, സന്യാസി, എനിക്ക് ദീക്ഷ നൽകി എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കൂ. രവിദാസ് ജി പ റഞ്ഞു, സഹോദരി ഞാൻ ചമാർ (ചെരിപ്പു കുത്തി) ജാതിയിൽ നിന്നുള്ളയാളാണ്. നിങ്ങൾ ഠാക്കൂർമാരുടെ മകളാണ്. നിങ്ങളുടെ ജാതിയിലുള്ളവർ നിങ്ങളെ ശാസിക്കും. അവർ നിങ്ങളെ പുറത്താക്കും. ദയവായി അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക. മീരാ ബായി അർഹയായ ഒരു ആത്മാവായിരുന്നു. ദൈവത്തിനു വേണ്ടി സ്വയം ത്യാഗം ചെയ്യാൻ അവൾ എപ്പോഴും തയ്യാറായിരുന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു, സന്യാസി, താങ്കൾ എന്റെ പ ിതാവാണ്, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മകളാണ്, എനിക്ക് ദീക്ഷ തരൂ. എനിക്ക് സമൂഹത്തിൽ താൽപ്പര്യമില്ല. നാളെ ഞാൻ പട്ടിയായാൽ എന്നെ രക്ഷിക്കാൻ ഈ ഠാക്കൂർ സമൂഹം എന്ത് ചെയ്യും? മുതിർന്ന ഗുരു ജി ജീവിതരീത (കബീർ ജി) സത്സംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:-

കബീർ, കുൽ കർണി കേ കാർണേ, ഹംസ് ഗയാ ബിഗോയ് ।
തബ് കുൽ ക്യാ കർ ലേഗാ, ജബ് ചാർ പാവോം കാ ഹോയ ।।

പരിഭാഷ: - പരമോന്നത ദൈവം കബീർ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു, ഹേ ഭക്തേ (ആൺ/പെൺ) കുടുംബത്തിന്റെയോ ലോകത്തിന്റെയോ നാണക്കേട് കാരണം ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കാത്തവരും, നീ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്നു, അന ്യദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നില്ല- എന്ന് പറഞ്ഞ് കുടുംബാംഗങ്ങളും ലോകജനങ്ങളും പരിഹസിക്കുമെന്ന് പറയുന്നവർ. ദേവതമാർക്ക്; നിങ്ങൾ ശ്രാദ്ധം നടത്തുകയോ പ ിണ്ഡം അർപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; നിങ്ങൾ ലജ്ജിക്കണം, അവർ അവരുടെ മന ുഷ്യ ജീവിതം നശിപ്പിച്ചു. ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ, നിങ്ങൾ നാല് കാലുള്ള മൃഗമായി മാറുമ്പോൾ ഉദാ: ഒരു കഴുത, നായ, പന്നി, അല്ലെങ്കിൽ കാള മുതലായവ, അപ്പോൾ ഈ കുടുംബാംഗങ്ങളും ലോക ജനങ്ങളും നി ങ്ങൾക്ക് എന്ത് സഹായം നൽകും? ആ ഭക്തി നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ പോവുകയായിരുന്നു. നിങ്ങൾ അത് ചെയ്തില്ല. അതു കോണ്ട് ഭക്തി ചെയ്യുക. രവിദാസ് ജി പരമാത്മാവ് കബീർ ജിയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് എല്ലാം പറഞ്ഞു. ദൈവം പറഞ്ഞു, ഇനി വൈകരുത്, ഈ ആത്മാവിനെ ഉദ്ധരിക്കുക. ആ നിമിഷം, രവിദാസ് ജി സഹോദരി മീരയ്ക്ക് അഞ്ച് നാമങ്ങളുടെ ആദ്യ മന്ത്രം നൽകി. ഇത് തങ്ങളുടെ ആരാധനയല്ലെന്നും അദ്ദേഹം മീരാ ബായിയോട് പറഞ്ഞു. അത് അവരുടെ ധർമ്മപരമായ ആചാരമാണ്. ഒരാൾക്ക് അവരുടെ ലോകങ്ങളിൽ (ലോകങ്ങളിൽ) താമസിക്കാനും കഴിക്കാനും കുടിക്കാനും ആവശ്യമായ ഭക്തി സമ്പത്ത് ഈ മന്ത്രങ്ങളാൽ മാത്രമേ ലഭിക്കൂ. ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ കടം വീട്ടാൻ ഒരാൾക്ക് കഴിയും. അപ്പോൾ ഒരാൾ മോക്ഷത്തിന് യോഗ്യനാകുന്നു. ദൈവം കബ ീർ ജിയും സന്ത് രവിദാസും ഒരു മാസത്തോളം അവിടെ താമസിച്ചു. നേരത്തെ മീരാ ബായി പകൽസമയത്താണ് വീടിന് പുറത്തിറങ്ങുന്നത്. സത്സംഗം പകൽ കുറവും രാത്രി കൂടുതലും ആയതിനാൽ അവളും രാത്രിയിൽ പോകാൻ തുടങ്ങി. ഓരോ പ കലും രാത്രിയിലും ഒരാൾ സമയം ചെലവഴിക്കാറുായിരുന്നു. മീരയുടെ ഇളയ അളിയൻ (ദേവർ) റാണ രാത്രിയിൽ മീര വീടിന് പുറത്തേക്ക് പോകുന്നത് കണ്ട് വളരെ ദേഷ്യപ്പെട്ടു, പക്ഷേ മീരയെ തടഞ്ഞത് കൊടുങ്കാറ്റിനെ തടയുന്നതിന് തുല്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ, റാണ മീരയുടെ അമ്മയെ വിളിക്കുകയും മീരയെ ഉപദേശിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവൻ അവളോടു പറഞ്ഞു: അവൾ നമ്മുടെ മാനം ന ശിപ്പിച്ചു. ഒരു മകൾ അമ്മയുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നു. മീരയെ അമ്മ ഉപദേശിച്ചു. മീര ഉടനെ അതിന്റെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: - വാണി

സത്സംഗ് മേ ജാനാ ഏ മീരാ ഛോട് ദേ, യെ ആയെ മ്ഹാരി ലോഗ് കരൈം തകരാർ
സത്സംഗ് മേ ജന മേരാ ന ഛുഡൈ റി, ചാഹേ ജല്കേ മരോ സൻസാർ ।।ടെക ।।
ഥാരേ സത്സംഗ് കേ രഹേ മേ ഏ, ആഹേ വഹാം പൈ രഹ്തേ ഹൈ കാലേ നാഗ്,
കോയ്-കോയ് നാഗ് താനേ ടസ് ലെവൈ, ജബ് ഗുരു മ്ഹാരേ മെഹർ കരൈ റി,
ആരി വേ തോ സർപ് ഗണ്ഡോവേ ബൻ ജാവൈം ((1))
ഥാരേ സത്സംഗ് കേ രാഹേ മേ ഏ, ആഹേ വഹാം പൈ രേഹ്തേ ഹൈ ബബരി ശേർ,
കോയേ-കോയേ ശേർ തനേ ഖാ ലെവൈ । ജബ് ഗുരുവാം കി മെഹർ ഫിരൈ റി,
ആരി വാ തോ ശെറാം കേ ഗീദഡ് ബൻ ജാവൈം ((2))
ഥാരേ സത്സംഗ് കേ ബീച്ച് മേം ഏ, ആഹേ വഹാം പേ രേഹ്തേ ഹൈ സാധു സന്ത്,
കോയേ-കോയേ സന്ത് തനൈ ലേ രമൈ ഏ, തേരേ രീ മൻ മേ മാതാ പാപ് ഹൈ രീ.
സന്ത് മേരേ മാ ബാപ് ഹൈ രീ, യേ തോ കർ ദേംഗേ ബേഡാ പാർ ((3))

വോ തോ ജാത് ചമാർ ഹൈ ഏ, ഇസ്മെം മഹാരി ഹാർ ഹൈ,
തേരേ രി ലേഖൈ മാതാ ചമാർ ഹൈ റി, മേരാ സിർജൻഹാർ ഹൈ രീ
ആരി വൈ തോ മീരാ കേ ഗുരു രവിദാസ് ((4))

പരിഭാഷ: - മീരാ ബായിയുടെ അമ്മ പറഞ്ഞു, ഓ മീരാസത്സംഗത്തിന് പോകുന്നത് നിർത്തൂ. ലോകജനത ഞങ്ങളെ കുറിച്ച് തെറ്റായ പ്രസ്താവനകൾ നടത്തുന്നു. മീര പറഞ്ഞു: അമ്മേ ലോകം അസൂയയുടെ തീയിൽ എരിഞ്ഞു മരിച്ചാലും ഞാൻ സത്സംഗത്തിന് പോകുന്നത് നിർത്തില്ല. മീരയെ ഭയപ്പെടുത്താൻ അവളുടെ അമ്മ അവളോട് പറഞ്ഞു, രാത്രി സത്സംഗം കേൾക്കാൻ നിങ്ങൾ പോകുന്ന വഴിയിൽ പ ാമ്പുകളും സിംഹങ്ങളും ഉണ്ട്, അവ നിങ്ങളെ കൊല്ലും. മീര മറുപടി പറഞ്ഞു, എന്റെ ഗുരു ജി തന്റെ കൃപ ചൊരിഞ്ഞാൽ സിംഹങ്ങൾ കുറുക്കന്മാരെപ്പോലെ പെരുമാറും, പാമ്പുകൾ മണ്ണിരയെപ്പോലെ നിഷ്ക്രിയമാകും (അവയുടെ ആകൃതി പാമ്പിനെ പ്പോലെയാണ്, പക്ഷേ അവയുടെ നീളം ആറ് മുതൽ എട്ട് ഇഞ്ച് മാത്രം. അര ഇഞ്ച് കന മുള്ള ചുറ്റളവുമുണ്ട്. അവ കുത്തുന്നില്ല.) മീരയുടെ അമ്മ വീണ്ടും പറഞ്ഞു, ചില യുവ ഭക്തരും സത്സംഗ സ്ഥലത്ത് താമസിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ എവിടെയെങ്കിലും കൊണ്ടുപോയി തെറ്റ് ചെയ്തേക്കാം. മീര മറുപടി പറഞ്ഞു, അമ്മേ, തെറ്റ് നിന്റെ മന സ്സിലാണ്. അതുകൊണ്ട് നിന്റെ മനസ്സിൽ ഇത്തരം ചിന്തകൾ ഉടലെടുത്തത്. അമ്മേ ആ സന്ന്യാസിമാരും ഭക്തന്മാരും എന്റെ മാതാപിതാക്കളെപ്പോലെയാണ്. അവർ അങ്ങനെ യൊരു തെറ്റ് ചെയ്യുന്നില്ല. അയിത്തത്തിന്റെ പേരിൽ മീരയുടെ അമ്മ മീരയെ തടയാൻ ശ്രമിച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞു, ഓ മീരാ നിങ്ങളുടെ ഗുരു രവിദാസ് നീചജാതിക്കാരനായ ഒരു ചമാർ ആണ്. ഞങ്ങൾ രജപുത്രരെ അപമാനിക്കുകയാണ്. സത്സംഗത്തിലേക്ക് പോകുന്നത് നിർത്തുക. മീര പറഞ്ഞു, അമ്മേ എന്റെ ഗുരു ജി നിങ്ങളുടെ നീചജാതി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ചമാരാണ്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹം എന്റെ ദൈവമാണ്, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകളാണ്, അദ്ദേഹം എന്റെ പിതാവാണ്, ഞാൻ സത്സംഗത്തിന് പോകുന്നത് നിർത്തില്ല.

ഈ കഥ കേട്ടപ്പോൾ രാംപ്യാരിയുടെ (റാമോ) കണ്ണുകൾ തുറന്നു. പിറ്റേന്ന് കസ്തൂരിയോടൊപ്പം സത്സംഗത്തിന് പോയി, ഒരു സത്സംഗം കേട്ട് അവൾ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. അപ്പോൾ അവൾ ഒരു ദിവസത്തെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ സേവനം ആവശ്യപ്പെട്ടു. എല്ലാ കുടുംബങ്ങളും പറഞ്ഞു, സഹോദരി ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ സേവനം ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. അടുത്ത തവണ ഗുരുജി വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഊഴം തരാം. ഭക്തനായ രാമോ ഒരു നിമിഷം പോലും കാത്തിരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അവൾ ഒരു നീണ്ട മുഖം കാണിച്ചു. ആ നിമിഷം തന്നെ കസ്തൂരി പ റഞ്ഞു, സഹോദരി അടുത്ത എന്റെ ഊഴം വരുമ്പോൾ, ഞാൻ രാവിലെ സന്ത്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകും, നിങ്ങൾക്ക് രാത്രി അവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകാം.രാമുവിന് ആഹ്ലാദം തോന്നി. അവൾ തികച്ചും ആവേശഭരിതയായിരുന്നു. ഊഴം വന്നപ്പോൾ അവൾ അത്താഴം തയ്യാറാക്കി. അവൾ ഖീറും, ഹൽവയും ,പച്ചക്കറി വിഭവവും ,മൃദുവായ ചപ്പാത്തിയും ഉണ്ടാക്കി. എന്നാൽ ഗുരുജിയുടെ ദൈവിക പ്രവൃത്തി കാരണം അവൾക്ക് കടുത്ത പനി പിടിപെട്ടു. അവളുടെ ശരീരം തീക്കനൽ പോലെ എരിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരടി പോലും വെക്കാനുള്ള ശക്തി അവൾക്കില്ലായിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും റാമോയുടെ മകൻ വന്നു. റാമോ പറഞ്ഞു, മകനേ, ഇന്ന് എനിക്കായി ഒരു ജോലി ചെയ്യൂ. എന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞാൻ നിന്റെ അനുഗ്രഹം ഓർക്കും. മകനേ, ഞാൻ ഒരു ഗുരുവിനെ സ്വന്തമാക്കി. നിന്റെ അമ്മായി കസ്തൂരിയിൽ നിന്ന് ഇന്ന് രാത്രി സന്യാസിമാർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകാനുള്ള ഊഴം ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു. മകനേ നോക്കൂ. എനിക്ക് നല്ല പനി വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ശരീരം തീ പോലെ എരിയുന്നു. നടക്കാൻ എനിക്ക് ശക്തിയില്ല. അവളുടെ മകൻ പറഞ്ഞു, എനിക്ക് സമയമില്ല, ഞാൻ ആശ്രമത്തിൽ ഭക്ഷണം നൽകാൻ പോകില്ല, അമ്മേ, നിങ്ങൾ ആ ആശ്രമത്തിൽ പോകരുത്, ഞാൻ നിന്നെക്കുറിച്ച് ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു. ഇത് കേട്ട് ഭക്തന യ രാമോ വാവിട്ടു കരയാൻ തുടങ്ങി. മകന് അവളോട് സഹതാപം തോന്നി. പക്ഷേ ദേഷ്യം നിറഞ്ഞ അവസ്ഥയിൽ അവൻ പറഞ്ഞു, ഭക്ഷണം എവിടെ? ഞാൻ അത് എത്തിച്ചു കൊടുക്കാം. റാമോ പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റു ഭക്ഷണം എല്ലാം കൊടുത്തു. ഒരു ലോഹ പാത്രത്തിൽ ഭക്ഷണം സൂക്ഷിച്ച് അവൻ ആശ്രമത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

രാമോ ഗുരുജിയോട് ആവർത്തിച്ച് അഭ്യർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു - ഗുരു ജി, എന്റെ മകൻ ലഹരി ഉപയോഗിക്കുന്നു. അവൻ വീട് നശിപ്പിച്ചു. അവൻ ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കുന്നില്ല. അവനെയും നിങ്ങളുടെ അഭയകേന്ദ്രത്തിൽ സ്വീകരിക്കുക, മഹാരാജ് അന്ന് ആശ്രമത്തിൽ ആ കുട്ടിയെ കണ്ടപ്പോൾ, മറ്റ് സ്ത്രീ-പുരുഷ ഭക്തർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി,ഗുരു ജി വിഷമിച്ച രാമോയുടെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു, അവളുടെ മകൻ തന്നെ അവനോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവന്നു. അത് അറിഞ്ഞപ്പോൾ, മകൾ രാമോ ഇപ്പോൾ ഐശ്വര്യമുള്ളവളായി മാറുമെന്ന് ഗുരുജിക്ക് തോന്നി. ദൈവം അവളുടെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു. ആ കുട്ടി പറഞ്ഞു, മഹാരാജ് ജീ എന്റെ അമ്മയ്ക്ക് പനിയുണ്ട്.ഭക്ഷണം അവർ എന്റെ കൈവശം അയച്ചിട്ടുണ്ട് ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ. സന്ത് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ഇരുന്നു, ഈ കുട്ടി ആദ്യമായിട്ടാണ് വന്നത്, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കുറച്ച് അറിവ് നൽകട്ടെ എന്ന് ചിന്തിച്ചു. സന്ത് പറഞ്ഞു തുടങ്ങി, മകനേ ഒരാൾ മാതാപിതാക്കളെ സേവിക്കണം. അവരുടെ ആജ്ഞകൾ അനുസരിക്കണം. ഒരു ഗുരുവിനെ നേടുകയും മോക്ഷം പ്രാപിക്കാൻ യഥാർത്ഥ ഭക്തി ചെയ്യുകയും വേണം. ലഹരി അനേകം കുടുംബങ്ങളെ തകർത്തു. കുട്ടിക്ക് അപ്പോഴേക്കും ദേഷ്യം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരുന്നു. ആ രാത്രിയിൽ രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു മോഷണം നടത്താൻ സഹ കള്ളന്മാരോടൊപ്പം പോകേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ, ഓരോ സെക്കൻഡിലും അയാൾക്ക് കാലതാമസം അനുഭവപ്പെടുന്നു. നഗരത്തിന് പുറത്തുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ അർദ്ധ രാത്രിയിൽ അവർ ഒത്തുകൂടുകയും അവിടെ നിന്ന് മോഷണത്തിനായി പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യും. രാജ്ഞിമാരുടെ മാലകൾ വളരെ വിലയുള്ളതാണെന്ന് അവർ കരുതിയിരുന്നു. അവ മോഷ്ടിക്കുകയും അതിസമ്പന്നരാകുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് ആ ബാലൻ സന്യാസിയോട് പറഞ്ഞു, ബാബാജീ വേഗം ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ. എനിക്ക് ഒരു പരിഷ്കരണവും ആവശ്യമില്ല.

സന്തിന് അത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു, രാമോ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ പരിശാചിൽ നിന്ന് വളരെ വിഷമത്തിലാണ്. സന്ത് ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞയുടനെ, കുട്ടി പാത്രങ്ങളെല്ലാം ശേഖരിച്ച് അവ കഴുകാതെ വീട്ടിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. പകുതിയിലേറെ ദൂരം പിന്നിട്ടപ്പോൾ തടിച്ച മുള്ളു കാലിൽ കുത്തി. കാലിന്റെ അടിഭാഗത്ത് അസഹ്യമായ വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു. നടക്കാൻ പോലും ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. എങ്ങനെയോ വീട്ടിൽ എത്തി. പാത്രങ്ങൾ മുറ്റത്തേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞ് അവൻ അമ്മയെ ആക്ഷേപിക്കാൻ തുടങ്ങി - ഇന്ന് എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ ഗുരുജിയോടൊപ്പം ഒരു സദസ്സുണ്ടായിരുന്നു, ഇന്ന് തന്നെ എനിക്ക് ഒരു ദുരന്തം സംഭവിച്ചു, എന്നെ ഒരു മുള്ള് കുത്തി, എനിക്ക് നടക്കാൻ പോലും കഴിയില്ല. ഇന്ന് മുതൽ, നിന്റെ ആശ്രമത്തിന് അഭിമുഖമായി പോലും ഞാൻ ഉറങ്ങുകയില്ല. അപ്പോഴേക്കും രാമോയുടെ പനി കുറഞ്ഞിരുന്നു. അവൾ വേഗം എഴുന്നേറ്റ് മുള്ളുകൊണ്ട് കാൽ കഴുകി. എണ്ണയുടെ ചെളി ഒരു തുണികൊണ്ട് കെട്ടി, രാവിലെ തന്നെ മുള്ള് നീക്കം ചെയ്യാൻ അവൾ തീരുമാനിച്ചു. കുട്ടി അമ്മയുമായി ഒരുപാട് വഴക്കിട്ടു. മോഷണത്തിൽ പങ്കെടുക്കാത്തതിനാൽ തനിക്ക് വലിയ നഷ്ടം സംഭവിച്ചുവെന്ന് മകൻ കർമ്മപാലിന് തോന്നിയതിനാലാണ് അദ്ദേഹം അസംബന്ധം പോലും പറഞ്ഞത്. എങ്ങനെയോ അടുത്ത പ്രഭാതം വന്നു. ബാലന്റെ മുള്ള് നീക്കം ചെയ്തു. അവന്റെ അമ്മ (രാമോ) വീട്ടു ജോലികളിൽ മുഴുകി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ബാൻഡിന്റെ ശബ്ദം അവർ കേട്ടു. ഒരാളെ വധ ശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കുമ്പോൾ ആ നഗരത്തിൽ ഇത്തരമൊരു വാദ്യോപകരണം വായിക്കുന്നതായി നഗരവാസികൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ, എന്തിനാണ് ആരാണ് ക്രൂശിക്കുന്നത് എന്നറിയാൻ എല്ലാവരും അവരുടെ വീടിന് പുറത്ത് നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ പടയാളികൾ ആ നാല് കുറ്റവാളികളെ അവരുടെ കുറ്റം പറയിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ മോഷണം നടത്താൻ പോയതാണ്, ഞങ്ങൾ ഒരു ക്രൂരമായ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തു, ഇന്ന് വൈകുന്നേരം ഞങ്ങളെ ക്രൂശിക്കും, ആരെങ്കിലും ശ്രദ്ധിച്ചാൽ, അത്തരം കുറ്റകൃത്യം ഒരിക്കലും ചെയ്യരുത്. തന്റെ സഹ കള്ളന്മാരെ തിരിച്ചറിയാൻ കർപാലിന് അധിക സമയം വേണ്ടി വന്നില്ല, അയാൾക്ക് കാര്യം മുഴുവൻ മനസ്സിലായി. രാമോ പറഞ്ഞു, അവരോട് ചെയ്യുന്നത് ശരിയാണ്, ഇപ്പോൾ മോഷണം നടത്തുക. ഈ ശിക്ഷ തന്നെ നിങ്ങൾ അർഹിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനത്തിനായി ജോലി ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ലേ? രാമു അവളുടെ വീട്ടിലേക്ക് കയറി. വളരെ ഭയാനകമായ അവസ്ഥയിൽ കർമ്മപാൽ വാതിൽക്കൽ

നിന്നു. പിന്നെ വീടിനുള്ളിൽ കയറി വാവിട്ടു കരയാൻ തുടങ്ങി. എന്തിനാണ് കർമ്പാൽ കരയുന്നത് രാമോ കണ്ടു? അവൾ അവനോട് ചോദിച്ചു, മകനേ, നീ എന്തിനാണ് കരയുന്നത്? മുള്ള് പോലും ഇപ്പോൾ നീക്കംചെയ്തു, ഇപ്പോഴും വേദനിക്കുന്നുണ്ടോ? കരംപാൽ എഴുന്നേറ്റ് അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, അമ്മേ നിന്റെ മകനെ കുരിശിലേറ്റിയ ശിക്ഷയെ മുള്ളാക്കി മാറ്റിയ ഗുരുജിക്ക് നന്ദി. അമ്മേ ഇന്ന് നിന്റെ മകനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടി വന്നേനെ. അമ്മേ, നീ എങ്ങനെ ജീവിച്ചിരിക്കുമായിരുന്നു? റാമോ പറഞ്ഞു, എന്റെ മകൻ കള്ളനാണോ? എന്തിനാണ് നിന്നെ ക്രൂശിക്കുന്നത്? കള്ളന്മാർക്ക് ആണ് ശിക്ഷ. കർമ്മപാൽ പറഞ്ഞു, അതെ, അമ്മേ, നിങ്ങളുടെ മകൻ കള്ളനായിരുന്നു. അമ്മേ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് സത്യം ചെയ്യുന്നു; ഇന്ന് മുതൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും ലഹരി ഉപയോഗിക്കില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം സത്സംഗത്തിന് പോകും. ഞാൻ നിങ്ങളെ വീട്ടുജോലികളിൽ സഹായിക്കും. ഞാൻ ഒരിക്കലും കളവ് ചെയ്യില്ല. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്റെ അമ്മയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും സങ്കടം ഉണ്ടാകില്ല . രാമോ പറഞ്ഞു, വഴിപിഴച്ചവനെ നീ മോഷണം പോലും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു ബാലൻ പറഞ്ഞു, അതെ, അമ്മേ ഞാൻ ഒരു അനുഭവ പരിചയമുള്ള ഒരു കള്ളനായിത്തീർന്നു.നിങ്ങളുടെ സത് ഗുരുവിന്റെ നന്മയാണ് അത്തരമൊരു മഹാന്റെ അഭയം നേടിയ എന്റെ അമ്മ ഭാഗ്യവതി. അമ്മേ, നമുക്ക് ഇന്ന് തന്നെ പോകാം. എനിക്ക് ദീക്ഷ എടുക്കണം. രാമോ ഉടൻ തന്നെ തന്റെ മകനെ കസ്തൂരി ഭക്തയുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി സംഭവം മുഴുവൻ വിവരിച്ചു. കസ്തൂരിയും തന്റെ ജോലികളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് അവരോടൊപ്പം ആശ്രമത്തിലേക്ക് പോയി, ഗുരുജിയോട് നന്ദി പറഞ്ഞു. അവർ സംഭവം മുഴുവൻ വിവരിക്കുകയും ആ കുട്ടിക്ക് ദീക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു ഗ്രാമത്തിലെ സത്സംഗി കുടുംബത്തിലെ ഒരു പെൺകുട്ടിയെയാണ് കർമ്മപാൽ വിവാഹം കഴിച്ചത്. കുടുംബം മുഴുവനും സത്സംഗത്തിന് വരാൻ തുടങ്ങി, സേവനം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത് സമൃദ്ധമായ ജീവിതം നയിക്കാൻ തുടങ്ങി.

രാമോ സത്സംഗത്തിൽ മുഴുകി, സദ്ഗുരു തന്റെ സംഘത്തോടൊപ്പം വന്ന് ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവൾ രാവിലെ പോകുകയും വൈകുന്നേരമാകുകയും ചെയ്തു. അവൾ അവിടെ സേവിക്കുകയും പാത്രങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കുകയും ഗുരുജിയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകുകയും ചെയ്തു. സത്സംഗത്തിന്റെ ഒരു വാക്ക് പോലും അവൾ കേൾക്കാതെ വെച്ചിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ, അത് ശൈത്യകാലമായിരുന്നു. രാവിലെ 10 മണിക്ക് സത്സംഗം ആരംഭിച്ചു. ഗുരുജി റാമോയോട് പറഞ്ഞു, മകളേ, പോയി നദിയിൽ വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകുക. കുറച്ച് സമയത്തേക്ക് മാത്രമേ വെയിലുണ്ടാകൂ. സത്സംഗം കഴിഞ്ഞ് പോയാൽ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണങ്ങില്ല. റാമോ വസ്ത്രങ്ങൾ ഒരു പാത്രത്തിൽ ഇട്ട് യാത്രയായി. നദി കുറച്ച് ദൂരെയാണ്. ബക്കറ്റിൽ വസ്ത്രങ്ങൾ നനച്ച് അവൾ സോഡ അതിൽ ഇട്ടു. വസ്ത്രങ്ങൾ സോഡയിൽ നനയുന്നത് വരെ ഞാൻ പോയി സത്സംഗം കേൾക്കട്ടെ എന്ന് അവൾ കരുതി ആശ്രമത്തിന് പുറത്തെ മതിലിനടുത്തേക്ക് ചെവി അടുപ്പിച്ചു. അവൾ സത്സംഗം കേൾക്കാൻ തുടങ്ങി.സത്സംഗം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സത് സാഹിബ് എന്ന ശബ്ദം അവൾ കേട്ടു, അപ്പോൾ അവൾ വസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചോർത്തു, അവൾ നദിയിലേക്ക് ഓടി, ഭയപ്പെട്ടു - ഇന്ന് ഞാൻ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തു. ഗുരുജിയുടെ ആജ്ഞ ഞാൻ ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. എനിക്കൊരു ശകാരം കിട്ടും. ഗുരുജിക്ക് ദേഷ്യം വന്നാൽ എന്റെ സേവനമെല്ലാം വെറുതെയാകും. ദൈവമേണ്ട എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? ഈ ചിന്തകളോടെ അവൾ നദിക്കരയിലെത്തി. ബക്കറ്റ് കാലിയായി കിടക്കുന്നതും കഴുകിയ വസ്ത്രങ്ങൾ കുറ്റിക്കാട്ടിൽ ഉണങ്ങുന്നതും ഉണങ്ങിയതും, നദിയിൽ അപ്പോഴും വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന സഹോദരിമാരോട് റാമോ പറഞ്ഞു. നദിയിൽ- അല്ലയോ സഹോദരിമാരെ ഈ തുണികൾ കഴുകി ഉണക്കിയോ? മറ്റെല്ലാ സ്ത്രീകളും റാമോയെ നോക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിലൊരാൾ പറഞ്ഞു, സഹോദരി നിനക്ക് ഭ്രാന്ത് പിടിച്ചോ അതോ കളിയാക്കുകയാണോ? നിങ്ങൾ സ്വയം അക്ഷമനായി വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കും ചീത്ത കിട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സാവധാനം വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ എതിർത്തിരുന്നു. നിങ്ങൾ തന്നെ അവയെ കുറ്റിക്കാട്ടിൽ ഉണക്കി. നീ ഇപ്പോൾ കഞ്ചാവ് കഴിച്ചോ? രാമോ കരയാൻ തുടങ്ങി, വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം എടുത്ത് ബക്കറ്റിൽ ഇട്ട് ആശ്രമത്തിലേക്ക് പോയി. ആശ്രമത്തിൽ

ഒരു പരിചാരകൻ രാമോ ആശ്രമത്തിന് പുറത്ത് ഇരുന്ന് വളരെ നേരം സത്സംഗം കേൾക്കുന്നത് കണ്ടിരുന്നു. പരിചാരകൻ ഗുരുജിയോട് പറഞ്ഞു - ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ നനഞ്ഞിരിക്കും, കാരണം സത്സംഗം പൂർത്തിയാകുന്നത് വരെ റാമോ അവളുടെ ചെവി പുറത്തെ ഭിത്തിയിൽ ഒട്ടിച്ചു കേൾക്കുകയായിരുന്നു അവൾ ഇപ്പോൾ വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകാൻ പോയിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴേക്കും രാമോ ആശ്രമത്തിൽ കയറി, വസ്ത്രങ്ങൾ ഗുരുജിയുടെ അടുത്ത് വെച്ചുകൊണ്ട് അവൾ വല്ലാതെ കരയാൻ തുടങ്ങി. ഗുരുജി ആ വസ്ത്രങ്ങളിൽ തൊട്ടപ്പോൾ അവ പൂർണ്ണമായും ഉണങ്ങിയിരുന്നു. കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ. കരഞ്ഞുകൊണ്ട് രാമോ പറഞ്ഞു, ഗുരുജി നിങ്ങൾ സ്വയം ദുഃഖം വരുത്തി, വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം കഴുകി. ഞാൻ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തു. കുറച്ചു നേരം സത്സംഗം കേട്ടിട്ട് തുണി കഴുകാം എന്ന് കരുതി. പക്ഷെ ഞാൻ മറന്നു. ഗുരുജി പറഞ്ഞു, കബീർ ദൈവം രാമോ ആയിത്തീർന്നു, വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം കഴുകി.

ജ്യോം ബച്ചാ ഗൗ കി നസർ മേം, യു സായിം കും സന്ത് ।
ഭക്തോം കേ പീച്ചേ ഫിരേ, ഭക്ത് വച്ചൽ ഭഗവന്ത ।।

പരിഭാഷ: - ഒരു പശു തന്റെ പശുക്കുട്ടിയെ നിരന്തരംനിരീക്ഷിക്കുന്നതു പോലെ, ഏതെങ്കിലും പക്ഷിയോ മൃഗമോ മനുഷ്യനോ തന്റെ പശുക്കിടാവിനെ കൊല്ലും; അതുപോലെ, ദൈവം തന്റെ ഭക്തനെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. കളിക്കുമ്പോൾ പശുക്കിടാവ് ഒരു ദിശയിലേക്ക് ഓടിപ്പോകുന്നതുപോലെ, പശുവും അതിന്റെ പുറകിൽ അതിന്റെ സുരക്ഷയ്ക്കായി ഓടുന്നു. അതുപോലെ, ഭക്തരുടെ ക്ഷേമകാംക്ഷിയായ ദൈവം തന്റെ ഭക്തരെ പിന്തുടരുന്നു. അവരുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തിനായി അവൻ അവരോടൊപ്പം വസിക്കുന്നു.

അബ്രാഹിം സുൽത്താൻ അദമിനെ നരകത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റാൻ, ദൈവം ഒരു വേലക്കാരിയുടെ രൂപം സ്വന്തമാക്കി അവളുടെ ശരീരത്തിൽ ചാട്ടവാറാണ് വഹിച്ചത്. മകളേ, വിഷമിക്കേണ്ട. നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം തെറ്റായിരുന്നില്ല. യഥാർത്ഥ ഭക്തിയും വാഞ്ഛയും ഉള്ളവനാണ് ദൈവം. രാമോ ശാന്തനായി. രാമോ സത്സംഗത്താൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു. അവൾക്ക് മോക്ഷവും ലഭിച്ചു.

കബീർ, സത്ഗുരു ശരൺമേ ആനേ സേ, ആയി ട്ടലൈ ബലാ ।
ജൈ ഭാഗ്യ മേം സൂലി ലിഖി ഹോ, കാടേ മേ ട്ടല് ജായ് ।।

വിവർത്തനം: - സർവ്വശക്തനായ പരമദൈവമായ കബീറിന്റെ പ്രീതിക്ക് അർഹനായ യഥാർത്ഥ ഗുരുവിൽ നിന്ന് (സത്ഗുരു) ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്ന ഭക്തനെ (ആൺ/പെൺ) ദൈവം സംരക്ഷിക്കുന്നു. മുൻ ജന്മത്തിലെ പാപം നിമിത്തം, ഒരു ആരാധകൻ ഒരു (സൂളി) സ്തംഭത്തിൽ വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അത് കഠിനമായ വേദനാജനകമാണ്, ദൈവം ആ ആരാധകന്റെ വധശിക്ഷ അവസാനിപ്പിച്ച് മുള്ളുകൊ് കുത്തുന്നത് പോലെയുള്ള നിസ്സാരമായ ശിക്ഷയിലൂടെ അത് ഒഴിവാക്കുന്നു. കാലിൽ അത് ഒരു വലിയ (ബാലാ) പ്രശ്നമായിരുന്നു ഭയാനകമായ ശിക്ഷയെ അദ്ദേഹം നാമമാത്രമായ ശിക്ഷയാക്കി മാറ്റുന്നു

ഒരു കള്ളൻ ഒരിക്കലും സമ്പന്നനാകുന്നില്ല

അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമമനുസരിച്ച്, പരമോന്നത ദൈവംകബീർ ഒരു നഗരത്തിന് പുറത്തുള്ള ഒരു കാട്ടിലെ ഒരു ആശ്രമത്തിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം ആശ്രമത്തിൽ കുറച്ച് ദിവസം താമസിച്ച് (സത്സംഗം) ആത്മീയസത്സഗം നടത്താറുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ ചുറ്റിക്കറങ്ങാൻ പുറപ്പെടുക പതിവായിരുന്നു. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ശിഷ്യനായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു ഒരു ജാട്ട് കർഷകൻ. കർഷകൻ ദരിദ്രനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു കാളയുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാളയെ ഉപയോഗിച്ചു മറ്റൊരു കർഷകന്റെ സഹകരണത്തോടെ കൃഷി ചെയ്യുമായിരുന്നു. രണ്ടു ദിവസത്തേക്ക് മറ്റൊരാളുടെ കാളയെ കടം വാങ്ങി രണ്ട് കാളകളെ കൊണ്ട് തന്റെ വയലിൽ ഉഴുതുമറിച്ചു. പിന്നെ രണ്ടു ദിവസം മറ്റേ കർഷകൻ തന്റെ കാളയെ കടം വാങ്ങുകയും സ്വന്തം കാളയുമായി ചേർത്ത് തന്റെ നിലം ഉഴുതുമറിക്കുകയും ചെയ്തു. കൃഷിക്കാരൻ തന്റെ മൺ വീടിന്റെ മുറ്റത്ത് കാളയെ കെട്ടുമായിരുന്നു. ഒരു രാത്രി ഒരു കള്ളൻ ആ കർഷകന്റെ കാളയെ മോഷ്ടിച്ചു. കാള

മോഷണം പോയതുകണ്ട് കർഷകൻ രാവിലെ ആശ്രമത്തിലെത്തി. തന്റെ ദുഃഖം അദ്ദേഹം ഗുരുദേവനോട് പങ്കുവെച്ചു. ഗുരുദേവൻ പറഞ്ഞു, മകനേ, ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കൂ. ദാനധർമ്മങ്ങളും പുണ്യകർമ്മങ്ങളും ഭക്തിയും തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുക. ദൈവം നിനക്കു രണ്ടു കാളകളെ തരും. കാളയെ മോഷ്ടിച്ചവൻ പാപം ചെയ്തു. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ നല്ല മഴ പെയ്തു. ഭക്തനായ കർഷകന് നാലിരട്ടി വിളവ് ഉണ്ടായി. ഭക്തനായ കർഷകൻ രണ്ട് കാളകളെ വാങ്ങി നന്നായി തീറ്റി. കാളകൾ കാളകളെപ്പോലെ ശക്തരായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാളകൾ ഗ്രാമത്തിൽ ചർച്ചാവിഷയമായിരുന്നു. ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം, അതേ കള്ളൻ ഒരു മോഷണം നടത്താൻ ആ പ്രദേശത്ത് എത്തിയെങ്കിലും അവന് അവസരമൊന്നും ലഭിച്ചില്ല. അവൻ ചിന്തിച്ചു – ഞാൻ ആരുടെ കാളയെ മോഷ്ടിച്ചുവോ ആ മനുഷ്യന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ഞാൻ പോകട്ടെ, അവൻ മറ്റൊരു കാളയെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കാം. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ രണ്ടു കാളകളെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. രണ്ടും കള്ളൻ മോഷ്ടിച്ചു. കർഷകൻ ഉണർന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ രണ്ട് കാളകളും മോഷണം പോയതായി കണ്ടു. അദ്ദേഹം അത് തന്റെ ഗുരുജിയോട് പറഞ്ഞു.

ഗുരുജി : മകനേ, ദൈവം നിനക്ക് നാല് കാളകളെ തരും. കള്ളന് ഒരിക്കലും സമ്പന്നനാകാൻ കഴിയില്ല. അവൻ പാപങ്ങൾ മാത്രം ശേഖരിക്കുന്നു. ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്താലും ഗുരുദേവന്റെ അനുഗ്രഹത്താലും മഴ എല്ലാ കർഷകരെയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തി. ഭക്തനായ കർഷകന് ആവശ്യത്തിന് ഭൂമിയുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ മഴ കുറവായതിനാൽ അദ്ദേഹം ചെറിയ സ്ഥലത്ത് കൃഷി ചെയ്തു. നല്ല മഴ പെയ്തു. രണ്ട് കാളകളെ വാങ്ങി രണ്ട് കാളകളെ കടം വാങ്ങി വലിയ സ്ഥലത്ത് കൃഷി ചെയ്തു. ഒരു ഉഴവുകാരനെയും നിയമിച്ചു. ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ കടമെല്ലാം തിരിച്ചടച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് ഇപ്പോൾ കാളകളെപ്പോലെ തടിച്ചതും കരുത്തുറ്റതുമായ നാല് കാളകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉറപ്പുള്ള ഒരു വീടും പണിതു. രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷം കള്ളൻ അവിടെ വീണ്ടും പോയി, ആദ്യം അതേ കർഷകന്റെ അവസ്ഥ കാണാൻ പോയി. തടിയുള്ള നാല് കാളകൾ അവിടെ ഇരിക്കുന്നത് കള്ളൻ കണ്ടു, കള്ളന്റെ വീട്ടിൽ രണ്ട് ദിവസത്തെ മാവ് മാത്രമേ അവശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ. അവൻ ദരിദ്രനായിത്തീർന്നു. രാത്രി ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് കർഷകനെ മോഷ്ടാവ് വിളിച്ചുണർത്തി. കർഷകൻ പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ ആരാണ്? മോഷ്ടാവ് പറഞ്ഞു: നിന്റെ മൂന്ന് കാളകളെ മോഷ്ടിച്ച കള്ളൻ ഞാനാണ്. കർഷകൻ പറഞ്ഞു,സഹോദരാ എന്റെ ഉറക്കം തടസ്സപ്പെടുത്തരുത്. നിങ്ങളുടെ ജോലി ചെയ്യുക. ദൈവം അവന്റെ ജോലി ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ ഉറങ്ങട്ടെ. കള്ളൻ അവന്റെ കാലുകൾ പിടിച്ച് പറഞ്ഞു: അയ്യോ, എനിക്ക് ഇപ്പോൾ മോഷണം നടത്താൻ കഴിയില്ല, ഒരു കാര്യം പറയൂ, നിങ്ങളുടെ കള്ളൻ നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിക്കുന്നില്ല, സഹോദരാ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഒരു കാളയെ മോഷ്ടിച്ചു. അടുത്ത വർഷം നിന്റെ മുറ്റത്ത് ഉറപ്പുള്ള രണ്ട് കാളകളെ കെട്ടിയിരുന്നു, ആ രണ്ട് കാളകളെയും ഞാൻ മോഷ്ടിച്ചു, രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷം, ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് നാല് കരുത്തുറ്റ കാളകളെ ഇവിടെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നു, ഞാൻ പൂർണ്ണമായും നശിച്ചു, എന്റെ കുട്ടികളും പട്ടിണിയിലാണ്, നിങ്ങൾ എന്നെ ശിക്ഷിക്കുമോ? എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ, നിങ്ങളുടെ പുരോഗതിയുടെ രഹസ്യം എന്നോട് പറയൂ. ഞാൻ ഒരു ജാട്ട് കർഷകനാണ്, എനിക്കും ഒരു ഭൂമിയുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഞാൻ വളരെ ദരിദ്രനാണ്. ഭക്തനായ കർഷകൻ അവനോട് പറഞ്ഞു, കുളിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ. കള്ളനും അതുതന്നെ ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഭക്തൻ ആ കള്ളനെ ആശ്രമത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, സംഭവം മുഴുവൻ ഗുരുജിയോട് വിവരിച്ചു. ഗുരുദേവൻ കള്ളനെ തത്ത്വജ്ഞാനത്താൽ ബോധിപ്പിച്ചു. ഭക്തനായ കർഷകൻ മോഷ്ടാവിനെ ഏഴോ എട്ടോ ദിവസം വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചു, ദിവസവും ഗുരുജിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി സത്സംഗം കേൾക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. കള്ളൻ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. ഗുരു ജി പറഞ്ഞു, ഭക്ത മകനേ, പുതിയ ഭക്തന് ഒരു കാളയെ കടം കൊടുക്കൂ. അവൻ കൃഷി ചെയ്ത് പണം തിരികെ തരും. ഭക്തനായ കർഷകൻ പറഞ്ഞു, ശരി, ഗുരുജി. ഭക്തനായ കർഷകൻ പുതിയ ഭക്തന് ഒരു കാളയെ കടം നൽകി. എല്ലാ മാസവും സത്സംഗത്തിന് പുതിയ ഭക്തൻ വരുമായിരുന്നു. അവൻ തന്റെ മുഴുവൻ കുടുംബത്തെയും ദീക്ഷ എടുപ്പിച്ചു. രണ്ട് വർഷത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെട്ടു. കള്ളൻ ഭക്തൻ

കർഷകന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന് ഒരു കാളയെയും താൻ മോഷ്ടിച്ച മൂന്ന് കാളകളുടെ പ ണവും കൂടെ കൊണ്ട ുവന്നു. മക്കളും കൂടെയുായിരുന്നു. പണമെല്ലാം കർഷക ഭക്തന് നൽകി, കള്ളൻ ഭക്തൻ പറഞ്ഞു, ദയവായി എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ, എന്റെ ഏഴ് തലമുറകൾക്ക് പോലും നിങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹം നൽകാൻ കഴിയില്ല. കർഷക ഭക്തൻ പറഞ്ഞു, അല്ലയോ സഹോദരാ, ഇതെല്ലാം ഗുരുജിയുടെ കൃപയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ സത്യമായി. ഇപ്പോൾ ഈ പണം മുഴുവൻ ഗുരുജിക്ക് സംഭാവനയായി നൽകാം. കാളകളുടെ വിലയേക്കാൾ ധാരാളം പണം അദ്ദേഹം ഇതിനകം എനിക്ക് തന്നിട്ടുണ്ട്. എനിക്ക് ഈ പണം ആവശ്യമില്ല. രണ്ട് ഭക്തരും ഗുരുജിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി, സംഭാവന പണം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽക്കൽ വച്ചു. ഗുരു ജി അത് സാമുദായിക ഭക്ഷണത്തിനും സത്സംഗത്തിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനും ചെലവഴിച്ചു. അതിനാൽ, തെറ്റായ രീതിയിൽ സമ്പാദിച്ച പണം അപഹരിക്കുന്നു. ഒരു ഭക്തൻ എപ്പോഴും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നു.

സത് സംസ്കർ (നല്ലതും ചീത്തയുമായ പ്രവൃത്തികളുടെ മതിപ്പ്) ഒരു പോലെ പടർന്നു മുന്നോട്ട് പോയ സംസ്ക്കാരം നല്ലതും ചീത്തയുമായ സഹജവാസനകൾ സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ പോലെ പടരുന്നു. :

ഒരു ഭക്തന്റെ കൈകളിൽ നിന്ന് വിതയ്ക്കുന്ന വിത്തുകളിൽ ഭക്തി സഹജവാസന യുണ്ട്. ആ ധാന്യങ്ങൾ കഴിക്കുന്നവർക്കും ഭക്തി ചെയ്യാൻ പ്രചോദനം ലഭിക്കും.

ഒരു ഉഴവുകാരന് ലഹരി കഴിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും ചിന്തകൾ വിതയ്ക്കുമ്പോൾ വിത്ത് വിതയ്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ആ വിത്തുകളിലും ആ ചിന്തകൾ പ്രവേശിക്കുന്നു, അത് കഴിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ സ്വാധീനിക്കുന്നു.

ഉദാഹരണം: - ഒരു സഹോദരി ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. ഗുരുജി ഒരു ശിഷ്യനൊപ്പം അവളുടെ വീട്ടിൽ വന്നു. ആ സ്ത്രീയുടെ സഹോദരിയും അന്നേ ദിവസം എന്തോ ജോലി കാരണം അവളുടെ വീട്ടിൽ എത്തി.

ആ സ്ത്രീയുടെ മരുമകൻ അന്തരിച്ചു. അവളുടെ മകൾക്ക് ചെറിയ കുട്ടികളുണ്ട ായിരുന്നു. ആ സ്ത്രീ ഉത്കണ്ഠാകുലയായിരുന്നു. ചെറിയ ഇടവേളകളിൽ അവളുടെ മനസ്സിൽ ചിന്തകൾ ഉയർന്നു കൊിരുന്നു - എന്റെ മകൾ എങ്ങനെ ഇത് താങ്ങും? എന്റെ മകളുടെ ജീവിതം നശിച്ചു. അളിയന്മാരെ ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയില്ല. മക്കളെ ആരു വളർത്തും? ദൈവമേ എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? ഏത് ജന്മത്തിലെ പാപമാണ് മുന്നിലെത്തിയതെന്ന് അറിയില്ലേ? ശിഷ്യ സഹോദരി തയ്യാറെടുക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യാൻ അവളുടെ സഹോദരി അവളെ സഹായിക്കാൻ തുടങ്ങി. മരുമകൻ മരിച്ച സഹോദരിയാണ് ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും തയ്യാറാക്കിയത്. ഭക്ഷണം കഴിച്ച് സന്യാസിയും ശിഷ്യനും ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. രാവിലെ ശിഷ്യൻ ഗുരുദേവനോട് പറഞ്ഞു, ഗുരുദേവാ, ഇന്നലെ രാത്രി ഉറക്കത്തിൽ എന്റെ മനസ്സ് വല്ലാതെ വിഷമിച്ചു. മരുമകൻ മരിച്ചുപോയി, മകൾക്ക് ചെറിയ കുട്ടികളുണ്ട്, ഞാൻ വളരെ വിഷമിച്ചു. അവർക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കും? അവർ എങ്ങനെ ജീവിക്കും? ഗുരുജി തന്റെ ശിഷ്യയായ സ്ത്രീയോട് ചോദിച്ചു, മകളേ, ആരാണ് ഇന്നലെ രാത്രി അത്താഴം തയ്യാറാക്കിയത്? അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു, എന്റെ അനുജത്തി വന്നിട്ടുണ്ട്. അവൾ അത് തയ്യാറാക്കി. ഗുരു ചോദിച്ചു, അവൾക്ക് എന്തെങ്കിലും സങ്കടമുണ്ടോ? ശിഷ്യയായ സ്ത്രീ മറുപടി പറഞ്ഞു, ഗുരുദേവാ അവളുടെ ദുഃഖം വളരെ വലുതാണ്. അവളുടെ മകൾക്ക് ചെറിയ കുട്ടികളുണ്ട്. അവളുടെ മരുമകൻ മരിച്ചു. എന്റെ സഹോദരി ദിവസം മുഴുവൻ ഈ ആശങ്കയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. അവൾ ആവർത്തിച്ച് പറയുന്നു, എന്ത് സംഭവിക്കും? എന്റെ മകൾ? അവൾ കുട്ടികളെ എങ്ങനെ വളർത്തും?

ഗുരുജി ശിഷ്യയോട് പറഞ്ഞു, ആ മകളുടെ ചിന്തകൾ ഭക്ഷണത്തിൽ പ്ര വേശിച്ചു, അത് കഴിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ സ്വാധീനിച്ചു. എനിക്ക് പോലും രാത്രി മുഴുവൻ ഒരേ ടെൻഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ, ഭക്തി, മന്ത്രോച്ചാരണങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ആരതി അല്ലെങ്കിൽ സന്യാസിമാരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ ധ്യാനിച്ചു ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ സത്കർമങ്ങളുടെ മതിപ്പ് അത് കഴിക്കുന്ന വ്യക്തിയിൽ നല്ല കാര്യങ്ങൾ പ്രചോദിപ്പിക്കും. ഒരാളുടെ ഭക്തിയോടുള്ള താൽപര്യം വർദ്ധിക്കുന്നു. ഒരു ഉഴവുകാരന് പാട്ടുകൾ പാടുമ്പോൾ വിത്ത് വിതയ്ക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ

ഒരു സ്ത്രീ പാട്ടുകൾ പാടി ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ആ മുദ്രകൾ ഭക്ഷണത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. അത് കഴിക്കുന്ന ആളും അത് പോലെ അസംബന്ധമായി പെരുമാറാൻ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ഫലം ഇപ്പോൾ കാണുന്നു (ഏകദേശം 1997). നല്ല പ്രവൃത്തികളേക്കാൾ കൂടുതൽ ആളുകൾ തെറ്റായ പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു.

അഥവ സന്യാസിമാരുടെ സത്സഗം ധ്യാനിക്കുന്നവരുടെയും പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നവരുടെയും പ്രാർത്ഥനയും മന്ത്രങ്ങളും ഉരുവിടുന്നവരുടെയും എണ്ണം ഉയർന്നാൽ പരിസരം ഭക്തി സാന്ദ്രമാകും. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ഹൃദയത്തിൽ ഭക്തൻ പോലുള്ള വികാരങ്ങൾ ഉദിക്കും. ആ അന്തരീക്ഷം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ എല്ലാ വീട്ടിലും ആരതിയും രമൈണിയും നിത്യനിയമവും ഉപയോഗിക്കണം. ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച്, എല്ലാവരും മന്ത്രം (നാമം) ചൊല്ലണം, അങ്ങനെ ഭക്തി ചിന്തകളുടെ ഘടകങ്ങൾ പരിസ്ഥിതിയിൽ വർദ്ധിക്കുകയും തെറ്റായ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ ഉയരുകയും ചെയ്യും. ഭക്തിപരമായ കർമ്മങ്ങൾ ഓക്സിജനും ചീത്ത ചിന്തകൾ കാർബൺഡൈ ഓക്സൈഡും ആയി കണക്കാക്കുക. ഓക്സിജൻ പോലെയുള്ള ഭക്തിപരമായ കർമ്മങ്ങളുടെ ധാരാളം സിലിറുകൾ നമുക്ക് ഓണാക്കേണ്ടിവരും, അതായത്, സദ്ഗ്രന്ഥ് സാഹിബിന്റെ നിരവധി പാഠങ്ങൾ (ഒരു പവിത്രഗ്രന്ഥം പാരായണം) ചെയ്യേണ്ടിവരും, കൂടാതെ നമുക്ക് ദിവസത്തിന്റെ മൂന്ന് നിത്യ നിയമങ്ങൾ മൂന്ന് തവണയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. (പ്രതിദിന പ്രാർത്ഥന). മാനസികമായി മന്ത്രം ചൊല്ലേണ്ടി വരും. ഭക്തി ചെയ്യുന്നവരുടെ എണ്ണം വർധിച്ചാൽ, ഭക്തിയുടെ ചിന്തകൾ ഭൂമിയിൽ കൂടുതൽ വ്യാപിക്കും, അതിലൂടെ എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ ശാന്തി അനുഭവപ്പെടും. സത്സംഗം നൽകാൻ ആരുടെയെങ്കിലും വീട്ടിൽ പോകുമ്പോൾ ആദ്യ ദിവസം മനസ്സും അസ്വസ്ഥമാകുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഓരോ ഭക്തരും അവരവരുടെ രാവിലെ നിത്യനിയമവും വൈകുന്നേരത്തെ ആരതിയും ചെയ്തു, എല്ലാവരും മന്ത്രം ചൊല്ലി; ഞാൻ സത്സംഗം നൽകാറുണ്ടായിരുന്നു, അപ്പോൾ ആ വീടിന്റെ മോശം ചിന്തകൾ അകന്നു. സത്കർമങ്ങളുടെ സമൃദ്ധി കാരണം മനസ്സ് ശാന്തമായിരുന്നു. സത്സംഗം അല്ലെങ്കിൽ പാഠ് കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ അടുത്ത ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ, കുടുംബം മുഴുവൻ കരയുമായിരുന്നു. സന്ന്യാസിമാരുടെയും ഭക്തരുടെയും സാമീപ്യത്തിൽ അവർക്ക് വളരെ സമാധാനം ലഭിച്ചിരുന്നു. ആ സത്കർമങ്ങളുടെ ഫലം മാസങ്ങളോളം നിലനിന്നിരുന്നു. (നാം) മന്ത്രം സ്വീകരിച്ച ശേഷം, കുടുംബാംഗങ്ങൾ ദിവസവും മൂന്ന് നേരവും (സന്ധ്യ) പ്രാർത്ഥനയും മന്ത്രം ചൊല്ലലും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയാൽ, ആ സമാധാനം നിരന്തരം നിലനിർത്തപ്പെടുന്നു.

ബീഡിയിലോ ഹുക്കയിലോ പുകയില വലിക്കുന്ന ഒരാൾ വിത്ത് വിതയ്ക്കുമ്പോൾ, പുകയിലയുടെ സൂക്ഷ്മ മൂലകങ്ങളും ധാന്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. ആ ധാന്യം കഴിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് പുകയില കഴിക്കാനുള്ള പ്രചോദനവും ലഭിക്കുന്നു. ഇതുമൂലം യുവാക്കൾക്കിടയിൽ ലഹരി ഉപഭോഗം അതിവേഗം വർധിച്ചു വരികയാണ്. ഒരു കുട്ടിയാകുന്നത് വരെ, പിതാവിനെയോ പിതൃസഹോദരന്മാരെയോ മുത്തച്ഛനെയോ ഭയന്ന് പുകയില ഉപയോഗിക്കാറില്ല, എന്നാൽ ചെറുപ്പമാകുമ്പോൾ തന്നെ ആ പ്രവണതകൾ ശക്തമാവുകയും ഉടൻ തന്നെ ലഹരി ശീലമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ലഹരിയും മറ്റെല്ലാ തിന്മകളും തുടച്ചുനീക്കി ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗം സ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണ് എന്റെ ലക്ഷ്യം. ദൈവം കബീർ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ സത്യമാകുന്നത് കാണാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ അമൂല്യമായ ദൗത്യം അവന്റെ പ്രചോദനവും ശക്തിയും കൊണ്ട് മാത്രമേ വിജയിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ ദൗത്യത്തിന്റെ വിജയത്തിനായി ഈ ദാസും എന്റെ അനുയായികളും ഒരു യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശത്തോടെ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്നു. വിജയത്തിൽ ഞങ്ങൾ പൂർണ പ്രതീക്ഷയിലാണ്.

ലൗകികമായ ചീൻ-ചു യിൽ (പ്രക്ഷുബ്ധങ്ങൾ) മാത്രം ഒരാൾ ഭക്തി ചെയ്യണം

ഒരു കോൺസ്റ്റബിൾ കുതിരപ്പുറത്ത് കയറി തന്റെ പ്രദേശത്ത് എന്തോ ജോലിക്ക് പോകുകയായിരുന്നു. അത് ജൂൺ മാസവും പകൽ ഒരു മണിയുടെ ചൂടും ആയിരുന്നു;

ഹരിയാന സംസ്ഥാനം. ഒരു കർഷകൻ പേർഷ്യൻ ജലചക്രം വഴി തന്റെ വയലിൽ നന യ്ക്കുകയായിരുന്നു. പേർഷ്യൻ ജലചക്രം ഒരു ഓയിൽ മില്ല് പോലെ കാളകളാണ് ഓടിച്ചിരുന്നത്. കിണറ്റിൽ നിന്ന് വെള്ളമെടുത്ത് വയലിലേക്ക് പോകുന്ന ചാലിലേക്ക് വലിച്ചെറിയുന്ന ഒരു കപ്പിക്ക് മുകളിലൂടെ ബക്കറ്റുകളുടെ ഒരു ശൃംഖല ഓടുമായിരുന്നു. പേർഷ്യൻ ജലചക്രം ചീൻ-ചു എന്ന വലിയ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. കോൺസ്റ്റബ ിളും അവന്റെ കുതിരയ്ക്കും നല്ല പോലെ ദാഹിച്ചു. ദാഹം ശമിപ്പിക്കാനും തന്റെ കുതിരിയെ വെള്ളം കുടിപ്പിക്കാനും കോൺസ്റ്റബിൾ പേർഷ്യൻ വാട്ടർ വീലിലേക്ക് നീങ്ങി. പേർഷ്യൻ ജലചക്രത്തിൽ നിന്നുള്ള ചീൻ-ചുഎന്ന വലിയ ശബ്ദം കാരണം, കുതിര ഭയന്ന് ഓടിപ്പോയി. കോൺസ്റ്റബിൾ കർഷകനോട് പറഞ്ഞു, ഈ ചീൻ-ചു നിർത്തൂ. കർഷകൻ കാളകളെ തടഞ്ഞു. പേർഷ്യൻ ജലചക്രം പ്രവർത്തനം നിർത്തി. കിണറ്റിൽ നിന്ന് വെള്ളം വരുന്നത് നിലച്ചു. നേരത്തെ പുറത്തേക്ക് വന്ന വെള്ളം ഭൂമിയിലേക്ക് വലിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു. കോൺസ്റ്റബിൾ കുതിരയെ ചെറിയ തോടിന്റെ അടുത്ത് കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ചാലിൽ വെള്ളമില്ലെന്ന് കു. കോൺസ്റ്റബിൾ പറഞ്ഞു, അല്ലയോ കൃഷിക്കാരാ, വെള്ളം വരുത്തുക. കർഷകൻ കാളകളെ വീണ്ടും ചലിപ്പിച്ചു. വെള്ളം ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി, പേർഷ്യൻ ജലചക്രത്തിൽ നിന്നുള്ള ചീൻ-ചു ശബ്ദവും വന്നു തുടങ്ങി. കുതിര വീണ്ടും ഓടി, ഒരു ഏക്കർ (200 അടി) അകലെ നിന്നു. കോൺസ്റ്റബിൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു, കർഷകനോട്, ബഹളം നിർത്തൂ. കർഷകൻ കാളകളെ നിർത്തി ചാലിൽ നിന്ന് വെള്ളം ഭൂമിയിലേക്ക് വലിഞ്ഞ് പോയ ഉടൻ തന്നെ അത് ആഗിരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. കോൺസ്റ്റബിൾ കുതിരയെ അടുത്തേക്ക് കൊ ണ്ടുവന്നു, വെള്ളം കാണാത്തതിനെത്തുടർന്ന്, കർഷകനോട് വെള്ളം വരുത്തുവാൻ വീണ്ടും ഉത്തരവിട്ടു. പേർഷ്യൻ ജലചക്രം നീങ്ങാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ തന്നെ കുതിര ഓടിപ്പോയി. കർഷകൻ പറഞ്ഞു, കോൺസ്റ്റബിൾ ഈ പേർഷ്യൻ ജലചക്രത്തിലെ ചീൻ-ചുവിൽ നിങ്ങൾ വെള്ളം കുടിക്കേണ്ടിവരും; അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും മരിക്കും. കോൺസ്റ്റബിൾ കുതിരയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി; കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ച് അവൻ മെല്ലെ ആ ചാലിന്റെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. പേർഷ്യൻ ജലചക്രം നീങ്ങുന്നതിന ിടയിൽ ഇരുവരും വെള്ളം കുടിച്ച് ജീവൻ രക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ, ഇവിടെ വാചികമായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ ഒരാൾ ഭക്തി, ദാനധർമ്മങ്ങൾ, പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ, മന്ത്രോച്ചാരണങ്ങൾ എന്നിവ ചെയ്യേ ണ്ടിവരും. തീർച്ചയായും ചെയ്യുക.

ഇനി ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ എന്ത് സംഭവിക്കും?

അല്പം ആയുസ്സ് മാത്രം അവശേഷിക്കുന്നുള്ളു.

ജിന്ദ് ജില്ലയിൽ, മനോർപൂർ ഗ്രാമത്തിൽ, ഭക്തനായ രാംകുമാറിന്റെ വീട്ടിൽ ത്രിദിന സത്സംഗവും പാഠും നടക്കുന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ പുരുഷന്മാർ സത്സംഗത്തെ ഒരു കാപ ട്യമായി കണക്കാക്കുന്നു, കാരണം പഴയ കാലത്ത് പ്രായമായ സ്ത്രീകൾ സത്സംഗം സംഘടിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവർ രാത്രി സത്സംഗം നടത്തുകയും പകൽ സമയത്ത് മരുമകളെ സഹോദരൻമാരുടെയും മരുമക്കളുടെയും അധിക്ഷേപങ്ങളാൽ ശപിക്കുകയും ചെയ്യും. ചിലർ മറ്റുള്ളവരുടെ ചാണക വർളികളിൽ നിന്ന് മോഷ്ടിക്കാറു ണ്ടായിരുന്നു. പിടിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവർ അപകീർത്തി സമ്പാദിക്കുന്നു. ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ കാരണം ആളുകൾക്ക് സത്സംഗം എന്ന പേരിനോട് അലർജി ഉണ്ടായി. ഭക്തനായ രാംകുമാറിന്റെ മുഴുവൻ കുടുംബവും ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ സത്സംഗം വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. മൂത്തമകൻ തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ സത്സംഗം നടത്തുന്നുന്നെറിഞ്ഞ രാംകുമാറിന്റെ അച്ഛൻ അതൊരു വലിയ അപ മാനമായി കരുതി - ഗ്രാമം എന്ത് പറയും? അതുകൊണ്ട് ആ വൃദ്ധൻ മൂന്നു ദിവസമായി മൂത്തമകന്റെ വീട്ടിൽ വന്നില്ല. ഇളയമകന്റെ വീടിന്റെ തട്ടിൻമുറിയിലായിരുന്നു താമസം. പകൽ സമയത്ത് പറമ്പിൽ പോയി രാത്രി തട്ടിൻപുറത്ത് ഹുക്ക പുകച്ച് ഈ ദിവസങ്ങളിൽ താൻ എന്ത് ചെയ്യുമെന്ന് എന്ന് സങ്കടപ്പെട്ടു.

രാത്രിയിൽ, ഈ ദാസ് (എഴുത്തുകാരൻ) ഒരു സത്സംഗം അവതരിപ്പിച്ചു. ലൗഡ് സ്പ ീക്കർ ഓണായിരുന്നു. മുകളിലെ തട്ടിൽ മുറിയിൽ മുത്തച്ഛനുണ്ടെന്ന് രാംകുമാറിന്റെ

മകന് അറിയാമായിരുന്നു. അവൻ ഒരു സ്പീക്കർ മുത്തച്ഛന്റെ മുറിയിലേക്ക് തിരിച്ചു വച്ചു. വൃദ്ധന് സത്സംഗം കേൾക്കണമെന്നത് നിർബന്ധിതനായി, രണ്ടു ദിവസം സത്സംഗം കേട്ട്, മൂന്നാം ദിവസം, *ഭോഗ് ഓഫ് പാഠ്* (പാഠ് പൂർത്തീകരണം) സമയത്ത്, വൃദ്ധൻ രാംകുമാറിന്റെ വീട്ടിലെത്തി. രാംകുമാറിന്റെ ഭാര്യ ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചു പ റഞ്ഞു - വൃദ്ധൻ ഒരു കുഴപ്പമുാക്കാൻ വന്നതായിരിക്കും, അയാൾ മഹാരാജ് ജിയോട് എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് പറയും. പാഠ് പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം രാംകുമാറിന്റെ അച്ഛൻ എന്റെ മുൻപിൽ ഇരുന്നു പറഞ്ഞു, മഹാരാജ് ജീ, ഈ സത്സംഗത്തിൽ ഞാൻ വളരെ അസ്വസ്ഥനായിരുന്നു, പക്ഷേ രണ്ട് ദിവസം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സത്സംഗ് ശ്രദ്ധിച്ചു; അത് ഉള്ളിൽ നിന്ന് എന്നെ കുലുക്കി. എന്റെ മനുഷ്യ ജീവിതം നശിപ്പിച്ചു.എട്ടേക്കർ സ്ഥലം അധികമായി വാങ്ങി, മക്കളെ രണ്ടുപേരെയും വളർത്തി, രാവും പകലും വയലിൽ അദ്ധ്വാനിച്ചു.എന്റെ ജീവിതം നശിപ്പിച്ചെന്ന് താങ്കളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി .ഇപ്പോൾ എനിക്ക് 75 വയസ്സായി.എന്തു ചെയ്യും ഭക്തി ഇപ്പോൾ ചെയ്യണോ? ഇതും പറഞ്ഞ് വൃദ്ധൻ കരയാൻ തുടങ്ങി. അയാൾക്ക് മനഃസ്ഥാപം ഉണ്ടായി. അയാളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊ ണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു, വിശ്വാസിക്കൂ. ഇപ്പോൾ ഒന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ ദാസ് (രാംപാൽ ദാസ്) ഗുരുജിയിൽ നിന്ന് ഒരു ഉദാഹരണം കേട്ടിരുന്നു. ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു, ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു ബക്കറ്റ് അബദ്ധത്തിൽ കിണറ്റിലേക്ക് വീഴുകയും അതിന്റെ കയറിന്റെ അറ്റത്ത് പിടി കിട്ടുകയും ചെയ്താൽ (ബക്കറ്റിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു കയറും ബക്കറ്റിനൊപ്പം കിണറ്റിൽ നിന്ന് വെള്ളം കോരുന്നതുമായ ഒരു കയർ.) പഴയ കാലത്ത് കിണറുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. 100-150 അടി താഴ്ചയിൽ) അതു മതി രക്ഷ കിട്ടും, ഓടിച്ചെന്ന് കയറിന്റെ അറ്റം പ ിടിക്കാൻ പോലും കഴിഞ്ഞാൽ, ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടില്ല, ഒരാൾക്ക് ബക്കറ്റ് പുറത്തെടുക്കാന ും അതിനൊപ്പം വെള്ളമെടുക്കാനും കഴിയും. ഒരാൾ വിചാരിച്ചാൽ ബക്കറ്റ് പോയി, അത് പോകട്ടെ, എന്ന് വിചാരിച്ചാൽ പിന്നെ അത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്, അതുപോലെ, നിങ്ങളുടെ പ്രായമായ കയറിന്റെ അവസാനഭാഗം അവശേഷിക്കുന്നു, ഇപ്പോൾ ദീക്ഷയെടുക്കുക, എല്ലാ ലഹരികളും ഉപേക്ഷിച്ച് എല്ലാ നിയമങ്ങളും പാലിച്ചുകൊണ്ട് ഭക്തി ചെയ്യുക; മോക്ഷം പ്രാപിക്കുക. ആ നിമിഷം തന്നെ, ആ ഭക്തനായ ആത്മാവ് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തോടെ ഭക്തി ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. 85-ആം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം അന്തരിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം വിജയകരമാക്കി. അയാൾ ഹുക്ക വലിക്കുമായിരുന്നു. അതേ ദിവസം തന്നെ അദ്ദേഹം ഹുക്ക ഉപേക്ഷിച്ചു, ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അത് തൊടുക പോലും ചെയ്തില്ല. രാംകുമാറിന്റെ ഇളയ സഹോദരന്റെ കുടുംബവും ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. പ്രായമായ ഭക്തൻ അവരെ സത്സംഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരിക പതിവായിരുന്നു. ഭക്തി ചെയ്യാൻ അവൻ അവരോട് ആവശ്യപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്രയും സ്ഥിരമായി വലിക്കുന്ന ഹുക്ക പ ുകവലിക്കാരൻ എങ്ങനെയാണ് ഹുക്ക ഉപേക്ഷിച്ചത് എന്നതിൽ മനോർപൂർ ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾ അമ്പരന്നു. ഹുക്ക വലിക്കുന്നവരുടെ അടുത്ത് പോലും ഇരിക്കാറില്ല.

ഏകേ ചോട് സിദ്ധാരിയ ജിൻ മിലൻ ദാ ചാ് ।

ഹരിയാൻവിയിൽ ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്:-

ഘാം കാ ഔർ ഗ്യാൻ കാ ചമകാ-സ ലാഗ്യാ കരൈ് ।।

പരിഭാഷ: -സൂര്യന്റെ ഒരു തീവ്ര തിളക്കവും ഒന്നോ രണ്ടോ അറിവിന്റെ പേ ായിന്റുകളും ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റുന്നു. ആഗസ്ത് പകുതി മുതൽ സെപ്തംബർ പകുതി വരെയുള്ള മാസങ്ങളിൽ സൂര്യന്റെ (ഘാം) താപത്തിന്റെ തീവ്ര ആഘാതം കൂടുതലാണ് എന്നാണ് അർത്ഥം. പറമ്പിൽ പണിയെടുക്കുന്നവർ സൂര്യാഘാതമേറ്റ് കഷ്ടപ്പെടുന്നു (ഭഘം മർണ - ചൂട് കാരണം ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നം, അതിന്റെ ഫലമായി ഒരാൾക്ക് പനി.) ആ വ്യക്തി ഡോക്ടറോട് പറയുമായിരുന്നു - ഞാൻ അിറഞ്ഞില്ല. എനിക്ക് സൂര്യാഘാതം (*ഘ്യാം മാർനാ*) ബാധിച്ചിട്ടുന്നെ, മനസ്സിലാക്കുക. ഒരു സൂര്യപ്ര കാശം മതി, അത് പെട്ടെന്ന് ബാധിക്കുമെന്ന് ഡോക്ടർ പറയും. അതുപോലെ, അറിവിന ാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെടേണ്ടവർ ഒന്നോ രണ്ടോ പോയിന്റുകൾ കൊണ്ട് മാത്രം അറിവ് നേടുകയും ഭക്തി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചൗധരി ജീതാ ജാഠിന് ജ്ഞാനോദയം ഉണ്ടായി.

ഏകദേശം ഇരുനൂറ്റി എഴുപത്തഞ്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, ബാഗ്പത് (ഉത്തർപ്രദേശ്) ജില്ലയിലെ ഖേഖടാ ഗ്രാമത്തിൽ ജീതാ റാം എന്ന പേരിൽ ഒരു ജാട്ട് ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് തൊള്ളായിരം ബിഘാ ഭൂമി ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഗ്രാമത്തലവനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഏറ്റവും ധനികനും മദ്ധ്യസ്ഥനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സത്യത്തിന്റെ പക്ഷം പിടിക്കുകയും അസത്യത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ഗ്രാമത്തിൽ (ഖേഖടാ) ഒരു സന്യാസി ഗീസാ ദാസ് ജി അക്കാലത്ത് സത്സംഗം നടത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചമാർ (നീച കുലം)ജാതിയിൽപെട്ടവനായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് തൊട്ടുകൂടായ്മ അതിന്റെ ഉച്ചസ്ഥായിയിലായിരുന്നു. പരമോന്നത ദൈവം കബീറിന് ഏഴാം വയസ്സിൽ ഒരു കാട്ടിൽ വെച്ച് പവിത്ര ഗീസാ ദാസിനെ കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന് യഥാർത്ഥ അറിവും ദീക്ഷയും നൽകിയ ശേഷം കബീർ ദൈവം അപ്രത്യക്ഷനായി. വളർന്നപ്പോൾ, പവിത്ര ശ്രീ ഗീസാ ദാസ് ജി സത്സംഗം നൽകാൻ തുടങ്ങി. സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയും ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രതിസന്ധികളിൽ നിന്ന് മുക്തരാവാൻ തുടങ്ങി. ഉപജീവനത്തിനായി പകൽ പണിയെടുക്കുകയും രാത്രിയിൽ സത്സംഗം കേൾക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആളുകൾ. ഗീസാ ദാസ് ജി മാസത്തിൽ രണ്ട് ദിവസങ്ങളിൽ സത്സംഗം നടത്തിയിരുന്നു. സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും രാത്രി സത്സംഗത്തിന് പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ രാത്രി സത്സംഗത്തിന് പോകുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന് ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. എന്ത് അസുഖകരമായ സംഭവവും സംഭവിക്കാം. അതുകൊണ്ട് സത്സംഗം നിർത്തണം. ഖേഖ്ര ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു ഗ്രാമ സമ്മേളനം നടന്നു. സത്സംഗം നിർത്താൻ ഗ്രാമസഭയിൽ തീരുമാനമെടുത്തു, ഗ്രാമസഭയുടെ തലവൻ ചൗധരി ജീതാ റാം ജിയോട് ഈ സന്ദേശം നൽകാൻ സ്വയം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ചൗധരി ജീതാറാം പവിത്ര ഗീസാരാം ജിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അന്ന് ഒരു സത്സംഗം നടക്കുകയായിരുന്നു. ഗ്രാമസഭയുടെ തീരുമാനം ഗ്രാമത്തിലെ എല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു. ചൗധരി ജീതാ റാം അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, ചൗധരി സാഹിബിന് ജാട്ട് മനസ്സുണ്ടെന്ന് സത്സംഗം കാണികൾക്ക് തോന്നി.ഗുരു ജി ഗുരുജി ഗുരുജി യുമായി കലഹിക്കും. ജീതാ റാം വീട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു വടിയും കൊണ്ടു പോയിരുന്നു. അയാൾ അത് വഴിയിൽ ഒരു മരത്തിനരികിൽ സൂക്ഷിച്ചു, എന്നിട്ട് മുന്നോട്ട് നീങ്ങി. ഭക്തർ കലഹിക്കുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഒരു നല്ല അസംബ്ലിയിൽ വടി എടുക്കുന്നത് ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥന് യോജിച്ചതല്ല. സത്സംഗം നടക്കുകയായിരുന്നു. ചൗധരി സാഹിബ് ചിന്തിച്ചു - അവൻ പറയുന്നത് ഞാൻ കേൾക്കട്ടെ, ഞാൻ അവനോട് പിന്നീട് സംസാരിക്കാം. ഹർലാൽ ജിയുടെ വിവരണത്തിൽ നിങ്ങൾ വായിച്ച സത്സംഗത്തിലും ഇതേ അറിവ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ചൗധരി സാഹിബ് വികാരാധീനനായി. അവന്റെ കണ്ണിൽ നിന്ന് കണ്ണുനീർ ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി. അവൻ എഴുന്നേറ്റ് പവിത്ര ഗീസാജിയുടെ പാദങ്ങളിൽ തല വെച്ച് പറഞ്ഞു, ഗുരുദേവാ, കുറ്റവാളിയെ നീ എന്നെ ശിക്ഷിക്കുകയോ ക്ഷമിക്കുകയോ ചെയ്താലും, ഞാൻ ഒരു ഗുരുതരമായ തെറ്റ് ചെയ്തു, ഒരു നിസ്സാര ജീവി, സത്സംഗം നിർത്താനുള്ള സന്ദേശം കൊണ്ടുവന്നു. ഭഗവാനെ, എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ, നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളത്ര സത്സംഗം ചെയ്യാം; ആരും നിങ്ങളെ തടയില്ല. പവിത്ര ഗീസാജി പറഞ്ഞു, ചൗധരി സാഹിബ് നിങ്ങൾ ചെയ്യാൻ വന്നത് ചെയ്യുക. ജീതാ ജാട്ട് വീണ്ടും കരയാൻ തുടങ്ങി, എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ, എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ, എനിക്ക് ദീക്ഷ തരൂ. ചൗധരി ജീതാ റാം ജാട് ഒരു ഭക്തനായി. അവനും രാത്രി സത്സംഗം കേൾക്കാൻ തുടങ്ങി. ഖേഖര ഗ്രാമത്തിലെ ഓരോ വീട്ടിലും ആളുകൾ ചൗധരി ജീതാ റാം ജാട്ട് പവിത്ര ഗീസാരാം ജിയുടെ അഭയകേന്ദ്രത്തിലേക്ക് പോകുന്നതിനെ വിമർശിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആളുകൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി: സന്യാസി ഗീസാരം ഒരു മന്ത്രവാദിയാണ്, അദ്ദേഹത്തിന് മന്ത്രവാദങ്ങൾ അറിയാം. ഗ്രാമത്തിലെ ചൗധരിയെ ഒരു മാന്ത്രിക മന്ത്രവാദം നടത്തി, അവനെ തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കി, അദ്ദേഹത്തിന് കൺകെട്ട് വിദ്യ അറിയാം. ചൗധരി ജീതാ റാമിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളും സഹോദരന്മാരും അമ്മാവന്മാരും എല്ലാവരും ജീതാ റാം ജാഠിനും പവിത്ര

ഗീസാരാമിനും എതിരായി തിരിഞ്ഞു. ഗ്രാമവാസികൾ ചൗധരി ജീതാ റാമിനോട് പ റഞ്ഞു തുടങ്ങി, ചൗധരി സാഹിബ് നീയും വാർദ്ധക്യത്തിൽ അവശനായി. ചൗധരി ജീതാ റാമിനെ ആത്മീയ (ഘം) ചൂട് ബാധിച്ചു, അതായത്, അറിവ് അദ്ദേഹത്തെ ശക്തമായി സ്വാധീനിച്ചു. അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു, ഓ ഗ്രാമവാസികളേ, എന്റെ ഭാഗ്യം അനുകൂലമായി മാറിയതിനാൽ ഞാൻ ഒരു ഭക്തനും നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ദുഷ്ഠനായിത്തീർന്നു. നിങ്ങളെല്ലാവരും എന്നെപ്പോലെ ജീർണ്ണതയുള്ളവരായി മാറട്ടെ അധഃപതനമില്ലാതെ ലക്ഷ്യം നടക്കുകയില്ല. കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ഒരു ഗ്രാമ സമ്മേളനം നടന്നു, പവിത്ര ഗീസാ ദാസ് ജിയും ഭക്തനായ ജീതാ റാമും ഗ്രാമം വിടാൻ വിധിച്ചു. ഗുരുവും ശിഷ്യനും ഉടനെ ആ ഗ്രാമം ഉപേക്ഷിച്ച് ദൂരെയുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയി. അവർ അവിടെ സത്സംഗം ചെയ്യുകയും ജനങ്ങൾക്ക് അറിവ് വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പലരും അവരുടെ അന ുയായികളായി. സന്യാസിമാർ പോയതിനുശേഷം, ഖേഡ്ര ഗ്രാമത്തിൽ അകാല മരണങ്ങൾ സംഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഗ്രാമസഭാംഗങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ ദൈവകോപം തുടങ്ങി. ഒരാളുടെ കാലിത്തീറ്റയ്ക്ക് തീപിടിച്ചു; ഒരാളുടെ മൃഗങ്ങൾ ചത്തു തുടങ്ങി. ഒരാളുടെ കുടുംബത്തിന് പ്രേത ബാധയുണ്ടായി; ഒരാളുടെ മകൾ വിധവയായി; ഒരാൾക്ക് സ്ട്രോക്ക് ബാധിച്ചു. ഗ്രാമത്തിലെ മൃഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു രോഗം പ ടർന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ പ്രക്ഷോഭത്തിന് പിന്നിലെ കാരണം അറിയാൻ ഗ്രാമത്തിലെ ചില ആളുകൾ ഭൂതോച്ചാടകന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയി. ഭൂതോച്ചാടകൻ അവരോട് പറഞ്ഞു - നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു ജോടി സന്യാസിമാരും ഒരു ഭക്തനും താമസിച്ചിരുന്നു. അവർ ഗ്രാമം വിട്ടുപോയി. അവർ തിരികെ വന്നാൽ മാത്രമേ ഗ്രാമം തഴച്ചുവളരുകയുള്ളൂ, അല്ലെങ്കിൽ അത് നശിപ്പിക്കപ്പെടും. ആ ആളുകൾ തിരികെ വന്നു. ഗ്രാമത്തിൽ പോയി ഒരു ഗ്രാമയോഗം നടത്തി എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു. ഗ്രാമത്തിലെ വിശിഷ്ട വ്യക്തികൾ സന്തിനേയും ഭക്തനെയും തിരികെ കൊണ്ട ുവരാൻ മറ്റൊരു ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയി. ഭക്തയായ ജീത ദാസ് ഗുരുജി ഗീസാ ദാസ് ജിയോട് പറഞ്ഞു, ഗുരുദേവാ ഞങ്ങളെയും ഇവിടെ നിന്ന് പുറത്താക്കാൻ ഗ്രാമവാസികൾ വന്നതായി തോന്നുന്നു. നോക്കൂ, അവർ വരുന്നു. പവിത്ര ഗീസാ ദാസ് ജി പറഞ്ഞു, ബെഡ്ഷീറ്റ് നിങ്ങളുടെ തോളിൽ വയ്ക്കുക, നമുക്ക് ഇവിടെ നിന്ന് പോകാം. അപ്പോൾ തന്നെ ഗ്രാമത്തലവന്മാർ അടുത്ത് വന്ന് തങ്ങളുടെ തലപ്പാവ് പവിത്ര ഗീസദാസ് ജിയുടെയും ഭക്തനായ ജീതാജിയുടെയും കാൽക്കൽ വച്ചു. എല്ലാവരും പറഞ്ഞു, മഹാരാജ് ജീ, ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കൂ. അങ്ങ് പോയത് മുതൽ ഈ ഗ്രാമം നശിച്ചുകൊ ണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ ദയവായി ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കൂ. അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളും നിങ്ങളോടൊപ്പം ഇവിടെ ജീവിക്കും. ആ ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങളും അവിടെ തടിച്ചുകൂടി. സംഭവമെല്ലാം അവർ അറിഞ്ഞു. ഇപ്പോഴത്തെ ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു, തലവന്മാരേ, നിങ്ങൾ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയാൽ ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകും, ഈ രണ്ട് ദൈവഭക്തന്മാർ വന്നതിനാൽ, ഗ്രാമത്തിൽ ആർക്കും ഒരു കലഹവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല, രണ്ടു തവണ മഴ പെയ്തു, നോക്കൂ, വിളകൾ. അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നു. ഖേഡ്ര ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾ പ്രത്യേകം അഭ്യർത്ഥിച്ചപ്പോൾ, രണ്ട് മഹാന്മാരും മടങ്ങിപ്പോകാൻ സമ്മതിച്ചു, നിലവിലെ ഗ്രാമത്തിലെ ആളുകളോട് പറഞ്ഞു, ഞങ്ങൾ ഇടയ്ക്കിടെ സന്ദർശിക്കും. എല്ലാ പൗർണ്ണമി ദിനത്തിലും നിങ്ങൾക്ക് ഖേഡ്രയിൽ വരാം. ദൈവം കബീർ എല്ലാം ചെയ്യും. എല്ലാം നന്നായി സൂക്ഷിക്കുക. രണ്ട് സന്യാസിമാരും മടങ്ങിയെത്തിയ ഉടൻ, ഖേഡ്ര ഗ്രാമം മുഴുവൻ ശാന്തമായി. കന്നുകാലികൾ ആരോഗ്യമുള്ളവരായി. അടുത്ത ദിവസം കനത്ത മഴ പെയ്തു. ഗ്രാമവാസികൾ ആഹ്ലാദിച്ചു. 36 സമുദായങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ സന്തോഷത്തിലായിരുന്നു. എല്ലാ കോലാഹലങ്ങളും അവസാനിച്ചു. പവിത്ര ഗീസാ ദാസ് ജിയുടെയും ഭക്തയായ ജീത ദാസ് ജിയുടെയും പേരിലാണ് ഇന്നുവരെ ആ ഗ്രാമത്തിൽ യാത്രാക്കൂലിപേ ാലും നടക്കുന്നത്. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പ്രസ്താവിച്ചു: -

ഗരീബ്, ജിസ് മണ്ഡല് സാധു നഹിം, നദി നഹിം ഗുഞ്ചാർ ।
തജ് ഹൻസാ വഹ് ദേശടാ, ജം കി മോഠി മാർ ।।

പരിഭാഷ: - മഹാത്മാവോ, ഗുരുവോ ,ഇല്ലാത്ത അടുത്ത് ഒരു നദിയും ഒഴുകാത്ത

പ്രദേശം, ഹേ ഭക്തരേ ആ രാജ്യം ഉപേക്ഷിക്കുക. അവിടെ കാലന്റെ ക്രൂരമായ പീഡനങ്ങളാണ് നടക്കുന്നത്. അതിനാൽ വായനക്കാരേ ഏത് പ്രായത്തിൽ, നിങ്ങൾ ഒരു സദ്ഗുരുവിനെ കണ്ടെത്തുമ്പോൾ, ഭക്തി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുക. പവിത്ര ഗരീബ്ദാസ് പറഞ്ഞു:-

ഗരീബ്, ചലി ഗയി സോ ജാൻ ദേ, ലേ രേഹ്തി കൂം രാഖ് ഉതരി ലാവ് ചട്ടായിയോ,
കരോ അപൂഠി ചാക് ।।

ഭാവാർത്ഥം:-ഹേ മനുഷ്യാ സദ്ഗുരുവിനെ കിട്ടാതെ കടന്നുപോയ ജീവിതം വെറുതെയായി. അതിനെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കുന്നതിനു പകരം ശേഷിക്കുന്ന ജീവിതത്തിൽ പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തോടെ ഭക്തി ചെയ്യുക, നിങ്ങളുടെ ക്ഷേമം നേടുക. ഭക്തിയിൽ മുഴുകിയ ശേഷം ലൗകിക ജോലികളും എളുപ്പമാകും. അതുപോലെ, കിണറ്റിൽ നിന്ന് വെള്ളമെടുക്കുമ്പോൾ, കയർ (ബക്കറ്റിൽ കെട്ടിയത്) ചക്രത്തിൽ നിന്ന് വീഴുകയാണെങ്കിൽ, ബക്കറ്റ് വലിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. കിണറ്റിൽ നിന്ന് ബക്കറ്റ് വലിക്കുന്നത് ചക്രത്തിൽ കയർ തിരികെ വെച്ചതിന് ശേഷം എളുപ്പമായിരിക്കും. സദ്ഗുരുവിന്റെ അഭയസ്ഥാനത്തേക്ക് വരുന്നതിന് മുമ്പ്, ചക്രത്തിൽ നിന്ന് ഒരു (ലാവ്) കയറിന് സമാനമായ സാഹചര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു, വെള്ളം കോരുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. എല്ലാ ജോലികളും പ്രയാസത്തോടെ ചെയ്തു തീർത്തു. ഞങ്ങൾ ഭക്തി ആരംഭിച്ചപ്പോൾ തന്നെ, കയർ ചക്രത്തിൽ തിരികെ വച്ച ശേഷം വെള്ളം എളുപ്പത്തിൽ വലിച്ചെടുക്കുന്നത് പോലെ എല്ലാ ജോലികളും എളുപ്പത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇനി അൽപം ജീവനാണ് ബാക്കിയുള്ളത് എന്ന് കരുതരുത്. ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എന്ത് ഭക്തി ചെയ്യും? സത്സംഗത്തിൽ നിന്ന് അറിവ് നേടുമ്പോഴെല്ലാം ആ പ്രായത്തിൽ തന്നെ പൂർണ്ണ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടും അർപ്പണബോധത്തോടും കൂടി ഭക്തിയിൽ മുഴുകണം.

അർത്ഥം:- കടന്നുപോയ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആകുലതകൾ ഉപേക്ഷിച്ച്, ശേഷിക്കുന്നതെല്ലാം സംരക്ഷിക്കുക, അതായത്, നിങ്ങളുടെ ശേഷിക്കുന്ന ജീവിതം ഭക്തിക്കും ദാനത്തിനും സേവനത്തിനും സമർപ്പിക്കുക. പഴയ കാലത്ത്, വയലുകളിൽ നനയ്ക്കാൻ കിണറ്റിൽ നിന്ന് വെള്ളം കോരാൻ തുകൽ ബക്കറ്റ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ആ തുകൽ ബക്കറ്റിൽ രണ്ട് മൂന്ന് കിന്റൽ വെള്ളം നിറയുമായിരുന്നു. തടി ചക്രത്തിൽ കട്ടിയുള്ള കയർ കൊണ്ടാണ് വലിച്ചത്. കയർ ചക്രത്തിൽ നിന്ന് തെന്നിവീണാൽ, അത് വലിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. അത് എങ്ങനെയോ തടി ചക്രത്തിൽ തിരികെ വച്ചു, അതിലൂടെ തുകൽ ബക്കറ്റ് പുറത്തെടുക്കാൻ എളുപ്പമായി. അതിൽ നിന്ന് പ്രയോജനം നേടുന്നതി നുള്ള യഥാർത്ഥ രീതി അതായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഹേ മനുഷ്യാ നിങ്ങൾ ഒരു ഗുരുവിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കയർ വഴുതിപ്പോയതാണ്. ജീവിതത്തിലെ ഓരോ ജോലിയും ബുദ്ധിമുട്ടായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ ആ കയർ വീണ്ടും ചക്രത്തിൽ വയ്ക്കുക, അത് വലിക്കുക, അത് എളുപ്പമാകും, അതായത്, ഗുരുജിയെ അഭയം പ്രാപിച്ച് നിങ്ങളുടെ ജീവിത രീതി എളുപ്പമാക്കുക.

ഒരു വേശ്യയുടെ മോക്ഷം

സത്സംഗം കേൾക്കുന്നതിലൂടെ ഒരാളുടെ ജീവിതം പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു: - പരമോന്നത ദൈവം കബീർ രാത്രിയിൽ ആളുകളുടെ വീടുകളിൽ സത്സംഗം നൽകുമായിരുന്നു. പകൽ, എല്ലാ പ്രേക്ഷകരും കബീർ ജിയും അവരുടെ ഉപജീവനത്തിനായി ജോലി ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഒരു രാത്രി സത്സംഗം നടക്കുകയായിരുന്നു. കാശി നഗരത്തിലെ പ്രശസ്ത വേശ്യയായ ചമ്പക്കാളിയുടെ മഹത്തായ ഒരു മാളികയായിരുന്നു അൽപ്പം അകലെ. വേശ്യയ്ക്ക് അന്നു രാത്രി

ഉപഭോക്താക്കളുടെ കുറവുണ്ടായി. അത് കൊണ്ട് തന്നെ അവൾ ഉണർന്നിരുന്നു അവരെയും കാത്ത്. കബീർ ജിയുടെ മുഖ കമലത്തിൽ നിന്ന് അവൾ ഹൃദ്യമായ അമൃത ഭാഷണം കേട്ടു. ഒരുപാട് പുണ്യ കർമങ്ങളുടെ ഫലമായാണ് മനുഷ്യ (സ്ത്രീ/പുരുഷൻ) ജീവിതം ലഭിക്കുന്നതെന്ന് സത്സംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഭക്തിയോ ദാനമോ സേവനമോ ചെയ്യാത്ത പുരുഷന്മാരും, സ്ത്രീകളും ദൈവത്തിന്റെ കള്ളന്മാരാണ്. (*ഗീത അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 12 ൽ* പോലും, ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന പണത്തിന്റെ

ഒരു ഭാഗം ദാനത്തിനോ പുണ്യം ചെയ്യുന്നതിനോ ദാനം ചെയ്യാതെ, തന്റെ വയറു നിറയ്ക്കുന്നവൻ, അവൻ / അവൾ തീർച്ചയായും കള്ളനാണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദൈവം.) മോഷണമോ കവർച്ചയോ വഞ്ചനയോ വേശ്യകളെ സന്ദർശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർ വലിയ കുറ്റവാളികളാണ്. വേശ്യാവൃത്തി ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളും വലിയ കുറ്റവാളികളാണ്. ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ അവർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷ ലഭിക്കും. പുണ്യ കർമ്മങ്ങളും ഭക്തിയും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന് ഒരു മനുഷ്യ ജീവിതം ലഭിക്കുന്നു.

കബീർ, ചോരി ജാരി വൈശ്യ വൃത്തി, കബഹു നാ കര്യോ കോയേ ।
പുണ്യ പായി നർ ദേഹി, ഓഖി ഠാർ ന ഖോയേ ।।

അർത്ഥം:-ഹേ മനുഷ്യാ ആരും മോഷണം നടത്തുകയോ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യരുത്, അതായത് പുരുഷൻ വേശ്യയുടെ അടുത്ത് പോകരുത്, പണത്തിന്റെ അത്യാർത്തിയിൽ സ്ത്രീ അന്യ പുരുഷന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെടരുത്. ഈ മനുഷ്യ ശരീരം (ആൺ-പെൺ) അനേകം പുണ്യങ്ങളോടെയാണ് ലഭിച്ചത്. അനുചിതമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി പാപങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് അതിനെ നശിപ്പിക്കരുത്. മംഗള കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക. ഒരു ഗുരുവിനെ സമ്പാദിച്ച് നിങ്ങളുടെ മോക്ഷം നേടുക.

മനുഷ്യ ജീവന് ലഭിച്ച ഒരു ജീവിതം ആദ്യം സമ്പൂർണമായ ഒരു ഗുരുവിനെ അഭയം പ്രാപിച്ച് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കണം. പിന്നെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഗുരു സ്ഥാപിച്ച പെരുമാറ്റച്ചട്ടങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധനയും സേവനവും ദാന ധർമ്മങ്ങളും പുണ്യകർമ്മങ്ങളും ചെയ്യണം. ഒരാൾ തന്റെ ദൈനംദിന ജോലികളും ചെയ്യണം, എന്നാൽ എല്ലാ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളും ഉപേക്ഷിക്കണം. ആ വ്യക്തിയുടെ മോക്ഷം ഉറപ്പാണ്. ആത്മീയ അറിവിന്റെ അഭാവം മൂലം, ഒരു മനുഷ്യൻ (പുരുഷൻ/സ്ത്രീ) ഒരാളുടെ ജീവിതം നയിക്കുന്നത് സമ്പത്ത് ശേഖരണം മാത്രം മുഖ്യലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടാണ്. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലുടനീളം അന്യായമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ നിങ്ങൾ സ്വരൂപിച്ച കോടിക്കണക്കിന് സമ്പത്തോ സ്വത്തോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സ്വരൂപിച്ച സമ്പത്ത് ഇവിടെ തന്നെ നിലനിൽക്കും. നിങ്ങളുടെ ശരീരം പോലും നിങ്ങളോടൊപ്പം പോകില്ല. സമ്പത്ത് കുമിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനിടയിൽ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നിങ്ങൾ ചെയ്ത പാപങ്ങൾ മാത്രമാണ് നിങ്ങളോടൊപ്പം പോകുന്നത്.

കായാ തേരി ഹൈ നഹിം, മായാ കഹം സേ ഹോയ് ।
ഗുരു ചർണോം മേ ധ്യാന് രഖ്, ഇൻ ദോനോ കോ ഖോയ് ।।
കബീർ, സബ് ജഗ് നിർദ്ധനാ, ധനവന്ത നാ കോയേ ।
ധനവാൻ വഹ് ജാനിയേ, ജാപേ റാം നാം ധന് ഹോയ് ।।

അർത്ഥം:- ഒരു വ്യക്തി തന്റെ ശരീരം രോഗമുക്തമാക്കുന്നതിന് ചികിത്സയ്ക്കായി തന്റെ സമ്പത്ത് പോലും വിൽക്കുന്നു. സമ്പത്ത് മാത്രമല്ല, ആ ശരീരം പോലും നിങ്ങളോടൊപ്പം പോകില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച്, രാവും പകലും ഭക്തി ചെയ്യുക. ഗുരു നൽകിയ അറിവിനെ ആധാരമാക്കി ജീവിത പാതയിൽ സഞ്ചരിക്കുക. ശേഖരിക്കുക ശരീരത്തിൽ നിന്നും സമ്പത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടാണ് ഭക്തിയുടെ സമ്പത്ത്.

ഹേ മനുഷ്യാണ്ട മനുഷ്യന്റെ മുൻകാല ചരിത്രം നോക്കൂ.
സർവ് സോനേ കി ലങ്കാ ഥി, രാവൺസേ രന്ധീരം ।
ഏക് പലക് മേം രാജ് നഷ്ട് ഹുവാ, ജം കേ പടേ ജഞ്ജീരം ।।
ഗരീബ്, ഭക്തി ബിനാ ക്യാ ഹോത് ഹൈ, ഭ്രമ് രഹാ സൻസാർ ।
രതി കാഞ്ചൻ പായാ നഹിം, രാവൺ ചലതി ബാർ ।।

അർത്ഥം:- ഭക്തി കൂടാതെ ഒരു ജീവജാലത്തിന് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കില്ല എന്ന ഈ കാര്യം തന്നെ സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരാൾ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സമ്പത്ത് സമ്പാദിക്കാൻ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു. ശ്രീലങ്കയിലെ രാജാവായ രാവണന് അതിരുകളില്ലാത്ത സമ്പത്തും സ്വർണ്ണവും ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ ഈ ലോകം വിടുമ്പോൾ, ഒരു ഗ്രാം സ്വർണ്ണം പോലും കൂടെ കൊണ്ടുപോകാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. സത്യപുരുഷന്റെ (സത്യദൈവം) യഥാർത്ഥ ഭക്തി ചെയ്യാത്തതിനാൽ, യമന്റെ ദൂതന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ കൈകൾ കെട്ടി മുകളിലെ

യമരാജിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവനെ നരകത്തിൽ ആക്കി. അതിനാൽ, മനുഷ്യാ തെറ്റുകളെ ഭയപ്പെടുക. ഒരു ഗുരുവിനെ നേടി യഥാർത്ഥ ഭക്തി ചെയ്യുക. സംശയ നിവാരണ വേളയിൽ പരമാത്മാവായ കബീർ സത്സംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു, ആത്മീയ ജ്ഞാനമില്ലാത്തതിനാൽ സദ്ഗുരുതരായ പുരുഷന്മാർ പോലും പാപങ്ങൾ ചെയ്തു. സത്സംഗം ശ്രവിച്ച ശേഷം, അവർ എല്ലാ കുറ്റകൃത്യങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചു, ഭക്തിയിലൂടെ മോക്ഷം നേടി. ദൈവം കബീർ പറഞ്ഞു, എല്ലാ പാപങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്ന ആരാധനയുടെ യഥാർത്ഥ മന്ത്രങ്ങൾ എന്റെ പക്കലുണ്ട്. പുണ്യങ്ങൾ മാത്രമേ അവശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ. (വയലിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞർ കണ്ടെത്തിയതുപോലെ, വയലിൽ തളിക്കുമ്പോൾ പുല്ലും കളകളും മാത്രം നശിപ്പിക്കും, പക്ഷേ അത് വിളകളെ ഒഴിവാക്കും.) ഞാൻ ഈ മന്ത്രങ്ങൾ എന്റെ ലോകത്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ട് വന്നതാണ്.

സോഹം ശബ്ദ ഹം ജഗ് മേ ലായേ । സാർ ശബ്ദ് ഹം ഗുപ്ത് ചരീപായ് ।।

പരിഭാഷ: - വ്യാഖ്യാനം മുകളിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

(ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം 9 സൂക്തം 95 മന്ത്രം 2-ലും തെളിവ് നൽകിയിട്ടുണ്ട് -

പരമാത്മാവ് ഈ ലോകത്ത് പ്രത്യക്ഷനായി തന്റെ അമൃത ഭാഷണത്തിലൂടെ യഥാർത്ഥ ഭക്തിയുടെ പാതയിലേക്ക് പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാ ദേവന്മാരുടെയും ദൈവമായ ആ ദൈവം, അതായത് , എല്ലാവരുടെയും ഗുരു, ഭക്തിയുടെ രഹസ്യ മന്ത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു.) ആരെങ്കിലും അത്യധികം പാപികളാണെങ്കിലും, അവൻ സത്യാരാധന ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുകയും ഭാവിയിൽ ഒരു പാപവും ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവന്റെ എല്ലാ പാപങ്ങളും നശിക്കുന്നു. ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, അവന് / അവൾക്ക് അവരുടെ മോക്ഷം നേടാനാകും. മേൽപ്പറഞ്ഞ അമൃത വചനങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ, ആ വേശ്യാ സഹോദരി ഗാഢനിദ്രയിൽ നിന്ന് ഉണർന്നത് പോലെ. അവൾ വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൾ വീട് പൂട്ടി സത്സംഗം നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. അവൾ സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ പുറകിൽ ഇരുന്നു. സത്സംഗം പൂർത്തിയായതിന് ശേഷം, ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ഗുരുദേവ് ജിയുടെ അടുത്ത് വരാമെന്ന് അറിയിപ്പ് ലഭിച്ചു. കുറെ ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളും എഴുന്നേറ്റു മുന്നോട്ടു വന്നു.

ആ വേശ്യയും മുന്നോട്ട് വന്ന് ഗുരുദേവന്റെ അടുക്കൽ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. അവൾ പറഞ്ഞു, വർഷത്തിനിടയിൽ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായാണ് ഞാൻ ഇത്രയും ദയയുള്ള വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നത്. ദൈവമേ, എന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരു പാപിക്ക് മോക്ഷം സാധ്യമാണോ? സത്സംഗത്തിൽ നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമായ പരിഹാരം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഞാൻ എന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ. വെറുപ്പുളവാക്കുന്ന ജീവിതം, എനിക്ക് പശ്ചാത്താപം തോന്നുന്നു, എന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരു കുറ്റവാളി ക്ഷമിക്കപ്പെടുമെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ല. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ പറഞ്ഞു: -

കബീർ, ജബ് ഹി സത്യനാം ഹൃദയ ധാര, ഭയോ പാപ് കോ നാശ് ।
ജൈസേ ചിംഗി അഗ്നി കി, പടേ പുരാണേ ഘാസ് ।।

അർത്ഥം: - ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു കോടി ടൺ ഉണങ്ങിയ പുല്ലിന്റെ കൂമ്പാരത്തിൽ. കത്തിച്ച തീപ്പെട്ടി അതിൽ എറിഞ്ഞാൽ ആ പുല്ല് മുഴുവൻ ചാരമായി മാറും. എന്നിട്ട് കാറ്റ് വീശുമ്പോൾ അത് ആ ചാരത്തെയും പറത്തി വിടും. ചുമതല തീർന്നു. അതുപോലെ കോടിക്കണക്കിന് ജന്മങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും എന്റെ യഥാർത്ഥ മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നത് കൊണ്ട് എല്ലാം ഭസ്മമാക്കും. ഭാവിയിൽ ഒരു തെറ്റും ചെയ്യരുത്; നിങ്ങളുടെ മോക്ഷം നടക്കും.

(യജുർവേദ അദ്ധ്യായം 8 മന്ത്രം 13 ലും ഈ തെളിവുണ്ട്.)

(ദൈവം തന്റെ ഭക്തരുടെ (*എനസ്സ് എനസ്സ്*) ക്രൂരമായ പാപങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നു എന്നതിന് ജീവജാലങ്ങളുടെ മോക്ഷം അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നു.) ആ സഹോദരി ആ പാപകരമായ ജോലി (വേശ്യാവൃത്തി) ഉപേക്ഷിച്ചു. കബീർ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച്, എല്ലാ നിയമങ്ങളും പാലിച്ചും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഭക്തിയും ചെയ്തു കൊണ്ട് ചമ്പക്കാളി മോക്ഷം പ്രാപിച്ചു.

രങ്കയുടെയും ബങ്കയുടെയും കഥ

ചമ്പക്കാളി പരമദൈവമായ കബീറിനോട് ചോദിച്ചു, ദൈവമേ ഈ പാപകരമായ സ്വത്തും പണവും ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും? പരമദൈവമായ കബീർ പറഞ്ഞു, മകളേ, ഈ നരകതുല്യമായ പണം ദാനം ചെയ്യൂ. ചമ്പക്കാളി വീട്ടിലെത്തി, പണം മുഴുവൻ ദാനം ചെയ്താൽ ഞാൻ എന്ത് കഴിക്കും, എനിക്ക് വേറെ ജോലിയൊന്നുമില്ല എന്ന് ചിന്തിച്ചു. ചമ്പക്കളി സത്സംഗത്തിന് കൂടുതൽ പോകാൻ തുടങ്ങി. ഒരു ദിവസം സത്സംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:-

രങ്കയും (പുരുഷൻ) ബങ്കയും (സ്ത്രീ) പരമ ദൈവ ഭക്തരായിരുന്നു. അവർ (തത്വജ്ഞൻ) യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതിനെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് അവർ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നത്. അവർക്ക് അബങ്ക എന്നൊരു മകളുണ്ട ായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഭക്തനായ നാംദേവ് തന്റെ ഗുരുജിയോട് പറഞ്ഞു, ഗുരുദേവാ, നിങ്ങളുടെ ഭക്തരായ രങ്കയും ബങ്കയും വളരെ ദരിദ്രരാണ്. അവർക്ക് കാട്ടിൽ നിന്ന് മരം കൊണ്ടുവന്ന് നഗരത്തിൽ വിറ്റ് ഉപജീവനം കഴ ണ്ടത്താതിരിക്കാൻ അവർക്ക് കുറച്ച് സമ്പത്ത് നൽകുക. രണ്ടുപേരും കാട്ടിൽ പോയി, അവിടെയുള്ള മരക്കഷ്ണങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് കൊ ണ്ടുവരുന്നു, ഭക്ഷണം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പോലും അവർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഗുരുദേവൻ പറഞ്ഞു, സഹോദരാ, ഞാൻ അവർക്ക് പലതവണ സമ്പത്ത് നൽകാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ അവർ എല്ലാം ദാനം ചെയ്യുന്നു. രണ്ട് മൂന്ന് തവണ, ഞാൻ സ്വയം ഒരു മരം വാങ്ങുന്നയാളായി വേഷംമാറി പോയി. മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ നൂറിരട്ടി വില അവരുടെ തടിക്ക് ഞാൻ അവർക്ക് നൽകി. എല്ലാ ദിവസവും അവരുടെ വിറക് രണ്ട് അണയ്ക്ക് വിറ്റു, ഞാൻ പത്ത് രൂപയ്ക്ക് അത് വാങ്ങി, അവരുടെ ഭക്ഷണത്തിന് നാല് അണ ചിലവഴിച്ചു, ബാക്കിയുള്ളത് അവർ എന്റെ സത്സംഗത്തിൽ സംഭാവന ചെയ്തു, ഇപ്പോൾ പറയൂ ഞാൻ അവർക്ക് എങ്ങനെ പണം നൽകണമെന്ന്? ഭക്തനായ നാംദേവ് വീണ്ടും അഭ്യർത്ഥിച്ചു, ഇത്തവണ അവർക്ക് പ ണം നൽകൂ; അവർ അത് എടുക്കുമെന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പ് രങ്കയും ബങ്കയും കാട്ടിൽ നിന്ന് മരം കൊണ്ടു വരുന്ന ആ വഴിയിലൂടെയാണ് ഗുരുജിയും നാംദേവും പോയത്. ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ വിലമതിക്കുന്ന ധാരാളം സ്വർണ്ണാ ഭരണങ്ങൾ ഗുരുജി പാതയിൽ ഇട്ടു. നാംദേവും ഗുരുദേവും ഒരു കുറ്റിക്കാട്ടിൽ മറഞ്ഞു. തലയിൽ മരക്കഷ്ണങ്ങളുമായി രങ്ക മുന്നോട്ട് നടന്നു, പിന്നിൽ ഇരുനൂറടി ദൂരത്തിൽ മരക്കഷ്ണങ്ങളുമായി രങ്ക നടന്നു. വഴിയിൽ അമൂല്യമായ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ കിടക്കുന്നത് ഭക്തൻ രങ്ക കണ്ടു, ബങ്ക ഒരു സ്ത്രീയാണ്; ആഭരണങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അവൾ അത്യാഗ്രഹിയാകുകയും അവളുടെ പ്രവൃത്തികൾ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ആഭരണങ്ങളിൽ കാലുകൊണ്ട് മണ്ണ് ഇട്ട് മൂടി. ഭക്തനായ ബങ്കയും ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. തന്റെ ഭർത്താവ് ആഭരണങ്ങളിൽ മണ്ണ് ഇടുന്നത് അവൾ ക ണ്ട ു . അവന്റെ ഉദ്ദേശം അവൾക്ക് മനസ്സിലായി. അവൾ അലറി, നീ ഭക്ത് ജി നീ എന്തിനാണ് മണ്ണിൽ മണ്ണ് ഇടുന്നത്? അവളുടെ ഉദ്ദേശത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നു എന്ന് രങ്ക മനസ്സിലാക്കി; അവൾ കുലുങ്ങുന്നില്ല. ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപയുടെ ആഭരണങ്ങൾ മറികടന്ന് ഇരുവരും നഗരത്തിലേക്ക് പോയി. ഗുരു ജി പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ കണ്ടാ, ഭക്തനായ നാംദേവ് ഭക്തർ ഇവരെപ്പോലെ ആയിരിക്കണം.

ഒരു ദിവസം ഗുരു ജി വൈകുന്നേരം 4 മണിക്ക് സത്സംഗം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. രങ്കയുടെ കുടിലിൽ നിന്ന് കുറച്ച് അകലത്തിലായിരുന്നു സത്സംഗത്തിന്റെ വേദി. രങ്കയും ബങ്കയും സത്സംഗം കേൾക്കാൻ പോയതായിരുന്നു. അവരുടെ മകൾ അബങ്ക (19 വയസ്സ്) കുടിലിന് പുറത്ത് ഒരു കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. കുടിലിന് തീപ ിടിച്ചു. സാധനങ്ങളെല്ലാം കത്തിനശിച്ചു. അബങ്ക ഓടി വന്ന് സത്സംഗം നടക്കുന്നത് കണ്ടു. ഗുരുജി സത്സംഗം നടത്തുകയായിരുന്നു. സദസ്സ് സത്സംഗം ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുന്നതിൽ മുഴുകി. സമാധാനപരമായ അന്തരീക്ഷമായിരുന്നു. അബങ്ക ഉറക്കെ പറഞ്ഞു, അമ്മേ കുടിലിന് തീപിടിച്ചു. എല്ലാം കത്തിനശിച്ചു. അമ്മ ബങ്ക എഴുന്നേറ്റു മകളെ ഒരു വശത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, ഇനി എന്താണ് ബാക്കിയുള്ളത്? മകൾ അബങ്ക പറഞ്ഞു, ഒരു കട്ടിൽ പുറത്തുായിരുന്നു; അത് മാത്രമേ ശേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ഭക്തനായ രങ്കയും അവിടെ വന്നു. അവർ രണ്ട് പേരും പറഞ്ഞു: മകളേ, ആ കട്ടിലിൽ കൂടി ആ കുടിലിൽ ഇട്ടു തിരികെ വരൂ. സത്സംഗം കേൾക്കൂ. കുടിൽ

ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിന് തീപിടിക്കില്ലായിരുന്നു; തീപിടിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു ശല്യവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. സത്സംഗത്തിന്റെ ആനന്ദത്തിൽ. അബങ്ക പേ
ായി കുടിലിന്റെ തീയിൽ കട്ടിലിൽ ഇട്ടു സത്സംഗം കേൾക്കാൻ തിരിച്ചു വന്നു. സത്സംഗം കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും വീട്ടിലേക്ക് പോയി. സത്സംഗത്തിലെ സാമുദായിക ഭക്ഷണത്തിൽ അന്നത്തെ ഭക്ഷണം അവർ കഴിച്ചിരുന്നു. രാത്രിയിൽ കത്തിനശിച്ച കുടിലിനു സമീപത്തെ മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ കിടപ്പാടമില്ലാതെയാണ് ഇവർ ഉറങ്ങിയത്. അവർ അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് ഭക്തി ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി, അവരുടെ മുകളിൽ മനേ
ാഹരമായ ഒരു കൂടിൽ ഉണ്ടായി. എല്ലാ പാത്രങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവിടെ മൺപാത്രങ്ങൾ നിറയെ മാവും പയറും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ നിമിഷം തന്നെ ഒരു ആകാശവാണി ഉണ്ടായി, ഭക്ത കുടുംബമേ, ഇത് ദൈവാനുഗ്രഹമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഈ കുടിലിൽ താമസിക്കാം. ഇത് ഗുരുദേവന്റെ കൽപ്പനയാണ്. അവർ മൂവരും പ
റഞ്ഞു, നിന്റെ ആഗ്രഹമാണ് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം, ഗുരുദേവ. സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ, മറ്റൊരു മരത്തിനോട് ചേർന്നുള്ള കുടിലിന്റെ ചാരം അപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നത് നഗരവാസികൾക്ക് അത്ഭുതമായി. ഒരാഴ്ച കൊണ്ട് പോലും പുതിയ കുടിൽ പ
ണിയാൻ കഴിയില്ല. ഇത് അവരുടെ ഗുരുജിയുടെ അത്ഭുതമാണെന്ന് എല്ലാവരും പ
റഞ്ഞു. അത് കവർ ഗുരുജിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. ആയിരക്കണക്കിന് നഗരവാസികൾ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. (കാശി നഗരത്തിൽ പ്ര
ത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിന് ഏകദേശം ഇരുനൂറ് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ഈ ദൈവിക കർമ്മം നടത്തിയിരുന്നു. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം ഭക്തനായ ന
ാമദേവനെയും അഭയം കൊടുത്തിരുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ കഥ കേട്ടപ്പോൾ, ഭക്തയായ ചമ്പക്കാളിയുടെ മനസ്സിലെ ഭയം നീങ്ങി, അവൾ സ്വത്തും സമ്പത്തും മുഴുവൻ കബീർ ഗുരുജിക്ക് ദാനം ചെയ്തു. ദൈവം പ
റഞ്ഞു, മകളേ, നീ എന്റേതായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, നിന്റെ സമ്പത്ത് സ്വയമേവ എന്റേതാകുന്നു. എന്റെ ഈ സമ്പത്തിൽ അത്രയും നിന്റെ കൈവശം സൂക്ഷിക്കുക, നിങ്ങളുടെ നിലന
ിൽപ്പിന് മതിയാകും. ബാക്കിയുള്ളത് ദാനം ചെയ്യുക. ഭക്തയായ ചമ്പക്കാളി അത് തന്നെ ചെയ്തു. അവൾ വീട് സൂക്ഷിക്കുകയും ഗുരുജിയുടെ കൽപ്പന പ്രകാരം സാമുദായിക ഭക്ഷണത്തിനായി പണത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും സംഭാവന ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

കബീർ ജിയുടെ ശിഷ്യന്മാരുടെ പരീക്ഷ

പരമോന്നതനായ കബീർ നടത്തിയ അനേകം അത്ഭുതകരമായ ദിവ്യപ്ര
വൃത്തികളിൽ ആകൃഷ്ടരായി, അറുപത്തിനാല് ലക്ഷം ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിത്തീർന്നു. ഭൂതവും വർത്തമാനവും ഭാവിയും ദൈവത്തിനറിയാം. ഈ അത്ഭുതങ്ങൾ കാണുകയും എന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവർ നേടിയ ഭൗതിക നേട്ടങ്ങൾ കാരണവും അവർ എന്നെ വാഴ്ത്തുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. ഞാൻ ദൈവമാണെന്ന് അവർക്ക് എന്നിൽ വിശ്വാസമില്ല. എന്നാൽ പരസ്പരം അന
ുകരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പറയുന്നത് നമ്മുടെ സദ്ഗുരു കബീർ ജി തന്നെയാണ് ദൈവം എന്നാണ്. അവരും അവരുടെ ഗുണങ്ങൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം പ
രമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി ശിഷ്യന്മാരെ പരീക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. - അവർ എത്രമാത്രം അറിവ് ഗ്രഹിച്ചിട്ടുന്നെ് ഞാൻ നോക്കട്ടെ. അവർക്ക് വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ അവർ മോക്ഷത്തിന് അർഹരല്ല. അവർ എന്റെ തലയിൽ വ്യർത്ഥമായ ഭാരമാണ്. അങ്ങനെ ആലോചിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടാക്കി. അദ്ദേഹം തന്റെ പരമശി
ഷ്യനായ രവിദാസിനോട് പറഞ്ഞു, ആനയെ വാടകയ്ക്കെടുക്കുക.

കാശി നഗരത്തിൽ സുന്ദരിയായ ഒരു വേശ്യയുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് അൽപ്പം അകലെ കബീർ ജിയുടെ ഒരു ഭക്തയുടെ വീടായിരുന്നു. കബീർ ജി രാത്രി തന്റെ മുറ്റത്ത് സത്സംഗം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അന്ന് ആ വേശ്യയ്ക്ക് കസ്റ്റമർ ഇല്ലായിരുന്നു. സത്സംഗത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കാൻ അവൾ വീടിന്റെ മേൽക്കൂരയിലെ കസേരയിൽ ഇരുന്നു. അവൾ രാത്രി മുഴുവൻ സത്സംഗം ശ്രവിച്ചു, രാവിലെ സത്സംഗ് സ്ഥലത്ത് പോയി ദൈവമായ കബീർ ജിയെ സ്വയം പ
രിചയപ്പെടുത്തി, ഗുരുവേ, എന്നെപ്പോലെ ഒരു പാപിയെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമോ? ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി, ഞാൻ സ്വയം മോക്ഷത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു,

ഒന്നുകിൽ ഞാൻ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്തുകൊണ്ട് എന്റെ പാപങ്ങൾക്ക് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുക എന്ന രണ്ട് വഴികളേയുള്ളൂ.പരമാത്മാവ് കബീർ ജി പറഞ്ഞു, മകളേ, ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നത് ക്രൂരമായ പാപമാണ്. ഒരാൾ ഭക്തി ചെയ്താൽ ദൈവം എല്ലാ പാപങ്ങളും നശിപ്പിക്കും. എന്നിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ഭക്തി ചെയ്യുക, ഭാവിയിൽ പാപങ്ങൾ ചെയ്യാതിരിക്കുക. ആ സഹോദരി സമ്മതിച്ചു പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. അവൾ കബീർ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ഭക്തി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ദൈവം കബീർ എവിടെയൊക്കെ സത്സംഗം പറഞ്ഞോ, അവിടെയെല്ലാം അവൾ അത് കേൾക്കാൻ തുടങ്ങി. അത് കൊണ്ട് തന്നെ കബീർ ജിയുടെ ഭക്തർക്ക് അവൾ സത്സംഗത്തിന് വരുന്നത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അവർ അവളോട് പറയുമായിരുന്നു - നിങ്ങൾ കാരണം ഗുരുജിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നു. സത്സംഗത്തിന് വരരുത്. നിങ്ങൾ ഗുരുജിയുടെ അടുത്ത് മുൻനിരയിൽ ഇരിക്കുക; അവിടെ ഇരിക്കരുത്. പെൺകുട്ടി ഈ കാര്യങ്ങൾ ഗുരു കബീർ ജിയോട് പറഞ്ഞു, കരയാൻ തുടങ്ങി. പരമാത്മാവ് പറഞ്ഞു, മകളേ, നീ സത്സംഗത്തിൽ തുടർന്നു വരാം. കബീർ ജി സത്സംഗത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു - സോപ്പും വെള്ളവുമായി സമ്പർക്കം വരാതെ മൂഷിഞ്ഞ തുണി എങ്ങനെ ശുദ്ധമാകും? അതുപോലെ, സത്സംഗത്തിൽ നിന്നും ഗുരുവിൽ നിന്നും അകന്നു നിന്ന് പാപിയായ ഒരാൾക്ക് അവന്റെ / അവളുടെ മോക്ഷം എങ്ങനെ ലഭിക്കും? ഭക്തർ വേശ്യകളെയും രോഗികളേയും വെറുക്കരുത്. അവർ അവരെ ബഹുമാനിക്കവരുമായി ആത്മീയ അറിവ് ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, അവർ മോക്ഷം പ്രാപിക്കാൻ അവരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. കബീർ ജിയുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള ഉപദേശത്തിന് ശേഷവും, ഭക്തർ ആ പെൺകുട്ടിയെ സത്സംഗത്തിന് വരുന്നതിൽ നിന്ന് വിലക്കി, ഒഴികഴിവ് പറയുക പതിവായിരുന്നു -നിങ്ങൾ കാരണം ഗുരുജി കാശിയിൽ അപകീർത്തികരമായിത്തീർന്നു. കാശിക്കാർ ഞങ്ങളോട് ആവർത്തിച്ച് പറയുന്നു - ഒരു വേശ്യ പോലും നിങ്ങളുടെ ഗുരുജിയെ സന്ദർശിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എന്തൊരു ഗുരുവാണ്.

കബീർ പരമാത്മാവ് ആ പെൺകുട്ടിയോട് പറഞ്ഞു, മകളേ, നീ എന്റെ കൂടെ വരൂ ആനപ്പുറത്തിരിക്കണം. പെൺകുട്ടി പറഞ്ഞു,നിന്റെ കൽപനയാണ് എന്റെ അനുഗ്രഹം, ഗുരുദേവ പിറ്റേന്ന് രാവിലെ 10 മണിയോടെ കാശി നഗരത്തിലെ പ്രധാന ചന്തയിലൂടെ മൂവരും ആനപ്പുറത്ത് കയറി. വിശുദ്ധ രവിദാസ് ആനപ്പുറത്ത് കയറുകയായിരുന്നു. പെൺകുട്ടി രവിദാസ് ജിയുടെ പിന്നിലും കബീർ ജിയുടെ മുന്നിലും ഇരുന്നു, അതായത് ഇരുവർക്കും ഇടയിലാണ് അവൾ ഇരുന്നത്. കബീർ ജി ഒരു കുപ്പിയിൽ ഗംഗാജലം നിറച്ചു. ആ കുപ്പി വായിലാക്കി അയാൾ അത് നുണഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. കബീർ ജി മദ്യപിക്കുന്നുവെന്ന് ആളുകൾ കരുതി. മദ്യലഹരിയിലായ ഇയാൾ വേശ്യയോടൊപ്പം പരസ്യമായി ബസാറിൽ കറങ്ങുകയാണ്. കാശിക്കാർ പരസ്പരം പറഞ്ഞു, നോക്കൂമഹത്തായ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്ന കബീർ നെയ്ത്തുകാരൻ; ഇന്ന് അവന്റെ ഭാവങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടു. സത്സംഗത്തിന്റെ ഒഴികഴിവ് കൊണ്ടാണ് ഇവർ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. കാശിയിലെ ജനങ്ങൾ കബീർ ജിയുടെ ശിഷ്യന്മാരെ കൊണ്ടുവന്ന് കാണിക്കുകയായിരുന്നു - നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി നോക്കൂ, അവൻ മദ്യപിക്കുകയും ഒരു വേശ്യയുമായി പരസ്യമായി വിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ദൈവിക കർമ്മം കൊണ്ട്, ആ വ്യാജ അറുപത്തിനാല് ലക്ഷം ശിഷ്യന്മാർ കബീർ ജിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു, മുമ്പത്തെ ആരാധനാരീതി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. പൊതുജന അഭിപ്രായത്തിൽ കുടുങ്ങി അവർ ഗുരുവിൽ നിന്ന് അകന്നു. ഡൽഹി ചക്രവർത്തി സിക്കന്ദർ ലോധി കാശിയിൽ വന്നപ്പോൾ കബീർ പരമാത്മാവ് ഇത്തരം ദൈവിക പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് സിക്കന്ദർ ലോധി ചക്രവർത്തി കാശിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. നെയ്ത്തുകാരൻ കബീർ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്യുന്നതായി ഖാജിമാരും പണ്ഡിറ്റുകളും ചക്രവർത്തിയോട് പരാതിപ്പെട്ടു. നാണംകെട്ട് എല്ലാം നശിപ്പിച്ച് ആനപ്പുറത്തിരുന്ന് ഒരു വേശ്യയുമായി പരസ്യമായി ഒരു തെറ്റായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അയാൾ മദ്യം കഴിക്കുകയായിരുന്നു. അവനെ ഉടൻ പിടികൂടി ഗംഗയിൽ മുക്കി കൊല്ലാൻ ചക്രവർത്തി ഉത്തരവിട്ടു. ചക്രവർത്തി സിക്കന്ദർ ലോധി തന്നെ കബീർ ജിയുടെ കൈകളിലും കാലിലും വിലങ്ങുകളും കഴുത്തിൽ ഇരുമ്പ് കോളറും ഇട്ടു. കബീറിനെ ഒരു ബോട്ടിൽ ഇരുത്തി, അദ്ദേഹത്തെ നദിയുടെ ന

ടുവിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, പട്ടാളക്കാർ നദിയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. കൈവിലങ്ങുകളും ചങ്ങലകളും ഇരുമ്പ് കോളറും പൊട്ടി നദിയിൽ വീണു. ദേവൻ വെള്ളത്തിന് മുകളിൽ താമരയുടെ പോസിൽ (പത്മാസനത്തിൽ) ഇരുന്നു. ഗംഗാജലം വൃത്താകൃതിയിൽ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പരമാത്മാവ് സമാധാനത്തോടെ വെള്ളത്തിന് മുകളിൽ ഇരുന്നു. കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം കബീർ ജി ഗംഗയുടെ തീരത്ത് എത്തി. ഷെയ്ഖ് തഖിയുടെ കൽപ്പന പ്രകാരം പട്ടാളക്കാർ കബീർ ജിയെ പിടികൂടി ഒരു ബോട്ടിൽ ഇരുത്തി, പ റകിലും കാലിലും കനത്ത പാറകൾ കെട്ടി, കൈകൾ കയർ കൊണ്ട് പിന്നിൽ കെട്ടി, ഗംഗാനദിയുടെ നടുവിൽ എറിഞ്ഞു. കയറുകൾ പൊട്ടി. പാറകൾ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി. പരമ ദൈവമായ കബീർ വെള്ളത്തിന്മേൽ ഇരുന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. കബീർ ഗംഗാ ന ദിയിൽ മുങ്ങി മരിച്ചില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, പ്രകോപിതനായി, കബീർ ജിക്ക് നേരെ പീരങ്കി ഉണ്ടകൾ എറിയാൻ ഉത്തരവിടാൻ ഷെയ്ഖ് തഖി ചക്രവർത്തിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ആദ്യം, കബീർ ജിക്ക് നേരെ കല്ലെറിയുകയും വെടിയുതിർക്കുകയും അമ്പുകൾ എറിയുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ പന്ത്രണ്ട് മണിക്കൂറോളം കബീർ ജിക്ക് നേരെ പീരങ്കി ഉണ്ടകൾ പ്ര യോഗിച്ചു. ചിലത് അവിടെത്തന്നെ കരക്ക് സമീപം വീഴുന്നു; ചിലത് മറുകരയിൽ വീഴുകയായിരുന്നു; ചിലത് ദൂരെ ഏതോ കുളത്തിൽ വീണു. ഒരു പീരങ്കി ഉണ്ടയോ, കല്ലോ, വെടിയുണ്ടയോ, അമ്പോ പോലും പരമാത്മാവായ കബീർ ജിയുടെ അടുത്ത് എത്തിയില്ല. ഇതെല്ലാം കണ്ടിട്ടും കാശിക്കാർക്ക് പരമേശ്വരനെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ പരമാത്മാവായ കബീർ ജി കരുതിയത് ഇവർ വിഡ്ഢികളാണെന്നാണ്. ആ നിമിഷം തന്നെ, കബീർ ജി ഗംഗാ ജലത്തിൽ അപ്രത്യക്ഷനായി, ഭക്തനായ രവിദാസ് ജിയുടെ വീട്ടിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. നെയ്ത്തുകാരൻ കബീർ മരിച്ചുവെന്ന് കാണികൾ വിശ്വസിച്ചു ഗംഗയിൽ മുങ്ങിമരിക്കുന്നു. മണലും ചെളിയും അവന്റെ മേൽ അടിഞ്ഞു കൂടിയിരിക്കണം. ആഹ്ലാദിച്ചും നൃത്തം ചാട്ടവു ചെയ്തും എല്ലാവരും നഗരത്തിലേക്ക് പോയി. ഷെയ്ഖ് തഖി തന്റെ ടീമിനൊപ്പം ടെന്റിലേക്ക് പോയി നിങ്ങൾ ദൈവം എന്ന് വിളിച്ചിരുന്ന കബീർ മുങ്ങി മരിച്ചു എന്ന് രവിദാസ് ജിയോട് പറയാൻ. വിശുദ്ധ രവിദാസ് ജിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പാൾ അവർ കണ്ടു കബീർ ജി ഒരു ഇക്താര (ഒരു സ്ട്രിംഗ് സംഗീത ഉപകരണം) വായിക്കുന്നു ഒരു കീർത്തനവും ആലപിക്കുന്നു. ശൈഖ് തഖി അമ്പരന്നു. അവൻ ചക്രവർത്തിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി സിക്കന്ദർ ലോധിയോട് പറഞ്ഞു - കബീർ രക്ഷപ്പെട്ടു, അവൻ അവിടെ ഇരിക്കുന്നു രവിദാസിന്റെ വീട്ടിൽ. ഇത് കേട്ട് ചക്രവർത്തി സിക്കന്ദർ ലോധി പോയി സന്ത് രവിദാസിന്റെ കുടിലിലേക്ക്. ദൈവം കബീർജി അവിടെ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷനായി, ഒപ്പം ഗംഗാ നദിയുടെ മുകളിൽ ധ്യാനനിമഗ്നനായി ഇരുന്നു. ഒരുവൻ കരയിൽ ഇരിക്കുന്നതുപോലെ. സിക്കന്ദർ ലോധി ചക്രവർത്തി രവിദാസിനോട് ചോദിച്ചു, കബീർ ജി എവിടെ? സന്ത് രവിദാസ് ജി പ റഞ്ഞു, അല്ലയോ ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹം സമ്പൂർണ്ണ ദൈവമാണ്. അദ്ദേഹം അലഖ് അല്ലാഹു (പരമാത്മാ) മാത്രമാണ്. അവനെ തിരിച്ചറിയുക. അദ്ദേഹം സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്ര കാരം യജമാനൻ. അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം പോകാം. എനിക്ക് അിറ യില്ല അദ്ദേഹം എവിടേക്കാണ് പോയതെന്ന് ? അറിയുക. അദ്ദേഹം എല്ലാവരിലും ജീവിക്കുന്നു. ആ നിമിഷം തന്നെ ആരോ പറഞ്ഞു, കബീർ ജി ഗംഗയുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കുകയാണെന്ന് ഭക്തിയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ ആളുകളും ചക്രവർത്തിയും പ ടയാളികളും വീണ്ടും നദിയുടെ തീരത്തേക്ക് പോയി. കബീർ ജിയോട് പുറത്തിറങ്ങാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് ചക്രവർത്തി ഒരു ബോട്ടിൽ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ വഴി സന്ദേശം അയച്ചു. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ ഏറ്റെടുത്തു ബോട്ട് കബീർ ജിയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് സന്ദേശം നൽകി - സിക്കന്ദർ ചക്രവർത്തി നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു, വരൂ. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി ആ കപ്പലിൽ (വലിയ ബോട്ടിൽ) ഇരുന്നു കരയിലെത്തി.

സിക്കന്ദർ ചക്രവർത്തി അവനെ വീണ്ടും പിടികൂടി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളും കാലുകളും കെട്ടിയിട്ട് രക്ത ദാഹിയായ ആനയാൽ കൊല്ലാൻ ഉത്തരവിട്ടു.പെ ാതുജനങ്ങൾ ഒരു ഭാഗത്ത് നിന്നു. സിക്കന്ദർ ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥലത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ദൈവത്തെ കൈകാലുകൾ ബന്ധിച്ച നിലയിലാക്കി. പാപ്പാൻ (ആന ഡ്രൈവർ) ആന യെ മദ്യം കുടിപ്പിച്ചു, കബീർ ജിയെ ചവിട്ടി കൊല്ലാൻ മുന്നോട്ട് നീങ്ങി. കബീർ ജി തന്റെ അരികിൽ ഒരു സിംഹം നിൽക്കുന്നത് കാണിച്ചു. ആനയ്ക്ക് മാത്രമേ അവനെ കാണാനായുള്ളൂ. ആന കാഹളം മുഴക്കി ഭയന്ന് തിരികെ ഓടി. പാപ്പാന്മാർ അത് കൊ

ണ്ട് ഭയന്നു കാരണം അവന്റെ ജോലി നഷ്ടപ്പെടും. ആനയെ കുന്തം കയറ്റി കബീർ ജിയുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും ആന പുറകിലേക്ക് ഓടി. അപ്പോൾ പാപാനും സിംഹം അവിടെ നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു, ഭയം കാരണം ആ കുന്തം അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് താഴെ വീണു. ആന ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. പരമമായ ദൈവത്തിന്റെ ചങ്ങലകൾ കബീർജിയുടെ തകർന്നു. കബീർ ജി എഴുന്നേറ്റു, കൈകാലുകൾ നീട്ടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തല ആകാശത്തെ സ്പർശിക്കാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹന്റെ ശരീരം തിളങ്ങാൻ തുടങ്ങി. ഭയത്താൽ വിറച്ചു, സിക്കന്ദർ ചക്രവർത്തി പരമദൈവമായ കബീറിന്റെ കാൽക്കൽ വീണു. അവൻ ക്ഷമ പറഞ്ഞു, നീ ദൈവമാണ്, എന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കൂ, ഞാൻ ഗുരുതരമായ തെറ്റ് ചെയ്തു, ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു, നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഭൂമിയിൽ വന്നിരിക്കുന്ന അല്ലാഹു. അപ്പോൾ പരമേശ്വരനായ കബീർ കാശി നഗരത്തിൽ വന്ന് അതേ വേശ്യയുടെ (ഗണിക) വീടിന്റെ മുറ്റത്ത് പേ യായി ഇരുന്നു. പെൺകുട്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകൾ തടവി കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയുടെ പാദങ്ങൾ അവളുടെ തുടകളിൽ കയറ്റി വച്ചു. കുറിപ്പ്: -

ഈ വാണികളുടെ വിവർത്തനം ഹ്രസ്വമായി മുകളിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്:

ഫിർ ഗനിക കൈ സംഗ് ചലേ, ശീശി ഭരി ശരാബ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഉസ് പുരി മേം, ജുൽഹ ഭയാ ഖരാബ ।।(726)
താരി ബാജി പുരി മേം, ഭിഷ്ട് ജുലഹദി നീച് റാഹ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഗണിക സജി, ദാഹും സന്തോം ബീച്ച് ।।(727)
ഗാവത് ബൈൻ ബിലാസ്പദ്, ഗംഗാജൽ പീവന്ത് ।
ഗരീബ്ദാസ് വിഹ്വൽ ഭയേ, മത്വാലേ ഘൂമന്ത് ।।(728)
ഭടുവ ഭടുവ സബ് കഹേം, കോയി ന ജാനൈ ഖോത്സ ।
ദാസ് ഗരീബ് കബീർ കരം, ബാത് ശിർക ബോജ് ।।(729)
ദേഖോ ഗനിക സംഗി ലയി, കെഹ്തേ കൗം ഛതീസ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഇസ് ജുലഹാദി കാ, ദർശൻ ആൻ ഹദീസ് ।।(730)
ശാഹ് സിക്കന്ദർ കുൻ സുനി, ഭിഷ്ഠ് ഹ്യൂയേ ദോ സന്ത് ।
ഗരീബ്ദാസ് ച്യാരോം വരൺ, ഉഠി ലാഗേ സബ് പന്ത് ।।(731)
ഛ്യാരി വരൺ ഷട് ആശ്രം, ദോനൗം ദീൻ ഖുശാൽ ।
ഗരിബ്ദാസ് ഹിന്ദു തുരക്, പട്യാ ശഹർ ഗലി ജാൽ ।।(732)
ശാഹ് സിക്കന്ദർ കൈ ഗയേ, സുനി കബലെ അർദാസ് ।
ഗരീബ്ദാസ് തലബാം ഹുയി, പക്രെ ദോനൗം ദാസ് ।।(733)
കഹൗ കബീർ യൗഹ ക്യാ കിയാ, ഗനിക ലിന്നി സംഗ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഭൂലേ ഭക്തി, പര്യാ ഭജൻ മേ ഭംഗ് ।।(734)
സുനോ സിക്കന്ദർ ബാദ്ശാഹ്, ഹംരി അർജ് ആവാജ് ।
ഗരീബ്ദാസ് വഃ രാഖിസി, ജിൻ യൗഹ സാജ്യ സാജ് ।।(735)
ജാടിയാം തൊക ജൻജീർ ഗൽ, ശാഹ സിക്കന്ദർ ആപ് ।
ഗരീബ്ദാസ് പദ് ലീൻ ഹൈ, താരി അജപാ ജാപ് ।।(736)
ഹാത്തോം ജഡി ഹത്കഡി, പഗ് ബേഡി പഹിരായ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ബീച്ച് ഗാഗ് മേം, തഹം ദീൻഹ ചിറ്കായ് ।।(737)
ഝഡി ഗയേ തൊങ്ക ജൻജീർ സബ്, ലഗൈ കിനാരൈ ആയ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ദേഖൈ ഖലക്, സിയോം കാജി ബാദ്ശാഹ് ।।(738)
നീചേ നീചേ ഗംഗാജൽ, ഉപർ ആസൻ ധീർ ।
ഗരീബ്ദാസ് ബൂഡൈ നഹിം, ബൈഠേ അധർ കബീർ ।।(739)
യോഹ് അചരജ് കൈസാ ഭയാ, ദേഖൈം ദോനോം ദീൻ ।
ഗരീബ്ദാസ് ഖാജി കഹേം, ബാന്ധി ദിയാ ജല് സീൻ ।।(740)
ഗൽ മേ ഫാംസി ടാരി കരി, ബാംധൗ ശിലാ സുധാരി ।
ഗരീബ്ദാസ് യൗ ജുലഹദി, ജബ് ബൂഡൈ ഗംഗാധാർ ।।(741)
ശിലാ ധാരി ജബ് നാവ് മേ, ബാന്ധി ഗലൈ കബീർ ।
ഗരീബ്ദാസ് ഫന്ത് ടൂട്ടി കൈ, നാ ടൂബൈ ജൽനീർ ।।(742)
ശിലാ ചലി ശാഹ് ഔർ കൗം, ദേഖത് കാശി ഖ്യാൽ ।
ഗരീബ്ദാസ് കബീർ കാ ആസൻ അധർ ഹമാൽ ।।(743)
തീർ ബാണ് ഗോലി ചലൈം, തോപ്പ് റഹ്കല്യൗം ശോർ ।
ഗരീബ്ദാസ് ഉസ് ജുലഹാദികൈ, ഗയി ഏക് നഹിം ഓർ ।।(744)
അധർ ധാർ ഗോലെ ബഹൈം, ജൽകൈ ബീച്ച് ഗഭാക്ക് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഉസ് ജുലഹാദി പർ, ശസ്ത്ര് ഛൂട്ടൈം ലാഖ് ।।(745)

തോപ്പ് റഹ്കലേ സബ് ചലൈം, തീർ ബാൻ കമാൻ ।
ഗരീബ്ദാസ് വഹ് ജുലഹാദി, ജൽ പർ രഹൈ അമാൻ ।। (746)
അധരി ധാർ അപാർ ഗതി, ജല് പരി ലഗി സമാധി ।
ഗരീബ്ദാസ് നിജ് ബ്രഹ്മപദ്, ഖേലൈം ആദി അനാദി ।। (747)
ജുലുമീ ഹുവാ ബൂടൈ നഹിം, ശസ്ത്ര് ലഗേ ന ബാണ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഇബ് കൗൻ ഗതി, കൈസൈം ലീജൈ പ്രാണ് ।। (748)
ലഗീ സമാധി ആഗാധ് മേ, ബിഛൈ കാശി ഗംഗ ।
ഗരീബ്ദാസ് കിലോല സർ, ചുഹൈം ചരൺ തരംഗ് ।। (749)
ഛ്യാരി പഹർ ഗോലെ ബഗേ, ധമീ മുലക് മൈതാന ।
ഗരീബ്ദാസ് പോഖർ സുഖൈം, രഹേ കബീർ അമാൻ ।। (750)
അപ്നി കർനി സബ് കരി, ഥാകെ ദോനൗം ദീൻ ।
ഗരീബ്ദാസ് അബ് ജുലഹാദി, പൈഠി ഗയേ ജൽമീൻ ।। (751)
ടൂബ്യാ ടൂബ്യാ സബ് കഹൈം, ഹോ ഗയേ ഗാരത് ഗോർ ।
ഗരീബ്ദാസ് കബലേ ധനീ, തും ആഗേ ക്യാ ജോർ ।। (752)
ആനന്ദ് മംഗൾ ഹോത് ഹൈ ബഖ്തൈം ബധായി ബെഗ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഉസ് ജുലഹാദി പർ ഫിർ ഗയി രേതീ രേഥ് ।। (753)
ഹസ്തീ ഘോഡേ ചടത് ഹൈ, പാൻ മിഠായി ചീർ ।
ഗരീബ്ദാസ് കാശി ഖുസി, ബൂഡെ ഗ്യാഗ് കബീർ ।। (754)
ജാവോ ഘ്വരി റൈദാസ്കൈ, ഹിൽകാരേ ഹജൂർ ।
ഗരീബ്ദാസ് ഖുസിയ കഹൗ, കഹിയോ നഹിം കസൂർ ।। (755)
ഝാലരി ട്രോലക് ബജത് ഹൈ, ഗാവൈം ശബ്ദ് കബീർ ।
ഗരീബ്ദാസ് റൈദാസ് സംഗി, ദൊനൗം ഏകഹി തീർ ।। (756)
ഖാജി പണ്ഡിറ്റ് സബ് ഗയേ, ശാഹ സിക്കന്ദർ ഉഠ് ।
ഗരീബ്ദാസ് റൈദാസ്കൈ, ഭേഷ് ഗയേ ജട്ജൂട്ട് ।। (757)
കോഠി കുഠ്ലേ സബ് ഝകേ, ബാസൻ ഠീംടർ ഗോലി ।
ഗരീബ്ദാസ് റഹ്ദാസ് സുനൗം, കഹാം ഗയേ വഹ് ബോൽ ।। (758)
വേ പ്രഗട് പൂർണ് പുരുഷ് ഹേ, അബിനാശീ അലഖ് അല്ലാഹ ।
ഗരീബ്ദാസ് റൈഹ്ദാസ് കഹേം, സുനൗം സിക്കന്ദർ ശാഹ് ।। (759)
സൂരജ്മുഖി ശുഭാംന സർ, ഖിലേ ഫൂൽ ഗുൽജാർ ।
ഗരീബ്ദാസ് ഖാജി പണ്ഡിറ്റ്, കർത്താ ശാഹ് പുകാർ ।। (760)
ശാഹ് സിക്കന്ദർ ഫിർ ഗയേ, ഹം ഗംഗാ കൈ തീർ ।
ദാസ് ഗരീബ് കബീർ ഹരി, ബൈഠേ ഊപർ നീർ ।। (761)
ബൈഠീ മലാഹ് ജിഹാജ് മേം, ഗയേ ധാർ കൈ ബീച്ച് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഹരി ഹരി കരൈം, പ്രേം ഫുഹാരേ സീച്ച് ।। (762)
കരി അരജ് മലാഹ് തഹം, ദീൻ ദുനീ ബാദ്ശാഹ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ആസൻ ഉധർ, ലഗീ സമാധി ജുലാഹ ।। (763)
ഭംവർ ഫിരത് ഹേ ഗംഗ ജല്, ഫൂൽ ഉഗാനേ കോടി ।
ഗരീബ്ദാസ് തഹാം ബന്ദഗീ, ഹരിജൻ ഹരി കി ഓഠ് ।। (764)
സങ്കൽ സീടി ലായ് കരി, ഉതരേ തഹാം മലാഹ ।
ഗരീബ്ദാസ് ഹം ബന്ദഗീ, യാദ് കിയേ ബാദ്ശാഹ് ।। (765)
ബൈഠ് കബീർ ജഹാജ് മേം, ആയേ ഗംഗാ ഘാട്ട് ।
ഗരീബ്ദാസ് കാശി ഥകീ, ഹാ ബൗഹ ബിധി ബാട്ട ।। (766)

വിവർത്തനം: - വാണി നമ്പർ. 726-730:- തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പരീക്ഷിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ കബീർ ദൈവം ഒരു കുപ്പിയിൽ ഗംഗാ നദിയിലെ വെള്ളം നിറച്ചു. കാശി നഗരത്തിലെ പ്രശസ്ത വേശ്യയ്ക്കും സന്ത് രവിദാസ് ജിക്കുമൊപ്പം ഒരു വാടക ആനയുടെ പുറത്ത് കയറി, കാശി നഗരത്തിലെ പ്രധാന മാർക്കറ്റിന്റെ തെരുവുകളിൽ കറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. കുപ്പിയിലെ വെള്ളം കുടിക്കുകയായിരുന്നെങ്കിലും മദ്യം കുടിക്കുന്നത് പോലെയാണ് അദ്ദേഹം പെരുമാറിയത്. രവിദാസ് ജിയാണ് ആനയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കയറിയത്. അവന്റെ പുറകിൽ വേശ്യ ഇരുന്നു. വേശ്യയുടെ പിന്നിൽ കബീർ ജി ഒരു കാമുകനെപ്പോലെ അഭിനയിക്കുന്നു വേശ്യയുടെ കഴുത്തിൽ കൈവച്ച് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ട് കാശി നഗരവാസികൾ കൈകൊട്ടി പറഞ്ഞു: നോക്കൂ, താഴ്ന്ന ജാതിയിലെ നെയ്ത്തുകാരൻ കബീർ മദ്യപിച്ച് വേശ്യയുടെ കഴുത്തിൽ കൈവച്ച് അലയുന്നു. കബീർ ദേവ് സ്തുതി ഗീതങ്ങളും ഭക്തിയുടെ കവിതകളും ആലപിച്ചുകൊണ്ട് ആടിക്കൊിരുന്നു. പൊതുജനം ചിന്തിച്ചു - അവൻ

കീർത്തനങ്ങൾ പാടുന്നു, വേശ്യയെ അസഭ്യമായി പറ്റിക്കുന്നു. അവൻ നാണം കെട്ടവനായിപ്പോയിരിക്കുന്നു. കാശി നഗരത്തിലെ എല്ലാ പൗരന്മാരും കബീർ ജിയെ *ഭടാ ഭടാ* എന്ന് വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു വ്യഭിചാരി, എന്നാൽ ദൈവം കബീർ സദ്ഗുരു രൂപത്തിൽ നിരവധി ശിഷ്യന്മാർക്ക് ദീക്ഷ നൽകിയ ഈ രഹസ്യം ആരും മനസ്സിലാക്കിയില്ല. അവരുടെ പാപ ഭാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞകൾ ശിഷ്യന്മാർ അനുസരിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം അവരുടെ ഭാരത്തിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടുകയായിരുന്നു. ഈ ദൈവിക പ്രവൃത്തി കണ്ടപ്പോൾ, ശിഷ്യന്മാർ (നാം ദീക്ഷ) ദീക്ഷ ഉപേക്ഷിക്കുകയും കബീർ ജിയിൽ നിന്ന് പിന്തിരിയുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കാൻ സത്സംഗത്തിന് പോകുന്നത് പോലും അവർ നിർത്തി. ഏത് ശിഷ്യന്മാരാണ് നാമം (മന്ത്രം) ഉപേക്ഷിച്ചത്, കബീർ ജി അവരുടെ ഭാരം തന്റെ തലയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കി. കാശി നഗരത്തിലെ മുപ്പത്തിയാറു സമുദായങ്ങളിലെ ആളുകൾ പറഞ്ഞു - നോക്കൂ, അവന്റെ കൂടെ ഒരു (ഗണിക) വേശ്യയു ണ്ട്. ഈ നെയ്ത്തുകാരൻ കബീറിനെ കാൽ പോലും ഒരാൾക്ക് പാപം സംഭവിക്കുന്നു.

വാണി സംഖ്യയുടെ വിവർത്തനം. 731-754:- അക്കാലത്ത്, ഡൽഹിയിലെ രാജാവായ സിക്കന്ദർ ലോധി കാശിയിൽ താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, കാരണം അദ്ദേഹം പഴയ ഇന്ത്യയുടെ മുഴുവൻ ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. ചെറിയ സംസ്ഥാനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ കീഴിലായിരുന്നു. കാശി നഗരത്തിലെ രാജാവായ ബിർദേവ് സിംഗ് ബഗേലും സിക്കന്ദറിന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നു. ഡൽഹി രാജാവ് സിക്കന്ദർ ലോധി നഗരം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ കബീർ ദൈവവും അത്ഭുതകരമായ ദിവ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എല്ലാ മതങ്ങളിലെയും എല്ലാ മനുഷ്യരും മറ്റെല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും തന്റെ മക്കളാണെന്ന് പരമേശ്വരന് അറിയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനത്താൽ അവർ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു പിതാവെന്ന നിലയിൽ, പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറും തന്റെ മക്കളെ കാലബ്രഹ്മിന്റെ പിടിയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എങ്ങനെയെങ്കിലും സിക്കന്ദർ എന്റെ കഴിവിനെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാകണമെന്നും തന്റെ ഭരണ പ്രദേശത്ത് തന്റെ യഥാർത്ഥ അറിവ് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം എന്നെ സഹകരിക്കണമെന്നും സ്വന്തം മോക്ഷം നേടണമെന്നും പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ആഗ്രഹിച്ചു.

ഹിന്ദു ഗുരുവും, ബ്രാഹ്മണരും, മുസ്ലീം, ഖാജിമാരും, മുല്ലമാരും ഇന്ത്യയിൽ ഒരിക്കലും പരസ്പരം നന്നായി ഇണങ്ങിയിട്ടില്ല. അവർ എപ്പോഴും മതത്തിന്റെ പേരിൽ ചില സംഘർഷങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കബീർ ജിയിൽ തെറ്റ് കപ്പോൾ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ച് കബീർ ജിയെ ശക്തമായി എതിർത്തു. കാരണം, ഇരു മതങ്ങളിലെയും പ്രബോധകരുടെ അറിവ് തെറ്റാണെന്ന് കബീർ ദൈവം തെളിയിച്ചിരുന്നു. ഈ മതപ്രഭാഷകർക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഇവയെല്ലാം പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ അറിവും ഭക്തിയും നൽകുന്നു. തൽഫലമായി, ആരാധകർക്ക് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ആത്മീയ നേട്ടവും ലഭിക്കുന്നില്ല.

കബീർ ജിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചവർക്ക് തൽക്ഷണം പ്രയോജനം ലഭിക്കുമായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് അറുപത്തിനാല് ലക്ഷം ശിഷ്യന്മാരെ കബീർ ദൈവം നേടിയെടുത്തത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. എല്ലാവരും നേരത്തെ വളരെ വിഷമത്തിലായിരുന്നു. ദീക്ഷയിൽ നിന്നും അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നും എല്ലാവരുടെയും വിഷമങ്ങൾ നീങ്ങി എല്ലാവരും സന്തോഷവതികളായി. ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളും വലിയ തോതിൽ കബീർ ജിയുടെ ശിഷ്യന്മാരായി. ഇക്കാരണത്താൽ, മതപ്രഭാഷകർ (മത ഗുരുക്കൾ) കബീർ ജിയോട് കടുത്ത അസൂയയുള്ളവരായിരുന്നു. ഈ അവസരം അവർ മുതലെടുത്തു. ഡൽഹി ചക്രവർത്തി ഇവിടെയുന്നെ അവർ കരുതി. ഇന്ന് നമുക്ക് ഈ നെയ്ത്തുകാരന് വധശിക്ഷ ലഭിക്കും. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ച് ഇരു മതങ്ങളിലെയും ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ സിക്കന്ദർ രാജാവിന്റെ വിശ്രമകേന്ദ്രത്തിലേക്ക് പോയി. കാരണം മനസ്സിലാക്കിയ സിക്കന്ദർ രാജാവ് പൊതുജനങ്ങളെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ തന്നെ ആ കബീറിനെ ഞാൻ അറസ്റ്റു ചെയ്ത് കൊല്ലും. സന്ത് രവിദാസിനെയും ദൈവം കബീറിനെയും ഭടന്മാർ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. കബീർ ജി കുറ്റം സമ്മതിച്ചതിന

ാൽ സന്ത് രവിദാസിനെ വിട്ടയച്ചു. കബീർ ജി പറഞ്ഞിരുന്നു, രവിദാസിന്റെയോ, ഗണികയുടെയോ ഒരു തെറ്റും ഇല്ല, ഞാൻ എല്ലാം ചെയ്തു.

പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീറിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ സിക്കന്ദർ ലോധിയുടെ ഭേദപ്പെടുത്താനാവാത്ത രോഗം ഭേദമാക്കികൊടുത്തിരുന്നു. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ രാജാവിന്റെ മുന്നിൽ വച്ച് രാജാവായ സിക്കന്ദർ ലോധിയാൽ കൊല്ലപ്പെട്ട സ്വാമി രാമാനന്ദിനേയും, ആൺകുട്ടിയായ കമാലിനേയും, പെൺകുട്ടി കമാലിയേയും, പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചു. സിക്കന്ദർ രാജാവും കബീർ ജിയെ തന്റെ ഗുരുവായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു, എന്നാൽ ധാരാളം ആളുകളെ കാണുകയും അത് മാപ്പർഹിക്കാത്ത കുറ്റമായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തു, തന്റെ ഭരണത്തിൽ ക്രമസമാധാനം നിലന ിർത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ, സിക്കന്ദർ ലോധി കബീർ ജിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. എന്നിട്ടും, ഗുരുവിന്റെ അലങ്കാരം മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു, ഓ കബീർജീ നിങ്ങൾക്ക് ഇത്രയും ഉദാത്തമായ ചിന്തകളുണ്ടായിരുന്നു. നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്തത്? നിങ്ങൾ ഒരു വേശ്യയെ കൂടെ കൊണ്ടുപോയി. നിങ്ങൾ ഭക്തി മറന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭക്തി അതായത് നാമം (മന്ത്രം) വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടു. . നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭക്തി നശിപ്പിച്ചു. കബീർ ജി മറുപടി പറഞ്ഞു, ഓ സിക്കന്ദർ ചക്രവർത്തി നിങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം ശ്രദ്ധിക്കുക. എല്ലാ (ബ്രഹ്മാണ്ഡ) പ്രപഞ്ചങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ച ശേഷം അവയെ സുരക്ഷിതമാക്കിയ പരമാത്മാവ് എന്നെയും സംരക്ഷിക്കും. പൊതുജനങ്ങളെ സമാധാനിപ്പിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ, സിക്കന്ദർ ലോധി രാജാവ് തന്നെ പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിന്റെ കൈകളിലും കാലുകളിലും കഴുത്തിലും ചങ്ങലകൾ ഇട്ടു ഗംഗാ നദിയുടെ മധ്യത്തിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലാൻ ഉത്തരവിട്ടു. രാജാവിന്റെ കൽപ്പന പ്രകാരം, കബീർ ജിയെ ഒരു ബോട്ടിൽ ഗംഗയുടെ മധ്യഭാഗത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടു.

പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീറിന്റെ കൈകളുടെയും കാലുകളുടെയും കഴുത്തിന്റെയും ചങ്ങലകൾ പൊട്ടി വെള്ളത്തിൽ വീണു, കബീർ ജലത്തിന്റെ ഉപ രിതലത്തിൽ ഇരുന്നു. ഇതുകണ്ട് ഖാജിമാർ പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹം മന്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് ജലത്തെ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ണ് അവൻ മുങ്ങി മരിക്കാത്തത്. കബീർ ജി ജലോപരിതലത്തിൽ കുറെ നേരം ഇരുന്നു. തുടർന്ന് ഗംഗാ നദിയുടെ തീരത്തുള്ള അതേ സ്ഥലത്തുനിന്നും ബോട്ടിൽ കയറ്റി കൊണ്ടുപോയി. ഗംഗാ നദിയുടെ തീരത്ത്, ആയിരക്കണക്കിന് കാണികൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. സിക്കന്ദർ രാജാവും ഒപ്പമു ണ്ടായിരുന്നു. ഖാജിമാരും മുല്ലമാരും ബ്രാഹ്മണരും പരസ്പരം ചർച്ച ചെയ്ത ശേഷം രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു: അവന്റെ കഴുത്തിൽ കനത്ത പാറ കെട്ടി നദിയുടെ മധ്യത്തിൽ നിർത്തണം, അപ്പോൾ അവൻ മുങ്ങിപ്പോകും. കബീർ ജിയെ ഒരു ബോട്ടിൽ ഇരുത്തി കഴുത്തിൽ കട്ടിയുള്ള ഇരുമ്പ് ചങ്ങലകൊണ്ട് കനത്ത പാറക്കെട്ട് കെട്ടി ഗംഗാ നദിയുടെ നടുവിലെ വെള്ളത്തിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ചങ്ങല പൊട്ടി. ജലോപരിതലത്തിൽ അതിവേഗം പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പാറ സിക്കന്ദർ രാജാവിന്റെ നേർക്ക് വന്നു. കബ ീർ ജി ഒരു (സുഖാസനത്തിൽ) അനായാസമായ പോസിൽ വെള്ളത്തിനു മുകളിൽ കാലു കുത്തി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അടിയിൽ അഗാധമായ വെള്ളം ഒഴുകുന്നു ായിരുന്നു. കബീർ ദൈവം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിയില്ല. തെറിച്ചുവീഴുന്ന വെള്ളത്തിരകൾ പരമദൈവമായ കബീറിന്റെ പാദങ്ങളിൽ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ട് ഉല്ലസിച്ചുകൊിരുന്നു. രാജാവ് കബീർ ജിയെ അമ്പെയ്ത് കൊല്ലാൻ ഉത്തരവിട്ടു. ഏറെ നേരം അസ്ത്രം എറിഞ്ഞിട്ടും കബീർ ജി മരിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ ഒരു പീരങ്കി കൊണ്ടുവന്നു. പീരങ്കിഉകളും അമ്പുകളും രും കബീർ ജിയുടെ നേരെ എയ്തെങ്കിലും അവയൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റും അടുത്തെത്തിയില്ല. ചില പീരങ്കി ഉണ്ടകൾ തീരത്തിന്റെ അതേ വശത്തും ചിലത് അകലെയും നദിയിൽ വീഴാറുായിരുന്നു. വെള്ളം വറ്റിയ ദൂരെയുള്ള കുളങ്ങളിൽ ന ിരവധി പീരങ്കി ഉണ്ടകൾ വീണു. ചില പീരങ്കി ഉണ്ടകൾ ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും വീഴുന്നു. ഒരു അമ്പും പീരങ്കിയും പോലും കബീറിന്റെ അടുത്ത് എത്തിയില്ല. ഈ ശ്രമം നാല് പഹർ അതായത് പന്ത്രു മണിക്കൂർ തുടർന്നു, പക്ഷേ കബീർ ജി മരിച്ചില്ല. പരമദൈവമായ കബീർ അനശ്വരനാണ്. അനശ്വരനെ കൊല്ലാൻ ആർക്ക് കഴിയും? ഈ ദൈവിവൃത്തിയിലൂടെ അവൻ തന്റെ ശക്തി ജനങ്ങളെ കാണിക്കുകയായിരുന്നു, എന്നാൽ കാലബ്രഹ്മ് അവരുടെ ബുദ്ധിയെ വഞ്ചിച്ചു നിറുത്തി. ഇത് ഒരു സാധാരണ

മനുഷ്യനല്ലെന്ന് ആരും ചിന്തിച്ചില്ല. രാജാവും പൊതുജനങ്ങളും എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ അവനെ എങ്ങനെ കൊല്ലും? ക്രൂരതകൾ ചെയ്ത് എല്ലാവരും ക്ഷീണിതരായപ്പോൾ, ദൈവം കബീർ ഗംഗയിൽ മുങ്ങി. കബീർ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി മരിച്ചതാണെന്നാണ് രാജാവും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരും അനുമാനിച്ചത്. അവന്റെ മൃതദേഹത്തിൽ മണലും ചെളിയും അടിഞ്ഞിട്ടുകാണും. കബീർ ജിയുടെ മരണത്തിൽ ആഹ്ലാദഭരിതരായ ആളുകൾ ചെണ്ട് അടിച്ചും പാട്ടുപാടിയും നൃത്തം ചെയ്തും മധുര പലഹാരങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തും തുടങ്ങി. രാജാവ് വിശ്രമ കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് പോയി. ഖാജിമാരും മുല്ലമാരും പണ്ഡിറ്റുകളും ഒരുമിച്ച് രവിദാസിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അവിടെ അവർ അകത്തുനിന്നും കബീർ ജിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടു. അവൻ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ സ്തുതി ഗീതങ്ങൾ ആലപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. നിങ്ങൾ അനശ്വരൻ എന്ന് വിളിച്ചിരുന്ന കബീർ മരിച്ചുവെന്ന് രവിദാസ് ജിയോട് പറയാൻ മതഗുരുക്കൾ പോയിരുന്നു. അവർ വീടിനുള്ളിൽ കയറിയപ്പോൾ കബീർ ജി രവിദാസ് ജിയുടെ അരികിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇരുവരും സ്തുതിഗീതങ്ങൾ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇത് കണ്ട് അവർ തിരികെ പോയി കബീർ മരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് സിക്കന്ദറിനെ അറിയിച്ചു. രവിദാസിന്റെ വീട്ടിലാണ് അയാൾ ഇരിക്കുന്നത്. കാശിയിലെ ഖാജിമാരും മുല്ലമാരും പണ്ഡിറ്റുകളുമായ ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ രവിദാസ് ജിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അവിടെ കബീർ ജിയെ കണ്ടില്ല. അവർ രവിദാസ് ജിയോട് ചോദിച്ചു, കബീർ എവിടെ? അവൻ പറഞ്ഞു, അദ്ദേഹം ഇവിടെ നിന്ന് പേയതേയുള്ളൂ. എന്ന് പറഞ്ഞു - ഞാൻ ഗംഗയിൽ കുളിച്ച് മടങ്ങാം. എന്ന് കബീർജി പറഞ്ഞു. രാജാവും ജനങ്ങളും ഗംഗാ തീരത്തിന്റെ അതേ ഭാഗത്തേക്ക് പോയപ്പോൾ, കബീർ ദേവൻ മുമ്പത്തെപ്പോലെ ജലത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അദ്ദേഹം നദിയുടെ മധ്യഭാഗത്തായിരുന്നു ഇരുന്നത്. ഒരു കടത്തുകാരനും മറ്റു ചിലരും ഒരു ചെറിയ കടൽക്കപ്പലിൽ പോയി സിക്കന്ദർ രാജാവ് നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു. ചങ്ങലകളാൽ കപ്പലിൽ കെട്ടിയ ഒരു ഗോവണി വെള്ളത്തിൽ തൂക്കിയിട്ടു. കബീർ ജി പടികൾ കയറി, കപ്പലിൽ ഇരുന്നു, ഗംഗയിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി. ഉടൻ തന്നെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു.

പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിനെ കൊല്ലാനുള്ള രക്തദാഹിയായ ആനയുടെ തെറ്റായ ശ്രമം

ഖൂനി ഹാത്തി മസ്ത് ഹേ, പഗ് ബന്ധേ ജൻജീർ ।
ഗരീബ്ദാസ് ജഹാം ടാരിയ, മസക് ബാന്ധി കബീർ ।। (767)
സിംഹ് രൂപ് സാഹിബ് ധര്യ, ഭാഗേ ഉൾഠേ ഫില ।
ഗരീബ്ദാസ് നഹിം സമജ്തി, യഹ ദുനിയ ഖലീൽ ।। (768)
ബനേ കെഹ്രി സിംഹ് ജിത്, ചൗൻർ ശിഖർ അസ്മാൻ ।
ഗരീബ്ദാസ് ഹസ്തി ലക്യാ, ദിഖൈ നഹിം ജിഹാംന ।। (769)
കൂട്ടൈ ശീശ മഹാവതം, അങ്കുഷ് ഷീർ ഗർഗാപ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഉൽഠാ ഭഗൈ, താരി ദിജൈ ഥാപ് ।। (770)
ഭാലേ കൊഖൗ മാരിയേ, ചർഖി ഛൂഠൈ പാഖ് ।
ഗരീബ്ദാസ് നഹിം നികട് ജായ്, കിൽകി ദേവൈ ലാഖ ।। (771)
ജൈസി ഭക്തി കബീർ കി, ഐസി കരേ ന കോയ് ।
ഗരീബ്ദാസ് കുഞ്ജർ ഥകേ, ഉലഠേ ഭാഗേ റോയ് ।। (772)
ദൂമ ഗോവൈ മൂടി ധുനൈ, സൈൻ ന സംഭൈ ഏക് ।
ഗരീബ്ദാസ് ദീഖൈ നഹിം, അംഗൈ ഖടാ അലേഖ് ।। (773)
പീലവാൻ ദേഖ്യ തഖൈ, ഖടാ കെഹ്രി സിംഗ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ആയേ തുഹം, ധാരി മൗലാ ബഹു രംഗ് ।। (774)
ഉതരേ മൗലാ അരസ് ഥൈ, ഭാവ് ഭക്തി കൈ ഹെത ।
ഗരീബ്ദാസ് തബ് ശാഹ് ലഖേ, കബീർ പുരുഷ് സഹേത് ।। (775)
ലീലാ കീ കബീർ നേ, ദോ രൂപ് മേം രഹേ ദീസ ।
ഗരീബ്ദാസ് കബീർ കൈ, പാസ് ഖഡെ ജഗദീഷ് ।। (776)
ജംഭായി അംഗഡായിയാം, ലംബേ ഭയേ ദംയാൽ ।
ഗരീബ്ദാസ് ഉസ് ശാഹ കൂം, മാനൗ ദശരിയ കാൽ ।। (777)
കോടി ചന്ദ്ര ശശി ഭാൻ മുഖ്, ഗിരദ് കുണ്ഡ് ദുമ ലീൽ ।
ഗരീബ്ദാസ് തഹാംനാ ടികെ, ഭാഗി ഗയേ രൺഫീൽ ।। (778)

നയൻ ലാൽ ഭൗഹ പീത് ഹൈ, ടുംഗർ നകം പഹാർ ।
ഗരീബ്ദാസ് ഉസ് ശാഹ് കും, സിംഹ് രൂപ് ദീദാർ ।। (779)
മസ്തക് ശിഖർ സ്വർഗ് ലഗ്, ദീരഖ് ദെഹ് ബിലൻദ ।
ഗരീബ്ദാസ് ഹരി ഊത്രേ, കാഠൻ ജം കെ ഫന്ത് ।। (780)
ഗിരദ് നാഭി നിർഭെ കലാ, ദുദ്കാരൈ നഹിം കോയേ ।
ഗരീബ്ദാസ് ത്രിലോകി മേ, ഗാജ് താസ് കി ഹോയേ ।। (781)
ജ്യുയം നർസിൻഹ് പ്രഹ്ലാദ്കൈ, യും വഹ് നരസിംഹ് ഏക് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഹരി ആയ്യ, രാഖൻ ജനകി ടെക്ക് ।। (782)
ബാർ ബാർ സതായാ കർ, മസ്തക് ലീന ഭാർ ।
ഗരീബ്ദാസ് ശാഹ് യൗ കഹൈ, ബക്സൗ ഇബ്കി ബാർ ।। (783)
തഹാം സിംഹ് ല്യൗലീൻ ഹുഹാ, പർച്ച ഇബ്കി ബാർ ।
ഗരീബ്ദാസ് ശാഹ് യൗ കഹൈ, അല്ലാഹ് ദിയാ ദീദാർ ।। (784)
സുൻ കാശി കേ പണ്ഡിതൗ, ഖാജി മുല്ല പീർ ।
ഗരീബ്ദാസ് ഇസ്കെ ചരൺ ല്യൗഹ, അലഹ് അലേഖ് കബീർ ।। (785)
യൗഹ കബീർ അല്ലാഹ് ഹൈ, ഉതരേ കാശി ധാം ।
ഗരീബ്ദാസ് ശാഹ് യൗ കഹൈ, സഗർ മൂയേ ബെ കാം ।। (786)
ഖാജി പണ്ഡിറ്റ് റൂട്ടിയ, ഹം ത്യാഗ്യ യോ ദേശ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഷഷ്ട്ദൽ കഹൈ, ജാദു സിഹർ ഹമേശ് ।। (787)
ഇൻ ജാദു ജന്തർ കിയാ, ഹസ്തി ദിയാ ഭഗായ് ।
ഗരീബ്ദാസ് ഇത് നാ രഹൈ, കാശി ബിടരി ജായ് ।। (788)
കാശി ബിടരി ചഹൗം ദിശാ, ദാഭൻ ഹാരാ ഏക് ।
ഗരീബ്ദാസ് കൈസേ ഥമൈ, ബിടരെ ബൗഹത് അനേക് ।। (789)

പരിഭാഷ: – വാണി നമ്പർ. 767–789: – കബീർ ദൈവത്തിന്റെ കൈകളും കാലുകളും ബന്ധിച്ച്, കൊടും കുറ്റവാളികൾക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷ നൽകുന്ന ഒരു ഗ്രൗൽ അദ്ദേഹത്തെ ഇട്ടു. ഇന്നത്തെ സ്റ്റേഡിയത്തിന് സമാനമായിരുന്നു ആ ഗ്രൗ. രാജാവും ഭാരവാഹികളും ഒരു വേദിയിൽ ഇരിക്കുന്നു. കാണികൾ മൈതാനം വളഞ്ഞിരുന്നു. ആളുകളെ കൊല്ലാൻ ആനയെ പരിശീലിപ്പിച്ചിരുന്നു. മദ്യത്തോടും രക്തത്തോടും ഉള്ള ഇഷ്ടം വളർത്തിയെടുക്കാനാണ് ഇത് ചെയ്തിരുന്നത്. രക്ത ദാഹിയായ ആന എന്നാണ് ഇതിനെ വിളിച്ചിരുന്നത്. സിക്കന്ദർ രാജാവും മറ്റ് മന്ത്രിമാരും ഇരുന്നു. ചുറ്റും ജനം നിന്നിരുന്നു. ആനക്കാരൻ (ആനപ്പുറത്ത് കയറുന്ന ഒരു പാപ്പാൻ) രക്തദാഹിയായ ആന കൊല്ലാൻ കബീർ ജിയുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടു വന്നപ്പോൾ, പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ആനയ്ക്ക് മാത്രം കാണാവുന്ന ഒരു സിംഹത്തിന്റെ രൂപ കാണിച്ചു. ആന മദ്യപിച്ചിരുന്നു. സിംഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ അത് ഭയന്ന് പുറകിലേക്ക് ഓടി. ആനക്കാരൻ കുന്തം കൊണ്ട് ആനയെ ഇടിച്ചെങ്കിലും ആന കബീർ ജിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയില്ല. അവിടെ നിൽക്കുന്ന ഒരു സിംഹത്തെ കബീർ ആനക്കാരന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ആനപ്പുറത്തിരുന്നയാളും ഭയന്ന് ആനപ്പുറത്ത് നിന്ന് വീണു. ആന ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. കബീർ ദേവന്റെ ബന്ധനം പൊട്ടി അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റു. അദ്ദേഹം നിന്ന് കൈകൾ നീട്ടി, അലറി. അദ്ദേഹം വലിയ ഉയരത്തിൽ വളർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തല ആകാശത്തെ തൊട്ടു. അനന്തമായ സൂര്യന്റെ പ്രകാശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നു. സിക്കന്ദർ രാജാവിന് മാത്രമേ ഇത് കാണാനാകൂ. രാജാവ് ഭയത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു നിലത്തിറങ്ങി, എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ, ഞാൻ ഗുരുതരമായ തെറ്റ് ചെയ്തു, എനിക്ക് ദൈവത്തിന്റെ ദർശനം ലഭിച്ചു. രാജാവ് പൊതുജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, ഇത് അള്ളാഹു അക്ബർ ആണ്, അദ്ദേഹം കബീറിന്റെ രൂപത്തിൽ ഭൂമിയിൽ വന്നിരിക്കുന്നു, അവന്റെ പാദങ്ങളിൽ സ്പർശിച്ച് സ്വയം രക്ഷിക്കൂ. പക്ഷേ, ഹതഭാഗ്യരായ ഖാജിമാരും മുല്ലമാരും പണ്ഡിറ്റുകളും പറഞ്ഞു, കബീർ ആനയെ മന്ത്രവാദം നടത്തി ഭയപ്പെടുത്തി, ഞങ്ങൾ പോകുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞ് ആ പാപാത്മാക്കളെല്ലാം പോയി. ദൈവം അവന്റെ ശരീരം സാധാരണ വലുപ്പത്തിലേക്ക് ചുരുക്കി സിംഹത്തെ അപ്രത്യക്ഷമാക്കി. അദ്ദേഹം തന്റെ കുടിലിലേക്ക് പോയി.

ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം

സമ്പൂർണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, ഗുരു പറഞ്ഞ ആരാധന പൂർണ വിശ്വാസത്തോടും സമർപ്പണത്തോടും കൂടി ചെയ്യുക.

കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചു: -

1. ക്ഷമയോടെയിരിക്കുക.

കബീർ, ധീരേ-ധീരേ രേ മനാ, ധീരേ സബ് കുച്ച് ഹോയ ।
മാലി സീച്ചേ സൗംഘടാ, സമയ് ആയേ ഫല് ഹോയേ ।।

അർത്ഥം: - ഒരു തോട്ടക്കാരൻ മാവിൻ തൈ മുളപ്പിക്കുന്നതുപോലെ. അവൻ അത് നനയ്ക്കുന്നു. കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ഒരു മുള ദൃശ്യമാകും. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം ഇടയ്ക്കിടെ നനയ്ക്കുന്നത് തുടരുന്നു. അത് രക്ഷിക്കാൻ അവൻ മുള്ളുകൾ കൊണ്ട് വേലി കെട്ടുന്നു. ഒരു മാവ് മരമാകാൻ ഏകദേശം 8-10 വർഷമെടുക്കും. തോട്ടക്കാരൻ (തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വേലക്കാരൻ) അതുവരെ ആ ചെടി നനയ്ക്കുന്നു. മാമ്പഴമായി വളരുമ്പോൾ മാമ്പഴം കായ്ക്കുന്നു. അതിൽ ധാരാളം മാമ്പഴങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു, അവന്റെ കുടുംബം അവ ഭക്ഷിക്കുകയും അവ വിറ്റ് ഉപജീവനം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ ഭക്തി മന്ത്രത്തിന്റെ വിത്ത് പാകിയ ശേഷം, അതായത് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, അത് ഉരുവിട്ട് ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് നനവ് തുടരണം. ഒരു മാമ്പഴം പോലെ, ഭക്തി എന്ന ചെടി ക്രമേണ വളർന്ന് ഒരു മരമാകുമ്പോൾ, സന്തോഷത്തിന്റെ കൂമ്പാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. മാമ്പഴം ടൺകണക്കിന് മാങ്ങകൾ കായ്ച്ചതുപോലെ; ഒരാൾ അവ ഭക്ഷിക്കുകയും അവരിൽ നിന്ന് പണം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു; അതുപോലെ, ഒരു ഭക്തന് ക്ഷമ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ക്രമേണ, അവൻ/അവൾ ഭക്തിയുടെ ഫലം ലഭിക്കാൻ തുടങ്ങും.

2.വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കുക: - പരമാത്മാവിന്റെ മഹത്വത്തിൽ പൂർണ്ണ വിശ്വാസമുള്ള ആ വ്യക്തിക്ക് മാത്രമേ പരമാത്മാ ഭക്തിയുടെ പ്രയോജനം കൊയ്യാൻ കഴിയൂ.

പരമാത്മാവിന് അസാധ്യമായിട്ട് ഒന്നുമില്ല .

രണ്ട് മഹാത്മാക്കൾ ഒരു കാട്ടിലെ പട്ടണത്തിന് പുറത്ത് തങ്ങളുടെ ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരാൾ തന്റെ വീട് ഉപേക്ഷിച്ച് നാൽപ്പത് വർഷമായി മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയായിരുന്നു. രാമനും കഴിഞ്ഞ രണ്ട് വർഷമായി തന്റെ മതപരമായ ആചാരം ചെയ്തു വരികയായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ദേവദൂത് (ദൈവങ്ങളുടെ ദൂതൻ) ദിവസേന രണ്ട് ആരാധകർക്കൊപ്പം കുറച്ച് സമയം ചെലവഴിക്കുമായിരുന്നു. രണ്ട് ആരാധകർക്ക് ഗ്രാമത്തിന്റെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും അവരുടെ ആശ്രമങ്ങളുായിരുന്നു. മൂത്തയാൾക്ക് പടിഞ്ഞാറ് ആശ്രമം ഉണ്ടായിരുന്നു, ഇളയവന് ഗ്രാമത്തിന്റെ കിഴക്ക് കാട്ടിൽ ആയിരുന്നു ആശ്രമം.എല്ലാ ദിവസവും ദേവദൂത് ഓരോരുത്തർക്കും ഒപ്പം ഒരു മണിക്കൂർ ഇരിക്കുന്നു. അവർ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. ഭക്തരായ രണ്ടുപേരും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം നല്ല സമയം ചെലവഴിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ദേവദൂതൻ മഹാവിഷ്ണുവിനോട് പറഞ്ഞു, ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ രണ്ട് പരമ ഭക്തർ കപില നഗരത്തിന് പുറത്ത് വസിക്കുന്നു. ശ്രീവിഷ്ണു പറഞ്ഞു, ഒരാൾ പരമഭക്തനാണ്, രാമത്തേത് വ്യാജഭക്ത നാണ്. ദേവദൂത് ചിന്തിച്ചു - നാൽപത് വർഷമായി ആരാധനയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ ഉറച്ച ഭക്തനായിരിക്കണം, കാരണം അയാൾക്ക് നീണ്ട താടിയും തലയിൽ നീണ്ട മുടിയും നാൽപ്പത് വർഷവും നീണ്ടതാണ് ഭക്തിയുടെ സമയം. ദേവദൂത് പറഞ്ഞു, ഭഗവാനേ നാൽപ്പതു വർഷമായി നിന്റെ ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കുന്നവൻ പരമഭക്തനായിരിക്കണം. ദൈവം പറഞ്ഞു, ഇല്ല; രണ്ടു വർഷമായി ഭക്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെയാൾ. ദൈവം പറഞ്ഞു, ദേവദൂത് അങ്ങേക്ക് എന്നെ വിശ്വാസമില്ലേ? ദേവദൂത് പറഞ്ഞു, ഭഗവാനെ അങ്ങനെയല്ല. പക്ഷേ, എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രായമുള്ള ആൾ നല്ല ഭക്തനാണെന്ന് എന്നെ വിശ്വസിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ശ്രീവിഷ്ണു പറഞ്ഞു, നാളെ അൽപ്പം വൈകി ഭൂമിയിൽ പോകൂ. വൈകിയതിന് പിന്നിലെ കാരണം ഇരുവരും ചോദിക്കും. ഇന്ന് ദൈവത്തിന് ഒരു ആനയെ സൂചി ദ്വാരത്തിലൂടെ കടത്തിവിടേണ്ടി വന്നു എന്ന് അവരോട് പറയുക. ആ ദിവ്യപ്രവൃത്തി കണ്ടിട്ടാണ് ഞാൻ വന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ വൈകിയത്. അവർ എന്ത് മറുപടി പറഞ്ഞാലും അതിൽ നിന്ന് പരമ ഭക്തൻ ആരാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കും മനസ്സിലാകും.നേരത്തെ, ദേവദൂത് ദിവസവും രാവിലെ 8

മണിക്ക് പ്രായം ചെന്ന ആളുടെ അടുത്ത്, ഏകദേശം 10 മണിക്കും ഇളയവനിലേക്കും അടുത്ത ദിവസം ഏകദേശം 12 മണിക്ക് പ്രായം ചെന്ന ആളുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. പ്രായമായ ഭക്തൻ വൈകിയതിന്റെ കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ ദേവദൂത് അവനോട് പറഞ്ഞു, ഇന്ന് 11:30 ന്, ദൈവത്തിന് ഒരു ദിവ്യ കർമ്മം ചെയ്യണം; ഞാൻ അത് കണ്ടിട്ടാണ് വന്നത്. നാല്പതു വർഷമായി ആരാധന നടത്തുന്ന ഭക്തൻ ചോദിച്ചു, ദൈവം എന്ത് ദൈവിക പ്രവൃത്തിയാണ് ചെയ്തത്? പറയൂ. ദേവദൂത് പറഞ്ഞു, ശ്രീ വിഷ്ണു ഒരു അത്ഭുതം ചെയ്തു, അവൻ ഒരു ആനയെ സൂചിയുടെ ദ്വാരത്തിലൂടെ കടത്തി. അതുകേട്ട് ഭക്തൻ പറഞ്ഞു, ദേവദൂത് കേൾക്കുന്നവർക്ക് വിശ്വസിക്കാവുന്ന തരത്തിൽ ഒരു നുണ പറയുക. ഒരു ആന സൂചിയുടെ ദ്വാരത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നത് എങ്ങനെ? എന്റെ മുന്നിൽ വെച്ച് അത് ചെയ്യൂ. ദേവദൂത് അത് മനസ്സിലാക്കി – ദൈവം പറഞ്ഞത് സത്യമാണ്. അവൻ ഒരു മൃഗമാണ്, ഒരു ഭക്തനല്ല. ദൈവം സർവ്വശക്തനാണെന്ന് ദൈവത്തിൽ പോലും അവനു വിശ്വാസമില്ല. മനുഷ്യന് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതെന്തും ദൈവത്തിന് കഴിയും. ഈ മനുഷ്യന്റെ ഭക്തി ഉപയോഗശൂന്യവും വ്യാജവുമാണ്. ദേവദൂത് അവനെ വന്ദിച്ച് യാത്രയായി, ഇളയ ഭക്തന്റെ അടുത്തേക്ക് വന്നു. വൈകുന്നതിന്റെ കാരണം ഭക്തൻ ചോദിച്ചു. ഭക്തൻ എന്തെങ്കിലും മോശം ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുമെന്ന് കരുതി ദേവദൂത് മടിയോടെ സംസാരിച്ചു. ദേവദൂത് പറഞ്ഞു, ഭക്താ, ഞാൻ എന്ത് പറയും? ദൈവം ഒരു അത്ഭുതം, ചെയ്തു, അത് കണ്ട് ഞാൻ തികച്ചും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ദൈവം ഒരു ആനയെ സൂചി ദ്വാരത്തിലൂടെ കടത്തി. ഇതുകേട്ട ഭക്തൻ പറഞ്ഞു, ദേവദൂത് ഇതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാൻ എന്താണ് ഉള്ളത്? ആനയെ വിട്ട് ഒരു സൂചിയുടെ ദ്വാരത്തിലൂടെ ഭൂമിയെ മുഴുവൻ കടത്തിവിടാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയും. ദേവദൂത് ഭക്തനെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, നിന്നെ പ്രസവിച്ച മാതാപിതാക്കൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ, ദൈവത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ ഉറച്ച വിശ്വാസത്തിന് മുന്നിൽ ഞാൻ നമിക്കുന്നു.

പ്രിയ വായനക്കാരെ ഇതൊരു ഉദാഹരണം മാത്രം. യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഒരു ഭക്തന് താൻ ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യാൻ പരമാത്മാവിന് കഴിയുമെന്ന് ദൈവത്തിൽ പൂർണ്ണ വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കണം. ദൈവത്തിന് ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല, ദൈവത്തിന് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല എന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, അപ്പോൾ അവൻ ഭക്തി ചെയ്യാൻ അർഹനല്ല. എന്തിന് ഭക്തി നാടകം കളിച്ച് സമയം കളയണം? ഈശ്വരനിൽ പൂർണ വിശ്വാസത്തോടെ ഭക്തിയുടെ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചാൽ ഒരാൾ തന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തും.

പരമാത്മാവ് ചെയ്യുന്നതെന്തും അത് നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്.

ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, ഭക്തിയുടെ പാതയിൽ ഒരു ഭക്തൻ എത്ര കഷ്ടപ്പാടുകൾ നേരിട്ടാലും, പരമാത്മാവ് എന്ത് ചെയ്താലും അത് ഭക്തന്റെ ക്ഷേമത്തിന് വേണ്ടിയാണെന്ന് ഒരാൾ ചിന്തിക്കണം.

കഥ:- ഒരു രാജാവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ (മഹാമന്ത്രി) ജനറൽ സെക്രട്ടറിയും ഒരു ഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു. ജനറൽ സെക്രട്ടറിക്ക് പൂർണ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും രാജാവിന് സത്സംഗം കേൾക്കാൻ സമയം കുറവായിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ, അദ്ദേഹത്തിന് ദൈവത്തിന്റെ നിയമത്തെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായി പരിചിതമായിരുന്നില്ല, പക്ഷേ അദ്ദേഹം തന്റെ ഭക്തി ഭക്തിയോടെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. രാജാവ് എപ്പോഴും ജനറൽ സെക്രട്ടറിയെ കൂടെ നിർത്തുമായിരുന്നു. അവൻ അവനെ ഏറ്റവും ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ പേരിൽ ഒരു മന്ത്രിക്ക് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയോട് അസൂയ തോന്നി. രാജാവിന്റെ കണ്ണിൽ പെടാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം രാജാവിന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയെ പറ്റി ചീത്ത പറയുമായിരുന്നു. രാജാവ് തന്നെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയാക്കണമെന്ന് ആ മന്ത്രി ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനായി രാജാവിനോട് ആവർത്തിച്ച് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു, രാജാവേ, ഈ ജനറൽ സെക്രട്ടറി വിശ്വാസയോഗ്യനല്ല, അവൻ നിങ്ങളെ എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ചതിച്ചേക്കാം. ഒരു ദിവസം, രാജാവും ജനറൽ സെക്രട്ടറിയും, ആ സഹമന്ത്രിയും മറ്റ് മന്ത്രിമാരും മറ്റൊരു നഗരത്തിലേക്ക് പേ

ാകാൻ തയ്യാറായി കൊട്ടാരത്തിന്റെ ഹാളിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. രാജാവ് തന്റെ വാൾ പുറത്തെടുത്ത് അതിന്റെ മൂർച്ച പരിശോധിക്കാൻ തുടങ്ങി, അതേ സമയം അദ്ദേഹം മറ്റ് മന്ത്രിമാരോടും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തൽഫലമായി, രാജാവിന്റെ ഒരു വിരൽ മുറിഞ്ഞ് തറയിൽ വീണു. സഹമന്ത്രി പറഞ്ഞു: അല്ലയോ രാജാവേ എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? നമ്മുടെ രാജാവ് വളരെ സുന്ദരനാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് ഇത് വളരെ ദൗർഭാഗ്യകരമായ ദിവസമാണ്. ഓ എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? ജനങ്ങളുടെ ഏത് ഭാരം നിങ്ങൾ സ്വയം ഏറ്റെടുത്തു? സംഭവിച്ചതെല്ലാം നല്ലത്, ദൈവം ചെയ്യുന്നതെന്തും നല്ലതിന് എന്ന് ജനറൽ സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞു. രാജാവിന് വേദനിച്ചു, അതിന്റെ മുകളിൽ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ, ജനറൽ സെക്രട്ടറിയോട് ദേഷ്യം തോന്നി, അയാളെ ജയിലിൽ അടയ്ക്കുക എന്ന് സൈനികരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. അതുതന്നെ ചെയ്തു. രാജാവ് സഹമന്ത്രിയെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ചു. അറ്റുപോയ വിരലിന് രാജാവ് വൈദ്യചികിത്സ നടത്തി. ആറുമാസത്തിനുള്ളിൽ വിരലിലെ മുറിവുണങ്ങി. വേദന ഇല്ലായിരുന്നു. രാജാവിന് ഇപ്പോൾ വലതു കൈയിൽ മൂന്ന് വിരലുകളും പെരുവിരലും ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ പുതിയ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയിൽ രാജാവ് അങ്ങേയറ്റം സന്തുഷ്ടനായിരുന്നു. അവസരം കിട്ടിയതുകൊണ്ട് രാജാവിനോട് പറയുമായിരുന്നു, രാജാവേ, നിങ്ങളെ ചതിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പലതവണ പറഞ്ഞിരുന്നു, വിരൽ ചൂണ്ടിയാൽ കൊള്ളാം എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞത് അന്നു സ്വന്തം ചെവിയിൽ കേട്ടു. വെട്ടേറ്റു, നീ മരിച്ചതു കണ്ടാൽ അവൻ സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു, നിന്നെ കൊല്ലാമായിരുന്നു. പുതിയ മന്ത്രി പറയുന്നതെല്ലാം ശരിയാണെന്ന് രാജാവ് വിശ്വസിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം, രാജാവ് ആ പുതിയ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുമായി വേട്ടയാടാൻ കാട്ടിലേക്ക് പോയി. ഇരുവരും കാടിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് പോയി. മുന്നിൽ കുറെ കാട്ടാളന്മാർ വന്നു. അവർ ഇരുവരെയും പിടികൂടി അവരുടെ പുരോഹിതന്റെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ആ കാട്ടാളന്മാർക്ക് അന്ന് എന്തോ ഉത്സവം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് ഒരാളെ ബലിയർപ്പിക്കുകയും അവനെ/അവളെ തങ്ങളുടെ ദേവതയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേിയിരുന്നു രണ്ട് വ്യക്തികളെയാണ് ഇവർ കണ്ടെത്തിയത്. പൂജാരി പറഞ്ഞു, നീ രണ്ടു പേരെ കൊണ്ടു വന്നത് കൊണ്ട്, നമ്മൾ രണ്ടുപേരെയും ബലിയർപ്പിക്കും. ദേവി കൂടുതൽ സന്തോഷവതിയാകും. എന്നാൽ ആദ്യം, അവരുടെ അവയവങ്ങളൊന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല, എന്ന് കൈയോ വിരലോ മുറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കുക. മുറിയാൻ പാടില്ല. ഇവരെ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ഒരാളുടെ വിരൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്തി. പുരോഹിതൻ പറഞ്ഞു, അവനെ വിടൂ, രണ്ടാമത്തേത് കുഴപ്പമില്ല, തല വെട്ടുക. ഉടൻ തന്നെ അവർ രാജാവിനെ മോചിപ്പിക്കുകയും ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെ ശിരച്ഛേദം ചെയ്യുകയും അവന്റെ തല രാജാവിന്റെ മുന്നിൽ ദേവിക്ക് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജാവ് പുറപ്പെട്ട് കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. അദ്ദേഹം ഉടൻ തന്നെ ജയിലിൽ പോയി മുൻ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയെ മോചിപ്പിച്ചു. രാജാവ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: എന്റെ വിരൽ മുറിഞ്ഞപ്പോൾ, സംഭവിച്ചതെല്ലാം നല്ലതാണെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. ദൈവം എന്തു ചെയ്താലും അവൻ അത് നന്മയ്ക്കായി ചെയ്യുന്നു. ഇത് ശരിയാണ്. എന്റെ വിരൽ മുറിഞ്ഞില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് ശരിയാണ്. ഇന്ന്, എനിക്ക് എന്റെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുമായിരുന്നു, ദൈവം ശരിയായ കാര്യം ചെയ്തു. രാജാവ് എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, സംഭവിച്ചതെല്ലാം എനിക്ക് നല്ലതായിരുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഒരു തെറ്റും കൂടാതെ ആറ് മാസം ജയിലിൽ കിടക്കേി വന്നു, അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് നല്ലത് സംഭവിച്ചത് ? ജനറൽ സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞു, ഞാൻ ഇന്ന് ജയിലിൽ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെ പോകുമായിരുന്നു, അവിടെ തലവെട്ടി, ഞാൻ മരിക്കുമായിരുന്നു, ആറ് മാസത്തെ ജയിൽവാസം എന്റെ ജീവൻ രക്ഷിച്ചു, ഇത് എനിക്ക് നല്ലതായിരുന്നു. .

ഈ വിധത്തിൽ, ഒരു ഭക്തൻ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പാതയിൽ ഈശ്വരനിൽ പൂർണ വിശ്വാസത്തോടെ സഞ്ചരിക്കണം.

ഏക് ലേവ ഏക് ദേവ ദൂതം .കോയി കിസി കാ പിതാ ന പൂതം । ..

ഒരു കർഷകന് ഒരു ആൺകുഞ്ഞുണ്ടായി. മകന് എട്ട് വയസ്സായപ്പോൾ കർഷകന്റെ ഭാര്യ മരിച്ചു. കർഷകന് 16 ഏക്കർ ഭൂമിയുണ്ടായിരുന്നു. കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക്

ശേഷം, കർഷകൻ വീണ്ടും വിവാഹം കഴിച്ചു. രണ്ടാം ഭാര്യയിൽ നിന്നും ഒരു ആൺകുഞ്ഞും പിറന്നു. കർഷകന്റെ ആദ്യ ഭാര്യയിൽ നിന്നുള്ള മകന് 16 വയസ്സായി. അയാൾ അവനെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് കർഷകനും മരിച്ചു. ഇളയ മകൻ 10-12 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ രോഗിയായി. അയാൾക്ക് കുറച്ച് ദിവസത്തേക്ക് വൈദ്യചികിത്സ നൽകി, തുടർന്ന് അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠനും ഭാര്യയും ചിന്തിച്ചു - ഞങ്ങൾ എന്തിനാണ് അവന്റെ ചികിത്സയ്ക്കായി പണം ചെലവഴിക്കുന്നത്? അവൻ മരിച്ചാൽ അവന്റെ വിഹിതമായ എട്ടേക്കർ ഭൂമി നമ്മുടെ പക്കലുണ്ടാകും. ഇതാലോചിച്ചുകൊണ്ട് അയൽഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് ചികിത്സയ്ക്കായി വരുന്ന വൈദ്യരോട് അവർ പറഞ്ഞു: ഈ കുട്ടിക്ക് മരുന്നിൽ വിഷം കൊടുക്കൂ. അതിനുള്ള പണം ഞങ്ങൾ തരാം. അഞ്ഞൂറ് രൂപയുടെ അത്യാഗ്രഹത്തിൽ വൈദ്യർ ആ കുട്ടിക്ക് മരുന്നിൽ വിഷം നൽകി കൊന്നു. കുട്ടി മരിച്ചത് അസുഖം മൂലമാണെന്ന് ഗ്രാമവാസികളോട് പറഞ്ഞു. ആർക്കും സംശയം ഉണ്ടായില്ല. ആൺകുട്ടി മരിച്ചത് അസുഖം മൂലമാണെന്ന് എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു.

അച്ഛന് രാം ഭാര്യയിൽ ജനിച്ച കുട്ടി മരിച്ച് ഒരു വർഷത്തിന് ശേഷം ജ്യേഷ്ഠന് ഒരു മകനുായി. അവർ ആവേശഭരിതരായി. മകന്റെ ജനനം ആഘോഷിക്കാൻ അവർ ഒരു സദ്യ നൽകി. മധുരം വിതരണം ചെയ്തു ഗ്രാമത്തിൽ മുഴുവനും. അതിനു ശേഷം അവർക്ക് കുട്ടികളുണ്ടായില്ല.അവർ തങ്ങളുടെ ഏക മകനെ സ്നേഹത്തോടെ വളർത്തി.നല്ല അളവിൽ നെയ്യും പാലും തൈരും കൊടുത്ത് ശക്തനാക്കി.പതിനാറാം വയസ്സിൽ അവർ അവനെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു.അക്കാലത്ത് ശൈശവ വിവാഹം അഭിമാനകരമായ കാര്യമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കുട്ടി രോഗിയായി. ഡോക്ടർമാരെ വിളിച്ച് വരുത്തിയതിന് പിന്നാലെ. ഏറ്റവും ചെലവേറിയ മരുന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകി, പക്ഷേ എല്ലാം വെറുതെയായി. അന്ന് ഒരു മാസം കൊണ്ട് ആയിരം രൂപയുടെ മരുന്ന് കൊടുത്തിരുന്നു. വജ്രത്തിന്റെയും മുത്തിന്റെയും പൊടി പോലും മരുന്നിൽ കലർത്തി ആൺകുട്ടിക്ക് നൽകി. ഇതുമൂലം എട്ട് ഏക്കർ ഭൂമിയും വിൽക്കേണ്ടി വന്നെങ്കിലും രോഗശമനത്തിന് പകരം രോഗം മൂർച്ഛിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, അവസാന ദിവസം വന്നെത്തി. കുട്ടിയുടെ പിതാവ് മകനോടൊപ്പം ആകാംക്ഷാഭരിതനായി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ നിമിഷം തന്നെ കുട്ടി പറഞ്ഞു, സഹോദരാ ഒരു കാര്യം ചെയ്യൂ. പിതാവ് പറഞ്ഞു, മകനേ, ഞാൻ നിന്റെ പിതാവാണ്. ആ കുട്ടി പറഞ്ഞു, നീ വിഷം കൊടുത്ത് കൊന്ന നിന്റെ സഹോദരൻ ഞാനാണ്. എന്റെ പ്രതികാരം തീർക്കാൻ ഞാൻ നിന്റെ മകനായി ജനിച്ചു. ആ കുട്ടിയുടെ അമ്മയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കുട്ടി പറഞ്ഞു, എട്ടേക്കർ ഭൂമി എന്റെ വിഹിതമായിരുന്നു; ഞാനിപ്പോൾ അത് തിരിച്ചു പിടിച്ചു. ശവപെട്ടിയുടെയും തടിയുടെയും കണക്ക് മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളൂ. അവ ക്രമീകരിക്കൂ. ഇത് കേട്ട് സഹോദരൻ എന്ന അച്ഛൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. ഇരുവരും തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ പശ്ചാത്തപിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ നിയമം മാറ്റമില്ലാത്തതാണ്. ജ്യേഷ്ഠൻ തന്റെ മകനായി ജനിച്ച അനുജനെ ചോദ്യം ചെയ്തു, അത്യാഗ്രഹത്താൽ ഞങ്ങൾ ചെയ്ത പാപത്തിന്റെ ഫലം ദൈവം ഞങ്ങൾക്ക് നൽകി, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജീവൻ അപഹരിച്ചതിന്റെ പ്രേരണയിൽ, ആ എട്ട് ഏക്കർ ഭൂമി ഞങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു, ഞങ്ങൾക്കും. വേറെ കുട്ടിയൊന്നും ഉണ്ടാവില്ല ബാക്കിയുള്ള ഭൂമി മറ്റാരെങ്കിലും കൈക്കലാക്കും.. നമ്മൾ നശിച്ചു, ഇതൊക്കെ നടക്കണമായിരുന്നു.. ദൈവം നീതി നടത്തി, നിന്റെ ഭാര്യയായി വന്ന പെണ്ണ് എന്ത് പാപം ചെയ്തു? സതി അനുഷ്ഠാനത്തിന് വിധേയയായി അവൾ നിങ്ങളോടൊപ്പം ജീവനോടെ ദഹിപ്പിക്കപ്പെടും, ദൈവം അവളോട് അനീതി ചെയ്തു. മകൻ എന്ന ഇളയ സഹോദരൻ പറഞ്ഞു, എന്റെ മരണത്തിന് രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷം, അഞ്ഞൂറ് രൂപ മോഹിച്ച് എന്നെ വിഷം കഴിപ്പിച്ച ആ ഡോക്ടർ മരിച്ചു, ഈ ഭാര്യ ആ ഡോക്ടറുടെ ആത്മാവാണ്, അവൾക്ക് അതിന്റെ ഫലം ലഭിക്കും; അവൾക്കും. ജീവനോടെ ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുക, അക്കാലത്ത് സതി അഭ്യാസങ്ങൾ സജീവമായിരുന്നു, ഒരു ഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം, അതേ ചിതയിൽ ഭാര്യയെ ജീവനോടെ ദഹിപ്പിക്കും.

പ്രിയ വായനക്കാരെ ദയവായി ചിന്തിക്കുക, ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് ഒന്നും മറഞ്ഞിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ വിതെക്കുന്നതുപോലെ കൊയ്യും ഈ വിധത്തിൽ, ഓരോ കുടുംബത്തിലും ആളുകൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അവരുടെ മുൻ ജന്മങ്ങളിലെ കർമ്മങ്ങളുടെ (സംസ്കാർ) മതിപ്പ് മൂലമാണ്. മുൻ ജന്മത്തിന്റെ കടം

വീട്ടാനാണ് ഒരാൾ ജനിച്ചത്; മുൻ ജന്മത്തിന്റെ കടം തിരിച്ചെടുക്കാൻ ഒരാൾ ജനിക്കുന്നു.

ഉദാഹരണത്തിന്: -ഒരു പിതാവ് തന്റെ മകന് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകി. വിവാഹത്തിന് രണ്ട് ദിവസം മുമ്പാണ് മകൻ അപകടത്തിൽ മരിച്ചത്. അച്ഛനിൽ നിന്ന് കടം വീട്ടാൻ വന്നതായിരുന്നു. ഒരു മകൻ ചെറുപ്പമായി. ഉപജീവനത്തിനായി ഒരു ജോലി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ പിതാവ് രോഗിയായി; ചികിത്സയ്ക്കായി ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവഴിച്ചെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല; അവൻ മരിച്ചു. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ കടം വീട്ടാൻ വന്നതാണ് ഈ അച്ഛൻ. ചിലത് തിരിച്ചടയ്ക്കാനും വന്നിരുന്നു. മകളെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷം മകൾ മരിച്ചു. അവളുടെ വിവാഹത്തിൽ അയാൾ ധാരാളം സ്ത്രീധനം നൽകിയിരുന്നു. ആ മരുമകൻ തന്റെ മകളും പണവും വാങ്ങി മുൻ ജന്മത്തിന്റെ കടം തിരിച്ചു പിടിച്ചു. നിലവിൽ ഒരാളെ കബളിപ്പിച്ച് പണം സ്വായത്തമാക്കുന്നവർ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ മരുമകനായി ആ പണം തിരിച്ചു പിടിക്കും. ഇത് കഠിനവും വേഗമേറിയതുമായ ദൈവത്തിന്റെ ഭരണമാണ്. ജ്ഞാനികളോട് ഒരു വാക്ക് മതി. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിവരണം ഒരു കഥ മാത്രമല്ല; അത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഈ കഥകൾ മറ്റുള്ളവരെ ഭയപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി എഴുതിയതാണെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് ആരാണ് കണ്ടത്? മാനുഷ്യന്മാർ ഒരു കള്ളനെ ഉപദേശിക്കുന്നത് പോലെയാണ് - സഹോദരാ മാഷണം നടത്തരുത്, പിടിക്കപ്പെട്ടാൽ ആദ്യം പൊതുജനം നിങ്ങളെ തല്ലും, പിന്നെ പോലീസുകാർ നിങ്ങളെ തല്ലും, പിന്നെ നിങ്ങൾ ജയിലിലും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ- ഇത് കള്ളനെ പേടിപ്പിക്കാൻ പ റഞ്ഞതാണ്, ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുന്നത് ആരാണ് കണ്ടത്? ചിന്തിക്കുക, ഒരു കള്ളനെ സത്യം പരിചയപ്പെടുത്തി, നമ്മൾ അവനെ ഭയപ്പെടുത്തി, പക്ഷേ അത് സത്യമാണ്. സത്യം കണ്ട് പേടിച്ച് കള്ളൻ മോഷണം നിർത്തിയാൽ അവനു നന്നായിരിക്കും. ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുന്നത് ആരാണ് കണ്ടെതന്ന് അവൻ പറഞ്ഞാൽ, മുമ്പ് പറഞ്ഞതെല്ലാം അവൻ അനുഭവിക്കും. അതുപോലെ മേൽപ്പറഞ്ഞ കഥ ആളുകളെ ഉപദേശിക്കാനും ഭയപ്പെടുത്താനുമുള്ള താണെന്ന് മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ദുരവസ്ഥയായിരിക്കും. കള്ളന് പറഞ്ഞ ഉപദേശം പോലെ തന്നെ അത് ശരിയാണെന്ന് കരുതുക.

(സന്ത് രാംപാൽജി കർഷകന്റെയും രണ്ട് ആൺമക്കളുടെയും ഈ കഥ 1978-ൽ ഒരു വെറ്ററിനറി ഡോക്ടറിൽ നിന്ന് ലേഖകൻ കേട്ടിരുന്നു. കൂടെ ഇരിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും അദ്ദേഹം ഈ കഥ പറയാറുായിരുന്നു, പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും അത് പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തിയിരുന്നില്ല. പത്തു രൂപ വിലയുള്ള മരുന്ന് കൊടുത്ത് വാറ്റിയെടുത്ത (ഡിസ്റ്റിൽഡ് വാട്ടർ) വെള്ളം കുത്തിവച്ച് 200-300 രൂപയാണ് ഈടാക്കിയിരുന്നത്. എന്നിട്ട് വൈകുന്നേരം എന്നെ കാണുമ്പോൾ അവന്റെ കുസൃതികളെക്കുറിച്ച് എന്നോട് പറയുമായിരുന്നു - കുറച്ച് രൂപയുടെ മരുന്ന് കൊടുത്താൽ പോത്തിന്റെ മുതലാളി വിചാരിക്കും നല്ല മരുന്ന് കൊടുത്തില്ല എന്ന്. എരുമയ്ക്ക് മരുന്ന് കൊണ്ട് സുഖം കിട്ടണം. വില പത്തു രൂപ മാത്രം. ദയവായി ചിന്തിക്കുക, ഇത്തരക്കാരുടെ സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും ഇത്രയധികം വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ, അവർ പറയുന്ന ഈ കഥകൾ മറ്റുള്ളവരിൽ എങ്ങനെ സ്വാധീനം ചെലുത്തും? ഇവ കേവലം വാക്കുകളല്ല, പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ നിയമം മനസ്സിലാക്കി, ശുദ്ധമായ ജീവിതം നയിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗം മുള്ളുകളില്ലാത്തതാക്കുക

ഏക് ലേവ ഏക ദേവ ദൂതം

(എടുക്കാൻ ഒരാൾ ഇവിടെയുണ്ട്, കൊടുക്കാൻ ഒരാൾ ഇവിടെയുണ്ട്)

അമർനാഥിലെ ഉണങ്ങിയ മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിലിരുന്ന് ശ്രീ ശിവൻ തന്റെ ഭാര്യ പ ാർവതിക്ക് ദീക്ഷ (നിത്യമന്ത്രം) നൽകിയപ്പോൾ, ആ മരത്തിന്റെ കൊമ്പിന്റെ ദ്വാരത്തിൽ ഒരു പെൺതത്ത മുട്ടയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആരോഗ്യമുള്ള മുട്ടകൾ ശിവജിയുടെ കൈയടിയിൽ കുഞ്ഞു തത്തകളായി മാറി പറന്നു പോയി. അവയിൽ അന ാരോഗ്യകരമായ മുട്ടയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ ആത്മാവ് അതിനുള്ളിലായിരുന്നു. ശ്രീ ശിവ് ജി ശ്രീ പാർവതിയോട് ദീക്ഷാ മന്ത്രം പറഞ്ഞപ്പോൾ, അനാരോഗ്യകരമായ ആ മുട്ട ആരോഗ്യമുള്ളതായിത്തീർന്നു, ഒരു തത്തയായി. അവൻ ചിറകുകൾ

വികസിപ്പിച്ചെടുത്തു, പറക്കാൻ പ്രാപ്തനായി. പാർവതി സമാധിയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞു നിർത്തി - അതെ-അതെ. അതെ- അതെ എന്ന് തത്ത പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. പാർവതി ധ്യാനാവസ്ഥയിലാണെന്ന് ശ്രീ ശിവ് ജി കണ്ടു; അവൾ ഒന്നും കേൾക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അതെ-അതെ എന്ന ഈ ശബ്ദം ആരുടെതാണ്? ആ മരത്തിന്റെ തുമ്പിക്കൈയുടെ ദ്വാരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു തത്ത സംസാരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കു. ആ തത്തയെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ച ഉടനെ അത് പറന്നു പോയി. തത്തയെ കൊല്ലാൻ തന്റെ അമാനുഷിക ശക്തികളോടെ ശിവ് ജി തത്തയുടെ പുറകെ പറന്നു. വേദവ്യാസ മുനിയുടെ ഭാര്യ അലറി വിളിച്ചു. അവൾ വായ തുറന്നപ്പോൾ തത്തയുടെ ശരീരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആത്മാവ് അവന്റെ ശരീരം വിട്ട് അവളുടെ വായിലൂടെ അവളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. വ്യാസന്റെ പത്നിയോട് ശ്രീ ശിവജി പറഞ്ഞു, എന്റെ ജ്ഞാനം മോഷ്ടിച്ച ഒരു ആത്മാവ് ഒരു തത്തയുടെ ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച്നിങ്ങളുടെ വായിലൂടെ നിങ്ങളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവൻ എന്റെ കള്ളനാണ്. ഞാൻ അവനെ കൊല്ലും. ഇതിനിടെ വേദവ്യാസ മുനിയും അവിടെ എത്തിയിരുന്നു. അവൻ എല്ലാം കേൾക്കുന്നു ണ്ടായിരുന്നു. വ്യാസ് ജി ചോദിച്ചു, ഭഗവാനെ എന്തൊരു കള്ളൻ? ശ്രീ ശിവൻ പറഞ്ഞു, ഞാൻ പാർവതിക്ക് ദീക്ഷ നൽകുകയായിരുന്നു, ആന്തരിക കമലങ്ങളുടെ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് ഞാൻ ആയിരുന്നതിനാൽ, ഈ തത്ത അത് കേട്ടു. അർഹതയില്ലാത്ത ഒരാളോട് ആ മന്ത്രങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ, ആ വ്യക്തി അനശ്വരനാകുകയും ആളുകളെ പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ജീവിയെ ഞാൻ കൊല്ലും. വ്യാസ് ജി പറഞ്ഞു, ഭഗവാനെ ശിവ അവൻ അനശ്വരനായിത്തീർന്നാൽ പിന്നെ നീ അവനെ എങ്ങനെ കൊല്ലും? ഇത് കേട്ട് ശ്രീശങ്കരൻ പാർവതിയുടെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങി പോയി. അവൻ എല്ലാം പാർവതിയോട് പറഞ്ഞു. തന്റെ ഭാര്യയുടെ ഉദരത്തിൽ ഒരു ആൺകുട്ടി ഉണ്ടെന്ന് ശ്രീ വേദവ്യാസ് ജി തന്റെ ദിവ്യ ദർശനം കൊണ്ട് കണ്ടു. പന്ത്രു വർഷത്തിനു ശേഷം മകൻ ജനിച്ചു. അമ്മ പറയുമായിരുന്നു - എന്റെ മകന് സുഖ്ദേവ് എന്ന് പേരിടണം, അവൻ എന്റെ ഉദരത്തിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു സങ്കടവും ഉണ്ടായില്ല, ഞാൻ എപ്പോഴും എന്റെ മനസ്സിൽ സന്തോഷവതിയായിരുന്നു, എപ്പോഴും സന്തോഷവാനായിരുന്നു. അതിനാൽ അവന് സുഖ്ദേവ് എന്ന് പേരിട്ടു. അവൻ അവളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ. തത്തയുടെ മുട്ടയിലിരുന്ന് ഉടൻ തന്നെ മനുഷ്യശരീരം നേടിയതിനാൽ, ബ്രാഹ്മണരും അവനെ ശുക് ദേവ് (ശുക് എന്നാൽ തത്ത) എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു.

ശുക്ദേവ് ജനിച്ചയുടനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം ഒരു പന്ത്രു വയസ്സുള്ള ആൺകുട്ടിയുടേതായി മാറി, അവൻ എഴുന്നേറ്റു നടക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിനാൽ, മഹർഷി വേദവ്യാസ് ജി പറഞ്ഞു, ഹേ മകനേ, നീ എവിടെ പോകുന്നു? മാതാപിതാക്കളുടെ നേരെ പുറം തിരിഞ്ഞ് ശുക്ദേവ് പറഞ്ഞു, ഞാനും നിനക്കും ഇത്രയധികം ഇടപഴകൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ (സംസ്കാർ). വ്യാസ് ജി പറഞ്ഞു, മകനേ, സുഖ്ദേവ് നിങ്ങളുടെ ജനനത്തിനായി ഞങ്ങൾ പന്ത്രു വർഷമായി കാത്തിരുന്നു, ഇന്ന് നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോകുന്നു ഒരിക്കലെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ മുഖം ഞങ്ങൾക്ക് കാണിക്കൂ. സുഖ്ദേവ് പറഞ്ഞു, ഹേ ഋഷി (മുനി) ജി പല പ്രാവശ്യം നീ എന്റെ അച്ഛനായി, പല തവണ ഞാൻ നിന്റെ അച്ഛനായി. അതൊരു വലിയ പ്രശ്നമാണ്. ഞാൻ ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കുകയും ജനനമരണങ്ങളിൽനിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുകയും ചെയ്യും. നിന്നിൽ വാത്സല്യം വളർത്തിയെടുക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ നേരെ മുഖം തിരിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ ഗരീബ്ദാസ് ജി തന്റെ വാണിയിലൂടെ വിശദീകരിച്ചു: -

ഏക ലേവ ഏക ദേവ ദൂതം, കോയി കാഹു കാ പിതാ ന പൂതം ।
ഋണ് സംബന്ധ് ജുടാ ഏക് താഥാ, ആന്റ് സമയ് സബ് ബാരാ ബാട്ടാ ।।

അർത്ഥം: - ശുക്ദേവ് ജി പറഞ്ഞു, ഒരു മകന്റെയും പിതാവിന്റെയും ബന്ധത്തിലുള്ള കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ, ഇവരെല്ലാം മുൻ ജന്മങ്ങളുടെ കടം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനോ തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നതിനോ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ആരും ആരുടേതുമല്ല. അച്ഛനോ മകനോ മരണശേഷം ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി മറ്റൊരു ശരീരം നേടുന്നു, അതിനാൽ ആരും ആരുടേയും പിതാവോ മകനോ അല്ല.എട്ടേക്കർ ഭൂമിയുടെ

അത്യാഗ്രഹത്തിൽ ജ്യേഷ്ഠൻ തന്റെ അനുജനെ കൊന്നത്

കർഷകന്റെ പുത്രന്മാരുടെ കഥയിൽ വായനക്കാർ മുകളിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അതേ ആത്മാവ് തന്റെ കടം തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ മകനായി ജനിച്ചു, അവന്റെ കണക്ക് തീർപ്പാക്കിയ ശേഷം മരിച്ചു. അതിനാൽ, ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: - ഏക് ലേവ (കടം തിരിച്ചെടുക്കുന്നവൻ) ഏക് ദേവ (കടം തിരിച്ചടക്കുന്നവൻ) ദൂതം. കോയി *കാഹു കാ പിതാ ന പൂതം* (ആരും ആരുടേയും അച്ഛനോ മകനോ അല്ല). *ഇണ് സംബന്ധ് ജുദാ ഏക് താത്ത,*

അതായത്, എല്ലാവരും ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ സുഖമായി ജീവിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരാൾ മരിക്കുന്നു. *അന്ത് സമയ് മേ ബാരാ ബാട്ടാ*, അതായത്, മരണശേഷം, ഒരാൾ മറ്റെവിടെയെങ്കിലും ജനിക്കും, അതായത് എല്ലാവരും (ബാര) 12 (ബാത്ത്) വഴികൾ സ്വീകരിക്കും. (എല്ലാവരും വ്യത്യസ്തമായ വഴികൾ സ്വീകരിക്കും.) പിതാവുമായി ഈ സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞ് ശുക്ദേവ് ആകാശത്ത് പറന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. പ്രിയ വായനക്കാരെ അതിനാൽ, ഭക്തി ചെയ്യുക, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ ക്ഷേമം നേടുക. കുടുംബത്തോട് മാത്രം ഒട്ടിപ്പിടിച്ച് ജീവിതം നശിപ്പിക്കരുത്. ദൈവഭക്തിയാൽ കടവും എളുപ്പത്തിൽ വീട്ടും.

സംസാരവും പ്രവർത്തനവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അപകടകരമാണ്

ഒരു വ്യക്തി ഒരു പ്രശസ്ത കഥാകാരനായിരുന്നു, അദ്ദേഹം എല്ലാ ദിവസവും രാമായണം പാരായണം ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം കഥാകാരന് എന്തോ ജോലി കാരണം നഗരത്തിലേക്ക് പോകേണ്ടി വന്നു. കൂടെ കൂട്ടാളിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് മൂന്ന് കിലോമീറ്റർ അകലെയായിരുന്നു റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ. പുലർച്ചെ അഞ്ച് മണിക്ക് അവർ ട്രെയിനിൽ കയറണം . അതുകൊണ്ട് തന്നെ കുളികഴിഞ്ഞ് അവർ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെത്തി. തീവണ്ടിയിലിരുന്ന് പുസ്തകം ചൊല്ലാമെന്ന് അയാൾ കരുതി. അവർ ട്രെയിനിൽ കയറി. ഇരുവരും കയറിയ കമ്പാർട്ട്മെന്റ് നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു സീറ്റും ഒഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കുറെ ആളുകൾ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ട്രെയിൻ നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ കഥാകാരൻ സീറ്റിൽ ഇരുന്ന രണ്ടുപേരോട് പറഞ്ഞു, സഹോദരാ ദയവായി എനിക്ക് സീറ്റ് തരൂ. എനിക്ക് രാമായണം വായിക്കണം. ട്രെയിൻ പിടിക്കാനുള്ള തിരക്ക് കാരണം ഇന്ന് എനിക്ക് അത് വീട്ടിൽ വായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

മാന്യന്മാർ മുഴുവൻ സീറ്റും കാലിയാക്കി. അവരെല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു നിന്നു പറഞ്ഞു:ഹേ ബ്രാഹ്മണരേ, ഇന്ന് നമുക്കും പവിത്ര ഗ്രന്ഥമായ രാമായണത്തിന്റെ അമൃത് ജ്ഞാനം കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നത് ഞങ്ങളുടെ മഹാഭാഗ്യമാണ്. പണ്ഡിറ്റ് ജി ഉറക്കെ പുസ്തകം വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. വിഷയം ഇതായിരുന്നു - ഭരതൻ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ രാജ്യം സ്വീകരിച്ചില്ല, ശ്രീരാമചന്ദ്രജി വനവാസം പൂർത്തിയാക്കി മടങ്ങി വരുന്നതുവരെ, ഭരതൻ തന്റെ സഹോദരൻ രാമചന്ദ്രന്റെ ചെരിപ്പുകൾ സിംഹാസനത്തിൽ വയ്ക്കുകയും നിലത്തിരുന്ന് സ്വയം രാജ്യം നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു സേവകനെന്ന നിലയിൽ രാജ്യത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ, സഹോദരൻ രാമചന്ദ്രൻ അയോധ്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, ഭരതൻ രാമചന്ദ്രന്റെ രാജ്യം അവനു തിരിച്ചു കൊടുത്തു. ഒരു സഹോദരൻ ഇങ്ങനെയായിരിക്കണം. പാരായണം പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു, കൊള്ളാം, പണ്ഡിറ്റ് ജി; കൊള്ളാം അത് വളരെ മികച്ചതായിരുന്നു.

അച്ഛന്റെ ചരമ വാർഷിക ദിനത്തിൽ ഒരു ദിവസത്തെ പാഠ് നടത്താൻവേണ്ടി ആ കമ്പാർട്ടുമെന്റിൽ തന്നെ ഒരാൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു വായനക്കാരനെ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അടുത്ത ദിവസമായിരുന്നു ചരമവാർഷികം. അദ്ദേഹം പണ്ഡിറ്റ് ജിയോട് പറഞ്ഞു, ഓ ഗുരുജി നാളെ എന്റെ പിതാവിന്റെ ചരമ വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് ദയവായി ഒരു പാഠ് (ഒരു പവിത്ര ഗ്രന്ഥം വായിക്കുക) ചെയ്യുക. പണ്ഡിറ്റ് ജി പറഞ്ഞു, എനിക്ക് നാളെ അത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന യാത്രക്കാരെല്ലാം പറഞ്ഞു, പണ്ഡിറ്റ് ജീ, ഇത് നിങ്ങളുടെ ജോലിയാണ്, ഈ പ

ാവം കുഴപ്പത്തിലാണ്. എന്നാൽ വായനക്കാരൻ വ്യക്തമായി വിസമ്മതിക്കുകയായിരുന്നു. നാളെ പാഠ് വേണ്ടെന്ന് വെച്ചിട്ട് എന്ത് പ്രധാന പണിയാണ് നിനക്ക് ഉള്ളത് എന്ന് എല്ലാവരും ചോദിച്ചു. പണ്ഡിറ്റ് ജി അങ്ങനെ തന്നെ; അങ്ങനെ തന്നെ എന്ന് പറഞ്ഞ് വിഷയം ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ കൂട്ടാളി പറഞ്ഞു, എന്തുകൊണ്ടാണ് അവന് നാളെ പാഠ് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതെന്ന് ഞാൻ സത്യം പറയട്ടെ? അവൻ ഒരു ഫയൽ എടുത്തു. അൻപതടി നീളമുള്ള വീട്ടിലെ മാലിന്യത്തിന് സഹോദരനെതിരെ കേസെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അവന്റെ സാക്ഷിയാണ്. നാളെ കോടതിയിൽ വിചാരണയുണ്ട്. അവിടെയുായിരുന്നവർ പറഞ്ഞു, പണ്ഡിറ്റ് ജീ അത്തരമൊരു ഹൃദയ സ്പർശിയായ കഥ നിങ്ങൾ വിവരിച്ചു, നിങ്ങൾ അത് നടപ്പിലാക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെയൊരാൾ പറയുന്ന ഒരു കഥ ശ്രോതാക്കളിൽ എന്ത് സ്വാധീനം ചെലുത്തും?

കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചു:-

കബീർ, കർണി താജ് കഥനി കഥൈം, അഗ്യാനി ദിൻ രാത് ।
കുക്കർ (നായ) ജ്യോം ഭൗകത് ഫിരേൻ, സുനി സുനായി ബാത് ।। (1)

ഗരീബ്ദാസ് ജിയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:-

ഗരീബ്, ബീജക് കി ബാതാം കഹൈം, ബീജക് നാഹിം ഹാഥ് ।
പൃഥ്വി ടോബൻ ഉത്രേ, യേ കഹ് കഹ് മീഠി ബാത് ।। (2)

പരിഭാഷ:- അറിവ് പകർന്നു നൽകുന്നവരും, ആർക്കും ഒരു ദോഷവും വരുത്തരുതെന്ന് മറ്റുള്ളവരോട് പ്രസംഗിക്കുന്നവരും, എന്നാൽ സ്വയം തെറ്റുകൾ ചെയ്യുന്നവരും, ആ ആത്മീയ ഗുരുക്കന്മാർ വ്യർത്ഥമായി കുരയ്ക്കുന്ന നായയെപ്പോലെയാണ്. പരസ്പരം കഥകൾ കേൾക്കുന്ന സമാനമായ തരത്തിലുള്ള മതഗുരുക്കൾ അത് അവരുടെ ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അവർ തന്നെ അത് പ്രായോഗികമാക്കുന്നില്ല. (1)

വാണി നമ്പർ. 2:- തത്ത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ പേരിൽ അജ്ഞരായ മതഗുരുക്കൾ തത്ത്വജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് അപരിചിതരായതിനാൽ തികഞ്ഞ അജ്ഞത പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ വിലപ്പെട്ട ജീവിതം നശിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ആ വ്യാജന്മാർ ഭൂമിയിൽ ജനിക്കുന്നത്. (2)

സത്സംഗത്തിൽ നിന്ന് ഭക്തിയുടെ പാത കൈവരിക്കൽ

നന്ദലാൽ എന്നായിരുന്നു ശാന്ത് നിത്യാനന്ദിന്റെ ബാല്യകാല നാമം. ഒരു ബ്രാഹ്മണ കുടുംബത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. അദ്ദേഹം കുറച്ചുകാലം സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ (ചുദാനി ഗ്രാമം, ജജ്ജാർ ജില്ല) സമകാലികനായിരുന്നു. 1717-1778 കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ ആയുസ്സ്. അക്കാലത്ത് ബ്രാഹ്മണർക്ക് പ്രത്യേക ബഹുമാനം നൽകിയിരുന്നു. അത് ഏറ്റവും ഉയർന്ന ജാതിയായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി, അഹംഭാവം സ്വാഭാവികമായിരുന്നു. നന്ദലാലിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ മരിച്ചിരുന്നു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് 7-8 വയസ്സായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്തച്ഛൻ നാർനൗളിലെ നവാബിന്റെ ഓഫീസിൽ ഉയർന്ന പദവിയിൽ ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അവന്റെ അമ്മയുടെ മുത്തശ്ശിമാരാണ് അവനെ വളർത്തിയത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം, മുത്തച്ഛൻ തന്റെ ചെറുമകൻ നന്ദലാലിനെ നാർനൗളിൽ തഹസിൽദാർ ആയി നിയമിച്ചു. ഒരു വശത്ത് ബ്രാഹ്മണ ജാതി, മറുവശത്ത് തഹസിൽദാർ പദവി; അതുമൂലം അയാൾക്ക് അഹങ്കാരം സാധാരണമായിരുന്നു. അമ്മയുടെ മുത്തശ്ശിമാർ അദ്ദേഹത്തിനെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു പോലും. സബ് കളക്ടറുടെ മാളികയിൽ നിന്ന് കുറച്ച് അകലെ, ഒരു വൈഷ്ണവ സന്യാസി ശ്രീ ഗുമണി ദാസ് ജി തന്റെ ഒരു ഭക്തന്റെ വീട്ടിൽ സത്സംഗം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശ്രീ വിഷ്ണു ജിയുടെ ഭക്തനായിരുന്നു. എല്ലാ സന്യാസിമാരും എപ്പോഴും തങ്ങളുടെ (സത്സംഗങ്ങൾ) പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ കബീർ ജിയുടെ അമൃതഭാഷണം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്തുകൊാണ് ഒരു മനുഷ്യ ജീവിതം പ്രാപിക്കുന്നത്, എന്നാൽ സത്സംഗം കേൾക്കാത്തതിനാൽ, ഒരു വ്യക്തി തന്റെ / അവളുടെ വിലയേറിയ മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ ലൗകിക കോലാഹലങ്ങളിൽ നശിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് സത്സംഗത്തിൽ വിശദീകരിച്ചു.

അറിവില്ലായ്മ കാരണം ഒരു വ്യക്തിക്ക് സമ്പത്തിന്റെയും സ്ഥാനത്തിന്റെയും ജാതിയുടെയും അഭിമാനമുണ്ട്. ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കാത്ത ഒരാൾ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ കഴുത, നായ, കാള മുതലായ മൃഗങ്ങളുടെയോ പക്ഷികളുടെയോ ശരീരത്തിൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, അഹങ്കാരം ഉപേക്ഷിച്ച്, ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ഒരാളുടെ ക്ഷേമം നേടണം. അല്ലാത്തപക്ഷം മലയേക്കാൾ ഭാരമേറിയ യാതനകൾ സഹിക്കേണ്ടിവരും. നാർനൗൾ നഗരത്തിൽ നിന്ന് ഏകദേശം ഒന്നര കിലോമീറ്റർ അകലെയായിരുന്നു സ്വാമി ഗുമാനി ദാസ് ജിയുടെ ആശ്രമം.

സത്സംഗത്തിന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് സബ് കളക്ടർ ഒരു കസേര എടുത്ത് വീടിന്റെ മേൽക്കൂരയിൽ ഇരുന്നു. അദ്ദേഹം സത്സംഗം മുഴുവൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ദീക്ഷ എടുക്കാനുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹം ഉയർന്നുവെങ്കിലും ജാതിയുടെയും സ്ഥാനത്തിന്റെയും അഹങ്കാരം അവനെ അസ്വസ്ഥനാക്കി - ബ്രാഹ്മണർക്ക് എത്ര ബഹുമാനമുണ്ട് അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു തഹസിൽദാർ ആണ്. സാധാരണക്കാർ സത്സംഗത്തിന് പോകും. എനിക്ക് നാണക്കേട് തോന്നും. ആശ്രമത്തിൽ എങ്ങനെ പോകും? ? ഒടുവിൽ ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു - ഞാൻ അതിരാവിലെ ആശ്രമത്തിൽ പോകും. മറ്റുള്ളവർ പോകുമ്പോഴേക്കും ഞാൻ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് മടങ്ങിയെത്തും. സത്സംഗം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം സന്ത് തന്റെ ആശ്രമത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു കുറച്ചു നേരം നടക്കാൻ ഗുരുജി പോകുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം നന്ദലാൽ ജി കുതിരപ്പുറത്ത് കയറി രാവിലെ ആശ്രമത്തിലേക്ക് പോവുകയായിരുന്നു. ഗുമാനി ദാസ് ജിയും ആ വഴിയിലൂടെ നടക്കാൻ പോവുകയായിരുന്നു. സന്ത് തല മൊട്ടയടിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ തുണി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ബ്രാഹ്മണനായ നന്ദലാൽ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. മംഗളകരമായ എന്തെങ്കിലും ജോലിക്ക് പോകുമ്പോൾ തല മൊട്ടയടിച്ച ഒരാൾ തന്റെ മുന്നിൽ വന്നാൽ നന്ദലാൽ ജി തന്റെ പരിപാടി റദ്ദാക്കുകയായിരുന്നു. ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കാൻ ആശ്രമത്തിലേക്ക് പോവുകയായിരുന്നു. അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല ദിവസമായിരുന്നു അത്. തല മൊട്ടയടിച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ അയാൾ മുന്നിൽ കണ്ടു. നന്ദലാൽ ജിക്ക് മുൻകോപം തോന്നുകയും ദേഷ്യം തോന്നുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് ദീക്ഷയുടെ അവസരം ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു, പക്ഷേ അന്ധവിശ്വാസം നിഷ്ഫലമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, ഈ ലക്ഷണം കെട്ടവന്റെ തലയിൽ മുഷ്ടികൊണ്ട് തട്ടാൻ അദ്ദേഹം തന്നെ ഒരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തി; ദുശ്ശകുനം താനേ അവസാനിക്കും. ഈ പ്രേരണയോടെ, അയാൾ തന്റെ കുതിരയെ ആ വ്യക്തിയുടെ (സന്ത് ഗുമാനി ദാസ് ജി) അരികിൽ നിർത്തി പറഞ്ഞു, നിർഭാഗ്യവാനേഇന്ന് മാത്രം നിനക്ക് തല മൊട്ടയടിച്ച് എന്റെ മുന്നിൽ വരേണ്ടി വന്നു. ഏറ്റവും പരമമായ ദൗത്യത്തിനായി ഞാൻ ഒരു ആശ്രമത്തിലേക്ക് പോവുകയായിരുന്നു. എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഗുമാനി ദാസ് ജിയുടെ തലയിൽ കൈകൊണ്ട് മുട്ടി, തന്റെ കുതിരയെ കൊണ്ട് ആശ്രമത്തിലേക്ക് പോയി. സന്ന്യാസിമാർക്ക് ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് സാധാരണമാണ്. അവർ കാര്യമായി ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. സന്ത് ഗുമാനി ദാസ് ജി കരുതിയിരുന്നത് ആ വ്യക്തി പരിഷ്കൃതനായി കാണപ്പെടുന്നുവെന്നും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനും നന്നായി ജനിച്ചവനുമാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്, പക്ഷേ ഒരു കൗബോയിയെപ്പോലെയാണ് അദ്ദേഹം പെരുമാറിയത്. നന്ദലാൽ ആശ്രമത്തിലേക്ക് പോയി. അവിടെ അദ്ദേഹം സന്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടുമുട്ടി. ആശംസകൾ കൈമാറി. തന്റെ സന്ദർശനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അവൻ കുതിരയെ ഒരു മരത്തിൽ കെട്ടി വിശുദ്ധന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിന് സമീപം വെച്ചിരുന്ന ചാക്കിൽ ഇരുന്നു. സന്യാസി ഗുമാനി ദാസ് ജി തന്റെ നടത്തവും കുളിയും കഴിഞ്ഞ് വന്ന് തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ കുതിരയെ കണ്ടു. അത് മനസ്സിലാക്കാൻ അയാൾക്ക് അധിക സമയം വേണ്ടി വന്നില്ല. നന്ദലാൽ ജി അവനെ കണ്ടപ്പോൾ നാണത്താൽ തല കുനിച്ചു. ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കാൻ തഹസിൽദാർ എത്തിയതായി ആശ്രമത്തിലെ ഭക്തർ ഗുമാനി ദാസിനോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. നന്ദലാൽ ജി സന്തിന്റെ കാൽക്കൽ വീണു, തന്റെ മുട്ടുകൾ കൊണ്ട് അടിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം പറഞ്ഞു. സന്ത് ഗുമാനി ദാസ് ജി പറഞ്ഞു, ഹേ ഭക്താ, ഒരു കുശവന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് ഒരു അണ വിലയുള്ള ഒരു കുടം വാങ്ങാൻ പോകുമ്പോൾ, അത് എവിടെ നിന്നെങ്കിലും പൊട്ടിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കാൻ

ഞങ്ങൾ അത് ആവർത്തിച്ച് തട്ടുന്നു. നിങ്ങളുടെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ഇടപാട് ചെയ്യാനാണ് നിങ്ങൾ വന്നത്. നിങ്ങൾ ഗുരുജിയെ തട്ടി പരിശോധിച്ചു, അതിൽ പാപമില്ല. സന്തിന്റെ ശാന്ത സ്വഭാവം നന്ദലാൽ ജിയെ കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹം ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. സന്ത് ഗുമാനി ദാസ് ജി തന്റെ പേര് നിത്യാനന്ദ് എന്നാക്കി മാറ്റി. നിതാനന്ദ് ജി സത്സംഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ജീവിതരീതി കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ,

അദ്ദേഹം ഇനിപ്പറയുന്ന വാണി പറഞ്ഞു: -

ബ്രാഹ്മൺ കുൽ മേ ജനം ഥാ, മൈം കർത്താ ബഹുത് മരോട് ।
ഗുരു ഗുമാനി ദാസ് നെ, ദിയ കുബുദ്ധി ഗഡ് തോഡ് ।। (1)

അപ്പോൾ അദ്ദേഹം എത്രമാത്രം കീഴ്വഴക്കമുള്ളവനായിരുന്നുവെന്ന് ഈ വാണിയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്: -

സിർ സൗംപാ ഗുരുദേവ് കോ, സഫൽ ഹുവാ യഹ ശീശ് ।
നിത്യാനന്ദ് ഇസ് ശീശ് പർ ആ, ആപ് ബസേ ജഗദീഷ് ।। (2)

അർത്ഥം: - സത്സംഗത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നത് വരെ, അജ്ഞതയിൽ നിന്ന് ഒരു മനുഷ്യൻ അഹങ്കാരത്തിൽ ചീഞ്ഞഴുകുന്നു. അറിവ് നേടുമ്പോൾ, ഇന്ന് ഞാൻ രാജാവാണ്, മരണശേഷം ഞാൻ കഴുതയോ നായയോ ആകുമെന്ന് ഒരാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു, പിന്നെ അഹങ്കാരത്തിന് എന്ത് സംഭവിക്കും? അതിനാൽ, ഭക്തർ അറിവ് കൊ ണ്ട് ആ തടസ്സം നീക്കി ഭക്തിയുടെ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയും വിജയം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. ശ്രീലങ്കയിലെ രാജാവായ രാവണൻ വളരെയധികം ഭക്തി ചെയ്തു, പക്ഷേ അഹങ്കാരം നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി അവൻ നശിച്ചു. രാവണനും ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നു. നിത്യാനന്ദ് ജിയും ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നു. സത്സംഗം കേട്ട് ശുദ്ധനായി. രാവണന് സത്സംഗം കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുമൂലം, അവൻ തന്റെ ജീവിതം പാഴാക്കുകയും മായാത്ത കളങ്കവും ഏറ്റുവാങ്ങുകയും ചെയ്തു. നിത്യാനന്ദ് ജി പറഞ്ഞു, ഞാൻ ഒരു ബ്രാഹ്മണ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചതിനാൽ, ഞാൻ എന്റെ ജാതിയെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായും അഹങ്കാരിയായിരുന്നു, ഗുരു ജി ഗുമാനി ദാസ് ജിയുടെ സത്സംഗ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ, അഹങ്കാരത്തിന്റെ അജ്ഞതയുടെ കോട്ട നശിച്ചു. എന്റെ ജീവിതം വിജയിച്ചു. (1)

വാണി നമ്പർ 2 എന്നതിന്റെ അർത്ഥം. - സത്സംഗം ശ്രവിച്ച ശേഷം,നിത്യാനന്ദ് ജി വളരെ വിനയാന്വിതനായി. അവൻ അഹങ്കാരം ഉപേക്ഷിച്ചു. ഞാൻ എന്റെ തല എന്റെ ഗുരുജിക്ക് ദാനം ചെയ്തു, അതായത് എന്റെ ഗുരുജി എന്നെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ തുടരും എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്റെ തല വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു; അല്ലാത്തപക്ഷം, ഏതെങ്കിലും രോഗത്തിൽ എന്റെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കാം. ഇപ്പോൾ ദൈവം എന്റെ തലയിൽ വസിക്കുന്നു. ദൈവം എന്നെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. എനിക്ക് ടെൻഷനൊന്നും ഇല്ല.

നിത്യാനന്ദ് ജിയുടെ സ്തുതി:

ഔർ ബാത് തേരേ കാം ന ആവൈ സാന്റോം ശർണൈ ലാഗ് രേ ।
ക്യാ സോവൈ ഗഫ്ലത് മേ ബന്ദേ ജാഗ്-ജാഗ് നർ ജാഗ് രേ ।।
തൻ സരായ് മേ ജീവ് മുസാഫിർ കർതാ രഹേ ദിമാഗ് രേ ।
രാത് ബസേര കർലേ ടേരാ ചലൈ സവേര ത്യാഗ് രേ ।।
ഔർ ബാർ ————————
ഉംദ ചോല ബനാ അൻമോല ലഗേ ദാഗ് പർ ദാഗ് രേ ।
ദോ ദിൻ കി ഗുജ്റാൻ ജഗത് മേ ജലേ ബിരാനി ആഗ് രേ ।।
ഔർ ബാത്ത് ————————
കുബുദ്ധ് കാഞ്ചലി ചാഡ് രാഹി ചിത് പർ തു ഹുവ മാനുഷ് സേ നാഗ് രേ ।
സൂജ്ഹേ നഹിൻ സാജൻ സുഖ് സാഗർ ബിനാ പ്രേം ബൈരാഗ് രേ ।।
ഔർ ബാത്ത് ————————
ഹർ സുമ്രേ സോ ഹൻസ് കഹാവേ കാമി ക്രോധി കാഗ് രേ ।
ഭൻവ്ര ന ഭർമ്മേ വിഷ കേ വാൻ മേ ചൽ ബെഗംപൂർ ബാഗ് രേ ।।
ഔർ ബാത്ത് ——
ശബ്ദ് സാൻ സത്ഗുരു കി പഹ്ചാനി പായ അടൽ സുഹാഗ് രേ ।

നിതാനന്ദ് മെഹബൂബ് ഗുമാനി പ്രക്തേ പൂർണ ഭാഗ് രേ ।।
ഔർ ബാത്ത് ——————

(യഥാർത്ഥത്തിൽ, മുകളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന വാണി കബീർ ജിയുടേതാണ് എന്നിരുന്നാലും,നമുക്ക് അറിവ് നേടേണ്ടതുണ്ട്.)

പരിഭാഷ: - ഹേ മനുഷ്യ (സ്ത്രീ/പുരുഷൻ) നേടേതുണ്ട് ഭക്തിയെയും കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയല്ലാതെ ഒരു ചർച്ചയും നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടില്ല. നിങ്ങൾക്ക് തത്വജ്ഞാനം (സത്യവും പൂർണ്ണവുമായ ആത്മീയ അറിവ്) ഇല്ല. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ആസക്തിയുടെയും അജ്ഞതയുടെയും നിദ്രയിൽ ഉറങ്ങുകയാണ്, അതായത് നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ മറന്നു. *ജാഗ്-ജാഗ്* എന്നാൽ ജാഗ്രത പാലിക്കുക, സന ്യാസിമാരുടെ ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ശ്രവിച്ച് നിങ്ങളുടെ ക്ഷേമം നേടുക. ഈ മനുഷ്യശരീരത്തിൽ, ഒരു ഹോട്ടലിൽ ഒരു മുറി വാടകയ്ക്കെടുത്ത് രാത്രി അവിടെ ചെലവഴിക്കുന്ന ഒരു യാത്രക്കാരനെപ്പോലെയാണ് ആത്മാവ്, രാവിലെ അത് ഉപേക്ഷിച്ച് അവൻ തന്റെ ജോലിക്ക് പോകുന്നു. അതുപോലെ, മനുഷ്യ ശരീരം പോലെയുള്ള ഈ ഹോട്ടലിൽ ആത്മാവ് ഒരു സഞ്ചാരിയെപ്പോലെയാണ്. മരണ സമയം എത്തുമ്പോൾ നേരം വെളുക്കും, അതായത് ശരീരം പോലെയുള്ള സത്രം അതായത് ഹോട്ടൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന സമയം. ഭക്തി ചെയ്യാതെ ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച് വെറുംകൈയോടെ പോകു

തുണി പോലെയുള്ള മനുഷ്യ ശരീരം അമൂല്യമാണ്. തത്വജ്ഞാനം ഇല്ലാത്തതിന ാൽ, ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിനുപകരം, ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി പാപങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയാണ്. നീ ഈ ലോകത്ത് അധികനാൾ ജീവിക്കില്ല. നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ പരിപാലനത്തിനും സമ്പത്തിന്റെ ശേഖരണത്തിനും വേണ്ടി നിങ്ങൾ സമ്മർദ്ദം അനുഭവിക്കുന്നു. പാപങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ സമ്പത്ത് സമ്പാദിക്കുന്നത്. മരണശേഷം കുടുംബവും സമ്പത്തും നിങ്ങൾക്ക് അന്യമാകും. അത് ശേഖരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പാപങ്ങൾ നിങ്ങളെ നരകത്തിൽ ദഹിപ്പിക്കും. പ ാപങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ (ബിരാനി) അഗ്നിയിൽ ദഹിക്കരുത്.

ആദ്ധ്യാത്മിക സത്സഗം കേൾക്കാതെ, പുണ്യങ്ങൾ, പാപങ്ങൾ, വിനയം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാകില്ല. ഒരു മനുഷ്യൻ തന്ത്രശാലിയായി മാറുന്നു. മനുഷ്യത്വം മറന്ന് മനുഷ്യൻ പാമ്പിനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു, ബലഹീനരെ തന്റെ ശക്തിയാൽ പീഡിപ്പിക്കുന്നു, അത് അവന്റെ നാശത്തിന് കാരണമാകുന്നു. ഹേ ന ീതിമാനായ മനുഷ്യാ സനേഹത്തോടെയും ആത്മാർത്ഥമായ സമർപ്പണത്തോടെയും ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കാതെ ഒരാൾക്ക് ലഭിക്കാത്ത അറിവാണിത്.

ഭക്തി ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ ഭക്തൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നു, അതായത്, അവൻ ഹംസത്തെപ്പോലെ അഹിംസാവാദിയാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു ഭക്തൻ ഒരിക്കലും ആരെയും ഉപദ്രവിക്കുന്നില്ല. ഒരു ഹംസം തടാകത്തിലെ മത്സ്യമോ പ്രാണികളോ ഭക്ഷിക്കില്ല. ഇത് മുത്തുകൾ മാത്രം കഴിക്കുന്നു. ജീവനുള്ള പക്ഷികളുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും മാംസം തിന്നുന്ന ഒരു കാക്ക സ്വാർത്ഥതയോടെ. അത് അവർക്ക് ദോഷം ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ, ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കാത്ത ഒരു വ്യക്തി, തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ അഭാവം മൂലം, മറ്റുള്ളവരുടെ സമ്പത്ത് സ്വാർത്ഥമായി അപഹരിക്കുന്നു. അവൻ മോഷ്ടിക്കുകയോ മറ്റ് ദോഷങ്ങൾ വരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നു, അത് പാപമാണ്. ഹേ പ്രാണനെപ്പോലെയുള്ള തേനീച്ചകാമം, ക്രോധം, ആസക്തി, അത്യാഗ്രഹം തുടങ്ങിയ ദുർഗുണങ്ങളുടെ വനത്തിൽ അലഞ്ഞുതിരിയരുത്. ഈ *കാലന്റെ ലോകം* കഷ്ടപ്പാടുകളുടെ വാസസ്ഥലമാണ്. കഷ്ടപ്പാടുകളില്ലാത്ത ആ സത്ലോകത്തിലേക്ക് വരൂ. അതൊരു ആന ന്ദകരമായ പൂന്തോട്ടമാണ്.

നിതാനന്ദ് ജി പ്രസ്താവിച്ചു - ഞാൻ എന്റെ ഗുരുവിന്റെ ആത്മീയ പ്രഭാഷണം ശ്രദ്ധിക്കുകയും മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂചന മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ ജീവിതം അനുഗ്രഹീതമായി. ഞാൻ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഗുരു ഗുമാനി ദാസ് ജിയെ കണ്ടു. എന്റെ ഏതോ മുൻ ജന്മത്തിന്റെ ഭാഗ്യമായിരുന്നു അത്.

ശ്ലോകം
തൻ മൻ ശീശ് ഇഷ് അപ്നേ പൈ , പെഹ്ലം ചോട്ട് ചഠാവൈ ।

ജബ് കോയേ റാം ഭക്ത് ഗതി പാവൈ, ഹോ ജി ।। (ടെക്ക്)
സത്ഗുരു തിലക് അജപ മാലാ, യുക്ത് ജാഠാ രഖവാവൈ ।
ജാട്ട് കോപീൻ സത് കാ ചോല, ഭീതർ ഭേഖ് ബനാവേ ।। (1)
ലോക് ലാജ് മര്യാദ് ജഗത് കി, തീൻ ജ്യോൻ ടോഡ് ബാഗാവേ ।
കാംനി കനക് ജഹർ കർ ജാനേ, ശഹർ അഗംപൂർ ജാവേ ।। (2)
ത്യൈജാൻ പതി ഭൃതാ പതി സേ രാതി, ആൻ പുരുഷ് ന ഭാവേ ।
ബസേ പീഹർ മേം പ്രീത് പ്രീതം മേം, ന്യൂൻ കോയേ ധ്യാന് ലഗാവേ ।। (3)
നിന്ദ സ്തുതി മാൻ ബഡായി, മാൻ സേ മാർ ഗിരാവൈ ।
അഷ്ട് സിദ്ധി കി അടക് ന മാനൈ, ആഗേ കദം ബടാവൈ ।। (4)
ആശാ നദി ഉൽഠ കർ ടാടൈ, ആടാ ബന്ധ് ലഗാവൈ ।
ഭവജൽ ഖാർ സമുദ്ര മേം ബഹുർ ന ഖോട് മിലാവൈ ।। (5)
ഗഗൻ മഹൽ ഗോവിന്ദ് ഗുമാനി, പലക് മാഹിം പഹുഞ്ചാവൈ ।
നിതാനന്ദ് മാട്ടി കാ മന്ദിർ, നൂർ തേജ് ഹോ ജാവൈ ।। (6)

പരിഭാഷ: – ഒരാളുടെ ഭക്തി വിജയകരമാക്കുന്ന രീതി സന്ത് നിത്യാനന്ദ് ജി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, പരമാത്മാവിന് പൂർണമായി കീഴടങ്ങണമെന്നും ശരീരവും മനസ്സും സമ്പത്തും പരമാത്മാവിന് സമർപ്പിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. *പഹ്ലാം ചോട്ട് ചടാവൈ* **അതായത് ത്യാഗത്തിന്റെ വികാരം ആദ്യം മുതൽ വളർത്തിയെടുക്കണം. അപ്പോൾ ഒരു ഭക്തന് മോക്ഷം ലഭിക്കും.**

വാണി നമ്പർ. 1: – ചില സാധകർ ബാഹ്യരൂപം നേടുന്നു. അവർ നെറ്റിയിൽ ഒരു അടയാളം ധരിക്കുന്നു. അവർ ജപമാല ഉപയോഗിച്ച് മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നു. അവർ തലയിൽ ജട മുടി സൂക്ഷിക്കുന്നു. അടിവസ്ത്രത്തിനു പകരം അരക്കെട്ട് (നാലിഞ്ച് വീതിയുള്ള തുണി) മാത്രമേ ധരിക്കൂ, മുട്ടിന് താഴെയുള്ള നീളമുള്ള ഷർട്ട് ധരിക്കുന്നു. ഈ ബാഹ്യപ്രകടനത്തിനുപകരം, നിങ്ങളുടെ സദ്ഗുരുവിനെ ബഹുമാനിക്കുക. അവനെ നിന്റെ ഓർമയിൽ വയ്ക്കുക, അതായത്, ഒരു ഗുരുവിന്റെ ഭക്തനാകുക, എല്ലാ നിയമങ്ങളും ക്രമങ്ങളും പാലിച്ച്, ഒരു ഭക്തൻ ഇങ്ങനെയായിരിക്കണം എന്നതിന് ആളുകൾക്കിടയിൽ ഒരു മാതൃകയാകുക, അങ്ങനെ ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശത്തിന്റെയും ദീക്ഷയുടെയും ഫലം. നെറ്റിയിൽ ഒരു അടയാളം അകലെ നിന്ന് ദൃശ്യമാകുന്നതുപോലെ ദൂരെ നിന്ന് കാണാം. ഇതാണ് ഒരു ഭക്തന്റെ സത്വം. ഒരു ഭക്തന്റെ ഐഡന്റിറ്റി ബാഹ്യമായ ആർഭാടങ്ങളിൽ നിന്നല്ല, മറിച്ച് അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നാണ്.മംഗള കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ദുർവൃത്തികൾ ഒഴിവാക്കുകയും വേണം. ഇൻകമിംഗ്, *ഔട്ട്ഗോയിംഗ്* **ശ്വാസത്തിന്റെ ജപമാല ഉപയോഗിച്ച് അവൻ (*അജപ-ജാപ് ചെയ്യണം*) മന്ത്രം ആന്തരികമായി ജപിക്കണം. തലയിൽ ജട മുടിക്ക് പകരം, സദ്ഗുരു പറഞ്ഞ ഭക്തി രീതി ദൃഢമായി സ്വീകരിക്കണം. സ്വകാര്യഭാഗങ്ങളിൽ അരക്കെട്ട് ധരിച്ചുകൊണ്ട് മാത്രം ഒരാൾക്ക് ആത്മസംയമനം പാലിക്കാനാവില്ല. ചാരിത്രശുദ്ധി സ്വീകരിച്ചാണ് ആത്മനി യന്ത്രണം നടത്തുന്നത്. അത് ഒരാൾ സ്വീകരിക്കണം. ഒരു യുവതിയെ കാണുമ്പോൾ തെറ്റായ ചിന്തകൾ ഒരാളുടെ മനസ്സിൽ കയറാൻ അനുവദിക്കരുത്. ഒരാൾ സത്യം പറയണം. ഇതാണ് ഒരു ഭക്തന്റെ യഥാർത്ഥ വസ്ത്രം, അതായത്, ഒരു ഭക്തനെ അംഗീകരിക്കുന്ന വസ്ത്രമാണിത്. ഒരാൾ യഥാർത്ഥ ഭക്തി ചെയ്യുകയാണോ അതോ തെറ്റായ ആരാധനാ രീതിയിൽ ഒരാളുടെ ജീവിതം നശിപ്പിക്കുകയാണോ എന്ന് ഒരാളുടെ യഥാർത്ഥ അറിവിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകും. (1)ലോകജനതയോടുള്ള ലജ്ജയും ആദരവും കാരണം ഭക്തിയിൽ ഒരു തടസ്സവും ഉണ്ടാകാൻ അനുവദിക്കരുത്. ഞാൻ സത്സംഗത്തിന് പോ കുന്നു, സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്നു, ആചാരപരമായ ആരാധനാ രീതികൾ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്ന് ജനം പറയുമെന്ന പൊതുജനാഭിപ്രായത്തോടുള്ള ബഹുമാനം, അതിനെ ഒരു വൈക്കോൽ പോലെ തീർത്തു മാറ്റുക. പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിനായി എറിയുക. തടസ്സം മാറ്റുക.** *ഭകനക്ക* **അതായത് സ്വർണ്ണവും കാമിനിയും അതായത് സുന്ദരിയായ ഒരു യുവതിയെ കണ്ട് നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവം അപകീർത്തിപ്പെടുത്താൻ അനുവദിക്കരുത്. ഇത് വിഷത്തിന് തുല്യമാണെന്ന് കരുതുക. അപ്പോൾ ഒരു ഭക്തന് നിത്യ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് പോകാൻ കഴിയും.(2)**

ഒരു ഭക്തൻ വിശ്വസ്തയായ ഭാര്യയെപ്പോലെ ഒരാളുടെ ആദരണീയമായ ദൈവത്തിന് സമർപ്പിതനായി നിലകൊള്ളണം. വിശ്വസ്തയായ ഒരു ഭാര്യ, സ്വന്തം ഭർത്താവിനെ കൂടാതെ, മറ്റേതൊരു പുരുഷനും തന്റെ ഭർത്താവായി ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, അവൻ എത്ര സുന്ദരനോ ധനികനോ ആയിരുന്നാലും. ഒരുവൻ ഒരിക്കലും തന്റെ

ദൈവത്തിന്റെ ഭക്തി മറക്കരുത്. ആർഭാടങ്ങളൊന്നും ചെയ്യാതെ, ഒരാൾ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ ആന്തരികമായി ശ്വാസോച്ഛ്വാസങ്ങളിലൂടെ ഈശ്വരന്റെ (നാം) മന്ത്രം ജപിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കണം. (ഇവിടെ ഭക്തൻ എന്നത് പുരുഷനെയോ സ്ത്രീയെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.) നിർമലയായ ഭാര്യ മാതാപിതാക്കളുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ, അവൾ തന്റെ ഭർത്താവിനെ സ്മരിക്കുന്നു എന്ന് ആരെയും അറിയിക്കുന്നില്ല. ഈ രീതിയിൽ, ഒരു ഭക്തൻ അവന്റെ / അവളുടെ ചിന്തകൾ ദൈവത്തിൽ മുഴുകണം.(3)

ഒരു ഭക്തൻ സമ്പൂർണ്ണ സദ്ഗുരുവിൽ നിന്ന് യഥാർത്ഥ ഭക്തി നേടിയ ശേഷം, ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ വിമർശിച്ചാൽ, അത് കാര്യമാക്കേണ്ടതില്ല. ആരെങ്കിലും അവനെ പുകഴ്ത്തിയാൽ, അത് അവനെ സ്വാധീനിക്കരുത്. ഒരു ഭക്തൻ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾക്കനു സൃതമായി യഥാർത്ഥ ആരാധനാരീതി അനുഷ്ഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മോക്ഷപ്രാപ്തിക്ക് സഹായകമല്ലാത്ത ചില (*സിദ്ധികൾ*) ആത്മീയ ശക്തികൾ അവൻ പ്രാപിക്കുന്നു. ഇവ എട്ടെണ്ണമാണ്. അവരെക്കൊണ്ട് ഒരു ഭക്തൻ ഒന്നുകിൽ മറ്റൊരാൾക്ക് ഉപദ്രവമോ ഉപകാരമോ ഉണ്ടാക്കി അവന്റെ ഭക്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നു. അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതിലൂടെ അവൻ തീർച്ചയായും പ്രശസ്തനാകുന്നു, എന്നാൽ അവന്റെ ഭാവി നര കമാകുന്നു. അവൻ പക്ഷികളുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും ജീവിതത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. അതിനാൽ, മോക്ഷം നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഭക്തർ അഷ്ടസിദ്ധികളുടെ ഈ ഗുണമില്ലാത്ത മഹത്വത്തിൽ അകപ്പെടരുത്. ഇവയെ ത്യജിച്ച്, മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കായി, ഇവയ്ക്കപ്പുറം ലക്ഷ്യമിടണം; ഒരാൾ മുന്നോട്ട് പോകണം (4) സമ്പത്ത്, മഹത്വം, രാജ്യം, സ്വത്ത് തുടങ്ങി ഈ ലോകത്തിലെ നിരവധി ആഗ്രഹങ്ങളുടെ പ്രവാഹം പരിശോധിക്കണം. *ആ ബന്ധ് ലഗായേ മജ്ബൂത്ത്* എന്നാൽ ദൃഢമായ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിന്റെ ശക്തമായ വേലി കെട്ടിപ്പടുക്കണം എന്നാണ്. ദുഃഖങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്തിന്റെ മഹാസമുദ്രത്തിൽ പുനർജന്മമെടുക്കരുത്. (5)

ആരുടെ ആരാധന ഒരു ഗുരു പറയുന്നു, ആ ദേവന്റെ ആകാശത്തിലെ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് തന്റെ അനുയായികളെ കൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ ഗുരു പൂർണ്ണമായി സഹകരിക്കുന്നു. നിത്യാനന്ദ് ജിയുടെ ഗുരു ശ്രീ ഗുമാനി ദാസ് ജി വിഷ്ണുജിയുടെ ഭക്തനായിരുന്നു. നിത്യാനന്ദ് ജി ആ ഈശ്വരനെ പ്രാപിച്ചതിന്റെ മഹത്വം പാടി, ഒരാളുടെ ഭക്തിയുടെ ശക്തി സുരക്ഷിതമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിലൂടെ, ഭൗതിക ശരീരത്തിനു ള്ളിലെ (സൂക്ഷ്മം പങ്കിടുന്ന) അഭൗതിക ശരീരം, ശക്തിയാൽ പകാശിക്കുന്നു. ഭക്തി ചെയ്യാതെ, ഈ ശരീരം പൊടിക്ക് തുല്യമാകുന്നു. കളിക്കാർ ജില്ലാ തലത്തിൽ കളിക്കുമ്പോൾ, കളിയുടെ നിയമങ്ങൾ അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിലേതിന് തുല്യമാണെന്ന് ഈ വാണിയിൽ നി ന്ന് വ്യക്തമാണ്. നിത്യാനന്ദ് ജി സംസ്ഥാന തലത്തിൽ കളിച്ചിരുന്നു. അതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിച്ചു. കബീർ ദൈവത്തെ നമ്മുടെ ദൈവമായി കണക്കാക്കി നാം ഭക്തി ചെയ്യുന്നു; നിയമങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെയാണ്. നമ്മൾ അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിലുള്ള കളിക്കാരാണ്.(6)

സന്ത് നിത്യാനന്ദ് ജി തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നാളുകൾ *ജട്ടൈല* കുളത്തിൽ ഭക്തി ചെയ്തുകൊാണ് ചെലവഴിച്ചത്. ഭിവാനി ജില്ലയിലെ തഹസിൽ ദാദ്രിയിലെ വിവിധ ഗ്രാമങ്ങളുടെ അതിർത്തിയിലാണ് *ജതേല* കുളം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. *(മജ്ര, ബിഗോവ, ബാസ്* തുടങ്ങിയ ഗ്രാമങ്ങളുടെ അതിർത്തിയിൽ) സന്ത് നിത്യാനന്ദ് ജി ശ്രീ വിഷ്ണു (ശ്രീ കൃഷ്ണ) ജിയുടെ ഭക്തി ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരു ശ്രീ ഗുമാനി ദാസ് ജി ഡൽഹിയിലെ സന്ത് ശ്രീ ചരൺദാസ് വൈഷ്ണവിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. പേജ് 235-ലെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ വായനക്കാർക്ക് *സൃഷ്ടി രചന യിൽ* വായിക്കാം. ഏത് തരത്തിലുള്ള മോക്ഷമാണ് സന്ത് നിത്യാനന്ദ് ജി നേടിയതെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകും. ദൈവം കബീർ ജി സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയെ ക ണ്ടിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും തലത്തിലുള്ള ഭക്തി ചെയ്യുന്ന ഒരു സന്യാസിയോ ഭക്തനോ മാന്യനാണെന്ന് അദ്ദേഹം സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയോട് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ രണ്ട് വാക്കുകളുടെ യഥാർത്ഥ നാമം (മന്ത്രം) നൽകുന്ന ഒരു പരമ സത്ഗുരുവിനെ (പൂർണ്ണ ഗുരു) കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ, ആ ഗുരുവിനോ ആ ശിഷ്യനോ മോക്ഷം നേടാനാവില്ല.

ഗരീബ്, സാധ്-സാധ് സബ് നേക് ഹൈ, ആപ് അപ്നി തൗർ ।

ജോ നിജ് ധാം പഹുഞ്ചാവഹിം, സോ സാധു കോയി ഔർ ।।
ഗരീബ്, സാധ് ഹമാരേ സഗേ ഹൈം, നാ കാഹു കോ ദോഷ് ।
ജോ സാർനാം ബതാവാഹിം, സോ സാധു സിർ പോഷ് ।।

പരിഭാഷ: - ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പാത കാണിക്കുന്ന ആ സന്യാസിമാർ പുണ്യമുള്ള ആത്മാക്കളാണെന്ന് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ഉദ്ദേശം തെറ്റല്ല. ഒരാൾക്ക് ഏത് തലം വരെ, അറിവ് ഉണ്ടോ, അവൻ ആ തലം വരെ ശരിയാണ്. വേദങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ആരെങ്കിലും വിഷ്ണുവിനെയോ ശിവനെയോ ബ്രഹ്മാവിനെയോ ആരാധിക്കുന്ന രീതി പ്രസംഗിക്കുകയും പരിശീലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ ആ തലം വരെ ശരിയാണ്, എന്നാൽ ആ ആരാധനയിലൂടെ ഒരാൾക്ക് *നിജ്ധാമിലേക്ക്* അതായത് നിത്യപരമമായ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് (സത്‌ലോക്) പോകാൻ കഴിയില്ല. സത്‌ലോകിലേക്ക് പോകാനുള്ള വഴി കാണിക്കുന്ന സന്യാസിമാർ മേൽപ്പറഞ്ഞ സന്യാസിമാരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരാണ്.

പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന എല്ലാ സന്യാസിമാരും നമ്മുടെ (ജ്ഞാനി) ബന്ധുക്കളാണ്. അവർ നമ്മുടെ പ്രത്യേക കൂട്ടാളികളാണ്. സമ്പൂർണ മോക്ഷ ദാതാവായ സാർനാമം മന്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് അവർ അജ്ഞരായതിനാൽ നമ്മൾ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഈ സന്യാസിമാരുടെ ശിഷ്യനാകുന്നത് കൊണ്ട് ഒരു ആത്മാവിന് പൂർണ്ണമായ മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നില്ല. ജനനവും മരണവും തുടരുന്നു. സാർനാമം പകർന്നു നൽകുന്ന സന്തുകളാണ് നമ്മുടെ തലയിലെ കിരീടം. അവർ നമ്മുടെ തലയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യരാണ്, അതായത്, അവർ പ്രത്യേക ആരാധനയ്ക്ക് അർഹരാണ്.

ശ്രീ വിഷ്ണു ജി തന്നെ ജനന-മരണത്തിൽ തുടരുന്നു, അതിനാൽ ഒരു ഉപാസകന് *ഗീത അദ്ധ്യായം 15- ശ്ലോകം 4* പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മോക്ഷം നേടാനാവില്ല, തത്വദർശി സന്യാസിയിൽ നിന്ന് തത്വജ്ഞാനം നേടിയ ശേഷം, പരമോന്നതമായ ആ പരമമായ അവസ്ഥയെ അന്വേഷിക്കണം. അവിടെ നിന്ന് , ഒരു ആരാധകൻ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല. ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തെ സൃഷ്ടിച്ച ആ പരമദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുക. ആരിൽ നിന്നാണ് ഈ ലോകം വികസിച്ചത്.

ഹിന്ദു സമൂഹത്തിലെ ഗുരുക്കൾ (മത നേതാക്കൾ) പറയുന്നത് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഗീതാജ്ഞാനം അർജ്ജുനന് പറഞ്ഞു കൊടുത്തു എന്നാണ്. ശ്രീ കൃഷ്ണ ജിയെ ശ്രീ വിഷ്ണു ജിയുടെ അവതാരമായി കണക്കാക്കുന്നു, അതായത്, അദ്ദേഹം തന്നെ ശ്രീ വിഷ്ണു ജിയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. *ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 4-ാം 5-ാം ശ്ലോകത്തിൽ*, ഗീതാ വക്താവ് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു - ഓ അർജുനാ നിനക്കും എനിക്കും നിരവധി ജന്മങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നിനക്കറിയില്ല; എനിക്കറിയാം. (ഇത് ശ്രീ വിഷ്ണു ജി മർത്യനാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. അവൻ ജന്മം എടുക്കുന്നു. മരിക്കുന്നു.) *ശ്രീ ദേവിപുരാണം, മൂന്നാം സ്കന്ദത്തിന്റെ 5-ാം അദ്യായത്തിൽ,* വിഷ്ണു ജി തന്നെ പറയുന്നു, ഞാൻ (വിഷ്ണു), ബ്രഹ്മാവ്, ശങ്കർ എന്നിവർ ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമുക്ക് ജനനവും (ആവിർഭാവവും) മരണവും (തിരോഭവ്) ഉണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ് ശ്രീ. വിഷ്ണു ജി അനശ്വരനല്ല. *ഗീത അദ്ധ്യായം 2 ശ്ലോകം 17, ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17,* ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ പ്രഭാഷകനല്ലാതെ മറ്റാരോ ആണ് അനശ്വരനായ ദൈവം എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, തുടർന്ന് *ഗീത അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62,* ഗീത വക്താവ് പ്രസ്താവിച്ചു: ഹേ ഭാരതാ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ആ പരമാത്മാവിന്റെ അഭയത്തിൽ പോകുക. ആ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് പരമമായ ശാന്തിയും ശാശ്വതമായ പരമമായ വാസസ്ഥലവും ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

ശ്രീ നിത്യാനന്ദ് ജി ഗീതയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമ്പൂർണ്ണ മോക്ഷംനേടിയിട്ടില്ലെന്ന് ഈ മേൽപ്പറഞ്ഞ തെളിവുകളിൽ നിന്ന് എളുപ്പത്തിൽ നിഗമനം ചെയ്യാം. കബീർ ജി പറഞ്ഞു:-

ജോ ജാകി ശരണാ ബസേ, താക്കോ താകി ലാജ് ।
ജല് സൗന്ംഹി മച്ലി ചഡേ, ബഹ് ജാതേ ഗജരാജ് ।।

അർത്ഥം:- ഒരു ഭക്തൻ ഏത് ദേവതയെ ആരാധിക്കുന്നുവോ, ആ ദേവത തീർച്ചയായും അവന്റെ / അവളുടെ ഭക്തന് ആശ്വാസം നൽകുന്നു, അത് ഒരു സാധാരണ

മനുഷ്യന് ഒരു അത്ഭുതം പോലെയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരാൾ ഒരു കോൺസ്റ്റബിളിനെ സേവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതായത്, ഒരു കോൺസ്റ്റബിളുമായി സൗഹൃദം സ്ഥാപിച്ചിട്ടു ങ്കിൽ, ആ കോൺസ്റ്റബിൾ അവന്റെ സുഹൃത്ത് പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ സുഹൃത്തിനെ കസേരയിൽ ഇരുത്തുന്നു. ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന് സാധ്യമല്ലാത്ത പലഹാരങ്ങൾ അവൻ അവനു നൽകുന്നു. ഇത് ഒരു സാധാരണക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു അത്ഭുതത്തിൽ കുറവല്ല. ആർക്കെങ്കിലും പോലീസ് സൂപ്രണ്ടുമായി (എസ്.പി.) പരിചയമുങ്കിൽ, അയാൾക്ക് / അവൾക്ക് കൂടുതൽ ആനു കൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കും. അതുപോലെ, നമ്മൾ മുന്നോട്ട് പോയാൽ, ആരെങ്കിലും ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മുഖ്യമന്ത്രിയുമായി പരിചയമുങ്കിൽ, അയാൾക്ക് / അവൾ എന്ത് നേട്ടം കൈവരിച്ചാലും താഴെത്തട്ടിലുള്ളവർക്ക് ഒരു അത്ഭുതമായിരിക്കും. അതുപോലെ, ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിയുമായി ഒരാൾ പരിചയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, നേട്ടങ്ങൾക്ക് അതിരുകളില്ല.

(സന്ത് രാംപാൽജി പറയുന്നു അഥവ) ആരെങ്കിലും ദേവതകളെ ആരാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവന്/അവൾക്കും ചില നേട്ടങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു, എന്നാൽ സമ്പൂർണ്ണ/പരമേശ്വരന്റെ ആരാധനയാൽ ഒരാൾക്ക് എല്ലാ നേട്ടങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ കീഴിലാണെങ്കിൽ, രാജ്യത്തെ എല്ലാ മുഖ്യമന്ത്രിമാരും മന്ത്രിമാരും മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഭരണാധികാരികളും അവന്റെ/അവളുടെ കൂട്ടാളികളാകും. എല്ലാവരും അവനെ/അവളെ സഹായിക്കുന്നു. എതിർപ്പിന് ഇടമില്ല. അതുപോലെ, ലോകത്തിലെ എല്ലാ ദേവി ദേവന്മാരും സമ്പൂർണ്ണ ഈശ്വരനെ ഭക്തി ചെയ്യുന്ന ഒരു ഭക്തന്റെ സഹകാരികളായി മാറുന്നു. സാധ്യമായ എല്ലാ വഴികളിലും അവർ അവനെ / അവളെ സഹായിക്കുന്നു. അവ ഒരു തടസ്സവും ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും പ്രേത-ഭൂതമോ, ചൈതന്യമോ, ഭൈരവനോ, ബേതാളമോ, ഒരു സമ്പൂർണ ദൈവഭക്തന് എന്തെങ്കിലും ദോഷം വരുത്താൻ വിചാരിച്ചാൽ, ദേവി ദേവന്മാരും അവരെ ആട്ടിയോടിക്കുകയും അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു അവൻ/അവൾ ആരുടെ അഭയകേന്ദ്രത്തിലാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? അപ്പോൾ ആ ദുഷ്ടശക്തികൾ ഭയന്നു വിറയ്ക്കുന്നു, ഒരു ദോഷവും വരുത്താൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. അബദ്ധത്തിൽ ഒരു പ്രേതമോ ആത്മാവോ സമ്പൂർണ ദൈവഭക്തന് എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടാക്കിയാൽ, സമ്പൂർണ്ണ/പരമോന്നത ദൈവത്തിന്റെ പരിചാരകർ ആ പ്രേതത്തെ/ആത്മാവിനെ പിടികൂടി അടിക്കുന്നു.അവരെ വർഷങ്ങളോളം കമ്പികൾക്ക് പിന്നിൽ ഇട്ടും. ദൈവം കബീർ ജി പറഞ്ഞു:-

ഏകൈ സാധേ സബ് സാധേ, സബ് സാധേം സബ് ജായ് ।
മാലി സീചൈയിം മൂൽ കോ, ഫൂലൈ-ഫലൈ അദ്ധ്യായ് ।।

പരിഭാഷ: - ഒരു മാവ് അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും ചെടിയുടെ വേരുകൾ കുഴിയെടുത്ത് നിലത്ത് നടുന്നു. വേരുകൾക്ക് ജലസേചനം ചെയ്യുന്നു. ജലസേചനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, അതായത് (സാധേ) വേരിനെ ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെ, ചെടിയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും തഴച്ചുവളരുന്നു. ചെടി ശരിയായി വളരുന്നു. വൃക്ഷമായി മാറുന്ന ചെടി തണലും മരവും ഫലവും നൽകുന്നു. ശാഖകൾ നനച്ചാൽ ആ ചെടിയുടെ ശിഖരങ്ങൾ നിലത്ത് ഒരു കുഴിയിൽ നട്ടുപിടിപ്പിച്ച് നനച്ചാൽ, (വേര് നനച്ചില്ല), അപ്പോൾ എല്ലാം നശിച്ചുപോകും. ഒരു തോട്ടക്കാരൻ, അതായത് തോട്ടത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരാൾ, വേരിൽ നിന്ന് ഒരു ചെടി നിലത്ത് നടുന്നു. അവൻ വേര് നനയ്ക്കുകയും പ്രയോജനം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ, ഒരു തത്വദർശിയായ സന്യാസി സ്വയം ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തിന്റെ വേരായ പരം അക്ഷരബ്രഹ്മത്തെ ദൈവമായി കണക്കാക്കി മറ്റുള്ളവരെ ആരാധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ ഏകദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്ന തിലൂടെ അവൻ എല്ലാ ദൈവങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നു. എല്ലാ ദേവന്മാരും ആ സത്പുരുഷന്റെ ആജ്ഞകൾ അനുസരിക്കുന്നു. അവർ ഒരു ഭക്തന്റെ ചുമതലകൾ നിറവേറ്റുന്നു. എല്ലാ ദേവന്മാരെയും ആരാധിച്ചാൽ സത് പുരുഷന് ദേഷ്യം വരും. അവന്റെ ആജ്ഞയില്ലാതെ ദേവന്മാർക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല, അതായത്, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾക്ക് വിരുദ്ധമായതിനാൽ ഭക്തന്റെ ആരാധനാരീതി ഒരു പ്രയോജനവും നൽകുന്നില്ല.അതിനാൽ, സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുക. നിലവിൽ, ഞാനല്ലാതെ

(രാംപാൽ ദാസ്) ലോകത്ത് മറ്റാർക്കും ശരിയായ അറിവില്ല. ദയവായി വരൂ, ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് നിങ്ങളുടെയും കുടുംബത്തിന്റെയും ക്ഷേമം പൂർത്തിയാക്കുക.

ആഖ്യാതാവ് പണ്ഡിറ്റ് മണിറാമിന്റെ പ്രവൃത്തി

മണിറാം എന്ന് പേരുള്ള ഒരു പ്രശസ്ത കഥാകാരൻ പണ്ഡിറ്റുണ്ടായിരുന്നു. ഹരിയാനയിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ അദ്ദേഹം രാമായണ പാരായണം സംഘടിപ്പിച്ചു. രാമായണത്തിന്റെ കഥ സാധാരണയായി പരമാവധി പതിനൊന്ന് ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് അവസാനിക്കുന്നത്. മുപ്പത് ദിവസം കൊണ്ടാണ് മണിറാം പണ്ഡിറ്റ് അത് പൂർത്തിയാക്കിയത്. ഇത് എത്ര ദിവസം തുടരുന്നുവോ അത്രയും കൂടുതൽ സംഭാവനകൾ ഓരോ ദിവസവും നൽകപ്പെടുമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു. മുപ്പത് ദിവസത്തെ കഥ പറച്ചിലിൽ മണിറാം പണ്ഡിറ്റിന് ലഭിച്ചത് മുപ്പത് രൂപ മാത്രം. മണിറാമിന് കഥ പൂർത്തിയാക്കേണ്ട ദിവസം, ഗ്രാമത്തിലെ ചിലർ അതേ ദിവസം തന്നെ ഡൽഹിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു നർത്തകി ചമ്പക്കാളിയുടെ നൃത്ത പരിപാടി നടത്തി. നൃത്തം കാണാനും പാട്ടുകൾ കേൾക്കാനും ഗ്രാമം മുഴുവൻ ഒത്തുകൂടി. രണ്ട് മണിക്കൂറിനു ള്ളിൽ ചമ്പക്കാളിക്ക് അഞ്ഞൂറ് രൂപ കിട്ടി. മുപ്പത് ദിവസം കൊണ്ട് മണിരാമിന് കിട്ടിയത് മുപ്പത് രൂപ മാത്രം. പണ്ഡിറ്റ് ജിയുടെ ദുഃഖം അതിരുകളില്ലാത്തതായിരുന്നു.
പോകുന്ന വഴി ഛുദാനി ഗ്രാമമായിരുന്നു. ഒരു പരമോന്നത സന്യാസി ഗരീബ്ദാസ് ജി ഇവിടെ വസിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് മണിറാമിന് അറിയാമായിരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണും, എന്നിട്ട് മുന്നോട്ട് പോകും. ആ ഗ്രാമത്തിലെയും സമീപ ഗ്രാമങ്ങളിലെയും പത്ത് പന്ത്രണ്ട് ഭക്തർ സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയോടൊപ്പം ഇരുന്നു. ആ നിമിഷം തന്നെ പണ്ഡിറ്റ് മണിറാം ജി അവിടെയെത്തി. റാം-റാം എന്ന് പറഞ്ഞുകാണ്ട് അദ്ദേഹം സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയും, റാം-റാം എന്ന് പറഞ്ഞു, അദ്ദേഹത്തിന് ശരിയായ ഇരിപ്പിടം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ മണിറാം പറഞ്ഞു: ഹേ മഹാരാജ് കലിയുഗത്തിന്റെ അവസാനം വന്നിരിക്കുന്നു. മതം നശിച്ചു. ആളുകൾക്ക് മതത്തോടുള്ള ഭക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഭൂമിയും ആകാശവും പൊട്ടിത്തെറിച്ചാലും അതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തർ ചോദിച്ചു, ഓ പണ്ഡിറ്റ് ജീ എന്താണ് കാര്യം? മണിറാം ജി പറഞ്ഞു, ഞാൻ എന്ത് പറയും? സന്ത്ഗരീബ്ദാസ് ജിക്ക് എല്ലാം അറിയാം. ഭക്തർ ചോദിച്ചു, അല്ലയോ മഹാരാജ് പണ്ഡിറ്റ് ജിക്ക് ഇത്രയധികം പ്രഹരമുക്കിയ കാര്യം എന്താണ്? സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പറഞ്ഞു:-

ഗരീബ്, ഫൂട്ടി ആംഖ് വിവേക് കി, അന്ധ ഹൈ ജഗദീശ് ।
ചമ്പകലി കോ പാഞ്ച് സൌ, മണിരം കോ തീസ് ।।

അർത്ഥം:- മണിരാമന്റെ രാമായണ പാരായണം പൂർത്തിയാക്കിയ ദിവസം മനഃപൂർവം ചമ്പകളിയുടെ നൃത്തപരിപാടി നടത്തിയ ജഗദീഷ് എന്ന വ്യക്തി അജ്ഞതയാൽ അന്ധനാണ്.ഗ്രാമവാസികൾക്ക് പോലും വിവേചനാധികാരത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു, അതായത്, മതപരമായ ഒരു കഥയുടെ പാരായണം നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവർ പോലും ചിന്തിച്ചില്ല; ഇത്തരത്തിൽ നീചമായ രീതിയിൽ അതിനെ എതിർക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ഹേ ഭക്തരേ അധിക സംഭാവനയിൽ ആകൃഷ്ടനായ മണിറാം പതിനൊന്ന് ദിവസം കൊണ്ട് പൂർത്തി ആക്കേണ്ടത് മുപ്പത് ദിവസം കൊണ്ട് കഥ നീട്ടി. ഗ്രാമത്തിലെ ചില വികൃതികളായ ആളുകൾക്കും മണിറാം ജിയുടെ ഈ ഉദ്ദേശ്യം പരിചിതമായിരുന്നു. പണ്ഡിറ്റ് ജിയെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കാൻ, ഒരു നർത്തകിയെ വിളിച്ച് അവർ ഒരു മഹാപാപം ചെയ്തു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ വായിൽ നിന്ന് ഈ സത്യം കേട്ടപ്പോൾ, മണിറാം ജി അത്യധികം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അയാൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു -ഇന്ന് രാവിലെ 11:30 ന് പാരായണം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, ഞാൻ നേരിട്ട് ഇവിടെ എത്തി. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി അത് എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു? അദ്ദേഹം ദൈവമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് എല്ലാം അറിയാം. മണിറാം തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ കാൽക്കൽ വീണു പറഞ്ഞു, ഭഗവാനെ, ഞാനും അത്യാഗ്രഹം കൊണ്ട് കഥയുടെ പാരായണം ദീർഘിപ്പിച്ചുവെന്ന സത്യം നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ സർവജ്ഞനാണ്. ഭഗവാനെ ദയവായി ക്ഷമിക്കുക. മതപരമായ

ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മങ്ങളുടെയും ജീവിതത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥ പാത എനിക്ക് ലഭിക്കണം. തുടർന്ന് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി സത്സംഗം (പ്രഭാഷണം) നടത്തി ആ പുണ്യാത്മാവ് മണിറാം ജിയോട് പറഞ്ഞു: -

ഓ മണിറാം ജി പാഠ് നടത്തി നിങ്ങൾ ആളുകളിൽ നിന്ന് പണം വാങ്ങുന്നു. ഇത് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കടമായി മാറുന്നു. പലിശ സഹിതം തിരികെ നൽകേണ്ടിവരും. നിങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവില്ല. കഥ-പാഠ് (പവിത്ര ഗ്രന്ഥം/കഥ പാരായണം), സത്സംഗം എന്നിവ ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം പോലും നിങ്ങൾക്കില്ല. നിങ്ങൾ കഴുത്തിൽ ഒരു കാന്തി (ഒരു ചരടിൽ തുളസിക്ഷണം ഇട്ടു, കഴുത്തിൽ ധരിക്കുന്നു. ഇത് വൈഷ്ണവ വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്) കഴുത്തിൽ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മന്ത്രം ചൊല്ലാനുള്ള 108 (നൂറ്റിയെട്ട്) രുദ്രാക്ഷ മുത്തുകളുള്ള ഒരു മാലയും നിങ്ങൾ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്; സന്തുകൾ ഇതിനെ *ഭസുമർണി* (ജപമാല) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. നിന്റെ നെറ്റിയിൽ ഒരു അടയാളം ഇട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ മഞ്ഞ നിറത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി തന്റെ പ്രസംഗത്തിലൂടെ വിശദീകരിച്ചു: -

കണ്ഠി മാലാ സുമർണി, പഹരെ സെ ക്യാ ഹോയ് ।
ഊപർ ടൂംടാ സാധ് കാ,അന്തർ രാഖാ ഖോയ് ।।

അർത്ഥം:- ഓ മണിറാം ജി ബാഹ്യമായ ആർഭാടങ്ങളിൽ നിന്ന്, നിങ്ങൾ ഒരു സാധുവായി കാണപ്പെടുന്നു, അതായത്, ബാഹ്യമായ ആഡംബരത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒരു കുറവും അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രധാരണം കാണുമ്പോൾ ഭക്ത സമൂഹത്തിന് നിങ്ങളുടെ ഭയത്താൽ അവരുടെ ജീവൻ ബലിയർപ്പിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ആന്തരികമായി നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സാധുവിന്റെ ഗുണവും ഇല്ല. അത്യാഗ്രഹത്താൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ മലിനമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് വിശുദ്ധി നഷ്ടപ്പെട്ടു, അതായത്, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പവിത്ര മനോഭാവം ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് കഴുത്തിൽ രുദ്രാക്ഷം ചാർത്തി സാധുവാകില്ല. സ്വയം ക്ഷേമത്തിനായി, ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും ജീവിതത്തിലുടനീളം പെരുമാറ്റച്ചട്ടം പാലിച്ചുകൊണ്ട് ഭക്തി ചെയ്യുകയും വേണം. ഇത് ക്ഷേമത്തിലേക്ക് ന യിക്കുന്നു. പാഠ് ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്ക് അധികാരമില്ല. ഒരു അനധികൃത വ്യക്തിയാണ് പാഠ് നടത്തുന്നതെങ്കിൽ അത് ഭക്തരോടുള്ള വഞ്ചനയാണ്. നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികരായ ഋഷിമാർ യഥാർത്ഥ പണ്ഡിറ്റുകളായിരുന്നു. അവർ പഠിച്ച മനുഷ്യരായിരുന്നു. അങ്ങനെയൊരു തെറ്റ് ചെയ്യാൻ അവർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ വിശദീകരിച്ചു: -

പരീക്ഷിത്ത് രാജാവിന്റെ മോക്ഷം

ഒരു മുനിയുടെ ശാപഫലമായി പരീക്ഷിത്ത് രാജാവിനെ തക്ഷകൻ എന്ന സർപ്പം കടിക്കേണ്ടിവന്നപ്പോൾ, പരീക്ഷിത്ത് രാജാവിന്റെ മോക്ഷത്തിനായി ശ്രീമദ് ഭാഗവതം (സുധാ സാഗർ) ഏഴു ദിവസം പാരായണം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ ഋഷിമാരോടും പണ്ഡിറ്റുകളോടും ശ്രീമദ് ഭഗവത് കഥ പരീക്ഷിത്തിനോട് വിവരിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ പണ്ഡിറ്റുകളായിരുന്നു. അവർക്ക് ദൈവത്തിന്റെ നിയമം അറിയാമായിരുന്നു. ഏഴാം ദിവസം ഫലം വരുമെന്നും അവർക്കറിയാം. ഏഴാം ദിവസം പരീക്ഷിത്തിന് എന്ത് സംഭവിക്കും എന്നതായിരുന്നു ലോകത്തിലെ ബുദ്ധിജീവികളുടെ കണ്ണ്. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ പണ്ഡിറ്റുകളും ശ്രീമദ് ഭഗവത് കഥ പറയാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ഞങ്ങൾക്ക് അധികാരമില്ലെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. ഒരാളുടെ മനുഷ്യ ജീവനുമായി കളിച്ച് നമുക്ക് പാപം ഏറ്റു വാങ്ങേണ്ട തില്ല. ശ്രീമദ് ഭാഗവതം രചിച്ച വേദവ്യാസരും ആ കഥ പറയാൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഈ ദൗത്യത്തിനായി സുഖ്ദേവ് മഹർഷിയെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വിളിക്കണമെന്ന് എല്ലാ ഋഷിമാരും പറഞ്ഞു. കഥ പറയാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരമുണ്ട്. പരീക്ഷിത്ത് രാജാവിനായി സുഖ്ദേവ് എന്ന മഹർഷി സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടു. കുറച്ചുകാലം നരകത്തിൽ കഴിഞ്ഞ യുധിഷ്ഠിരൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പുണ്യകർമങ്ങളുടെ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. തന്റെ കുടുംബത്തോടുള്ള വാത്സല്യത്താൽ, അർജ്ജുന ന്റെ ചെറുമകനായ പരീക്ഷിത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി, അദ്ദേഹം തന്റെ ചില പുണ്യങ്ങൾ മുനി സുഖ്ദേവിന് (ശുക്ദേവ്) ദാനം ചെയ്തു. ആ പുണ്യങ്ങളുടെ വിലയുമായി

ശുക്ദേവൻ ഒരു വിമാനത്തിൽ ഇരുന്നു, പരീക്ഷിത്ത് രാജാവിന് ശ്രീമദ് ഭഗവത് കഥ വിവരിക്കാൻ ഭൂമിയിലെത്തി. ഏഴു ദിവസത്തെ കഥ പറഞ്ഞ ശേഷം, തന്റെ രാജ്യത്തിലും കുടുംബത്തിലും പരീക്ഷിത്തിന്റെ അടുപ്പം അദ്ദേഹം ഇല്ലാതാക്കി. പവിത്ര കഥയുടെ വിവരണത്തിനിടെ പരീക്ഷിത്ത് രാജാവിനെ തക്ഷകൻ കടിച്ചു. രാജാവ് തൽക്ഷണം മരിച്ചു. എന്നാൽ പവിത്ര കഥ ശ്രവിച്ചതിനാൽ, ലോകത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുന്ന പരീക്ഷിത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിൽ മുഴുകി. രാജാവിന്റെ സ്ഥാനത്തിരുന്നപ്പോൾ പരീക്ഷിത്ത് വലിയ കീർത്തനങ്ങൾ ന ടത്തിയിരുന്നു. അതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിന് പുണ്യങ്ങളുടെ കൂമ്പാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇനിപ്പറയുന്ന വാണിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ നിയമം വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു: -

കബീർ, ജഹാം ആശാ തഹാം ബാസാ ഹോഇ ।
മൻ കർമ്മ വചൻ സുമരിയോ സോയി ।।

പരിഭാഷ: - *ഗീത അദ്ധ്യായം 8, 6-ാം ശ്ലോകത്തിലും* ഈ തെളിവ് നൽകിയിരിക്കുന്നു, ഹേ ഭാരത ആരെങ്കിലും മരണസമയത്ത് സ്മരിക്കുന്നുവോ, അവൻ/അവൾ അവന്റെ/അവളുടെ അടുത്തേക്ക് മാത്രമേ പോകുകയുള്ളൂ എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ നിയമമാണ്. ഈ നിയമ പ്രകാരം തന്നെ, പരീക്ഷിത് രാജാവിന്റെ ആത്മാവ് ഭൗതിക ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച് (പാമ്പിന്റെ വിഷം കൊണ്ട് മരിച്ചത്) അതിന്റെ സൂക്ഷ്മശരീരത്തിൽ ശുക്ദേവ് മുനിക്കൊപ്പം ഒരു വിമാനത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പോയി.

സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി (ചുഡാനി ഗ്രാമം, ജില്ല ഝജ്ജർ) മണിറാം ജിയോട് പറഞ്ഞു, പ രീക്ഷിത്ത് രാജാവിന്റെ മനസ്സ് ലോകത്തിൽ നിന്ന് വേർപെട്ടുവെന്നും ശുക്ദേവ് മഹർഷി വിവരിച്ച പുണ്യ കഥ ശ്രവിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പോകാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. തന്മൂലം, തന്റെ മരണശേഷം, ആ ജന്മത്തിൽ രാജാവായി ചെയ്ത പുണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായി അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പോയി. ജനനമരണ ചക്രം ഇപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്നു. കാലബ്രഹ്മിന്റെ ലോകത്തിൽ, സമ്പൂർണ്ണ ആദ്ധ്യാത്മിക ജ്ഞാനത്തിന്റെ ദൗർലഭ്യം മൂലം, സ്വർഗ്ഗം-മഹാസ്വർഗ്ഗം നേടുന്നത് മാത്രമാണ് മോക്ഷമായി കണക്കാക്കുന്നത്. കാലബ്രഹ്മലോകത്തിന്റെ മോക്ഷം പോലും ഭൂമിയിലെ ഒരു മുനിയുടെയും പ ണ്ഡിറ്റിന്റെയും ആരാധനയുടെ തലം കൊണ്ട് നേടാനാവില്ല, കാരണം അവരുടെ ലക്ഷ്യം പാതയിലും കഥയിലും അതായത് സത്സംഗം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ബഹുമാനവും പ്രശംസയും നേടുക എന്നതാണ്. മറ്റൊരു മഹർഷിയെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രശസ്തി നേ ടാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിൽ അസൂയയും അവരെ ബാധിക്കുന്നു. സന്ത് ജനക രാജാവിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു ശുക്ദേവ്. സമ്പൂർണ്ണ ദൈവം കബീർ ജനക് രാജാവിനെ കണ്ട ുമുട്ടി. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന് സോഹം മന്ത്രം നൽകി. ജനക് രാജാവിന്റെ പ്രധാന ശിഷ്യനായിരുന്നു ശുക്ദേവ്. ജനക് ജി ഈ മന്ത്രം ശുക്ദേവിന് മാത്രമാണ് നൽകിയത്. അതിന്റെ ഫലമായി ശുക്ദേവിന്റെ സ്വർഗാവകാശം നീണ്ടതാണ്. കാലൻ ജനക് രാജാവിനെ വഞ്ചിച്ചു. നരകയാതന അനുഭവിക്കുന്ന പന്ത്രു കോടി ജീവ ജാലങ്ങൾക്ക് *ജനക് രാജാവ്* തന്റെ പുണ്യത്തിന്റെ പകുതി ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗ കാലാവധി ചുരുങ്ങുകയും, *1469-ൽ* പഞ്ചാബിൽ (ഇന്ത്യയിൽ) ശ്രീ കലുറാം മേത്തയുടെ (ഖത്രി- അറോറ) വീട്ടിൽ *ശ്രീ നാനാക്ജിയായി* അദ്ദേഹം ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. (നിലവിൽ ആ സ്ഥലം പാകിസ്ഥാനിലാണ്.) ശുക്ദേവ് ജിക്ക് ഭൂമിയിൽ ആരോടും വെറുപ്പും അസൂയയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, ഒരു ബഹുമാനത്തിനും പ്രശംസയ്ക്കും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ കഥ പരീക്ഷിത്തിന്റെ മന സ്സിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തി. അതിന്റെ ഫലമായി രാജാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പോയി. മറ്റൊരു സന്യാസി പവിത്ര കഥ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, രാജാവിന്റെ മനസ്സ് രാജ്യത്തിലും കുടുംബത്തിലും നിലനിൽക്കുമായിരുന്നു. അവന് ഭൂമിയിൽ ഒരു പുനർജന്മം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. രാജാവായി തന്റെ ഗുണങ്ങൾ പാഴാക്കുമായിരുന്നു.

സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പറഞ്ഞു - *ഓ മണിറാം* ഒരു ജീവിയുടെ ജനനവും മരണവും അവസാനിക്കുന്നതുവരെ, പരമമായ ശാന്തി നേടാനാവില്ല. ഒരു രാജാവാകുമ്പോൾ, ഒരുവൻ രാജ്യത്തിന്റെ നഷ്ടത്തിന്റെയും നേട്ടത്തിന്റെയും അഗ്നിയിൽ എരിയുന്നു. ദരിദ്രനാകുമ്പോൾ ഒരാൾ കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മൃഗങ്ങളുടെയും പക്ഷികളുടെയും ശരീരങ്ങളിൽ ഒരാൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ ശ്രീ കൃഷ്ണൻ എന്ന

ശ്രീ വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു ഭക്തനാണ്. (വൈഷ്ണവ സാധുക്കൾ ശ്രീ വിഷ്ണു ജിയെ അവരുടെ ദൈവമായി കണക്കാക്കുന്നു.) ശ്രീ കൃഷ്ണൻ, അതായത് ശ്രീ വിഷ്ണു അർജ്ജുനന് ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് പറഞ്ഞു കൊടുത്തുവെന്നും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊരു പരമേശ്വരനുന്നെ *ഗീതാധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62-ൽ ഗീതാ* വക്താവ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഓ ഭാരതാ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ആ പരമാത്മാവിന്റെ അഭയത്തിൽ പോകുക. ആ പരമമായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപ യാൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് പരമമായ ശാന്തിയും ശാശ്വത പരമമായ വാസസ്ഥലവും (സത്യലോകം) ലഭിക്കൂ.

ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 29 ൽ, ഗീതയുടെ വക്താവ് പറയുന്നു ജരാ (*വാർദ്ധക്യം*), മരൻ (*മരണം*) എന്നിവയിൽ നിന്ന് മുക്തരാകാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആരാധകർ, കാലലോകം രാജ്യത്തിനായി ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ. സ്വർഗ്ഗം-വലിയ സ്വർഗ്ഗം അവർക്ക് തത് ബ്രഹ്മ്, മുഴുവൻ ആത്മീയത, എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും പരിചിതമാണ്.

ഗീത അദ്ധ്യായം 8 ശ്ലോകം 1 ൽ, അർജുൻ ഗീത ദാദവിനോട് ചോദിച്ചു *ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 29 ൽ* നിങ്ങൾ പരാമർശിച്ച ആ തത് ബ്രഹ്മ് എന്താണ് ? ഗീതയുടെ വക്തതാവ് അതിന്റെ ഉത്തരം *ഗീത അദ്ധ്യായം 8-ാം ശ്ലോകം 3-ൽ* നൽകിയിട്ടുണ്ട്. വക്താവ് പറയുന്നു - അദ്ദേഹം പരം അക്ഷർബ്രഹ്മാണ്.

ഗീത അദ്ധ്യായം 8 ശ്ലോകം 5, 7 ഗീതാജ്ഞാനത്തിന്റെ വക്താവ് തന്റെ ഭക്തിയിലൂടെ താൻ നേടിയെടുക്കാൻ ഉപദേശിക്കുകയും, ബ്രഹ്മിനെ പ്രാപിക്കുവാൻ പറയുന്നു. *ഗീത 8 അധ്യായത്തിൽ 8, 9, 10 ശ്ലോകങ്ങളിൽ* ആ പദ്ധക്തണ്ണ ബ്രഹ്മിന്റെ ഭക്തി ചെയ്യാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട്. ഇതിനാൽ *ആ പരമ അക്ഷരബ്രഹ്മിനെ* പ്രാപിക്കും.

ഗീത അദ്ധ്യായം 2 ശ്ലോകം 12, അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 5, അദ്ധ്യായം 10 ശ്ലോകം 2, ഗീതയുടെ വക്താവ് പറയുന്നു - ഹേ അർജുൻ നിനക്കും എനിക്കും നിരവധി ജന്മങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഭാവിയിലും നമുക്ക് അവ ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഗീത അദ്ധ്യായം 2 ശ്ലോകം 17 ൽ, അനശ്വരനായ ദൈവത്തെ പരാമർശിച്ചിട്ട്, *അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16-17* ൽ മൂന്ന് പുരുഷൻമാരെ (ദൈവങ്ങളെ) പരാമർശിച്ചിട്ട്. 16-ാം ശ്ലോകത്തിൽ ക്ഷരപുരുഷന്റെയും അക്ഷരപുരുഷന്റെയും വിവരണമു്. രുപേരും മർത്യരാണെന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് *അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17 ൽ* അനശ്വരമായ *പരം അക്ഷരബ്രഹ്മത്തെക്കുറിച്ചുള്ള* വിവരങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അത് ഉത്തമ പുരുഷാണ്, അതായത് *പരമാത്മാവ്* എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം മാത്രമാണ് ത്രിലോകങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു; യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം അനശ്വരനാണ്. *ഗീതാ അദ്ധ്യായം 15 , 4-ാം* ശ്ലോകത്തിൽ, ഗീതാ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വക്താവ് , ഒരു തത്വദർശി സന്യാസിയെ കണ്ടെത്തിയ ശേഷം, പരമാത്മാവിന്റെ ആ പരമോന്നത അവസ്ഥയെ അന്വേഷിക്കണമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട് ത്രിലോകങ്ങളെ, അവിടെ പോയ, *ഭക്തർ* ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല. ലോകസമാനമായ വൃക്ഷം വ്യാപ ിച്ചിരിക്കുന്ന ആ ദൈവത്തെ, അതായത് പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ. (ഗീതയിൽ നിന്നുള്ള വിവരണത്തിന്റെ അവസാനം)

സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി മണിറാമിനോട് പറഞ്ഞു - *പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മത്തിന്റെ* ഭക്തി, അതായത് തത് ബ്രഹ്മ് എന്റെ പക്കൽ ലഭ്യമാണ് (സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി). നിങ്ങൾക്ക് പൂർണമായ മോക്ഷം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ എന്നിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് നിങ്ങളുടെ മോക്ഷം നേടുക. ഗീതയിലെ എല്ലാ ശ്ലോകങ്ങളും മണിരാം മനസ്സറിഞ്ഞു. അവൻ ഉടൻ തന്നെ എല്ലാം മനസ്സിലാക്കി, ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് കാപട്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് തന്റെ മോക്ഷം നടത്തി.

ഒരു പണ്ഡിറ്റിന്റെ നിർവ്വചനം

ഒരു പണ്ഡിതനെ പണ്ഡിറ്റ് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. എന്റെ ബഹുമാന്യനായ ഗുരു ജി ഭിവാനി (ഹരിയാന) ജില്ലയിലെ തഹസിൽ ചർഖി ദാദ്രിയിലെ ബഡാ പൈന്റവാസ് ഗ്രാമത്തിൽ ബ്രാഹ്മണ ജാതിയിലാണ് ജനിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും സ്വയം പണ്ഡിറ്റ് എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നില്ല.

എന്റെ മുത്തച്ഛൻ ഗുരു ജി (എന്റെ ഗുരു ജിയുടെ ഗുരു) ചാവ്ല ഗ്രാമത്തിലെ

(ഡൽഹിയിലെ നജഫ്ഗഡിനടുത്ത്) ഒരു ജാട്ട് ആയിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽ സന്ത് ഗംഗേശ്വരാനന്ദ് ജിയുടെ സത്സംഗത്തിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഹരിദ്വാറിലേക്ക് പോയി. സന്ത് ഗംഗേശ്വരാനന്ദ് ജി അദ്ദേഹത്തെ പഠനത്തിനായി കാശി വിദ്യാപീഠത്തിലേക്ക് അയച്ചു. മൂർച്ചയുള്ള മനസ്സായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. നാല് വിഷയങ്ങളിൽ ആചാര്യ ബിരുദം നേടി. ഇക്കാരണത്താൽ, ഒരു ജാട്ട് ആയിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തെ പണ്ഡിറ്റ് ചിദാനന്ദ് ജി എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ഗോപാൽപൂർ ഗ്രാമത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ആശ്രമമുണ്ട് (തഹസിൽ-ഖാർഖോഡ, ജില്ല-സോനിപത്, സംസ്ഥാനം-ഹരിയാന). അതിൽ ഒരു ബോർഡ് ഉണ്ട്, പണ്ഡിറ്റ് ചിദാനന്ദ് ജി (ഗരീബ് ദാസി) ആശ്രമം, ഗോപാൽപൂർ. ചിദാനന്ദ് ജി എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. ഒരു ബ്രാഹ്മണ സഹോദരനും കുറ്റപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ പണ്ഡിറ്റിന്റെ നിർവചനം പറയേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാനിത് പറഞ്ഞത്.

സുദാമാജി ഒരു പണ്ഡിറ്റായിരുന്നു

സുദാമാജി ഒരു ബ്രാഹ്മണ കുടുംബത്തിലാണ് ജനിച്ചത്. അദ്ദേഹം വളരെ ദരിദ്രനായിരുന്നു. പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുട്ടികൾ പട്ടിണി കിടന്നിരുന്നു. ദ്വാരകയുടെ രാജാവായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ സുദാമാജിയുടെ നല്ല സുഹൃത്താണെന്ന് സുദാമാജിയുടെ ഭാര്യക്ക് അറിയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ പലതവണ പ്രേരിപ്പിച്ചു - ദയവായി നിങ്ങളുടെ രാജാവായ സുഹൃത്ത് കൃഷ്ണനോട് കുറച്ച് പണം ചോദിക്കൂ. സുദാമ ജി പറയാറന്നു - ഒരു പണ്ഡിറ്റിന് യാചിക്കുന്നത് യോജിച്ചതല്ല, ദൈവത്തിന്റെ നിയമം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് വേണം ജീവിതം ഒരാൾ നയിക്കാൻ. അതിനനുസരിച്ചുള്ള ജീവിതം. ഗരീബ്ദാസ് ജിയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:-

ഗരീബ്, നാട്ട്, പെർണ കാഞ്ജർ സാംസി, മാംഗത് ഹേ ഭഠിയാരെ ।
ജിങ്കി ഭക്തി മേം ലൗ ലാഗി, വോ മോതി ദേത് ഉദ്ധാരേ ।।
ഗരീബ്, ജോ മാംഗേ സോ ഭടുവ കഹിയേ, ദാർ-ദാർ ഫിരേ അഗ്യാനി ।
ജോഗി ജോഗ് സമ്പൂർണ ജാകാ, മാങ് നാ പീവൈ പാനി ।।

പരിഭാഷ: - *നാട്ട്,*- ഈ ആളുകൾ ജനങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ചില കുസൃതികൾ ചെയ്യുന്നു ഉദാ: ഒരു നീ മുള നിലത്ത് സ്ഥാപിക്കാതെ കയറുക, അത് അസാധാരണവും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതുമായ ഒരു ജോലിയായിരുന്നു. ആ നേട്ടം പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ, കൈയിൽ ഒരു പാത്രവുമായി അവർ കാണികളോട് പണം ചോദിക്കുന്നു. അതുപോലെ, മറ്റു ജാതിക്കാരായ കാഞ്ഞാർ, സാൻസി, ഭാത്തിയാരെ, അവരുടെ കഴിവുകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച ശേഷം, പണമോ ധാന്യമോ (ഗോതമ്പ്, ബാർലി, ചെറുപയർ) ചോദിക്കുന്നു. ഒരു യോഗി, അതായത് ഒരു ഉപാസകൻ തന്റെ (സിദ്ധികൾ) ആത്മീയ ശക്തികൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ ശേഖരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പണമോ ധാന്യ ങ്ങളോ ചോതിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ അവന്റെ ആരാധനാ രീതി സത്യമല്ല. അവൻ ഒരു യഥാർത്ഥ ആരാധകനാണെങ്കിൽ, അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ മുത്തുകൾ നൽകി സമ്പന്നരാക്കുന്നു, ഇത് ഒരു ആരാധകന്റെ വിധിയിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് ഒരാളുടെ ഭാഗത്തുനി ന്നുള്ള കടമാണ്. ഒരു സന്യാസി വീടുതോറും പോയി ഭിക്ഷ ചോദിച്ചാൽ അവൻ അജ്ഞനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധനാരീതിയില്ല. അവൻ ഒരു യോഗിയല്ല ; അവൻ ഒരു (*ഭഡുവ*) പിമ്പനാണ്. ഇവിടെ പിമ്പ് എന്നർത്ഥം ലജ്ജയില്ലാത്തവൻ എന്നാണ്. ആ യോഗിയുടെ ഭക്തി, അതായത് ഭക്തൻ ആരോടും ഒന്നും ചോദിക്കാത്ത പൂർണ്ണനായിട്ടാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദാഹരണം നൽകിക്കൊണ്ട്, മറ്റൊന്നും മാത്രം, അവൻ കുടിക്കാൻ വെള്ളം പോലും ചോദിക്കുന്നില്ല.

എന്നാൽ ഭാര്യയുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള അഭ്യർത്ഥന പ്രകാരം ബ്രാഹ്മണൻ സുദാമ ജി തന്റെ സുഹൃത്തായ ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. ശ്രീകൃഷ്ണജി അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേക ആതിഥ്യം നൽകി. ശ്രീകൃഷ്ണൻ ആസ്വദിച്ച് കഴിച്ച ഒരുപിടി അരിയും സുദാമാ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ശ്രീ കൃഷ്ണ ജി സുദാമ ജിയുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകുക പോലും ചെയ്തു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ പണ്ഡിറ്റ് സുദാമ പറഞ്ഞു, ദൈവമേ എനിക്ക് ഒന്നും ആവശ്യമില്ല.

അങ്ങയുടെ കൃപയാൽ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ നിലനിർത്തുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണനേ ാടൊപ്പം ഒരാഴ്ച താമസിച്ച ശേഷം സുദാമ ജി തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ഒരിക്കൽ പോലും പണം ചോദിച്ചില്ല. അവന് അത് അറിയാമായിരുന്നു:-

കബീർ, ബിൻ മാംഗേ മോതി മിലേ, മാംഗേ മിലേ ന ഭീഖ് ।
മാംഗൻ സേ മർനാ ഭലാ, യഹ സത്ഗുരു കി സീഖ് ।।

വിവർത്തനം: - സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്ന ഒരാൾ ഭിക്ഷ ചോദിക്കരുതെന്ന് ദൈവം കബീർ പോലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭിക്ഷ ചോദിച്ചാൽ ദൈവത്തിന് ദേഷ്യം വരും. ഭിക്ഷ പോലും കിട്ടുന്നില്ല. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആ ഭക്തൻ ഭിക്ഷ യാചിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ദൈവം അവന്റെ ആഗ്രഹം നിറവേറ്റും, അതായത് മുത്ത് പേ ാലെയുള്ള വിലയേറിയ വസ്തു പോലും അവനു നൽകും. *ഭിക്ഷ യാചിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു വ്യക്തി ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മരിക്കുന്നുവെന്ന് ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരു ഇത് തന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നു*. യാചിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് മരിക്കുന്നതാണ്. അർത്ഥം ആത്മഹത്യയല്ല. ആഗ്രഹങ്ങൾ അടക്കിപ്പിടിച്ച് മരിച്ചവനെപ്പോലെ ജീവിക്കുക എന്നാണ് അതിനർത്ഥം.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഒരു രാജാവായിരുന്നു. തന്റെ സുഹൃത്തിന്റെ അവസ്ഥ മന സ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹം വിശ്വകർമ്മാവിനോട് ആജ്ഞാപിക്കുകയും ഒരാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ സുദാമ ജിക്കായി ഒരു കൊട്ടാരം പണിയുകയും ധാരാളം സമ്പത്ത് നൽകുകയും ചെയ്തു. പണ്ഡിറ്റ് സുദാമ തന്റെ നീതിയിൽ ഉറച്ചുനിന്നു, അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം ഇതെല്ലാം നേടി. ഇതിനെ *പണ്ഡിറ്റ്* എന്ന് വിളിക്കുന്നു. യാചിക്കുന്നവനെ *പിമ്പ്* എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഇതാണ് പണ്ഡിറ്റിന്റെ നിർവചനം.

മുന്നോട്ട് ഉള്ള വിഷയം ഇതാണ്: - ദീക്ഷ (മന്ത്രം) സ്വീകരിച്ച ശേഷം, ഒരു ഭക്തന് ലോകത്തിലും ദൈവത്തിലും എന്ത് വിശ്വാസമാണ് ഉായിരിക്കേണ്ടത്? ഈ വിഷയത്തിൽ, ഈ പവിത്ര കബീർ സാഗർ, അധ്യായം അനുരാഗ് സാഗർ, പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി തന്റെ പ്രിയ ആത്മാവായ ധർമ്മദാസ് ജിയോട് ഇത് പറഞ്ഞു:: (സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിയുടെ സത്സംഗത്തിൽ നിന്ന്)

അനുരാഗ് സാഗർ എന്ന അധ്യായത്തിന്റെ സംഗ്രഹം

അനുരാഗ് സാഗർ പേജ് 3 മുതൽ 5 വരെ സംഗ്രഹം: -

പേജ് 3 മുതൽ: - ധർമ്മദാസ് ജി പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയോട് ചോദ്യം ചോദിച്ചു :-

ചോദ്യം:-പരമാത്മാ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, പരമാത്മാവിൽ എന്ത് വിശ്വാസമാണ് ഒരാൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്?

ഉത്തരം: - പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജി പറഞ്ഞു, ഒരു *മാൻ* ശബ്ദത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ (ശബ്ദം), അതുപോലെ, ഒരു ആരാധകൻ പരമാത്മാ വിൽ മുഴുകണം.മാനുകളെ പിടിക്കുന്ന ഒരാൾ, മാനുകൾക്ക് അത്യധികം ഇഷ്ടമുള്ള ഒരു ഉപകരണത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രത്യേക ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ആ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ, മാൻ അതിലേക്ക് നടന്നു വരുന്നു, ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന വേട്ടക്കാരന്റെ മുന്നിൽ ഇരിക്കുന്നു, കീഴടങ്ങിക്കൊണ്ട് തല നിലത്തു വച്ചു. അവൻ തന്റെ ജീവൻ ബലിയർപ്പിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഒരു ശിഷ്യനും ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കണം. ഒരാൾ സ്വന്തം ജീവൻ ബലിയർപ്പിക്കണം.

രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണം: -

ഒരു നിശാശലഭത്തിന് വെളിച്ചം വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. ഒരു വിളക്കിലോ മെഴുകുതിരിയിലോ ചൂടുള്ള വൈദ്യുത സ്രോതസ്സിലോ ആകൃഷ്ടനായി അതിന്റെ പ്ര ിയപ്പെട്ട വസ്തു ലഭിക്കാൻ, അത് നേടുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ അതിന്മേൽ വീഴുകയും കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ, ഒരു ഭക്തൻ പരമാത്മാ പ്രാപ്തിക്കായി സ്വന്തം ജീവൻ ബലിയർപ്പിക്കണം. സമൂഹത്തിന്റെ മതപരമായ ആചാരങ്ങളും മറ്റ് വേദ-വിരുദ്ധ പാരമ്പര്യങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലും യഥാർത്ഥ ആരാധനാ രീതി പ ിന്തുടരുന്നതിലും ഒരാൾ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടുന്നു. എന്ത് ത്യാഗം സഹിച്ചാലും

അവരെ നേരിടണം. ഒരാൾ പിന്മാറാൻ പാടില്ല.

മൂന്നാമത്തെ ഉദാഹരണം: -

പണ്ടൊക്കെ ഭാര്യക്ക് മുമ്പ് ഭർത്താവ് മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ അത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ കൂടെ മരിക്കുമായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് നാട്ടുകാരും വീട്ടുകാരും അവളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു നിന്റെ കുഞ്ഞ് മക്കളുണ്ട്. നീ ഇല്ലാതെ ഇവരെ ആര് പരിപാലിക്കും.? അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ ആരുംതന്നെ ഇവരുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുന്നതല്ല.

എപ്പോൾ വരെ മാതാപിതാക്കൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു അതുവരെ എല്ലാ ബന്ധുമിത്രാദികൾ അവരെ കണക്കിൽ എടുക്കുന്നു ഇതെല്ലാം ഔപചാരികമായി ചെയ്യുന്നതാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്നേഹം അവരവരോട് മാത്രമേ ഉള്ളൂ. നീ ഈ കൊച്ചു കുട്ടികളെ നോക്കുക. കുട്ടികൾ പിതാവിന്റെ മരണത്തിൽ വിലപിക്കുന്നു. അവർ മാതാവിന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ട് തടുക്കുന്നു. ആ സ്ത്രീക്ക് അവളുടെ സ്വർണാഭരണങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു, ഇതിന്റെ എല്ലാം ഉത്തരവാദിത്വം ആര് നോക്കും? നീ ഈ കുട്ടികളുടെ കൂടെ തന്നെ വസിക്കുക പക്ഷേ അവൾ പ്രേമത്തിന്റെ വൈരാഗത്താൽ ആ ചിതയിൽ തന്നെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. അവൾ പുറകോട്ട് മാറുന്നില്ല, പഴയകാലത്ത് അങ്ങനത്തെ സ്ത്രീകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് സതി സമ്പ്രദായം ഉണ്ടായിരുന്നത്. ആദ്യകാലത്ത് ഇതുപോലെ ഒന്നോ രണ്ടോ സ്ത്രീകൾ മാത്രമായിരുന്നു പിന്നീട് ഒരു സമ്പ്രദായം ആയി മാറി, അങ്ങനെ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ ഒപ്പം നിർബന്ധമായി അവരെ ചിതയിൽ സംസ്കരിക്കുന്നു. കുറെ കാലങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഇതിന് ശക്തമായ സംഘർഷം ചെയ്തു ഇത് സമാപ്തമാക്കി.

ഈ പറയുന്നതിന് സാരാംശം എന്തെന്നാൽ ഭാര്യ പതിയുടെ ചിതയിൽ ചാടി മരിക്കുന്നു. അവർ രാം രാം എന്ന് ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് മരിക്കുന്നു.

ജഗത് മേ ജീവൻ ദിൻ ചാർ കാ, കോയി സദാ നഹിം രഹേ ।
യഹ് വിചാർ പതി സംഗ് ചാലി കോയി കുച്ച് കഹൈ ।।

അർത്ഥം: പണ്ടുകാലത്ത് സ്ത്രീകൾ അവരുടെ പതിയുടെ കൂടെ ജീവനോടെ മരിക്കുന്ന. ആ സമയത്ത് അവർക്ക് അവരുടെ പതി അല്ലാതെ മറ്റു ഒന്നും തന്നെ പ്രിയമല്ലായിരുന്നു അതായത് സമ്പത്തിന്റെയും, ആഭരണങ്ങളുടെയും, കുട്ടികളുടെയും കാര്യത്തിൽ പോലും എല്ലാം അപ്രസക്തമായിരുന്നു. അവരുടെ ധാരണ ഈ ലോകത്ത് ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ മരണപ്പെടും. ലോകം എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും അവർ ആരെയും കൂട്ടാക്കിയിരുന്നില്ല. ഈ ധാരണയിൽ അവർ മരിക്കുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായം അന്ന് വളരെ അധികം മഹത്വൽക്കരിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് അഭ്യസ്തവിദ്യരായ ജനങ്ങൾ വന്നതിനുശേഷം ഇതെല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ചു.

ഭക്തിയുടെ ദൃഢത കാണിക്കാൻ വേണ്ടി ഇതൊരു ഉദാഹരണം മാത്രമാണ് ഇത്രയും ദൃഢത തന്നെ പരമാത്മ പ്രാപ്തിക്ക് വേണ്ടി നാം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. ലോക ജനതയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ നാം ശ്രദ്ധ നൽകാതെ ഭക്തി എന്ന ഒറ്റ ലക്ഷ്യത്തിൽ ദൃഢമായി നിൽക്കേണ്ടതാണ്. മര്യാദ പാലിക്കുകയും വേണം. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വാണിയിൽ ഈ കാര്യം തന്നെ വ്യക്തമായി സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതായത് കേവലം പരമാത്മ ഭക്തിയിൽ മാത്രം ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുക.

ഹേ ധർമ്മദാസ്! ഇപ്രകാരം ഒരു ഭക്തന്റെ ഭക്തി ഉണ്ടാകണം.

ഐസെ ഹി ജോ സത്യപുരുഷ ലവ് ലാവയ് ।കുൽ പരിവാർ സബ് ബിസ് രാവൈ ।।1।।
നാരി സുത് കാ മോഹ് ന ആനേ ।ജഗത് രൂ ജീവൻ സ്വപ്ന് കർ ജാനയ്യ് ।।2।।
ജഗ് മേ ജീവൻ ഥോടാ ഭായി । അന്ത് സമയ കോയി നഹിം സഹായി ।।3।।
ബഹുത് പ്യാരി നാരി ജഗ് മാഹി ।മാത് പിതാ ജാ കെ സം നാഹിം ।।4।।
തെഹി കാരണ് നർ ശീശ് ജോ ദേഹി । അന്ത് സമയ സൊ നഹിം സംഗ് ദേഹി ।।5।।
ചാഹേ കോയി ജലൈ പതി കെ സംഗ് ।ഫിർ ദോനോം ബനയ്യ് കീട് പതഗ് ।।6।।
ഫിർ പശു പക്ഷി ജനമ് പാവയ് ।ബിൻ സത്ഗുരു ദു:ഖ കൗൻ മിട്ടാവൈ ।।7।।
ഐസി നാരി ബഹുതേരി ഭായി ।പതി മരൈ തബ് രുധൻ മചായി ।।8।।
കാമ പൂർത്തി കി ഹാനി വിചാരൈ । ദിൻ തേരഹ് ഐസെ പൂക്കാരൈ ।।9।।
നിജ് സ്വാർത്ഥ കോ രോദൻ കർഹി ।തുരന്ത് ഹി ഖസം ദൂസരോ കറുഹി ।।10।।
സുത് പരിജൻ ധൻ സ്വപ്ന സ്നേഹി ।സത്യനാമ ഗഹു നിജ് മതി ഏഹി ।।11।।

സ്വ തൻ സമ് പ്രിയ ഔർ ന ആനാ ।സോ ഭി സംഗ് നഹിം ചലത് നിദാനാ ।। 12 ।।
ഐസാ കോയി നാ ദിഖ് ഭായി ।അന്ത് സമയ മേ ഹോയ് സഹായി ।। 13 ।।
ആദി അന്ത് കാ സഖാ ബുലായാ ।ജുട്ടെ ജഗ് നാതോം മേ ഫിർയ് ഉമാഹയാ ।। 14 ।।
അന്ത് സമയ ജം ദൂത ഗല ദുബായ് ।താ സമയ കഹോ കോൻ ചുടാവൈ ।। 15 ।।
സത്ഗുരു ഹൈ ഏക്ക് ചൂടാവാൻ ഹാരാ ।നിശ്ചയ കർ മാൻഹു കഹാ ഹമാര ।। 16 ।।
കാല് കോ ജീത്ത് ഹംസ ലേ ജാഹീ। അവിച്ചൽ ദേശ് ജഹാം പുരുഷ രഹാഹി ।। 17 ।।
ജഹാം ജായ് സുഖ് ഹോയ് അപാര ।ബഹൂർ ന ആവയ്യ് ഇസ് സംസാരാ ।। 18 ।।
ടുക്ടുക് ഹോ മരൈ രണ് കെ മാഹി । പൂറാ കദം കബഹു ഹട്ടാവൈ നാഹി ।। 20 ।।
ജൈസെ സതീ പതി സങ്ക് ജരഹി ।ഐസാ ദൃഢ് നിശ്ചയ് ജോ കരഹി ।। 21 ।।
സാഹെബ് മിലൈ ജഗ് കീർതി ഹോയി/ വാശ്വാസ കർ ദോഖോ കോയീ ।। 22 ।।
ഹം ഹൈ രാഹ് ബതാവൻ ബാരാ/മാനൈ ബചൻ ഭവ് ഉതരാ പാരാ ।। 23 ।।
ഛല് കപട്ട് ഹം നഹീ കരാഹീ । നിസ്വാർഥ് പരമാർഥ് കരൈ ഭായീ ।। 24 ।।
ജീവ് ഏക് ജോ ശരണ് പുരുഷ് കീ ജാവൈ । പ്രചാരക്ക് കോ ധനാ പുണ്യ പാവൈ ।। 25 ।।
കോട്ടി ധേനു ജോ കട്ട്ത് ബചായീ । എതാ ധർമ്മ മിലൈ പ്രചാരക്ക് താംഹി ।। 26 ।।
ലാവൈ ഗുരു ശരണ് ദീക്ഷാ ദിലാവൈ ।ആപാ നാ ഥാപൈ സബ് കുഛ് ഗുരു കോ ബതാവൈ ।। 27 ।।
ജോ കോയീ പ്രചാരക്ക് ഗുരു ബനി ബൈഠൈ ।പരമാത്മാ രൂഠൈ കാൽ കാന് ഖൈഠൈ ।। 28 ।।
ലാഖ് അഠായിസ് ത്സൂട്ടെ ഗുരു രോവൈ ।പ്പടൈ നരക് മേ നാ സുഖ് സോവൈ ।। 29 ।।
അബ് കഹൈ ഹൈ ഭൂല് ഭാരീ ।ഹേ സത്ഗുരു സുധ് ലേവാ ഹമാരീ ।। 30 ।।
ബേയെ ബബൂൽ ആം കഹാം ഖായീ ।കോട്ടി ജീവൻ കോ നരക് പഠായീ ।। 31 ।।
ഐസീ ഗലത്തീ നാ കർഹൂം സുജാനാ ।സത്യ വചൻ മാനോ പ്രമാനാ ।। 32 ।।

അർത്ഥം ഃ- മേൽപറഞ്ഞ വാണിയിൽ പറയുന്നത് .

എപ്പോഴാണോ മകൻ യുവായി വിവാഹം കഴിക്കുന്നത്. വിവാഹശേഷം, മാതാപിതാക്കളേക്കാൾ കൂടുതൽ അടുപ്പം ഭാര്യയോട് വളർത്തിയെടുക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവൻ തന്റെ കുട്ടികളോട് വാത്സല്യം വളർത്തുന്നു. ഭർത്താവ് മരിച്ചാൽ ഭാര്യ അവനോടൊപ്പം പോകില്ല. കുറച്ചുകാലത്തിനുശേഷം, അതായത്, മരണത്തിന്റെ പതിമൂന്നാം ദിവസത്തെ ആചാരത്തിനുശേഷം, അവൾ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ഇളയ സഹോദരനോടോ ജ്യേഷ്ഠനോടോ വിവാഹ നിശ്ചയം നടത്തുകയും വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൾ ഭർത്താവിനെ പൂർണ്ണമായും മറക്കുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവിനൊപ്പം ജീവനോടെ കത്തിച്ചാൽ, അടുത്ത ജന്മത്തിൽ അവർ രണ്ടുപേരും മൃഗങ്ങളുടെയോ പക്ഷികളുടെയോ ജീവിതത്തിൽ അലയുകയാണ്. ഒരു പുരുഷൻ സ്വയം ശിരഛേദം ചെയ്യപ്പെടുന്നു ഭാര്യ; ആരെങ്കിലും ഒരാളുടെ ഭാര്യയെ ദുരുദ്ദേശത്തോടെ നോക്കുകയും വിലക്കപ്പെട്ടിട്ടും കേൾക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഭർത്താവ് ഭാര്യക്കുവേണ്ടി വഴക്കിട്ടു മരിക്കും. അതേ ഭാര്യ ഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം മറ്റൊരു പുരുഷനുമായി ഒന്നിക്കുന്നു. ഇത് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമായിരിക്കാം, പക്ഷേ ഒരു ഭക്തന് ഇതൊരു ശക്തമായ പാഠമാണ്. അതുപോലെ, ഒരാളുടെ ഭാര്യ മരിച്ചാൽ, അവൻ കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം മറ്റൊരു ഭാര്യയെ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഒരു ഭാര്യ തന്റെ വീടിനെയും സഹോദരനെയും സഹോദരിയെയും അമ്മയെയും പിതാവിനെയും ഭർത്താവിനുവേണ്ടി ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ഭാര്യയുടെ മരണശേഷം ഭർത്താവ് സ്വാർത്ഥതയിൽ നിലവിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ അവനോട് വീണ്ടും വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാം മറന്ന് അയാൾ വീണ്ടും വിവാഹത്തിന് തയ്യാറെടുക്കുന്നു. എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും സ്വാർത്ഥതയിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്നതാണ് ഉദ്ദേശം. അതുകൊണ്ട്, ഭക്തി ചെയ്തുകൊണ്ട്, വാർദ്ധക്യവും മരണവുമില്ലാത്ത ആ സത്യലോകത്തേക്ക് വരൂ. കൂടാതെ, ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട് - ഹേ ഭക്തരേ ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ ശരീരത്തേക്കാൾ പ്രിയപ്പെട്ടതായിയൊന്നും കരുതുന്നില്ല. ശരീരത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനായി, എന്റെ ശരീരം രക്ഷിക്ക്യാൻ ഞാൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്ത് പണം സമ്പാദിക്കാമെന്ന് കരുതി ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ ചികിത്സയ്ക്കായി ചെലവഴിക്കുന്നു.

ഒരാളുടെ പക്കൽ പണമില്ലെങ്കിൽ, അതേ വീക്ഷണത്തോടെ ഒരാൾ തന്റെ സ്വത്ത് വിൽക്കുകയും ഒരാളുടെ ശരീരം രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി വിശദീകരിച്ചു -

ഹേ ധർമ്മദാസ്

സ്വ തനു സമ പ്രിയ ഔർ ന ആന । സോ ഭി സംത്സന ചലത് നിദാന ।।

പരിഭാഷ: - ഒരാളുടെ ശരീരത്തേക്കാൾ പ്രിയപ്പെട്ടതായി ഒന്നുമില്ല, എന്നാൽ ആ ശരീരം പോലും നിങ്ങളോടൊപ്പം പോകുന്നില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടേത് മറ്റേത് വസ്തുവാണെന്ന് കണക്കാക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുകയും ദൈവത്തെ മറന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുഴുവൻ സമ്പത്തും ബന്ധുക്കളും ഒരു സ്വപ്നം പോലെ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ട്. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചു - എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസിയിൽ നിന്ന് സത്യനാമം (യഥാർത്ഥ ആരാധനയുടെ മന്ത്രം) സ്വീകരിച്ച്, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ ക്ഷേമം നേടുക.നിങ്ങൾ ഈ സ്വപ്നത്തിൽ (ലോകത്തിൽ) ഇരിക്കുന്നത് വരെ, അത് വരെ കാണുമ്പോൾ ഈ സ്വപ്നം ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസിയുടെ അഭയം പ്രാപിച്ച് സത്യമന്ത്രം (സത്യനാം) സ്വീകരിച്ച് മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഈ ജീവിതത്തിന്റെ ട്രെയിനിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ ഇരിക്കുന്ന *കമ്പാർട്ടുമെന്റ്* നിങ്ങളുടെ നഗരമാണ്, നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന ബെർത്ത് ഇരിപ്പിടമാണ് നിങ്ങളുടെ കുടുംബം. ആരുടെ യാത്ര അവസാനിച്ചാൽ അവർ അതാത് സ്റ്റേഷനിൽ ഇറങ്ങും. അതുപോലെതന്നെയാണ് ഈ ലോകത്തിന്റെ അവസ്ഥയും. അതുപോലെ യാത്രക്കാർക്കും അറിയാം തങ്ങൾ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തേക്ക് കൂട്ടാളികളാണെന്ന്.പരിഷ്കൃതരായ ആളുകൾ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കുന്നു ആ യാത്ര, അവർ പരസ്പരം സഹായിക്കുന്നു, അതുപോലെ, നമ്മുടെ സ്വപ്നത്തിലെ മനുഷ്യ ജീവിതം നാം ചെലവഴിക്കണം, സ്വപ്നത്തിൽ നിന്ന് ഉണരുമ്പോൾ, അതായത്, നമ്മുടെ ശരീരം എപ്പോൾ ഉപേക്ഷിക്കും, അപ്പോൾ അത് എന്താണെന്ന് കണ്ടെത്തും. ആ കുടുംബവും നാം പാഴാക്കിയ സമ്പത്തും നമ്മുടെ അമൂല്യമായ ജീവിതം. മരണ സമയത്ത് യമന്റെ ദൂതന്മാർ നിങ്ങളെ ഞെരുക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ ദൈവമല്ലാതെ മറ്റാരും ലോകത്തിലില്ല.

സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച വ്യക്തിയെ മാത്രമേ പരമോന്നത ദൈവം സഹായിക്കൂ. പരമാത്മാവ് ആ സദ്ഗുരുവിന്റെ രൂപത്തിൽ ശിഷ്യനെ സഹായിക്കുന്നു. അതിനാൽ, സദ്ഗുരുവിന്റെ അഭയസ്ഥാനത്ത് വന്നതിനുശേഷം, ഒരു 1. മാൻ 2. നിശാശലഭം 3. സതി, 4. യോദ്ധാവ് എന്നിവയാൽ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതുപോലെ, അറിവുള്ള ഒരു ആരാധകൻ പരമാത്മാവിൽ വളരെയധികം താൽപ്പര്യം വളർത്തിയെടുക്കണം. ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് അവർ പിന്മാറുന്നില്ല. കഷണങ്ങളായി മുറിച്ച് തറയിൽ വീഴുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് യോദ്ധാക്കൾ കരുതുന്നു. അവർ ഒരിക്കലും അവരുടെ ചുവടുകൾ പിൻവലിക്കില്ല. പുരാണങ്ങളിലും *ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 2-ാം ശ്ലോകത്തിലും 38-ാം ശ്ലോകത്തിലും* ഇങ്ങനെ പറയുന്നു - അർജുൻ ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടാൽ അയാൾക്ക് സ്വർഗ്ഗാനുഭൂതി ലഭിക്കും. ഭക്തിയുടെ പാതയിൽ മല്ലിടുമ്പോൾ ഒരു ഭക്തൻ ഭക്തി ചെയ്യുകയും ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവൻ/അവൾ സത്ലോകത്തിന്റെ ആനന്ദ സാഗരത്തിൽ എന്നേക്കും സന്തുഷ്ടനാകുന്നു. ജനനമരണപ്രതിസന്ധി എന്നെന്നേക്കുമായി അവസാനിക്കുന്നു. നമ്മൾ ഭൂമിയിൽ ജനിച്ചത് പോലെ. ആരുടെ വീട്ടിൽ മകനോ മകളായോ ജനിക്കുമെന്ന് നമ്മൾക്കറിയില്ലായിരുന്നു. പിന്നെ നമ്മൾ ആരെ വിവാഹം കഴിക്കുമെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു. നമ്മൾക്ക് ഒരു മകനോ മകളോ ഉണ്ടാകുമോ എന്ന് പോലും നമ്മൾക്കറിയില്ലായിരുന്നു. പൂർവ്വജന്മത്തിൽ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളുടെ പ്രതീതിയുടെ ഫലമായി ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പരസ്പരം വളരെയധികം സ്നേഹവും അടുപ്പവും വളർത്തി. ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആരും മരിക്കരുതെന്ന് നമ്മൾ ആഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാലബ്രഹ്മന്റെ ഈ ലോകത്തിൽ ആരും എന്നേക്കും ജീവിക്കുകയില്ല. ആരും മരിക്കരുതെന്ന് നമ്മൾ ആഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാലബ്രഹ്മന്റെ ഈ ലോകത്തിൽ ആരും എന്നേക്കും ജീവിക്കുകയില്ല.

താമസിയാതെ അല്ലെങ്കിൽ പിന്നീട് എല്ലാവരും ഓരോരുത്തരായി മരിക്കും. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നാം സ്വരൂപിച്ച സമ്പത്ത് ഇവിടെ അവശേഷിക്കും. ഒരു ആത്മാവ് വെറും കൈയോടെ പോകും. എന്നാൽ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് യഥാർത്ഥ നാമം (മന്ത്രം) ചെയ്യുന്ന ഒരാൾ സത്യലോകത്തേക്ക് പോകും. അവിടെ ഭൂമിയിൽ ജനിക്കുന്നതുപോലെ ഒരാൾ ജനിക്കും. സമാനമായ രീതിയിൽ, ഒരു കുടുംബം രൂപീകരിക്കും. അവിടെ ഒരു

ജോലിയും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഭക്ഷ്യയോഗ്യമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളും സത്യലോകിൽ സമൃദ്ധമായി ലഭ്യമാണ്. നിത്യഹരിത സസ്യങ്ങൾ-മരങ്ങൾ, പൂന്തോട്ടങ്ങൾ, ഉണങ്ങിയ പഴങ്ങൾ (കശുവി, ഉണക്കമുന്തിരി, മാനുക ഉണക്കമുന്തിരി മുതലായവ), പാലിന്റെ സമുദ്രങ്ങൾ അവിടെയുണ്ട്. സത്‌ലോകിൽ വാർദ്ധക്യമോ മരണമോ ഇല്ല. ഇതിനെ അക്ഷയ് മോക്ഷം (നിത്യ മോക്ഷം) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. *ഗീത അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62, അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4* എന്നിവയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന സമ്പൂർണ്ണ മോക്ഷം എന്നും, നൈഷ്കർമയ് സിദ്ധി എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന സിദ്ധി, മോക്ഷത്തിന്റെ ശക്തി എന്നും *ഗീത അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 4, അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 49* മുതൽ എന്നിവയിൽ പ രാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. *ശ്ലോകം 62 വരെ.* ഈ കാലബ്രഹ്മിന്റെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡ ങ്ങളുടെ പ്രദേശത്ത്, അതായത് ജ്യോതി നിരഞ്ജനിൽ, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ട് ഭക്ഷണം നേടുന്നു. സത്യലോകിൽ ഇങ്ങനെയല്ല.ജോലിയൊന്നും ചെയ്യാതെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെല്ലാം അവിടെ ലഭ്യമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, തോട്ടത്തിൽ പഴങ്ങൾ നിറഞ്ഞ മരങ്ങളും വള്ളികളും ഉണ്ട്. ഒരു പഴം പറിച്ചു തിന്നുക. എല്ലാത്തരം ധാന്യങ്ങളും ഇതുപോലെ കൃഷി ചെയ്യുന്നു. അവ നിത്യഹരിതമാണ്. ഒരാൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതെന്തും സൃഷ്ടിച്ച് ഭക്ഷിക്കാം. അവിടെ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് കഴിക്കണം, അത് അടുക്കളയിൽ സൃക്ഷിക്കുക; അത് യാന്ത്രികമായി തയ്യാറാക്കപ്പെടും. പരമാത്മാവിന്റെ ശക്തി കൊണ്ടാണ് ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത്.

ആ സത്‌ലോകം (നിത്യസ്ഥാനം) നേടുന്നതിന്, നിങ്ങൾ ഒരു സതിയെയും യോദ്ധാവിനെയും പോലെ സ്വയം ത്യാഗം ചെയ്യേണ്ടി വരും. നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിന്, അതായത് സമ്പൂർണ്ണ മോക്ഷം നേടുന്നതിന്, ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ആനു കൂല്യങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നാൽ, നിങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേ ണ്ടതില്ല. അവ ഉടനടി ഉപേക്ഷിച്ച് നിങ്ങളുടെ മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നതിൽ മുഴുകുക. ഒരാൾ സദ്ഗുരുവിന്റെ അഭയം നേടിയില്ലെങ്കിൽ, ഒരാളുടെ മരണസമയത്ത്, യമന്റെ (മരണ ദേവൻ) ദൂതന്മാർ ഭക്തിയില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയെ ഞെരുക്കും. യമന്റെ (മരണദേവൻ) സന്ദേശവാഹകരിൽ നിന്ന് ഒരു വ്യക്തിയെ മോചിപ്പിക്കാൻ കുടുംബത്തിലെ ഒരു അംഗത്തിനും കഴിയില്ല. ആ പ്ര തിസന്ധി ഘട്ടത്തിൽ ഒരു സദ്ഗുരു മാത്രമേ സഹായിക്കൂ. അതിനാൽ, പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചു: -

അന്ത് സമയ് ജം ദൂത് ഗലാ ദബാവൈം । താ സമയ് കഹോ കൌൻ ഛുടാവൈ ।।
സത്ഗുരു ഏക് ഛുടാവൻ ഹാരാ । നിശ്ചയ് കർ മാനഹു കഹാ ഹമാര ।।

വിവർത്തനം: - വിവർത്തനം മുകളിൽ ചെയ്തു. ഒരു ഭക്തൻ അറിവ് മന സ്സിലാക്കി ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, അറിവിന്റെ ചർച്ചയിലൂടെയും യഥാർത്ഥ അറിവിന്റെ പ്രചാരണത്തിലൂടെയും, നിരപരാധികളും വഴി തെറ്റിക്കപ്പെട്ടവരുമായ മറ്റ് ജീവജാലങ്ങളെ സദ്ഗുരുവിന്റെ സങ്കേതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്ന് ദീക്ഷ ന ൽകിയാൽ, അയാൾക്ക് / അവൾക്ക് പുണ്യം ലഭിക്കും. ഒരു കശാപ്പുകാരനാൽ കൊല്ലപ്പെടുന്ന ഒരു കോടി പശുക്കളെ ഒരാൾ രക്ഷിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യ ജീവന് എത്രമാത്രം വിലപ്പെട്ടതാണ്, അത് എണ്ണമറ്റ പുണ്യങ്ങളുടെ ഫലമായാണ് ലഭിക്കുന്നത്. പ്രശസ്തിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അത്യാഗ്രഹത്തിൽ ഒരു വിഡ്ഢി പ്രചാരകൻ സ്വയം ദീക്ഷ കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ, അവൻ/അവൾ വലിയ പാപയാണ്. പരമോന്നത ദൈവം അവനോട്/ അവളോട് കോപിക്കുന്നു, കശാപ്പ് ഒരു ആടിനെയോ ബില്ലി ആടിനെയോ എടുക്കുന്നതുപോലെ അവരുടെ ചെവിയിൽ നിന്ന് വലിച്ചെറിഞ്ഞ് കാലൻ അവനെ/ അവളെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. കബീർ സാഗറിലെ അദ്ധ്യായം അംബുസാഗർ പേജ് 48-ൽ അതിനുള്ള തെളിവുകളുണ്ട്: -

തബ് ദേഖാ ദൂതൻ കഹ് ജാഈ । ചൗരാസി തഹാം കുണ്ഡ് ബനായി ।।
കുണ്ഡ്-കുണ്ഡ് ബൈഠേ യംദൂതാ । ദേത് ജീവൻ കഹ കഷ്ട് ബഹുതാ ।।
തഹാം ജായ് ഹം ഠ് (നിൽക്കുന്ന) രഹാവ ।
ദേഖത് ജീവ് വിനയ് ബഹുത് ലാവാ ।।

തെറ്റായ കടിഹാറിന്റെ അവസ്ഥ (വ്യാജ സദ്ഗുരു)

പടൈ മാരാ ജീവ കരേം ബഹു ശോരാ । ബാന്ദ്-ബന്ദ് കുന്ദൻ മേ ബോറ ।।
ലാഖ് അട്ടായീസ് പടേ കദിഹാര । ബഹുത് കഷ്ട് തഹം കാരത് പുകാര ।।
.ഹം ഭൂലേ സ്വാർത്ഥ് സംഗി । അബ് ഹംരേ നാഹിം അർദാംഗി ।।
ഹം തോ ജരത് ഹൈ അഗ്നി മത്സാരാ । അംഗ് അംഗ് സബ് ജരത് ഹമാരാ ।।
കൗൻ പുരുഷ് അബ് രാഖേ ഭായി । കരത് ഗുഹാർ ചക്ഷു ടൽ ജയി ।।

ഗ്യാനിയുടെ (കബീർ ജി) പ്രസ്താവന

കരുണ ദേഖ് ദയാ ദിൽ ആവാ । അരേ ദൂത് ത്രാസ് ഭാസ് ദിഖാവാ ।।

ഈ വാണി കെട്ടിച്ചമച്ചതാണ്. യഥാർത്ഥ വാണി താഴെ.

ദൂർദർശാ ദേഖ് ദയാ ദിൽ ആവ । അരേ ദൂത് തും ജീവൻ ഭ്ർമ്മവ ।।
ജീവ് തോ അചെത് അഗ്യാന । വാകൊ കാൽ ജാൽ തും ബന്ധാന ।।
ചൗരാസി ദൂതൻ കഹ് ബാന്ധ । ശബ്ദ ടോർ ചൗദഹ യം സാംധാ ।।
തം ഹം സബഹൻ കഹൈ മാറാ । തും ഹോ ജാലിം ബട്ടപാരാ ।।
ഹംരേ ഭഗതൻ കോ തും ഭ്രമാവ । പൽ പൽ സുരതി ജീവൻ ടിഗാവാ।।
.ഗഹി ചോട്ടി ദൂത് ഘ്വാസിയായേ । യം രു ദൂത് വിനയ് തബ് ലായ് ।।

ദൂതിന്റെ (വ്യാജ ഗുരുക്കന്മാരായി മാറിയ) വചനം

ചുക് ഹമാരി ക്ഷമാ കർ ദീജൈ । മന് മാനേ തസ് ആഗ്യാ കീജൈ ।।
ഹം തോ ധനീ (കാൽ) കഹ്യോ ജസ് കീൻഹാ । സോ വചൻ മാൻ ഹം ലീൻഹ ।।
അബ് നഹിം ജീവ് തുംഹാര ഭ്രമാവൈ । ഹം നഹിം കബഹു ഗുരു ഹാവൈം ।।

ഗ്യാനിയുടെ (കബീർ ജി) പ്രസ്താവന

സൂൻ ഗ്യാനി ബഹുതേ ഹംസായി । ദൂതൻ ദുഷ്ട് ബന്ദ് ന ഛോഡ്യോ ജായീ ।।
പല് ഇക് ജീവൻ സുഖ് ദീന । തബ് സൻസാർ ഗമൻ ഹം കീൻഹ ।।

അർത്ഥം:- കാലനിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട് പ്രശസ്തിയുടെ അത്യാഗ്രഹത്തിൽ വ്യാജ സദ്ഗുരുമാരായി നിരപരാധികളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നവർക്ക് ശിക്ഷയും ലഭിക്കുമെന്ന് പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പറഞ്ഞു. അവരെയും ന രകത്തിൽ ആക്കി പീഡിപ്പിക്കുന്നു. അവരുടെ ശിഷ്യന്മാരും അതേ നരകത്തിൽ എറിയപ്പെടുന്നു. മാനത്തിനും ശ്രേഷ്ഠതയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള അത്യാഗ്രഹത്താൽ കപട കദിഹാർ (കദിഹാർ- ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് ഒരാളെ പുറത്തെടുക്കുന്നവൻ, അതായത് സദ്ഗുരു) ആയിത്തീർന്ന, സ്വയം മഹത്വപ്പെടുത്തിയ ആ നരകത്തിന് സമീപം ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ; ലക്ഷക്കണക്കിന് ശിഷ്യരെ ഉ ണ്ടാക്കി അവർ ആ ശിഷ്യന്മാരെയും കൂടെ നരകത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. പരമോന്നത ദൈവത്തിന്റെ നിയമമനുസരിച്ച്, കുറ്റവാളികൾ ആയതിനാൽ അവരും നരകത്തിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. ആ ന രകത്തിൽ വലിയ ടാങ്കുകളുണ്ട്. എല്ലാ ടാങ്കുകളിലും ആത്മാക്കൾ കിടക്കുന്നു, യമന്റെ സന്ദേശവാഹകർ അവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു. എന്നെ കണ്ട് ഇരുപത്തിയെട്ട് ലക്ഷം വ്യാജ സദ് ഗുരുക്കൾ എന്നോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു - ദയവായി ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കൂ, ഭഗവാനേ കാരണം, അവരെ നരകത്തിൽ അടിക്കുന്ന യമന്റെ എല്ലാ ദൂതന്മാരും പരമദൈവമായ കബീർ ജിയുടെ ശക്തിക്ക് മുന്നിൽ വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇക്കാരണത്താൽ, ആ വ്യാജ സദ്ഗുരുമാർക്ക് ഇത് പരമോന്നത ശക്തികളുള്ള ദൈവമാണെന്ന് തോന്നി. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ നിരപരാധികളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചുനിങ്ങൾ സ്വയം സമ്പൂർണ്ണ സദ്ഗുരുവാണെന്ന് തെളിയിച്ചു. ദീക്ഷ നൽകാനുള്ള അധികാരം നിങ്ങൾക്കില്ലെന്നും സമ്പൂർണ്ണ മോക്ഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നിങ്ങൾക്കില്ലെന്നും നിങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ സ്വയം-പലിശ, നിങ്ങൾ ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകളുടെ വിലപ്പെട്ട ജീവൻ നശിപ്പിച്ചു. അവർ കാലന്റെ വലയിൽ കുടുങ്ങിക്കിടന്നു. പിന്നെ ഞാൻ ആ ദൂതന്മാരെയും (കാൽ ഉണ്ടാക്കിയ കദിഹാർ) യമന്റെ മറ്റ് ദൂതന്മാരെയും അടിച്ചു. ഞാൻ അവരെ അവരുടെ മേൽകെട്ടുകളാൽ വലിച്ചിഴച്ചു. അപ്പോൾ വ്യാജ സദ്ഗുരുക്കൾ പറഞ്ഞു, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ യജമാന നായ കാലബ്രഹ്മിന്റെ കൽപ്പന കൾ അനുസരിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യാം. ഞാൻ (പ രമാത്മാ) പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കില്ല. ആ വ്യാജഗുരുക്കളുടെ ശിഷ്യരായി

ജീവിതം നശിപ്പിച്ച ആത്മാക്കളും അവരോടൊപ്പം ആ നരകത്തിൽ കിടന്നു. ഞാൻ (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി) അവിടെ നിൽക്കുന്നതുവരെ ആ ആത്മാക്കൾ നരകയാതന അനുഭവിച്ചിരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ കുറച്ചു കാലത്തേക്ക് അവർക്ക് ആശ്വാസം നൽകി ഞാൻ അവിടെ നിന്നും യാത്രയായി ഈ ലോകത്തേക്ക് വന്നു. ഞാൻ പോയതിനു ശേഷം ആ വ്യാജ ഗുരുക്കന്മാരും അവരുടെ വിഡ്ഢികളായ ശിഷ്യന്മാരും വീണ്ടും നരകത്തിന്റെ ക്രൂരതകൾ അനുഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിനാൽ, പ്രസ്തുത വാണിയിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു - പ്രചാരകൻ സ്വയം ഗുരുവായിത്തീർന്നാൽ, പരമാത്മാവ് അവനോട് / അവളോട് കോപിക്കും, കാലൻ അവന്റെ / അവളുടെ ചെവി വലിച്ചെടുക്കും, അതായത്, ദുഃഖം ഉാക്കും. അവരെ. അതുകൊ്, മാന്യരേണ്ട ഒരിക്കലും ഈ തെറ്റ് ചെയ്യരുത്. എന്റെ വാക്കുകൾ ആധികാരികമാണെന്ന് കരുതുക.

ഒരു ഭക്തന്റെ സ്വഭാവം എന്തായിരിക്കണം?

(അനുരാഗ് സാഗർ, പേജ് 6, വാണി നമ്പർ 7 മുതൽ 17 വരെ)

ധർമ്മദാസിന്റെ പ്രസ്താവന

മൃതക് ഭാവ് പ്രഭു കഹോ ബുത്സായി । ജാതേ മൻകി തപ്നി നസായി ।।
കേഹി വിധി മൃതക് ഹോ യഹ ജീവൻ । കഹോ വിലോയ് നാഥ് അമൃതധൻ ।।

കബീറിന്റെ പ്രസ്താവന - മൃതകിന്റെ ഉദാഹരണം

ധർമ്മദാസ് യേ കഠിന് കഹാനി । ഗുരുഗം തേ കോയി വിർലേ ജാനി ।।

ഭൃംഗിയുടെ ഉദാഹരണം

മൃതക് ഹോയേ കേ ഖോജഹിം സന്താ । ശബ്ദ് വിചാരി ഗഹൈം മഗു അന്താ ।।
.ജൈസേ ഭ്രിങ് കീട് കേ പാസാ । കീട് ഗഹോ ഭ്രിംഗ് ശബ്ദ് കി ആശാ..ശബ്ദ്
ഘത്കർ തേഹി മഹൈ ടാരേ । ഭൃംഗി ശബ്ദ കീട് ജോ ധാരേ ।।
തബ് ലേഗൗ ഭൃംഗി നിജ് ഗേഹാ । സ്വാതി ദേഹ് കിൻഹോ സംദേഹ ।।
ഭൃംഗി ശബ്ദ കീട് ജോ മാനാ । വരൺ ഫെർ ആപനെ കർജാനാ ।।
ബിർള കീട് ജോ ഹോയേ സുഖ്ദായി । പ്രഥമ ആവാജ് ഗഹേ ചിത്ലായി ।।
കോയി ദൂജെ കോയി തീജേ മാനൈ । തൻ മൻ രഹിത് ശബ്ദ് ഹിത് ജാനൈ ।।
ഭൃംഗി ശബ്ദ കീട് നാ ഗഹയീ । തൗ പുനി കീട് ആസ്രേ രഹയി ।।
ഏക് ദിൻ കീട് ഗഹേസി ഭൃംഗ് ഭാഷാ । വരൺ ബദ്ലൈ പൂർവ്വൈ ആശ ।।

മൃതകിന്റെ മറ്റ് ഉദാഹരണങ്ങൾ

(അനുരാഗ് സാഗർ, പേജ് 7, പ്രസംഗ നമ്പർ 7 മുതൽ 20 വരെ)

സുനഹു സന്ത് യേ മൃതക് സുഭാവൂ । ബിർള ജീവ് പീവ് മഗ് ധാഉ ।।
ഔരേ സുനഹു മൃതക് കാ ഭേവ । മൃതക് ഹോയേ സത്ഗുരു പദ് സേവ ।।
മൃതക് ഛോഹ തജൈ ശബ്ദ ഉർധാരേ । ഛോഹ തജൈ തോ ജീവ് ഉബാരേ ।।

പൃഥ്വിയുടെ ഉദാഹരണം

ജസ് പൃഥ്വി കേ ഗഞ്ജൻ ഹോയി । ചിത് അനുമാൻ ഗഹേ ഗുൺ സോയി ।।
കോയി ചന്ദൻ കോയി വിഷ് ടാരേ । കോയി കോയി കൃഷി അനുസാരേ ।।
ഗുൺ ഔഗുൻ തിൻ സംകർ ജാനാ । തജ് വിരോധ് അധിക് സുഖ് മാനാ ।।

ഊഖിന്റെ ഉദാഹരണം

ഔരോ മൃതക് ഭാവ് സുനി ലേഹു । നിരഖി പർഖി ഗുരു മഗു പഗു ദേഹു ।।
ജൈസെ ഈഖ് കിസാൻ ഉഗാവൈ । രതീ രതീ കർ ദേഹ് കട്ടാവേ ।।
കൊലഹു മഹ പുനി താഹി പിരാവേ । പുനി കടാഹ് മേം ഖൂബ് ഉടാവേ ।।
നിജ് തനു ദാഹേ ഗുഡ് തബ് ഹോയി । ബഹുരി താവ് ദേ ഖാൻഡ് വിലോയി ।।
താഹു മാഹി താവ് പുനി താഹീ ദീൻഹ । ചീനി തബേ കഹാവൻ ലീൻഹ ।।
ചീനി ഹോയേ ബഹുരിത് തൻ ജാരോ । താതേ മിസരീ ഹൈ അനുസാരാ ।।
മിസ്രീതേ ജബ് കന്ത് കഹാവ । കഹേ കബീർ സബ്കെ മൻ ഭാവാ ।।

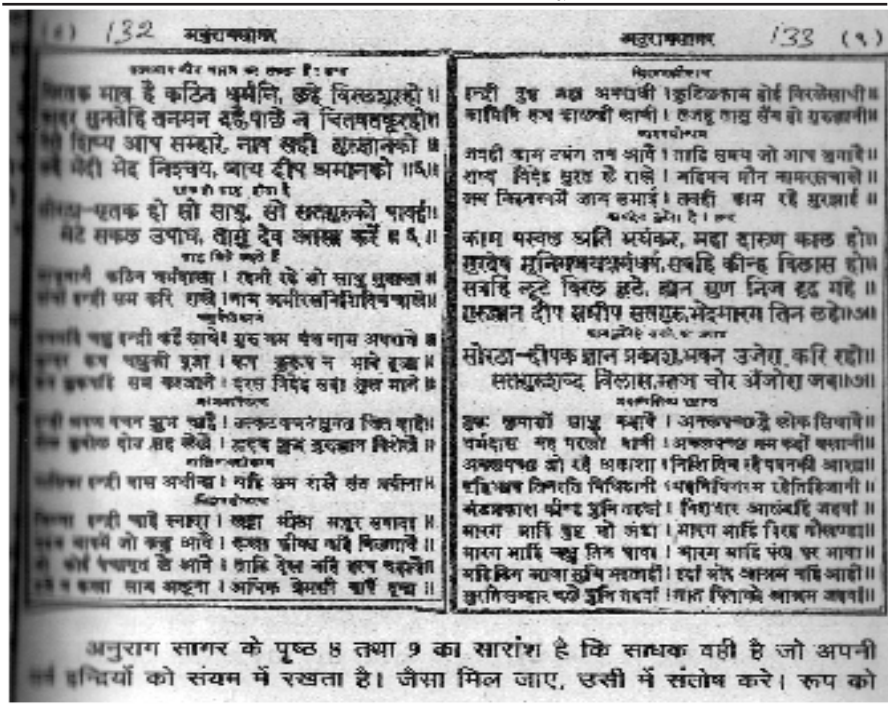

अनुराग सागर के पृष्ठ 8 तथा 9 का सारांश है कि साधक वही है जो अपनी सभी इन्द्रियों को संयम में रखता है। जैसा मिल जाए, उसी में संतोष करे। रूप को

യഹി വിധിതേ ജോ ശിഷ് കരൈഹി । ഗുരു കൃപാ സഹജേ ഭവ തരയി ।।

അർത്ഥം: - വാണിയുടെ അർത്ഥം. അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ പേജ് 6-ൽ എഴുതിയ 7 മുതൽ 17 വരെ, ധനി ധർമ്മദാസ് ജി പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയോട് വിനീതമായി ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു - ഭഗവാനെ ഒരു മൃതകിന്റെ (മരിച്ച വ്യക്തിയുടെ) സ്വഭാവം എന്താണെന്ന് ദയവായി എന്നോട് വിശദീകരിക്കുക ? ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് ഒരാൾ മരിക്കേണ്ടത്? അനശ്വരനായ ദൈവമേ ഹേ ഗുരോ ദയവായി (ബിലോയ്) ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തി, അമൃത-സമ്പത്ത്, അതായത്, അനശ്വരമാകാനുള്ള പാത എന്നോട് പറയുക.

പരമോന്നത ദൈവം കബീറിന്റെ പ്രസ്താവന -

മൃതകിന്റെ ഉദാഹരണം

പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പറഞ്ഞു - ഹേ ധർമ്മദാസ് താങ്കൾ ചോദിച്ച ഈ ചോദ്യം സങ്കീർണ്ണമായ വിഷയമാണ്. സദ്ഗുരുവിന്റെ സങ്കേതത്തിൽ തുടരുന്ന ഒരു വിജ്ഞാനാഭിലാഷിക്ക് മാത്രമേ അത് ഗ്രഹിച്ച് അതിൽ വിജയിക്കാനാകൂ.

ഭൃംഗിയുടെ ഉദാഹരണം

സന്യാസിമാരും ഭക്തരും ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മരിച്ച് ദൈവത്തെ അനശ്വരനാക്കുന്നു. ശബ്ദ വിചാരം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, അതായത് യഥാർത്ഥ മന്ത്രങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെ, അവർ ആ പാതയുടെ അവസാന ഘട്ടത്തിലെത്തുന്നു,

അതായത്, അവർ പൂർണ്ണമായ മോക്ഷം നേടുന്നു.ഭംഭീരി എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ബ്രിംഗ് (ചിറകുകളുള്ള ഒരു നീല നിറമുള്ള പ്രാണി) ഉണ്ട്. ഭഇഞ്ജഹാരി തുടങ്ങിയ പേരുകളിലും ഇത് അറിയപ്പെടുന്നു, ഇത് തുടർച്ചയായി ഭഭീം-ഭീം ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ആണും പെണ്ണും തമ്മിലുള്ള ഇണചേരൽ രീതിയിലൂടെ ഇത് സന്താനങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഇത് ഒരു പ്രത്യേക പ്രാണിയുടെ അടുത്തേക്ക് പേ

ാകുന്നു. ആ പ്രാണിയുടെ അരികിൽ അത് ഭഭീം-ഭീം എന്ന ശബ്ദം തുടർന്നുകൊേ ണ്ടയിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും പ്രാണിയെ അതിന്റെ ശബ്ദത്താൽ സ്വാധീനിച്ചാൽ, ഏതെങ്കിലും പ്രാണി അതിന്റെ ശബ്ദത്താൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടാൽ, അത് ആ പ്ര ാണിയെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഇതിനകം തയ്യാറാക്കിയ ചെളികൊള്ള കൂട്ടിലേക്ക് കൊ ണ്ടുപോകുന്നു. വൃത്താകൃതിയിലുള്ള ആ വീട് ഒരിഞ്ച് ചുറ്റളവുള്ളതും ഒന്നോ രണ്ടേ ാ അറകൾളുള്ളതും ചെളി കൊണ്ടുള്ളതുമാണ്. അപ്പോൾ അതിൽ രാണ്ടമത്തേതും മൂന്നാമത്തേതും എടുക്കുന്നു. അപ്പോൾ അത് അവരുടെ മേൽ ഭഭീം-ഭീം എന്ന ശബ്ദം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും. എന്നിട്ട് മഞ്ഞുതുള്ളികളുടെ വെള്ളം വായ്കൊണ്ട് കൊ ണ്ടുവന്ന് ആ പ്രാണികളുടെ വായിൽ ഒഴിക്കുന്നു. ആ ഭംഭീരി അതായത് ഭൃംഗിന്റെ ശബ്ദം ആവർത്തിച്ച് കേൾക്കുമ്പോൾ, ആ പ്രാണി ഒരേ നിറത്തിലാവുകയും അത് പേ ാലെ ചിറകുകൾ വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭംഭീരിയുടെ ശബ്ദം പോലെ ഭഭീം-ഭീം എന്ന ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. അത് തന്നെ ഒരു ഭംഭീരി മാത്രമാകുന്നു.

അതുപോലെ, ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസി തന്റെ അറിവ് ഒരു ഭംഭീരിയെപ്പോലെ ആവർത്തിച്ച് ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സാധാരണക്കാരനെ പോലും ഭക്തനാക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ ഭക്തനും സദ്ഗുരുവിൽ നിന്ന് കേട്ട അറിവ് മറ്റുള്ളവർക്ക് പ റഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ലോകത്തിലെ ആചാരങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചതിനാൽ, അവന്റെ / അവളുടെ പെരുമാറ്റരീതികൾ മാറിയെന്ന് മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നു. അവൻ/അവൾ ഒരു ഭക്തനായി. ഒരു ഭ്രിംഗ് (ഭംഭീരി/വണ്ട്) പ്രാണികളോട് ശബ്ദം ഉച്ചരിക്കുന്നത് പോലെ, ആരെങ്കിലും പെട്ടെന്ന് സജീവമാകും, ആരെങ്കിലും രണ്ടാം തവണ മന്ത്രം കഴിഞ്ഞാൽ അല്ലെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും സജീവമാകും. അതുപേ ാലെ, സദ്ഗുരു ഇടയ്ക്കിടെ തന്റെ സത്സംഗം ചിലർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുമ്പോൾ, മുൻകാല സത്കർമങ്ങളുള്ള ഒരാൾ പെട്ടെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നു; ഒരാൾ ഒന്നോ രണ്ടേ ാ തവണ കൂടി സത്സംഗം ശ്രവിച്ചതിന് ശേഷം പാത നേടുന്നു, തുടർന്ന് അവൻ/ അവൾ ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്നു. ചില പ്രാണികൾ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം അവയുടെ സ്വഭാവം മാറ്റുന്ന തരത്തിലാണ്. ആ ഷഡ്പദം ഭൃംഗിയായിത്തീരാതെ ആ ഭൃംഗിന്റെ അഭയകേന്ദ്രത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഒരു ദിവസം തീർച്ചയായും അത് മാറും. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചു - ഹേ ധർമ്മദാസ് ഒരു ശിഷ്യൻ ഗുരുജിയുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ/അവൾ ആ ഭ്രിംഗ് പ്രാണിയെപ്പോലെ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ട്, അവന്റെ/അവളുടെ വാക്ക് സ്വഭാവം മാറ്റി, ഭക്തനായിത്തീർന്നു, ഹൻസ് അവസ്ഥ കൈവരിക്കും.

പേജ് 7-ൽ 7 മുതൽ 20 വരെയുള്ള വരികളുടെ അർത്ഥം.

കബീർ ജി പറഞ്ഞു - അല്ലയോ സന്യാസിമാരേ ഒരു മൃതകിന്റെ (മരിച്ച) സ്വഭാവം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഈ രീതിയിൽ അപൂർവ്വമായി ആരെങ്കിലും പിന്തുടരുന്നു. അവൻ/അവൾ മാർഗ്ഗം നേടുന്നു, അതായത് ഭപീവ് നേടുന്നതിനുള്ള പാത, അതായത് ദൈവം. കൂടാതെ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ഭൃംഗിന്റെ ഉദാഹരണം, ഒരു മൃതകത്തിന്റെ സ്വഭാവം ശ്രദ്ധിക്കുക, അങ്ങനെ മൃതക് (മരിച്ച), അതായത്, ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മരിച്ചവരെപ്പോലെ പെ രുമാറുന്നതിലൂടെ, ആരാധനാരീതി അനുസരിച്ച് (പദ്ധതി) ഒരാൾ സാധന ചെയ്യുന്നു.) സദ്ഗുരു പറഞ്ഞു.

ഭൂമിയുടെ ഉദാഹരണം

അതുപോലെ, ഭൂമി സഹിഷ്ണുതയുള്ളതാണ്. അതുപോലെ, ഭൂമിയുടെ ഗുണം നേടുന്ന ഒരാൾ (ജീവിത് മൃതക്) ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മരിച്ചു, ആ വ്യക്തി മാത്രമേ വിജയിക്കുകയുള്ളൂ. ആരെങ്കിലും ഭൂമിയിൽ മലമൂത്രവിസർജ്ജനം നടത്തുകയോ ചെയ്താൽ; കൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ ആരെങ്കിലും അതിനെ കീറിമുറിച്ചാൽ; ആരെങ്കിലും ഭൂമിയെ ആരാധിക്കുന്നു; ഭൂമി ഗുണമോ ദോഷമോ കാണുന്നില്ല. ഒരാൾ ഒരാളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു - എതിർക്കുന്നതിനു പകരം ഈ ഭൂമിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നത് സന്തോഷത്തോടെ തുടരുന്നു.

ഭൂമി സഹിഷ്ണുതയുള്ളത് പോലെ തന്നെ ഭക്തരുടെയും സന്യാസിമാരുടെയും സ്വഭാവം ആയിരിക്കണം എന്നാണ് അർത്ഥം. ആരെങ്കിലും തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ പ

റഞ്ഞാൽ - നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്, അതായത്, നിങ്ങളെ അപമാനിക്കുകയോ ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ഒരു ഭക്തൻ തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നതിലൂടെ വിജയിക്കുന്നു.

ഈഖിന്റെ(കരിമ്പ്) ഉദാഹരണം

ഒരു കർഷകൻ കരിമ്പ് വിതക്കുന്നതുപോലെ. ആ സമയത്ത് അദ്ദേഹം കരിമ്പ് ഒരടി നീളമുള്ള കഷ്ണങ്ങളാക്കി ഭൂമിയിൽ നടുന്നു. വളർന്നതിനു ശേഷമുള്ള കരിമ്പ് ഒരു ക്രഷറിൽ ഇടുന്നു. എന്നിട്ട് അതിന്റെ നീര് ഒരു ചീനച്ചട്ടിയിൽ തീയിൽ തിളപ്പിക്കും. അപ്പോൾ ശർക്കര രൂപപ്പെടുന്നു. കരിമ്പിന്റെ നീര് അമിതമായി ചൂടാക്കിയാൽ, അത് ശർക്കരയേക്കാൾ രുചിയുള്ള ഖാണ്ട് (ബ്രൗൺഷുഗർ) ആയി മാറുന്നു. കൂടുതൽ ചൂടാക്കിയാൽ പഞ്ചസാരയാകും. കൂടുതൽ ചൂടാക്കിയാൽ, അത് മിശ്രി (പഞ്ചസാര-മിഠായി) ആയി മാറുന്നു. അപ്പോൾ മിശ്രിയിൽ നിന്ന് കാൻഡ് (വെളുത്ത ക്രിസ്റ്റലൈസ്ഡ്

പഞ്ചസാര) രൂപം കൊള്ളുന്നു. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പറഞ്ഞു - ഹേ ധർമ്മദാസ് ഈ വിധത്തിൽ, ഒരു ശിഷ്യൻ ഭക്തിയുടെ പാതയിൽ എത്രമാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കുന്നുവോ, അവൻ/അവൾ ദൈവത്തിന് കൂടുതൽ പ്രിയപ്പെട്ടവനും വിലപ്പെട്ടവനുമായി മാറുന്നു.

അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ 8-ഉം 9-ഉം പേജുകളുടെ സാരാംശം അവൻ മാത്രമാണ് തന്റെ എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു ആരാധകൻ എന്നതാണ്. ഒരാൾക്ക് എന്ത് ലഭിച്ചാലും അതിൽ സംതൃപ്തനാകുന്നു. സുന്ദരിയായ ഒരാളെ കാണുമ്പോൾ ഒരാൾ ആകർഷിക്കപ്പെടില്ല. വൃത്തികെട്ട ഒരാളെ വെറുക്കില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർമ്മം വെളുത്തതോ കറുത്തതോ ആണെന്ന ദൈവികമായ അറിവിന്റെ കണ്ണുകളാൽ ഒരാൾ

ഇരുവരെയും കാണുന്നു; ഉള്ളിലെ എല്ലുകളും പേശികളും ഒരുപോലെയാണ്, രോഗം വന്നാൽ ശരീരം ജീർണിക്കുകയും ദുർഗന്ധം വമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം വിവേകത്തോടെ ഭക്തി ചെയ്യുക. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയും മാന്യമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്താൽ സന്തോഷിക്കരുത്. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോട് പരുഷമായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞാൽ, അസ്വസ്ഥരാകരുത്. അവരുടെ ബുദ്ധിയുടെ നിലവാരം അറിഞ്ഞ് ശാന്തത പാലിക്കുക. ആരെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് നല്ല ഭക്ഷണം, ഖീർ-ഖാന്ദ്, ഹൽവ-പൂരി എന്നിവ നൽകിയാൽ, അത് കൊണ്ട് മാത്രം അവരിൽ മതിപ്പുളവാക്കരുത്. അവരുടെ കർമ്മഫലം അവർക്ക് ലഭിക്കും. ആരെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് സാധാരണ ഭക്ഷണം നൽകിയാൽ, നിങ്ങൾ അത് കൂടുതൽ ആവേശത്തോടെയും സ്നേഹത്തോടെയും കഴിക്കണം. ലൈംഗികതയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകാത്ത ഈശ്വരനെ പ്രാപിക്കാൻ ആ ഭക്തന് മാത്രമേ കഴിയൂ. കാമം നിങ്ങളെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ, നാമം (മന്ത്രം) ചൊല്ലുന്നതിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ വ്യാപൃതമാക്കി ആനന്ദം തേടുക. തൽക്ഷണം, കാമം നശിക്കും. കാമത്തെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം:-

കബീർ, പർനാരി കോ ദേഖിയേ, ബെഹൻ ബേട്ടി കാ ഭാവ് ।।
കഹ് കബീർ കാം നാശ് കാ, യഹി സഹജ് ഉപായ് ।।
മോക്ഷം നേടുന്നതിനുള്ള മറ്റൊരു സ്വഭാവം ।।

ഒരു അനൽ പക്ഷിയുടെ സ്വഭാവം പോലെ, ഒരു അനൽ പക്ഷി (അലൽ പങ്ക്) ആകാശത്ത് വസിക്കുന്നു. ഈ പക്ഷി ഇപ്പോൾ വംശ നാശം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. പണ്ട് ഇതിന് നാലടി നീളം ഉണ്ടായിരുന്നു. മുൻഭാഗം ചെറുതും പിൻഭാഗം വലുതുമായിരുന്നു. പണ്ട് അതിന്റെ വലിപ്പം വളരെ വലുതായിരുന്നു. ഇതിന് വളരെ നീളമുള്ള ചിറകുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരു പക്ഷിക്ക് ഒരേസമയം നാല് ആനകളെ വഹിക്കാനും ആകാശത്ത് തന്റെ കുടുംബത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകാനും കഴിയും.

അനൽ ബേർഡ് (അലൽ പക്ഷി) മുകളിൽ വായുവിൽ വസിച്ചിരുന്നു. പെൺഅനൽ അവിടെ നിന്ന് തന്നെ മുട്ടയിടുന്നു. വാഴക്കൂട്ടമുള്ള സ്ഥലത്താണ് അവൾ മുട്ടകൾ തുറന്നുവിടുന്നത്. ഇടതൂർന്ന കാടുകൾ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത് പരസ്പരം കെട്ടുപ

ിണഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വാഴകളാണ്. ആനക്കൂട്ടം, അതായത് നൂറുകണക്കിന് ആനകളും വാഴക്കാട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നു, കാരണം ആന വാഴപ്പഴം തിന്നുകയും വാഴയിൽ മാത്രം കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് അശ്രദ്ധമായി ആസ്വദിക്കുന്നു. അലൽ പക്ഷിയുടെ മുട്ട അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ വായുവിന്റെ ഘർഷണം മൂലം ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങുകയും പൂർണ്ണമായും വികസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മുട്ട വാഴയിൽ വീഴുന്നു. വാഴകൾ തിങ്ങിനിറഞ്ഞതിനാൽ മുട്ടയ്ക്ക് കേടുപാടില്ല. വിരിയാനുള്ള വേഗതയിൽ മാത്രം വാഴകൾ തകർത്ത് നിലത്ത് വീഴുന്നു. മുട്ട വലിപ്പമുള്ളതാണ്. അതിന്റെ തോട് വളരെ ശക്തമാണ്. പക്ഷിക്കുഞ്ഞിന്റെ സുരക്ഷയ്ക്കായി, കവറിനും കുഞ്ഞി പക്ഷിക്കും ഇടയിൽ ഒരു കുഷ്യനിംഗ് പദാർത്ഥം ഉണ്ട്, അത് നിലത്ത് വീഴുമ്പോൾ കുഞ്ഞിന് പരിക്കേൽക്കാതെ രക്ഷിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. അനൽ ബേർഡിന്റെ സന്തതികൾ ഭൂമിയിലെ മറ്റ് പക്ഷികളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കൊപ്പമാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. അത് അവരുടെ കൂടെ പറന്നു നടക്കുന്നു, എന്നാൽ ഇത് എന്റെ വീടല്ല, എന്റെ കുടുംബമല്ലെന്ന് അതിന്റെ മനസ്സാക്ഷി വിശ്വസിച്ചു. എന്റെ കുടുംബം ആകാശത്താണ്. പ്രായപൂർത്തിയാകുമ്പോൾ, അത് ആനക്കൂട്ടത്തിന്മേൽ ചാടിവീഴുന്നു. നാല് നഖങ്ങളിലും നാല് ആനകളെ കയറ്റി ഒരു ആനയെ കൊക്കിൽ പിടിച്ച് പറക്കുന്നു അതാണ് പതിവ്. അത് തന്റെ കുടുംബത്തിലേക്ക് പോകുകയും അവർക്കുള്ള ഭക്ഷണവും എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർജി കൃത്യമായ ഒരു ഉദാഹരണം നൽകിക്കൊണ്ട്, നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരനല്ലെന്ന് ഒരു ഭക്തനെ നയിച്ചു. അത് ഇവിടം ഉപേക്ഷിച്ച് പോകണം. നിങ്ങളുടെ കുടുംബം സത്യലോകിൽ ആണ് അത് മുകളിലാണ്. നിങ്ങൾ ഈ ഭൂമിയിൽ വീണിരിക്കുന്നു. തത്വജ്ഞാനം (യഥാർത്ഥ ആനന്ദ പൂർണ്ണമായ ആത്മീയ അറിവ്) നേടിയ ഒരു ഭക്തന്റെ മാനസികാവസ്ഥ അനൽ (അലൽ) പക്ഷിയുടെ കുഞ്ഞിന് സമാനമായിരിക്കണം. സത്‌ലോകിലേക്ക് പോകാനുള്ള സമയം വരുന്നതുവരെ, വചനപ്രിയരായ ആളുകളുമായി പരിഷ്കൃതമായി ജീവിക്കുക. ഇവിടെ നിന്ന് പോകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് അവരോട് ഒരു അടുപ്പവും ഉണ്ടാകരുത്. നമ്മുടെ മന്ത്രോച്ചാരണത്തിന്റെ സമ്പാദ്യവും പുണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യവും നമ്മോടൊപ്പം കൊ പോകണം. സത്‌ലോകിലെ നമ്മുടെ വീട്ടിലുള്ള നമ്മുടെ കുടുംബത്തിലേക്ക് പോകണം.

അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 152: -

ഈ പേജിൽ, പരമാത്മാവ് ശരീരത്തിന്റെ ഉള്ളിലെ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ മനുഷ്യ ശരീരത്തിന് 72 നാടികളുണ്ട്. മൂന്ന് എണ്ണം (ഇള, പിംഗ്ല, സുഷ്മ്ന) അവയിൽ പ്രധാനം. പിന്നെ ഒരു പ്രത്യേക നാഡി ഉണ്ട്. ।। ബ്രഹ് രന്ദ്ര ।।

പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പറഞ്ഞു - ധർമ്മദാസ് മനുഷ്യൻ (മനസ്സ്) തന്നെയാണ് ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ. ഒരു ജഗ്ലർ ഒരു കുരങ്ങനെ നൃത്തം ചെയ്യിക്കുന്നതുപോലെ അത് ആത്മാവിനെ നൃത്തം ചെയ്യിക്കുന്നു. ഈ ശരീരത്തിൽ, കാലന്റെ മൂന്ന് ഏജന്റുകളുണ്ട് - 5 ഘടകങ്ങൾ, 25 പ്രകൃതി, 3 ഗുണങ്ങൾ. അവർ ആത്മാവിനെ വഞ്ചിക്കുന്നു. കാൽ നിരഞ്ജനും (മനസ്സ്), ആത്മാവും ശരീരത്തിൽ ഒരു പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. കാല നിരഞ്ജൻ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ഒരുവനെ എല്ലാ പാപങ്ങളും ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും എല്ലാ പാപങ്ങളും ആത്മാവിന്റെ തലയിൽ വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 153: -

ആത്മാവ് പരമാത്മാവിനെ മറക്കുന്ന തരത്തിൽ കാലൻ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു.

എങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യൻ (മനസ്സ്) ഒരുവനെ നല്ല പ്രവൃത്തികളും പാപങ്ങളും ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്?

മനുഷ്യൻ (മനസ്സ്) തന്നെയാണ് ഭയപ്പെടുത്തുന്ന കാലൻ. അത് ആത്മാവിനെ അവന്റെ താളത്തിൽ നൃത്തം ചെയ്യിക്കുന്നു. സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ കാണുമ്പോൾ അവളുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാനുള്ള ആഗ്രഹം ഉടലെടുക്കുന്നു. ഒരു സ്ത്രീയുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ, പുരുഷൻ (കാൽ നിരഞ്ജൻ) സുഖം അനുഭവിക്കുന്നു. പക്ഷേ അവൻ ആ പാപം ആത്മാവിന്റെ തലയിൽ

വെക്കുന്നു.

(നിലവിൽ സർക്കാർ കർശനമായ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.) ഒരു പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്താൽ അയാൾക്ക് പത്ത് വർഷം തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കും. പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പെൺകുട്ടിയെ ആരെങ്കിലും ബലാത്സംഗം ചെയ്താൽ അയാൾക്ക് ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കും. കാലന്റെ ഉത്തേജനത്താൽ ആനന്ദം രണ്ട് മിനിറ്റ് മാത്രമാണ്, സങ്കടം ഒരു പർവതത്തിന് തുല്യമാണ്. അതിനാൽ, അറിവിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ ഉപയോഗിച്ച് മനസ്സിനെ മുൻകൂട്ടി നിയന്ത്രിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമാണ്.

അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 154: -

മറ്റൊരാളുടെ സമ്പത്ത് കാണുമ്പോൾ, മനുഷ്യൻ (മനസ്സ്) അത് സ്വന്തമാക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു മോഷണം നടത്തുമ്പോൾ, ഒരു ആത്മാവിന് ശിക്ഷ ലഭിക്കും. ഒരാളെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുകയും ഒരാളുടെ സമ്പത്ത് കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് പാപമാണ്. ഈ രീതിയിൽ, കാലൻ ഒരു ആത്മാവിനെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ബന്ധനത്തിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നു. കാലൻ തന്നെ മനുഷ്യന്റെ രൂപത്തിൽ (മനസ്സ്) ഒരു സന്യാസിയെ എതിർക്കുകയും ഗുരുവിനെതിരെ മത്സരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അത് ക്രൂരമായ പാപമാണ്.

നിരഞ്ജന്റെ സ്വഭാവം = കാലന്റെ കെണി (മായാജാലം)

പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചു - ധർമ്മദാസ് ധർമ്മത്തിന്റെ കെണി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിക്കാം (ധർമ്മ്റൈ = കാലൻ). കാൽനിരഞ്ജൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ഗീതാജ്ഞാനം നൽകി. അർജുനനോട് കർമ്മയോഗമാണ് ഏറ്റവും നല്ലത് എന്ന് പറഞ്ഞ് അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അറിവിന്റെ യോഗത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം അർജുനെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു. അർജ്ജുൻ ഇതിനകം തന്നെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാഷ സംസാരിച്ചു, അത് അറിവായിരുന്നു. യുദ്ധം ചെയ്ത് നമ്മുടെ സ്വന്തം കുലത്തിലെ മരുമക്കളെയും സഹോദരന്മാരെയും (ഭാര്യയുടെ സഹോദരന്മാരെയും) പിതാക്കന്മാരെയും പിതൃസഹോദരന്മാരെയും കൊല്ലുന്നതിനുപകരം, ഭിക്ഷ യാചിച്ച്

നമ്മെത്തന്നെ നിലനിർത്തുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. പാപത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന അത്തരമൊരു രാജ്യം എനിക്കാവശ്യമില്ല. അവനെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, കാലൻ അവനെ കൊണ്ട് യുദ്ധം ചെയ്യിക്കുകയും നരകത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്തു. ജ്ഞാനയോഗം എന്ന ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, കർമ്മയോഗത്തിൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു കൊണ്ടും കാലൻ അർജുനനെ ക്രൂരമായ പാപം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 155: -

ധർമ്മദാസ് ജി അത് ചോദിച്ചു - ഭഗവാനെ നിങ്ങൾ കാലന്റെ കെണി വിശദീകരിച്ചു. ഇപ്പോൾ ദയവായി എന്നോട് പറയൂ, ഒരു ആത്മാവ് പരമാത്മാവിനെ നേടുന്നതിന് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

സത് ഗുരുവിന്റെ (കബീർ ജി) പ്രസ്താവന

ഒരു ഭക്തന്റെ പതിനാറ് ഗുണങ്ങൾ (ആഭരണങ്ങൾ) ഉണ്ടായിരിക്കണം കബീർ ജി പറഞ്ഞു

-ഹേ ധർമ്മദാസ് ഈ ലോകസമുദ്രത്തെ മറികടക്കാൻ, അതായത്, ഈ കാലലോകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ, ഭക്തിയുടെ ശക്തി ആവശ്യമാണ്. ഈശ്വര പ്രാപ്തിക്ക്, ഒരു ആത്മാവിന് പതിനാറ് (16) സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഇവ ആത്മാവിന്റെ പതിനാറ് ആഭരണങ്ങളാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

1. (ഗ്യാൻ) അറിവ് 2. (വിവേക്) വിവേകം 3. (സത്യ) സത്യം 4. (സന്തോഷ്) സംതൃപ്തി 5. (പ്രേം ഭാവ്) സ്നേഹിക്കുന്ന സ്വഭാവം6. (ധീരജ്) ക്ഷമ 7. (നിർദോഷ) വഞ്ചനയില്ലാത്തത് 8. (ദയ) ദയ 9. (ക്ഷമ) ക്ഷമ 10. (ശീൽ) മര്യാദയുള്ള 11. (നിഷ്കർമ്മ) ഫലങ്ങളൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ 12. (ത്യാഗം) ത്യാഗം 13. (വൈരാഗ്) വാക്കിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം 14. (ശാന്തി നിജ് ധർമ്മം) സമാധാനപ

രമായ 15. (ഭക്തി) കാർ നിജ് ജീവ യൂബർ) ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഒരാളുടെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കാൻ 16. *(മിത്ര സം സബ്കോ ചിത് ധാരേ)* എല്ലാവരെയും ഒരു സുഹൃത്തായി കണക്കാക്കുന്നു.

അർത്ഥം:- ഈശ്വരപ്രാപ്തിക്കായി ഒരു ഭക്തന് ചില പ്രത്യേക സ്വഭാവങ്ങൾ ഉായിരിക്കണം. ഈ 16 ആഭരണങ്ങൾ നിർബന്ധമാണ്.

1. തത്വജ്ഞാനം (സത്യവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ ആത്മീയ അറിവ്) 2. വിവേകം 3. സത്യം സംസാരിക്കുക 4. ദൈവം നൽകുന്ന ഏതൊരു കാര്യത്തിലും സംതൃപ്തിയുാകുകയും അത് ദൈവത്തിന്റെ ആഗ്രഹമായി കരുതുകയും ചെയ്യുക. 5. ഭക്തി സ്നേഹത്തോടെ ചെയ്യുക, മറ്റുള്ളവരോട് മാനുമായി സംസാരിക്കുക. 6. ക്ഷമയോടെയിരിക്കുക. സദ്ഗുരു നൽകുന്ന അറിവിന്റെ വിജയത്തിൽ ക്ഷമയോടെയിരിക്കുക. ഫലത്തിനായി തിരക്കുകൂട്ടരുത്. 7. ആരെയും വഞ്ചിക്കരുത്. 8. ദയ കാണിക്കുക. 9. പാപമോചനം ഒരു ഭക്തന്റെയും സന്യാസിയുടെയും അലങ്കാരമാണ്. ഒരുവൻ തന്റെ ശത്രുവിനോടും ക്ഷമിക്കണം. 10. ഒരാൾ മര്യാദയുള്ളവനായിരിക്കണം. 11. യാതൊരു ഫലവും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ഭക്തി ചെയ്യുക. ലൗകിക നേട്ടങ്ങൾ ലക്ഷ്യമാക്കി അത് ചെയ്യരുത്. 12. പരിത്യാഗബോധം ഉണ്ടായിരിക്കേ ണ്ട് ത് അനിവാര്യമാണ്. 13. വാചികമായ ആഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരാൾ സ്വതന്ത്രനായിരിക്കണം. മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കായി, ലോകം വ്യർത്ഥമാണെന്നും ഒരാളുടെ ജീവിതം താൽക്കാലികമാണെന്നും കണക്കാക്കി ദൈവത്തോട് ഒരു പ്രത്യേക ആസക്തി ഉായിരിക്കേത് വളരെ പ്രധാനമാണ്. 14. ഒരു ഭക്തന്റെ പ്രത്യേക ഗുണം ശാന്തിയാണ്. ഇതും നിർബന്ധമാണ്. 15. ഭക്തി ചെയ്യുക, അതായത്, ഭക്തി ചെയ്തുകൊ ഒരാളുടെ മോക്ഷം നേടുക. 16. എല്ലാവരോടും ഒരു സുഹൃത്തിനെപ്പോലെ പെരുമാറണം.

ഈ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ ഒരാൾക്ക് സത്യലോകിലേക്ക് പോകാൻ കഴിയും. ഇവ കൂടാതെ ഗുരുവിനെ സേവിക്കുക; ഗുരു നൽകുന്ന ആരാധനാരീതിയിൽ വിശ്വസിക്കുക. ദൈവഭക്തി നടത്തുകയും സന്ത് സമാഗം (വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഭ) സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേത് നിർബന്ധമാണ്.

അനുരാഗ് സാഗർ പേജ് 156, പേജ് 157 എന്നിവയുടെ സംഗ്രഹം: -

ഈ പേജുകൾക്കും ഇതേ അറിവ്. എല്ലാ ദുഷ്പ്രവണതകളും ഉപേക്ഷിക്കണം; അപ്പോൾ മാത്രമേ ഒരാളുടെ ഭക്തി വിജയിക്കുകയുള്ളൂ. അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 158-159: -

ഒരു ദീക്ഷയുള്ള വ്യക്തി ഒരു ധർമ്മപരമായ ആചാരം, അതായത് രണ്ടാഴ്ച കൂടുമ്പോൾ ഒരു പാഠ് നടത്തണമെന്ന് പരമോന്നത പരമാത്മാവ് പറഞ്ഞു. ഒരാൾക്ക് രണ്ടാഴ്ചയിലൊരിക്കൽ ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരാൾ തീർച്ചയായും ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ ഇത് ചെയ്യണം. ഒരു ദരിദ്രനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരമാത്മാവ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് - ആരെങ്കിലും ദരിദ്രനാണെങ്കിൽ, ഒരാൾ വർഷത്തിൽ ര ണ്ടുതവണ അല്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ എങ്കിലും ചെയ്യണം. ഒരാൾ വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ പോലും പാഠ് നടത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആ ഭക്തനെ സകാത്ത് (ഭക്തിയില്ലാത്ത) എന്ന് വിളിക്കും. ഒരാൾക്ക് ഒരു വർഷം ഒരു പാഠ് ചെയ്താലും അയാൾക്ക് മോക്ഷം ലഭിക്കും.

കബീറിന്റെ നാമം ഭക്തിയോടെ ചൊല്ലണം, അതായത് അഭിമാനത്തോടെ കബീർ ജിയുടെ നാമം എടുക്കണം. ഇതെങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ നാമം എന്ന് ചിന്തിച്ച് ലജ്ജിക്കേണ്ടതില്ല. ഇങ്ങനെ പറയുന്നവരെ പേടിക്കേണ്ട്. ലജ്ജിക്കരുത്, ഇതോടൊപ്പം ആളുകൾ നിങ്ങളുടെ (ധർമ്മദാസ്) പേരിന് ഒപ്പം ദാസ് എന്ന് ആദരവോടെ സ്വീകരിക്കണം. ദൈവം ആദരണീയനായ ധർമ്മദാസിനൊപ്പം താമസിച്ചുവെന്നതാണ് ഉദ്ദേശം; അദ്ദേഹം ധർമ്മദാസിനെ സത്യലോകിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ആമുഖം അവനു നൽകി. കബീർ സാഗർ, കബീർ ബാനി, കബീർ ബിജക്ക്, കബീർ ശബ്ദാവലി എന്നിവയിൽ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടതും പരമാത്മാവിൽ നിന്ന് കേട്ട ആത്മീയ അറിവും എഴുതി ധർമ്മദാസ് ജി മനുഷ്യ സമൂഹത്തിന് വലിയ ഉപ കാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ധർമ്മദാസ് ജിയുടെ മഹത്വം കൂടി പാടണം.

ഒരു ഭക്തൻ അവസാന ശ്വാസം വരെ ഭക്തി-സാധന ചെയ്യുകയും നിയമങ്ങൾ

അനുസരിക്കുകയും വേണം. ഒരു യോദ്ധാവ് ഒന്നുകിൽ യുദ്ധക്കളത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നതുപോലെ അല്ലെങ്കിൽ അവൻ തന്നെ രക്തസാക്ഷിത്വം പ്രാപിക്കുന്നു. അവൻ പിൻവാങ്ങുന്നില്ല. ഒരു സന്യാസിയുടെയും ഭക്തന്റെയും യുദ്ധക്കളം ഭക്തി-മന്ത്രത്തിന്റെ പാരായണവും നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതുമാണ്. ഗുരുവിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞ് അവന്റെ നാമം (മന്ത്രം) വിച്ഛേദിക്കുന്ന ഒരു ശിഷ്യൻ സ്വാഭാവികമായും ഗുരുവിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് കണ്ടെത്തും. അതുമൂലം അവൻ/അവൾ നരകത്തിലെ അഗ്നി കുണ്ഡത്തിൽ വീഴും. ഗുരുവിൽ നിന്ന് അകന്നുപോകുമ്പോൾ, ഒരാൾ ഭക്തി ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവനും ഒരുപാട് നാശനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു.

ഉദാഹരണം: - ഒരു ഇൻവെർട്ടർ ചാർജ് ചെയ്യുന്നത് പോലെ. മധ്യഭാഗത്ത് വച്ച് ചാർജർ നീക്കം ചെയ്താൽ, ഇൻവെർട്ടർ ഏത് തലത്തിലേക്ക് ചാർജ് ചെയ്താലും അത് വരെ മാത്രമേ ആനുകൂല്യം നൽകൂ. അത് വരെ മാത്രമേ നിലനിൽക്കൂ. അപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും നിലയ്ക്കും. ആ ശിഷ്യന്റെ അവസ്ഥയും അതുതന്നെയാണെന്ന് കരുതുക. ഗുരുവിന്റെ സങ്കേതത്തിൽ കഴിയുമ്പോഴും നിയമങ്ങൾ പാലിച്ചും, ഏതു ദിവസങ്ങളിൽ ഭക്തി ചെയ്താലും, ആത്മാവിൽ ഭക്തിയുടെ ശക്തി സംഭരിച്ചു; ആത്മാവ് അത്രയും ചാർജ് ചെയ്തു. ഒരുവൻ ഗുരുവിൽ
നിന്ന് അകന്ന ദിവസം മുതൽ ഭക്തിയുടെ ശക്തി ഇല്ലാതാകുന്നു. ഗുരുവിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞ് (ഗുരുവിനെ എതിർത്ത് ഉപേക്ഷിച്ചതിന് ശേഷവും) ഒരാൾ സാധന മന്ത്രവും മറ്റും ചെയ്താൽ ഒരു പ്രയോ ജനവും ലഭിക്കില്ല. എങ്ങനെ എന്നാൽ വൈദ്യുതിയുടെ കണക്ഷൻ കട്ടായാൽ, അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പിന്നീട് ഫാൻ,മോട്ടോർ, ബൾബ് എന്നിവയുടെ സ്വിച്ചുകൾ അമർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഇപ്രകാരം ഗുരുവിൽ നിന്ന് അകന്ന് പോയവർക്കുള്ള അവസ്ഥ. പിന്നീട് നരകം ഭോഗിക്കുന്നതാണ്.

കബീർ പരമേശ്വർജി പറയുന്നു :

കബീർ, മാനുഷ് ജന്മ് പാക്കർ ഖോവൈ । സത്ഗുരു വിമുഖാ യുഗ്യുഗ് രോവൈ ।।
കബീർ, ഗുരു വിമുഖ് ജീവ് കതഹു ന ബചൈ । അഗ്നി കുണ്ട് മേ ജർജർ നാചൈ ।।
കോട്ടി ജന്മ് വിഷധർ കോ പാവൈ । വിഷ് ജ്വാല സഹീ ജന്മ് ഗമാവൈ ।।
ബിഷ്ഠാ (ടട്ടി)മാഹി ക്രമി. ധർയീ । ജന്മ് നരക് ബീ പരഹീ ।।

ഭാവാർത്ഥം : ഗുരുവിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും രക്ഷപ്പെടുന്നതല്ല. നരകത്തിൽ അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ വെന്ത് വെന്ത് കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. അവിടെ അഗ്നിയുടെ കഷ്ടത കൊണ്ട് തുള്ളി തുള്ളി വീണ്ടും അഗ്നിയിൽ തന്നെ വീഴുന്നു.

പിന്നീട് കോടിക്കണക്കിന് പ്രാവശ്യം വിഷ സർപ്പങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ വിഹരിക്കുന്നു. സർപ്പങ്ങൾക്ക് അവരുടെ തന്നെ വിഷത്താൽ കഷ്ടതകൾ വളരെ അനുഭവിക്കുന്നു. ഉഷ്ണ കാലത്ത് വിഷത്തിന്റെ താപത്തിൽ നിന്ന് ആശ്വാസം കിട്ടുന്നതിന് വേണ്ടി ചന്ദന മരത്തിൽ ചുറ്റി ശീതളത പ്രാപിക്കുന്നു. അതിന് ശേഷം ഈ ഗുരുദ്രോഹി കാഷ്ടങ്ങളിൽ കൃമിയുടെ ജന്മം എടുക്കുന്നു . ഇങ്ങനെ ഗുരുവിൽ നിന്ന് അകന്നു പോയ പ്രാണികൾ വളരെയധികം കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നു. അഥവാ നിങ്ങളുടെ ഗുരു ഒരു വ്യാജ ഗുരുവാണെങ്കിൽ അവരെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു പൂർണ്ണ ഗുരുവിന്റെ ശരണത്തിൽ പോകേണ്ടതാണ് അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പാപവും വരുന്നതല്ല.

കബീർ, ഗുരു ദയാൽ തോ പുരുഷ് ദയാൽ । ജേഹി ഗുരു വൃത് ഛുഎ നഹി കാൽ ।।

ഭാവാർത്ഥം :ഹേ ധർമ്മദാസ്!

അഥവാ ഒരു ഗുരുവിന് ശിഷ്യനോട് കയർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതായത് ഗുരുവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ശിഷ്യനോട് നല്ല അഭിപ്രായമാണെങ്കിൽ, മര്യാദയും പാലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോൾ പരമാത്മാവ് ആ ഭക്തന്റെ മേൽ പ്രസന്നൻ ആകുന്നതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം മേൽപ്പറഞ്ഞ കഷ്ടതകൾ ശിഷ്യൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

പേജ് നമ്പർ 160ന്റെ സാരാംശം :

ഈ പേജിൽ കുറച്ചു ഗുരു മഹിമയും കൂടാതെ കുയിലിന്റെ ചാണക്യ നീതിയുടെ

ജ്ഞാനവും ഉണ്ട്.

കാലന്റെ ആത്മാവ് സദ്ഗുരുവിന്റെ അറിവ് സ്വീകരിക്കുന്നില്ല

കാക്കയും കുയിലും ഉദാഹരണം: - ഒരു കുക്കു അതിന്റെ സ്വന്തമായി കൂടുണ്ടാക്കി ഒരിക്കലും അതിൽ മുട്ടയിടില്ല. കാക്ക കുയിലിന്റെ മുട്ട തിന്നുന്നതാണ് കാരണം. അതിനാൽ, ഒരു കുയിൽ അതിന്റെ മുട്ടകൾക്ക് ദോഷം വരുത്താത്ത അത്തരമൊരു തന്ത്രം അനുസ്മരിച്ചു. ഒരു കുയിൽ മുട്ടയിടേണ്ടി വരുമ്പോൾ, ഒരു പെൺകാക്ക തന്റെ കൂടിൽ എവിടെയാണ് മുട്ടയിട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നു. പെൺകാക്ക ഭക്ഷണം തേടി ദൂരേക്ക് പോകുമ്പോൾ, കുയിൽ അവളുടെ അഭാവത്തിൽ പെൺകാക്കയുടെ കൂട്ടിൽ മുട്ടയിടുന്നു, അവൾ ദൂരെയുള്ള ഒരു മരത്തിൽ ഇരിക്കുകയോ സമീപത്ത് നിൽക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. പെൺകാക്ക തന്റെ കൂടിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ രണ്ടടെണ്ണത്തിന് പകരം നാല് മുട്ടകളാണ് കാണുന്നത്. ഏതൊക്കെ മുട്ടകളാണ് തന്റേതെന്നും മറ്റൊരാളുടേതെന്നും തിരിച്ചറിയാൻ അവൾക്ക് കഴിയുന്നില്ല. അതിനാൽ, അവൾ നാല് മുട്ടകളെയും വിരിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കുയിൽ സമീപത്ത് തന്നെ അവിടെ ഉണ്ടാകുന്നു.. എല്ലാ പക്ഷിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ഒരേ നിറം (കറുപ്പ്) ഉള്ളതിനാൽ ഇപ്പോൾ കുയിൽ അവളുടെ സന്തതികളെ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. കുഞ്ഞു പക്ഷികൾക്ക് പറക്കാൻ കഴിയുമ്പോൾ, അടുത്തുള്ള മരത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന കുയിൽ കുഹു-കുഹു എന്ന ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. കുക്കുവിന്റെ ശബ്ദം കുയിലിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നു, അതേസമയം കാക്കയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അശ്രദ്ധമായി തുടരുന്നു. കാക്കയുടെ ശബ്ദം കേട്ട് കാക്കയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ കാക്കയുടെ അടുത്തേക്ക് പറക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. കുഹു-കുഹു ചെയ്യുമ്പോൾ കുയിൽ വളരെ ദൂരെ പറക്കുന്നു. അവളെ പിന്തുടരുന്ന ശബ്ദത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായ കുക്കുവിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അവളോടൊപ്പം ദൂരേക്ക് പോകുന്നു. പെൺകാക്ക ആലോചിക്കുന്നു - അവർ പോകട്ടെ. കൂട്ടിലുള്ളവയെ ഞാൻ പരിപാലിക്കട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും പക്ഷി അവയെ ഉപദ്രവിച്ചേക്കാം. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ച് പെൺകാക്ക മടങ്ങി. അങ്ങനെ, കുയിലിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അവരുടെ കുടുംബത്തിൽ വന്നുചേരുന്നു.

പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജി ധർമ്മദാസിനോട് വിശദീകരിച്ചു - ഹേ ധർമ്മദാസ് നിങ്ങളുടെ മകൻ നാരായൺദാസ് കാക്കയുടെ അതായത് കാലന്റെ സന്തതിയാണ്. എന്റെ വാണികൾ അവനിൽ ഒരു സ്വാധീനവും ചെലുത്തിയില്ല. നിങ്ങൾ ദയാലിന്റെ (കരുണമയ് സത്പുരുഷ്) ഭാഗമാണ്. എന്റെ ഓരോ സംസാരവും നിങ്ങളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും നിങ്ങൾ എന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കാലന്റെ ഭാഗമായ നാരായൺ ദാസിനെ അതൊന്നും ബാധിച്ചില്ല. ഈ കഥ എല്ലാ കുടുംബങ്ങളിലും സംഭവിക്കുന്നു. അങ്കുരി ഹാൻസ്, അതായത്, ഏതോ മുൻ ജന്മത്തിൽ സദ്ഗുരു കബീർ ജിയുടെ ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കുകയും യഥാർത്ഥ കബീർ പന്തിൽ ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും മോക്ഷം പ്രാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അവർ ഏതോ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവരാണ്. ഒരു സദ്ഗുരുവിന്റെ കബീർ ജിയുടെ സത്സംഗം കേട്ടയുടനെ അവർ അസ്വസ്ഥരാകുന്നു. ആകൃഷ്ടരാകുമ്പോൾ, അവർ ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും ശിഷ്യരാകുകയും അവരുടെ മോക്ഷം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒട്ടും യോജിക്കാത്ത ഇത്തരം വ്യക്തികളും ഒരേ കുടുംബത്തിലുണ്ട്. അവർ മറ്റ് അംഗങ്ങളെ പോലും എതിർക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ കാലന്റെ ഭാഗമാണ്. അവരും, നാരായൺ ദാസിനെപ്പോലെ, കാലന്റെ സന്ദേശവാഹകർ പ്രചരിപ്പിച്ച ആരാധനാരീതി മാത്രമാണ് ആചരിക്കുന്നത്.

അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് നമ്പർ. 161.

പരമദൈവമായ കബീർ പറഞ്ഞു - ഹേ ധർമ്മദാസ് ഒരു യോദ്ധാവിനെപോലെ മുന്നോട്ട് വച്ച കാല്(നിലപാട്), കുയിലിന്റെ മക്കൾ മാറിപോയതിനുശേഷം പിന്നിലേക്ക് നോക്കാത്തതുപോലെ; എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും മറികടന്ന്, കുടുംബത്തോടുള്ള അടുപ്പം വെടിഞ്ഞ് ആരെങ്കിലും എന്റെ അഭയകേന്ദ്രത്തിലേക്ക് ഓടിവന്നാൽ, അവന്റെ/അവളുടെ നൂറ്റിയൊന്ന് തലമുറകളെ ഞാൻ മോചിപ്പിക്കും.

കബീർ, ഭക്ത ബീജ് ഹോയേ ജോ ഹൻസ് । തരുൺദാസ് കേ ഏകോട്ടർ ബൻഷാ ।।

കബീർ, കോയൽ സുത് ജൈസേ ശൂര ഹോയി । യഹി വിധി ധായ് മിലേ മോഹേ കോയി ।।
നിജ് ഘർ കി സുരതി കരേ ജോ ഹൻസ് । താരോൻ ദാസ് കേ ഏകോതർ ബൻഷാ ।।

ഒരു ഹൻസ് (ഭക്തന്റെ) സവിശേഷതകൾ

കാക്കയുടേത് പോലെയുള്ള ദുഷ്പ്രവണത ഒരു വ്യക്തി ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവൻ/അവൾ ഒരു ഹൻസ് അതായത് ഒരു ഭക്തനാകുന്നു. ഒരു കാക്ക അതിന്റെ സ്വാർത്ഥ താൽപ്പര്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി മറ്റുള്ളവർക്ക് ദോഷം ചെയ്യുന്നു. ഒരു മൃഗത്തിന് ശരീരത്തിൽ മുറിവുണ്ടായാൽ, കാക്ക അതിന്റെ മുറിവിൽ നിന്ന് നുള്ളിയെടുത്ത് അതിന്റെ മാംസം തിന്നുന്നു. പാവം മൃഗം കണ്ണീർ പൊഴിക്കുന്നു. കാക്കയുടെ ശബ്ദവും അരോചകമാണ്. ഒരു ഹൻസ് (ഭക്തൻ) അവന്റെ/അവളുടെ കാക്കയുടെ സ്വഭാവം ഉപേക്ഷിക്കണം. സ്വാർത്ഥതാൽപ്പര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒരു ദോഷവും വരുത്തരുത്. കുയിലിനെപ്പോലെ മാനൃമായി സംസാരിക്കണം. ഇതൊക്കെയാണ്

ജ്ഞാനി അധവ സത്സംഗിയുടെ ലക്ഷണം.

അറിവുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ സവിശേഷതകൾ, അതായത് ഒരു സത്സംഗിഒരു സദ്ഗുരുവിൽ നിന്ന് അറിവും ദീക്ഷയും നേടിയ ശേഷം, ഒരു ശിഷ്യൻലൗകികമായി പെരുമാറിയാൽ, അവൻ/അവൾ ഒരു വിഡ്ഢിയാണ്.അവൻ/അവൾ ഭക്തിയുടെ പ്രയോജനമില്ലാതെ തുടരുന്നു. അവർക്ക് ഭക്തിയിൽ മുന്നേറാൻ കഴിയുന്നില്ല.അവർ സാർനാമം സ്വീകരിക്കാൻ യോഗ്യരല്ല. അന്ധൻ മലത്തിലോ ചാണകത്തിലോ ചവിട്ടിയാൽ ആരും അവനെ പരിഹസിക്കില്ല. ആരും അവനെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നില്ല. കാഴ്ചയുള്ള ഒരാൾ, അതായത്, ഒരു ഭക്തൻ തെറ്റായ സ്ഥലത്തേക്ക് പോയാൽ (വേശ്യയുടെ അടുക്കൽ പോകുക, മോഷണം ചെയ്യുക, നിയമലംഘനം, നിരോധിത വസ്തു ഉപയോഗിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ നിഷിദ്ധമായ ആരാധനാരീതി പിന്തുടരുക എന്നിവ തെറ്റായ സ്ഥലത്തേക്ക് പോകുന്നു.), തുടർന്ന് അവൻ വിമർശനത്തിന്റെ സ്വീകർത്താവായി മാറുന്നു.

അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 162, 163: -

ഒരു ഭക്തൻ പരോപകാരിയായിരിക്കണം

ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു പശു സ്വയം കാട്ടിലോ വയലിലോ മേയുകയും വെള്ളം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു,പക്ഷേ മനുഷ്യർക്ക് അമൃത്-പാൽ നൽകുന്നു. അവളുടെ പാലിൽ നിന്നാണ് നെയ്യ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. പശുവിന്റെ ആൺകുഞ്ഞിനെ, അതായത് കാളയെ ഉഴുതുമറിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അവനെ മനുഷ്യൻ വളർത്തുന്നു. ചാണകം പോലും മനുഷ്യർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പശു ചത്തതിന് ശേഷം അതിന്റെ തൊലി, മുള്ളിൽ നിന്നും ഉരുളൻ 1കല്ലുകളിൽ നിന്നും മനു ഷ്യന്റെ പാദങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന തുകൽ ചെരുപ്പുകൾ നിർമ്മിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ ഒരു വ്യക്തി പരോപകാരം ചെയ്യാതെയും ഭക്തി രഹിതമായി നിലകൊള്ളുന്നതിലൂടെയും പാപങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് വിലയേറിയ മനുഷ്യജീവനെ നശിപ്പിക്കുന്നു. മാംസാഹാരിയായ മനുഷ്യൻ പശുവിനെ കൊന്ന് അതിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ ക്രൂരമായ പാപം ചെയ്യുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജിയുടെ ഇനിപ്പറയുന്ന വാണികൾ വായിക്കുക:

ദയയുള്ള പശുവിന്റെ ഉദാഹരണം

ഗൌകോ ജാനു പരമാർത് ഖാനി । ഗൗ ചൽ ഗൺ രഖഹു ഗ്യാനി ।।
ആപൻ ചാരേ തീൻ ഉദ്യാന । അഞ്ചവേ ജല് ദേ ക്ഷീർ നിദാന ।।
താസു ക്ഷീർ ഘൃത് ദേവ് അഘാഹിം । ഗൗ സുത് നർ കേ പോഷക് ആഹിൻ ।।
വിഷ്ഠ താസു കാജ് നർ ആവേ । നർ അഘ് കർമ്മി ജന്മം ഗമവേ ।।
ടീക പുരേ തബ് ഗൗ തൻ നാസ । നർ രാക്ഷസ് ഗോട്ടൻ ലെറ്റ് ഗ്രാസ ।।
ചാം താസു തൻ അതി സുഖദായീ । എത്തിക് ഗൺഇക് ഗോതൻ ഭായ് ।।

ദയയുള്ള സന്തിന്റെ ഉദാഹരണം

ഗൗ സം സന്ത് ഗഹേ യേ ബാനി । ദു നഹിം കാൽ കരേ ജീവനി ।।
ബുദ്ധി ഹോയി ആയി നർത്തൻ ലാഹി । സദ്ഗുരു മിലേ അമർ ഹവേ സോയി ।।
സുനി ധർമ്മനി പരമാരത് ബാനി । പരമാർത്ഥേ ഹോയേ ന ഹാനി ।।
പദ് പരമാർത സന്ത് ആധാർ । ഗുരു സം ലേയീ സോ ഉത്രേ പരാ ।।
സത്യ ശബ്ദ് കോ പരിചയ് പാവേ । പരമാർത് പദ് ലോക് സിദ്ധാവേ ।।
സേവാ കരേ വിസാരേ ആപാ । ആപ താപ് അധിക് സന്താപ ।।
യേ നർ അസ് ചാതുർ ബുദ്ധിമാന । ഗൺസുഭ് കർം കഹേ ഹം താനാ ।।
ഊഞ്ച കർമ്മ അപ്നേ സർ ലിന്ഹ । അവ്ഗുൻ കർമ്മ പർ സർ ദിൻഹ ।।
താത് ഹോയേ ശുഭ കർമ്മ വിനാശ । ധർമ്മദാസ് പദ് ഗഹോ വിശ്വാസ ।।
ആശാ ഏക് നാംകി രാഖേ । നിജ് ശുഭ്കർം പ്രഗട് നഹിം ഭഖേ ।।
ഗുരുപദ് രഹേ സദാ ലൊ ലീന । ജൈസേ ജലാഹി ന വിസരാത് മീന ।।
ഗുരു കേ ശബ്ദ സദാ ലൗ ലാവേ । സത്യനാം നിഷ്ദിൻ ഗുങ്കാവേ ।।
ജൈസേ ജലാഹി ന വിസ്രേ മീന । ഐസേ ശബ്ദ ഗഹേ പർവീനാ ।।
പുരുഷ് നാംകോ അസ് പർഭൗ । ഹൻസ ബഹുരി ന ജഗ്മഹൻ ഔ ।।
നിശ്ചയ് ജയ് പുരുഷ് കേ പാസ । കൂർംകല പർഖഹു ധർമ്മദാസ ।।

അർത്ഥം:- പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി ധർമ്മദാസ് ജി വഴി മനുഷ്യരാശിക്ക് ഒരു സന്ദേശവും നിർദ്ദേശവും നൽകിയിട്ടുണ്ട് ഒരു മനുഷ്യൻ പശുവിനെപ്പോലെ ദയയുള്ളവനായിരിക്കണം. സദ്ഗുരുവിനെ കണ്ടത്തെിയവർ അനശ്വരരാകും. അവർ ഹീനമായ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കപ്പെടും. ഒരുവൻ സേവനം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, ഒരുവൻ പ്രശംസയ്ക്കായി ആഗ്രഹിക്കരുത്. ഒരാൾ സ്വയം മുതുകിൽ തട്ടിയാൽ (ബഹുമാനവും ശ്രേഷ്ഠതയും ലഭിക്കുന്നതിന് സ്വയം സ്തുത്യർഹനാണെന്ന് കരുതുക), അപ്പോൾ അയാൾക്ക് വലിയ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവപ്പെടും. മംഗളകർമങ്ങൾ നശിച്ചുപോകും.

ഒരു ദീക്ഷയുള്ള വ്യക്തി നാമം (മന്ത്രം) മാത്രമേ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. ഒരാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ബഹുമാനത്തിനും ശ്രേഷ്ഠതയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള ആഗ്രഹം ഉപേക്ഷിക്കണം. ഒരാളുടെ മംഗളകരമായ പ്രവൃത്തികൾ (ദാനമോ മറ്റ് സേവനമോ) ആരുടെ മുമ്പിലും വെളിപ്പെടുത്തരുത്. ഗുരുവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ വസിക്കണം. മത്സ്യം വെള്ളത്തിൽ കിടക്കുന്നതുപോലെ അഭയം. ഒരു മത്സ്യത്തിന് വെള്ളമില്ലാതെ ഒരു

നിമിഷം പോലും ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല. അത് ഉടനെ മരിക്കുന്നു. ഗുരുവിന്റെ സാർനാമം വിളിക്ക് ഇപ്രകാരം പ്രാധാന്യം

നൽകണം. ഗുരു ജി നൽകിയ യഥാർത്ഥ ഭക്തി മന്ത്രമായ സത്യനാമമായ (ശബ്ദ്) പാരായണ-മന്ത്രത്തിൽ (സത്ഗുരു ശബ്ദം) ഒരാൾ എപ്പോഴും മുഴുകിയിരിക്കണം. ഇത് ഉത്തമ പുരുഷന്റെ (ദൈവത്തിന്റെ) ഒരു ഭക്തി മന്ത്രമാണ്. ലോകത്ത് ജനന മരണ ചക്രത്തിൽ ഒരു ആരാധകൻ ഒരിക്കലും മടങ്ങിവരാത്തത്ര ഒരു സ്വാധീനം അതിനുണ്ട്. പരമമായ ശാന്തി നിലനിൽക്കുന്ന നിത്യ പരമമായ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് ഒരാൾ പോകുന്നു. അവിടെ പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ഒരു ആരാധകൻ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല.

ഇതേ തെളിവ് ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62 ലും ഉണ്ട്. ഗീതാദാദാവ് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു - ഹേ അർജുൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നിങ്ങൾക്ക് ആ പരമാത്മാവിന്റെ അഭയത്തിൽ പോകാം. ആ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് പരമമായ ശാന്തി ലഭിക്കുകയും ശാശ്വതമായ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് (ശാശ്വത് സ്ഥാനം) പോകുകയും ചെയ്യും.

(ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62) ഗീത അദ്ധ്യായം 15-ാം ശ്ലോകം 4ൽ, ഗീതാജ്ഞാനത്തിന്റെ വക്താവ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്, തത്വജ്ഞാനം (യഥാർത്ഥവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ ആത്മീയ അറിവ്) നേടിയ ശേഷം, പരമാത്മാവിന്റെ ആ പരമോന്നതാവസ്ഥയെ അന്വേഷിക്കണമെന്നും, ഒരു ഭക്തൻ ഒരിക്കലും മടങ്ങിവരാത്ത ഇടത്തേക്ക് പോകണമെന്നും ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തെ സൃഷ്ടിച്ച പരമേശ്വരനെ മാത്രം ആരാധിക്കുക. (ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4)

ഗീത വക്താവ് അവന്റെ മർത്യാവസ്ഥ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്, അതായത്. ഗീത

അദ്ധ്യായം 2 ശ്ലോകം 12, അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 5, 9, അദ്ധ്യായം 10 ശ്ലോകം 2 എന്നിവയിലെ ജനന-മരണ അവസ്ഥ - ഹേ അർജുൻ നിനക്കും എനിക്കും നിരവധി ജന്മങ്ങൾ ഉയിട്ട്. നിനക്കറിയില്ല, എനിക്കറിയാം. വായനക്കാർ ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ പ്രഭാഷകൻ (ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയുടെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന കാലന ാണ്) മർത്യനാണെന്ന് ഗീതയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി; അവൻ ജനനമരണ ചക്രത്തിലാണ്, അതിനാൽ അവന്റെ ആരാധകർക്കും സമാനമായ അവസ്ഥയു്. അതിനാൽ, അവർക്ക് ഗീത അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62-ലും അദ്ധ്യായം 15-ാം ശ്ലോകം 4-ലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രയോജനം നേടാൻ കഴിയില്ല. ഗീതയുടെ വക്താവല്ലാതെ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും ന ൽകുന്ന സർവ്വശക്തനായ ദൈവമുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ട രണ്ടാമത്തെ കാര്യം. ഗീതയുടെ വക്താവ് അതായത്. ആ ദൈവത്തിന്റെ അഭയസ്ഥാനത്ത് പോകാൻ കാലബ്രഹ്മ ഉപദേശിക്കുന്നു. ആ പരമദൈവമാണ് കബീർ ബന്ദിഛോട് ജി. കബീർ സാഗറിൽ നിങ്ങൾ വായിക്കുന്ന തന്റെ മഹത്വം അദ്ദേഹം തന്നെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ രമോന്നത ദൈവം അനുരാഗ് സാഗർ പേജ് 13 ൽ പരാമർശിച്ചു - സത്യ പുരുഷൻ സൃഷ്ടിച്ച പ്രകൃതിയുടെ കഥയ്ക്ക് ഞാൻ ആരെ സാക്ഷിയാക്കും, കാരണം എല്ലാവരും പിന്നീട് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു?നേരത്തെ സത്പുരുഷ് മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇവിടെ ചിന്തിക്കേണ്ട കാര്യം, പ്രകൃതിയുടെ സൃഷ്ടിയുടെ സമയത്ത് ആരുമില്ലാതിരുന്ന കബീർ ജിക്ക് എവിടെ നിന്നാണ് ഈ അറിവ് ലഭിച്ചത്? പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവായ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവമാണ് അദ്ദേഹം തന്നെയാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് സ്വയം വ്യക്തമാണ്. പരമോന്നത ദൈവം കബീർജി കണ്ടുമുട്ടിയ മഹാത്മാക്കൾ, അവർ ഈ തെളിവ് ന ൽകിയിട്ടുണ്ട്:

ഗരീബ്, അനന്ത് കോടി ബ്രഹ്മാണ്ഡ് കാ, ഏക രതി നഹിം ഭാർ ।
സദ്ഗുരു പുരുഷ് കബീർ ഹൈ, കുൽ കെ സിർജൻഹാർ ।।

ഈ വാണിയുടെ തന്നെ അർത്ഥം വ്യക്തമാണ്.

കൂർമ കാലാ പർഖോ ധർമ്മദാസ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം കൂർമ പോലെ, അതായത് പ്രതിസന്ധി ഘട്ടത്തിൽ ഒരു ആമ തന്റെ ഉള്ളിൽ മുഖവും കാലും മറയ്ക്കുകയും നിഷ്ക്രിയനാകുകയും പ്രതിസന്ധി അവസാനിച്ചയുടനെ തന്റെ പാതയിലേക്ക് നീങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്. അതുപോലെ, ലൗകികരായ ആളുകൾ ഒരു ഭക്തന്റെ ഭക്തിയുടെ പാതയിൽ തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചാൽ, ഭക്തൻ അവരോട് പ്രതികരിക്കുന്നതിനുപ കരം ഒരാളുടെ ഭക്തി മറയ്ക്കുകയും സുരക്ഷിതമായി സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം. സാഹചര്യങ്ങൾ വീണ്ടും സാധാരണ നിലയിലാകുമ്പോൾ, അതേ വേഗതയിൽ ഒരാൾ സാധന ചെയ്യാൻ തുടങ്ങണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, നിശ്ചയ് ജയ് പുരുഷ് കേ പാസാ ആ ആരാധകൻ തീർച്ചയായും ദൈവത്തിലേക്ക് എത്തിചേരും.

അനുരാഗ് സാഗർ പേജ് 163 (281): -

സോർത്ത : - ഹൻസ് തഹാം സുഖ് ബിൽസഹിം, ആനന്ദ് ധാം അമോൽ ।
പുരുഷ് തനു ഛവി നിരഖഹിം, ഹൻസ് കരേം കിലോൽ ।।

അർത്ഥം: - മേൽപ്പറഞ്ഞ അറിവനുസരിച്ച് ധർമ്മപരമായ അനുഷ്ഠാനം (സാധന) ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, ഒരു ഉപാസകൻ നിത്യമായ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് പോകുന്നു. അവൻ/അവൾ അവിടെ പരമാനന്ദം ആസ്വദിക്കുന്നു. ആ സത്ലോക് അമൂല്യമാണ്. അവിടെ സത്യപുരുഷന്റെ ശരീരത്തിന്റെ തേജസ്സും ക് ആരാധകർക്ക് ആനന്ദം തോന്നുന്ന

ദീക്ഷ എടുത്ത ശേഷം (നാമ) മന്ത്രം ജപിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.

പേജ് 123-ൽ ർ സിംഗ് ബോധ് എന്ന അധ്യായം: -

ബീർ സിംഗ് രാജാവിന് ഒരു യുവ രാജ്ഞി സുന്ദർദേയി ഉണ്ടായിരുന്നു. പ രമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജിയിൽ നിന്നും അവൾ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഒരുപാട് സത്സംഗങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുങ്കിലും അവൾക്ക് വിശ്വാസം കുറവായിരുന്നു. അവൾ നാമം (മന്ത്രം) ചൊല്ലാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല, അതായത്, സാധന (ധർമ്മപ

രമായ ആചാരം) ചെയ്യാൻ അവൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. രാജ്ഞി ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നിമിഷങ്ങളിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ യമന്റെ ദൂതന്മാർ കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അപ്പോൾ യമന്റെ ദൂതന്മാർ രാജ്ഞിയുടെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് അവസാന ശ്വാസത്തിനായി കാത്തിരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ആ സമയം സുന്ദരദേയി രാജ്ഞിക്ക് ശരീരത്തിൽ അസ്വസ്ഥത അനുഭവപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. യമന്റെ സന്ദേശവാഹകർ ദൃശ്യമാകാൻ തുടങ്ങി. രാജാവ് രാജ്ഞിയോട് ചോദിച്ചു, എന്താണ് കാര്യം? രാജ്ഞി പറഞ്ഞു, ഞാൻ രസകരമായ ഒന്നും കാണുന്നില്ല- രാജ്യം, കൊട്ടാരം, ആഭരണങ്ങൾ, ഒന്നുമില്ല.രാജ്ഞി പറഞ്ഞു, ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ചർച്ച നടത്താൻ സാധുക്കളെയും ഭക്തരെയും ക്ഷണിക്കുക. സാധുമാരും ഭക്തരും വന്ന് ദൈവത്തെ കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാനും ഭക്തി ചെയ്യാനും തുടങ്ങി. ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല. രാജ്ഞിയുടെ ശരീരത്തിലെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചു. അവൾക്ക് ശ്വാസം മുട്ടി. അവൾക്ക് ശ്വാസം മുട്ടി തുടങ്ങി. ഹൃദയ കമലം ഉപേക്ഷിച്ച ആത്മാവ് ഭയന്ന് ത്രികുടിയിലേക്ക് ഓടി. യമന്റെ ദൂതന്മാർ അവളെ എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും വളഞ്ഞു. ആത്മാവിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള യമന്റെ നാല് ദൂതന്മാരും പറഞ്ഞു - ഞങ്ങളുടെ കൂടെ വരൂ. ഹരി (ദൈവം) നിന്നെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ രാജ്ഞിയുടെ ആത്മാവ് സത്സംഗത്തിലെ വാക്കുകൾ അനുസ്മരിച്ചു.

അവൾ യമന്റെ ദൂതന്മാരോട് പറഞ്ഞു, ഹേ ദുഷ്ടന്മാരേ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ ഇവിടെ എത്തി? ഞങ്ങളുടെ സദ്ഗുരു ഞങ്ങളുടെ ഗുരുവാണ്. നിങ്ങൾക്ക് എന്നെ കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയില്ല. എന്റെ സദ്ഗുരു ധനി (യജമാനൻ) എനിക്ക് നാമം (മന്ത്രം) തന്നിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ എപ്പോൾ പോകും. അപ്പോൾ എന്റെ ഗുരുജി വരും. ഇതുകേട്ട് യമന്റെ ദൂതന്മാർ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്ക് ആരെങ്കിലും യജമാനനുണ്ടെങ്കിൽ അവനെ വിളിക്കൂ, അല്ലാത്തപക്ഷം ഞങ്ങളുടെ കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് വരൂ. ആത്മാവ് പറഞ്ഞു:-

ധർണി (ഭൂമി) ആകാശ് സേ നഗർ നിയാരാ । തഹാൻ നിവാജൈ ധനി ഹമാരാ ।।
ആഗം ശബ്ദ ജബ് ഭാഖേ നാവു । തബ് യം ജീവ് കേ നികട്ട് നഹിം ആഉം ।।

അർത്ഥം: -സത്ഗുരു ജി സത്സംഗത്തിൽ പകർന്നു നൽകുന്ന അറിവ് സത്യമാണെന്ന് തുടക്കത്തിൽ രാജ്ഞി വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. ജോലിക്കാരും വേലക്കാരികളും എല്ലാം അവളുടെ ആജ്ഞ പ്രകാരം ഓടി വരുന്നതിനാൽ ഇതൊരു കഥ മാത്രമാണെന്ന് അവൾ കരുതി. അവൾ ഇഷ്ടമുള്ളത് കഴിക്കുകയും മനോഹരമായ വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇനിയും ഇങ്ങനെ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുമെന്ന് അവൾ കരുതി. മുൻ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ചാർജ് ചെയ്ത ബാറ്ററിയായിരുന്നു ഇത്. ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതത്തിൽ ചാർജർ (മന്ത്രം) കിട്ടിയെങ്കിലും അവൾ അത് ഓണാക്കിയില്ല, അതായത്, അവൾ സാധന ചെയ്തില്ല. ബാറ്ററി ഡിസ്ചാർജ് ആകുമ്പോൾ, എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും നിലയ്ക്കും. അപ്പോൾ ഫാൻ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ബൾബ് പ്രകാശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഒരാൾക്ക് ബട്ടണുകൾ ഓണാക്കിക്കൊണ്ടേയിരിക്കാം, പക്ഷേ ഒരു പ്രവർത്തനവുമില്ല. അതുപോലെ, ഒരു ആത്മാവിന്റെ മുൻകാല ജീവിതത്തിലെ ഭക്തിയുടെ (ചാർജ്) സമ്പത്ത് അവസാനിക്കുമ്പോൾ, എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും എടുത്തുകളയുന്നു. ആത്മാവിനെ നരകത്തിൽ ഇടുന്നു. അപ്പോൾ അത് തിരിച്ചറിയുന്നു. അപ്പോഴേക്കും സമയം വളരെ വൈകി. പശ്ചാത്താപവും കരച്ചിലും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ബാക്കിയില്ല.സുന്ദർദേയി രാജ്ഞി സത്സംഗം ശ്രവിച്ചിരുന്നു. ഒരു സമ്പൂർണ സദ്ഗുരുവിൽ നിന്നാണ് അവൾ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചത്. അവൾ നാമത്തിന്റെ (മന്ത്രം) സമ്പത്ത് നേടിയിരുന്നില്ല. അവൾ ഗുരുദ്രോഹി ആയിരുന്നില്ല. ഗുരുവിനെ വിമർശിക്കാൻ അവൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. രാജ്ഞി സദ്ഗുരുവിനെ ഓർത്തു - ഹേ സദ്ഗുരോ ഓ എന്റെ ഗുരു യമന്റെ ദൂതന്മാർ എന്നെ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ഈ ദാസിയെ മോചിപ്പിക്കേണമേ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. ഭർത്താവോ, ഭാര്യയോ, മകനോ, മകളോ, സഹോദരനോ, രാജാവോ, പൊതുജനമോ ആരുമല്ല ഈ ദുരിതകാലത്ത് ആരും സഹായത്തിനില്ലെന്ന് ഇന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. രാജ്ഞിയുടെ ആത്മാവ് സദ്ഗുരുവിനെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ഓർത്തു. ഉടനെ സദ്ഗുരു കബീർ ജി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു അവിടെ. രാജ്ഞി ഓടിവന്ന് സത്ഗുരുദേവ് ജിയുടെ കാൽക്കൽ വീണു. ആ സമയത്ത് യമന്റെ ദൂതന്മാർ ഓടിപ്പോയി ഹരിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു.

അതായത് ധർമ്മരാജ്, അവളുടെ സദ്ഗുരു വന്നപ്പോൾ അവനോട് പറഞ്ഞു അവിടമാകെ പ്രകാശപൂരിതമായി. ആത്മാവ് സത് സുകൃത മന്ത്രം ചൊല്ലിയിരുന്നു. അത്രമാത്രം അവൾ ഓർത്തു. ഇക്കാരണത്താൽ, അവൾ യമന്റെ ദൂതന്മാരിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കപ്പെടുകയും അവളുടെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ രാജ്ഞി പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തോടെ ഭക്തി ചെയ്തു. തുടർന്ന് സദ്ഗുരു കബീർ ജി അവൾക്ക് വീണ്ടും സത്നാമവും ശരണവും നൽകി. മന്ത്രോച്ചാരണത്തിന്റെ സമ്പത്ത് അവൾ സമ്പാദിച്ചു. ലോകം അവൾക്ക് വ്യർത്ഥമായി കാണപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. രാജ്യവും സമ്പത്തും കുടുംബവും അവൾക്ക് അന്യമായി തോന്നി. മരണ സമയം അടുത്തതായി തോന്നി. ഇക്കാരണത്താൽ, രാജ്ഞി തന്റെ ശരീര-മനസ്-സമ്പത്ത് സദ്ഗുരുവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ച് ഭക്തി നടത്തി, സത്യലോകത്തേക്ക് പോയി. അവിടെ, രാജ്ഞിയുടെ ആത്മാവിനു മുന്നിൽ പരമാത്മാവ് (സത്യപുരുഷൻ) സദ്ഗുരുവിന്റെ മറ്റൊരു പ്രതിരൂപത്തോട് ചോദിച്ചു - ഓ കദിഹാർ (രക്ഷകൻ) യമന്റെ ദൂതന്മാർ എന്റെ ആത്മാവിനെ എങ്ങനെ തടഞ്ഞു? സദ്ഗുരു രൂപത്തിൽ കബീർ ജി പറഞ്ഞു, അല്ലയോ പരമേശ്വരാ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം അവൾ ഭക്തി അനുഷ്ഠിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് യമന്റെ ദൂതന്മാർ അവളെ വളഞ്ഞത്. ഞാൻ അവളെ വിടീച്ചു. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി ആത്മാവിനോട് ചോദിച്ചു, എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഭക്തി ചെയ്യാതിരുന്നത്? നിങ്ങൾ എങ്ങനെ സത്യലോകത്തിൽ എത്തി ?

അവളുടെ ശിരസ്സ് താഴ്ത്തികൊണ്ട് ആത്മാവ് പറഞ്ഞു, നേരത്തെ, എനിക്ക് വിശ്വാസമില്ലായിരുന്നു. പിന്നെ യമന്റെ ദൂതന്മാരുടെ പീഡനം കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ താങ്കളെ ഓർത്തു. അങ്ങയുടെ അറിവ് സത്യമാണെന്ന് തോന്നി. ഞാൻ അങ്ങയെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു. താങ്കൾ എന്നെ രക്ഷിച്ചു. പിന്നെ എനിക്ക് വീണ്ടും ജീവൻ ലഭിച്ചു. അന്ന് പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തോടെയാണ് ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഭക്തി ചെയ്തത്. പൂർണ്ണ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം, അങ്ങയുടെ കൃപയാൽ മാത്രം, ഗുരുജിയുടെ സഹകരണത്തോടെ, എനിക്ക് ഇവിടെ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിഞ്ഞു. സത്യലോകത്തിലേക്ക് പോയ ശേഷം ഒരു ഭക്തനെ മറ്റ് ഭക്തർക്ക് ഒപ്പം അയക്കുന്നു. ഒരാൾക്ക് സുന്ദരവും അനശ്വരവുമായ ശരീരം ലഭിക്കുന്നു. ഒരാൾക്ക് ഒരു വലിയ പാർപ്പിട കൊട്ടാരം ലഭിക്കുന്നു. മുറ്റത്ത് ഒരു വിമാനം പാർക്ക് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അമാനുഷിക ശക്തികൾ ഉത്തരവുകൾക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു. ബട്ടണുകൾ ഓണാക്കുമ്പോൾ, വൈദ്യുതി ഉപയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രം ഉടനടി പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതുപോലെ, അവ തൽക്ഷണം വൈദ്യുതി പോലെ സജീവമാകും. അതുപോലെ, അവിടെ വാക്കിന്റെ ബട്ടൺ (സ്വിച്ച്) ഉണ്ട്. എന്ത് വേണമെങ്കിലും പറയൂ. ആ വസ്തു അല്ലെങ്കിൽ പദാർത്ഥം നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ഭക്ഷണം കഴിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം ഉടലെടുക്കുന്നതുപോലെ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കളയിൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഭവിക്കാൻ തുടങ്ങും .പ്ലേറ്റുകളും ഗ്ലാസുകളും നൽകും. അല്പസമയം കഴിഞ്ഞ് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ തോന്നിയാൽ അമാനുഷിക ശക്തിയാൽ രൂപപ്പെട്ട് അടുക്കളയിൽ സൂക്ഷിക്കും. ഒരു മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞ്, ഒരാൾ മറ്റെന്തെങ്കിലും ആഗ്രഹിച്ചാൽ, എല്ലാ ക്രമീകരണങ്ങളും ഉടൻ ചെയ്യും. ഒരാൾ ചുറ്റിക്കറങ്ങാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, വിമാനത്തിൽ ഒരു പ്രവർത്തനം ഒരാൾക്ക് മനസ്സിലാകും. വിമാനത്തിന്റെ അടുത്ത് ചെന്നാലുടൻ അതിന്റെ വാതിൽ തുറക്കും. വിമാനം സജ്ജമാകും ഏത് ദ്വീപിലേക്കാണ് പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, അതിനെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് വിമാനം അതിലേക്ക് പറക്കും. നിങ്ങൾ പഴങ്ങൾ കൊതിച്ചാലുടൻ, മരങ്ങളിൽ നിന്ന് പുതിയ പഴങ്ങൾ പറിച്ചെടുത്ത് നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ സൂക്ഷിക്കും. ഈ കാലലോകം സത്യലോകിന്റെ പകർപ്പാണ്. അതുപോലെ സത്യലോകിൽ ആണും പെണ്ണും അടങ്ങുന്ന കുടുംബങ്ങളുണ്ട്. സത്യലോകത്തിൽ രണ്ട് വിധത്തിലാണ് സന്തതികൾ ഉണ്ടാകുന്നത് - ശബ്ദ ശക്തി വഴിയും ലൈംഗിക ബന്ധത്തിലൂടെയും. ഇത് ഹൻസുകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്പുരുഷന്റെ സിംഹാസനത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയാണ് ശബ്ദം കൊണ്ട് സന്തതികൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ആണ് ആദ്യത്തെ പ്രദേശം വരുന്നത് ആണും പെണ്ണും ചേർന്ന് കുടുംബങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്ന മേഖലയാണ് അതിനപ്പുറമാണ്. ശബ്ദംകൊണ്ട് മാത്രം സന്താനങ്ങളെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നവർ പുരുഷന്മാരെ മാത്രമേ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ. സത്യലോകത്തിൽ വാർദ്ധക്യം ഇല്ല. പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും മേഖലയിൽ പെൺകുട്ടികളും

ആൺകുട്ടികളും ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

അവർ പരസ്പരം വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് ശബ്ദം കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന കുട്ടികൾ കാലന്റെ ലോകത്തിൽ നിന്ന് മോചിതരായി പോയ ആത്മാക്കളാണ്. അപ്പോൾ പിന്നീട് അവർ ഒരിക്കലും മരിക്കുന്നില്ല, പ്രായമാകില്ല. മോചിതനായ ശേഷം സത്യലോകത്തേക്ക് പോകുന്നവർക്ക് ആദ്യം സത്യപുരുഷന്റെ സദസ്സാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ആ സമയത്ത്, അവർക്ക് ഭൂമിയിലെ അതേ രൂപമുണ്ടാകും; ഒരു വൃദ്ധൻ താഴെ നിന്ന് പോയാൽ, അവിടെ സത്പുരുഷന്റെ മുന്നിൽ, അവൻ / അവൾ അതേ അവസ്ഥയിലും ഭാവത്തിലും പോകുന്നു.

അവന്റെ/അവളുടെ പ്രകാശം പതിനാറ് സൂര്യന്മാരുടെ സംയോജിത പ്രകാശത്തിന് തുല്യമാണ്. അതിനുശേഷം, പൂർണ്ണമായും വേറിട്ടു നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് ഒരാളെ അയയ്ക്കുന്നു. അവിടെ പോയതിനു ശേഷവും അവന്റെ/അവളുടെ രൂപം അതേപടി നിലനിൽക്കും, ഒരാൾ താഴെ നിന്ന് വാർദ്ധക്യത്തിലേക്ക് പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ/അവൾ അവിടെ വച്ച് ചെറുപ്പമാകും. ആരെങ്കിലും ചെറുപ്പമാണെങ്കിൽ, അവൻ/അവൾ ചെറുപ്പമായി തുടരുന്നു, ആരെങ്കിലും കുട്ടിയാണെങ്കിൽ, അവൻ/അവൾ ഒരു കുട്ടിയായി തുടരുന്നു. അവിടെ ചിലർക്ക് സത്പുരുഷന്റെ വചനത്താൽ ആണിന്റെയോ പെണ്ണിന്റെയോ ശരീരം നൽകപ്പെടുന്നു. ചിലർ ഒരു ബീജ രൂപമായി പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു, അവർ സത്യലോകിലെ ഒരാളുടെ കുടുംബത്തിൽ ഒരിക്കൽ ജനിച്ച് ഒരു കുടുംബം നേടുന്നു. ആ സ്ഥലത്ത്, കാല് ലോകത്തിൽ നിന്നും അക്ഷരലോകത്തിൽ നിന്നും മോചിതരായി പോയ ആ ഹൻസ് ഒരിക്കൽ പിറക്കും. ആളൊഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്താണ് ഇവ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവർ രണ്ടിടത്തും (വാക്കിനാൽ സന്താനങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലത്തും ആൺ-പെൺ എന്നിവയിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്നിടത്തും) ജന്മം നൽകുന്നു. ആൺ-പെൺ എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നവയുടെ ശതമാനം കൂടുതലാണ്. അനുപാതം 10:90 ആണ്. 10% ശബ്ദത്തീലൂടെയും 90% വിവാഹ പാരമ്പര്യത്തിലൂടെയും ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. സത്യലോകത്തിൽ ആണിന്റെയും പെണ്ണിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെ പ്രകാശം പതിനാറ് സൂര്യന്മാരുടെ പ്രകാശത്തിന് തുല്യമാണ്.

മിനി സത്ലോകും മാൻസറോവറും സത്ലോകിന് മുമ്പാണ് വരുന്നത്. അവിടെ ആണിന്റെയും പെണ്ണിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെ പ്രകാശം നാല് സൂര്യന്മാരുടെ പ്രകാശത്തിന് തുല്യമാണ്. അപ്പോൾ ഒരാൾ മുന്നോട്ട് പോകുന്നു. പരബ്രഹ്മിന്റെ ലോകത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട് എട്ടാമത്തെ കമലത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ, ഹൻസിന്റെയും ഹൻസ്നിയുടെയും, അതായത് ആണിന്റെയും പെണ്ണിന്റെയും പ്രകാശം പന്ത്രണ്ട് സൂര്യന്മാരുടെ പ്രകാശത്തിന് തുല്യമായി മാറുന്നു. അപ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും ശരീരത്തിന്റെ പ്രകാശം സത്യലോകിൽ നിർമ്മിച്ച ഭഫർ ഗുഹയിലെ പതിനാറ് സൂര്യന്മാരുടെ പ്രകാശത്തിന് തുല്യമായിത്തീരുന്നു.

തെളിവ് - ദശക് മുകാമി രേഖയിലെ കബീർ സാഗർ അധ്യായം മുഹമ്മദ് ബോധ് പേജ് 20, 21, 22: -

ദശക് മുകാമി രേഖാ

ഞാൻ പേജ് 21-ൽ നിന്നുള്ള ചില ഉദ്ധരണികൾ എഴുതുകയാണ്:-

ദയ ആനന്ദ് ഫന്ദ് സബ് ഛോഡിയ പഹുഞ്ച ജഹാം സത്യലോക് മേരാ ।।

ഹൻസ്നി (സ്ത്രീ രൂപത്തിലുള്ള പുണ്യാത്മാക്കൾ) ഹൻസ് (പുരുഷ രൂപത്തിലുള്ള പുണ്യാത്മാക്കൾ)

ഹൻസ്നി ഹൻസ് സബ് ഗായ് ബജായ് കേ സാജി കേ കലാഷ് മോഹേ ലെൻ ആയേ ।।
യുഗൻ യുഗൻ കേ ബിച്ചുഡേ മിലേ തും ആയ് കേ പ്രേം കരി അങ് സേ ആങ് ലായ് ।।
പുരുഷ് ദർശ് ജബ് ദീൻഹ ഹൻസ് കോ തപത് ബഹു ജന്മം കി തബ് നശായേ ।।
പാലിത് കർ രൂപ് ജബ് ഏക് സ കീൻഹ മാനോ തബ് ഭാനു ഷോഡശ് (16) ഉഗായേ ।।
പഹുപ് കേ ദീപ് പായുഷ് (അമൃത്) ഭോജൻ കരേം ശബ്ദ് കി ദേഹ് സബ് ഹൻസ് പായ് ।।
പുഷ്പ് കാ സെഹ്ര ഹൻസ് ഔർ ഹൻസ്നി സച്ചിദാനന്ദ് സർ ഛത്ര ഛായ് ।।
ദീപേൻ ബഹു ദാമിനി ദമക് ബഹു ഭാന്തി കി ജഹാൻ ഘ്ലാൻ ശബ്ദ കോ ഘ്ലമോദ് ലായീ ।।
ലഗേ ജഹാൻ ബരാസ്നേ ഘ്ലാൻ ഘ്ലോർ കേ ഉത്തത് തഹൻ ശബ്ദ ധുനി അതി സോഹായീ ।।

സുൻ സോഹം ഹൻസ്-ഹൻസ്നി യുത്ത് (ജോഡികൾ-ഗ്രൂപ്പുകൾ) ഹാ ഏകാഹി നൂർ ഏക രംഗ് രാഗേ ।।
കാരാട്ട് ബിഹാർ (ഉത്രം) മാൻ ഭാവ്നി മുക്തി മേം കർമ്മം ഔർ ഭ്രമ സബ് ദൂർ ഭാഗേ ।।
റങ്ക് ഔർ ഭൂപ് (രാജാവ്) കോയി ഫരഖ് ആവേ നഹിം കാരത് കോലാഹൽ ബഹുത് പാഗേ ।।
കാം ഔർ ക്രോധ് മദ്ലോഭ് അഭിമാൻ സബ് ഛാഡി പാഖണ്ഡ് സത് ശബ്ദ് ലാഗേ ।।
പുരുഷ് കേ ബദൻ (ശരീരം) കൌൻ മഹിമാ കഹുൻ ജഗത് മേ ഉപ്മ കുഛു നഹിം പായീ ।।
ചാന്ദ് ഔർ സൂർ (സൂര്യൻ) ഗൺജ്യോതി ലാഗേ നഹിം ഏക് ഹി നഖ് (ആണി) പ്രകാശ് ഭായ് ।।
പാർവണ ജിൻ നാദ് വംശ് കാ പായ പഹുഞ്ചിയ പുരുഷ് കേ ലോക് ജയി ।।
കഃ കബീർ യഹി ഭാന്തി സോ പൈഹോ സത്യ പുരുഷ് കി രാഃ സോ പ്രകട് ഗായീ ।।

അർത്ഥം:- ഈ അമൃതഭാഷണത്തിൽ വ്യക്തമാണ്, പരമദൈവമായ കബീർ ജി സദ്ഗുരു രൂപത്തിൽ ധർമ്മദാസ് ജിയെ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് സത്യലോകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ, വഴിയിൽ 9 സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട് ഉദാ. നാസൂത്, മൽക്കൂത്, ഇവ ഫാർസി പദങ്ങളാണ്. ഈ ഏഴ് ആകാശങ്ങൾക്കപ്പുറം, അചിന്ത്, വിഷ്ണുലോകം തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങൾക്കപ്പുറം സത്യലോകിൽ എത്തിയപ്പോൾ ധർമ്മദാസ് ജി പറയുന്നത് സത്യലോകിലെ ഹൻസും (ആണുങ്ങളും) ഹൻസ്നിയും (പെൺ) ജോടിയും നൃത്തം ചെയ്തു ചെണ്ട് മുതലായ വാദ്യോപകരണങ്ങൾ വായിച്ചു. തലയിൽ കുടം ചുമക്കുന്ന പെണ്ണുങ്ങളുമായി ഞാൻ കണ്ടു. അവരുടെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രകാശം പതിനാറ് സൂര്യന്മാരുടെ പ്രകാശത്തിന് തുല്യമായിരുന്നു. എന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രകാശം പോലും അവരെപ്പോലെയുള്ള പതിനാറ് സൂര്യന്മാരുടെ പ്രകാശത്തിന് തുല്യമായി. മോക്ഷം നേടിയ ശേഷം ഭൂമിയിൽ നിന്ന് പോകുന്ന ഒരു ഹൻസിനെ പുഹപ് ദ്വീപിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. അവിടെ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ട്. സത്യലോകിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതിനാൽ, ഒന്നാമതായി, മോക്ഷം നേടിയ ശേഷം താഴെ നിന്ന് പോയ ആത്മാവിനെ പൂഹപ് ദ്വീപിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു. അതിന്റെ രംഗമാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ നിന്ന്, ആത്മാവ് മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരു കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുന്നു. ഇതിനു ശേഷം, ഒരു കുടുംബം രൂപീകരിക്കാൻ ആണും പെണ്ണും പ്രത്യുൽപാദനം നടത്തുന്ന ആ സ്ഥലത്തിന്റെ വിവരണമുണ്ട്; അവിടെ ആൺപെൺ ജോഡികൾ ഇരുന്നു സന്തോഷത്തോടെ സല്ലാപം ചെയ്യുന്നു. മേഘങ്ങൾ മുഴങ്ങുന്നു, മഴ പെയ്യുന്നു. സത്ലോക് നിവാസികൾ പിക്നിക്കിന് പോകുന്ന ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലമാണിത്. മേഘങ്ങൾ ഇല്ലാതെതന്നെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മഴ പെയ്യുന്നു.

ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം ഒരു ഭക്തൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

പവിത്ര കബീർ സാഗർ അധ്യായമായ ധർമ്മ ബോധിലും അതിന്റെ വിവരങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു.ധർമ്മ ബോധ് എന്ന അദ്ധ്യായത്തിന്റെ സംഗ്രഹം ദയവായി വായിക്കുക: - കബീർ സാഗറിലെ 33-ആം അദ്ധ്യായമായ ധർമ്മ ബോധ് പേജ് 177 (1521) ൽ ഉണ്ട്. ഈ അധ്യായത്തിൽ, പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പുണ്യ കർമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനെ കുറിച്ച് പ്രത്യേക അറിവ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിന്റെ യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗത്തിൽ, ദിവസം മൂന്ന് തവണ സന്ധ്യ നാമങ്ങൾ നടത്തുന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സന്ധ്യ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം രണ്ട് കാലങ്ങളുടെ സംഗമം എന്നാണ്. രാത്രിയും പ്രഭാതവും ചേരുമ്പോൾ, ഒരു സന്ധ്യ പ്രഭാതമാണ്. രാത്രി പുറപ്പെടുന്നു, പ്രഭാതം ആരംഭിക്കുന്നു. പകൽ പന്ത്രണ്ട് മണിക്കാണ് രണ്ടാമത്തെ സന്ധ്യ. ആ സമയത്ത്, ദിവസത്തിന്റെ ആരോഹണ ഘട്ടത്തിന്റെ ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് അവസാനിക്കുകയും ദിവസത്തിന്റെ അവരോഹണ ഘട്ടം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ നട്ടുച്ചയാണ് അന്നത്തെ ഉച്ചസന്ധ്യ. വൈകുന്നേരമാണ് മൂന്നാമത്തെ സന്ധ്യ. അക്കാലത്ത് രാവും പകലും ഒത്തുചേരുന്നു. സായാഹ്ന സന്ധ്യ എന്നാണ് സാധാരണക്കാർ വിളിക്കുന്നത്. സന്ധ്യയുടെ അർത്ഥം ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നാണ്.ലോകരക്ഷകൻ സ്വയം ചെയ്യുന്നതും മറ്റുള്ളവരെ കൊണ്ട് മൂന്ന് തവണ സന്ധ്യ (ആരതി) ചെയ്യിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വേദങ്ങളിൽ തെളിവുകളുണ്ട്. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും സമ്പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും, ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ലോകത്തിലെ എല്ലാ ദൈവങ്ങളുടെയും പ്രാർത്ഥനയും ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്നു. തെളിവുകൾ ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലത്തിൽ ഉണ്ട്. 8-ാം അദ്ധ്യായം സൂക്തം 1 മന്ത്രം 29, യജുർവേദ്

അധ്യായം 19 മന്ത്രം 26. ഇതേ തെളിവുകൾ പേജ് 177-ലെ ധർമ്മബോധ് എന്ന

അധ്യായമായ കബീർ സാഗറിലും നൽകിയിരിക്കുന്നു.

സാഞ്ജ് സകാർ മധ്യാഹാൻ സന്ധ്യ തീനോ കാൽ ।
ധർമ്മ കർമ്മ തത്പർ സദാ കീജയ് സുരതി സംഭാൽ ।।

അർത്ഥം: - ഭക്തർ മൂന്ന് (കാല) സമയങ്ങളിലും സന്ധ്യ (പ്രാർത്ഥന) ചെയ്യണം. സന്ധ്യാ (സാഞ്ജ്) സന്ധ്യയിലും (സകാർ) രാവിലെയും (മധ്യാഹൻ) ഉച്ചതിരിഞ്ഞും (പകലിന്റെ മധ്യത്തിൽ) ഒരാളുടെ (സുരതി) ഏകാഗ്രത വാണിയിൽ (പ്രസംഗം) വായിക്കണം. പ്രാർഥന, കൂടാതെ ഒരു നല്ല ദൗത്യം ചെയ്യാൻ എപ്പോഴും തയ്യാറായിരിക്കണം. അലസത കാണിക്കാൻ പാടില്ല.

ധർമ്മബോധ് പേജ് 178 (1522):-

കബീർ കോടിൻ കക് ഘേരി ജ്യോൻ നിത്യ ക്രിയ നിജ് കീൻഹ ।
സുമിരൻ ഭജൻ ഏകാന്ത മേ മൻ ചഞ്ചൽ ഗഹ് ലീൻ ।।

അർത്ഥം:- ഒരു ഭക്തൻ കോടിക്കണക്കിന് കഷ്ടതകൾ നേരിടേണ്ടി വന്നാലും, ഒരുവൻ തന്റെ ദൈനംദിന കർമ്മം (ത്രികാല സന്ധ്യ/പ്രാർത്ഥന) തീർച്ചയായും ചെയ്യണം, അസ്ഥിരമായ മനസ്സിനെ അടക്കി, ദീക്ഷയിൽ ലഭിച്ച ഈശ്വരന്റെ മന്ത്രം ഏകാന്തതയിൽ ഉരുവിടണം.

കബീർ ഭക്തോൻ അരു ഗുരു കി സേവാ കർ ശ്രദ്ധ പ്രേം സാഹിത് ।
പരം പ്രഭു (സത്യ പുരുഷ്) ധ്യാവഹി കരി അതിശയ് മൻ പ്രീത് ।।

അർത്ഥം:- സത്സംഗത്തിനോ വീട്ടിലോ വന്നിരിക്കുന്ന ഗുരുദേവനെയും ഭക്തരെയും എപ്പോഴും ബഹുമാനത്തോടെ സേവിക്കണം. ഭക്തിയോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടി സേവനം ചെയ്യണം. പരമേശ്വരന്റെ ഭക്തി അതായത് പരമ അക്ഷര പുരുഷനെ അപാരമായ സ്നേഹത്തോടെ ചെയ്യുക.

ഭക്തൻ, ജതിയും / സതിയും ആയിരിക്കണം

ഒരു ജതിയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ

പുരുഷ് യതി (ജാതി) സോ ജാനിയേ, നിജ് ത്രിയ തക് വിചാർ ।
മാതാ ബെഹൻ പുത്രി സകൽ ഔർ ജഗ് കി നാർ ।।

അർത്ഥം:- ഭാര്യയെ കൂടാതെ മറ്റൊരു സ്ത്രീയോടും ഭാര്യാ ഭർത്താവ് എന്ന വികാരം ഇല്ലാത്ത പുരുഷനെ യതി എന്ന് വിളിക്കുന്നു. മറ്റേ സ്ത്രീയുടെ പ്രായം അനുസരിച്ച്, അവൻ അവളെ അമ്മയോ സഹോദരിയോ മകളോ ആയി കണക്കാക്കണം.

സതി സ്ത്രീയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ

സ്ത്രീ സോ ജോ പതിവ്രത് ധർമ്മ ധാരേ, നിജ് പതി ദേവത് ജോയേ ।।
അന്യ പുരുഷ് സബ് ജഗത് മേ, പിതാ ഭ്രാത് സുത് ഹോയേ ।।
അപ്നേ പതി കി അഗ്യാ മേം രഹേ, നിജ് തൻ മൻ സേ ലാഗ് ।।
പിയാ വിപ്രീത് ന കുച്ച് കരേ, താ ത്രിയ കോ ബാദ് ഭാഗ് ।।

അർത്ഥം: - ആ സ്ത്രീയെ ഭർത്താവുമായി ബന്ധമുള്ള സതി എന്ന് വിളിക്കുന്നു. തന്റെ ഭർത്താവിനെ കൂടാതെ, അവൾ ലോകത്തിലെ മറ്റ് പുരുഷന്മാരെ അവരുടെ പ്രായത്തിനനുസരിച്ച് പിതാവായും സഹോ ദരനായും മകനായും പരിഗണിക്കണം. അവൾ ഭർത്താവിന്റെ ക്രമത്തിൽ നിൽക്കണം. അവൾ ശരീരവും മനസ്സും കൊണ്ട് ഭർത്താവിനെ സേവിക്കണം, ഭർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് വിരുദ്ധമായി ഒന്നും ചെയ്യരുത്.

ദാനധർമ്മം ചെയ്യുന്നത് എത്ര പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്

കബീർ, മനോകാംന ബിഹായ് കേ, കഠിന സാഹിത് കരേ ദാൻ ।
തക തൻ മൻ നിർമ്മൽ ഹോയേ, ഹോയേ പാപ് കി ഹാൻ ।।
കബീർ, യഗ്യാ ദാൻ ബിൻ ഗുരു കേ, നിഷ് ദിൻ മല ഫെർ ।
നിഷ്ഫല് വഹ് കർണി സകൽ, സത്ഗുരു ഭഖേ തേർ ।।
പ്രഥമ ഗുരു സേ പൂച്ചിയേ, കീജേ കാജ് ബഹോർ ।
സോ സുഖ്ദായക് ഹോത് ഹൈ, മിതേ ജീവ് കാ ഖോർ ।।

അർത്ഥം:- ഒരു ആഗ്രഹവുമില്ലാതെ നൽകുന്ന ദാനം രണ്ട് ഫലങ്ങളും നൽകുമെന്ന് പരമേശ്വരനായ കബീർ ജി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ കർത്തവ്യം നിലവിലെ ജീവിതത്തിൽ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും, അതുപോലെ ഭാവിയിലേക്കുള്ള പുണ്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കപ്പെടും, ഒരു ആഗ്രഹത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനായി നൽകുന്ന ദാനം ആ ജോലിയുടെ പൂർത്തീകരണത്തിന് ശേഷം അവസാനിക്കും. ആഗ്രഹം പൂർത്തീകരിച്ചു നൽകുന്ന ദാനം ഒരാളുടെ ആത്മാവിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും പാപങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആദ്യം ഒരു ഗുരുവിനെ നേടുക. പിന്നെ ഗുരുദേവ്ജിയുടെ കൽപ്പന പ്രകാരം ദാനം ചെയ്യണം. ആദ്യം, ഗുരുവിന്റെ അനുവാദം വാങ്ങുക, എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ പുതിയ ജോലി ചെയ്യുക. ആ ജോലി ഐശ്വര്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും മനസ്സിന്റെ എല്ലാ പരിമിതികളും ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യും.

ഒരു ഗുരുവില്ലാതെ, നിങ്ങൾ എത്ര ദാനം നൽകിയാലും എത്ര നാമം (മന്ത്രം) ചൊല്ലിയാലും എല്ലാം നിഷ്ഫലമായ പരിശ്രമമാണ്. സദ്ഗുരു ഇത് ആവർത്തിച്ച് പറയുന്നു.

കബീർ, അഭ്യാഗത് ആഗം നിരഖി, ആധാർ മൻ സമത് ।
ഭോജൻ ചാജൻ, ബിത് യഥാ, സദാ കാൽ ജോ ദേത് ।।

അർത്ഥം: - നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു അതിഥി വന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച്, നിങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ആദരവോടെ ഭക്ഷണവും കിടക്കയും നൽകണം.

സോയി മ്ലേച്ച് സം ജാനിയേ, ഗ്രാഹി ജോ ദാൻ വിഹീൻ ।
യഹി കാരൻ നിത് ദാൻ കരേ, ജോ നർ ചതുർ പ്രവീൺ ।।

അർത്ഥം:- ദാനധർമ്മം ചെയ്യാത്ത ഗൃഹസ്ഥൻ ഭമലേച്ഛൻ, അതായത് ദുഷ്ടനെപ്പോലെയാണ്. അതിനാൽ, ജ്ഞാനി എപ്പോഴും ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക.

പത്ര് കുപത്ര് വിചാര് കേ താബ് ദീജേ താഹി ദാൻ ।
ദേത ലേത സുഖ് ലഹ് അന്ത് ഹോയേ നഹിം ഹാൻ ।।

അർത്ഥം:- തെറ്റായ ഒരാൾക്ക് ദാനം നൽകരുത്. ദാനം സ്വീകരിക്കാൻ യോഗ്യനായ ശരിയായ വ്യക്തിക്ക് സന്തോഷത്തോടെ ദാനം നൽകണം. ഗുരുദേവനെ ശരിയായ സ്വീകർത്താവ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.പിന്നെ പട്ടിണി കിടക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കണം. രോഗിയായ ഒരാൾക്ക് വൈദ്യചികിത്സ നൽകണമെങ്കിൽ, ചികിത്സയ്ക്കുള്ള പണം ഒരാൾ സ്വയം നൽകണം. വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന്റെയോ വരൾച്ചയുടെയോ ഒരു കൂട്ടം ഇരകളായവർക്ക് സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും വിതരണം ചെയ്യണം. ശരിയായ സ്വീകർത്താവിന് സംഭാവന നൽകുന്നതായി ഇത് വിവരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഒരു ദോഷവുമില്ല.

ധർമ്മബോധത്തിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 179

കബീർ, ഫല് കാരൻ സേവാ കരേ, നിഷ്ദിൻ യാചേ റാം ।
കഹ് കബീർ സേവാ നഹിം, ജോ ചാഹേ ചൗഗുനേ ദാം ।।

അർത്ഥം: - പൂർത്തീകരണത്തിനായി ആരാധന നടത്തുന്നവൻ

ഒരുവന്റെ ചുമതല, രാവും പകലും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെടുന്നു; ആ സേവനം സേവനമല്ലെന്ന് പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് സേവനത്തിന്റെ പ്രതിഫലമായി ഒരാൾ നാലിരട്ടി സമ്പത്ത് ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കബീർ, സജ്ജൻ സീഗ് കുടുംബ് ഹിതു, ജോ കോയി ദ്വാരേ ആവ് ।
കബഹു നിരദർ ന കിജിയേ, രാഖേ സബ് കാ ഭാവ് ।।

അർത്ഥം:- മാന്യന്മാരും ബന്ധുക്കളും കുടുംബാംഗങ്ങളും അഭ്യുദയകാംക്ഷികളും നിങ്ങളുടെ വീട്ടുവാതിൽക്കൽ വന്നാൽ അവരെ ഒരിക്കലും അനാദരിക്കരുത്. എല്ലാവരേയും ബഹുമാനിക്കണം.

കബീർ, കോടി-കോടി ജോഡി കർ കീനേ ലാഖ് കരോർ ।

പൈസ ഏക് നാ സാങ് ചലേ, കേടേയ് ദാം ബാതോർ ।।

അർത്ഥം: - ഒരാൾ ദാനധർമ്മങ്ങൾക്കും പുണ്യകർമ്മങ്ങൾക്കും പ ണ ം ചിലവഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ, കൂടാതെ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് കോടിക്കണക്കിന് രൂപ സ്വരൂപിച്ചു. ഇഹലോകവാസം വെടിയുമ്പോൾ, എത്ര സമ്പത്ത് സ്വരൂപിച്ചാലും ഒരു പൈസ പേ ാലും നിങ്ങളോടൊപ്പം പോകില്ല.

ജോ ധന് ഹരികെ ഹെത്, ധർമ്മ രാഹ് നഹിം ലഗാത് ।
സോ ധൻ ചോർ ലബാർ ഗഹ്, ധർ ഛതി പർ ലാത് ।।

അർത്ഥം:- ദൈവത്തിന് വേണ്ടി ചെലവഴിക്കാത്ത, ഒരിക്കലും പുണ്യകർമങ്ങൾക്ക് ചെലവഴിക്കാത്ത പണം, കള്ളന്മാരും കൊള്ളക്കാരും (ധർഛതി പർ ലാത്ത്) അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് തട്ടിയെടുക്കുന്നു.

സത് കാ സൗദാ ജോ കരേ, ദംഭ് ഛൽ ഛിദ്ര ത്യാഗേ ।
അപ്നേ ഭാഗ് കാ ധൻ ലഹേ, പർദ്ദൻ വിഷ് സം ലഗേ ।।

അർത്ഥം:- ഒരുവൻ തന്റെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും സത്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായി ദൈവ ഭയത്തോടെ ചെയ്യണം. ഒരാളുടെ വിധിയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന സമ്പത്തിൽ ഒരാൾ സംതൃപ്തനായിരിക്കണം. മറ്റൊരാളുടെ സമ്പത്ത് വിഷമായി കണക്കാക്കുക.

ഭൂഖ ജാഹി ഘർ തേ ഫിരേ, താക്കോ ലാഗേ പാപ് ।
ഭൂഖോൻ ഭോജൻ ദേത് ഹൈം, കടേൻ കോടി സന്തപ് ।।

അർത്ഥം:- ഒരു അഥിതി തന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന് പട്ടിണികിടന്നാൽ ഒരാൾക്ക് പാപം സംഭവിക്കുന്നു. വിശക്കുന്നവർക്ക് അന്നം നൽകുന്നവർക്ക് കോടികളുടെ തടസ്സങ്ങൾ നീങ്ങുന്നു.

പ്രഥമ സന്ത് കോ ജീമിയേ, പീച്ചേ ഭോജൻ ഭോഗ് ।
ഐസേ പാപ് കോ താലിയേ, കട്ടേ നിത്യ കാ രോഗ് ।।

അർത്ഥം: - ഒരു സന്യാസി (ഭക്തൻ) ഒരാളുടെ വീട്ടിൽ വന്നാൽ, ആദ്യം സന ്യാസിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുകയും പിന്നീട് സ്വയം ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും വേണം. ഇപ്രകാരം, ഒരുവന്റെ തലയിൽ നിന്ന് ദിവസേന ഉണ്ടാകുന്ന പാപങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഒഴിവാക്കണം.

ധർമ്മ ബോധത്തിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 180: -

കബീർ, യദ്യപി ഉത്തമം കർമ്മ കരി, രഹേ രഹിത അഭിമാൻ ।
സാധു ദേഖി സർ നവ്തേ, കർതേ ആധാർ മാൻ ।।

അർത്ഥം:- അഹങ്കാരം വെടിഞ്ഞ് ഉത്തമമായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യണം. ഒരു സന ്യാസി, ഭക്തൻ മുന്നിൽ വരുന്നതു കാണുമ്പോൾ, വണങ്ങി വന്ദിക്കുകയും ബഹുമാന ിക്കുകയും വേണം.

കബീർ, ബാർ-ബാർ നിജ് ശ്രവന്തേ, സുനേയ് ജോ ധർമ്മപുരാൻ ।
കോമൾ ചിത് ഉദാർ നിത്, ഹിൻസ രഹിത് ബഖാൻ ।।

അർത്ഥം: -ഒരു ഭക്തൻ പുണ്യകർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സത്സംഗ-ജ്ഞാനം ആവർത്തിച്ച് ശ്രവിക്കുകയും മൃദുലഹൃദയനായിരിക്കുകയും വേണം. അഹിംസയാണ് പരമമായ മതം. അഹിംസയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഇത്തരം പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കണം.

കബീർ, ന്യായ് ധർമ്മുക്ത് കർമ്മ സബ് കരേൻ, ന കർണ കബാഹു അന്യായ് ।
ജോ അന്യായീ പുരുഷ് ഹേ, ബന്ധേ യംപൂർ ജായേൻ ।।

അർത്ഥം:- എപ്പോഴും ന്യായമായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യണം. ഒരാൾ ഒരിക്കലും അന ീതി ചെയ്യരുത്. അനീതി കാണിക്കുന്നവർ യമരാജിന്റെ ലോകത്തിൽ നരകത്തിലേക്ക് പോകുന്നു.

ധർമ്മബോധത്തിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 181: -

കബീർ, ഗ്രഹ കാരൻ മേ പാപ് ബഹു, നിത് ലാഗേ സൺലോയേ ।
താഹിതേ ദാൻ അവശ്യ ഹൈ, ദോർ താഹിതേ ഹോയേ ।।
കബീർ, ചക്കി ചൗങ്കേ ചൂലാഹ് മേം, ഝാടു അരു ജൽപാൻ ।
ഗ്രാ ആശ്രമി കോ നിത്യ യേ, പാപ് പാഞ്ചേ വിധി ജാൻ ।।

അർത്ഥം:- ഒരു ഗൃഹനാഥൻ അഞ്ച് വിധത്തിൽ

പാപം ചെയ്യുന്നു: മൈദ മില്ലിൽ മാവ് പൊടിക്കുക, ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുന്നതിന യി അടുപ്പിൽ തീ കത്തിക്കുക, ചാണകം കൊണ്ട് നിലം മെഴുകുക, ചൂൽ കൊണ്ട് നിലം തൂത്തുവാരുക, തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഓ ലൗകിക ജനമേ കേൾക്കൂ ഈ കാരണങ്ങളാൽ നിങ്ങൾ ദിവസവും പാപങ്ങൾ സഹിക്കുന്നു. അതിന ാൽ, ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. ഈ പാപങ്ങൾ ദാനത്തിലൂടെ മാത്രമേ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

കബീർ, കുച്ചു കടീൻ സത്സംഗ് തേ, കച്ചു നാം കേ ജാപ് ।
കച്ചു സന്ത് കേ ദർശേ, കച്ചു ദാൻ പ്രതാപ് ।।

അർത്ഥം:- അനേകം ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങളിലൂടെ ഒരു ഭക്തന്റെ പാപങ്ങൾ ഇല്ലാതാകുന്നു: ചിലത് സത്സംഗ വചനങ്ങൾ ശ്രവിച്ച് ജ്ഞാന യോഗത്തിലൂടെ, ചിലത് മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നതിലൂടെ, ചിലത് ഗുരു ദർശനത്താൽ, ചിലത് ദാനധർമ്മഫലത്താൽ ഇല്ലാതാകുന്നു. നമ്മൾ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതുപോലെ. ചെളി/അഴുക്ക് അവ മലിന മാകുന്നു. അവർ സോപ്പും വെള്ളവും ഉപയോഗിച്ച് കഴുകുന്നു. അതുപോലെ, ദൈ ന ംദിന ജോലികൾക്കിടയിൽ പാപങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. വസ്ത്രങ്ങൾ പോലെ, സത്സംഗത്തിലെ സോപ്പും വെള്ളവും ഉപയോഗിച്ച് ദിവസവും കഴുകുക, മന്ത്രം ചൊല്ലുക, ദാനധർമ്മം, സന്യാസിയുടെ സദസ്സ് എന്നിവയിലൂടെ ഒരു ആത്മാവ് ശുദ്ധമായി നിലനിൽക്കും. ഒരാളുടെ മനസ്സ് ഭക്തിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു.

കബീർ, ജോ ധന് പായ് ന ധർമ്മ കാരത്, നാഹിം സദ് വ്യൂഹാർ ।
സോ പ്രഭു കേ ചോർ ഹേ, ഫിർതേ മാരോ മാർ ।।

അർത്ഥം:- ദൈവം മനുഷ്യന് നൽകിയ സമ്പത്ത്, അതിൽ നിന്ന് പണം ദാനം ചെയ്യാത്തവരും നല്ല പെരുമാറ്റവും ഇല്ലാത്തവരും, കുമിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഭ്രമത്തിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും അലയുന്ന അവർ ദൈവത്തിന്റെ കള്ളന്മാരാണ്.

സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:-

ജിൻ ഹർ കി ചോരി കരി ഔർ ഗയേ റാം ഗൺഭൂൽ ।
തേ വിധ്ന ബാഗുൽ കിയേ, രഹേ ഊർദ്ധ് മുഖ് ജീഹൂൽ ।।

പുണ്യ കർമങ്ങൾ ചെയ്യാത്തവർ, പരമാത്മാവ് നൽകിയ സമ്പത്തിൽ നിന്ന് ദാനം ചെയ്യാത്തവർ കള്ളന്മാരാണെന്ന് ഗീതാ അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 10 മുതൽ 13 വരെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിലും ഈ തെളിവ് പരാമർശിക്കുന്നു. അവർ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുന്നത് ശരീരത്തെ പോഷിപ്പിക്കാൻ മാത്രമാണ്. അവർ അത് പുണ്യകർമങ്ങളിൽ ചെലവഴിക്കുന്നില്ല; അവർ പാപം മാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നു.

കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണം.

കബീർ, മാത് പിതാ സോ ശത്രു ഹൈം, ബാൽ പഠാവേ നാഹീം ।
ഹൻസൻ മേം ബഗുല യഥാ, തഥാ അൻപദ് സോ പണ്ഡിത് മാഹിൻ ।।

അർത്ഥം:-മക്കളെ പഠിപ്പിക്കാത്ത മാതാപിതാക്കൾ മക്കളുടെ ശത്രുക്കളാണ്. വിദ്യാ സമ്പന്നർക്കിടയിലെ നിരക്ഷരൻ ഹംസങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു ഹെറോണി(പക്ഷി)നെ പ്പോലെയാണ്. ഇവിടെ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം ആത്മീയ അറിവ് പകർന്നു നൽകുക, സത്സംഗങ്ങൾ കേൾക്കുക തുടങ്ങിയവയാണ്.

അഥവ ഒരു വ്യക്തിക്ക് ആത്മീയ അറിവ് ഇല്ലെങ്കിൽ, അയാൾക്ക് നല്ലതും ചീത്തയുമായ കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ കഴിയില്ല. അതുമൂലം ഒരാൾ പാപങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. സത്സംഗം ശ്രവിക്കുന്നവർ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളെയും ആത്മീയതയെയും കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാകുന്നു. ആ വ്യക്തി ഒരിക്കലും പാപ

ം ചെയ്യുന്നില്ല. കായലിലെ മുത്തുകൾ മാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്ന, ജീവജാലങ്ങൾ, മത്സ്യം മുതലായവ ഭക്ഷിക്കാത്ത ഹംസത്തെപ്പോലെയാണ് അവൻ/അവൾ. ഇതിനു വിപ രീതമായി, ആത്മീയജ്ഞാനമില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഹെറോണിന്റെ സ്വഭാവമുണ്ട്. ഒരു ഹെറോൺ മത്സ്യം, പ്രാണികൾ, പുഴുക്കൾ തുടങ്ങിയ ജലജീവികളെ ഭക്ഷിക്കുന്നു. രണ്ടും (ഹംസവും ഹെറോണും) ഒരേ ആകൃതിയും വെളുത്ത നിറവുമാണ്. അവരെ നോക്കി വേർതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരാൾ കത്തുന്നു.അതുപോലെ, തത്വജ്ഞാനം (യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ്) ഉള്ള ഒരു വ്യക്തിയെ മംഗളകരമായ കർമ്മങ്ങളാൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു, തത്വജ്ഞാനമില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയെ അശുഭകരമായ പ്രവൃത്തികളാൽ തിരിച്ചറിയുന്നു.

കബീർ, പെഹ്ലേ അപ്നേ ധർമ്മ കോ, ഭാലി ഭാന്തി സിഖ്ലായ് ।
അന്യ ധർമ്മ കി സീഖ് സുനി, ഭട്കി ബാല് ബുദ്ധി ജയ് ।।

അർത്ഥം: - ഒന്നാമതായി, ഒരാൾ തന്റെ മക്കളെയും മറ്റ് കുടുംബാംഗങ്ങളെയും സ്വന്തം മതത്തെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായ അറിവ് നേടണം. സ്വന്തം മതത്തെ കുറിച്ച്, അതായത് മതപരമായ ആചാരങ്ങളെ കുറിച്ച് അറിയാത്തവർക്ക് കുട്ടിയുടേത് പോലെ ഒരു ബുദ്ധിയുണ്ട്. അന്യമതക്കാരുടെ ഉപദേശം കേട്ട് അവർ വഴിതെറ്റുന്നു. ഒരാളുടെ മതത്തിൽ (വിഭാഗത്തെ) പൂർണ്ണമായ അറിവുള്ളവൻ വഴി തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

ധർമ്മബോധത്തിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 182: -

കബീർ, ജോ കച്ചു ധന് കാ ലാഭ് ഹോ, ശുദ്ധ് കമായീ കീൻ ।
താ ധൻ കേ ദാഷീൻ അൻഷ് കോ, അപ്നേ ഗുരു കോ ദീൻ ।।
ദസ്വൻ അംശ് ഗുരു കോ ദീജേ ।അപ്നാ ജന്മം സഫൽ കർ ലീജേ ।।

അർത്ഥം: - ശ്രേഷ്ഠമായ വരുമാനത്തിൽ നിന്നുള്ള സമ്പാദ്യത്തിന്റെ പത്തിലൊന്ന് ഒരാളുടെ ഗുരുദേവന് ദാനം ചെയ്യണം.

കബീർ, ജെ ഗുരു നികട് നിവാസ് കരേ, തൊ സേവാ കർ നിത്യ ।
ജോ കച്ചു ഡോർ ബാസേ, പൽ-പൽ ധ്യാന് സേ ഹിത് ।।

അർത്ഥം: - ഗുരുജിയുടെ സ്ഥാനം നിങ്ങളുടെ വസതിക്ക് സമീപമാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തെ സേവിക്കാൻ ദിവസവും പോകുക. അകലെയാണെങ്കിൽ, ഓരോ നിമിഷവും നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഓർക്കണം. ഇത് ഭക്തന്റെ ക്ഷേമത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു, അതായത്, അവൻ/അവൾ പ്രയോജനം നേടുന്നു.

കബീർ, ഛതേയ് മാസ് ഗുരു ദർശ് കരൻ തേ,കബാഹു നാ ചുകോ ഹൻസ് ।
ഗുരു ദർശ് അരു സത്സംഗ്, വിചാര് സോ ഉദ്രേ ജാത് ഹൈ വംശ് ।।
കബീർ, ഛതേയ് മാസ് ന കരി സകേ, വർഷ് മേ കരോ ധായ് ।
വർഷ് മേ ദർശ് നഹിം കരേ, സോ ഭക്ത് സാകിത് തഹ്രായേ ।।
കബീർ, ജേ ഗുരു പർലോക് ഗമൻ കരേ, സീഖ് മാണിയോ ശീശ് ।
ഹർദം ഗുരു കോ സാത്ത് ജാനി, സുമ്രോ നിത് ജഗദീഷ് ।।
കബീർ, ഗുരു മാര മത് ജാനിയോ, വസ്ത്ര ത്യാഗ സ്തൂൽ ।
സൂക്ഷ്മ ദേഹി ഗമൻ കരി, ഖില അമർ വഃ ഫൂൽ ।।
കബീർ, സത്ലോക് മേം ബൈത്തി കർ, ഗുരു നിർഖേ തോഹേ ।
ഗുരു താജ് ന ഔർ മാനിയോ, അധ്യാത്മ ഹാനി ഹോയേ ।।
കബീർ, ഗുരു കേ ശിഷ്യ കീ, ജഗദീഷ് കരേ സഹായ് ।
നാം ജപേ അരു ദാൻ ധർമ്മ മേ, കബഹു ന അൽസായ് ।।
കബീർ, ജൈസേ രവി ആകാശ് സേ, സബ്കെ സാത്ത് രഹായ് ।
ഉഷ്ന അരു പ്രകാശ് കോ, ദൂരഹി തേ പഹുഞ്ചായ് ।।
കബീർ, ഐസെ ഗുരു ജഹാൻ ബേസി, സബ് പർ കരേ രാജാ ।
ഗുരു സമീപ് ജാങ്കർ, സകൽ വികാർ കരത് ലജാ ।।

അർത്ഥം:-ഗുരുജിയെ ദർശിക്കാൻ ഒരാൾ തീർച്ചയായും ആറുമാസത്തിലൊരിക്കൽ പോകണം. ഗുരുവിന്റെ സത്സംഗത്താലും ദർശനത്താലും മുഴുവൻ കുലവും മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു. ആറ് മാസത്തിലൊരിക്കൽ ഗുരുജിയെ കാണാൻ പോകാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരു വർഷം കൊണ്ട് വലിയ ആവേശത്തോടെ പോകണം. ഒരാൾ ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഗുരുജിയെ കാണാൻ പോയില്ലെങ്കിൽ, ആ ശിഷ്യൻ ഭക്തിയില്ലാത്തവനായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഗുരു ജി സത്ലോകിലേക്ക് പേ

ായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാഠങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിങ്ങളുടെ ധർമ്മപ രമോ ശ്രേഷ്ഠമോ ആയ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നത് തുടരുക. നിങ്ങളുടെ ഗുരുജി ഓരോ നിമിഷവും നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടാകുമെന്ന് കരുതി, നിങ്ങൾ പരമാത്മാവിനെ ആരാധിക്കണം. ഗുരുജി നൽകിയ ദീക്ഷ-മന്ത്രങ്ങൾ നിങ്ങൾ ഉരുവിട്ട് കൊണ്ടിരിക്കണം.

നിങ്ങളുടെ ഗുരുജി മരിച്ചതായി കരുതരുത്. വസ്ത്രം അഴിക്കുന്നതു പോലെ ഈ ഭൗതികശരീരം മാത്രമേ അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ, എന്നാൽ ശരീരം കേടുകൂടാതെയിരിക്കുന്നു. അതു പോലെ, ഭൗതിക ശരീരത്തിന്റെ തുണി ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസന്നമായ ശരീരവുമായി സത്‌ലോകിലേക്ക് പോയിരിക്കുന്നു. അവിടെ അദ്ദേഹം അമർത്യത പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളും പോകണം. മരിക്കാതെ (ഭൗതിക ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച്) ഒരാൾക്ക് സത്യലോകത്തേക്ക് പോകാൻ കഴിയില്ല. ശിഷ്യന്മാർക്ക് പോലും ഈ ഭൗതിക ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഗുരുജിയുടെ ശരീരം ത്യജിച്ചതിൽ വിലപിക്കാതെ, അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ച ആരാധനാ രീതികൾ അനുഷ്ഠിക്കുക, നിയമങ്ങൾ പാലിച്ച് നിങ്ങളുടെ ജീവിതം വിജയകരമാക്കുക.

സത്‌ലോകിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഗുരുദേവൻ നിങ്ങളെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഗുരു ജി ലോകത്തോട് വിടപറഞ്ഞതിന് ശേഷം, ഗുരുവിന്റെ രൂപത്തിൽ മറ്റാരെയും നോക്കരുത്; അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ഭക്തി നശിക്കും.

ഗുരു ജിയുടെ ദീക്ഷിതനായ ശിഷ്യനെ പരമദൈവം സഹായിക്കുന്നു. ഗുരുജി ന ൽകുന്ന മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നതിലും ഗുരുജി ഉപദേശിച്ചതുപോലെ ദാനധർമ്മങ്ങളും പ ുണ്യം ചെയ്യുന്നതിലും ഒരു ശിഷ്യൻ ഒരിക്കലും അലസനാകരുത്.

ദൂരെ നിന്ന് സൂര്യൻ ആകാശത്ത് എല്ലാവർക്കും ചൂടും വെളിച്ചവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, എല്ലാവരോടും ഒപ്പം കാണപ്പെടുന്നു. അതുപോലെ, ഗുരുജി എവിടെ ഇരുന്നാലും അവിടെ നിന്ന് തന്നെ തന്റെ ഭക്തർക്ക് തന്റെ കൃപ ചൊരിയുന്നു. ഗുരുജി നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് ഉണ്ടെന്നും നിങ്ങളെ നിരീക്ഷിക്കുന്നതായും കരുതി, ലജ്ജ തോന്നണം, തെറ്റുകൾ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുക.

ധർമ്മബോധത്തിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 183: -

കബീർ, കേതേയ് ജങ്കാദിക് ഗ്രാഹി ജോ നിജ് ധർമ്മ പ്രവീൺ ।
പായോ ശുഭ്ഗതി ആപ് ഹി ഔർനഹു മതി ദീൻ ।।

അർത്ഥം:- ജനകൻ രാജാവിനെപ്പോലെയുള്ള ഗൃഹസ്ഥൻ തന്റെ മതത്തിൽ പ ണ്ഡിതനായിരുന്നു, അതായത് മനുഷ്യർ അനുഷ്ഠിക്കേ കർമ്മങ്ങൾ നന്നായി അറിയുന്നവനായിരുന്നു. അതുമൂലം, അദ്ദേഹം തന്നെയും ഒരു മംഗളകരമായ ലോകം പ്രാപിച്ചു, അതായത്, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയി, മറ്റുള്ളവർക്ക് സ്വർഗ്ഗം നേടാനുള്ള വഴി കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

കബീർ, ഹരി കേ ഹെത് നാ ദേത്, ധൻ ദേത് കുമാർഗ് മാഹിൻ ।
ഐസേ അന്യീ അധം, ബന്ധേ യംപൂർ ജാഹിം ।।

അർത്ഥം:- പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാത്തവരും ധനം ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നവരും - മദ്യപാനം, മാംസം, പുകയില, അല്ലെങ്കിൽ വ്യർഥമായ ആർഭാടങ്ങളിൽ ചെലവഴിക്കുന്നവർ, അത്തരം അന്യായമായി, ആളുകൾ ചങ്ങലയിട്ട് യമന്റെ സ്ഥാന ത്തേക്ക് അതായത് നരകത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു.

ഭക്തന്റെ വ്യവഹാരം എങ്ങിനെയായിരിക്കണം.?

നിജധൻ കേ ഭാഗി ജേതേ സഗേ ബന്ധു പരിവാർ ।
ജൈസ ജാക്കോ ഭാഗ് ഹൈ ദീജേ ധർമ്മ സംഭാർ ।।

അർത്ഥം:- പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് ആരായാലും സ്വത്തിന്റെ നിയമപരമായ അവകാശികളാണെങ്കിൽ, ഒരാൾ അവരുടെ ധർമ്മപ രമായ പെരുമാറ്റച്ചട്ടം മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ മുഴുവൻ ഭാഗവും അവർക്ക് നൽകണം, അതായത്, ദൈവഭയമുള്ള ഒരു ഭക്തൻ അത് പൂർണ്ണമായി വിതരണം

ചെയ്യണമെന്ന്. അവരിൽ മറ്റുള്ളവർ അർഹരാണ്.

ധർമ്മബോധത്തിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 184: -

കബീർ, ഖാത് പടേ താബ് ഝഖായി നയനാൻ ആവേ നീർ ।
യതൻ തബ് കഛരു ബനേ നഹിൻ, തനു വ്യാപ് മൃത്യു പീർ ।।

അർത്ഥം:- പ്രായമാകുമ്പോഴോ രോഗിയാകുമ്പോഴോ ഒരാൾ കട്ടിലിൽ കിടക്കുമ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് കണ്ണുനീർ ഒഴുകുമ്പോൾ, ആ സമയത്ത്, അവനെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. മരണസമയത്ത് ഉണ്ടാകുന്ന വേദന അവൻ അനുഭവിക്കുന്നു. ഭക്തി ചെയ്യാത്തവരുടെ അന്ത്യം അങ്ങേയറ്റം ദയനീയമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അവർ എളുപ്പത്തിൽ മരിക്കില്ല. ഒരു ലക്ഷം തേളുകൾ കുത്തുന്നതു പോലെയുള്ള വേദന ഒരാൾ അനുഭവിക്കുന്നു. ആ സമയം യമന്റെ ദൂതന്മാർ അവന്റെ തൊണ്ട ഞെരുക്കുന്നു. ഒരു വ്യക്തിക്ക് സംസാരിക്കാനോ പൂർണ്ണ ശ്വാസം എടുക്കാനോ കഴിയില്ല. കണ്ണിൽ നിന്ന് കണ്ണുനീർ മാത്രം ഒലിച്ചിറങ്ങി. അതിനാൽ, ഒരു മനുഷ്യൻ തീർച്ചയായും മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഭക്തിയും മംഗള കർമ്മങ്ങളും ചെയ്യണം.

കബീർ, ദേഖേ ജബ് യം ദൂതൻ കോ, ഇത് ഉത് കീവ് ലുകായ് ।
മഹാ ഭയങ്കർ ഭേഷ് ലഖി, ഭയ്ഭീത് ഹോ ജായ് ।।

അർത്ഥം: - യമന്റെ ദൂതന്മാർ ഭയങ്കരമായ രൂപഭാവമുള്ളവരാണ്. മരണ സമയത്ത്, ഭക്തിയില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ യമന്റെ സന്ദേശവാഹകരെ ദൃശ്യമാകൂ. അവരെ കാണുമ്പോൾ ആ ആത്മാവ് ശരീരത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ അവിടെയും ഇവിടെയും ഒളിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

കബീർ, ഭക്തി ദാൻ കിയ നഹിം, അബ് റഹ് കാസ് കി ഓട്ട ।
മാർ പീഠ് പ്രാൺനികാലാഹിൻ, ജം തോഡേംഗേ ഹോഠ് ।।

അർത്ഥം: - ഗുരുവിനെ നേടിയിട്ടില്ല, ഭക്തി ചെയ്തിട്ടില്ല, ദാനധർമ്മങ്ങളോ പുണ്യ പ്രവൃത്തികളോ ചെയ്തിട്ടില്ല; ഇനി നിന്നെ ആരു രക്ഷിക്കും? യമന്റെ ദൂതന്മാർ നിങ്ങളെ തല്ലി ആത്മാവിനെ പുറത്തെടുക്കും. അവർ ഒരു പരിഗണനയും കൂടാതെ നിങ്ങളെ തല്ലും, അതായത്, അവർ നിങ്ങളെ ക്രൂരമായി മർദിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ചുണ്ടുകൾ തകർക്കുകയും ചെയ്യും. അവർ നിർദയം അടിക്കും.

ധർമ്മബോധ് പേജ് 185-186 ൽ പൊതു വിജ്ഞാനമുണ്ട്.ധർമ്മബോധത്തിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 187: -

കബീർ, മാൻ അപ്മാൻ സം കർ ജാനേ, തജേ ജഗത് കി ആഷ് ।
ചാഹ് രഹിത് സംസ്യ രഹിത്, കഠിനമായ ശോക് നഹിം താസ് ।।

അർത്ഥം:- ആരെങ്കിലും ഒരു ഭക്തനെ അധിക്ഷേപിച്ചാൽ അവൻ/അവൾ അത് ശ്രദ്ധിക്കരുത്. ആ വ്യക്തിയുടെ ബുദ്ധിയിൽ കരുണ കാണിക്കുക. ആരെങ്കിലും പുകഴ്ത്തിയാൽ, അതും ശ്രദ്ധിക്കരുത്, അതായത്, ആരെങ്കിലും നൽകുന്ന ബഹുമാനം കാരണം, നിങ്ങളുടെ ധർമ്മം നശിപ്പിക്കരുത്. നേട്ടവും നഷ്ടവും ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായി കരുതി സംതൃപ്തരായിരിക്കുക.

കബീർ, മാർഗ് ചലേ അധോ ഗതി, ചാർ ഹാത്ത് മാഹിം ദേഖ് ।
പർ തരിയ പർ ധൻ ന ചാഹേ, സമാജ് ധർമ്മ കേ ലേഖ് ।।

അർത്ഥം:- നടക്കുമ്പോൾ ഒരു ഭക്തൻ ദൃഷ്ടി താഴ്ത്തണം. നടക്കുമ്പോൾ ഒരു ഭക്തന്റെ നോട്ടം നാലു കൈകൾ അകലത്തിൽ നിൽക്കണം, അതായത് 6 അടി മുന്നോട്ട്. ധർമ്മപരമായ പെരുമാറ്റച്ചട്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ സ്ത്രീയെയും മറ്റുള്ളവരുടെ സമ്പത്തിനെയും കാണുകയും മോഹിക്കുകയും ഒരാളുടെ മനസ്സിനെ ദുഷിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല.

കബീർ, പത്ര് കുപത്ര് വിചാര് കർ, ഭിക്ഷ ദാൻ ജോ ലെത് ।
നീച് അകർമി സും കാ, ദാൻ മഹാ ദുഃഖ് ദേത് ।।

അർത്ഥം: - ഒരു സന്യാസി, അതായത് ഗുരു തന്റെ ശിഷ്യനല്ലാതെ മറ്റാരിൽ നിന്നും ദാനം സ്വീകരിക്കരുത്. ദുഷ്ടനും പാപിയുമായ വ്യക്തിയുടെ പണം അമിതമായ ദുഃഖം ഉണ്ടാക്കുന്നു.

പേജ് 188-ൽ പൊതുവിജ്ഞാനമുണ്ട്.ധർമ്മബോധ്, പേജ് 189-ൽ: -

കബീർ, ഇന്ദ്രി തത്വ പ്രകൃതി സേ, ആത്മ ജാൻ പർ ।
ജാപ് ഏക് പൽ നഹിം ഛൂട്ടേ, ടൂത് ന പാവേ താർ ।।

അർത്ഥം: - ആത്മാവിനെ പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തുക. ശരീരം ആത്മാവല്ല. സത്നാം തുടർച്ചയായി ചൊല്ലുക.

കബീർ, ജബ് ജാപ് കരി കേ തക് ഗയേ, ഹരി യാഷ് ഗാവേ സന്ത് ।
കേ ജിൻ ധർമ്മ പുരാൻ പടേ, ഐസോ ധർമ്മ സിദ്ധാന്ത് ।।

അർത്ഥം: - മന്ത്രം ചൊല്ലുമ്പോൾ ഒരു ഭക്തൻ ക്ഷീണിച്ചാൽ, ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ വാണികൾ വായിക്കണം. അത് ഓർത്താൽ പാടാം, അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തം മതത്തിലെ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കണം. ഇതാണ് മത തത്വം.

ധർമ്മബോധത്തിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 190: -

കബീർ, ഗ്യാനി രോഗീ അർത്ഥാർത്ഥി ജിഗ്യാസു യേ ചാർ ।
സോ സബ് ഹി ഹരി ധ്യാവതേ ജ്ഞാനി ഉത്രേ പാർ ।।

അർത്ഥം: - നാല് തരം ആളുകൾ ഈശ്വര ഭക്തി ചെയ്യുന്നു: -

1. ജ്ഞാനി (അറിവുള്ളവൻ): - ദൈവഭക്തിയിലൂടെ ആത്മാവിന്റെ മോക്ഷം നേടുന്നതിന് മാത്രമേ ഒരു മനുഷ്യ ജീവിതം കൈവരിക്കാനാകൂ എന്ന് ഒരു ഗ്യാനിക്ക് ആത്മവിശ്വാസമു്. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തിന്റെ ഭക്തിയാൽ മാത്രമേ മോക്ഷം സാധ്യമാകൂ എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. മറ്റ് ദേവതകളെ ആരാധിച്ചാൽ ജനനമരണ ദുരിതം ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയില്ല. സമ്പൂർണ്ണ സദ്ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചാൽ മാത്രമേ ഒരാൾ വിജയിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ, (ജ്ഞാനി) അറിവുള്ള ഭക്തർ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു.

2. അർത്ഥാർത്ഥി: - ധനം ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഭക്തി ചെയ്യുന്നവർ.

3. അർത്ഥാർത്ഥ് അതായത് ദുരിതങ്ങളാൽ പീഡിതർ: - തങ്ങളുടെ ദുരിതങ്ങൾ അകറ്റാൻ വേ മാത്രം ഭക്തി ചെയ്യുന്നവർ.

4. ജിജ്ഞ്യാസു: - ജിജ്ഞ്യാസു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അപൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുന്നു, പ്രശസ്തിയുടെ അത്യാഗ്രഹത്തിൽ ഒരു വാഗ്മിയാകുകയും അവരുടെ ജീവിതം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗീതാ അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 16-17 ലും ഇതേ തെളിവുകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ധർമ്മബോധത്തിന്റെ സംഗ്രഹം പേജ് 191: -

കബീർ, ക്ഷമാ സമാന് ന തപ്, സുഖ് നഹിം സന്തോഷ് സമാൻ ।
തൃഷ്ണ സമാൻ നഹിം ബയാധി കോയി, ധർമ്മ ന ദയാ സമാൻ।।

അർത്ഥം:- ഒരാളോട് ക്ഷമിക്കുന്നത് വലിയ തപസ്സാണെന്ന് പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ തപസ്സുള്ള. സംതൃപ്തിക്ക് തുല്യമായ സന്തോഷമില്ല. ഒരു വസ്തു നേടാനു ള്ള ആഗ്രഹത്തിന് തുല്യമായ ഒരു ദുരന്തവുമില്ല, ദയയ്ക്ക് തുല്യമായ ഒരു പുണ്യ കർമ്മവുമില്ല.

കബീർ, യോഗ് (ഭക്തി) കേ അങ് പാഞ്ച് ഹൈം, സംയം മനൻ ഏകാന്ത് ।
വിഷയ് ത്യാഗ് നാം രതൻ, ഹോയേ മോക്ഷ് നിശ്ചിന്ത് ।।

അർത്ഥം: - ഭക്തിയുടെ നാല് പ്രധാന മുഖം സംയമം, അതായത് എല്ലാ പ്രവൃത്തിയിലും സംയമനം പാലിക്കണം. പണം സ്വരൂപിക്കുന്നതിൽ, സംസാരത്തിൽ, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിൽ, ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങളിൽ സംയമനം പാലിക്കുക, അതായത്, ഒരു ഭക്തൻ കുറച്ച് സംസാരിക്കുകയും ഇന്ദ്രിയ ദോഷങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും വേണം. ഈശ്വരാരാധനയും ദൈവത്തിന്റെ സംസാരവും പ്രഭാഷണങ്ങളും ശ്രവിക്കുകയും ചെയ്യേത് അനിവാര്യമാണ്. ഇപ്രകാരം ഉപാസിക്കുകയും ചിട്ടകൾ പാലിക്കുകയും ചെയ്താൽ തീർച്ചയായും മോക്ഷം ലഭിക്കും.

സമ്പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് ഒരു ഭക്തന്റെ ആയുസ്സ് പോലും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു: -

ഋഗവേദ് മണ്ഡലം 10 സൂക്തം 161 മന്ത്രം 2 ൽ സമ്പൂർണനായ ദൈവം തന്റെ ഭക്തന്റെ അസുഖം സുഖപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. രോഗിക്ക് ജീവൻ അവശേഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, അവൻ മരണത്തിൽ നിന്ന് ദൈവത്തെ സമീപിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ദൈവം അവനെ/അവളെ ആരോഗ്യമുള്ളതാക്കി, നൂറു വയസ്സ് വരെ നൽകുന്നു. അദ്ദേഹം അവന്റെ / അവളുടെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. കബീർ സാഗർ, ഗരുഡ് ബോധ് എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ നിന്നുള്ള തെളിവുകൾ വായിക്കുക: -

ഗരുഡ് ബോധ് എന്ന അധ്യായത്തിന്റെ സംഗ്രഹം

കബീർ സാഗറിൽ, 11-ാം അധ്യായമായ ഗരുഡ് ബോധ് പേജ് 65-ൽ ഉണ്ട്.(625) :-

പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജി ധർമ്മദാസ് ജിയോട് പറഞ്ഞു ഞാൻ (കബീർ) വിഷ്ണു ജിയുടെ ഗതാഗതത്തിന് പക്ഷി നൽകി, പക്ഷികളുടെ രാജാവായ ഗരുഡ് ജി. പ്രകൃതിയുടെ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു. അമർലോകിന്റെ കഥയും സത്യപുരുഷിന്റെ മഹത്വവും കേട്ട് ഗരുഡ് ദേവ് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവൻ തന്റെ കാതുകളെ വിശ്വസിച്ചില്ല. അവൻ അതിനുള്ളിൽ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു - ഞാൻ ഇന്ന് ഇത് എന്താണ് കേൾക്കുന്നത്? ഞാൻ ഒരു സ്വപ്നം കാണുന്നുണ്ടാകാം. ഞാൻ മറ്റെവിടെയെങ്കിലും പോയിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ കേട്ടസ്ഥലവും ദൈവവും ഒരു സിനിമ പോലെ കൺമുന്നിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഗരുഡ് ദേവൻ ഈ ചിന്തകളിൽ മുഴുകിയപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു, പക്ഷിരാജാവേ, എന്റെ പ്രസ്താവനകൾ തെറ്റാണെന്ന് നീ കരുതുന്നുണ്ടോ? നീ നിശ്ശബ്ദനായി. ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കൂ, നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ അത് ദൂരീകരിക്കുക. നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുങ്കിൽ. എന്റെ പ്രസ്താവനകളാൽ എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ. എന്റെ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട് ഖഗേഷിന്റെ (പക്ഷികളുടെ രാജാവ്) കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു, അവൻ പറഞ്ഞു, ദൈവമേ നീ ആരാണ്? എന്താണ് നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം? ദഹിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള ഒരു കയ്പേറിയ സത്യം നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അമർലോകിൽ അനശ്വരനായ ദൈവമുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് സത്യമാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ഇരുട്ടിലാണ്, ഇത് തെറ്റാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വിമർശനം അർഹിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ കുറ്റവാളിയാണ്, സത്യമാണെങ്കിൽ ഗരുഡൻ നിങ്ങളുടെ പ്രത്യേക സേവകൻ. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി ധർമ്മദാസിനോട് പറഞ്ഞു - ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഓ ഗരുഡ് ദേവാ നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സംശയം സ്വാഭാവികമാണ്, എന്നാൽ നിങ്ങൾ സ്വയം സംയമനം പാലിച്ചു. ഇതാണ് നിങ്ങളുടെ മഹത്വം. എന്നാൽ അനശ്വരനായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തരുന്ന സത്യലോകം തികച്ചും സത്യമാണ്.എന്റെ പേര് കബീർ.ഞാൻ അതേ അമർലോകിലെ (നിത്യസ്ഥാനത്ത്) താമസക്കാരനാണ്.കാലബ്രഹ്മ നിങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു.ബ്രഹ്മാവിനും വിഷ്ണുവിനും ശിവജിക്കും പോലും ഈ അറിവില്ല. ദയവായി ചിന്തിക്കൂ. ഗരുഡ് ജി, ഒരു ജീവജാലം ജനിക്കുന്നു, അവൻ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു, കുടുംബം വികസിക്കുന്നു, കുടുംബത്തിന്റെ പരിപാലനത്തിൽ, ലോക പാരമ്പര്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ, അവൻ വൃദ്ധനാകുന്നു, കുടുംബം, അത് കാണുമ്പോൾ തന്നെത്തന്നെ അനുഗ്രഹീതനായി കണക്കാക്കി. ഒരേ കുടുംബത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് നിസ്സഹായനായി ഈ ലോകത്തോട് വിടപറയേണ്ടി വരുന്നു.അവൻ തന്നെ കരഞ്ഞ് അവസാന ശ്വാസം എണ്ണുകയാണ്. കുടുംബവും വിഷമത്തിലാണ്. എന്ത് ആചാരമാണിത്? ഇത് ശരിയാണോ? ഗരുഡ് ദേവ് പറഞ്ഞു, ഓ കബീർ ദേവാ ഇതാണ് ലോകത്തിന്റെ നിയമം. ആരെങ്കിലും ജനിച്ചാൽ അവനും മരിക്കും. പരമോന്നത ദൈവം പറഞ്ഞു, ആർക്കെങ്കിലും മരിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോ? ആരെങ്കിലും വാർദ്ധക്യം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല എന്ന് ഗരുഡ് ദേവ് മറുപടി പറഞ്ഞു. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പറഞ്ഞു, വാർദ്ധക്യവും മരണവുമില്ലെങ്കിൽ, അത് എങ്ങനെ അനുഭവപ്പെടും? ഗരുഡ് ദേവ് ജി പറഞ്ഞു, എന്താണ് പറയാനുള്ളത്? ഇത് സംഭവിച്ചാൽ അത് സന്തോഷകരമായിരിക്കും, പക്ഷേ ഇത് ഒരു സ്വപ്നം പോലെയാണ്. ഹേ ധർമ്മദാസ് ഞാൻ പറഞ്ഞു - വേദങ്ങളെയും പുരാണങ്ങളെയും കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് തോന്നുന്നത്? അവ സത്യമോ മിഥ്യയോ? ഗരുഡ് ദേവ് ജി പറഞ്ഞു, തികച്ചും സത്യമാണ്.

ദേവി പുരാണത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ദത്തിൽ വിഷ്ണു ജി തന്നെ പറഞ്ഞു, അമ്മേ നീ ഒരു ശുദ്ധ രൂപമാണ്. ഈ ലോകം മുഴുവനും നിന്നിൽ നിന്നാണ് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. ഞാനും ബ്രഹ്മാവും ശങ്കറും നിന്റെ കൃപയാൽ നിലനിൽക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ജനിക്കുന്നു (ആവിർഭാവം) മരിക്കുന്നു. തിരോഭാവ്)

പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജിയുടെ കമല മുഖത്ത് നിന്ന് അത്തരം ശക്തമായ തെളിവുകൾ കേട്ടപ്പോൾ, ഗരുഡ് ദേവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽക്കൽ വീണു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗ്യത്തെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, സൃഷ്ടിരചന യെക്കുറിച്ചും ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചും അറിയാവുന്ന ഒരു ദൈവം. -വിഷ്ണു-ശിവൻ, ദുർഗ്ഗാ ദേവി, നിരഞ്ജൻ, അദ്ദേഹം മാത്രമാണ് സ്രഷ്ടാവായ പരമോന്നത ദൈവം. ഇന്നുവരെ ഈ അറിവ് ആരും നൽകിയിട്ടില്ല. ഋഷിയോ മഹാജ്ഞാനിയോ ആണെങ്കിലും ആരെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഈ കഥ പറയുമായിരുന്നു. പ്രഗത്ഭരായ മണ്ഡലേശ്വരന്മാരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അറിവ് ആർക്കും ഇല്ല. അവർക്ക് വേദങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഗീതയെക്കുറിച്ചും അറിവില്ല. നിങ്ങൾ സ്വയം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞാൻ താങ്കളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പരമേശ്വരാ, അങ്ങയുടെ അഭയത്തിൽ എന്നെ സ്വീകരിക്കണം

പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജി ഗരുഡനോട് പറഞ്ഞു,നിങ്ങളുടെ യജമാനന യ ശ്രീ വിഷ്ണു ജിയോട് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് ആദ്യം അനുവാദം വാങ്ങാം - എനിക്ക് എന്റെ മോക്ഷം ചെയ്യണമെന്ന്. ഞാൻ ഒരു മഹാനായ സന്യാസിയെ കണ്ടു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവ് ശ്രദ്ധിച്ചു. അങ്ങ് എന്നെ അനുവദിച്ചാൽ എന്റെ ക്ഷേമം ഞാൻ നിറവേറ്റും, ഞാൻ അങ്ങയുടെ ദാസനാണ്, അങ്ങ് എന്റെ യജമാനനാണ്, നമ്മൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരുമിച്ചു നിൽക്കണം, ഞാൻ രഹസ്യമായി ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചാൽ താങ്കൾക്ക് സങ്കടം വരും. ഗരുഡനും അതുതന്നെ ചെയ്തു. അവൻ എല്ലാം വിഷ്ണുവിനോട് പറഞ്ഞു. ശ്രീ വിഷ്ണു ജി പറഞ്ഞു, ഞാൻ നിങ്ങളെ വിലക്കില്ല, നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രനാണ്, നിങ്ങൾ എന്നോട് സത്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ശരിയായ കാര്യം ചെയ്തു, എനിക്ക് പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമില്ല.

ഹേ ധർമ്മദാസ് ഞാൻ അഞ്ച് നാമങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ ദീക്ഷയായ പ്രഥമ-മന്ത്രം (കമല-ചക്രങ്ങൾ തുറക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ ദൈവങ്ങളുടെയും സാധനയുടെ മന്ത്രങ്ങൾ) ഗരുഡന് നൽകി. ഗരുഡ് ദേവ് പറഞ്ഞു, ഗുരുദേവാ ഈ മന്ത്രങ്ങൾ ഈ ദേവന്മാരുടെ മാത്രമാണ് ഇത് അനശ്വരനായ ദൈവത്തിന്റെ മന്ത്രമല്ല. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പറഞ്ഞു, ഈ മന്ത്രങ്ങൾ അവരുടെ ആരാധനയ്ക്കുള്ളതല്ല, ഈ ദൈവങ്ങളെ ഒരുവന്റെ പ്രീതിയാക്കി മാറ്റുന്നതിലൂടെ ഈ ദൈവങ്ങളുടെ കെണിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള താക്കോലാണിത്. ഇത് അവരെ മയക്കാനുള്ള മന്ത്രങ്ങളാണ്. കാളയെ ആകർഷിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, അവനെ ബുൾ ബുൾ എന്ന് വിളിച്ചാൽ, പിന്നെ വിളിക്കുന്നവനെ നോക്കുക പോലും ചെയ്യില്ല, ഹുർഹുർ എന്ന് വിളിക്കുമ്പോൾ, അവൻ പെട്ടെന്ന് സജീവമാകും, വിളിക്കുന്ന ആളുടെ അടുത്തേക്ക് അവൻ ഓടി വരുന്നു, അതുപോലെ, നിങ്ങൾ ശ്രീ വിഷ്ണു ജിയുടെ മറ്റെന്തെങ്കിലും മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നത് തുടരുകയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഈ മന്ത്രം ചൊല്ലുമ്പോൾ, വിഷ്ണു ഉടൻ തന്നെ മതിപ്പുളവാക്കുകയും ആരാധകനെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ദൈവങ്ങൾ മൂന്ന് ലോകങ്ങളുടെ/ലോകങ്ങളുടെ (ഭൂമി, സ്വർക്ഷം, പാതാളലോകം) പ്രധാന ദൈവങ്ങളാണ്.

ഒരാളുടെ വിധിയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്തും അവർക്ക് നൽകാൻ മാത്രമേ കഴിയൂ. ഈ മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ സത്കർമങ്ങളുടെയും ഭക്തിയുടെയും വലിയൊരു സമ്പത്ത് സമാഹരിക്കുന്നു. അതിന്റെ പ്രത്യുപകാരമായി ഈ ദൈവങ്ങൾ ആരാധകനെ സഹായിക്കുന്നു. അതിലൂടെ അവരുടെ സാധനയും ആരാധനയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മനസ്സിലാക്കണം. മാമ്പഴം കഴിക്കേണ്ടി വന്നാൽ ആദ്യം നമ്മൾ എന്തെങ്കിലും ജോലി ചെയ്യും. കുറച്ച് പണം സമ്പാദിച്ചാൽ നമുക്ക് മാമ്പഴം കഴിക്കാം. ജോലി ആരാധനയല്ല. അക്കാലത്ത് നമ്മുടെ ആദരണീയമായ വസ്തു മാമ്പഴമാണ്. ആദരണീയമായ വസ്തുവിന്റെ നേട്ടത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമമാണ് ജോലി. അതുപോലെ, പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയും അമർ ലോകും നമുക്ക് ആദരണീയരാണ്. അതിനായി, ഞങ്ങൾ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവൻ,

ശ്രീ ഗണേഷ്, ശ്രീ ദുർഗ്ഗാജി എന്നിവരുടെ ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു, പക്ഷേ ഞങ്ങൾ പരമാത്മാവിനെ ആരാധിക്കുന്നു. ഗരുഡ് ജി സന്തോഷിച്ചു, ഈ അമൃതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ ശ്രീ ബ്രഹ്മാജിയെ കണ്ടു- അറിവ്, അവൻ അവനോട് പറഞ്ഞു - നീ (ബ്രഹ്മാവ്), വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നിവർ മർത്യരാണ്, നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമായ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവമല്ല, ഒരാളുടെ വിധിയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് നൽകാൻ കഴിയൂ.നിങ്ങൾക്ക് ഒരാളുടെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ആരുടേയും കർമ്മങ്ങൾ കൂട്ടാനോ കുറയ്ക്കാനോ കഴിയില്ല. സമ്പൂർണ്ണ ദൈവം മറ്റാരോ ആണ്. അവൻ അമർ ലോകിൽ (നിത്യ സ്ഥലം) താമസിക്കുന്നു. അവൻ ഒരുവന്റെ പാപങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ മരണം ഒഴിവാക്കുന്നു. അവൻ ഒരാളുടെ പ്രായം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. വേദങ്ങളിലും തെളിവുകളുണ്ട്. ഋഗ്വേദ് മണ്ഡൽ 10 സൂക്തം 161 മന്ത്രം 2 ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരു രോഗിയുടെ അസുഖം മൂർച്ഛിക്കുകയും അവൻ മരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ആ ഭക്തനെ ഞാൻ മരണദൈവത്തിൽ നിന്ന് തിരികെ കൊണ്ടുവരും. ഞാൻ അവന് ഒരു പുതിയ ജീവിതം നൽകും ഞാൻ ജീവിക്കാനുള്ള അവന്റെ മുഴുവൻ ആയുസ്സും അവനു നൽകും. ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം 10 സൂക്തം 161 മന്ത്രം 5-ൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു - ഹേ പുനർജനിക്കുന്ന ജീവി എന്റെ ഭക്തി തുടരുക. നിനക്കു കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടാലും ഞാൻ നിന്റെ കണ്ണുകളെ ആരോഗ്യമുള്ളതാക്കും. ഞാൻ നിങ്ങളെയും കണ്ടുമുട്ടും, അതായത്, നിങ്ങൾ എന്നെയും പ്രാപിക്കും.

ബ്രഹ്മാജിക്ക് വേദമന്ത്രങ്ങൾ ഹൃദ്യമായി അറിയാം. അയാൾക്ക് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലായി, എന്നാൽ ലോകത്തിലെ നാടോടിക്കഥകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, ബ്രഹ്മാജി സ്വയം പ്രജാപിതനായി, അതായത് എല്ലാവരുടെയും സ്രഷ്ടാവായി കണക്കാക്കുകയായിരുന്നു. വേദങ്ങൾ മനഃപാഠമാക്കുക എന്നത് വേറെ കാര്യം. വേദമന്ത്രങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് പ്രത്യേക അറിവ് ആവശ്യമാണ്. അഹങ്കാരത്തോടെ ബ്രഹ്മാജി പറഞ്ഞു, ഞാനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ലോകത്തിൽ വേദങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ല. ഈ മന്ത്രങ്ങൾ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി ഇത്തരക്കാരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത്: -

കബീർ, ജാൻ ബൂജ് സാച്ചി തജേ, കരേ ഝൂത് സേ നേ ।
താകി സംഗത് ഹേ പ്രഭു, സ്വപൻ മേ ഭി നാ ദേ ।।

പരിഭാഷ:- സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് സത്യത്തെ കണ്ടിട്ടും അസത്യത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ദൈവമേ സ്വപ്നത്തിൽപ്പോലും അങ്ങനെയൊരാളെ കാണാൻ പാടില്ല. അവൻ ഒരു ദുഷ്ടനാണ്. അദ്ദേഹവുമായി വിജ്ഞാന സംവാദം നടത്തിയിട്ട് കാര്യമില്ല. ഗരുഡന്റെ പ്രസ്താവനകൾ കേട്ട് ബ്രഹ്മാവ് രോഷാകുലനായി, നിനക്ക് ഒരു പക്ഷിയുടെ ബുദ്ധിയുണ്ട്. ആരെങ്കിലും നിന്നോട് എന്ത് പറഞ്ഞാലും നീ ആ വ്യക്തിയെ വിശ്വസിക്കുന്നു. നിനക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു മനസ്സില്ലേ? ആ നിമിഷം തന്നെ ബ്രഹ്മാജി വിഷ്ണുവിനെയും ശിവനെയും ഇന്ദ്രനെയും എല്ലാ ദേവന്മാരെയും മുനിമാരെയും വിളിച്ചു. ഒരു അസംബ്ലി നടത്തി. അവരെ വിളിച്ചതിന് പിന്നിലെ കാരണം ബ്രഹ്മാജി അവരോട് പറഞ്ഞു - ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവ് എന്നിവർ മർത്യരാണെന്ന് ഗരുഡൻ ഇന്ന് ഒരു പുതിയ കാര്യം പറയുന്നു. സമ്പൂർണ ദൈവം മറ്റാരോ ആണ്. അദ്ദേഹം അമർ ലോകിൽ (നിത്യസ്ഥാനത്ത്) വസിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അല്ല. സ്രഷ്ടാവ്. ഇത് കേട്ട് ശ്രീ വിഷ്ണുജിയും ശ്രീ ശിവ ജിയും കോപാകുലരായി, ബ്രഹ്മാവിനെപ്പോലെ ഗരുഡനെ പരിഹസിക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു തീരുമാനിച്ചു - നമുക്ക് അമ്മയിൽ (ദുർഗ്ഗ) നിന്ന് സത്യം കണ്ടെത്താം. എല്ലാവരും അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. അവർ അതേ ചോദ്യം ചോദിച്ചു - നമ്മളല്ലാതെ (ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ) സമ്പൂർണ ദൈവമുണ്ടോ? ഞങ്ങൾ മർത്യരാണോ?

അമ്മ തക്കതായ മറുപടി പറഞ്ഞു- എപ്പോൾ മുതലാണ് നീ അനശ്വരനാണെന്നും ലോകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവെന്നും ഉള്ള ഈ തെറ്റിദ്ധാരണ നീ വളർത്തിയെടുത്തത്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എന്റെ സ്രഷ്ടാവ് (പിതാവ്) കൂടിയാണ്; നീ എന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ പരമാത്മാവ് മറ്റാരോ ആണ്. അവൻ മാത്രമാണ് അനശ്വരൻ. അവനാണ് എല്ലാറ്റിന്റെയും സൃഷ്ടാവ്. ഇത് കേട്ട്

യോഗം പിരിച്ചുവിട്ടു; എല്ലാവരും പോയി. എന്നാൽ ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ശിവന
ും ഈ സത്യം വിഴുങ്ങാൻ പ്രയാസപ്പെട്ടു. അവർ ഗരുഡനെ വിളിച്ചു. ഗരുഡൻ വന്ന്
അവരുടെ മുന്നിൽ വണങ്ങി. ഓർഡർ കിട്ടിയപ്പോൾ അവൻ ഇരുന്നു. ത്രിദൈവങ്ങൾ
പറഞ്ഞു, പക്ഷിരാജാവേ, ഞങ്ങളല്ല ലോകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവ് എന്ന് ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ
വിശ്വസിക്കും? നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് പരീക്ഷ വേണമെങ്കിലും നടത്താം. ഗരുഡ് എഴുന്നേറ്റു,
അവിടെ നിന്ന് പറന്ന് എന്റെ അടുത്ത് (കബീർ ജിയുടെ അടുത്ത്) വന്ന് മുഴുവൻ
വിവരണവും വിവരിച്ചു. അപ്പോൾ ഞാൻ (കബിർ) പറഞ്ഞു, ബാംഗ് രാജ്യത്ത്
(ഇപ്പോൾ ബംഗ്ലാദേശ്) ഒരു ബ്രാഹ്മണന്റെ പന്ത്രണ്ട് വയസ്സുള്ള ഒരു ആൺകുട്ടിയുണ്ട്,
അവന്റെ ജീവിതം അവസാനിക്കാൻ പോകുന്നു, അയാൾ കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾ മാത്രമേ
ഉണ്ടാകൂ, ആ കുട്ടിയെ എന്റെ അഭയസ്ഥാനത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ, ഞാൻ പ
റഞ്ഞു. ഗരുഡൻ ആ കുട്ടിയോട് പറഞ്ഞു ബ്രഹ്മാവിന്റെയും വിഷ്ണുവിന്റെയും
ശിവന്റെയും അവസ്ഥ അവനോട് പറഞ്ഞു, ആ കുട്ടി ഒരുപാട് തർക്കിച്ചു, എന്റെ
അറിവ് സ്വീകരിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ ആ കുട്ടിയോട് പറഞ്ഞു - നിന്റെ ആയുസ്സ്
ഇനി മൂന്ന് ദിവസം മാത്രം. നിങ്ങളുടെ ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ശിവനും സർവ്വപ്രാപ
്തിയുള്ളവരാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ അവരോട് ആവശ്യപ്പെടുക. ഇത്രയും പ
റഞ്ഞ് ഞാൻ അപ്രത്യക്ഷനായി. ആ കുട്ടി ഉത്കണ്ഠാകുലനയി. കബീർജി പറഞ്ഞു ആ
കുട്ടിയെ ദൈവങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുക. അവർക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ
കഴിയില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ധ്യാനത്തിലൂടെ എന്നോട് സംസാരിക്കാം. ഇനി എന്ത്
ചെയ്യണം എന്ന് ഞാൻ (കബീർ) അപ്പോൾ പറയാം. എന്റെ മുത്തച്ഛനും, മുത്തച്ഛന്റെ
അച്ഛനും ഞാനും എപ്പോഴും നിങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നു. എന്റെ ആയുസ്സിൽ ഇനി
രണ്ടു ദിവസം മാത്രം. ഞാൻ വളരെ ചെറുപ്പമാണ്. ദയവു ചെയ്ത് എന്റെ ആയുസ്സ്
വർദ്ധിപ്പിക്കൂ.

ആ കുട്ടിയും ഇതേ അഭ്യർത്ഥന നടത്തി. മൂന്ന് ദൈവങ്ങളും ശ്രമിച്ചെങ്കിലും എല്ലാം
വെറുതെയായി. അപ്പോൾ അവർ ചിന്തിച്ചു - നമുക്ക് ധർമ്മരാജിന്റെ (ജസ്റ്റിസിന്റെ)
അടുത്തേക്ക് പോകാം. അവനു എല്ലാവരുടെയും കണക്കുണ്ട്. ഇവന്റെ ആയുസ്സ്
വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ അവനോട് ആവശ്യപ്പെടും. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ച് എല്ലാവരും
ധർമ്മരാജിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയി.മൂന്നു ദൈവങ്ങൾ അവനോട് പറഞ്ഞു, ആദ്യം,
ഈ ബ്രാഹ്മണ കുട്ടി എത്രനാൾ ജീവിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങളോട് പറയൂ? ധർമ്മരാജ്
രജിസ്റ്ററിൽ നോക്കി പറഞ്ഞു: അവൻ നാളെ മരിക്കും. മൂന്ന് ദേവന്മാർ പറഞ്ഞു,
ഈ കുട്ടിയുടെ ആയുസ് വർദ്ധിപ്പിക്കുക. ധർമ്മരാജ് പറഞ്ഞു, ഇത് അസാധ്യമാണ്.
മൂന്ന് ദേവന്മാർ പറഞ്ഞു, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരാറില്ല. അത് ഇന്ന് നമ്മുടെ
അഭിമാനത്തിന്റെ പ്രശ്നമാണ്. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ വന്നത്, ഞങ്ങളുടെ മാനമെങ്കിലും
സംരക്ഷിക്കുക. ധർമ്മരാജ് പറഞ്ഞു, അവന്റെ ആയുസ് ഒരു നിമിഷം പോലും
കൂട്ടാനോ കുറയ്ക്കാനോ കഴിയില്ല. നിങ്ങളുടെ ആയുസ്സ് അവനു കൊടുത്താൽ ഞാൻ
വർധിപ്പിക്കാം. ഇതുകേട്ട് ത്രിദേവന്മാരും വിളറിപ്പോയി. സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്
മാത്രമേ ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയൂ, അവർ ഉടനെ അവിടെ നിന്ന് പോയി, ഗരുഡാ, മറ്റൊരു
സർവ്വശക്തനായ ദൈവമുങ്കിൽ, അവന്റെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിച്ച് ഞങ്ങളെ കാണിക്കൂ.
ഗരുഡ് കബീർ ജിയെ ധ്യാനത്തിലൂടെ ബന്ധപ്പെട്ടു. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി
ധ്യാനത്തിലൂടെ അവനോട് പറഞ്ഞു - അവനുവേണ്ടി മാനസറോവറിൽ നിന്ന് വെള്ളം
കൊണ്ടു വരിക. ശ്രാവൺ എന്ന ഒരു ഭക്തനെ നിങ്ങൾ അവിടെ കാണും. ഞാൻ അവനേ
ാട് എല്ലാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിനക്ക് അമൃത് കൊണ്ടുപോകാം. ഗരുഡ് ജി ആജ്ഞ
അനുസരിച്ചു. അവൻ അമൃത് കൊണ്ടുവന്ന് ആ കുട്ടിക്ക് നൽകി. ഞാൻ ആ കുട്ടിയുടെ
അടുത്തേക്ക് ചെന്നു. ഗരുഡ് അവനോട് എല്ലാം വിശദീകരിച്ചു - അമൃത് ഒരു ഉപാധി
മാത്രമാണ്. ഇത് ദൈവം തന്നെ. മന്ത്രം ചൊല്ലി അനുഗ്രഹിച്ച് അദ്ദേഹം വെള്ളം ന
ൽകിയത്. ബാലാ, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കൂ. പത്തു ദിവസം മാത്രമേ
ഈ അമൃത് നിന്നെ ജീവിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ. ബാലൻ എന്നിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു.
15 ദിവസമായിട്ടും കുട്ടി മരിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ, ആ കുട്ടി ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്ന് ഗരുഡൻ
ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നീ മൂന്ന് ദേവന്മാരോട് പറഞ്ഞു. എന്റെ ഗുരുജിയിൽ
നിന്നാണ് അദ്ദേഹം ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചത്. പൂർണ്ണ ആയുസ്സ് വരെ ജീവിക്കാൻ എന്റെ
ഗുരുജി അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ശിവനും വീണ്ടും

ധർമ്മരാജിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയി. ഗരുഡനും അവരെ അനു ഗമിച്ചു. ത്രിദേവന്മാരും ധർമ്മരാജിനോട് ചോദിച്ചു, ആ കുട്ടി ഇപ്പോഴും എങ്ങനെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു? അവൻ മരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ധർമ്മരാജ് അവന്റെ അക്കൗണ്ട് നോക്കിയപ്പോൾ അവന്റെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിച്ചത് ക ണ്ടു. ധർമ്മരാജ് പറഞ്ഞു, ഇത് മുകളിലെവിടെയോ നിന്ന് നടക്കുന്നതാണ്, ഇത് വളരെ അപൂർവമായി മാത്രമേ സംഭവിക്കൂ, ആ പരമാത്മാവിന്റെ ദൈവിക പ്രവൃത്തി ആർക്കാണ് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുക?

മൂന്ന് ദേവന്മാരും അമ്പരന്നു, പക്ഷേ അവരുടെ അഭിമാനവും ശ്രേഷ്ഠതയും കാരണം അവർ കണ്ടിട്ടും സത്യം സ്വീകരിച്ചില്ല. അവർ സ്വന്തം അഹംഭാവം ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. ഗരുഡൻ ഉറച്ച വിശ്വാസം വളർത്തി.

കബീർ, രാജ് തജ്നാ സഹജ് ഹൈ, സഹജ് ത്രിയ കാ നേ ।
മാൻ ബദായി ഇർഷ്യ, ദുർലഭ് തജ്ഞ യേ ।।

പരിഭാഷ: - ആത്മീയ അറിവിന്റെ അഭാവം മൂലം, വീണ്ടെടുക്കാനാകാത്ത ചില ദുഷ്പ്രവണതകൾ ഒരു മനുഷ്യനെ വലയം ചെയ്യുന്നു ഉദാ. മാൻ ബഡായി, (അഹങ്കാരം-ശ്രേഷ്ഠത), ഇർഷ്യ (അസൂയ). മാൻ-ബഡായി എന്നതിന്റെ അർത്ഥം പദവിയുടെയും സമ്പത്തിന്റെയും അഹങ്കാരത്താൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തി എന്നാണ്. അവ രും (ബഹുമാനം മൂലമുള്ള ശ്രേഷ്ഠത, അതായത് മാൻ-ബഡായി, അസൂയ, അതായത് ഇർഷ്യ) അത്തരം ദുഷ്പ്രവൃത്തികളാണ്, അവരുടെ അഹങ്കാരത്താൽ അന്ധരായതിന ാൽ, ഒരു വ്യക്തി അവ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. അവന് ഒരു രാജ്യം ഉപേക്ഷിക്കാം, ഒരു സ്ത്രീയെ ഉപേക്ഷിക്കാം, എന്നാൽ ഇവ രണ്ടും ഉപേക്ഷിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്.

ഈ ഗരുഡ് ബോധിന്റെ അവസാനം, വാസുകി നാഗ് പെൺകുട്ടിയുടെ തെറ്റായ ഒരു വിവരണം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഗുരുവിന്റെ വേഷത്തിലാണ് ഗരുഡനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇത് അങ്ങനെയല്ല. എല്ലാം ചെയ്തത് പരമാത്മാവായ കബ ീർ ജിയാണ്.

ഇപ്പോൾ ഗരുഡ് ബോധിൽ നിന്നുള്ള ചില അമൃത വാണികൾ വായിക്കുക

ധർമ്മദാസിന്റെ പ്രസ്താവന.

ധർമ്മദാസ് ബിന്തി കരേ, സുനഹു ജഗത് ആധാർ ।
ഗരുഡ് ബോധ് ഭേദ് സബ്, അബ് കഹോ തത്വ വിചാര് ।।

പരിഭാഷ: - ഗരുഡിനെക്കുറിച്ച് അറിയാനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടെ ധർമ്മദാസ് ജി പ രമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു -ദൈവമേ, ലോകത്തിന്റെ പരിപ ാലകനായ, പക്ഷി ഗരുഡനെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ അറിവ് ദയവായി എന്നോട് പറയൂ.

സദ്ഗുരുവിന്റെ പ്രസ്താവന

പ്രഥമ ഗരുഡ് പുത്ര് ഭേന്ത് ജബ് ഭയൌ।സത് സാഹബ് മേം ബോൾ സുനാഉ ।।
ധർമ്മദാസ് സുനോ കഹു ബുദ്ധായീ ।ജേഹി വിധി ഗരുഡ് കോ സംബ്ധായീ ।।

പരിഭാഷ: - പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ധർമ്മദാസ് ജിയോട് പറഞ്ഞു, ഞാൻ ആദ്യമായി ഗരുഡനെ കണ്ടപ്പോൾ, സത് സാഹിബ് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. ധർമ്മദാസ് കേൾക്കൂ, ഞാൻ ഗരുഡനോട് വിശദീകരിച്ച രീതിയിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് വിവരിക്കുന്നു.

ഗരുഡന്റെ പ്രസ്താവന (കബീർ വാണി)

സുന ബച്ചൻ സത് സാഹബ് ജബാഹി । ഗരുഡ് പ്രണം കിയ തബഹി ।।
ശീഷ് നിവായ് തിൻ പൂച്ച ചാഹ്യേ । ഹോ തും കൗൻ കഹം സേ ആയേ ।।

പരിഭാഷ: - സത് സാഹിബ് എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ പക്ഷി ഗരുഡ് ഉടനെ തലകുനിച്ചു. തല കുനിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ എന്നോട് ചോദിച്ചു, നീ ആരാണ്, എവിടെ നിന്നാണ് വന്നത്?

ഗ്യാനിയുടെ (കബീർ) പ്രസ്താവന

കഹാ കബീർ ഹൈ നാം ഹമാര । തത്വജ്ഞാന ദേനേ ആയേ സംസാര ।।
സത്യപുരുഷ് ഹൈ കുൽ കാ ദാത്ത । ഹം വക സബ് ഭേദ് ബതാതോ ।।
സത്യലോക് സേ ഹം ചലി ആയേ । ജീവ് ഛുടാവൻ ജഗ് മേം പ്രാക്തായ് ।।

പരിഭാഷ:- ഞാൻ ഗരുഡനോട് പറഞ്ഞതായി കബീർ ജി പറഞ്ഞു, എന്റെ പേര് കബീർ എന്നാണ്. തത്വജ്ഞാനം അതായത് യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ് ലോകമെമ്പാടും പകർന്നു നൽകാനാണ് ഞാൻ വന്നത്. ഞാൻ വന്നത് സത്യലോകിൽ നിന്നാണ്, അതായത് ശാശ്വതമായ പരമോന്നത വാസസ്ഥാനം. ഞാൻ ഈ ലോകത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജീവജാലങ്ങളെ കാലന്റെ കെണിയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുക. സത്യപുരുഷാണ് വംശത്തിന്റെ അധിപൻ. ഞാൻ എല്ലാവരെയും പോഷിപ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ എല്ലാവരുടെയും ഉപകാരിയാണ്. എന്റെ മുഴുവൻ രഹസ്യവും ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തും.

ഗരുഡന്റെ പ്രസ്താവന

സുനത് ബച്ചൻ അചംഭോ മൻ । സത്യ പുരുഷ് ഹൈ കൌൻ ഭഗവാന ।।
പ്രത്യക്ഷ ദേവ് ശ്രീ വിഷ്ണു കഹാവേ । ദാഷ് ഔതാർ ധാരി ധാരി ജാവേ ।।

പരിഭാഷ: - കബീർ ജി പറഞ്ഞു, സത് സാഹിബ് എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ ഗരുഡ് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, ചോദിച്ചു - ആരാണ് ഈ ദൈവം? ശ്രീ വിഷ്ണു ദൈവമാണെന്ന് ആത്മീയ അറിവിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. പത്തു പ്രാവശ്യം അവതാരമെടുത്താണ് അവൻ ഭൂമിയിലെത്തുന്നത്.

ഗ്യാനിയുടെ (കബീർ) പ്രസ്താവന

തബ് ഹം കഹ്യ സുനോ ഗരുഡ് സുജന ।
പരം പുരുഷ് ഹേ പുരുഷ് പുരാണ് ।। (ആദിമ)
വഹ് കബഹു ന മർതാ ഭായി । വഃ ഗർഭ് സേ ദേഹ് ധർത്ത നാഹിം ।।
കോടി മറേ വിഷ്ണു ഭഗവാൻ । ക്യാ ഗരുഡ് തും നഹിം ജാനാ ।।
ജാക്ക ഗ്യാൻ ബെഡ് ബത്ലാവേൻ । വേദ് ഗ്യാൻ കോയി സമജ് ന പാവേൻ ।।
ജിസ്നേ കീൻഹ സകൽ ബിസ്താര । ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹാദേവ് കാ സിർജൻഹര ।।
ജൂനി സങ്കട് വഹ് നഹിം ആവേ ।വഹ് തു സാഹിബ് അക്ഷയ് കഹാവേ ।।

പരിഭാഷ: - കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചു, ഹേ മാന്യനായ ഗരുഡ് കേൾക്കൂ, ഈ സത്യപുരുഷൻ, അതായത് പരമാത്മാവ് നിത്യദൈവമാണ്. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും മരിക്കുന്നില്ല, ഗർഭപാത്രത്തിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്നില്ല. ഗരുഡേ അത് (കോടി വിഷ്ണു) നിനക്കറിയില്ലേ? വിഷ്ണു മരിച്ചുപോയത്? വേദങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള പരമ അക്ഷരപുരുഷന്, ആ വേദജ്ഞാനം ആർക്കും വേണ്ടവിധം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, എൺപത്തിനാല് ലക്ഷം ജീവജാലങ്ങളുടെ ജന്മങ്ങളിൽ ദൈവം കഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല അത് അവിനാശി എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. .

ഗരുഡിന്റെ പ്രസ്താവന

രാം രൂപ ധാരി വിഷ്ണു ആയ । ജിൻ ലങ്ക കാ മാരാ രായ ।।
പൂർണ ബ്രഹ്മ് ഹൈ വിഷ്ണു അവിനാശി ।
ഹായ് ബന്ദി ഛോട് സബ് സുഖ് രാശി ।।
തെതീസ് കോടി ദേവതൻ കി ബന്ത് ഛുടായി । പൂർണ പ്രഭു ഹൈ റാം റായ് ।।

വിവർത്തനം: - ഗരുഡ് പറഞ്ഞു, വിഷ്ണു ജി രണ്ടാമതായി അവതരിക്കുകയും ശ്രീലങ്കയിലെ രാജാവായ രാവണനെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. ശ്രീ വിഷ്ണു അമർത്യ പൂർണ്ണമായ ദൈവമാണ്. മുപ്പത്തിമൂന്നു കോടി (330 ദശലക്ഷം) ദേവന്മാരെ രാവണൻ രാജാവിന്റെ തടവിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു. അവൻ എല്ലാ സന്തോഷത്തിന്റെയും നിധി, (ബന്ദി ഛോഡ്) ബന്ധനത്തിൽ നിന്നുള്ള വിമോചകൻ. രാജാവ് ശ്രീരാമനാണ് സമ്പൂർണ്ണ ദൈവം.

ഗ്യാനിയുടെ (കബീർ) പ്രസ്താവന

തും ഗരുഡ് കൈസേ കഹോ അവിനാശി ।
സത്യ പുരുഷ് ബിൻ കരേ ന കാൽ കി ഫാംസി ।।
ജാ ദിൻ ലങ്ക് മേം കരി ചടായി ।നാഗ് ഫാംസ് മേ ബന്ധേ രഘുരായ് ।।
സേനാ സാഹിത് രാം ബന്ധായി । തബ് തും നാഗ് ജാ മാരേ ഭായ് ।।
തബ് തേരേ വിഷ്ണു ബന്ധൻ സേ ഛുടേ ।യാകു പൂജേ ഭാഗ് ജാകേ പാദേ ।।
കബീർ ഐസി മായാ അത്പതി, സബ് ഘട്ട് ആൻ ആദി ।
കിസ്-കിസ് കുൻ സംഝായും, കൂവേ ഭാംഗ് പടി ।।

വിവർത്തനം: - കബീർ ജി പറഞ്ഞു, ഓ ഗരുഡ് ദേവാ എന്താണ് നിങ്ങൾ ശ്രീ വിഷ്ണു ജിയെ അനശ്വരൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്? സത്യ പുരുഷൻ (നിത്യദൈവം) ഇല്ലാതെ, കാലന്റെ കൈണി, അതായത് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ബന്ധനം അവസാനിപ്പിക്കാന ാവില്ല. ഓ ഗരുഡ് ശ്രീ രാമചന്ദ്രന്റെ ആക്രമണം ഓർക്കുക. ലങ്ക.യുദ്ധത്തിൽ ശ്രീരാമന ും അവന്റെ മുഴുവൻ സൈന്യവും സർപ്പങ്ങളുടെ (നാഗ്ഫാൻ) ബന്ധനത്താൽ ബ ന്ധിക്കപ്പെട്ടു, നിങ്ങൾ ശ്രീരാമനെയും മുഴുവൻ സൈന്യത്തെയും വെട്ടി സർപ്പങ്ങളുടെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിഷ്ണുവിനെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു. ശ്രീരാമന്റെയും സൈന്യത്തിന്റെയും ബന്ദി ഛോദ് (ബന്ധനത്തിൽ നിന്നുള്ള വിമോചകൻ) ആണ്. ശ്രീവിഷ്ണുവിനെ ദൈവമായി ആരാധിക്കുന്നവൻ അങ്ങേയറ്റം നിർഭാഗ്യവാനാണ്. വിഷമിച്ച മനസ്സോടെ കബീർ ജി പറഞ്ഞു, കാലബ്രഹ്മ തന്റെ വ്യാമോഹത്താൽ എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ അജ്ഞത നിറച്ചിരിക്കുന്നു, ഞാൻ ആരെ ഉപദേശിക്കും? ആരെങ്കിലും ഒരു കിണറിൽ ക്വിന്റൽ (100 കിലോ) കഞ്ചാവ് വെള്ളത്തിൽ കലക്കിയതു പോലെയുള്ള ഒരു പ്രശ്നമാണിത്. ആ കിണർ വെള്ളം കുടിക്കുന്നവൻ ലഹരി പിടിക്കും. കാലബ്രഹ്മത്താൽ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ അവസ്ഥയും ഇതുതന്നെ. അവരെല്ലാം പറയുന്നത് ശ്രീ വിഷ്ണുവും ശ്രീ ശിവനും ശ്രീ ബ്രഹ്മാവും അനശ്വര ദൈവങ്ങളാണെന്നാണ്. അവരാണ് എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷകനും നശിപ്പിക്കുന്നവനും. ഇവരല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവവുമില്ല.

ഗരുഡന്റെ പ്രസ്താവന

ഗ്യാനി ഗരുഡ് ഹായ് ദാസ് തുംഹാര ।തും ബിൻ നഹിം ജീവ് നിസ്താര ।।
ഇത്നാ കഃ ഗരുഡ് ചരൺലിപതായാ ।ശരൺലെവോൺഅവിഗത് രായ ।।
കബഹു നാ ഛോഡുൻ തുംഹാര ശർന ।തും സാഹബ് ഹോ തരൻ തർണ ।।
പത്തർ ബുദ്ധി പർ പടേ ഹേ ഗ്യാനി । ഹോ തും പൂർണ ബ്രഹ്മ് ലിയ ഹം ജാനി ।।

പരിഭാഷ: - ഗരുഡ് ജി കബീർ ജിയോട് പറഞ്ഞു, ഓ ജ്ഞാനിയായ കബീർ ജി ഞാൻ, ഗരുഡ്, നിങ്ങളുടെ സേവകനാണ്. നീയില്ലാതെ ഒരു ആത്മാവിന്റെ മോക്ഷം സാധ്യമല്ല. കബീർ ജി ധർമ്മദാസ് ജിയോട് പറഞ്ഞു, ഇത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഗരുഡൻ എന്റെ പാദങ്ങളിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ച് പറഞ്ഞു, അല്ലയോ പരമേശ്വര എന്നെ അങ്ങയുടെ അഭയത്തിൽ സ്വീകരിക്കണേ. ഞാൻ ഒരിക്കലും നിന്റെ അഭയം ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. നിങ്ങളാണ് യഥാർത്ഥ രക്ഷകൻ അതായത് സമ്പൂർണ്ണ രക്ഷയുടെ ദാതാവ്. ജ്ഞാന ിയായ കബീർ ജി നമ്മുടെ, ജീവികളുടെ, ബുദ്ധി അജ്ഞതയാൽ കീഴടക്കപ്പെടുന്നു. നീ മാത്രമാണ് പൂർണ്ണ ദൈവമെന്ന് ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ബോധ്യമായി.

ഗ്യാനിയുടെ (കബീർ) പ്രസ്താവന

തബ് ഹം ഗരുഡ് കും പാഞ്ച് നാം സുനയ ।തബ് വാകും സംശയ് ആയ ।।
യേ തോ പൂജ ദേവതൻ കി ദാതാ ।യാ സേ കൈസേ മോക്ഷ് വിധാതാ ।।
തുംതോ കഹോ ദൂസ്ര അവിനാശി । വാ സെ കാറ്റേ കാൽ കി ഫാൻസി ।।
നയബ് സേ കൈസെ സാഹേബ് ദർശി ।കൈസെ പ്രധാന ഭാവസാഗർ തിരഹി ।।

വിവർത്തനം: - പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ധർമ്മദാസ് ജിയോട് പറഞ്ഞു, ഗരുഡന്റെ അഭ്യർത്ഥന പ്രകാരം, ശരീരത്തിൽ നിർമ്മിച്ച കമലങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന

ദേവന്മാരുടെയും ദുർഗ്ഗാദേവിയുടെയും ആരാധനയ്ക്കുള്ള അഞ്ച് നാമങ്ങളുടെ (മന്ത്രങ്ങൾ) ദീക്ഷ-മന്ത്രം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് നൽകി. അപ്പോൾ ഗരുഡന് ഒരു സംശയം ഉണ്ടായി - ദൈവമേ നിങ്ങൾ ഈ മന്ത്രങ്ങൾ ദേവന്മാരുടെ ആരാധനയ്ക്കായി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സത്യപുരുഷാണ് ഇവരിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് നിൽക്കുന്ന യഥാർത്ഥ അമർത്യ ദൈവം എന്ന് താങ്കൾ പറഞ്ഞല്ലോ. അദ്ദേഹം കാലന്റെ അടിമത്തം അറുക്കുന്നു. ഈ ദൈവങ്ങളെ ആരാധിച്ചാൽ എങ്ങനെ പൂർണമായ മോക്ഷം ലഭിക്കും? ഇവരാണ് നൈബ് അതായത് ജൂനിയർ ദൈവങ്ങൾ. അവരുടെ സാഹിബ് അതായത് യജമാനൻ കാല ദൈവമാണ്. സാഹിബ് യജമാനൻ എങ്ങനെ ഒരു നായിബിനെ, അതായത് ഒരു ജൂനിയർ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടും, അതായത്, ഈ ദൈവങ്ങളുടെ ആരാധനയാൽ നമുക്ക് എങ്ങനെ കാലന്റെ കെണിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയും?

ഗ്യാനിയുടെ (കബീർ) പ്രസ്താവന

സാധന കോ പൂജ മാൻ ജാനോ । സാധന കൂ മജ്ദൂരി മാനോ ।।
ജോ കോ ആംർ ഫാൽ ഖാനോ ചാഹേ । പെഹ്ലേ ബഹുതേയ് മെഹനത് കരവേ ।।
ധൻ ഹോവേ ഫല് ആമർ ഖാവേ । ആമർ ഫൽ ഇഷ്ട് കഹാവേ ।।
പൂജ ഇഷ്ട് പൂജ്യ കി കഹിയേ । ഐസേ മെഹനത് സാധന ലഹിയേ ।।
യേ സൂര്യ ഗരുഡ് ഭയോ ആനന്ദ് । സംശയ് സൂൽ കിയോ നികന്ദ ।।

അർത്ഥം:- ഗരുഡൻ പരമാത്മാവായ കബീർ ജിയോട് പറഞ്ഞു, പരമദൈവമേണ്ട നിങ്ങൾ ഈ ദൈവങ്ങളുടെ നാമമന്ത്രം മാത്രമാണ് നൽകിയത്. ഇതാണ് അവരുടെ ആരാധന (പൂജ). ഈ ദൈവങ്ങൾക്ക് 16 കഴിവുകൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു. കാലന് ആയിരം കഴിവുകളു് (കലാസ്). അനന്തമായ കഴിവുകളുള്ള (കലാസ്) പരമോന്നത ദൈവമാണ് പൂർണ ബ്രഹ്മ (സമ്പൂർണ ദൈവം). സൃഷ്ടിരചനയിലും നിങ്ങൾ പരാമർശിച്ചിട്ടു്, കാലൻ നിങ്ങളെ തടഞ്ഞു വച്ചിരിക്കുയാണ്. ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവ്ജി എന്നീ മൂന്ന് ദേവന്മാരും കാലബ്രഹ്മിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. പരമദൈവമേണ്ട സഹാബിന് (യജമാനൻ) നായിബിനെ (കീഴാളനെ) എങ്ങനെ ഭയപ്പെടാനാകും? അതായത്, ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നിവർ കാലബ്രഹ്മിന്റെ കീഴാളർ മാത്രമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു നായിബ് തഹസിൽദാർ ഒരു ജൂനിയർ തഹസിൽദാർ ആണ്. പിന്നെ എങ്ങനെ ഒരു സീനിയർ ജൂനിയർനെ പേടിക്കും? ഈ ദേവന്മാർ കാലബ്രഹ്മിന്റെ നായിബ് ആണെന്നാണ് അർത്ഥം. നിങ്ങൾ അവരുടെ ആരാധനക്രമം നൽകി; നിങ്ങൾ അവരുടെ പാരായണ മന്ത്രങ്ങൾ നൽകി. എങ്ങനെയാണ് ഈ നായ്ബികൾക്ക് അവരുടെ സാഹബിൽ നിന്ന് (മാസ്റ്റർ - കാൽ ബ്രഹ്മം) നമ്മെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയുക? പൂജയും (ആരാധന) സാധനയും (മതപരമായ ആചാരം) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി വിശദീകരിച്ചു, ആരെങ്കിലും മാമ്പഴം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, മാമ്പഴമാണ് അവന്റെ ആരാധ്യവസ്തു. ആ ആദരണീയമായ വസ്തു നേടാനുള്ള ശ്രമത്തെ സാധന (മതപരമായ ആചാരം) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, പണം സമ്പാദിക്കാൻ ഒരാൾ കഷ്ടപ്പെടണം. ആ പണം കൊ് ഒരു മാമ്പഴം വാങ്ങി തിന്നും. അതുപോലെ, സമ്പൂർണ്ണ ദൈവം നമ്മുടെ ആരാധ്യനായ ദൈവമാണ്. ദൈവങ്ങളുടെ മന്ത്രങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നത് നമ്മുടെ കഠിനാധ്വാനമാണ് (അദ്ധ്വാനം). കാലബ്രഹ്മിലേക്കുള്ള മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിട്ട് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഭക്തി സമ്പത്ത് ഉപേക്ഷിച്ച്, കടം രഹിതരാകുന്നതിലൂടെ, നമുക്ക് നമ്മുടെ ആരാധനാമൂർത്തിയായ കബീർ (കവീരദേവൻ) ദൈവത്തെ ലഭിക്കും. ഇത് കേൾക്കുമ്പോൾ ഗരുഡൻ സന്തോഷിച്ചു. ഒരു സമ്പൂർണ ഗുരുവിന് മാത്രമേ സംശയം തീർക്കാൻ കഴിയൂ എന്നതിനാൽ തന്റെ ഗുരു പൂർണ്ണഗുരുവാണെന്നതിന്റെ തെളിവും അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു. ഗരുഡ് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി ഗരുഡനെ ത്രേതായുഗത്തിൽ അഭയം കൊടുത്തു. വിഷ്ണു ജിയുടെ ബോധവൽക്കരണം കാരണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രമാണം ആവർത്തിച്ച് ശ്രദ്ധിച്ചതിനാലും ശ്രീ വിഷ്ണുജി ചെയ്ത ചില അത്ഭുതങ്ങൾ കതിനാലും, ഗരുഡ്ജിക്ക് ഗുരു ജിയിലുള്ള വിശ്വാസം കുറഞ്ഞു, പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഗുരുദ്രോഹി (ഗുരു രാജ്യദ്രോഹി) ആയില്ല. ചില ജന്മത്തിൽ അവൻ വീും ഒരു മനുഷ്യശരീരം പ്രാപിക്കും; അപ്പോൾ പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജി ഗരുഡ് ജിയുടെ

ആത്മാവിനെ തന്റെ അഭയകേന്ദ്രത്തിലെത്തി മോചിപ്പിക്കും. ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നിവരുമായി വിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ചർച്ച ന ടത്താൻ ഗരുഡ് ജി തീരുമാനിച്ചു. ഗരുഡ്ജി ബ്രഹ്മാജിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. അദ്ദേഹവുമായി ചർച്ച നടത്തി.

ബ്രഹ്മാവിനോടുള്ള ഗരുഡന്റെ പ്രസ്താവന

ബ്രഹ്മാ കഹാ തും കൈസേ ആയേ । കഹോ ഗരുഡ് മോഹേ അർത്ഥയ് ।।
തബ് ഹം കഹാ സുനോ നിരഞ്ജൻ പൂത ।ആയ തുംഹേം ജഗവൻ സൂത ।।
ജന്മം-മാരൻ ഏക് ഝൻത്ഥത് ഭരി । പൂർണ മോക്ഷ് കരാവോ ത്രിപുരാരി ।।

വിവർത്തനം:- പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ കഥ കേട്ടപ്പോൾ, പുരാണങ്ങളിലും വേദങ്ങളിലും ഉള്ള അറിവ് കബീർ ജിയുടെ അറിവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, മറ്റ് അറിവുകൾക്കും കഴിയുമെന്ന് ഗരുഡിന് പൂർണ്ണ ആത്മവിശ്വാസം ലഭിച്ചു. തെറ്റു ചെയ്യരുത്. സ്രഷ്ടാവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും, അതായത് പരമോന്നത ദൈവത്തിനല്ലാതെ, പ്രകൃതിയുടെ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് വിവരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇത് ഒരു ജ്ഞാന തിയല്ല, മറിച്ച് പരമമായ ദൈവം തന്നെയാണ്. ഇത് ചിന്തിച്ച്, ഗരുഡ് ജി ശ്രീ ബ്രഹ്മാജിയുടെ ലോകത്തിലേക്ക് (ലോകം) പോയി, കാരണം ബ്രഹ്മാജി വേദങ്ങളുടെ അറിവായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ബ്രഹ്മാവ് ഗരുഡന്റെ സന്ദർശനത്തിന്റെ കാരണം ചോദിച്ചു - പറയൂ, ഗരുഡ്, നിങ്ങളെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നത് എന്താണ്? കാരണം വിശദീകരിച്ചു കൊണ്ട് ഗരുഡൻ പറഞ്ഞു, ഹേ ജ്യോതി നിരഞ്ജന്റെ പുത്രനായ ബ്രഹ്മാവേ, എന്റെ സന്ദർശനത്തിന്റെ കാരണം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് നങ്ങളെ ഉണർത്താനാണ്, അതായത് അജ്ഞതയുടെ അന്ധകാരത്തിൽ നീ ഉറങ്ങുന്നതിന ാൽ തത്വജ്ഞാനത്തിലൂടെ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാനാണ് ഞാൻ വന്നത്. ജനനമരണ പ്ര തിസന്ധി. സ്വയം പൂർണമായി മോചിതനാകുക. ബ്രഹ്മാവിന്റെ പ്രസ്താവന

ഹംര കോയി നഹിം ജൻമ് ദാത്ത । കേവൽ ഏക് ഹമാരി മാതാ ।।
പിതാ ഹമാര നിരാകർ ജാനി । ഹം ഹേ പൂർണ്ണ സാരംഗ്പാനി ।।
ഹംര മാരൻ കബഹു നഹിം ഹോവേ । കൌൻ അഗ്യാൻ മേ പക്ഷി സോവേ ।।
തബഹി ബ്രഹ്മ വിമാൻ മംഗവ । വിഷ്ണു, ബ്രഹ്മ കോ തുരന്ത് ബുലവ ।।
ഗയേ വിമാന ദോനോ പാസാ । പല് മേൻ ആൻ വിരാജേ പാസാ ।।
ഇന്ദ്ര കുബേർ വരുൺബുലായേ । തെത്തീസ് കോടി ദേവതാ ആയേ ।।
ആയേ ഋഷി മുനി ഔർ നാഥ് । സിദ്ധ് സാധക് സബ് ആ ജാതാ ।।
ബ്രഹ്മ കഹാ ഗരുഡ് നീന്ദ് മേ ബോലേ । കോരി ഝൂഠ് കുഫർ ബഹു തോലേ ।।
കഹ് കോയി ഔർ ഹായ് സിർജൻഹാര । ജൻമ്-മാരൻ ബതാവേ ഹമാര ।।
താത്തേ മെയിം യേ മജ്ലിസ് ജോഡി । ഗരുഡ് കെ മാൻ ക്യാ ബതാൻ ദൗഡി ।।
ഋഷി മുനി അനുഭവ് ബറ്റാത । ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ വിധാതാ ।।
നിർഗുൻ സർഗുൻ യേഹീ ബാൻ ജാവേ । കബാഹു നഹിം മാരൻ മേം ആവേ ।।

പരിഭാഷ: - ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു, ഓ ഗരുഡ്ണ്ട ഞങ്ങൾക്ക് ജനനമോ മരണമോ ഇല്ല. ഞങ്ങൾക്ക് മാതാപിതാക്കളില്ല. ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു അമ്മ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് രൂപരഹിതനാണ്. ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണദൈവമാണ്. (സാരംഗ് എന്നാൽ വില്ല്, പാണി എന്നാൽ കൈ) ;കയ്യിൽ വില്ലു വഹിക്കുന്നവനെ ഈ കാലന്റെ ലോകത്തുള്ളവർ ദൈവമേ എന്ന് വിളിക്കുന്നു.) ഹേ പക്ഷി ഗരുഡ, നീ ഉറക്കത്തിൽ ഉറങ്ങുകയാണ്അറിവില്ലായ്മയുടെ. കേൾക്കൂ[2] നമ്മൾ ഒരിക്കലും ജനിക്കുകയോ മരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ആ നിമിഷം തന്നെ ബ്രഹ്മാവ് ഒരു വിമാനം അയച്ച് സാരഥിയോട് വിഷ്ണുവിനെയും ശിവനെയും കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞു. വിമാനം ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ ഇരുവരെയും കൊണ്ടുവന്നു. അവരോടൊപ്പം ബ്രഹ്മാവ് മുപ്പത്തിമുക്കോടി ദൈവങ്ങളെ വിളിച്ചു. 330 ദശലക്ഷം) അർദ്ധദേവന്മാരുടെ രാജാവ്, ഇന്ദ്രൻ, സമ്പത്തിന്റെ ദേവൻ, കുബേർ, വരുണൻ, ജലദേവൻ, എൺപത്തെണ്ണായിരം ദർശകർ, ഒമ്പത് നാഥന്മാർ, എൺപത്തിനാല് സിദ്ധന്മാർ, എല്ലാവരെയും വിളിച്ചു. ഒരു സമ്മേളനം മുഴുവനും നടന്നു. ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു, ആരോ ഉറക്കത്തിൽ പ റുപിറുക്കുന്നതുപോലെയാണ് ഗരുഡൻ പറയുന്നത്. അവൻ എല്ലാ നുണകളും പ

റയുന്നു. അവൻ പറയുന്നു -നിങ്ങൾ - ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ - ജനനത്തിലും മരണത്തിലും ഉണ്ട്. പ്രകൃതിയുടെ സ്രഷ്ടാവ് നങ്ങളല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവമുണ്ട്. അതിനാൽ, ഗരുഡന്റെ മനസ്സിൽ ഏതുതരം ചിന്തകൾ വരുന്നുവെന്ന് ചർച്ച ചെയ്യാന ാണ് ഞാൻ ഈ അസംബ്ലി വിളിച്ചത് ?

എല്ലാ ഋഷിമാരും ദർശകരും (ആരാധകരും) ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ശിവനും ലോകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവങ്ങളാണെന്ന് അവരുടെ അനുഭവം വിവരിക്കുന്നുവെന്ന് ബ്രഹ്മാജി പറയുകയായിരുന്നു. അവർ തന്നെ (നിർഗുണൻ) രൂപ രഹിതവും (സഗുണും) രൂപത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നതിലൂടെയും ഒരു ദൈവിക പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു. അവർ ഒരിക്കലും മരിക്കുന്നില്ല.

വിഷ്ണുവിന്റെ പ്രസ്താവന

പക്ഷിരാജ് യേ ക്യാ മൻ മേ ആയി । പാപ് ലഗേ ബനാ ആലോചക് ഭായി ।।
ഹംസെ ഔർ കൗൻ ബദേര ദാത്ത । ഹംഹേ കർത്ത ഔർ ചൗതി മാതാ ।।
തുമ്രി മതി അഗ്യാൻ ഹർലീനി । ഹം ഹേ പൂർണ കർത്താർ തീനീ ।।

വിവർത്തനം:- വിഷ്ണു പറഞ്ഞു, പക്ഷിരാജാവേ, ഗരുഡേ, ഞങ്ങൾ ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന തെറ്റായ ചിന്ത എങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വന്നു? നിങ്ങൾ വിമർശനത്തിന് വിധേയരായി. ഞങ്ങളെക്കാൾ വലിയ ദൈവം ആരാണ്? ഞങ്ങൾ മൂന്നും നാലാമതായ അമ്മേയും, ഈ ലോകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാക്കൾ മാത്രമാണ്. അജ്ഞത നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ കീഴടക്കി. നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളോട് പ്രകൃതിയുടെ സ്രഷ്ടാവാകാൻ പറയുന്നു. ഞങ്ങൾ മൂന്ന് പേരാണ് സമ്പൂർണ ദൈവം. ഞങ്ങൾ പ്ര കൃതിയുടെ സ്രഷ്ടാക്കളാണ്.

മഹാദേവന്റെ പ്രസ്താവന

കഹ് മഹാദേവ പക്ഷി ഹൈ ഭോലാ । ഹൃദയ് ഗ്യാൻ ഇൻ നഹിം തോല ।।
ബ്രഹ്മ ബാനവേ വിഷ്ണു പാലേ । ഹം സബ്ക കാ കർതേ കാലേ ।।
ഔർ ബതാ ഗരുഡ് അഗ്യാനി । ഋഷി ബതാവേ തും നഹിം മാനി ।।
ചലോ മാതാ സേ പൂച്ചേ ബാത । നിർണ്ണയ് കരോ കൌൻ ഹൈ വിധാതാ ।।
സബ്നേ കഹാ സഹീ ഹേ ബാനി । നിർണ്ണയ് കരേഗി മാതാ റാണി ।।
സബ് ഉഠ് ഗയേ മാതാ പാസാ । ആപൻ സമസ്യ കരി പ്രകാശാ ।।

പരിഭാഷ: - മഹാദേവൻ അതായത് ശിവ് ജി പറഞ്ഞു, ഈ പക്ഷി നിരപരാധിയാണ്. അവൻ തന്റെ അറിവ് വിശകലനം ചെയ്യാതെയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ബ്രഹ്മാവ് ഒരു ജീവിയെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു. വിഷ്ണു പോഷിപ്പിക്കുകയും ഞാൻ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അജ്ഞാനി ഗരുഡ് നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് പറയൂ, സർവ്വശക്തനായ മറ്റൊരു ദൈവം ആരാണെന്ന്? അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന സഭയിൽ ശ്രീ ശിവ് ജി പ റഞ്ഞു, സമ്പൂർണ ദൈവം ആരാണെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പറയുവാൻ നമുക്ക് ദുർഗ്ഗ മാതാവിനോട് ആവശ്യപ്പെടാം. എല്ലാവരും ശിവജിയുടെ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിച്ചു. അവരെല്ലാം പറഞ്ഞു, നീ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്, അമ്മ ദേവി വിധിക്കും. അസംബ്ലിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം എഴുന്നേറ്റ് മാതാവിന്റെ അടുത്ത് ചെന്ന് തങ്ങളുടെ പ്രശ്നം പറഞ്ഞു.

അമ്മ(ദുർഗ്ഗ)യുടെ പ്രസ്താവന

കഹാ മാതാ ഗരുഡ് ബഠാവോ । ഔർ കർത്ത ഹൈ കൗൻ സംഝാവോ ।।

വിവർത്തനം: - മാതാവ് ഗരുഡനോട് ചോദിച്ചു - ഇവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ലോകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവ് ആരാണെന്ന് നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് പറയൂ?

ഗരുഡന്റെ പ്രസ്താവന

മാത് തും ജാനത് ഹോ സാരി । സച്ച് ബതാ കഹേ ന്യായാകാരി ।।
സഭാ മേ ജൂതി ബാത് ബനാവേ । വക വംശ സമമൂല ജാവേ ।।
മൈം സുന ഔർ ആൻഖോൻ ദേഖാ । കർത്ത അവിഗത് ആഗ് വിശേഷ ।।

ജഹാം സേ ജൻമ് ഹുവാ തുംഹാര । സബ്ക സർജൻഹാര ।।
വേദ് ജക നിറ്റ് ഗൺഗാവേൻ । കേവൽ വഹി ഏക് അമർ ബതാവേ ।।
മർഹൈം ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു നരേശാ । മർ ഹൈം സബ് ശങ്കർ ശേഷ।।
അമർപുരുഷ് സത് പുർ രേഹ്താ । അപ്നേ മുഖ് സത്യ ഗ്യാൻ വഹ് കെഹ്താ ।।
വേദ് കഹേ വഃ പൃഥ്വിവി പർ ആവേ । ഭൂലേ ജീവൻ കോ ഗ്യാൻ ബത്ലാവേ ।।
ക്യാ യേ ജൂതേ ശാസ്ത്ര സാരേ । തും വ്യർഥ് ബാൻ ബൈതേ സിർജൻഹാരേ ।।
മാൻ ബഡായി ഛോഡോ ഭായ് । താകി ഭക്തി കരേ അമ്രാപൂർ ജയ് ।।
മാതാ കെഹ സാച്ചി ബതാ । ബതാവോ ദേവി ഹൈ കൌൻ വിധാതാ ।।

വിവർത്തനം: - ഗരുഡൻ പറഞ്ഞു, അമ്മേ നിനക്ക് എല്ലാം അറിയാം. ഒരു ന്യായാധിപൻ സത്യം പറയണം. ഒരു ജഡ്ജി നിയമസഭയിൽ കള്ളം പറഞ്ഞാൽ അവന്റെ/അവളുടെ വംശം നശിച്ചുപോകുമെന്നത് ദൈവത്തിന്റെ നിയമമാണ്. ഗരുഡൻ തുടർന്നു പറഞ്ഞു - അമ്മേ, അങ്ങയെ സൃഷ്ടിച്ച പരമാത്മാവ് എല്ലാവരുടെയും സ്രഷ്ടാവാണ്. ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുകയും തത്വദർശിയിൽ നിന്ന് കേൾക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ സ്രഷ്ടാവ് ദൈവികവും (അവിഗത) അവ്യക്തവും പ്രത്യേകവുമാണ്. അദ്ദേഹം വ്യതൃസ്തനാണ്.വേദങ്ങളിൽ അവന്റെ മഹത്വം ഏറ്റവും പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു, വേദങ്ങളിൽ അനശ്വരനായി അവനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ശിവനും മരിക്കും.ഭക്തിയുടെ യഥാർത്ഥ പാതയിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ച സദ്ഗുണമുള്ള ഉപാസകരാക്കുന്നു. അജ്ഞതയിലേക്ക്, സത്യമാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അവബോധം, വേദങ്ങളിൽ പ്രകടമാണ്, ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം വ്യാജമാണോ ?

അഹങ്കാരവും ശ്രേഷ്ഠതയും ഉപേക്ഷിച്ച്, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ ക്ഷേമം നേടുക. ആ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുക. അമ്മയെ നോക്കി ഗരുഡൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു, അമ്മേ സത്യം പറയൂ. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവ് ആരാണ് ?

അമ്മ (ദുർഗ്ഗ)യുടെ പ്രസ്താവന

മാതാ കഃ സുനോ രേ പൂതാ । തും ജോഗി തീനോ അവധൂത ।।
ഭക്തി കരി നാ മാലിക് പായ് । അപ്നേ കോ തും അമർ ബതായേ ।।
വെഹ് കർതാ ഹൈ സബ്സേ ന്യാര । ഹം തും സബ്ക സിർജൻഹര ।।
ഗരുഡ് കഹത് ഹേ സച്ചി ബാനി । ഐസേ ബച്ചൻ കഹാ മാതാ റാണി ।।
സബ് ഉഠ് ഗയേ അപ്നേ ആസ്ഥാന । സാച്ച് ബച്ചൻ കാഹു നഹിം മന ।।

പരിഭാഷ:- മാതാവ് ദുർഗ്ഗാദേവി ബ്രഹ്മാവിനോടും വിഷ്ണു വിനോടും ശിവനേടും പറഞ്ഞു, മക്കളേ കേൾക്കൂ നിങ്ങൾ മൂന്നുപേരും സ്വയം ആരാധിക്കുന്നവരാണ്. നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥ ഭക്തി ചെയ്തിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ നിങ്ങൾ സ്വയം അനശ്വരനായി വിചാരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ സ്രഷ്ടാവ്. എല്ലാവരിൽ നിന്നും വ്യതൃസ്തമാണ്, അദ്ദേഹം മാത്രമാണ് നിങ്ങളെയും ഞങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെയും സൃഷ്ടിച്ചത്, അമ്മ ഇത് പറഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാ സഭാംഗങ്ങളും ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ശിവനും എഴുന്നേറ്റ് അവരവരുടെ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് പോയി, പക്ഷേ അമ്മയുടെ പ്രസ്താവനകൾ അവർ പരിഗണിച്ചില്ല. സത്യം കേട്ടിട്ടും.

ഗരുഡന്റെ പ്രസ്താവന

ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു മോഹേ ബുലായ । മഹാദേവ് ഭി വഹൻ ബൈത്ത് പായ ।।
തീനോ കഹേ കോയീ ദോ പ്രമാണ । തബ് ഹം തോഹേ സച്ചാ ജന ।।
മേം കഹാ ഗുംഗ ഗുഡ് ഖാവേ । ദുജേ കോ സ്വാദ് ക്യാ ബത്ലാവേ ।।
മേം ജാത് ഹുൻ സത്ഗുരു പാസാ । ല പ്രമാണ് കരു ഭ്രമം വിനാശ ।।
ത്രിദേവ് കഹേം ലോ പരീക്ഷാ ഹമാരി । പൂർണ കരേൻ തേരി ആശാ സാരി ।।
ഹംഹി മാരേം ഹംഹി ബചാവേൻ । ഹം രഹത് സദാ നിർദാവൈൻ ।।
ഗരുഡ് കഹാ ഹം കരേം പരീക്ഷാ । തും പൂർണ തോ ലൂൺതുംഹാരി ദീക്ഷ ।।
ഉദ വഹൻ സേ ഗുരു പാസേ ആയ । സബ് വൃത്താന്ത് കഃ സുനയ ।।

പരിഭാഷ: - ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവൻ എന്നിവർ ഗരുഡ്ജിയെ ശ്രീ വിഷ്ണു ലോകത്തിലേക്ക് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, ഓ ഗരുഡ് ഞങ്ങൾക്ക് മുകളിൽ ഏതോ സർവ്വശക്തൻ ഉണ്ടന്നെതിന് ചില തെളിവുകൾ തരൂ. കുറച്ച് അനുഭവം ഞങ്ങളോട് പ

റയൂ. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പ്രസ്താവന പരിഗണിക്കും. സത്യമായിരിക്കാൻ. ഗരുഡ് ജി പറഞ്ഞു, ശർക്കര കഴിച്ചതിന് ശേഷം ഒരു ഊമയായ ഒരാൾക്ക് അതിന്റെ രുചി മറ്റാർക്കും വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അവനു മാത്രമേ അതിന്റെ സന്തോഷം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയൂ. അവൻ ആഹ്ലാദഭരിതനായി കാണപ്പെടുന്നു. അതുപോലെ, എനിക്ക് എന്റെ അനുഭവം നിങ്ങളുമായി പങ്കിടാൻ കഴിയില്ല. യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ് ഞാൻ കേട്ടു. എന്റെ സദ്ഗുരുവിൽ നിന്ന്, ഞാൻ പൂർണ്ണമായ ദൈവത്തെ എന്റെ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടു. സദ്ഗുരുവിന് മാത്രമേ നിങ്ങളെ ദൈവത്തെ ദർശിപ്പിക്കാൻ കഴിയൂ. ഞാൻ എന്റെ സദ്ഗുരുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകും. നിങ്ങളുടെ സംശയം തീർക്കാൻ നിങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ ചില തെളിവുകൾ ഞാൻ കൊണ്ടുവരും. മൂന്ന് ദൈവങ്ങൾ പറഞ്ഞു, ഞങ്ങളുടെ പരീക്ഷണം നടത്തുക. നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും ഞങ്ങൾ നിറവേറ്റും. ഇത് ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത് ഞങ്ങളാണ്. എല്ലാവരേയും നിലനിർത്തുന്നത് ഞങ്ങളാണ്. ഞങ്ങളാണ് കൊല്ലുന്നത്. ഞങ്ങൾ മരണത്തിൽ നിന്ന് മാത്രമേ രക്ഷിക്കൂ. ഞങ്ങൾ മൂന്ന് പേർ പൂർണ്ണമായും സ്വതന്ത്രരാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയും. ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യും ഗരുഡ് ജി പറഞ്ഞു, ഞാൻ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കും, നിങ്ങൾ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവമാണെന്ന് തെളിയിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശിഷ്യനാകും. ഗരുഡ് അവിടെ നിന്ന് പ റന്ന് സദ്ഗുരു കബീർ ജിയുടെ അടുത്തെത്തി. ജോഗ്ജിത്ത് എന്ന പേരിലാണ് കബീർ ജി അക്കാലത്ത് അവതരിച്ചത്. അദ്ദേഹം ജോഗ്ജിത് ജിയോട് (കബീർ ജി) മുഴുവൻ വിവരണവും പറഞ്ഞു.

സത്ഗുരുവിന്റെ (കബീർ) പ്രസ്താവന

ഗരുഡ് സുനോ ബാംഗ് ദേശ് കോ ജാവോ ।
ബാലക് മാരേഗാ കഹോ ഉസേ ബച്ചാവോ ।।
ദിൻ ദിൻ കി ആയു ശേഷ । കരോ ജീവിത് ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു മഹേശ ।।
ഫിർ ഹം പാസ് ആന ഭായ് । ഹം ബാലക് കോ ദേവേൻ ജിവായീ ।।
ബാംഗ് ദേശ് മേ ഗരുഡ് ഗയോ, ബാലക് ലിയ സാത്ത് ।
ത്രിദേവ സേ ആർജ് കരി, ജീവൻ ദേ ബാലക് കരോ സുനാത് ।।

പരിഭാഷ: - കബീർ ജി പറഞ്ഞു, ഓ ഗരുഡ് ബാംഗ രാജ്യത്തേക്ക് (നിലവിൽ ബ ംഗ്ലാദേശ്) പോകൂ, അവിടെ ഒരു ആൺകുട്ടിക്ക് മൂന്ന് ദിവസം കൂടി ജീവിക്കാനുണ്ട്. അവൻ മരിക്കും. ആ കുട്ടിയെ ബ്രഹ്മാവിന്റെയും, വിഷ്ണുവിന്റെയും ,ശിവന്റെയും അടുത്തേക്ക് കൊ ണ്ട് പോകുക. അവരോട് ആവശ്യപ്പെടുക. അവനെ ജീവിപ്പിക്കണം. എന്നിട്ട് ആ കുട്ടിയെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക. ഞാൻ അവനെ പുന രുജ്ജീവിപ്പിക്കും. സദ്ഗുരുവിന്റെ കൽപ്പന പ്രകാരം, ഗരുഡ്ജി ആ ബാലനെ ബാംഗ് നാട്ടിൽ നിന്ന് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, ത്രിദൈവങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവരോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു, ഈ കുട്ടിയുടെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അവനു കൂടുതൽ ആയുസ്സ് നൽകുകയും ചെയ്യുക, അപ്പോൾ നിങ്ങളാണെന്ന് ഞാൻ അംഗീകരിക്കും. സർവ്വശക്തനായ ദൈവം.

ത്രിദേവിന്റെ പ്രസ്താവന

ധർമ്മരാജ് പർ ഹൈ ലേഖ സാരാ । ബസേ ജാനേ സബ് വിചാര ।।
ഗരുഡ് ഔർ ബാലക് സാരേ । ഗയേ ധർമ്മരാജ് ദർബാരേ ।।
ധർമ്മരാജ് സേ ആയു ജാനി ।തീൻ ദിൻ ശേഷ് ബഖാനി ।।
യാകി ആയു ബഡേ നാഹിം । മൃത്യു അതി നിയദേ ആയി ।।
ത്രിദേവ് കഹം ആയേ രാഖോ ലജാ । ഹം ക്യാ മുഖ് ദിഖാവീൻ ധർമ്മരാജ ।।
ധർമ്മ കഹ് ആപൻ ആയു ദേ ഭായി । ബാലക് കി ആയു ബാദ് ജയി ।।
ചാലേ തീനോ നഹിം ധാർ ബസായി । ബനേ ബൈത്തേ ദി സമ്രാത് റായി ।।
സുൺഗരുഡ് യേ സത്യ ഹൈ ഭായ് ।ആയീ മൃത്യു ന താലി ജയീ ।।

പരിഭാഷ: - എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ജനനമരണങ്ങളുടെ കണക്ക് ധർമ്മരാജിന്റെ പക്കലുണ്ടെന്ന് മൂന്ന് ദേവന്മാർ പറഞ്ഞു. നമുക്ക് അവനോട് സംസാരിക്കാം. ഗരുഡനും ബ ാലനും മൂന്ന് ദേവന്മാരും ധർമ്മരാജിന്റെ (കാലബ്രഹ്മിന്റെ ന്യായാധിപൻ) ഓഫീസിൽ

പോയി ബാലന്റെ ജീവൻ എത്രമാത്രം അവശേഷിക്കുന്നുവെന്ന് അന്വേഷിച്ചു. അവന്റെ ആയുസ്സിന്റെ മൂന്ന് ദിവസങ്ങൾ അവശേഷിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ കണ്ടെത്തി. കുട്ടി ഉടൻ മരിക്കാൻ പോകുകയാണെന്ന് ധർമ്മരാജ് പറഞ്ഞു. അവന്റെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. ത്രിദേവന്മാരും ധർമ്മരാജിനോട് പറഞ്ഞു, അല്ലയോ ധർമ്മരാജാ ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ അന്തസ്സെങ്കിലും കാത്തു സൂക്ഷിക്കുക. ഈ ആൺകുട്ടിയുടെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കുക. ഈ ലോകത്ത് ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ ബഹുമാനം നേടും? ധർമ്മരാജ് പറഞ്ഞു, നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവൻ നൽകിയാൽ, അവൻ ജീവിക്കും, ആ കുട്ടിയുടെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിക്കും. ഈ പ്രസ്താവനകൾ കേട്ട്, തങ്ങൾ ജനിക്കാത്തവരും സർവ്വശക്തരും ആണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന മൂന്ന് ദേവന്മാരും എഴുന്നേറ്റു പോയി എന്ന് ഗരുഡൻ പറഞ്ഞു. അല്ലയോ ഗരുഡ് മരിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ഒരാളുടെ മരണം തടയാൻ കഴിയില്ല എന്നത് സത്യമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞ് മൂവരും പോയി.

ഗരുഡന്റെ പ്രസ്താവന

സമ്രാത് മേ ഗൺഐസ ബതയാ । ആയു ബദാവേ ഔർ അമർ കർവയ ।।
അബ് മെയിം ജാഉം സമ്രാത് പാസ । ബാലക് ബച്നേ കി പൂരി ആശാ ।।
ഗയാ ഗരുഡ് കബീർ കി ശർണ । ദയാ കരോ ഹോ സാഹിബ് ജർണ (വിശ്വാസം) ।।

പരിഭാഷ:- ഗരുഡൻ പറഞ്ഞു, സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന് ഈ ശക്തി ഉണ്ടെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു, അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിക്കുന്നവന്റെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ജനനമരണങ്ങളെ എന്നെന്നേക്കുമായി അവസാനിപ്പിക്കുകയും ഒരുവനെ അനശ്വരനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകും. എനിക്ക് പൂർണ്ണ പ്രതീക്ഷയുണ്ട്. ഈ കുട്ടിയുടെ മരണം ഒഴിവാക്കണം. ഇതുപറഞ്ഞ് ഗരുഡൻ കുട്ടിയെ വീട്ടിൽ ഉപേക്ഷിച്ച് പരമാത്മാവായ കബീറിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു - ദൈവമേ നിങ്ങളുടെ കഴിവ് ആളുകൾക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കുട്ടിയെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ച് കൃപ കാണിക്കുക.

കബീർ സാഹിബിന്റെ പ്രസ്താവന

സുനോ ഗരുഡ് ഏക് അമർ ബാനി । യേ അമൃത് ലെ ബാലക് പിലാനി ।।
ജീവേ ബാലക് ഉമർ ബാദ് ജാവേ । ജഗ് ബിച്രെ ബാലക് നിർദാവേ ।।
ബാലക് ലാന മേരേ പാസാ । നാം ദാൻ കർ കാൽ വിനാശ ।।
ജൈസ കഹാ ഗരുഡ് നേ കീൻഹ । ബാലക് കും ജാ അമൃത് ദീന ।।
ലെ ബാലക് തുരന്ത് മെം ആയേ । സദ്ഗുരു സേ ദീക്ഷ പായേ ।।
ആശിർവാദ് ദിയ സദ്ഗുരു സ്വാമി । ദയാ കരി പ്രഭു അന്ത്യാമി ।।
ബദ്ല ധർമ്മരാജ് കാ ലേഖ । ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു ശിവ ആങ്കോം ദേഖ ।।
ഗയേ ഫിർ ധർമ്മരാജ് ദർബാര । ലേഖ ഫിർ ദിഖാഉ തുംഹാര ।।
ധർമ്മരാജ് ജബ് ഖതാ ഖോല । അച്രാജ് ദേഖ് മുഖ് സേ ബോലാ ।।
പരമേശ്വർ കാ യേ ഖേൽ നിരാല । ഉസ്കാ ക്യാ കാരത് ഹായ് കാലാ ।।
വോ സമ്രാത് രാഖൻ ഹര । ബനേ ലെഖ് ബദൽ ദിയാ സാരാ ।।
സൌ വർഷ് യേ ബാലക് ജീവേ । ഭക്തി ഗ്യാൻ സുധാ രാസ് പീവേ ।।
യേ ഭി ലേഖ് ഇസി കേ മാഹിം । ആങ്കോം ദേഖോ ജൂതി നാഹിം ।।
ദേഖ ലേഖ തീനോ ദേവാ । ആചാരജ് ഹുയാ കഹും ക്യാ ഭേവ ।।
ബോലേ ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു മഹേശ । പരം പുരുഷ് ഹൈ കോയീ വിശേഷ ।।
ജോ ചാഹേ വാ മാലിക് കർസി । വാകി ശരൺഫിർ കൈസെ മാർസി ।।
പക്ഷിരാജ് തും സാച്ചേ പായേ । നാഹക് ഹം മഗജ് പച്ചയേ ।।
കരോ തും ജോ മൻ മാൻ തേരാ । തുമഹാര ഗരുഡ് ഭാഗ് ബദേര ।।
പൂർണ ബ്രഹ്മ അവിനാശി ദാത്താ । സച്ച് മേം ഹൈ കോയി ഔർ വിധാതാ ।।
ഇത്നാ കേ ഗയേ അപ്നേ ധാമ । ഗരുഡ് ഔർ ബാലക് കരി പ്രണാമ ।।
ഭക്തി കരി ബാലക് ചിത് ലായി । ഗരുഡ് അരു ബാലക് ഭയേ ഗുരു ഭായി ।।
ധർമ്മദാസ് യേ ഗരുഡ് കോ ബോധ । ഏക്-ഏക് വചനം കഹാ പ്രധാന സോധാ ।।

പരിഭാഷ:- പരമദൈവമായ കബീർ ഗരുഡന് തന്റെ പാത്രത്തിൽ നിന്ന് കുറച്ച് വെള്ളം നൽകി, ഇത് അമൃത് വെള്ളമാണ്. ഇത് ആൺകുട്ടിക്ക് കൊടുക്കുക. ഇത് കുടിക്കുമ്പോൾ അവന് ദീക്ഷ എടുക്കാൻ തോന്നും. കാലന്റെ സമ്മർദ്ദം അപ്ര

തൃക്ഷമാകും. എന്നിട്ട് അവനെ കൊു വരിക. ആ കുട്ടി എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അവനെ എന്നിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ എടുപ്പിക്കുക. അവന്റെ വരാനിരിക്കുന്ന (കാൽ) മരണം ഇല്ലാതാക്കപ്പെടും. ഗരുഡ് സദ്ഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ചു. ബാലന് അമൃത് കൊടുത്തു. അതോടെ ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കാനുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹം അവനിൽ ഉടലെടുത്തു. ഗരുഡ് കുട്ടിയെ സദ്ഗുരുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്ന് ദീക്ഷ നൽകി. ദൈവം തന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ കുട്ടിയുടെ മേൽ കൃപ ചൊരിഞ്ഞു. ആ നിമിഷം തന്നെ ധർമ്മരാജിന്റെ അക്കൗിലെ എഴുത്ത് മാറി. ധർമ്മരാജന്റെ കോടതിയിൽ പോയി ത്രിദൈവങ്ങൾ തന്നെ ഇത് കണ്ടു . ധർമ്മരാജ് അത് വായിക്കുകയും കാണിച്ചുതരികയും ചെയ്തു, അതിൽ ഈ മനുഷ്യൻ നൂറു വർഷം ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നും അവനും ഭക്തി ചെയ്യുമെന്നും എഴുതിയിരുന്നു. സമ്പൂർണ ദൈവത്താൽ അവന്റെ പ്രായം വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ധർമ്മരാജ് അത് വായിച്ചു, ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ശിവനും അവരുടെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് അത് കണ്ടു. ഇത് കണ്ടപ്പോൾ, ഇത് എങ്ങനെ സംഭവിച്ചുവെന്ന് അവർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അത് കണ്ട് ധർമ്മരാജ് പോലും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, ഇത് പരമാത്മാവിന്റെ ദൈവിക പ്രവൃത്തിയാണ്, ദൈവം കാലന് എന്ത് ചെയ്യാം, അതായത്. കാല ബ്രഹ്മ് അവനോട് ചെയ്യുമോ? കാലബ്രഹ്മ് നിർണ്ണയിക്കുന്ന മരണ സമയം പരമേശ്വരന്റെ ആജ്ഞയാൽ അവസാനിക്കുന്നു. ആ മറ്റേ സർവ്വ ശക്തനായ ദൈവം ജീവന്റെ രക്ഷകനാണ്. എന്റെ പുസ്തകത്തിലെ പഴയ രചനകളെല്ലാം അദ്ദേഹം മാറ്റിമറിച്ചു. ഈ കുട്ടി ഇപ്പോൾ നൂറു വർഷത്തോളം ജീവിച്ചിരിക്കും, അവനും ഭക്തി ചെയ്യും. ഇതിലും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ കള്ളം പറയുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്കത് കാണാൻ കഴിയും. അവരുടെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കണ്ടപ്പോൾ, ബ്രഹ്മാജി, വിഷ്ണുജി, ശിവ് ജി എന്നിവർ പറഞ്ഞു, ഇത് അതിശയകരമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ മറ്റൊരു പരമദൈവമുണ്ട്. അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യാൻ കഴിയും. അവന്റെ സങ്കേതത്തിൽ പോയ ഒരാൾ എങ്ങനെ മരിക്കും? പക്ഷികളുടെ രാജാവേ, ഗരുഡ് നിങ്ങളുടെ പ്രസ്താവന ശരിയാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് വ്യർത്ഥമായി തർക്കിച്ചു. നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതെന്തും ചെയ്യാം. ഹേ ഗരുഡ് നിങ്ങൾ വളരെ ഭാഗ്യവാനാണ്. ഇതും പറഞ്ഞ് മൂവരും അവരവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് പോയി. ഗരുഡനും ബാലനും അവരെയും ധർമ്മ രാജിനെയും വണങ്ങി. അങ്ങനെ ആ ബാലനും ഗരുഡനും ഗുരു സഹോദരന്മാരായിത്തീർന്നുവെന്ന് കബീർ ജി ധർമ്മദാസ് ജിയോട് പറഞ്ഞു. ഹേ ധർമ്മദാസ് ഗരുഡൻ അഭയം പ്രാപിച്ചതിന്റെ കഥയാണിത്, അതായത് ഗരുഡ് ബോധ് ശ്രീ ഹനുമാൻ ജിയുടെ ഗുരു ആരായിരുന്നു? കബീർ സാഗറിൽ, ഹനുമാൻ ബോധ് എന്ന അദ്ധ്യായത്തിന്റെ സംഗ്രഹം വായിക്കുക: -

ഹനുമാൻ ബോധ് എന്ന അധ്യായത്തിന്റെ സംഗ്രഹം

കബീർ സാഗറിൽ, പേജ് 113-ൽ പന്ത്രാം അദ്ധ്യായം ഹനുമാൻ ബോധ്.

കബീർ സാഗറിന്റെ ഈ അധ്യായത്തിൽ, വായു-ഭഗവാന്റെ പുത്രനായ ഹനുമാൻ ജിയും അഭയം പ്രാപിച്ചതിന്റെ ഒരു വിവരണം ഉണ്ട്. ധർമ്മദാസ് ജി ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു - ഓ പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ബന്ദി ഛോട് ജി വായു പുത്രനായ ഹനുമാൻ ജിയെ നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടുണ്ടോ ?

ഉത്തരം (പരമേശ്വരനായ കബീർ ജിയുടെ): - അതെ.

ചോദ്യം (ധർമ്മദാസ് ജിയുടെ): - ഓ പ്രഭു നിങ്ങളുടെ അറിവും അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചോ? എന്നെപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തിനും വിഷ്ണുജി എന്ന ശ്രീരാമനിൽ ഉറച്ച വിശ്വാസമുായിരുന്നു. അവനെ നിങ്ങളുടെ അഭയസ്ഥാനത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നത് സൂര്യനെ പടിഞ്ഞാറ് നിന്ന് ഉദിപ്പിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്.

ഉത്തരം (പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയുടെ): - വായു- ഭഗവാന്റെന്റെ പുത്രനായ ഹനുമാൻ ജിയെ ധർമ്മദാസിലേക്ക് അഭയം പ്രാപിച്ചതിന്റെ വിവരണം പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി വിവരിച്ചു. (സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിയുടെ സത്സംഗത്തിൽ നിന്ന്) പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജി എങ്ങനെയാണ് ഹനുമാൻജി അഭയം പ്രാപിച്ചതെന്നും വിവർത്തകൻ (ധരാംപാൽ ദാസ്) രാമായണംനിർവഹിച്ചുവെന്നും ഒരു ഹ്രസ്വ വിവരണം വായിക്കുക: -

പവിത്ര ഗ്രന്ഥമായ രാമായണത്തിൽ ബാലി എന്നൊരു രാജാവ് ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഒരു സംഭവമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ സുഗ്രീവൻ ആയിരുന്നു. ചില കാരണങ്ങളാൽ, ബാലി തന്റെ സഹോദരനായ സുഗ്രീവനെ തന്റെ രാജ്യത്ത് നിന്ന് പുറത്താക്കുകയും സുഗ്രീവന്റെ ഭാര്യയെ ഭാര്യയായി തന്റെ തടവിൽ പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നിരാശനായി സുഗ്രീവൻ ദൂരദേശത്ത് അലഞ്ഞു തിരിയുകയായിരുന്നു. ഹനുമാൻ ജി ഒരു പർവതത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് റാം-റാം ജപിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഇരുവരും സുഹൃത്തുക്കളായി. ഹനുമാൻ ജിയുമായി സുഗ്രീവൻ തന്റെ ദുഃഖം പങ്കുവെച്ചു. അഭയാർത്ഥി സുഗ്രീവിനെ സഹായിക്കുമെന്ന് ഹനുമാൻ ജി വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ബാലിക്ക് അതിമാനുഷികമായ ഒരു ശക്തിയുണ്ടെന്ന് സുഗ്രീവൻ ഹനുമാൻ ജിയോട് പറഞ്ഞു, ആരെങ്കിലും അവനോട് യുദ്ധം ചെയ്താൽ, മുന്നിലുള്ള ആ വ്യക്തിയുടെ പകുതി ശക്തി ബാലിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇതറിഞ്ഞ ഹനുമാൻ ജിയും മൗനം പാലിച്ചു. ബാലിയുമായുള്ള യുദ്ധംഎന്ന ആശയം അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചു. അക്കാലത്ത് ദശരഥ രാജാവിന്റെ പുത്രനായ രാമചന്ദ്ര വനവാസത്തിലായിരുന്നു. ഭാര്യ സീത, സഹോദരൻ ലക്ഷ്മണൻ എന്നിവരും കൂടെ കാട്ടിൽ പോയിരുന്നു. ശ്രീലങ്കയിലെ രാജാവായ രാവണന്റെ സഹോദരി സൂർപണഖ ലക്ഷ്മണനെ കാണുകയും അവളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ നേരത്തെ വിവാഹിതനാണെന്ന് ലക്ഷ്മൺ പറഞ്ഞു.

(ലക്ഷ്മണന്റെ ഭാര്യയുടെ പേര് ഊർമ്മിള എന്നായിരുന്നു) തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ശൂർപ്പണഖ ആവർത്തിച്ച് അഭ്യർത്ഥിച്ചപ്പോൾ, ശേഷനാഗന്റെ അവതാരമായ ലക്ഷ്മണൻ കോപാകുലനായി അവളുടെ മൂക്ക് മുറിച്ചു. ശൂർപ്പണഖ തന്റെ സഹോദരനായ രാവണനോട് തന്റെ കഷ്ടതയുടെ കഥ വിവരിച്ചു, മുഴുവൻ വിവരണവും പറഞ്ഞു. പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ, രാമന്റെ ഭാര്യ സീതയെ തട്ടിക്കൊു പോരാൻ രാവണൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തി. ഒരു മുനിയുടെ വേഷം ധരിച്ച്, തന്റെ മാമൻ മാരീചിന്റെ സഹകരണത്തോടെ, രാവണൻ സീതയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.സീതയെ തേടി ശ്രീരാമനും ലക്ഷ്മണനും വനത്തിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുക യായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് അവർ ശ്രീ ഹനുമാനെയും ശ്രീ സുഗ്രീവനെയും കണ്ടു. അവർ പരസ്പരം പരിചയപ്പെടുത്തി. സുഗ്രീവൻ തന്റെ സങ്കടം ശ്രീരാമനോട് പറഞ്ഞു. ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ ഒരു നിബന്ധന വച്ചു - നിങ്ങളുടെ രാജ്യം നിങ്ങൾക്ക് തിരികെ ലഭിച്ചാൽ, സീതയെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനും തിരിച്ചുവരുന്നതിനും നിങ്ങൾ എന്നെ സഹായിക്കണം. കരാർ ഉറപ്പിച്ചു. ശ്രീരാമചന്ദ്രജി ബാലിയെ മരത്തിന്റെ മറവിൽ നിന്ന് വധിക്കുകയും സുഗ്രീവനെ പട്ടാഭിഷേകം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. സുഗ്രീവൻ വാക്ക് പാലിച്ചു.

സീതയെ തേടി നാല് ദിശകളിലേക്കും വാനരന്മാരെ അയച്ചു. ഒരു പക്ഷി ജടായു ശ്രീരാമനോട് പറഞ്ഞു, ലങ്ക രാജാവായ രാവണൻ സീതയെ തട്ടിക്കൊുപോയി, അമ്മയെ അവനിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവൻ എന്റെ ചിറകുകൾ മുറിച്ചുമാറ്റി. സീതയെ തിരികെ കൊ ണ്ടുവരാൻ രാവണനെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ ശ്രീരാമൻ ഹനുമാനെ തന്റെ ദൂതനാക്കി. സീതയെ ശ്രീ ഹനുമാനെ വിശ്വസിക്കാൻ ശ്രീരാമൻ അദ്ദേഹത്തിന് ശ്രീരാമൻ എന്ന് എഴുതിയ മോതിരം നൽകി. എന്നെ കാണാൻ വന്ന ആൾ ശ്രീരാമനാൽ അയച്ചതാണെന്ന് സീതയ്ക്ക് ആ മോതിരം കൊണ്ട് ഹനുമാനെ വിശ്വസിക്കാം. ഹനുമാൻ ശ്രീരാമന്റെ മോതിരം എടുത്ത് ആകാശത്ത് പറന്ന് ശ്രീലങ്കയിലേക്ക് പോയി. രാവണന് നൗ ലഖ ഉദ്യാനമുണ്ടായിരുന്നു. രാക്ഷസനായ രാവണൻ സീതയെ ബന്ദിയാക്കിയിരുന്നു. ഹനുമാൻ ജി അമ്മ സീതയെ മോതിരം നൽകി തന്നെ വിശ്വസിപ്പിച്ചു. രാവണൻ തന്നോട് ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ക്രൂരതകളും സീത ജി ഹനുമാൻ ജിയോട് വെളിപ്പെടുത്തി. സീത ജി തന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് തന്റെ ബ്രേസ്ലെറ്റ് (വിവാഹ വള) ഊരി ഹനുമാൻ ജിക്ക് കൊടുത്തു. അവൾ പറഞ്ഞു, സഹോദരാ ഈ വള ശ്രീരാമനെ കാണിച്ചാൽ, സീതയെ അനേഷിച്ചതിൽ നീ വിജയിച്ചുവെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കും. സീത ഹനുമാന്റെ കൂടെ പോകാൻ വിസമ്മതിച്ചു - ഞാൻ നിന്റെ കൂടെ പോകില്ല. ഹനുമാൻ പഴം കഴിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. സീത പറഞ്ഞു, സഹോദരാ കുറച്ച് പഴങ്ങൾ നിലത്ത് വീണാൽ അത് നിങ്ങൾക്ക് കഴിക്കാം. പക്ഷേ, മരത്തിൽ നിന്ന് പഴം പറിച്ചെടുത്ത് കഴിക്കാൻ എനിക്ക് പോലും അനുവാദമില്ല. ഇതിൽ പ്രകോപിതനായ ഹനുമാൻ ജി ആദ്യം മരം ഒടിച്ചു. പിന്നെ അവൻ പഴുത്ത പഴം

കഴിച്ചു. എന്നിട്ട് ആ മരം കടലിൽ എറിഞ്ഞു. ഈ രീതിയിൽ, ഹനുമാൻ ജി രാവണന്റെ നൗ ലഖ ഉദ്യാനം നശിപ്പിക്കുകയും മരങ്ങൾ സമുദ്രത്തിലേക്ക് എറിയുകയും ചെയ്തു. ലങ്ക രാജാവായ രാവണൻ, ഹനുമാന്റെ വാലിൽ വസ്ത്രങ്ങളും പഞ്ഞിയും കെട്ടി കത്തിച്ചു. ഹനുമാൻ തന്റെ വാലിൽ തീജ്വാല കൊണ്ട് രാവണന്റെ ലങ്കയെ ജ്വലിപ്പിച്ചു.

അതിനുശേഷം, ആകാശത്ത് പറന്നു, ഹനുമാൻ സമുദ്രം കടന്ന് ഒരു കുന്നിൻ മുകളിൽ ഇറങ്ങി. രാവിലെ ആയിരുന്നു. മലമുകളിലെ ജലസംഭരണിയിൽ ശുദ്ധജലം നിറഞ്ഞു. സമീപത്ത് ഫലവൃക്ഷങ്ങളുള്ള ഒരു പൂന്തോട്ടമുായിരുന്നു. ഹനുമാൻ ജിക്ക് വിശന്നു. കുളിച്ചാലോ എന്ന് ആലോചിച്ചു. അയാൾ ആ വള പാറയിൽ സൂക്ഷിച്ചു. കുളിക്കുമ്പോൾ ശ്രീ ഹനുമാന്റെ ഒരു കണ്ണ് ബ്രേസ്ലെറ്റിൽ പതിഞ്ഞു. ഒരു ലങ്കൂർ കുരങ്ങൻ വന്ന് ബ്രേസ്ലെറ്റ് എടുത്ത് കൊണ്ടു പോയി. കുരങ്ങൻ വള കടലിലേക്ക് എറിയുമോ എന്ന് ഹനുമാൻ ജി ആശങ്കാകുലനായി. എന്റെ കഠിനാധ്വാനമെല്ലാം വെറുതെയാകും. ഇപ്പോൾ ലങ്കയിലേക്കുള്ള വഴി പോലും അടഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. വിചിത്രമായ അസ്വസ്ഥതയിൽ ഹനുമാൻ ജി കുരങ്ങിനെ പിന്തുടർന്നു. അവന്റെ കൺമുന്നിൽ, കുരങ്ങൻ ഒരു മുനിയുടെ കുടിലിനു പുറത്ത് സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പാത്രത്തിൽ വള ഇട്ടു, മുന്നോട്ട് ഓടി. ഹനുമാൻ ജി ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം വിട്ടു.

ബ്രേസ്ലെറ്റ് പുറത്തെടുക്കാൻ പാത്രത്തിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ, പാത്രത്തിൽ സമാനമായ നിരവധി വളകൾ ഉള്ളതായി കണ്ടു. ഹനുമാൻ ജി വീണ്ടും കുഴപ്പത്തിലായി. അയാൾ വളകൾ പുറത്തെടുത്ത് പരിശോധിച്ചു; അവ ഒരു വ്യത്യാസവും കണ്ടില്ല. ഏത് ബ്രേസ്ലെറ്റ് നമ്മുടേ? ഞാൻ തെറ്റായ ഒരു ബ്രേസ്ലെറ്റ് എടുത്തേക്കാം, ഇത് സീതയുടെ വളയല്ലെന്ന് ശ്രീരാമൻ പറയും. എന്റെ ശ്രമം നിഷ്ഫലമാകും. ഹനുമാൻ ജിയുടെ വിഷമം കണ്ട് ഒരു സന്യാസി മുന്നിൽ പുഞ്ചിരിക്കുന്നുായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം കുടിലിന് പുറത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. മഹർഷി പറഞ്ഞു, വായു പുത്രാ നീ എന്ത് കഷ്ടത്തിലാണ്? ഹനുമാൻ ജി പറഞ്ഞു, മുനി ലങ്കയിലെ രാജാവായ രാവണൻ ശ്രീ രാമചന്ദ്ര ജിയുടെ ഭാര്യ സീതയെ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. അവൾ എവിടെയാണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടെത്തി. മഹർഷി പറഞ്ഞു, എത്രാമത്തെ രാമചന്ദ്രനെപ്പറ്റിയാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? ഹനുമാൻ ജി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു - ഈ മുനി ഇന്ദ്രിയത്തിലാണോ അതോ കഞ്ചാവിന്റെ ഫലത്തിലാണോ? ഹനുമാൻ ജി ചോദിച്ചു, ഹേ മഹർഷി ധാരാളം രാമന്മാരുണ്ടോ? മഹർഷി പറഞ്ഞു, അതെ, ധാരാളം രാമന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഭാവിയിലും അവർ ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യും. മുനിയുടെ പെരുമാറ്റം ഹനുമാൻ ജിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല, പക്ഷേ മുനിയോട് തർക്കിക്കുന്നത് യോഗ്യമല്ലെന്ന് അറിയാം.. മുനി ചോദിച്ചു, പഴം കഴിക്കൂ. ഞാൻ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കും. ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ. നീ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു; ഒന്ന് വിശ്രമിക്കൂ.ഹനുമാൻ ജി പറഞ്ഞു: മുനി, എന്റെ സമാധാനം എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മ സീത എനിക്ക് ഒരു വള തന്നു. ആ വളയില്ലാതെ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ സീതയെ കണ്ടെത്തിയെന്ന് വിശ്വസിക്കില്ല. ആ വള പാറയിൽ വച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ കുളിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു കുരങ്ങൻ അത് പാത്രത്തിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. ഏതാണ് യഥാർത്ഥ ബ്രേസ്ലെറ്റ് എന്ന് എനിക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല. എല്ലാ വളകളും എനിക്ക് സമാനമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി ഋഷി രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞു, ഓ വായു പുത്രാ പ്രിയേ, നിങ്ങൾക്ക് ഏതെങ്കിലും ഒരു ബ്രേസ്ലെറ്റ് എടുക്കാം; വ്യത്യാസമില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു - ഈ പാത്രത്തിൽ എത്ര വളകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, ദശരഥന്റെ പുത്രനായ ശ്രീരാമനിലേക്കുള്ള വനവാസവും സീതയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകലും ഹനുമാൻ അവളെ തിരയലും നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഹനുമാൻജി പറഞ്ഞു: മുനി, നീ പറയുന്നത് ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു, പക്ഷേ എന്നോട് ഇത് പറയൂ. സീതയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുമ്പോഴെല്ലാം ഹനുമാൻ അവളുടെ സ്ഥാനം കണ്ടെത്തി ഒരു വള കൊണ്ടുവരണമെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു, ഒരു കുരങ്ങ് വള പാത്രത്തിൽ ഇടുന്നു വള പാത്രത്തിൽ വച്ചിട്ട് ഹനുമാൻ എന്താണ് കൊണ്ടുപോകുന്നത്? മുനീന്ദർ ജി പറഞ്ഞു, ഈ പാത്രത്തിൽ പോകുന്ന ഏതൊരു വസ്തുവും ഇരട്ടിച്ച് മാറാൻ കഴിയും ഒരു ബ്രേസ്ലെറ്റ് എടുക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രശ്നവും ഉണ്ടാകില്ല. ഹനുമാൻ ജിക്ക് മറ്റ് വഴികളില്ലായിരുന്നു. പാത്രത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ബ്രേസ്ലെറ്റ് എടുത്ത് അവൻ പറന്നു.

ഹനുമാൻ ജി സീതാജിയുടെ ബ്രേസ്ലെറ്റ് ശ്രീരാമചന്ദ്ര ജിക്ക് നൽകി, സീത മാതാവ്

പറഞ്ഞതെല്ലാം പറഞ്ഞു. ബ്രേസ്ലെറ്റ് കണ്ട് ശ്രീരാമചന്ദ്ര ജി വികാരാധീനനായി. അദ്ദേഹം ഹനുമാൻ ജിയെ ആശ്ലേഷിച്ചു. രാമചന്ദ്ര ജി പറഞ്ഞു, അല്ലയോ വായുപുത്ര, അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹം ഞാൻ എങ്ങനെ തിരികെ നൽകും? നിങ്ങളുടെ ജീവൻ അപകടത്തിലാക്കിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്റെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു ദൗത്യം നിർവഹിച്ചു. ഈ ബ്രേസ്ലെറ്റ് സീതയ്ക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ്. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു മീറ്റിംഗ് വിളിക്കാം. നമുക്ക് കൂടുതൽ ആസൂത്രണം ചെയ്യാം. പ്രോഗ്രാം. കടലിൽ പാലം നിർമിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. മുനീന്ദർ മുനിയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ നൽ-നീ ലിന്റെ കൈകളിൽ ഒരു ശക്തിയുണ്ട് , അവർ തങ്ങളുടെ കൈകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും വസ്തു വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടാൽ അത് മുങ്ങിപ്പോകില്ല. ഏത് വസ്തുക്കളായാലും ഉദാ. അവർ വെച്ചിരുന്ന കല്ലുകൾ, വെങ്കല പാത്രങ്ങൾ മുതലായവ വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്ത്, അഭിമാനം കൊണ്ടും, അവരുടെ പ്രശംസയുടെ ആഗ്രഹം കൊണ്ടും, നൽ-നീൽ അവരുടെ ഗുരു മുനീന്ദർ എന്ന മഹർഷിയുടെ നാമം സ്മരിച്ചില്ല. അതുമൂലം അവരുടെ ആ ശക്തി അവസാനിച്ചു. രാമചന്ദ്ര ജിക്കും ഹനുമാനൊപ്പം അവിടെയുായിരുന്ന എല്ലാ യോദ്ധാക്കൾക്കും അസ്വസ്ഥത തോന്നി. ശ്രീരാമൻ മുട്ടോളം വെള്ളത്തിൽ മൂന്നു ദിവസം തുടർച്ചയായി നിന്നുകൊണ്ട് സമുദ്രത്തോട് വഴിമാറാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു, പക്ഷേ സമുദ്രം കുലുങ്ങിയില്ല. അപ്പോൾ ശ്രീരാമൻ ലക്ഷ്മണനോട് പറഞ്ഞു, എന്റെ അഗ്നി അസ്ത്രം പുറത്തെടുക്കൂ, അടിയുടെ ഭാഷ മാത്രം മനസ്സിലാക്കൻ കഴിയുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് ഉപദേശിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഉടനെ ബ്രാഹ്മണ രൂപം കൈക്കൊണ്ട് സമുദ്രം ശ്രീരാമന്റെ മുന്നിൽ കൂപ്പുകൈകളോടെ പറഞ്ഞു: ഭഗവാനേ ഒരു ലോകം മുഴുവൻ എന്റെ ഉള്ളിൽ കുടികൊള്ളുന്നു. പാപം ചെയ്യരുത്. നിങ്ങളുടെ ജോലിയും പൂർത്തിയാകാൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുക. ആർക്കും ദോഷം സംഭവിക്കരുത്.

നൽ എന്നും നീൽ എന്നും പേരുള്ള രണ്ട് പട്ടാളക്കാർ നിങ്ങളുടെ സൈനൃത്തിലുണ്ട്. അവർക്ക് അവരുടെ ഗുരുജിയുടെ അനുഗ്രഹമുണ്ട്. കല്ലുകൾ പോലും അവരുടെ കൈകളാൽ എന്റെ മേൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കും. നളനോടും നീലിനോടും സമുദ്രത്തിൽ ഒരു കല്ല് ഇട്ടു തങ്ങളുടെ കഴിവ് പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നളനും നീലും തങ്ങളെത്തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തണമെന്ന് ചിന്തിച്ചു, അവരുടെ ഗുരുവിനെ ഓർത്തില്ല. തൽഫലമായി, മുനീന്ദർ ജി അവരുടെ അധികാരം പിൻവലിക്കുകയും കല്ലുകൾ മുങ്ങിപോകുകയും ചെയ്തു. സമുദ്രം അവരുടെ തെറ്റ് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ നളനും നീലും തങ്ങളുടെ ഗുരുജിയെ ഓർത്തു. ഗുരുവിന് തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ശക്തി നൽകാൻ കഴിയുമ്പോൾ എന്റെ ജോലിയും ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് ശ്രീരാമചന്ദ്ര ജിക്കും തോന്നി. വിഷ്ണുജിയുടെ അവതാരമായിരുന്നു ശ്രീ രാമചന്ദ്ര ,കാൽ നിരഞ്ജന്റെ മകനാണ് ശ്രീ വിഷ്ണു.പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജി കാലന്റെ ലോകത്തിലേക്ക് (ലോകം) ആദ്യമായി വന്നപ്പോൾ, ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ ആദ്യം

പരമാത്മാവുമായി വഴക്കിട്ടിരുന്നു; ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ, അവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽക്കൽ വീണു, ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും കുറച്ച് അനുഗ്രഹങ്ങൾ നേടുകയും ചെയ്തു. അതിലൊന്ന്, എന്റെ അംശം വിഷ്ണു ത്രേതായുഗത്തിൽ ദശരഥ രാജാവിന്റെ പുത്രൻ രാമചന്ദ്ര എന്ന പേരിൽ ജനിക്കുമ്പോൾ; അവൻ നാടുകടത്തപ്പെടും. ഭാര്യ സീത കൂടെയുണ്ടാകും. ഒരു അസുരൻ അവളെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ലങ്കാ നഗരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും. അപ്പോൾ രാമചന്ദ്ര സമുദ്രത്തിൽ ഒരു പാലം നിർമ്മിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന് അത് നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയില്ല. താങ്കൾക്ക് ആ പാലം നിർമ്മിക്കാം.അദ്ദേഹം നേടിയ രണ്ടാമത്തെ അനുഗ്രഹം, ദ്വാപരയുഗത്തിൽ വിഷ്ണു മാത്രമേ കൃഷ്ണരൂപത്തിൽ ജനിക്കുകയുള്ളു എന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം, ജഗന്നാഥ നഗരത്തിലെ ഒരു സമുദ്രത്തിന്റെ തീരത്ത് ഒരു ക്ഷേത്രം നിർമ്മിക്കപ്പെടും. സമുദ്രം അതിനെ പണിയാൻ അനുവദിക്കില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ആ ക്ഷേത്രത്തെ സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കാം. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പറഞ്ഞിരുന്നു - ഞാൻ അത് ചെയ്യും. ആ വാഗ്ദത്തം നിറവേറ്റുന്നതിനായി, പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി മുനീന്ദർ മുനിയുടെ രൂപത്തിൽ സേതുബന്ദിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, വഴിയിൽ തന്റെ വടികൊണ്ട് പർവതത്തിന് ചുറ്റും ഒരു വര അടയാളപ്പെടുത്തി. നളനും നീലും തങ്ങളുടെ ഗുരുജിയെ ദൂരെ നിന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പറഞ്ഞു, നമ്മുടെ ഗുരുജി

വന്നിരിക്കുന്നു. ശ്രീ രാമചന്ദ്ര ജി തന്റെ പ്രശ്നം മുനീന്ദർ ജിയോട് പറയുകയും തന്റെ ദൗത്യം പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിന് വിനീ തമായി അനുഗ്രഹം ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. പരമോന്നത ദൈവം പറഞ്ഞു, നാളനും നീലും ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തു, അത് കാരണം അവരുടെ ശക്തി അവസാനിച്ചു. ഞാൻ മലയ്ക്ക് ചുറ്റും ഒരു വര വരച്ചു, ആ വരയ്ക്കുള്ളിലെ കല്ലുകൾ ഞാൻ മരത്തേക്കാൾ ഭാരം കുറഞ്ഞതാക്കി, അവ മുങ്ങുകയില്ല. ഹനുമാൻ ജി രാമഭക്തനായിരുന്നു. അവൻ ആ കല്ലുകളിൽ റാം-റാം എന്ന് എഴുതി, അവ എടുത്തു. അവൻ അവയെ വെള്ളത്തിലിട്ടപ്പോൾ അവ മുങ്ങിയില്ല. നളനും നീലും വാസ്തു ശില്പികളായിരുന്നു, അതായത് പ്രഗത്ഭരായ മേസൺമാർ. അതുകൊണ്ടാണ് നളനും നീലും കല്ലുകൾ കൊത്തി പരസ്പരം ഘടിപ്പിച്ചത്. നേ രത്തെ, ശ്രീരാമന് കല്ലുകൾ പൊങ്ങിക്കിടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, നളനും നീലും പോലും പരാജയപ്പെട്ടു. ഹനുമാൻ പോലും അവിടെ രാംരാം ജപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കല്ലുകൾ പൊങ്ങിക്കിടക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു, പക്ഷേ എല്ലാം വെറുതെയായി. മുന നീന്ദർ ജി (കബീർ ജി) കല്ലുകൾ ഭാരം കുറഞ്ഞതാക്കി. ഇക്കാരണത്താൽ, കല്ലുകൾ കടലിൽ മുങ്ങിയില്ല. ഹനുമാൻ ജി തന്റെ ദൈനംദിന റാം-റാം ജപം ചെയ്യാൻ ഭക്തിയോടെ കല്ലുകളിൽ റാം-റാം എഴുതുകയായിരുന്നു. അവൻ എവിടെ ഇരുന്നാലും അവിടെത്തന്നെ ചെടികളിലും മരങ്ങളിലും റാം-റാം എന്ന് എഴുതുമായിരുന്നു. ഹനുമാൻ ജിക്ക് ദശരഥന്റെ പുത്രൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രജി ആരാണെന്ന് പോലും അറിയില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ അദ്ദേഹം റാം റാം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ന ളനും നീലനും ചേർന്ന് പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പാലം പണിതതായി നാടോടിക്കഥകളിൽ (അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത കഥകൾ) നാം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കല്ലുകളിൽ ഹനുമാൻ രാം എന്ന് എഴുതിയതുകൊണ്ടാണ് കല്ലുകൾ ഒഴുകിപ്പോയതെന്ന് ആരോ പറയാറുണ്ട്. ശ്രീരാമന്റെ കഴിവുകൊണ്ട് കല്ലുകൾ പൊങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു എന്നും നമ്മൾ കേട്ടിരുന്നു. കാരണം, കല്ലുകൾ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് നടന്ന ചർച്ചയും മലയിലെ കല്ലുകൾ താനുണ്ടാക്കിയെന്ന മുനീന്ദർ മഹർഷിയുടെ പ്രസ്താവനയും 20-30 പേരുടെ മുന്നിൽ മാത്രമാണ് നടന്നത്. യുദ്ധിത്തിനെത്തിയവർ ബാക്കിയുള്ള കോടിക്കണക്കിന് ആളുകൾ ഓർഡർ കിട്ടിയപ്പോൾ തന്നെ കല്ലുകൾ കൊണ്ടുവരാൻ തുടങ്ങി. ഹനുമാൻ ജി റാം-റാം എഴുതുന്നത് അവർ കണ്ടു. മറ്റുചിലർ ആ കല്ലുകൾ പെറുക്കി കൊണ്ട വന്നു. പിന്നീട് നളനും നീലും കല്ലുകൾ കൊണ്ട് പാലം പണിയുകയായിരുന്നു. ശ്രീ രാമചന്ദ്ര ജി നളനെയും നീലനെയും പുകഴ്ത്തുകയായിരുന്നു. അവിടെയു ായിരുന്ന മറ്റുള്ളവർ പരസ്പരം പറഞ്ഞു, കല്ലുകളിൽ ഹനുമാൻ റാം-റാം എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ ഫലമായി കല്ലുകൾ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. നളന്റെയും നീ ലിന്റെയും കൈകളിൽ ഒരു അമാനുഷിക ശക്തിയുന്നെ് ചിലർക്ക് തോന്നി, അതുകൊണ്ടാണ് കല്ലുകൾ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്നത്. ഈ രീതിയിൽ, ഈ തെറ്റിദ്ധാരണ, അതായത് കിംവദന്തി പരന്നു. പാലം പണിതതിനു ശേഷം എല്ലാവരും യുദ്ധത്തിൽ മുഴുകി. അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും മരിച്ചു. അവശേഷിച്ചവർ അവരവരുടെ വീടുകളിലേക്ക് പോയി. അവർ തങ്ങളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും ഈ തെറ്റായ വിവരങ്ങൾ പ്ര ചരിപ്പിച്ചു, അത് ഇന്നും അനിഷേധ്യമായി നടക്കുന്നു. ഈ ദാസ് (രാംപാൽ ദാസ്) പറഞ്ഞതാണ് സത്യം. യുദ്ധം നടന്നു.ശ്രീരാമന്റെ സൈന്യത്തിന് നേരെ നാഗ്-ഫാസ് എന്ന ആയുധം പുറത്തിറങ്ങി. അതിന്റെ ഫലമായി ശ്രീരാമൻ, ഹനുമാൻ, ജാംബവൻ, സുഗ്രീവൻ, അംഗദ് എന്നിവരോടൊപ്പം മുഴുവൻ സൈന്യവും സർപ്പങ്ങളാൽ ബ ന്ധിക്കപ്പെട്ടു. സർപ്പങ്ങൾ അവരെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് ശരീരവുമായി കൈകൾ പോലും ബ ന്ധിച്ചു. ഒരു കർഷകൻ കരിമ്പ് കെട്ടുന്നതുപോലെ അവർ നിഷ്ക്രിയരായി. തുടർന്ന് ഗരുഡനെ വിളിച്ചു. ഗരുഡൻ സർപ്പങ്ങളെയെല്ലാം ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞു. ആ മുഴുവൻ സൈന്യവും ശ്രീരാമനും ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് മോചിതരായി.

ലക്ഷ്മണൻ ഒരു അമ്പ്കൊണ്ട് അബോധാവസ്ഥയിലായി (കോമയിൽ പോയി). തുടർന്ന് ഹനുമാൻ ലങ്കയിൽ നിന്ന് ഒരു വൈദ്യനെ കൊണ്ടുവന്നു. ദ്രോണഗിരി പ ർവതത്തിൽ ഒരു സഞ്ജീവ്നി സസ്യമുണ്ടെന്ന് വൈദ്യർ പറഞ്ഞു. രാത്രിയിൽ പ്ര കാശം പോലെ തിളങ്ങുന്നു എന്നതാണ് അതിന്റെ ഐഡന്റിറ്റി. സൂര്യോദയത്തിനു മുമ്പ് ആ സസ്യം കൊണ്ടു വന്നാൽ ലക്ഷ്മണന് ബോധമുണ്ടാകും. വൈകിയാൽ മരണം ഉറപ്പാണ്. ശ്രീറാം ജി ഈ ദൗത്യം ഹനുമാൻ ജിയെ ഏൽപ്പിച്ചു - ബജ്രംഗ്

ബലി നിങ്ങളല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഈ ദൗത്യം നിർവഹിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഉത്തരവ് ലഭിച്ചയുടൻ ഹനുമാൻ ജി ആകാശത്ത് പറന്നു. അസുരന്മാർ അവരുടെ അമാനുഷിക ശക്തിയാൽ ദ്രോണഗിരിയിലെ മറ്റെല്ലാ വ്യാജ സസ്യങ്ങളിലും വെളിച്ചം നിറച്ചു. ആ ഔഷധസസ്യങ്ങൾ എണ്ണത്തിൽ വളരെ കുറവാണെന്ന് വൈദ്യർ പറഞ്ഞിരുന്നു. പ കൽസമയത്ത് അവയെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയില്ല, കാരണം ഇതിന് ചുറ്റും സമാന മായ സസ്യങ്ങൾ വളരുന്നു. ഇത് മനസ്സിലാക്കാൻ ഹനുമാന് അധികം സമയം വേ ണ്ടി വന്നില്ല. ഹനുമാൻ ദ്രോണഗിരി പർവ്വതം തന്നെ പൊക്കി ആകാശത്ത് പറന്നു. ശ്രീരാമനും ലക്ഷ്മണനും ഹനുമാൻ ജിയോട് തങ്ങളുടെ സഹോദരനായ ഭരതന്റെ ശക്തിയെക്കുറിച്ച് ഹനുമാനോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. അവർ പറയാറുമായിരുന്നു - ഭരതൻ ഇന്ന് ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, രാവണനെയും അവന്റെ ഒരു ലക്ഷം പുത്രന്മാരെയും അവന്റെ ഒന്നേകാല് ലക്ഷം പേരക്കുട്ടികളെയും അവൻ ഒറ്റയ്ക്ക് യമലോകത്തിലേക്ക് (മരണദേവന്റെ സ്ഥലം) അയക്കുമായിരുന്നു. ഹനുമാൻ ജിക്ക് തോന്നി - വഴിയിൽ വെച്ച് ഞാൻ ഭരതനെ പരീക്ഷിക്കട്ടെ. രാവണനും രാമനും തമ്മിൽ യുദ്ധം നടക്കുകയാണെന്ന് ഭരതന് അറിയാമായിരുന്നു. ഹനുമാൻ ജി ഒരു പർവതത്തോടൊപ്പം ആകാശത്തിലൂടെ പോകുന്നത് കപ്പോൾ, ഏതോ ഭൂതം പോകുന്നതായി അയാൾക്ക് തോന്നി. അയാൾക്ക് വളരെയധികം നാശമുാക്കാൻ കഴിയും. ഭരതൻ അമ്പ് എയ്തു. ഹേ റാം-ഹേ റാം എന്ന് ആക്രോശിച്ചുകൊണ്ട് അമ്പ് തന്നിൽ പതിച്ചതായി നടിച്ച ഹനുമാൻ ജി നിലത്തുവീണു. അവൻ മലയും നിലത്ത് സൂക്ഷിച്ചു.

റാം എന്ന വാക്ക് കേട്ടപ്പോൾ ഈ വ്യക്തി നമ്മുടെ പക്ഷത്താണെന്ന് ഭരതൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവൻ ഹനുമാൻ ജിയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് ചോദിച്ചു, നീ ആരാണ്? എവിടെ പോകുന്നു? എന്തിനാണ് പർവ്വതം ചുമക്കുന്നത്? എന്റെ പേര് ഭരതൻ, ഞാൻ ശ്രീരാമന്റെയും ലക്ഷ്മണന്റെയും സഹോദരനാണ്. ഹനുമാൻ ജി അവനോട് പ റഞ്ഞു - എന്റെ പേര് ഹനുമാൻ. രാമനും രാവണനും തമ്മിൽ യുദ്ധം നടക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻ ലക്ഷ്മണൻ അസ്ത്രം കൊണ്ട് ബോധരഹിതനായി. ദ്രോണഗിരി പർവതത്തിലെ ഒരു ഔഷധ സസ്യമാണ് ചികിത്സയ്ക്കായി വൈദ്യർ പ റഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എനിക്ക് അത് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതിനാൽ, ഞാൻ പർവ്വതം തന്നെ എടുത്തു. സൂര്യോദയത്തിന് മുമ്പ് എനിക്ക് അവിടെ എത്തണം; അല്ലെങ്കിൽ ലക്ഷ്മണൻ മരിക്കും. നിങ്ങൾ ഒരു പരിഗണനയും കൂടാതെ അമ്പ് എയ്തു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ എങ്ങനെ അവിടെ എത്തും? സൂര്യോദയത്തിനു ശേഷം ലക്ഷ്മണൻ ലോകത്ത് ജീവിച്ചിരിക്കില്ല.

ഭരതൻ അവനോട് അമ്പ് എയ്തതിന്റെ കാരണം പറഞ്ഞു, ഹേ അഞ്ജനയ പുത്രാ, വിഷമിക്കേണ്ട. നീ ദ്രോണഗിരിയെ വഹിച്ചുകൊണ്ട്. അസ്ത്രത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്ത് ഇരിക്കുക. നിന്റെ ഒരു കാൽ മുന്നോട്ടും മറ്റേ കാൽ പിന്നിലുമായി നിൽക്കൂ. ഞാൻ നിങ്ങൾ എത്തുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ അമ്പിലൂടെ നിങ്ങളെ പർവതത്തോടൊപ്പം ലങ്കയിലെത്തിക്കും.

ഹനുമാൻ തന്റെ ശക്തിയിൽ വളരെ അഭിമാനിച്ചിരുന്നു

.നിലത്ത് സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന അമ്പിൽ തന്റെ രണ്ട് കാലുകളും ശരിയായി വെച്ചുകൊണ്ട്, ഹനുമാൻ ജി അതിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പർവ്വതം കൈയിൽ വഹിച്ചു. ഭരതൻ ഹന ുമാനും പർവതത്തോടുംകൂടി നിലത്തുനിന്നും അമ്പ് എടുത്ത് വില്ലിന്റെ ചരടിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് അത് വിടുവാനായി നെഞ്ചോട് ചേർത്തു. ഹനുമാൻ ജി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, ചിന്തിച്ചു - അദ്ദേഹം എന്റെയും ദ്രോണഗിരിയുടെയും ഭാരം അമ്പ് ഉയർത്തിയതുപേ ാലെ ഉയർത്തി. ഹനുമാൻ ജി പറഞ്ഞു: ഹേ ദശരഥപുത്രാ, ഞാൻ നിന്നെ പ രീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ ആരോഗ്യവാനാണ്. ഞാൻ തന്നെ പറന്ന് സമയത്തിന് മുമ്പ് അവിടെ എത്തും. നിന്റെ രണ്ട് സഹോദരന്മാരും നിന്നെ പുകഴ്ത്തുമായിരുന്നു. ഭരതൻ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ മാത്രം മതിയാകുമായിരുന്നു. രാവണന്റെ സൈന്യത്തിന് വേണ്ടി, അവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചില്ല, ഇന്ന് ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുന്നു, യഥാർത്ഥത്തിൽ, നീ ഒരു യോദ്ധാവും വീരനുമാണ്. നിങ്ങൾ എന്റെ അഹങ്കാരത്തെപോലും തകർത്തു. ഇതും പറഞ്ഞ് ഹനുമാൻ ജി ആ അമ്പ് ചാടി പറന്നു. ആ സമയം അമ്പ് ഒട്ടും കുലുങ്ങിയില്ല.

അത് പരിഗണിക്കേണ്ട് ഒരു പോയിന്റാണ്. ആരെങ്കിലും ഭാരം ഉയർത്തുകയാണെങ്കിൽ, ഒന്നുകിൽ ഒരു കൈകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ട് കൈകൊണ്ടോ ഉയർത്തുക. എന്നാൽ ഒരാൾ വടി ഉപയോഗിച്ച് അതേ ഭാരം ഉയർത്താൻ ശ്രമിച്ചാൽ, അത് ഒരിക്കലും ഉയർത്താൻ കഴിയില്ല. ഒരാൾക്ക് ഒരു വടികൊണ്ട് മാത്രമേ എന്തെങ്കിലും ഭാരം ഉയർത്താൻ കഴിയൂ. ഭരതൻ വളരെ ശക്തനായ ഹനുമാൻ ജിയെയും ദ്രോണഗിരിയെയും നിലത്തു നിന്ന് 50 അടി ഉയർത്തി. ത്രേതായുഗത്തിൽ മനുഷ്യർക്ക് 70 അല്ലെങ്കിൽ 80 അടി ഉയരമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതൊരു സാധാരണ കാര്യമല്ല. ഒരാൾ വടികൊണ്ട് ഒരാളെ എടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ, ഒരാൾക്ക് എങ്ങനെ തോന്നും? വൈദ്യർ ലക്ഷ്മണന് സഞ്ജീവ്നി മരുന്ന് നൽകി സുഖപ്പെടുത്തി. യുദ്ധം നടക്കുകയും രാവണൻ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രാവണൻ ശിവനെ ആരാധിച്ചിരുന്നു. പത്ത് പ്രാവശ്യം ശിരഛേദം ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ തല ശിവജിക്ക് സമർപ്പിച്ചു. പത്ത് പ്രാവശ്യം ശിവ്ജി അവന്റെ തല തിരിച്ചുകൊടുത്ത് അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു - പത്ത് തവണ തലവെട്ടിയതിന് ശേഷമേ നീ മരിക്കൂ. രാവണൻ പത്തു തവണ തലയറുത്തു. തുടർന്ന് രാമൻ പൊക്കിളിൽ അമ്പ് എയ്ക്കുകയും നാഭിയിലെ അമൃത് നശിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം വധിച്ചു. പത്ത് പ്രാവശ്യം ശിരഛേദം ചെയ്യപ്പെട്ടു, പത്തിരട്ടി തലകൾ ശരീരത്തോട് ചേർത്തു. രാവണന്റെ പൊക്കിളിൽ അമൃത് ഉണ്ടെന്ന് വിഭീഷണന്റെ വെളിപ്പെടുത്തലിൽ, രാവണന്റെ നാഭിയിൽ അമ്പ് തൊടുക്കാൻ രാമചന്ദ്രൻ പൂർണ്ണമായി ശ്രമിച്ചിരുന്നു, എന്നാൽ അമ്പ് തന്റെ നാഭിയിൽ പതിക്കാതിരിക്കാൻ രാവണൻ പോലും കഠിനമായി ശ്രമിച്ചു. രാമചന്ദ്ര ജി പരമോന്നത ദൈവത്തെ അപേക്ഷിച്ചു - ദയവായി ഈ അസുരനെ കൊന്ന് എന്നെ സഹായിക്കൂ. ഹേ മഹാദേവാ എല്ലാ ദേവന്മാരുടെയും ദൈവമേ ഓ മഹത്തായ ദൈവമേ എന്നെ സഹായിക്കൂ. മകൾ (സീത) വലിയ ദുരിതത്തിലാണ്. നിങ്ങളുടെ മക്കളേ, മുപ്പത്തിമുക്കോടി ദൈവങ്ങൾ, ഈ ഭൂതത്താൽ തന്നെ ജയിലിൽ അടക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു. ആ നിമിഷം തന്നെ, പരമാത്മാവായ കബീർ ജി ഒരു അദൃശ്യ രൂപത്തിൽ തന്റെ കൈകൾ രാമചന്ദ്രന്റെ കൈകളിൽ വെച്ച് രാവണന്റെ നാഭിയിലേക്ക് അമ്പ് എയ്തു. തുടർന്ന് രാവണൻ വധിക്കപ്പെട്ടത്.

.പ്രമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജിയെ നേടിയ ശേഷം, സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി (ഗ്രാമം- ചൂഡാനി, ജില്ല-ജജ്ജർ, സംസ്ഥാനം-ഹരിയാന) പരമദൈവമായ കബീർ ജിയുടെ മഹത്വം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചു:-

കബീർ കേ മേരേ ഹംസ് കോ, ദുഹ്ഖ് ന ദീജേ കോയേ ।
സന്ത് ദുഃഖായ് പ്രധാന ദുഖി, മേരാ ആപ ഭി ദുഃഖി ഹോയേ ।।
പഹുഞ്ചുംഗ ചഹാൻ ഏക് മെയിൻ, ജൻ അപ്നേ കേ ഹെത് ।
തെതിസ് കോടി കി ബന്ദ് ഛുായി, രാവൺമാരാ ഖേത ।।
ജോ മേരേ സന്ത് കോ ദുഃഖി കരേ, വക ഖൌം വംശ് ।
ഹിർനകുശ് ഉദർ വിദാരിയ, മൈം ഹി മാരാ കൻസ് ।।
രാം-കൃഷ്ണ കബീർ കേ ഷാസാദേ, ഭക്തി ഹേത് ഭയേ പ്യാദേ ।।

വിവർത്തനം:- ശ്രീരാമനും ശ്രീകൃഷ്ണനും ഒരേ രാജാവായ കബീ റിന്റെ (ഷഹ്സാദേ) രാജകുമാരൻ കൂടിയായതിനാൽ, ശ്രീരാമചന്ദ്രനെയും ശ്രീകൃഷ്ണനെയും കബീർ ജി സഹായിച്ചിട്ടുന്നെ് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതായത് എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവാണ്. കബീറും രാമകൃഷ്ണനും അതായത് വിഷ്ണുവും പുണ്യമുള്ള ആത്മാക്കളാണ്. അതേ പരമദൈവമായ കബീർ അവരെയും സംരക്ഷിക്കുന്നു. എന്റെ ഭക്തകനെ ദുഃഖിപ്പിക്കരുത് എന്ന് അദ്ദേഹം പൊതുജനങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. എന്റെ ഭക്തന്റെ ദുഃഖത്താൽ ഞാൻ വിഷമിക്കുന്നു. എന്റെ ഭക്തനെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ അവിടെയെത്തും. അതുകൊണ്ടാണ്, ശ്രീരാമചന്ദ്രന് രാവണനെ കൊല്ലാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ, രഹസ്യമായി ഞാൻ രാമന്റെ കൈപിടിച്ച് രാവണന്റെ നാഭിയിൽ ഒരു അമ്പ് എയ്ത് രാവണനെ വധിച്ചത്. രാമന്റെ സൈന്യത്തിന് ഞാൻ ശക്തിയും ധൈര്യവും നൽകി. അതുപോലെ, കൃഷ്ണനെ സഹായിച്ച് ഞാൻ തന്നെ കംസനെ വധിച്ചു. എന്റെ ഭക്തരെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന ആ വ്യക്തിയുടെ വംശത്തെ ഞാൻ നശിപ്പിക്കും.

ലങ്ക രാജ്യം രാവണന്റെ ഇളയ സഹോദരനായ വിഭീഷണന് നൽകി. ശ്രീരാമൻ സീതയുടെ അഗ്നിപരീക്ഷ നടത്തി. രാവണൻ സീതയുമായി ഇണചേരുകയാണെങ്കിൽ,

സീത അഗ്നിയിൽ വെന്തു മരിക്കും. സീത പരിശുദ്ധയും ശുദ്ധയുമാണെങ്കിൽ അവൾക്ക് പൊള്ളലേൽക്കുകയില്ല. സീതയ്ക്ക് തീയിൽ പൊള്ളലേറ്റില്ല. അവിടെയു ണ്ടായിരുന്ന ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ സീതയെ വാഴ്ത്തി. സീത ഒരു സതി (പരിശുദ്ധ സ്ത്രീ) പദവി നേടി. അസോജിലെ (ഹിന്ദു കലണ്ടർ പ്രകാരം സെപ്റ്റംബർ-ഒക്ടോബർ) ശുക്ല പക്ഷത്തിന്റെ പത്താം ദിവസമാണ് രാവണനെ വധിച്ചത്.

രാവണനെ വധിച്ച് 20 ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, 14 വർഷത്തെ വനവാസത്തിന് ശേഷം, പുഷ്പക് വിമാനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ശ്രീരാമനും ലക്ഷ്മണനും സീതയും അയോധ്യാ നഗരത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി അത് കാർത്തിക മാസത്തിലെ അമാവാസിയായിരുന്നു (ഹിന്ദു കലണ്ടർ പ്രകാരം ഒക്ടോബർ-നവംബർ മാസത്തിലെ അമാവാസി). ആ ഇരു അമാവാസി രാത്രിയിൽ, അയോധ്യയിലെ ജനങ്ങൾ അവരുടെ വീടുകൾക്കകത്തും മേൽക്കൂരയിലും പശുവിൻ നെയ്യ് വിളക്കുകൾ കത്തിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീരാമന്റെയും സീതയുടെയും ലക്ഷ്മണന്റെയും വരവ് ആഘോഷിച്ചു. ഭരത് തന്റെ സഹോദരൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രനു രാജ്യം തിരിച്ചുകൊടുത്തു. ഒരു ദിവസം സീത ശ്രീരാമചന്ദ്രനോട് പറഞ്ഞു, യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത യോദ്ധാക്കൾക്ക് എനിക്ക് കുറച്ച് സമ്മാനം ന ൽകണം. സീതാജി തന്റെ കഴുത്തിൽ നിന്ന് പവിത്രമായ മുത്തുകളുടെ ഒരു മാല അഴിച്ച് ഹനുമാന് സമ്മാനമായി നൽകി. അവൾ അവനോട് പറഞ്ഞു, ഹേ ഹനുമാൻ ഈ വിലയേറിയ സമ്മാനം ഞാൻ നിനക്കു നൽകുന്നു. വളരെ സുരക്ഷിതമായി സൂക്ഷിക്കുക. ഹനുമാൻ ജി ആ മാലയുടെ ഒരു മുത്ത് പൊട്ടിച്ചശേഷം അത് തകർത്തു. പിന്നെ മറ്റൊന്ന്; താമസിയാതെ അവൻ മുത്തുകളെല്ലാം തകർത്ത് തറയിൽ ഇട്ടു. ഹനു മാന്റെ ഈ പെരുമാറ്റം സീതയ്ക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. കോപാകുലയായ അവൾ പ റഞ്ഞു: അയ്യോ വിഡ്ഢി നീ എന്ത് ചെയ്തു? ഇത്രയും വിലയേറിയ ഒരു മാല നീ നശിപ്പിച്ചു. നീ ഒരു കുരങ്ങനെപ്പോലെയാണ് പെരുമാറിയത്. എന്റെ കണ്ണിൽ നിന്ന് പോകൂ. ആ സമയത്ത് ശ്രീരാമചന്ദ്ര ജിയും സീതയോടൊപ്പം സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പോലും ഹനുമാന്റെ ഈ പെരുമാറ്റം ശരിയാണെന്ന് കരുതാതെ മൗനം പാലിച്ചു. ഹനുമാൻ ജി പറഞ്ഞു, അമ്മേ, രാമന്റെ പേര് ആലേഖനം ചെയ്യാത്ത ഒരു വസ്തുവും എനിക്ക് പ്രയോജനമില്ല. ഞാൻ മുത്തുകൾ പൊട്ടിച്ച് നോക്കി; അതിൽ രാമന്റെ നാമം ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിനാൽ അത് എനിക്ക് ഉപയോഗമില്ല. സീതാജി പറഞ്ഞു, നിന്റെ ശരീരത്തിൽ രാമന്റെ പേര് എഴുതിയിട്ടുണ്ടോ? പിന്നെ എന്തിനാണ് ഈ ശരീരം നിങ്ങളുടെ കൂടെ സൂക്ഷിക്കുന്നത്. ഇത് കീറി വലിച്ചെറിയൂ. ആ നിമിഷം തന്നെ ഹനുമാൻ ജി തന്റെ നെഞ്ച് പൊളിച്ച് കാണിച്ചു. അതിനുള്ളിൽ റാം-റാം എന്ന് എഴുതിയിരുന്നു. തൽക്ഷണം, ഹനുമാൻ ജി അയോധ്യ ഉപേക്ഷിച്ച് അവിടെ നിന്ന് ദൂരെ എവിടെയോ പോയി.

ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ രാത്രിയിൽ വേഷം മാറി തന്റെ അയോധ്യാ നഗരത്തിൽ തന്റെ ജന തയുടെ ദുഃഖങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും അറിയാൻ രഹസ്യമായി ചുറ്റിനടന്നു. കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, രാംചന്ദ്ര ജി രാജാവ് അയോധ്യയിലെ തെരുവുകളിൽ രാത്രി കറങ്ങുമ്പോൾ, ഒരു വീട്ടിൽ നിന്ന് വലിയ ശബ്ദങ്ങൾ ഉയർന്നു. രാമചന്ദ്ര രാജാവ് അടുത്ത് ചെന്ന് സംഭാഷണം കേട്ടു. ഒരു അലക്കുകാരന്റെ ഭാര്യ വഴക്കിനെ തുടർന്ന് വീടുവിട്ടിറങ്ങി. അവൾ ര ണ്ടുമൂന്നു ദിവസം സഹോദരിയുടെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു, പ പിന്നെ അവൾ മടങ്ങി. അലക്കുകാരൻ അവളെ അടിക്കുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു - എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പോകൂ. നിങ്ങൾ രണ്ട് രാത്രി വീടിന് പുറത്ത് താമസിച്ചു. ഞാൻ നിന്നെ വീട്ടിൽ നിർത്തില്ല. നിങ്ങൾ കളങ്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു - ഞാൻ ദൈവത്താൽ സത്യം ചെയ്യുന്നു. രാമരാജാവിനെക്കൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ ശുദ്ധന ും പരിശുദ്ധനുമാണ്. നീ എന്നെ തല്ലിയപ്പോൾ ദേഷ്യത്തിൽ ഞാൻ ചേച്ചിയുടെ വീട്ടിൽ പോയി. ഞാൻ നിരപരാധിയാണ്. അലക്കുകാരൻ പറഞ്ഞു, വർഷങ്ങളോളം രാവണനോടൊപ്പം താമസിച്ചിരുന്ന തന്റെ കളങ്കപ്പെട്ട ഭാര്യയെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ട ുവന്ന ദശരഥന്റെ മകൻ രാമൻ അല്ല ഞാൻ. അയോധ്യാ നഗരത്തിലെ എല്ലാ സ്ത്രീപ ുരുഷന്മാരും ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. അത്തരമൊരു മനുഷ്യന് എന്ത് ജീവിതമാണ് ഉള്ളത്. ആരുടെ ഭാര്യയാണ് ദൂഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്? അലക്കുകാരന്റെ വായിൽ നിന്ന് ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ രാജാവ് രാമന്റെ ചെവിയിൽ ചൂടുള്ള എണ്ണ പുരട്ടിയതുപോലെ തോന്നി. അടുത്ത ദിവസം, രാമചന്ദ്രജി ഒരു നിയമസഭ വിളിച്ച് ന

ഗരത്തിൽ നടക്കുന്ന ചർച്ചയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു, ഞാൻ സീതയെ കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ഈ ചർച്ച നിർത്തുകയുള്ളൂ. ഉടൻ തന്നെ സീതയെ നിയമസഭയിലേക്ക് വിളിപ്പിക്കുകയും കൊട്ടാരത്തിന് പുറത്ത് പോകാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അവളോട് കാരണവും പറഞ്ഞു. സീത അപേക്ഷിച്ചു, ഭഗവാനെ, നീ എന്റെ അഗ്നിപരീക്ഷയും നടത്തി. രാവണൻ എന്നോട് ഇണചേർന്നിട്ടില്ലെന്ന് ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിൽ നിന്ന് പറയുന്നു. മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ തൽക്ഷണം മരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മുനിയുടെ ശാപം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് കാരണം. മറ്റൊരു സ്ത്രീയുടെ സമ്മതത്തോടെ നിങ്ങൾ സഹകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇത് സംഭവിക്കില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി ഇണചേരാൻ രാവണന് എന്നെ തൊടാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല. ഭഗവാനേ ഞാൻ ഗർഭിണിയാണ്. അത്തരമൊരു അവസ്ഥയിൽ ഞാൻ എവിടെ പോകും? രാവണനെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യർക്ക് ഒരു കുറവുമില്ല. ഉത്തരവിട്ടതിന് ശേഷം രാമചന്ദ്ര ജി നിയമസഭയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയി. പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, ഞാൻ വിമർശനത്തിന് വിധേയനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്റെ വംശം കളങ്കപ്പെടും. തന്റെ കാൽക്കീഴിൽ നിന്ന് ഭൂമി വഴുതിപ്പോകുന്നത് പോലെ സീതയ്ക്ക് തോന്നി. അവൾ ആകാശത്ത് ഇരുട്ട് കണ്ടു. അവൾക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ ഇനി ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ മാത്രം ബാക്കിയുണ്ടെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി.

സീത അയോധ്യ ഉപേക്ഷിച്ച് യാത്രയായി. തന്റെ രാമനെയും അവന്റെ കൊട്ടാരങ്ങളെയും കാണാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി, ദൂരെ ഒരു കാട്ടിൽ പോയി, ക്ഷീണിതനായി, ബോധരഹിതയായി, വാൽമീകി മഹർഷിയുടെ കുടിലിന് സമീപം നിലത്ത് വീണു. വാല്മീകി മുനി കുളിക്കാൻ ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി. മുന്നിൽ ഒരു ഗർഭിണി അബോധാവസ്ഥയിൽ കിടക്കുന്നത് കണ്ട് അദ്ദേഹം അവളുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു.അവൻ തന്റെ ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് ഒരു മരുന്ന് കൊണ്ടുവന്ന് സീതയുടെ വായിൽ വെച്ചു. അന്ന് വേനൽക്കാലമായിരുന്നു. അയാൾ അവളുടെ മുഖത്ത് അൽപം തണുത്ത വെള്ളം തളിച്ചു.ഉടനെ തന്നെ സീതയ്ക്ക് ബോധം വന്ന് എഴുന്നേറ്റ് ഇരുന്നു. മഹർഷി അവളുടെ പേരും ഗ്രാമവും ചോദിച്ചു, അവൾ പറഞ്ഞു, താഴെ ഭൂമിയും മുകളിലുള്ള ആകാശവും, മറ്റൊന്നും പറയാൻ വിസമ്മതിച്ചു. മുനിമാർ ദയയുള്ളവരാണ്, അവൻ പറഞ്ഞു, മകളേ, ഈ ലോകം സ്വാർത്ഥമാണ്. നിങ്ങൾ എന്റെ ആശ്രമത്തിൽ വന്നതിന് ദൈവത്തിന് നന്ദി. മകളേ, എന്നെ നിന്റെ പിതാവായി കണക്കാക്കി എന്നോടൊപ്പം നിൽക്കൂ. സീതാജി വാൽമീകി മഹർഷിയുടെ ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കാൻ തുടങ്ങി. മഹർഷിയും കാര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോയി. പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജി ത്രേതായുഗത്തിൽ മുനീന്ദർ ജിയുടെ രൂപത്തിൽ ദിവ്യകൃത്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാൻ വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഹനുമാൻ ജിയെ കാണുകയും സത് സാഹിബ് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഭിവാദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.ഹനുമാൻ ജി റാം-റാം എന്ന് പറഞ്ഞു മുനിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യാൻ എഴുന്നേറ്റു. അദ്ദേഹം തന്നെ ഒരു കല്ലിൽ ഇരുന്നു മറ്റൊരു കല്ലിൽ ഇരിക്കാൻ മുനിയോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. രണ്ടുപേരും ഇരുന്നു.ഹനുമാൻ ജി മുനിയെ തിരിച്ചറിയാൻ ശ്രമിച്ചു.മുനി പറഞ്ഞു, ഹനു മാൻ, നീ എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നത് ? ഞാൻ അതേ ഋഷിയാണ്. ആ വാനരൻ സീതയുടെ വള എന്റെ ആശ്രമത്തിലെ ഒരു പാത്രത്തിൽ ഇട്ടിരുന്നു. അതിൽ സമാനമായ മറ്റ് വളകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹേ ഹനുമാൻ എങ്ങനെയായിരുന്നു ആ വള? മഹർഷിയെ തിരിച്ചറിയാൻ ഹനുമാൻ അധികം സമയം എടുത്തില്ല, അയാൾ വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ വന്ദിച്ചു, ഹേ മഹർഷി എന്താണ് നിങ്ങളെ ഇവിടെ എത്തിച്ചത്? പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി (മുനീന്ദർ മുനിയുടെ രൂപത്തിൽ) പറഞ്ഞു, ഓ വായുപുത്രാ നിങ്ങൾക്ക് ഭക്തിയുടെ അറിവ് പകരാൻ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. ദശരഥന്റെ പുത്രനായ രാമചന്ദ്രനെ നിങ്ങൾ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായി കണക്കാക്കി ആരാധിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഇരുട്ടിലാണ്. ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് പൂർണ ദൈവമാകാൻ കഴിയില്ല. സമ്പൂർണനായ പരമാത്മാവ് അനശ്വരനാണ്. ഹനുമാൻ ജി പറഞ്ഞു, ഹേ മഹർഷി നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ വികാരങ്ങൾ വ്രണപ്പെടുന്നു. ദയവായി മറ്റെന്തെങ്കിലും വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യുക. പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജി പറഞ്ഞു, ഒരു വ്യക്തി തെറ്റായ

പാതയിലാണ് പോകുന്നത്; അത് ശരിയാണെന്ന് കരുതി അയാൾ ആ വഴിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നു, ആ പാത കൊള്ളക്കാരുടെ ക്യാമ്പിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ നടക്കുന്ന പാതയിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവനും വസ്തുക്കളും അപകടത്തിലാണെന്ന് ഒരു മാന്യൻ അവനോട് പറഞ്ഞാൽ. മുന്നിൽ കൊള്ളക്കാരുടെ ഒരു ക്യാമ്പ് ഉണ്ട്. അവർ ആദ്യം ഒരാളെ കൊല്ലുകയും പിന്നീട് അവനെ കൊള്ളയടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ എന്റെ വികാരങ്ങളെ വ്രണപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന് ആ വ്യക്തി പറഞ്ഞാൽ, അത് എത്രത്തോളം ശരിയാണ്? ഹനുമാൻ ജി മൗനം പാലിച്ചു, പക്ഷേ അദ്ദേഹം പ റയുന്നതുകേട്ട് പുഞ്ചിരിച്ചു- നിങ്ങൾ സത്യമാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ഹനുമാൻ ജിയുടെ മുഖത്തെ ശാന്തത കപ്പോൾ, പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു, ശ്രീ രാമചന്ദ്ര ജി വിഷ്ണു ജിയുടെ അവതാരമാണ്, ശ്രീ വിഷ്ണു ജി, ശ്രീ ബ്രഹ്മാജി, ശ്രീ ശിവജി എന്നിവരുടെ പിതാവ് കാല ബ്രഹ്മാണ്, അദ്ദേഹത്തെ ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ എന്നും വിളിക്കുന്നു. തന്റെ തെറ്റ് മൂലം കാലന് ഈ ശാപം ലഭിച്ചു, അവൻ ദിവസവും ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരെ ഭക്ഷിക്കും, ദിവസവും ഒരു ലക്ഷത്തി നാലിലൊന്ന് മനുഷ്യരെ ഉത്പാദിപ്പിക്കും, അതിനാൽ, അവൻ തന്റെ മൂന്ന് മക്കളെയും ഓരോ വകുപ്പിന് അധിപന്മാരാക്കി. രജോഗുണിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും സന്താനങ്ങളെ പുനരുൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ പ്രചോദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, അതിന്റെ ഫലമായി, ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയിൽ, ബ്രഹ്മാവാണ് സ്രഷ്ടാവ് എന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു, യഥാർത്ഥ സ്രഷ്ടാവാണ് സമ്പൂർണ്ണ ദൈവം.

കാലൻ തന്റെ രണ്ടാമത്തെ മകനായ വിഷ്ണുവിന് സത്വഗുണം നൽകി ,

കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള പരിപാലന വകുപ്പ്.വിഷ്ണുവാണ് കാലൻ തന്റെ മൂന്നാമത്തെ പുത്രനായ തമോഗുണശിവന് ഈ ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരെ കൊന്ന് അവനിലേക്ക് അയയ്ക്കാനുള്ള വകുപ്പാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്.കാലൻ തന്നെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (പ്രകടമാകാതെ) നിങ്ങൾ കാണുന്നു. നിരാകാരൻ എന്ന് ഇവിടെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അനശ്വരമായ. ദേവന്മാർ പോലും മരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നിവരും ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രായപൂർത്തിയായി ജീവിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും വാർദ്ധക്യം ഉണ്ട്. വാർദ്ധക്യവും മരണവും ഇല്ലാത്ത ഒരു ലോകമുണ്ട് (സ്ഥലം). മറ്റൊരാളുടെ ഭാര്യയെ അപഹരിക്കുന്ന രാവണൻ അവിടെയില്ല. നിങ്ങളുടെ കൺമുന്നിൽ, ഒരു സീതയെ രക്ഷിക്കാൻ രാമനും രാവണനും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ നിരവധി ആളുകളും മറ്റ് ജീവജാലങ്ങളും കൊല്ലപ്പെട്ടു.

ശ്രീരാമചന്ദ്രനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജീവൻ അപകടത്തിലാക്കുകയും ലങ്കയ്ക്ക് തീയിടുകയും ചെയ്തു. രാവണന്റെ സഹോദരൻ അഹിരാവൺ, പാതാളിലെ രാജാവ് (പാതള ലോകം) രാമനെയും ലക്ഷ്മണനെയും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവൻ അവരെ ബലിയർപ്പിക്കാൻ ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. നിങ്ങൾ അവിടെ പോയി അവരെ രണ്ടുപേരെയും ജീവനോടെ തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു. നീ പറയൂ; അവർ ദൈവമാണോ? നാഗ്-അസ്ത്ര ആയുധം ഉപയോഗിച്ചുള്ള ആക്രമണത്തിൽ, സർപ്പങ്ങൾ ശ്രീരാമനെയും നിങ്ങളെയും മുഴുവൻ സൈന്യത്തെയും ലക്ഷ്മണനെയും കെട്ടിയപ്പോൾ സർപ്പങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങളെ ചുറ്റി; നിങ്ങളെല്ലാവരും നിസ്സഹായരായിരുന്നു. ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ, രാവണന്റെ സൈന്യം നിങ്ങളെയെല്ലാം അനായാസം വെട്ടിന ിരത്തുമായിരുന്നു. ആ സമയം ഗരുഡനെ ആവാഹിച്ചു. അവൻ സർപ്പങ്ങളെ വെട്ടിമുറിച്ചു. രാമചന്ദ്രനും നിങ്ങളും ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് മോചിതരായി. അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയാതെ ദൈവം നിസ്സഹായനാണെങ്കിൽ, ആരാധകർക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കും? ദയവായി ചിന്തിക്കൂ.

കാട്ടേ ബന്ധൻ വിപത് മേം, കഠിനം കിയോ സംഗ്രാം ।
ചിൻഹോ രേ നർ പ്രാണിയോ, ഗരുഡ് ബഡോ കേ റാം ।।

പരിഭാഷ: - ഈ വാണിയുടെ വിവർത്തനം മുകളിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഹനുമാൻ ജി പറഞ്ഞു, മുനിണ്ട സമുദ്രത്തിൽ പാലം പണിയുന്നത് ഒരു സാധാരണക്കാരന്റെ ചുമതലയാണോ? ദൈവമില്ലാതെ അത് നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

സമന്ദർ പാടി ലങ്ക ഗയോ, സീതാ കോ ഭർത്താർ ।
അഗസ്ത് ഋഷി സാത്തോൺ പീയേ, ഇൻമേൻ കൗൻ കർത്താർ ।।

പരിഭാഷ: - അഥവ സമുദ്രത്തിൽ പാലം പണിതതിനാൽ ശ്രീരാമചന്ദ്രനെ നിങ്ങൾ പരമാത്മാവായി കണക്കാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അഗസ്ത് മുനി ഏഴ് സമുദ്രങ്ങളും കുടിച്ചു വറ്റിച്ചു. ഈ രണ്ടുപേരിൽ ആരാണ് പരമാത്മാവ് ? മുനീന്ദർ ജി പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ മറന്നോ? ഒരു സന്യാസി വന്നിരിന്നു, അദ്ദേഹം തന്റെ വടികൊണ്ട് ഒരു പർവതത്തിന് ചുറ്റും ഒരു വര അടയാളപ്പെടുത്തി, മലയിലെ കല്ലുകൾ പ്രകാശിപ്പിച്ചു, ആ കല്ലുകൾ ഒഴുകി നടന്നു, പാലം നിർമ്മിച്ചു, രാമചന്ദ്ര ചോദിച്ചു. സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് മൂന്ന് ദിവസത്തേക്ക് ഒരു വഴിക്കു വേണ്ടി , സമുദ്രം അവനോട് നാളനെയും നീലനെയും കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. ഹനുമാൻ ജി പറഞ്ഞു, അദ്ദേഹം വിശ്വകർമ്മവാണ്, ശ്രീരാമചന്ദ്ര ജി വിളിച്ചപ്പോൾ വ്യത്യസ്ത വേഷത്തിൽ വന്ന അദ്ദേഹം. പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജി പറഞ്ഞു, വിശ്വകർമ്മാജിക്ക് ഒരു പാലം നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയും, പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന് കല്ലുകൾ വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങികിടത്താൻ കഴിയില്ല. നളന്റെയും നീലന്റെയും കൈകളിൽ ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കൈകൾ കൊണ്ട് വെള്ളത്തിൽ ഇട്ട ഒരു വസ്തു വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുമായിരുന്നു, എന്നാൽ അന്ന് അവർ അഹങ്കാരിയായി, അവരുടെ അധികാരം അവസാനിച്ചു, ആ അനുഗ്രഹവും ഞാൻ മാത്രം നൽകിയതാണ്. ഹനുമാൻ ജി പറഞ്ഞു, താങ്കൾ മുനീന്ദർ ജിയോ? മുനീന്ദർ ജിയുടെ രൂപത്തിലുള്ള പരമാത്മാവ് പറഞ്ഞു, അതെ. മുനീന്ദർ ജി പറഞ്ഞു, സ്വന്തം ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തി റാംജിക്ക് വേണ്ടി നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തതായി ഒന്നുമില്ല, സീത നിങ്ങളോട് മോശമായ വാക്കുകൾ പറയുകയും അവരുടെ കൊട്ടാരം വിട്ടുപോകാൻ നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ സമയം ശ്രീരാമൻ അവിടെ തന്നെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒന്നും ചെയ്തില്ല. ഒരു വാക്ക് പോലും ഉച്ചരിക്കുക - സീത, ഇത് ചെയ്യരുതായിരുന്നു. വായു-ദൈവത്തിന്റെ മകൻ ഉള്ളിൽ നിന്ന് സമ്മതിച്ചു, പക്ഷേ പുറത്തു നിന്ന് പറഞ്ഞു: മുനി നമ്മൾ ആരെയും വിമർശിക്കരുത്. മുനീന്ദർ ജി പറഞ്ഞു, സത്യം സംസാരിക്കുന്നത് വിമർശനമല്ല. ശ്രീരാമചന്ദ്രും സീതയ്ക്കും ഒരു നല്ല മനുഷ്യന്റെ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ ജീവിതത്തിലുടനീളം നിങ്ങളോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുകയും നിങ്ങളെ അവരുടെ പാദങ്ങളിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവരില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നത് ശരിയാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല. പിന്നെ കേൾക്കൂ സീതയും രാമചന്ദ്രനും നിന്നോട് പെരുമാറിയതിന്റെ ഫലം
പോലും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ശ്രീരാമൻ സീതയെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി. ആ സമയത്ത് അവൾ ഗർഭിണിയായിരുന്നു. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ഹനുമാൻ ജിയുടെ കണ്ണിൽ നിന്ന് കണ്ണുനീർ ഒഴുകി, അദ്ദേഹം മഹർഷിയുടെ കാൽക്കൽ വീണു. ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അയോധ്യയിലെ ജനങ്ങൾ രണ്ട് വർഷം ദീപാവലിയും ദസറയും ആഘോഷിച്ചു. അതിനുശേഷം അവർ അത് നിർത്തി. രാവണനെ വധിച്ച ദേവി ഇന്ന് വീണ്ടും എത്രാമത്തെ രാവണാണെന്ന് ദൈവത്തിനറിയാം.വിളക്കുകളുടെ നിര ആഘോഷത്തിന്റെ അടയാളമാണ്.രാജാവും രാജ്ഞിയും വേർപിരിഞ്ഞപ്പോൾ രാജാവിനും ദീപാവലി ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ജനങ്ങളും അതുകൊണ്ടുതന്നെ ദീപാവലി ആഘോഷം അന്നുമുതൽ നിർത്തിവച്ചിരുന്നു.അത് കൊണ്ടാടുന്ന രണ്ടുവർഷത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിരപരാധികൾ ഇന്നും ഈ ഉത്സവം ആഘോഷിക്കുന്നു അതുപോലെ ദസറയുടെയും രാവണദഹന്റെയും (കോലം കത്തിക്കൽ) ആചാരം. രാവണന്റെ) നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആരുടെയെങ്കിലും വീട്ടിൽ ഒരു യുവാവ് മരിച്ചാൽ, ആ കുടുംബവും അവരുടെ ബന്ധുക്കളും ഒരു ഉത്സവവും ആഘോഷിക്കാറില്ല.

ഹനുമാൻ ജി പറഞ്ഞു, ഭഗവാനേ പരമോന്നത ദൈവത്തെ കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുക. പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജി സൃഷ്ടി രചന വിവരിച്ചു. യഥാർത്ഥ കഥ കേട്ടപ്പോൾ ഹനുമാൻ ജി സന്തോഷിച്ചു. സത്യലോകം കാണിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പരമാത്മാവ് ആകാശത്ത് പറന്നു. ഹനുമാൻ ജി അദ്ദേഹത്തെ നിരീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. പരമോന്നതൻ കുറച്ചു സമയത്തേക്ക് അപ്രത്യക്ഷനായി, ഹനുമാൻ ജി വിഷമിച്ചു - ഇനി ഈ മുനി യെ ഞാൻ എങ്ങനെ കണ്ടെത്തും? അപ്പോഴാണ് ആകാശത്ത് ഒരു പ്രത്യേക പ്രകാശം ദൃശ്യമായത്.ഹനുമാൻജിക്ക് ദിവ്യ ദർശനം നൽകി പരമാത്മാവ് അദ്ദേഹത്തിന് സത്ലോകം കാണിച്ചുകൊടുത്തു.മുനീന്ദർ ജി ഒരു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതായി

കാണപ്പെട്ടു.അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ തേജസ്സ് വളരെ വലുതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു കിരീടം ഉണ്ടായിരുന്നു. തലയും രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെയുള്ള ഒരു കുട ഉണ്ടായിരുന്നു. കുറച്ചുനേരം ആ രംഗം കാണിച്ചതിന് ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യദർശനം പൂർത്തിയായി.മുനീന്ദർ ജി ഇറങ്ങിവന്നു.ഇതാണ് പരമദൈവം എന്ന് ഹനുമാൻ ജിക്ക് ഉറപ്പായി. സത്യലോകം സന്തോഷത്തിന്റെ ഇടമാണ്. പരമോന്നത പ രമാത്മാവായ കബീർ ജിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും തന്റെ ജീവിതം ധന ൃമാക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ മോക്ഷം പ്രാപിക്കാൻ യോഗ്യ നായിത്തീർന്നു. ഈ വിധത്തിൽ, പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജി പരമാത്മാവ് ദയാലുവായ ഹന ുമാൻജിക്ക് അഭയം കൊടുത്തു പരോപകാരിയായ ഒരു ആത്മാവിന് ഈ ലോകവും ഈ കാലനാഥന്മാരും പരോപകാരത്തിന്റെ ഫലം നൽകുന്നില്ലെങ്കിലും, പരമാത്മാവ് തീർച്ചയായും അത്തരം ആത്മാക്കളെ തന്റെ അഭയത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നു, കാരണം അത്തരം ആത്മാക്കൾ മാത്രമാണ് പരമ ഭക്തരായി ഭക്തി അനുഷ്ഠിച്ച് മോക്ഷം നേ ടുന്നത്. പരോപകാരികളായ ആത്മാക്കളെ വഞ്ചിക്കുന്ന ലൗകിക ആളുകൾ അവരുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നു.

ശ്രീരാമചന്ദ്രന് തന്റെ അവസാന നിമിഷങ്ങളിൽ സ്വന്തം മക്കളായ ലൗവിന്റെയും കുശിന്റെയും കൈകളിൽ പരാജയം ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടി വന്നു. സീതാജി രാമനെ കാണുന്നത് യോഗ്യമാണെന്ന് കരുതിയില്ല. എല്ലാവരുടെയും കൺമുന്നിൽ അവൾ ഭൂമിയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. ഈ പശ്ചാത്താപത്തോടെ, ശ്രീ രാമചന്ദ്ര ജി അയോധ്യയ്ക്ക് സമീപം ഒഴുകുന്ന സരയൂ നദിയിൽ മുങ്ങി, ജലസമാധി ചെയ്ത് (ജലത്തിൽ മുങ്ങി) തന്റെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചു. ദരിദ്രനായ ഹനുമാൻജി നിസ്വാർത്ഥമായി സഹായിച്ചതിന്റെ പ്രതിഫലം ലഭിച്ചു. ദൈവം തന്നെ വന്നു; അവനോട് മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴി പ റഞ്ഞുകൊടുത്തു, അവന്റെ ക്ഷേമം ചെയ്തു. ഹനുമാൻ ജിക്ക് വീണ്ടും ഒരു മന ുഷ്യജീവൻ ലഭിക്കും. അപ്പോൾ പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജിയെ അഭയം പ്ര ാപിച്ച ശേഷം അവന് മോക്ഷം നൽകും. യഥാർത്ഥ ഭക്തിയുടെ വിത്ത് ആ ആത്മാവിൽ വിതച്ചിരിക്കുന്നു.

എങ്ങനെയാണ് നമ്മൾ കാലന്റെ കെണിയിൽ അകപ്പെട്ടത്?

ഇതിലെ സൃഷ്ടി രചന എന്ന അധ്യായത്തിൽ ഇതിന്റെ ഉത്തരം വായിക്കുക പേജ് 270 ഈ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ.

പരമോന്നത പരമാത്മാവായ കബീറിന്റെ കാലനുമായുള്ള സംഭാഷണം

ഇപ്പോൾ നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നത് കാലബ്രഹ്മിന്റെ ലോകത്താണ്. ശരീരത്തിന്റെ പ ല പാളികളാൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് കാലൻ ജീവജാലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട് ഉദാ. ഭൗതിക ശരീരം മുതലായവ ആത്മാവിന്റെ മുകളിൽ. അവൻ ജീവജാലങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു. ആത്മാവിന്റെ പിതാവായ സമ്പൂർണ ദൈവത്തെ അവൻ അവരിൽ നിന്ന് മറച്ചു വെക്കുന്നു. താൻ ദൈവമാണെന്ന് അവൻ തെറ്റിധരിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗമായ ആത്മാവിനെ അവൻ പീഡിപ്പിക്കുന്നു, അങ്ങനെ ദൈവം വിഷമിക്കുന്നു. ഓരോ ആത്മാവിലും അവൻ മനുഷ്യന്റെ രൂപത്തിൽ (മനസ്സിൽ) നിൽക്കുന്നു. അവൻ ഒരാളെ കൊണ്ട് തെറ്റ് ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നു, ശിക്ഷ ആത്മാവ് വഹിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരാളെ മദ്യം മുതലായ ലഹരികൾക്ക് അടിമയാക്കുക, ഒരാളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുക, മറ്റ് പാപങ്ങൾ ചെയ്യുക. മനസ്സിന്റെ പ്രേരണയാൽ ഒരു വ്യക്തിയെ ഈ തെറ്റുകളെല്ലാം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ രചയിതാവിൽ നിന്ന് (സന്ത് രാംപാൽ) ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, അത് നീങ്ങും, കാരണം ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി ആത്മാവിൽ ന ിലനിൽക്കാൻ തുടങ്ങും. തത്വജ്ഞാനം നേടുന്നതിലൂടെ ആത്മാവ് വിവേകിയാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ആത്മാവ് ശക്തമാകുന്നു.കാലബ്രഹ്മത്തിന് കബീർ പ രമാത്മാവിനെ മാത്രമേ പേടിയുള്ളൂ. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി പ്രസ്താവിച്ചു:-

കാല് ടറൈ കർതാർ സേ, ജയ്-ജയ്-ജയ് ജഗദീഷ് ।
ജൗര ജോഡി ഡഡ്താ, പഗ് രാജ് ദാരേ ശീഷ് ।।
ഗരീബ്, കാൽ ജോ പീസേ പീസ്ന, ജൗര ഹേ പനിഹാർ ।

യേ ദോ അസൽ മജ്ദൂർ ഹേ, സത്ഗുരു കബീർ കേ ദർബാർ ।।

അർത്ഥം വ്യക്തമാണ്. ദൈവം കബീർ ജി കാലന്റെ വലയിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. കാല ബ്രഹ്മ് നമ്മെ കുടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മുന്നോട്ടുള്ള വിവരണത്തിൽ അത് വ്യക്തമായി കാണാം.

പരമാത്മാവ് എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെയും (പ്രപഞ്ചങ്ങളെയും) സൃഷ്ടിച്ച് അവന്റെ ലോകത്തിൽ (സ്ഥലത്ത്) വിശ്രമിച്ചപ്പോൾ, കാലന്റെ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ വസിക്കുന്ന നാമെല്ലാവരും ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളുടെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി, വളരെ വിഷമത്തോടെ കഴിയാൻ തുടങ്ങി. നമ്മൾ സന്തോഷവും സമാധാനവും തേടി അലയാൻ തുടങ്ങി, നമ്മളുടെ വീടായ സത്ലോക് കാണാതെ അവിടെ തിരിച്ചു പേ ാകാനു ള്ള ഭക്തി ആരംഭിച്ചു. ആരോ എല്ലാ വേദങ്ങളും ഹൃദ്യസ്ഥമാക്കി; ഒരാൾ കഠിനമായ തപ്പ് (തപസ്സു) അഭ്യസിക്കാൻ തുടങ്ങി, ഹവൻ യാഗം (യാഗ ചടങ്ങുകൾ), ധ്യാനം, സമാധി (ധ്യാനം) തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങി, എന്നാൽ നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ ഭവനമായ സത്ലോകിലേക്ക് പോ കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, കാരണം മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട്, നല്ലതും സമൃദ്ധവുമായ ജീവിതം നേടിയ ശേഷം. അടുത്ത ജന്മങ്ങളിൽ (രാജാവ് - മഹാരാജാവ്, ഒരു വലിയ വ്യവസായി, ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, ദൈവം - മഹാദേവൻ, സ്വർഗ്ഗം - മഹാ സ്വർഗ്ഗം മുതലായവ), നമ്മൾ വിവിധ ജീവജാലങ്ങളുടെ 84 ലക്ഷം ജന്മങ്ങളുടെ ചക്രത്തിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ തുടങ്ങി. നമ്മൾ വളരെ വിഷമത്തോടെ ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങി, പരമപിതാവായ ദൈവത്തോട് അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങി - ദൈവമേ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴി കാണിക്കൂ. നിങ്ങളുടെ ഭക്തി ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ ചെയ്യുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ഹാജരാകാത്തത്?

ഈ വിവരണം ധർമ്മദാസ്ജിയോട് വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം കബീർ പറഞ്ഞു - ധർമ്മദാസ്, ഈ ജീവജാലങ്ങളുടെ വിളി കേട്ട്, ഞാൻ ജോഗ്ജിത്തിന്റെ രൂപ ം സ്വീകരിച്ച്, എന്റെ സത്ലോകിൽ നിന്ന് കാൽ ലോകത്തേക്ക് വന്നു. അക്കാലത്ത്, കാലന് സ്വന്തമായി വീടുള്ള ഇരുപത്തിയൊന്നാം ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ, തപ്തശിലയിൽ (ചൂടുള്ള പാറ) ജീവജാലങ്ങളെ ചുട്ടുപഴുത്തുകയും അവരുടെ ശരീരത്തിലെ അഴുക്ക് പുറത്തെടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ വരവോടെ ജീവജാലങ്ങളുടെ ജ്വലനം അവസാനിച്ചു. എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു, പുരുഷ (ദൈവമേ) നീ ആരാണ്? നിങ്ങളുടെ ഒരു ദർശനത്തിലൂടെ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ ആശ്വാസവും സമാധാനവും തോന്നുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, ഞാൻ പരം അക്ഷർബ്രഹ്മ് പ രമാത്മാവ് കബീറാണ്. നിങ്ങൾ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും എന്റെ ലോകത്തിൽ നിന്ന് വന്ന് കാലബ്രഹ്മിന്റെ ലോകത്തിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഈ കാലൻ, ദിവസവും ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരുടെ അഭൗതിക ശരീരത്തിലെ അഴുക്ക് എടുത്ത് ഭക്ഷിക്കുന്നു. , പിന്നീട് അവരെ വിവിധ ജന്മങ്ങളിലെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കാൻ വിടുന്നു. അപ്പോൾ ആ ആത്മാക്കൾ പറഞ്ഞു, ദയയുള്ള പരമേശ്വരാ, ഈ കാലന്റെ ജയിലിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കൂ. ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, കാലൻ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ഭക്തി ചെയ്ത് ഈ ബ്ര ഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ എന്നിൽ നിന്ന് നേടിയതാണ്. നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നതെല്ലാം കാലന്റെതാണ്, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ഇവിടെ കറങ്ങാൻ വന്നവരാണ്.

അതിനാൽ, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് കാലന്റെ ഒരുപാട് കടങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ട്, എന്റെ യഥാർത്ഥ (സച്ച) നാമത്തിന്റെ ജപമില്ലാതെ അത് വീട്ടാൻ കഴിയില്ല, നിങ്ങൾ കടത്തിൽ നിന്ന് മോചിതനാകുന്നത് വരെ, നിങ്ങൾക്ക് കാലബ്രഹ്മിന്റെ ജയിലിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോകാൻ കഴിയില്ല, ഇതിനായി നിങ്ങൾ ഭക്തി ചെയ്യണം. എന്നിൽ നിന്ന് ന ാമം-ഉപദേശം (ദീക്ഷ) സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട്, ഞാൻ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ച് എന്നോടൊപ്പം കൊണ്ടുപോകും. ഞങ്ങൾ ഇത് ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ, കാലബ്രഹ്മ് അവിടെ പ്ര ത്യക്ഷപ്പെട്ടു, അവൻ എന്നെ ക്രൂരമായി ആക്രമിച്ചു. എന്റെ നാമ ശക്തിയാൽ ഞാൻ അവനെ അബോധാവസ്ഥയിലാക്കി. പിന്നെ കുറച്ചു സമയത്തിനു ശേഷം ബോധം തിരിച്ചുകിട്ടി. അവൻ എന്റെ കാൽക്കൽ വീണു കേഴാൻ തുടങ്ങി, നീ എന്നെക്കാൾ മൂത്ത വനാണ്, എന്നോട് അൽപ്പം കരുണ കാണിക്കൂ, നീ എന്തിനാണ് എന്റെ ലോകത്തേക്ക് വന്നതെന്ന് എന്നോട് പറയൂ. അപ്പോൾ ഞാൻ കാല പുരുഷനേ

ാട് പറഞ്ഞു, ചില ആത്മാക്കൾ അവരുടെ യഥാർത്ഥ ഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു ഭക്തി ചെയ്തുകൊണ്ട് സത്‌ലോകത്തിലേക്ക് പോകുവാൻ അവർ യഥാർത്ഥ ഭക്തിയുടെ പാത കണ്ടെത്തുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഭക്തി ചെയ്ത ശേഷവും അവർ ഈ ലോകത്തിൽ മാത്രം തുടരുന്നു. അവരെ യഥാർത്ഥ ഭക്തിയുടെ പാത നയിക്കാനും നീ കാലാണെന്നുള്ള രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്താനുമാണ് ഞാൻ വന്നത്. നിങ്ങൾ ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരെ ഭക്ഷിക്കുകയും ഒന്നേകാൽ ലക്ഷം മനുഷ്യരെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, നിങ്ങൾ ദൈവമായി. നിങ്ങൾ ആരുടെ ഭക്തി ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ ദൈവമല്ലെന്ന് ഞാൻ അവരോട് പറയും; അവൻ കാലാണ്. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ കാലൻ പറഞ്ഞു, എല്ലാ ആത്മാക്കളും സത്‌ലോകിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയാൽ പിന്നെ എന്റെ ഭക്ഷണത്തിന് എന്ത് സംഭവിക്കും? ഞാൻ പട്ടിണി കിടക്കും. മൂന്ന് യുഗങ്ങളിലും കുറച്ച് ആത്മാക്കളെ മാത്രം എടുക്കണം, എന്റെ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തരുത് എന്നത് നിങ്ങളോട് എന്റെ അഭ്യർത്ഥനയാണ്. എല്ലാവരോടും ഞാൻ കാലൻ ആണെന്നും; ഞാൻ എല്ലാവരെയും ഭക്ഷിക്കുന്നു. എന്നും പറയരുത്, കലിയുഗം വരുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം പോലെ എത്ര ആത്മാക്കളെ വേണമെങ്കിലും എടുക്കാം. കാലൻ എന്നിൽ നിന്ന് ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. ദൈവം കബീർ ധർമ്മദാസിനോട് തുടർന്നു പറഞ്ഞു - ഞാനും സത്യയുഗത്തിലും, ത്രേതായുഗത്തിലും, ദ്വാപരയുഗത്തിലും, വന്ന് നിരവധി ആത്മാക്കളെ സത്‌ലോകിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, പക്ഷേ അവന്റെ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. ഇപ്പോൾ ഞാൻ കലിയുഗത്തിൽ വന്ന് കാലനുമായി ഒരു സംഭാഷണം നടത്തി. കാലബ്രഹ്മ എന്നോട് പറഞ്ഞു -

ഇനി എത്ര ശ്രമിച്ചാലും ഇപ്പോൾ ആരും കേൾക്കില്ല. ഒന്നാമതായി, ഭക്തി ചെയ്യാൻ യോഗ്യരായ ഒരു ജീവിയേയും ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ബീഡി - സിഗരറ്റ് വലിക്കുക, മദ്യം കഴിക്കുക, മാംസം കഴിക്കുക തുടങ്ങിയ ദുശ്ശീലങ്ങൾ അവരിൽ സന്നിവേശിപ്പിച്ച് ഞാൻ അവരുടെ പെരുമാറ്റം നശിപ്പിച്ചു. ഞാൻ ജീവജാലങ്ങളെ പലതരത്തിലുള്ള ആരാധനാ രീതികളിൽ ഏർപെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമതായി, നിങ്ങളുടെ അറിവ് പകർന്നു നൽകിയ ശേഷം, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ, ഞാൻ (കാലൻ) എന്റെ ദൂതന്മാരെ അയയ്ക്കുകയും നിങ്ങളുടെ പരമ്പരക്ക് (സഭ) സമാനമായ പന്ത്രണ്ട് പരമ്പര (വിഭാഗങ്ങൾ) ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യും, ഞാൻ ജീവജാലങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കും. അവർ സത്‌ലോകിന്റെ മഹത്വം പാടും, നിങ്ങൾ നൽകിയ അറിവ് വിവരിക്കും, പക്ഷേ എന്റെ നാമം (മന്ത്രം) ചൊല്ലും. അതിന്റെ ഫലമായി അവ എന്റെ ഭക്ഷണമായി മാറും ഇത് കേട്ട കബീർ ദൈവം പറഞ്ഞു - നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വഴികൾ പരീക്ഷിക്കുക; സത്യമാർഗ്ഗം (ആരാധനാരീതി) പറഞ്ഞുകൊടുത്തിന് ശേഷമേ ഞാൻ തിരിച്ചുപോകൂ, എന്റെ അറിവ് കേൾക്കുന്ന അവൻ/അവൾ ഒരിക്കലും നിങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിക്കില്ല.

സദ്ഗുരു ദൈവം കബീർ പറഞ്ഞു ഹേ നിരഞ്ജൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ മുഴുവൻ കളിയും അവസാനിപ്പിക്കാം, എന്നാൽ ഇത് ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഞാൻ എന്റെ വാഗ്ദാനം ലംഘിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട്, ഞാൻ, എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഹംസ്കൾക്ക് (ആത്മാക്കൾ) യഥാർത്ഥ അറിവ് നൽകുകയും അവർക്ക് നാമത്തിന്റെ ശക്തി നൽകുകയും ചെയ്യും അവരെ സത്‌ലോകിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു -

കഹോ കബീർ സുനോ ധർമ്മരായ, ഹം സംഖോൻ ഹൻസ പദ് പർസായ ।
ജിൻ ലിൻഹ ഹുമ്ര പ്രവാണ, സോ ഹൻസ ഹും കിയേ അമാന ।।

(പവിത്ര കബീർ സാഗറിൽ, കാലന്റെ വ്യത്യസ്ത വഴികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം ജീവജാലങ്ങളെ ഒരു ഭ്രമണപഥത്തിൽ നിർത്തുകയും അവന്റെ വിശപ്പ് ശമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു)

ദ്വാദസ് പന്ത് കരും മൈം സാജ, നാം തുംഹാര ലേ കരുണ് ആവാജ ।
ദ്വാദസ് യം സൻസാർ പഠഹോ, നാം തുംഹാരേ പന്ത് ചലേഹോ ।।
പ്രഥമ ദൂത് എംഎം പ്രഗടേ ജായ്, പീച്ചേ അംശ് തുംഹാര ആയ് ।
യഹി വിധി ജീവൻകോ ഭ്രർമൌൻ, പുരുഷ് നാം ജീവൻ സംഡൌൻ ।।
ദ്വാദസ് പന്ത് നാം ജോ ലാഹേ, സോ ഹുംരേ മുഖ് ആൻ സമേ ഹേ ।

കഹാ തുംഹാര ജീവ് നഹിം മാനേ, ഹുമാരി ഓർ ഹോയ് ബാദ് ബഖാനേ ।।
മെം ഡ്രിഡ് ഫന്ദ രചി ബനായ്, ജാമേൻ ജീവ് രഹേ ഊർജായ് ।
ദേവൽ ദേവ് പാഷാം പൂജായ്, തീർഥ വ്രതം ജപ്-തപ് മാൻ ലായ് ।।
യഗ്യാ ഹോം അരു നേം ആചാരാ, ഔർ അനേക് ഫൻസ് മേം ദാരാ ।
ജോ ഗ്യാനി ജാവോ സൻസാര, ജീവ് ന മാനേ കഹാ തുംഹാര ।।

(സത്ഗുരു വചനം) -

ഗ്യാനി കഹേ സുനോ അന്യായ്, കാറ്റോ ഫൻഡ് ജീവ് ലേ ജായ് ।
ജെതിക് ഫന്ദ് തും രചേ വിചാരി, സത്യ് ശബ്ദ് തേ സബേ ബിന്ദാരി ।।
ജൌം ജീവ് ഹും ശബ്ദ ദൃഢാവേ, ഫാൻദ് തുംഹാര സകൽ മുകാവേ।
ചൗക കർ പ്രവാന പാഈ, പുരുഷ നാം തിഹി ദേവൂൻ ചിൻഹായ് ।।
താകേ നികത് കാൽ നഹിം ആവേ, സന്ധി ദേഖി താകഹ്ൻ സർ നാവേ ।।

പരമാത്മാവായ കബീർ പറഞ്ഞതുപോലെ പ്രബലമായതും യഥാർത്ഥ ഭക്തിയുടെ പാതയില്ലാത്തതുമായ വിവിധ വിഭാഗങ്ങൾ (പരമ്പരകൾ) കാലനിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊതാണെന്ന് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച വിവരണത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതിന ാൽ, ഒരു ജ്ഞാനിയായ ഒരു മനുഷ്യൻ ആഴത്തിലുള്ള പരിഗണനയ്ക്ക് ശേഷം ഭക്തിയുടെ പാത സ്വീകരിക്കണം, കാരണം ഒരു മനുഷ്യ ജീവൻ അമൂല്യമാണ്, അത് വീം വീം ലഭിക്കില്ല. ദൈവം കബീർ പറയുന്നു -

കബീർ മാനുഷ് ജന്മം ദുർലഭ് ഹൈ, മിലേ ന ബരംബാർ ।
തരുവർ സേ പത്ത ടൂട്ട് ഗിരേ, ബഹുർ ന ലഗ്താ ദാർ ।।

മൂന്ന് യുഗങ്ങളിൽ കുറച്ച് ആത്മാക്കളെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് കബീർ ജിയിൽ നിന്ന് കാലൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു.

(വിശദവും പൂർണ്ണവുമായ വിവരണം)

ചോദ്യം: -കബീർ ജി എന്ന പേരിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള പന്ത്രണ്ട് പരമ്പരയിലെ യഥാർത്ഥ തലവൻ ആരാണ്, ആരാണ് പതിമൂന്നാം പരമ്പര ആരംഭിക്കുക?

ഉത്തരം: - കബീർ സാഗറിന്റെ പ്രതിഭയെപ്പോലെ, സ്വാമി യുഗ്ലാനന്ദ് (ബിഹാരി) ജി, കബീർ ജിയുടെ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അവസ്ഥ കാലാകാലങ്ങളിൽ കൃത്രിമം കാണിച്ചുകൊണ്ട് മോശമായതിൽ ദുഃഖം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉദാഹരണം: - ജോഗ്ജിത്ത് രൂപത്തിലുള്ള പരമോന്നത ദൈവം കബീറിന് കാല ബ്രഹ്മവുമായി തർക്കമുണ്ടായി. ഇത് സ്വസം വേദ് ബോധ് പേജ് 117 മുതൽ 122 വരെയും അനുരാഗ് സാഗർ ൽ പേജ് 60 മുതൽ 67 വരെയും ഉണ്ട്. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി തന്റെ മകൻ ജോഗ്ജിത്തിന്റെ വേഷത്തിൽ കാലന്റെ ആദ്യ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ പ്ര ത്യക്ഷപ്പെട്ടു, ഇത് ഇരുപത്തിയൊന്നാം ബ്രാഹ്മണ്ഡവും. ഇവിടെയാണ് തപ്തശില ന ിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. ജോഗ്ജിത്തുമായി കാലബ്രഹ്മ് വഴക്കിട്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ, കാലബ്ര ഹ്മ്, നിസ്സഹായനായി, ജോഗ്ജിത്തിന്റെ പാദങ്ങളിൽ പിടിച്ച് ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും അവനിൽ നിന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുകയും ചെയ്തു, കുറച്ച് വാഗ്ദാനങ്ങൾ ചോദിച്ചു.

1. മൂന്ന് യുഗങ്ങളിൽ (സത്യയുഗം, ത്രേതായുഗ്, ദ്വാപരയുഗ്) ഏതാനും ജീവജാലങ്ങളെ മാത്രം മോചിപ്പിക്കുക.

2. ദയവായി എന്റെ ലോകത്തിൽ നിന്ന് ജീവജാലങ്ങളെ ബലമായി എടുക്കരുത്.

3. നിങ്ങളുടെ അറിവ് വിശദീകരിക്കാം. നിങ്ങളുടെ അറിവ് സ്വീകരിക്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടേതായിരിക്കും, എന്റെ അറിവ് സ്വീകരിക്കുന്നവൻ എന്റേതും ആയിരിക്കും.

4. കലിയുഗത്തിൽ, ആദ്യം എന്റെ ദൂതന്മാർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടണം; പിന്നീട് നിങ്ങളുടെ

ദൂതൻ പോകണം.

5. ദയവായി ത്രേതായുഗിൽ സമുദ്രത്തിന് മേൽ പാലം പണിയുക. ആ സമയത്ത് എന്റെ മകൻ വിഷ്ണു രാമചന്ദ്രരൂപത്തിൽ ലങ്കരാജാവായ രാവണനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യും. സമുദ്രം അവനു വഴിമാറുകയില്ല.

6. ദ്വാപരയുഗത്തിൽ, ഞാൻ എന്റെ അവതാര (കൃഷ്ണ) ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച് പോകും. എന്റെ ഉത്തരവനുസരിച്ച് ഇന്ദ്രദമൻ രാജാവ് എന്റെ പേരിൽ (ജഗന്നാഥൻ എന്ന പേരിൽ) ഒരു സമുദ്ര തീരത്ത് ഒരു ക്ഷേത്രം പണിയാൻ ആഗ്രഹിക്കും. സമുദ്രം അവന് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കും. താങ്കൾക്ക് ആ ക്ഷേത്രം സംരക്ഷിക്കാം.പരമോന്നത ദൈവം എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും അംഗീകരിക്കുകയും അവ നിറവേറ്റുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ കാലബ്രഹ്മം ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, അല്ലയോ ജോഗ്ജിത് നിനക്ക് ഈ ലോകത്തിലേക്ക് പോകാം. കലിയുഗം വരുമ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ 12 ദൂതന്മാരെ (വ്യാജ സദ്ഗുരുമാരെ) ലോകത്തിലേക്ക് അയക്കും. അപ്പോഴേക്കും കലിയുഗത്തിന്റെ 5505 വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും. എന്റെ സന്ദേശവാഹകർ മുഖേന നിങ്ങളുടെ (കബീർ ജിയുടെ പേരിൽ) 12 കബീർ പന്തുകൾ ആരംഭിക്കുക. ജോഗ്ജിത്തിന്റെ വേഷത്തിൽ വന്ന കബീർജി കാല ബ്രഹ്മിനോട് പറഞ്ഞു - കലിയുഗത്തിൽ എന്റെ നാമം കബീർ എന്നായിരിക്കും, ഞാൻ കബീർ എന്ന പേരിൽ ഒരു പരമ്പര തുടങ്ങും. അതിനാൽ, കബീർ എന്ന പേരിൽ നിങ്ങൾ ഒരു പരമ്പര ആരംഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ (കാൽ) കബീർ എന്ന പേരിൽ 12 പന്തുകൾ ആരംഭിക്കും എന്ന് കാൾ ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച്, അവരെ ഞാൻ എന്റെ വലയിൽ കുടുക്കും. ഇവരെക്കൂടാതെ, സത്ലോക്, സച്ച്ഖണ്ഡ് എന്നിവയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന മറ്റ് പല പന്തുകളും (വിഭാഗങ്ങൾ) ഞാൻ ആരംഭിക്കും, പക്ഷേ അവർക്ക് യഥാർത്ഥ ആരാധനാരീതി ഉണ്ടാകില്ല. തൽഫലമായി, സത്ലോകിലേക്ക് പോകാമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ തെറ്റായ മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിട്ട് മനുഷ്യർ എന്റെ കെണിയിൽ തുടരും.

നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ കബീർ പന്ത് എപ്പോഴാണ് കലിയുഗിൽ തുടങ്ങുക എന്ന് കാലബ്രഹ്മ ചോദിച്ചിരുന്നു. കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു - 5505 (അയ്യായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി അഞ്ച്) വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, ഞാൻ എന്റെ യഥാർത്ഥ പതിമൂന്നാം കബീർ പന്ത് ആരംഭിക്കും.

കാലൻ പറഞ്ഞു - അതിനുമുമ്പ്, പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ അറിവ് നൽകി, എല്ലാവരേയും വ്യാജ മന്ത്രങ്ങളും തെറ്റായ ആരാധനാരീതികളും ശീലമാക്കും, ഭൂമിയിലെ എല്ലാവരേയും പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ഏകപക്ഷീയമായ ആരാധന നടത്തും. നിങ്ങളുടെ പതിമൂന്നാം അവതാരം വന്ന് യഥാർത്ഥ കബീർ പന്ത് ആരംഭിക്കും, ആരും അവനെ വിശ്വസിക്കില്ല; പകരം, ആളുകൾ അവനുമായി വഴക്കിടും. കലിയുഗത്തിന്റെ 5505 വർഷം കഴിയുമ്പോൾ (1997 ൽ) വിദ്യാഭ്യാസ വിപ്ലവം വരുമെന്ന് കബീർ ജിക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും സാക്ഷരരാക്കും. ആ സമയത്ത്, എന്റെ ദാസ്, എല്ലാ മതഗ്രന്ഥങ്ങളും ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി, അവ മനുഷ്യ സമൂഹത്തിന് കാണിച്ചു കൊടുക്കും. എല്ലാ തെളിവുകളും സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടാൽ, വിദ്യാസമ്പന്നരായ മനുഷ്യ സമൂഹം സത്യം മനസ്സിലാക്കി ഉടൻ തന്നെ എന്റെ പതിമൂന്നാം പന്തലിൽ ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കും, ആരാധനാരീതിയും യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവും പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ സ്വീകരിച്ച് ലോകം മുഴുവൻ ഭക്തി ചെയ്യും. ഞാൻ നൽകിയത്. ആ സമയത്തു വീണ്ടും സത്യയുഗത്തിലേതുപോലുള്ള അന്തരീക്ഷം ഉണ്ടാകും. പരസ്പര വിദ്വേഷം ഉണ്ടാകില്ല, ആരും മോഷണമോ വ്യഭിചാരമോ കൊള്ളയോ വഞ്ചനയോ ചെയ്യില്ല. ആരും സമ്പത്ത് സമ്പാദിക്കില്ല. ഭക്തിക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകും. അതുപോലെ, അക്കാലത്ത്, അമിതമായ സമ്പത്തും വൻകിട ബിസിനസ്സുകളും വലിയ മാളികകളും ഉള്ളവനെ മഹാനായി കണക്കാക്കും, എന്നാൽ പതിമൂന്നാം പന്ത് ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം, അവരെ വിഡ്ഢികളായി ലോകം കണക്കാക്കും, ഭക്തി ചെയ്ത് ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്നവർ. സാധാരണ വീടുകളിൽ ശ്രേഷ്ഠരും മാന്യരുമായി കണക്കാക്കും.

തെളിവുകൾക്ക്, പവിത്ര കബീർ സാഗറിന്റെ ഭിന്ന ഭിന്ന അധ്യായങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അമൃത വാണികൾ

കബീർ ജിയും ജ്യോതി നിരഞ്ജനും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം.

പേജ് 62-ൽ നിന്നുള്ള അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ വാണി:-

ധർമ്മറായിയുടെ (ജ്യോതി നിരഞ്ജന്റെ) പ്രസ്താവന

ധർമ്മ്റൈ വിന്തി ഠാണീ । മൈം സേവക് ദിതീയ ന ജാനി ।। 1 ।।
ഗ്യാനി ബിന്തി ഏക് ഹമാര । സാ ന കരഹു ജിഹ് സേ ഹോ മോർ ബിഗാരാ ।। 2 ।।
പുരുഷ് ദീൻ ജസ് മോകൻ രാജു । തും ഭി ദേഹൂ തോ ഹോവേ മമ കാജു ।। 3 ।।
അബ് മെയിൻ വചൻ തുംഹ്രോ മാനി ।ലീജോ ഹൻസ ഹം സോ ഗ്യാനി ।। 4 ।।

പേജ് 63-ൽ നിന്നുള്ള അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ വാണി :-

ദയാവന്ത് തും സാഹിബ് ദാത്ത ।എത്തിക് കൃപാ കരോ ഹോ താതാ ।। 5 ।।
പുരുഷ ശാപ് മൊകൻ ദീൻഹ /ലക്ഷ ജീവ് നിറ്റ് ഗ്രാസൻ കീൻഹ ।। 6 ।।

പേജ് 64-ൽ നിന്നുള്ള അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ വാണി:-

ജോ ജീവ് സകൽ ലോക് തവ് ആവേ । കൈസേ ക്ഷുധ മോർ മിതാവേ ।। 7 ।।
ജൈസേ പുരുഷ കൃപാ മോപേ കീൻഹാ । ഭൗസാഗർ കാ രാജ് മോഹേ ദീൻഹ ।। 8 ।।
തും ഭീ കൃപാ മോപർ കരഹു । ജോ മാംഗേ സോ മോഹേ ദേഹോ ബരാഹു ।।9।।
സത്യുഗ്, ത്രേത, ദ്വാപർ മാഹിം । തീനോ യുഗ് ജീവ് തോഡേ ജാഹിൻ ।।10 ।।
ചൗത യുഗ് ജബ് കലുഗ് ആവേ । തബ് തവ് ശരൺജീവ് ബഹു ജാവേ ।।11 ।।

പേജ് 65-ൽ നിന്ന് അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ വാണി; വരി നമ്പറിൽ നിന്നുള്ള വാണി. 3മുകളിൽ നിന്ന്:-

പ്രഥമ ദൂത് മമ പ്രകടേ ജായ് । പീച്ചേ അംശ് തുംഹാര ആയി ।। 12 ।।

പേജ് 64-ൽ നിന്ന് അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ വാണി; വരി നമ്പറിൽ നിന്നുള്ള വാണി. 6

ഐസാ വചൻ ഹരി മോഹേ ദീജേ । തബ് സൻസാർ ഗവൻ തവ് കീജേ ।। 13 ।।

ജോഗ്ജിത്തിന്റെ പ്രസ്താവന = ജ്ഞാനിയുടെ പ്രസ്താവന

പേജ് 64-ൽ നിന്ന് അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ വാണി; വരി നമ്പറിൽ നിന്നുള്ള വാണി. 7 മുകളിൽ നിന്ന്:-

അരേ കാൽ തും പാർപഞ്ച് പസാര । തീനോ യുഗ് ജീവൻ ദുഖ് ദാരാ ।। 14 ।।
ബിന്തി തോരി ലീൻ മേൻ ജാനി । മോകൻ താഗാ കാൽ അഭിമാനി ।। 15 ।।
ജസ് ബിന്തി തു മോസൻ കീൻഹി । സോ അബ് ബഖ്സ് തോഹേ ദീൻഹി ।। 16 ।।
ചൗത യുഗ് ജബ് കലുഗ് ആവേ । തബ് ഹാം അപ്നാ അൻശ് പഠാവേൻ ।। 17 ।।

ധർമ്മറായിയുടെ (കാൽ) പ്രസ്താവന

പേജ് 64-ൽ നിന്ന് അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ വാണി; വരി നമ്പറിൽ നിന്നുള്ള വാണി. 17 മുകളിൽ നിന്ന്:-

ഹേ സാഹിബ് തും പന്ത് ചലൌ । ജീവ് ഉബാർ ലോക് ലാ ജൌ ।।18 ।।

പേജ് 66-ൽ നിന്ന് അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ വാണി; വരി നമ്പറിൽ നിന്നുള്ള വാണി. 8,9, 16 മുതൽ 21 വരെ മുകളിൽ നിന്ന്:-

സന്ധി ഛാപ് (സാർ ശബ്ദം) മോഹേ ദിജേ ഗ്യാനി ।
ജൈസേ ദേവോഗെ ഹൻസ് സഹദാനി ।। 19 ।।
ജോ ജൻ മോകൂൻ സംധി (സാർ ശബ്ദം) ബതാവേ ।
നികത് കാൽ നഹിം ആവേ ।। 20 ।।
കഹേ ധർമ്മരൈ ജാവോ സംസാര ।ആനഹു ജീവ് നാം ആധാര ।। 21 ।।
ജോ ഹൻസ തുംഹ്രേ ഗുൺഗാവേ । താഹി നികത് ഹം നഹിം ജാവേൻ ।। 22 ।।
ജോ കോയി ലേഹേ ശരൻ തുംഹാരി ।മമ സർ പാഗ് ദേ ഹോവേ പാരി ।। 23 ।।
ഹം തോ തും ഗാനം കീൻ ദിതായി । താത് ജാൻ കിൻഹി ലഡ്കായ് ।। 24 ।।

കോട്ടിൻ അവ്ഗുൻ ബാലക് കറാഹി ।പിതാ ഏക ചിത് നഹിം ധാരഹീൻ ।। 25 ।।
ജോ പിതാ ബാലക് കൂം ദേഹേ നികാരി ।തബ് കോ രക്ഷ കരേ ഹമാരി ।। 26 ।।
സാർനാം ദേഖോ ജേഹി സത/താഹി ഹൻസ് മേൻ നിവാഉം മാതാ ।। 27 ।।

ഗ്യാനിയുടെ (കബീർ) പ്രസ്താവന

അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ പേജ് 66 :-

ജോ തോഹി ദേഹൂൻ സംധി ബതാഈ ।
തോ തു ജീവൻ കോ ഹയിഹോ ദുഃഖദായീ ।। 28 ।।
തും പാർപഞ്ച് ജാൻ ഹം പാവ । കാല ചലേ നഹിം തുംഹ്ര ദാവ ।। 29 ।।
ധർമ്മരൈ തോഹി പ്രകട് ഭഖ । ഗുപ്ത് അങ്ക് ബീരാ ഹം രഖ ।। 30 ।।
ജോ കോയി ലേയി നാം ഹമാര । താഹി ഛോട് തും ഹോ ജന നിയരാ ।। 31 ।।
ജോ തും മോർ ഹൻസ് കോ റോക്കോ ഭായി ।തോ തും കാൽ രഹൻ നഹിം പായീ ।। 32 ।।

ധർമ്മറായിയുടെ (കാൽ നിരഞ്ജൻ) പ്രസ്താവന
പേജ് 62, 63 എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള അനുരാഗ് സാഗറിന്റെ വാണി :-

ബൈസക് ജാവോ ഗ്യാനി സംസാര । ജീവ് ന മാനേ കഹാ തുംഹാര ।। 33 ।।
കഹാ തുംഹാര ജീവ് ന മാനേ । ഹംരി ഔർ ഹോയേ ബാദ് ബഖാനേ ।। 34 ।।
ദ്വഡ് ഹൻസ് മേൻ രചാ ബനായി । ജാമേൻ സകൽ ജീവ് ഊർജായീ ।। 35 ।।
വേദ-ശാസ്ത്ര സമർതി ഗുംഗാന । പുത്ര മേരേ കൗമാരപ്രധാന ।। 36 ।।
തീനഹു ബഹു ബാജി രാചി രാഖാ । ഹംരി മഹിമാ ഗ്യാൻ മുഖ് ഭഖ ।। 37 ।।
ദേവൽ ദേവ് പാഷാം പൂജയായി । തീർഥ വ്രതം ജപ് തപ് മാൻ ലയി ।। 38 ।।
പൂജാ വിശ്വ ദേവ് ആരാധി । യേ മതി ജീവോൻ കോ രാഖ ബാന്ധി ।। 39 ।।
ജഗ് (യാഗം) ഹോം ഔർ നേം ആചാര । ഔർ അനേക് ഫന്ത് മേം ദാരാ ।। 40 ।।

ഗ്യാനിയുടെ (കബീർ) പ്രസ്താവന

ഹംനേ കഹാ സുനോ അന്യായീ । കാത്തോൻ ഫൻഡ് ജീവ് ലെ ജയിം ।। 41 ।।
ജേതേ ഫന്ദ് തും രചേ വിചാരി । സത്യ ശബ്ദ തേ സബേ വിദാരീ ।। 42 ।।
ജൗൻ ജീവ് ഹം ശബ്ദ ദൃഢാവേൻ । ഫാൻ തുംഹാര സകൽ മുക്താവേൻ ।। 43 ।।
ജബഹി ജീവ് ചിൻഹി ഗ്യാൻ ഹമാര । തജഹി ഭ്രമ് സബ് തോർ പസാര ।। 44 ।।
സത്യനാം ജീവൻ സംഝാവേൻ । ഹൻസ് ഉഭാർ ലോക് ലേ ജാവേ ।। 45 ।।
പുരുഷ് സുമിരൻ സാർ ബീരാ, നാം അവിചൽ ജനാവഹും ।
ശീശ് തുംഹാരേ പാൻവ് ദേകേ, ഹൻസ് ലോക് പാതാവഹും ।। 46 ।।
താകേ നികത് കാൽ നഹിം ആവേ ।സന്ധി ദേഖ് താക്കോ സർ നാവേ ।। 48 ।।

(സന്ധി = സത്യനാമം+സാർ നാമം)

ധർമ്മറായിയുടെ (കാൽ) പ്രസ്താവന

പന്ത് ഏക് തും ആപ് ചലൗ । ജീവൻ കോ സത്ലോക് ലേ ജൊ ।। 49 ।।
ദ്വാദസ് പന്ത് കരുൻ മൈം സജ । നാം തുംഹാര ലേ കരോൺആവാജ ।। 50 ।।
ദ്വാദശ് യം സൻസാർ പാതയും । നാം കബീർ ലെ പന്ത് ചാലയുൻ ।। 51 ।।
പ്രഥമ ദൂത് മേരേ പ്രഗതേ ജയ് । പീച്ചേ അംശ് തുംഹാര ആയി ।। 52 ।।
യഹി വിധി ജീവൻ കോ ഭ്രമായും । ആപൻ നാം പുരുഷ് കാ ബതായും ।। 53 ।।
ദ്വാദശ് പന്ത് നാം ജോ ലേഹി । ഹംരേ മുഖ് മേ ആൻ സമോഹി ।। 54 ।।

വിവർത്തനം: - വാണി നമ്പർ. 1 മുതൽ 54 വരെ ആയി മുകളിൽ ചെയ്തു.ഗ്യാനിയുടെ (കബീർ) പ്രസ്താവന ചൗപൈ (4 വരി കവിത)

അധ്യായം സ്വസംവേദ് ബോധ് പേജ് 121: -

അരേ കാൽ പർപഞ്ച് പസാര । തീനോ യുഗ് ജീവൻ ദുഖ് ആധാര ।। 55 ।।
ബിന്തി ടോറി ലീൻ മെയിൻ മാനി । മോഹൻ താഗേ കാൽ അഭിമാനി ।। 56 ।।
ചൗത യുഗ് ജബ് കല്യൂഗ് ആയ് । തബ് ഹം അപ്നാ അൻഷ് പത്തായി ।। 57 ।।
കാൽ ഫൻഡ് ഛൂട്ടേ നർ ലോയി । സകൽ സൃഷ്ടി പർവ്വണിക് (ആരംഭിച്ച) ഹോയി ।। 58 ।।
ഘർ-ഘർ ദേഖോ ബോധ് (അറിവ്) ബിചാര (ചർച്ച) । സത്യനാം സബ് തോർ ഉച്ചാര ।। 59 ।।
പാഞ്ച് ഹസാർ പാഞ്ച് സൗ പാഞ്ച । തബ് യേ വചൻ ഹോയേഗാ സച്ചാ ।। 60 ।।
കല്യൂഗ് ബീറ്റ് ജയ് ജബ് ഏതാ । സബ് ജീവ് പരം പുരുഷ് പദ് ചേതാ ।। 61 ।।

അർത്ഥം: - (സംഭാഷണം നമ്പർ 55 മുതൽ 61 വരെ) പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു - ഓ കാൾണ്ട നിങ്ങൾ ഒരു വലിയ മിഥ്യ സൃഷ്ടിച്ചു. മൂന്ന് യുഗങ്ങളിലും (സത്യയുഗം, ത്രേതായുഗം, ദ്വാപരയുഗ്) ജീവജാലങ്ങൾക്ക് അങ്ങേയറ്റം ക്രൂരതകൾ ചെയ്യും. നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെ, നിങ്ങൾ എന്നോട് ഒരു അഭ്യർത്ഥന നടത്തിയിരുന്നു; ഞാനത് സ്വീകരിച്ചു. നിങ്ങൾ എന്നെ ചതിച്ചു, എന്നാൽ നാലാമത്തെ യുഗമായ കലിയുഗം വരുമ്പോൾ, ഞാൻ എന്റെ അംശ് അയയ്ക്കും,

അതായത്, എന്റെ പ്രീതിക്ക് പാത്രമായ ഒരു ആത്മാവിനെ ഞാൻ അയയ്ക്കും. ഓ കാൾണ്ട സത്യ നാമവും (യഥാർത്ഥ മന്ത്രം) സത്യമായ അറിവും ഉപയോഗിച്ച് നിങ്ങളുടെ എല്ലാ കെണികളും, അതായത് തെറ്റായ അറിവും അജ്ഞതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ആരാധനാ രീതിയും വിശുദ്ധൻ ഇല്ലാതാക്കും. ആ സമയത്ത്, എന്റെ വിശുദ്ധനിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ലോകം മുഴുവൻ ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കും. ആ സമയം വരുന്നത് വരെ, അതായത് 5505 (അയ്യായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി അഞ്ച്) വർഷം കലയുഗം കടന്നുപോകുന്നതുവരെ, സത്യനാമം, മൂല് നാം (സാർ ശബ്ദം), മൂലജ്ഞാനം (തത്വജ്ഞാനം = യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ്) എന്നിവ വെളിപ്പെടുത്തേതില്ല. എന്നാൽ കലിയുഗത്തിന്റെ 5505 വർഷം പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ, എല്ലാ വീട്ടിലും എന്റെ അറിവ് അമിതമായി ചർച്ചചെയ്യപ്പെടും, എല്ലാ തുടക്കക്കാർക്കും സത്യനാമവും സാർശബ്ദവും നൽകും. ഞാൻ നടത്തുന്ന ഈ പ്രസ്താവന; കലിയുഗത്തിന്റെ 5505 (അയ്യായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി അഞ്ച്) വർഷം പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ എന്റെ ഈ വാക്കുകൾ സത്യമാണെന്ന് തെളിയും. കലിയുഗത്തിന്റെ ഈ അനേകം വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, എല്ലാ മനുഷ്യരും പരമപുരുഷന്റെ പരമോന്നത സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാകും, അതായത് സത്യപുരുഷനെ (നിത്യദൈവം) കുറിച്ച് ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4 ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു - ഒരു തത്വദർശി സന്യാസിയെ കണ്ടെത്തിയതിന് ശേഷം. , ആരാധകർ ഒരിക്കലും ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല. ലോകസമാനമായ വൃക്ഷം ഉത്ഭവിച്ച പരമാത്മാവ്, അതായത് പ്രകൃതിയെ സൃഷ്ടിച്ച പരമാത്മാവ് ആ പരമദേവനെ ആരാധിക്കുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വാണിയുടെ അർത്ഥം, ആ സമയത്ത് ആ പരമാത്മാവിന്റെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് (സത്യലോകം) എല്ലാവരും പൂർണ്ണമായി ബോധവാന്മാരാകും എന്നതാണ്. സ്വാസംവേദ് ബോധ് പേജ് 170: -

അഥ സ്വസം വേദ് കി സ്ഫുടാർത്ത - ചൗപായി (4 വരി കവിത)

ഏക് ലാഖ് ഔർ അസി ഹസാര । പിയർ പൈഗംബർ ഔർ അവതാര ।। 62 ।।
സോ സബ് ആഹി നിരഞ്ജൻ വംശ । താൻ ധാരി-ധാരി കരേൻ നിജ് പിതാ പ്രശംസ ।। 63 ।।
ദാസ് അവതാർ നിരഞ്ജൻ കേ രേ । രാം കൃഷ്ണ സബ് ആഹിം ബദരേ ।। 64 ।।
ഇൻസെ ബഡാ ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ സോയി । യാമീൻ ഫെർ ബാദൽ നഹിം കോയി ।। 65 ।।

അർത്ഥം:- പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പറഞ്ഞു, എല്ലാം ബാബ ആദം മുതൽ പ്രവാചകൻ വരെയുള്ള ഒരു ലക്ഷം എൺപതിനായിരം (1,80,000) പ്രവാചകന്മാർ മുഹമ്മദും ഹിന്ദുക്കൾ വിശ്വസിക്കുന്ന പത്ത് അവതാരങ്ങളും കാലൻ അയച്ചു. ഈ പത്ത് അവതാരങ്ങളിൽ പ്രധാനം രാമനും കൃഷ്ണനും. ഇവയെല്ലാം കാലനെ മഹത്വവൽക്കരിച്ചും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെയെല്ലാം തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചുമാണ ്ജീവികൾ കാലന്റെ ആരാധനാരീതി ഏകീകരിച്ചു.

നിരഞ്ജൻ കാൽ (ബ്രഹ്മ്) ആണ് അവരുടെ മുഖ്യൻ

സ്വസംവേദ് ബോധ് പേജ് 171 (1515): -

സത്യ കബീർ വാണികൾ

വാണികൾ: -പാഞ്ച് ഹസാർ ഔർ പാഞ്ച് സൗ പാഞ്ച്, ജബ് കല്യുഗ് ബീത് ജയ് ।
മഹാപുരുഷ് ഫർമാൻ തബ്, ജഗ് തരൻ കൂൺആയ് ।। 66 ।।
ഹിന്ദു തുർക്ക് ആദി സബേ, ജെതേയ് ജീവ് ജഹാൻ ।
സത്യ നാം കി സാഖ് ഗഹി, പാവേൻ പദ് നിർവാൻ ।। 67 ।।
യഥാ സരിത്ഗൺആപ് ഹി, മിലേൻ സിന്ധു മേൻ ധായ് ।
സത്യ സുകൃത് കേ മധ്യ തിമി, സബ് ഹി പന്ത് സമയ് ।। 68 ।।
ജബ് ലഗ് പൂർൺഹോയേ നഹിം, തീക് കാ തിഥി ബാർ ।
കപത്-ചാതുരി തബഹി ലൗൻ, സ്വസം ബെഡ് നിർദാർ ।। 69 ।।

സബാഹി നാരി-നർ ശുദ്ധ് തബ്, ജബ് തീക് കാ ദിൻ അവന്ത് ।
കപട് ചാതുരി ഛോഡി കേ, ശരൺകബിർ ഗഹന്ത് ।।70 ।।
ഏക് അനേക് ഹേ ഗയേ, പുന് അനേക് ഹോൺഏക് ।
ഹൻസ് ചലേ സത്‌ലോക് സബ്, സത്യനാം കി തേക് ।। 71 ।।
ഘർ ഘർ ബോധ് വിചാര് ഹോ, ദുർമതി ദൂർ ബഹായ് ।
കല്യുഗ് മേ സബ് ഏക് ഹോയി, ബർതീൻ സഹജ് സുഭായ് ।। 72 ।।
കഹാം ഉഗ്ര കഹാം ശൂദ്ര ഹോ, ഹരേ സബ്കി ഭവ പീർ (വേദന) ।। 73 ।।
സോ സമൻ സംദൃഷ്ടി ഹൈ, സമ്രത് സത്യ കബീർ ।। 74 ।।

അർത്ഥം:- പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പറഞ്ഞു - ഹേ ധർമ്മദാസ്ണ്ട ജ്യോതി നിരഞ്ജനോടും, അതായത് കാല ബ്രഹ്മത്തോടും ഞാൻ ഇത് പറഞ്ഞിരുന്നു; ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോടും പറയുന്നു.

സ്വസംവേദ് ബോധ് വാണിയുടെ വിവർത്തനം. 66 മുതൽ 74 വരെ: -കലിയുഗത്തിന്റെ അയ്യായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി അഞ്ച് (5505) വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, ലോകത്തെ മോചിപ്പിക്കാൻ ഒരു മഹാനായ മനുഷ്യൻ വരും. അപ്പോഴേക്കും ഏത് (പന്തുകൾ) വിഭാഗങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകും, ഉദാ. ഹിന്ദു, മുസ്ലീം തുടങ്ങി ലോകത്തിൽ ഏതു ജീവജാലങ്ങളുടെയാലും അവ മനുഷ്യശരീരം നേടി ആ മഹാപുരുഷനിൽ നിന്ന് സത്യനാമം സ്വീകരിക്കുകയും സത്യനാമത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ മോക്ഷം നേടുകയും ചെയ്യും. വിവിധ നദികൾ സ്വതന്ത്രമായി ഒഴുകുമ്പോൾ യാന്ത്രികമായി സമുദ്രത്തിൽ പതിക്കുന്നതുപോലെ, ആ മഹാൻ ആരംഭിച്ച സത്യകബീർ പന്ത് (യഥാർത്ഥ കബീർ പന്ത്) ആ (പതിമൂന്നാം) പന്തലിൽ മറ്റെല്ലാ പന്ത്കളും (വിഭാഗങ്ങൾ) യാന്ത്രികമായി, വേഗത്തിൽ ലയിക്കും. അവരെ തടയാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല. ഈ രീതിയിൽ, എല്ലാ പന്തുകളും വേഗത്തിൽ ആ പതിമൂന്നാം പന്തിൽ ലയിക്കും, ഒന്ന് പന്ത് രൂപീകരിക്കും. എന്നാൽ ഭക്തി കാലം വരുന്നതുവരെ, അതായത് കലിയുഗത്തിന്റെ അയ്യായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി അഞ്ച് വർഷം പൂർത്തിയാകും വരെ.

അതുവരെ ഞാൻ പറയുന്നതും നിങ്ങൾ എഴുതുന്നതുമായ സ്വസംവേദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ അറിവ് അടിസ്ഥാനരഹിതമായി തോന്നും. മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച ആ സമയം വരുമ്പോൾ, ആ സമയത്ത് സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ശ്രേഷ്ഠമായ ചിന്തകളും സദ്ഗുണങ്ങളും സമ്പാദിച്ച്, വഞ്ചനയും നിഷ്ഫലമായ കൗശലവും ഉപേക്ഷിച്ച് എന്നിൽ (കബീർ ജി) അഭയം പ്രാപിക്കും. ദൈവത്തിൽ നിന്ന് പ്രയോജനം നേടുന്നതിന്, മനുഷ്യരാശി എന്ന ഒരു മതത്തിൽ നിന്ന് നിരവധി പന്തുകൾ (മത സമൂഹങ്ങൾ) രൂപീകരിച്ചു. ഇവയെല്ലാം വീണ്ടും ഒന്നായി മാറും. സത്യനാമത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ എല്ലാ ഹൻസുകളും (അധർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തരായ ഭക്തർ) സത്‌ലോകിലേക്ക് പോകും. എന്റെ ആത്മീയ അറിവിന്റെ ചർച്ച എല്ലാ വീട്ടിലും നടക്കും. അതിന്റെ ഫലമായി എല്ലാവരുടെയും അജ്ഞത നീങ്ങും. കലിയുഗത്തിൽ, വീണ്ടും ഒന്നായ ശേഷം, എല്ലാവർക്കും ഒരു സാധാരണ പെരുമാറ്റം ഉണ്ടാകും, അതായത് ആളുകൾ അവരുടെ ജീവിതം സമാധാനപരമായി നയിക്കും. ഉഗ്രൻ, അതായത് കൊള്ളക്കാരൻ, കൊള്ളക്കാരൻ, കശാപ്പുകാരൻ, അല്ലെങ്കിൽ ശൂദ്രൻ, അതായത് മറ്റെന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്യുന്ന നികൃഷ്ട വ്യക്തി, ദൈവം (ഭാവപീർ) ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരുടെയും ഐഹിക ക്ലേശങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യും. യഥാർത്ഥ ഭക്തി. എല്ലാവരുടെയും ലൗകിക കഷ്ടപ്പാടുകൾ യഥാർത്ഥ ആരാധന വഴി ഇല്ലാതാക്കും, ആ പതിമൂന്നാം (13-ആം) പന്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എല്ലാവരേയും ഒരുപോലെ നോക്കും, അതായത്, താഴ്ന്നതും ഉയർന്നതുമായ ആളുകൾക്കിടയിൽ വിവേചനം കാണിക്കില്ല. അവൻ തന്നെയായിരിക്കും സമ്രത് സത്യ കബീർ (സർവ്വശക്തനായ സത്യം/നിത്യ കബീർ). ഹ്രീം സന്ത് മുജെ ജാൻ മേരാ ഹി സ്വരൂപം = എന്റെ വിശുദ്ധനെ എന്റെ രൂപമായി മാത്രം കണക്കാക്കുക

ചോദ്യം:-ആ പതിമൂന്നാം പന്ത് (പരമ്പര)ഏതാണ്? അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ ആരാണ്?

ഉത്തരം: - ആ പതിമൂന്നാം പന്ത് (പരമ്പര) യഥാർത് സത് കബീർ പന്താണ്. അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി തന്നെയാണ്. നിലവിൽ, സ്വാമി രാംദേവാനന്ദ് ജി മഹാരാജിന്റെ മകൻ (ശിഷ്യൻ) രാംപാൽ ദാസ് അടിമയാണ് ഇതിന്റെ നടത്തിപ്പുകാരൻ. (ആത്മീയ വീക്ഷണത്തിൽ, ആത്മാവിനെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്ന പിതാവായി ഗുരു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.)

തെളിവ്: - സന്ത് ധർമ്മദാസ് ജിയുടെ കുടുംബ പരമ്പരയിലെ മഹാന്മാരുമായി ബ ന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭക്തർ, അജ്ഞത നിമിത്തം, ധർമ്മദാസിന്റെ വംശത്തിലെ ആളുകളെ പതിമൂന്നാം പന്തിലും അതിന്റെ നടത്തിപ്പുകാരും ആണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ തെറ്റായി ശ്രമിച്ചു. ആരെങ്കിലും ആനയുടെ തുണി കാളയുടെ മേൽ ഇടാൻ ശ്രമിച്ചാൽ - നോക്കൂ, ഈ തുണി ആനുയുടേതാണ്; ഇത് കാളയുടെ തുണിയല്ലെന്ന് ബുദ്ധിമാൻമാർ പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. കാളയെക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് വലിപ്പമുള്ള മൃഗത്തിന്റേതാണ്. ഇത് ഏത് മൃഗത്തിന്റേതാണെന്ന് അവർക്ക് പറയാൻ കഴിയില്ലെങ്കിലും.

ഉദാഹരണം: - ഇത് കബീർ സാഗർ അധ്യായമായ കബീർ ചരിത്ര ബോധ് പേജ് 1834-1835 ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

പതിമൂന്ന് വണ്ടികളിൽ എഴുത്ത് നിറച്ച പേപ്പർ

ഒരിക്കൽ ഡൽഹി രാജാവ് സിക്കന്തർ ലോധി പറഞ്ഞു - ഭരര ദിവസം അതായത് 60 മണിക്കൂർ കൊ പതിമൂന്ന് (13) വണ്ടികളിൽ നിറച്ച കടലാസിൽ കബീർ ജി എഴുതിയാൽ ഞാൻ അവനെ ദൈവമായി കണക്കാക്കും. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി ആ പ തിമൂന്ന് വികളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കടലാസുകൾക്ക് മുകളിലൂടെ തന്റെ വടി ചുഴറ്റി. തൽക്ഷണം, അദ്ദേഹം എല്ലാ പേപ്പറുകളിലും മുഴുവൻ ആത്മീയ അറിവിന്റെയും വിശുദ്ധ വാണി എഴുതി. രാജാവ് ആത്മവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിച്ചു, എന്നാൽ തന്റെ മതത്തിലെ ആളുകളുടെ (മുസ്ലിംകളുടെ) സമ്മർദത്തിൽ, ആ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ഡൽഹിയുടെ മണ്ണിൽ കുഴിച്ചിട്ടു. കബീർ ചരിത്ര ബോധ ഗ്രന്ഥത്തിലെ കബീർ സാഗറിൽ, 1834-1835 പേജിൽ, മുക്താമണി സാഹബിന്റെ കാലം വരുമ്പോൾ ഡൽഹി ന ഗരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതാക ഉയർത്തുമ്പോൾ ആ പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം ഭൂമിയിൽ നിന്ന് പുറത്തെടുക്കുമെന്ന് തെറ്റായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ധർമ്മദാസിന്റെ പരമ്പരയിലെ പതിമൂന്നാം തലമുറയായിരിക്കും മുക്താമണി അവതാരം.

വ്യാഖ്യാനം: - മുകളിൽ എഴുതിയ ഉദ്ധരണിയിലെ മായം ചേർക്കുന്നതിന്റെ തെളിവ് ഇതാണ്, നിലവിൽ ധർമ്മദാസ് ജിയുടെ വംശാവലിയുടെ ജന്മസ്ഥലം ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിലെ റായ്ഗഢ് ജില്ലയിലെ ദാമഖേരയിലാണ്. ആ ഇരിപ്പിടത്തിൽ പതിന ാലാം (പതിനാലാം) തലമുറയിലെ ഗുരു ശ്രീ പ്രകാശ്മുനി നാം സാഹിബ് ഇരിക്കുന്നു. പതിമൂന്നാം തലമുറയിലെ ഗുരു ശ്രീ ഗ്രിസ്മുനി നാം സാഹിബ് 1998-ൽ അന്തരിച്ചു, അതായത് ഈ വർഷം 2013-ന് 15 വർഷം മുമ്പ്. ഇത് നാട്ടിലെ പതിമൂന്നാം തലമുറയിലെ ഗുരുവിനെക്കുറിച്ചാണ് എഴുതിയിരുന്നതെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും പ റത്തെടുക്കുമായിരുന്നു. ഗ്രൗ, ഡൽഹിയിൽ ഒരു പതാക ഉയർത്തുമായിരുന്നു. ഇത് സംഭവിച്ചില്ല,അതിനാൽ പതിമൂന്നാം പന്ഥ് ധർമ്മദാസ് ജിയുടെ വംശപരമ്പരയിൽ നിന്നല്ല.

തുടർന്ന് കബീർ സാഗറിലെ 1870 പേജിലെ കബീർ ചരിത്ര ബോധ് എന്ന പ ുസ്തകത്തിൽ, 12 പരമ്പരകളുടെ പേരുകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്, കബീർ ജിയുടെ പേ രിൽ ആരംഭിക്കുമെന്ന് കാൽ (ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ) സൂചിപ്പിച്ച വ്യാജ പരമ്പരകൾ. അവയിൽ ഒന്നാമതായി നാരായണദാസ് എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഗരീബ് ദാസ് പ ന്ത്രാമത്തെ പന്ത് എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആദ്യത്തേത് ചുരാമണിജിയാണ്. ഇത് ബോധപൂർവം തിരുത്തിയതാണ്.

പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജി നാരായണദാസിനെ ശിഷ്യനാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് അവർ ഓർക്കണം. ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയുടെ ആരാധകനായിരുന്നു നാരായൺദാസിന്. തന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ ചുരാമണിജിയെ അദ്ദേഹം അങ്ങേയറ്റം എതിർത്തിരുന്നു. അതുമൂലം ശ്രീ ചുരമണി ജി കുർമ്മാലിലേക്ക് പോയിരുന്നു. പിന്നീട് ബാന്ധവ്ഗഢ് ന ഗരം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. 1870-ലെ പേജിലെ കബീർ ചരിത്ര ബോധ് എന്ന പുസ്തകത്തിൽ, പന്ത്രണ്ട് പന്തുകളുടെ സ്ഥാപകരുടെ പേരുകൾ എഴുതിയിട്ടു. അവയിൽ ആദ്യം എഴുതിയ പേര് തെറ്റാണ്. ബാക്കിയുള്ളവ ശരിയാണ്. അതിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:-

1. നാരായൺദാസ് ജിയുടെ പന്ഥ് 2. യാഗൗ ദാസ് (ജഗു ദാസ്) പന്ത് 3. സൂറത്ത് ഗോപാൽ പന്ഥ് 4. മൂൾ നിരഞ്ജൻ പന്ഥ് 5. ഠക്സാരി പന്ത് 6. ഭഗവാൻ ദാസ് പന്ത് 7. സത്നാമി പന്ഥ് 8. കമാലിയേ (കമാൽ) കബീർ പന്ത് 9. റാം കബീർ പന്ഥ് 10. പ്രേം ധാം (പരം ധാം) കി വാണി പന്ത് 11. ജീവ ദാസ് പന്ത് 12. ഗരീബ്ദാസ് പന്ഥ്. . തുടർന്ന് കബീർ

സാഗറിലെ കബീർ ബാനി എന്ന അധ്യായത്തിൽ പേജ് 134-ൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:

വംശത്തിന്റെ തരങ്ങൾ

പ്രഥമ വംശ ഉത്തം (ഇത് ചുരാമണി ജിയെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.)

ദൂസ്രെ വൻശ് അഹങ്കാരി (ഇത് യാഗൗവിന്റേതാണ്, അതായത് ജഗു ദാസ് ജി) ।
തീസ്രെ വൻശ് പ്രചന്ദ് (ഇത് സൂറത്ത് ഗോപാൽ ജിയുടേതാണ്) ।।
ചൗതേ വൻശ് ബീർഹേ (ഇത് മൂൾ നിരഞ്ജൻ പന്ഥാണ്) ।
പാഞ്ചീൻ വൻശ് നിന്ദ്ര (ഇത് തക്സാരി പന്ഥ് ആണ്) ।।

ഛട്ടേ വംശ് ഉദാസ് (ഇത് ഭഗവാൻ ദാസ് ജിയുടെ പരമ്പരയാണ്.)

സാത്വെം വൻശ് ഗ്യാൻ ചതുരായീ (ഇത് സത്നാമി പന്ഥ്) ।।

ആതവീൻ വംശ് ദ്വാദശ് പന്ത് വിരോധ് (ഇത് കമാൽ ജിയുടെ കമാലിയെ പന്താണ്.)

നൗവീൻ വംശ് പന്ഥ് പൂജ (ഇതാണ് രാം കബീർ പന്ഥ്) ।
ദസ്വീൻ വൻശ് പ്രകാശ് (ഇത് പരം ധാം കി വാണി പന്ഥ് ആണ്) ।।
ഗ്യാരഹ്വീൻ (11) । വംശ് പ്രകട് പസാര (ഇതാണ് ജീവ പന്ഥ്) ।।

ബാരഹ്വീൻ വംശ് പ്രഗത് ഹോയേ ഉജിയാര (ഇത് ഹരിയാന സംസ്ഥാനം-ചുദാനി, ജില്ല-ജജ്ജാർ ഗ്രാമത്തിലെ സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ പന്താണ്, പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയെ കുമുട്ടിയ ശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചും. പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയുടെ മഹത്വത്തിന്റെ ചില പ്രകാശം ഉായിരുന്ന യഥാർത്ഥ അറിവ്.)

തേരാഹ്വീൻ (13) വൻശ് മിടേയ് സകൽ അന്ധിയാരാ ഇത് 1994-ൽ ആരംഭിച്ച യാഥാർത്ഥ് (സത്യം) കബീർ പന്താണ്, ഇത് ഞാൻ ദാസ് (രാംപാൽ ദാസ്) പ്ര വർത്തിപ്പിക്കുന്നു.

ദാമഖേരയുടെ നേതൃസ്ഥാനത്തുള്ള ധർമ്മദാസ് ജിയുടെ പിൻഗാമികൾ യഥാർത്ഥ നിഗൂഢത മറയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അവർക്ക് സത്യം ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

കബീർ സാഗറിൽ, കബീർ ബാനി എന്ന അധ്യായം, പേജ് 136-ൽ: -

ദ്വാദശ് പന്ഥ് ചലോ സോ ഭേദ്
ദ്വാദശ് പന്ഥ് കാൽ ഫർമാന । ഭൂലേ ജീവ് ന ജയ് തികാന ।।
താതീം ആഗം കഃ ഹം രാഖ । വംശ് ഹമാര ചുരമണി ശാഖ ।।
പ്രഥമ ജഗ് മേം ജാഗു ഭ്ർമ്മാവേ । ബിന്നാ ഭേദ് വഹ് ഗ്രന്ഥ് ചുരാവേ ।।
ദൂസർ സുരതി ഗോപാൽ ഹോഇ । അക്ഷർ ജോ ജോഗ് ദ്യുഡവേ സോയി ।।

(വ്യാഖ്യാനം:- ഇവിടെ, ജാഗു ദാസിനെ ആദ്യത്തേതായി പരാമർശിച്ചിട്ടു്, അതേസമയം ആദ്യ വംശം ചുരമണിയാണെന്നാണ് വാണി വ്യക്തമാക്കുന്നത്. രാമത്തേത് ജാഗു ദാസാണ്. ഇതേ തെളിവ് കബീർ ചരിത്ര ബോധ് പേജ് 1870-ലും ഉണ്ട്. രണ്ടാമത്തേത് ജാഗു ദാസ്. സ്വസംവേദ് ബോധ് പേജ് 155 (1499) എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ പോലും ജാഗുവിനെ രാമത്തേതായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ആദ്യത്തേത് എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ചുരമണി ആദ്യത്തേത് എന്ന് എഴുതിയാൽ ശരിയാകും.)

തീസ്രെ മൂൽ നിരഞ്ജൻ ബാനി । ലോക് വേദ് കി നിർണ്ണയ് താനി ।।

(ഇത് നാലാമതായി എഴുതണം.)

ചൗതേ പന്ഥ് തക്സാർ (തക്സാരി) ഭേദ് ലൗ ആവേ ।
നീർ പവൻ കോ സന്ധി ബതാവേ ।। (ഇത് അഞ്ചാമതായി എഴുതണം.)
പാഞ്ചാൻ പന്ഥ് ബീജ് കോ ലേഖ । ലോക് പ്രലോക് കഹേ ഹം മേ ദേഖാ ।।
(ഇത് ഭഗവാൻ ദാസിന്റെ പന്ഥാണ്, ആറാമത്തേത് എന്ന് എഴുതണം.)

ഛതാ പന്ത് ഘട്ട് കേ മാഹിം മാർഗ് നിവാസ ।। (ഇത് ഏഴാമതായി എഴുതണം.)
സാത്വാൻ ജീവ് പന്ത് ലേ ബോലേ ബാനി । ഭയോ പ്രതീത് മർം നഹിം ജാനി ।।

ഈ എട്ടാമത്തെ പന്ത് കമാൽ ജിയുടേതാണ്.)

ആത്മാൻ റാം കബീർ കഹാവേ ।സത്ഗുരു ബ്രഹ്മ് ലേ ജീവ് ദൃഢാവേ ।।

(യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഇത് ഒൻപതാം പന്താണ്.)

നൗമേൻ ഗ്യാൻ കി കാലാ ദിഖാവേ । ഭയീ പ്രതീത് ജീവ് സുഖ് പാവേ ।।

(യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഇത് പതിനൊന്നാമത്തെ ജീവ പന്താണ്. ഇവിടെ ഒമ്പതാമത് എന്ന് തെറ്റായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു.)

ദസ്വീൻ ഭേദ് പരം ധാം കി ബാനി ।സാഖ് ഹമാരി നിർണ്ണയ് താനി ।।

(ഇത് ശരിയാണ്, എന്നാൽ പതിനൊന്നാമത്തേത് എഴുതിയിട്ടില്ല. ചുരമണിയെ ആദ്യത്തേതായി കണക്കാക്കിയാൽ ശരിയായ ഒരു പരമ്പര രൂപം കൊള്ളുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആദ്യത്തേത് ചുരമണി ജിയാണ്. അതിനുശേഷം പന്ത്രാം പന്തിന്റെ വിവരണം ആരംഭിക്കുന്നു. ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ പന്ത്. ഇത് സൂചനയാണ്. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി ജനിച്ചത് 1774-ലെ വിക്രമി സംവത്ത്തിലാണ് (ആയിരത്തിഎഴുന്നൂറ്റി എഴുപത്തിനാല്. ഇവിടെ ആയിരത്തിഎഴുന്നൂറ്റി എഴുപത്തിയഞ്ച് അബദ്ധത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇതൊരു തെറ്റായ അച്ചടിയാണ്.)

സംവത് സത്രഃ സൌ പചഹ്തർ (1775) ഹോയി ।
താ ദിൻ പ്രേം പ്രകതീൻ ജഗ് സോയി ।।
ആഗ്യ രഹേ ബ്രഹ്മ ബോധ ലാവേ । കോലി ചാമർ സബ്കെ ഘർ ഖാവേ ।।
സാഖി ഹമാരി ലേ ജീവ് സംഝാവേ । അസംഖ്യ ജന്മം തൊർ നഹിം പാവേ ।।
ബാർഹീൻ (ബാർവേ) പന്ത് പ്രഗത് ഹോവേ ബാനി । ശബ്ദ് ഹമാരേ കി നിർണ്ണയ് താനി ।।
അസ്തിർ ഘർ കാ മർം നഹിം പാവേ ।
യേ ബാര (ബാര) പന്ത് ഹാമി (കബീർ ജി) കോ ധ്യാവേൻ ।।
ബാരാഹെയ്ൻ പന്ത് ഹംഹി (കബീർ ജി മാത്രം) ചലി ആവാൻ ।
സബ് പന്ത് മിതാ ഏക് ഹി പന്ത് ചലാവേം ।।
പ്രഥമ ചരൺകൽജുഗ് നിർയാണ (നിർവാണം)।തബ് മഘർ മാണ്ഡോ മൈദാന ।।

അർത്ഥം: - ഇവിടെ സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ പന്ത്രാമത്തെ പന്ത് വ്യക്തമാണ്, കാരണം പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയെ കുമുട്ടി, അദ്ദേഹം തന്റെജ്ഞാനയോഗം തുറന്നു. അപ്പോൾ സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി, പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയുടെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാണികൾ പറഞ്ഞു, അത് ഇപ്പോൾ ഒരു വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അച്ചടിച്ചു. നാം ചിന്തിക്കേിയിരിക്കുന്നു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ പന്ത് വരെ, പന്ത്രണ്ട് (12) പന്തുകൾ ഇതിനകം പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടു്. ഇതിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നു - എന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ശ്ലോകങ്ങൾ-ഗീതങ്ങൾ-ചതുർഭുജങ്ങൾ സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി എഴുതിയിട്ടുങ്കിലും, പന്ത്രണ്ടാം പന്തിന്റെ അനുയായികൾ അവരുടെ ബുദ്ധിക്കനുസരിച്ച് സംസാരത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കും, പക്ഷേ അത് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാത്തതിനാൽ പന്തുകളുടെ അനുയായികൾ. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ പന്ത് വരെ, അതായത്, പന്ത്രാമത്തെ പന്തിയിലുള്ളവർക്ക് എന്റെ (കബീർ) സംസാരം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ, അനന്തമായ ജന്മങ്ങളോളം അവർക്ക് സത്ലോകത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ വാസസ്ഥലം പ്രാപ ിക്കാനാവില്ല. ഈ പന്ത്രണ്ട് പന്തിയിലുള്ളവർ കബീർ ജി എന്ന പേരിൽ അവരുടെ പന്തുകൾ പ്രചരിപ്പിക്കും, അവർ എന്റെ പേരിൽ പ്രശസ്തി നേടും, എന്നാൽ ഈ പന്ത്രണ്ട് പന്തികളുടെയും അനുയായികൾക്ക് സ്ഥിരമായ ഭവനം (സത്യലോകം) നേ ടാൻ കഴിയില്ല. തുടർന്ന് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു - പന്ത്രാം പന്തിൽ (സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ പന്തലിൽ) ഞാൻ, അതായത്, കബീർ ജി തന്നെ വരും, എല്ലാ പന്തലുകളും ഇല്ലാതാക്കി, ഞാൻ ഒരു പന്ത് ആരംഭിക്കും. സംവത് 1575-ൽ (വർഷം 1518) ഞാൻ (കബീർ ജി) മഘർ നഗരത്തിൽ നിന്ന് (ഉത്തർപ്രദേശ്) മോക്ഷം പ്ര ാപിക്കുമ്പോൾ, അതായത്, ഒരു ദൈവിക പ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊണ്ട് ഞാൻ സത്ലോകിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ അത് കലിയുഗത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടമായിരിക്കും.

പരമാത്മാവ് കബീർജി കലുഗത്തിനെ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഡിവൈൻ

ആക്റ്റ് ചെയ്ത ശേഷം പരമാത്മാവ് ഇതിനകം പോയതാണ് ആദ്യ ഘട്ടം. കലിയുഗത്തിന്റെ അയ്യായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി അഞ്ച് വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ മധ്യതലമുറയാണ്. അവസാന ഘട്ടത്തിൽ, എല്ലാവരും നന്ദികെട്ടവരായി മാറും, ആരും ഭക്തി ചെയ്യില്ല.

സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ പന്ത്രാമത്തെ പരമ്പരയിൽ നിന്നാണ് ഞാൻ (രാംപാൽ ദാസ്) ഉയർന്നുവന്നത്. ആ പതിമൂന്നാം പന്താണ് ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നത്. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി അത് ആരംഭിച്ചു. ഗുരു മഹാരാജ് സ്വാമി രാംദേവാനന്ദ് ജിയുടെ അനുഗ്രഹമുണ്ട്. അത് വിജയിക്കുകയും ലോകം മുഴുവൻ പരമദൈവമായ കബീർ ജിയുടെ ഭക്തി പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്യും. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി സത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയെ സദ്ഗുരു രൂപത്തിൽ കുമുട്ടി. കബീർ തീർച്ചയായും ദൈവമാണ്. അവൻ തന്നെ ഭൂമിയിലും മറ്റ് ലോകങ്ങളിലും (ലോകങ്ങളിലും) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവ് പകരാൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. സത്ഗുരു ദില്ലി മണ്ഡല് ആയേസി സൂതി ധർതി സൂം ജഗായ്സി ദില്ലി കേ തഖ്ത് ഛത്ർ ഫെർ ഭി ഫിരായ് സി ചൗൻസത് യോഗ്നി മംഗൾ ഗെയ്സി എന്ന് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി അസുർ നികണ്ഠൻ രമേനിയിൽ പ്ര സ്താവിച്ചിട്ടു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ സദ്ഗുരു പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ബന്ദി ചോർ ആയിരുന്നു.

പരമാത്മാവ് കബീർ ജി കബീർ സാഗറിലെ കബീർ ബാനി എന്ന അധ്യായത്തിൽ പേജ് 136, 137 ൽ പന്ത്ര ാമത്തെ (12-ആം) പന്ത് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി നടത്തുമെന്ന് പ്ര സ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സംവത് സത്രഃ സൌ പചഹ്തർ (1775) ഹോയി । ജാ ദിൻ പ്രേം പ്രകടേ ജഗ് സോയി ।।
സാഖി ഹമാരി ലേ ജീവ് സംഝാവേ । അസംഖ്യോൻ ജന്മം തൌർ നഹിം പാവേ ।।
ബാർഹവീൻ പന്ത് പ്രഗട് ഹോ ബാനി । ശബ്ദ് ഹമാരേ കി നിർണ്ണയ് താനി ।।
അസ്തിർ ഘർ കാ മർം നഹിം പാവേൻ । യേ ബാര (ബാര) പന്ത് ഹമി കോ ധ്യാവേൻ ।।
ബാരഹവീൻ പന്ത് ഹം ഹി ചലി ആവാൻ । സബ് പന്ത് മിടാ ഏക് ഹി പന്ത് ചലാവേൻ ।।

അർത്ഥം:- (12-ആം) പന്ത്രാം പന്ത് വരെയുള്ള പന്തുകളുടെ അനുയായികൾ, ഞാൻ തന്നെ (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി) പറഞ്ഞിട്ടുള്ള എന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ വാക്യങ്ങളുടെ അഗാധമായ രഹസ്യങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാതെ, പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി വ്യക്തമാക്കി. കബീർ സാഗർ, കബീർ സാഖി, കബീർ ബിജാക്ക്, കബീർ ശബ്ദാവലി തുടങ്ങിയ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, എന്റെ കൃപയാൽ ഗരീബ്ദാസ് ജി നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിലും തെറ്റായ നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തി, അവരുടെ അന ുയായികൾക്ക് അവ വിശദീകരിക്കും, പക്ഷേ സത്യത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാത്തതിനാൽ, അവർക്ക് അനന്തമായ ജന്മങ്ങൾക്കുള്ള ശാശ്വതമായ വാസസ്ഥലമായ (സത്യലോകം) സ്ഥിരമായ ഭവനത്തിലേക്ക് പോകാൻ കഴിയില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി) ഗരീബ്ദാസിന്റെ ആ പന്തിൽ വരും, കലിയുഗന്റെ അയ്യായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി അഞ്ച് വർഷം പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ, യാഥാർത്ഥ് കബീർ പന്ത് ആരംഭിക്കും. ആ സമയത്ത്, എല്ലാ വീട്ടിലും തത്വജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് (യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ്) ചർച്ച നടക്കും. തത്വജ്ഞാനം മനസ്സിലാക്കിയാൽ, ലോകത്തിലെ എല്ലാ മനുഷ്യരും എന്റെ ഭക്തി ചെയ്യും. നല്ല പെരുമാറ്റം കൈവരിച്ചാൽ എല്ലാവരും സമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കും. യാഥാർത്ഥ് കബീർ പന്ത് എന്ന പതിമൂന്നാം പന്ത് നടത്തുന്നത് ഞാനായ ദാസ് (രാംപാൽ ദാസ്) ആണെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. പരമദൈവമായ കബീർജിയുടേതാണ് കൃപ. തോതാദ്രി എന്ന സ്ഥലത്ത് ബ്രാഹ്മണർ സംഘടിപ്പിച്ച സാമുദായിക സദ്യയിൽ പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജിക്ക് ഒരു കാളയെകൊ് വേദമന്ത്രങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കാൻ കഴിയുമ്പോൾ, അവനും അവ ഉച്ചരിക്കാനാകും. തന്റെ മഹത്വത്തെ പരിചയപ്പെടുത്താൻ ആരെയും പ്രേരിപ്പിക്കാൻ സർവ്വപ്രാപ്തിയുള്ളവന്റെ കഴിവ് ഇതിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ. അതുകൊായിരിക്കാം പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിക്ക് തന്റെ കൃപയാൽ ഈ പതിമൂന്നാമത്തെ (13-ആം) പന്ത് ഞാൻ പ്രചരിപ്പിച്ചത്, ദാസ് (രാംപാൽ ദാസ്).

നിലവിൽ കലിയുഗം എത്രമാത്രം കടന്നുപോയി ?

ഹിന്ദുമതത്തിൽ ആദിശങ്കരാചാര്യർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനമു്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ

പറഞ്ഞാൽ, ഹിന്ദു മതത്തിന്റെ സംരക്ഷകനും പുനരുജ്ജീവനവും ആദിശങ്കരാചാര്യനാണെന്ന് നമുക്ക് പറയാം. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ നടത്തിയ പ്രചരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഹിന്ദു ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്ന ഒരു വിപ്ലവം ഉയിട്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധനാമൂർത്തി ദൈവം ശ്രീ ശങ്കറാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധ്യയായ ദേവി പാർവതിയാണ്. ഇവരോടൊപ്പം അവർ ശ്രീ വിഷ്ണു ജിയെയും മറ്റ് ദൈവങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച്, പഞ്ച ദേവ പൂജ എന്ന ഒരു നിയമമുണ്ട്: - 1. ശ്രീ ബ്രഹ്മാ ജി 2. ശ്രീ വിഷ്ണു ജി 3. ശ്രീ ശങ്കർ ജി 4. മുനി ശ്രീ പരാസർ ജി 5. ശ്രീ കൃഷ്ണ ദ്വൈപായൻ എന്ന ശ്രീ വേദ വ്യാസ് ജി ബഹുമാന്യരാണ്.

യേശുവിന് 508 വർഷം മുമ്പാണ് ആദിശങ്കരാചാര്യ ജനിച്ചതെന്ന് ജീവനി ആദിശങ്കരാചാര്യ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

പിന്നെ ഹിമാലയ തീർത്ഥം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദിശങ്കരാചാര്യരുടെ ജനനത്തിനു മുമ്പുള്ള ഒരു പ്രവചനമുണ്ട്. കലിയുഗത്തിന്റെ മൂവായിരം വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് ആദിശങ്കരാചാര്യൻ ജനിക്കുന്നത് എന്ന് അതിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇനി നമുക്ക് ഒരു ഗണിതശാസ്ത്ര കണക്കുകൂട്ടലിലൂടെ അന്വേഷിക്കാം, നിലവിൽ അതായത് 2012ൽ എത്ര കലിയുഗം് കടന്നുപോയി?

യേശുവിന്റെ ജനനത്തിന് 508 വർഷം മുമ്പാണ് ആദിശങ്കരാചാര്യ ജി ജനിച്ചത്.

യേശുവിന്റെ ജനനം മുതൽ, = 2012 വർഷം.

ശങ്കരാചാര്യ ജി ജനിച്ചിട്ട് എത്ര വർഷം കഴിഞ്ഞു = 2012 + 508 = 2520 വർഷം. കാലക്രമത്തിൽ കണക്കാക്കിയാൽ ശങ്കരാചാര്യർ ജനിച്ചു

= കലിയുഗത്തിന്റെ 3000 വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു.2012 ൽ.

ശങ്കരാചാര്യയർ ജനനം കഴിഞ്ഞിട്ട് എത്ര വർഷമായി =2012+508=2520 വർഷം . കലിയുഗം എത്ര വർഷം കടന്നുപോയി = 3000 + 2520 =5520 വർഷം.

കലിയുഗത്തിന്റെ 5505 വർഷം പൂർത്തിയായത് ഏത് വർഷത്തിലാണ് എന്ന് നമുക്ക് നോക്കാം

5520 - 5505 = 2012-ന്. അതായത് 15 വർഷം മുമ്പ്.

2012 - 15 = 1997., 1997-ൽ കലിയുഗിന്റെ 5505 വർഷം പൂർത്തിയായി.

സംവത് പ്രകാരം, ഒരു ഭാരതിയ വർഷം ഫാൽഗുൻ മാസത്തിൽ അതായത് ഫെബ്രുവരി-മാർച്ച് മാസങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്നു.

ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീത 5151 വർഷം മുമ്പ് രചിച്ചതാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന സന്യാസിമാർ, ആ കാര്യം തെറ്റാണ്.

ഗുരുവില്ലാതെ മോക്ഷം സാധ്യമല്ല

ചോദ്യം : - ഗുരുവില്ലാതെ നമുക്ക് ഭക്തി ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലേ ?

ഉത്തരം : - നമുക്ക് ഭക്തി ചെയ്യാം, പക്ഷേ അതൊരു വ്യർത്ഥാശ്രമമായിരിക്കും.

ചോദ്യം : - ദയവായി കാരണം പറയൂ.

ഉത്തരം : - സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു പരമാത്മാ നിയമമാണ്: -

കബീർ, ഗുരു ബിൻ മാല ഫെർത്തെ, ഗുരു ബിൻ ദേയ് ദാൻ ।
ഗുരു ബിൻ ദോനോ നിഷ്ഫൽ ഹൈം, പൂച്ചോ വേദ് പുരാൻ ।।
കബീർ, രാം കൃഷ്ണ സേ കൗൻ ബഡാ, ഉൻഹോം ഭീ ഗുരു കീം ।
തീൻ ലോക് കേ വേ ധനി, ഗുരു ആഗേ അധീൻ ।।
കബീർ, രാം കൃഷ്ണ ബഡേ തിൻഹു പുർ രാജ ।
തീൻ ഗുരു ബാൻന്ത് കീൻ നിജ് കാജ ।।

അർത്ഥം: - ഗുരുവിനെ നേടാതെ, നാമജപത്തിന്റെ മാല ചെയ്യുന്നതും, ദാനം ചെയ്യുന്നതും; ഇതു രണ്ടും വ്യർത്ഥമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ വേദങ്ങളിലും പുരാണങ്ങളിലും ഉള്ള തെളിവുകൾ കാണുക.

ശ്രീമദ് ഭഗവത് നാല് വേദങ്ങളുടെ സംഗ്രഹമാണ് ഗീത. ഗീത അദ്ധ്യായം 2 ശ്ലോകം 7 , അർജുൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു - ഹേ ശ്രീകൃഷ്ണ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശിഷ്യനാണ്. ഞാൻ അങ്ങയുടെ ശരണത്തിലാണ്. ഗീത അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 3 കാലബ്രഹ്മ്, ശ്രീകൃഷ്ണജിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ട്, അർജ്ജുനനോട് പറഞ്ഞു - നീ എന്റെ ഭക്തനാണ്. ശ്രീരാമചന്ദ്ര ജി വസിഷ്ഠൻ ജിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചതിന് പുരാണങ്ങളിൽ തെളിവുകളുണ്ട്, അദ്ദേഹം തന്റെ വ്യക്തിപരവും രാജകീയവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കുന്നതിന് ഗുരു വസിഷ്ഠന്റെ അനുമതി തേടാറുണ്ടായിരുന്നു. ശ്രീ കൃഷ്ണ ജി സന്ദീപ്നി ജിയിൽ നിന്ന് വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയിട്ടുണ്ട്, ശ്രീ കൃഷ്ണ ജിയുടെ ആത്മീയ ഗുരു ശ്രീ ദുർവാസ ഋഷി ജി ആയിരുന്നു.

പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി നമ്മെ ഉപദേശിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു - ശ്രീരാമനെക്കാളും ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയേക്കാളും വലിയ, അതായത് കഴിവുള്ള ആരെയും നിങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. അവർ മൂന്ന് ലോകങ്ങളുടെയും അധിപന്മാരായിരുന്നു. ഒരു ഗുരുവിനെ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ഭക്തിയും ചെയ്തു, അവരുടെ മനുഷ്യജീവിതം വിജയകരമാക്കി. ഒരു ഗുരുവിനെ നേടാതെ ആരെങ്കിലും ഭക്തി ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ എത്രത്തോളം ശരിയാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കണം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അവരുടെ ആരാധനാരീതി നിഷ്ഫലമാണ്. മറ്റുള്ളവരെ അനുകരിച്ചും കേട്ടുകേൾവികൾക്കനുസരിച്ചും

ഗുരുവില്ലാതെ ചെയ്യുന്ന ഭക്തിയെ ലോകവേദ (നാടോടി കഥ) പ്രകാരം ഭക്തി എന്ന് വിളിക്കുന്നു. തത്വജ്ഞാനത്തിന് വിരുദ്ധമായ ഒരു പ്രദേശത്ത് പ്രബലമായ ഭക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവാണ് ലോകവേദിന്റെ അർത്ഥം. ലോകവേദത്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, ഈ ദാസ് (രാംപാൽ ദാസ്) ശ്രീ ഹനുമാൻ ജി, ബാബ ശ്യാം ജി, ശ്രീരാമൻ, ശ്രീ കൃഷ്ണൻ, ശ്രീ ശിവ് ജി എന്നിവരെയും ദേവന്മാരെയും ദേവതകളെയും ആരാധിച്ചിരുന്നു. ഹനുമാൻ ജിയുടെ ആരാധനയിൽ, ഞാൻ ചൊവ്വാഴ്ച ഉപവാസം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ബൂന്ദി (ഒരു മധുരപലഹാരം) പ്രസാദം വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഞാൻ തന്നെ ശുദ്ധമായ നെയ്യിൽ കുതിർക്കുന്ന ചൂർമ്മ കഴിക്കുകയും ഡാൽഡ വനസ്പതി നെയ്യിൽ ഉണ്ട ണ്ടാക്കിയ ബൂന്ദി ,ബാബ ഹനുമാന് സമർപ്പിക്കുകയ്യും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഞാൻ മന്ത്രങ്ങൾ ചൊല്ലുമായിരുന്നു ഉദാ. ഹരേ റാം, ഹരേ കൃഷ്ണ, കൃഷ്ണ-കൃഷ്ണ, ഹരേ-ഹരേ. ആരോ എന്നോട് പറഞ്ഞു:-

ഓം നാം സബ്സേ ബടാ, ഇസ്സേ ബടാ ന കോയേ ।
ഓം നാം കാ ജാപ് കരേ, തോ ശുദ്ധ് ആത്മ ഹോയേ ।।

ഇക്കാരണത്താൽ ഞാൻ ഓം നാമം ജപിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഓം നമഃ ശിവായ് - ഞാൻ ശിവന്റെ ഈ മന്ത്രം ജപിക്കുമായിരുന്നു. ഓം ഭഗവതേ വാസുദേവായൈഃ നമഃ - ഞാൻ വിഷ്ണുവിന്റെ ഈ മന്ത്രം ഉരുവിടാറുണ്ടായിരുന്നു. തീർത്ഥാടനത്തിന് പോകുക, അവിടെ ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക, അവിടെ കുളിക്കുക - ഇവയെല്ലാം ഞാൻ ലോവേദ് (നാടോടിക്കഥകൾ) അടിസ്ഥാനമാക്കി ചെയ്യുമായിരുന്നു.

വീട്ടിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ എപ്പിസോഡുകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴെല്ലാം, ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത് എന്റെ മുൻപറഞ്ഞ ഭക്തി മൂലമാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു പരീക്ഷയിൽ വിജയിക്കുക, വിവാഹം കഴിക്കുക, ആൺമക്കളും പെൺമക്കളും ഉണ്ടാകുക, ജോലി നേടുക. സന്തോഷത്തിന്റെ ഈ എപ്പിസോഡുകളെല്ലാം മേൽപ്പറഞ്ഞ ആരാധനാരീതി കൊണ്ടാണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ഞാൻ കരുതിയിരുന്നു. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു: -

കബീർ, പീച്ചേ ലഗ്യാ ജാവും ഥാ, മൈം ലോക് വേദ് കേ സാത്ത് ।
രാസ്തേ മേ സത്ഗുരു മിലേ, ദീപക് ദിൻഹാ ഹാത്ത് ।।

ഈ ഉപാസകൻ ലോകവേദത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, അതായത് അടിസ്ഥാനരഹിതമായ കഥകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഭക്തി ചെയ്യുകയായിരുന്നു എന്നാണ് അർത്ഥം. ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ആരാധനയുടെ പാതയിലൂടെയാണ് ഞാൻ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്. വഴിയിൽ, അതായത് ഭക്തിയുടെ പാതയിൽ, ഒരു ദിവസം ഞാൻ ഒരു തത്ത്വദർശി സന്യാസിയെ കണ്ടെത്തി. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധനാ രീതിയുടെ ഒരു വിളക്ക് അദ്ദേഹം എനിക്ക് തന്നു, അതായത്,

യഥാർത്ഥ വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധനാരീതിയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം എന്നെ ബോധവാൻ ആക്കിയപ്പോൾ, എന്റെ ജീവിതം പാഴാകാതെ രക്ഷപ്പെട്ടു. സദ്ഗുരു നൽകിയ തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് തെറ്റായ ഭക്തിയാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23 ൽ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾ ഉപേക്ഷിച്ച്, സ്വേച്ഛാധിഷ്ഠിതമായി പെരുമാറുന്ന ആരാധകർ, സന്തോഷമോ ആത്മീയ വിജയമോ മോക്ഷമോ നേടാത്ത, അതായത്, അവരുടെ ആരാധനാ രീതി നിരർത്ഥകമാണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തുടർന്ന് ഗീത അദ്ധ്യായം 16-ാം ശ്ലോകം 24-ൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്- അർജുനാ അതുകൊണ്ട്, എന്ത് ചെയ്യണം, എന്തു ചെയ്യരുത് എന്ന അവസ്ഥയിൽ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് തെളിവാണ്.

ഈ ദാസ് (സന്ത് രാംപാൽ ദാസ്) നടത്തിയിരുന്നതും, ഹിന്ദു സമൂഹം മുഴുവൻ ചെയ്യുന്നതുമായ, ഗീതയിലും വേദങ്ങളിലും പരാമർശിക്കാത്തതിനാൽ, അതെല്ലാം വേദങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ഒരു ആരാധനാ രീതിയാണ്. ഉപയോഗശൂന്യമായത്.

कबीर, गुरु बिन कहु न पाय ग्यान, ज्यों तोत भूस ऊदे मूढ़ किसान ।
कबीर, गुरु बिन वेद पडे जो प्राणी, संजाहे न सार रहे अग्यानी ।।

അതിനാൽ, ഗുരു ജിയിൽ നിന്ന് വേദങ്ങളെയും മറ്റ് ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നേടണം, അങ്ങനെ ശരിയായ വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധനാ രീതി അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരാളുടെ ജീവിതം ധന്യമാകും.

സമ്പൂർണ ഗുരുവിന്റെ നാമ ശക്തിയാൽ ഭക്തി സാധ്യമാണ്

ഗുരുജിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം ഭക്തി ചെയ്യുന്നത് പ്രയോജനകരമാണ്. ഗുരുവിനെ നേടാതെ ഭക്തി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുകയില്ല.

ഉദാഹരണം:- ഒരു രാജാവിന്റെ രാജ്ഞി ഉയർന്ന ധാർമിക വിശ്വാസിയായിരുന്നു. പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജിയിൽ നിന്ന് അവൾ ഗുരു ദീക്ഷ (ദീക്ഷ) സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഗുരുവിനെ ദർശിക്കാൻ അവൾ ദിവസവും പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. രാജാവ് അത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല, പക്ഷേ ഭാര്യയെ അവിടെ പോകുന്നത് തടയാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. കാരണം, ഒന്നാമതായി, അവൾ വളരെ ശക്തനായ ഒരു രാജാവിന്റെ മകളായിരുന്നു, രണ്ടാമതായി, ഭാര്യ സന്തോഷവതിയായി കാണാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

ഒരു ദിവസം രാജാവ് ഭാര്യയോട് പറഞ്ഞു, നിനക്ക് ശല്യം ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരു കാര്യം പറയട്ടെ? രാജ്ഞി പറഞ്ഞു: ദയവായി പറയൂ. രാജാവ് പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഗുരുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകുന്നു. ഗുരുവില്ലാതെയും ഭക്തി ചെയ്യാം. രാജ്ഞി പറഞ്ഞു, ഗുരുജിയില്ലാതെ ഭക്തി ചെയ്യുന്നത് പ്രയോജനകരമല്ലെന്ന് ഗുരുജി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രാജാവ് പറഞ്ഞു, ഞാൻ നാളെ നിങ്ങളോടൊപ്പം പോയി നിങ്ങളുടെ ഗുരുജിയെ കാണും. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കാം.

രാജാവ് സന്യാസിയോട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു, ഗുരുവില്ലാതെ ഭക്തി സാധ്യമല്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുകയാണ്, എന്തുകൊണ്ടാണ് ഭക്തി വിജയിക്കാത്തത്? നാമ മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കണം. ആളുകൾക്ക് പരസ്പരം ചോദിക്കാനും ജപിക്കാനും കഴിയും. അത് മതി. വിശുദ്ധൻ പറഞ്ഞു, രാജാവേണ്ട താങ്കളുടെ പ്രസ്താവനയിൽ ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ രാജകൊട്ടാരത്തിൽ വരും. അതിന്റെ ഉത്തരം ഞാൻ അവിടെ പറയാം. നിശ്ചയിച്ച ദിവസം, സന്യാസി രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് പോയി. രാജാവ് സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. പട്ടാളക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത് നിൽക്കുന്നു. സന്തിന് ഇരിക്കാൻ പ്രത്യേകം കസേര വെച്ചിരുന്നു. ഉടൻ തന്നെ സന്ത് രാജാവിനെ ചൂണ്ടി അവിടെ ചെന്ന് അടുത്തു നിന്ന പടയാളികളോട് പറഞ്ഞു, അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യൂ. പട്ടാളക്കാർ ഒട്ടും കുലുങ്ങിയില്ല, സന്ത് ഈ വാചകം മൂന്ന് തവണ ആവർത്തിച്ചു, അറെസ്റ്റ് ചെയ്യൂ എന്ന് ഉത്തരവിട്ടു, പക്ഷേ പട്ടാളക്കാർ അത് ചെയ്തില്ല. ,

രാജാവ് സന്തിനോട് ദേഷ്യപ്പെട്ടു - ഈ ശപിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ എന്റെ രാജ്യം നേടുന്നതിനായി എന്റെ ഭാര്യയെ വഴി തെറ്റിക്കുകയായിരുന്നു. രാജാവ് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു,

പടയാളികളേ, അവനെ പിടികൂടൂ. രാജാവ് സന്തിന്റെ നേരെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ഉടനെ പട്ടാളക്കാർ സന്തിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു.

സന്ത് പറഞ്ഞു, രാജാവേ, നിങ്ങളുടെ വീട്ടിലേക്ക് ഒരു സന്യാസിയെ ക്ഷണിച്ചതിന് ശേഷം നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അനാദരിക്കുന്നു. ഇത് നല്ലതല്ല. രാജാവ് പറഞ്ഞു, നീ എന്ത് വിഡ്ഢിത്തമാണ് പറഞ്ഞത്? എന്നെ അറസ്റ്റു ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ ഉത്തരവിടുകയായിരുന്നു. സന്യാസി പറഞ്ഞു, ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ഭക്തി ചെയ്യുന്നത് എന്തുകൊണ്ട് പ്രയോജനകരമാണ്, എന്നെ മോചിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിന് ഞാൻ ഉത്തരം നൽകും എന്നായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ ആ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം.രാജാവ് പടയാളികളോട് പറഞ്ഞു: അവനെ വിട്ടയക്കുക. പട്ടാളക്കാർ സന്തിനെ മോചിപ്പിച്ചു. സന്ത് പറഞ്ഞു, രാജാവേ, ഞാനും അതേ വാചകം ഉച്ചരിച്ചു, അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യൂ. സൈനികർ കുലുങ്ങിയില്ല, നീയും അതേ വാചകം പറഞ്ഞു, ഉടനെ പടയാളികൾ എന്നെ പിടികൂടി, നിങ്ങളുടെ വാക്കിന് ഭരണത്തിന്റെ ശക്തിയുണ്ട്. എന്റെ വാക്കിന് ആത്മീയ ശക്തിയുണ്ട്, ഒരേ നാമ മന്ത്രത്തിന്റെ ഭക്തി ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ ആരോടെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, ആ മന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കില്ല, അതേ മന്ത്രം ജപിക്കാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, അത് തൽക്ഷണം ഫലപ്രദമാകും, അതിനാൽ, ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച ഉടൻ തന്നെ. ആ സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസി, ഒരു ഭക്തനിൽ ഒരു ആത്മീയ പ്രക്രിയ ആരംഭിക്കുന്നു, അവന്റെ/അവളുടെ ആത്മാവിൽ ഭക്തി മുളയ്ക്കുന്നു,സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ ഇത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്: -

സത്ഗുരു പശു മാനുഷ് കരി ദാരേ, സിദ്ധി ദേ കർ ബ്രഹ്മ ബിചാരേം ।।

അർത്ഥം: - ഒന്നാമതായി, സത്ഗുരു ഒരു വ്യക്തിയെ ആവർത്തിച്ച് സത്സംഗം കേൾക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ അവനെ/അവളെ സദ്ഗുണമുള്ള വ്യക്തിയാക്കുന്നു, കൂടാതെ ഒരുവൻ എല്ലാ ദുരാചാരങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. തുടർന്ന് നാമത്തിലൂടെ തന്റെ ഭക്തിയുടെ ശക്തി ശിഷ്യനി ലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ, അവൻ ശിഷ്യനിൽ ഈശ്വരാരാധനയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു, അതിലൂടെ ഭക്തന്റെ ഭക്തിയുടെ താൽപ്പര്യം അനുദിനം വർദ്ധിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ വ്യക്തി ഒരു ദേവനായി മാറുന്നു. കബീർ ജി പറഞ്ഞു:-

കബീർ, ബലിഹാരി ഗുരു ആപ്ന, ഘഡി ഘഡി സൗ-സൗ ബാർ ।
മാനുഷ് സേ ദേവതാ കിയാ, കരത് ന ലായി ബാർ ।।

അതിനാൽ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: -

കബീർ, ഗുരു ബിൻ മാല ഫെർതെ, ഗുരു ബിൻ ദേതെ ദാൻ ।
ഗുരു ബിൻ ദോനോ നിഷ്ഫൽ ഹൈം, ചാഹേ പൂച്ചോ വേദ് പുരാൻ ।।
യോഗ്, യാഗ്, തപ്, ദാൻ കരവേ, ഗുരു വിമുഖ് ഫല് കഭി നഹിം പാവേ ।।

അർത്ഥം:- ഗുരുവിനെ സ്വീകരിക്കാതെ, മന്ത്രം ചൊല്ലാൻ ജപം ചെയ്യുകയും ദാനം നൽകുകയും ചെയ്താൽ ഇവ രണ്ടും നിഷ്ഫലമാണ്. ഈ തെളിവുകൾ വേദങ്ങളിലും പുരാണങ്ങളിലും ഉണ്ട്. ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, ഗുരുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ച്, അതേ മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കുകയും യാഗം (മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ), ഹവൻ (ദീപം കൊളുത്തൽ), ദാനധർമ്മങ്ങൾ എന്നിവ നടത്തുകയും ചെയ്താൽ അതും വ്യർത്ഥമാണ് എന്നാണ് അവസാന വരിയുടെ അർത്ഥം. ആ വ്യക്തിക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കില്ല.

കബീർ, താതീൻ സത്ഗുരു ശർണ ലീജേ, കപട് ഭാവ് സബ് ദൂർ കരീജേ

മറ്റ് തെളിവുകൾ:-

കബീർ, ഗർഭയോഗേശ്വർ ഗുരു ബീന, കർതേ ഹരി കി സേവ് ।
കഹേം കബീർ ബൈകുന്ത് സെ, ഫെർ ദിയ സുഖ്ദേവ് ।।
രാജാ ജനക് ഗുരു കിയ, ഫിർ കിൻഹി ഹർ കി സേവ് ।
കഹേൻ കബീർ ബൈകുന്ത് മേം, ചലേ ഗയേ സുഖ്ദേവ് ।।

അർത്ഥം:- മുനി വേദവ്യാസ് ജിയുടെ പുത്രൻ സുഖ്ദേവ് തന്റെ മുൻ ജന്മത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ പറന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, അദ്ദേഹം ശ്രീ വിഷ്ണു ജിയുടെ ലോകത്തിൽ നിർമ്മിച്ച സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പോവുകയായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രവേശന കവാടത്തിൽ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ദ്വാരപാലകർ സുഖ്ദേവ് മഹർഷിയോട് ചോദിച്ചു, മുനി, നിങ്ങളുടെ ബഹുമാന്യന

ായ ഗുരുജിയുടെ പേര് ഞങ്ങളോട് പറയൂ. സുഖ്ദേവ് ജി പറഞ്ഞു, ഒരു ഗുരുവിന്റെ ആവശ്യം എന്താണ്? മറ്റുള്ളവർ ഒരു ഗുരുവിനെ നേടിയ ശേഷം ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ട്, പക്ഷേ എനിക്ക് തന്നെ വളരെയധികം ശക്തിയു്, ഞാൻ ഒരു ഗുരു ഇല്ലാതെയാണ് വന്നത്. ദ്വാരപാലകർ അവനോട് പറഞ്ഞു, മുനി, ഇത് മുൻ ജന്മത്തിൽ സമാഹരിച്ച അങ്ങയുടെ ഭക്തിയുടെ ശക്തിയാണ്. ഗുരുവിനെ സമ്പാദിച്ച് നിങ്ങൾ വീണ്ടും ഭക്തി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, മുൻ ഭക്തി കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾ മാത്രമേ നിലനിൽക്കൂ. നിങ്ങളുടെ മനുഷ്യജീവിതം നശിപ്പിക്കപ്പെടും. .

ഉദാഹരണത്തിന്: - നിലവിൽ, ഒരു ചാർജറുമായി ബന്ധിപ്പിച്ച് ഇൻവെർട്ടറിന്റെ ബാറ്ററി ചാർജ് ചെയ്തു. ചാർജർ നീക്കം ചെയ്താൽ, അപ്പോഴും ഇൻവെർട്ടർ അതിന്റെ ചുമതല നിർവഹിക്കുന്നത് തുടരും, കാരണം അതിൽ ഉള്ള വൈദ്യുതി കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം, അത് എല്ലാ ജോലികളും ചെയ്യുന്നത് നിർത്തുന്നു; ട്യൂബ് പ്രകാശിക്കുകയോ ഫാൻ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ഇല്ല. അത് റീചാർജ് ചെയ്യേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. അതിനായി ഒരു ചാർജർ ആവശ്യമാണ്. ഗുരുവിനെ ചാർജറായും ദൈവത്തെ വൈദ്യുതിയായും കരുതുക.

ഋഷി സുഖ്ദേവിന് തന്റെ (സിദ്ധി) അമാനുഷിക ശക്തിയുടെ അഹംഭാവമുണ്ടായിരുന്നു, അത് മാനിക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. കാര്യം വിഷ്ണുദേവന്റെ അടുത്തെത്തി. ശ്രീവിഷ്ണുജിയും ഇതുതന്നെ പറഞ്ഞു - ഋഷി ആദ്യം ഒരു ഗുരുവിനെ നേടു, പിന്നെ ഇവിടെ വരൂ. സുഖ്ദേവ് ജി പറഞ്ഞു, ഭഗവാനെ ഭൂമിയിൽ എനിക്ക് തുല്യനായി ആരുമില്ല, യോഗ്യനായ ഒരു ഗുരുവില്ല. ആരെയാണ് ഞാൻ എന്റെ ഗുരുവാക്കേണ്ടതെന്ന് ദയവായി എന്നോട് പറയൂ? ശ്രീ വിഷ്ണു പറഞ്ഞു - ജനക രാജാവിനെ നിങ്ങൾക്ക് ഗുരുവാക്കാം. ഇതും പറഞ്ഞ് ശ്രീ വിഷ്ണു തന്റെ കൊട്ടാരത്തിനകത്തേക്ക് പോയി. സുഖ്ദേവ് മുനി ഭൂമിയിൽ തിരിച്ചെത്തി. ജനക് രാജാവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, അദ്ദേഹം നൽകിയ ഭക്തി മന്ത്രങ്ങൾ ജപിച്ചു, തുടർന്ന് മുനി സുഖ്ദേവിന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കാൻ അനുവദിച്ചു. അതിനാൽ, ഗുരുവിനെ നേടിയ ശേഷം ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ വിജയം സാധ്യമാകൂ. ഗുരുവിനെ നേടാതെ ഭക്തി, ദാനധർമ്മങ്ങൾ മുതലായവ ചെയ്യുന്നത് വ്യർത്ഥമാണ്.

ഗുരു പൂർണ്ണനായിരിക്കണം. വ്യാജ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുന്നതല്ല..

ചോദ്യം:- ഒരു സമ്പൂർണ ഗുരുവിന്റെ ഐഡന്റിറ്റി എന്താണ്? നാം ഏത് സന്യാസിയിൽ നിന്ന് ജ്ഞാനം കേൾക്കുന്നുവോ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സദ്ഗുരുവായി കണക്കാക്കുന്നു.

ഉത്തരം: - ഒരു ഗുരുവിന്റെ സവിശേഷതകൾ സൂക്ഷ്മവേദിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: -

ഗരീബ്, സത്ഗുരു കേ ലക്ഷൻ കഹൂം, മാധുരേ ബായേൻ വിനോദ് ।
ചാർ വേദ് ശാസ്ത്ര്, ഛഃ അഠാര ബോധ് ।।

പരമാത്മാവ് കബീർ ജി സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയെ (ഗ്രാമം- ചൂഡാനി, ജില്ല-ജജ്ജർ, ഹരിയാന) കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ആത്മാവിനെ മുകളിലെ തന്റെ സത്യലോകത്തേക്ക് (ശാശ്വതമായ പരമമായ വാസസ്ഥലം) കൊണ്ടുപോയി. എല്ലാ ഉന്നത തലങ്ങളും കാണിച്ചുകൊടുത്ത ശേഷം, അദ്ദേഹം അവനെ ഭൂമിയിലേക്ക് തിരികെ അയച്ചു. സമ്പൂർണ ആദ്ധ്യാത്മിക വിജ്ഞാനം അദ്ദേഹത്തിന് പകർന്നു നൽകിയിരുന്നു. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി (അദ്ദേഹത്തെ ബോധവൽക്കരിച്ചു) തന്റെ ജ്ഞാനയോഗം തുറന്നു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി ഒരു ഗുരുവിന്റെ അന്തർലീനതയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു, യഥാർത്ഥ ഗുരു, അതായത് സദ്ഗുരു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ആത്മാവിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന അത്തരം ഒരു അറിവ് നൽകുന്നു; സത്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായതിനാൽ അവ വളരെ ശ്രുതിമധുരമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. കാരണം, നാല് വേദങ്ങളെയും എല്ലാ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള അറിവ് സദ്ഗുരു വ്യക്തമായി വിശദീകരിക്കുന്നു.

പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി ഇതേ തെളിവുകൾ സൂക്ഷ്മവേദ്, കബീർ സാഗർ , ജീവ് ധർമ്മ ബോധ് എന്ന അധ്യായത്തിൽ 1960 പേജിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്:

ഗുരു കേ ലക്ഷൻ ചാർ ബഖാന, പ്രഥമ വേദ ശാസ്ത്ര കോ ഗ്യാന ।।
ദൂജേ ഹരി ഭക്തി മാൻ കർമ്മ ബാനി, തീസ്രേ സംദൃഷ്ടി കർ ജാനി ।।
ചൗതേ വേദ വിധി സബ് കർമ്മ, യേ ചാർ ഗുരു ഗുൺജനോ മർമ്മ ।।

പരിഭാഷ: - ഒരു യഥാർത്ഥ ഗുരുവിന് നാല് പ്രധാന സ്വഭാവസവിശേഷതകൾ ഉ ന്ന് പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്-

1. ഗുരു എല്ലാ വേദങ്ങളും പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നു.

2. ഗുരുവും, മനസ്സ്-കർമ്മ-വാക്കുകൊണ്ട് ഭക്തി ചെയ്യുന്നു, അതായത്, അദ്ദേഹംത്തിന്റെ സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും വ്യത്യാസമില്ല.

3. മൂന്നാമത്തെ സവിശേഷത, അദ്ദേഹം എല്ലാ ശിഷ്യന്മാരോടും ഒരുപോലെ പെ രുമാറുന്നു എന്നതാണ്. അദ്ദേഹം വിവേചനം കാണിക്കുന്നില്ല.

4. നാലാമത്തെ സ്വഭാവം, വേദങ്ങൾക്കനുസൃതമായി എല്ലാ ഭക്തി (ആരാധന) അദ്ദേഹം സ്വയം ചെയ്യുകയും മറ്റുള്ളവരെ ചെയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് (എല്ലാവർക്കും നാല് വേദങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയാം 1. ഋഗദേ, 2. യജുർവേദ്, 3. സാമവേദ്, 4. അഥർവവേദ്, കൂടാതെ. അഞ്ചാമത്തെ വേദം സൂക്ഷ്മവേദമാണ്; ഈ വേദങ്ങളെല്ലാം).വേദങ്ങളിൽ (നാല് വേദങ്ങൾ - ഋഗവേദ്, യജുർവേദ്, സാമവേദ്, അഥർവവേദ്) ജപത്തിന് ഓം എന്ന ഒരു മന്ത്രമേ ഉള്ളൂ.

തെളിവ് യജുർവേദം അദ്ധ്യായം 40 , മന്ത്രം 15, 17

മന്ത്രം 15 ൽ ജോലി ചെയ്യുമ്പോൾ ഓം നാമം (മന്ത്രം) ജപിക്കുക

പ്രത്യേക ആഗ്രഹത്തോടെ ജപിക്കുക, മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന കർത്തവ്യമായി കരുതി ജപിക്കുക എന്ന് മന്ത്രം 15 ൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മരണം വരെ ഒരാൾക്ക് ഓം മന്ത്രം ജപിച്ചാൽ ലഭിക്കുന്ന അത്രയും അമരത്വം ലഭിക്കും. (യജുർവേദ് 40/15)

യജുർവേദം അദ്ധ്യായം 40 മന്ത്രം 17 ൽ, വേദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നൽകുന്നത് ബ്രഹ്മ് മാത്രമാണന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു - പൂർണ്ണമായ ദൈവം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (പ്രകടമാകാത്തത്). അദ്ദേഹം എല്ലാവരുടെയും മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ല. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അറിവ് തത്വദർശി സന്യാസിമാർക്ക് മാത്രമേ അറിയൂ എന്ന് യജുർവേദ അദ്ധ്യായം 40 മന്ത്രം 10 ൽ പരമാത്മാവിന്റെ വിവരങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. തുടർന്ന് യജുർവേദം 40 മന്ത്രം 17 ൽ (അഹം ഖം ബ്രഹ്മ്) ഞാൻ ബ്രഹ്മമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു, എന്റെ നാമം (മന്ത്രം) ഓം ആണ്. ഞാൻ മുകളിൽ ദിവ്യമായ ആകാശ രൂപി ബ്രഹ്മലോകത്തിലാണ് വസിക്കുന്നു. (യജുർവേദം 40/17)

ഇതേ തെളിവ് ശ്രീ ദേവി മഹാപുരാണത്തിലും ഉണ്ട്: - (ഗീത പ്രസ്സ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്, സചിത്ര മോട്ട ടൈപ്പ് ഹിന്ദി മാത്രം) ഏഴാം സ്കന്ദം, പേജ് 562-563-ൽ ശ്രീ ദേവി ഹിമാലയ രാജാവിനോട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു - രാജാവെ എങ്കിൽ നിനക്ക് നിന്റെ മോക്ഷം വേണമെങ്കിൽ, എന്റെ ഭക്തി അടക്കം എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുക. കേവലം ഓം മന്ത്രം മാത്രം ജപിക്കുക. ബ്രഹ്മ് നേടുക എന്ന ലക്ഷ്യം വെക്കുക. ഇതിലൂടെ നി ങ്ങൾക്ക് ബ്രഹ്മ് ലഭിക്കും. ബ്രഹ്മലോകം ദിവ്യമായ ആകാശത്തിലാണ് ആ ബ്രഹ്മ് വസിക്കുന്നത്. വേദങ്ങളിൽ ജപിക്കാൻ ഓം എന്ന ഒരേയൊരു മന്ത്രമേയുള്ളൂവെന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. വേദങ്ങളുടെ സാരാംശമായ ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത അതിൽ 8-ാം അധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശ്ലോകം 13 അത്: -

ഓം ഇതി ഏകാക്ഷരം ബ്രഹ്മ് വ്യവഹാരൻ മാം അനുസ്മരൻ ।
യഃ പ്രയാതി ത്യജൻ ദേഹം സഃ യാതി പരമാം ഗതിം ।।

വിവർത്തനം: - ഗീതാജ്ഞാനത്തിന്റെ ദാതാവായ ബ്രഹ്മ് പറഞ്ഞു - ഓം ഈ ഒരു മന്ത്രം മാത്രമാണ് ഉള്ളത് എനിക്ക്. ഒരു ഭക്തൻ അത് ജപിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച്, മരണശേഷം ഓം മന്ത്രം ജപിക്കുന്നതിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന പ രമഗതി പ്രാപിക്കുന്നു, അതായത്, അവൻ ബ്രഹ്മലോകത്തേക്ക് പോകുന്നു.

ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീതയിലും വേദങ്ങളിലും ബ്രഹ്മാരാധനയ്ക്ക് ഓം അല്ലാതെ മറ്റൊരു മന്ത്രവുമില്ല.

ഓം മന്ത്രം ജപിക്കുന്നത് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഗീതാ വിജ്ഞാന ദാതാവ് വ്യക്തമാക്കി - അർജുനാ എനിക്കും നിനക്കും ന
രവധി ജന്മങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഭാവിയിലും ഉണ്ടാകും. എന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഋഷിമാർക്കും ദേവന്മാർക്കും അറിയില്ല. (ഗീതാ അധ്യായം/ ശ്ലോകം - 2/12, 4/ 5, 10/2)

ഗീതാ വക്താവ് മർത്യനാണെന്നും അവൻ ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. അവന്റെ ഭക്തർ ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ തുടരും. അതിനാൽ, ബ്രഹ്മലോകത്തിലേക്ക് പോയ ഭക്തരും പുനർജന്മത്തിൽ തുടരുന്നുവെന്ന് അതിനാൽ, ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്നയാൾ ഗീത 18-ാം അദ്ധ്യായം 62-ാം ശ്ലോകത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു - ഹേ ഭാരതാ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും

നിങ്ങൾക്ക് ആ പരമാത്മാവിന്റെ അഭയത്തിൽ പോകാം. ആ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപ യാൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് പരമമായ ശാന്തിയും ശാശ്വത പരമമായ വാസസ്ഥലവും അതായത് സത്യലോകം ലഭിക്കൂ ,

പിന്നെ ഗീതാധ്യായം 15, 4-ാം ശ്ലോകത്തിൽ, തത്വദർശി ഗുരുവിൽ നിന്ന് തത്വജ്ഞാനം നേടുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം ആരാധന നടത്തുകയും ചെയ്ത ശേഷം, ആ പരമാത്മാവിന്റെ ആ പരമമായ സ്ഥാനം എങ്കിനെ ലഭിക്കു മെന്ന് അന്വേഷിക്കണമെന്ന് ഗീതാജ്ഞാന ദാതാവ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട ്. , ഭക്തർ ഈ ലോകത്തിലേക്ക് ഒരിക്കലും തിരിച്ച് മടങ്ങുന്നില്ല. ആ പരമാത്മാവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുക.

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 7, 29-ാം ശ്ലോകത്തിൽ ഗീതാ ജ്ഞാന ദാതാവ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

ജരാ മരൻ മോക്ഷായ മാം ആശ്രിത്യ യതന്തി യേ ।
തേ തത് ബ്രഹ്മ് വിദുഃ കൃത്സ്നം അദ്ധ്യാത്മ കർമ്മം ച അഖിലം ।।

അർത്ഥം:- ഗീതാ ജ്ഞാന ദാതാവ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു - ഞാൻ ന ൽകിയ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തത്വദർശികളായ സന്യാസിമാരിൽ നിന്ന് തത്വജ്ഞാനം നേടുന്നവർ, അതായത്, ഞാൻ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ, വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്ന് മുക്തരാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ. മരണവും, തങ്ങളുടെ ഭക്തിക്ക് പ കരമായി ലോകത്തിലെ വിലപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുവും ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ, അവർക്ക് (തത് ബ്രഹ്മ വിദുഃ) ആ ബ്രഹ്മത്തെ, സമ്പൂർണ്ണ ആത്മീയതയെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ച് എല്ലാ അറിയാം.

ഗീത അദ്ധ്യായം 8 ശ്ലോകം 1 ൽ അർജുൻ ചോദിക്കുന്നു - എന്താണ് തത് ബ്രഹ്മ്? ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നൽകുന്നയാൾ അതിന്റെ ഉത്തരം ഗീത 8-ാം അദ്ധ്യായം ശ്ലോകം 3-ൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവൻ പറഞ്ഞു - അദ്ദേഹം പരം അക്ഷരബ്രഹ്മമാണ്.

ഗീത അദ്ധ്യായം 8 ശ്ലോകങ്ങളിൽ 5, 7 ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നൽകുന്നയാൾ തന്റെ ഭക്തി ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും, എന്റെ ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നിങ്ങൾ എന്നെ പ്രാപിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, ജനനമരണ ചക്രം തുടരും. നിങ്ങളും പോരാടേണ്ടിവരും. നിങ്ങൾക്ക് പരമമായ സമാധാനം നേടാൻ കഴിയില്ല്.

അപ്പോൾ തന്നെ ഗീതാധ്യായം 8 ശ്ലോകം 8, 9, 10, ഗീതാജ്ഞാനദാതാവ് ഇപ്ര കാരം പ്രസ്താവിച്ചു - ഭാരതാ ബ്രഹ്മ് അതായത് പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ് പൂജിക്കുന്നവൻ ആ സച്ചിദാനന്ദ ഘൻ ബ്രഹ്മത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു, അതായത വേറെ പുരുഷനെ പ്രാപ ിക്കുന്നു. ഞാനല്ലാത്ത മറ്റൊരു ദിവ്യ പരമേശ്വരൻ.

അതുപോലെ, പരം അക്ഷരബ്രഹ്മത്തിന്റെ മഹത്വം ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17 ൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16 ൽ രണ്ട് ദൈവങ്ങളെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന് ക്ഷര പുരുഷൻ. 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ അതിപൻ ഗീതയുടെ വക്താവാണ് അദ്ദേഹം.

രണ്ടാമത്തേത് 7 സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ അധിപനായ അക്ഷരപുരുഷാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇവ രണ്ടും നാശവാണന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അവരുടെ ലോകങ്ങളിൽ (ലോകങ്ങളിൽ) ഉള്ള എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും മർത്യരാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

ഗീത അദ്ധ്യായം 15-ാം ശ്ലോകം 17-ൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്: -

ഉത്തം പുരുഷഃ തു അന്യഃ പരമാത്മാ ഇതി ഉദാഹൃത് ।
യഃ ലോക് ത്രയം ആവിശ്യ വിഭാരതി അവ്യയഃ ഈശ്വരഃ ।।

പരിഭാഷ: - ഉത്തമ പുരുഷൻ = പുരുഷോത്തം അതായത് പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മ് എന്നത് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ക്ഷരപുരുഷനും പരമാത്മാവ് എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന അക്ഷര പുരുഷനുമല്ല, മൂന്ന് ലോകങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച് ക്ഷരപുരുഷന്റെ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡം ഒരു ലോകവും, 7 സംഖിന്റെ രാം ലോകവും. അക്ഷര പുരുഷന്റെ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ ആണ്, ഇതിന് മുകളിൽ ഉയർന്ന നാല് ലോകങ്ങൾ (സത്യലോക്, അലഖ് ലോക്, ആഗം ലോക്, അനാമി ലോക്) ഉണ്ട് അത് മൂന്നാം ലോകവും - ഈ രീതിയിൽ രൂപംകൊണ്ട് മൂന്ന് ലോകങ്ങളെയും എല്ലാവരെയും പോഷിപ്പിക്കുന്നു; അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ അനശ്വര പരമാത്മാവാണ്.

ഗീത അദ്ധ്യായം 17-ാം ശ്ലോകം 23-ൽ ഈ പരം അക്ഷരബ്രഹ്മം നേടുന്നതിനുള്ള മന്ത്രങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു: -

ഓാം തത് സത് ഇതി നിർദേശഃ ബ്രഹ്മണഃ ത്രിവിധഃ സ്മൃതഃ ।
ബ്രാഹ്മണഃ ദശ വേദഃ യജ്ഞഃ ച വിഹിതാ പുരാ ।।

ബ്രാഹ്മണഃ = സച്ചിദാനന്ദ ഘൻ ബ്രഹ്മ് അതായത് പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ്. പരം അക്ഷരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഭക്തിയുടെ മന്ത്രങ്ങൾ, അതായത്, പരമേശ്വരന്റെ ആ പരമമായ സ്ഥാനം നേടുന്നതിനുള്ള മന്ത്രങ്ങൾ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ പോയ, ആരാധകർ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല. അവിടെ അവർ പരമമായ സമാധാനം പ്രാപിക്കുന്നു. അത് ശാശ്വത പരമമായ വാസസ്ഥലമാണ് (സനാതന പരം ധാം).

ഓാം = ബ്രഹ്മിന്റെ മന്ത്രമാണ്, അതായത് ക്ഷരപുരുഷ്, ദൃശ്യമാണ്.

തത് = ഇതാണ് അക്ഷര പുരുഷിന്റെ പാരായണ-മന്ത്രം. ഈ മന്ത്രം (തത്) ഗുപ്തമാണ്. സൂക്ഷ്മ വേദത്തിലാണ് യഥാർത്ഥ മന്ത്രം പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ മന്ത്രം ദീക്ഷയുടെ സമയത്ത് മാത്രം വെളിപ്പെടുന്നു. അത് മറ്റാരോടും വെളിപ്പെടുത്തില്ല.

സത് = ഇതാണ് പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മിനുള്ള മന്ത്രം. ഇതും ഗുപ്തമാണ്. ദീക്ഷയുടെ സമയത്ത് മാത്രം അത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. സൂക്ഷ്മ വേദത്തിലാണ് യഥാർത്ഥ മന്ത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഈ തെളിവും സാമവേദ മന്ത്രത്തിൽ ഉണ്ട്. 822 മൂന്ന് നാമങ്ങൾ (മന്ത്രങ്ങൾ) ചൊല്ലുന്നതിലൂടെ സമ്പൂർണ്ണ മോക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു.

മന്ത്രം നമ്പർ. 822 സാമവേദം ഉതാർചിക് അധ്യായ് 3 ഖണ്ഡ് നമ്പർ. 5 ശ്ലോകം നമ്പർ. 8 (സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിയുടെ സത്സംഗത്തിൽ നിന്ന്): -

മനീഷിഭിഃ പവ്തേ പൂർവ്യാഃ കവിർനൃഭിയാത്ഃ പരി കോശാം അശിഷ്യദത് ।
ത്രിതസ്യ നാം ജനയന്മധു ക്ഷരന്നിന്ദ്രസ്യ വായു ശാഖയാ യാണ ।।8 ।।

മനീഷിഭിഃ - പാവ്തേ - പൂർവ്യഃ - കവിർ - നൃഭിഃ - യത് - പരി കോശൻ - അശിഷ്യദത് - ത്രി - തസ്യ - നാം - ജനയൻ - - മധു -ക്ഷരൻ, - ന - ഇന്ദ്രസ്യ - - വായും - - സഖ്യായ - - വർധ്യാൻ

വിവർത്തനം: (പൂർവയാഹ്) ശാശ്വതൻ, അതായത് ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട (കവിർ /..ന്രബിഹ്)പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ, ഒരു മനുഷ്യരൂപം നേടികൊണ്ട്, അതായത് ഒരു ഗുരു (മനീഷിഭി:) ജ്ഞാനി ഭക്തനായി (ത്രി) പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ട് (ത്രി) മൂന്ന് (നാം) മന്ത്രം നൽകുന്നു, അതായത് ദീക്ഷ (പവ്തേ) പാപങ്ങളിൽ നിന്ന്, അതായത് (ജനയൻ) ജനനത്തെയും (ക്ഷരൻ) മരണത്തിൽ നിന്നും (ന) ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിലൂടെയും (തസ്യ) അവന്റെ നിധിയിൽ നിന്ന് (കോശൻ) വിധിയനുസരിച്ച് നിശ്ചിത സംഖ്യകളിലുള്ള ജീവശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമാക്കുന്നു. (സഖ്യായ്)സൗഹൃദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഭരിക്കുക (പരി) പൂർണ്ണമായും (വർദ്ധയൻ) വർദ്ധിക്കുന്നു (യഥ്) അതിന്റെ ഫലമായി പരമദൈവത്തിന്റെ (മധു) യഥാർത്ഥ സന്തോഷം (അശിഷ്യദത്ത്) അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവനെ പ്രാപിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു.

വിവർത്തനം: മനുഷ്യരൂപം ധരിച്ച്, അതായത് ഗുരുവായി അവതരിച്ച്, മൂന്ന്

മന്ത്രങ്ങൾ നൽകി, ജ്ഞാനിയായ ഭക്തന് ദീക്ഷ നൽകി, പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അവനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിലൂടെ, നിത്യ പരമാത്മാവായ കബീർ ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. , ജനനത്തിൽ നിന്നും മരണത്തിൽ നിന്നും അവനെ മോചിപ്പിക്കുകയും, സൗഹൃദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവന്റെ നിധിയിൽ നിന്ന് വിധിയനുസരിച്ച് വെച്ചിരിക്കുന്ന അവന്റെ എണ്ണാവുന്ന ജീവശ്വാസങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി, അവൻ തന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ പരമാത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ സന്തോഷം അവനെ പ്രാപിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ആരാധിക്കുന്നവന്റെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഓം-തത്-സത് ഇതി നിർദേഷ്ടഃ ബ്രഹ്മനഃ ത്രിവിധഃ സ്മൃതഃ എന്നതിന് ഗീത അദ്ധ്യായം 17-ാം ശ്ലോകം 23-ലും ഇതേ തെളിവു ണ്ട്. ഓം (1) തത് (2) സത് (3) സമ്പൂർണമായ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാൻ ഈ മന്ത്രം ചൊല്ലാനുള്ള ദിശയുണ്ടെന്നാണ് അർത്ഥം. തത്വദർശി സന്യാസിയിൽ നിന്ന് ഈ നാമം നേടുക. ഗീതാ അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34-ൽ ഒരു തത്വദർശി സന്യാസിയെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുണ്ട്, കൂടാതെ ഗീത 15 അദ്ധ്യായം 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ, തത്വദർശി സന്യാസിയുടെ ഐഡന്റിറ്റി നൽകിയിട്ടുണ്ട്, കൂടാതെ തത്വജ്ഞാനത്തെ (യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ്) അറിഞ്ഞതിന് ശേഷം എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു തത്വദർശി സന്യാസി, പരമോന്നത പരമാത്മാവിന്റെ ആ പരമോന്നത സ്ഥലം അന്വേഷിക്കണം. അവിടെ പോയാൽ, ഭക്തർ ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരുന്നില്ല, അതായത് അവർ പൂർണ്ണമായും മോചിതരാകുന്നു. ആ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ് ആ ലോകം..

പ്രധാനമായി: പൂർണ്ണമായ ആ പരമേശ്വരനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യനാണെന്ന് നാല് പവിത്ര വേദങ്ങൾ പോലും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടെന്ന് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച വിവരണത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി. കവിർദേവ് (കബീർ ദൈവം) എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പേര്, മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങൾ ചൊല്ലിയാൽ മാത്രമേ പൂർണ്ണമായ മോക്ഷം ലഭിക്കൂ.

ഈ മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങളാൽ ആ സ്ഥാനം നേടിയെടുക്കുന്നു, അവിടേക്ക് പോയിട്ട്, ഭക്തർ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല എന്നതിന് നാല് വേദങ്ങളുടെ സാരാംശമായ ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീതയിൽ തെളിവുകളുണ്ട്. അത് ശാശ്വതമായ പരമമായ വാസസ്ഥലമാണ്. അവിടെ പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഒരാൾക്ക് പരമമായ സമാധാനം ലഭിക്കുന്നു.

മൂന്ന് നാമങ്ങളുടെ ഈ അമൂല്യമായ മന്ത്രം ഗുപ്തമാണ്, അതായത് വേദങ്ങളിലും ഗീതയിലും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, നാല് വേദങ്ങളും ഗീതയും അനുസരിച്ച് സാധന ചെയ്യാതെ ആ സ്ഥലവും ദൈവവും നേടാനാവില്ല. അതിനാൽ, ഗീതാധ്യായം 4 ശ്ലോകം 32-ഉം 34-ഉം (ബ്രഹ്മണാ മുഖേ) സച്ചിദാനന്ദഘൻ ബ്രഹ്മ് അതായത് പരം അക്ഷരബ്രഹ്മ് തന്റെ മുഖ കമലത്തിൽ നിന്ന് ഉച്ചരിച്ച് യാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ അറിവ്, അതായത് ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ അറിവ് പകർത്തുന്നുവെന്ന് ഗീതാ വിജ്ഞാന ദാതാവ് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സച്ചിദാനന്ദ ഘൻ ബ്രഹ്മിന്റെ വാണി എന്നാണ് ഇതിനെ വിളിക്കുന്നത്. തത്വജ്ഞാനമെന്നും, സൂക്ഷ്മവേദ് എന്നും ഇതിനെ വിളിക്കുന്നു. അത് അറിഞ്ഞതിന് ശേഷം ഒരുവൻ എല്ലാ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തനാകുന്നു. എല്ലാ മന്ത്രങ്ങളും ഭക്തിയുടെ രീതിയും അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ഗീത അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 32)

ഗീത അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34 = തത്വദർശി ഗുരുവിന്റെ അടുത്ത് പോയി തത്വജ്ഞാനം (യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ്) മനസ്സിലാക്കുക. അവരുടെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ച്, കാപട്യം കൂടാതെ വിനയത്തോടെ ചോദ്യം ചോദിച്ച്, പരമാത്മാവിനെ കുറിച്ച് നന്നായി അറിയാവുന്ന ആ മഹാത്മാക്കൾ നിങ്ങളക്ക് തത്വജ്ഞാനം ഉപദേശിക്കും. (ഗീത അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34)

പ്രിയ മാന്യരേ ആ തത്വദർശി സന്താണ് ഈ ദാസ് (സന്ത് രാംപാൽ ദാസ്).ആ തത്വജ്ഞാനം എന്റെ പക്കൽ ലഭ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ, എനിക്കൊഴികെ മറ്റാരുടെയും പക്കൽ അത് ലഭ്യമല്ല. ലോകത്തിലെ മനുഷ്യ ജനസംഖ്യ ഏകദേശം 7 ബില്യൺ ആണ്.

ഈ കോടാനുകോടി മനുഷ്യരിൽ ഈ അറിവ് അറിയുന്നവരായി ആരുമില്ല.

ഗീത 7-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ, 12 മുതൽ 15 വരെയുള്ള ശ്ലോകം ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നൽകുന്നയാൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് - മൂന്ന് ഗുണങ്ങളെ (രജ്ഗുൺബ്ര ഹ്മാവ്, സത്ഗുൺവിഷ്ണു ജി, തമോഗുൺ ശിവൻ) എന്നിവരെ ആരാധിക്കുന്നവർക്ക് 1. പൈശാചിക സ്വഭാവം, 2. ഏറ്റവും താഴ്ന്നത് മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ, 3. ദുഷ്പ്ര വൃത്തിക്കാർ, 4. എന്നെ ആരാധിക്കാത്ത വിഡ്ഢികൾ.

പിന്നെ ഗീതാ ജ്ഞാനം നൽകുന്ന വക്താവ് ഗീതാധ്യായം 7 ശ്ലോകം 16 മുതൽ 18 വരെയുള്ള തന്നെ ആരാധിക്കുന്നവരുടെ അവസ്ഥ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് - നാല് തരം ആളുകൾ (1. ആർത്, 2. അർത്ഥാർത്ഥി, 3. ജിജ്ഞാസു, 4. ജ്ഞാനി) എന്നെ ആരാധിക്കുന്നു. . ഇവരിൽ ഏറ്റവും മികച്ചത് ജ്ഞാനി ഉപാസകൻ മാത്രമാണ്, പക്ഷേ തത്വജ്ഞാനം ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവൻ പോലും എന്റെ അതായത് ബ്രഹ്മിന്റെ അന ുത്തമത്തിൽ അതായത് മോശമായ മോക്ഷത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നു.

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 19-ാം, ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നൽകുന്നയാൾ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് - എന്റെ ആരാധന പോലും പല ജന്മങ്ങൾക്ക് ശേഷം, കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ (ജ്ഞാനി) അറിവുള്ള ഒരു ആത്മാവ് വളരെ അപൂർവമായി മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. അല്ലെങ്കിൽ, ആളുകൾ മറ്റ് മതപരമായ ആചാരങ്ങളിൽ മാത്രം മുഴുകിയിരിക്കും. വാസുദേവൻ അതായത് സർവ്വഗതം ബ്രഹ്മ് മാത്രമാണ് എല്ലാം എന്ന് പറയുന്ന മഹാത്മാവ് വളരെ വിരളമാണ്. അദ്ദഹത്തിന്റെ ഭക്തിയാൽ മാത്രമേ പരമമായ ശാന്തിയും പരമമായ വാസസ്ഥലം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അദ്ദഹത്തിന്റെ ഭക്തിയാൽ മാത്രം, ആ പരമമായ അവസ്ഥ/സ്ഥാനം കൈവരിക്കുന്നു; അവിടെ പേ ായ, ആരാധകർ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല. ആ പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മമാണ് എല്ലാറ്റിന്റെയും സൃഷ്ടാവ്. ത്രിലോകങ്ങളിൽ (ലോകങ്ങളിൽ) പ്രവേശിച്ച് എല്ലാവരേയും പോഷിപ്പിക്കുന്ന ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തിന്റെ വേര് അദ്ദേഹം മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹം പാപങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹം മാത്രമാണ് പൂർണ്ണ മോക്ഷത്തിന്റെ ദാതാവ്. അദ്ദേഹത്തെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ.

പ്രിയ വായനക്കാരെ നിലവിൽ, ആ തത്വദർശി സന്താണ് ഈ ദാസ് (സന്ത് രാംപാൽ ദാസ്). എല്ലാ വേദങ്ങളിലും പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും എനിക്ക് അറിവുണ്ട്. വാസുദേവന്റെ ഭക്തിയുടെ എല്ലാ മന്ത്രങ്ങളും എന്റെ പക്കലുണ്ട്.

ഇനി വാസുദേവ് എന്നതിന്റെ നിർവചനം പറയാം:-

വാസുദേവിന്റെ നിർവ്വചനം

ഗീത അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 14-15-ൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് - എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഉത്ഭവിക്കുന്നത് ഭക്ഷ്യ ധാന്യത്തിൽ നിന്നാണ്. മുമ്പ് നിങ്ങൾക്ക് ധാരാളം വിവരങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ദയവായി അവിടെ നിന്ന് വായിക്കുക. ഇവിടെ നമ്മൾ ഈ വിഷയം മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. പിന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു - ബ്രഹ്മ് അതായത് ക്ഷരപുരുഷൻ ഉത്ഭവിക്കുന്നത് ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17-ൽ പ രാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന അനശ്വരനായ ദൈവത്തിൽ നിന്നാണ്. സർവ്വഗതം ബ്രഹ്മ് = സർവ്വ വ്യാപിയായ പരം അക്ഷരബ്രഹ്മ് അതായത് വാസുദേവ് എന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. എപ്പോഴും യാഗങ്ങളിൽ (ധർമ്മ പരമായ ആചാരങ്ങൾ) സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

ദയവായി ചിന്തിക്കുക: - സർവ്ഗതം ബ്രഹ്മിന്റെ അർത്ഥം സർവ്വ വ്യാപിയായ പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ്/ദൈവം എന്നാണ്. (ഗീത അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 15)

1. ശ്രീ ബ്രഹ്മാജി, ശ്രീ വിഷ്ണു ജി, ശ്രീ ശിവ് ജി എന്നീ മൂന്ന് ദേവന്മാരും ഒരേ ഒരു വകുപ്പിന്റെ തലവന്മാരാണ്, അതായത് ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ നിർമ്മിച്ച മൂന്ന് ലോകങ്ങളിൽ (സ്വർഗ്ഗം, ഭൂമി, പാതാള ലോകം) ഓരോന്നിനും ഗുണ. ഇവ സർവ്ഗതം ബ്രഹ്മ് അല്ല, അതായത് ഇവർ സർവ്വവ്യാപിയായ ദൈവം = വാസുദേവ് അല്ല.

2. ബ്രഹ്മ് അതായത് ക്ഷരപുരുഷൻ (ഈശ്വരൻ): - 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ മാത്രം അധിപനാണ്. അവൻ സർവ്വവ്യാപിയല്ല, അതായത് വാസുദേവ് അല്ല

3. അക്ഷര പുരുഷൻ (പരബ്രഹ്മ): - അവൻ 7 സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ മാത്രം അധിപനാണ്. അവൻ സർവ്വ വ്യാപിയല്ല, അതായത് വാസുദേവ് അല്ല

4. പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ (പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ): - അദ്ദേഹം എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും അധിപനാണ്. അദ്ദേഹം എല്ലാവരെയും സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഇതാണ് വാസുദേവ്.

പ്രധാനം: - കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്, ദയവായി ഈ പുസ്തകത്തിലെ സൃഷ്ടി രചന എന്ന അധ്യായം വായിക്കുക.

ഭൂമിയിൽ സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പരം അക്ഷരബ്രഹ്മ് പുണ്യമുള്ള ആത്മാക്കളെ കണ്ടുമുട്ടുമെന്ന് ഞാൻ മുമ്പ് നിങ്ങളോട് പിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം അവർക്ക് തത്വജ്ഞാനം നൽകുന്നു. ഈ നിയമം അനുസരിച്ച്, അതേ ദൈവം 1727-ൽ സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി കണ്ടുമുട്ടി (ഗ്രാമം-ചുടാനി, ജില്ല-ജജ്ജർ, സംസ്ഥാനം-ഹരിയാന). അദ്ദേഹം ഒരു ജിന്ദാ മഹാത്മാവിന്റെ വസ്ത്രത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഗരീബ് ദാസ് ജിയുടെ ആത്മാവിനെ ആ ശാശ്വതമായ പരമോന്നത ഭവനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. എല്ലാ ഉയർന്ന ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളുടെയും (പ്രപഞ്ചങ്ങളുടെയും) ദേവതകളുടെയും അവസ്ഥ വിവരിക്കുകയും തത്വജ്ഞാനുമായി അവനെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത ശേഷം, അദ്ദേഹം അവനെ അവന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു. അന്ന് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിക്ക് 10 വയസ്സായിരുന്നു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി മരിച്ചുവെന്ന് കരുതി, അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ചിതയിൽ കിടത്തി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യകർമങ്ങൾ നടത്താൻ തയ്യാറെടുക്കുകയായിരുന്നു. ആ നിമിഷം തന്നെ, അദ്ദേഹം തന്റെ ആത്മാവിനെ ശരീരത്തിലേക്ക് തിരികെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. ഗരീബ്ദാസ് ജി ജീവൻ വന്നപ്പോൾ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാവരുടെയും സന്തോഷത്തിന് അതിരില്ലായിരുന്നു. അതിനുശേഷം, സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി അമൂല്യമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിച്ചു. ഗോപാൽ ദാസ് എന്ന ദാദു പന്തി സാധു എഴുതിയ ദൃക്സാക്ഷി വിവരണവും പരമാത്മാവ് തന്നെ പകർന്നു നൽകിയ അറിവും അദ്ദേഹം അതിൽ നൽകി. ഇത് നിലവിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനത്തെ ലുധിയാന നഗരത്തിനടുത്തുള്ള വസിയാർ ഗ്രാമമുണ്ട്. ഒരു ദൈവ സ്നേഹിയായ രാംറായി എന്ന ഝുമക്ര അതിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജിയുടെ ഗാംഭീര വാണി അദ്ദേഹം കേട്ടു, അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം കൂടിക്കാഴ്ചക്ക് അദ്ദേഹം ചുഡാനി ഗ്രാമത്തിലെത്തി. ഈ ദാസ് (സന്ത് രാംപാൽ ദാസ്) സന്ത് ഗരീബ്ദാസിൽ നിന്ന് നേടിയതും ഈ പുസ്തകത്തിൽ നിങ്ങളോട് വിവരിച്ചതുമായ ഈ അറിവ് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി അദ്ദേഹത്തോട് വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. മറ്റ് പുസ്തകങ്ങളും. രാംറായി ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു - ഓ മഹാത്മാജിആരും ഇല്ല ഇന്നുവരെ ഈ അറിവ് കൈമാറിയത്. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി ഒരു വാണിയിലൂടെ വിശദീകരിച്ചു.

കൊട്യോൻ മധ്യ കോയി നഹിം റായ് ഝുമക്ര,
അർബോൺമേ കോയി ഗരക് സുനോ റായ് ഝുമക്ര ।।

വിവർത്തനവും അർത്ഥവും: - ദശകോടിക്കണക്കിന് ആളുകൾക്കിടയിൽ ഈ അറിവ് നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് ജി വിശദീകരിച്ചു; കോടിക്കണക്കിന് ആളുകളിൽ ഒരാളുമായി നിങ്ങൾ അത് കണ്ടെത്തും. ആ സന്ത് മുഴുവൻ അറിവുകളാലും ആരാധനയുടെ എല്ലാ മന്ത്രങ്ങളാലും പൂരിതമാണ്. പ്രിയ വായനക്കാരെ നിലവിൽ ആ സന്ത് ഹിസാർ ജില്ലയിലെ ബർവാലയിലാണ്. മനസ്സിലാക്കുക ആ അറിവ് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക.

ചോദ്യം:- പ്രാചീനകാലം മുതൽ നടന്നുവരുന്ന ആരാധനാരീതിയെ എങ്ങനെ തെറ്റ് എന്നു വിളിക്കും? എല്ലാ ഋഷിമാരും ധ്യാനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ. ഹരേ കൃഷ്ണ, ഹരേ എന്ന മന്ത്രങ്ങളിലൊന്ന് എല്ലാവരും ജപിക്കുന്നത് ഹിന്ദു സമൂഹത്തിലാകെ നാം കാണുന്നു. റാം, രാധേ-രാധേ ശ്യാം മിലാ ദേ, ഓം നമഃ ശിവായ്, ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവയേഃ നാം, ജയ് സിയറാം, രാധേ ശ്യാം, ഓം തത് സത്. വർത്തമാന കാലത്തും അവർ അവ ജപിക്കുന്നു. ശ്രീ രാമചന്ദ്ര ജി, ശ്രീ കൃഷ്ണ ജി എന്നിവരെ ഞങ്ങൾ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവമായി കണക്കാക്കുന്നു; അതിനാൽ, ഞങ്ങൾ അവരുടെ ന

ാമങ്ങൾ ജപിക്കുന്നു. ഈ മന്ത്രങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് നിഷ്ഫലമാണെന്നാണ് താങ്കൾ പറയുന്നത്. ദയവായി ഒരു വിശദീകരണം നൽകുക.

ഉത്തരം:- പുരാതന കാലത്ത് ഈ മന്ത്രങ്ങൾ പ്രചാരത്തി

ലുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 4, 1-2 ശ്ലോകങ്ങളിൽ, ഗീതാ വക്താവ് ഇങ്ങനെ പറയില്ലായിരുന്നു - ഈ യോഗി, ഗീതാ ജ്ഞാനത്തിൽ ഞാൻ വിവരിക്കുന്ന ആരാധനാരീതി ഇപ്പോൾ ഏതാണ്ട് വംശനാശം സംഭവിച്ചു, നശിച്ചു. ഈ അറിവും ഉപാസനയും ഞാൻ സൂര്യദേവനോട് പറഞ്ഞിരുന്നു, പിന്നെ സൂര്യൻ മനുവിനോട്, മനു ഇത് അവന്റെ മകൻ ഇക്ഷ്വാകുവിനോട് പറഞ്ഞു, അപ്പോൾ ചില രാജ-ഋഷികൾ (മുനികൾ) അത് അറിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ വളരെക്കാലമായി, അതായത്, ദ്വാപരയുഗത്തിന് വളരെ മുമ്പേ, അത് വംശനാശം സംഭവിച്ചു, മനു, ഇക്ഷ്വാകു തുടങ്ങിയവർ സത്യയുഗത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ വന്നു. ദശരഥ രാജാവിന്റെ മകൻ ശ്രീ രാംചന്ദ്രൻ, ശ്രീ വാസുദേവിന്റെ പുത്രൻ ശ്രീ കൃഷ്ണൻ എന്നിവരെ നിങ്ങൾ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവമായി കണക്കാക്കുകയും അതിനാൽ അവരുടെ നാമങ്ങൾ ഹരേ ഓം, ഹരേ കൃഷ്ണ ആദി എന്ന് ജപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രാമൻ, ഹരേ കൃഷ്ണ മുതലായവരിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷയെ മാത്രം പരിഗണിക്കുന്നു, പിന്നീട് ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീതയിൽ പ രാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ പുരാതന ആരാധനാ രീതിക്ക് വിരുദ്ധമായതിനാൽ, അവ നിഷ്ഫലമാണ്. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആരാധനാരീതി ഉപേക്ഷിച്ച് ന ടത്തുന്ന ഏകപക്ഷീയമായ ആരാധനാരീതിയാണിത്. അതുകൊണ്ടാണ് മറ്റ് മന്ത്രങ്ങൾ പരാമർശിച്ചത് മേൽപ്പറഞ്ഞ ചോദ്യത്തിൽ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളാൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല, അതിനാൽ വ്യർത്ഥമാണ്. ഗീത അദ്ധ്യായം 16-ാം ശ്ലോകം 23-24-ൽ, ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ റഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആരാധനാരീതി ഉപേക്ഷിച്ച് ഏകപക്ഷീയമായ അനുഷ്ഠാനം ചെയ്യുന്നു ഒരു വ്യക്തി, ഒന്നും നേടുകയുമില്ല എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സന്തോഷം, ആത്മീയ വിജയം, അവൻ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നില്ല, അതായത്, അവന്റെ ആരാധനാ രീതി വ്യർത്ഥമാണ്. (ഗീത അദ്ധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23)

ഗീത അദ്ധ്യായം 16-ാം ശ്ലോകം 24-ൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു - അതിനാൽ അർജുനാ, ചെയ്യേണ്ടതും ചെയ്യരുതാത്തതുമായ കർമ്മങ്ങൾ, കുറിച്ച് വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് തെളിവാണ്. വെളിപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കാത്ത ആരാധനാരീതി (നാലു വേദങ്ങൾ = ഋഗ്വേദം, യജുർവേദം, സാമവേദം, അഥർവ്വവേദം, ഈ നാല് വേദങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം = ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീത, സൂക്ഷ്മ വേദം = പരമാത്മാവ് തന്റെ കമലമുഖത്ത് നിന്ന് ഉച്ചരിച്ചതാണ്. ഭക്തിയുടെ അറിവിനും പരിഹാരത്തിനു മുള്ള സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളാണിവ) വേദങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ധർമ്മപരമായ ആചാരമാണ്.ആയതിനാൽ, ഏതൊക്കെ ഭക്തി പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യണം, ഏതൊക്കെ ചെയ്യരുത് എന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനു ള്ള അടിസ്ഥാനമായി വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ പ രിഗണിക്കുക. വേദങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആരാധനാരീതി സ്വീകരിക്കുക, മറ്റെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുക.

ത്രേതായുഗത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തിലാണ് ശ്രീരാമൻ ജനിച്ചത്. ദ്വാപ രയുഗത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തിലാണ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ജനിച്ചത്. സത്യയുഗം മുതൽ മനുഷ്യൻ ഭക്തി ചെയ്യുന്നു. ആ സമയത്ത് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന രാമൻ ഏതാണ്? സത്യയുഗത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ശ്രീവിഷ്ണുജി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ശ്രീരാമനും ശ്രീകൃഷ്ണനും ശ്രീവിഷ്ണുജി തന്നെയാണെന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നു. മഹർഷി വാല്മീകി റാം-റാം ജപിച്ചിരുന്നതിന് സത്യയുഗത്തിലും തെളിവുകളുണ്ട്; വിഷ്ണു-വിഷ്ണു എന്ന് ജപിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. ശ്രീവിഷ്ണുജി, ശ്രീരാമൻ, ശ്രീകൃഷ്ണജി എന്നിവരല്ലാതെ വേറെ ഒരു രാമൻ അതായത് മാസ്റ്റർ ഉണ്ടെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 29-ൽ ഉള്ള രാമൻ എന്ന് ജപിക്കണം. ആരെക്കുറിച്ചാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് - ആ തത് ബ്രഹ്മ് അറിയുന്നവർ, (ജരാ) വാർദ്ധക്യത്തിൽ നിന്നും (മാരൻ) മരണത്തിൽ നിന്നും മുക്തി നേടാൻ മാത്രം ഭക്തി ചെയ്യുക . അർജുൻ ഗീത അദ്ധ്യായം 8, 1-ാം ശ്ലോകത്തിൽ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു - എന്താണ് ആ തത് ബ്രഹ്മ്?

ഗീത വക്താവ് ഗീത 8-ാം അദ്ധ്യായം 3-ാം ശ്ലോകത്തിൽ ഉത്തരം നൽകി - അത് പ

രം അക്ഷരബ്രഹ്മ. ഗീതാ അദ്ധ്യായം 8 ൽ തന്നെ 5, 7 ശ്ലോകങ്ങളിൽ, ഗീതാ ജ്ഞാന ദാതാവ് തന്റെ ഭക്തി ചെയ്യാൻ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു, ആരുടെ പാരായണ-മന്ത്രമാണ് അദ്ദേഹം ഗീത അദ്ധ്യായം 8, 13-ാം ശ്ലോകത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത് (ഓം ഇതി ഏകാക്ഷരം ബ്രഹ്മ വ്യവഹാരൻ മാം അനുസമരൻ) .

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 8 ൽ തന്നെ 8, 9, 10 ശ്ലോകങ്ങളിൽ, ഗീതാ ജ്ഞാനദാതാവ് ആ തത് ബ്രഹ്മിന്റെ അതായത് പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മിന്റെ ഭക്തി ചെയ്യാൻ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രം ഗീത അദ്ധ്യായം 17-ാം ശ്ലോകം 23-ൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു: -

ഓം തത് സത് ഇതി നിർദേശഃ ബ്രഹ്മണഃ ത്രിവിധഃ സ്മൃതഃ ।
ബ്രാഹ്മണാഃ ദശ വേദഃ യജ്ഞഃ ച വിഹിതാ പുരാ ।।

വിവർത്തനം: -(ബ്രാഹ്മണഃ) = സച്ചിദാനന്ദ ഘൻ ബ്രഹ്മിന്റെ അതായത് പരം അക്ഷരബ്രഹ്മിന്റെ ഭക്തിക്ക് ഓം, തത്, സത് എന്ന മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നതിന് (നിർദേശ്) ദശമുണ്ട്. മൂന്ന് വിധത്തിൽ (ത്രിവിതഃ) ജപി ക്കാൻ (സ്മൃത്) ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബ്രാഹ്മണ) വിദ്വാന്മാർ അതായത് തത്വദർശി സന്യാസിമാർ (പത്ത്) (വേദം) അറിവ്, (ച്) , (യാഗം) ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങളും (ച) മറ്റ് ഭക്തി (വിഹിത) പ്രവൃത്തികളും (പുര) അനുസരിച്ചാണ് ഭക്തി അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നത്. പ്രകൃതിയുടെ തുടക്കം.

ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീതയിൽ നിന്ന് ഗീതാ വക്താവിന് പുറമെ പൂർണ്ണമായ മറ്റൊരു ദൈവമുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ വിഷ്ണു ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ ശിവൻ എന്നിവരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തനാണ്. ആരെക്കുറിച്ചാണ്, ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 1, 4, 17 ലും ഗീത അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62 ലും ഗീതയിലെ മറ്റ് പല സ്ഥലങ്ങളിലും - അദ്ദേഹം സമ്പൂർണ്ണ ദൈവമാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗീത അദ്ധ്യായം 15-ാം ശ്ലോകം 16-ൽ രണ്ട് പുരുഷൻമാരെ (ദൈവങ്ങളെ) പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു പേരും മർത്യരാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അവരുടെ കീഴിലുള്ള എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും നശ്വരമാണ്. (1) ക്ഷരപുരുഷൻ, ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളുടെ അധിപൻ മാത്രമാണ്, (2) അക്ഷരപുരുഷൻ, അത് 7 സംഖ് (700) ബ്രാഹ്മണങ്ങളുടെ അധിപനാണ്. ഇവ രണ്ടും പൂർണ്ണ ദൈവമല്ല. (ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16-ൽ)

ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17 ൽ, ഗീത വക്താവ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് (ഉത്തമ പുരുഷ തു അന്യഃ) അതായത് പുരുഷോത്തമൻ മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ട് പുരുഷൻമാരിൽ (ക്ഷരപുരുഷും, അക്ഷരപുരുഷും) നിന്ന് മറ്റാരോ ആണെന്നാണ്; അദ്ദേഹം (പർമാത്മാ ഇതി ഉദാഹൃതഃ) മൂന്ന് ലോകങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം, (യഹ ലോക്ത്രയം ആവിശ്യ) എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു.(വിഭർതി) എല്ലാവരേയും പോഷിപ്പിക്കുന്നു, (അവ്യയഃ ഈശ്വരഃ) അവൻ അനശ്വരനായ ദൈവമാണ്. (ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17)

സമ്പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മമാണെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിയുടെ മന്ത്രം ഓം, തത്, സത്; ഇതും തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഓം, തത്, സത്, മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങൾ മുകളിൽ പറഞ്ഞ മൂന്ന് ദേവന്മാരുടേതാണ് (ഓം = ക്ഷര പുരുഷന്റേതാണ്, അതായത് ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്ന ക്ഷരബ്രഹ്മ; (തത്) = ഇത് ഗുപ്തമാണ്. അതിന്റെ വിവരണം ഇതിൽ തന്നെ മുമ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പുസ്തകം, ദയവായി അവിടെ നിന്ന് വായിക്കുക, ഈ മന്ത്രം (തത്) അക്ഷര പുരുഷന്റേതാണ്; (സത്) = ഇതും ഗുപ്തമാണ്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ മുമ്പ് നൽകിയ വിവരണത്തിൽ അതിനെ കുറിച്ച് വിശദമായി വായിക്കുക.ഈ സത് മന്ത്രം പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മത്തിന്റേതാണ്). ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീതയിൽ, മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കുള്ള സൂചക മന്ത്രങ്ങളാണിവ, നാളിതുവരെ (വർഷം 2012) ആരും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. യഥാർത്ഥ തത്, സത് മന്ത്രങ്ങൾ അറിയാത്തതിനാൽ നിങ്ങൾ ജപിക്കുന്ന ഹരി ഓം, തത്, സത് മന്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗശൂന്യമാണ്.

ഉദാഹരണം: - ഒരു ധനികൻ തന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു കുഴി കുഴിച്ച് തന്റെ സമ്പത്ത് കുഴിച്ചുമൂടി. ആ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് ധനികന് മാത്രമേ അറിയൂ. ധനികൻ ഒരു നോട്ട്പാഡിൽ സൂചക സ്ഥലം എഴുതി വച്ചിരുന്നു. അവൻ പെട്ടെന്ന് മരിച്ചു. പിതാവിന്റെ അന്ത്യകർമങ്ങൾ നിർവഹിച്ച ശേഷം മക്കൾ ആ നോട്ട്പാഡ് എടുത്തു സമ്പത്ത് മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥലം എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അവരുടെ അച്ഛൻ പറയുമായിരുന്നു.

അച്ഛൻ അത് ആരേയും കാണിക്കാറില്ലായിരുന്നു.

പണക്കാരന്റെ വീടിനു മുന്നിൽ ഒരു മുറ്റമുണ്ടായിരുന്നു. ആ മുറ്റത്തിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ ഒരു ക്ഷേത്രം ഉണ്ട്. എന്നതിൽ എഴുതിയിരുന്നു നോട്ട്പാഡിൽ - ചാന്ദനി ചൗദാസ് രാത്രി 2 മണിക്ക് ക്ഷേത്രത്തിന്റെ താഴികക്കുടത്തിൽ മുഴുവൻ സമ്പത്തും അടക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രാത്രി 2 മണിയോടെ മക്കൾ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ താഴികക്കുടം തകർത്ത് സമ്പത്ത് അന്വേഷിച്ചു; അവർ ഒന്നും കണ്ടെത്തിയില്ല. കുട്ടികൾ വളരെ ദുഃഖിതരായി. ഒരു ദിവസം അവരുടെ പിതാവിന്റെ സുഹൃത്ത് മറ്റൊരു ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് അനുശോചനം അറിയിക്കാൻ വന്നു. ആഗ്രഹിച്ച സ്ഥലത്ത് സമ്പത്ത് കിട്ടാത്തതിന്റെ വിഷമം കുട്ടികൾ പങ്കുവെച്ചു. പണക്കാരന്റെ സുഹൃത്ത് ആ നോട്ട്പാഡ് ആവശ്യപ്പെട്ടു, വിവരണം വായിച്ചപ്പോൾ അവരോട് പറഞ്ഞു, ക്ഷേത്രത്തിന്റെ താഴികക്കുടം പുനർനിർമ്മിക്കുക. പഴയതുപോലെ തന്നെ നിർമ്മിക്കുക. ഞാൻ മറ്റൊരു ദിവസം വീണ്ടും വരാം. എന്നിട്ട് സമ്പത്തിന്റെ സ്ഥലം ഞാൻ പറയാം. ആ മനുഷ്യൻ അടുത്ത ചാന്ദാനി ചൗദാസിൽ വന്നു. രാത്രി രണ്ട് മണിയോടെ, നിലാവിൽ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ താഴികക്കുടത്തിന്റെ നിഴൽ വീഴുന്ന സ്ഥലത്ത്, അയാൾ ആ സ്ഥലം കുഴിച്ചു നോക്കാൻ പറഞ്ഞു. നോട്ട്പാഡിൽ എഴുതിയ സമ്പത്ത് മുഴുവൻ കണ്ടെത്തി. കുട്ടികൾ സന്തോഷവാനും സമ്പന്നരുമായി.

നിങ്ങൾ ഉരുവിടുന്ന ഹരി ഓം തത് സത് എന്ന മന്ത്രം, നിങ്ങൾ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ താഴികക്കുടം തകർക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ ഒന്നും നേടുകയില്ല. ശരിയായ സ്ഥലം അതായത് യഥാർത്ഥ മന്ത്രങ്ങൾ എന്റെ പക്കൽ ലഭ്യമാണ് (സന്ത് രാംപാൽ ദാസ്). അവ നേടിയെടുക്കുക, ഭക്തിയാൽ സമ്പന്നമാവുകയും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ചോദ്യം: - വൃന്ദാവനത്തിനടുത്തുള്ള ബർസാന (ഉത്തർപ്രദേശ്) ഗ്രാമത്തിലെ താമസക്കാരിയായിരുന്നു രാധ. അവിടെയുള്ള ആളുകൾ രാധേ-രാധേ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. രാവിലെയോ മറ്റേതെങ്കിലും സമയത്തോ അവർ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, റാം-റാം എന്ന് പറഞ്ഞ് അവർ പരസ്പരം അഭിവാദ്യം ചെയ്യാറില്ല. അവർ പറയുന്നു, അങ്കിൾ, രാധേ-രാധേ. അമ്മാവൻ പറയുന്നു, മകനേ, രാധേ-രാധേ. അവർ വിഡ്ഢികളാണോ?

ഉത്തരം:- തത്വജ്ഞാനം ഇല്ലാത്തതിനാൽ, ലോകവേദത്തെ (നാടോടിക്കഥകൾ) യഥാർത്ഥ അറിവായി കണക്കാക്കി, ഈ വേദ വിരുദ്ധ മന്ത്രങ്ങളുടെ പാരായണം നടക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആരാധനാ രീതി ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ, അതായത്, മന്ത്രങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കാത്ത മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കുന്നവർ സ്വേച്ഛാപരമായ ആചാരം അനുഷ്ഠിക്കുന്നുവെന്ന് ഗീത അദ്ധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23-24 ൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ ഇത് മുമ്പ് നിങ്ങളോട് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ, സന്തോഷമോ ആത്മീയ വിജയമോ നേടുന്നില്ല, മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നില്ല, അതായത്, അവരുടെ മന്ത്രങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നത് ഉപയോഗശൂന്യമാണ്. അതിനാൽ, അർജുനാ, എന്തുചെയ്യണം, എന്തുചെയ്യരുത് എന്നറിയാൻ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് തെളിവാണ്. ഇത് ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇനി എന്തിനാണ് അമ്മാവനും മരുമകനും രാധേ-രാധേ എന്ന് ഉച്ചരിക്കുന്നത് എന്നാണ് ചോദ്യം. രാധാ ആരായിരുന്നു എന്നറിയാമോ? രാധ ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാന്റെ സ്നേഹിയായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ബർസാന ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾ രാധയെ അഭിസംബോധന ചെയ്തിരുന്നു അപരിഷ്കൃതം, അധഃപതിച്ചവൻ, നാണംകെട്ടവൻ തുടങ്ങിയ വിശേഷണങ്ങളോടെ അവർ പറയുന്നു - അവൾ മറ്റൊരു ഗ്രാമത്തിലെ നന്ദ് ബാബയുടെ മകനെ കാണാൻ രഹസ്യമായി പോകുന്നു. അവളെ നിങ്ങളുടെ വീട്ടിലേക്ക് വരാൻ പോലും അനുവദിക്കരുത്. അത് നിങ്ങളുടെ പെൺമക്കളിൽ തെറ്റായ സ്വാധീനം ചെലുത്തും. ഇപ്പോൾ അതേ ബർസാനയിലെ ആളുകൾ (സ്ത്രീകൾ, യുവാക്കൾ) തന്നെ പറയുന്നു - രാധേ രാധേ ശ്യാം മിലാ ദേ. മുമ്പത്തെ ചോദ്യത്തിൽ നിങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ - ഞങ്ങളും ഈ മന്ത്രം ജപിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ രാധാജിയോ ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയോ ഇല്ല. ഇപ്പോൾ അവർ ഭ്രാന്തമായ ഒരു വ്യക്തിയെപ്പോലെ ആക്രോശിക്കുന്നു - രാധേ-രാധേ ശ്യാം മിലാ ദേ. നിങ്ങൾ മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ച മറ്റ് മന്ത്രങ്ങളുടെ അവസ്ഥയും സമാനമാണെന്ന് പരിഗണിക്കുക. വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കാത്തതിനാൽ അവയും ഉപ

യോഗശൂന്യമാണ്.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഈ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം ഞാൻ തരാം - അമ്മാവനും രാധേ-രാധേ എന്നും മരുമകനും രാധേ-രാധേ എന്നും പറയുന്നു. രാധ ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയുടെ കാമുകിയാണെന്നും നിങ്ങൾക്കറിയാം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്റെ രഥത്തിൽ രുക്മണിയുമായി ഓടിപ്പോകാൻ പോകുമ്പോൾ, രുക്മണിയുടെ സഹോദരൻ തന്റെ സഹോദരിയെ മോചിപ്പിക്കാൻ കുതിരപ്പുറത്ത് അവനെ അനുഗമിച്ചുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ ആദ്യം അവനെ തല്ലി, പിന്നീട് രഥത്തിന്റെ പിന്നിൽ കെട്ടി വലിച്ചു. രുക്മണി ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയുടെ കാമുകി കൂടിയായിരുന്നു. അവർക്കിടയിൽ രുക്മണിയുടെ സഹോദരൻ തടസ്സമായി. ശ്രീകൃഷ്ണജി അദ്ദേഹത്തോട് എന്താണ് ചെയ്തതെന്ന് നമുക്കറിയാം. രുക്മണിയുടെ അഭ്യർത്ഥന പ്രകാരം, ശ്രീകൃഷ്ണ ജി തന്റെ സഹോദരന്റെ ജീവൻ രക്ഷിച്ചു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഇപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ട ായിരുന്നുവെങ്കിലും രാധയും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ബർസാനയുടെ ആ അമ്മാവൻ-സഹോദര പുത്രൻമാർ പരസ്പരം രാധേ-രാധേ എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ അത് ഇഷ്ടപ്പെടുമായിരുന്നോ? ഒരിക്കലുമില്ല. അമ്മാവനെയും മരുമകനെ യും തന്റെ രഥത്തിൽ കെട്ടി വലിച്ചു കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. ഒരാളുടെ കാമുകന്റെ പേര് വിളിച്ച് നിങ്ങൾ ആക്രോശിച്ചാൽ, അയാൾക്ക് എന്ത് തോന്നും? അവൻ ശക്തന ാണെങ്കിൽ, അവൻ നിങ്ങളുടെ താടിയെല്ല് തകർക്കും. അവൻ ദുർബലനാണെങ്കിൽ, അവൻ കരയുകയും മറ്റേയാളെ ശപിക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻ സന്തോഷവാന ായിരിക്കുമോ? ഇല്ല. അതിനാൽ, ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഈ മന്ത്രങ്ങൾ പ ാരായണം ചെയ്യുന്നത് ഉപയോഗശൂന്യമാണ്. ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയ മന്ത്രങ്ങൾ എന്റെ പക്കൽ ലഭ്യമാണ്. വരൂ, നിങ്ങളുടെ മോക്ഷം ചെയ്യൂ.

ചോദ്യം: - നിങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരത്തിൽ - ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിന്റെ ഐഡന്റിറ്റി എന്താണ്? - എന്ന് ഒരിടത്ത് എഴുതിയിട്ടുണ്ട് - ഓം മന്ത്രം ജപിക്കുന്നത് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളാൽ വെളിപ്പെടുത്തിയതാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള ഉത്തരത്തിൽ- ഒരാൾ കാലബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിക്കണമോ വേണ്ടയോ? ഓം മന്ത്രം ജപ ിച്ചിരുന്ന അനേകം ഋഷിമാരുടെ ഉപാസനയെ നിങ്ങൾവേദ ശാസ്ത്രങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് നടത്തുന്ന ഏകപക്ഷീയമായ ഒരു ആചാരമായിട്ടാണ് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഉത്തരം:- ആ ഋഷിമാർ ഓം മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നതിനൊപ്പം തീവ്രമായ ധ്യാനവും ന ടത്തുന്നു. അതിനാൽ, അവരുടെ ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങളെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഓം മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നത് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളാൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടു ങ്കിലും അത് മോക്ഷദാതാവല്ല; അതിലൂടെ ഒരാൾ അനുത്തമം (മോശം) മോക്ഷം പ്രാപ ിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ ഋഷിമാരുടെ ആരാധനാ രീതി വേദങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്. വേദങ്ങളിലും ഗീതയിലും ആ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ നിർദ്ദേശമുണ്ട്. പരമാത്മാവിന്റെ ആരാധനക്ക് പകരം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഏകപക്ഷീയമായ ആരാധന ാരീതി വേദങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്.

ചോദ്യം:- വാല്മീകി മഹർഷി സത്യയുഗത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. റാം-റാം ജപ ിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഈ മന്ത്രവും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല.

ഉത്തരം: - ഗീതാധ്യായം 4 ശ്ലോകം 1-2, ഗീത വക്താവ് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് - ഞാൻ ഈ അറിവ് സൂര്യനോട് ഉപദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. സൂര്യൻ അത് തന്റെ മകൻ മനുവിനോട് വിവരിച്ചു. അപ്പോൾ ചില രാജഋഷികൾ (രാജ ഋഷികൾ) അതിനെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞു. ഇവരെല്ലാം, സൂര്യൻ, മനു, രാജഋഷികൾ (രാജ ഋഷികൾ) സത്യയുഗത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവർക്ക് ശേഷം ഈ അറിവ് നശിച്ചു. സപ്ത ഋഷിമാർ വാല്മീകിയെ കണ്ടിരുന്നു. ധ്യാനത്തിലൂടെ അവർ സിദ്ധികൾ (അതീന്ദ്രിയ ശക്തികൾ) നേടിയിരുന്നു . അദ്ദേഹം മഹർഷി വാൽമീകി ജിയോടും ഇതേ രീതിയിലുള്ള. ജപപ്രയോഗം പറഞ്ഞു. മഹർഷി വാൽമീകി ജി ആ (ഹഠ യോഗം(തപം) ശക്തമായ ധ്യാനം നടത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരവും മനസ്സും കൊണ്ട് പൂർണ്ണ സമർപ്പണം ചെയ്തു. കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം, ശരീരത്തിന്റെ (തല) മുകൾ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. അത് റാം-റാം ആയിരുന്നു. മഹർഷി വാൽമീകി ജി ധ്യാനസമയത്ത് ഇതേ വാക്ക് ഉരുവിടാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുന്ന

ഒരാൾക്ക് അദ്ദേഹം മര-മര എന്നായിരുന്നു, എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം റാം-റാം മാത്രമാണ് ഉച്ചരിക്കുന്നത്. തന്റെ ധ്യാനത്തിന്റെ ഫലം അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം സിദ്ധികൾ (അതീന്ദ്രിയ ശക്തികൾ) നേടി.അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യ ദർശനം തുറന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം രാമായണം രചിച്ചു, അതായത്, ശ്രീരാമചന്ദ്ര ജിയുടെ ജനനത്തിനും ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ള ശ്രീരാമചന്ദ്ര ജിയുടെ എല്ലാ സംഭവങ്ങളും. സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ രചിക്കപ്പെട്ടു വാൽമീകി രാമായണം എന്നാണ് പുസ്തകത്തിന്റെ പേര്. റാം-റാം പാരായണം കൊണ്ട് ആത്മീയമായ ഒരു പ്രയോജന വും ലഭിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ദൈവനാമത്തിന്റെ ഒരു സൂചകമായ വചനമായതിനാൽ, അത് ഉച്ചരിച്ച് ദൈവത്തെ മറക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഹിന്ദു മതത്തിൽ രാമനാമം (മന്ത്രം) ചൊല്ലുന്നത് പുരാതന കാലം മുതലേ ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്വാമി രാമാനന്ദ് ജി റാം-റാം എന്ന് അഭിവാദ്യം ചെയ്തതുപോലെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും റാം-റാം എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ച് പരസ്പരം അഭിവാദ്യം ചെയ്തിരുന്നു, എന്നാൽ അവരുടെ മന്ത്രം ഓം ആയിരുന്നു. അതുപോലെ, ഞങ്ങൾ കബീർ പരമ്പരയിൽ സത് സാഹിബ് എന്ന് പ റഞ്ഞുകൊണ്ട് അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പാരായണം-മന്ത്രം വ്യത്യസ്തമാണ്. ആ മന്ത്രത്തിന്റെ ഭക്തികൊണ് ഒരാൾ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുന്നത്. സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:-

സത്ഗുരു മിലേ തോ ഇച്ഛാ മേട്ടൈ, പദ് മിൽ പടേ സമാന ।
ചൽ ഹൻസ ഉസ് ലോക് പഠാഉം, ജോ അജർ അമർ ആസ്ഥാന ।।
ചാർ മുക്തി ജഹാം ചംപി കർതീ, മായാ ഹോ രഹി ദാസി ।
ദാസ് ഗരീബ് അഭയ് പദ് പർസൈ, മിലേ റാം അവിനാശി ।।

ഗീത പ്രകാരം ഏത് പ്രഭുവിനെയാണ് ആരാധിക്കേണ്ടത്?

അതിനാൽ സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്: -

ഭജൻ കരോ ഉസ് റബ് കാ, ജോ ദാത്ത ഹൈ കുൽ സബ് കാ

ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 1 മുതൽ 4 വരെയും 16-17 ലും ഈ ലോകം ഒരു ആൽ മരം പോലെയാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ലോക സമാനമായ ആൽവൃക്ഷത്തിന്റെ വേരു മുതൽ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളുള്ള ശാഖകൾ വളരെ വ്യക്തമായി പറയുന്ന ഒരു സന്യാസി, (ഓം തത് സത്) വേദങ്ങളുടെ സാരാംശം അറിയുന്നു, അതായത്, അവൻ ഒരു തത്വദർശി സന്യാസിയാണ്.

താൻ സൃഷ്ടിച്ച പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും, ഭൂമിയിൽ അവതരിക്കുന്ന തന്റെ കമല കമലത്തിൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവും പരമാത്മാവ് തന്നെ വിവരിക്കുന്നു. തെളിവിനായി, ദയവായി ഇനിപ്പറയുന്ന വേദം വായിക്കുക മന്ത്രങ്ങൾ. ആര്യസമാജത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ മഹർഷി ദയാനന്ദും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന ുയായികളും വിവർത്തനം ചെയ്ത ഈ മന്ത്രങ്ങളുടെ ഫോട്ടോകോപ്പികൾ ഗീതാ തേരാ ഗ്യാൻ അമൃത് എന്ന പുസ്തകത്തിൽ കാണുക. അവയിലെ തെറ്റുകൾ എഴുത്തുകാരൻ (സന്ത് രാംപാൽ ദാസ്) തിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം നമ്പർ 9 സൂക്തം 86 മന്ത്രം 26- 27, ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം നമ്പർ 9 സൂക്തം 82 മന്ത്രം 1-2, ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം നമ്പർ 9 സൂക്തം 96 മന്ത്രം 16 മുതൽ 20 വരെ, ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം നമ്പർ 9 സൂക്തം 94 മന്ത്രം 1, എന്നിവയിൽ തെളിവുകളു്. ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം നമ്പർ 9 സൂക്തം 95 മന്ത്രം 2, ഋഗദേ് മണ്ഡലം നമ്പർ 9 സൂക്തം 54 മന്ത്രം 3, ഋഗദേ് മണ്ഡലം നമ്പർ 9 സൂക്തം 20 മന്ത്രം 1, എല്ലാ ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളുടെയും സ്രഷ്ടാവായ, എല്ലാവരുടെയും പരിപോഷകനായ പരമാത്മാവ്. എല്ലാ ഭുവനങ്ങൾക്കും മുകളിലായി ലോകത്തിൽ (സ്ഥലം) ഇരിക്കുന്നു. (ഋഗദേ് മണ്ഡലം നമ്പർ 9 സൂക്തം 54 മന്ത്രം 3) ആ പരമാത്മാവ് അവിടെ നിന്ന് ഗതി ചെയ്ത് തന്റെ ശരീരത്തോടൊപ്പം ഭൂമിയിലേക്ക് വരുന്നു. തന്റെ ഭക്തരുടെ പ്രതിസന്ധികളെ പരമാത്മാവ് നശിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് കവിർദേവ് അതായത് പരമോന്നത ദൈവം കബീർ. ഇവിടെ പ ുണ്യാത്മാക്കളെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു. തന്റെ മുഖകമലത്തിൽ നിന്ന് ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തത്ത്വജ്ഞാനം അവർക്ക് വിശദീകരിക്കുന്നു. ആ ദൈവം മുകളിലെ ലോകത്തിൽ

ഇരിക്കുന്നു. (ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം നമ്പർ 9 സൂക്തം 86 മന്ത്രം 26-27, മണ്ഡല നമ്പർ 9 സൂക്തം 82 മന്ത്രം 1-2, മണ്ഡല നമ്പർ 9 സൂക്തം 20 മന്ത്രം 1)

പരമാത്മാവ് കവികളെപ്പോലെ പെരുമാറി ഭൂമിയിൽ കറങ്ങുന്നു. (ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം നമ്പർ 9 സൂക്തം 94 മന്ത്രം 1)

പരമാത്മാവ് തന്റെ മുഖകമലത്തിൽ നിന്ന് ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ഭക്തരെ ഭക്തി ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഭക്തിയുടെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മന്ത്രങ്ങൾ ദൈവം കണ്ടെത്തുന്നു. (ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം നമ്പർ 9 സൂക്തം 95 മന്ത്രം 2)

ഈരടികൾ, നാലുവരി കവിതകൾ എന്നിവ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് കവിർവാണി (കബീർ വാണി) വഴി ദൈവം തത്വജ്ഞാനത്തെ വിവരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു സന്യാസിയുടെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന കവിർദേവ് (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) ആണ്. ആ പരമാത്മാവ്, ആ മഹർഷി അല്ലെങ്കിൽ സന്യാസി രചിച്ച തത്വജ്ഞാനം അനന്തമായ വാണികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾക്ക് അമൃത് പോലെ ആനന്ദകരമാണ്.

ആ പരമാത്മാവ് കവികളുടെ ഇടയിൽ പ്രശസ്തനായ കവി എന്ന സ്ഥാനപ്പേരും നേടുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കവി എന്ന് വിളിക്കുന്നു, പക്ഷേ അദ്ദേഹം പരമാത്മാവാണ്. ആ ദൈവം മൂന്നാം വാസ സ്ഥാനത്താണ് (സത്യലോകം) ഇരിക്കുന്നത്. ഒരു മനുഷ്യൻ വ്യത്യസ്ത വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതുപോലെ, ദൈവം ഭൂമിയിൽ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഋഗ്വേദിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ മന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ദൈവം തന്റെ നിത്യവാസസ്ഥലത്ത് നിന്ന് നടന്ന് ഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹം പുണ്യാത്മാക്കളെ കുമുട്ടുന്നു. തത്വദർശി സന്യാസിയുടെ വേഷം ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഈരടികളിലൂടെയും നാലുവരികളിലൂടെയും സ്തുതിഗീതങ്ങളിലൂടെയും തത്വജ്ഞാനം ഉച്ചരിക്കുന്നു. ആ പരമാത്മാവ് 1398 മുതൽ 1518 വരെ 120 വർഷം കാശി നഗരത്തിലെ ഒരു (ധാനക്) നെയ്ത്തുകാരന്റെ രൂപത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ പുണ്യഭൂമിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് തത്വജ്ഞാനത്തെ വിവരിച്ചു.

കബീർ, അക്ഷർ പുരുഷ് ഏക് പേട് ഹൈ, ക്ഷർ പുരുഷ് വാകി ടാർ ।
തീനോ ദേവ ശാഖാ ഹൈം, പാത് രൂപ് സൻസാർ ।।

പ്രധാനം: - കബീർ വാണി എന്ന പുസ്തകത്തിലും ഒരു വാണി ഇങ്ങനെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്: -

കബീർ, അക്ഷർ പുരുഷ് വൃക്ഷ് കാ തനാ ഹൈ,ക്ഷർ പുരുഷ് ഹൈ ടാർ ।
ത്രേയ്ദേവ ശാഖാ ഭയേ, പാത്ത് ജാനോ സൻസാർ ।।

പരിഭാഷ: - ഒരു മരത്തിന്റെ തടിയെ അക്ഷര പുരുഷൻ ആയി കണക്കാക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ,ഭൂമിക്ക് പുറത്ത് ദൃശ്യമാകുന്ന ഭാഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. തടിയിൽ നിന്ന് ധാരാളം വലിയ ശാഖകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ശാഖകളിലൊന്ന് ക്ഷരപുരുഷ് ആണെന്ന് കരുതുക. അപ്പോൾ ആ വലിയ ശാഖയിൽ നിന്ന് മൂന്ന് ശാഖകൾ ഉത്ഭവിക്കുന്നതായി സങ്കൽപ്പിക്കുക. മൂന്ന് ദേവന്മാരായി അവരെ പരിഗണിക്കുക (രജ്ഗുൺ ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺ വിഷ്ണു, തമോഗുൺ ശിവൻ), ആ ശാഖകളിലെ ഇലകൾ ജീവജാലങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നു.

പരമാത്മാവ് കബീർ ജി തത്വജ്ഞാനത്തിൽ എല്ലാ അറിവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഗീത അദ്ധ്യായം 4-ാം ശ്ലോകം 32-ൽ പോലും, (ബ്രഹ്മണ: മുഖേ) സച്ചിദാനന്ദ ഘൻ ബ്രഹ്മ് അതായത് പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മ് തന്റെ കമല മുഖ കമലത്തിൽ നിന്ന് യാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞുവെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യം അദ്ദേഹം തന്റെ വാണിയിൽ വിശദമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് തത്വജ്ഞാനാണ്.

ഗീത അദ്ധ്യായം 4-ാം ശ്ലോകം 34-ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്, പരമാത്മാവ് സ്വയം പറയുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപയാൽ മാത്രമേ പറഞ്ഞ തന്ന തത്വജ്ഞാനം മനസ്സിലാക്കുകയുള്ളൂ എന്നാണ്. ആ തത്വദർശി ഗുരുവിന്റെ അടുത്ത് പോയി തത്വജ്ഞാനം മനസ്സിലാക്കുക. അവരുടെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചും, വിനയമായി ചോദ്യം ചോദിച്ച്, ആ തത്വദർശി ഗുരുവിൽ നിങ്ങൾക്ക് തത്വജ്ഞാനം ലഭിക്കും

ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചുകൊണ്ട് പരമാത്മാവ് തന്നെ ഈ തത്വജ്ഞാനത്തെ വിവരിച്ചു. ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 1 ൽ, ഒരു തത്വദർശി സന്യാസിയെക്കുറിച്ച്

വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്, ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും വേരോടെ അറിയുന്ന ഒരു സന്യാസിയാണ് തത്വദർശി സന്യാസി എന്നാണ്.

ഇനി നമുക്ക് ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും അറിയാം: -

1. മൂലം(വേര്:) - ഇതാണ് പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മ്, അദ്ദേഹം എല്ലാവരുടെയും അധിപനാണ്. അദ്ദേഹം എല്ലാവരെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എല്ലാവരെയും വളർത്തുന്നു. ഗീതാ അദ്ധ്യായം 8 ശ്ലോകത്തിലെ 3, 8, 9, 10 ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17ലും ഉണ്ട്, അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16, രണ്ട് പുരുഷൻമാരെ (ദൈവങ്ങൾ) പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്: - ഒന്ന് ക്ഷരപുരുഷൻ രണ്ടാമത്തേത് അക്ഷര പുരുഷൻ. ഇവരും അവയുടെ കീഴിലുള്ള എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും നശ്വരമാണ്. ആരുടെയും ആത്മാവ് മരിക്കുന്നില്ല.

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 15-ാം ശ്ലോകം 17, (ഉത്തമപുരുഷഃ) അതായത് പുരുഷോത്തമൻ/പരമാത്മാവ് (അന്യഃ) ദൈവം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റൊരാളാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു; (യഹ് ലോക് ത്രയം ആവിശ്യ) മൂന്ന് ലോകങ്ങളിൽ/ലോകങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന (വിഭർതി) എല്ലാവരെയും പോഷിപ്പിക്കുന്നു; (അവ്യയഹ് ഇശ്വര:) അവൻ അനശ്വരനായ ദൈവമാണ്. ഈ പരം അക്ഷരബ്രഹ്മമാണ് ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തിന്റെ വേരുകൾ. സന്ത് ഗരീബ് ദാസ് ജി പ്രസ്താവിച്ച ദൈവം ഇതാണ്: -

ഭജൻ കരോ ഉസ് റബ് കാ, ജോ ദാത്ത ഹൈ കുൽ സബ് കാ

അനന്തമായ ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളുടെ അധിപനാണ് അദ്ദേഹം. ക്ഷര പുരുഷന്റെയും, അക്ഷര പുരുഷന്റെയും യജമാനനും സ്രഷ്ടാവും പോലും അദ്ദേഹമാണ്.

2. അക്ഷര പുരുഷൻ: - അദ്ദേഹത്തെ ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തിന്റെ തടിയായി കണക്കാക്കുക. അവൻ 7 സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ (700 കാഡ്രില്യൺ പ്രപഞ്ചങ്ങൾ) അധിപനാണ്. അദ്ദേഹം മർത്യനാണ്.

3. ക്ഷര പുരുഷ്: - അവൻ ഗീതാ ജ്ഞാനം നൽകുന്ന അദ്ദേഹം ക്ഷര ബ്രഹ്മ് എന്നും വിളിക്കുന്നു. 21 ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളുടെ മാത്രം നാഥനാണ് അദ്ദേഹം മർത്യനാണ്.

4. മൂന്ന് ദേവന്മാർ (രജോഗുണം ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺ വിഷ്ണു, തമോഗുൺ ശിവ്) മൂന്ന് ശാഖകളാണ്: - ഇവർ മന്ത്രിമാരാണ്, അതായത് മൂന്ന് ലോകങ്ങളിൽ (ഭൂമി, പാതാള ലോകം, സ്വർഗ്ഗം) ഓരോ ബ്രാഹ്മണ്ഡത്തിൽ നിർമ്മിച്ച ഓരോ വകുപ്പിന്റെ യജമാനന്മാർ.

ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ് രാജ്ഗുൺ വകുപ്പിന്റെ അധിപനാണ്, ആരുടെ സ്വാധീനത്താൽ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും സന്താനങ്ങളെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു. പരസ്പരം സ്നേഹം നിലനിറുത്തുന്ന സത്ഗുണ വിഭാഗത്തിന്റെ അധിപനാണ് ശ്രീ വിഷ്ണു ജി., ഒരുവന്റെ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം അവനു നൽകുന്നു. തമോഗുണ വകുപ്പിന്റെ അധിപൻ ശ്രീ ശങ്കരനാണ്, അതിന്റെ ഫലമായി എല്ലാവരും മരിക്കുന്നു.സംസാര രൂപി വൃക്ഷത്തിന്റെ സർവ്വ അംഗങ്ങളുടേയും ഭിന്ന ഭിന്ന അറിവുകളാണ്. ലോകത്തെപ്പോലെയുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളുടെയും വ്യതിരിക്തമായ വിവരമാണിത്. പരമോന്നത ദൈവമായ കബീർ ജി തന്നെ ഈ അറിവ് തന്റെ മുഖകമലത്തിൽ നിന്ന് ഉച്ചരിച്ചതാണ്. കബീർ വാണി, കബീർ ബിജക്ക്, കബീർ ശബ്ദാവലി, കബീർ സാഗർ എന്നിവയിൽ ശ്രീ ധനി ധർമ്മദാസ് (ബാന്ധവ്ഗഢിലെ) എഴുതിയതാണ് ഇത്. പരമോന്നത ദൈവം അത് പറഞ്ഞിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ഈ ദാസ് (സന്ത് രാംപാൽ ദാസ്) അത് മനസ്സിലാക്കിയിട്ട്. ആത്മീയ അറിവ് മുഴുവനും എന്റെ പക്കലുണ്ട് എന്നത് പരമേശ്വരനായ കബീർ ജിയുടെ അനുഗ്രഹമാണ്.

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 1 അനുസരിച്ച് തത്വദർശി സന്യാസിയെ തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ നിന്ന് പോലും, ഈ ദാസ് (സന്ത് രാംപാൽ ദാസ്) ആ തത്വദർശി ഗുരുവാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അങ്ങനെ ആ ചെടി മരമായി വളരുകയും ഫലം കായ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വായനക്കാർ വളരെ ജ്ഞാനികളാണ്.. നാം ആരാധിക്കേണ്ട പരമാത്മാവിനെയാണ് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം.

മുകളിൽ വേര്, താഴെക്ക് ശാഖയും ഉള്ള തലകീഴായ സംസാര വൃക്ഷത്തിന്റെ ചിത്രം

പ്രിയ പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ ജി സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്: -

കബീർ, ഏകേ സാധേ സബ് സാധേ, സബ് സാധേ സബ് ജയ് ।
മാലി സീചേൻ മൂൽ കൂൻ, ഫൂലേ ഫലേ അഘായ് ।।

ഒരു പ്രധാന ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെ, എല്ലാ ദൈവങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നു; ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കനുസൃതമായത്. മൂന്ന് ദൈവങ്ങളിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ ദൈവങ്ങളെ (ശ്രീ വിഷ്ണു സത്ഗുണും, ശ്രീ ശങ്കർ തമോഗുൺ) ആരാധിക്കുന്നവർ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ മൂന്നുപേരെയും തങ്ങളുടെ ദൈവമായി ആരാധിക്കുന്നവർ, പിന്നെ

ഗീത 13-ാം അദ്ധ്യായം 10-ാം ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ അവ്യഭിചാരിണി ഭക്തി അല്ലാത്തതിനാൽ, അത് ഉപയോഗശൂന്യമാണ്. ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവല്ലാതെ മറ്റൊരു പുരുഷനുമായി ശാരീരിക ബന്ധം

പുലർത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൾ ഒരു നിർമല സ്ത്രീയാണ്. വ്യഭിചാരത്തിന്റെ പേരിൽ പല പുരുഷന്മാരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്ന സ്ത്രീ സമൂഹത്തിൽ നിന്ദ്യയാണ്. ഭർത്താവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അവൾക്ക് ഇടം നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

വേദാധിഷ്ഠിത ആരാധനാ രീതിയുടെ ചിത്രം കാണുക, അതായത്,

പേജ് 217-ലെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ, ഭക്തി എന്ന നിവർന്നു നട്ടുവളർത്തിയ ചെടിയും, ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമായ ഒരു ആരാധനാ രീതിയും, അതായത്, തലകീഴായി നട്ടുപിടിപ്പിച്ച ഭക്തി ചെടിയുടെ ചിത്രം കാണുക.പേജ് 218.

നമുക്ക് വീണ്ടും വിഷയത്തിലേക്ക് വരാം

ഭജൻ കരോ ഉസ് റബ് കാ, ജോ ദാത്ത ഹൈ കുൽ സബ് കാ.

ഭക്തി ചെയ്യണം എന്ന് ഇത്ര മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ, എന്നാൽ ഇന്നുവരെ നാം കേട്ടിരിക്കുന്നത് ഭക്തി ചെയ്യണമെന്നാണ്, പക്ഷേ ഇപ്പോഴാണ് ഇക്കാര്യം സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നത് അതായത് ആരുടെ ഭക്തിയാണ് ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന് ?

(1). ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ് രജ്ഗുൺ, (2). ശ്രീ വിഷ്ണു ജി സത്ഗുൺ, (3). തമോഗുൺ ശ്രീ ശിവ് ജി, അല്ലെങ്കിൽ വലിയ ശാഖയുടെ (4) ക്ഷരപുരുഷ്, ഗീതയുടെ വിജ്ഞാന ദാതാവ്, അല്ലെങ്കിൽ, പ്രധാന ശാഖ (5). അക്ഷര പുരുഷൻ അതായത് തടി (6). പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ. അതായത് മൂലം (വേര്)

ഉദാഹരണം: - നഴ്സറിയിൽ നിന്ന് ഒരു മാവിൻ തൈ കൊണ്ടുവന്ന് അത് നമ്മുടെ വീടിന്റെ മുറ്റത്തോ നമ്മുടെ പറമ്പിലോ നട്ടാൽ, അത് എങ്ങനെ നടും?

നമ്മൾ നിലത്ത് ഒരു കുഴി കുഴിക്കുന്നു. ചെടിയുടെ വേരുകൾ കുഴിയിൽ

സൂക്ഷിക്കുക, നമ്മൾ അതിനെ മണ്ണിൽ മൂടുന്നു. എന്നിട്ട് ചെടിയുടെ വേരുകൾ നനയ്ക്കുന്നു, വളം ഇടുന്നു, അതായത് ചെടിയുടെ വേരിനെ ആരാധിക്കുന്നു. വേരിൽ നിന്നുള്ള ഭക്ഷണം തടിയിലേക്ക് പോകുന്നു. തടി തനിക്കാവശ്യമായ ഭക്ഷണം സൂക്ഷിച്ച ശേഷം, ബാക്കിയുള്ളത് ഒരു ശാഖയിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. ശാഖ തനിക്കാവശ്യമായ ഭക്ഷണം സൂക്ഷിച്ച ശേഷം ബാക്കിയുള്ളത് ചെറിയ ശാഖകളിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു.

അതുപോലെ, ശാഖകൾ ബാക്കിയുള്ള ഭക്ഷണം ഇലകളിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു.

യഥാർത്ഥ പരമാത്മാവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു ഭക്തന്റെ മോക്ഷം സാധ്യമാണെ.

മറ്റ് തെളിവുകൾ: - ഗീതാ അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 10 മുതൽ 15 വരെയുള്ള മുൻപറഞ്ഞ ഈ ആരാധനാ രീതിയുടെ അംഗീകാരമുണ്ട്.

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 10 - പ്രജാപതി അതായത് വംശത്തിന്റെ യജമാനൻ, സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിൽ, മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതിനു ശേഷം,

യാഗത്തിന്റെ അതായത് ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങളുടെ അറിവിനൊപ്പം, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ച് അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കണമെന്ന്

കൽപ്പിച്ചു. ഈ ശാസ്ത്ര അനുകൂല ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള ഫലങ്ങൾ നൽകും. (ഗീത അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 10)

ഈ വേദാധിഷ്ഠിത ധർമ്മപരമായ ആചാരത്തിലൂടെ ദൈവങ്ങളെ (ലോകത്തെപ്പോലെയുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ ശാഖകൾ) അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുക, അതായത്, സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തെ (പ്രധാന യജമാനൻ / വേര്) ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്ന ദേവനായി കണക്കാക്കുമ്പോൾ, ഒരു ധർമ്മപരമായ ആചാരം

നടത്തുന്നതിലൂടെ, ശാഖകൾ യാന്ത്രികമായി അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നു, മുമ്പ് വ്യക്തമായത് പോലെ. അപ്പോൾ ആ ദൈവങ്ങൾ (വളരുന്ന ശാഖകൾഫലം പുറപ്പെടുവിക്കും) നിങ്ങളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തും, അതായത്, നമ്മൾ വേദാധിഷ്ഠിത ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾ നമ്മൾ ഭക്തിയുടെ കർമ്മങ്ങൾ നേടും.

കർമ്മങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങൾ (ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ് ശ്രീ വിഷ്ണു

ജി, ശ്രീ ശിവ് ജി എന്നിവ ശാഖകളുടെ രൂപത്തിൽ) മാത്രമേ നൽകുന്നുള്ളൂ.

ഈ രീതിയിൽ, പരസ്പരം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾക്ക് ക്ഷേമം ലഭിക്കും, ഇതിലൂടെ നിങ്ങൾ പരമാത്മാവിനെ നേടും. (ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്നവൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.) (ഗീതാ അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 11)

ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തിന്റെ ശിഖരങ്ങൾ, യാഗങ്ങളാൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അതായത് വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കനുസൃതമായി നടത്തുന്ന

ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ, നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ച

സുഖങ്ങൾ തീർച്ചയായും നൽകിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. ചെടിയുടെ വേര് നനയ്ക്കുന്നതിലൂടെ അത് മരമായി വളരുകയും ശാഖകളിൽ കായ്കൾ നിറയുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ. അപ്പോൾ ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ ശിഖരങ്ങൾ എല്ലാ വർഷവും യാന്ത്രികമായി കായ്ച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും, അതായത്, നിങ്ങൾ സമാഹരിച്ച വേദാധിഷ്ഠിത ഭക്തിയുടെ ഫലങ്ങൾ, ഈ ദൈവങ്ങൾ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് നൽകും, നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടാലും ഇല്ലെങ്കിൽ. ഈ ദേവന്മാർ നൽകിയ സമ്പത്ത് ഒരു

വ്യക്തി തന്റെ കർമ്മഫലമായി വീണ്ടും പുണ്യകർമങ്ങളിൽ ചെലവഴിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആ ഭക്തൻ ഭക്തിയുടെ കള്ളനാണ്. ഭാവിയിൽ പുണ്യ കർമങ്ങളിൽ

നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുന്നതിലൂടെ, അവൻ/അവൾ നഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

(ഗീത അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 12)

ഒരു യാഗത്തിൽ നിന്ന് ശേഷിക്കുന്ന ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന സന്യാസിമാർ എല്ലാ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തരാകുന്നു. ഒരു തത്വദർശി ഗുരു ആദ്യം പരമ അക്ഷര

(പരമാത്മാവിന്) ബ്രഹ്മിന് ഭോഗം നൽകുകയും ശേഷിക്കുന്ന ഭക്ഷണം എല്ലാ ഭക്തർക്കും വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് അർത്ഥം. ഇതാണ് യഥാർത്ഥ ആരാധനയുടെ സവിശേഷത. അതിനാൽ, ആ സന്യാസി ഭക്തിയുടെ എല്ലാ മന്ത്രങ്ങളും വേദങ്ങൾക്കനുസൃതമായി നൽകുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി, എല്ലാ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തനായ ആരാധകൻ സത്യലോകത്തേക്ക് പോകുന്നു. കൂടാതെ, ധർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളോ പുണ്യകർമ്മങ്ങളോ ചെയ്യാത്ത പാപികൾ, അവരുടെ ശരീരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിന് ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവർ പാപം മാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നു. (ഗീത അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 13)

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഉത്ഭവിക്കുന്നത് ഭക്ഷ്യധാന്യത്തിൽ നിന്നാണ്, അതായത്, ഭക്ഷ്യധാന്യം കഴിക്കുന്നതിലൂടെ, സന്താനങ്ങളുടെ ഉൽപാദനത്തിനുള്ള പദാർത്ഥം ശരീരത്തിൽ ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, അതിലൂടെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. മഴയിൽ നിന്നാണ് ഭക്ഷ്യധാന്യം ഉണ്ടാകുന്നത്. യാഗത്തിൽ നിന്നാണ് മഴ ഉത്ഭവിക്കുന്നത്, അതായത്, ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾക്കനുസൃതമായി നടക്കുന്ന ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ. വേദങ്ങളിൽ

പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് നടത്തേണ്ടത്. ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച കർമ്മങ്ങൾ പരിഗണിക്കുക, അതായത് ക്ഷര പുരുഷൻ, കാരണം നാം ബ്രഹ്മിന്റെ (കാല) ലോകത്തിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ നമുക്ക് കർമ്മങ്ങൾ

ഗീത അദ്ധ്യായം 15
ശ്ലോകം 1, 2 കൂടാതെ
16, 17 എന്നതിലെ ആശയം
ബ്രഹ്മാവ് (രജോ ഗുണം)
ശിവൻ (തമോ ഗുണം)
കബീർ
അക്ഷർ പുരുഷ് ഏക് പേഡ് ഹൈ,
നിരഞ്ജൻ വാകെ ഡാൽ।
ജീനാം മേവാ ശാഖ ഹൈ,
യെ പാത് രൂപ് സംസാര് ॥
വിഷ്ണു (സത്ഗുണം)
ശാഖ
ശാഖ = [ക്ഷരബ്രഹ്മ് അഥവാ ക്ഷരപുരുഷൻ (കാൽ ബ്രഹ്മ)]
വൃക്ഷത്തടി
വൃക്ഷത്തടി = [അക്ഷരബ്രഹ്മ് അഥവാ അക്ഷരപുരുഷൻ (പരബ്രഹ്മ)]
കബീർ പരമേശ്വരൻ
(മൂലം അഥവാ താഴെ വേര്)
[പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ് = കബീർ സഹേബ്]
ശാസ്ത്ര അനുകൂല
സാധന
ശാസ്ത്ര അനുകൂല സാധന അതായത് തല മുതൽ താഴെ വരെ വളർന്ന ഭക്തി രൂപ വൃക്ഷം

ഗീത അദ്ധ്യായം 15
ശ്ലോകം 1, 2 കൂടാതെ
16, 17 എന്നതിലെ ആശയം
പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ് കബീർ പരമേശ്വരൻ
കബീർ
അക്ഷർ പുരുഷ് എക് പേഡ് ഹൈ,
നിരഞ്ജൻ ഡാക്ക ഡാർ।
തീനോം ദേവ ശാഖ ഹൈ,
യെ പാത് രൂപ് സംസാർ।
[പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ് – കബീർ സാഹേബ്]
വൃക്ഷത്തടി
വൃക്ഷത്തടി = [അക്ഷരബ്രഹ്മ് അഥവാ അക്ഷരപുരുഷൻ (പരബ്രഹ്മ്)]
ശാഖ = [ക്ഷരബ്രഹ്മ് അഥവാ ക്ഷരപുരുഷൻ (കാൽ ബ്രഹ്മ്)]
ശാഖ
ശിവൻ (തമോ ഗുണം)
ബ്രഹ്മാവ് (രജോ ഗുണം)
വിഷ്ണു (സത്ഗുണം)
ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധ
സാധന
ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധ തല കീഴായ വളർന്ന ഭക്തി രൂപ വൃക്ഷം

ചെയ്യുന്നതിലൂടെ എല്ലാം ലഭിക്കുന്നു. സത്യലോകിലായിരുന്നപ്പോൾ ഒരു പ്ര വൃത്തിയും ചെയ്യാതെയാണ് നമ്മൾ എല്ലാം നേടിയിരുന്നത്. അതിനാൽ, ബ്രഹ്മിൽ നിന്ന് (കാലനിൽ) നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച കർമ്മങ്ങൾ പരിഗണിക്കണമെന്നും ബ്രഹ്മ (കാലൻ) അനശ്വരനായ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചതാണെന്നും (ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17-ാം അതിന്റെ വിവരണം നൽകിയിരിക്കുന്നു, അത് സൃഷ്ടിരചന എന്ന അധ്യായത്തിൽ വായിക്കുക..) ഇത് തെളിയിക്കുന്നത് (സർവ്ഗതം ബ്രഹ്മം) സർവ്വവ്യാപിയായ പരമ അക്ഷര ദൈവം അതായത് പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ് മാത്രമാണ് എപ്പോഴും (പ്രതിഷ്ഠിതം) യാഗങ്ങളിൽ അതായത് ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. എല്ലാ ധർമ്മപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പരമ അക്ഷരബ്ര ഹ്മ് ഒരു ദൈവമായി ആരാധിക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യനാണെന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. (ഗീത അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 14-15) പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ് ഗീത വക്തവിൽ നിന്ന് അന്യമാണ്.

ഗീതാജ്ഞാന ദാതാവ് തന്നെ ഗീതാ അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62-ൽ പ്ര സ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു - ഹേ ഭാരത നിങ്ങൾക്ക് ആ പരമാത്മാവിന്റെ അതായത് പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മിനെ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും അഭയം പ്രാപിക്കാം. ആ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ നിങ്ങൾക്ക് പരമ ശാന്തിയും ശാശ്വത സ്ഥാനവും അതായത് ശാശ്വത പ രമമായ വാസസ്ഥലവും ലഭിക്കും.

ഗീത അദ്ധ്യായം. 15, 4-ാം ശ്ലോകത്തിൽ, ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്നയാൾ പ്ര സ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്, തത്വദർശി ഗുരുവിനെ കണ്ടെത്തി, തത്വജ്ഞാനം എന്ന ആയുധം കൊണ്ട് അജ്ഞതയെ നിഗ്രഹിച്ച ശേഷം, പരമാത്മാവിന്റെ ആ പരമോന്നത സ്ഥാനം അന്വേഷിക്കണമെന്ന്; അവിടെ പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ആരാധകർ പിന്നെ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല, അതായത്, അവർ പരമമായ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് പോകുന്നു, അവിടെ പരമ സമാധാനമുണ്ട്; ഒരു കഷ്ടപ്പാടും ഇല്ല; മരണമില്ല; അവിടെ വാർദ്ധക്യം ഇല്ല, ഒരു വസ്തുവിനും ഒരു കുറവുമില്ല. ലോക സമാനമായ വൃക്ഷം ഉത്ഭവിച്ച പരമാത്മാവിനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ.

ഗീതാധ്യായം 13 ശ്ലോകം 17-ൽ, ഗീതാ ജ്ഞാന ദാതാവ് ഇപ്രകാരം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു - ആ പരബ്രഹ്മ് അതായത് ഞാനല്ലാത്ത ദൈവം, മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പ രം അക്ഷരബ്രഹ്മ് (ആരെപ്പറ്റി ഗീത 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ശ്ലോകം 3 പരാമർശമുണ്ട്.) എല്ലാ ജ്യോതികളുടേയും ജ്യോതി മായയ്ക്ക് അതീതമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അറിയപ്പെടാൻ യോഗ്യനായ ആ പരമാത്മാവ് തത്വജ്ഞാനത്തിലൂടെ പ്രാപ്യനാകാൻ യോഗ്യനാണ്, പ്രത്യേക രൂപത്തിൽ എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. (ഗീത അദ്ധ്യായം 13 ശ്ലോകം 17)

ദയവായി ചിന്തിക്കുക: - പരം അക്ഷരബ്രഹ്മ് പ്രാപിക്കുന്ന തത്വജ്ഞാനത്തെ സൂക്ഷ്മ വേദം എന്നും വിളിക്കുന്നു. ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്ന് വക്താവിന് അതിന്റെ അറിവില്ല. അതിനാൽ, ഗീതാവക്തതാവ് ഗീത അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 32, 34 (ബ്ര ഹ്മണഃ മുഖേ) സച്ചിദാനന്ദഘൻ ബ്രഹ്മ് പരമാത്മാവ് അതായത് പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ് തന്നെ യാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ അറിവ് പറയുന്നു, അതായത് ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ അറിവ് അദ്ദേഹഹത്തിന്റെ മുഖകമലത്തിൽ നിന്ന് ഉച്ചരിക്കുന്നു. സച്ചിദാനന്ദൻഘൻ ബ്രഹ്മിന്റെ വിവരണം. തത്വജ്ഞാനം എന്നാണ് ഇതിന്റെ പേര്. അത് അറിഞ്ഞ ശേഷം ഭക്തൻ എല്ലാ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തനാകുന്നു.(ഗീത അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 32)

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 32 മൂലഗ്രന്ഥമായ ബ്രഹ്മ് എന്ന വാക്ക് ഉണ്ടെ ന്ന് വായനക്കാരോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു . ഗീതാ പ്രസ്സ് ഗോരഖ് പൂരിൽ നിന്നോ മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഗീതയുടെ വിവർത്തകർ ബ്രഹ്മണഃ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം വേദ് എന്ന് വ്യാഖ്യാനിച്ചു, അത് തെറ്റാണ്. ഗീത അദ്ധ്യായം 17-ാം ശ്ലോകം 23-ൽ പോലും ബ്രഹ്മ് എന്ന വാക്ക് ഉണ്ട്. അതിൽ, വിവർത്തകർ ശരിയായ അർത്ഥം സച്ചിദാനന്ദഘൻ ബ്രഹ്മ് എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഗീത അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 32 ൽ, ബ്രഹ്മണഃ മുഖേ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം സച്ചിദാനന്ദഘൻ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ മുഖകമലത്തിൽ നിന്ന് ഉച്ചരിച്ച വ്യാഖ്യാനത്തിൽ എന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ശരിയാണ്.

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 4-ാം ശ്ലോകം 34, ഗീതാജ്ഞാന ദാതാവ് ഇപ്രകാരം പ്ര സ്താവിക്കുന്നു - തത്വദർശി ഗുരുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയി, പരമേശ്വരൻ തന്റെ മുഖകമലത്തിൽ നിന്ന് ഉച്ചരിച്ച തത്വജ്ഞാനം മനസ്സിലാക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചും, വിനയപൂർവ്വം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചും, പരമാത്മാവിനെ കുറിച്ച് നന്നായി മനസ്സിലാക്കിയ ആ തത്വദർശി മഹാത്മാവ് നിങ്ങക്ക് തത്വജ്ഞാനം ഉപദേശിക്കും.

സ്നേഹമുള്ള വായനക്കാർ പ്രഭു പരമ അക്ഷരബ്രഹ്മ് നകുന്ന തത്വജ്ഞാനം പ വിത്ര ഗ്രന്ഥമായ ഗീതയിലില്ലെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. ഗീത എന്നത് നാല് വേദങ്ങളുടെ (ഋഗവേദ്, യജുർവേദ്, സാമവേദം, അഥർവ്വവേദ്) സംക്ഷിപ്ത രൂപമാണ്. സൂക്ഷ്മ വേദത്തിന്റെ തത്വജ്ഞാനം പ്രചാരത്തിലുള്ള ഒരു പവിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിലും ഇല്ലെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. ആ അറിവ് എന്റെ പക്കൽ ലഭ്യമാണ് (സന്ത് രാംപാൽ ദാസ്). ഇത് ഇന്ന് ലോകത്ത് ആർക്കും ലഭ്യമല്ല.

ചോദ്യം: - രജോഗുണം ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുണം ശ്രീ വിഷ്ണു, തമോഗുൺ ശ്രീ ശിവ് ജി എന്നിവരും ദേവതകളല്ലയോ? ഈ ദൈവങ്ങളെ തന്നെയാണ് ഹിന്ദുമതത്തിൽ ആരാധിക്കുന്നത്. ഹിന്ദു മത ഗുരുക്കന്മാരും ശങ്കരാചാര്യരും മറ്റുള്ളവരും ഈ ദൈവങ്ങളെ തന്നെ പരമാത്മാവായി ആരാധിക്കണമെന്ന് വാദിക്കുന്നു. അവരും അവരെ ആരാധിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനകൾ വിശ്വാസ യോഗ്യമല്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. ഗീതയിൽ ഇത് തെളിയിക്കാമോ ?

ഉത്തരം: - ഹിന്ദു മതത്തിലെ മത ഗുരുക്കന്മാർക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു അധ്യാപകൻ പാഠ്യ പദ്ധതിയുടെ പുസ്തകങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ച് ബോധവാനല്ലെങ്കിൽ, ആ അധ്യാപകൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശത്രുവാണ്. ആ അധ്യാപകൻ ശരിയല്ല. ഹിന്ദുമതത്തിലെ മത ഗുരുക്കന്മാരുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ.

തെളിവ്: - ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12 മുതൽ 15 വരെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ, ഗീതാ ജ്ഞാന ദാതാവ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് ത്രിഗുണങ്ങളിൽ നിന്ന് (രാജ്ഗുൺ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവിയിൽ നിന്നുള്ള ഉൽപ്പത്തി, സത്ഗുൺ ശ്രീവിഷ്ണു സ്ഥിതിയും, ശ്രീ ശങ്കർ ജിയിൽ നിന്നുള്ള സംഹാരം എന്നിവയിൽ നിന്നാണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്നാണ്.), ഞാനാണ് (കാലപുരുഷൻ) അതിന്റെ കാരണക്കാരൻ, എന്നാൽ ഞാൻ അവരിലോ അവർ എന്നിലുമില്ല. (ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12)

രാജ്ഗുൺ ബ്രഹ്മാവുമാണെന്നും സത്ഗുണം വിഷ്ണുവാണെന്നും തമഗുൺ ശിവ നാണന്ന് നമുക്ക് ആദ്യം തെളിയിക്കാം.

1. മാർക്കണ്ഡേയ പുരാണത്തിൽ (ഗീതാ പ്രസ്സ് ഗോരഖ്പൂർ, ഹിന്ദിയിൽ മാത്രം, സചിത്ര മോട്ട ടൈപ്പ് എന്നിവയിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്), പേജ് 123-ൽ ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നിവർ ബ്രഹ്മിന്റെ പ്രധാന ശക്തികളാണെന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇവ മൂന്നു ഗുണങ്ങൾ മാത്രം; ഇവരാണ് മൂന്ന് ദേവന്മാർ.

2. ശ്രീ ദേവി പുരാണത്തിൽ (ശ്രീ ഖേംചന്ദ് ശ്രീ കൃഷ്ണ ചന്ദ് വെങ്കിടേശ്വർ പ്രസ്സ് മുംബൈയിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്), മൂന്നാം സ്കന്ദിലെ, അദ്ധ്യായം 5 ശ്ലോകം 8, ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: -

യദി ദയാദ്രാംനാ സദാ അംബികേ കഥം അഹം വിഹിതഃ തമോഗുണഃ
കമൽജ്ഃ രജോഗുൺകഥം വിഹിതഃ ശ്രീ ഹരിഃ സത്ഗുൺഃ (ദേവീ പുരാണം 3/5/8)

പരിഭാഷ: - ശിവൻ തന്റെ അമ്മയായ ദുർഗ്ഗയോട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നു - അമ്മേ അങ്ങ് ഞങ്ങളോട് ദയയുള്ളവനാണെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് എന്നെ തമോഗുണനാക്കിയത് ? താമരയിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച ബ്രഹ്മാവിനെ എന്തിനാണ് രജോഗുണനാക്കിയത്, എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ശ്രീ വിഷ്ണുവിനെ സത്ഗുണന ാക്കിയത്?

ഇത് തെളിയിക്കുന്നത് (1). നിങ്ങൾ രാജ്ഗുണനെന്നോ ബ്രഹ്മാവെന്നോ വിളിച്ചാലും, (2). നിങ്ങൾ സത്ഗുണ വിഷ്ണു എന്ന് വിളിച്ചാലും, (3). നിങ്ങൾ തമോഗുണി ശിവനെന്ന് എന്ന് വിളിച്ചാലും.

ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12: അർത്ഥം - ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ന ൽകുന്നത് കാലബ്രഹ്മാണ്. ഗീത 11-ാം അദ്ധ്യായം 31-32 ശ്ലോകങ്ങളിലാണ് തെളിവ്. അദ്ധ്യായം 11 ശ്ലോകം 31-ൽ അർജുൻ ചോദിച്ചു - ഹേ മഹാനുഭാവ! അങ്ങ് ആരാണ് ? എന്ത് എന്നാൽ ശ്രീകൃഷ്ണ ജി അർജുന്റെ ഭാര്യാ സഹോദരനായിരുന്നുവെങ്കിലും. ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയുടെ സഹോദരി സുഭദ്രയെ വിവാഹം കഴിച്ചത് അർജുനെയാണ്. ദയവായി ചിന്തിക്കുക, ഗീതാജ്ഞാനം നൽകിയത് ശ്രീകൃഷ്ണനായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അർജ്ജുനന് ചോദിക്കേണ്ടിവരില്ല- നിങ്ങൾ ആരാണ്? ഒരു വ്യക്തി തന്റെ അളിയനെ അറിയാതിരിക്കുമോ? യഥാർത്ഥത്തിൽ, കാലബ്രഹ്മ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്ര വേശിച്ച് ഗീതാജ്ഞാനം നൽക്കുകയായിരുന്നു.

(ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീതയുടെ അറിവ് ആരാണ് പറഞ്ഞത് എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ തെളിവുകൾക്കായി, ദയവായി ഗീതാ തേരാ ഗ്യാൻ അമൃത്, ഗെഹ്‌രി ന സർ ഗീതാ മേ, ഗ്യാൻ ഗംഗ, ആദ്ധ്യാത്മിക് ഗ്യാൻ, സത്സംഗ്കളുടെ എന്നീ പ ുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുക, സത്സംഗത്തിന്റെ ഡിവിഡികൾ കാണുക. ഇവയെല്ലാം ലഭ്യമാണ്.ഞങ്ങളുടെ വെബ്സൈറ്റിൽ www.jagatgururampalji.org നിങ്ങൾക്ക് സൗജന്യമായി ഡൗൺലോഡ് ചെയ്യാം. സത്സംഗ് ബർവാല ആശ്രമം അല്ലെങ്കിൽ സന്ത് രാംപ ാൽ ജി എന്ന കീവേഡുകൾക്കായി നിങ്ങൾക്ക് ഗൂഗൗയലൽ തെരയാൻ കഴിയും .ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ ദാതാവ് കാലബ്രഹ്മാണ്, അദ്ദേഹം തന്നെ ഗീത 11-ാം അദ്ധ്യായം 32-ാം ശ്ലോകത്തിൽ പറയുന്നു - ഞാൻ കാലനാണ്. ഞാൻ ഇപ്പോൾ പ്രകട മായതെയുള്ളു ശ്രീകൃഷ്ണ ജി ഗീതാജ്ഞാനം ഉച്ചരിക്കുകയായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നില്ല, കാരണം ശ്രീകൃഷ്ണജി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ കാലനാണ് എന്ന് ശ്രീകൃഷ്ണ ജി മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടില്ല, എല്ലാവരേയും നശിപ്പിക്കുന്ന കാലാണ് ഞാൻ എന്ന് ഭാവിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല. കൗരവരുടെ സഭയിലും അദ്ദേഹം തന്റെ വിരാട് രൂപം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഭക്തി കൊണ്ട് സമ്പന്നമായ ഓരോ ആത്മാവിനും ഒരു വിരാട് രൂപമുണ്ട്. വളരെ കുറച്ച് ആളുകൾക്ക് മാത്രമേ അത് പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയൂ. ഭക്തിയുടെ ശക്തിയനു സരിച്ചാണ് അത് സംഭവിക്കുന്നത്. ഗീതാ വിജ്ഞാന ദാതാവ് ഗീത 11 ാം അദ്ധ്യായം 47-ാം ശ്ലോകത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് - അർജുൻഎന്റെ ഈ വിരാട് രൂപം നിനക്ക് മുമ്പ് ആരും കിട്ടില്ല. നൂറുകണക്കിന് കൗരവർക്കൊപ്പം അവിടെയുായിരുന്ന ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ ദർശിച്ച കൗരവരുടെ സഭയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്റെ വിരാട് രൂപം നേ രത്തെ കാണിച്ചിരുന്നു എന്നത് വായനക്കാരോടുള്ള അഭ്യർത്ഥനയാണ്. ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഗീതാജ്ഞാനം ഉച്ചരിക്കുകയായിരുന്നെങ്കിൽ, എന്റെ ഈ വിരാട് രൂപം താങ്കൾക്ക് മുമ്പ് ആരും കണ്ടിട്ടില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും പറയുമായിരുന്നില്ല. ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ് ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നൽകുന്നത് ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16 ൽ ക്ഷരപുരുഷൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന കാല ബ്രഹ്മ; ഗീത 8-ാം അദ്ധ്യായം 13-ാം ശ്ലോകത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: -

ഓം ഇതി ഏകാക്ഷരം ബ്രഹ്മ് വ്യവഹാരൻ മാം അനുസ്മരൻ ।
യഃ പ്രയാതി ത്യജൻ ദേഹം സഃ യാതി പരമാം ഗതിം ।।

പരിഭാഷ: - ഗീതാജ്ഞാന വക്താവ് പറയുന്നു - (ഓം ഇതി ഏകാക്ഷരം) എനിക്ക് ഈ മന്ത്രമായ ഓം (മാം ബ്രഹ്മ്) ഉണ്ട്, ബ്രഹ്മ. (അനുസമരൻ) അതിനെ ഉച്ച രിച്ചുകൊണ്ട് (വ്യവഹാരൻ) സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് (യഃ പ്രയാതി ത്യജൻ ദേഹം) ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ഭക്തൻ , (സഃ യാതി പരമാം ഗതിം) പരമമായ മോക്ഷം പ്രാപ ിക്കുന്നു. ഓം മന്ത്രത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചത്.

ശ്രീ ദേവി പുരാണത്തിലെ ഏഴാം സ്കന്ദിലെ വിവരണം ഇനിപ്പറയുന്നതാണ്: - ഞാൻ ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കട്ടെ. പേജ് 562-563- (സചിത്ര മോട്ട ടൈപ്പ് കേവലം ഹിന്ദി, ഗീതാ പ്രസ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്),

ശ്രീ ദേവി ഹിമാലയ രാജാവിന് ബ്രഹ്മത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നൽകുന്നു.ദേവി പ റഞ്ഞു - രാജാവേ നിങ്ങൾക്ക് ഓം മന്ത്രം ജപിക്കാം, അതിലൂടെ നിങ്ങൾക്ക് ബ്രഹ്മത്തെ പ്രാപിക്കാം. ഈ ഓം മന്ത്ര ബ്രഹ്മിന്റെ പാരായണ-മന്ത്രമാണ്. മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളും

മറ്റെല്ലാ ധർമ്മങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കണം പ്രയോഗങ്ങൾ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഓം മന്ത്രം മാത്രമേ ജപിക്കാനാകൂ. ബ്രഹ്മത്തെ പ്രാപിക്കുക. നിങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കട്ടെ ഇതിലൂടെ നിങ്ങൾക്ക് ബ്രഹ്മത്തെ ലഭിക്കും. ആ ബ്രഹ്മ് വസിക്കുന്നത് ബ്രഹ്മലോകത്തിന്റെ ദിവ്യമായ ആകാശത്തിലാണ്. ഈ ദേവീ മഹാപു രാണത്തിൽ നിന്ന് ഓം എന്നത് ബ്രഹ്മിന്റെ പ രായണ-മന്ത്രമാണെന്ന് വ്യക്തമായി.

മറ്റ് തെളിവുകൾ: - ശ്രീ ശിവ മഹാപുരണം (ഗീത പ്രസ് ഗോരഖ്പൂർ സചിത്ര മോട്ട ടൈപ്പിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്), വിദ്യേശ്വർ സൻഹിത, പേജ് 23 മുതൽ 25 വരെ: - ഒരിക്കൽ, ശ്രീ ബ്രഹ്മാ ജി രജോഗണും ശ്രീ വിഷ്ണു ജി സതോഗുണും തമ്മിൽ വിവാ ദമുായി. കാരണം, ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണുജിയുടെ വസതിയിൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു - ഹേ അഹങ്കാരി ഞാൻ വന്നപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് നിങ്ങൾ എന്നെ ആദരിച്ചില്ല. നീ എന്റെ മകനാണെങ്കിലും എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ മുഴുവൻ ലോകത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവാണ്, അതിനാൽ ഞാൻ എല്ലാവരുടെയും പിതാവാണ്. ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ, ശ്രീ വിഷ്ണുജി ഉള്ളിൽ നിന്ന് രോഷാകുലനായി, പക്ഷേ ഉപരിപ്ലവമായി പുഞ്ചിരിച്ചു, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു - വാ മകനേ; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാവാണ്. എന്റെ പൊക്കിളിൽ നിന്നുനാകുന്ന താമരയിൽ നിന്നാണ് നീ ഉണ്ടായത്. ഇതോടെ ഇരുവരും ആയുധമെടുത്ത് പരസ്പരം പോരടിക്കുകയായിരുന്നു. ഉടനെ കാലബ്രഹ്മ് ഇവർ രണ്ടിന രുമിടയിൽ ഒരു പ്രകാശ സ്തംഭം സ്ഥാപിച്ചു. ഇതോടെ ഇരുവരും വഴക്ക് നിർത്തി. ആ നിമിഷം തന്നെ, തന്റെ പുത്രനായ ശിവന്റെ രൂപം ധരിച്ച് കാലബ്രഹ്മ് തന്റെ ഭാര്യ ദുർഗയുമായി പാർവതിയുടെ രൂപത്തിൽ അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവൻ രണ്ടുപേരോടും പറഞ്ഞു - നിങ്ങൾ രണ്ടുപേർക്കും അറിയില്ല- ഇവിടെയുള്ള ദൈവം ആരാണ്? അത് ഞാനാണ്, ബ്രഹ്മ്. ഈ ലോകം എനിക്കുള്ളതാണ്. ഹേ വിഷ്ണുവും ബ്രഹ്മാവും നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ധ്യാനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നിങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ എന്നിൽ നിന്ന് നേടിയെടുത്തു. ഉല്പത്തി ബ്രഹ്മാവിനും ,സ്ഥിതി വിഷ്ണുവിന രും. മക്കളേ, കേൾക്കൂ അതുപോലെ ശിവനും രുദ്രനും യഥാക്രമം നാശത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ചുമതല ഞാൻ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു - എന്നെ ഓർക്കാൻ ഓം മന്ത്രമായ ഒറ്റവാക്കാണ്, ഈ ഒരു വാക്ക് അഞ്ച് ഘടകങ്ങളുടെ (അ, ഇ, ഉ, ഋ, ഌ, അം ...ശബ്ദം,) സമാഹരിച്ചാണ് ഓം രൂപപ്പെട്ടത്. ഓം എന്നത് ബ്രഹ്മിന്റെ പ രായണ-മന്ത്രമാണെന്ന് വായനക്കാർക്ക് വ്യക്തമായി. ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവൻ എന്നിവരിൽ നിന്ന് കാലബ്രഹ്മ് വേറിട്ടതാണെന്നും ബ്രഹ്മാവ് , വിഷ്ണു ജി, ശിവ് ജി എന്നിവർ കാലബ്രഹ്മിന്റെ പുത്രന്മാരാണെന്നും ഇത് വ്യക്തമായി.

മറ്റ് തെളിവുകൾ: - ശ്രീ ശിവ മഹാപുരാണം (ഗീതാ പ്രസ്സ് ഗോരഖ് പൂർ, സചിത്ര മോട്ട ടൈപ്പിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്), രുദ്ര സംഹിത, പേജ് 110-ൽ, രാജ്ഗുൺ ബ്ര ഹ്മാവ്, സത്ഗുൺ വിഷ്ണു, തമോഗുൺ ശിവ് എന്നീ മൂന്ന് ദൈവങ്ങൾക്ക് ഗുണങ്ങളുടെ ണ്ടന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇവരിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് നിൽക്കുന്നു.

ഗീതാജ്ഞാന വക്താവ് കാലബ്രഹ്മാണെന്ന് ഈ തെളിവുകളിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമായി. ഒരു ദിവസം ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരെ ഭക്ഷിക്കുമെന്നും ദിവസവും ഒന്നേ കാൽ ലക്ഷം ഉത്പാദിപ്പിക്കുമെന്നും ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇക്കാരണത്താൽ, തന്റെ മൂന്ന് ആൺ മക്കൾക്കും ഓരോ ഗുണ (ഗുണം) നൽകി. അവരുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന ഗുണങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മമായ സ്വാധീനം എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളെയും ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, അടുക്കളയിൽ മുളക് വഴറ്റുകയാണെങ്കിൽ, അത് ഒരാളെ തുമ്മിക്കുന്നു. ആ തുമ്മലുകൾ തടയാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല. പദാർത്ഥ രൂപത്തിലുള്ള മുളക് ആണ് അടുക്കളയിൽ അതിൽ നിന്നുയരുന്ന ഗുണവും ദൂരെയുള്ള മുറിയിൽ ഇരിക്കുന്നവരെ സ്വാധീനിച്ചു. അതുപോലെ, മൂന്ന് ദേവന്മാരും (ശ്രീ ബ്രഹ്മാജി, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവ് ജി) അതത് ലോകങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ അവരുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന ഗുണങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മമായ സ്വാധീനം മൂന്ന് ലോകങ്ങളിലെയും (സ്വർഗ്ഗം, പാതാള ലോകം, ഭൂമി എന്നിവയിൽ) സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു.). ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യർ അടങ്ങിയ ഭക്ഷണം ഇതിലൂടെ കാലബ്രഹ്മിനായി തയ്യാറാക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഗീതാ അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12 ഗീതാ ജ്ഞാന ദാതാവ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: -

മൂന്ന് ഗുണങ്ങളിൽ നിന്ന് എന്ത് സംഭവിച്ചാലും അതിന്റെ കാരണം ഞാൻ മാത്രമാണ്. ബ്രഹ്മാജിയിൽ നിന്നുള്ള ഉത്ഭവം പോലെ, സത്ഗുൺവിഷ്ണു ജിയിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണവും തമഗുൻ ശിവ് ജിയിൽ നിന്നുള്ള സംഹാരവും. ഇതെല്ലാം അവരിലൂടെ എനിക്ക് സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് കരുതുക, എന്നാൽ അവർ എന്നിലോ ഞാൻ അവരിലും അല്ല, കാരണം ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളിൽ നിന്ന് വേറിട്ടാണ് കാലബ്രഹ്മ കുടികൊള്ളുന്നത്. (ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12)

ലോകം മുഴുവൻ ഈ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളാൽ (രജ്ഗുൺ ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺ വിഷ്ണു, തമഗുൻ ശിവ്) ആകൃഷ്ടരാണ്. ഈ മൂന്നു പേരെ മാത്രമേ നമുക്ക് അറിവുള്ളൂ. അവർ എന്നെയും (അവ്യയം) ഈ മൂന്നു ദൈവങ്ങൾക്കും അതീതമായ ആ അനശ്വരനായ ദൈവത്തെ അറിയുന്നില്ല. (ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 13)

എന്റെ ഈ അമാനുഷികമായ ത്രിഗുൺമയീ മായയെ (അതായത് എന്റെ മക്കൾ സ്ഥാപിച്ച മായയുടെ കെണി) മറികടക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്, അത് വളരെ ദുഷ്ക്കരമാണ്. എന്നെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്ന (കാലബ്രഹ്മത്തെ) ആരാധിക്കുന്നവർക്ക് ഈ മായയെ മറികടക്കാൻ കഴിയും (ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നിവരെ ആരാധിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ബ്രഹ്മാരാധനയാൽ ലഭിക്കുന്ന നേട്ടം കൂടുതലാണ്. അതിനാൽ, അതിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച നേട്ടം ഉപേക്ഷിക്കുക എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഈ മൂന്ന് ദേവന്മാരെ തൃജിക്കുന്നു. അവർ കാലബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിക്കുന്നു, അവർ ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളെയും ജയിക്കുന്നു, അതായത്, അവരുടെ ആരാധന ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.) (ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 14)

ഗീത അദ്ധ്യായം 7-ാം ശ്ലോകം 15-ൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: - മായയുടെ കെണിയിൽ ത്രിഗുണങ്ങളായ (രജ്ഗുൺ ബ്രഹ്മാവ് ജി, സത്ഗുൺവിഷ്ണു ജി, തമോഗുൺ ശിവ് ജി) അവരുടെ അറിവ് അപഹരിക്കപ്പെട്ടവർ. ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളല്ലാതെ ദൈവത്തെ അറിയാത്ത ആരാധകർ, ഈ ദൈവങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന നാമമാത്രമായ നേട്ടം മോക്ഷദാതാവായി കണക്കാക്കി ഈ ദൈവങ്ങളിൽ മാത്രം ചേർന്നുനിൽക്കുന്നു. അവർ ഈ ദൈവങ്ങളെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നു. അത്തരം ആളുകൾക്ക് പൈശാചിക സ്വഭാവമുണ്ടാകും; അവർ മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്നവരാണ്, ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരും വിഡ്ഢികളുമാണ്, അവർ എന്നെ പോലും ആരാധിക്കാത്തവരാണ്, കാലബ്രഹ്മിനെ. (ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 15)

ഗീത അദ്ധ്യായം 14-ാം ശ്ലോകം 19-ൽ, ദൃഷ്ടാ, അതായത് തത്വജ്ഞാന ശ്രോതാവ്, ത്രിഗുണങ്ങളെ (രജ്ഗുൺ ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺ വിഷ്ണു, തമഗുൺ ശിവൻ) ദൈവങ്ങളായി ആരാധിക്കുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാ തന്റെ പഴയ വിശ്വാസങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. , അതായത്, ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളല്ലാതെ മറ്റാരെയും അവൻ സ്രഷ്ടാവായി കണക്കാക്കുന്നില്ല, കൂടാതെ ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളിൽ നിന്ന് വേറിട്ടു നിൽക്കുന്ന സമ്പൂർണ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നേടുകയും ചെയ്യണം, അല്ലങ്കിൽ അവൻ എന്റെ മായയിൽ മാത്രം അവശേഷിക്കുന്നു. (ഗീത അദ്ധ്യായം 14 ശ്ലോകം 19)

ഗീത അദ്ധ്യായം 14 ശ്ലോകം 20 ൽ, ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളെയും ജയിച്ചാൽ മാത്രമേ ഒരു മനുഷ്യൻ, അതായത് ത്രിദൈവാരാധന ഉപേക്ഷിച്ചാൽ മാത്രമേ, ജനന മരണത്തിൽ നിന്നും വാർദ്ധക്യത്തിൽ നിന്നും മുക്തനാകൂ എന്ന് ഗീതാ ജ്ഞാന ദാതാവ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റെല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകളും മാറുന്നു. പരമമായ ആനന്ദം കൈവരിക്കുന്നു, അതായത് പരമമായ സമാധാനവും ശാശ്വതമായ ശാന്തിയും കൈവരിക്കുന്നു

ഗീത അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62, അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4 എന്നിവയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന പരമോന്നത വാസസ്ഥലം.

സംഗ്രഹം: - മൂന്ന് ദൈവങ്ങളെ (ബ്രഹ്മാജി രാജ്ഗുൺ, വിഷ്ണു ജി സത്ഗുൺ, ശിവ് ജി തമഗുൺ) ആരാധിക്കുന്നവർ പൈശാചിക സ്വഭാവമുള്ളവരും, മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്നവരും, ദുഷ്ടന്മാരും, വിഡ്ഢികളും ആണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഈ ദൈവങ്ങളെ പൂജിക്കരുത് എന്നാണ് അർത്ഥം..

കാരണം:- ഹിർണ്യകശ്യപ് രജോഗുണമായ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവിനെ ആരാധിച്ചിരുന്നു. അവൻ സ്വന്തം പുത്രനായ പ്രഹ്ലാദന്റെ ശത്രുവായിത്തീർന്നു, അസുരൻ എന്നറിയപ്പെട്ടു, നായെപോലെ ദയനീയമായി മരിച്ചു.

2. രാവണൻ തമോഗുണമായ ശ്രീ ശിവനെ ആരാധിച്ചിരുന്നു. അവൻ പ്രപഞ്ചമാതാവായ സീതയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഭാര്യയാക്കാൻ ഒരു

ദുഷ്പ്രയത്നം നടത്തി. അവൻ ഒരു രാക്ഷസനായി അറിയപ്പെടുകയും ഭയങ്കരമായ ഒരു മരണം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭസ്മാസുരനും തമോഗുണമായ ശ്രീ ശിവനെ ആരാധിച്ചിരുന്നു. അസുരൻ എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെട്ട് ദയനീയമായി മരിച്ചു.

3. ശ്രീ വിഷ്ണുജിയെ ആരാധിക്കുന്നവർ വൈഷ്ണവർ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഒരിക്കൽ ഹരിദ്വാറിൽ ഒരു കുംഭമേള നടന്നു. എല്ലാ സന്യാസിമാരും (ഗിരി, പുരി, ന ാഥ്, നാഗ) ആ അവസരത്തിൽ കുളിക്കാനായി അവിടെയെത്തി.

നാഗങ്ങൾ ശ്രീ ശിവ്ജി തമോഗുണന്റെ ആരാധകർ ആണ്, ശ്രീ വൈഷ്ണവർ ശ്രീ വിഷ്ണു സത്ഗുണത്തിന്റെ ആരാധകർ ആണ്. എല്ലാവരും കുളികടവിൽ കുളിക്കാന ുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങി. അവർ ഏകദേശം ഇരുപതിനായിരം പേരായിരുന്നു. കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം അത്രതന്നെ വൈഷ്ണവ് സാധുക്കൾ കുളികടവിൽ എത്തി. വൈഷ്ണവ് സാധുക്കൾ നാഗങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, ഞങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠരാണ്, ഞങ്ങൾ ആദ്യം കുളിക്കാം. ഈ വിഷയത്തിൽ അവർ തമ്മിൽ വഴക്ക് തുടങ്ങി. അവർ വാൾ, കഠാര, കത്തി എന്നിവയുമായി യുദ്ധം തുടങ്ങി, ത്രിഗുണങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്ന ഇരുപക്ഷത്തെയും ഏകദേശം 25,000 സാധുക്കൾ ഛേദിക്കപ്പെടുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിനാൽ, ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12 മുതൽ 15 വരെയുള്ള മൂന്ന് ഗുണങ്ങളെ (രജ്ഗുൺ ബ്രഹ്മാവ് സത്ഗുൺ വിഷ്ണു ജി, തമഗുൻ ശിവ് ജി) ആരാധിക്കുന്നവർ പൈ ശാചിക സ്വഭാവമുള്ളവരും മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്നവരും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരും വിഡ്ഢികളും ആണെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ് രാജ്ഗുണനേയും ശ്രീ വിഷ്ണു സത്ഗുണതേയും ശ്രീ ശിവൻ തമോഗുണതേയും ആരാധിക്കുന്നവർ വിഡ്ഢികളും അസുരന്മാരും മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്നവരും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരും ആണെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു, അതായത്, അവരുടെ ആരാധന ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീതയിൽ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരെ ദേവതകളായി ആരാധിക്കുന്നത് നിരർത്ഥകമാണ്.

പൂജയും (ആരാധന) സാധനയും

(ധർമ്മപരമായ ആചാരം) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം

ചോദ്യം: - ഒരാൾ (പൂജ) കാലബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിക്കണോ വേണ്ടയോ? ദയവായി ഗീതയിൽ തെളിവ് കാണിക്കൂ.

ഉത്തരം: - ഇല്ല, ആരും ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല. പൂജയും (ആരാധന) സാധനയും (ധർമ്മപരമായ ആചാരം) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഞാൻ ആദ്യം നിങ്ങളോട് പറയട്ടെ. ഭക്തി അതായത് പൂജ: - ഭൂമിക്കടിയിൽ മധുരവും ശുദ്ധവുമായ ജലം ഉണ്ടെന്ന് ന മുക്കറിയാവുന്നതുപോലെ. നമുക്ക് അത് എങ്ങനെ ലഭിക്കും? അതിനായി ഒരു ബോ ാറിങ് യന്ത്രം ഉപയോഗിച്ച് ഭൂമിയിൽ ഒരു ബോർ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആ ബോറിലേക്ക് ഒരു ഇരുമ്പ് പൈപ്പ് ഇടുന്നു, തുടർന്ന് ഒരു കൈ പമ്പ് സ്ഥാപിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നമുക്ക് ആ ശുദ്ധവും ജീവദായകവുമായ വെള്ളം ലഭിക്കും. നമ്മുടെ ആദരണീയമായ വസ്തു ജലമാണ്. ഉപയോഗിച്ച ഉപകരണങ്ങളും അത് നേടിയെടുക്കാൻ നടത്തിയ പ രിശ്രമവും സാധന (ധർമ്മപരമായ ആചാരം) ആയി കണക്കാക്കുക. ഉപകരണങ്ങൾ പൂജിച്ചാൽ പിന്നെ വെള്ളം കിട്ടുകയില്ല. ഉപകരണത്തിലൂടെയാണ് ആദരണീയമായ വസ്തു ലഭിക്കുന്നത്.

മറ്റൊരു ഉദാഹരണം: - വിശ്വസ്തയായ ഒരു ഭാര്യയെപ്പോലെ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളേയും, അമ്മയെയും അമ്മായിയച്ഛനെയും സ്വന്തം അമ്മയെയും അച്ഛനെയും പോലെ, അനിയത്തിയെ അവളുടെ ഇളയതോ മൂത്ത സഹോദരിയോ പേ

ാലെ, സഹോദരീ സഹോദരന്മാരെ ഇളയവരോ അല്ലെങ്കിൽ മൂത്ത സഹോദരന്മാരും അവരുടെ ഭാര്യമാരും ഇളയവരോ മൂത്തവരോ ആയ സഹോദരിമാർ, പക്ഷേ അവൾ ഭർത്താവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നു. അവർ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് വേർപിരിയുമ്പോൾ, അവൾ തനിക്കുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും എടുത്ത് ഭർത്താവുള്ള വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ട ുപോകുന്നു.

മറ്റൊരു ഉദാഹരണം: - നമുക്ക് ഒരു മാമ്പഴം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മാമ്പഴം നമുക്ക് ആദരണീയമാണ്. അത് ലഭിക്കാൻ നമുക്ക് പണം ആവശ്യമാണ്. പ ണം ഉണ്ടാക്കാൻ കൂലിപ്പണിയും ജോലിയും കൃഷിയും ചെയ്യണം, പിന്നെ മാമ്പഴം കിട്ടും. അതിനാൽ, മാമ്പഴം ആദരണീയമായ വസ്തുവും മറ്റ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ സാധനയുമാണ്. പൂജായോഗ്യമായ വസ്തു ലഭിക്കാൻ ഒരാൾ സാധന (ധർമ്മപ രമായ ആചാരം) നടത്തണം. സാധന (ധർമ്മപരമായ ആചാരം) പൂജയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് (ആരാധന). വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിക്കണൊ എന്നതാണ് നിലവിലുള്ള ചോദ്യം. അതിന്റെ ഉത്തരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് - ഒരാൾ അത് ചെയ്യാൻ പാടില്ല. ഇനി നമുക്ക് ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീതയിൽ തെളിവ് കാണിക്കാം.

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12 മുതൽ 15 വരെയുള്ള, ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ന ൽകുന്നയാൾ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളുടെ (രജ്ഗുൺ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ് ജി, സത്ഗുൺ ശ്രീ വിഷ്ണു ജി, തമഗുൻ ശ്രീ ശിവ് ജി) ഭക്തി നിരർത്ഥകമാണെന്ന് പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് ഗീതാധ്യായം 7 ശ്ലോകം 16-17-18 ശ്ലോകം, ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്നയാൾ തന്റെ ഭക്തിയിൽ നിന്ന് നേടിയ മോക്ഷത്തെ അനുത്തമം അതായത് മോശം എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ന ാലുതരം ആളുകളാണ് എന്റെ ഭക്തി ചെയ്യുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

1. അർത്ഥാർത്ഥി: - സമ്പത്ത് സമ്പാദിക്കുന്നതിന് വേദങ്ങൾ അനു സരിച്ച് ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർ.

2. ആർത്.: - പ്രതിസന്ധികൾ അകറ്റാൻ വേദങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർ.

3. ജിജ്ഞാസു: - ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അന്വേഷണാത്മക ആളുകൾ. (അറിവ് നേടിയ ശേഷം അവർ തന്നെ വാഗ്മികളാകുന്നു.) ഈ മൂന്ന് തരം ബ്രഹ്മാരാധകരെയും നിഷ്ഫലരാണെന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

4. ജ്ഞാനി: - ഒരു മനുഷ്യജീവിതം നേടിയെടുക്കാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന് ഒരു ജ്ഞാനി മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യജീവൻ നേടുമ്പോൾ, ഒരാളുടെ മോക്ഷം നേടണം. അന്യദൈവങ്ങളെ ആരാധിച്ചാൽ മോക്ഷം സാധ്യമല്ലെന്നും അവർ ബോധവാന്മാരാകുന്നു. ഏകദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ പ ൂർണ്ണമായ മോക്ഷം സാധ്യമാകൂ. ഒരു തത്വദർശി സന്യാസിയെ കണ്ടെത്താത്തതിന ാൽ, വേദങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്കുള്ള ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, യജുർവേദ അദ്ധ്യായം 40 മന്ത്രം 15 ൽ നിന്ന് ഓം നാമം (മന്ത്രം) എടുത്ത്, അവർ ബ്രഹ്മത്തെ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തെ കണക്കാക്കി ആരാധിക്കുന്നു പക്ഷേ അവർക്ക് മോക്ഷം ലഭിക്കില്ല. ഓം നാമം ബ്രഹ്മാരാധനയാണ്. അത് കൊ് ഒരാൾ ബ്രഹ്മലോകം പ്രാപ ിക്കുന്നു, അത് മുമ്പ് തെളിയിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഗീത അദ്ധ്യായം 8 ശ്ലോകം 16-ൽ, ബ്ര ഹ്മലോകം വരെയുള്ള എല്ലാ ലോകങ്ങളും (ലോകങ്ങൾ) ആവർത്തിച്ചു വരുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു, അതായത്, ബ്രഹ്മലോകത്തിലേക്ക് പോകുന്ന ഭക്തരും ലോകത്തിലെ ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ തിരിച്ചെത്തുന്നു. ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മോക്ഷം.

ബ്രഹ്മാരാധനയാൽ മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നതല്ല. ഈ ശ്ലോകത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്ര സ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു - തത്വജ്ഞാനം കൊണ്ട് അജ്ഞതയെ ഇല്ലാതാക്കി, പരമമായ പ രമാത്മാവിന്റെ ആ പരമമായ അവസ്ഥ (സ്ഥലം) അന്വേഷിക്കണം; അവിടെ പോയാൽ, ആരാധകർ പിന്നെ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല.

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18, ഗീത വക്താവ് നൽകുന്നയാൾ പറഞ്ഞു - ഈ

ജ്ഞാനി ആത്മാക്കൾ (നാലാം തരം ബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർ) ശ്രേഷ്ഠരാണ്, എന്നാൽ തത്വജ്ഞാനം ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവർ എന്റെ അനുത്തം (അനുത്തമം) ആയി നിലകൊള്ളുന്നു. മോശം) മോക്ഷം ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്നയാൾ തന്റെ ആരാധനയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന മോക്ഷ മാർഗ്ഗത്തെ അനുത്തം അതായത് മോശം എന്നാണ് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്; അതിനാൽ ബ്രഹ്മാരാധന പോലും ശരിയല്ല.

കാരണം: - ഒരു ജ്ഞാനി (അറിവുള്ള) ആത്മാവ് ഉണ്ടാ യിരുന്നു,ശുനകൻഎന്ന ഒരു മുനി. അദ്ദേഹം ഓം മന്ത്രം ജപിക്കുകയും ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളോളം ഹഠയോഗ് (ശക്തിയുള്ള ധ്യാനം) നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം സിദ്ധികൾ നേടി. ബ്രഹ്മാരാധനയാൽ, ജനന-മരണ-സ്വർഗ്ഗ-നരകചക്രം എന്നെന്നേക്കുമായി തുടരും, കാരണം ഗീത അദ്ധ്യായം 2 ശ്ലോകം 12, ഗീത അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 5, ഗീത അദ്ധ്യായം 10 ശ്ലോകം 2 എന്നിവയിൽ ഗീതാജ്ഞാന ദാതാവ് പ റഞ്ഞു - അർജുനാ നിനക്കും എനിക്കും നിരവധി ജന്മങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നിനക്കറിയില്ല; എനിക്കറിയാം. നിയും ഞാനും ഈ രാജാക്കന്മാരും പണ്ട് ജന ിച്ചവരാണ്, ഭാവിയിലും ജനിക്കും. നാമെല്ലാവരും ഇപ്പോൾ ജനിച്ചത് മാത്രമാണെന്ന് കരുതരുത്. ഋഷിമാർക്കും ഈ ദേവന്മാർക്കും എന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് അറിയില്ല, കാരണം ഇവയെല്ലാം എന്നിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടായത്. ഗീതാജ്ഞാനത്തിന്റെ ദാതാവായ ബ്രഹ്മ് ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർ എങ്ങനെ അനശ്വരരാകുമെന്ന്

ഇതിൽ നിന്ന് സ്വയം വ്യക്തമാണ്. ഗീത 18-ാം അദ്ധ്യായം 62-ാം ശ്ലോകത്തിലും അദ്ധ്യായം 15, 4-ാം ശ്ലോകത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മാരാധനകൊണ്ട് ആ മോക്ഷം ലഭിക്കുകയില്ലെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു.

ഈ ഗീത ശ്ലോകങ്ങളിൽ വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശം നൽകിയിട്ടുണ്ട് - ഹേ ഭാരതേ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മമായ ആ പരമദൈവത്തിന്റെ അഭയത്തിൽ പോകുക. ആ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് പരമമായ ശാന്തിയും ശാശ്വതമായ പരമ വാസസ്ഥലവും അതായത് സത്യലോകം ലഭിക്കൂ. തത്വജ്ഞാനം മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷം പരമ അവസ്ഥയെ അന്വേഷിക്കണം ദൈവത്തിന്റെ (സ്ഥലം) അവിടെ പോയ, ആരാധകർ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരില്ല. ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്നവൻ തന്നെ ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ദയവായി ചിന്തിക്കുക. അതിനാൽ, ബ്രഹ്മാരാധനയാൽ ലഭിക്കുന്ന മോക്ഷം അനുത്തം (ചീത്ത) ആണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

ഇനി നമുക്ക് ശുനക മുനിയുടെ കഥ കൂടുതൽ വിവരിക്കാം: -ശുനക് മുനി ഓം മന്ത്രം ജപിക്കുകയും ഹഠയോഗ് (നിർബന്ധിത ധ്യാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. വേദങ്ങളിൽ (ഋഗവേദ്, യജുർവേദ്, സാമവേദ്, അഥർവവേദ്) പറയുന്ന ഉപാസനയാൽ ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ തെളിവ് ഗീത 11-ാം അദ്ധ്യായം ശ്ലോകം 47-48 ലാണ്. ഗീതാജ്ഞാന ദാതാവായ ബ്രഹ്മാവ് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു - ഹേ അർജുനാ ഇതാണ് എന്റെ വിരാട് രൂപം, കാലബ്രഹ്മ്. എന്റെ ഈ രൂപം നിനക്ക് മുമ്പ് ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. നിനക്കൊരു ഉപകാരം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈരൂപം കാണിച്ചുതന്നു. എന്റെ ഈ രൂപം കാണാൻ കഴിയില്ല, അതായത്, വേദങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപ ാസനകൊണ്ടോ, അതായത് ഓം മന്ത്രം ചൊല്ലിയാലോ, തപസ്സുകൊണ്ടോ, യാഗം മുതലായവ നടത്തിയോ ബ്രഹ്മപ്രാപ്തി സാധ്യമല്ല. അതായത് വേദങ്ങളിൽ പ റഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപാസനയാൽ ബ്രഹ്മ് പ്രാപിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ശുനക്കിനെ പ്പോലുള്ള ഋഷിമാരും ബ്രഹ്മത്തെ നിരാകാരമെന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ശുനക് മുനി അമാനുഷിക ശക്തികൾ നേടി. അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം ലോകത്ത് പ്രശസ്തന ായി. സിദ്ധികൾ (അതീന്ദ്രിയ ശക്തികൾ) നേടിയ ഭക്തർ, വർഷങ്ങളായി ധർമ്മപ രമായ ആചാരങ്ങളാൽ ചാർജ് ചെയ്ത ബാറ്ററികൾ ഉപയോഗിച്ച്, ആരെയെങ്കിലും ശപ ിച്ചുകൊണ്ടോ ആരെയെങ്കിലും അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടോ അവരുടെ ഭക്തി നശിപ്പിക്കുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ സിദ്ധികളാൽ ആരോടെങ്കിലും മന്ത്രവാദം നടത്തി അവരുടെ ഭക്തി നശിപ്പിക്കുന്നു, ലോകത്തിൽ പ്രശംസ നേടുന്നതിലൂടെ അവർ സ്വയം കർത്താവായി

മാറുന്നു.ഒരു മാൻദാത്ത ചക്രവർത്തി ണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ഭൂമിയെ മുഴുവൻ ഭരിച്ചു. അവൻ തന്റെ രാജ്യത്തിൽ ശത്രുക്കളെ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ചു - എന്റെ കീഴിലുള്ള ഭൂമിയിലെ മറ്റ് രാജാക്കന്മാർ സ്വതന്ത്രരാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? അതിനാൽ, രാജാവ് ഒരു കത്ത് എഴുതി തന്റെ സ്വകാര്യ കുതിരയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി. അത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു - മാൻദാത്ത രാജാവിന്റെ കീഴ്പ്പെടൽ അംഗീകരിക്കാത്ത രാജാവ് ഈ കുതിരയെ പിടിച്ച് യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറായേക്കാം. രാജാവിന് 72 കോടി സൈനികരുടെ സൈന്യമുണ്ട്. നൂറുകണക്കിന് പടയാളികളും ആ കുതിരയോടൊപ്പം പോയി. അവർ ഭൂമി മുഴുവൻ ചുറ്റിനടന്നു. ഒരു രാജാക്കന്മാരാരും ആ കുതിരയെ പിടിച്ചില്ല. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ ചെറുരാജാക്കന്മാരും ചക്രവർത്തി രാജാവായ മാൻദാത്തയുടെ കീഴടങ്ങൽ അംഗീകരിച്ചുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി. കുതിരയുടെ കൂടെയുായിരുന്ന പടയാളികളെല്ലാം സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങുകയായിരുന്നു. മടക്കയാത്രയിൽ ചുനക്ക് മുനിയുടെ ഒരു കുടിൽ ഉായിരുന്നു. കുതിരപ്പുറത്ത് കയറിയിരുന്ന പടയാളികളോട് മഹർഷി ശുനക് ചോദിച്ചു- പട്ടാളക്കാരേ നിങ്ങൾ എവിടെ പോയിരുന്നു? ഈ കുതിരയുടെ സവാരിക്കാരൻ എവിടെ? ഭടന്മാർ മുഴുവൻ വിവരണവും മഹർഷിയോട് പറഞ്ഞു. മഹർഷി പറഞ്ഞു: മാൻദത്ത രാജാവുമായുള്ള യുദ്ധം ആരും സ്വീകരിച്ചില്ലേ? പട്ടാളക്കാർ പറഞ്ഞു, നമ്മുടെ രാജാവിനോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ആരുടെ കയ്യിലും ശക്തിയില്ല, ആരും അമ്മയുടെ മുലപ്പാൽ കുടിച്ചിട്ടില്ല. രാജാവിന് 72 കോടി പടയാളികളുടെ സൈന്യമുണ്ട്. ആർക്ക് വേണമെങ്കിൽ തടുക്കാം ഞങ്ങൾ അവന്റെ താടിയെല്ല് തകർക്കും. പോരാടാൻ ആരാണ് ധൈര്യപ്പെടുക. കാലബ്രഹ്മിന്റെ ആരാധകനായിരുന്ന. ശുനക് മുനി പറഞ്ഞു പടയാളികളേ, ഞാൻ യുദ്ധം സ്വീകരിക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ രാജാവിന്റെ ഈ കുതിരയെ എന്റെ കുടിലിനോട് ചേർന്നുള്ള മരത്തിൽ കെട്ടിയിടുക. പടയാളികൾ പറഞ്ഞു, അയ്യോ പാവം നിങ്ങൾക്ക് കഴിക്കാൻ പോലും ഒന്നുമില്ല. മാൻദാത്ത രാജാവുമായി നിങ്ങൾ എങ്ങനെ യുദ്ധം ചെയ്യും? നിങ്ങൾ ഭക്തി ചെയ്യുക. നിനക്കെന്തിനാണ് ആപത്ത് വരാൻ വിളിക്കുന്നത്? മഹർഷി പറഞ്ഞു, എന്ത് സംഭവിച്ചാലും ഞാൻ നോക്കാം. ശുനക് മുനി നിങ്ങളുടെ യുദ്ധം അംഗീകരിച്ചുവെന്ന് നിങ്ങളുടെ രാജാവിനോട് പറയുക. രാജാവ് അത് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു, ഇന്ന് ഒരു പാവപ്പെട്ട മുനി ധൈര്യപ്പെട്ടു, നാളെ മറ്റൊരാൾ ധൈര്യപ്പെടും. തിന്മയെ മുളയിലേ നുള്ളിക്കളയണം. പൊതുജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്താൻ, ഒരാളെ കൊല്ലാൻ, രാജാവ് 72 കോടി പടയാളികളുള്ള സൈന്യത്തെ നാല് സ്കാഡുകളായി വിഭജിച്ചു. ആദ്യം അദ്ദേഹം 18 കോടി സൈനികരുടെ ഒരു സംഘത്തെ മുനിയുമായി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അയച്ചു. ആരാധന കാലബ്രഹ്മിന്റെ, ശുനക് മുനി തന്റെ (സിദ്ധികൾ) അമാനുഷിക ശക്തികളാൽ നാല് മിസൈലുകൾ ഉണ്ടാക്കി, അതായത് നാല് അണുബോംബുകൾ ഉണ്ടാക്കി.ഒരു മിസൈൽ 18 കോടി സൈനികരെ നശിപ്പിച്ചു. രാജാവ് രണ്ടാമത്തെ സേനയെ അയച്ചു. അവരെയും മുനി നശിപ്പിച്ചു. മറ്റൊരു മിസൈൽ. ഇപ്രകാരം, കാലബ്രഹ്മിന്റെ ഉപാസകനായ ശുനക് മഹർഷി മാൻദാത രാജാവിന്റെ 72 കോടി സൈന്യത്തെ നശിപ്പിച്ചു.

ദയവായി ചിന്തിക്കുക: - ഋഷിമാർ-മഹർഷിമാർ (മുനിമാർ) രാജാക്കന്മാരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടരുത്. കാരണം, ഈശ്വരപ്രാപ്തിക്കായി ഋഷിമാർ ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളോളം ഓം മന്ത്രം ജപിച്ചു. അവർ ദൈവത്തെ പ്രാപിച്ചില്ല ഗീത 11 അദ്ധ്യായം 47-48 ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു വേദങ്ങളിൽ (നാല് വേദങ്ങൾ - ഋഗ്വേദം, യജുർവേദം, സാമവേദം, അഥർവ്വവേദം) പറയുന്ന ഉപാസനയാൽ ബ്രഹ്മത്തെ പ്രാപിക്കാനാവില്ല.അതിനാൽ, (സിദ്ധികൾ) അമാനുഷിക ശക്തികൾ ഇതിലൂടെ ഋഷിമാരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അറിവില്ലായ്മ കാരണം, അവർ ഭക്തിയുടെ നേട്ടമായി മാത്രമേ ഈ അവസ്ഥയെ കണക്കാക്കൂ. അതിന്റെ ഫലമായി, ഭക്തി ചെയ്തിട്ടും, അവർക്ക് ആ അവസ്ഥ (പദം) ലഭിച്ചില്ല, അവിടെ പോയാൽ, ഒരാൾക്ക് പുനർജന്മം ഇല്ല. കാരണം തത്വദർശിയായ സന്യാസിയെ കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ ഇപ്രകാരം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു: -

കബീർ, ഗുരു ബിൻ കഹു ന പായ ഗ്യാന,
ജ്യോൻ തോത്ത ഭൂസ് ഛദേ മൂധ് കിസാന ।

ഗുരു ബിൻ വേദ് പഠേ ജോ പ്രാണി, സംഝേ ന സാർ രഹേ അഗ്യാനി ।।
ഗരീബ്, ബഹ്തർ ക്ഷോണി ഖ ഗയാ, ചുനക് ഋഷിശ്വർ ഏക് ।
ദേഹ ധാരേൻ ജൌര ഫയർ, സബഹി കാൽ കേ ഭേഷ് ।।

അർത്ഥം: - തത്വദർശി ഗുരുവിനെ കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ, ഭക്തർ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ധർമ്മപരമായ ആചാരം വേദങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ഒരു ഏകപക്ഷീയമായ ആചാരമാണ്, അതിലൂടെ ഒരു ഭക്തന് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഗീത 16 ാം അദ്ധ്യായം 23-24 ശ്ലോകങ്ങളിൽ തെളിവു് - ഹേ ഭാരതാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ഏകപക്ഷീയമായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരു ഭക്തന് സന്തോഷമോ സിദ്ധിയോ മോക്ഷമോ നേടുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഏത് ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കണം, ഏതൊക്കെ ചെയ്യരുത് എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള തെളിവുകൾ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാത്രമാണ് .

അതായത് ഒരു തത്വദർശി ഗുരു, ഇല്ലെങ്കിൽ, ഒരാൾ വേദങ്ങൾ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും, അല്ലെങ്കിൽ അവ മനഃപാഠമായി പഠിച്ചാലും, ഒരാൾ അജ്ഞാനിയായി തുടരുന്നു. പണ്ട് ബ്രാഹ്മണർ വേദത്തിലെ മന്ത്രങ്ങൾ കുത്തിനിറച്ചിരുന്നതുപോലെ. നാല് വേദങ്ങളിലെയും മന്ത്രങ്ങൾ പഠിച്ചിരുന്നവനെ ചതുർവേദി എന്ന്. മൂന്ന് വേദങ്ങളിലെ മന്ത്രങ്ങൾ പഠിച്ചിരുന്നവനെ ത്രിവേദി എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ വേദങ്ങളുടെ ഗഹനമായ നിഗൂഢതകൾ അറിയാത്തതിനാൽ, വേദങ്ങളെ ഞെരുക്കിയിട്ടും ആ ഋഷിമാർ അജ്ഞാനിയായി തുടർന്നു. സൂക്ഷ്മവേദത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: -

പീഠ് മനുഖാ ദാഖ് ലഡി ഹൈ, ഊന്ത് ഖാത് ബബൂൽ ।

പണ്ട് മനുക്ക (ഉണക്കമുന്തിരി) ഒട്ടകപ്പുറത്ത് മരുഭൂമിയിലൂടെ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയിരുന്നു എന്നാണ് അർത്ഥം. ഒട്ടകം സ്വാദിഷ്ടമായ മനുക ഉണക്കമുന്തിരി മുതുകിൽ കെട്ടി നടക്കുകയും സ്വയം മുള്ളുള്ള അക്കേഷ്യ മരത്തിൽ വായ വെച്ച് അക്കേഷ്യ ഇലകൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അറിവില്ലാതെ, എല്ലാ ഋഷിമാരും മനുക ഉണക്കമുന്തിരി പോലെയുള്ള നാല് വേദങ്ങളും വഹിച്ചുകൊണ്ട് അലഞ്ഞുനടന്നു, അവർ ഖദിരമരം പോലെയുള്ള കാലബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിച്ചിരുന്നു, അവരിൽ നിന്ന് ശാശ്വത പരമമായ വാസമോ പരമമായ ശാന്തിയോ ലഭിക്കില്ല. അപ്പോൾ സൂക്ഷ്മവേദത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: -

ബഞ്ചാരെ കേ ബൈയിൽ ജ്യോൻ, ഫിര ദേശ്-വിദേശ് ।
ഖാണ്ട് ഛോട് ഭൂശ് ഖാത് ഹേ, ബിൻ സത്ഗുരു അപ്ദേശ് ।।

പണ്ട് നാടോടികളായ കച്ചവടക്കാർ കാളയുടെ പുറത്ത് പഞ്ചസാര ചാക്ക് കയറ്റി ഒരിടത്ത് നിന്ന് മറ്റൊരിടത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു എന്നാണ് അർത്ഥം. കാളയുടെ മുതുകിലെ ചാക്കിൽ ശർക്കര ഉണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ അവൻ മുൾച്ചെടികൾ തിന്നു. അതുപോലെ, കാരണം ഒരു ഗുരുവിൽ നിന്ന് തത്വജ്ഞാനം ലഭിക്കാതെ, ഋഷിമാർ മധുരമായ വേദങ്ങൾ ഒതിക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്നു, എന്നാൽ അവ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാത്തതിനാൽ, അവർ വേദങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു.

ഉദാഹരണത്തിന്: -ശ്രീ ദേവി പുരാണത്തിൽ (സചിത്ര മോട്ട ടൈപ്പ് കേവലം ഹിന്ദി, ഗീതാ പ്രസ്സ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്), അഞ്ചാം സ്കന്ദിൽ, പേജ് 414-ൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: - വേദ് വ്യാസ് ജി പറഞ്ഞു - സത്യയുഗത്തിലെ ബ്രാഹ്മണർ വേദങ്ങളിൽ സമ്പൂർണ്ണ പണ്ഡിതരായിരുന്നു. അവർ ദേവിയെ അതായത് ശ്രീ ദുർഗ്ഗാജിയെ ആരാധിച്ചിരുന്നു. എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ശ്രീദേവിയുടെ ക്ഷേത്രം പണിയണമെന്ന തീവ്രമായ ആഗ്രഹം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു.

വായനക്കാർക്ക് ദയവായി ചിന്തിക്കാം:-

നാല് വേദങ്ങളിലും ഈ വേദങ്ങളുടെ സംഗ്രഹമായ ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീതയിലും ഒരിടത്തും ദേവിയെ ആരാധിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശമില്ല, അപ്പോൾ സത്യയുഗത്തിലെ ബ്രാഹ്മണർ ഏതുതരം വേദ പണ്ഡിതന്മാരായിരുന്നു. ഇതേ ശ്രീ ദേവി പുരാണത്തിൽ,

ഏഴാം സ്കന്ദത്തിൽ, പേജ് 562, 563-ൽ, ശ്രീ ദേവി ജി ഹിമാലയ രാജാവിനോട് പ റഞ്ഞു - നിങ്ങൾ എന്റെ ആരാധനയും ഉപേക്ഷിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് ബ്രഹ്മപദം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ, എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച്, ഓം മന്ത്രം മാത്രം ജപിക്കൂ. . ഇത് ബ്രഹ്മിന്റെ മന്ത്രമാണ്. നിങ്ങൾ ഇതിലൂടെ ബ്രഹ്മത്തെ പ്രാപി ക്കും. ആ ബ്രഹ്മ ബ്രഹ്മലോകം പേ ാലെയുള്ള ദിവ്യമായ ആകാശത്തിൽ വസിക്കുന്നു. സത്യയുഗത്തിലെ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ഈ അറിവും ആരാധനാ രീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഇന്നത്തെ ബ്രാഹ്മണർക്ക് എന്ത് അറിവ് ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് വായനക്കാർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാകും?

അതേ ശ്രീ ദേവിപുരാണം, അഞ്ചാം സ്കന്ദം, പേജ് 414-ൽ, സത്യയുഗത്തിൽ അസുരന്മാരായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടവരെ കലിയുഗത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരായി കണക്കാക്കുന്നു എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണൻ ഒരു പ്രത്യേക ജാതിയല്ല. ഈശ്വരനെ അതായത് ബ്രഹ്മത്തെ പ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവൻ ഏതു ജാതിയിൽപ്പെട്ടവനായാലും ബ്രാഹ്മണൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. നിലവിൽ, കുറച്ച് പരമ്പരാഗത ബ്രാഹ്മണർ ഉണ്ട ്. പവിത്ര രൂപത്തിൽ ബ്രഹ്മജ്ഞാനം (ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്) നൽകുന്നവർ ഇന്ന് വർത്തമാനത്തിൽ പരമ്പരാഗതമായ ബ്രാഹ്മണർ എണ്ണത്തിൽ കുറവാണ്; അവരെ ബ്രാഹ്മണർ എന്ന് വിളിക്കുന്നു, അതായത് വഴികാട്ടി-ഗുരുക്കന്മാർ, അവർ തത്വജ്ഞാനം ഇല്ലാത്തവരാണ്. അതിനാൽ, തത്വദർശിയായ ഗുരു ഇല്ലാതെ ആർക്കും വേദങ്ങളുടെ ഗഹനമായ രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവ് ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി, അവർ വേദങ്ങൾ വായിക്കാറുായിരുന്നു, എന്നാൽ വേദങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി ആരാധനാ രീതികൾ അനുഷ്ഠിച്ചു. വേദങ്ങളിലും ഗീതയിലും മൂന്ന് ദൈവങ്ങളെ (ശ്രീ ബ്രഹ്മാജി, ശ്രീ വിഷ്ണു ജി, ശ്രീ ശിവ് ജി) ആരാധിക്കുന്നത് ന ിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അജ്ഞാതരായ സന്യാസിമാരാൽ ഹിന്ദു സമൂഹം മുഴുവൻ ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്രീ ദുർഗാദേവി, ശ്രീ വിഷ്ണു ജി, ശ്രീ ശിവ് ജി എന്നിവരുടെ ആരാധനകൾ അവർ സ്വയം ചെയ്യുകയും മറ്റുള്ളവരെ അന ുഷ്ഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാട്ടറിവുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ അറിവ് (അടിസ്ഥാന രഹിതമായ കഥകൾ) പുരാതന കാലം മുതൽ ഒരു പോലെ സ്ഥാപിച്ചു. ഇന്ന് എന്റെ മുന്നിൽ മതിലുപോലെയായി ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അറിവ് ഞാൻ ന ൽകുന്നു. ഞാൻ അത് പ്രൊജക്ടറിൽ കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ മുൻകാല അജ്ഞത സത്യമാണെന്ന് കരുതി, സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് സത്യം കണ്ടിട്ടും ആളുകൾ അത് അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. അവർ എന്നെ എതിർത്തു, ജയിലിലേക്ക് അയക്കുന്നു.

സൂക്ഷ്മവേദയിൽ ഇപ്രകാരം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു: -

ഗരീബ്, വേദ് പാഠേ പർ ഭേദ് ന ജാനേ, ബാഞ്ചേൻ പുരാൻ അതാരഃ ।
പത്തർ കി പൂജ കരേൻ, ബിസ്രെ സിർജൻഹാര ।।

അവർ വേദങ്ങളും പതിനെട്ട് പുരാണങ്ങളും വായിക്കുകയും വിഗ്രഹത്തെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നാണ് അർത്ഥം. വേദങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരുടെയും സൃഷ്ടാവായ പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മത്തെ അവർ മറന്നു. മറ്റ് ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെ, അവർ ആ പരമമായ ശാന്തിയും ശാശ്വത പ രമമായ വാസസ്ഥലവും ഇല്ലാത്തവരായി നിലകൊള്ളുന്നു, അതായത് ഗീത അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62 ലും അദ്ധ്യായം 15, 4-ാം ശ്ലോകത്തിലും പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന

പരമേശ്വരന്റെ അത്യുന്നത സ്ഥാനം.

സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: -

ഗുരുവാൻ ഗാം ബിഗാടേ സാന്റോൺ, ഗുരുവൻ ഗാം ബിഗാടേ ।
ഐസേ കർമ്മ ജീവ് കേ ലാ ദിയേ, ഫിർ ഝഡേ നഹിം ഝാദേ ।।

വേദജ്ഞാനമില്ലാത്ത, തത്വജ്ഞാനം അപരിചിതരായ ഗുരുക്കന്മാർ ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും വേദ വിരുദ്ധമായ അറിവിന്റെയും ആരാധനാ രീതിയുടെയും അജ്ഞത വിവരിച്ച് ജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് അർത്ഥം. ശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ആരാധനാ രീതി ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ല.

ഗീത അദ്ധ്യായം 16-ാം ശ്ലോകം 23-ൽ, ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾ ഉപേക്ഷിച്ച്, അനിയന്ത്രിതമായ അനുഷ്ഠാനത്തിലൂടെ ഒരാൾക്ക് അമാനുഷിക ശക്തികളോ (സിദ്ധികളോ) അതീന്ദ്രിയ ശക്തികളോ സന്തോഷമോ മോക്ഷമോ ലഭിക്കുകയില്ല എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

മറുവശത്ത്, ശുനക് മുനിയുടെ കഥയിൽ നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്, ചുനക്ക് അമാനുഷിക ശക്തികൾ (സിദ്ധികൾ) നേടിയെന്ന്. ഭക്തിയുടെ ഉപോൽപ്പന്നമാണ് സിദ്ധികൾ എന്ന് വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കണം; ബാർലിയിൽ പോലും ധാരാളം മുള്ളുകൾ ഉള്ളത് പോലെ. ഒരു മൃഗം ഇത് കഴിക്കുമ്പോൾ, അത് വായിൽ ധാരാളം മുറിവുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ശുനക് മുനി നേടിയതുപോലെ കാലബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് ഈ സിദ്ധികൾ ലഭിക്കുന്നത്. മൃഗങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്രദവും എളുപ്പത്തിൽ ഭക്ഷിക്കാവുന്നതുമായ ഗോതമ്പിന്റെ വൈക്കോൽ തൊണ്ടയിൽ കുടുങ്ങുന്നില്ല.

വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾക്കനുസൃതമായി ഭക്തി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ഒരു സിദ്ധി (അതീന്ദ്രിയ ശക്തി) പരിഗണിക്കുക. വേദാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാതെ ലഭിക്കുന്ന സിദ്ധികൾ ഭക്തനെ നശിപ്പിക്കുന്നു, കാരണം അജ്ഞതയാൽ ജ്ഞാനികൾ ആ സിദ്ധികൾ ഉപയോഗിക്കുകയും ആർക്കെങ്കിലും ദോഷം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്., ആരെയെങ്കിലും അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിലൂടെ, അവർ ഓം നാമം ജപിച്ച് സമ്പാദിക്കുന്ന അവരുടെ ഭക്തിയുടെ ശക്തി അവസാനിപ്പിക്കുകയും അവർ വീണ്ടും ശൂന്യമാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

മാൻദാത്ത ചക്രവർത്തി രാജാവിന്റെ 72 കോടി സൈനികരുടെ സൈന്യത്തെ ശുനക് മുനി നശിപ്പിച്ചതുപോലെ. ഭക്തിയുടെ സിദ്ധികളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. സൂക്ഷ്മവേദത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:

ഗരീബ്, ബഹ്തർ ക്ഷോണി ക്ഷയ് കരി, ചുനക് ഋഷിശ്വർ ഏക് ।
ദേഹ ധാരേൻ ജൗര (മരണം) ഫിരേൻ, സബ് ഹി കാൽ കേ ഭേഷ് ।।

അർത്ഥം:- ഋഷിമാരിൽ ഏറ്റവും വലിയ മഹർഷിയായ ശുനക് മുനി 72 കോടി ഭടന്മാരുടെ സൈന്യത്തെ നശിപ്പിച്ചു. ഇവർ മഹാത്മാക്കളായി കാണപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ അവരുമായി ഇടപെടേണ്ടിവരുമ്പോൾ, അവർ സർപ്പങ്ങളെപ്പോലെയായി മാറുന്നു. നിസ്സാര കാര്യങ്ങളിൽ അവർ ഒരാളെ ശപിക്കുന്നു. അവർ ആരോടെങ്കിലും അനാവശ്യമായി കലഹിക്കുക എന്നത് ഒരു സാധാരണ കാര്യമാണ്.

ദുർവാസ മഹർഷിയുടെ കർമ്മം

ദുർവാസാവ് എന്ന പേരിൽ ഒരു കാലബ്രഹ്മിന്റെ ഭക്തനുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ഒരു വഴിയിലൂടെ നടക്കുകയായിരുന്നു. വഴിയിൽ, മനോഹരമായ മുത്തുമാല ധരിച്ച ഒരു അപ്സരയെ (സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സ്ത്രീ) കണ്ടുമുട്ടി. ഈ മാല എനിക്ക് തരൂ എന്ന് ദുർവാസ മഹർഷി പറഞ്ഞു. ഈ മുനിമാർ സർപ്പങ്ങളെപ്പോലെയാണെന്ന് അപ്സര അറിഞ്ഞു; അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടാൽ അവർ നമ്മളെ ശപിക്കും. ഉടൻ തന്നെ ആ അപ്സര തന്റെ കഴുത്തിൽ നിന്ന് മാല എടുത്ത് ആദരവോടെ മഹർഷിക്ക് കൈമാറി. മുനി ദുർവാസാവ് ആ മാല തന്റെ ശിരസ്സിൽ ചുറ്റിയിട്ട് തന്റെ പാതയിൽ തുടർന്നു. സ്വർഗ്ഗ രാജാവായ ഇന്ദ്രൻ തന്റെ ആനയായ ഐരാവത്തിൽ കയറി എതിർ ദിശയിൽ നിന്ന് വരികയായിരുന്നു. അപ്സരസ്സുകളും ഗന്ധർവ്വന്മാരും ആടിയും പാടിയും അയാൾക്ക് മുന്നിൽ നടന്നു. ദശലക്ഷക്കണക്കിന് മറ്റ് ദേവതകൾ ബഹുമാന സൂചകമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മുനി ദുർവാസാവ് തന്റെ തലയിൽ നിന്ന് മാല എടുത്ത് ഇന്ദ്രന് നേരെ എറിഞ്ഞു. ഇന്ദ്രൻ ആ മാല ആനയുടെ ശിരസ്സിൽ വച്ചു. പതിവുപോലെ ആന തുമ്പിക്കൈ കൊണ്ട് ആ മാല എടുത്തു നിലത്തിട്ടു. അതുപോലെ, ഒരു ഭക്തനോ ദൈവമോ ഇന്ദ്രന് ഒരു മാല സമ്മാനിച്ചാൽ, ആനപ്പുറത്തിരിക്കുന്ന ഇന്ദ്രൻ പിന്നീട് അത് ആനയുടെ കഴുത്തിൽ വെയ്ക്കുക പതിവായിരുന്നു. ആന നിലത്തിട്ടു. ആ പതിവിൽ തന്നെ ആന ആ മാല നിലത്തിട്ടു.ഇതിൽ ക്ഷുഭിതനായ മുനി ദുർവാസാവ് പറഞ്ഞു, ഹേ ഇന്ദ്രാ നിനക്ക് രാജ്യത്തോടുള്ള അഹങ്കാരം ഉണ്ട്. ഞാൻ സമ്മാനിച്ച മാലയെ

നീ അനാദരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിന്നെ ശപിക്കുന്നു - നിന്റെ രാജ്യം മുഴുവൻ നശിക്കട്ടെ ദേവരാജ് ഇന്ദ്രൻ വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി, ഹേ ഋഷീശ്വര അങ്ങയുടെ മാല ഞാൻ ആദരപൂർവം സ്വീകരിച്ച് ആനപ്പുറത്ത് വെച്ചിരുന്നു. പതിവുപോലെ ആന അതിനെ നിലത്തിട്ടു. എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ. ഇന്ദ്രൻ ആനയുടെ മുകളിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുകയും പോലും ചെയ്തു, മുനിയുടെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുകയും, കൂപ്പുകൈകളോടെ ക്ഷമാപണം ആവർത്തിച്ച് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു, പക്ഷേ ദുർവ്വാസാ മുനി ചെവിക്കൊണ്ടില്ല, ഞാൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം പഴയ പടിയാക്കാനാവില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. ഏതാനും കാലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഇന്ദ്രൻ പൂർണ്ണമായും നശിച്ചു; സ്വർഗ്ഗം നശിച്ചു.

ഒരിക്കൽ ദുർവാസ മഹർഷി ദ്വാരക നഗരത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു കാട്ടിൽ കുറച്ചു നേരം തങ്ങി. ദുർവാസാജി നമ്മുടെ നഗരത്തിനടുത്ത് വന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് ദ്വാരകയിലെ ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഒരു ത്രികാലദർശി മഹാത്മാവാണ്, സിദ്ധികൾ (അതീന്ദ്രിയ ശക്തികൾ) ഉള്ള ഒരു ഋഷിയാണ്. ശ്രീകൃഷ്ണനെക്കാൾ ശക്തനായ ആരെയും ദ്വാരകയിലെ ജനങ്ങൾ പരിഗണിച്ചിരുന്നില്ല. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പുത്രനായ ശ്രീ പ്രദ്യുമാനോടൊപ്പം പല യാദവരും ആസൂത്രണം ചെയ്തു - ദുർവാസാ ജി ത്രികാലദർശിയാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട് (ഭൂതം, വർത്തമാനം, ഭാവി എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അറിയാം); ഒരാളുടെ മനസ്സ് വായിക്കാൻ പോലും കഴിയും. സർവ്വജ്ഞനാണ്. നമുക്ക് ഒന്ന് പരീക്ഷിക്കാം. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ച് പ്രദ്യുമനെ ഗർഭിണിയായി വേഷംമാറ്റി പത്തു പന്ത്രണ്ട് പേര് അവളോടൊപ്പം പോയി. ഒരാളെ അവളുടെ ഭർത്താവാക്കി. ദുർവാസാജിയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു: ഹേ മഹർഷി വളരെക്കാലത്തിന് ശേഷം ഈ സ്ത്രീക്ക് ദൈവം തന്റെ കൃപ ചൊരിഞ്ഞു. അവൾ ഗർഭിണിയായി. ഇതാണ് അവളുടെ ഭർത്താവ്. ഒരു ആൺകുട്ടിയോ പെൺകുട്ടിയോ എന്നറിയാൻ അവർ ആവേശത്തിലാണ്. ഗർഭം. താങ്കൾ സർവ്വജ്ഞനാണ്. ദയവായി ഞങ്ങളോട് പറയൂ? അവർ പ്രദ്യുമാന്റെ വയറ്റിൽ ഒരു ചെറിയ ഇരുമ്പു ഉലക്ക കെട്ടിയിരുന്നു. അസംസ്കൃത പരുത്തിയും പഴയ വസ്ത്രങ്ങളും കെട്ടി അവർ ഗർഭധാരണം അനുകരിച്ചു. അതിനുമപ്പുറം അവർ അവനെ സ്ത്രീവേഷം ധരിപ്പിച്ചു. ദുർവാസാ മഹർഷി തന്റെ ദിവ്യ ദർശനം കൊണ്ട് അവർ എന്നെ കളിയാക്കാൻ വന്നതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. ഈ ഭ്രൂണത്താൽ യാദവവംശം നശിക്കും എന്ന് ദുർവാസാജി പറഞ്ഞു. ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ രോഷാകുലനായി.ആളുകളെല്ലാം അവിടെ നിന്നും തെന്നിമാറി. യാദവർ ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് ദുർവാസ മഹർഷി ശപിച്ച .

ഈ സംഭവം നഗരത്തിൽ തീ പോലെ പടർന്നു. അവർക്ക് അങ്ങേയറ്റം ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു - ഞങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ശക്തനായ, സമ്പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ അധിപനായ ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാൻ ഞങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്. ദുർവാസാവിന്റെ ശാപം നമ്മെ ബാധിക്കുകയില്ല. എന്നിരുന്നാലും,

ചില ജ്ഞാനികളായ യാദവർ കൂട്ടമായി ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ അടുത്ത് ചെന്ന് ദുർവാസ മഹർഷിയോട് കുട്ടികൾ കളിച്ച കളിയെക്കുറിച്ചും ദുർവാസ മുനി നൽകിയ ശാപത്തെക്കുറിച്ചും വിവരിച്ചു. മുഴുവൻ വിവരണവും കേട്ട ശ്രീകൃഷ്ണ ജി കുറച്ചുനേരം ആലോചിച്ച് പറഞ്ഞു, ആ കുട്ടികളെ ദുർവാസ മഹർഷിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി മാപ്പ് ചോദിക്കൂ. അവർ ദുർവാസന്റെ അടുത്ത് ചെന്ന് ക്ഷമ ചോദിച്ചു, എന്നാൽ ദുർവാസാവ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം പഴയപടിയാക്കാനാവില്ല. എല്ലാവരും വീണ്ടും ശ്രീകൃഷ്ണജിയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് എല്ലാം പറഞ്ഞു. ദ്വാരകയിൽ ഭക്ഷണം പോലും പാകം ചെയ്തില്ല. നഗരം മുഴുവൻ ആശങ്കയിൽ മുങ്ങി. ശ്രീ കൃഷ്ണ ജി പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് വിഷമിക്കുന്നത്? വ്യാജ ഗർഭധാരണത്തിന് ഉപയോഗിച്ച വസ്തുക്കളിൽ നിന്നാണ് നമ്മുടെ നാശം സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഒരു കാര്യം ചെയ്യുക. പരുത്തിയും വസ്ത്രങ്ങളും കത്തിച്ച് ഇരുമ്പ് ദണ്ഡ് രാവി കളയുക. അവയെല്ലാം യമുനാ നദിയിലെ പ്രഭാസ് മേഖലയിൽ (യമുന നദിക്കടുത്തുള്ള സ്ഥലത്തിന്റെ പേര്) ഇടുക, അവിടെ തന്നെ പൊടിക്കുക, അതിന്റെ പൊടി നദിയിൽ ഇടുക, കൂടാതെ ചാരം നദിയിൽ ഇടുക, മുളയും ഉണ്ടാകില്ല. ഏതെങ്കിലും പുല്ലാങ്കുഴൽ വായിക്കാം (പ്രശ്നത്തിന്റെ മൂലകാരണം അവസാനിപ്പിക്കുക) വ്യാജ ഗർഭത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം നിലനിൽക്കാത്തപ്പോൾ, നമ്മുടെ ഉന്മൂലനം എങ്ങനെ സംഭവിക്കും?

ഈ ആശയം ദ്വാരികയിലെ ജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുകയും പ്രതിസന്ധിയിൽ നിന്ന് സ്വയം മോചിതരാകുകയും ചെയ്തു. എല്ലാം ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ കൽപ്പന പ്രകാരമാണ് നടന്നത്. ദണ്ഡിന്റെ ഒരു പിടി മുഴുവനായി രാവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. യമുന നദിയിൽ എറിയുകയായിരുന്നു അത്. തിളങ്ങുന്ന ഭക്ഷ്യയോഗ്യമായ വസ്തുവായി കരുതി ഒരു മത്സ്യം അതിനെ വിഴുങ്ങി. ബാലിയ എന്ന ഭീലൻ ആ മത്സ്യത്തെ പിടിച്ചു. മീൻ അരിഞ്ഞപ്പോൾ ലോഹം കണ്ടെത്തി. ലോഹം പരിശോധിച്ച ശേഷം, അവൻ തന്റെ അസ്ത്രത്തിന്റെ തല ഉണ്ടാക്കി വിഷം കൊണ്ട് പുരട്ടി. അവൻ അത് സുരക്ഷിതമായി എവിടെയോ സൂക്ഷിച്ചു. യമുനാ നദിയുടെ തീരത്ത് നദിയിൽ ഇട്ട ദണ്ഡിൽ നിന്നുള്ള ഇരുമ്പിന്റെ പൊടി നീണ്ടകൈതഓല യുടെ രൂപത്തിൽ വളർന്നു.

കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം ദ്വാരിക നഗരത്തിൽ അക്രമം ആരംഭിച്ചു. നിസ്സാര കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ ആളുകൾ പരസ്പരം കൊല്ലാൻ തുടങ്ങി. പരസ്പര ശത്രുത രൂക്ഷമായി. നഗരത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ഈ അവസ്ഥ കണ്ടപ്പോൾ, വിശിഷ്ട വ്യക്തികൾ ശ്രീ കൃഷ്ണ ജിയെ സമീപിച്ച് നഗരത്തിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കുകയും അതിന്റെ കാരണവും പരിഹാരവും അറിയാനുള്ള ആഗ്രഹം പ്ര കടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു, കാരണം ശ്രീകൃഷ്ണനാണ് ആത്മീയ ഗുരു. യാദവരുടെയും പാണ്ഡവരുടെയും. പ്രതിസന്ധികൾക്ക് പരിഹാരം തേടുന്നത് ഗുരുദേവനിൽ നിന്ന് മാത്രമാണ്. ദുർവാസാ മുനി യുടെ ശാപമാണ് തഴച്ചുവളരുന്നതിന്റെ കാരണം ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു. അതിനുള്ള പ്രതിവിധി ഇതാണ് - ഇന്ന് ഒരു കുഞ്ഞ് ജന ിച്ചാലും എല്ലാ ആണുങ്ങളും, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇരുമ്പ് പൊടി എറിഞ്ഞ പ്രഭാസ് പ്രദേശത്ത് പോയി യമുനയിൽ കുളിക്കുക. നിങ്ങൾ ശാപമോക്ഷം പ്രാപിക്കും. ദ്വാരികയിലെ താമസക്കാരെല്ലാം ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ചു. എല്ലാ പ ുരുഷന്മാരായ യാദവരും ശാപമോക്ഷം ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രഭാസ് പ്രദേശത്തേക്ക് പോയി. ദുർവാസാ മുനിയുടെ ശാപം മൂലം യാദവരെല്ലാം കൂട്ടം കൂടി. ശാപമോചിതനായതിന ാൽ ഞങ്ങളുടെ പരസ്പര വിരോധം ഇല്ലാതാകുമെന്ന് കരുതി അവർ ആദ്യം കുളിച്ചു, പക്ഷേ അങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. ആദ്യം എല്ലാവരും കുളിച്ച ശേഷം പരസ്പരം കലഹിക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്നിട്ട് ആ കൈത ഓല തണ്ടുകൾ വലിച്ച് അവർ പരസ്പരം അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇരുമ്പ് പൊടിയിൽ നിന്ന് മുളച്ച ഈറ്റയുടെ തണ്ടുകൾ വാൾപേ ാലെ പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി വാളു പോലെ. തണ്ടുകൊണ്ട് അടിച്ചയുടനെ ഒരാളുടെ തലയറുത്തു. ഇങ്ങനെ എല്ലാ യാദവന്മാരും പരസ്പരം പോരടിച്ച് കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഏകദേശം ഇരുനൂറും നാനൂറും ബാക്കിയായി. ആ നിമിഷം തന്നെ ശ്രീകൃഷ്ണനും അവിടെയെത്തി. അദ്ദേഹം ആ ഓല തണ്ടും പറിച്ചെടുത്തു, അത് ഒരു ഇരുമ്പ് വാളായി മാറി. ശ്രീകൃഷ്ണ തന്നെ തന്റെ വംശത്തിലെ ശേഷിച്ച ആളുകളെ വധിച്ചു.

അതിനുശേഷം, ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഒരു മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ വിശ്രമിക്കാൻ ഇരുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഭഗവാൻ വിധിച്ചത് പോലെ തന്റെ അസ്ത്രത്തിന്റെ വിഷമുള്ള തല ഇരുമ്പിന്റെ പിടി കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ ബാലിയൻ, ഇരയെ തേടി ശ്രീകൃഷ്ണൻ വിശ്രമിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്ത് ആ അസ്ത്രവുമായി എത്തി. ശ്രീകൃഷ്ണാജിയുടെ വലതുകാലിന്റെ പ ാദത്തിൽ ഒരു തേജസ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നു. നൂറ് വാട്ട് ബൾബിന്റെ അത്രയും തെളിച്ചം അതിനുണ്ടായിരുന്നു. മരത്തിന്റെ ഇടതൂർന്ന ശിഖരങ്ങൾ നിലം തൊടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവയിലൂടെ പാദത്തിന്റെ തേജസ്സ് വളരെ വ്യക്തമായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ബാലിയ ഭീൽ ചിന്തിച്ചു, ഇത് ഒരു മാനിന്റെ കണ്ണാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അതിനാൽ, അതിനെ കൊല്ലുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ അവൻ അമ്പ് എയ്തു. അമ്പ് ശ്രീകൃഷ്ണ ജിയുടെ പ ാദത്തിൽ പതിച്ചപ്പോൾ ശ്രീകൃഷ്ണജി അലറി: അയ്യോ, എനിക്ക് പരിക്കേറ്റു, എനിക്ക് പ രിക്കേറ്റു. അസ്ത്രം ഒരാളെ തട്ടിയതായി ബാലിയ ഭീലിന് മനസ്സിലായി. അവൻ അവന്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടി, ദ്വാരകയിലെ രാജാവ് വേദനകൊ പുളയുന്നത് കു. ബാലിയ പ റഞ്ഞു: അല്ലയോ മഹാരാജാണ്ട ഞാൻ അബദ്ധത്തിൽ അസ്ത്രം എയ്തു. നിന്റെ പ ാദത്തിന്റെ തേജസ്സ് മാനിന്റെ കണ്ണായിരിക്കുമെന്ന് കരുതി ഞാൻ അമ്പ് എയ്തു. ഞാൻ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തു, എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ, മഹാരാജ്. ശ്രീ കൃഷ്ണ ജി പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇത് നിനക്കും എനിക്കും ഇടയിൽ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ കടമാണ്. ഞാനിപ്പോൾ അത് വീട്ടിയിരിക്കുന്നു. ത്രേതായുഗത്തിൽ നീ സുഗ്രീവന്റെ

സഹോദരൻ ബാലിയായിരുന്നു. ഞാൻ ദശരഥന്റെ മകൻ രാമചന്ദ്രനായിരുന്നു. ഞാൻ ഒരു മരത്തിന്റെ മറവിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ ചതിച്ചു കൊന്നു, നിങ്ങൾ ആ കടം പൂർത്തിയാക്കി, അങ്ങനെ യാദവ വംശം മുഴുവൻ ദുർവാസാ മുനിയുടെ ശാപത്താൽ നശിച്ചു, ഇന്നത്തെ യാദവർ ഗർഭത്തിലിരുന്നവരുടെ പിന്മുറക്കാരാണ്. അവരുടെ അമ്മമാരും പിന്നീട് ജനിച്ചവരുമാണ് സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്: -

ഗരീബ്, ദുർവാസ കോപേ തഹൻ, സമാജ് ന ആയി നീച് ।
ഛപ്പൻ കോടി യാദവ് കട്ടേ, മചീ രുധിർ കി കീച് ।।

പരിഭാഷ: - ദുർവാസാവ് കുട്ടികളുടെ തമാശകൾ വളരെ ഗൗരവമായി എടുത്തു, അവരുടെ വംശനാശം സംഭവിക്കാൻ അവരെ ശപിച്ചു. ആ നീചനായ ദുർവാസാവ് അവർക്ക് എന്ത് ആപത്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് പോലും ചിന്തിച്ചില്ല. അത്ര നിസാര കാര്യമായിരുന്നു അത്. ദുഷ്ടനായ മുനി ദുർവാസാവ് അമ്പത്തിയാറു കോടി യാദവന്മാർ കൊല്ലപ്പെടുകയും രക്തത്തിന്റെ ഒരു ചെളി രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന നാശം വിതച്ചു. അതുപോലെ, ചുനക് മുനി മാൻദാത്ത രാജാവുമായി അനാവശ്യമായി ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാകുകയും 72 കോടി സൈനികരുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

കപിലൻ എന്നൊരു മഹർഷി ഉണ്ടായിരുന്നു. വിഷ്ണുവിന്റെ 24 അവതാരങ്ങളിൽ ഒരാളായും അദ്ദേഹം കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം ധ്യാനത്തിലായിരുന്നു.

ഒരു സഗദ് രാജാവ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് 60 ആയിരം പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. കുളവും കിണറും പൂന്തോട്ടവും ഉണ്ടാക്കിയാൽ അശ്വമേഘയാഗത്തിന് തുല്യമായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്ന് ചില സന്യാസിമാർ പറഞ്ഞു. സഗദ് രാജാവിന്റെ പുത്രന്മാരാണ് ഈ ജോലി ആരംഭിച്ചത്. വിവേകശാലികളായ മനുഷ്യർ അവരോട് പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ ഈ രീതിയിൽ എല്ലായിടത്തും കുളങ്ങളും കിണറുകളും പൂന്തോട്ടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയാൽ, ഭൂമിയിൽ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ ഇടമുണ്ടാകില്ല. ഏതെങ്കിലും രാജാവ് വിരോധം നടത്തിയാൽ അവർ അവനുമായി യുദ്ധം ചെയ്തു. സഗദ് രാജാവിന്റെ ആ പുത്രന്മാർ ഒരു കുതിരയെ കൊണ്ടുപോയി അവർ അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു കത്ത് കെട്ടി - നമ്മുടെ ജോലിക്ക് ആരെങ്കിലും തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചാൽ, അവൻ/അവൾ ഈ കുതിരയെ പിടിച്ച് ഞങ്ങളുമായി യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറാകാം. ആ ഭ്രാന്തന്മാരോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ആരാണ് ധൈര്യപ്പെടുക ? ഭൂമി ദേവി വിഷ്ണുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയി. പശുവിന്റെ രൂപം പ്രാപിച്ച അവൾ വിഷ്ണുദേവനോട് പറഞ്ഞു, ഭഗവാനേ ഭൂമിയിൽ ഒരു സഗദ് രാജാവുണ്ട് . അദ്ദേഹത്തിന് 60,000 പുത്രന്മാരുണ്ട്. അവർ എന്നെ എല്ലായിടത്തും കുഴിക്കുന്ന ഒരു അഭിനിവേശം വളർത്തിയെടുത്തു. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾക്ക് പോലും. മനുഷ്യരുടെ ഉപഭോഗത്തിനായി അവിടെ വളർത്താൻ കഴിയില്ല .വിഷ്ണുദേവൻ പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾക്ക് പോകാം. ഇപ്പോൾ അവർ ഒന്നും ചെയ്യില്ല. വിഷ്ണു ദേവരാജൻ ഇന്ദ്രനെ വിളിച്ച് അവനോട് വിശദീകരിച്ചു - സഗദ് രാജാവിന്റെ 60 ആയിരം പുത്രന്മാർ യാഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ 100 യാഗങ്ങൾ പൂർത്തിയാകുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ഇന്ദ്രസിംഹാസനം അവർക്ക് നൽകേണ്ടിവരും. നിങ്ങൾക്ക് ഇതിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, വൈകുന്നതിന് മുമ്പ് അത് ചെയ്യുക. ഇന്ദ്രൻ തന്റെ പരിചാരകരെ അയച്ച് അവർക്ക് എല്ലാം വിശദീകരിച്ചു. രാത്രി സഗദ് രാജാവിന്റെ പുത്രന്മാർ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. കുതിരയെ മരത്തിൽ കെട്ടി. ദേവരാജ് ഇന്ദ്രന്റെ പരിചാരകർ. കുതിരയെ മരത്തിൽ നിന്ന് അഴിച്ചു കപിലിന്റെ തുടയിൽ ബന്ധിച്ചു.കപില മഹർഷി വർഷങ്ങളായി അഗാധമായ ധ്യാനത്തിലായിരുന്നു.അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം ശോഷിച്ചു. അദ്ദേഹം പത്മാസനത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. കാലുകൾ വളരെ മെലിഞ്ഞിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, മഴ കാരണം ഒരു മരത്തിന്റെ വേരുകൾക്ക് ചുറ്റുമുള്ള മണ്ണ് ഒലിച്ചുപോകുമ്പോൾ, വേരുകൾക്കിടയിൽ 6-7 ഇഞ്ച് വിടവ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു, കപില മഹർഷിയുടെ കാലുകൾ ഇതുപോലെയായിരുന്നു, ഇന്ദ്രന്റെ പരിചാരകർ മുനിയുടെ തുടയിൽ ഒരു കയർ കടത്തി കുതിരയെ അതിൽ കെട്ടി.

രാജാവിന്റെ പുത്രന്മാർ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു കുതിരയെ അന്വേഷിച്ചു. ഒരു യുദ്ധത്തിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പോടെ, 60 ആയിരം പുത്രന്മാർ കുതിരയെ തേടി പുറപ്പെട്ടു.

കുതിരയുടെ കാൽപ്പാടുകൾ പിന്തുടർന്ന് അവർ കപില മുനിയുടെ ആശ്രമത്തിലെത്തി. അവിടെ കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്ന കുതിരയെ കണ്ട് സഗദ് രാജാവിന്റെ പുത്രന്മാർ മുനിയുടെ കക്ഷത്തിൽ കുന്തം കുത്തി. കപില മഹർഷിയുടെ കൺപോളകൾ നിലത്തു തൊടും വിധം നീണ്ടു വളർന്നിരുന്നു. മുനിക്ക് വേദന തോന്നിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ദേഷ്യത്തോടെ തന്റെ കൺപോളകൾ കൈകൊണ്ട് ഉയർത്തി. അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് അഗ്നി അസ്ത്രങ്ങൾ വിടർന്നു. സഗദിന്റെ 60 ആയിരം പുത്രന്മാരുടെ സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു കൂമ്പാരം കത്തി ചാമ്പലായി, അതായത് എല്ലാവരും കൊല്ലപ്പെട്ടു.

സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ ഇപ്രകാരം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു: -

60 ഹസാർ സഗദ് കെ ഹോതേ, കപിൽ മുനീശ്വർ ഖായ് ।
ജേ പരമേശ്വര് കി കരേൻ ഭക്തി, തോ അജർ-അമർ ഹോ ജയ് ।।72।।
ക്ഷോണി ഖ ഗയാ, ചുനക് ഋഷിശ്വർ ഏക് ।
ദേഹ ധാരേൻ ജൗര ഫിരേൻ, സഭി കാൽ കേ ഭേഷ് ।।
ദുർവാസ കോപേ തഹൻ, സമജ് ന ആയി നീച് ।।
56 കോടി യാദവ് കട്ടേ, മച്ചി രുധിർ കി കീച് ।।

അർത്ഥം:- കപില മുനി, ചുനക് മുനി, ദുർവ്വാസാ മഹർഷി എന്നിവർ ലോകത്തിൽ പ്രസിദ്ധരാണ്. ഇവരെല്ലാം ഋഷിവേഷം ധരിച്ച കാലബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിക്കുന്നവരാണ്. അവർ ചുറ്റും നടക്കുന്ന മരണത്തിന്റെ മാലാഖമാരായിരുന്നു. അവർ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ചുറ്റിനടക്കുന്ന ഘൽ ആണ്. (ഘൽ- ഒരു ഭൂതോച്ചാടകൻ ശത്രുവിനെ ആക്രമിക്കാൻ തന്റെ മന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ആകാശത്ത് ഒരു ചെറിയ മന്ത്രം വിടുന്നു. അത് വളരെ ദോഷം വരുത്തുന്നു.) നിരപരാധികൾ അബദ്ധവശാൽ അവരെ മഹാത്മാക്കളായി കണക്കാക്കുന്നു.

ഇവരെല്ലാം ജ്ഞാനി (അറിവുള്ള) ആത്മാക്കളായിരുന്നു. അവർക്ക് ഉദാരമായ ഹൃദയമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ ശരീരവും മനസ്സും സമ്പത്തും ഈശ്വര സാക്ഷാത്കാരത്തിനും മോക്ഷത്തിനും വേണ്ടി തൃജിച്ചു, എന്നാൽ തത്വദർശിയായ സന്യാസിയെ കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ, അവർ കാലബ്രഹ്മത്തെ സർവ്വശക്തനായ ദൈവമായി കണക്കാക്കി ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തു, കാലബ്രഹ്മത്തെ മാത്രം ഓം കൊണ്ട് ആരാധിച്ചു. മന്ത്രവും ശക്തമായ ധ്യാനത്തിലൂടെയും. ഒരുവൻ ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല, പകരം ദോഷം വരുത്തി വയ്ക്കുന്നു, കാരണം ഈ ആരാധനാരീതി വേദങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്.

ഗീത അദ്ധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23, 24 ൽ, ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾ ഉപേക്ഷിച്ച്, സ്വേച്ഛാപരമായ ആചാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർ, അവരുടെ ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങൾ നിരർത്ഥകമാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാരണത്താൽ തന്നെ, ആ ശ്രേഷ്ഠാത്മാക്കൾ കാലബ്രഹ്മിന്റെ അനുത്തമത്തിൽ (നീച) മോക്ഷത്തിൽ നിലകൊണ്ടു.

ഗീതാ അദ്ധ്യായം 17 ശ്ലോകം 5, 6 ൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്: -

വേദഗ്രന്ഥങ്ങളാൽ അനുശാസിക്കപ്പെടാത്ത ഏകപക്ഷീയമായ കഠിനമായ തപസ്സ് മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും കാപട്യവും അഹങ്കാരവും ആഗ്രഹത്തോടും അഹങ്കാരത്തോടുമുള്ള ആസക്തിയും ഉള്ളവരുമാണ്. (ഗീത അദ്ധ്യായം 17 ശ്ലോകം 5)

ശരീരത്തിലെ എല്ലാ കമല ചക്രങ്ങളിലും വസിക്കുന്ന ദേവന്മാരെയും പൂർണ്ണ ദൈവത്തെയും എന്നെയും പോലും പീഡിപ്പിക്കുന്ന അജ്ഞാനികളെ പൈശാചിക സ്വഭാവമുള്ളവരായി കണക്കാക്കുക. (ഗീത അദ്ധ്യായം 17 ശ്ലോകം 6)

ഈ തെളിവ് ഗീത 16-ാം അദ്ധ്യായം 17 മുതൽ 20 വരെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിലാണ്.തങ്ങളെത്തന്നെ ശ്രേഷ്ഠരെന്ന് കരുതുന്ന, സമ്പത്തിന്റെയും സ്ഥാനമാനങ്ങളുടെയും ലഹരിയിൽ, ആഢംബരത്തോടെ, നാമമാത്രമായ യാഗങ്ങൾ നടത്തി പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾക്ക് വിപരീതമായി ആരാധനാരീതികൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. (ഗീത അദ്ധ്യായം 16 ശ്ലോകം 17)

അഹങ്കാരം, അധികാരം, ആഗ്രഹം, കോപം മുതലായവയാൽ കീഴടക്കപ്പെട്ട,

മറ്റുള്ളവരെ വിമർശിക്കുന്നവർ, അവരുടെയും എല്ലാവരുടെയും ശരീരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന എന്നെ വെറുക്കുന്നു. (ഗീത അദ്ധ്യായം 16 ശ്ലോകം 18)

മറ്റുള്ളവരെ വെറുക്കുന്ന, ക്രൂരമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന, വാക്കിനാൽ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകളെ കൊന്നൊടുക്കുന്ന, അധഃപതിച്ച മനുഷ്യരെ, ലോകത്തിൽ പൈശാചിക ജന്മങ്ങളിൽ ഞാൻ ആവർത്തിച്ച് എറിയുന്നു. (ഗീത അദ്ധ്യായം 16 ശ്ലോകം 19) സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ ഇവ അധഃപതിച്ചതായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: -

ദുർവാസ കോപേ തഹൻ, സമജ് ന ആയി നീച് ।
56 കോടി യാദവ് കട്ടേ, മച്ചി രുധിർ കി കീച് ।।

അർജുൻ ആ വിഡ്ഢികൾ, എന്നെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു പകരം, ഓരോ ജന്മത്തിലും പൈശാചികമായ ജീവിതങ്ങളെ പ്രാപിക്കുന്നു, എന്നിട്ട് അതിനെക്കാൾ താഴ്ന്ന അവസ്ഥയിൽ അതായത് അവർ അഗാധമായ നരകത്തിൽ വീഴുന്നു. (ഗീത അദ്ധ്യായം 16 ശ്ലോകം 20)

ഗീതാധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18 ൽ ഗീതാ ജ്ഞാന ദാതാവ് തന്റെ ആരാധനയിൽ നിന്നുള്ള മോക്ഷത്തെ അനുത്തമം എന്ന് വിവരിച്ചതിന് കാരണം ഇതാണ് എന്ന് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച തെളിവുകളിൽ നിന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മോശം. അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു:-

ഗീതാ അദ്യായം 7 ശ്ലോകം 18 - ഗീതാ ജ്ഞാനദാതാവ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് നാലാമത്തെ തരം ജ്ഞാനി ഉപാസകരാണ്, അവരെല്ലാം ഈശ്വര പ്രാപ്തിക്കായി ശരീരം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന തിനെക്കുറിച്ച് പോലും ശ്രദ്ധിക്കാതെയും അതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നതിനാലും ശ്രേഷ്ഠരായ ആത്മാക്കളാണെന്ന്. ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളായി ഭക്ഷണവും വെള്ളവും കഴിക്കാതെ ആരാധിച്ചു, പക്ഷേ ഒരു തത്വദർശി സന്യാസിയെ കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ, എല്ലാവരും എന്റെ അനുത്തമത്തിൽ തന്നെ തുടർന്നു, അതായത് മോശമായ മോക്ഷം, അതായത്, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഋഷിമാർ പറഞ്ഞ ബ്രഹ്മാരാധനയാൽ ലഭിക്കുന്ന മോക്ഷം. പ്രാപിച്ചു, അവർ ജനനമരണ ചക്രത്തിലും എൺപത്തിനാല് ലക്ഷം യോനികളിൽ ജനനങ്ങളിലും മരണങ്ങളിലും തുടരുന്നു. (ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18)

ഉപസംഹാരം: - ശുനക് മുനി, ദുർവാസ മഹർഷി, കപിൽ മുനി എന്നിവർ ഓം മന്ത്രം ജപിച്ചു. അതിന്റെ ഭക്തിയുടെ ഫലമായി കുറച്ചുകാലം അവർ ബ്രഹ്മലോകത്തേക്ക് പേ കാകും. അവിടെ ഭക്തി പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം അവർ ഭൂമിയിൽ രാജാക്കന്മാരാകും, കാരണം സൂക്ഷ്മവേദത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: -

തപ് സേ രാജ്, രാജ് മദ് മാൻ, ജന്മം തീസ്രെ ശുകർ ശ്വനം

അപ്പോൾ അവർ നായയും കഴുതയും ആയിത്തീരും, പിന്നെ അവർ ന രകത്തിൽ പോകും. അവ നായ്ക്കളായി മാറുമ്പോൾ, അവരുടെ തലയിൽ പ ുഴുക്കൾ ബാധിക്കും. അവരുടെ ശാപത്താൽ മരിച്ചവരുടെ മരണത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ അവർ വഹിക്കേണ്ടിവരും. പുഴുക്കൾ അവയുടെ മാംസം കുത്തി പലയിടത്തുനിന്നും തിന്നും. ഗീതയിൽ അത്തരത്തിലുള്ള ഉപ ാസകരെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ മുകളിൽ വായിച്ചു.

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കഥകളുടെ സംഗ്രഹം : -

1. ബ്രഹ്മാരാധന അന്നുത്തമം (മോശം) ആണ്.

2. ശ്രീകൃഷ്ണന് പോലും മൂന്ന് താപം (കഷ്ടങ്ങൾ) അവസാനിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല . ശപിക്കാൻ എന്നത് മൂന്ന് താപ (ദിവ്യ തപ്പ്) വിഭാഗത്തിലാണ് വരുന്നത് എല്ലാ യാദവരോടുമൊപ്പം ശ്രീകൃഷ്ണനും ദുർവാസാവിന്റെ ശാപത്തിന് ഇരയായി.

3. ശാപത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനാകാൻ യമുനയിൽ കുളിക്കാൻ ശ്രീകൃഷ്ണ ജി ഉപദേശിച്ചു. ഇതിനുള്ള പരിഹാരം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു. അത് കൊണ്ട് ശാപം ഇല്ലാതായില്ല, പക്ഷേ യാദവർ തീർച്ചയായും ഇല്ലാതായി.

ദയവായി ചിന്തിക്കുക: - നദിയിൽ കുളിക്കുകയോ തീർത്ഥാടനം നടത്തുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രതിസന്ധികളിൽ നിന്ന് മുക്തരാകാൻ മറ്റ് സന്യാസിമാരുടെയും ബ്രാഹ്മണരുടെയും ആ ഉപദേശങ്ങൾ എത്രത്തോളം ഫലപ്രദമാണ്? മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ത്രിലോകി നാഥ് (മൂന്നു ലോകങ്ങളുടെ അധിപൻ) പറഞ്ഞ യമുനയിലെ സ്നാന പരിഹാരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്തപ്പോൾ, മറ്റ് വിലകെട്ട ആളുകൾ ഉപദേശിക്കുന്ന കുളി മുതലായ പരിഹാരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒന്നും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നില്ല.

4. ആദ്യം, ശ്രീകൃഷ്ണ ജി ദുർവാസാവിന്റെ ശാപത്തിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണ മാർഗ്ഗം പറഞ്ഞു - അത് അരച്ച് പൊടിച്ച് യമുനാ നദിയിലെ പ്രഭാസ് പ്രദേശത്ത് ഇടുക. മുളയുണ്ടാകില്ല, ഓടക്കുഴൽ വായിക്കുകയുമില്ല (പ്രശ്നത്തിന്റെ മൂലകാരണം അവസാനിപ്പിക്കുക)മുളകളും അവശേഷിച്ചു, 56 കോടി യാദവരുടെ പുല്ലാങ്കുഴലും മുഴങ്ങി (അവരെല്ലാം ശാപത്താൽ മരിച്ചു എന്നർത്ഥം.)

മാനുഷരേ നിലവിൽ, മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിമാനും വിദ്യാസമ്പന്നനുമാണ്. ഞാൻ (സന്ത് രാംപാൽ ദാസ്) നൽകിയ അറിവിനെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുത്തുക, തുടർന്ന് ഭക്തി ചെയ്ത് എന്ത് അത്ഭുതങ്ങളാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് കാണുക.

നമുക്ക് വിഷയം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാം: -

1. മൂന്ന് ഗുണങ്ങളുടെ (രജ്ഗുൺ ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺ വിഷ്ണു ജി, തമോഗുൺ ശിവ് ജി) ആരാധന വ്യർഥമാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

2. ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്നവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെ അനുത്തം (ചീത്ത) എന്ന് ഗീതാ ജ്ഞാനദാതാവ് തന്നെ ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18-ൽ വിവരിച്ചിട്ടു്. അദ്ദേഹം ഇതും ഗീത അദ്ധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62-ലും പറയുന്നു. ആ പരമദൈവത്തിന്റെ അതായത് പരം അക്ഷരബ്രഹ്മിന്റെ സങ്കേതത്തിൽ. ആ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് പരമ ശാന്തിയും ശാശ്വതമായ വാസസ്ഥലവും ലഭിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

3. ഗീത 15 അദ്ധ്യായം 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ, ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണമുണ്ട്, കൂടാതെ തത്വദർശി ഗുരുവിന്റെ വ്യക്തിത്വവും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും, വേര് ഏത് ദൈവമാണ്, ഏത് ദൈവം തടിയാണ്, ഏത് ദൈവം വലിയ ശാഖയാണ്, ഏത് ദേവന്മാരാണ് ചെറിയ ശാഖകൾ, ഇലകൾ പോലെയുള്ള ലോകം എന്നിവ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ അദ്ധ്യായം 15-ാം ശ്ലോകം 16-ൽ തന്നെ ഇപ്രകാരം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു ഇദ്ദേഹം

1. ക്ഷര പുരുഷൻ: - ഇദ്ദേഹം 21 ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളുടെ അധിപനാണ്. ഇദ്ദേഹത്തെ ബ്രഹ്മ്, കാലബ്രഹ്മ്, ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ എന്നും വിളിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം മർത്യനാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ലോകത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. നമുക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടണം, സത്യലോകിലെ നമ്മുടെ പരമാത്മാവായ കബീറിലേക്ക് മടങ്ങണം.

2. അക്ഷര പുരുഷൻ: - ഇദ്ദേഹം 7 സംഖ് (700 കാഡ്രില്യൺ) ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ അധിപനാണ്. ഇതും മർത്യനാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ 7 സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ കൂടിയാണ് നമുക്ക് സത്യലോകത്തേക്ക് പോകേണ്ടത്. അതിനാൽ, നമുക്ക് അവിടെ ടോൾ ടാക്സ് നൽകണം. അത്രയേ നമുക്ക് അവിടെ ചെയ്യാനുള്ളൂ.

ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17 ൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്: -

उत्तम पुरुषः तु अन्यः परमात्मा इति उदाहृत् ।
यः लोक त्रयम आविश्य विभरति अव्ययः ईश्वरः ।।

പരിഭാഷ: - ഗീത അദ്ധ്യായം 15-ാം ശ്ലോകം 16-ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ട് ദൈവങ്ങൾ- ഒന്ന് ക്ഷരപുരുഷും, രണ്ടാമത്തേത് അക്ഷരപുരുഷനുമാണ്. ഇവ രണ്ടും കൂടാതെ ഉത്തമ പുരുഷൻ അതായത് പുരുഷോത്തമൻ. മൂന്ന് ലോകങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച് എല്ലാവരേയും പോഷിപ്പിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തെ മാത്രമേ പരമാത്മാവ് എന്ന് വിളിക്കൂ. അദ്ദേഹം തീർച്ചയായും അനശ്വരനായ പരമദൈവമാണ്. (ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17) സച്ചിദാനന്ദ ഘൻ ബ്രഹ്മ് (യഥാർത്ഥ-സന്തോഷം നൽകുന്ന ദൈവം) സർവ്വഗതം ബ്രഹ്മ് ആയ സർവ്വവ്യാപിയായ പരമാത്മാവിനെ വാസുദേവ് എന്നും

വിളിക്കുന്നു എന്ന് ഗീത അദ്ധ്യായം 3 ശ്ലോകം 14-15 ൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഗീത അദ്ധ്യായം 7-ാം ശ്ലോകം 19-ൽ, യാഗങ്ങളിൽ, അതായത് ധർമ്മപരമായ ആചാരങ്ങളിൽ, അദ്ദേഹം മാത്രമാണ് എപ്പോഴും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്, അതായത്, അദ്ദേഹത്തെ മാത്രമേ ദൈവമായി ആരാധിക്ക്യാവൂ. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുക, നിയമങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് ഭക്തി ചെയ്യുക. ഈ വിധത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെ പാതയിൽ ചവിട്ടി, ഈ ലോകത്ത് സന്തോഷകരമായ ജീവിതം നയിക്കുകയും മോക്ഷത്തിന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം നേടുകയും ചെയ്യുക.

സൃഷ്ടി രചന

(സൂക്ഷ്മം വേദിൽ നിന്നുള്ള സൃഷ്ടി രചനയെക്കുറിച്ചുള്ള അന്തിമ വിവരണം) ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ ഇനിപ്പറയുന്ന സൃഷ്ടി രചന ആദ്യമായി വായിക്കുമ്പോൾ, ഇത് അടിസ്ഥാനരഹിതമായ കഥയാണെന്ന് അവർക്ക് തോന്നും. എന്നാൽ എല്ലാ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള തെളിവുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ, ഈ ആധികാരിക അമൃത് പോലുള്ള അറിവ് ഇത് വരെ എവിടെയാണ് മറഞ്ഞിരുതെന്ന് അവർ ആശ്ചര്യത്തോടെ ചൂണ്ടു വിരലുകൾ കടിക്കും? ദയവായി ക്ഷമയോടെ വായിക്കുകയും ഈ പവിത്ര അറിവ് സുരക്ഷിതമായി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ അടുത്ത നൂറ്റിഒന്ന് തലമുറകൾക്ക് ഇത് ഉപയോഗപ്രദമാകും. പരിശുദ്ധാത്മാക്കളെ സത്യനാരായണൻ (അനശ്വരനായ ദൈവം, അതായത് സത്പുരുഷ്) സൃഷ്ടിച്ച , സൃഷ്ടി രചനയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ അറിവ് ദയവായി വായിക്കുക.

1. പൂർണ ബ്രഹ്മ: - പ്രകൃതിയുടെ ഈ സൃഷ്ടിയിൽ, സത്പുരുഷ് - സത്ലോകിന്റെ യജമാനൻ (കർത്താവ്), അലഖ് പുരുഷൻ - അലഖ് ലോകത്തിന്റെ യജമാനൻ (കർത്താവ്), ആഗം പുരുഷ് - ആഗം ലോകത്തിന്റെ യജമാനൻ (കർത്താവ്), അനാമി പുരുഷൻ - യജമാനൻ (കർത്താവ്)) അനാമി/അകഹ് ലോക് എന്നതിൽ ഒരു പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ് മാത്രമാണ്, അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ നിത്യ (അനശ്വര) ദൈവം; അദ്ദേഹം വിവിധ രൂപങ്ങൾ നേടിയുകൊണ്ട് തന്റെ നാല് ലോകങ്ങളിലും വസിക്കുന്നു, അനന്തമായ ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ.

2. പരബ്രഹ്മ: - അദ്ദേഹം ഏഴ് സംഖ് (700 കാഡ്രില്യൺ) ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളുടെ മാത്രം യജമാനനാണ് അക്ഷര പുരുഷൻ എന്നും അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളും ശാശ്വതമല്ല.

3. ബ്രഹ്മ: - ഇദ്ദേഹം നമ്മുടെ ഈ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളുടെ മാത്രം യജമാനനാണ് ക്ഷര പുരുഷ്, ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ, കാലൻ തുടങ്ങിയ പേരുകളിൽ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നു. അവനും അവന്റെ എല്ലാ ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളും നശിക്കുന്നവയാണ്.

(മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്ന് പുരുഷൻമാരുടെ (ദൈവങ്ങൾ) തെളിവുകൾ ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16-17 ലും ഉണ്ട്.)

4. ബ്രഹ്മാവ്: - ബ്രഹ്മാവ് ഈ ബ്രഹ്മിന്റെ മൂത്ത പുത്രനാണ്. വിഷ്ണു മധ്യമ പുത്രനും ശിവൻ അവസാനത്തെ മൂന്നാമത്തെ മകനുമാണ്. ബ്രഹ്മിന്റെ ഈ മൂന്ന് പുത്രന്മാരും ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ ഓരോന്നിനും ഒരു വകുപ്പിന്റെ (ഗുണ) യജമാനന്മാരാണ്. വ്യക്തമായ വിവരണത്തിന്,

താഴെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന സൃഷ്ടി രചന ദയവായി വായിക്കുക.

കവീർദേവ് (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) താൻ സൃഷ്ടിച്ച പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് സൂക്ഷ്മ വേദത്തിൽ, അതായത് കബീർ വാണിയിൽ (കബീർ പ്രഭാഷണം) തന്നിട്ടുണ്ട്, അത് ഇനിപ്പറയുന്നതാണ് തുടക്കത്തിൽ, അനാമി (അനാമയ്) ലോക് എന്ന ഒരേയൊരു സ്ഥലമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ , അത് ആകഹ ലോക് എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. സുപ്രീം ദൈവം അനാമി ലോകത്തിൽ മാത്രം ജീവിക്കുന്നു. ആ ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ നാമം കവിർദേവ്, അതായത് പരമാത്മാവ് കബീർ എന്നാണ്. എല്ലാ ആത്മാക്കളും ആ സമ്പൂർണനായ ദൈവത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ ഉള്ളിൽ ആയിരുന്നു. ഈ കവിർ ദേവന്റെ (സ്ഥാനത്തിന്റെ) തലക്കെട്ട് അനാമി പുരുഷ് എന്നാണ് (പ

പരമേശ്വർ കബീർ സാഹിബിന്റെ അസംഖ്യ ബ്രഹ്മണ്ഡങ്ങളുടെ ലഘു ചിത്രം

അനാമി ലോകം: ഈ ലോകത്ത് കബീർ സാഹിബ് അനാമി പുരുഷ രൂപത്തിൽ ഏകനായി വസിക്കുന്നു.

അഗം ലോകം : ഈ ലോകത്ത് കബീർ സാഹിബ് അഗം പുരുഷ രൂപത്തിൽ വസിക്കുന്നു.

അലഖ് ലോകം: ലോകത്ത് കബീർ സാഹേബ് അലഖ് പുരുഷ രൂപത്തിൽ വസിക്കുന്നു.

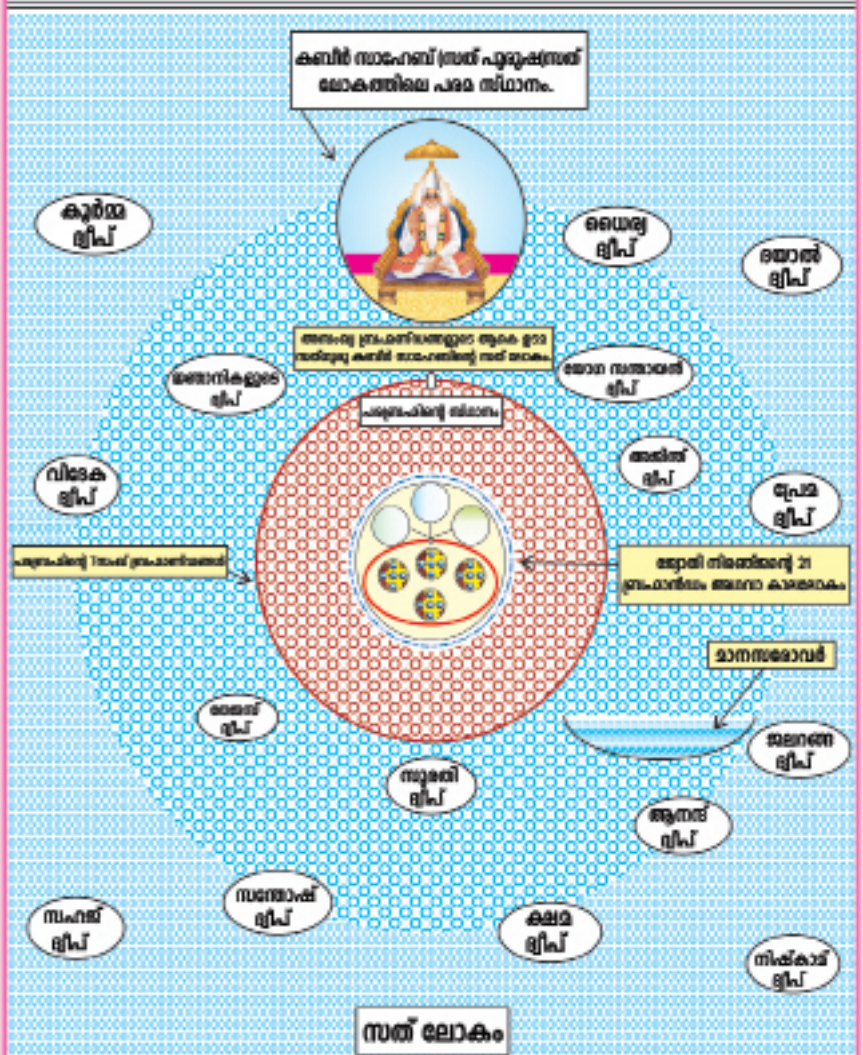

ുരുഷ് എന്നാൽ ദൈവം. ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് അവന്റെ സ്വന്തം രൂപത്തിൽ / രൂപത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു മനുഷ്യനെ പുരുഷ് എന്നും വിളിക്കുന്നത്.) ഒരാളുടെ പ്രകാശം . അനാമി പുരുഷന്റെ രോമകൂപം സംഘ് സൂര്യന്റെ സംയോജിത പ്രകാശത്തേക്കാൾ കൂടുതലാണ് .

പ്രധാനപ്പെട്ടത്: - ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ പേര് വ്യത്യസ്തമാണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തിന്റെ പേര് പ്രധാനമന്ത്രി എന്നാണ്. പലതവണ പ്രധാനമന്ത്രിയും പല വകുപ്പുകളും തന്റെ പക്കലുണ്ട്. പിന്നെ

ഏത് വകുപ്പിന്റെ രേഖകളിൽ ഒപ്പിടുന്നുവോ, ആ സമയത്തും അതേ തലക്കെട്ട് എഴുതുന്നു. അതുപോലെ, ആഭ്യന്തര മന്ത്രാലയത്തിന്റെ രേഖകളിൽ അദ്ദേഹം ഒപ്പിട്ടാൽ, അദ്ദേഹം സ്വയം ആഭ്യന്തര മന്ത്രിയാണെന്ന് എഴുതുന്നു. അവിടെ ഒരേ വ്യക്തിയുടെ ഒപ്പിന്റെ ശക്തി കുറവാണ്. അതുപോലെ, ദൈവത്തിന്റെ കബീറിന്റെ (കവിർദേവ്) പ്ര കാശത്തിന് വ്യത്യസ്ത ലോകങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്.

അതുപോലെ, സർവ്വശക്തനായ കവിർദേവ് (പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ) മറ്റ് മൂന്ന് താഴ്ന്ന ലോകങ്ങൾ (സ്ഥലങ്ങൾ) സൃഷ്ടിച്ചു

ആഗം ലോക്, അലഖ് ലോക്, സത്‌ലോക് ശബ്ദം (പദം) ഉപയോഗിച്ച്.

ഈ സർവശക്തനായ കവിർദേവ് (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) പിന്നീട് ആഗം ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, കൂടാതെ അഗം ലോകത്തിന്റെ ഗുരുവും കൂടിയാണ്, അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദവി (സ്ഥാനം) അഗം പുരുഷൻ, അതായത് അഗം ദൈവം. ഈ അഗം ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യ സമാനമായ ദൃശ്യശരീരം വളരെ ശോഭയുള്ളതാണ്. ആളുടെ ഒരു രോമകൂപത്തിന്റെ പ്രകാശം ഖർബ് 2 സൂര്യന്റെ സംയോജിത പ്ര കാശത്തേക്കാൾ കൂടുതലാണ് .

ഈ സമ്പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് കവിർദേവ് (കബീർ ദേവ് = പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) അലഖ് ലോകിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, അദ്ദേഹം തന്നെ അലഖ് ലോകിന്റെ അധിപൻ കൂടിയാണ്, അലഖ് പുരുഷ് എന്ന പദവിയും ഈ പരമോന്നത ദൈവത്തിന് മാത്രമുള്ളതാണ്. ഈ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യ സമാനമായ ദൃശ്യശരീരം അത്യധികം പ്ര കാശമാനമാണ്, (സ്വർജ്യോതി) സ്വയം പ്രകാശിതമാണ്. അവന്റെ ഒരു രോമകൂപത്തിന്റെ തെളിച്ചം അറബ് സൂര്യന്റെ പ്രകാശത്തേക്കാൾ കൂടുതലാണ് .

ഈ പരമോന്നത പരമാത്മാവ് സത്‌ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, അവൻ മാത്രമാണ് സത്‌ലോകിന്റെ ഗുരുവും. അതിനാൽ, അവന്റെ പദവി (സ്ഥാനത്തിന്റെ) സത്പുരുഷ് (അനശ്വരൻ/ശാശ്വത ദൈവം) എന്നാണ്. അകാൽമൂർത്തി - ശബ്ദ സ്വരൂപി റാം - പ ൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ - പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മ് തുടങ്ങിയ പേരുകളിലും അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നു.

ഈ സത്പുരുഷ് കവിർദേവിന്റെ (കബീർ ദേവന്റെ) മനുഷ്യസമാനമായ ദൃശ്യ ശരീരം വളരെ തിളക്കമുള്ളതാണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു രോമകൂപത്തിന്റെ പ്രകാശം കോടി സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ പ്രകാശത്തെക്കാൾ കൂടുതലാണ്. . ഈ കവിർദേവ് (ദൈവം കബീർ), സത്‌ലോകിൽ സത്പുരുഷ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും അവിടെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു, ആദ്യം സത്‌ലോകിൽ മറ്റൊരു സൃഷ്ടി നടത്തി. ഒരു ശബ്ദം കൊണ്ട്, അദ്ദേഹം പതിനാറ് ദ്വീപുകൾ (ദ്വീപുകൾ) സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നീട് പതിന ാറ് ശബ്ദങ്ങളാൽ (പദങ്ങൾ) അവൻ പതിനാറ് പുത്രന്മാരെ ജനിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു മാനസരോവർ (സത്‌ലോകിലെ വളരെ വലിയ തടാകം) സൃഷ്ടിച്ച് അതിൽ അമൃത് ന ിറച്ചു. പതിനാറ് ആൺ മക്കളുടെ പേരുകൾ: - (1) കൂർമ, (2) ഗ്യാനി, (3) വിവേക്, (4) തേജ്, (5) സഹജ്, (6) സന്തോഷ് , (7) സുരതി, (8) ആനന്ദ്, (9) ക്ഷമ, (10) നിഷ്കാം, (11) ജൽരംഗി, (12) അചിന്ത്, (13) പ്രേം, (14) ദയാൽ, (15) ധൈര്യ, (16) യോഗ്ജിത് എന്ന യോഗ് സന്തായൻ.

സത്പുരുഷ് കവിർദേവ് സത്‌ലോകിന്റെ ബാക്കി സൃഷ്ടിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തം തന്റെ മകൻ അചിന്തിനെ ഏൽപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരം നൽകുകയും ചെയ്തു. അചിന്ത് അക്ഷരപുരുഷനെ (പരബ്രഹ്മ്) ശബ്ദ-ശക്തി ഉപയോഗിച്ച് സൃഷ്ടിച്ചു, അവനോട് സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അക്ഷര പുരുഷൻ കുളിക്കാനായി മാന സരോവർലേക്ക് പോയി . അവൻ അവിടെ ആനന്തത്താൽ ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. ഏറെ

നേരം കഴിഞ്ഞിട്ടും അയാൾ പുറത്തേക്ക് വന്നില്ല. തുടർന്ന്, അചിന്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥനപ്രകാരം, അക്ഷര പുരുഷനെ ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് ഉണർത്താൻ, കവിർദേവ് (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) ആ മാനസരോവറിൽ നിന്ന് കുറച്ച് അമൃത് എടുത്ത് അതിൽ നിന്ന് ഒരു സ്വർണ്ണമുട്ട ഉണ്ടാക്കി അതിലേക്ക് ഒരു ആത്മാവിനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ആ മുട്ടയെ മാനസരോവറിലെ അമൃത് ജലത്തിൽ വിടുകയും ചെയ്തു. മുട്ടയുടെ മുഴക്കം അക്ഷര പുരുഷന്റെ ഉറക്കം കെടുത്തി. അവൻ ദേഷ്യത്തോടെ മുട്ടയിലേക്ക് നോക്കി, അത് കാരണം മുട്ട രണ്ട് ഭാഗമായി പൊട്ടി. അതിൽ നിന്ന്, ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ (ക്ഷരപുരുഷൻ) പുറത്തുവന്നു, പിന്നീട് കാൽ എന്നറിയപ്പെട്ടു. അവന്റെ യഥാർത്ഥ പേര് കേൽ എന്നാണ്. തുടർന്ന്, സത്പുരുഷ് (കവിർദേവ്) ഒരു ആകാശ് വാണിയിലൂടെ പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അചിന്ത് ദ്വീപിൽ വന്ന് താമസിക്കണം. അനുമതി ലഭിച്ചതിന് ശേഷം അക്ഷര പുരുഷനും, ക്ഷര പുരുഷനും (കെയ്ൽ) അചിന്ത് ദ്വീപിൽ താമസിക്കാൻ തുടങ്ങി (കുട്ടികൾ വിഡ്ഢിത്തം മാത്രമാണ് കാണിച്ചത്. സർവ്വശക്തനില്ലാതെ ഒന്നും വിജയിക്കില്ല എന്നതിനാൽ അവർ മേൽക്കോയ്മയ്ക്കായി കൊതിക്കരുത്)അപ്പോൾ പരമാത്മാവായ കവിർദേവൻ തന്നെയാണ് എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ചെയ്തത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചന-ശക്തി ഉപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു രാജരാജേശ്വരി (രശ്ത്രി) ശക്തി സൃഷ്ടിച്ചു അദ്ദേഹം എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും സ്ഥാപിക്കാൻ കൂടെയുായിരുന്നു, ഈ പരാശക്തി / പരനന്ദിനി എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. പരമോന്നതനായ ദൈവം തന്റെ വചനത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ തന്നെപ്പോലെ എല്ലാ ആത്മാക്കളെയും തന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു . അവൻ (ദൈവം) തന്നെപ്പോലെയുള്ള എല്ലാ ആത്മാവിന്റെയും ശരീരത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു , അതിന്റെ പ്രകാശം പതിനാറ് സൂര്യന്മാരുടേതിന് തുല്യമാണ്, അത് മനുഷ്യരൂപത്തിൽ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ശരീരത്തിലെ ഒരു രോമകൂപത്തിന്റെ പ്രകാശം കോടി സൂര്യന്മാരേക്കാൾ കൂടുതലാണ്. വളരെക്കാലത്തിനു ശേഷം, ക്ഷരപുരുഷൻ (ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ) വിചാരിച്ചു, ഞങ്ങൾ മൂവരും (അചിന്ത്, അക്ഷര പുരുഷൻ, ക്ഷരപുരുഷൻ) ഒരു ദ്വീപിലും മറ്റുള്ളവർ അവരുടേതായ പ്രത്യേക ദ്വീപുകളിലും താമസിക്കുന്നു എന്നാണ്. ധ്യാനത്തിലൂടെ ഞാൻ ഒരു പ്രത്യേക ദ്വീപും സ്വന്തമാക്കും. ഇത് ആസൂത്രണം ചെയ്ത അദ്ദേഹം 70 യുഗങ്ങൾ ഒറ്റക്കാലിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ധ്യാനിച്ചു .

എങ്ങനെയാണ് കാലന്റെ കെണിയിൽ ആത്മാക്കൾ കുടുങ്ങിയത്?

പ്രധാനം: - ബ്രഹ്മ് (ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ) ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ, ജ്യോതി നിരഞ്ജന്റെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന നാമെല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധ്യാനത്തിൽ ആകൃഷ്ടരാവുകയും ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് അവനെ സ്നേഹിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. നമ്മുക്ക് സന്തോഷം നൽകുന്ന ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നമ്മൾ അകന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി, നമ്മുടെ യജമാനനോടുള്ള വിശ്വസ്തതയിൽ നമ്മൾ പരാജയപ്പെട്ടു. പരമാത്മാവ് ആവർത്തിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടും നമ്മൾ ക്ഷരപുരുഷനിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചില്ല. കാലന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ ഇന്നും ഈ പ്രഭാവം നിലനിൽക്കുന്നു. കൊച്ചുകുട്ടികൾ സിനിമാതാരങ്ങളുടെ (നടന്മാരും നടിമാരും) വ്യാജ പ്രവൃത്തികളിലേക്കും അവരുടെ ജീവിതത്തിനായി അവർ വഹിക്കുന്ന റോളിലേക്കും ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ. അവർ സംയമനം പാലിക്കുന്നത് പോലും നിർത്തുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും നടനോ നടിയോ അടുത്തുള്ള നഗരത്തിൽ വന്നാൽ, ആ വിഡ്ഢികളായ യുവാക്കളുടെ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം അവരെ ഒരു നോക്ക് കാണാൻ എങ്ങനെ അവിടെ ഒത്തുകൂടുന്നുവെന്ന് നോക്കൂ; അവരുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്തപ്പോൾ. അഭിനേതാക്കൾ അവരുടെ ഉപജീവനമാർഗം സമ്പാദിക്കുന്നു, യുവാക്കൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ എത്രമാത്രം അവരെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചാലും, കുട്ടികൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല, എപ്പോഴെങ്കിലും രഹസ്യമായി എവിടെയെങ്കിലും പോകുന്നു.

പൂർണബ്രഹ്മ് കവിർദേവ് (ദൈവം കബീർ) ക്ഷര പുരുഷനോട് ചോദിച്ചു, നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് വേണ്ടെതന്ന് എന്നോട് പറയൂ. പിതാവേ, ഈ സ്ഥലം എനിക്ക് പോര. ദയവായി എനിക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ബ്രഹ്മാണ്ഡം നൽകണം എന്ന് ക്ഷരപുരുഷൻ പറഞ്ഞു (ദ്വീപ്). ഹക്ക കബീർ (സത് കബീർ) അദ്ദേഹത്തിന് 21 (ഇരുപത്തിയൊന്ന്) ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങൾ നൽകി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ വിചാരിച്ചു

അതിൽ എന്തെങ്കിലും സൃഷ്ടി നടത്തണം എന്ന്. ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ കൊണ്ട് (പ്ലോട്ടുകൾ) എന്താണ് പ്രയോജനം? അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹം 70 യുഗങ്ങൾ വീണ്ടും ധ്യാനിക്കുകയും, പരമോന്നത ദൈവമായ കവിർദേവിനോട് (കബീർ ദൈവം) എന്തെങ്കിലും നിർമ്മാണ സാമഗ്രികൾ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സത്പുരുഷ് അദ്ദേഹത്തിന് മൂന്ന് ഗുണങ്ങളും അഞ്ച് തത്വങ്ങളും നൽകി, ബ്രഹ്മ് (ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ) തന്റെ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ ചില നിർമ്മാണങ്ങൾ നടത്തി. അപ്പോൾ അവൻ അവിടെ ഇരുന്ന് ചിന്തിച്ചു. എനിക്ക് ഏകാന്തത അനുഭവപ്പെടുന്നതുപോലെ ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ ചില ആത്മാക്കളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അദ്ദേഹം വീണ്ടും 64 (അറുപത്തിനാല്) യുഗങ്ങൾ ധ്യാനിച്ചു. പരമോന്നത ദൈവമായ കവിർദേവ് ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു - എനിക്ക് കുറച്ച് ആത്മാക്കളെ തരൂ, എനിക്ക് ഇവിടെ ഏകാന്തത തോന്നുന്നു. അപ്പോൾ സത്പുരുഷ് കവിരാഗ്നി (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) പറഞ്ഞു, ബ്രഹ്മ്, നിങ്ങളുടെ തപസ്സിന് (ധ്യാനത്തിന്) പകരമായി എനിക്ക് കൂടുതൽ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ നൽകാൻ കഴിയും, എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ജപ്പാ - തപ്പതിന് പകരമായി നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ ആത്മാവിനെ നൽകാൻ കഴിയില്ല . അതെ, ഏതെങ്കിലും ആത്മാക്കൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മനസ്സോടെ നിങ്ങളോടൊപ്പം പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഒരാൾക്ക് പോകാം.യുവ കവിയുടെ (സർവ്വ പ്രാപ്തിയുള്ള കബീർ) വാക്കുകൾ കേട്ട് ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ നമ്മുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു. നമ്മൾ എല്ലാ ആത്മാക്കളും അവനിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു.നമ്മൾ അവനെ വളഞ്ഞു. ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ പിതാവിൽ നിന്ന് 21 വ്യത്യസ്ത ബ്രഹ്മണ്ഡങ്ങൾ നേടിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ, ഞാൻ നിരവധി ആകർഷക സ്ഥലങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു. നിങ്ങൾ എന്റെ കൂടെ വരുമോ? ഈ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ ഇന്ന് കഷ്ടപ്പെടുന്ന എല്ലാ ആത്മാക്കളും പറഞ്ഞു, പിതാവ് അനുവദിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ്. അപ്പോൾ ക്ഷരപുരുഷൻ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവമായ മഹാ കവിയുടെ (എല്ലാം കഴിവുള്ള കബീർ ദൈവം) അടുക്കൽ പോയി എല്ലാം പറഞ്ഞു. എന്റെ മുന്നിൽ സമ്മതം നൽകുന്നവരെ ഞാൻ അനുവദിക്കുമെന്ന് കവിരാഗ്നി (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) പറഞ്ഞു.ക്ഷരപുരുഷനും, പരം അക്ഷര പുരുഷനും (കവിര മിതൗജ - കവിർ അമിത് ഔജ)....., അതായത്, അതിരുകളില്ലാത്ത ശക്തി, സത് കവിർദേവ് ബ്രഹ്മിനൊപ്പം പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ കൈ ഉയർത്തി സമ്മതം നൽകണമെന്ന് പറഞ്ഞു. അച്ഛന്റെ മുന്നിൽ ആരും ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. ആരും സമ്മതം നൽകിയില്ല. ഒരുപാട് നേരം നിശബ്ദത ഉണ്ടായി അതിനുശേഷം, ഒരു ആത്മാവ് ധൈര്യപ്പെട്ടു, അച്ഛാ, എനിക്ക് പോകണം എന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് അവനെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട്, നമ്മളെല്ലാവരും ഇപ്പോൾ കാലന്റെ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിയവർ സമ്മതവും നൽകി. പരമോന്നത ദൈവം കബീർ ജ്യോതി നിരഞ്ജനോട് പറഞ്ഞു - നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തേക്ക് പോകുക. നിങ്ങളോടൊപ്പം പോകാൻ സമ്മതം നൽകിയ എല്ലാ ആത്മാക്കളെയും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് അയയ്ക്കും. ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ തന്റെ 21 ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളിലേക്ക് പോയി. അതുവരെ ഈ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ സത്ലോകിൽ തന്നെയായിരുന്നു.

പിന്നീട്, പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ് (സമ്പൂർണ ദൈവം) ആദ്യം സമ്മതം നൽകിയ ആത്മാവിന് ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ രൂപം നൽകി, പക്ഷേ സ്ത്രീ ജനനേന്ദ്രിയങ്ങളൊന്നും സൃഷ്ടിച്ചില്ല. അവൻ എല്ലാ ആത്മാക്കളെയും (ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ/ബ്രഹ്മിനൊപ്പം പോകാൻ സമ്മതിച്ച) ആ പെൺകുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിൽ എല്ലാവരേയും പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അവൾക്ക് ആഷ്ട്ര (ആദി മായ / പ്രകൃതി ദേവി / ദുർഗ്ഗ) എന്ന് പേരിടുകയും ചെയ്തു, മകളേ, ഞാൻ നിനക്ക് ശബ്ദ ശക്തി നൽകുന്നു(ശബ്ദ ശക്തി). ബ്രഹ്മ് പറയുന്ന അത്രയും ജീവജാലങ്ങളെ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്പാദിപ്പിക്കാം. പൂർണ ബ്രഹ്മ് കവിർദേവ് (ദൈവം കബീർ) തന്റെ മകൻ സഹജ് ദാസ് മുഖേന പ്രകൃതി ദേവിയെ ക്ഷരപുരുഷന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. സഹജ് ദാസ് ജ്യോതി നിരഞ്ജനോട് പറഞ്ഞു - നിന്റെ കൂടെ പോകാൻ സമ്മതിച്ച എല്ലാ ആത്മാക്കളെയും പിതാവ ഈ സഹോദരിയുടെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ച് അവൾക്ക് ശബ്ദ ശക്തി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പ്രകൃതി അവളുടെ വാക്ക് (ശബ്ദം) കൊണ്ട് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്ര ജീവജാലങ്ങളെ ഉത്പാദിപ്പിക്കും. ഇത്രയും പറഞ്ഞ് സഹജ് ദാസ് തന്റെ ദ്വീപിലേക്ക് മടങ്ങി.

പെൺകുട്ടി ചെറുപ്പമായിരുന്നതിനാൽ സുന്ദരിയായി കാണപ്പെട്ടു. ബ്രഹ്മിന് അവിടെ വച്ച് ലൈംഗികാഭിലാഷങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു, അവൻ പ്രകൃതി ദേവിയോട് മോശമായിപെരുമാറാൻ തുടങ്ങി ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു -ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ, എനിക്ക് ശബ്ദ ശക്തിയുണ്ട്, അച്ഛൻ അനുവദിച്ചു. നീ പറയുന്നത്ര ജീവജാലങ്ങളെ ഞാൻ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കും. ദയവായി മൈഥുന പ്രക്രിയ എന്ന ആചാരം ആരംഭിക്കരുത്.

നിങ്ങളും അതേ പിതാവിന്റെ വചനത്തിൽ നിന്നാണ്, ഒരു മുട്ടയിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചത്, അതിനുശേഷം അതേ പരമപിതാവിന്റെ വചനത്തിൽ നിന്നാണ് ഞാനും ഉണ്ടായത്. നീ എന്റെ ജ്യേഷ്ഠനാണ്. ഒരു സഹോദരനും സഹോദരിയും തമ്മിലുള്ള ഈ പ്രവൃത്തി ക്രൂരമായ പാപത്തിലേക്ക് നയിക്കും. എന്നാൽ ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ

പ്രകൃതി ദേവിയുടെ എല്ലാ അഭ്യർത്ഥനകളും അവഗണിച്ച് തന്റെ ശബ്ദ.... ശക്തിയാൽ നഖം കൊണ്ട് അവളുടെ ശരീരത്തിൽ സ്ത്രീ ജനനേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ബലാത്സംഗം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു. ഉടൻ തന്നെ, ദുർഗ്ഗ, തന്റെ മാനം രക്ഷിക്കാൻ, മറ്റ് വഴികൾ കാണാതെ, അവളുടെ ഒരു ചെറിയ രൂപം ഉണ്ടാക്കി, ജ്യോതി നിരഞ്ജന്റെ തുറന്ന വായിലൂടെ അവന്റെ വയറ്റിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ നിന്ന് തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ അവൾ പൂർണ ബ്രഹ്മ് കവിർ ദേവിനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

തൽക്ഷണം, കവിർദേവ് (കവീർ ദേവ് / ദൈവം കബീർ), സ്വന്തം മകൻ യോഗ് സന്തായൻ എന്ന ജോഗ്ജിത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ, അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, പെൺകുട്ടിയെ ബ്രഹ്മിന്റെ വയറ്റിൽ നിന്ന് പുറത്തെടുത്ത് പറഞ്ഞു - ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ,ഇനി മുതൽ നിന്നെ കാൽ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും. നിങ്ങൾക്ക് ജനനമരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകും, അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ പേര് ക്ഷരപുരുഷൻ എന്നായിരിക്കും നിങ്ങൾ ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരെ ഭക്ഷിക്കുകയും പ്രതിദിനം ഒന്നേകാല് ലക്ഷം മനുഷ്യരെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും ഇവിടെ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെടുന്നു. ഉടനെ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ അവിടെ നിന്ന് ഒരു വിമാനം പോലെ നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. അവർ സഹജ് ദാസിന്റെ ദ്വീപ് കടന്ന് 16 സംഖ് കോശ് അകലെ വന്ന് നിന്നു ഒരു കോശ് ഏകദേശം 3 കിലോമീറ്റർ ആണ്; 1 സംഖ് = നൂറ് ക്വാഡ്രില്യൺ; അങ്ങനെ, സത്‌ലോകിൽ നിന്ന് 16 സംഖ് കോസ് = 4800 ക്വാഡ്രില്യൺ കിലോമീറ്റർ.പ്രത്യേക വിവരണം: - ഇതുവരെ മൂന്ന് ശക്തികളുടെ വിവരണം ഉണ്ടായി.

1. സത്പുരുഷ്, അകാൽ പുരുഷ്, ശബ്ദ സ്വരൂപി ൧ാം, പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ്/പുരുഷ് തുടങ്ങിയ സമാന പേരുകളിലും അറിയപ്പെടുന്ന പൂർണ ബ്രഹ്മ് (സമ്പൂർണ ദൈവം) അനന്തമായ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ (പ്രപഞ്ചങ്ങളുടെ) യജമാനനാണ് ഈ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ്.

. 2.പരബ്രഹ്മ്, അക്ഷര പുരുഷൻ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ അനശ്വരനല്ല. ഏഴ് സംഖ് (700 ക്വാഡ്രില്യൺ) ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ അധിപനാണ് അദ്ദേഹം.

3. ബ്രഹ്മ് ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ, കാലൻ, കേൽ, ക്ഷർ പുരുഷ്, ധർമ്മ്റായി തുടങ്ങിയ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ബ്രഹ്മ്. ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ മാത്രം അധിപനാണ് അദ്ദേഹം. കൂടാതെ, ഈ ബ്രഹ്മിന്റെ (കാലന്റെ) ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ ഒരു വിവരണം നൽകുന്നു അതിൽ നിങ്ങൾ മൂന്ന് പേരുകൾ കൂടി വായിക്കും - ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ.

ബ്രഹ്മ്/(കാലൻ), ബ്രഹ്മാവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം -

ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന സ്ഥലത്ത് മൂന്ന് രഹസ്യ സ്ഥലങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച ശേഷം, ബ്രഹ്മ് (ക്ഷര പുരുഷൻ) അവിടെ മഹാ ബ്രഹ്മാവ്, മഹാവിഷ്ണു, മഹാശിവൻ എന്ന രൂപത്തിൽ വസിക്കുന്നു, കൂടാതെ ഭാര്യ പ്രകൃതിയുടെ (ദുർഗ്ഗ) സഹകരണത്തോടെ മൂന്ന്. പുത്രന്മാർ ജനിക്കുന്നു.

അവരുടെ പേരുകളും അദ്ദേഹം ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നിങ്ങനെ മാത്രം നൽകുന്നു. മഹാബ്രഹ്മാവിന്റെ പുത്രനായ ബ്രഹ്മാവ്, ഒരു ബ്രാഹ്മണ്ഡത്തിൽ മൂന്ന് ലോകങ്ങളിൽ (ഭൂമി, സ്വർഗ്ഗം, പാതാളലോകം) രജ്ഗുണ വകുപ്പിന്റെ മന്ത്രി (യജമാനൻ) ആണ്. ത്രിലോകങ്ങളിൽ (മൂന്നു ലോകങ്ങളിൽ) ബ്രഹ്മാവ് എന്നു വിളിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാ

ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ ലഘു ചിത്രം

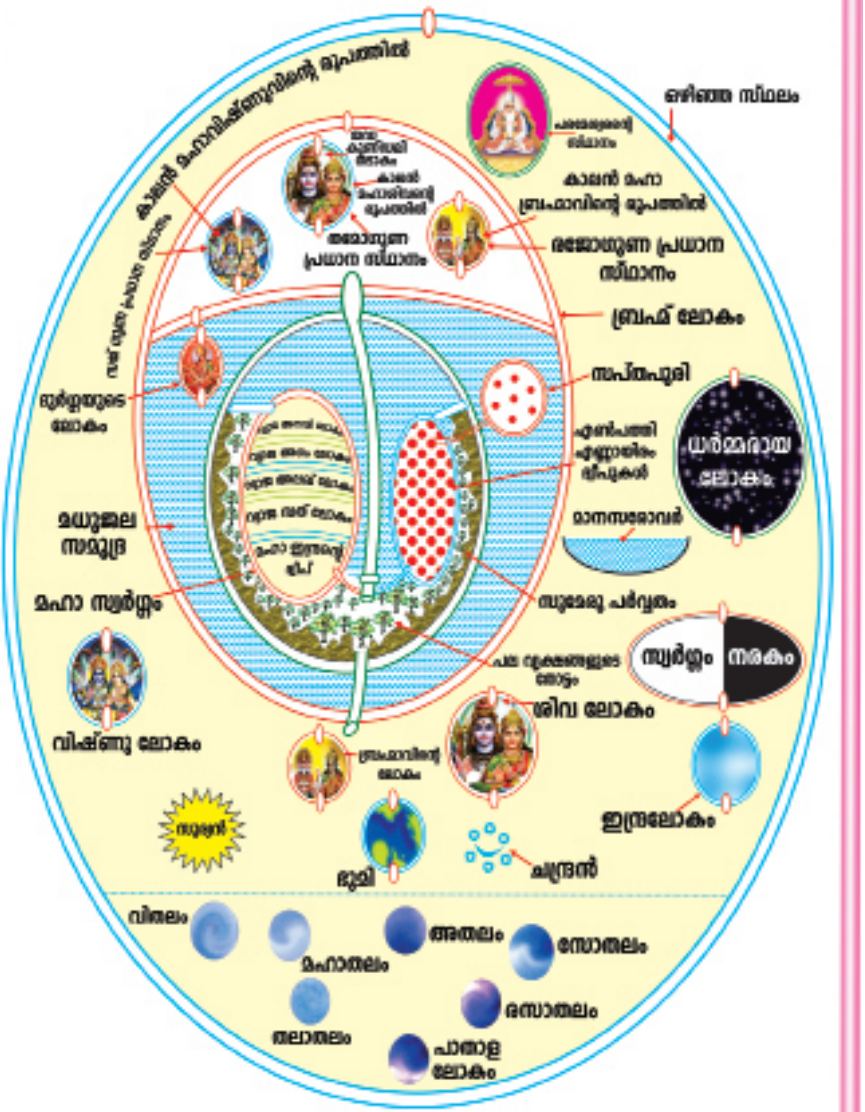

വിന്റെ രൂപത്തിൽ ബ്രഹ്മലോകത്ത് വസിക്കുന്ന ബ്രഹ്മാവിനെ മഹാബ്രഹ്മാവെന്നും, അധവ ബ്രഹ്മലോകിയ ബ്രഹ്മാവ് എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

ഈ ബ്രഹ്മിനെ (കാലനെ) സദാശിവൻ, മഹാശിവൻ, മഹാവിഷ്ണു എന്നും വിളിക്കുന്നു.

ശ്രീ വിഷ്ണു പുരാണത്തിലെ തെളിവുകൾ: - ഭാഗം-4, പേജ് 230- 231-ലെ

അദ്ധ്യായം 1 ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ് പറയുന്നു- നമുക്ക് അറിയാൻ കഴിയാത്ത ആദിയും മധ്യവും അവസാനവും രൂപവും സ്വഭാവവും സത്തയും അറിയുവാൻ കഴിയാത്ത, ജനിക്കാത്ത, എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന, നിയോഗിതനായ പരമാത്മാവ്. (ശ്ലോകം 83).

ആരാണോ എന്റെ രൂപം പ്രാപിച്ച് ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നവൻ; സംരക്ഷിക്കുന്ന

സമയത്ത് ഏത് പുരുഷന്റെ രൂപത്തിൽ ആണോ, അതായത് രുദ്ര രൂപത്തിൽ വിശ്വത്തെ ഗ്രസിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നു, അന്ത രൂപത്തിൽ സമ്പൂർണ്ണ ജഗത്തിനെ ധാരണം ചെയ്യുന്നു. (ശ്ലോകം 86).

ബ്രഹ്മാവിന്റേയും വിഷ്ണുവിന്റെയും ശിവന്റെയും ഉൽപ്പത്തി

കാൽ (ബ്രഹ്മ്) പ്രകൃതിയോട് (ദുർഗ്ഗ) പറഞ്ഞു - ഇനി ആർക്കാണ് എന്നെ ഉപ ദ്രവിക്കാൻ കഴിയുക? ഞാൻ എന്ത് വേണമെങ്കിലും ചെയ്യും. പ്രകൃതി വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു - കുറച്ച് ലജ്ജ വേണം ഒന്നാമതായി, നിങ്ങൾ എന്റെ ജ്യേഷ്ഠനാണ്, കാരണം നിങ്ങൾ (ബ്രഹ്മ്) ഒരു മുട്ടയിൽ നിന്ന് ജനിച്ചത് അതേ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തിന്റെ (കവിർദേവ്) ശബ്ദ ശക്തിയാൽ, പിന്നീട് ഞാനും അതേ പരമമായ ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചത്. രണ്ടാമതായി, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വയറ്റിൽ നിന്ന് പ റത്തുവന്നു, അതിനാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മകളാണ്, നിങ്ങൾ എന്റെ പ തിവാണ്. ഈ ശുദ്ധമായ ബന്ധങ്ങളെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നത് അത്യന്തം പ പമാണ്. അച്ഛൻ അനുവദിച്ച ശബ്ദ ശക്തി എനിക്കുണ്ട്. എന്റെ ശബ്ദം കൊണ്ട് നീ പറയുന്ന അത്രയും ജീവികളെ ഞാൻ ഉത്പാദിപ്പിക്കും. ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ ദുർഗ്ഗയുടെ എല്ലാ അഭ്യർത്ഥനയും അവഗണിച്ചു, എനിക്ക് അർഹമായ ശിക്ഷ ഇതിന കം ലഭിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞു; എന്നെ സത്‌ലോകിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, കാല പുരുഷൻ (ക്ഷരപ രുഷൻ) ദുർഗ്ഗയെ ബലമായി വിവാഹം കഴിച്ചു, അവൾ മൂന്ന് ആൺ മക്കൾക്ക് ജന്മം നൽകി (ബ്രഹ്മാജി - രജോഗുണമുള്ള, വിഷ്ണുജി - സതോഗുണും, ശിവ് ശങ്കർ ജി - തമോഗുണവും കൊണ്ട് സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നു). മൂന്ന് ആൺമക്കളെയും അവർ വലുതാകുന്നതുവരെ ബ്രഹ്മ് ദുർഗ്ഗയിലൂടെ അബോധാവസ്ഥയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു. അവർ വലുതാകുമ്പോൾ, ബ്രഹ്മാവ് താമരപ്പൂവിലും, ശ്രീ വിഷ്ണുജി പാമ്പിന്റെ കിടക്കയിലും (ശേഷ് ശയ്യ) ശ്രീ ശിവജിയെ കൈലാസ പർവതത്തിലുണ്ട് ബോധത്തിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നു , തുടർന്ന് അവരെ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. അതിനുശേഷം, പ കൃതി (ദുർഗ്ഗ) ഈ മൂന്നുപേരെയും വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. അവർ മൂന്നു ലൊകങ്ങളിലും ഒരു വകുപ്പ് മന്ത്രിമാരാണ് ഓരോ സ്വർഗ്ഗവും (നിയമിച്ചു ചെയ്യുന്നു സ്വർഗ്ഗലോക്), ഭൂമി (പ്രിഥ്വിലൊക്) ഉം പാതാള ലോകവും അതുപോലെ, രജോഗുൺ വകുപ്പിലെ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, സതോഗുൺ വകുപ്പിലെ ശ്രീ വിഷ്ണു ജി, തമോഗുണ വകുപ്പിലെ ശ്രീ ശിവ്/ശങ്കർ ജി; കൂടാതെ ബ്രഹ്മ് തന്നെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ മുഖ്യമന്ത്രി സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു (മഹാ ബ്രഹ്മാവ് - മഹാവിഷ്ണു - മഹാശിവൻ). ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ, ബ്രഹ്മ് ഒരു ബ്രഹ്മലോകം സൃഷ്ടിച്ചു. അതിൽ മൂന്ന് രഹസ്യ സ്ഥലങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന്, ഈ ബ്രഹ്മ് (കാലൻ) തന്നെ മഹാബ്രഹ്മാവ് (മുഖ്യമന്ത്രി) രൂപത്തിൽ വസിക്കുകയും ഭാര്യ ദുർഗയെ മഹാസാവിത്രി രൂപത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രജോഗുണ ആധിപത്യമുള്ള സ്ഥലമാണ്. ഈ സ്ഥലത്ത് അവരുടെ സംഗമത്തിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്ന മകൻ യാന്ത്രികമായി രജോഗുനിയായി മാറുന്നു. രണ്ടാം സ്ഥാനം സത്വഗുണ ആധിപത്യത്തോടെയാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവിടെ ഈ ക്ഷരപ രുഷൻ തന്നെ മഹാവിഷ്ണു രൂപത്തിൽ വസിക്കുകയും ഭാര്യ ദുർഗ്ഗയെ മഹാലക്ഷ്മി രൂപത്തിൽ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്ത് ഒരു പുത്രൻ അദ്ദേഹത്തിന് ജന്മം നൽകുന്നു,

അദ്ദേഹത്തിന് വിഷ്ണു എന്ന് പേരിട്ടു. ഈ കുട്ടിക്ക് സത്വഗുണമുണ്ട്.

തമോഗുണാധിപത്യമുള്ള മൂന്നാമത്തെ സ്ഥലവും ഈ കാലൻ അവിടെ പ ണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ അദ്ദേഹം തന്നെ സദാശിവരൂപത്തിൽ വസിക്കുകയും ഭാര്യ ദുർഗയെ മഹാപാർവ്വതി രൂപത്തിൽ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്ന് ജനിച്ച പുത്രനെ അവർ ശിവൻ എന്ന് വിളിക്കുകയും തമോഗുണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. (റഫറൻസിനായി, പ വിത്ര ശ്രീ ശിവ മഹാപുരാൻ, വിദവേശ്വര സംഹിത, പേജ് 24 - 26 കാണുക, അതിൽ ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, രുദ്ര, മഹേശ്വരർ എന്നിവരെക്കൂടാതെ സദാശിവൻ ഉണ്ട്; രുദ്ര സഹിത, അദ്ധ്യായം 6, 7, 9, പേജ് നമ്പർ. 100 മുതൽ 105 വരെ കൂടാതെ 110ലും, വിവർത്തകൻ ശ്രീ ഹനുമാൻ പ്രസാദ് പൊദ്ദാർ, ഗീതാ പ്രസ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു; കൂടാതെ ശ്രീമദ് ദേവി മഹാപുരണം, മൂന്നാം സ്കന്ദം, പേ ജ് നമ്പർ. 114 മുതൽ 123 വരെ, ഗീതാ പ്രസ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു, വിവർത്തകൻ - ശ്രീ ഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോദ്ദാർ, ചിമൻ ലാൽ ഗോസ്വാമി). ബ്രഹ്മ ഇവ മൂന്നും ഗുപത്തമായി സൃക്ഷിക്കുന്നു, തന്റെ ഭക്ഷണത്തിനായി, ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ് ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ച ജീവജാലങ്ങളെ, ശ്രീ വിഷ്ണു സംരക്ഷിച്ചു (കാലലോകത്തിൽ സൃക്ഷിക്കാൻ എല്ലാവരിലും സ്നേഹവും വാത്സല്യവും വളർത്തിയെടുത്ത്) ശ്രീ ശിവന ാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു കാരണം കാല പുരുഷൻ ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരുടെ അഭൗതിക/ സുഷ്മ ശരീരങ്ങളിൽ നിന്ന് അഴുക്ക് നീക്കം ചെയ്യുന്നു , അത് കഴിക്കാൻ ആണ് അവന് ശാപത്തിന്റെ ഫലമായി. അതിനായി ഇരുപത്തൊന്നാം ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ ഒരു പാറക്ഷേണം(തപത്ശില) ഉണ്ട്, അത് യാന്ത്രികമായി സദാ തപിച്ചുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.. അവൻ അതിൽ അഴുക്ക് വേർപ്പെടുത്തിയ ശേഷം അത് കഴിക്കുന്നു. ആത്മാക്കൾ മരിക്കുന്നില്ല, പക്ഷേ വേദന അസഹനീയമാണ്. തുടർന്ന്, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ (കർമ്മങ്ങൾ) അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അവൻ ആത്മാക്കൾക്ക് മറ്റ് ശരീരങ്ങൾ നൽകുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു വീട്ടിൽ മൂന്ന് മുറികൾ ഉണ്ട്. ഒരു മുറിയിൽ, ഭിത്തിയിൽ അശ്ലീലമായ ചിത്രങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, ആ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, സമാനമായ അശ്ലീല ചിന്തകൾ മനസ്സിൽ മുളപൊട്ടുന്നു. രണ്ടാമത്തെ മുറിയിൽ ഋഷിമാരുടെയും സന്യാസിമാരുടെയും ഭക്തരുടെയും ചിത്രങ്ങളുങ്കിൽ, മനസ്സിൽ നല്ല ചിന്തകൾ ഉയർന്നു വരുന്നു, ഒരാൾ ഈശ്വര ചിന്തകളിൽ മാത്രം മുഴുകും. മൂന്നാമത്തെ മുറിയിൽ ദേശാഭിമാനികളുടെയും രക്തസാക്ഷികളുടെയും ചിത്രങ്ങളുങ്കിൽ മനസ്സിൽ സമാന മായ ആവേശവും തീക്ഷ്ണവുമായ ചിന്തകൾ ഉയരുന്നു. അതുപോലെ, ബ്രഹ്മ (കാൽ) തന്റെ ജ്ഞാനത്താൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്ന് സ്ഥലങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു, മൂന്ന് ഗുണങ്ങളിൽ ആധിപത്യം പുലർത്തുന്നു.

എന്താണ് മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ? - തെളിവുകൾ സഹിതം

മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ (ഗുണങ്ങൾ) രാജ്ഗുൺ-ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺ-വിഷ്ണു, തമോഗുൺ ശിവൻ എന്നിവയാണ്. അവ ബ്രഹ്മ (കാലൻ), പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) എന്നിവയിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചത്, അവ മൂന്നും മർത്യരാണ്.

തെളിവ്: - ശ്രീ ശിവ മഹാപുരാൺ, ഗീതാപ്രസ്സ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്, ശ്രീ ഹനുമാൻ പ്രസാദ് പൊദ്ദാർ എഡിറ്റ് ചെയ്തത്, പേജ് നമ്പർ. 24 മുതൽ 26 വരെ, വിദവേശ്വർ സംഹിത, പേജ് നമ്പർ. 110, അദ്ധ്യായം 9, രുദ്ര സംഹിത ഈ രീതിയിൽ, ബ്രഹ്മാവ് , വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നീ മൂന്ന് ദേവന്മാർക്ക് ഗുണങ്ങളുണ്ട്, എന്നാൽ സാദശിവൻ (ബ്രഹ്മ-കാലൻ) ഗുണങ്ങൾക്ക് അതീതമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ തെളിവ്: - ഗീതാപ്രസ്സ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ശ്രീമദ് ദേവീ ഭാഗവത് പുരാണം, ശ്രീ ഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോദ്ദാറും ചിമൻ ലാൽ ഗോസ്വാമിയും എഡിറ്റ് ചെയ്തത്, സ്കന്ദ് മൂന്നാമത്, അദ്ധ്യായം 5, പേജ് 123: - വിഷ്ണു ദേവൻ ദുർഗ്ഗയോട് പ്ര ാർത്ഥിച്ചു: ഞാൻ (വിഷ്ണു), ബ്രഹ്മാവ്, ഒപ്പം അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ ശങ്കരൻ ന ിലനിൽക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് ജനനവും (ആവിർഭാവവും) മരണവും (തിരോഭാവം) ഉണ്ട്. നാം ശാശ്വതമല്ല (അനശ്വരർൻ അല്ല). മാത്രം നിങ്ങൾ നിത്യ ലോകത്തിന്റെ അമ്മ (ആകുന്നു ജഗത് ജനനി), ഒപ്പം ദേവി ആകുന്നു സനാതനി (സമയം കലയിലും ന ിലവിലുള്ള). ശിവൻ പറഞ്ഞു: ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും നിങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചതെങ്കിൽ,

അവർക്ക് ശേഷം ജനിച്ച് തമോഗുണി ലീല (ദൈവിക നാടകം) അവതരിപ്പിക്കുന്ന ശങ്കർ എന്ന ഞാനും നിങ്ങളുടെ പുത്രനല്ലേ ? ഇനി മുതൽ നീ എനിക്കും അമ്മയാണ്. ഈ ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയിലും സംരക്ഷണത്തിലും സംഹാരത്തിലും എല്ലായിടത്തും നിങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങൾ എപ്പോഴും ഉ് ഈ മൂവരിൽ ജനിച്ച ഗുണങ്ങൾ, ഞങ്ങൾ, ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശങ്കർ, ജോലിക്ക് പൂജിച്ച് ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരം നിലനിൽക്കും.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വിവരണം ശ്രീ ദേവി മഹാപുരാണത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്, അത് ഹിന്ദിയിൽ മാത്രം വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് അതിൽ ചില വസ്തുതകൾ മറച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഈ തെളിവ് ശ്രീമദ് ദേവീഭാഗവത് മഹാപുരാണം സഭാഷ്ടികം സ്മാഹത്യം, ഖേംരാജ് ശ്രീകൃഷ്ണദാസ് പ്രകാശൻ മുംബൈ എന്നിവയിൽ കാണുക. ഇതിൽ സംസ്കൃതത്തോടൊപ്പം ഹിന്ദി പരിഭാഷയും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. സ്കന്ദ് 3, അധ്യായം 4, പേജ് നമ്പർ. 10, ശ്ലോകം 42 : –

ബ്രഹ്മാ അഹം ഈശ്വരഃ ഫിൽ തേ
പ്രഭവത്സർവേ വ്യം ജാനി യുതാ ന
യദാ തു നിത്യഃ, കേ അന്യേ സുരഃ ഷട്മഖ് പ്രമുഖഃ ച നിത്യ
നിത്യ ത്വമേവ് ജനനി പ്രകൃതിഃ പുരാണം (42)

പരിഭാഷ:– അമ്മേ, ബ്രഹ്മാവും ഞാനും ശിവനും നിങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്ന് മാത്രമാണ് ജനിച്ചത്. ഞങ്ങൾ നിത്യരല്ല, അതായത് ഞങ്ങൾ അനശ്വരരല്ല, പിന്നെ എങ്ങനെ മറ്റ് ഇന്ദ്രൻ മുതലായ ദേവന്മാർ ശാശ്വതമാകും. നിങ്ങൾ മാത്രമാണ് അനശ്വരൻ, പ്രകൃതിയും സനാതനി ദേവിയും (42).

പേജ് നം. 11–12 അദ്ധ്യായം 5, ശ്ലോകം 8: –

യദി ദയാദ്രാംനാ ന സദാംബികേ കഥമഃ വിഹിതഃ ച തമോഗുണഃ
കമലജശ്ച രജോഗുണസംഭവഃ സുവിഹിതഃ കിമു സത്വഗുണോ ഹരിഃ ।। (8)

പരിഭാഷ:– ശങ്കർ ദേവൻ പറഞ്ഞു, അമ്മേ, അങ്ങ് ഞങ്ങളോട് ദയയുള്ളവനാണെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് എന്നെ തമോഗുണനാക്കിയത്, താമരയിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച ബ്രഹ്മാവിനെ എന്തിനാണ് രജഗുണാക്കിയത്, എന്തിനാണ് വിഷ്ണുവിനെ സത്ഗുണാക്കിയത്?, ജീവജാലങ്ങളുടെ ജനനമരണമെന്ന ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽ നീ ഞങ്ങളെ ഏർപെടുത്തിയതെന്തിന്?

ശ്ലോകം 12: –
രാമേസേ സ്വപതിം പുരുഷം സദാ തവ് ഗതിം ന ഹി വിഃവിദം ശിവ് । (12)

വിവർത്തനം: – നിങ്ങൾ എപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് പുരുഷനുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നു, അതായത് കാല ദൈവമാണ്. നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം ആർക്കും അറിയില്ല.

ഉപസംഹാരം: മേൽപ്പറഞ്ഞ തെളിവുകളിൽ നിന്ന് – രാജോഗുൺ ബ്രഹ്മാവാണെന്നും സത്ഗുണം വിഷ്ണു വാണെന്നും തംഗുൻ ശിവനാണെന്നും തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവ മൂന്നും മർത്യരാണ്. ദുർഗ്ഗയുടെ ഭർത്താവ് ബ്രഹ്മ് ആണ് (കാൽ). അവൻ അവളുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നു.

പ്രകടമാകാതെ തുടരാനുള്ള ബ്രഹ്മിന്റെ (കാല) പ്രതിജ്ഞ

സൂക്ഷ്മ് വേദിൽ നിന്നുള്ള പ്രകൃതിയുടെ ശേഷിക്കുന്ന സൃഷ്ടി

മൂന്ന് ആൺമക്കളുടെ ജനനത്തിനു ശേഷം, ബ്രഹ്മ് തന്റെ ഭാര്യ ദുർഗ്ഗയോട് (പ്രകൃതി) പറഞ്ഞു, ഭാവിയിൽ, ഞാൻ എന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ ആരുടെ മുമ്പിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടില്ലെന്ന് ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ഞാൻ നിരാകാരൻ എന്ന് പരിഗണിക്കപ്പെടും വെളിപ്പെടാതെ/അദൃശ്യമായത്. അവൻ ദുർഗ്ഗയോട് പറഞ്ഞു, എന്റെ രഹസ്യം ആരോടും പറയരുത്. ഞാൻ മറഞ്ഞിരിക്കും. ദുർഗ്ഗ ചോദിച്ചു, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരുടെ മുമ്പിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടില്ലേ? ബ്രഹ്മ് പറഞ്ഞു, ഞാൻ എന്റെ പുത്രന്മാർക്കും മറ്റാരുടെയും മുമ്പാകെ ഒരു ആരാധനാ രീതിയിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയില്ല. ഇതെന്റെ സ്ഥിരം നയമായിരിക്കും. ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു, നിങ്ങളുടെ മക്കളിൽ നിന്നും മറച്ചു വയ്ക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഈ നയം നല്ലതല്ല. അപ്പോൾ കാലൻ

പറഞ്ഞു, ദുർഗ്ഗാ, ഞാൻ നിസ്സഹായനാണ്. ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരെ ഭക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ പുത്രന്മാർ (ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ) ഇത് അറിഞ്ഞാൽ, അവർ സൃഷ്ടി, സംരക്ഷണം, സംഹാരവും ഉണ്ടാകില്ല. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഈ മോശം നയം എന്നെന്നും നിലനിൽക്കും. ഈ മൂന്ന് ആൺമക്കളും അല്പം വളരുമ്പോൾ അവരെ ബോധരഹിതരാക്കുക. എന്നെക്കുറിച്ച് അവരോട് പ റയരുത്; അല്ലാത്തപക്ഷം ഞാൻ നിന്നെ ശിക്ഷിക്കും. ഇത് ഭയന്ന് ദുർഗ്ഗ സത്യം പ റയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഗീതാ അദ്ധ്യായം 7, ശ്ലോകം 24-ൽ ഈ വിഡ്ഢികൾക്ക് ഞാൻ ആരുടെയും മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് നിൽക്കില്ല എന്ന എന്റെ മോശം നയം അപരിചിതമാണെന്ന് പറയുന്നു. എന്റെ യോഗ മായയാൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അതിന ാൽ, അവർ എന്നെ വെളിപ്പെടുത്താത്തത് കൊണ്ട് മനുഷ്യ രൂപത്തിൽ വന്നതായി കണക്കാക്കുന്നു എന്നെ കൃഷ്ണനായി പരിഗണിക്കുക എന്നതാണ്. (അബുദ്യഹഃ) വിഡ്ഢികളായ ആളുകൾ (മമ) എന്റെ (അനുത്തമം) മോശം അതായത് താഴ്ന്ന (അവ്യയം) ശാശ്വതമായ (പരം ഭാവം) പ്രധാന കഥാപാത്രം (അജാനന്തം) അറിയാതെ (മാം അവ്യക്തം) മനുഷ്യരൂപത്തിൽ (ആപന്നം) വന്നിരിക്കുന്ന എന്നെ (വ്യക്തിം)) പ രിഗണിക്കുക, അതായത്, ഞാൻ കൃഷ്ണനല്ല. (ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 24)

വിവർത്തനം: വിഡ്ഢികളായ ആളുകൾ, എന്റെ മോശം, അതായത് താഴ്ന്ന, ശാശ്വത, പ്രധാന കഥാപാത്രത്തെ അറിയാതെ, പ്രകടമാകാത്ത/അദൃശ്യനായ എന്നെ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വന്നതായി കണക്കാക്കുന്നു, അതായത് ഞാൻ കൃഷ്ണനല്ല. (ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 24)

ഗീത അദ്ധ്യായം 11 ശ്ലോകം 47, 48 എന്നിവയിൽ പറയുന്നു - ഇതാണ് എന്റെ യഥാർത്ഥ കാല രൂപം. ആർക്കും ഇത് കാണാൻ കഴിയില്ല, അതായത്, വേദങ്ങളിൽ പ റഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും രീതിയിലൂടെയോ, ജപ്പ, തപ്പ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയോ ബ്രഹ്മ നേടുക സാധ്യമല്ല .

മൂന്ന് കുട്ടികളും ചെറുപ്പമായപ്പോൾ, അമ്മ ഭവാനി (ദുർഗ്ഗ/പ്രകൃതി/അഷ്ടാംഗി) പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ സമുദ്രം ചുരത്താം. (ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ തന്റെ ശ്വാസം കൊണ്ട് നാല് വേദങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച് രഹസ്യഭാഷണം നടത്തി സമുദ്രത്തിൽ വസിക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടു.) ആദ്യമായി സമുദ്രം കടഞ്ഞപ്പോൾ നാല് വേദങ്ങൾ പുറത്ത് വന്നു. ബ്ര ഹ്മാവ് അവയെല്ലാം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. മൂന്ന് കുട്ടികൾ വേദങ്ങൾ അമ്മയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു - ബ്രഹ്മാവ് നാല് വേദങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ച് വായിക്കുക

കുറിപ്പ്: യഥാർത്ഥത്തിൽ, പൂർണ ബ്രഹ്മ (സമ്പൂർണ ദൈവം) അഞ്ച് വേദങ്ങൾ ന ൽകിയിരുന്നു എന്നാൽ ബ്രഹ്മ (കാലൻ) നാല് വേദങ്ങൾ മാത്രമാണ് പ്രകടമാക്കിയത്. അവൻ അഞ്ചാമത്തെ വേദം മറച്ചു വെച്ചു, അത് പരമാത്മാവ്, സ്വയം അവതരിപ്പിച്ചു.

കവിർഗിർഭി:, അതായത് കവിർ വാണി (കബീർ വാണി /കബീർ വാണി)

നാൽവരികളും, ഈരടികളും വഴി.

രണ്ടാം പ്രാവശ്യം സമുദ്രം കടഞ്ഞപ്പോൾ മൂന്ന് കന്യകമാർ പുറത്തേക്ക് വന്നു. അമ്മ മൂന്നു പേരേയും വിതരണം ചെയ്തു. പ്രകൃതി (ദുർഗ) തന്നെ സ്വന്തമായിതന്നെ മറ്റ് മൂന്ന് രൂപത്തിൽ (സാവിത്രി, ലക്ഷ്മി, പാർവതി) സമുദ്രത്തിൽ മറഞ്ഞിരുന്നു.പ ിന്നെ, കടൽ കടയുന്നതിനിടയിൽ അവർ പുറത്തു വന്നു. അതുതന്നെ പ്രകൃതിക്ക് മൂന്ന് രൂപങ്ങൾ ലഭിച്ചു, സാവിത്രി രൂപത്തിൽ ബ്രഹ്മാവിന്, ലക്ഷ്മി വിഷ്ണുവിന്, പാർവ്വതി ശിവന് നൽകി ഭാര്യമാരായി. മൂന്ന് ദമ്പതികളും ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തുദേവന്മാർക്കും അസുരന്മാർക്കും. ഇതിന ാൽ ജനിച്ചു

സ്രമുദ്രം മൂന്നാമതും കടഞ്ഞപ്പോൾ ബ്രഹ്മാവിന് പതിനാല് രത്നങ്ങൾ ലഭിച്ചു; വിഷ്ണുവിനും മറ്റ് ദേവന്മാർക്കും അമൃത് ലഭിച്ചു. അസുരന്മാർക്ക് മദ്യം ലഭിച്ചു, ന ീതിമാനായ ശിവൻ വിഷം തൊയിൽ സംഭരിച്ചു. ഇതെല്ലാം വളരെ പിന്നീട് സംഭവിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ് വേദങ്ങൾ വായിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, എല്ലാ ബ്രാഹ്മണങ്ങളുടെയും സ്രഷ്ടാവായ വംശത്തിലെ ഗുരു (പുരുഷ്) ദൈവം മറ്റാരോ ആണെന്ന് കണ്ടെത്തി.

മറ്റൊരു ദൈവത്തെ സ്രഷ്ടാവായി വേദങ്ങൾ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ബ്രഹ്മാവ് വിഷ്ണുവിനോടും ശിവനോടും പറഞ്ഞു, എന്നാൽ വേദങ്ങൾ പറയുന്നത്, അവർക്ക് പോലും ഈ രഹസ്യം അറിയില്ല എന്നാണ്. അതിനായി തത്വദർശി സന്യാസിയോട് ചോദിക്കാൻ ഒരു സൂചനയുണ്ട് . ബ്രഹ്മാവ് അമ്മയുടെ അടുത്ത് വന്ന് എല്ലാം പ റഞ്ഞു. അമ്മ പറയുന്നു - ഞാനല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല. ഞാൻ മാത്രമാണ് സ്രഷ്ടാവ്. ഞാന ാണ് സർവ്വശക്തൻ, എന്നാൽ വേദങ്ങൾ ദൈവത്താൽ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്ന് ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു, അവ അസത്യമാകില്ല. ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു - നിന്റെ അച്ഛൻ ഒരിക്കലും നിന്റെ മുന്നിൽ വരില്ലെന്ന് സത്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് അപ്പോൾ ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു, അമ്മേ, എനിക്ക് ഇപ്പോൾ നിന്നെ വിശ്വാസമില്ല. ഞാൻ തീർച്ചയായും ആ പുരുഷനെ (ദൈവത്തെ) കണ്ടെത്തും. ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു - ഞാൻ എന്റെ മുഖം കാണിക്കില്ല. മറുവശത്ത്, ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തിരുന്നു. - ഞാൻ അദൃശ്യനായി തുടരും; ഞാനെ ാരിക്കലും ആരുടെ മുന്നിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടില്ല, അതായത്, 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ എന്റെ യഥാർത്ഥ കാല രൂപത്തിൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയില്ല.

ഗീത, അദ്ധ്യായം 7, ശ്ലോകം 24

അവ്യക്തം, വ്യക്തിം, ആപന്നം, മന്യന്തേ, മാം, അബുദ്ധ്യാഃ ।
പരം, ഭാവം, അജാനന്തഃ, മിം, അവ്യയം, അനുത്തമം ।। (24)

വിവർത്തനം: (അബുദ്ധ്യാഹ്) വിഡ്ഢികളായ ആളുകൾ (മമ) എന്റെ (അന ുത്തമം) മോശം/താഴ്ന്ന (അവ്യയം) സ്ഥിരമായ (പരം) പ്രധാന (ഭാവം) സ്വഭാവം (ആജാനന്ത) അറിയാത്ത (അവ്യക്തം) വെളിപ്പെടാത്ത/അദൃശ്യമായ (മാം) ഞാൻ, കാൽ (വ്യക്തിം) മനുഷ്യരൂപത്തിൽ കൃഷ്ണനായി (ആപന്നം) നേടിയത്/വന്നത് (മന ന്യന്തേ) പരിഗണിക്കാൻ.

ഗീത അദ്ധ്യായം നം. 7 ശ്ലോകം. 25

ന, അഹം, പ്രകാശഃ, സർവ്വസ്യ, യോഗമയസ്മവൃത്തഃ ।
മൂഢഃ, അയം, ന, അഭിജാനാതി, ലോകഃ, മാം, അജം, അവ്യയം ।। (25)

പരിഭാഷ: (അഹം) ഞാൻ (യോഗമയ സ്മവൃത്തം) യോഗമയയാൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (സർവസ്യ) എല്ലാവരും (പ്രകാശം) മുമ്പിൽ (ന) പ്രത്യക്ഷപ്പെടരുത്, അതായത്, അദൃശ്യനായി, പ്രകടമാകാതെ, അതിനാൽ (അജം) ജനനം (അവ്യയം) എടുക്കുന്നില്ല.) ശാശ്വത സ്വഭാവം (അയം) ഈ (മൂഢ്) അജ്ഞരായ (ലോക്) ലോകത്തിലെ ആളുകൾ (മം) എന്നെ (ന) അല്ല (അഭിജാനാതി) അറിയുന്നില്ല, അതായത്, എന്നെ കൃഷ്ണനായി കണക്കാക്കുന്നു.

പിതാവ് (ബ്രഹ്മി)നെ കണ്ടെത്താനുള്ള ബ്രഹ്മാവിന്റെ ശ്രമം

അപ്പോൾ ദുർഗ്ഗ ബ്രഹ്മാവിനോട് പറഞ്ഞു - അലഖ് നിരഞ്ജൻ നിന്റെ പിതാവാണ്, പക്ഷേ അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടില്ല. ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ അവനെ കണ്ടെത്തിയതിന് ശേഷമേ മടങ്ങൂ. അമ്മ ചോദിച്ചു: അദ്ദേഹത്ത കാണാൻ പറ്റിയില്ലെങ്കിൽ നീ എന്ത് ചെയ്യും? ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു, പിതാവിനെ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വരില്ല എന്ന് ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ പ റഞ്ഞുകൊണ്ട് ബ്രഹ്മാവ് ഉത്കണ്ഠയോടെ എല്ലായിടത്തും ഇരുട്ടുള്ള വടക്കോട്ട് പേ ായി.

ഭക്തിയുടെ ശക്തി അവിടെ ബ്രഹ്മാവ് നാല് യുഗങ്ങൾ (യുഗങ്ങൾ) ധ്യാനിച്ചെങ്കിലും ഒന്നും നേടിയില്ല. ഒരു ടെലിപതിയിലൂടെ കാലൻ ദുർഗ്ഗയോട് പറഞ്ഞു, എന്തുകൊണ്ട് സൃഷ്ടി നടക്കുന്നില്ല? ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു - നിങ്ങളുടെ മൂത്തമകൻ, ബ്രഹ്മാവ് നിങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചുപോയി. ബ്രഹ്മ (കാലൻ) പറഞ്ഞു, അവനെ തിരികെ വിളിക്കൂ, ഞാൻ അവന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയില്ല. ജീവജാലങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയുടെ മുഴുവൻ ചുമതലയും ബ്രഹ്മാവില്ലാതെ അസാധ്യമാണ്. അപ്പോൾ ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി) വചന ശക്തിയാൽ ഗായത്രി എന്ന പെൺകുട്ടിയെ സൃഷ്ടിച്ചു, ബ്രഹ്മാവിനെ തിരികെ കൊണ്ട ുവരാൻ അവളോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. ഗായത്രി ബ്രഹ്മാവിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയി, പക്ഷേ

ബ്രഹ്മാവ് ധ്യാനത്തിലായിരുന്നു, അവളുടെ സാന്നിധ്യം അറിഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ ദുർഗ്ഗ കുമാരിയോട് ടെലിപതിയിലൂടെ, ബ്രഹ്മാവിന്റെ പാദങ്ങൾ തൊടാൻ ഗായത്രിയോട് പ റഞ്ഞു ഗായത്രിയും അതുതന്നെ ചെയ്തു. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ധ്യാനം മുടങ്ങി, ആരാണ് എന്റെ ധ്യാനം തടസ്സപ്പെടുത്തിയ ഈ പാപി? ഞാൻ നിങ്ങളെ ശപിക്കും. ഗായത്രി പ റഞ്ഞു, അത് എന്റെ തെറ്റല്ല, ആദ്യം ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ, എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ ശപിച്ചോ. നീയില്ലാതെ ജീവജാലങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതിനാൽ നിന്നെ തിരികെ കൊണ്ടുവരാൻ അമ്മ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു, ഞാൻ എങ്ങനെ മടങ്ങും, ഞാൻ അച്ഛനെ കണ്ടിട്ടില്ല, ഞാൻ ഇങ്ങനെ മടങ്ങിയാൽ പരിഹസിക്കും. ബ്രഹ്മാവ് അച്ഛനെ (ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ) കണ്ടുവെന്ന് അമ്മയുടെ മുന്നിൽ പറഞ്ഞാൽ എന്റെ ദൃക്സാക്ഷിയായാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം മടങ്ങിവരും. . ഗായത്രി പറഞ്ഞു - നിങ്ങൾ എന്നോട് ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കള്ള സാക്ഷിയാകും. എനിക്ക് അച്ഛനെ കാണാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഇങ്ങനെ തിരിച്ചുപോയാൽ അമ്മയുടെ മുന്നിൽ നാണം കെടുമെന്നും ബ്രഹ്മാവ് കരുതി. മറ്റൊരു വഴിയും കാണാതെ ഗായത്രിയുമായി ലൈംഗികബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ഗായത്രി പറഞ്ഞു, നമുക്ക് ഒരു സാക്ഷി കൂടി തയ്യാറാക്കാം. ബ്രഹ്മാവ് പ റഞ്ഞു: അത് നന്നായിരിക്കും. ഗായത്രി തന്റെ വചന ശക്തിയാൽ പുഹാപ്രതി എന്ന മറ്റൊരു പെൺകുട്ടിയെ സൃഷ്ടിച്ചു. ബ്രഹ്മാവും ഗായത്രിയും, ബ്രഹ്മാവ് തന്റെ പ ിതാവിനെ കണ്ടതായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ പുഹപ്രതിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. പുഹപ്രതി പറഞ്ഞു, ഞാൻ എന്തിന് തെറ്റായ പ്രസ്താവന നൽകണം? അതെ, ബ്രഹ്മാവ് എന്നോട് സഹവാസം ചെയ്താൽ, ഞാൻ അവന്റെ കള്ളസാക്ഷിയാകാം. വേറെ വഴിയില്ലെന്ന് പ റഞ്ഞ് ഗായത്രി ബ്രഹ്മാവിനെ സമ്മതിപ്പിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ് പുഹാപ്രതിയുമായി ലൈംഗികബ ന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു, തുടർന്ന് മൂവരും ദുർഗ്ഗയുടെ അടുത്തെത്തി (ആദി മായ / പ്ര കൃതി). ബ്രഹ്മാവ് തങ്ങളുടെ തെറ്റായ മൊഴികൾ അമ്മയോട് വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ അമ്മ തങ്ങളെ ശപിക്കുമെന്ന് അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ രണ്ട് സ്ത്രീകളും മുകളിൽ പ റഞ്ഞ നിബന്ധന പാലിച്ചു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവർ ബ്രഹ്മാവിനെ കുറ്റവാളിയാക്കി.

(ഇവിടെ, മഹാരാജ് ഗരീബ് ദാസ് ജി പറയുന്നു -ദാസ് ഗരീബ് യേ ചൂക്ക് ധുരോൻ ധൂർ)

മാതാവ് (ദുർഗ്ഗയുടെ) ശാപം ബ്രഹ്മാവിന്

അമ്മ ദുർഗ്ഗ ബ്രഹ്മാവിനോട് ചോദിച്ചു, അച്ഛനെ കണ്ടോ? ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു: അതെ, ഞാൻ പിതാവിനെ കണ്ടു. ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു, ഏതെങ്കിലും സാക്ഷി ഉണ്ടോ. അപ്പോൾ ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു, ഞാൻ അവനെ ഈ രണ്ട ുപേരുടെയും മുന്നിൽ വച്ച് കണ്ടു. ദേവി ആ രണ്ട് പെൺകുട്ടികളോട് ചോദിച്ചു, അവൻ നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ബ്രഹ്മിനെ കണ്ടോ?രണ്ടുപേരും പറഞ്ഞു: അതെ, ഞങ്ങൾ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടതാണ്. ഭവാനി (പ്രകൃതി) സംശയിച്ചു. ബ്രഹ്മ് ഒരിക്കലും ആരുടെയും മുന്നിൽ വരില്ലെന്ന് ബ്രഹ്മ്കാല് എന്നോട് പറഞ്ഞതായി അവൾ ഓർത്തു, പക്ഷേ ഈ മൂന്ന് പേരും അവനെ കണ്ട തായി പറയുന്നു അഷ്ടാംഗി ധ്യാനിച്ച് ടെലിപതി വഴി കാലനോട് (ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ) ചോദിച്ചു, ഇതെന്താണ് കഥ? ഇവർ മൂന്നുപേരും കള്ളം പറയുകയാണെന്നും ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ, അമ്മ അവർ മൂന്നുപേരോടും പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ കള്ളം പറയുകയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ദർശനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഒരു ആകാശവാണി ഉണ്ട ായി. ഇതുകേട്ട് ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു, അമ്മേ, ഞാൻ പിതാവിനെ (ബ്രഹ്മത്തെ) തേടി പോകുമെന്ന് ശപഥം ചെയ്തിരുന്നു, പക്ഷേ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ (ബ്രഹ്മത്തെ) കണ്ട ില്ല. ഇവിടേക്ക് തിരിച്ച് മടങ്ങി വരാൻ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു, അതിനാൽ ഞങ്ങൾ കള്ളം പ റഞ്ഞു. അപ്പോൾ അമ്മ (ദുർഗ്ഗ) പറഞ്ഞു, ഇനി ഞാൻ നിന്നെ ശപിക്കും.

ബ്രഹ്മാവിനുള്ള ശാപം:

ലോകത്തിൽ നിന്നെ ആരും പൂജിക്കുകയില്ല. നിങ്ങളുടെ പിൻഗാമികൾ തട്ടിപ്പുകാരായിരിക്കും. അവർ തങ്ങളുടെ സത്യസന്ധതയില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു ആളുകളെ വശീകരിക്കും

കൂടാതെ അസത്യമായ സംസാരങ്ങളും. അവർ പുറത്ത് നിന്ന് ധർമ്മപരമായ

ചടങ്ങുകൾ ചെയ്യുന്നതായി തോന്നും, പക്ഷേ ഉള്ളിൽ നിന്ന് കൊള്ളരുതായ്മകൾ ചെയ്യും. അവർ പുരാണങ്ങളിൽ നിന്ന് കഥകൾ പറയും , എന്നാൽ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ റഞ്ഞിരിക്കുന്ന സത്യത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്കൊന്നും അറിയില്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിലും, അവർ ബഹുമാനവും പണവും നേടുന്നതിന് ഗുരുക്കന്മാരായിതീരുകയും അവരുടെ അനുയായികൾക്ക് ലോകവേദ (യഥാർത്ഥ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി കേൾക്കുന്ന / അടിസ്ഥാന രഹിതമായ കഥകൾ) വിവരിക്കുകയും ചെയ്യും. മറ്റുള്ളവരെ ദേവന്മാരെയും ദേവന്മാരെയും ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെയും മറ്റുള്ളവരെ വിമർശിച്ചും അവർ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കും. അവർ തങ്ങളുടെ അനുയായികളെ നേർവഴി ന യിക്കുകയില്ല. അവർ ലോകത്തെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കും സംഭാവനയ്ക്ക്. അവർ സ്വയം മികച്ചവരായി കണക്കാക്കും, മറ്റുള്ളവരെ താഴ്ന്നവരായി കണക്കാക്കും. അമ്മയിൽ നിന്ന് ഇതെല്ലാം കേട്ട ബ്രഹ്മാവ് ബോധംകെട്ട് നിലത്തുവീണു. ഏറെ നേരം കഴിഞ്ഞാണ് ബോധം വീണ്ടെടുത്തത്.

ഗായത്രിക്കുള്ള ശാപം

:നിങ്ങൾ മൃത്ലോകത്തിൽ (ഭൂമി) പശുവായി മാറും, നിങ്ങൾക്ക് പുരുഷ പങ്കാളികളായി ധാരാളം കാളകൾ ഉണ്ടാകും.

പുഹാവതിക്കുള്ള ശാപം :- നിങ്ങൾ ചതുപ്പിൽ വളരും. പൂജയ്ക്ക് ആരും നിങ്ങളുടെ പൂക്കൾ ഉപയോഗിക്കില്ല. നിന്റെ കള്ളസാക്ഷ്യം നിമിത്തം നീ ഈ നരകയാതന അന ുഭവിക്കേണ്ടിവരും. നിങ്ങളുടെ പേര് കേവട കേത്കി എന്നായിരിക്കും (ഹരിയാനയിൽ ഇതിനെ കുസൗന്ധി എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഇത് ചതുപ്പുനിലത്താണ് വളരുന്നത്).ഇങ്ങനെ മൂന്നുപേരെയും ശപിച്ചതിന് ശേഷം അമ്മ ഭവാനി (ദുർഗ്ഗ) ഒരുപാട് പശ്ചാത്തപിച്ചു. അതുപോലെ, ഒരു മനുഷ്യൻ ആദ്യം മനസ്സിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ ഒരു തെറ്റായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു (കാല നിരഞ്ജൻ), പിന്നീട് ആത്മാവിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ (സത്പുരുഷ്) തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. അതുപോലെ, മാതാപിതാക്കൾ (കോപത്താൽ) കുട്ടികളെ ചെറിയ തെറ്റിന് തല്ലുന്നു, പക്ഷേ പിന്നീട് ഒരുപാട് പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. ഈ പ്രക്രിയ എല്ലാ മനുഷ്യരിലും സംഭവിക്കുന്നത് മനസ്സിന്റെ സ്വാധീനം കൊണ്ടാണ് (കാല നിരഞ്ജൻ) അത് ഇവിടെ ഒരു കാര്യം പ്രധാനമാണ്, നിരഞ്ജനും (കാൽ-ബ്രഹ്മ്) തന്റെ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത് ഏതെങ്കിലും ജീവി ദുർബലമായ ജീവിയെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ, അതിന് അവൻ പകരം നൽകേണ്ടി വരും.ആദി ഭവാനി (പ്രകൃതി / ദുർഗ്ഗ / അഷ്ടാംഗി) ബ്രഹ്മാവിനെയും ഗായത്രിയെയും പുഹപതിയെയും ശപിച്ചപ്പോൾ, അലഖ് നിരഞ്ജൻ (ബ്രഹ്മ് - കാല്) പറഞ്ഞു, അയ്യോ, ഭവാനി (പ്രകൃതി/ദുർഗ്ഗ/ അഷ്ടാംഗി) നീ ചെയ്തത് ശരിയായില്ല. ഇനി, ദ്വാപരയുഗത്തിൽ നിനക്ക് അഞ്ച് ഭർത്താക്കന്മാരുകുമെന്ന് ഞാൻ (നിരഞ്ജൻ) നിന്നെ ശപിക്കുന്നു. (ദ്രൗപതി ആദി മായയുടെ അവതാരമായിരുന്നു). ഈ ശബ്ദം കേട്ട് ആദി മായ പറഞ്ഞു - ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ (കാലൻ), ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ദയയിലാണ്, നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യുക.

(സൃഷ്ടി രചനയിൽ ശ്രീ ദുർഗ്ഗക്ക് അനൃ നാമങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും എഴുതുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തന്നാൽ പുരാണങ്ങളിലും ,ഗീതയിലും,വേദങ്ങളിലും പ്രമാണം നോക്കുന്ന സമയത്ത് ഭ്രമം ഉണ്ടാകില്ല .ഗീത അദ്ധ്യായം 14 ശ്ലോകം 34 ലും, കാലനായ ബ്രഹ്മ് പറയുന്നു ,പ്രകൃതി ആണങ്കിൽ ഗർഭം ധരിക്കുന്ന എല്ലാ ജീവികളുടെ മാതാവാണ്.ഞാൻ അവരുടെ ഗർഭത്തിൽ ബീജം സ്ഥാപിക്കുന്ന പിതാവാണ് .ശ്ലോകം 5ൽ പറയുന്നത് പ്രകൃതിയിൽ ഉള്ള മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ ,ജീവാത്മാക്കളെ കർമ്മങ്ങളുടെ ബന്ധനത്തിൽ ബന്ധിക്കുന്നു.(ലേഖനം അവസാനിക്കുന്നു).ഇവിടെ പ്രകൃതി എന്നത് ദുർഗ്ഗയാണ്. അത്പോലേ മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ എന്നത് മൂന്ന് ദേവന്മാരാണ് അതായത് രജോഗുണ ബ്രഹ്മാ വ്, സത്ഗുണം വിഷണു, തമോഗുണം ശിവൻ എന്നിവർ സാങ്കേതിക നാമങ്ങളാണ്. (സൃഷ്ടി രചനയിൽ ശ്രീ ദുർഗ്ഗക്ക് അനൃ നാമങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും എഴുതുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തന്നാൽ പുരാണങ്ങളിലും ,ഗീതയിലും,വേദങ്ങളിലും പ്രമാണം നോക്കുന്ന സമയത്ത് ഭ്രമം ഉണ്ടാകില്ല .ഗീത അദ്ധ്യായം 14 ശ്ലോകം 34 ലും, കാലനായ ബ്രഹ്മ് പറയുന്നു ,പ്രകൃതി ആണങ്കിൽ ഗർഭം ധരിക്കുന്ന എല്ലാ ജീവികളുടെ മാതാവാണ്.ഞാൻ അവരുടെ ഗർഭത്തിൽ ബീജം സ്ഥാപിക്കുന്ന പിതാവാണ് .ശ്ലോകം 5ൽ പറയുന്നത് പ്രകൃതിയിൽ ഉള്ള മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ ,ജീവാത്മാക്കളെ കർമ്മങ്ങളുടെ ബന്ധനത്തിൽ ബന്ധിക്കുന്നു.(ലേഖനം അവസാനിക്കുന്നു).ഇവിടെ പ്രകൃതി എന്നത് ദുർഗ്ഗയാണ്.

അത്പോലേ മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ എന്നത് മൂന്ന് ദേവന്മാരാണ് അതായത് രജോഗുണ ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുണം വിഷണു, തമോഗുണം ശിവൻ എന്നിവർ സാങ്കേതിക നാമങ്ങളാണ്.)

തന്റെ പിതാവിനെ (കാല്/ബ്രഹ്മ്) തേടിയുള്ള വിഷ്ണുവിന്റെ യാത്രയും മാതാവ് ദുർഗ്ഗയുടെ അനുഗ്രഹവും

ഇതിനുശേഷം അമ്മ ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി) വിഷ്ണുവിനോട് ചോദിച്ചു, മകനേ, നിനക്കും നിന്റെ പിതാവിനെ അന്വേഷിക്കാം. വിഷ്ണു, തന്റെ പിതാവ് (സമമഹ-ബ്രഹ്മ്) അന്വേഷിച്ച്, പോയി പതാള ലോകത്തിൽ ശേഷ്നാഗ് ഉണ്ടായിരുന്നു (പാതാള ലോകം),. വിഷ്ണു തന്റെ അധികാരപരിധിയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ വിഷം വിഷ്ണുവിന്റെ മേൽ രോഷാകുലനായി തളിച്ചു. വിഷത്തിന്റെ ആഘാതത്തിൽ വിഷ്ണുവിന്റെ ചർമ്മത്തിന്റെ നിറം കറുത്തതായി മാറി. ഈ പാമ്പിനെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കണം എന്ന് വിഷ്ണു വിചാരിച്ചു. ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ (കാല്) വിഷ്ണുവിനെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ആലോചിച്ചു, ഒരു ആകാശവാണിയിലൂടെ വിഷ്ണുവിനോട് ആജ്ഞാപിച്ചു - നീ ഇപ്പോൾ നിന്റെ അമ്മയുടെ അടുത്ത് പോയി അവളോട് യഥാർത്ഥ വിവരണം മുഴുവൻ പറയുക, കൂടാതെ ശേഷനാഗ് നിനക്കു വരുത്തിയ ഏത് വിഷമവും അവളോട് പറയുക. ദ്വാപരയുഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് അവനോട് പ്രതികാരം ചെയ്യാം. ദ്വാപരയുഗത്തിൽ, നിങ്ങൾ (വിഷ്ണു) കൃഷ്ണനായി അവതരിക്കും, ശേഷനാഗ് കാളിയൻ (കാളിന്ദി നദി) എന്ന പാമ്പായി അവതരിക്കും.

ഉഞ്ച് ഹോയി കേ നീച് സതാവേ, താകർ ഓയേൽ (പ്രതികാരം) മോഹി സോ പാവാ ।
ജോ ജീവ് ദേയി പീർ പുനി കഹൂം, ഹം പുനി ഓയേൽ ദിവാവീൻ താഹൂം ।।

അപ്പോൾ വിഷ്ണു അമ്മയുടെ അടുത്ത് വന്ന് ഞാൻ അച്ഛനെ കണ്ടില്ല എന്ന സത്യം പറഞ്ഞു. മാതാവ് ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി) ഇതിൽ വളരെ സന്തുഷ്ടയായി പറഞ്ഞു, മകനേ, നീ സത്യവാനാണ്, ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ എന്റെ ശക്തിയാൽ നിന്റെ പിതാവിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും നിന്റെ മനസ്സിലെ സംശയം ദുരീകരിക്കുകയും ചെയ്യും.

കബീർ, ദേഖ് പുത്ര തോഹി പിതാ ഭിതൌം, തോരേ മൻ കാ ധോഖ മിടൌം ।
മൻ സ്വരൂപ് കർതാ കേ ജാനോ, മൻ തേ ദൂജ ഔർ ന മാനോ ।
സ്വർഗ്ഗപതാൽ ദൗർ മൻ കേരാ, മൻ അസ്തിർ മൻ ആഹേ അനേര ।
നിരങ്കർ മൻ ഹായ് കോ കഹിയേ, മൻ കി ആസ് നിഷ് ദിന് രഹിയേ ।
ദേഖ് ഹൂൻ പല്തി സൂര്യ മേ ജ്യോതി, ജഹാൻ പർ ജിൽമിൽ ഝലർ ഹോതി ।।

ഈ രീതിയിൽ, മാതാവ് ദുർഗ്ഗ (അഷ്ടാംഗി/പ്രകൃതി) വിഷ്ണുവിനോട് പറഞ്ഞു, മനസ്സാണ് ലോകത്തിന്റെ കർത്തവ് (ലോകത്തെ ഭരിക്കുന്നത്); ഇത് ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ മാത്രമാണ്. ധ്യാനത്തിൽ നിങ്ങൾ കാണുന്ന ആയിരം ദീപങ്ങൾ അവന്റെ രൂപമാണ്. നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന ശംഖ്, മണി മുതലായവയുടെ ശബ്ദം നിരഞ്ജന്റെ മാത്രമാണ, മഹാസ്വർഗ്ഗത്തിൽ മുഴങ്ങുന്നു. അമ്മ ദുർഗ്ഗ (അഷ്ടാംഗി/പ്രകൃതി) പറഞ്ഞു - മകനേ, നീ എല്ലാ ദേവന്മാരുടെയും രാജാവാണ്, നിന്റെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും ചുമതലകളും ഞാൻ നിറവേറ്റും. നീ എന്നോട് സത്യം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ലോകം മുഴുവൻ നിന്നെ ആരാധിക്കും.കാലന്റെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളിലുള്ള എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ഒരു പ്രത്യേക ശീലമാണ് അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ യഥാർത്ഥ ദൈവം അല്ലെങ്കിൽ ശാശ്വത/അമർത്യ ദൈവം അർത്ഥശൂന്യമായി മഹത്വപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ലോകത്തിൽ നീ പൂജിക്കപ്പെടും എന്ന് ദുർഗ്ഗ വിഷ്ണുവിനോട് പറയുന്നത് പോലെ. നിന്റെ അച്ഛനെ ഞാൻ നിനക്ക് കാണിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. വെളിച്ചം മാത്രം കാണിച്ച് ദുർഗ്ഗ വിഷ്ണുവിനെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശം മാത്രമേ ദൃശ്യമാകുന്നുള്ളൂ എന്ന് ശ്രീ വിഷ്ണുവും തന്റെ അനുയായികളോട് ദൈവത്തിന്റെ ഈ അവസ്ഥ വിശദീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ദൈവം രൂപരഹിതനാണ്. ഇതിനുശേഷം ആദി ഭവാനി (ദുർഗ്ഗ) രുദ്രന്റെ (ശിവൻ) അടുത്ത് ചെന്ന് പറഞ്ഞു, ശിവ, നിനക്കും നിന്റെ അച്ഛനെ അന്വേഷിക്കാം. നിന്റെ രണ്ട് സഹോദരന്മാർക്കും നിന്റെ അച്ഛനെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർക്ക് വേതെല്ലാം ഞാൻ അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ. നിനക്ക് എന്ത് വേണമെങ്കിലും ചോദിക്കാം. ശിവൻ പറഞ്ഞു, അമ്മേ എന്റെ രണ്ടു സഹോദരങ്ങൾക്ക് അച്ഛനെ കാണാൻ പറ്റിയില്ലെങ്കിൽ , ഞാൻ ശ്രമിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല .

എനിക്ക് അനശ്വരനാകാൻ (മൃത്യുഞ്ജയ് - മരണത്തെ ജയിക്കാൻ) ഒരു അനുഗ്രഹം തരൂ . അമ്മ പറഞ്ഞു, എനിക്ക് ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അതെ, നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ദൈർഘ്യമേറിയ ആയുസ്സ് ലഭിക്കുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗം ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയാം. ആ രീതി ധ്യാനമാണ് (അതിനാൽ, മഹാദേവൻ കൂടുതലും ധ്യാനത്തിലാണ്). ഈ രീതിയിൽ, അമ്മ ദുർഗ്ഗ (അഷ്ടാംഗി / പ്രകൃതി) ബ്രഹ്മിന് വേണ്ടി, വകുപ്പുകൾ വിതരണം ചെയ്തു അവരുടെ മൂന്ന് ആൺ മക്കൾക്കുള്ള വകുപ്പുകൾ

ബ്രഹ്മാവിന് കാല ലോകമായ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ 84 ലക്ഷം ജീവജാലങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള വകുപ്പ് , അതായത്, രജോഗുണിന്റെ ഫലത്തിൽ സന്താനങ്ങളെ പുനരുൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ എല്ലാവരേയും നിർബന്ധിച്ച് ജീവജാലങ്ങളെ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന വകുപ്പ് .ഈ ജീവികളെ (അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസൃതമായി) പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും സ്നേഹവും വാത്സല്യവും വളർത്തി സ്ഥാനം നിലനിർത്തുന്നതിനുമുള്ള വകുപ്പായ വിഷ്ണു ഭഗവാന്, ശിവശങ്കർ (ശിവൻ) ഭഗവാനേ ാട്, അവരുടെ പിതാവ് നിരഞ്ജന് പ്രതിദിനം ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരെ (സംഹാരം) തിന്നുതീർക്കേണ്ടി വരുന്നതിനാൽ നശിപ്പിക്കാനുള്ള വകുപ്പാണ്. ഇവിടെ ബ്രഹ്മാവും, വിഷ്ണുവും, ശങ്കറും ചേർന്ന് എങ്ങനെ സൃഷ്ടിയും സ്ഥിതിയും സംഹാരവും സംഭവിക്കുന്നു എന്നൊരു ചോദ്യം മനസ്സിൽ ഉയരും. ഈ മൂന്നുപേരും അവരവരുടെ സ്വന്തം നിലയത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ ആശയവിനിമയ സംവിധാനം പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിന്, ഉപഗ്രഹങ്ങൾ ആകാശത്ത് വിക്ഷേപിക്കുന്നു, അവ ഭൂമിയിലെ ആശയവിനിമയ സംവിധാനം പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നു. അതുപോലെ, ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങൾ.. ജീവിക്കുന്നു എവിടെയായിരുന്നാലും തന്ത്രപൂർവം സൂക്ഷമായ ഗുണങ്ങൾ അവരുടെ ശരീരങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രസരിക്കുന്ന ഒരു തരംഗം മൂന്ന് ലൊകങ്ങളുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിവരണത്തിൽ സകലതിനെ നിലനിർത്താൻ ബ്രഹ്മിന്റെ സൃഷ്ടിക്കു വണ്ടി ആണ് ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലുള്ളത്. അത്തരത്തിലുള്ള ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രാഹ്മാണ്ഡങ്ങളാണ് ക്ഷരപുരുഷന്റെ (കാൽ). ഉള്ളത്

എന്നാൽ ക്ഷരപുരുഷൻ (ബ്രഹ്മ്/കാല്) തന്നെ ഒരിക്കലും തന്റെ ദൃശ്യമായ, അതായത് യഥാർത്ഥ ശരീര രൂപത്തിൽ ആരുടെ മുന്നിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ല. വേദങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി തങ്ങളുടെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി ബ്രഹ്മിനെ (കാലനെ) നേടുന്നതിനായി ആരാധന നടത്തിയിട്ടും മൂന്ന് ദേവന്മാർ (ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ) ബ്രഹ്മിനെ കണ്ടില്ല. പിന്നീട്, ഋഷിമാർ (മുനികൾ) വേദങ്ങൾ വായിച്ചു. അതിൽ, അഗ്നേഃ തനൂർ അസി (പവിത്ര യജുർവേദ് അധ്യായം 1 മന്ത്രം 15) - പരമേശ്വരന് ഒരു ശരീരമുണ്ട് എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ പവിത്ര യജുർവേദ അദ്ധ്യായം 5 മന്ത്രം 1 ൽ അഗ്നേഃ താനൂർ അസി വിഷ്ൺവേ ത്വാ സോമസ്യ താനൂർ അസി എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ മന്ത്രത്തിൽ, സർവ്വവ്യാപിയും എല്ലാവരുടെയും സംരക്ഷകനുമായ ഒരു സത്പുരുഷൻ ഉണ്ടെന്ന് വേദം രണ്ടുതവണ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.ശരീരം. പവിത്ര യജുർവേദ അദ്ധ്യായം 40 മന്ത്രം 8-ൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു - (കവിർ മനിഷീ) എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ആർക്കുവേണ്ടി കൊതിക്കുന്നുവോ അവൻ കവിയാണ്, അതായത് കബീർ. (ആസനവീരം) അവന്റെ ശരീരം രക്തക്കുഴലുകളില്ലാത്തതും (ശുക്രം അകായം) ശുക്ലദ്രവത്തിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെടുന്ന അഞ്ച് മൂലകങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമായ ഒരു ഭൗതികശരീരം ഇല്ലാത്തതുമാണ്. എല്ലാവരുടെയും ആ ഗുരു ഏറ്റവും മുകളിൽ സത്ലോകിൽ ഇരിക്കുന്നു. ആ പരമാത്മാവിന് (സ്വർജ്യോതി) സ്വയം പ്രകാശിതമായ, പദരൂപത്തിലുള്ള, അതായത് ശാശ്വതമായ, പ്രകാശ പിണ്ഡങ്ങളാൽ നിർമ്മിച്ച ഒരു ശരീരമുണ്ട്. അവൻ തന്നെയാണ് എല്ലാ ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളുടെയും സ്രഷ്ടാവായ കവിർദേവൻ (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) (വൃദ്ധത), സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന (സ്വയംഭൂഃ), അതായത്, സ്വയം അസ്തിത്വമുള്ളവനാണ് (യഥാ തഥ്യ അർത്ഥൻ) യഥാർത്ഥത്തിൽ (ശാശ്വതൻ) ശാശ്വതനാണ് (ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17 ലും ഇത് വ്യക്തമാണ്.

അതിന്റെ അർത്ഥം (പൂർണ ബ്രഹ്മ്) പൂർണ്ണമായ ദൈവത്തിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പേര് കബീർ (കവിർ ദേവ്) എന്നാണ്. ആ പരമാത്മാവിന്റെ ശരീരം പ്രകാശത്തിന്റെ മൂലകത്താൽ നിർമ്മിച്ചതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ശരീരം വളരെ സൂക്ഷ്മവും ദൈവിക ദർശനം തുറന്നിരിക്കുന്ന ആരാധകനു മാത്രമേ ദൃശ്യമാകൂ. അതുപോലെ,

ജീവികൾക്ക് ഒരു പാളിയാൽ മൂടപ്പെട്ട ഒരു സൂക്ഷ്മ ശരീരമുണ്ട്, അതായത്, മാതാ-പിതാവിന്റെ സംയോജനത്താൽ ശുക്ല ദ്രാവകത്തിൽ നിന്ന് (ശുക്രം) രൂപം കൊള്ളുന്ന പഞ്ചഭൂതങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമായ ശരീരം. ശരീരം വിട്ടുപോയാലും സൂക്ഷ്മശരീരം ഒരു ജീവിയുമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ദൈവിക ദർശനം തുറന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ഭക്തന മാത്രമേ ആ ശരീരം ദൃശ്യമാകൂ. പരമാത്മാവിന്റെയും ഒരു ജീവിയുടെയും അവസ്ഥ ഇപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കുക.വേദങ്ങളിൽ, ബ്രഹ്മത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്ന ഓം മന്ത്രം (സ്മരണ) ജപിക്കുന്നതിന് തെളിവുകളുണ്ട്. ഓം മന്ത്രം (പൂർണബ്രഹ്മ്) പൂർണ്ണമായ ദൈവമാണെന്ന് കരുതി, ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളായി ധ്യാനിച്ച് ദൈവത്തെ നേടാൻ ഋഷിമാർ ശ്രമിച്ചു , പക്ഷേ അവർ ദൈവത്തെ കണ്ടില്ല, അമാനുഷിക ശക്തികൾ (സിദ്ധികൾ) നേടി. ആ സിദ്ധികൾ പോലെയുള്ള കളിപ്പാട്ടങ്ങളുമായി കളിച്ച്, ഋഷിമാർ ജീവിതത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ചക്രത്തിൽ നിലനിന്ന് സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പുസ്തകങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ രൂപരഹിതനായി എഴുതി. ബ്രഹ്മ് (കാല്) പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു - ഞാനൊരിക്കലും എന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ ആരുടെയും മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടില്ല. ഞാൻ അദൃശ്യനായി കണക്കാക്കപ്പെടും (അദൃശ്യം എന്നാൽ ഒരാൾ രൂപത്തിലാണെങ്കിലും ശാരീരിക രൂപത്തിൽ വ്യക്തിപരമായി പ്രകടമാകുന്നില്ല എന്നാണ്. അതുപോലെ, പകൽ സമയത്ത് സൂര്യൻ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു, ആകാശം മേഘാവൃതമായിരിക്കുന്നു. അത് ദൃശ്യമല്ല, പക്ഷേ യഥാർത്ഥത്തിൽ, അത് മേഘങ്ങൾക്ക് പിന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഈ അവസ്ഥയെ ഒരു പ്രേതത്തെപ്പോലെ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ട് പവിത്ര ഗീതയുടെ ആഖ്യാതാവായ ബ്രഹ്മ് (കാല്) പറയുന്നു, അർജുൻ, ഞാൻ ഒരു വിശാലതയുള്ള കാലനാണ്, എല്ലാവരെയും ഭക്ഷിക്കാൻ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നു ഗീത അദ്ധ്യായം 11 ശ്ലോകം 32.

ഇതാണ്. നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ആർക്കും കാണാൻ കഴിയാത്ത, ഭാവിയിലും ആർക്കും കാണാൻ കഴിയാത്ത എന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം. യാഗങ്ങൾ-ജപ്-തപ് കൊണ്ടോ, ഓം നാമം മുതലായവ ഉപയോഗിച്ച് ആർക്കും എന്റെ ഈ യഥാർത്ഥ രൂപം കാണാൻ കഴിയില്ല എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. വേദങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു (ഗീത അദ്ധ്യായം 11 ശ്ലോകം 32). ഇത് എന്റെ വാസതവികമായ രൂപമാണ്. ഞാൻ കൃഷ്ണനല്ല; ഈ വിഡ്ഢികൾ, അദൃശ്യ/പ്രകടമാകാത്ത എന്നെ, കൃഷ്ണന്റെ രൂപത്തിൽ (മനുഷ്യരൂപത്തിൽ) ദൃശ്യമായി/പ്രകടമാക്കുന്നത്, അവർ എന്റെ ദോഷത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ്. എന്റെ ഈ യഥാർത്ഥ കാല രൂപത്തിൽ ഞാൻ ആരുടെ മുമ്പിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടില്ല എന്റെ നയം, ഞാൻ എന്റെ യോഗമായയാൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 24-25) ദയവായി ചിന്തിക്കുക: - അന്തുകൊണ്ട് തന്നെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നയത്തെ മോശം/താഴ്ന്നത് (അനുത്തം) എന്ന് പറയുന്നത് ?

അധവ ഒരു പിതാവ് തന്റെ മക്കളുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരായില്ലെങ്കിൽ, അവനിൽ ഒരു തെറ്റ് ഉണ്ട്, അത് കാരണം അവൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, കൂടാതെ അവർക്ക് എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു. കാല് (ബ്രഹ്മ്) ശാപം നിമിത്തം പ്രതിദിനം ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരെ ഭക്ഷിക്കേതുണ്ട്. ദിവസേന 25 ശതമാനം അധികമായി ജനിപ്പിക്കാണം അവരുടെ കർമ്മങ്ങളുടെ (കർമ്മങ്ങൾ) ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതിനുമായി അദ്ദേഹം 84 ലക്ഷം ജന്മങ്ങൾ / ജീവരൂപങ്ങൾ (യോനി) സൃഷ്ടിച്ചു. ആരുടെയെങ്കിലും മകളെ, ഒരാളുടെ ഭാര്യയെ, ഒരാളുടെ മകനെ, അമ്മ-അച്ഛനെ എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ വച്ച് ബ്രഹ്മ് ഭക്ഷിച്ചാൽ, എല്ലാവരും അവനെ വെറുക്കാൻ തുടങ്ങും, പരമേശ്വരനായ കവിരാഗ്നി (കബീർ ദൈവം) സ്വയം വരുമ്പോഴോ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൂതനെ അയയ്ക്കുമ്പോഴോ, എല്ലാം. യഥാർത്ഥ ആരാധനാരീതി (സത്-ഭക്തി) പിന്തുടരുന്നതിലൂടെ മനുഷ്യർ കാലന്റെ കെണിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടും.

അതിനാൽ, ബ്രഹ്മ് എല്ലാവരെയും വഞ്ചിക്കുന്നു. തന്റെ ഭക്തിയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച മോക്ഷത്തെ ഏറ്റവും മോശം എന്നും തന്റെ നയം മോശം (അനുത്തം) എന്നും പവിത്ര ഗീത 7..അദ്ധ്യായം.... 18, 24, 25 ശ്ലോകങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് .

പ്രത്യേക ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളിലും ബ്രഹ്മലോകത്ത് അദ്ദേഹം ഒരു മഹാസ്വർഗ്ഗം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു മഹാസ്വർഗ്ഗത്തിൽ (മഹത്തായ സ്വർഗ്ഗം) ഒരിടത്ത് മനുഷ്യരെ

ബ്രഹ്മ് ലോകത്തിന്റെ ലഘു ചിത്രം

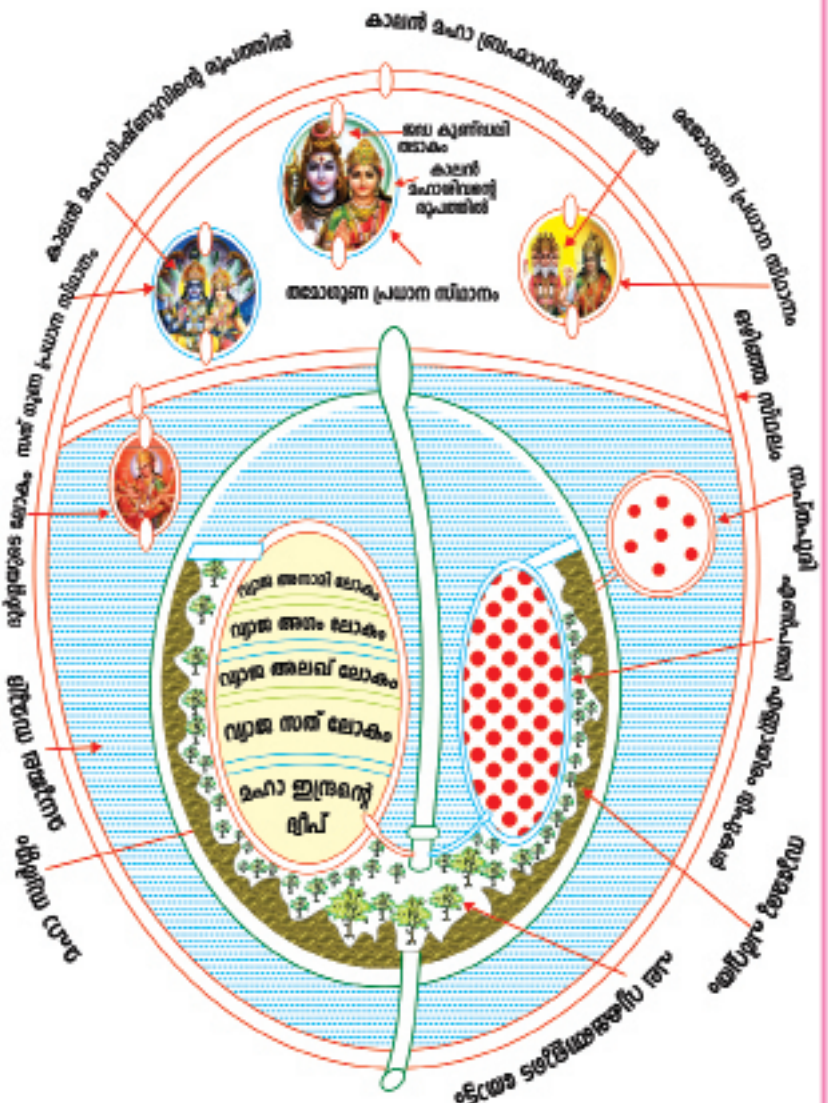

ജ്യോതി നിരഞ്ജന്റെ ബ്രഹ്മലോകം
21 ബ്രഹ്മാട്ടത്തിന്റെ ലഘു ചിത്രം

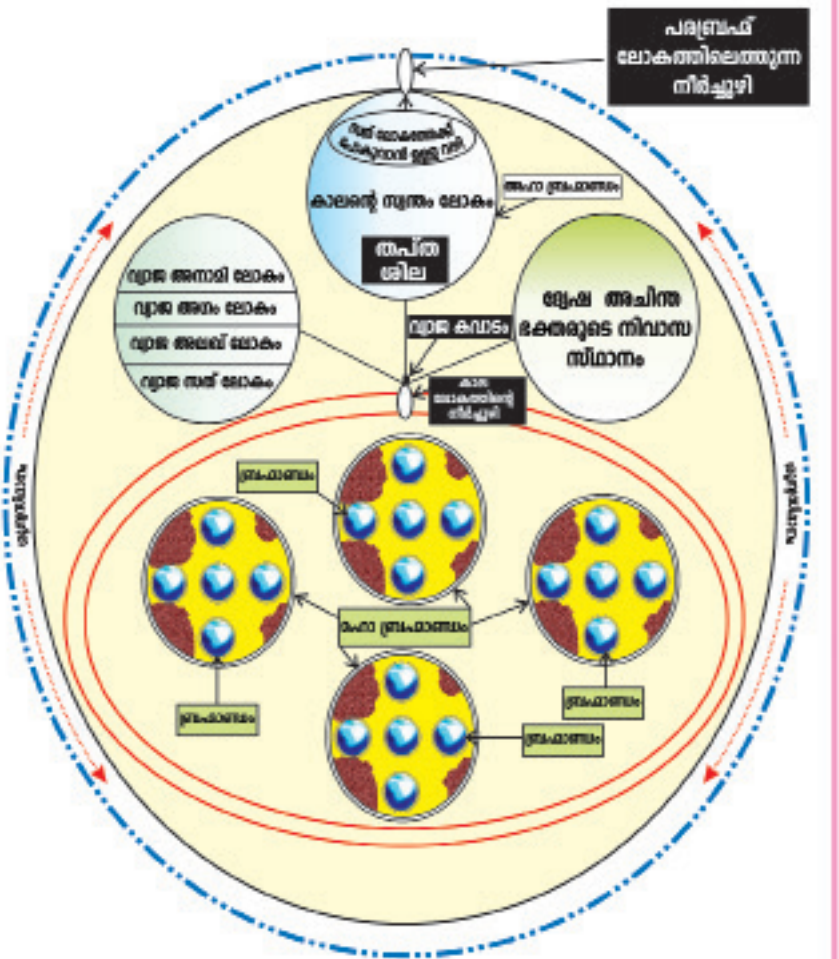

വഞ്ചിക്കാൻ പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ/ ആദി മായ) വഴി വ്യാജ സത്‌ലോകും, വ്യാജ അലഖ് ലോകവും, വ്യാജ അഗമലോകവും വ്യാജ അനാമി ലോകവും സൃഷ്ടിച്ചു.കബീറിന്റെ ഒരു വാണിയുണ്ട്

കർ നൈനോ ദീദാർ മഹൽ മേം പ്യാരാ ഹേ . അതിൽ .....

.കായാ ഭേദ് കിയാ നിർവാര, യഹ് സബ് രച്നാ പിണ്ഡ് മഞ്ജാര ഹൈ ।
മായാ അവിഗത് ജാൽ പസാരാ, സോ കാരിഗർ ഭാരാ ഹൈ ।
ആദി മായ കിൻഹി ചതുരായീ, ഝുഠി ബാജി പിണ്ഡ് ദിഖാഈ ।
അവിഗത്,, രചന രചി അണ്ഡ മാഹി വാകാ പ്രതിബിംബ് ടാരാ ഹൈ ।

ഒരു ബ്രാഹ്മാണ്ഡത്തിൽ, മറ്റ് ലോകങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയും ഉണ്ട്; ശ്രീബ്രഹ്മലോകം, ശ്രീ വിഷ്ണുലോകം, ശ്രീ ശിവലോകം എന്നിങ്ങനെ. ഇവിടെ ഇരുന്നുകൊ്, മൂന്ന് ദേവന്മാർ മൂന്ന് താഴത്തെ ലോകങ്ങളിൽ ഓരോ വകുപ്പിന്റെ അധിപൻ ആകുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (സ്വർഗ്ഗലോകം) ഇന്ദ്രന്റെ ലോകമായ സ്വർഗ്ഗം, (പൃഥ്വി ലോകം) ഭൂമി, (പാതള ലോകം) അനേകം ലോകം പിതാവവായ കാലന്റെ ഭക്ഷണത്തിനായി ജീവജാലങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂന്നു ദൈവങ്ങൾക്കും ജനനവും മരണവുമുണ്ട്. പിന്നെ കാലൻ (ബ്രഹ്മ്) അവരെയും ഭക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന് മേൽ ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന് ദീർഘവൃത്താകൃതിയുള്ളതിനാൽ ഒപ്പം (മുട്ടയുടെ ആകൃതിയിലുള്ളത്) എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ഒരു ടെലിവിഷനിലെന്നപോലെ ശരീരത്തിലെ (പിണ്ഡ) താമരകളിൽ (കമൽ) ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ സൃഷ്ടി കാണാൻ കഴിയുന്നതിനാൽ ഇത് പിണ്ഡ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു , ഒരു മാനസരോവർ , ധർമ്മരെയുടെ (നീതി) ലോകവും ഉണ്ട്. പരമാത്മാവ് എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും എംബസി പോലെ ഓരോ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലും ഒരു രഹസ്യ സ്ഥലത്ത് വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ വസിക്കുന്നു. അവിടെ ആർക്കും പോകാനാവില്ല. സത്‌ലോകിന്റെ ഭക്തി ഇപ്പോഴും സമതുലിതമായി നിലനിൽക്കുന്ന ആ ആത്മാക്കൾ അവിടെ താമസിക്കുന്നു . ഭക്തി യുഗം വരുമ്പോൾ, ആ സമയത്ത്, പരമോന്നത ദൈവം കബീർ തന്റെ പ്രതിനിധിയെ സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസി സദ്ഗുരുവിനെ അയയ്ക്കുന്നു. ആ സമയത്ത്, ഈ പുണ്യാത്മാക്കൾ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യരായി ജനിക്കുകയും ഉടൻ തന്നെ അവർ (സത് ഭക്തി) യഥാർത്ഥ ആരാധനാ രീതിയിൽ ഏർപ്പെടുകയും സദ്ഗുരുവിന്റെ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം പൂർണ്ണമായ മോക്ഷം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ സ്ഥലത്തെ പുണ്യാത്മാക്കളുടെ (ഹംസ്) വ്യക്തിപരമായ ഭക്തി സമ്പാദ്യം (പുണ്യം) ചെലവഴിക്കില്ല. എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ ശേഖരത്തിൽ നിന്നാണ് നൽകുന്നത്. അതേസമയം, ബ്രഹ്മ് (കാലൻ) ആരാധകരുടെ ഭക്തി സമ്പാദ്യം (സ്വർഗ്ഗം) സ്വർഗ്ഗത്തിലും (മഹാസ്വർഗ്ഗം) മഹത്തായ സ്വർഗ്ഗത്തിലും വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു, കാരണം ഈ കാലലോകത്തിലും (ബ്രഹ്മലോകം) പരബ്രഹ്മലോകത്തിലുള്ള ജീവജാലങ്ങൾക്കും അവരുടെ കർമ്മഫലം മാത്രമേ ലഭിക്കൂ ക്ഷരപുരുഷൻ (ബ്രഹ്മ്) തന്റെ ഇരുപത് 20 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെ നാല് മഹാബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു മഹാബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ, അദ്ദേഹം അഞ്ച് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ദീർഘവൃ ത്താകൃതിയിൽ എല്ലാ വശങ്ങളിൽ നിന്നും വലയം ചെയ്ത് സുരക്ഷിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം നാല് മഹാബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെ ദീർഘവൃത്താകൃതിക്ക് ഉള്ളിൽ വലയം ചെയ്ത് സുരക്ഷിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒരു മഹാബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ എത്രയാണോ അത്രയും വലിപ്പത്തിൽ തന്നെ ഇരുപത്തിയൊന്നാമത്തെ ബ്രഹ്മാണ്ഡം അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിച്ചു. ഇരുപത്തിയൊന്നാം ബ്രാഹ്മത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാൻ തന്നെ അദ്ദേഹം മൂന്ന് പാതകൾ നിർമ്മിച്ചു. ഇരുപത്തിയൊന്നാം ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലും,

ഇടതുവശത്ത്, ആദി മായയുടെ (ദുർഗ്ഗ) സഹായത്തോടെ വ്യാജ സത്‌ലോകം, വ്യാജ അലഖ് ലോക്ക്, വ്യാജ ആഗംലോകം, വ്യാജ അനാമി ലോക്ക് എന്നിവ നിർമ്മിച്ചു, ജീവജാലങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാൻ. വലതുവശത്ത്, പന്ത്രണ്ട് മഹാബ്രഹ്മിന്റെ ഭക്തരെ സൂക്ഷിക്കുന്നു.തുടർന്ന്, എല്ലാ യുഗത്തിലും കാല് (ബ്രഹ്മ്) അവരെ തന്റെ ദൂതന്മാരായി വ്യാജ (സന്യാസി/സത്ഗുരു) ഭൂമിയിലേക്ക് അയക്കുന്നു, അവർ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കനുസൃതമല്ലാത്ത ആരാധനയും അറിവും നൽകുകയും സ്വയം ഭക്തിയില്ലാത്തവരായിത്തീരുകയും അവരുടെ അനുയായികളെ കാലന്റെ വലയിൽ

കുടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. . അപ്പോൾ ആ ഗുരുജിയും അനുയായികളും നരകത്തിലേക്ക് (ബ്രഹ്മിന്റെ) സ്വന്തം ലോകത്തേക്ക് പോകുന്നു, അവിടെ ഈ ബ്രഹ്മ (കാല്) യഥാർത്ഥ പോകുന്നു. മുൻവശത്ത്, കാലൻ ഒരു പൂട്ട് (കുലുഫ്) ഇട്ടിരിക്കുന്നു . ആ പാത കാലന്റെ മനുഷ്യരൂപത്തിലുള്ള ദൃശ്യരൂപത്തിൽവസിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലത്ത്, ഒരു പാറക്കെട്ട് പോലെയുള്ള ഒരു പാറക്കഷണം (അത് യാന്ത്രികമായി ചൂടായി തുടരുന്നു) ഉണ്ട് അതിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരുടെ സൂക്ഷ്മ ശരീരങ്ങൾ വറുത്ത് അവരിൽ നിന്ന് അഴുക്ക് (മയ്ൽ) പുറത്തെടുത്ത് ഭക്ഷിക്കുന്നു. ആ സമയത്ത്, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും അസഹനീയമായ വേദന അനുഭവിക്കുകയും അലറാൻ തുടങ്ങുകയും പിന്നീട് കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം അബോധാവസ്ഥയിലാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ജീവജാലങ്ങൾ ഇവിടെ മരിക്കുന്നില്ല. പിന്നീട് ധർമ്മറായുടെ ലോകത്തിലേക്ക് പോയതിനുശേഷം , ജീവജാലങ്ങൾ അവരുടെ (കർമ്മ) കർമ്മങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വ്യത്യസ്ത ജന്മങ്ങൾ നേടുകയും ജീവിതത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ചക്രം തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ബ്രഹ്മ് തന്റെ ഭക്ഷണത്തിന് ജീവജാലങ്ങൾക്കായി മാത്രം മുൻവശത്തെ പൂട്ട് ഒരു സെക്കൻഡിന്റെ അംശങ്ങൾകൊണ്ട് തുറക്കുന്നു. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ (പരമോന്നത ദൈവം) സത്യനാമം, സാർനാമം കൊണ്ട് ഈ പൂട്ട് യാന്ത്രികമായി തുറക്കുന്നു . ഈ രീതിയിൽ പരമോന്നത ദൈവം കവിർദേവ് (ദൈവം കബീർ) തന്നെ തന്റെ ഭക്തനായ ധർമ്മദാസിനോട് കാലന്റെ കെണി വിശദീകരിച്ചു.

പരബ്രഹ്മിന്റെ ഏഴ് സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ സ്ഥാപനം

പരബ്രഹ്മ് (അക്ഷരപുരുഷൻ) മാനസരോവറിൽ ഉറങ്ങിപ്പോയതിനാൽ തന്റെ കർത്തവ്യ ലംഘനം നടത്തിയെന്നും പരമോന്നത ദൈവം (ഞാൻ, അതായത് ദൈവം കബീർ) ആ തടാകത്തിൽ മുട്ട ഉപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവിടെ പരബ്രഹ്മ് പ രമോന്നത ദൈവം കബീർ (കവിർദേവ്) പിന്നീട് പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്ഷര പ ുരുഷൻ) ദേഷ്യത്തോടെ അതിലേക്ക് നോക്കി. ഈ രണ്ട് കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കാരണം, ഏഴ് സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾക്കൊപ്പം സത്ലോകിൽ നിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. രണ്ട ാമത്തെ കാരണം, പരബ്രഹ്മ് (അക്ഷരപുരുഷൻ) തന്റെ സുഹൃത്തായ ബ്രഹ്മിന്റെ (ക്ഷരപുരുഷൻ) വേർപാടിന് ശേഷം അസ്വസ്ഥനായി. പരമോന്നത പിതാവായ കവിർദേവിനെ (പരമോന്നത ദൈവത്തെ) മറന്നുകൊണ്ട് അയാൾ ബ്രഹ്മിനെ കാണാതെ വിഷമിച്ചു..... കബീർ). ക്ഷരപുരുഷൻ (ബ്രഹ്മ്) ഒരുപാട് ആസ്വദിക്കുന്നുണ ന്ന് പരബ്രഹ്മ് കരുതി. അവൻ സ്വതന്ത്രനായി ഭരിക്കും, ഞാൻ പിന്നിലായി. പരബ്ര ഹ്മത്തോടൊപ്പം ഏഴ് സംഖിൽ (700 ക്വാഡ്രില്യൺ) ജനനമരണ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്ന മറ്റ് ആത്മാക്കൾ ഉണ്ട്.ബ്രഹ്മിന്റെ (കാലന്റെ) ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രാഹ്മണങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയ ആ ആത്മാക്കളുടെ വേർപാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളിൽ വഴിതെറ്റി, എല്ലാ സന്തോഷങ്ങളും നൽകുന്ന പരമദൈവമായ കവിർദേവനെ മറന്നു. ദൈവം കവിർ ദേവ് ആവർത്തിച്ച് ഉപദേശിച്ചിട്ടും അവരുടെ ആഗ്രഹം കുറഞ്ഞില്ല. പരബ്രഹ്മിന ും (അക്ഷരപുരുഷൻ) എനിക്കും ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലം കിട്ടിയാൽ നന്നായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ച് രാജ്യം നേടുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ അദ്ദേഹം സാർനാമം ജപ ിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതുപോലെ, മറ്റ് ആത്മാക്കൾ (പരബ്രഹ്മിന്റെ ഏഴ് സംഖ് ബ്ര ഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിയവർ) കാല ബ്രഹ്മത്തോടൊപ്പം പോയ ആത്മാക്കൾ സന്തോഷിക്കുമെന്ന് കരുതി, നമ്മൾ പിന്നിലായി. വേർപിരിഞ്ഞ ശേഷം ക്ഷരപുരുഷൻ ഉന്മേഷഭരിതനായിരിക്കണമെന്ന് പരബ്രഹ്മ് അനുമാനിച്ചു. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ച് അദ്ദേഹം തന്റെ ഉള്ളിൽ തീരുമാനിച്ചു ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലം ലഭിക്കാൻ.പരബ്രഹ്മ് (അക്ഷര പ ുരുഷൻ) ഹഠയോഗം (ധ്യാനം) ചെയ്തില്ല, എന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേക രാജ്യം നേടുന്നതിന ായി മാത്രം (സഹജ് സമാധി) ലളിതമായ ധ്യാനം തുടർന്നു. ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലം ലഭിക്കാൻ, അദ്ദേഹം ഭ്രാന്തമായി കറങ്ങാൻ തുടങ്ങി, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ പോലും ഉപേക്ഷിച്ചു. മറ്റു ആത്മാക്കൾ അവന്റെ പരിത്യാഗത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായി അവനെ സ്നേ ഹിക്കാൻ തുടങ്ങി. പരമാത്മാവ് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, പരബ്രഹ്മ് ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചില ആത്മാക്കളെ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ കവിർദേവ് (കബീർ ദൈവം) പറഞ്ഞു, നിങ്ങളോടൊപ്പം പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആത്മാക്കളെ ഞാൻ അയയ്ക്കും. പരബ്രഹ്മത്തോടൊപ്പം പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന

ഹംസ്-ആത്മ (ആത്മാവ്) സമ്മതം നൽകണമെന്ന് പരമാത്മാവ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. വളരെക്കാലത്തിനു ശേഷം ഒരു ഹംസ് (ആത്മാവ്) സമ്മതം നൽകി, അത് അനുകരിച്ച് മറ്റ് പല ആത്മാക്കളും സമ്മതം നൽകി. ആദ്യം സമ്മതം നൽകിയ ആത്മാവിനെ ദൈവം ഒരു പെൺകുട്ടിയാക്കി, അവൾക്ക് ഈശ്വരി മായ (പ്രകൃതി സുരതി) എന്ന് പേരിട്ടു. അവൻ മറ്റെല്ലാ ആത്മാക്കളെയും ആ ഈശ്വരി മായയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും അവളെ അചിന്തിനൊപ്പം അക്ഷരപുരുഷിലേക്ക് (പരബ്രഹ്മ) അയച്ചു. (തങ്ങളുടെ യജമാനനേടുള്ള വിശ്വസ്തതയിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ ശിക്ഷയാണ് അവർക്ക് ലഭിച്ചത്.) അനേകം യുഗങ്ങൾ ഇരുവരും ഏഴ് സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു, എന്നാൽ പരബ്രഹ്മ് അവളോട് മോശമായി പെരുമാറിയില്ല. പർബ്രഹ്മ് ഈശ്വരി മായ വിവാഹം അവളുടെ സമ്മതത്തോടെ ചെയ്തു. പിന്നീട് അവൻ തന്റെ ശബ്ദ ശക്തിയാൽ നഖങ്ങൾ കൊണ്ട് സ്ത്രീ ജനനേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ഈശ്വരി ദേവിയുടെ അംഗീകാരത്തിൽ സന്താനങ്ങളെ പുനർനിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട്, പർബ്രഹ്മ് ലോകത്തിൽ (ഏഴ് സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡ്) ജീവികൾക്ക് തപത്ശില ദുരിതങ്ങൾ ഇല്ല . അവിടെയുള്ള മൃഗങ്ങൾക്കും പക്ഷികൾക്കും പോലും ഈ ബ്രഹ്മലോകത്തിലെ ദൈവങ്ങളേക്കാൾ മികച്ച സ്വഭാവമുണ്ട്. ആയുസ്സ് വളരെ നീണ്ടതാണ്, പക്ഷേ ഇപ്പോഴും ജനന-മരണമുണ്ട്, കർമ്മങ്ങൾക്കനുസൃതമായ ശിക്ഷയുണ്ട്, കഠിനാധ്വാനത്തിലൂടെ മാത്രമേ അപ്പം സമ്പാദിക്കാൻ കഴിയൂ. സ്വർഗ്ഗവും നരകവും സമാനമായ രീതിയിലാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. പരബ്രഹ്മിന് (അക്ഷരപുരുഷന്) ദൈവം തന്റെ ലളിതമായ ധ്യാനത്തിന് (സഹജ് സമാധി) പകരമായി ഏഴ് സംഖ് (700 കാട്രില്യൺ) ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ നൽകി, സത്ലോകിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ സ്ഥലത്ത് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെ വൃത്താകൃതിയിൽ തടഞ്ഞു, അക്ഷരബ്രഹ്മത്തെയും ഈശ്വരി മായയെയും പുറത്താക്കി. സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ.

പൂർണ ബ്രഹ്മ് (സത്പുരുഷ് / നിത്യദൈവം) സത്ലോകിലെ അനന്തമായ (അസംഖ്) ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും ബ്രഹ്മിന്റെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രാഹ്മാണ്ഡളുടെയും പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഏഴ് സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും യജമാനനാണ് (പരമാത്മാവ്). ഇതിനർത്ഥം പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ് കവിർദേവ് (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) ആണ് പരമ്പരയുടെ അധിപൻ എന്നാണ്.

ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവൻ എന്നിവർക്ക് നാല് കൈകൾ വീതവും 16 കലകളും (കല/കഴിവുകൾ) ഉണ്ട്. പ്രകൃതി ദേവിക്ക് (ദുർഗ്ഗ) എട്ട് കൈകളും 64 കലകളും (കല/കഴിവുകൾ) ഉണ്ട് ബ്രഹ്മിന് (ക്ഷരപുരുഷന്) ആയിരം കൈകളും ആയിരം കലകളുമുണ്ട്, ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ സ്വാമിയാണ്. പരബ്രഹ്മിന് (അക്ഷരപുരുഷന്) പതിനായിരം കൈകളുണ്ട്, പതിനായിരം കാലുകളുണ്ട്, ഏഴ് സംഖ് (700 കാട്രില്യൺ) ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ സ്വാമിയാണ്. പൂർണബ്രഹ്മിന് (പരം അക്ഷര പുരുഷൻ / സത്പുരുഷ്) അനന്തമായ കൈകളും കാലുകളുണ്ട്, കൂടാതെ ബ്രഹ്മിന്റെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾക്കും പരബ്രഹ്മിന്റെ ഏഴ് സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾക്കും ഒപ്പം അനന്തമായ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾക്കും ദൈവവുമാണ്. എല്ലാ ദൈവങ്ങൾക്കും, അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ അടക്കിയ ശേഷം, രണ്ട് കൈകൾ മാത്രമേ സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയൂ, കൂടാതെ അവരുടെ എല്ലാ ഭുജങ്ങളും അവർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. പരബ്രഹ്മിന്റെ ഓരോ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലും വ്യത്യസ്ത സ്ഥലങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ട് പരമാത്മാവ് അവിടെ പല രൂപങ്ങളിൽ രഹസ്യമായി വസിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു ചലിക്കുന്ന ക്യാമറ പുറത്ത് ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും ഒരു ടിവി ഉള്ളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതും പോലെ സങ്കൽപ്പിക്കുക. അകത്തെ ടിവിയിൽ പുറത്തെ കാഴ്ചകളെല്ലാം കാണാം. ഇപ്പോൾ, രണ്ടാമത്തെ ടിവി പുറത്തും ഒരു നിശ്ചല ക്യാമറ അകത്തും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പുറത്തുള്ള രണ്ടാമത്തെ ടിവിയിൽ, സംഘാടകൻ അകത്ത് ഇരിക്കുന്ന ചിത്രം മാത്രമേ കാണൂ, ഇത് കാരണം എല്ലാ തൊഴിലാളികളും ജാഗരൂകരാണ്. സമാനമായി,

പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ തന്റെ സത്ലോകിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് എല്ലാവരെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നു, അദ്ദേഹം എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും ഉണ്ട്. അതുപോലെ, സൂര്യൻ, അകലെയാണെങ്കിലും, മറ്റ് ലോകങ്ങളിൽ (സ്ഥലങ്ങളിൽ) അതിന്റെ സ്വാധീനം നിലനിർത്തുന്നു.

പവിത്ര അഥർവ്വവേദത്തിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ്

അഥർവവേദ് കാണ്ട് നമ്പർ. 4 അനുവാക് നമ്പർ.1 മന്ത്രം നമ്പർ.1

ബ്രഹ്മ് ജഗയാനം പ്രത്മം പുരസ്താദ് വി സീമത് സുരുചോ വെം ആവ ഃ ।
സഃ ബുധന്യഃ ഉപ്മാ അസ്യ വിഷ്ഠഃ സതശ്ച യോനിംസതശ്ച വി വഃ ।। 1 ।।

ബ്രഹ്മ് - ജ - ജ്ഞാനം - പ്രഥം - പുരസ്താത് - വിസിമത്ത് - സുരുച് - വേന:
ആവ: സ: - ബുദ്ധാ: - സഹ് - ബുധ്നന്യഹ് - ഉപമ - ആസ്യ - വിഷത്താഹ് - സത് -
ച്ച - യോനിം - അസത: - ച്ച - വി വ: ഃ

വിവർത്തനം: (പ്രഥം) ആദിം, അതായത് ശാശ്വതമായ (ബ്രഹ്മ്) ദൈവം (ജ) തന്റെ ജ്ഞാനത്താൽ (പുരുസ്താത്) പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു/ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു (ജ്ഞാനം) അതായത് സത്ലോക് മുതലായവ (സുരുച്ച്) തന്റെ സ്വന്തം ആഗ്രഹത്താൽ, അത്യധികം അഭിനിവേശത്തോടെ, സ്വയം പ്രകാശിതമായി (വിസിമതഃ).) അതിരുകളില്ലാത്ത, അതായത് വിശാലമായ അതിരുകളുള്ള വ്യത്യസ്ത ലോകങ്ങൾ, ആ (വെനഃ) നെയ്ത്തുകാരൻ, ഒരു വലപോലെ നെയ്തെടുക്കുന്നു, അതായത് തുണി (ആവഃ) ഉറപ്പിച്ച (ച) കൂടാതെ (സഃ) ആ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ് എല്ലാ സൃഷ്ടികളും (അസ്യ) മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ, അതിനാൽ അത് തന്നെ (ബുധന്യഃ) യഥാർത്ഥമായത് ദൈവം (യോനിം) യഥാർത്ഥ സ്ഥലമായ സത്യലോകം (അസ്യ) ഈ (ഉപമ) സമാനമായ (സതഃ) അക്ഷരപുരുഷന്റെ അതായത് പരബ്രഹ്മിന്റെ ലോകങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു; ക്ഷരപുരുഷന്റെ (വി വഃ) താത്കാലിക ലോകങ്ങളും മറ്റും ശാശ്വതമായി (ച) കൂടാതെ (അസതഃ) വെവ്വേറെ സ്ഥാപിച്ചു (വിഷഠഃ).

അർത്ഥം:- പവിത്ര വേദങ്ങളുടെ ആഖ്യാതാവായ ബ്രഹ്മ് (കാല്) പറയുന്നത്, അനാമയ് (അനാമി) ലോകത്തിൽ നിന്ന് സത്ലോകത്ത് സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന നിത്യനായ ദൈവം, തന്റെ ജ്ഞാനത്താൽ, ഒരു തുണിപോലെ നെയ്തെടുത്ത്, മുകളിലെ ലോകങ്ങൾ, സത്ലോകം മുതലായവ സുരക്ഷിതമാക്കി. അതിരുകളില്ലാത്തതും സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നതും ശാശ്വതവുമാണ്. പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ താഴത്തെ ഏഴ് സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും ബ്രഹ്മിന്റെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും അവയിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ സൃഷ്ടിയും അതേ ദൈവം തന്നെ താൽക്കാലികമായി സ്ഥാപിച്ചു.

അഥർവവേദം കാണ്ടം നമ്പർ. 4 അനുവാക് നമ്പർ.1 മന്ത്രം നമ്പർ. 2

ഇയം പിത്ര്യ രാഷ്ട്രീയേത്വാഗ്രേ പ്രഥമേ ജനുഷേ ഭുവനേഷ്ഠഃ ।
തസ്മാ ഏതം സുരുച്മ് ഹ്വർംഹ്യമ് ധർമ്മം ശ്രീനന്തു പ്രഥമൈ ധാസ്യവേ ।। 2 ।।

ഇയം - പിത്ര്യ - രാഷ്ട്രീയ - ഏതു - അഗ്രേ - പ്രഥമ - ജനുഷേ - ഭുവനേഷ്ഠഃ- തസ്മാ -
ഏതം - സുരുചം - ഹ്വർംഹ്യം - ധർമ്മം - ശ്രിണന്തു -പ്രഥമ - ധാസ്യവേ

പരിഭാഷ: (ഇയം) ഇതുതന്നെ (പിത്ര്യ) സാർവത്രിക പിതാവായ ദൈവം (ഏതു) ഈ (സമ്മതം) പരമോന്നത (പ്രത്മയ്) പ്രഥമ മായ, പരാനന്ദനി (രാഷ്ട്രി) രാജേശ്വരി ശക്തി അതായത് പരാശക്തി, നൽകുന്നതിലൂടെ ആകർഷകമായ ശക്തി (ജനുഷേ) എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. (ഭുവനേഷ്ഠഃ) ലേക്ക് ഉയരുക, ലോകം/ലോകം സ്ഥാപിച്ചു. (തസ്മാ) അതേ പരമാത്മാവ് (സുരുചം) അത്യധികമായ അഭിനിവേശത്തോടെ, സ്വമേധയാ (ഏതം) ഇത് (പ്രത്മയ്) ആദ്യ സൃഷ്ടിയുടെ ശക്തിയാൽ, അതായത് പരാശക്തി (ഹ്വർമഹ്യം) പരസ്പരം വേർപിരിയുന്നത് തടയുന്നു, അതായത്, ആകർഷകമായ ശക്തി (വെയ്ശിമിഴേ) ഗുരുത്വാകർഷണബലം എന്നെന്നേക്കുമായി നിലനിൽക്കാൻ ദൈവം ഉത്തരവിട്ടു. ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത (ധർമ്മം) സ്വഭാവം (ധാസ്യവേ) നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു വലപോലെ നെയ്തെടുത്ത് ഉറപ്പിച്ചു.

അർത്ഥം:- വിശ്വ പരമപിതാവായ ദൈവം തന്റെ പദശക്തിയാൽ രാഷ്ട്രത്തെ, അതായത് പ്രഥമ മായാ രാജേശ്വരിയെ സൃഷ്ടിച്ചു. ആ പരാശക്തിയിലൂടെ മാത്രം, അവൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ പ്രപഞ്ചങ്ങളെയും (ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെ) ആകർഷകമായ ശക്തിയോടെ പരസ്പരം പിടിക്കുന്ന ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത ഗുണത്തോടെ സ്ഥാപിച്ചു.

അഥർവവേദ് കാൻഡ് നമ്പർ. 4 അനുവാക് നമ്പർ.1 മന്ത്രം നമ്പർ. 3

പ്ര യോ ജഗ്യേ വിദ്വാനസ്യ ബന്ധുർവിശ്വ ദേവനാം ജനിമ വിവക്തി ।
ബ്രഹ്മ് ബ്രഹ്മൻ ഉജ്ജഭാർ മധ്യത്നീചേരുച്ചേഃ സ്വധാ അഭി പ്ര തസ്തൌ ।। 3 ।।

പ്ര - യാഃ - ജഗ്യേ - വിദ്വാനസ്യ - ബന്ധുഃ - വിശ്വ - ദേവനം - ജനിമ -വിവാകതി - ബ്രഹ്മഹ - ബ്രഹ്മന്ഹ - ഉജ്ജ്ബാർ - മധ്യത്- നിഹരിഹ് -ഉച്ചയ്ഹ് - സ്വധാ - അബിഹ് - പ്രതസ്തോസ്

പരിഭാഷ: (പ്ര) ഒന്നാമതായി (ദേവനം) ദേവന്മാരുടെയും ബ്രാഹ്മണരുടെയും (ജാഗ്യേ) യഥാർത്ഥ കൂട്ടാളി (ബന്ധു) അതായത് പരമോന്നത ദൈവത്തിന് മാത്രം, ജിജ്ഞാസയുള്ള ഒരു ഭക്തന്റെ (വിദ്വാനസ്യ) ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്. ദാസൻ (ജനിമ) അവനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെന്തും (വിവക്തി) അവൻ തന്നെ വിശദമായി കൃത്യമായി പറയുന്നു (ബ്രഹ്മ്) പരമാത്മാവ് (മധ്യത്) അവന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് അതായത് പദശക്തി (ബ്രഹ്മ്) ബ്രഹ്മം / ക്ഷര പുരുഷൻ അതായത് കാല് (ഉജ്ജഭർ). വിശ്വം) ലോകം മുഴുവനും അതായത് പരബ്രഹ്മിന്റെ എല്ലാ ബ്രഹ്മണ്ഡങ്ങൾക്കും താഴെയുള്ള സത്യലോകത്തിന് മുകളിലുള്ള എല്ലാ ലോകങ്ങളും (ഉച്ചയ്ഹ്). ബ്രഹ്മ് (സ്വധ) തന്റെ സമ്പാദിക്കാവുന്ന (അഭിഃ) ആകർഷകമായ ശക്തിയാൽ (പ്രതസ്ഥൌ) അവ രണ്ടും ശരിയായി സ്ഥാപിച്ചു.

അർത്ഥം: - പരമാത്മാവ് തന്നെ സൃഷ്ടിച്ച പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും, എല്ലാ ആത്മാക്കളുടെയും ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും തന്റെ സ്വകാര്യ ദാസനോട് (ശിഷ്യന്) കൃത്യമായി പറയുന്നു, പരമേശ്വരൻ ബ്രഹ്മത്തെ (ക്ഷരപുരുഷ്/കാലൻ) സൃഷ്ടിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ, അതായത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ശബ്ദ ശക്തിയാൽ, എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും, സത്ലോകം, അലഖ്ലോകം, ആഗംലോകം, അനാമിലോകം എന്നിവയും പരബ്രഹ്മിന്റെ ഏഴ് സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും അതിന് താഴെയുള്ള ബ്രഹ്മിന്റെ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും തന്റെ സ്വസിദ്ധമായ ആകർഷണ ശക്തിയാൽ സുരക്ഷിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു. .പരമോന്നത ദൈവം കബീർ (കവീർദേവ്) തന്നെ തന്റെ സ്വകാര്യ സേവകർ/ശിഷ്യന്മാർ, അതായത് സുഹൃത്തുക്കൾ, ശ്രീ ധരം ദാസ്, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗരീബ് ദാസ് തുടങ്ങിയവരോട് താൻ സൃഷ്ടിച്ച രചന യെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച വേദ മന്ത്രവും ഇതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു.

അഥർവവേദ് കാൻഡ് നമ്പർ. 4 അനുവാക് നമ്പർ.1 മന്ത്രം നമ്പർ. 4

സഃ ഹി ദിവഃ സഃ പൃഥിവ്യാ ഋഷ്വ മഹി ക്ഷേമം രോദ്സി അസ്കഭയാത് ।
മഹാൻ മഹി അസ്കഭയാദ് വി ജാതോ ധ്യാം സദം പാർഥിവ്എം ച് രാജഃ ।।4 ।।

സഹ് - ഹി - ദിവ്ഹ് - സ - പൃഥിവ്യാ - ഋസ്ഥ - മഹി - ക്ഷേമത്തെ - രോദ്സി -അസ്കഭായാത് - മഹാൻ - മഹി - അസ്കഭായാദ് - വിജയ് - ധാം - സദം - പ ാർത്തിവം - ച്ച് - രജഃ

പരിഭാഷ: (സഹ്) അതേ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം (ഹായ്) നിസ്സംശയമായും(ദിവഃ) സത്യലോക്, അലഖ് ലോക്, ആഗംലോക്, അനാമി ലോകം/അകഹലോക് എന്നിങ്ങനെയുള്ള മുകളിലെ നാല് ദിവ്യലോകങ്ങൾ/ലോകങ്ങൾ അതായത് ദൈവിക ഗുണങ്ങളാൽ സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ലോകങ്ങൾ (റിസ്ത) യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു, അതായത് ശാശ്വതമായി (സ) അവയ്ക്ക് സമാനമായി (പൃഥ്വ്യ).) താഴെ ഭൂമിയുടെ എല്ലാ ലോകങ്ങളും പോലെ, പരബ്രഹ്മിന്റെ ഏഴ് സംഖ് ബ്ര ഹ്മാണ്ഡങ്ങളും ബ്രഹ്മ്/കാലന്റെ (മഹി) ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും ഭൂമിയുടെ (ക്ഷേം) മൂലകവും സുരക്ഷിതമായി (അസ്ക്ഭായത്) സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു/സ്ഥാപ ിതമായി (റോദ്സി) ആകാശത്തിന്റെ മൂലകവും ഭൂമിയുടെ മൂലകവും, മുകളിലും താഴെയുമുള്ള ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ ഇതുപോലെ, ആകാശം ഒരു സൂക്ഷ്മ മൂലകമാണ്; ആകാശത്തിന്റെ ഗുണം ശബ്ദമാണ്; പരമാത്മാവ് ശബ്ദത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ മുകളിലെ ലോകങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു, അത് പ്രകാശത്തിന്റെ പിണ്ഡം കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കി, കൂടാതെ പ രബ്രഹ്മ്/അക്ഷരപുരുഷന്റെ താഴത്തെ ഏഴ് സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും, ബ്രഹ്മ്/ക്ഷരപ ുരുഷന്റെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും ഭൂമിയുടെ മൂലകത്തോടുകൂടിയ ഒരു താൽക്കാലിക രൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു (മഹാൻ) ഭൂമിയുടെ പരമദൈവം (പ

ാർഥിവം).) വ്യതൃസ്ത-വ്യതൃസ്ത (ധാം) ലോകങ്ങൾ (ച), (സദം) ഭൂമിയുടെ (രാജഃ) മൂലകങ്ങളുള്ള (മാഹി) ചെറിയ-ചെറിയ ലോകങ്ങൾ എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലും (ജാത്ത്) (അസ്ക്ഭായത്) സൃഷ്ടിച്ച് അവയെ ഉറപ്പിച്ചു.

പരിഭാഷ: അതേ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം, നിസ്സംശയമായും, സത്യലോകം, അലഖ് ലോകം, ആഗംലോക, അനാമി/അക്ഹലോക് എന്നിങ്ങനെയുള്ള നാല് ഉന്നത ദിവ്യലോകങ്ങളെയും (ലോകങ്ങളെ) സ്ഥാപിച്ചു, അതായത്, ദൈവിക ഗുണങ്ങളാൽ സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ലോകങ്ങൾ, യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ, അതായത്. ഒരു ശാശ്വത രൂപം. അവതെപ്പോലെ, ഭൂമിയുടെ എല്ലാ താഴത്തെ ലോകങ്ങളും സുരക്ഷിതമായി സ്ഥാപിച്ചു, പരബ്രഹ്മിന്റെ ഏഴ് സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും, ബ്രഹ്മ്/കാലന്റെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും ഭൂമിയുടെ മൂലകവുമായി. പരമാത്മാവ് യഥാക്രമം ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും മൂലകങ്ങളാൽ മുകളിലും താഴെയുമുള്ള ലോകങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു. പരബ്രഹ്മിന്റെയും താഴത്തെ ലോകങ്ങളെയും മറ്റ് ചെറിയ ലോകങ്ങളെയും താൽക്കാലികമായി സൃഷ്ടിച്ചു സുരക്ഷിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അഥർവവേദ് കാൻഡ് നമ്പർ. 4 അനുവാക് നമ്പർ.1 മന്ത്രം 5

സഃ ബുധ്ന്യദാഷ്ട്ർ ജനുഷോഭ്യഗ്രം ബൃഹസ്പതിർദേവതാ തസ്യ സമ്രാട്ട് ।
അഹരൃച്ഛുക്ര ജ്യോതിഷോ ജനിഷ്ഠാഥ് ദ്യുമന്തോ വി വസന്തു വിപ്രാഃ ।।5 ।।

സഃ - ബുധ്ന്യാത് - ആഷ്ട്ര - ജനുഷെഃ - അഭി - അഗ്രം - ബ്രഹസ്പതിഃ -ദേവതാ - തസ്യ - സമ്രാഠ് - അഹഃ - യത് - ശുക്രം - ജ്യോതിഷഃ - ജനിഷ്ഠ- അഥ് -ധ്യുമന്തഃ - വി - വസന്തു - വിപ്രാഃ

വിവർത്തനം: (സഃ) അതേ (ബുദ്ധന്യാത്) യഥാർത്ഥ ഗുരുവിൽ നിന്ന് (അഭി-അഗ്രം) ആദ്യ സ്ഥാനത്തെ (ആഷ്ട്ര) അഷ്ടാംഗി/മായ/ ദുർഗ്ഗ, അതായത് പ്രകൃതി ദേവി (ജനുഷേഃ) ഉത്ഭവിച്ചു; കാരണം പരബ്രഹ്മിന്റെയും, ബ്രഹ്മിന്റെയും, താഴത്തെ ലോകത്തിന്റെ ആദ്യസ്ഥാനം സത്ലോകമാണ്; ഇത് മൂന്നാം വാസസ്ഥലം എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. (തസ്യ) ഈ ദുർഗ്ഗയുടെ യജമാനൻ പോലും ഈ (സമ്രാട്ട്) രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവാണ് (ബ്രഹസ്പതിഃ) ഏറ്റവും വലിയ സൃഷ്ടാവും ജഗത്ഗുരു / പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഗുരു (ദേവത) പരമദൈവവുമാണ്. (യത്) അവനിൽ നിന്ന് (അഹഃ) എല്ലാവരും വേർപിരിഞ്ഞു. (അഥ്) ഇതിനുശേഷം (ജ്യോതിഷഃ) ൃജോതി-രൂപ് നിരഞ്ജനിൽ നിന്ന് അതായത് കാല് (ശുക്രം) ശുക്ലദ്രവം അതായത് ബീജ ശക്തി ദുർഗ്ഗയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്ന് ഉത്പ്പന്നമായി (വിപ്രാഃ) ഭക്താത്മാക്കളുടെ (വി) വെറെ ഒരു (ദ്യുമന്തഃ) മനുഷ്യ ലോകവും കൂടാതെ സ്വർഗ്ഗ ലോകത്തിൽ ജ്യോതി നിരഞ്ജന്റെ നിർദേശ പ്രകാരം ദുർഗ്ഗ (വസന്തു)ജീവിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞു,അതായത് അവർ നിവസിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

പരിഭാഷ: പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് മുകളിലെ നാല് ലോകത്തിൽ നിന്ന് അതായത് താഴെനിന്ന് പ്രഥമമായി സത്യലോകത്തിൽ ആഷ്ട്ര അഥവ അഷ്ടാങ്കി(ദുർഗ്ഗ)യുടെ ഉത്പത്തി ചെയ്തു, കാരണം ദുർഗ്ഗയുടെ യജമാനൻ പോലും ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവാണ്, ഏറ്റവും വലിയ സൃഷ്ടവും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഗുരുവും, പരമദൈവവും, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാവരും വേർപിരിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം, ദുർഗ്ഗയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലൂടെ ജ്യോതി നിരഞ്ജന്റെ / കാലന്റെ ബീജത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ നിന്ന് ജനിച്ച്, ഭക്തരായ ആത്മാക്കൾ മനുഷ്യലോകത്തും (ഭൂമി) സ്വർഗ്ഗത്തിലും വേറിട്ട് ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങി. ജ്യോതി നിരഞ്ജന്റെ കൽപ്പന പ്രകാരം, ജീവിക്കുക എന്ന് ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു.

അഥർവവേദ് കാണ്ട് നമ്പർ. 4 അനുവാക് നമ്പർ.1 മന്ത്രം നമ്പർ .6

നൂനം തദസ്യ കാവ്യോ ഹിനോതി മഹോ ദേവസ്യ പൂർവ്വസ്യ ധാം ।
ഏഷ ജജ്ഞേ ബഹുഭിഃ സാകമിത്ഥാ പൂർവേ അർധേ വിഷിതേ സസനം നു ।।6 ।।

നൂനം - തത് - അസ്യ - കാവ്യഃ - മഹഃ - ദേവസ്യ - പൂർവ്യസ്യ -ധാം - ഹിനോതി - പൂർവേ - വിഷിതേ - ഏഷ - ജജ്ഞേ- ബഹുഭിഃ - സാകം -ഇത്ഥാ - അർധേ - സസനം- നു

പരിഭാഷ: (നൂനം) നിസ്സംശയമായും (തത്) ആ പരമാത്മാവ് അതായത് തത് ബ്രഹ്മ് മാത്രം (അസ്യ) ഈ (കാവ്യഃ) ഭക്തനായ ആത്മാവ്, നിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി (ദേവസ്യ)പരമാത്മാവിന്റെ ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന, സർവ്വശക്തനായ (പൂർവ്യസ്യ)

മുൻ (ധാം) ലോക് അതായത് സത്യലോകത്തിലേക്ക് (ഹിനോതി) അയയ്ക്കുന്നു.

(പൂർവേ) മുമ്പുള്ള (വിഷിതേ)വിശേഷരുചിയുള്ള (എഷ)ഈ പരമേശ്വരന്റെ ആ(ജജ്ഞേ) സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് മനസ്സിലാക്കി (ബഹുഭിഃ) പരിപൂർണ്ണമായ ആനന്ദം (സാകം) അറിഞ്ഞതിന് ശേഷം(അർധേ)പകുതി(സസനം) നിദ്രയിലായ(ഇത്യാ) വിധിയാവണം ഇപ്രകാരം(നു)ശരിയായ ആത്മാവിൽ നിന്ന് സ്തുതി ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നു.

വിവർത്തനം: നിസ്സംശയമായും, ആ പരമാത്മാവ് അതായത് തത് ബ്രഹ്മ്, നിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പരമാത്മാവിന്റെ ഭക്തി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഈ ഭക്താത്മാവിനെ, പരമാത്മാവിന്റെ മുൻ ലോകത്തേക്ക് അതായത് സത്യലോകത്തേക്ക് തിരികെ അയയ്ക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. പരമമായ ആനന്ദത്തിൽ പാതി നിദ്രയിലായിരിക്കെ, പ്രത്യേകമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന, പ്രകൃതിയുടെ സൃഷ്ടി രചനയെ കുറിച്ചുള്ള ഈ മുൻ പരമാത്മാവിനെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞശേഷം, അങ്ങനെ ചിട്ടയോടെ യഥാർത്ഥ ആത്മാവുമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.പരമാത്മാവ്, അസംഖ്യ ജന്മങ്ങളായി അലഞ്ഞുതിരിയുന്നവർക്ക് ഇപ്പോൾ യഥാർത്ഥ വാസസ്ഥലം കണ്ടെത്തി.പവിത്ര ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം 10, സൂക്തം 90, മന്ത്രം 16 എന്നിവയിലും അതിന്റെ തെളിവുകൾ ഉണ്ട്

അതുപോലെ, പരമോന്നത ദൈവം കവിർദേവ് (ദൈവം കബീർ) തന്നെ, ആദരണീയനായ ഗരീബ്ദാസ് ജിക്ക് യഥാർത്ഥ ആരാധനാരീതി നൽകി, അദ്ദേഹത്തെ സത്‌ലോകിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. തുടർന്ന് അവിടെ കണ്ട കാഴ്ച്ച തന്റെ പവിത്ര വാണിയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗരീബ്ദാസ് ജി മഹാരാജ് പറഞ്ഞു: -

ഗരീബ്, അജബ് നഗർ മേം ലെ ഗയേ, ഹംകൂം സത്ഗുരു ആൻ ।
ജിൽകെ ബിംബ് അഗാധ് ഗതി, സൂതേ ചാദർ താൻ ।।

അഥർവവേദ് കാൻഡ് നമ്പർ. 4 അനുവാക് നമ്പർ.1 മന്ത്രം നമ്പർ. 7

യോതർവം പിത്രം ദേവബന്ധും ബ്രഹസ്പതിം നമസാവ് ച ഗച്ഛാത് ।
ത്വാം വിശ്വേശം ജനിത യഥാസഃ കവിർദേവോ ന ദഭയാത് സ്വധാവാൻ ।। 7 ।।

യഃ - അഥർവാണം - പിത്തരം - ദേവബന്ധും - ബ്രഹസ്പതിം - നമസാ - അവ-
ച -ഗച്ഛാത് - ത്വം - വിശ്വേഷാം - ജനിതാ - യഥാ - സഃ -കവിർദേവ് - ന -
ദഭായത് - സ്വധാവാൻ

പരിഭാഷ: (യഃ) ആരാണോ (അഥർവാണം) മാറ്റമില്ലാത്ത, അതായത് ശാശ്വത (പിത്തരം) പ്രപഞ്ച പിതാവ് (ദേവ് ബന്ധും) ഭക്തരുടെ യഥാർത്ഥ സഹയാത്രികൻ, അതായത്, ആത്മാവിന്റെ ആധാരം(ബ്രഹ്സ്പതിം) പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഗുരു (ച) കൂടാതെ (നമ്സ) വിനമ്രതയുള്ള പൂജാരി , അതായത്, വിധിയാവണം സത്‌ലോകത്തേക്ക് (അവ)സുരക്ഷിതമായി (ഗച്ഛാത്) പോയവരെ അതായത് ആരുടെയാണോ പൂർണ്ണ മോക്ഷം സംഭവിച്ചത്, അവർ സത്‌ലോകത്തിലേക്ക് പോയിരിക്കുന്നു. അവരെ സത്യ ലോകത്തിലേക്ക് കൊണ്ട്പോയ(വിശ്വേഷാം)എല്ലാ ബ്രഹ്മണ്ഡങ്ങളുടെയും (ജനിത) സ്രഷ്ടാവ്- ജഗദംബ , അതായത മാതാവിന്റെ ഗുണങ്ങളാൽ സമ്പന്നമായവൻ.(ന ദഭായത്) കാലനെപ്പോലെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കാത്ത സ്വഭാവമുള്ള(സ്വധവൻ) എന്ന ഗുണങ്ങൾ ഉള്ള (യഥാ)അതായത്, കവിർദേവ് ആണ്, പരമോന്നത പരമാത്മാവ് കബീർ എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

പരിഭാഷ: - ഈ മന്ത്രത്തിൽ, എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ചെയ്ത ആ് കവിർദേവ് (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) ആണെന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മാറ്റമില്ലാത്ത, അതായത്, യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ ശാശ്വതൻ, (ഗീത 15 അദ്ധ്യായം 16, 17 ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഇത് പ്രകടമാണ്), പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഗുരു (ജഗത് ഗുരു), ആത്മാവിന്റെ അടിസ്ഥാനം; സമ്പൂർണ്ണ മോചിതനായ ശേഷം സത്‌ലോകിലേക്ക് പോയവരെ, എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും സ്രഷ്ടാവായ സത്‌ലോകിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന, കാലനെപ്പോലെ (ബ്രഹ്മത്തെ) ഒറ്റിക്കൊടുക്കാത്ത, സ്വയം കവീർദേവൻ, അതായത് ദൈവം കബീർ. ഈ പരമാത്മാവ്, തന്റെ വാക്ക് ശക്തിയാൽ എല്ലാ ബ്രാഹ്മണങ്ങളെയും ജീവജാലങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചതിനാൽ, (ജനിത) മാതാവ് (പിതൃം) പിതാവ് എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു, വാസ്തവത്തിൽ, (ബന്ധു) സഹോദരൻ കൂടിയാണ്, അദ്ദേഹം മാത്രമാണ് (ദേവൻ) പരമാത്മാവ്. ദൈവം. അതുകൊണ്ട് ഈ കവിർ ദേവനെ (കബീർ ദൈവം) മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ. ത്വമേവ് മാതാ ച പിതാ ത്വമേവ്, ത്വമേവ് ബന്ധു ച സഖാ ത്വമേവ്, ത്വമേവ് വിദ്യാ ച

ദ്രവീണം ത്വമേവ്, ത്വമേവ് സർവ്വം മമ ദേവ് ദേവ് (നിങ്ങൾ മാത്രമാണ് എന്റെ അമ്മയും പിതാവും; നിങ്ങൾ മാത്രമാണ് എന്റെ സഹോദരനും സുഹൃത്തും; നിങ്ങൾ എന്റെ അറിവും സമ്പത്തുമാണ്; നീയാണ്. എല്ലാ ദൈവങ്ങളുടെയും എന്റെ ദൈവം.) ഈ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.പവിത്ര ഋഗവേദ് മണ്ഡലത്തിൽ നം. 1, സുക്ത് നം. 24.

പവിത്ര ഋഗ്വേദിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ്

ഋഗവേദ് മണ്ഡലം 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം 1

സഹസ്രശീർഷാം പുരുഷഃ സഹസ്രാക്ഷഃ സഹസ്രപാത് ।
സ ഭൂമിം വിശ്വതഃ വൃത്വാത്യതിഷ്ഠതദശാങ്കുലം ।। 1 ।।

സഹസ്രശീർഷാം - പുരുഷഃ - സഹസ്രാക്ഷഃ - സഹസ്രപാത് - സ - ഭൂമിം - വിശ്വത് - വൃത്വാ - അത്യതിഷ്ഠത് - ദശാംഗുലം

വിവർത്തനം: (പുരുഷ) വിരാട്-രൂപമായ കാല് ദൈവം അതായത് ആയിരം തലകളുള്ള (സഹസ്രക്ഷ്) ക്ഷരപുരുഷ് (സഹസ്രക്ഷ്) ആയിരം കണ്ണുകളുള്ള (സഹസ്രപാത്) ആയിരം കാലുകൾ (സ) ആ കാല് (ഭൂമി) ഭൂമിയിലെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ (വിശ്വത്) എല്ലാ വശത്തുനിന്നും (ദശാംഗുലം) പത്ത് വിരലുകളാൽ പൂർണ്ണമായി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലൂടെ (വൃത്വാ) അവയെ വലയം ചെയ്തുകൊ ണ്ട് (അതൃതിഷ്ഠം) ഇതിന് മുകളിൽസ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു, അതായത്, ഇരുപത്തിയൊന്നാം ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ തന്റെ കാല ലോകത്ത് വെവ്വേറെ വസിക്കുന്നു.

അർത്ഥം: - ഈ മന്ത്രത്തിൽ, വിരാട് (കാല്/ ബ്രഹ്മ്) വിവരണമുണ്ട് . ഗീത, അദ്ധ്യായം 10-11-ലും ഈ കാല്/ബ്രഹ്മത്തെക്കുറിച്ച് സമാനമായ ഒരു വിവരണം ഉണ്ട്. അദ്ധ്യായം 11 - 46-ാം ശ്ലോകത്തിൽ, ഹേ സഹസ്രബാഹു, അതായത് ആയിരം കൈകളുള്ളവൻ, നിന്റെ ചതുർഭുജ രൂപത്തിൽ (നാലു കൈകളുള്ള രൂപം) പ്ര കടമായാലും എന്ന് അർജ്ജുനൻ പറയുന്നു.

അതായത് ആയിരം കൈകളും,കാലുകളും,കണ്ണുകളും,കാതുകളും, ആദിയുള്ള ആ വിരാട്-രൂപമായ (വലിയ) കാലദൈവം, തന്റെ കീഴിലുള്ള എല്ലാവരെയും തന്റെ പ ൂർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിലനിർത്തുന്നു, അതായത്, 20 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെ വലയം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരെ തടയുന്നു, 21- ആം ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ അവർക്ക് മുകളിൽ (വെവ്വേറെ) ഇരിക്കുന്നു .

ഋഗവേദ് മണ്ഡലം 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം 2

പുരുഷ ഏവദ്മ് സർവ്വം യദ്ഭൂതം യച്ച് ഭാവ്യം
ഉത്തമാമൃതത്വസ്യേശാനോ യദന്നേനാതിരോഹ്തി ।।2 ।।

പുരുഷ് - ഏവ് - ഇദം - സർവ്വം - യത് - ഭൂതം - യത് - ച - ഭാവ്യം - ഉത് - അമൃതത്വസ്യ - ഇഷാൻ - യത് - അന്നേൻ - അതിരോഹ്തി

പരിഭാഷ: (ഏവ) അതുപോലെ, ഒരു പരിധിവരെ (പുരുഷ്) ദൈവം, അദ്ദേഹം

അക്ഷര പുരുഷൻ അതായത് പരബ്രഹ്മ് (ച) (ഇദം) അവൻ (യത്) (ഭൂതം) ജന ിച്ചവൻ (യത്) ആരാണ് (ഭാവ്യം) ജനിക്കും. ഭാവിയിൽ (സർവം) എല്ലാം (യത്) പ്ര യത്നത്താൽ അതായത് കഠിനാധ്വാനം (അന്നൻ) ഭക്ഷ്യധാന്യത്തിലൂടെ (അതിരോഹ്തി) വികസിക്കുന്നു. മോക്ഷത്തിന്റെ സംശയാസ്പദമായ (അമൃതത്വസ്യ) ഈ അക്ഷരപ ുരുഷും (ഇഷാൻ) യജമാനനാണ്; അതിനർത്ഥം, അക്ഷര പുരുഷൻ പോലും ഒരു പ രിധിവരെ ദൈവമാണ്, എന്നാൽ സമ്പൂർണ്ണ മോക്ഷം നൽകുന്നവനല്ല.

അർത്ഥം: - ഈ മന്ത്രത്തിൽ, പരബ്രഹ്മിന്റെ (അക്ഷര പുരുഷൻ) ചില ഗുണങ്ങളാൽ സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മിന്റെ (അക്ഷര പുരുഷൻ) വിവരണമു്. എന്നാൽ അവനെയും ആരാധിച്ചാൽ പൂർണമായ മോക്ഷം ലഭിക്കുകയില്ല. അതിന ാൽ, അവനെ സംശയാസ്പദമായ മോക്ഷദാതാവ് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. കാലനെ പ്പോലെ തപത്ശിലയിൽ വറുത്ത് കഴിക്കാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഈശ്വരന്റെ

ചില ഗുണങ്ങളുന്നെ് പറയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഈ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ലോകത്തിലും (ലോകം) ജീവജാലങ്ങൾ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുകയും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് (കർമ്മങ്ങൾ) അനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം നൽകുകയും വേണം, കൂടാതെ ജീവികളുടെ ശരീരം ഭക്ഷ്യധാന്യം കൊണ്ട് മാത്രം വികസിക്കുന്നു. ജനനമരണ കാലയളവ് കാലന്റെ (ക്ഷരപുരുഷന്റെ) ലോകത്തേക്കാൾ കൂടുതലാണെങ്കിലും, 84 ലക്ഷം ജീവജാലങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യുൽപാദനവും നാശവും കഷ്ടപ്പാടുകളും അനിവാര്യമാണ്.

ഋഗവേദ് മണ്ഡലം 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം 3

ഏതാവാനസ്യ മഹിമാതോ ജ്യായാംശ്ച പുരുഷഃ ।।
പാദോസ്യ വിശ്വ ഭൂതാനി ത്രിപാദസ്യാമൃതം ദിവി ।।3।।

ഏതവൻ - അസ്യ - മഹിമ - അത് - ജ്യായായൻ - ച - പുരുഷഃ - പാദഃ - ആസ്യ - വിശ്വ - ഭൂതനി - ത്രി - പാദ - അസ്യ - അമൃതം - ദിവി

പരിഭാഷ: (അസ്യ) ഈ അക്ഷരപുരുഷന് അതായത് പരബ്രഹ്മത്തിന് (ഏതവൻ)

ഇത്രമാത്രം (മഹിമ) മേൽക്കോയ്മയും (പുരുഷ) ആ പരം അക്ഷരബ്രഹ്മ്, അതായത് പൂർണ്ണബ്രഹ്മ്, അവനെക്കാൾ (ജ്യായൻ) ശ്രേഷ്ഠമാണ് (വിശ്വ) എല്ലാ (ഭൂതനി) ക്ഷരപുരുഷും അക്ഷരപുരുഷും അവരുടെ ലോകത്തും സത്യലോകത്തും (അസ്യ) ഈ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തിന്റെ / പരം അക്ഷര പുരുഷൻ (പാദം) ഒരു പാദമാണ്, അതായത് അവന്റെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം മാത്രമാണ് (അസ്യ) ഈ പൂർണ്ണമായത്. ദൈവത്തിന്റെ (ത്രി) മൂന്ന് (ദിവി) ദിവ്യലോകങ്ങൾ, സത്യലോക് - അലഖ് ലോക് - ആഗം ലോകം (അമൃതം) ശാശ്വതമായ (പാദം) മറ്റേ പാദമാണ്, അതായത് ഉള്ളവ എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും ഉത്ഭവിച്ചത് സത്യപുരുഷന്റെ / സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തി പരമാത്മാവിന്റെ ഒരു ഭാഗമോ അവയവമോ ആണ്.

അർത്ഥം:- മുകളിലെ മന്ത്രം 2ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന അക്ഷരപുരുഷന് (പരബ്രഹ്മത്തിന്) ഇത്രമാത്രം മഹത്വം മാത്രമേയുള്ളൂ, പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് കവിർ ദേവ് അവനെക്കാൾ വലിയവനാണ്, അതായത് സർവ്വശക്തനാണ്, എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും ഒരു ചെറിയ ഭാഗത്ത് മാത്രമാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അവന്റെ. ഈ മന്ത്രത്തിൽ, മൂന്ന് ലോകങ്ങളുടെ വിവരണം ഉണ്ട്, കാരണം നാലാമത്തെ അനാമി (അനമയ്) ലോകത്തിന് മറ്റെല്ലാ സൃഷ്ടികൾക്കും മുമ്പുള്ളതാണ്. *ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 15-ാം ശ്ലോകം 16-17-ൽ* ഈ മൂന്നു ദൈവങ്ങളെയും (ക്ഷരപുരുഷൻ, അക്ഷരപുരുഷൻ ഇവ രണ്ടും കൂടാതെ പരം അക്ഷരപുരുഷും) വിവരിക്കുന്നു.

ബ്രഹുമാനപ്പെട്ട ഗരീബ് ദാസ് ജി തന്റെ വാണിയിൽ ഇതേ തെളിവ് നൽകുന്നു:

-ഗരീബ്, ജാകെ അർദ്ധ് റൂം പർ സകൽ പസാര ।
ഐസ പുരം ബ്രഹ്മ് ഹമാര ।।
ഗരീബ്, അനന്ത് കോടി ബ്രഹ്മാണ്ഡ് കാ, ഏക രതി നഹിം ഭാർ ।
സദ്ഗുരു പുരുഷ് കബീർ ഹേ, കുൽ കെ സിർജാൻ ഹാർ ।।

ബഹുമാനപ്പെട്ട ദാദു സാഹിബ് ജിയും ഇതേ തെളിവ് നൽകുന്നു: -

ജിൻ മോകു നിജ് നാം ദിയ, സോയി സത്ഗുരു ഹമാർ ।
ദാദു ദൂസ്ര കോയി നഹിം, കബീർ സിർജൻഹാർ ।।
ബഹുമാനപ്പെട്ട നാനാക് സാഹിബ് ജി അതിന്റെ തെളിവുകൾ നൽകുന്നു: -
യക് അർജ് ഗുഫ്തം പേഷ് തോ ദാർ കൂൺകർത്താർ ।
ഹക്ക കബീർ കരിം തു ബീബ് പർവാർഡിഗർ ।।
(ശ്രീ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്; പേജ് നമ്പർ. 721, മെഹ്ല 1, രാഗ് തിലംഗ്)

കൂൻ കർത്താർ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം എല്ലാവരുടെയും സ്രഷ്ടാവ് എന്നാണ്, അതായത്, ശബ്ദ സ്വരൂപി വാക്ക്/ശബ്ദത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ സൃഷ്ടി നടത്തുന്ന ദൈവം. ഹക്ക കബീർ എന്നാൽ സത് (നിത്യ) കബീർ,കരിം എന്നാൽ

ദയ, പർവാർദിഗർ എന്നാൽ പരമാത്മാവ്.

ഋഗവേദ് മണ്ഡലം 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം 4

ത്രിപാദൂർധ്വ് ഉദയ്ത്പുരുഷഃ പാദോസ്യേഹാഭവത്പുനഃ ।
തതോ വിശ്വ ങ്കവ്യക്രാമത്സാശനാനശനെ അഭി ।।4।।

ത്രി - പാദ - ഊർധ്വ് - ഉദയ്ത് - പുരുഷഃ - പാദ - അസ്യ - ഐഃ - അഭാവത് - പന്ച്ഛ് - തതഃ - വിശ്വാന - വ്യാകരമാറ് - സഛ് - അഷ്നഅനാശാനെ അഭി

പരിഭാഷ: (പുരുഷ്) ഈ പരം അക്ഷരബ്രഹ്മ് അതായത് നിത്യദൈവം (ഊർദ്ധ്വ്) മുകളിൽ (ത്രി) മൂന്ന് ലോകങ്ങൾ സത്യലോക് - അലഖ് ലോക് - ആഗം ലോക്-പേ ാലെ (പാദ്) പാദം അതായത് മുകൾ ഭാഗം (ഉദൈത്) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു അതായത് ഇരിക്കുന്നു. (അസ്യ) ഈ പൂർണ്ണമായ ദൈവത്തിന്റെ / പൂർണബ്രഹ്മിന്റെ (പാദം) ഒരു പാദം അതായത് ഒരു ഭാഗം, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ, (പുനർ) അപ്പോൾ (ഇഹ്) ഇവിടെ (അഭാവത്) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു (തത്) അതിനാൽ (സഹ്) ആ ശാശ്വതമായ പൂർണ്ണമായ ദൈവം (ആശാനാനശ്നേ) പോലും ഭക്ഷിക്കുന്ന-കാലൻ അതായത് ക്ഷരപുരുഷും, ഭക്ഷിക്കാത്ത പരബ്രഹ്മവും അതായത്..... അക്ഷര പുരുഷൻ (അഭി) മുകളിലുള്ള (വിശ്വ) എല്ലായിടത്തും (വ്യാക്രമാത്) വ്യാപകമാണ്; അതിനർത്ഥം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആധിപത്യം എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾക്കും എല്ലാ ദേവന്മാർക്കും മേലാണ് . എല്ലാവരുടെയും മേൽ അധികാരം വ്യാപിപ്പിച്ച വംശത്തിന്റെ യജമാനന ാണ് അദ്ദേഹം.

അർത്ഥം: - ഈ പ്രഭു, മുഴുവൻ പ്രകൃതിയുടെയും സ്രഷ്ടാവ്, സ്വയം മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു, അതായത് അവന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ മുകൾ ഭാഗത്ത് മൂന്ന് സ്ഥലങ്ങളിൽ (സത്ലോക്, അലഖ് ലോക്, ആഗം ലോക്) ഇരിക്കുന്നു. ഇവിടെ, അനാമി ലോക്ക് പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല, കാരണം അവിടെ ഒരു സൃഷ്ടിയും ഇല്ല, കൂടാതെ അനാമി (അനാമയ്/അകഹ്) ലോക്ക് ബാക്കിയുള്ള സൃഷ്ടികൾക്ക് മുമ്പ് ന ിലനിന്നിരുന്നു. തുടർന്ന്, ആ ദൈവത്തിന്റെ സത്ലോകത്തിൽ നിന്ന് വേർപിരിഞ്ഞതിന ുശേഷം, താഴത്തെ ബ്രഹ്മവും,പരബ്രഹ്മവും ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നും, ഭക്ഷിക്കുന്ന ബ്രഹ്മിന് മുകളിൽ എല്ലായിടത്തും സമ്പൂർണ്ണ ദൈവവും ഉണ്ടെന്നും പറയുന്നു, അതായത് കാലന് മുകളിൽ (ബ്രഹ്മ്-കാല് / വിരാട്, പ്രതിദിനം ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരെ ഭക്ഷിക്കുന്നു. അവനുമേലുള്ള ശാപം നിമിത്തം) ഭക്ഷിക്കാത്ത പരബ്രഹ്മ് അതായത് അക്ഷരപുരുഷൻ (പരബ്രഹ്മ് മനുഷ്യരെ ഭക്ഷിക്കുന്നില്ല, ജനനമരണവും അവരുടെ പ്ര വൃത്തികൾക്കനുസരിച്ചുള്ള ശിക്ഷയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലോകത്തിൽ അതേപടി നിലന ിൽക്കുന്നു); അതായത്, ഈ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരം എല്ലാവരുടെയും മേൽ ഉണ്ട്. സമ്പൂർണ്ണ ദൈവം കബീർ മാത്രമാണ് എല്ലാവരുടെയും മേൽ തന്റെ അധികാരം വ്യാപിപ്പിച്ച വംശത്തിന്റെ യജമാനൻ. അതുപോലെ, സൂര്യൻ അതിന്റെ പ്രകാശം പരത്തിക്കൊണ്ട് എല്ലാവരെയും ബാധിക്കുന്നു. അതുപോലെ, സമ്പൂർണ്ണന ായ ദൈവം എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കാൻ തന്റെ ശക്തിയുടെ പരിധി (ശേഷി) വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ, ഒരു മൊബൈൽ ഫോണിന്റെ ടവർ ഒരു പ്രദേശത്ത് നിൽക്കുമ്പോഴും അതിന്റെ ശക്തി, അതായത് മൊബൈലിന്റെ റേഞ്ച് (കപ്പാസിറ്റി) നാല് ദിശകളിലേക്കും വ്യാപിപ്പിക്കുന്നു. അതുപോലെ, സമ്പൂർണ്ണ ദൈവം തന്റെ അദൃശ്യ ശക്തി എല്ലായിടത്തും വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിലൂടെ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവം ഒരിടത്തിരുന്ന് എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗരീബ് ദാസ് ജി മഹാരാജ് അതിന്റെ തെളിവ് നൽകുന്നു: - (അമൃതവാണി രാഗ് കല്യാൺ)

തീൻ ചരൺ ചിന്താമണി സാഹേബ്, ശേഷ് ബദൻ പർ ഛായേ ।
മാതാ, പിതാ, കുൽ ന ബന്ധു, നാ കിൻഹേ ജനനീ ജായേ ।।

ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം 5
തസ്മാദ്വിരാതജായാത് വിരാജോ അധി പുരുഷഃ ।
സ ജാതോ അത്യരിച്യാത് പശ്ചാദഭൂമിമതോ പുരഃ ।।5।।

തസ്മാത് - വിരാട് - അജായത് - വിരാജ് എച്ച് - അധി - പുരുഷഃ - സ - ജാത് - അത്യാരിച്യാത് - പശ്ചാത് - ഭൂമിം - അഥ് - പുർഹ്

വിവർത്തനം: (തസ്മാത്) അതിനുശേഷം, ആ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവമായ സത്യപ
രുഷന്റെ (വിരാട്) വിരാട് എന്ന വാക്ക് ശക്തിയിൽ നിന്ന്, അതായത്, ക്ഷരപ
രുഷൻ എന്നും കാലൻ (അജായത്) എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന ബ്രഹ്മ, വിരാട് പ
രുഷനെക്കാൾ (വിരാജഃ) ഇതിന് ശേഷം (പശ്ചാത്) ഉത്ഭവിച്ചു. അതായത് കാല്
ദൈവം (അധി) വലിയ (പുരുഷഃ) പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ / സമ്പൂർണ്ണ ദൈവം (ഭൂമിം)
ഭൂമിയുടെ ലോകങ്ങൾ, കാല-ബ്രഹ്മിന്റെയും, പരബ്രഹ്മിന്റെയും (അത്യരിച്യത്)
യഥാവിധി സൃഷ്ടിച്ചത് (അഥ്) തുടർന്ന് (പൂർഃ) മറ്റ് ചെറിയ ലോകങ്ങൾ
(സ) പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ മാത്രം (ജാത:) സൃഷ്ടിച്ചത് അതായത് സ്ഥാപിതമായത്.

അർത്ഥം: - മുകളിൽ പറഞ്ഞ മന്ത്രം 5-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മൂന്ന് ലോകങ്ങൾ
(ആഗം ലോക്, അലഖ് ലോക്, സത്ലോക്) സൃഷ്ടിച്ചതിനുശേഷം, സമ്പൂർണ്ണ ദൈവം
ജ്യോതി നിരഞ്ജനെ /ബ്രഹ്മ സൃഷ്ടിച്ചു, അതായത്, ആ സർവ്വശക്തനായ ദൈവമായ
പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ കവിർദേവിൽ നിന്ന് (ദൈവം കബീർ) മാത്രം, വിരാട്, അതായത്, ബ്ര
ഹ്മ (കാൽ) ജനിച്ചു. ഗീത അദ്ധ്യായം 3-ാം ശ്ലോകം 15-ാം ബ്രഹ്മ ഉത്ഭവിച്ചത് പരമ
അക്ഷര ദൈവത്തിൽ നിന്നാണ്, അതായത് നിത്യദൈവത്തിൽ നിന്നാണ് എന്നതിന് ഈ
തെളിവ് നൽകിയിരിക്കുന്നു. അഥർവവേദ് കാണ്ഡം 4 ലും ഈ തെളിവ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്
അനുവാക് 1 സൂക്തം 3 ബ്രഹ്മ, പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ / സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തിൽ നിന്നാണ്
ഉത്ഭവിച്ചത്, അതേ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ ഭൂമി മുതലായ ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ
ലോകങ്ങളെയും (ഭൂമി) സൃഷ്ടിച്ചു. ആ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ ഈ വിരാട് ദൈവത്തേക്കാൾ
വലുതാണ് ബ്രഹ്മ അതായത്, അദ്ദേഹം ബ്രഹ്മിന്റെ യജമാനൻ കൂടിയാണ്.

ഋഗവേദ് മണ്ഡലം 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം 15

സപ്താസ്യാസൻപരിധയസ്ത്രിഃ സപ്ത സമിദ്ധഃ കൃതാഃ ।
ദേവാ യധ്യജ്ഞം തൻവാനാ അബദ്ധനൻപുരുഷം പശും ।। 15 ।।

സപ്ത് - അസ്യ - ആസൻ - പരിധയ്ഃ - ത്രിസപ്ത് - സമിദ്ധഃ - കൃതഃ - ദേവ -
യത് - യാഗയും - താൻവാനഹ് - അബദ്ധനൻ - പുരുഷൻ - പശും

പരിഭാഷ: (സപ്ത്) പരബ്രഹ്മിന്റെ ഏഴ് സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും (ത്രിസപ്ത്)
കാല്/ബ്രഹ്മിന്റെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും (സമിദ്ഹ്) സർക്കുലറിൽ (പ
രിധയ) ചെയ്യുന്ന പാപകർമ്മങ്ങളുടെ ശിക്ഷയുടെ (ക്രതഃ) കഷ്ടതയുടെ അഗ്നിയാൽ
പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തിന്റെ (യജ്ഞം) മതസേവനം, അതായത്
കാലന്റെ കെണിയിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട ആരാധനകൾ (പശും) ഒരു ബലിമൃഗത്തെ (ദേവൻ)
പോലെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ബന്ധനത്തിൽ അർപ്പിക്കുന്ന (യത്) അതിർത്തി
(ആസൻ) നിലവിലുണ്ട്. ഭക്താത്മാക്കൾ (തൻവാന:) സൃഷ്ടിച്ച പാപപ്രവൃത്തികളുടെ
ബന്ധനത്തിന്റെ വലയിൽ നിന്ന്, അതായത്, കാലനിൽ (അബദ്ധനൻ) വ്യാപിപ്പിച്ച് അതിൽ
നിന്ന് .മോചിപ്പിക്കുന്നു, അതായത്, ബന്ധനത്തിന്റെ വിമോചകനാണ് - ബന്ദിച്ചോട്.

അർത്ഥം:- പരബ്രഹ്മിന്റെ ഏഴ് സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും ബ്രഹ്മിന്റെ
ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും വൃത്താകൃതിയിലുള്ള അതിർത്തിയിൽ ബ
ന്ധിക്കപ്പെട്ട് തങ്ങളുടെ പാപക്കർമ്മങ്ങളുടെ അഗ്നിയിൽ ജ്വലിക്കുന്ന ജീവജാലങ്ങൾക്ക്
സമ്പൂർണ്ണനായ ദൈവം യഥാർത്ഥ ആരാധനാ രീതി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു.
അവരെ ശരിയായ ആരാധനാ രീതികൾ ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഒരു യാഗമൃഗത്തെപ്പോലെ, തപത്ശിലയുടെയും,ജനന
-മരണങ്ങളുടെയും(കാലിന്റെ ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി) കഷ്ടപ്പെടുന്ന തന്റെ
ഭക്താത്മാക്കളെ അവൻ കർമ്മ ബന്ധനത്തിന്റെ കെണി പൊട്ടിച്ച് മോചിപ്പിക്കുന്നു,
അതിനാൽ അവൻ മോചകനാണ്. അതായത് ബന്ദിച്ചോട്.

അതിന്റെ തെളിവുകൾ പവിത്ര യജുർവേദ അദ്ധ്യായം 5 മന്ത്രം 32-ലും ന
ൽകിയിരിക്കുന്നു: കവിരംഘാരിസി: (കവിർ) പരമോന്നത ദൈവം

കബീർ (അസി) (ആരി) (അംഗ്) പാപങ്ങളുടെ ശത്രുവാണ്, അതിനർത്ഥം

കബീർ എല്ലാ പാപങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്നവനാണ് എന്നാണ്. ബംഭാരയാസി:

(ബംഭാരി) അടിമത്തത്തിന്റെ ശത്രു, അതായത് വിമോചകൻ, ബന്ദിച്ചോട് (അസി) പ രമദൈവമായ കബീറാണ്.

ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം 16

യജ്ഞേന യജ്ഞമയജന്ത് ദേവാസ്താനി ധർമ്മാണി പ്രഥ്മാന്യാസൻ ।
തേം ഹ നാകാം മഹിമാനഃ സച്ചന്ത് യത്ർ പൂർവേ സാധ്യഃ സന്തി ദേവഃ ।। 16 ।।

യഗ്യേൻ - യജ്ഞം - അ - യജൻത് - ദേവഃ - തനി - ധർമ്മാനി - പ്രഥ്മണി -ആസൻ - തേ - ഹ - നായകം - മഹിമാൻ - സച്ചന്ത് - യത്ര - പൂർവേ - സാധ്യാഹ് - സന്തി - ദേവാഃ /

പരിഭാഷ: സത്യാരാധന (യജന്ത്) ആരാധന (താനി) എന്ന ധർമ്മപരമായ ആചാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപൂർണ്ണമായ തെറ്റായ ധർമ്മ ആരാധനയ്ക്ക് (യജ്ഞന) പകരം (ദേവ) കുറ്റമറ്റ ദൈവത്തെപ്പോലെയുള്ള ഭക്താത്മാക്കൾ (അയാഗ്യം) അവർ (ധർമ്മാനി) ധർമ്മത്താൽ സമ്പന്നമാക്കി. ശക്തി (പ്രഥ്മാനി) പ്രധാനം അതായത് ശ്രേഷ്ഠം (ആസൻ) (തേ ഹ) അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ (മഹിമാൻ) മാത്രമാണ് (മഹിമാനഃ) ഭക്തിയുടെ (സാധ്യ) മഹത്തായ ശക്തിയാൽ സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നു (നാകം) വിജയകരമായ ഭക്താത്മാക്കൾ (നാകം) പൂർണ്ണമായ സന്തോഷം- പരമേശ്വരൻ (സച്ചൻ) നൽകുന്നു. ഭക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനം അതായത് യഥാർത്ഥ ഭക്തിയുടെ സമ്പാദ്യം, നേ ടുക. അവർ അവിടെ (യത്ര) പോകുന്നു, അവിടെ (ദരിദ്രമായ) പൂർവ്വ സൃഷ്ടി (ദേവ) പാപരഹിതനായ ദൈവത്തെപ്പോലെയുള്ള ഭക്താത്മാക്കൾ (ശാന്തി) വസിക്കുന്നു.

അർത്ഥം:- കുറ്റമില്ലാത്തവർ (മാംസം, മദ്യം, പുകയില എന്നിവയുടെ ഉപഭോഗം ഉപേക്ഷിച്ചവരും മറ്റ് ദുർഗുണങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തരായവരുമായ) ദൈവതുല്യരായ ആത്മാക്കൾ, വേദങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾക്ക് വിരുദ്ധമായി ആരാധനാരീതി ഉപേക്ഷിച്ച്, വേദാധിഷ്ഠിത (സാധന) ധർമ്മപരമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. ശീലിക്കുക, അവർ ഭക്തിയുടെ സമ്പാദ്യത്താൽ സമ്പന്നരാകുകയും കാലന്റെ കടത്തിൽ നിന്ന് മുക്തരാകുകയും ചെയ്യുന്നു, അവരുടെ യഥാർത്ഥ ഭക്തിയുടെ സമ്പാദ്യം കാരണം, ആ സർവ്വ സന്തോഷം നൽകുന്ന ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു, അതായത് പാപരഹിതന യ ദൈവത്തെപ്പോലെയുള്ള സത്ലോകിലേക്ക് അവർ പോകുന്നു.

ആദ്യ സൃഷ്ടി. കാലന്റെ (ബ്രഹ്മിന്റെ) കെണിയിൽ അകപ്പെട്ട് ചില ആത്മാക്കൾ ഇവിടെയെത്തി; ചിലർ പരബ്രഹ്മത്തോടൊപ്പം ഏഴു സംഖ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ വന്നു. എന്നാൽ അപ്പോഴും സമ്പൂർണ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം മാറ്റമില്ലാതെ തുടരുകയും യജമാനനോടുള്ള വിശ്വസ്തതയിൽ പരാജയപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത അനന്തമായ ആത്മാക്കൾ സത്ലോകത്തിൽ തന്നെ തുടർന്നു. അതിനാൽ, ഇവിടെ വേദങ്ങളുടെ ഈ വിവരണം പോലും ശരിയാണെന്ന് തെളിയിച്ചു. ഈ തെളിവ് ഗീത 8-ാം അദ്ധ്യായം 8 മുതൽ 10 വരെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഒരു ഭക്തന് നൽകിയിട്ടുണ്ട് പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾക്കനുസൃതമായി സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നവൻ, ഭക്തിയുടെ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ആ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു, അതായത് അവന ിലേക്ക് പോകുന്നു. ബ്രഹ്മ, പരബ്രഹ്മ, പൂർണ്ണബ്രഹ്മ എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളുണ്ടെ ന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. ഇവ (1) ബ്രഹ്മ - ഊഷ് -ക്ഷരപുരുഷ്, (2) പരബ്രഹ്മ - ഊശ്വർ- അക്ഷര പുരുഷൻ - (3) പൂർണ ബ്രഹ്മ - പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മ - പരമേശ്വരൻ - സത്പുരുഷ്, പരം അക്ഷര പുരുഷൻ തുടങ്ങിയ പര്യായപദങ്ങളാലും അറിയപ്പെടുന്നു.

ഋഗ്വേദ് മണ്ഡലം 9 സൂക്തം 96 മന്ത്രം 17 മുതൽ 20 വരെ വ്യക്തമാണ്, പരമോന്നത ദൈവം കവിർദേവ് (കബീർ ദൈവം) ഒരു ശിശുവായി അവതരിക്കുകയും തന്റെ ശുദ്ധമായ അറിവ് അതായത് തത്വജ്ഞാനം തന്റെ അനുയായികൾക്ക് (കവിർഗിർഭിഃ) കബീർ വാണിയിലൂടെ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉച്ചത്തിൽ. ആ കവിർദേവ് (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) ബ്രഹ്മിന്റെ (ക്ഷരപുരുഷന്റെ) വാസസ്ഥലത്തുനിന്നും, പരബ്രഹ്മിന്റെ (അക്ഷരപുരുഷന്റെ) വാസസ്ഥലത്തുനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ പ ൂർണ്ണബ്രഹ്മ (പരം അക്ഷരപുരുഷ്) തന്റെ മൂന്നാമത്തെ ഋത്ധാമിൽ (സത്ലോക്) മന ുഷ്യരൂപത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു . സത്ലോകത്തിൽ മുകളിലുള്ള നാലാമത്തെ ലോകം അനാമി ലോകം ആണ്, അതിലും ഈ കവിർദേവ് (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) മന ുഷ്യരൂപത്തിൽ അനാമി പുരുഷനായി ഇരിക്കുന്നു.

പവിത്ര ശ്രീമദ് ദേവി മഹാപുരാണത്തിൽ സൃഷ്ടി രചന

തെളിവ് ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നിവരുടെ അമ്മ-പിതാവ് (ദുർഗ്ഗയുടെയും ബ്രഹ്മിന്റെയും സംയോജനത്തിൽ നിന്ന് ബ്രഹ്മാവിന്റെയും, വിഷ്ണുവിന്റെയും, ശിവന്റെയും ജനനം)

പവിത്ര ശ്രീമദ് ദേവി മഹാപുരാണം, മൂന്നാം സ്കന്ദം , അദ്ധ്യായം 1 മുതൽ 3 വരെ (ഗീതാപ്രസ്സ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്, വിവർത്തകൻ ശ്രീ ഹനുമാൻ പ്ര സാദ്പൊദ്ദാർ, ചിമൻ ലാൽ ഗോസ്വാമി, പേജ് നമ്പർ. 114 മുതൽ)

പേജ് നമ്പർ 114 മുതൽ 118 വരെ.ആചാര്യ ഭവാനി 42 എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളുടെയും പൂർത്തീകരണമായി പലരും കരുതുന്നു . അവൾ പ്രകൃതി എന്നറിയപ്പെടുന്നു, ബ്ര ഹ്മനുമായി അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ട്; അതുപോലെ, ഭാര്യയും അറിയപ്പെടുന്നു. മറ്റെ പകുതി, അതിനർത്ഥം ദുർഗ്ഗ ബ്രഹ്മിന്റെ (കാലന്റെ) ഭാര്യയാണ് എന്നാണ്. ഒരു ബ്ര ഹ്മാണ്ഡത്തിൽ പ്രകൃതിയെ സൃഷ്ടിച്ചതിനെ കുറിച്ച് പരീക്ഷിത്ത് രാജാവ് ചോദിച്ചപ്പോൾ, ശ്രീ വ്യാസ് ജി പറഞ്ഞു -ഞാൻ ശ്രീ നാരദനോട് അത് ചോദിച്ചിരുന്നു - ഓ, ദേവർഷി (ദൈവ ഭക്തനായ മുനി) എങ്ങനെയാണ് ഈ ബ്രഹ്മാവ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്? എന്റെ ഈ ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി ശ്രീ നാരദൻ തന്റെ പിതാവായ ശ്രീ ബ്രഹ്മാജിയോട് അത് ചോദിച്ചതായി നാരൻ പറഞ്ഞു - ഓ, പിതാവേ നിങ്ങളാണോ ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡം സൃഷ്ടിച്ചത്, അതോ ശ്രീ വിഷ്ണുവാണോ സ്രഷ്ടാവ്, അതോ ശിവജി സൃഷ്ടിച്ചതാണോ? ദയവായി എന്നോട് സത്യം പറയൂ. അപ്പോൾ എന്റെ ബഹുമാന്യനായ അച്ഛൻ (ബ്രഹ്മാവ്) എന്നോട് പറഞ്ഞു - മകനെ നാരദ, ഞാൻ ഒരു താമരപ്പൂവിൽ ഇരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഈ അഗാധത്തിൽ ഞാൻ എവിടെ നിന്നാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതെന്ന് എനിക്കറിയില്ല ന ിറയെ വെള്ളം മാത്രം? ആയിരം വർഷത്തോളം ഞാൻ ഭൂമിക്ക് വേണ്ടി പര്യവേക്ഷണം ചെയ്തു, പക്ഷേ ആ വെള്ളത്തിന് അവസാനമൊന്നും കണ്ടെത്തിയില്ല. അപ്പോൾ ഒരു ആകാശവാണി ഉണ്ടായി, ധ്യാനം ചെയ്യുക. ഞാൻ ആയിരം വർഷം ധ്യാനിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരു ആകാശവാണി ഉണ്ടായി, സൃഷ്ടി ചെയ്യുവാൻ ഉത്തരവിട്ടു. അപ്പോഴാണ് മധു, കൈടഭൻ എന്നിങ്ങനെ പേരുള്ള രണ്ട് അസുരന്മാർ അവിടെ വന്നു. അവരെ ഭയന്ന് താമരപ്പൂവിന്റെ തണ്ട് പിടിച്ച് ഞാൻ താഴോട്ട് ഇറങ്ങി. അവിടെ വിഷ്ണു ശേഷ നാഗശൈയ്യയിൽ ബോധരഹിതനായി കിടക്കുകയായിരുന്നു. അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു സ്ത്രീ പുറത്തുവന്നു (ഒരു പ്രേതമായി അവന്റെ ശരീരത്തിൽ ആധിപത്യം പുലർത്തിയ ദുർഗ്ഗ). ആഭരണങ്ങളാൽ അലങ്കരിച്ച അവൾ ആകാശത്ത് ദൃശ്യമായി. അപ്പോൾ വിഷ്ണുവിന് ബോധമുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും വിഷ്ണുവും ഞാനും ഉണ്ടായുള്ളു. അപ്പോൾ തന്നെ ശങ്കർ ദേവനും അവിടെ വന്നു. ദേവി ഞങ്ങളെ ഒരു വിമാനത്തിൽ ഇരുത്തി ബ്രഹ്മലോകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ ഞങ്ങൾ മറ്റൊരു ബ്രഹ്മാവിനെയും, വിഷ്ണുവിനെയും, ശിവനെയും കണ്ടു. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഒരു ദേവതയെ കണ്ടു. അവളെ കണ്ടപ്പോൾ, വിഷ്ണു വിവേകപൂർവ്വം ഈ പറയുന്ന വിവരണം നൽകി: (ബ്രഹ്മ/കാല് വിഷ്ണുവിന് ഉൾക്കാഴ്ച നൽകി; അവന് തന്റെ ബ ാല്യകാല ഓർമ്മകൾ ഓർമ്മ വന്നു, തുടർന്ന് തന്റെ ബാല്യകാല കഥ പറഞ്ഞു).

പേജ് നമ്പർ. 119-120, വിഷ്ണു ഭഗവാൻ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവിനോടും ശ്രീ ശിവനേ ാടും പറഞ്ഞു, അവർ നമ്മുടെ മൂന്ന് പേരുടെ അമ്മയാണ്, അവർ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മാതാവ് (ജഗത് ജന്നി) പ്രകൃതി ദേവി മാത്രമാണ്. ഈ ദേവിയെ ഞാൻ ചെറിയ കുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ കിട്ടു, അവൾ എന്നെ തൊട്ടിലിൽ ആട്ടിക്കൊരുന്നു.

മൂന്നാം സ്കന്ദിൽ, പേജ് നമ്പർ. 123; ശ്രീ ദുർഗ്ഗാജിയെ സ്തുതിച്ചുകൊ് ശ്രീ വിഷ്ണു ജി പറഞ്ഞു - നിങ്ങൾ ഒരു ശുദ്ധ വ്യക്തിയാണ്. ഈ ലോകം മുഴുവൻ ഉത്ഭവിക്കുന്നത് നിന്നിൽ നിന്നാണ്. ഞാൻ (വിഷ്ണു), ബ്രഹ്മാവ്, ശങ്കർ, ഞങ്ങളെല്ലാം അവിടത്തെ അനുഗ്രഹത്താൽ നിലനിൽക്കുന്നു. നാം ജനിക്കുകയും (ആവിർഭാവം) മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (തിരോഭാവം); അതായത്, നമ്മൾ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളും മർത്യരാണ്. നീ മാത്രമാണ് ശാശ്വത നീ പ്രപഞ്ചമാതാവാണ്,

പ്രകൃതിദേവി. ഭഗവാൻ ശങ്കർ പറഞ്ഞു - ദേവീ, മഹാഭാഗ്യവാനായ വിഷ്ണു നിന്നിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചതെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം ജനിച്ച ബ്രഹ്മാവും നിങ്ങളുടെ മാത്രം പുത്രനായിരിക്കണം, അപ്പോൾ തമോഗുണി ലീല ചെയ്യുന്ന ശങ്കർ ഞാനും

നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയല്ലെ, അതായത്. , നീ മാത്രമാണ് എന്റെയും അമ്മ.

ദയവായി ചിന്തിക്കുക: - ശ്രീ ബ്രഹ്മാവും ശ്രീ വിഷ്ണുവും ശ്രീ ശിവനും മർത്യരാണെന്ന് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച വിവരണത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അവർ മൃത്യുഞ്ജയ് (മാറ്റമില്ലാത്ത-ശാശ്വതമായ) അല്ലെങ്കിൽ ഏറ്റവും വലിയ ദൈവങ്ങളല്ല. അവർ ദുർഗ്ഗയുടെ (പ്രകൃതി) പുത്രന്മാരാണ്, ബ്രഹ്മ (കാലൻ-സദാശിവൻ) അവരുടെ പിതാവാണ്.

മൂന്നാം സ്കന്ദിൽ, പേജ് നമ്പർ. 125; ബ്രഹ്മാവ് ചോദിച്ചപ്പോൾ - അമ്മേണ്ട വേദങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മ നിങ്ങളാണോ അതോ മറ്റാരെങ്കിലുമാണോ? ഇവിടെ, അതിന്റെ ഉത്തരത്തിൽ ദുർഗ്ഗ പറയുന്നത് - ഞാനും ബ്രഹ്മും ഒന്നു മാത്രമാണ്. പിന്നെ ഈ സ്കന്ദിൽ തന്നെ പേജ് നമ്പർ 6 ലെ അദ്ധ്യായം. 129, അവർ പറയുന്നു, ഇപ്പോൾ എന്റെ ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കാൻ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും വിമാനത്തിൽ ഇരുന്നു വേഗം പോകൂ. ഏത് പ്രയാസകരമായ സാഹചര്യത്തിലും നിങ്ങൾ എന്നെ ഓർക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ദൈവങ്ങളെ നീ എപ്പോഴും ബ്രഹ്മത്തെയും എന്നെയും (ദുർഗ്ഗ) സ്മരിച്ചുകൊയേിരിക്കണം. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ രണ്ടുപേരെയും ഓർത്തുകൊയേിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും എന്നതിൽ സംശയമില്ല.

ദുർഗ്ഗയും (പ്രകൃതി) ബ്രഹ്മും (കാലൻ) മൂന്ന് ദേവന്മാരുടെയും മാതാവും പിതാവും മാത്രമാണെന്ന് മുൻപറഞ്ഞ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം വ്യക്തമാണ്. ബ്രഹ്മാവും, വിഷ്ണുവും, ശിവനും മർത്യരാണ്, അവർ സർവ്വശക്തന്മാരല്ല.

ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി ദേവി) മൂന്ന് ദേവന്മാരെ (ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവൻ) വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. മൂന്നാം സ്കന്ദിൽ, പേജ് നമ്പർ. 128-129.

ഗീത അദ്ധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12

യേ, ച, എവ, സാത്വികഃ, ഭവഃ, രാജ്സഃ, തംസഃ, ച, യേ,
മത്, ഏവ, ഇതി, താൻ, വിദ്ധി, ന, തു, അഹം, തേഷു, തേ, മയി ।। 12 ।।

വിവർത്തനം: (ഇവ) ഉം (ല്) ഉം (ല്യ) ആ (സാത്വികഃ) സത്വഗുൺവിഷ്ണുവിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണം (ഭാവഹ്) സ്വഭാവവും (യേ) രജോഗുൺബ്രഹ്മാവിൽ നിന്നുള്ള (രാജ്സ) സൃഷ്ടിയും, തമോഗുൺശിവനിൽ നിന്നുള്ള (താൻ) നാശവും (താൻ)) അതെല്ലാം, നിങ്ങൾ (മത: എവ) സംഭവിക്കുന്നു എന്നിൽ നിന്ന് മാത്രം നന്നായി ആസൂത്രണം ചെയ്ത് നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് (ഇതി) ഇങ്ങനെ (വിദ്ധി) പരിഗണിക്കുക (തു) എന്നാൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽ (തേഷു) അവരിൽ (അഹം) ഞാനും (തേ) അവർ (മൈ) എന്നിലും (ന) അല്ല.

പവിത്ര ശിവ മഹാപുരാണത്തിൽ സൃഷ്ടിരചനയുടെ തെളിവ്

(വിഷ്ണു, ബ്രഹ്മാവ്, ശിവൻ എന്നിവരുടെ ജനനം കാല്-ബ്രഹ്മിൽ നിന്നും ദുർഗ്ഗയിൽ നിന്നും) ഗീതാ പ്രസ്സ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പവിത്ര ശ്രീ ശിവപുരാണത്തിലെ തെളിവിൽ, വിവർത്തകനായ ശ്രീ ഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോദ്ദാർ, പേജ് നമ്പറിലെ അദ്ധ്യായം 6 രുദ്ര സൻഹിത. 100, പറയപ്പെടുന്നു - പരബ്രഹ്മ്, ശരീരരൂപം ഇല്ലാത്തവൻ, സദാശിവൻ അവന്റെ ശരീരരൂപം മാത്രമാണ്. അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ശക്തി പുറത്തുവന്നു. ആ ശക്തി അംബിക, പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ), ത്രിദേവ് ജന്നി/മൂവരുടെയും അമ്മ (ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവൻ എന്നിവർക്ക് ജന്മം നൽകുന്ന അമ്മ), എട്ട് കൈകളുള്ളവനായി അറിയപ്പെട്ടു. സദാശിവനായ അവനെ ശിവൻ, ശംഭു, മഹേശ്വരൻ എന്നും വിളിക്കുന്നു. (പേജ് നമ്പർ 101 ൽ) അവൻ തന്റെ ശരീരഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം ചാരം പുരട്ടുന്നു. ആ കാലരൂപമായ ബ്രഹ്മ് ശിവലോകം എന്നൊരു പ്രദേശം പണിതു. പിന്നെ ഇരുവരും ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരെപ്പോലെ പെരുമാറി; അതിന്റെ ഫലമായി ഒരു മകൻ ജനിച്ചു. അവർ വിഷ്ണു എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തു. (പേജ് നമ്പർ 102 ൽ).

തുടർന്ന് രുദ്ര സംഹിത അധ്യായത്തിൽ. 7, പേജ് നമ്പർ. 103, ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു - സദാശിവന്റെയും (ബ്രഹ്മ്-കാലന്റെയും) പ്രകൃതിയുടെയും (ദുർഗ്ഗ)

സംയോജനത്തിൽ നിന്നാണ് ഞാൻ ജനിച്ചത്.

പിന്നെ ഞാൻ അബോധാവസ്ഥയിലായി. തുടർന്ന് രുദ്ര സംഹിതയിൽ അദ്ധ്യായം നമ്പർ. 9, പേജ് നമ്പർ. 110, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു - ഈ രീതിയിൽ ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവ, ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങൾക്കും ഗുണങ്ങളുണ്ട് (ഗുണങ്ങൾ), എന്നാൽ സദാശിവൻ (കാല-ബ്രഹ്മ്) ഗുണങ്ങൾക്ക് അതീതനായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ഇവിടെ നാലാമതും തെളിഞ്ഞു; അതായത്, ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നിവ സദാശിവൻ (കാല്-ബ്രഹ്മ്), പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) എന്നിവയിൽ നിന്ന് മാത്രമാണ് ഉത്ഭവിച്ചത്. മൂന്ന് ദൈവങ്ങളുടെ (ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവ് ജി) മാതാവ് ശ്രീ ദുർഗ്ഗയും പിതാവ് ശ്രീ ജ്യോതി നിരഞ്ജനും (ബ്രഹ്മ്) ആണ്. ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങൾ രജ്ഗുണം-ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുണം-വിഷ്ണു, തമോഗുണം-ശിവൻ എന്നിവ മാത്രമാണ്.

ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീതയിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ്

പവിത്ര ഗീത 14 അദ്ധ്യായം 3 മുതൽ 5 വരെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ അതിന്റെ തെളിവുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) എന്റെ ഭാര്യയാണെന്നും ഞാൻ, ബ്രഹ്മ് (കാല്) അവളുടെ ഭർത്താവാണെന്നും ബ്രഹ്മ് (കാല്) പറയുന്നു. ത്രിഗുണങ്ങൾ (ഗുണങ്ങൾ) രജ്ഗുൺ-ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺ-വിഷ്ണു, തമഗുൺ-ശിവൻ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഞങ്ങൾ രുപേരുടെയും കൂടിച്ചേരലിൽ നിന്നാണ് ഉത്ഭവിച്ചത്. ഞാൻ (ബ്രഹ്മ്) എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും പിതാവാണ്, പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) അവരുടെ അമ്മയാണ്. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അവളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ ഞാൻ വിത്ത് സ്ഥാപിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ (രജ്ഗുൺ ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺവിഷ്ണു, തമഗുൺ ശിവ്) ജീവിയെ അതിന്റെ കർമ്മങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു ശരീരവുമായി ബന്ധിക്കുന്നു.ഈ തെളിവ്

ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകങ്ങൾ 1-4, 16, 17 എന്നിവയിലും ഉണ്ട്.

ഗീത അദ്ധ്യായം നം. 15 ശ്ലോകം നമ്പർ. 1

ഊർധ്വ്മൂലം, അധഃശാഖം, അശ്വത്ഥം, പ്രാഹുഃ, അവ്യയം,
ഛന്ദസി, യസ്യ, പർണാനി, യഃ, തം, വേദ്, സഃ, വേദവിത് ।।1।।

വിവർത്തനം: (ഊർധ്വ്മൂലം) മുകളിൽ വേരുകളോടെ, സമ്പൂർണ്ണ ദൈവമായ ആദി പുരുഷൻ പരമേശ്വരൻ (അധഹ്ശാഖം) താഴെയുള്ള ശാഖകൾ ത്രിഗുണങ്ങളായ രാജ്ഗുൺ ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺവിഷ്ണു, തമഗുൺ ശിവൻ (അവ്യയം) ശാശ്വതമാണ്. (അശ്വത്ഥം) വിപുലമായ ആൽ വൃക്ഷമാണ് (യസ്യ) അതിന്റെ (ഛന്ദസി) വേദങ്ങൾ പോലെ ശ്ലോകങ്ങളുണ്ട്, അതുപോലെ, ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തിന് ചെറിയ വിഭജനങ്ങളുണ്ട്, ചില്ലകളും (പർണാനി) ഇലകളും (പ്രാഹുഃ) ലോകത്തിന്റെ വൃക്ഷമാണെന്ന് (തം) പറയപ്പെടുന്നു. (യഹ്) എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും (സഹ്) അറിയുന്നവൻ (വേദവിത്ത്) പൂർണ്ണമായി അറിവുള്ളവനാണ്, അതായത് തത്വദർശിയാണ്.

ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 2

അധഃ, ച, ഊർധ്വം, പ്രസൃതാഃ, തസ്യ, ശാഖഃ, ഗൺപ്രവൃദ്ധഃ,വിഷയപ്രവാള, അദ്ട്, ച്,
മൂലനി, അനുസന്താനി, കർമ്മാനുബന്ധീനി, മുഷ്യലോകേ ।।2।।

പരിഭാഷ: (തസ്യ) ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ താഴെ (രവ) ഉം (ഊർധ്വം) മുകളിലും (ഗുൺപ്രവൃദ്ധഃ) ത്രിഗുണങ്ങളായ ബ്രഹ്മാ-രജ്ഗുൺ, വിഷ്ണു-സത്ഗുൺ, ശിവ്-തമോഗുൺ (പ്രസൃതാ) വിപുലീകൃത (വിഷയപ്രവാളഃ) വൈകല്യങ്ങൾ- കാമം, ക്രോധം, ആസക്തി, അത്യാഗ്രഹം, അഹങ്കാരം (ശാഖഃ) ശാഖകൾ - ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ (കർമ്മാനുബന്ധീനി) ആത്മാവിനെ കർമ്മങ്ങളിൽ (മൂലനി) ബന്ധിക്കുന്നതാണ് ലോകത്തിലെ മൂലകാരണം (ച), (മനുഷ്യലോകം). മനുഷ്യരുടെ, അതായത് ഭൂമിയിൽ (അധ:) താഴെ - നരകത്തിൽ, 84 ലക്ഷം യോനികൾ, (ഊർധ്വം) മുകളിൽ - സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മുതലായവ (അനുസന്താനി) ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 3

ന, രൂപം, അസ്യ, ഇഃ, തത, ഉപലഭ്യതേ, ന, അന്തഃ, ന, ച, ആദിഃ, ന, ച,
സമ്പ്രതിഷ്ഠ, അശ്വത്ഥം, ഏനം, സുവിരുദ്മൂലം,അസംഗശാസ്ത്രേൻ, ദൃഡൻ, ഛിത്വ ।।3।।

പരിഭാഷ: (അസ്യ) ഈ സൃഷ്ടി (ന) (ആദിഃ) തുടക്കമോ (ച) (ന) അല്ലെങ്കിൽ (അന്തഃ) അവസാനമോ (ന) അല്ലെങ്കിൽ (തത) അത്തരം (രൂപം) രൂപം (ഉപലഭ്യതേ) ഗ്രഹിക്കുകയോ കണ്ടെത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല (ച) കൂടാതെ (ശവ) ഇവിടെ ഈ ചർച്ചയിൽ, അതായത്, ഞാൻ നൽകുന്ന ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിൽ, എനിക്ക് പോലും പൂർണ്ണമായ വിവരങ്ങൾ ഇല്ല (ന) അല്ല (സംപ്രിഷ്ഠ) കാരണം എനിക്ക് പോലും എല്ലാറ്റിന്റെയും സൃഷ്ടിയുടെ ശരിയായ അവസ്ഥ അറിയില്ല. ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ (ഏനം) ഇത് (സുവിരുദ്മൂലം) യഥാവിധി സ്ഥിരതയുള്ള (അശ്വത്ഥം) ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്, സൂക്ഷ്മ വേദ് അതായത് തത്വജ്ഞാനം (ചിത്വ) എന്ന ദൃഢമായ ജ്ഞാനത്തിലൂടെ (ദൃഢമായത്) അറിവ് കൊണ്ട് സജ്ജമാണ്.) വെട്ടിമുറിച്ച്, അതായത് നിരഞ്ജന്റെ ഭക്തി അല്പായുസ്സായി കണക്കാക്കി, ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ, ബ്രഹ്മ,പരബ്രഹ്മ എന്നിവയ്ക്കപ്പുറം പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിനായി തിരയണം.

ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4

തത്, പദം, തത്, പരിമാർഗിത്വം, യസ്മിൻ, ഗതാഃ, ന, നിവർത്തന്തി, ഭൂയോഃ,
തം, ഏവ, ച, ആദ്യം, പുരുഷം, പ്രപദ്യേ,യത് , പ്രവർത്തിഹ് , പ്രസൃത , പുരാണി ।।4।।

പരിഭാഷ: ആ ദൈവത്തിന്റെ (പദം) സ്ഥലത്തിന്റെ (തത്) തത്വദർശി സന്യാസിയെ (തത്) കത്തുമ്പോൾ, അതായത് സത്ലോക് (പരിമാർഗിത്വ്യം) ശരിയായി അനേഷിക്കണം (യസ്മിൻ) ഏത്/എവിടെ (ഗതാ) പോയി, ഭക്തർ (ഭൂയഃ) വീം (ന, നിവർത്തന്തി) ലോകത്തിലേക്കും (ച), കൂടാതെ (യഥ:) ദൈവം-പരം അക്ഷര ബ്രഹ്മത്തിലേക്കും മടങ്ങരുത്, അവനിൽ നിന്നാണ് (പുരാണി) പുരാതന (ആദി) സൃഷ്ടി-പ്രകൃതി (പ്രസൃതാ) ഉത്ഭവിച്ചത് (തം) അറിവില്ലാത്ത (ആദ്യം) ആദി യം, അതായത്, ഞാൻ, (ധ്യം) കാല നിരഞ്ജൻ (പുരുഷം) പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ (എവ)മാത്രം (പ്രപദ്യതേ) ഞാൻ അഭയ സ്ഥാനത്താണ്, അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നു.

ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16

ദ്വൗ, ഇമൌ, പുരുഷൌ, ലോകേ, ക്ഷരഃ, ച, അക്ഷരഃ, എവ, ച,
ക്ഷരഃ, സർവാണി, ഭൂതാനി, കൂടസ്ഥഃ, അക്ഷരഃ, ഉച്യതേ ।। 16 ।।

പരിഭാഷ: (ലോക്) ഈ ലോകത്തിൽ (ദ്വൗ) രണ്ട് തരം (ക്ഷരഃ) മർത്യ (ച) കൂടാതെ (അക്ഷരഃ) അവിനാശി (പുരുഷൗ) ദൈവങ്ങൾ (എവ) അതുപോലെ (ഇമൗ) ഈ രണ്ട് ദൈവങ്ങളുടെയും (സർവാണി) സമ്പൂർണ്ണ (ഭൂതാനി) ലോകങ്ങളിലും.) ജീവജാലങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ (ക്ഷരഃ) മർത്യമായ (ച) കൂടാതെ (കൂട്ടസ്ഥഃ) ആത്മാവ് (അക്ഷരഃ) അനശ്വരമായ (ഉച്യതേ) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17

ഉത്തമഃ, പുരുഷഃ, തു, അന്യഃ, പരമാത്മാ, ഇതി, ഉദാഹൃത്,
യാഃ, ലോക്ത്രയം, ആവിശ്യ, ബിഭാരതി, അവ്യഃ, ഈശ്വരഃ ।। 17 ।।

പരിഭാഷ: (ഉത്തമഃ) പരമോന്നതമായ (പുരുഷഃ) ദൈവം (തു) എന്നിരുന്നാലും (അന്യഃ) മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് ദൈവങ്ങളായ ക്ഷരപുരുഷും അക്ഷരപുരുഷും (ഇതി) മറ്റാരോ ആണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ (പർമാത്മാ) ദൈവത്തെ (ഉദാഹൃത്ത്) (യഹ്) എന്ന് വിളിക്കുന്നു.) മൂന്ന് ലോകങ്ങളിലേക്ക് (ആവിശ്യ) പ്രവേശിച്ച് (ബിഭാരതി) എല്ലാവരേയും പരിപാലിക്കുന്നു / നിലനിർത്തുന്നു, (അവ്യഃ) ശാശ്വത (ഐശ്വർ) ഈശ്വരനാണ് (ദൈവങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ അതായത് സർവ്വശക്തനായ ദൈവം).

അർത്ഥം: ഗീതാ ജ്ഞാനം നൽകുന്ന ദൈവം ഇത്രയേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ - ഈ ലോകത്തെ തലകീഴായ ഒരു വൃക്ഷമായി കണക്കാക്കുക. മുകളിലുള്ള (അടിസ്ഥാനം) വേര് സമ്പൂർണ്ണ ദൈവമാണ്. മറ്റു ഭാഗങ്ങളായി താഴെയുള്ള ശാഖകളും മറ്റും അറിയുക. ലോകസമാനമായ ഈ വൃക്ഷത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളുടെയും വിവരണം വ്യക്തമായി അറിയാവുന്ന ഒരു സന്യാസി, ഒരു തത്വദർശി സന്യാസിയാണെന്ന് ഗീത അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34ൽ പരാമർശമുണ്ട്. ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 2, 3 എന്നിവയിൽ, ത്രിഗുണങ്ങൾ ശാഖകളുടെ രൂപത്തിലാണെന്ന് ഇത്രമാത്രം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഈ ചർച്ചയിൽ, അതായത്, ഗീതയിൽ, എനിക്ക് (ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നൽകുന്നയാൾ) നിങ്ങൾക്ക് മുഴുവൻ വിവരങ്ങളും നൽകാൻ കഴിയില്ല, കാരണം ഈ

ലോകത്തിന്റെ തുടക്കത്തെയും അവസാനത്തെയും കുറിച്ച് എനിക്കറിയില്ല. അതിനായി ഗീതാ അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34ൽ. പറയുന്നു. 34 ഒരു തത്വദർശി സന്യാസിയിൽ നിന്ന് ആ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നേടുക. ഈ ഗീതാ അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 1 ൽ, ആ തത്വദർശി സന്യാസിയുടെ വ്യക്തിത്വം, ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളെയും കുറിച്ച് അറിവ് നൽകുമെന്ന് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. അവനോട് മാത്രം ചോദിക്കൂ.ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4ൽ ആ തത്വദർശി സന്യാസിയെ കണ്ടെത്തിയ ശേഷം, ആ പരമപദ് പരമേശ്വരനെ (പരമോന്നതാവസ്ഥയുള്ള പരമേശ്വരനെ) അനേഷിക്കണം, അതായത്, ആ തത്വദർശി സന്യാസിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ആരാധിക്കണമെന്ന് പറയുന്നു. ഒരാൾ സമ്പൂർണ്ണ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു (അനാദി മോക്ഷം). ഗീത അദ്ധ്യായം 15-ാം ശ്ലോകം 16, 17-ൽ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്; ഒന്ന് ക്ഷരപുരുഷ് (ബ്രഹ്മ്), രണ്ടാമത്തേത് അക്ഷര പുരുഷൻ (പരബ്രഹ്മ്), മൂന്നാമത്തേത് പരം അക്ഷരപുരുഷ് (പൂർണ ബ്രഹ്മ്). ക്ഷരപുരുഷും അക്ഷരപുരുഷും യഥാർത്ഥത്തിൽ അനശ്വരരല്ല. ആ അനശ്വര ദൈവം ഈ രണ്ടുപേരും അല്ലാതെ മറ്റാരോ ആണ്. അവൻ മൂന്ന് ലോകങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച് (ലോകം) എല്ലാവരേയും നിലനിർത്തുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 1- 4, 16, 17 വരെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഈ വിപരീത ലോകസമാനമായ വൃക്ഷത്തിന്റെ വേര് പരമ അക്ഷരബ്രഹ്മമാണ്, അതായത് പൂർണ്ണബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നാണ് വൃക്ഷത്തിന് മുഴുവൻ പോഷണം ലഭിക്കുന്നതെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിക്ക് മുകളിൽ കാണുന്ന മരത്തിന്റെ ഭാഗത്തെ തടി എന്ന് വിളിക്കുന്നു, ഇത് അക്ഷര ബ്രഹ്മ് അതായത് പരബ്രഹ്മമായി കണക്കാക്കുന്നു. ആ തടി യിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ വലിയ ശാഖകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഏറ്റവും വലിയ ശാഖകളിലൊന്ന് ബ്രഹ്മ്, അതായത് ക്ഷരപുരുഷൻ എന്ന് പരിഗണിക്കുക. ആ

വലിയ ശാഖയിൽ നിന്ന് മറ്റ് മൂന്ന് ചെറിയ ശാഖകൾ ഉണ്ടാകുന്നു അവരെ ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ശിവനും ആയി കണക്കാക്കുക. ശാഖകൾക്കപ്പുറം ഇലകൾ ഉണ്ട് , അവയെ ഈ ലോകത്തിലെ ജീവജാലങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകങ്ങൾ 16, 17 എന്നിവയിൽ, ക്ഷരപുരുഷും (ബ്രഹ്മ്) അക്ഷരപുരുഷും (പരബ്രഹ്മ്) അവരുടെ ലോകങ്ങളിലെ (ലോകങ്ങളിൽ) എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ഭൗതിക ശരീരങ്ങളും നശ്വരമാണെന്നും അവരുടെ ആത്മാക്കൾ

അനശ്വരമാണെന്നും വ്യക്തമാണ്; അതായത് മേൽപ്പറഞ്ഞ ദൈവങ്ങളും അവരുടെ കീഴിലുള്ള ജീവജാലങ്ങളും മർത്യരാണ്. അക്ഷരപുരുഷനെ (പരബ്രഹ്മ്) അനശ്വരൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നുവെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ, ഈ രണ്ടുപേരും അല്ലാതെ മറ്റാരോ

ആണ് നിത്യദൈവം. അദ്ദേഹം, മൂന്നു ലോകങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച്, എല്ലാവരേയും പോഷിപ്പിക്കുകയും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മുകളിലെ വിവരണത്തിൽ, മൂന്ന് ദൈവങ്ങളുടെ ഭിന്ന ഭിന്ന വിവരണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

മുകളിൽ വേര്, താഴെക്ക് ശാഖയും ഉള്ള തലകീഴായ സംസാര വൃക്ഷത്തിന്റെ ചിത്രം

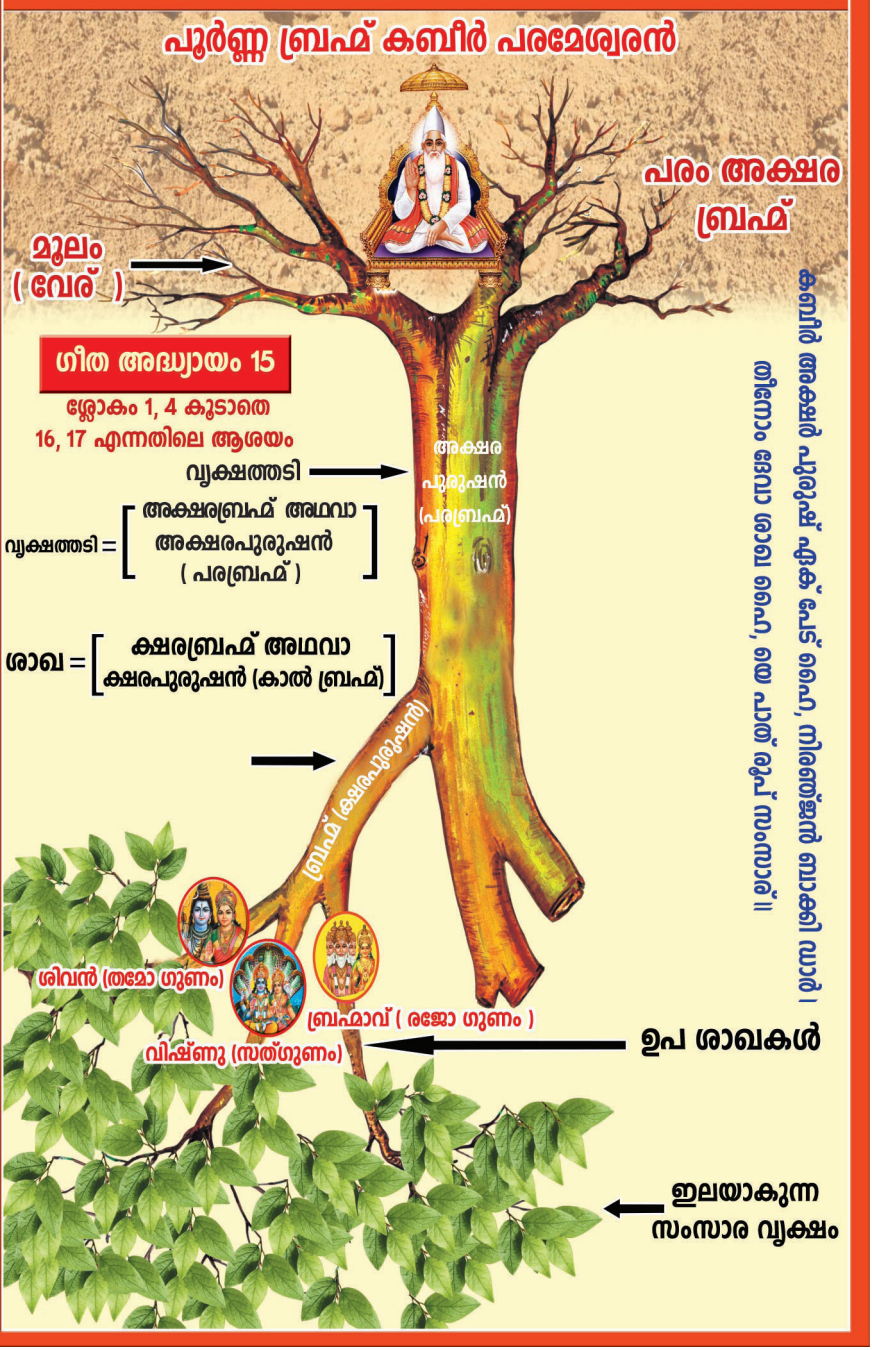

പവിത്ര ബൈബിളിന്റെയും, പവിത്ര ഖുറാൻ ഷെരീഫിന്റെയും സൃഷ്ടിരചനയുടെ തെളിവ്.

അതിന്റെ തെളിവുകൾ പവിത്ര ബൈബിളിലും പവിത്ര ഖുറാൻ ഷെരീഫിലും ഉണ്ട്. ഖുറാൻ ഷെരീഫിൽ, പവിത്ര ബൈബിളിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും ഉണ്ട്; അതിനാൽ,

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവ് ആരാണെന്നും അദ്ദേഹം എങ്ങനെയുള്ളവനാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ നാമം എന്താണെന്നും ഈ രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒരുമിച്ച് തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്

പവിത്ര ബൈബിൾ(ഉൽപത്തി, പേജ് നമ്പർ 2,അധ്യായം 1:20 & 2:5)

ആറാം ദിവസം: - സൃഷ്ടിയും മനുഷ്യനും:

മറ്റ് സൃഷ്ടികളെ സൃഷ്ടിച്ച ശേഷം, .26. അപ്പോൾ പരമേശ്വരൻ പറഞ്ഞു, നമുക്ക് നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ, നമ്മുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ, എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും ഭരിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കാം.

. തുടർന്ന്, പരമേശ്വരൻ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. അവന്റെ സ്വന്തം പ്രതിച്ഛായ, അവന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ പരമാത്മാവ് അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു, അവൻ മനുഷ്യരെ ആണും പെണ്ണുമായി സൃഷ്ടിച്ചു. ധാന്യങ്ങളും ഫലങ്ങളുമാണ് കഴിക്കാൻ ന ിർദ്ദേശം. അത് ഭക്ഷണമായി.(അവരെ മാംസം കഴിക്കാൻ അവൻ അനുവദിച്ചില്ല.)

ഏഴാം ദിവസം: - വിശ്രമദിനം,

പരമാത്മാവ് ആറ് ദിവസം കൊണ്ട് പ്രകൃതിയെ മുഴുവൻ സൃഷ്ടിച്ചു, ഏഴാം ദിവസം വിശ്രമിച്ചു.

പവിത്ര ബൈബിളിൽ ആറ് ദിവസം കൊണ്ട് പരമാത്മാവ് പ്രകൃതിയെ മുഴുവൻ സൃഷ്ടിച്ച് വിശ്രമിച്ച മനുഷ്യനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ശരീരമാണ് പരമാത്മാവിന് ഉള്ളതെന്ന് തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പവിത്ര ഖുർആൻ ഷെരീഫ് (സൂറത്ത് ഫുർഖാനി 25, ആയത്ത് നമ്പർ 52, 58, 59)

ആയത്ത് 52 :- ഫലാ തുതിയൽ- കാഫിരാൻ വ ജാഹിദാഹും

ബിഹീ ജിഹാദൻ കബീറ (കബീരൻ) ।।52 ।।

ഇതിനർത്ഥം ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദിന്റെ ഖുദാ (ദൈവം) പ്രവാചകരേ കാഫിർ പ റയുന്നത് കേൾക്കരുത് (അവിശ്വാസികൾ, ഒരു ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിന് പ കരം മറ്റ് ദേവതകളെയും വിഗ്രഹങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നു) കാരണം ആ ആളുകൾ കബീറിനെ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവമായി കണക്കാക്കുന്നില്ല. കബീർ മാത്രമാണ് പരമോന്നത ദൈവം, സമരം (പോരാടരുത്), അതായത് കബീർ അള്ളാഹുവിന് വേണ്ടി ഉറച്ചു ന ിൽക്കുക എന്ന് ഞാൻ നൽകിയ ഈ ഖുർആനിന്റെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുക.

ആയത്ത് 58: - വാ തവക്കൽ അലൽ- ഹറുല്ലിജി ലാ യമുതു വാ സബ്ബിഹ് ബ ിഹ്ംദിഹി വ കഫാ ബിഹി ബിജുനൂബി അയിബാദിഹി ഖബീറ (കബീറ) ।।58 ।।

അതിനർത്ഥം മുഹമ്മദ് നബി ആരെ തന്റെ ദൈവമായി കണക്കാക്കുന്നുവോ, അല്ലാഹു (പ്രഭു) മറ്റൊരു സമ്പൂർണ്ണ

പരമാത്മാവിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് - പ്രവാചകരേ ഒരു രൂപത്തിൽ നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയ ആ പരമാത്മാവ് കബീർ, വിശ്വാസം വെക്കുക ജിന്ത

മഹാത്മാ അവൻ ഒരിക്കലും മരിക്കാൻ പോകുന്നില്ല, അതായത്, അവൻ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ അവിനാശിയാണ്. അവന്റെ പവിത്ര മഹത്വം സ്തുതിയോടെ ആഘോഷിക്കുക; കബീർ അല്ലാഹു (ദൈവം കബീർ/കവിർദേവ്) ആരാധിക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യനാണ്, അവന്റെ ആരാധകരുടെ എല്ലാ പാപങ്ങളും നശിപ്പിക്കുന്നവനാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം, ഖുറാൻ ഷെരീഫ് വിവരിക്കുന്ന ദൈവം (അല്ലാഹു) മുഹമ്മദ്

നബിയോട് പറയുന്നത് ഇതാണ് - ഭൂമിക്കും ആകാശത്തിനും ഇടയിലുള്ള എല്ലാ പ്രകൃതിയെയും ആറ് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ സൃഷ്ടിച്ച അതേ ദൈവം കബീർ. ഏഴാം ദിവസം, മുകളിലെ അവന്റെ സത്‌ലോകിൽ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. ഒരു (ബാഖബർ - പൂർണ്ണമായി അദ്ദേഹത്തെ പരിചയമുള്ള ഒരാൾ) തത്വദർശി സന്യാസിയോട് അവനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ചോദിക്കുക. ആ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ അറിവിനെക്കുറിച്ചും ഒരാൾക്ക് അവനെ എങ്ങനെ നേടാമെന്നും അറിയാൻ, ഒരു തത്വദർശി സന്യാസിയോട് (ബാഖബർ) ചോദിക്കുക; എനിക്കറിയില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് മതങ്ങളുടെയും (ക്രിസ്ത്യാനിറ്റിയും ഇസ്‌ലാമും) പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും സമ്പൂർണ്ണ പ്രകൃതിയുടെയും സ്രഷ്ടാവ്, എല്ലാ പാപങ്ങളുടെയും സംഹാരകനും, സർവശക്തനും, ശാശ്വതവുമായ ദൈവം ദൃശ്യമായ മനുഷ്യരൂപത്തിലാണെന്നും സത്‌ലോകിൽ വസിക്കുന്നുവെന്നും സംയുക്തമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവന്റെ നാമം കബീർ, കൂടാതെ അല്ലാഹു അക്ബിരു എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു.

ബഹുമാന്യനായ ധർമ്മദാസ് ആരാധ്യനായ കബീറിനോട് ചോദിച്ചു - ഓ സർവ്വശക്തൻ ഇന്നുവരെ, ആരും ഈ തത്വജ്ഞാനം (യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ്) നൽകിയിട്ടില്ല. വേദജ്ഞർ പോലും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. നാല് വിശുദ്ധ വേദങ്ങളും നാല് വിശുദ്ധ കതേബും (ഖുറാൻ ഷെരീഫ് മുതലായവ) തെറ്റാണെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. പൂർണ്ണനായ പരമാത്മാവ് പറഞ്ഞു:-

കബീർ, ബെദ് കതേബ് ഝൂഠേ നഹിം ഭായ്,
ഝൂഠേ ഹൈ ജോ സംഝേ നാഹീം ।।

അതിനർത്ഥം നാല് വേദങ്ങളും (ഋഗ്വേദ് - അഥർവ്വവേദ് - യജുർവേദ് - സാമവേദ്) നാല് പവിത്ര കതേബും (ഖുറാൻ ശരീഫ് - ജബൂർ - തൗറാത്ത് - എയ്ഞ്ചൽ) തെറ്റല്ല എന്നാണ്. എന്നാൽ അവ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവർ അജ്ഞരാണ്.

ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന പരമദൈവമായ കബീറിന്റെ (കവിർ ദേവ്) പവിത്ര വാണിയിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ്

പ്രധാനം: - ഏറ്റവും ആരാധ്യനായ പരമ പ്രഭുവായ കബീർ (കവീർദേവ്) 1403-നും ക്രവീർദേവ് (പരമോന്നത പ്രഭുവായ കബീർ) തന്റെ ദിവ്യ ശരീരത്തിൽ അഞ്ച് വയസ്സ് തികഞ്ഞപ്പോൾ 1518-നും ക്രവിർദേവ് (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) പോയ വർഷത്തിനും ഇടയിൽ നടത്തിയ പവിത്ര വാണി. ഏകദേശം 600 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, മഘഹർ സ്ഥലത്ത് നിന്ന് സത്‌ലോകിലേക്ക്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യ സേവകൻ (ദാസ്-ഭക്തൻ) ബഹുമാനപ്പെട്ട ധർമ്മദാസ്ജിക്ക്, ധനി ധർമ്മദാസ് ജി അത് എഴുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ അക്കാലത്തെ പവിത്ര ഹിന്ദുക്കളുടെയും പവിത്ര മുസ്ലീങ്ങളുടെയും അജ്ഞരായ ഗുരുക്കന്മാർ പറഞ്ഞു, ഈ നെയ്ത്തുകാരൻ (ധാനക്) കബീർ ഒരു നുണയനാണ് , ശ്രീ ബ്രഹ്മാജിയുടെ അമ്മയുടെയും പിതാവിന്റെയും പേരുകൾ, ശ്രീ വിഷ്ണു ജി, ശ്രീ ശിവ് ജി. പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ല. ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളും അനശ്വരരാണ്, അവർക്ക് ജനനവും മരണവുമില്ല, പവിത്ര വേദങ്ങളിലും പവിത്ര ഖുറാൻ ഷെരീഫിലും കബീർ ദൈവത്തിന് തെളിവില്ല, ദൈവം രൂപരഹിതനാണെന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. നാം വായിക്കുന്നു അത് ദിവസവും. ഈ നെയ്ത്തുകാരൻ കബീർ നിരക്ഷരനും ഞങ്ങളുടെ ഗുരുക്കന്മാർ അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ളതുമായതിനാൽ അവർ തീർച്ചയായും സത്യം പറയും എന്ന് കരുതി നിഷ്കളങ്കരായ ആത്മാക്കൾ ആ കൗശലക്കാരായ ഗുരുക്കന്മാരെ വിശ്വസിച്ചു. ഇന്ന് അതേ സത്യം വെളിച്ചത്തു വരുന്നു, എല്ലാ മതങ്ങളിലെയും പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അതിന്റെ തെളിവാണ്. സമ്പൂർണ്ണ / പരമോന്നത ദൈവം, മുഴുവൻ പ്രകൃതിയുടെയും സ്രഷ്ടാവും, വംശത്തിന്റെ നാഥനും, സർവ്വജ്ഞനായ ദൈവവും, കാശിയിലെ (ബനാറസ്) ഒരു കുളത്തിൽ താമരപ്പൂവിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കവിർദേവ് (പരമോന്നത ദൈവം കബീർ) മാത്രമാണെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രഭാപൂരിതമായ ശരീരത്തിന് മുകളിൽ മനുഷ്യ സമാനമായ ശരീരം ധരിച്ച് 120 വർഷം ജീവിച്ചു, ആധികാരികമായ (യഥാർത്ഥ-തത്വം) അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിച്ച പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വശരീരവുമായി സത്‌ലോകിലേക്ക് പോയി. പ്രിയ വായനക്കാരേ, പരമദൈവമായ കബീർ നടത്തിയ ഇനിപ്പറയുന്ന പവിത്ര വാണി ദയവായി വായിക്കുക.

ധർമ്മദാസ് യേ ജഗ് ബൗറാൻ । കോയി ന ജാനേ പദ് നിർവാണ ।।
യഹി കാരൻ മേം.... കഥാ പസാര । ജഗ്സേ കഹിയോ റാം നിയാര ।।
യഹി ഗ്യാൻ ജഗ് ജീവ് സുനാവോ । സബ് ജീവോൻ കാ ഭരം നഷാവോ ।।
അബ് മൈം തുംസേ കഹോൻ ചിതാഇ । ത്രിയ്ദേവൻ കി ഉത്പത്തി ഭായി ।।
കുച്ച് സംക്ഷേപ് കഹോൻ ഗുഹ്രായ് । സബ് സംശയ് തുംഹ്രേ മിറ് ജായ് ।।
ഭരം ഗയേ ജഗ് വേദ് പുരാനാ । ആദി രാം കാ ഭേദ് ന ജാന ।।
റാം റാം സബ് ജഗത് ബഖാനേ । ആദി റാം കോയി ബിർള ജാനേ ।।

മുട്ടോളം നീളമുള്ള കറുത്ത കുപ്പായം (ഓവർ കോട്ട് പോലെ) ധരിക്കുന്ന ഒരു മുസ്ലീം ഫക്കീർ പോലെ തലയിൽ ഒരു കോണാകൃതിയിലുള്ള തൊപ്പി ധരിക്കുക

ഗ്യാനി സുനേ സോ ഹിർദേ ലഗാഇൗ । മൂർഖ് സുനേ സോ ഗമ്യ ന പാഇൗ ।।
മാ അഷ്ടാംഗി പിതാ നിരഞ്ജൻ । വേ ജാം ദാരുൺവൻശൻ അഞ്ജൻ ।।
പാഹിലേ കിൻ നിരഞ്ജൻ റായി । പീച്ഛേ സേ മായാ ഉപജാഇൗ ।।
മായാ രൂപ ദേഖ് അതി ശോഭ । ദേവ് നിരഞ്ജൻ തൻ മൻ ലോഭ ।।
കാമദേവ് ധർമ്മൈ സതയേ । ദേവി കോ തുരതഹി ധർ ഖായേ ।।
പെട് സേ ദേവി കരി പുകാര । സാഹബ് മേരാ കരോ ഉബാര ।।
തേർ സുനി തബ് ഹം തഹാൻ ആയേ । അഷ്ടാംഗി കോ ബന്ദ് ഛുദായേ ।।
സത്ലോക് മേ കിൻഹ ദുരാചാരി । കാൾ നിരഞ്ജൻ ദിന നികാരി ।।
മായാ സമേത് ദിയാ ഭാഗായീ । സോളൻ സംഖ് കോസ് ദൂരീ പർ ആയ് ।।
അഷ്ടാംഗി ഔർ കാൽ അബ് ഡോയി । മന്ദ് കരം സേ ഗയേ ബിഗോയി ।।
ധർമ്മ്റൈ കോ ഹിക്മത് കിൻഹാ । നഖ് രേഖ സേ ഭാഗ് കർ ലിന്ഹ ।।
ധർമ്മരൈ കിൻഹാൻ ഭോഗ് വിലാസ । മായാ കോ രാഹി തബ് ആസ ।।
കൗമാര പുത്രൻ അഷ്ടാംഗി ജായേ । ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു ശിവ നാം ധാരയേ ।।
തീൻ ദേവ് വിസ്താർ ചാലയേ । ഇൻ മേം യേ ജഗ് ധോഖാ ഖായേ ।।
പുരുഷ് ഗമ്യ കൈസേ കോ പാവേ । കാൽ നിരഞ്ജൻ ജഗ് ഭർമ്മാവേ ।।
തീൻ ലോക് അപ്നേ സുത് ദിൻഹ । സുൻ നിരഞ്ജൻ ബാസ ലിൻഹ ।।
അലഖ് നിരഞ്ജൻ സുൻ തിക്കാനാ । ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു ശിവ ഭേദ് ന ജാന ।।
തീൻ ദേവ് സോ ഉങ്കോ ധാവേൻ । നിരഞ്ജൻ കാ വേ പാർ ന പാവേൻ ।।
അലഖ് നിരഞ്ജൻ ബഡ ബട്പാര । തീൻ ലോക് ജിവ് കിൻ ഭക്ഷണാ ।।
ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു ശിവ നഹിം ബച്ചായേ । സകൽ ഖായേ പൻ ധൂർ ഉദയേ ।।
കാൽ പുരുഷ് കാഹു നഹിംചിൻഹ । കാല് പായേ സബഹി ഗഹ് ലിന്ഹ ।।
ബ്രഹ്മ കാൾ സകൽ ജഗ് ജാനേ । ആദി ബ്രഹ്മ് കോ ന പഹിചാനേ ।।
തീനോ ദേവ് ഔർ ഔതാര । താക്കോ ഭജേ സകല സംസാരാ ।।
തീനോ ഗൺകാ യേ വിസ്താര । ധർമ്മദാസ് മെയിം കഹോൻ പുകാരാ ।।
ഗൺതീനോ കി ഭക്തി മേം, ഭൂൽ പരോ സൻസാർ ।
കഹേ കബീർ നിജ് നാം ബിൻ, കൈസെ ഉത്രൈം പാർ ।।

മേൽപ്പറഞ്ഞ പവിത്രമായ വാണിയിൽ, പരമദൈവമായ കബീർ തന്റെ ശിഷ്യനായ ശ്രീ ധർമ്മദാസിനോട് പറയുന്നു -ധർമ്മദാസ്, തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ (യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അറിവ്) ഈ ലോകം മുഴുവൻ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാണ്. പൂർണ്ണമായ മോക്ഷത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പാതയെക്കുറിച്ച് ആർക്കും അറിയില്ല കൂടാതെ പൂർണ്ണ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായ അറിവില്ല. അതിനാൽ, ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ച പ്രകൃതിയുടെ യഥാർത്ഥ കഥ ഞാൻ പറയാം. ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കും. എന്നാൽ എല്ലാ തെളിവുകളും കണ്ടിട്ടും അത് അംഗീകരിക്കാത്തവർ അജ്ഞരും കാലന്റെ ശക്തിയാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടവരുമാണ്; അവർ ഭക്തി (ഭക്തി) ചെയ്യാൻ യോഗ്യരല്ല. മൂന്ന് ദൈവങ്ങൾ (ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ) എങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയും? അവരുടെ അമ്മ അഷ്ടാംഗി (ദുർഗ്ഗ), അച്ഛൻ ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ (ബ്രഹ്-കാല്) ആണ്. ആദ്യം, ഒരു മുട്ടയിൽ നിന്നാണ് ബ്രഹ്മ് ജനിച്ചത്. തുടർന്ന് ദുർഗ്ഗയെ സൃഷ്ടിച്ചു. കാല് (ബ്രഹ്മ്) ദുർഗയുടെ രൂപഭാവത്തിൽ ആകൃഷ്ടനാകുകയും അവളോട് മോശമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി) അവന്റെ വയറ്റിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ കാലൻ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്താണ് ഞാൻ പോയത്. ഞാൻ ബ്രഹ്മിന്റെ വയറ്റിൽ നിന്ന് ഭവാനിയെ (ദുർഗ്ഗ) പുറത്തെടുത്തു , 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾക്കൊപ്പം 16 സംഘ് കോസ് ദൂരത്തേക്ക് അവരെ അയച്ചു . ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ പ്രകൃതി ദേവിയുമായി (ദുർഗ്ഗ) ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അവരുടെ കൂടിച്ചേരലിൽ നിന്ന് മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ (ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവൻ)

ജനിച്ചു. ഈ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളെ (രജ്ഗുൺ-ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺ-വിഷ്ണു, തമോ ഗുൺ-ശിവൻ) മാത്രം ആരാധിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും കാലന്റെ കെണിയിൽ അകപ്പെടുന്നത്. യഥാർത്ഥ മന്ത്രം ലഭിക്കാതെ അവർക്ക് എങ്ങനെ പൂർണ്ണ മോക്ഷം നേടാനാകും?

പ്രധാനം: പ്രിയ വായനക്കാരേ, അജ്ഞാതരായ സന്യാസിമാർ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവിന്റെയും ശ്രീ വിഷ്ണുവിന്റെയും ശ്രീ ശിവന്റെയും അവസ്ഥയെ അനശ്വരമെന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതായി ദയവായി ചിന്തിക്കുക. നാളിതുവരെയുള്ള മുഴുവൻ ഹിന്ദു സമൂഹവും ഈ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളെയും മാറ്റമില്ലാത്തവരും അനശ്വരരും ജനന മരണത്തിൽ നിന്ന് മുക്തരുമാണെന്ന് കരുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതേസമയം, ഇവ മൂന്നും മർത്യരാണ്. അവരുടെ പിതാവ് കാലരൂപമായ ബ്രഹ്മ് അമ്മ ദുർഗ്ഗയുമാണ് (പ്രകൃതി/അഷ്ടാംഗി) നിങ്ങൾ മുമ്പത്തെ തെളിവുകളിൽ വായിച്ചത് പോലെ. ഈ അറിവ് നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഉണ്ട്, എന്നാൽ ഹിന്ദു സമൂഹത്തിലെ അജ്ഞാതരായ ഗുരുക്കന്മാർക്കും ഋഷിമാർക്കും സന്യാസിമാർക്കും അറിവില്ല. സിലബസ് പോലും പരിചയമില്ലാത്ത ഒരു അധ്യാപകൻ ശരിയല്ല (പഠിച്ചിട്ടില്ല); അവൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാവിയുടെ ശത്രുവാണ്. അതുപോലെ, ഇതുവരെ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവിന്റെയും ശ്രീ വിഷ്ണുവിന്റെയും ശ്രീ ശിവന്റെയും മാതാവും പിതാവും ആരാണെന്ന് പോലും അറിയാത്ത ഗുരുക്കന്മാർ (ആത്മീയ നേതാക്കൾ) ആ ഗുരുക്കന്മാരും ഋഷിമാരും സന്യാസിമാരും അജ്ഞരാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, വേദങ്ങൾക്ക് വിപരീതമായ അറിവ് (ലോക്വേദം അതായത് അടിസ്ഥാനരഹിതമായ കഥകൾ) വിവരിച്ച് അവർ മുഴുവൻ ഭക്ത സമൂഹത്തെയും അജ്ഞതയിൽ നിറച്ചത്. വേദങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾക്ക് വിരുദ്ധമായി അവരെ ആരാധിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, പരമാത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രയോജനം (സമ്പൂർണ മോക്ഷം) ഒഴിവാക്കി, എല്ലാവരുടെയും മനുഷ്യജന്മത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു, കാരണം ഇത് ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീത 16 അദ്ധ്യായം 23, 24 ശ്ലോകങ്ങളിൽ മാത്രമേ വ്യക്തമാകൂ. പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ഏകപക്ഷീയമായ ആരാധനാരീതി പിന്തുടരുന്നവർക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുന്നില്ല. 1403 മുതൽ, പരമോന്നത ദൈവം കബീർ തന്റെ പവിത്ര വാണികളിൽ (കവിർ വാണി) എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമുള്ള അറിവ് പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരുന്നു. എന്നാൽ അറിയാത്തവർക്ക് ഈ അറിവ് ഭക്ത സമൂഹത്തിലെത്താൻ ഗുരുക്കന്മാർ അനുവദിച്ചില്ല. വർത്തമാനകാലത്ത് അത് വ്യക്തമാകുകയാണ്. പരമോന്നത ദൈവം കവിർദേവ് (ദൈവം കബീർ) ഒരു തത്വദർശി സന്യാസിയുടെ (സത്ഗുരു) രൂപത്തിൽ സ്വയം വന്നിരുന്നുവെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗരീബ്ദാസ് സാഹിബിന്റെ പവിത്ര വാണിയിൽ സൃഷ്ടിരചനയുടെ തെളിവ്

ആദി രമൈനി (സദ് ഗ്രന്ഥം, പേജ് നമ്പർ 690 മുതൽ 692 വരെ)
ആദി രമൈനി അദ്ലി സാരാ । ജാ ദിൻ ഹോതേ ധുന്ധുകാരാ ।।1।।
സത്പുരുഷ് കിൻഹ പ്രകാശ । ഹം ഹോതേ തഖത് കബീർ ഖവാസ ।।2।।
മൻ മോഹിനി സിർജീ മായ । സത്പുരുഷ് ഏക് ഖാൽ ബനായ ।।3।।
ധർമ്മരൈ സിർജെ ദർബാനി । ചൗസത് ജുഗ്താപ് സേവ താനി ।।4।।
പുരുഷ് പൃഥ്വി ജാകു ദിൻഹി । രാജ് കരോ ദേവ ആധിനീ ।।5।।
ബ്രഹ്മാണ്ഡ് ഇക്കീസ് രാജ് തും ദിൻഹ । മാൻ കി ഇച്ഛാ സബ് ജഗ് ലിൻഹാ ।।6।।
മായ മൂല് രൂപ് ഏക് ഛാജാ । മോഹി ലിയേ ജിൻഹു ധർമ്മരാജ ।।7।।
ധർമ്മ കാ മൻ ചഞ്ചൽ ചിത് ധാര്യാ । മൻ മായാ കാ രൂപ ബിചാര ।।8।।
ചഞ്ചൽ ചേരി ചപൽ ചിരാഗ । യാ കേ പാർസേ സർബ്സ് ജാഗ ।।9।।
ധർമ്മരൈ കിയ മൻ കാ ഭാഗി । വിഷയ വാസ്ന സാങ് സേ ജാഗി ।।10।।
ആദി പുരുഷ് അഡ്ലി അൻരാഗി । ധർമ്മരൈ ദിയാ ദിൽ സേ ത്യാഗി ।।11।।
പുരുഷ് ലോക് സേ ദിയാ ധാഹി । ആഗം ദീപ് ചലി ആയേ ഭായീ ।।12।।
സഹജ് ദാസ് ജിസ് ഡീപ് റെഹ്ത । കാരൻ കൗൻ കൗൻ കുൽ പന്ത ।।13।।
ധർമ്മരൈ ബോലേ ദർബാനി । സുനോ സഹജ് ദാസ് ബ്രഹ്മജ്ഞാനി ।।14।।
ചൗസത് ജഗ് ഹും സേവ കിൻഹി । പുരുഷ് പൃഥ്വി ഹം കുൻ ദിൻഹി ।।15।।
ചഞ്ചൽ രൂപ് ഭ്യ മാൻ ബൗര । മൻമോഹിനി ത്യാഗിയ ഭൊൻരാ ।।16।।
സത്പുരുഷ് കേ ന മൻ ഭയേ । പുരുഷ് ലോക് സേ ഹം ചാലി ആയേ ।।17।।

അഗർ ഡീപ് സുനത് ബദ്ഭാഗി । സഹജ് ദാസ് മേതോ മൻ പാഗി ।।18।।
ബോലെ സഹജ്ദാസ് ദിൽ ദാനി । ഹം തോ ചാകർ സത് സഹദാനി ।।19।।
സത്പുരുഷ് സേ ആരാജ് ഗുജാരുൺ । ജബ് തുംഹാര ബിവാൻ ഉദാരുൺ ।।20।।
സഹജ് ദാസ് കോ കിയ പിയാന । സത്യലോക് ലിയ പ്രവാന ।।21।।
സത്പുരുഷ് സാഹിബ് സർബംഗി । അവിഗത് അദ്ലി അചൽ അഭംഗി ।।22।।
ധർമ്മരൈ തുംഹ ദർബാനി । ആഗം ദീപ് ചലി ഗയേ പ്രാണി ।।23।।
കൌൻ ഹുകം കരി ആവാജ । കഹൻ പതാവൌ ഉസ് ധർമ്മരാജ ।।24।।
ഭായി ആവാജ് അദ്ലി ഇക് സാച്ച । വിഷയ ലോക് ജാ തിന്യു ബാച്ച ।।25।।
സഹജ് വിമാൻ ചലേ അധികായ് । ചിൻ മേൻ അഗർ ദീപ് ചലി ആയ് ।।26।।
ഹംതോ അരാജ് കരി അൻരാഗി । തും വിഷയ ലോക് ജാവോ ബദ്ഭാഗി ।।27।।
ധർമ്മരൈ കേ ചലേ വിമാന । മാനസരോവർ ആയേ പ്രാണാ ।।28।।
മാനസരോവർ രഹൻ ന പായേ । ദാരേ കബീര താനാ ലായേ ।।29।।
പാഞ്ചോൻ മിലി ജഗത് ബന്ധനയി । ലക്ക് ചൗരാസി ജീവ് സത്താന ।।31।।
ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു മഹേശ്വര് മായ । ധർമ്മരൈ കാ രാജ് പഥായ ।।32।।
യൗ ഖോഖ പുർ ജൂതി ബാജി । ഭിസ്തി ബൈകുന്ത് ദ്ഗാസി സാജി ।।33।।
കൃം ജീവ് ഭൂലാനേ ഭായി । നിജ് ഘർ കി തോ ഖബ്രി നാ പായ് ।।34।।
സാവ ലാഖ് അപ്ജെയിൻ നിത് ഹൻസ । ഏക് ലാഖ് വിൻഷീൻ നിത് അൻസ ।।35।।
ഉപ്തി ഖാപ്തി പാർലേ ഫെരി । കഠിനമായ ശോക് ജൗര ജാം ജെറി ।।36।।
പാഞ്ചോൻ തത് ഹൈൻ പാർലേ മാംഹി । സത്വഗുൻ രാജ്ഗുൻ തംഗുൻ ജാനൂീ ।।37।।
ആതോൻ ആങ് മിലി ഹായ് മായ । പിണ്ഡ് ബ്രഹ്മണ്ഡ് സകൽ ഭർമ്മായ ।।38।।
യാ മേ സുരതി ശബ്ദ കി ഡോരി । പിൻദ് ബ്രഹ്മാണ്ദ് ലഗീ ഹൈ ഖോരി ।।39।।
ശ്വാസ പാരസ് മൻ ഗഹ് രാഖോ । ഖോൽഹി കപാത് അമിരാസ് ചാഖോ ।।40।।
സുനൌ ഹൻസ് ശബ്ദ സുൻ ദാസ । അഗം ദീപ് ഹൈ ആഗ് ഹൈ ബസ ।।41।।
ഭാവസാഗർ ജാം ദണ്ഡ് ജമാന । ധർമ്മരൈ കാ ഹൈ തല്ബാനാ ।।42।।
പാഞ്ചോ ഊപർ പാഡ് കി നാഗ്രി । ബാത് ബിഹാംഗം ബാങ്കി ദാഗ്രി ।।43।।
ഹുമ്ര ധർമ്മരൈ സോ ദാവ। ഭൗസാഗർ മേം ജീവ് ഭർമ്മാവ ।।44।।
ഹം തോ കഹൈൻ ആഗം കി ബാനി । ജഹാൻ അവിഗത് അദ്ലി ആപ് ബിനാനി ।।45।।
ബന്ദി ചോർ ഹമാര നാം । അജർ അമർ ഹൈ അസ്തിർ താമാം ।।46।।
ജുഗൻ ജുഗാൻ ഹം കെഹ്തേ ആയേ । ജാം ജൌര സേ ഹൻസ് ഛുതായേ ।।47।।
ജോ കോയി മാനേ ശബ്ദ് ഹമാര । ഭാവസാഗർ നഹിം ഭർമേൻ ധാരാ ।।48।।
യാ മേ സുരതി ശബ്ദ കാ ലേഖ । തൻ ആന്ദർ മൻ കഹോ കിൻഹി ദേഖാ ।।49।।
ദാസ് ഗരീബ് ആഗം കി ബാനി । ഖോജ ഹൻസ ശബ്ദ് സേഹ്ദാനി ।।50।।

മുമ്പ് പറഞ്ഞ പവിത്ര വാണിയുടെ അർത്ഥം ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗരീബ് ദാസ് ജി പറയുന്നത് മുമ്പ് ഇവിടെ ഇരുട്ട് മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, പരമോന്നത ദൈവം കബീർ സത്ലോകിൽ ഒരു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നാണ്. അവിടെ നമ്മൾ അവന്റെ ദാസന്മാരായിരുന്നു. ദൈവം ജ്യോതി നിരഞ്ജനെ സൃഷ്ടിച്ചു. തുടർന്ന് ധ്യാനത്തിന് പകരമായി 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ നൽകി. അതിനുശേഷം അവൻ മായയെ (പ്രകൃതി) സൃഷ്ടിച്ചു. ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ (ബ്രഹ്മ്) യുവതിയായ ദുർഗ്ഗയുടെ (പ്രകൃതി) രൂപങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടനായി അവളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു. ബ്രഹ്മിന് അതിന്റെ ശിക്ഷ കിട്ടി. അവനെ സത്ലോകിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുകയും ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരെ ഭക്ഷിക്കുകയും ഒന്നേകാൽ ലക്ഷം മനുഷ്യരെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. ദിവസേന ഇവിടെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ജനന മരണത്തിന്റെ വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. പരമേശ്വരന്റെ യഥാർത്ഥ മന്ത്രം (യഥാർത്ഥ നാമജപ മന്ത്രം) ആരെങ്കിലും നമ്മിൽ നിന്ന് നേടിയാൽ, നാം അവനെ കാലന്റെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കും. എന്റെ പേര് ബന്ദിച്ചോർ (ജയിലിൽ നിന്നുള്ള വിമോചകൻ). ആദരണീയനായ ഗരീബ്ദാസ് ജി തന്റെ ഗുരുവിന്റെയും ദൈവമായ കബീറിന്റെയും പേരിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു - യഥാർത്ഥ മന്ത്രം, അതായത് സത്യനാമവും സാർശബ്ദവും നേടുക; നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമായ മോക്ഷം നേടും. അല്ലാത്തപക്ഷം, കപട സന്യാസിമാരുടെയും പുരോഹിതന്മാരുടെയും മധുരഭാഷണങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി, നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകൾക്ക് വിരുദ്ധമായി ആരാധന നടത്തി കാലന്റെ കെണിയിൽ തുടരും. എന്നിട്ട് ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

ഗരീബ്ദാസ് ജി മഹാരാജിന്റെ വാണി
(സത് ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണി, പേജ് നമ്പർ 690)

മായാ ആദി നിരഞ്ജൻ ഭായ്, അപ്നേ ജായേ ആപേ ഖാഈ ।
ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു മഹേശ്വര ചേലാ, ഓം സോഹം കാ ഹൈ ഖേല ।।

ശിഖർ സുൻ മേ ധർമ്മ അന്യായീ, ജിൻ ശക്തി ദായാൻ മെഹൽ പത്തായീ ।
ലാഖ് ഗ്രാസ് നിത് ഉഠ് ദൂതി, മായാ ആദി തഖത് കി കൂത്തി ।।
സാവ ലാഖ് ഘടിയേ നിത് ഭാണ്ഡേ, ഹൻസ ഉത്പതി പാർലേ ദാ ।
യേ തീനോ ചേല ബത്പാരി, സിർജേ പുരുഷ സിർജി നാരീ ।।
ഖോഖാപൂർ മേം ജീവ് ഭൂലായേ, സ്വപ്ന ബഹിസ്ത് വൈകുണ്ഠ് ബനായേ ।
യോ ഹർഹത് കാ കുവാ ലോയി, യാ ഗൽ ബന്ധ്യാ ഹൈ സബ് കോയി ।।
കിഡി കുഞ്ജർ ഔർ അവതാര, ഹർഹത് ദോരി ബന്ധേ കൈ ബാരാ । അറബ്
അലീൽ ഇന്ദ്ര ഹൈ ഭായ്, ഹർഹത് ദോരി ബന്ധേ സബ് ആയ് ।।
ശേഷ് മഹേഷ് ഗണേശ്വർ താഹി, ഹർഹത് ദോരി ബന്ധേ സബ് ആഹി ।
ശുക്രാദിക് ബ്രഹ്മാദിക് ദേവാ, ഹർഹത് ദോരി ബന്ധേ സബ് ഖേവാ ।।
കോടിക് കർതാ ഫിർതാ ദേഖ്യ, ഹർഹത് ദോരി കഹൂൻ സൺലേഖ ।
ചതുർഭുജി ഭഗവാൻ കഹാവൈൻ, ഹർഹത് ദോരി ബന്ധേ സബ് ആവൈൻ ।।
യോ ഹൈ ഖോഖാപൂർ കാ കുവാ, യാ മേം പാദ സോ നിശ്ചയ് മുവാ।।

ജ്യോതി നിരഞ്ജന്റെ(കാലന്റെ) സ്വാധീനത്തിൽ മൂന്ന് ദേവന്മാർ (രജ്ഗുൺ-ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺ-വിഷ്ണു, തമഗുൻ-ശിവൻ) തങ്ങളെത്തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തി, ജീവജാലങ്ങളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലും നരകത്തിലും ഇഹലോകത്തും (84 ലക്ഷം ജന്മങ്ങളിൽ) അലയുന്നു. വിവിധ ജീവജാലങ്ങൾ). ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ തന്റെ മായയിലൂടെ ഒരു പെൺപാമ്പിനെപ്പോലെ ജീവജാലങ്ങളെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുകയും ഒരു പെൺപാമ്പ് അതിന്റെ സന്തതികളെ തിന്നുന്നതുപോലെ അവയെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു പെൺപാമ്പ് അതിന്റെ മുട്ടകൾക്ക് ചുറ്റും വാൽ കൊണ്ട് ഒരു ചുറ്റ് ഉണ്ടാക്കുന്നു, തുടർന്ന് അതിന്റെ പത്തി ഉപയോഗിച്ച് മുട്ടകളിൽ അടിക്കും. ഒരു പെൺപാമ്പിന് ധാരാളം മുട്ടകളുണ്ട്. അതിന്റെ പത്തി ഉപയോഗിച്ച് അടിക്കുമ്പോൾ, ധാരാളം മുട്ടകൾ പൊട്ടി, മുട്ടകൾ തകർന്ന് പാമ്പിന്റെ ചുരുളിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും സന്തതി പുറത്തുപേയാൽ, ആ സന്തതി രക്ഷപ്പെടും; അല്ലെങ്കിൽ, പെൺപാമ്പ് അതിനെ ചുറ്റിനുള്ളിൽ ഒഴിവാക്കില്ല. പെൺപാമ്പ് അതിന്റെ ചുരുളിനുള്ളിൽ എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങളെയും തിന്നുന്നു.

മായാ കാലി നാഗിനി, അപ്നേ ജായേ ഖാത് ।
കുണ്ഡലി മേ ഛോഡേ നഹിം, സൗ ബാതൺകി ബാത് ।।

കാലന്റെ കെണി ഇങ്ങനെയാണ്. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസിയിൽ നിന്ന് നാമം (ദീക്ഷ) സ്വീകരിച്ച് നാം നിരഞ്ജനോട് ഭക്തി നടത്തിയാലും, നമുക്ക് അവന്റെ ചുരുളിൽ നിന്ന് (ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ) പുറത്തുകടക്കാൻ കഴിയില്ല. ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ, ആദി മായ ദുർഗ്ഗ എന്നിവരും നിരഞ്ജന്റെ ചുരുളിൽ (കെണിയിൽ) ഉണ്ട്. ഈ

പാവം ആത്മാക്കൾ അവതാരങ്ങളായി വന്ന് ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ധ്രുവനും പ്രഹ്ലാദും സുഖ്ദേവ് ഋഷിയും സോഹം മന്ത്രം ജപിച്ചു, പക്ഷേ അവർക്കും മോക്ഷം ലഭിച്ചില്ല. കാരണം വിഷ്ണു പുരാണം ഭാഗം പ്രഥമ അംശം അദ്ധ്യായം 12 ൽ ശ്ലോകം 93, പേജ് 51 ന്, അത് ധ്രുവ് ഒന്ന് മോചിതനായി ഉണ്ടന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു ഒരു കല്പ് മാത്രം ആയിരം ചതുര്യയുഗ് വരെ മുക്തനാണ് എന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവയെല്ലാം കാല് ലോകത്തിൽ മാത്രം അവശേഷിച്ചു. ഓം ഭഗവതേ വാസുദേവായ നമഃ മന്ത്രം ജപിക്കുന്ന ഭക്തർ പോലും ശ്രീകൃഷ്ണനോട് മാത്രമാണ് ഭക്തി ചെയ്യുന്നത്, അവർക്കും വിവിധ ജീവജാലങ്ങളുടെ 84 ലക്ഷം യോനിയുടെ ചക്രത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. ഈ ആരാധ്യനായ ദൈവം കബീറും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗരീബ് ദാസ് ജി മഹാരാജും ഇതിന് വ്യക്തമായ തെളിവ് നൽകുന്നു.

അനന്ത് കോടി അവതാർ ഹേ, മായാ കേ ഗോവിന്ദ് ।
കർതാ ഹോ ഹോ അവതാരേ, ബഹുർ പടേ ജഗ് ഫന്ദ് ।।

സത്പുരുഷനായ കബീറിനെ ആരാധിച്ചാൽ മാത്രമേ ഒരു ജീവി മുക്തനാകൂ. ഒരു ജീവി സത്ലോകിലേക്ക് മടങ്ങുന്നത് വരെ, അവൻ കാല ലോകത്തിൽ (ലോകം) കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും, കൂടാതെ നാമത്തിൽ നിന്നുള്ള സമ്പാദ്യവും സ്വർഗ്ഗതുല്യമായ ഭക്ഷണ ശാലകളിൽ ദാനധർമ്മങ്ങൾ മുതലായ പുണ്യ കർമ്മങ്ങളും ചെലവഴിച്ചതിന് ശേഷം, അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 84 ലക്ഷം

യോനികളുടെ ശരീരങ്ങളിൽ കഷ്ടപ്പെടാൻ വീണ്ടും കാലലോകത്ത് കറങ്ങിക്കൊണ്ട

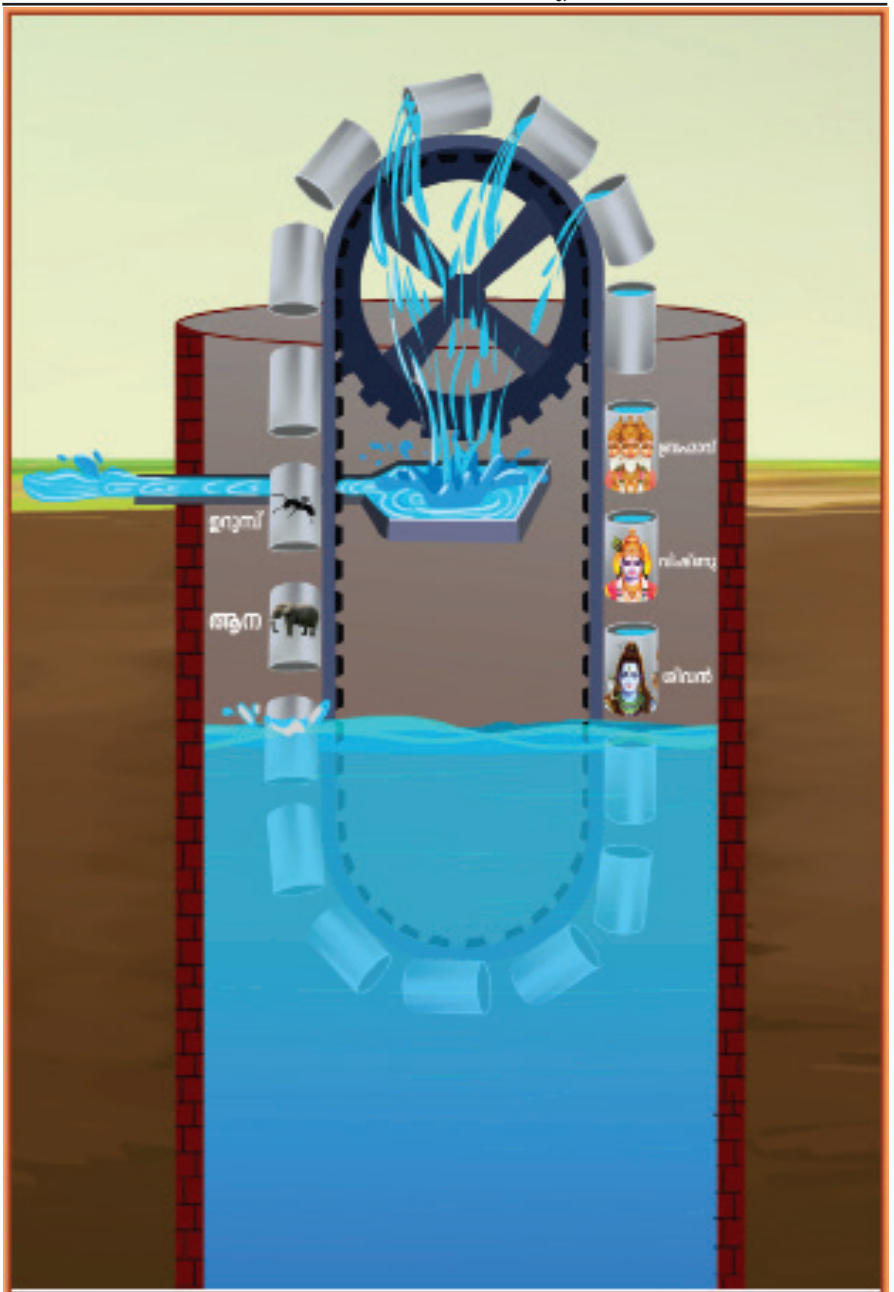

യോ ഹർഹത് കാ കുവ ലോയ്, യാ ഗൽ ബന്ധ്യാ ഹൈ സബ് കോയ്।
കീടി കുഞ്ചർ ഔർ അവതാര,ഹർഹത് ദോരി ബന്ദേ കായ് ബാരാ ॥

കാല ലോകത്തിലെ ജനന മരണ ചക്രം

ിരിക്കും.മായയിൽ (ദുർഗ്ഗ) ജനിച്ച് കോടിക്കണക്കിന് ഗോവിന്ദർ (ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ) മരിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ അവതാരമായിട്ടാണ് അവർ വന്നത്
പിന്നീട് കർമ്മങ്ങളുടെ ബന്ധനത്തിൽ ബന്ധിതരായി, അവരുടെ കർമ്മഫലങ്ങൾ വഹിച്ചുകൊണ്ട്, അവർ വിവിധ ജീവജാലങ്ങളുടെ 84 ലക്ഷം യേനികളിലേക്ക് പോയി.

ദേവർഷി നാരദൻ വിഷ്ണുവിനെ ശപിച്ചതുപോലെ. വിഷ്ണു പിന്നീട് അയോധ്യയിൽ രാമചന്ദ്രനായി ജനിക്കുകയും ബാലിയെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കർമ്മത്തിന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കാൻ കൃഷ്ണനായി ജനിച്ചു (വിഷ്ണുവിന്റെ മറ്റൊരു അവതാരം മാത്രം). അപ്പോൾ ബാലിയുടെ ആത്മാവ് ഒരു വേട്ടക്കാരനായി മാറി, ശ്രീകൃഷ്ണനിൽ പ്രതികാരം ചെയ്തു. വിഷമുള്ള അസ്ത്രം കൊണ്ട് ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ കാലിൽ അമ്പ് എയ്ത് കൃഷ്ണനെ വധിച്ചു.

മഹാരാജ് ഗരീബ്ദാസ് ജി സാഹിബ് തന്റെ വാണിയിൽ പറയുന്നു:

ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു മഹേശ്വര് മായ, ഔർ ധർമ്മൈ കഹിയേ ।
പാഞ്ചോ മിൽ പാർപഞ്ച് ബനായാ, വാണി ഹുമ്രി ലഹിയേ ।।
പാഞ്ചോ മിൽ ജീവ് അത്കായേ, ജുഗൻ-ജുഗൻ ഹം ആൻ ഛുതായേ ।
ബന്ദിച്ചോർ ഹമാര നാമം, അജർ അമർ ഹൈ അസ്തിർ താമാം ।।
പീർ പൈഗംബർ കുതുബ് ഔലിയ, സുർ നർ മുനിജൻ ഗ്യാനി ।
യേത കോ തോ രാഹ് ന പായാ, ജാം കേ ബന്ധേ പ്രാണി ।।
ധർമ്മരൈ കി ധൂമ-ധാമി, ജാം പർ ജംഗ് ചലാഉൻ ।
ജോരാ കോ തോ ജാൻ ന ദൂംഗ, ബാന്ദ് ആദൽ ഘർ ലയൌം ।।
കാല് അകാൽ ദോഹൂൻ കോ മോസൂൻ, മഹാകാൾ സർ മൂും ।
മൈം തോ തഖ്ത് ഹസൂരി ഹുക്മി, ചോർ ഖോജ് കൂൻ ധൂന്ദു ।।
മൂല മായ മാഗ് മേം ബൈതി, ഹൻസ ചുൻ-ചുൻ ഖാഉൗ ।
ജ്യോതി സ്വരൂപീ ഭ്യ നിരഞ്ജൻ, മേം ഹി കർത്ത ഭായി ।।
സഹസ് അഠാസി ഡീപ് മുനീശ്വർ, ബന്ധേ മൂല ദോരീ ।
എത്യാൻ മേ ജാം കാ തല്ബാന, ചാലിയേ പുരുഷ് കിശോരി ।।
മൂല കാ തോ മാതാ ദാഗുൻ, സത് കി മോഹർ കരൂംഗ ।
പുരുഷ് ദീപ് കൂൻ ഹൻസ് ചലാഉം, ദാരാ നാ രോകൻ ദൂംഗ ।।
ഹം തോ ബന്ദിച്ചോർ കഹാവൻ, ധർമ്മ്രായ് ഹൈ ചകവേ ।
സത്ലോക് കി സകല സുനാവ, വാണി ഹംരി അഖവേ ।।
നൗ ലക്ഖ് പട്ടൻ ഊപർ ഖേലും, സാഹ്ദാരേ കൂൻ റോക്കൂൺ ।
ദ്വാദസ് കോടി കടക് സബ് കാടൂം, ഹൻസ് പത്തൌൻ മോഖു ।।
ചൗദ ഭുവൻ ഗമൻ ഹൈ മേരാ, ജൽ താൽ മേ സർബംഗി ।
ഖാലിക് ഖലക് ഖലക് മേ ഖാലിക്, അവിഗത് അചൽ അഭംഗി ।।
അഗർ അലീൽ ചക്ര ഹൈ മേരാ, ജിത് സേ ഹം ചൽ ആയേ ।
പാഞ്ചോ പർ പർവാന മേരാ, ബന്ധി ഛുതാവൻ ധായേ ।।
ജഹാൻ ഓംകാർ നിരഞ്ജൻ നാഹി, ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു വേദ് നഹി ജാഹിം ।
ജഹാം കർതാ നഹിം ജാൻ ഭഗവാന, കായാ മായാ പിൻദ് നഹിം പ്രാണാ ।।
പാഞ്ച് തത് തീനോ ഗൺനാഹി, ജോരാ കാൽ ദീപ് നഹിം ജാഹിം ।
അമർ കരൂൺസത്ലോക് പഠാവൂം, താതൈൻ ബന്ദിച്ചോർ കഹാവൂം ।।

പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിന്റെ (കവിർദേവ്) മഹത്വം വിവരിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗരീബ്ദാസ് ജി പറയുന്നത് നമ്മുടെ ദൈവം കവിർ (കവിർദേവ്) ബന്ദി ചോർ (ജയിലിൽ നിന്നുള്ള വിമോചകൻ) ആണെന്നാണ്. ബന്ദി ചോറിന്റെ അർത്ഥം, കാലന്റെ ജയിലിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്നാണ്. കാലബ്രഹ്മിന്റെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലുള്ള എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം കാലന്റെ തടവുകാരാണ്. പരമ (കവിർദേവ്) ദൈവം കബീർ എല്ലാ പാപങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മത്തിനോ പരബ്രഹ്മത്തിനോ ബ്രഹ്മാവിനോ വിഷ്ണുവിനോ ശിവനോ പാപങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയില്ല. കബീറിന് (പരമാത്മാ) മാത്രമേ കഴിയൂ, ഒരാളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ നൽകുക. അതിനാൽ, യജുർവേദ അദ്ധ്യായം 5 മന്ത്രം 32 ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: കവിരംഘാരിരസി കവിർദേവ് (ദൈവം കബീർ) പാപങ്ങളുടെ ശത്രുവാണ്; ബംഭാരിരസി, ബന്ധനത്തിന്റെ ശത്രുവാണ്, അതായത്, അവൻ ബന്ദി ഛോട് (ജയിലിൽ നിന്നുള്ള വിമോചകൻ) ആണ്.

സത്പുരുഷ് കവിർദേവ് (ദൈവം കബീർ) ഈ അഞ്ചിനും (ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ, മായ, ധർമ്മരൈ) ഉപരിയാണ്, സത്ലോകിന്റെ ഗുരുവാണ്. ബാക്കിയുള്ള എല്ലാ

ദേവന്മാരും, പരബ്രഹ്മ, ബ്രഹ്മ, ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ, ആദി മായ എന്നിവരും മർത്യദൈവങ്ങളാണ്. ഇവയും അവയുടെ ലോകങ്ങളും (ലോകം) മഹാപ്രളയത്തിൽ (മഹാ നാശം) അവസാനിക്കും. അവരുടെ പ്രായം ഒരു സാധാരണ ജീവിയേക്കാൾ ആയിരക്കണക്കിന് മടങ്ങ് കൂടുതലാണ്. പക്ഷേ, മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച സമയം, തീർച്ചയായും ഒരു ദിവസം അവസാനിക്കും.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗരീബ് ദാസ് ജി മഹാരാജ് പറയുന്നു:

ശിവ ബ്രഹ്മ കാ രാജ്, ഇന്ദ്ര ജിന്തി കഹാൻ ।
ചാർ മുക്തി വൈകുണ്ഠ സമാജ്, യേത ലഹ്യാ ।।
സംഖ് ജുഗാൻ കി ജൂനി, ഉംറ ബാദ് ധാരിയ । ജാ ജനനി കൂർബാൻ, സു കാഗജ് പാരിയ ।।
യെതി ഉംർ ബുലന്ത് മറേഗാ ആന്റ് രേ । സത്ഗുരു ലഗേ ന കാൻ, ന ഭേന്തേ സന്ത് രേ ।।

ഒരാൾക്ക് സംഖ് യുഗങ്ങളുടെ (കോഡ്രില്ല്യൺ വർഷങ്ങൾ) ദീർഘായുസ്സ് ഉണ്ടെങ്കിലും അത് തീർച്ചയായും ഒരു ദിവസം അവസാനിക്കും. സത്പുരുഷ് ദൈവമായ കബീറിന്റെ (കവിർദേവ്) പ്രതിനിധി സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസിയിൽ നിന്ന് (നാം-ഉപദേശം) ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ മൂന്ന് വാക്കുകളുടെ ശബ്ദ (ഓം, തത്, സത് എന്നിവ കോഡു ചെയ്തിരിക്കുന്നു) മന്ത്രങ്ങൾ നൽകുന്നു, കൂടാതെ ആർക്കാണ് അനുമതിയുള്ളത്? ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ എടുക്കുക, തുടർന്ന് നാമത്തിന്റെ സമ്പാദ്യം ഉണ്ടാക്കിയാൽ, നമുക്ക് സത്ലോകിന്റെ യോഗ്യരായ (ഹൻസ്) ആത്മാക്കളാകാം. നിരഞ്ജന്റെ ലോകത്തിൽ ദുരിതമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ യഥാർത്ഥ ആരാധനാ രീതിയില്ലാതെ ദീർഘായുസ്സ് നിഷ്ഫലമാണ്.

കബീർ, ജീവ്ന തോ തോഡ ഹി ഭലാ, ജേ സത് സുമ്രൻ ഹോയേ ।
ലാഖ് വർഷ് കാ ജീവ്ന, ലേഖേ ധാരേ ന കോയേ ।।

ഈ ദേവന്മാർക്ക് മുകളിൽ, അനന്തമായ ആയുധങ്ങളുള്ള, സത്ലോകിലും (സച്ഖണ്ഡ്, സത്ധാം) എല്ലാ ലോകങ്ങളിലും വസിക്കുന്ന സത്പുരുഷ് (യഥാർത്ഥ ദൈവം) ഉണ്ടെന്ന് കബീർ ദൈവം തന്നെ തന്റെ (പൂർണബ്രഹ്മത്തിന്) വിവരം നൽകുന്നു, ബ്രഹ്മിന്റെ (കാല്) 21 ബ്രാഹ്മാണ്ഡങ്ങളും. ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ, ശക്തി എന്നിവയുടെ ലോകങ്ങളും അവന്റെ കീഴിലാകുന്നു. സത്നാമും സാർനാമിന്റെ ജപവുമായി ഒരാൾക്ക് സത്ലോകിലേക്ക് പോകാം, ഇവ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ലഭിക്കും. സച്ച്ഖണ്ഡിലേക്ക് (സത്ലോക്) പോകുന്ന ഒരു ആത്മാവ് ഒരിക്കലും പുനർജനിക്കുന്നില്ല. സത്പുരുഷ് (പൂർണ ബ്രഹ്മ) ദൈവം കബീർ (കവിർദേവ്) വിവിധ പേരുകളിൽ മറ്റ് ലോകങ്ങളിൽ സന്നിഹിതനാണ്. അദ്ദേഹം അലഖ് പുരുഷനായി അലഖ് ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുപോലെ; അഗം ലോകത്തിൽ അഗം പുരുഷൻ എന്നും അനാമി/അകഹ് ലോകത്തിൽ അനാമി പുരുഷൻ എന്നും. ഇവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനങ്ങളുടെ പേരുകളാണ്, എന്നാൽ ആ പരമോന്നത ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ നാമം കവിർ ദേവ് എന്നാണ് (വ്യത്യസ്ത ഭാഷയിൽ, അദ്ദേഹത്തെ കബീർ സാഹിബ്, അതായത് ദൈവം കബീർ എന്നും വിളിക്കുന്നു).

ബഹുമാനപ്പെട്ട നാനാക് സാഹിബിന്റെ പവിത്ര വാണിയിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ്

ശ്രീ നാനാക് സാഹിബിന്റെ പവിത്ര വാണി, മെഹ്ല 1, രാഗ് ബിലാവലു,
അൻഷ് 1 (ഗുരു ഗ്രന്ഥ് സാഹിബ്, പേജ് നമ്പർ 839)

ആപേ സച്ചു കീയാ കർ ജോഡി । അജ് ഫോഡി ജോഡി വിചോദ് ।।
ധർതി ആകാശ് കീയേ ബൈസാൻ കൌ തൌ । രാതി ദിനന്തു കീയേ ഭൌ-ഭാവൌ ।।
ജിൻ കീയേ കരി വേഖൻഹാര ।। (3) ।।
തൃതിയാ ബ്രഹ്മ-ബിസ്നു-മഹേസ । ദേവി ദേവ് ഉപായേ വേസാ ।। (4) ।।
പാവൂൻ പാനി അഗ്നി ബിസ്രാഉ । താഹി നിരഞ്ജൻ സാച്ചോ നാഉ ।।
ടിസു മഹി മനുവാ റഹിയാ ലിവ് ലാഇ । പ്രണവതി നാനകു കാലു ന ഖാഇ ।। (10) ।।

സത്യദൈവം (സത്പുരുഷൻ) മുഴുവൻ പ്രകൃതിയെയും സ്വന്തം കരങ്ങളാൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് മുൻപറഞ്ഞ വാണിയുടെ അർത്ഥം. അവൻ തന്നെ മുട്ട സൃഷ്ടിച്ചു, എന്നിട്ട് അത് പൊട്ടിച്ചു, അതിൽ നിന്ന് ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ പുറത്തിറങ്ങി. ഭൂമി, ആകാശം, വായു, ജലം മുതലായ പഞ്ചഭൂതങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത് അതേ പരമാത്മാവ്

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും വസിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. അവൻ തന്നെ സൃഷ്ടിച്ച പ്ര കൃതിയുടെ സ്വയം സാക്ഷിയാണ്. മറ്റാർക്കും ശരിയായ വിവരങ്ങൾ നൽകാൻ കഴിയില്ല. പൊട്ടിയ മുട്ടയിൽ നിന്നും പുറത്തു വന്ന നിരഞ്ജൻ ശേഷം ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു, ശ്രീ ശിവൻ എന്നീ മൂന്ന് പേർ ജനിച്ചു. അതിനുശേഷം, മറ്റ് ദേവന്മാരും അനന്തമായ ജീവജാലങ്ങളും ജനിച്ചു. പിന്നീട്, മറ്റ് ദേവന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളും മറ്റ് ഋഷിമാരുടെ അനുഭവങ്ങളും അടിസ്ഥാനമാക്കി ആറ് ശാസ്ത്രങ്ങളും (ഗ്രന്ഥങ്ങളും) 18 പുരാണങ്ങളും രൂപപ്പെട്ടു. സത്യനാമം (സത്യനാം) കൊണ്ട് പരമാത്മാവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും (പ്രണവതി) ഗുരു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ജീവിയെ കാല് ഭക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് ശ്രീ ഗുരുനാനാക്ക് ദേവ് പ റയുന്നത്. രാഗ് മാറു (അൻശ്) പവിത്ര വാണി, മെഹ്ല 1 (ശ്രീ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്, പേജ് നമ്പർ.1037)

സുൻഹു ബ്രഹ്മ, ബിസ്നു, മഹേസു ഉപായേ । സുനേ വർതേ ജഗ് സബായേ ।।
ഇസു പദ് ബിചാരേ സോ ജാനു പുര । തിസ് മിലിയേ ഭർമു ചുകൈഡാ ।। (3) ।।
സാം വേഡു, രുഗു- ജുജാരു-അതർബാനു ।ബ്രഹ്മേ മുഖ് മായാ ഹൈ ത്രൈഗുൻ ।।
താ കീ കീമത് കഹി ന സകേ। കോ തിയു ബോലേ ജിയു ബുലാഇദ ।।(9) ।।

സൃഷ്ടിരചന പൂർണ്ണമായും വിവരിക്കുന്ന ഗുരു അണ്ഡത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്ന് ശൂന്യതയിൽ ബ്രഹ്മലോകം സൃഷ്ടിച്ചത് ആരാണെന്ന് പറയും, അതായത് ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവ സൃഷ്ടിച്ചത് ആരാണ് മുൻപറഞ്ഞ പവിത്ര വാണിയുടെ സാരം. , വിഷ്ണുവും ശിവനും ഒരു രഹസ്യ സ്ഥലത്ത്, ബ്രഹ്മത്തെ (കാലിനെ) സൃഷ്ടിച്ച ദൈവം ആരാണ് (പവിത്ര ഋഗദേം, യജുർവേദം, സംവേദം, അഥർവവേദം) എന്നീ നാല് വേദങ്ങൾ (പവിത്ര ഋഗവേദം, യജുർവേദം, സാമവേദം, അഥർവവേദം) ആഖ്യാനം ചെയ്തു, പരമോന്നതനായ ദൈവം എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളെയും അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും പറയാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ അറിവുകളെല്ലാം പൂർണ്ണമായി പറയുന്ന ഒരു ഗുരുവിനെ കണ്ടെത്തുക, എന്നിട്ട് അവന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകുക. നിങ്ങളുടെ എല്ലാ സംശയങ്ങളും ദൂരീകരിക്കുന്നവൻ മാത്രമാണ് സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസി അതായത് തത്വദർശി.

ശ്രീ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്, പേജ് നമ്പർ. 929, ശ്രീ നാനാക് സാഹിബിന്റെ പവിത്ര വാണി, രാഗ് രാംകാലി, മെഹ്ല 1, ദഖ്നി ഓംകാർ

ഓംകാരി ബ്രഹ്മ ഉത്പതി । ഓംകാരു കിയാ ജിനി ചിത് । ഓംകാരി സെയിൽ കുടം ഭയേ । ഓംകാരി ബെഡ് നിർമ്മയേ । ഓംകാരി സബ്ദി ഉദ്ധ്രേ । ഓംകാരി ഗുരുമുഖി ടാരെ । ഓണം അഖർ സുൻഹു ബിച്ചാരു । ഓണം അക്രു ത്രിഭുവൻ സാറു ।

മേൽപ്പറഞ്ഞ പവിത്ര വാണിയിൽ, ശ്രീ നാനാക് സാഹിബ് പറയുന്നത് ബ്രഹ്മാവ് ജനിച്ചത് ഓംകാരത്തിൽ നിന്നാണ് എന്നാണ്. അതായത് ജ്യോതി നിരഞ്ജനിൽ (കാലൻ). അനേകം യുഗങ്ങൾ വിശ്രമിച്ച ശേഷം, ഓംകാർ (ബ്രഹ്മ) ബ്രഹ്മാവിന് വേദ ങ്ങൾ ലഭിച്ചു. ഓം മന്ത്രം മാത്രമാണ് ത്രിലോക ഭക്തിയുടെ യഥാർത്ഥ മന്ത്രം. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, അതായത് ഒരു ഗുരുവിനെ സമ്പാദിച്ചു കൊണ്ട് ഈ ഓം വാക്ക് ഉരുവിടുന്നതിലൂടെ ഒരാൾ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു.

പ്രധാനപ്പെട്ടത്: ശ്രീ നാനാക് സാഹിബ് പല സ്ഥലങ്ങളിലും മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങളുടെ (ഓം + തത് + സത്) നിഗൂഢ വിവരണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സന്യാസിക്ക് (തത്വദർശി സന്യാസി) മാത്രമേ ഇത് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയൂ, മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങളുടെ പ രായണ രീതി ഒരു ശിഷ്യന് മാത്രമേ വിശദീകരിക്കൂ.

(പേജ് നമ്പർ 1038)

ഉത്തം സതിഗുരു പുരുഷ നിരാലേ, സബ്ദി രാതേ ഹരി രാസ് മത്വാലേ ।
ഋധി, ബുദ്ധി, സിദ്ധി, ഗിയാൻ ഗുരു തേ പായെ, പൂരേ ഭാഗ് മിലാഇദ ।।(15) ।।
സതിഗുരു തേ പായേ ബിചാര, സൺസമാധി സച്ചേ ഘർബാര ।
നാനാക് നിർമ്മൽ നാട് സബാദ് ധുനി, സച്ചു രാമേ നമാമി സമാഇദ ।।(17) ।।

യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന സത്ഗുരു അനന്യനാണ് എന്നാണ് പ്രസ്തുത പവിത്ര വാണിയുടെ അർത്ഥം. അദ്ദേഹം നാമ മന്ത്രം ജപിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്,

ഹഠയോഗ് സാധനകളൊന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നില്ല . നിങ്ങൾക്ക് സമ്പത്തോ സ്ഥാന മോ ജ്ഞാനമോ ഭക്തിയുടെ ശക്തിയോ വേണമെങ്കിൽ പോലും, ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരു വിന് മാത്രമേ ഭക്തിയുടെ പാതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് പൂർണ്ണമായി നൽകാൻ കഴിയൂ. അത്തരമൊരു സമ്പൂർണ്ണ സന്തിനെ വലിയ ഭാഗ്യത്തോടെ കണ്ടെത്തുന്നു. മുകളിലുള്ള (സൂര്യൻ) ശൂന്യാകാശത്ത് ദൈവം നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ ഭവനം (സത്ലോക്) ഇതിനകം സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന് ആ സമ്പൂർണ്ണ സന്തിന് മാത്രമേ പറയൂ.

ആ സ്ഥലത്ത് യഥാർത്ഥ സാർനാമം മുഴങ്ങുന്നു. ശാശ്വതനായ ദൈവത്തിന്റെ സാരശബ്ദം മുഖേനയാണ് ഒരാൾക്ക് ആ ആനന്ദകരമായ അവസ്ഥയിൽ വസിക്കാൻ കഴിയുക, അല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും നാമങ്ങളാലും അപൂർണ്ണമായ ഗുരുക്കന്മാരാലും അല്ല. ആൻഷിക് പവിത്രമായ വാണി, മെഹ്ല 1 (ശ്രീ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്, പേജ് നമ്പർ. 359-360)

സിവ് നാഗ്രി മഹി ആസ്നി ബാസൌ കലാപ് ത്യാഗി വാദ്എം ।(1) ।
സിന്ദി സബാദ് സദാ ധുനി സോഹേ അഹിനിസി പൂരേ നാദ്എം ।(2) ।
ഹരി കീർത്തി രേഹ് രാസി ഹമാരി ഗുരു മുഖ് പന്ത് അതീതാം ।(3) ।
സഗ്ലി ജോതി ഹമാരി സമിഅ നാനാ വരൻ അനേകാം ।
കേ നാനാക് സുനി ഭർത്തരി ജോഗി പരബ്രഹ്ം ലിവ് ഏകം ।(4) ।

മേൽപ്പറഞ്ഞ പവിത്ര വാണിയുടെ സാരം, ശ്രീ നാനാക് സാഹിബ് പറയുന്നു, ഓ, ഭർത്തരി യോഗീ, നിങ്ങളുടെ സാധന ശിവൻ ഭഗവാൻ വരെയാണ്, അതുകൊണ്ട ാണ് നിങ്ങൾ ശിവനഗരിയിൽ (ശിവന്റെ ലോകം/ലോകം) ഇടം നേടിയത്. നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ നടക്കുന്ന ഭസിങ്കി ശബ്ദവും മറ്റും ഈ താമരകളുടേത് മാത്രമാണ്, ഒരു ടെലിവിഷനിലെന്നപോലെ എല്ലാ ദേവലോകത്തുനിന്നും ശരീരത്തിൽ കേൾക്കുന്നു. ഞാൻ (നാനക്) പാർബ്രഹ്മമെന്ന ഏകദൈവത്തിൽ മാത്രം അവിഭക്തമായ മനസ്സോടെ എന്നെത്തന്നെ മുഴുകുന്നു.

അതായത്, എല്ലാവർക്കും അതീതനും മറ്റാരോ ആയ പരമാത്മാവ്, ഞാൻ ബ ാഹ്യമായി കാണിക്കാറില്ല (ശരീരം മുഴുവൻ ഭസ്മം പുരട്ടുന്നത് പോലെ, കൈയിൽ വടിയും പിടിച്ച്). ഞാൻ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളെയും പരമാത്മാവിന്റെ മക്കളായി കണക്കാക്കുന്നു. സത്പുരുഷനായ ഏകദൈവത്തിന്റെ (സത്പുരുഷൻ) എല്ലാവരും അവന്റെ ശക്തിയാൽ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നു.എന്റെ മുദ്ര (പോസ്) ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് അത് നേടിയ ശേഷം യഥാർത്ഥ നാമം ജപിക്കുക എന്നതാണ്, എന്റെ ബാന (വസ്ത്രധാരണം) പാപമോചനമാണ്. ഞാൻ പരമാത്മാവിന്റെ ആരാധകനാണ്. ദൈവവും സമ്പൂർണ്ണ സദ്ഗുരുവിന്റെ ഭക്തിയുടെ പാതയും നിങ്ങളുടേതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്.

അമൃത് വാണി, രാഗ് ആസ, മെഹ്ല 1
(ശ്രീ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്, പേജ് നമ്പർ 420)

।।ആസ മെഹ്ല1 ।।
ജിനി നാമു വിസാരിയാ ദൂജേ ഭർമി ഭൂലൈ മൂലു
ഛോഡി ദാലി ലഗേ കിയാ പാവി ഛായ് ।। 1 ।।
സാഹിബു മേരാ ഏകു ഹൈ അവ്രു നഹീൻ ഭായി ।
കിർപാ തേ സുഖു പായായാ സാച്ചേ പാർഥെ ।। 3 ।।
ഗുരു കി സേവാ സോ കരേ ജിസു ആപി കാരയേ ।
നാനക് സിരു ദേ ഛുതിയേ ദർഗേ പതി പായേ ।। 8 ।।

പരമാത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ നാമം മറക്കുന്നവർ അന്യദൈവങ്ങളുടെ നാമങ്ങൾ (മന്ത്രങ്ങൾ) ഉരുവിട്ടുകൊണ്ട് അലഞ്ഞുതിരിയുകയാണെന്ന് ശ്രീ നാനാക് സാഹിബ് പറയുന്നു എന്നതാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ പവിത്ര വാണിയുടെ അർത്ഥം. വേര് (പരമാത്മാ വിനെ വിട്ടിട്ട്) ശാഖകൾ (മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ, രജ്ഗുൺ-ബ്രഹ്മ, സത്ഗുൺ-വിഷ്ണു, തമോഗുൺ-ശിവ്) നനയ്ക്കുന്നു (ആരാധിക്കുന്നു). ആ ആരാധനയിലൂടെ ഒരു സന്തോഷവും കൈവരിക്കാനാവില്ല, അതായത് ചെടി ഉണങ്ങിപ്പോയാൽ അതിന്റെ തണലിൽ ഇരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അടിസ്ഥാന രഹിതമായ ആരാധന നടത്തുന്നത് പ്ര യോജനമില്ലാത്ത ഉദ്യമമാണെന്ന് സാരം. അത് കൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. പവിത്ര

ഗീത അദ്ധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23-24 ലും അതിന്റെ തെളിവുകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു.ആ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്, ഒരാളുടെ ഏകപക്ഷീയമായ ആരാധനാരീതി ഉപേക്ഷിക്കണം; സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുദേവന് കീഴടങ്ങുകയും യഥാർത്ഥ നാമം/മന്ത്രം ജപിക്കുകയും ചെയ്യുക. എങ്കിൽ മാത്രമേ പൂർണമായ മോക്ഷം സാധ്യമാകൂ. അല്ലെങ്കിൽ, മരണശേഷം നരകത്തിൽ പോകും.

(ശ്രീ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്, പേജ് നമ്പർ.843-844)

।।ബിലാവാലു മെഹ്ല 1 ।।
മെ മൻ ചാഹു ഘനാ സാച്ചി വിഗാസി റാം ।।
മോഹി പ്രേം പിരേ പ്രഭു അഭിനാസി റാം ।। അവിഗതോ ഹരി നാഥു നാഥഃ തിസഹ
ഭാവേ സോ തേയേ । കിർപാലു സദാ ദായാലു ദാതാ ജിയാ അന്ദാരി തു ജീയേ ।
പ്രധാന ആധാരു തേരാ തു ഖസ്മു മേരാ മെയിൻ തനു തകിയ തേരാവോ സാച്ചി
സൂചി സദാ നാനാക് ഗുർസാബ്ദി ഝഗരു നിബേരോ ।।4 ।। ।।2 ।।

മേൽപ്പറഞ്ഞ പവിത്രമായ വാണിയിൽ ശ്രീ നാനാക് സാഹിബ് പറയുന്നത്, നിത്യനായ പരമാത്മാവ് എല്ലാ നാഥുകളുടെയും നാഥാണ്, അതായത് ഇവരുടെ സ്വാമിയാണ്, അദ്ദേഹം എല്ലാ ദേവന്മാരുടെയും ദൈവമാണ് (അദ്ദേഹം എല്ലാ ദൈവങ്ങളുടെയും കർത്താവാണ് / യജമാനനാണ്, ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, ശ്രീ വിഷ്ണു. , ശ്രീ ശിവൻ, ബ്രഹ്മ, പരബ്രഹ്മ). ഞാൻ യഥാർത്ഥ നാമം/മന്ത്രം (സച്ചനാം) എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പരമദൈവമേ എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം നിങ്ങളാണ്. നീയാണ് എന്റെ ഗുരു, ഞാൻ നിന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ സദ്ഗുരുവിന്റെ രൂപത്തിൽ വന്ന് യഥാർത്ഥ ഭക്തിയുടെ നിർണായകമായ അറിവ് നൽകി, മുഴുവൻ നിരയും പരിഹരിച്ചു, അതായത് എല്ലാ സംശയങ്ങളും പരിഹരിച്ചു.

(ശ്രീ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്, പേജ് നമ്പർ. 721, രാഗ് തിലാംഗ്, മെഹ്ല 1)

യക് ആർജ് ഗുഫ്തം പേശ് തോ ദാർ കൂൺകർത്താർ ।
ഹക്ക കബീർ കരിം തു ബീബ് പർവാർഡിഗാർ ।
നാനാക് ബുഗോയാദ് ജൻ തുര തേരേ ചക്ര പാഖാക് ।

ഓ (ഹക്ക കബീർ) സത് കബീർ, നീ (കൂൻ കർത്താർ)ശബ്ദ-സ്വരൂപി ദൈവമാണ്, വാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ സൃഷ്ടി നടത്തുന്നു, അതായത്, നിങ്ങൾ മുഴുവൻ പ്രകൃതിയുടെയും സ്രഷ്ടാവാണ്; നിങ്ങൾ (ബെഎബ) കുറ്റമറ്റ (പർവാർദിഗാർ) എല്ലാവരുടെയും പോഷണക്കാരനും (കരീം) ദയയുള്ള ദൈവവുമാണ്. ഞാൻ അങ്ങയുടെ ദാസനാണ് സേവകർ. (ശ്രീ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്, പേജ് നമ്പർ 24, രാഗ് സിരി, മെഹ്ല 1)

തേരാ ഏക് നാം താരേ സൻസാർ, മെയിൻ ഇഹോ ആസ് ഇഹോ ആധാർ ।
നാനാക് നീച് കഹേ ബിചാർ, യേ ധനക് രൂപ് രഹ കർതാർ ।।

കാശിയിലെ നെയ്ത്തുകാരൻ (ധാനക്) മുഴുവൻ വംശത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവ് (കർത്താർ) ആണെന്ന് മുൻപറഞ്ഞ പവിത്ര വാണിയിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് പൂർണ്ണമായ സമർപ്പണത്തോടെ, ശ്രീ നാനാക് സാഹിബ് പറയുന്നത്, ഈ ധാനക് അതായത് നെയ്ത്തുകാരൻ കബീർ മാത്രമാണ് പൂർണ്ണമായ/പരമേശ്വരൻ (സത്പുരുഷ്) എന്ന സത്യം ഞാൻ പറയുകയാണ്.

പ്രധാനം: - മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച തെളിവുകളുടെ സൂചകമായ അറിവിൽ നിന്ന് പ്രകൃതി എങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് ഇനി നമുക്ക് പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കണം. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരുവിൽ നിന്ന് (നാമം/മന്ത്രം) ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചാൽ മാത്രമേ ഇത് സാധ്യമാകൂ.

മറ്റ് സന്യാസിമാർ വിവരിക്കുന്ന സൃഷ്ടിരചന അടിസ്ഥാന രഹിതമായ കഥ

സൃഷ്ടിരചന മറ്റ് സന്യാസിമാർ നൽകിയ അറിവ് എന്താണ്? രാധാസ്വാമി വിഭാഗത്തിലെ സന്യാസിമാരുടെയും, ധന്-ധൻ സത്ഗുരു വിഭാഗത്തിലെ സന

ൃാസിമാരുടെയും സൃഷ്ടിരചനയെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ദയവായി ചുവടെ വായിക്കുക.

പവിത്ര ഗ്രന്ഥം ജീവൻ ചരിത്ര പരം സന്ത് ബാബ ജയ്മൽ സിംഗ് ജി മഹാരാജ്, പേജ് നമ്പർ. 102-103, സൃഷ്ടി കി രചന (സൃഷ്ടിരചന), സാവൻ കൃപാൽ പബ്ലിക്കേഷൻ, ഡൽഹി):

(പെഹലെ സത്പുരുഷ് നിരാകാർ ഥാ, ഫിർ ഇജ്ഹാർ (ആകാർ) മേൻ ആയ തോ ഊപ്പർ കെ ടീൻ നിർമ്മൽ മണ്ഡലം (സത്ലോക്, അലഖ്ലോക്, അഗംലോക്) ബൻ ഗയാ തഥാ പ്രകാശ് തഥാ മണ്ഡലോം നാട് (ധുനി) ബൻ ഗയാ.)

പവിത്ര ഗ്രന്ഥം സാർവ്വചൻ (നസർ), പ്രസാധകർ - രാധാസ്വാമി സത്സംഗ സഭ, ദയൽബാഗ്, ആഗ്ര, സൃഷ്ടി കി രചന (പ്രകൃതിയുടെ സൃഷ്ടി), പേജ് നമ്പർ. 8:-

(പ്രഥം ധുന്ധുകാർ ഥാ. ഉസ്മേം പുരുഷ് സുൻ സമാദ് മേ ഥെ ।

ജബ് കുച്ച് രച്ന നഹിം ഹുയി ഥീ । ഫിർ ജബ് മൗജ് ഹുയി തബ് ശബ്ദ് പ്രകട്ട് ഹുആ ഔർ ഉസ്സെ സബ് രച്ന ഹുയി, പെഹ്ലെ സത്ലോക് ഔർ ഫിർ സത്പുരുഷ് കി കാലാ സേ തീൻ ലോക് ഔർ സബ് വിസ്താർ ഹുആ) ।

ഒരിക്കൽ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ജോലിക്ക് വേണ്ടി ഇന്റർവ്യൂവിന് പോയത് പോലെയാണ് ഈ അറിവ്. മഹാഭാരതം വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് തൊഴിലുടമ ചോദിച്ചു. ഇത് എന്റെ വിരൽത്തുമ്പിലാണ് എന്ന് യുവാവ് പറഞ്ഞു. തൊഴിലുടമ ചോദിച്ചു, അഞ്ച് പാണ്ഡവരുടെ പേരുകൾ പറയൂ. യുവാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു,ഒരാൾ ഭീമൻ, ഒരാൾ അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ, ഒരാൾ അവനേക്കാൾ ഇളയവൻ, ഒരാൾ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു, ഒരാളുടെ പേര്, ഞാൻ മറന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ സൃഷ്ടിരചനയെകുറിച്ചുള്ള അറിവ് ഇപ്രകാരമാണ്. സത്പുരുഷിന്റെയും

സത്ലോകിന്റെയും മഹത്വം പറയുന്നതും അഞ്ച് നാമങ്ങൾ നൽകുന്നതും (ഓംകാരം - ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ - രരങ്ക - സോഹം - സത്യനാമം) മൂന്ന് നാമങ്ങൾ നൽകുന്നതുമായ (അകാല മൂർത്തി -സത്പുരുഷ് - ശബ്ദ സ്വരൂപി റാം) സന്യാസിമാരുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ചില നിഗമനങ്ങൾ: - സന്ത്മത് പ്രകാശ്, ഭാഗം 3, പേജ് 76-ൽ, സച്ഖണ്ഡ് അല്ലെങ്കിൽ സത്നാം നാലാം ലോകമാണ് (സ്ഥലം) എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു .

അപ്പോൾ പേജ് നമ്പർ. ഈ പവിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിലെ 79-ാം വാക്യത്തിൽ , ഒരു രാമൻ ദശരത്തിന്റെ പുത്രൻ, രണ്ടാമത്തെ രാമൻ മനുഷ്യൻ മൂന്നാമത്തെ രാമൻ ബ്രഹ്മ, നാലാമത്തെ രാമൻ സത്നാം, ഇതാണ് യഥാർത്ഥ രാമൻ എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് പവിത്ര ഗ്രന്ഥമായ സന്ത്മത് പ്രകാശ്, ഭാഗം 1, പേജ് 17 ൽ, അതാണ് സത്ലോക്, അത് സത്നാം എന്നറിയപ്പെടുന്നു എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. സാർ വചനൻ നസർ യാനി വാർത്തക് എന്ന പവിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ, പേജ് നമ്പർ. 3, സത്ലോകം, സച്ചഖണ്ഡം, സാർശബ്ദം, സത്നാം, സത്പുരുഷ് എന്നിങ്ങനെ സന്യാസിമാർ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും ഉയർന്ന സ്ഥലമാണ് രാധാസ്വാമിയെന്ന് ഇപ്പോൾ പരിഗണിക്കണം എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു . ആഗ്രയിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സാർ വചനം (നാസർ) എന്ന പവിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ പേജ് നമ്പറിൽ ഉള്ളതിനാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിവരണം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 4. പവിത്ര ഗ്രന്ഥം സച്ച്ഖണ്ഡ് കി സഡക, പേജ് നമ്പർ. 226; സന്യാസിമാരുടെ രാജ്യം സച്ച്ഖണ്ഡ് അല്ലെങ്കിൽ സത്ലോക് ആണ്, ഇത് സത്നാം - സത്ശബ്ദ് - സാർശബ്ദ് എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു.

പ്രധാനം: - മുൻപറഞ്ഞ വിശദീകരണം, ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു നഗരമോ കാറോ കിട്ടില്ലെങ്കിൽ പോലെയാണ്; അവൻ പെട്രോൾ കിട്ടില്ല, ഡ്രൈവർ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഡ്രൈവറെക്കുറിച്ച് അറിയില്ല. ആ വ്യക്തി മറ്റ് സുഹൃത്തുക്കളോട് പറയുന്നു, ഞാൻ നഗരത്തിലേക്ക് പോകുന്നു, കാറിൽ ഇരിക്കുന്നത് ആസ്വദിക്കുന്നു. കൂട്ടുകാർ ചോദിച്ചാൽ, ഒരു കാർ എങ്ങനെ കാണപ്പെടുന്നു, പെട്രോൾ എന്താണ്, എന്താണ് ഡ്രൈവർ, നഗരം എങ്ങനെ കാണപ്പെടുന്നു? നഗരമെന്നോ കാറെന്നോ

വിളിച്ചാലും അത് ഒന്നുതന്നെയാണെന്നാണ് ആ ഗുരുജിയുടെ ഉത്തരം. നഗരം ഒരു കാർ, പെട്രോളും കാർ മാത്രം, ഡ്രൈവറും കാർ, തെരുവിനെ കാർ എന്നും വിളിക്കുന്നു.

നമുക്ക് ചിന്തിക്കാം:- സത്പുരുഷാണ് സമ്പൂർണ്ണ/പരമോന്നത പരമാത്മാവ് ; സത്നാം എന്നത് ആ രണ്ട് മന്ത്രങ്ങളുടെ നാമം/മന്ത്രമാണ്, അതിൽ ഒന്ന് ഓം ആണ്, മറ്റൊന്ന് തത് ആണ്. അതിനു ശേഷം ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഗുരു ഉപാസകന് നൽകുന്ന നാമവും. ഈ സത്നാമവും സാർനാമവും രണ്ടും ചൊല്ലാനുള്ള മന്ത്രങ്ങളാണ്. സത് പുരുഷൻ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് സത്ലോക്. ഇനി, സത്യവും അസത്യവും

എന്താണെന്ന് പുണ്യാത്മാക്കൾ തന്നെ തീരുമാനിക്കണം.

ഭക്തി മര്യാദ

ഭക്തിയുടെ (ആരാധന) പെരുമാറ്റച്ചട്ടം (നാമം) സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കുള്ള പ്രധാന വിവരങ്ങൾ

1. ഒരു പൂർണ ഗുരുവിന്റെ (സമ്പൂർണ ഗുരു) ഐഡന്റിറ്റി:

ഇന്ന് കലിയുഗത്തിൽ ഭക്ത സമൂഹത്തിന് മുന്നിലുള്ള ഏറ്റവും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ചോദ്യം ഒരു പൂർണ്ണ ഗുരുവിനെ (പൂർണ്ണ ഗുരുവിനെ) തിരിച്ചറിയുക എന്നതാണ്. എന്നാൽ അതിന്റെ ഉത്തരം വളരെ ലളിതവുമാണ്, ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ഭക്തി ചെയ്യുകയും തന്റെ അനുയായികളെ അത് പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ഗുരു, അവൻ മാത്രമാണ് സമ്പൂർണ സന്യാസി.കാരണം, കബീർ സാഹിബിന്റെ വാണി, ശ്രീ നാനാക്ക് ജിയുടെ വാണി, പവിത്ര ഗരീബ്ദാസ് ജി മഹാരാജിന്റെ വാണി, പവിത്ര ധർമ്മദാസ് ജി സാഹിബിന്റെ വാണി, വേദങ്ങൾ, ഗീത, പുരാണം, ഖുറാൻ, പവിത്ര ബൈബിൾ തുടങ്ങിയ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഭക്തിയുടെ പാതയുടെ ഭരണഘടനയാണ്. . ഏത് സന്യാസി വേദാനുസരണം (സാധന) ആരാധനാരീതി പറയുകയും ഭക്ത സമൂഹത്തിന് വഴി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അവൻ പൂർണ സന്യാസിയാണ്; അല്ലാത്തപക്ഷം, തിരുവെഴുത്തുകൾക്ക് വിപരീതമായി മറ്റുള്ളവരെ സാധന ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഭക്ത സമൂഹത്തിന്റെ വലിയ ശത്രുവാണ്. അമൂല്യമായ ഈ മനുഷ്യജീവനുമായി അവൻ കളിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഗുരുവിനെയോ സന്യാസിയെയോ ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ അഗാധമായ നരകത്തിൽ തലകീഴായി തൂക്കിയിടും.

ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു അധ്യാപകൻ സിലബസിന് പുറത്ത് പഠിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം ആ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശത്രുവാണ്.

ഗീതാ അധ്യായം 7 ശ്ലോകം നമ്പർ. 15

ന, മാം, ദുഷ്കൃതിൻ, മൂഢഃ, പ്രപദ്യന്തേ, നാരാധ്മഃ,
മയ്യ, അപ്രത്ജ്ഞാനഃ, ആസുരം, ഭാവം, ആശ്രിതഃ ।।

പരിഭാഷ: ത്രിഗുൺമയിയാൽ അറിവ് അപഹരിക്കപ്പെട്ടവർ, പൈശാചിക സ്വഭാവമുള്ളവർ, മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്നവർ, ദുഷ്ടന്മാർ, വിഡ്ഢികൾ, എന്നെ ആരാധിക്കുന്നില്ല, അതായത് അവർ ത്രിഗുണങ്ങളുടെ (രജ്ഗുൺ-ബ്രഹ്മാവ്,) സാധനം ചെയ്യുന്നു. സത്ഗുൺ- വിഷ്ണു, തംഗുൻ-ശിവ്). യജുർവേദ് അധ്യായം . 40 ശ്ലോക 10 (സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിയുടെ സത്സംഗത്തിൽ നിന്ന്)

അന്യദേവാഹുഃ സംഭവാദന്യദാഹുരസംഭവത്, ഇതി, ശുശ്രും,
ധീരാണാം, യേ, നസ്ത്ദ്വിച്ചക്ഷിരേ ।। 10 ।।

പരിഭാഷ: - ദൈവത്തെക്കുറിച്ച്, സാധാരണ പറയുക, അവൻ രൂപരഹിതനാണെന്ന് അതായത് ഒരിക്കലും ജന്മം എടുക്കാത്തവൻ എന്നാണ്. മറ്റുചിലർ പറയുന്നു, അവൻ രൂപത്തിലാണ്, അതായത് അവതാര രൂപത്തിൽ ജനിക്കുന്നു. ശാശ്വതമായ, അതായത് പൂർണ്ണമായ അറിവ് ഉള്ളവർ, ഈ രീതിയിൽ ശരിയായി വിവരിക്കുന്നു, അവർ ശരിയായ രീതിയിൽ, ശരിയായ രീതിയിൽ മാത്രമേ അവന്റെ വ്യക്തവും വ്യതിരിക്തവുമായ

അറിവ് നൽകൂ.

ഗീതാ അദ്ധ്യായം. 4 ശ്ലോകം നമ്പർ. 34

തത്, വിദ്ധി, പ്രണിപാതേൻ, പരിപൃഷ്ണേൻ, സേവ്യ,
ഉപദേക്ഷ്യന്തി, തേ, ജ്ഞാനം, ഗ്യാനിൻ, തത്വദർശിൻ ।। 34 ।।

പരിഭാഷ: തത്ഗ്യാൻ എന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. പരമാത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ അറിവും പരിഹാരവും അറിയുന്ന സന്യാസിയുടെ മുമ്പിൽ യഥാവിധി സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചും, അവരെ സേവിച്ചും, വഞ്ചന വെടിഞ്ഞും, ലാളിത്യത്തോടെ ചോദ്യം ചോദിച്ചുകൊണ്ടും, പരമാത്മാവിനെ സത്തയിൽ അറിയുന്ന അവർ, തത്വദർശി, അറിവുള്ള മഹാത്മാക്കൾ ഉപദേശിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് തത്വഗ്യാനിൽ (പൂർണ്ണമായ ആത്മീയ അറിവ്) തരും.

2. ലഹരി വസ്തുക്കളുടെ ഉപഭോഗം - നിരോധിക്കപ്പെട്ടത്: -

ഹുക്ക (വെള്ളത്തിലൂടെ പുകയില വലിക്കൽ), മദ്യം, ബിയർ, പുകയില, ബീഡി, സിഗരറ്റ്, സ്നഫ്, ഗുട്ഖ, മാംസം, മുട്ട, സൾഫ (പുകയില പുകയിലയുടെ ഒരു വാഡ്) എന്നിവ കഴിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കുക ചിലമ്പിൽ), കറുപ്പ്, കഞ്ചാവ്, മറ്റ് ലഹരി വസ്തുക്കൾ, ഒരു ലഹരി വസ്തുക്കളും കൊണ്ടുവന്ന് ആർക്കും നൽകേണ്ടതില്ല. പവിത്ര ഗരീബ്ദാസ് ജി മഹാരാജ്, ഈ ലഹരി വസ്തുക്കളെയെല്ലാം വളരെ മോശം എന്ന് വിളിക്കുന്നു, തന്റെ പവിത്ര വാണിയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു -

സുരപാൻ മദ്യ മസാഹാരി, ഗമൻ കരേ ഭോഗേൻ പർ നാരീ ।
സത്താർ ജന്മം കടത് ഹൈൻ സാക്ഷി സാഹിബ് ഹായ് ജഗദീശം ।।
പർ ദ്വാര സ്ത്രീ കാ ഖോലേ, സത്താർ ജന്മം അന്ധ ഹോവേ ദോലേ ।
മദിരാ പീവേ കദ്വാ പാനി, സത്തർ ജന്മം ശ്വാൻ കേ ജാനി ।।
ഗരീബ്, ഹുക്ക ഹർദം പിവ്തെ, ലാൽ മിലാവേൻ ധൂർ ഇസ്മേൻ സംശയ് ഹൈ ന
ഹിൻ, ജന്മം പിച്ചലെ സൂർ ।।1 ।।
ഗരീബ്, സോ നാരി ജാരി കരേ, സുര പാൻ സൌ ।।
ബാർ ഏക് ചിലം ഹുക്കാ ഭാരേ, ദുബായ് കാലി ധാർ ।।2 ।।
ഗരീബ്, സൂർ ഗൗകൂൻ ഖാത് ഹേ, ഭക്തി ബിഹൂനെ രാദ് ഭാംഗ് തംബാഖു ഖാ
ഗയേ, സോ ചാബത്ത് ഹൈൻ ഹാദ് ।।3 ।।
ഗരീബ്, ഭാംഗ് തംബാഖു പീവ് ഹീൻ, സുര പാൻ സേ ഹെറ്റ് ।।
ഗൗസ്റ്റ് മാറ്റി ഖായ് കർ, ജംഗ്ലി ബനേൻ പ്രേത് ।।4 ।।
ഗരീബ്, പാൻ തമ്പാഖുചാബ് ഹീൻ, നാസ് നാക് മേ ദേത് ।।
അങ്ങനെ ഇറാനെ ഗയേ, ജ്യൂൻ ഭാദ്ഭൂജേ കാ റേറ്റ് ।।5 ।।
ഗരീബ്, ഭംഗ് തംബാഖു പീവ് ഹീൻ, ഗോസ്ത് ഗലാ കബാബ് ।।
മോർ മൃഗ് കൂൻ ഭഖത് ഹേ, ദേംഗേ കഹാൻ ജവാബ് ।।6 ।।

3. തീർഥാടന സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുന്നത് - നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു: - ഒരു തരത്തിലും ഉപവസിക്കരുത്. തീർത്ഥാടനം നടത്തുകയോ ഗംഗയിൽ കുളിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല, കുളിക്കാനോ ദർശനത്തിനോ വേണ്ടി മറ്റ് ആരാധനാലയങ്ങളിൽ പോകേണ്ടതില്ല. ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഈശ്വരൻ ഉണ്ടെന്ന് കരുതി ഭക്തിയോ ആരാധനയോടോ ഒരു ഇഷ്ടദേവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിലോ തീർത്ഥാടന സ്ഥലത്തോ പോകേണ്ടതില്ല. പുരോഹിതൻ അമ്പലത്തിൽ കെട്ടിയ മൃഗമല്ല ദൈവം. ദൈവം (സർവ്വവ്യാപിയാണ്) എല്ലാ കണങ്ങളിലും ഉണ്ടഈ ആരാധനാ രീതികളെല്ലാം വേദങ്ങൾക്ക് എതിരാണ്. ഈ തീർത്ഥാടന സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം (ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രം, ബദരീനാഥ്, ഹരിദ്വാർ, മക്ക-മദീന, അമർ നാഥ്, വൈഷ്ണോ ദേവി, വൃന്ദാവനം, മഥുര, ബർസാന, അയോധ്യ രാമക്ഷേത്രം, കാശിധാം, ചൂഡാനിധാം മുതലായവ) ക്ഷേത്രങ്ങൾ, മസ്ജിദുകൾ, ഗുരുദ്വാരകൾ, പള്ളികൾ, ഇഷ്ടദൈവങ്ങളുടെ തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ചില സന്യാസിമാർ താമസിച്ചിരുന്ന അത്തരം സ്ഥലങ്ങളാണ്. അവർ അവിടെ ആരാധന നടത്തി, ഭക്തിയുടെ സമ്പത്ത് ശേഖരിച്ച ശേഷം, അവരുടെ ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച് അവരുടെ ഇഷ്ടദേവന്റെ (സ്ഥലത്തേക്ക്) പോയി. അതിനുശേഷം, അവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ തെളിവുകൾ സംരക്ഷിക്കാൻ, ഒരാൾ അവിടെ ഒരു ക്ഷേത്രം, ആരെങ്കിലും ഒരു പള്ളി, ആരെങ്കിലും ഒരു ഗുരുദ്വാര, അല്ലെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു സത്രം എന്നിവ പണിതു, അങ്ങനെ അവരുടെ ഓർമ്മകൾ നിലനിൽക്കും, ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള

നിസ്സാരന്മാർക്ക് തെളിവുകൾ ലഭിക്കുന്നു. ഈ മഹാത്മാക്കൾക്ക് സമാനമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യണം. ഈ പ്രസിദ്ധരായ സന്യാസിമാർ ഏത് തരത്തിലുള്ള ഭക്തി

ചെയ്തുവോ, നിങ്ങൾ അത് തന്നെ ചെയ്യണം എന്ന സന്ദേശം മാത്രമാണ് ഈ മതസ്ഥലങ്ങളെല്ലാം നമുക്കെല്ലാവർക്കും നൽകുന്നത്. ഇതിനായി, ഈ രീതിയിൽ തന്നെ സാധനകൾ ചെയ്യുന്നതും പറയുന്നതുമായ സന്യാസിമാരെ നിങ്ങൾ അനേഷിക്കണം, എന്നിട്ട് അവർ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യണം. എന്നാൽ പിന്നീട് ആളുകൾ ഈ സ്ഥലങ്ങളെ മാത്രം ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങി, ഇത് തികച്ചും ഉപയോഗ ശൂന്യവും വേദങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധവുമാണ്.

ഈ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ഒരു മധുരപലഹാര നിർമ്മാതാവ് ഭട്ടി (കളിമൺ അടുപ്പ്) ഉണ്ടാക്കിയ സ്ഥലം പോലെയാണ്; ലഡ്ഡു, ജിലേബി മുതലായ പലഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി, സ്വയം ഭക്ഷിക്കുകയും തന്റെ അടുത്തവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കും ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം, അവിടെ മധുരപലഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവരോ മധുരപലഹാരങ്ങളോ ഇല്ല. അപ്പോൾ കളിമൺഅടുപ്പ് മാത്രമേ ഉള്ളൂ. മധുരപലഹാരങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കാമെന്ന് പഠിപ്പിക്കാനോ വയറു നിറയ്ക്കാനോ അതിന് കഴിയില്ല. ഇനി ഭക്തിയുടെ (ആരാധന) പെരുമാറ്റച്ചട്ടം (നാമം) സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കുള്ള ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, വരൂ, സഹോദരാ ഒരു മധുരപലഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്ന ആ കളിമൺ അടുപ്പ് ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം. നമുക്ക് പോകാം. അവിടെ ചെന്ന് ആ കളിമൺ അടുപ്പ് കണ്ടു, ഏഴു പ്രാവശ്യം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു. മധുരം കിട്ടിയോ? മധുരപലഹാരങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്ന രീതി പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്വീറ്റ് മേക്കറെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ? ഇതിനായി, ആദ്യം നിങ്ങൾക്ക് മധുരം നൽകുന്ന സമാനമായ ഒരു മധുരപലഹാര നിർമ്മാതാവിനെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തേതുണ്ട് തുടർന്ന് അത് തയ്യാറാക്കുന്ന രീതിയും വിശദീകരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അവൻ പറയുന്നത് മാത്രം ചെയ്യുക, മറ്റൊന്നും ഇല്ല. അതുപോലെ, തീർത്ഥാടന സ്ഥലങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിനു പകരം, പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പരമോന്നത ദൈവമായ കബീറിന്റെ ഭക്തി ചെയ്യുന്ന അതേ തരത്തിലുള്ള സന്തിനെ കണ്ടെത്തുക. എന്നിട്ട് അവർ പറയുന്നത് പോലെ മാത്രം ചെയ്യുക. ഏകപക്ഷീയമായി പ്രവർത്തിക്കരുത്.

സാമവേദം മന്ത്രം നമ്പർ. 1400 ഉതാർചിക് അധ്യായം നമ്പർ. 12 ഖണ്ഡനം.3

ശ്ലോകം 5 (സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിയുടെ സത്സംഗത്തിൽ നിന്ന്)

ഭദ്ര വസ്ത്ര സമന്യവാസാനോ മഹാൻ കവിർനിവച്ചാനി ശംസൻ ।।
ആ വാച്യസ്യ ചംവോഃ പൂയ്മാനോ വിചക്ഷണോ ജഗ്രിർദേവ്വീതൌ ।।5 ।।

വിവർത്തനം: - സമർത്ഥരായ ആളുകൾ, അവരുടെ വാണിയിലൂടെ, പരമാത്മാവിന്റെ (പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ) ആരാധനയുടെ യഥാർത്ഥ പാതയെ നയിക്കുന്നതിനു പകരം, അമൃതിന്റെ സ്ഥാനത്ത്, ആദരപൂർവ്വം സിപ്പ് പഴുപ്പ് (ഒരു തിളപ്പിൽ നിന്നോ മുറിവിൽ നിന്നോ) ഉണ്ടാക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവ (പ്രേത ആരാധന, പിത്രാരാധന, ശ്രാദ്ധം, ത്രിഗുണങ്ങളുടെ (രജ്ഗുൺ-ബ്രഹ്മ, സത്ഗുൺ-വിഷ്ണു, തംഗുൺ-ശങ്കർ) ആരാധന, ബ്രഹ്മ-കാലാരാധന, ക്ഷേത്രം, മസ്ജിദ്, ഗുരുദ്വാരകൾ, പള്ളികൾ വരെയുള്ള ആരാധനാരീതികൾ , തീർത്ഥാടന സ്ഥലങ്ങളും ഉപവാസം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളും. പരമോന്നത സന്തോഷം നൽകുന്ന പൂർണ്ണബ്രഹ്മ കബീർ സത്യലോകിന് സമാനമായ പ്രകാശ പിണ്ഡം (തേജ്പുഞ്ച്) കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച മറ്റൊരു ശരീരം സ്വന്തമാക്കുന്നത് ഒരു സാധാരണ വസ്ത്രത്തിൽ (വസ്ത്ര) ശരീരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു വസ്ത്ര എന്നതിന്റെ അർത്ഥം വസ്ത്രം എന്നാണ് - സന്തിന്റെ ഭാഷയിൽ, ഇതിനെ ചോല എന്നും വിളിക്കുന്നു. അതുപോലെ, ഒരു സന്യാസി തന്റെ ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ചാൽ, മഹാത്മാവ് തന്റെ ചോലയെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു, ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനെപ്പോലെ ജീവിതം ചെലവഴിച്ച്, കുറച്ച് ദിവസം ലോകത്ത് ജീവിച്ചുകൊണ്ട് , അറിയപ്പെടാത്ത യഥാർത്ഥ അറിവ് അവന്റെ മുഖാന്തരം വിവരിച്ചുകൊണ്ട്. ശ്ലോകങ്ങൾ-വാക്യങ്ങൾ, മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ അറിവിനെക്കുറിച്ചും പരമോന്നത ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും അവബോധം നൽകുന്നു.

ഗീതാ അധ്യായ നമ്പർ. 16 ശ്ലോക നമ്പർ. 23

യാഃ, ശാസ്ത്രവിധിം, ഉത്സൃജ്യ, വർത്തേ, കാമകാരത്, ന, സഃ,
സിദ്ധിം, ആവാപ്നോതി, ന, സുഖം, ന, പരം, ഗതിം ।।23 ।।

വിവർത്തനം: ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൽപ്പനകൾ ഉപേക്ഷിച്ച്, തന്റെ വിചിത്രമായ

ആഗ്രഹങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ, സിദ്ധി (ആത്മീയ ശക്തി), പരമോന്നത അവസ്ഥ, സന്തോഷങ്ങൾ എന്നിവ നേടുന്നില്ല.

ഗീതാ അധ്യായ നമ്പർ. 6 ശ്ലോകം നമ്പർ. 16

ന, അതി, അശ്രണാത്, തു, യോഗ്, അസ്തി, ന, ച, ഏകാന്തം,അനശ്വരനാഥ് ,ന ,
ച , അടി , സ്വപ്നശീലസ്യ , ജാഗ്രത , ന , ഇവ , ച , അർജുൻ ।।16 ।।

പരിഭാഷ: ഹേ അർജുൻ, ഈ യോഗം, അതായത് ഭക്തി/ആരാധന അമിതമായി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവന്റെയോ, ഭക്ഷണം കഴിക്കാത്തവന്റെയോ, ഒരിടത്തിരുന്ന് ഏകാന്തതയിൽ ധ്യാനിക്കുന്നവന്റെയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെയോ വിജയകരമല്ല. വളരെയധികം ഉറങ്ങുന്നവനോ, അല്ലെങ്കിൽ എപ്പോഴും ഉണർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്കൊയോജിച്ചതല്ല.

പൂജൈൻ ദേയി ധാം കോ, ശീശ്ര് ഹലാവേ ജോ ।
ഗരീബ്ദാസ് സാച്ചി കഹേ, ഹാഡ് കാഫിർ ഹൈ സോ ।।
കബീർ, ഗംഗാ കാഥേ ഘർ കരേ, പീവേ നിർമ്മൽ നീർ ।
മുക്തി നഹിൻ ഹരി നാം ബിൻ, സദ്ഗുരു കഹൈൻ കബീർ ।।
കബീർ, തീർത്ത് കർ-കർ ജഗ് മൂവ, ഉദയ് പാനി ന്ഹായ് ।
രാം ഹി നാം ന ജപാ, കാൽ ഘാസിതേ ജയ് ।।
ഗരീബ്, പീതൽ ഹി കാ താൽ ഹൈ, പീതൽ കാ ലോതാ ।
ജദ് മൂരത് കോ പൂജതേ, ആവേഗ തോതാ ।।
ഗരീബ്, പീതൽ ചാംച്ച പൂജയേ, ജോ താൽ പരോസേ ।
ജദ് മൂരത് കിസ് കാം കി, മതി രഹോ ഭരോസേ ।।
കബീർ, പർവ്വത് പർവ്വത് മെയിൻ ഫിര്യ, കാരൻ അപ്നേ റാം ।
രാം സരിഖേ ജൻ മിലേ, ജിൻ സാരേ സബ് കാം ।।

4. പിതൃ ആരാധന - നിഷിദ്ധം: - പിതൃ ആരാധനകൾ, ശ്രാദ്ധങ്ങൾ മുതലായവ ചെയ്യേതില്ല. ഈ പിതൃക്കളെയും പ്രേതങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നത് ശ്രീകൃഷ്ണദേവനും വ്യക്തമായി വിലക്കിയിട്ടു്.

ഗീതാ അധ്യായ് 9 ശ്ലോകം 25-ൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു -

യാന്തി, ദേവവ്രതഃ, ദേവൻ, പിതൃൻ, യാന്തി, പിതൃവ്രതഃ,
ഭൂതാനി, യാന്തി, ഭൂതേജ്യാഃ, യാന്തി, മധ്യജിൻ, അപി, മാം ।

പരിഭാഷ: ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവർ ദേവന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോകുന്നു, പിതൃക്കളെ ആരാധിക്കുന്നവർ പിതൃക്കളുടെ അടുക്കൽ പോകുന്നു, പ്രേതങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവർ പ്രേതങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പോകുന്നു, വേദങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ആരാധിക്കുന്ന ഭക്തർക്ക് ഞാൻ മാത്രം പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നു.

ബന്ദിച്ചോർ ഗരീബ്ദാസ് ജി മഹാരാജ്, കബീർ സാഹിബ് ജി മഹാരാജ് എന്നിവരും പറയുന്നു -

ഗരീബ്, ഭൂത് രാമേ സോ ഭൂത് ഹേ, ദേവ് രാമേ സോ ദേവ് ।
രാം രാമേ സോ രാം ഹൈ, സുനോ സകൽ സുർ ഭേവ് ।।

അതിനാൽ, ആ സമ്പൂർണ്ണ പരമോന്നത പരമാത്മാവിന്റെ ഭക്തി ചെയ്യുക, അവനിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണമായ മോക്ഷം ലഭിക്കും; ദൈവം പൂർണ ബ്രഹ്മ് / സത്പുരുഷ് (സത് കബീർ) ആണെന്ന്. അതിന്റെ തെളിവുകൾ

ഗീതാ അധ്യായം നമ്പർ 18-ലും ശ്ലോകം നമ്പർ. 46.ൽ ഉണ്ട്

ഗീതാ അധ്യായ് 18 ശ്ലോകം 46

യത്, പ്രവൃത്തിർഭൂതാനം യെൻ സർവ്മിദ്ം തതം ।
സ്വകർമ്മനാ തംഭ്യാർച്ര്യ സിദ്ധിം വിന്ദതി മാനവഃ ।।46 ।।

വിവർത്തനം: എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഉത്ഭവിച്ചതും ഈ ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ ദൈവം, തന്റെ സ്വാഭാവിക പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ആ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെ, ഒരു മനുഷ്യൻ പരമോന്നത ആത്മീയ വിജയം കൈവരിക്കുന്നു.

ഗീതാ അധ്യായ നമ്പർ. 18 ശ്ലോക നമ്പർ. 62

തമേവ് ശരണം ഗച്ച് സർവ്വഭാവേൻ ഭാരത് ।।
തത്പ്രസാദാത്പരാം ശാന്തിം സ്ഥാനാം പ്രാപ്യസി ശാശ്വതം ।।62 ।।

പരിഭാഷ: ഹേ ഭാരതത്തിന്റെ സന്തതി, അർജുന നിങ്ങൾ, എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും, ആ പരമാത്മാവിന്റെ മാത്രം ശരണത്തിൽ പോകുക. ആ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ നിങ്ങൾക്ക് പരമ ശാന്തിയും ശാശ്വതമായ പരമ അവസ്ഥയും ലഭിക്കും.

എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും എന്നതിന്റെ അർത്ഥം മറ്റൊരു ആരാധനയും ചെയ്യാതെ മനസ്സ്-കർമ്മം-സംസാരം എന്നിവയാൽ ഏകദൈവത്തിൽ മാത്രം വിശ്വസിക്കുക എന്നതാണ്.

ഗീതാ അധ്യായ നമ്പർ. 8 ശ്ലോക നമ്പർ. 22

പുരുഷഃ, സഃ, പരഃ, പാർത്ഥ്, ഭക്ത്യാ, ലഭ്യഃ, തു, അനന്യ
യസ്യ, അന്തഃസ്ഥാനി, ഭൂതാനി, യെൻ, സർവം, ഇദം, തതം ।।22 ।।

പരിഭാഷ: ഓ പൃഥാനന്ദൻ അർജുൻണ്ട ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന പരമപുരുഷനായ പരമാത്മാവ് (പരമമായ ദൈവം)ആരുടെ കീഴിലാണ് എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഉള്ളത്,

അവിഭാജ്യമായ ഭക്തിയാൽ മാത്രമേ പ്രാപ്യമാകൂ.അവിഭാജ്യമായ ഭക്തിയുടെ അർത്ഥം, ഒരു പരമാത്മാവിന്റെ (പൂർണബ്രഹ്മം) ഭക്തി ചെയ്യുക എന്നതാണ്, അല്ലാതെ മറ്റ് ദേവതകളല്ല, അതായത് മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ (രജ്ഗുൺ-ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺ-വിഷ്ണു, തംഗുൺ-ശിവൻ).

ഗീതാ ജി അധ്യായ നം. 15 ശ്ലോക നമ്പർ. 1 മുതൽ 4 വരെ: -

ഗീതാ അധ്യായ നമ്പർ. 15 ശ്ലോക നമ്പർ. 1

ഊർധ്വമൂലം, അധഃശാഖം, അശ്വത്ഥം, പ്രാഹുഃ, അവ്യയം,
ഛന്ദസി, യസ്യ, പർണാനി, യഃ, തം, വേദ്, സഃ, വേദവിത് ।।1 ।।

പരിഭാഷ: മുകളിലെ വേരുകളും താഴെ ശാഖകളുമുള്ള, അത് ശാശ്വതവും വിശാലവുമായ ഒരു വൃക്ഷമാണ്, കുതിരയെപ്പോലെ ശക്തമാണ്, അതിന്റെ ചെറിയ വിഭജനങ്ങൾ ചില്ലകളും ഇലകളും ആണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ലോകമെന്ന ആ വൃക്ഷത്തെ ഇപ്രകാരം അറിയുന്ന ഒരു ഭക്തൻ പരിപൂർണ്ണ ജ്ഞാനി ആകുന്നു.

ഗീതാ അധ്യായ നമ്പർ. 15 ശ്ലോക നമ്പർ. 2

അധഃ, ച, ഊർധ്വം, പൃഷ്ഠഃ, തസ്യ, ശാഖഃ,ഗൺപ്രവൃദ്ധ, വിഷയപ്രവാളഃ,
അദ്, ച്, മൂലാനി, അനുസന്താനി, കർമ്മാനുബന്ധീനി, മനുഷ്യലോകേ ।।2 ।।

വിവർത്തനം: ആ വൃക്ഷം മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾക്ക് മുകളിലും താഴെയാണ് (രജ്ഗുൺ-ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുൺ-വിഷ്ണു, തംഗുൺ-ശിവൻ) ദുർഗുണങ്ങളുടെ മുളകൾ പോലെ: കാമം, ക്രോധം, ആസക്തി, അത്യാഗ്രഹം, അഹങ്കാരം, ശാഖകൾ ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ, വേരുകൾ മാത്രം (പ്രധാനം) ആത്മാവിനെ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം (കർമം), കൂടാതെ മനുഷ്യരുടെ ലോകത്ത്: സ്വർഗ്ഗവും നരകവും ഭൂമിയും ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു താഴെയും (വിവിധ ജീവികളുടെ 84 ലക്ഷം ജന്മങ്ങളിൽ) മുകളിലും.

ഗീതാ അധ്യായം നമ്പർ. 15 ശ്ലോക നമ്പർ. 3

ന, രൂപം, അസ്യ, ഇഃ, തത, ഉപലഭ്യതേ, ന, അന്തഃ, ന, ച, ആദിഃ, ന, ച,
സമ്പൃതിഷ്ഠ, അശ്വത്ഥം, ഏനം, സുവിരുദ്മൂലം,അസംഗശാസ്ത്രേൻ, ദൃഡൻ, ഛിത്വ ।।3 ।।

വിവർത്തനം: ഈ സൃഷ്ടിക്ക് ഒരു തുടക്കമോ അവസാനമോ ഇല്ല, മാത്രമല്ല അത് അതിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം പോലെയല്ല. ഇവിടെ ഈ ചർച്ചയിൽ, അതായത് ഗീത ഞാൻ (കാലൻ) നൽകിയ അറിവിൽ, എനിക്ക് പോലും പൂർണ്ണമായ വിവരങ്ങൾ ഇല്ല, കാരണം എല്ലാ ബ്രാഹ്മണ്ഡങ്ങളുടെയും സൃഷ്ടിയുടെ ശരിയായ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് എനിക്കറിയില്ല. കൃത്യമായ സ്ഥിരതയുള്ള അവസ്ഥയും ശക്തമായ രൂപവുമുള്ള, കളങ്കമില്ലാത്ത, അതായത് ശുദ്ധ തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ ഈ ഉറച്ച ആയുധം ഉപയോഗിച്ച്, അതായത് നിരഞ്ജന്റെ ഭക്തിയെ ഹ്രസ്വകാലമായി കണക്കാക്കുന്നതിലൂടെ.

ഗീതാ അധ്യായ നമ്പർ. 15 ശ്ലോക നമ്പർ. 4

തത്, പദം, തത്, പരിമാർഗിതവ്യം, യസ്മിൻ,ഗതാഹ്, ന, നിവർത്തന്തി, ഭൂയഃ ।।
തം, ഏവ, ച, ആദ്യം, പുരുഷം, പ്രപദ്യേ,യത് , പ്രവർത്തിഹ് , പ്രസൃത പുരാണി ।।4 ।।

പരിഭാഷ: അതിനു ശേഷം ആ പരം പദ് പരമാത്മാവിനെ (പരമമായ അവസ്ഥയുള്ള പരമമായ ദൈവം) അന്വേഷിക്കണം. ആ അവസ്ത നേടിയ ശേഷം, മനുഷ്യർ ഈ ലോകത്തിലേക്ക് മടങ്ങി വരുന്നില്ല, ആരിൽ നിന്നാണ് ഈ പുരാതന സൃഷ്ടി - പ്രകൃതി / സൃഷ്ടി വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഞാനും അതിന്റെ മാത്രം അഭയത്തിലാണ് ആദി പുരുഷ പരമാത്മാ അങ്ങനെ, ദേവീ-ദേവന്മാരുടെ രാജാവായ ഇന്ദ്രന്റെ ആരാധന മറ്റുള്ളവരെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ,ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്നെ ആ പരമാത്മാവിന്റെ മാത്രം ഭക്തി ചെയ്യാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഗോവർദ്ധൻ പർവ്വതം ഉയർത്തിയതിനാൽ, ഇന്ദ്രന്റെ കോപത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം ബ്രിജ് നിവാസികളെ സംരക്ഷിച്ചു.

ഗരീബ്, ഇന്ദ്ര ഛദാ ബ്രിജ് ദുബോവൻ, ഭീഗ ഭീത് ന ലെവ് ।
ഇന്ദ്ര കടായെ ഹോട്ട് ജഗത് മേം, പൂജ ഖ ഗയേ ദേവ് ।।
കബീർ, ഈസ് സൻസാർ കോ, സംഝാഊൻ കേ ബാർ ।
പൂഞ്ച് ജോ പക്ഡേ ഭേദ് കി, ഉത്രാ ചാഹേ പാർ ।।

5.ഗുരുവിന്റെ കൽപ്പനകൾ അനുസരിക്കുക: - ഗുരുജിയുടെ അനുമതിയില്ലാതെ, വീട്ടിൽ ഒരു തരത്തിലുള്ള ധർമ്മപരമായ ചടങ്ങുകളും നടത്തേണ്ടതില്ല. ബന്ദിച്ചോർ (ജയിലിൽ നിന്നുള്ള വിമോചകൻ) തന്റെ പവിത്ര വാണിയിൽ പറയുന്നത് പോലെ -

ഗുരു ബിൻ യാഗ്യാ ഹവൻ ജോ കർഹിൻ, മിഥ്യാ ജാവേ കഭു നഹിൻ ഫാൽഹിൻ
കബീർ, ഗുരു ബിൻ മാലാ ഫെർട്ടെ, ഗുരു ബിൻ ദേത ദാൻ ।
ഗുരു ബിൻ ദോനോ നിഷ്ഫൽ ഹൈൻ, പൂച്ചോ വേദ് പുരാൻ ।।

6. മാതാ-മസാനി (മസാനി എന്നു പേരുള്ള ഒരു മാതൃദേവത) ആരാധന - നിരോധിക്കപ്പെട്ടത്: - നിങ്ങളുടെ വയലിൽ നിർമ്മിച്ച ഭമാഡി (സ്മാരക ഘടന/പ്രതിമ) അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഖേദ (ഒരു ഗ്രാമമോ നഗരമോ ഉള്ള ഒരു സ്ഥലം) ആരാധിക്കേണ്ടതില്ല.) മുതലായവ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ ശവക്കുഴി. ആരുടെയെങ്കിലും ഖബർ ആണെങ്കിലും അതിനെ ആരാധിക്കേണ്ടതില്ല. മറ്റൊരു ആരാധനയും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ത്രിഗുണങ്ങളെ (ബ്രഹ്മ, വിഷ്ണു, ശിവൻ) പോലും ആരാധിക്കേണ്ടതില്ല . ഗുരുജിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് മാത്രമേ പ്രവർത്തിക്കാവൂ.

ഗീതാ അധ്യായ നമ്പർ. 7 ശ്ലോകം നമ്പർ. 15

ന, മാം, ദുഷ്കൃതിൻ, മൂഢഃ, പ്രപദ്യന്തേ, നാരാധ്മഃ,
മയ്യ, അപ്രത്ജ്ഞാനഃ, ആസുരം, ഭാവം, ആശ്രിതഃ ।।15 ।।

പരിഭാഷ: മായയാൽ അറിവ് അപഹരിക്കപ്പെട്ടവർ, പൈശാചിക സ്വഭാവമുള്ളവർ, മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്നവർ, ദുഷ്ടന്മാർ, വിഡ്ഢികൾ, എന്നെ ആരാധിക്കുന്നില്ല, അതായത് അവർ ത്രിഗുണങ്ങളുടെ (രജ്ഗുൺ-ബ്രഹ്മ, സത്ഗുണം -വിഷ്ണു, തമോഗുൺ-ശിവ് സാധന ചെയ്യുന്നു. .

കബീർ, മായ് മസാനി ഷെഡ് ഷീറ്റ്ല, ഭൈരവ് ഭൂത് ഹനുമന്ത് ।
പരമാത്മാ ഉൻസെ ഡോർ ഹായ്, ജോ ഇങ്കോ പൂജന്ത് ।।
കബീർ, സൗ വർഷം മുതൽ ഗുരു കി സേവ, ഏക് ദിന് ആണ് ഉപാസി ।
വോ അപ്രാധി ആത്മ, പരേ കാൽ കി ഫാൻസി ।
ഗുരു കോ താജേ ഭജേ ജോ ആന/താ പശുവ കോ ഫോകുട്ട് ഗ്യാന ।।

7. പ്രഭു കബീർ സങ്കട മോചകനാണ് (പ്രതിസന്ധിയിൽ

നിന്നുള്ള വിമോചകൻ): - കർമ്മഫലമായി ഏതെങ്കിലും കഷ്ടപ്പാടുകൾ (പ്രതിസന്ധി) വന്നാൽ, ഒരിക്കലും മറ്റൊരു ദേവതയെയോ ആരാധിക്കേണ്ടതില്ല, ഏതെങ്കിലും ജ്യോത്സ്യൻ, കൈനോട്ടക്കാരന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകേണ്ടതില്ല. എല്ലാ ദുരിതങ്ങളും അകറ്റുന്ന, പ്രതിസന്ധികളിൽ നിന്ന് മോചനം നൽകുന്ന (പരമാത്മാവായ)

കബീറിനെ മാത്രം ആരാധിച്ചാൽ മതി.

സംവേദ് സംഖ്യ നം. 822 ഉതാർചിക് അധ്യായ് 3 ഖണ്ഡ് നമ്പർ. 5 ശ്ലോകം 8. (സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിയുടെ സത്സംഗത്തിൽ നിന്ന്)

മനീഷിഭിഃ പവ്തേ പൂർവ്യഃ കവിർന്യഭിയാത്യഃ പരി കോശാം അശിഷ്യദത് ।
ത്രിതസ്യ നാം ജനയൻമധു ക്ഷരന്നിന്ദ്രസ്യ വായും സഖ്യായ വർധയൻ ।।8 ।।

വിവർത്തനത്തിലൂടെ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു ഭക്താത്മാവിനുള്ള മൂന്ന്

മന്ത്രങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശം: ആദി, അതായത് ശാശ്വതനായ പരമദൈവമായ കബീർ, ഹൃദയം നൽകി, വിശ്വാസത്തോടെ ആരാധന നടത്തി, ശിഷ്യനെ ശുദ്ധീകരിച്ച്, ജനന മരണങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുകയും, എണ്ണാവുന്ന ജീവശ്വാസങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ സുഹൃത്തിന് അതായത് ഭക്തന് അവന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്ന് വിധി പ്രകാരം നൽകിയത്. അതിന്റെ ഫലമായി, അവൻ തന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ പരമാത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ സന്തോഷം അവനെ പ്രാപിക്കുന്നു.

കബീർ , ദേവി ദേവ് തദ് ഭയേ , ഹംകോ തൗര് ബാത്താവോ ।
ജോ മുജ് (കബീർ) കോ പൂജയേൻ നഹിൻ, ഉങ്കോ ലൂട്ടോ ഖാവോ ।।
കബീർ, കാൽ ജോ പീസേ പീസനാ, ജോരാ ഹൈ പനിഹാർ ।
യേ ദോ അസൽ മജ്ദൂർ ഹൈൻ, സത്ഗുരു കേ ദർബാർ ।।

8. അനാവശ്യമായ ദാനധർമ്മം - നിരോധിക്കപ്പെട്ടത്: - എവിടെയും ആർക്കും ദാനത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ഒന്നും നൽകേണ്ടതില്ല- പണമോ, സ്റ്റിച്ച് ചെയ്യാത്ത തുണിയോ, ഒന്നും നൽകരുത്. ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ദാനധർമ്മം ആവശ്യപ്പെട്ട് വന്നാൽ, അയാൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക, ചായ, പാൽ, കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുക. ലസ്സി, വെള്ളം മുതലായവ, എന്നാൽ മറ്റൊന്നും നൽകേണ്ടതില്ല. ആ ഭിക്ഷക്കാരൻ ആ പ ണം എങ്ങനെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുമെന്ന് ആർക്കറിയാം. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു യാചകന്റെ തെറ്റായ കഥ കേട്ട ഒരാൾ, അതിൽ എന്റെ കുട്ടികൾ ചികിത്സയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നുവെന്നും എനിക്ക് കുറച്ച് പണം തരൂ എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരാൾ വികാരാധീനനായി 100 രൂപ നൽകി. നേരത്തെ ആ യാചകൻ 250 മില്ലി മദ്യം കഴിച്ചിരുന്നു. അന്ന് അയാൾ അര കുപ്പി മദ്യം കുടിച്ച് ഭാര്യയെ മർദിച്ചു. ഭാര്യയും കുട്ടികളും ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. നിങ്ങൾ ചെയ്ത ആ ദാനധർമ്മം ആ കുടുംബത്തിന്റെ നാശത്തിന് കാരണമായി. അത്തരമൊരു ദുരിതബാധിതനെ സഹായിക്കാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവന്റെ കുട്ടികൾക്ക് ഡോക്ടറിൽ നിന്ന് മരുന്ന് വാങ്ങി കൊടുക്കുക; പണം കൊടുക്കരുത്.

കബീർ, ഗുരു ബിൻ മാലാ ഫെർട്ടെ, ഗുരു ബിൻ ദേടെ ദാൻ ।
ഗുരു ബിൻ ദോനോ നിഷ്ഫൽ ഹൈൻ, പൂച്ചോ വേദ് പുരാൻ ।।

9. മുമ്പ് ആരെങ്കിലും രുചിച്ച ഭക്ഷണത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കഴിക്കുന്നത് ന ിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു: - മദ്യം, മാംസം, പുകയില, മുട്ട, ബിയർ, കറുപ്പ്, കഞ്ചാവ് മുതലായവ കഴിക്കുന്ന ഒരാളുടെ ഭക്ഷണ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കഴിക്കേണ്ടതില്ല.

10.സത്യലോകത്തേക്കുള്ള (മരണം) യാത്രയ്ക്ക് ശേഷമുള്ള അന്ത്യകർമങ്ങൾ - നിരോധിക്കപ്പെട്ടത്: -കുടുംബത്തിൽ ആരെങ്കിലും മരിച്ചാൽ, ശവസംസ്കാര ചിതയിൽ ആർക്കെങ്കിലും - ഒരു കുടുംബാംഗത്തിനോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ - കത്തിക്കാം. കത്തിക്കുമ്പോൾ മംഗളാചരണം ഉച്ചരിക്കണം. ചാരം മുതലായ ഒന്നും എടുക്കേ തില്ല. ആ പ്രദേശം വൃത്തിയാക്കേത് നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ, ആ ചാരം എടുത്ത് ഒഴുകുന്ന ഏതെങ്കിലും വെള്ളത്തിൽ മുക്കി കളയാം, ആ സമയത്ത് മംഗളാചരണം ഉച്ചരിക്കുക. പിണ്ഡം മുതലായവ നൽകേണ്ടതില്ല, തേരാമി, ഛഹ്മഹി, ബർസോദി, ശ്രാദുകൾ 50 എന്നിങ്ങനെ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. മറ്റ് ഹവാനൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. അനുശോചനം അറിയിക്കാൻ വരുന്ന ബന്ധുക്കൾക്കും സമീപസ്ഥർക്കും പ്ര ിയപ്പെട്ടവർക്കും ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിക്കുക. അന്നേ ദിവസം നിത്യന ിയമം അനുഷ്ഠിക്കുക, വിളക്ക് കൊളുത്തുക, തുടർന്ന് എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണം ന ൽകുക. അവന്റെ/അവളുടെ (മരിച്ച വ്യക്തിയുടെ) പേരിൽ എന്തെങ്കിലും ഗുണപ രമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ഗുരുദേവ് ജിയിൽ നിന്ന് അനുവാദം വാങ്ങിയ ശേഷം, ബന്ദിച്ചോർ ഗരീബ്ദാസ് ജി മഹാരാജിന്റെ പവിത്ര വാണിയിലെ അഖണ്ഡ് പാഠ് നിങ്ങൾ ചെയ്യണം. നിങ്ങൾക്ക് പാഠ് ചെയ്യാൻ അനുമതി ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ, കുടുംബത്തിലെ ദീക്ഷിതരായ ഭക്തർക്ക് നാലോ ഏഴോ ദിവസം വീട്ടിൽ തുടർച്ചയായി നാടൻ നെയ്യ് വിളക്ക് കത്തിക്കുകയും ഒരു ദിവസം ന ാല് തവണ ബ്രഹ്മ ഗായത്രി മന്ത്രം ജപിക്കുകയും മൂന്ന് അല്ലെങ്കിൽ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. സത്ലോകിലേക്ക് പുറപ്പെട്ട മരണപ്പെട്ട വ്യക്തിക്ക് ഒരു തവണത്തെ ജപം ഉചിതമെന്ന് കരുതുന്നതുപോലെ, അവർക്ക് ഒന്നോ രണ്ടോ മൂന്നോ ജപം വരെയുള്ള

മന്ത്രങ്ങളുടെ ഫലം അയാൾക്ക് ദാനം ചെയ്യാം. ഇത് മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ദിവസവും വിളക്ക് കൊളുത്തുന്നതും ആരതി, നാമത്തിന്റെ ജപം മുതലായവ ചെയ്യുന്നതും തുടരണം -

കബീർ, സാത്തി ഹമാരേ ചലേ ഗയേ, ഹം ഭീ ചലൻ ഹാർ ।
കോയെ കാഗജ്മേം ബാക്കി രാഹ് രാഹി, താതേ ലഗ് രാഹി വാർ ।।
കബീർ, ദേഹ് പാഡി തോ ക്യാ ഹുവാ, ജൂത സഭീ പടീത് ।
പക്ഷി ഉദയാ ആകാശ് കൂൺ, ചൽത്ത കർ ഗയാ ബീറ്റ് ।।

കർമ്മ കാൻഡിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ കഥ (ആചാര പ്രവർത്തനങ്ങൾ)

എന്റെ (സന്ത് രാംപാൽ ദാസിന്റെ) ബഹുമാന്യനായ ഗുരു സന്ത് രാംദേവാനന്ദ് ജി മഹാരാജ് ഒരു മഹാത്മാവിന്റെ സത്സംഗം കേട്ട് 16-ാം വയസ്സിൽ വേർപിരിഞ്ഞു (വൈരാഗ് - ലൗകിക മോഹങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തനായി). ഒരു ദിവസം അവൻ വയലിൽ പോയിരുന്നു.അവിടെ സമീപത്ത ഒരു കാടുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ കാട്ടിലേക്ക് പോയി, തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ വലിച്ചുകീറി, ചത്ത മൃഗത്തിന്റെ അസ്ഥികൾക്ക് സമീപം എറിഞ്ഞു, അവൻ മഹാത്മാജിയോടൊപ്പം പോയി.

വീട്ടുകാർ തിരച്ചിൽ നടത്തിയപ്പോഴാണ് എല്ലുകൾക്ക് സമീപം കീറിയ വസ്ത്രങ്ങൾ കിടക്കുന്നത് കണ്ടത്. ഏതോ വന്യമൃഗം അവനെ ഭക്ഷിച്ചതായി അവർ കരുതി. അവർ ആ വസ്ത്രങ്ങളും അസ്ഥികളും വീട്ടിലെത്തിച്ച് അന്ത്യ കർമങ്ങൾ നടത്തി. അതിന ുശേഷം അവർ പുലവീടൽ , ഛഹ്മഹി ബർസോഡി എന്നിവ നടത്തി , തുടർന്ന് 55 ശ്രാദ്ധങ്ങൾ നടത്താൻ തുടങ്ങി . എന്റെ ബഹുമാന്യനായ ഗുർദേവ് വളരെ പ്ര ായമായപ്പോൾ, ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അപ്പോഴാണ് അയാൾ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നും വീടു വിട്ടുപോയെന്നും വീട്ടുകാർ അറിഞ്ഞത്. അവൻ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവനെ അന്വേഷിച്ചുവെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കാട്ടിൽ കണ്ടെത്തി. അതിന്റെ അടുത്ത് ചില അസ്ഥികൾ കിടപ്പു ണ്ടായിരുന്നു. ഏതോ വന്യമൃഗം അവനെ ഭക്ഷിച്ചതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതി, ആ വസ്ത്രങ്ങളും അസ്ഥികളും വീട്ടിൽ കൊുവന്ന് അന്ത്യകർമങ്ങൾ നടത്തി.

അപ്പോൾ ഞാൻ (സന്ത് രാംപാൽ ദാസ്) എന്റെ ബഹുമാന്യനായ ഗുരുദേവന്റെ ഇളയ സഹോദരന്റെ ഭാര്യയോട് ചോദിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്തത്? അവർ പറഞ്ഞു, ഞാൻ വിവാഹിതയായപ്പോൾ, അവന്റെ ശ്രാദ്ധങ്ങൾ നടക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടെത്തി. അവന്റെ 70 ഓളം ശ്രാദ്ധങ്ങൾ ഞാൻ എന്റെ കൈകൊണ്ട് നടത്തി. വീട്ടിൽ എന്തെങ്കിലും നഷ്ടം സംഭവിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവർ പറഞ്ഞു; ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു എരുമ പാൽ കൊടുക്കാത്തത്, അകിടിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം, മറ്റെന്തെങ്കിലും നഷ്ടം മുതലായവ, പിന്നെ ഞങ്ങൾ ഭൂതോച്ചാടകരുടെ അടുത്തേക്ക് പോകുമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ ഒരാൾ അവിവാഹിതനായി മരിച്ചുവെന്ന് അവർ പറയുന്നു. അവൻ ഒരു പ്രേതമായി മാറിയതിന ാൽ അവൻ നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നെ ഞങ്ങൾ ദക്ഷിണയായി വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റും ഭൂതോച്ചാടകന് കൊടുക്കുന്നു.

അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു, അവൻ ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നു, അവൻ ആരെയാണ് ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചത്? അവൻ ഇപ്പോൾ സന്തോഷം നൽകുന്നവനാണ്. അപ്പോൾ ഞാൻ (സന്ത് രാംപാൽ ജി മഹാരാജ്) ആ വൃദ്ധയോട് പറഞ്ഞു, ഇപ്പോൾ അദ്ദഹം നിങ്ങളുടെ മുന്നിലുണ്ട്, ശ്രാദ്ധങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നത് പോലെയുള്ള ഉപയോഗശൂന്യമായ സാധനകൾ ഇനിയെങ്കിലും നിർത്തൂ. അപ്പോൾ അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു, ഇത് പണ്ടത്തെ ആചാരമാണ്, ഞാൻ ഇത് എങ്ങനെ ഉപേക്ഷിക്കും? മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പ റഞ്ഞാൽ, നമ്മൾ നമ്മുടെ പഴയ ആചാരങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കഴിഞ്ഞു, നമ്മൾ ചെയ്യുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടാൽ പോലും അത് ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്, ശ്രാദ്ധവും പൂജയും പിതൃകർമ്മങ്ങൾ മുതലായവ ഉപ യോഗശൂന്യമാണ്.

11. ഒരു കുഞ്ഞ് ജനിക്കുമ്പോൾ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി ആരാധന ന

ടത്തുന്നത് നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു: – ഒരു കുഞ്ഞ് ജനിച്ചാൽ, ഒരു ഛതിയും (ജനനശേഷം ആറാം ദിവസം) ആഘോഷിക്കേണ്ടതില്ല. ഭസൂതക്, കാരണം ദൈനംദിന ആരാധന. , ഭക്തി, ആരതി (പ്രാർത്ഥന), വിളക്ക് കത്തിക്കുക തുടങ്ങിയവ നിർത്തുവാൻ പാടില്ല.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഞാനൊരു ചെറുകഥ പറയാം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് പത്ത് വർഷത്തിന് ശേഷം ഒരാൾക്ക് ഒരു കുട്ടി ലഭിച്ചു. ഒരു മകനുണ്ടായ സന്തോഷത്തിൽ അവൻ ഒരുപാട് ആഘോഷിച്ചു. ഇരുപത്തിയഞ്ച് ഗ്രാമങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഭക്ഷണത്തിനായി ക്ഷണിച്ചു, ധാരാളം പാട്ടുകളും നൃത്തങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അവൻ ധാരാളം പണം ചെലവഴിച്ചു. പിന്നെ ഒരു വർഷത്തിനു ശേഷം ആ മകൻ മരിച്ചു. അപ്പോൾ അതേ കുടുംബം നരകതുല്യമായി നിലവിളിച്ചു, അവരുടെ നിർഭാഗ്യത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തി. അതുകൊണ്ട് പരമാത്മാവ് കബീർ നമ്മോട് പറയുന്നു –

കബീർ, ബെറ്റാ ജായ ഖുഷി ഹുയി, ബഹുത് ബജായേ താൽ ।
ആന ജാന ലാഗ് രഹ, ജ്യോൻ കീഡി കാ നാൽ ।।
കബീർ, പത്ഡാദ് ആവത് ദേഖ് കർ, ബാൻ റോവേ മൻ മാഹി ।
ഊഞ്ചി ദാലി പാട് തേ, അബ് പീലേ ഹോ ഹോ ജാഹിം ।।
കബീർ, പാട് ഡദന്ത യൂൻ കഹേ, സുൻ ഭായി തരുവർ റേ ।
അബ് കേ ബിച്ചുഡെ നഹിം മിലാ, ന ജാനേ കഹാൻ ഗിരീംഗേ ജായ് ।।
കബീർ, തരുവർ കെഹ്താ പാട് സേ, സുനോ പാട് ഏക് ബാത് ।
യഹാം കി യാഹേ റീതി ഹൈ, ഏക് ആവത് ഏക് ജാത് ।।

12. കുട്ടിയുടെ തല മുണ്ഡനം ചെയ്യുന്നതിനായി ഒരു ഇഷ്ടദേവന്റെ തീർത്ഥാടന സ്ഥലത്തേക്ക് പോകുന്നത് നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു: – കുട്ടിയുടെതല മൊട്ടയടിക്കാൻ ഒരു തീർത്ഥാടന സ്ഥലത്തും പോകേണ്ടതില്ല. മുടി വളർന്നത് കണ്ടാൽ വെട്ടി കളയുക. തങ്ങളുടെ മകന്റെയോ മകളുടെയോ തല മൊട്ടയടിക്കാൻ ഭക്തരായ ഭക്തർ വരുന്നത് ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ കണ്ടു. അവിടെയുള്ള ക്ഷുരകൻ പുറത്തുള്ളതിനേക്കാൾ മൂന്നിരട്ടി പണം ചോദിച്ചു, മുടി കുറച്ച് കത്രിക കൊണ്ട് മുറിച്ച് മാതാപിതാക്കൾക്ക് നൽകി. അവർ ക്ഷേത്രത്തിൽ വിശ്വാസത്തോടെ അവ സമർപ്പിച്ചു. പുരോഹിതൻ അവ ഒരു സഞ്ചിയിലാക്കി. രാത്രിയിൽ, അവൻ അവ ദൂരെയുള്ള ഒരു ഒറ്റപ്പെട്ട സ്ഥലത്ത് എറിയുന്നു. ഇതൊക്കെ വെറും നാടകം മാത്രം. എന്തുകൊണ്ടാണ് പഴയതുപോലെ സാധാരണ രീതിയിൽ തല മൊട്ടയടിച്ച് പുറത്തു കളയാത്തത്.കാപട്യത്താൽ അല്ല, നാമത്തിൽ നിന്ന് മാത്രം ദൈവം പ്രസാദിക്കുന്നു.

13. ദീക്ഷയിൽ നിന്നുള്ള സന്തോഷം: – നാമം (ഉപദേശം/ആരഭം) ദുഃഖങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യാനുള്ള കാഴ്ചപ്പാടോടെ മാത്രം എടുക്കരുത്; മറിച്ച്, അത് സ്വയം ക്ഷേമത്തിനായി എടുക്കണം. അപ്പോൾ സുമിരൻ (നൽകിയ മന്ത്രം ആവർത്തിച്ച് ഓർക്കുന്നു) എല്ലാ സന്തോഷങ്ങളും താനേ വരുന്നു.

കബീർ, സുമിരൻ സേ സുഖ് ഹോത് ഹൈ, സുമിരൻ സേ ദുഹ്ഖ് ജയ് ।
കഹേം കബീർ സുമിരൻ കിയേ, സൈൻ മാഹിൻ സമയ് ।।

14. വ്യഭിചാരം നിഷിദ്ധമാണ്: – ഒരാൾ മറ്റ് സ്ത്രീകളെ അമ്മയോ മകളോ സഹോദരിയോ ആയി കാണണം. വ്യഭിചാരം കൊടിയ പാപമാണ്.

ഗരീബ്, പർ ദ്വാര സ്ത്രീ കാ ഖോലേ । സത്താർ ജന്മം അന്ധ ഹോ ഡോലേ ।।
സുരപാൻ മദ്യ മാസാഹരി । ഗവൻ കരേൻ ഭോഗൈൻ പർ നാരീ ।।
സത്താർ ജന്മം കഠത് ഹൈം ശീശം । സാക്ഷി സാഹിബ് ഹായ് ജഗദീശം ।।
പർ നാരീ ന പാർസിയോ, മനോ വചൻ ഹമാർ ।
ഭവൻ ചതുർദശ് താസ് സർ, ത്രിലോകി കാ ഭാർ ।।
പർ നാരീ ന പാർസിയോ, സുനോ ശബ്ദ സാൾട്ടന്റ് ।
ധർമ്മരൈ കേ ഖംഭ് സേ, അർദ്ധമുഖി ലത്കാന്ത് ।।

15. വിമർശനം കേൾക്കുന്നതും വിമർശിക്കുന്നതും നിഷിദ്ധമാണ്: – നിങ്ങളുടെ ഗുരുവിനെ അബദ്ധത്തിൽ പോലും വിമർശിക്കരുത്, കേൾക്കരുത്. കേൾക്കുക എന്നതിനർത്ഥം നിങ്ങളുടെ ഗുരുജിയെക്കുറിച്ച് ആരെങ്കിലും തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ വഴക്കിടേണ്ടതില്ല, മറിച്ച് അവൻ ചിന്തിക്കാതെ സംസാരിക്കുന്നു, അതായത് കള്ളം പറയുകയാണെന്ന് കരുതുക.

ഗുരു കി നിന്ദ സുനേ ജോ കാനാ । താക്കോ നിശ്ചയ് നരക് നിദാന ।
അപനേ മുഖ് നിന്ദ ജോ കർഹീം । ഷുകർ ശ്വാൻ ഗർഭ് മേ പർഹീൻ ।।

ആരെയും വിമർശിക്കേണ്ടതില്ല, അത് കേൾക്കാൻ പോലും പാടില്ല; അത് ഒരു സാധാരണക്കാരനെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ പോലും. ദൈവം കബീർ പറയുന്നു -

തിങ്ക കബാഹു ന നിന്ദിയേ, ജോ പാൻവ് താലേ ഹോ ।
കബാഹു ഉത് ആഖിൻ പടേ, പീർ ഘനേരി ഹോ ।।

16. ഗുരുവിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതിന്റെ മഹത്വം: - നിങ്ങൾക്ക് സമയം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം സത്സംഗത്തിന് വരാൻ ശ്രമിക്കുക, സത്സംഗത്തിന് വരാതിരിക്കുക (അഭിമാന ം-ശ്രേഷ്ഠത). പകരം സ്വയം രോഗിയാണെന്ന് കരുതി വരിക. അതുപോലെ, ഒരു രോഗി, അവൻ എത്ര സമ്പന്നനായാലും, അല്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് എന്ത് ഉന്നത പദവി ലഭിച്ചാലും, അവൻ ഒരു ആശുപത്രിയിൽ പോകുമ്പോൾ, ആ സമയത്ത് അവന്റെ ഒരേയൊരു

ലക്ഷ്യം രോഗത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടുക എന്നതാണ്. ഡോക്ടർ എവിടെ കിടക്കാൻ പറഞ്ഞാലും അവൻ കിടക്കും; ഡോക്ടർ ഇരിക്കാൻ പറയുന്നിടത്തെല്ലാം ഇരിക്കും; പുറത്തേക്ക് പോകാൻ നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ അവൻ പുറത്തേക്ക് പേ ാകുന്നു. പിന്നെ അകത്തേക്ക് വരാൻ വിളിക്കുമ്പോൾ അവൻ നിശബ്ദനായി കടന്നു വരുന്നു.ഇങ്ങനെ തന്നെ സത്സംഗത്തിന് വന്നാൽ സത്സംഗത്തിന് വന്നതിന്റെ ഗുണം കിട്ടും; അല്ലാത്തപക്ഷം അത് ഫലശൂന്യമാണ്. സത്സംഗത്തിൽ, എവിടെ ഇരിക്കാൻ കിട്ടിയാലും ഇരിക്കുക; കബീർ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ നിങ്ങൾക്ക് കഴിക്കാൻ കിട്ടുന്നതെന്തും പ്രസാദമായി (അനുഗ്രഹീതമായ ഭക്ഷണം) കണക്കാക്കി, അത് ഭക്ഷിച്ച് സന്തോഷത്തോടെ ഇരിക്കുക.

കബീർ, സന്ത് മിലൻ കൂൺചാലിയേ, താജ് മായ അഭിമാൻ ।
ജോ-ജോ കദം ആഗേ രാഖേ, വോ ഹി യജ്ഞ സമാൻ ।।
കബീർ, സന്ത് മിലൻ കൂൻ ജായെ, ദിൻ മേം കൈ-കൈ ബാർ ।
ആസോജ് കെ മേ ജ്യോൻ, ഘനാ കരേ ഉപകാർ ।।
കബീർ, ദർശൻ സാധു കാ, പരമാത്മാ ആവേ യാദ് ।
ലേഖേ മേ വോഹേ ഘാഡി, ബാക്കി കേ ദിൻ ബാദ് ।।
കബീർ, ദർശൻ സാധു കാ, മുഖ് പർ ബസേ സുഹാഗ് ।
ദർശ് ഉൻഹീൻ കോ ഹോട്ട് ഹേ, ജിങ്കേ പൂരൻ ഭാഗ് ।।

17. ഗുരുവിന്റെ മഹത്വം: - എവിടെയെങ്കിലും ഒരു പാഠ് അഥവ സത്സംഗമോ നടക്കുന്നുങ്കിലോ ഒരാൾ ഗുരുജിയെ സന്ദർശിക്കാൻ പോയിരിക്കുകയാണെങ്കിലോ, ഒന്നാമതായി, ഒരാൾ (ദണ്ഡവത് പ്രണാമം ചെയ്യുക) ഗുരുജിയുടെ മുമ്പാകെ ആദരവോടെ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം ചെയ്യുക. പിന്നീട് സത് ഗ്രന്ഥ് സാഹിബും കബ ീർ ദൈവത്തിന്റെ വിഗ്രഹം, പവിത്ര ഗരീബ്ദാസ് ജി, സ്വാമി രാംദേവാനന്ദ് ജി, ഗുരുജി എന്നിവരുടെ വിഗ്രഹം പോലെയുള്ള ചിത്രങ്ങളും കണ്ട് വണങ്ങണം, അങ്ങനെ ഭക്തി മാത്രം നിലനിൽക്കും. വിഗ്രഹത്തെ ആരാധിക്കേണ്ടതില്ല. ഒരു ചിത്രത്തിനു മുന്നിൽ ആദരവോടെ വണങ്ങുന്നത് ആരാധനയിൽ വരുന്നില്ല. അത് ഒരു ഭക്തന്റെ ഭക്തി ശ്രദ്ധ നിലനിർത്താൻ മാത്രമേ സഹായിക്കൂ. നിലവിലുള്ള ഗുരുവും നാമമന്ത്രവും മാത്രമേ ആരാധന നടത്താവൂ, അത് ഒരാളെ പൂർണ്ണമായി വിമോചിപ്പിക്കും.

കബീർ, ഗുരു ഗോവിന്ദ് ദൗ ഖഡെ, കാകെ ലഗൂൻ പായ് ।
ബലിഹാരി ഗുരു ആപ്നേ, ജിൻ ഗോവിന്ദ് ദിയോ മിലായേ ।।
കബീർ, ഗുരു ബഡേ ഹേ ഗോവിന്ദ് സേ, മാൻ മേ ദേഖ് വിചാർ ।
ഹരി സംരേ സോ റഹ് ഗയേ, ഗുരു ഭജേ ഹോയ് പാർ ।।
കബീർ, ഹരി കേ റൂട്ട്താൻ, ഗുരു കി ശരൺമേ ജായ് ।
കബീർ ഗുരു ജേ റൂട്ട്ജാൻ, ഹരി നഹിം ഹോത് സഹായ് ।।
കബീർ, സാത് സമുന്ദ്ര കി മസി കരൂൺ, ലേഖ്നി കരൂൺബനീരായ് ।
ധർതി കാ കാഗജ് കരൂൺ, തോ ഗുരു ഗുൺലിഖാ ന ജായ് ।।

18. മാംസാഹാരം - നിഷിദ്ധം: - മുട്ടയോ മാംസമോ, മത്സ്യമോ കഴിക്കുകയോ ഏതെങ്കിലും ജീവിയെ കൊല്ലുകയോ ചെയ്യരുത്. കൊടിയ പാപമാണ്. കബീറും ഗരീബ്ദാസ് ജി മഹാരാജും വിശദീകരിച്ചത് പോലെ -

കബീർ, ജീവ് ഹനേ ഹിൻസ കരേ, പ്രകത് പാപ് സർ ഹോയേ ।
നിഗം പുനി ഐസേ പാപ് തേൻ, ഭിസ്റ്റ് ഗയാ നഹിം കോയേ ।।
കബീർ, തിൽ ഭർ മച്ഛ്ലി ഖായ്കെ, കോടി ഗൗ ദേ ദാൻ ।

കാശി കരുന്ത് ലേ മാരേ, തോ ഭി നരക് നിദാൻ ।।2।।
കബീർ, ബ്രാഹ്മി പാതി ഖാത് ഹൈ, താകി കാധി ഖാൽ ।
ജോ ബ്രാഹ്മി കോ ഖാത് ഹൈ, ടിങ്ക കൗൻ ഹവാൽ ।।3।।
കബീർ, ഗലാ കാതി കൽമ ഭാരേ, കിയ കഹേ ഹലാൽ ।
സാഹിബ് ലേഖ മാംഗ്സി, തബ് ഹോസി കൗൻ ഹവാൽ ।।4।।
।।യേ ഖൂൻ വഹ് ബന്ദഗീ, കഹുൻ ക്യോൻ ഖുഷി ഖുദായ് ।।5।।
കബീർ, കബീര തേയി പീർ ഹൈൻ, ജോ ജാനേ പർ പീർ ।
ജോ പർ പീർ ന ജാനി ഹൈ, സോ കാഫിർ ബേപീർ ।।6।।
കബീർ, ഖൂബ് ഖാനാ ഹായ് ഖീച്ച്ഡി, മാംഹി പാരി തുക് ലൗൻ ।
മാൻസ് പാരായ ഖായ്കേ, ഗലാ കതാവേ കൗൻ ।।7।।
കബീർ, മുസൽമാൻ മാറെൻ കരാഡ്സോ, ഹിന്ദു മാരേൻ തൽവാർ ।
കഹേ കബീർ ദോനു മിലി, ജേഹേൻ യംകേ ദ്വാർ ।।8।।
കബീർ, മാൻസ് അഹാരി മാനവ്, പ്രത്യക്ഷ് രക്ഷസ് ജാനി ।
താകി സംഗത് മതി കരേ, ഹോയി ഭക്തി മേ ഹാനി ।।9।।
കബീർ, മാൻസ് ഖായ് തേ ദേദ് സബ്, മാഡ... പീവൻ സോ നീച്ച് ।
കുൽകി ദുർമതി പർ ഹരേ, രാം കഹേ സോ ഊഞ്ച് ।।10।।
കബീർ, മാൻസ് മച്ലിയ ഖാത് ഹേ, സുരപാൻ സേ ഹേത് ।
തേ നർ നർക്കേ ജാഹിംഗേ, മാതാ പിതാ സമേത് ।।11।।
ഗരീബ്, ജീവ് ഹിൻസ ജോ കർതേ ഹേ, യാ ആഗേ ക്യാ പാപ് ।
കാന്തക് ജൂനി ജിഹാൻ മേം, സിൻ ഭേദിയ ഔർ സാൻപ് ।।
ഝോട്ടേ ബക്രേ മുർഗെ തായ്, ലേഖ് സബ് ഹായ് ലെത് ഗുസൈൻ ।
മൃഗ മോർ മാരേ മഹന്ത അച്ര ചാർ ഹേ ജീവ് അനന്ത ।।
ജിഹ്വ സ്വാദ് ഹിതേ പ്രാണ നീമ നാഷ് ഗയാ ഹം ജാനാ ।
തീതർ ലവാ ബുതേരി ചിദിയാ ഖൂനി മാരേ ബഡേ അഗദിയാ ।।
അദ്ലേ ബദ്ലേ ലേഖേ ലേഖ സമാജ് ദേഖ് സുൻ ഗ്യാൻ വിവേകാ ।।
ഗരീബ്, ശബ്ദ് ഹമാര മാനിയോ, ഔർ സുന്തേ ഹോ നർ നാരി ।
ജീവ് ദയാ ബിൻ കുഫർ ഹൈ, ചലേ ജമാന ഹാരി ।।

മനഃപൂർവ്വമല്ലാത്ത അക്രമം പാപമല്ല. ബന്ദിച്ചോർ കബീർ സാഹിബ് പറയുന്നു: -

ഇച്ഛാ കർ മാരേ നഹിം, ബിൻ ഇച്ഛാ മർ ജയ് ।
കഹൈൻ കബീർ താസ് കാ, പാപ് നഹിം ലഗായ് ।।

19. ഗുരുവഞ്ചകനുമായി സമ്പർക്കം - നിഷിദ്ധം: - ഒരു ഭക്തൻ ഗുരുജിയോട് ശത്രുത കാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ (ഗുരുവിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞാൽ) അവൻ ക്രൂരമായ പാപം ചെയ്യുന്നു. ആർക്കെങ്കിലും വഴി ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ, അയാൾക്ക് തന്റെ ഗുരുവിനെ മാറ്റാം. മുൻ ഗുരുവിനോട് ശത്രുത കാണിക്കുകയോ വിമർശിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അവൻ ഗുരുവിന്റെ ഗുരുദ്രോഹിയായി അറിയപ്പെടുന്നു. അത്തരമൊരു വ്യക്തിയുമായി ഒരു ശിഷ്യൻ ഭക്തി ചർച്ച നടത്തിയാൽ, അവൻ തെറ്റുകാരനാണ്. അവന്റെ ഭക്തി അവസാനിക്കുന്നു.

ഗരീബ്, ഗുരു ദ്രോഹി കി പെയ്ഡ് പർ, ജെ പാഗ് ആവേ ബിർ ।
ചൗരാസി നിശ്ചയ് പടേ, സത്ഗുരു കഹേം കബീർ ।।
കബീർ, ജാൻ ബുജ് സാച്ചി താജ്മെ, കരേ ഝൂഠേ സേ നേ ।
ജാകി സംഗത് ഹേ പ്രഭു, സ്വപൻ മേ ഭി ന ദേഹ് ।।

മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു ഗുരുദ്രോഹിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോകുന്ന ഒരാൾ ഭക്തി ശൂന്യനാകുകയും നരകത്തിൽ പോകുകയും വിവിധ ജീവജാലങ്ങളുടെ 84 ലക്ഷം ജന്മങ്ങളിൽ പോകുകയും ചെയ്യും.

20. ചൂതാട്ടം - നിരോധിക്കപ്പെട്ടത്: - ഒരാൾ ഒരിക്കലും ചൂതാട്ടം നടത്തുകയോ കാർഡ് കളിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

കബീർ, മാൻസ് ഭഖേ ഔർ മദ് പിയേ, ധന് വൈശ്യ സോ ഖായ് ।
ജുവാ ഖേലി ചോരി കരേ, അന്ത് സമൂല ജയ് ।।

21. പാട്ടും നൃത്തവും - നിരോധിതം: - ഏത് തരത്തിലുള്ള സന്തോഷകരമായ അവസരത്തിലും നൃത്തം ചെയ്യുകയും അശ്ലീല ഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഭക്തിയുടെ വിശ്വാസത്തിന് എതിരാണ്. ഒരിക്കൽ ഒരു വിധവയായ സഹോദരി സന്തോഷകരമായ ഒരു അവസരത്തിൽ ബന്ധുവീട്ടിൽ പോയിരുന്നു. എല്ലാവരും ആഹ്ലാദത്തോടെ നൃത്തം ചെയ്യുകയും പാടുകയും ചെയ്തു, പക്ഷേ ആ സഹോദരി

ഒരു മൂലയിൽ ഇരുന്നു ദൈവചിന്തയിൽ മുഴുകിയിരുന്നു. അപ്പോൾ അവളുടെ ബന്ധുക്കൾ അവളോട് ചോദിച്ചു, നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് നിരാശരായി ഇരിക്കുന്നത്? നിങ്ങളും ഞങ്ങളെപ്പോലെ ആടിയും പാടിയും ആനന്ദിക്കണം. ഇതേക്കുറിച്ച് ആ സഹോദരി പറഞ്ഞു, ഞാൻ എന്തിന് ആഘോഷിക്കണം, എനിക്ക് ഒരേയൊരു മകനുായിരുന്നു, അവനും മരിച്ചു, ഇപ്പോൾ എനിക്ക് എന്ത് സന്തോഷമുണ്ട്? ഇപ്രകാരം ഈ കാലലോകത്തിൽ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും അവസ്ഥ സമാനമാണ്,

ഇവിടെ ഗുരു നാനാക്ക് ദേവ് ജിയുടെ ഒരു വാണിയുണ്ട് -

ന ജാനേ കാൽ കി കർ ദാരേ, കിസ് വിധി ധൽ ജാ പാസ വേ ।
ജിൻഹാദേ സർ തേ മൗത് ഖുദാഗ്ദി, ഉൻഹാനു കേദാ ഹൻസ വേ ।।
സാധ് മിലേൻ സാദി ഷാദി (ഖുഷി) ഹോി,
ബിച്ചാദ് ദാ ദിൽ ഗിരി (ദുഃഖ്) വേ ।।
അഖ്ദേ നാനാക് സുനോ ജിഹാന, മുഷ്കിൽ ഹാൽ ഫകിരി വേ ।।

പരമാത്മാവ് കബീർ ജിയും പറയുന്നു -

കബീർ, ഝൂതേ സുഖ് കോ സൂഖ് കഹേ, മൻ രഹ മൻ മോദ് ।
സകൽ ചബിന കാൽ കാ, കുച്ച മുഖ് മേം കുച്ച് ഗോദ് ।।
കബീർ, ബെറ്റാ ജായ ഖുഷി ഹുയി, ബഹുത് ബജായേ താൽ ।
ആവാൻ ജാന ലാഗ് രഹാ, ജ്യോൻ കീഡി കാ നാൽ ।।

പ്രധാനം: സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. സ്ത്രീകൾ അവരുടെ മാസാവസാന സമയത്തും (ആർത്തവ സമയത്ത്) അവരുടെ നിത്യപൂജയും വിളക്ക് കത്തിക്കുന്നതും മറ്റും നിർത്തരുത്. ആരുടെയെങ്കിലും മരണത്തിലും ജനനത്തിലും ദൈനംദിന ആരാധന മുടങ്ങരുത്.

കുറിപ്പ്: ഈ ഇരുപത്തിയൊന്ന് കൽപ്പനകൾ പാലിക്കാത്ത ഒരു ഭക്തൻ, അവന്റെ നാമം (മന്ത്രം) അവസാനിക്കും. അറിയാതെ ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്താൽ അത് പൊറുക്കപ്പെടും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ചെയ്തതാണെങ്കിൽ ആ ഭക്തൻ നാമരഹിതനാകുന്നു. ഗുരുദേവ് ജിയോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും വീണ്ടും നാമോപദേശം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് അതിന്റെ ഏക പരിഹാരം.

രചയിതാവ് സന്ത് രാംപാൽ ദാസ് മഹാരാജ്
സത്‌ലോക് ആശ്രമം, ബർവാല ജില്ല-ഹിസാർ,
ഹരിയാന (ഇന്ത്യ)

==========

അലയുന്നവർക്കുള്ള സന്മാർഗം
"ഗുരുജി ക്യാൻസർ രോഗം സമാപ്തമാക്കി"

ഞാൻ വീരേന്ദ്ര ദാസ്, ഖേറാണി ഗ്രാമം, മഹേന്ദ്രഗഡ് ജില്ലയിൽ നിന്നാണ്. സന്ത് രാംപാൽജി ഗുരുജിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് ദുർഗ്ഗ യുടെ പൂജയും പിന്നെ പാരമ്പര്യമായി ഞങ്ങളുടെ ഗ്രഹങ്ങളിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പൂജകൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ പിതാവിനെ ക്യാൻസർ ആയിരുന്നു. ഇത്രയധികം ചെയ്തിട്ട് പോലും അത് ഭേദമായില്ല.

ഞാൻ 2014 സന്ത് രാംജി മഹാരാജിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ മിലിട്ടറിയിൽ ആയിരുന്ന എന്റെ മകൻ പെട്ടെന്ന് മരണമടഞ്ഞു. അന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യമായി ഒരുപക്ഷേ എന്റെയും എന്റെ മരണവും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും സംഭവിക്കാം എന്ന്. ഇതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി കൊണ്ട് ഞാൻ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു.

നാമദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചതിനു ശേഷം ഞാൻ ഒരു ദിവസം അതിരാവിലെ എന്റെ കാറിൽ അറ്റെലിക്ക് പോകുകയായിരുന്നു, ഞാൻ വണ്ടിയിൽ ഇരുന്നു ഉറങ്ങിപ്പോയി.. എനിക്ക് അന്നേരം പ്രഥമ മന്ത്രം മാത്രമേ ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അങ്ങനെ ഏകദേശം 5 കിലോമീറ്റർ ഓളം മുന്നോട്ടുപോയി, പിന്നെ ഒരു മരവുമായി കൂട്ടിയിടിച്ചു,വാഹനം മു

ഴുവനും തകർന്നു, പക്ഷേ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ എനിക്ക് ശിരസ്സിലും കാലുക ളിലും ചെറിയ പരിക്കുകൾ മാത്രമേ സംഭവിച്ചോളൂ.

2017ൽ എന്റെ പിതാവ് രോഗിയായി. അന്നൊരു ദിവസം ഞങ്ങൾ വിരുന്നു പേ ാവുകയായിരുന്നു. വഴിയിൽവെച്ച് പിതാവിന് മൂത്രം പോകാതെയായി. ഞങ്ങൾ വി രുന്നു പോകാതെ പിതാവിനെയും കൊണ്ട് ഹോസ്റ്റലിൽ പോയി. അദ്ദേഹത്തെ പരിശോധിച്ചു മൂത്ര തടസ്സം ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ ച്ചുംച്ചനു ടൗണിൽ പോയപ്പോൾ മറ്റൊരു ഹോസ്പിറ്റലിൽ കാണിക്കുകയും അവിടെവച്ച് ചെറിയൊരു ഓ പ്പറേഷൻ ചെയ്യത്, ബയോപ്സിക്ക് അയച്ചതിനു ശേഷം മനസ്സിലായത്, പിതാവിന് കാ ൻസർ ആണെന്ന്. ആ സമയം വരെ എന്റെ പിതാവ് നാമധേക്ഷ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല.

2017 ജൂലൈ 2 നാർനൗലിലുള്ള ഹോസ്പിറ്റലിൽ ചക്ക ചെയ്തു. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ ജയ്പൂരിൽ പോയി അവിടെയും ക്യാൻസർ ആണെന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചു. അതിന ുശേഷം പിതാവിനെ സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ നൽകി. ഇന്ന് എന്റെ പിതാവ് സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ കൃപയാൽ വളരെയധികം സ്വസ്ഥനാ ണ്. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് 82 വയസ്സ് ഉണ്ട്. വളരെ കുറച്ച് മരുന്നുകൾ മാത്രമേ ഉപ യോഗിക്കേണ്ടി വന്നുള്ളൂ, നാമധീക്ഷ എടുക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്തിരു ന്നു, പക്ഷേ ക്യാൻസർ രോഗം സന്ത് രാംപൽ ജി മഹാരാജിന്റെ കൃപയാൽ മാത്രമാണ് മാറിയത്. എന്റെ അടുക്കൽ എല്ലാ റിപ്പോർട്ടുകളും ഉണ്ട്. ഇത് കൂടാതെ എന്റെ ഗൃഹ ത്തിൽ ചെറുതും വലുതുമായ പല ലാഭങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

എന്റെ പിതാവിന്റെ ഈ ക്യാൻസർ രോഗം 2 ദിക്കിൽ ചികിത്സിപ്പിക്കുകയും അവിടെയും ഓപ്പറേഷനും എല്ലാം ചെയ്തിരുന്നു പക്ഷേ ഒരു ഗുണവും ഉണ്ടായില്ല. പക്ഷേ ഗുരുജിയിൽ നിന്ന് നാമ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചതിനു ശേഷം, ഗുരുജി പറഞ്ഞിരി ക്കുന്ന ഭക്തിവിധി പ്രകാരം മുന്നോട്ടു പോയപ്പോൾ നല്ല മാറ്റം ഉണ്ടാവുകയും രോഗം പൂർണമായി മാറുകയും ചെയ്തു. ഇതൊരു അത്ഭുതം തന്നെയാണ് ഒരു സംശയവു മില്ല.

എല്ലാ സഹോദരി സഹോദരന്മാരോടും എനിക്കു അഭ്യർത്ഥനയുള്ളത് ഇങ്ങനെയുള്ള മഹാരോഗങ്ങളുള്ളവർ ദയവു ചെയ്തു രാംപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുക. അവരുടെ രോഗ ശാന്തി ലഭിക്കുന്നതും കൂടാതെ മോക്ഷവും സാധ്യമാണ്.

ഭഗത് വീരേന്ദ്ര ദാസ്. **mb..no...**8901015838.

പരമാത്മാവ് ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

ഞാൻ രൂപാലീ പാട്ടിൽ, പൂന മഹാരാഷ്ട്രയിൽ നിന്നാണ്, ഗ്രാജ്റ്റുമാണ്. ഞാൻ പരമ്പരാഗതമായ ദേവി ദേവന്മാരുടെ ഭക്തി ചെയ്തിരുന്നു. എന്റെ ഭർത്താവ് ഓട്ടോ മൊബൈൽ സംബന്ധിച്ച കച്ചവടമാണ് ചെയ്തിരുന്നത് അതിനോടനുബന്ധിച്ച് പ ാർട്ടികളിൽ പങ്കെടുക്കുമായിരുന്നു കൂടാതെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങി മദ്യം കഴിച്ചിരുന്നു. വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ കുടുംബത്തിൽ കലഹവും, ക്ലേശങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് മദ്യത്തിന്റെ പിടിയിൽ നിന്ന് ഒരു മോചന വും ഉണ്ടായില്ല കരുണത്താൽ ഞാൻ വളരെയധികം ദുഃഖിതയായിരുന്നു. ഞാൻ ഏത് ഭക്തിയാണ് ചെയ്തിരുന്നത് അതിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല. ഞങ്ങൾ 2004 മുതൽ സന്ത് രാംപാൽജി യുമായി ചേർന്ന് മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. നാമദീക്ഷ എടുക്കുവാനുള്ള പ്രേരണ എനിക്ക് പുസ്തകം വായിച്ചതിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായി. എന്റെ ഭർത്താവ് സന്ത് രാംപാൽജിയിൽ നിന്നും ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം എന്നോട് അതി ന്റെ നിയമങ്ങൾ പറഞ്ഞു തന്നു ഇതിൽ മദ്യം സിഗറേറ്റ് പുകയില മാംസം എന്നി വയുടെ സേവനം ചെയ്യുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. അതുപോലെ കളവ് ചതി വഞ്ചന നു ണ പറയുക വ്യഭിചാരം എന്നിവ ചെയ്യുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് വളരെ ആകർഷണം തോന്നി. ആദ്യമായിട്ടാണ് ജീവിതത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ഗുരുവിനെ കുറിച്ച് കേൾക്കുന്നത്. എന്റെ ഒരു വലിയ ആഗ്രഹമായിരുന്നു എന്ന് എനിക്ക് ഒരു ന ല്ലൊരു കുടുംബ ജീവിതം ഉണ്ടാകണമെന്ന് അതുപോലെ ഭർത്താവ് എല്ലാവിധ ലഹ രികളിൽ നിന്നും മോചനം ലഭിക്കണമെന്നും, മറ്റെല്ലാവരെയും സഹോദരി സഹോദര ന്മാരെ പോലെ കാണുകയും, രണ്ടാംതരം ബിസിനസുകൾ എല്ലാം ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന

ത് എത്ര നന്നായേനെ എന്ന് .ഇതെല്ലാം വിചാരിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ ഗുരുജിയിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു.

നാമധീക്ഷ എടുത്തതിനുശേഷം എന്റെ ഭർത്താവ് മദ്യപാനം അവസാനിപ്പിച്ചു. ഇക്കാരണത്താൽ കുടുംബത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടായില്ല. എന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു മുഴ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞത് ഇതൊരു കാൻസർ ആവാൻ സാധ്യതയുണ്ട് എന്ന്, നിങ്ങൾ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള വ്യക്തിയാണ് അതിനാൽ എത്രയും പെട്ടെന്ന് ചികിത്സ ആരംഭിക്കുക. ടെസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ട് വന്നപ്പോൾ ക്യാൻസർ ആയിരുന്നു, ഞാൻ ഗുരുജിയോട് പ്രാർത്ഥന നൽകി അപ്പോൾ ഗുരുജിയിൽ നിന്ന് മറുപടി വന്നത് മക്കളെ! പരമാത്മാവ് ദയ ചെയ്യട്ടെ എന്ന്.

എന്റെ അപ്പൂപ്പനും ചെറിയച്ഛനും എല്ലാം ഡോക്ടർമാരായിരുന്നു, അവർക്കും സ്വയം കാൻസർ ആയിരുന്നു കൂടാതെ അവരെല്ലാം ചെറിയ പ്രായത്തിൽ തന്നെ മരണപ്പെട്ടു. എന്റെ കാൻസർ മൂന്നാം സ്റ്റേജിൽ ആയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കോളേജിൽ വെച്ച് ഒരു പ്രവചനം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി എന്നോട് പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ ആയുസ്സ് വളരെ കുറവാണ് എന്ന്, ശരാശരി ഒരു 40 വയസ്സ് വരെ കാണുന്നു കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് വലിയൊരു രോഗം പിടിപെടുകയും അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ സാധ്യത കുറവാണ്. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ രണ്ടാമത് വൈകുന്നേരം ടെസ്റ്റ് ചെയ്തപ്പോൾ അതിന്റെ റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വയറിൽ ഇൻഫെക്ഷൻ മാത്രമേ കാണിക്കുന്നുള്ളൂ. പരമാത്മാവ് സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജ് എന്റെ കാൻസർ രോഗം ഇല്ലാതാക്കി.

ഒരിക്കൽ എന്റെ ഭർത്താവിന് ബോംബെ ഹൈവേയിൽ വെച്ച് ശക്തമായ ഒരു ആക്സിഡന്റ് ഉണ്ടായി. കണ്ടെയ്നർ ട്രക്ക് കാറിന്റെ പിറകിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഇടിച്ചു. ഇടിയുടെ ആഘാതത്തിൽ എന്റെ ഭർത്താവ് സ്റ്റിയറിങ്ങിൽ തല വെച്ചുകൊണ്ട് ഗുരുജി നൽകിയിരുന്ന മന്ത്രം ജപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് എന്റെയും എന്റെ മകന്റെയും മുഖം തെളിഞ്ഞു വന്നു, അതായത് അവസാനം നിമിഷങ്ങൾ വന്നതുപോലെ തോന്നി. പക്ഷേ അഞ്ച് നിമിഷത്തിന് ശേഷം അദ്ദേഹം നോക്കിയപ്പോൾ കാറ് വളരെ സുഖമായി ഓടിക്കുന്നത് പോലെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം പിന്നെ ഒന്നും നോക്കാതെ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോന്നു. ഞങ്ങൾ വാഹനത്തിന്റെ പുറകുവശം പരിശോധിച്ചപ്പോൾ പുറകുവശം പൂർണ്ണമായി തകർന്നിരുന്നു.ഇത് കണ്ടിരുന്നവർ എല്ലാവരും പറഞ്ഞത് കാർ തലകീഴായി മറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും എന്ന്,പക്ഷേ പരമാത്മാവ് അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചു. പഠിക്കുവാൻ വേണ്ടി എന്റെ കുട്ടി ബാംഗ്ലൂർ പോയി. അവിടെ വെച്ച് അവന് ചിക്കൻപോക്സ് പിടിപെട്ടു

കുട്ടി ഒരു മാസത്തെ പഠനം നിർത്തേണ്ടി വരുമെന്ന് വിചാരിച്ച് കരയുവാൻ തുടങ്ങി. ഞങ്ങൾ ആശ്രമത്തിൽ ഗുരുജിയോട് പ്രാർത്ഥന ചെയ്തു അതിന് മറുപടിയായി ഗുരുജിയുടെ നിർദ്ദേശം വന്നത്വന്നത ഒരു ജ്യോതി കത്തിക്കുവാനാണ്. അവൻ അവിടെ ജ്യോതി കത്തിക്കുകയും രാവിലെ 10 30 ന് അവന്റെ ചിക്കൻപോക്സ് എല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായി. അതിന്റെ തലേ ദിവസം ഡോക്ടറെ കാണിച്ചിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വീണ്ടും പോയി അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് നിന്നോട് ചിക്കൻപോക്സിന്റെ കാര്യം ഇന്നലെയല്ലേ പറഞ്ഞുള്ളൂ അത് ഇന്നുതന്നെ അപ്രത്യക്ഷമായല്ലോ, ഇത് പരമാത്മാവ് അല്ലാതെ ആർക്കും ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല. ഞാൻ മറ്റു പല അന്യ ഗുരുക്കന്മാരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്

പക്ഷേ രാംപാൽ ജിയെ പോലെ നിയമങ്ങൾ എല്ലാം പറയും മറ്റ് ലഹരികളും മാംസവും ഉപയോഗിക്കുവാൻ നിഷിദ്ധമാണ് എന്ന്, പക്ഷേ ശിഷ്യന്മാരും ആരും തന്നെ അനുസരിക്കാറില്ല. പക്ഷേ അവർ മറ്റൊരു തരത്തിൽ ശിഷ്യന്മാരോട് ഇങ്ങനെയും പറയുന്നു, നിങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ അല്പം ലഹരി ഉപയോഗിക്കാം കൂടാതെ മനസ്സ് വരുമ്പോൾ നാമദീക്ഷ എടുക്കുകയും വേണം പിന്നീട് മനസ്സ് വിചാരിക്കുമ്പോൾ ലഹരി ഉപേക്ഷിക്കണം എന്ന്. സർക്കാരിന്റെ നിയമപ്രകാരം എല്ലാ നിയമങ്ങളും കടലാസിൽ മാത്രം അവശേഷിക്കുന്നു, സർക്കാരിന്റെ സാമൂഹിക പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ ഇത്രയും കാലത്തോളം നിയമങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു പക്ഷേ ഇപ്പോൾ സമൂഹത്തിന്റെ നാനാ വിധത്തിൽ ഈ നിയമം വരുന്നു. പക്ഷേ പൂർണ്ണമായി സമൂഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല എന്റെ ജാതകപ്രകാരം എനിക്ക് 40 വയസ്സ് മാത്രമേ ഉണ്ടാ

യിരുന്നുള്ളൂ, ഇപ്പോൾ എനിക്ക് 37 വയസ്സുണ്ട്, പക്ഷേ എന്റെ ജാതകപ്രകാരം ഉണ്ടാ യിരുന്ന ആയുസ്സ് സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജ് ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എല്ലാ സഹോദരി സഹോദരന്മാരോടും പറയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു അതായ ത് ആദ്യം സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജ പറഞ്ഞ ജ്ഞാനം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുക, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരണത്തിൽ വന്നതിനു ശേഷം ലാഭങ്ങൾ പ്രാപ്തമാകുന്നതാണ്. നമ്മുടെ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനം അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനവുമായി ഒത്തു നോക്കുക. ഇന്ന് എല്ലാവരും വിദ്യാസമ്പന്നരാണ്, അവരും ഇന്ന് പരമ്പരാഗത ഭക്തി ചെയ്യുന്നു, പക്ഷേ ശരിയായ ലാഭവും ലഭിക്കുന്നില്ല. പലർക്കും പലവിധത്തിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. ഒന്ന് ആലോചിക്കുക ഈ ഭക്തിയെല്ലാം ചെയ്തിട്ട് ഇങ്ങനെ എന്തുകൊണ്ട് സംഭവിക്കുന്നു.?

ഇതിനാൽ എല്ലാവരോടുമായി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു,സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാ ജിൽ നിന്ന് സത്സംഗം കേൾക്കുകയും, അതിന്റെ ജ്ഞാനം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുക യും അതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ശങ്കകളെല്ലാം ദൂരീകരിച്ച് പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ എടുക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇതിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ ഒരു പണവുംകൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അദ്ദേഹം പറയുന്ന ഭക്തിമാർഗ്ഗം ശരിയായ വിധത്തിൽ അന്വേഷിച്ച് ലാ ഭം എടുക്കുകയും മോക്ഷവുംസാധ്യമാക്കുക.

രൂപാലി പാട്ടിൽ..... **mb..no.....** **8999433249.**

ലഹരി പോലും പൂർണ്ണ സദ്ഗുരുവിന് മാത്രമേ മുക്തമാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ഞാൻ ചെതരാം ദാസ് ആണ്, മധ്യപ്രദേശിലെ ഖ്ർഗൗൺ ദേശത്തിൽ നിന്നാണ്. സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ശരണത്തിൽ വരുന്നതിനു മുൻപ് കുടുംബവുമായി ചേർന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെ ഞാൻ 20 വർഷം വരെ ഭക്തി ചെയ്തു. അവിടെ എനിക്ക് ആധ്യാത്മിക മാർഗ്ഗ ത്തിൽ ഉള്ള ജ്ഞാന മാർഗവും ഒന്നും തന്നെ പുതുതാ യി ലഭിച്ചില്ല. അവിടെ നിന്ന് എനിക്ക് ഒരു സന്തോഷവും ഒരു ലാഭവും ഉണ്ടായില്ല. ഞാൻ എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള ലഹരി പദാർത്ഥങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു അതായത് ബീ ഡി സിഗരറ്റ് പുകയില....എനിക്ക് ഈ ലഹരിയിൽ നിന്നും ഒരു മുക്തിയും ലഭിച്ചില്ല. 2014 ജനുവരി 24ന് ഞാൻ സന്ത് രാംപാൽജി മഹാറാജിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. എനിക്ക് ഇതിനുള്ള പ്രേരണ ജ്ഞാന ഗംഗ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചു. എനി ക്ക് ഒരു മകളുണ്ട്. സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ബർവായിലുള്ള ആശ്രമത്തിൽ പോയിരുന്നു അവിടെ നിന്ന് മടങ്ങുമ്പോൾ അവിടെനിന്ന് തുടങ്ങുമ്പോൾ ആണ് ഈ പുസ്തകം വാങ്ങിയത്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നാണ് എനിക്ക് ശരിയായ ആധ്യാ ത്മിക ജ്ഞാനം ഉണ്ടാകുകയും പിന്നീട് ദീക്ഷ ഗുരുജിയിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്റെ ഒരു സഹോദരിക്കും ഷുഗറിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സന്ത് രാംപാൽ ജി മഹാരാജിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം അവളുടെ അസുഖം ഭേദമായി. ഞാൻ ലഹരി ഉപയോഗിക്കുകയും അത് എന്നിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും മാറുകയില്ല എന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയിരുന്നു പക്ഷേ അതും പൂർണമായി ഒഴിഞ്ഞുപോയി. ഇന്നും ഞാൻ ഒരു തരത്തിലുള്ള ലഹരിയും ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല.

സന്ത് രാംപാൽ ജി മഹാരാജിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം എനിക്ക് വളരെയധികം ലാഭങ്ങൾ ഉണ്ടായി. എന്റെ മകളുടെ പേര് രേഖ എന്നാണ്, അവൾക്ക് കാൻസറിന്റെ അസുഖം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവളെ പല ഡോക്ടർമാരെയും കാ ണിക്കുകയും രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഓപ്പറേഷന് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു പക്ഷേ ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിച്ചില്ല. നിരാശ മാത്രമായിരുന്നു ബാക്കി. പക്ഷേ ഗുരുജിയിൽ നിന്ന് നാമധേക്ഷ സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം അവൾക്ക് നല്ല വ്യത്യാസം പൂർണമായി രോഗം മാറുകയും ചെയ്തു. സന്ത് രാംപാൽ ജി മഹാരാജിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചതിനു ശേഷം ഇതുവരെ ഒരു ഡോക്ടറെയും കാണിക്കേണ്ടി വന്നില്ല ഒരു മരുന്നും കഴിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. ഗുരുജിയുടെ കൃപയാൽ മകൾ ഇന്ന് പൂർണമായി സ്വസ്ഥമാണ്.

ഞാൻ എല്ലാവരോടും ഉള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ് അതായത് സന്ത് രാംപാൽ ജി മഹാ രാജിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് നാമധീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് അവരവ രുടെ മോക്ഷം ചെയ്യുക. വിവിധ ടിവി ചാനലുകളിൽ സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ സത്സംഗം വരുന്നുണ്ട് അതിനുശേഷം ആശ്രമത്തിന്റെ മൊബൈൽ നമ്പർ വരുന്നു. ആ നമ്പറിൽ സമ്പർക്കം ചെയ്തതിനുശേഷം നിങ്ങളുടെ തൊട്ടടുത്ത നാമദീക്ഷ സെന്ററിന്റെ അഡ്രസ്സ് ലഭിക്കുന്നതാണ് അവിടെ പോയി സൗജന്യമായി നാമധീക്ഷ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

ഭക്തനായ ചേത്റാം ദാസ് **mb..no.....** 6266220589.

അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞ ഭക്തനായ ഹന്മത്ത് ദാസിന്റെ പുനർ സംരക്ഷണം.

സത് ഗുരു രാംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തെ കൃപ. ഞാൻ ഹന്മത്ത് ദാസ്, ഹിനോദ് ഗ്രാമ നിവാസി, ജെയ്സി നഗർ,സാഗർ ജില്ലാ, മധ്യപ്രദേശ്. എന്റെ ജീവിത ത്തിൽ ബന്ധി ചോഡ് സത് ഗുരു രാംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ആശിർവാദംകൊണ്ട് നട ന്ന അത്ഭുത കാര്യം കുറച്ച് വാക്യത്തിൽ വിവരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

2014 ജൂലായിൽ ബർവാല ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ സത് ഗുരു രാംപാൽജി മഹാരാ ജിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. പക്ഷേ 2014 നവംബർ 18 തീയതി ബർവാല ആശ്രമം ആക്ര മിച്ചതിനാൽ ആ കോലാഹലം നടന്നതിനുശേഷം ശരിയായ രീതിയിൽ ഭക്തി ചെയ്യു വാൻ സാധിച്ചില്ല. ഞാൻ ഭക്തി ഉപേക്ഷിച്ച് അന്യ ഉപാസനകൾ ചെയ്യാൻ ആരംഭിച്ചു. അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഗുരുജിയുടെ ആവേശം അനുസരിച്ച് എന്റെ ജില്ലയിൽ തന്നെ ആശ്രമം തുറന്നു പ്രവർത്തിച്ചു. പിന്നീട് കുറച്ചു നാളുകൾക്ക് ശേഷം ദാസന യും ആശ്രമത്തിന്റെ അറിവ് ലഭിച്ചപ്പോൾ ദാസും ആശ്രമത്തിൽപോയി വീണ്ടും ഭക്തി ചെയ്യുവാൻ ആരംഭിച്ചു പക്ഷേ നാമധീക്ഷയിൽ പറയുന്ന നിയമങ്ങൾ ദാസിന് ചെയ്യു വാൻ സാധിച്ചില്ല. അത് പലപ്പോഴും ഭംഗിക്കപ്പെട്ടു. അതായത് മുട്ട മാംസവും ലഹരി മറ്റ് അന്യഭക്തികൾ അഴിമതി എന്നിവ പാലിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടുപോകാൻ ശരിയായ രീതിയിൽ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ ദാസന് ഒരു മാറാരോഗം പിടിപെട്ടു. ശരീരത്തിൽ ബ്ലഡിന്റെ അളവ് കുറയുന്നു രക്ത ഉൽപാദനം ഉണ്ടാകുന്നില്ല . രക്തം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് കേറ്റെണ്ടി വരും. ശരീരത്തിൽ രക്തം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ രോഗി സ്വ സ്ഥനാണ്. രക്തം കുറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ ആശുപത്രിയിൽ അഡ്മിറ്റ് ചെയ്യണം.

സന്ത് രാംപാൽ ജി മഹാരാജ് സസംഗത്തിൽ പറയുന്നു :
ജബ് ലെഗ് ഹംസാ ഹമാരി ആനാ, കാല് ലഗേ നഹിം തേരാ ബാണാ ।

അർത്ഥം എന്തെന്നാൽ ഭക്തൻ എന്നുവരെ നിയമ മര്യാദയിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ അവരെ ആരും തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതല്ല പക്ഷേ എന്റെ നിയമം പലപ്രാവശ്യം മു റിഞ്ഞു പോയി. ഈ അസുഖം മാറുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ പല ദിക്കിൽ ചികിത്സിച്ചു പ ക്ഷേ ഒരു ഫലം ഉണ്ടായില്ല. അവസാനം ഡോക്ടർ അവിനാശ് പോപ്പലീയുടെ വിശദ മായ പരിശോധനയിൽ എനിക്ക് ബ്ലഡ് ക്യാൻസർ ആണെന്ന് ബോധിച്ചു. രക്തത്തിന് പകരം ജലം ആണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ഞങ്ങൾ ഗൃഹത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നു. അതിന ുശേഷം 2018 മെയ് 18 ആം തീയതി വീണ്ടും രക്തം കുറഞ്ഞതിനാൽ ഹോസ്പിറ്റലിൽ അഡ്മിറ്റ് ആയി അവിടെ വെച്ച് വീണ്ടും ബോൺമാരോ ടെസ്റ്റ് ചെയ്തു. ആ ടെസ്റ്റർ റിപ്പോർട്ടിൽ പരമാത്മാ സത് ഗുരു രാംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ കൃപയാൽ ബ്ലഡ് കാൻസർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതേ ടെസ്റ്റ് തന്നെ മുൻപ് നടത്തിയപ്പോൾ വിപരീതമായി രുന്നു ഫലം. അന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞത് ഇതിന് രക്തം കയറ്റുക എന്നൊരു ചികിത്സ മാ ത്രമേ ഉള്ളൂ, ബോൺമാരോ ട്രാൻസ്പ്ലാന്റേഷൻ മാത്രമാണ് ഇതിന് മറ്റൊരു ചികിത്സ അത് നല്ല ചെലവുള്ളതാണ് ഏകദേശം 19 ലക്ഷം രൂപ വരും.

പിന്നീട് ദാസ് സത്ഗുരുവുമായി ഫോണിന്റെ മാധ്യമത്തിൽ കൂടി ബന്ധപ്പെട്ടപ്പോൾ ഗുരുജി നാമദീക്ഷ വീണ്ടും ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. നിയമങ്ങളും മര്യാദയിലും നിൽക്കുവാനും ഭക്തി ചെയ്യുവാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. പരമാത്മാവ് ദയ കാണിക്കട്ടെ എന്ന്. ഗുരുജിയുടെ ആവേശം വന്നതിനുശേഷം എനിക്ക് ക്രമേണ ക്രമേണ ദാസ സ്വസ്ഥമായി തുടങ്ങി ബ്ലഡിന്റെ ആവശ്യം വരുമ്പോൾ ഗുരുവിന്റെ ദയയാൽ കാര

ണം അത് ലഭ്യമായി കൊണ്ടിരുന്നു 2019ന് ശേഷം ദാസന് ബ്ലഡ് കയറ്റേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ഏകദേശം ഒരു വർഷമായിട്ട് ഈ ഈ ദാസ് സ്വസ്ഥമാണ്. പണ്ട് ഹീമോ ഗ്ലോബിന്റെ അളവും വളരെ കുറവായിരുന്നു രണ്ട് മൂന്ന് ഒക്കെ ആയിരുന്നു പ്ലേറ്റ്ലറ്റിന്റെ അളവ് 2000 വരെ ആയിരുന്നു. ഈ ദാസ് ജബൽപൂർ ഭോപ്പാൽ നാഗപൂർ ഡൽഹി കൂടാതെ മറ്റ് പലയിടങ്ങളിലും ചികിത്സിച്ചിരുന്നു പക്ഷേ ഒരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. കേവലം പരമാത്മാ സത് ഗുരു രാംപാൽജി നിർദേശിക്കുന്ന ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി മാത്രമേ ദാസിന് സ്വസ്ഥമായുള്ള ഒരു മരുന്ന് പോലും ഇന്ന് കഴിക്കുന്നില്ല. ബന്ദി ചോഡ് സത്ഗുരു രാംപാൽജി ഭഗവാന്റെ അങ്ങേ അറ്റത്തെ കൃപയാണ്.

സത്ഗുരു ചരണത്തിൽ എളിയ ദാസൻ. ഭക്ത ഹനമത്ത് ദാസ്,
താലൂക്ക് ജയ്സി നഗർ, സാഗർ ജില്ല, മധ്യപ്രദേശ് **mb..no.....** 9303577415.

'ഭൂതങ്ങളാലും രോഗങ്ങളാലും വിഷമിക്കുന്ന കുടുംബത്തെ രക്ഷിക്കുക"

ഭക്തമതി അപലേശ്ദേവി ശ്രീ രാമേഹറിന്റെ ഭാര്യ, പുത്രൻ ശ്രീമാംഗേരാം, ഗ്രാമംമിർച, വില്ലേജ് ചർഖിദദാരി, ഭവാനിജില്ല (ഹരിയാനാ) ഞാൻ അപലേശ് ദേവി എന്റെ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ കഥയുടെ ഒരംശം നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. ഞാനും എന്റെ കുട്ടികൾ രാഹുലും, ജ്യോതിയും കഴിഞ്ഞുപോയ അവസ്ഥ ഓർത്ത് ഇപ്പോഴും വിറയ്ക്കുന്നു. അത് വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ ഹൃദയം പൊട്ടുന്നു.

1995 ഡിസംബർ 6 ന് രാത്രിയിൽ ഡ്യൂട്ടിസമയത്ത് ഭർത്താവിനെ തെമ്മാടികൾ വധിച്ചു. എന്നാൽ ഈ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായ (കബീർ സാഹബ്) ഞങ്ങളെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു. ഭർത്താവിന്റെ ജീവൻ തിരിച്ചു കിട്ടി. അതുകൊണ്ട് കുടുംബസമേതം ഞങ്ങൾ ബന്ദിഛോട് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ദയയാൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ എന്റെ ഭർത്താവിന് വെള്ള മുണ്ട് ഉടുത്തു കഴിഞ്ഞ അടിവസ്ത്രത്തിന്റെ നാട കെട്ടുന്ന സ്ഥലത്ത് (ഇലാസ്റ്റിക്) നാലുചുറ്റിനും രക്തം കൊണ്ട് തുണി ചുമക്കുമായിരുന്നു. കുട്ടികൾക്കും മലത്തിൽ കൂടി രക്തം വരുമായിരുന്നു. ഞാനും ഒരു വർഷമായി ഹാർട്ട് അറ്റാക്കിൽ വിവശയായിരുന്നു. അതിന് വേണ്ടി ഞാൻ വർഷങ്ങളായി മരുന്നു സേവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ ഭർത്താവ് ഡൽഹി പുലീസിലാണ് ജോലി നോക്കുന്നത്. എന്റെ ശരീരം മുഴുവനും ചിരങ്ങുകൾ ആയിരുന്നു. വീട്ടിലെ പ്രയാസങ്ങൾ കാരണം എന്റെ ഭർത്താവിന് ഒരിക്കലും മനസ്സുഖം കിട്ടിയിരുന്നില്ല. പലപ്പോഴും മാനസിക അവസ്ഥ തെറ്റിയിരുന്നു.

ഈ വിഷമങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനം നേടാൻ ഞങ്ങൾ 1995 മുതൽ 2000 വരെ പല പല തീർഥ സ്ഥാനങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. ജമുന, ഗംഗ, ഹരിദ്വാർ, ജ്വാലാജി, ചാമുണ്ഡാ, ചിന്തപൂർനി, നഗർകോട്, ബാലാജി, മേഹന്ദിപൂർ, ഗുഡ്ഗാവ് വാലി മായി, ഗൗരഖ് ടീനാ, രാജസ്ഥാനിൽ എല്ലാ കുട്ടികളെയും കൂട്ടി തീർഥാടനം നടത്തി. കുറേ ഡോക്ടർമാരുടെയും അത്യാഗ്രഹികളായ ഗുരുക്കന്മാരുടെയും ഉപദേശം തേടി. പക്ഷെ ഞങ്ങൾക്ക് യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടായില്ല.

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥ ഹോളിയോ, ദീപാവലിയോ വരുമ്പോൾ വല്ല പള്ളിയിലും കഴിഞ്ഞു കൂടേണ്ട ഗതിയായി.

പക്ഷെ ഭാഗ്യമെന്ന് പറയട്ടെ ഞങ്ങൾക്ക് സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജ് മുഖാന്തിരം പരമപൂജ്യനായ കബീർ പരമേശ്വർജിയുടെ അടുക്കൽ അഭയം കിട്ടി. ഞങ്ങളുടെ അസുഖങ്ങൾ ആൾ ഇന്ത്യാ ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോലും സുഖമാക്കാൻ കഴിയാത്തത് സത്ഗുരുദേവിന്റെ പാദധൂളികൾ സുഖമാക്കി.

2001 ഫെബ്രുവരി 25 ന് കാലപൂജചെയ്യുന്ന പൂജാരി ഫോൺ ചെയ്തു ചോദിച്ചു നിങ്ങളുടെ പേര് അപലേശ് എന്നാണോ ഞാൻ പറഞ്ഞു അതേ നിങ്ങൾ ആരാണ്? അപ്പോൾ അയാൾ ചോദിക്കുകയാണ് ഇത്ര ശക്തിയുള്ള ആൾ ആരാണ്? ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു നിങ്ങൾ ആരാണ്? നിങ്ങളുടെ പേരെന്താണ്? എന്തിനാണ് ഇതോക്കെ അന്വേഷിക്കുന്നത്? അപ്പോൾ വീണ്ടും അയാൾ പറഞ്ഞു മകളേ നീ എന്റെ പേര്

ചോദിക്കണ്ടാ. ഞാൻ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ ഹാംസിയിൽ നിന്നാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ഒരു ബലവാൻ അയാളുടെ കൂടെ ഒരാളും ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും എന്റെ കൈയിൽ 3700 രൂപ തന്നിട്ട് നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഫോൺ നമ്പർ അയാളിൽ നിന്നു വാങ്ങി. ഞാൻ ചോദിക്കാം അയാൾക്ക് എന്ത് സംഭവിച്ചു. ബലവാനിൽ നിന്നാണ് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഫോൺനമ്പർ വാങ്ങിയത്. അത് രാത്രിയിലായിരുന്നു. ഉറങ്ങുമ്പോൾ ഞാൻ വെള്ള വസ്ത്രത്തിൽ നിങ്ങൾ പൂജിക്കുന്ന ഗുരുവിനെ കണ്ടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഇതിന്റെ ഫലം നീ അനുഭവിക്കും. ഈ കുടുംബം സർവ്വ ശക്തിമാനായ എല്ലാ കഷ്ടങ്ങളെയും ഇല്ലാതാക്കുന്ന പരമപൂജ്യ കബീർ പരമേശ്വരിന്റെ അഭയത്തിലാണ് നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം എന്താണ്. ഇവിടത്തെ ധർമ്മരാജിനു പോലും ആ കുടുംബത്തിനേ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.

പരമപൂജ്യനായ കബീർ പരമേശ്വറിനെ കാലനും കാലഭൂതാക്കളും, മരണവും ഭയക്കുന്നു. ആ പൂർണ്ണ പ്രഭു പാപകർമ്മങ്ങളുടെ ശിക്ഷ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. അതിന് ശേഷം അയാൾ പറഞ്ഞു മകളെ നീ ആരെയാണോ പൂജിക്കുന്നത് ആ ദേവ്പ ുരുഷോത്തമൻ അതിശക്തിമാൻ ആണ്. ഞാൻ ഇരുപത്തി അഞ്ച് വർഷമായി ജീവൻ അപഹരിക്കുന്ന ഈ പണി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. എത്രയെത്ര കുടുംബത്തെയാണ് നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പക്ഷെ ഇന്ന് ഞാൻ ആദ്യമായി തോറ്റു മകളെ ഈ ശക്തിയെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ മരണം സംഭവിയ്ക്കും. നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി ബലവാൻ മുതലായവർ ചുറ്റി നടക്കുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെയാണ് പൂജിക്കുന്നത്. ബലവാൻ എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ മൂത്ത സഹോദരനാണ്. നിങ്ങളുടെ ശത്രുവാണ്.

ഇന്ന് ഞങ്ങൾ വലിയ ഭാഗ്യശാലികളാണ്. ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും സത്ഗുരുദേവ്, സത്കബീർ പൂർത്തികരിക്കുന്നു. സാധിച്ചു തരുന്നു.

ആജ് ഗുരു ഗോവിന്ത് ദോനോം ഘടെ, ഹം കിസ്കെ ലാഗെ പായ് ।
ഹം ബലിഹാരി സത്ഗുരുദേവ് രാംപാൽ ജീ കേ ചരണോം മെം ജിന്ഹേം
പരമേശ്വർ ദിയാ മിലായ് ।।

അല്ലയോ സഹോദരി സഹോദരന്മാരെ കുടുംബസമേതം നിങ്ങൾക്ക് ഈ ഉപദേശം നൽകുന്നു. നിങ്ങൾ സത്ലോകമാർഗ്ഗം പൂർണ്ണമോക്ഷം, സർവ്വ ഐശ്വര്യ സുഖങ്ങളും ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നും മോക്ഷം പ്രാപിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ബന്ദിഛോട് സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്നും സത്നാമം സ്വീകരിച്ച് ഉപദേശം വാങ്ങണം. വിലപിടിച്ച ജീവിതം സഫലമാക്കാൻ ശ്രമിക്കൂ.

സത് സാഹിബ്

ഭക്തമതി അപലേശ് ദേവി, മിരച് ഗ്രാമം,താലൂക്-ചരഖി ദാദരി,
ജില്ല-ഭിവാനി,ഹരിയാന **mb..no...**9468035569.

"ഭക്ത സതീശിന്റെ ആത്മകഥ"

ഞാൻ ഭക്ത സതീശ് ദാസ് 193 സെക്ടർ 7, ആർ.കെ.പുരം. ന്യൂഡൽഹിയിൽ താമസിക്കുന്നു. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചവരികൾ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചതാണ്. സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജ് 1997 ഡിസംബറിൽ പ്രീതം പുരാഡൽഹിയിൽ നടത്തുകയായിരുന്നു. ഞാനൊരു സ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് സത്സംഗം കേൽക്കാൻ പോയി.പരമ്പരാഗതമായി ചെയ്യുന്ന പൂജകൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ സത്സംഗമത്തിനോട് സഹകരിക്കാൻ മനസ്സ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. സത്ഗുരു ജി ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മളെ പരിചയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഇനി പുസ്തകങ്ങൾ വീട്ടിൽ വായിക്കണ്ടായെന്ന് തോന്നി. ഈ വിധത്തിൽ ജ്യോതിനിരഞ്ജൻ (കാലൻ) നമ്മുടെ ബുദ്ധിസ്ഥായിയാക്കി മാറ്റി ഭക്തിചാനൽ നിറുത്തി, സത്ഗുരു പറയുകയാണ്

ഗുരു ബിൻ കിമ്ഹേം ന പായാ ഗ്യാന, ജ്യോം ഥോഥാ ഭൂസ് ഝടെ കിസാനാ ।
ഗുരു ബിൻ ഭരമ് നാ ഛൂട്ടേം ഭാഈ, കോടി ഉപായ കരോ ചതുരായി ।।

ഈ വിധത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ ഗുരുഭക്തിയിൽ ഉറപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അതുമിതും സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ വീട്ടിലെത്തി. 1999ൽ എന്റെ ഭാര്യ ശ്രീമതി മഞ്ചുവിന്

ബ്രെയിൻ ട്യൂമർ വന്നു. ഞങ്ങൾ സഫദർജംഗ് ഹോസ്പിറ്റലിലും എ.ഐ.ഐ എം.എ സ് അ.ക.ക.ങ.ട ന്യൂഡൽഹി, പിന്നീട് അപ്പോളോ ഹോസ്പിറ്റൽ ന്യൂഡൽഹിയിലും ചികിത്സിപ്പിച്ചു. എല്ലാ ഡോക്ടർമാരും ഉടനെ ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്യാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഓപ്പറേഷൻ സമയം ഒരു കൈയ്ക്ക് പരാലയിസിസ് വരാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നും പറ ഞ്ഞു. അപ്പോളോ ഹോസ്പിറ്റലിലെ ഡോക്ടർ റിപ്പോർട്ടുകൾ നോക്കിയിട്ടു ചോദിച്ചു രണ്ടു കണ്ണുകൾക്കും കാഴ്ച ഇപ്പോഴും ഉണ്ടോ ഉടനെ കണ്ണുഡോക്റെ (സ്പെഷ്യലി സ്റ്റ്) കാണിച്ച് വിവരം പറയാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഉടനെതന്നെ ചെക്കപ്പ് നടത്തി. കണ്ണ് സ്പെഷ്യലിസ്റ്റും ന്യൂറോസ്പെഷ്യലിസ്റ്റും പറഞ്ഞു എല്ലാ പതിനഞ്ചു ദിവസങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ ചെക്കപ്പ് തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കണം. ഒരിക്കലും നിറുത്തരുത്. എന്തെന്നാൽ ബ്രെയിൻ ട്യൂമർ അങ്ങിനെയാണ്. ഞാനും എന്റെ ഭാര്യയും വികലാംഗ രാണ്. (കാലുകൾ) കൈയും കണ്ണും കൂടി നഷ്ടമായാൽ അത് കേട്ട് ഞങ്ങളുടെ ശ്വാ സം നിലച്ചതുപോലെയായി. മറ്റൊരു ഉപായവും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് പന്ത് ഹോസ്പ റ്റിറ്റൽ ന്യൂഡൽഹി ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്

ക.ച.ങ.അ.ട ഹോസ്പിറ്റലിൽ തിമാർ പൂർ ദില്ലിയിൽ നിന്ന് ങഞക എടുത്തു. മറ്റുള്ള എല്ലാ ടെസ്റ്റുകളും നടത്തി. ഓപ്പറേഷൻ തീയതി തീരുമാനിച്ചാൽ മതി. ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണപരമാത്മാവ് തത്വദർശിയായ സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ സത്സം ഗംത്തിൽ കേട്ട വരികൾ ഓർമ്മ വന്നു.:

ജിന മിൽതേ സുഖഉപജേ, മിടേം കോടി ഉപാധ ।
ഭുവന ചതുർദശ ഡൂഡിയോം. പരമസ്നേഹി സാധ ।।

അങ്ങിനെ ഞങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിലെ ഭക്തി ചാനൽ ഓൺ ചെയ്തു. മനസിൽ പലവി ചാരങ്ങൾ ഉണർന്നു. ഓപ്പറേഷന് മുൻപ് ഗുരുവിനെ സന്ദർശിച്ച് പേര് സ്വീകരിച്ച് ഉപ ദേശം വാങ്ങി നോക്കാം. പിന്നെ എന്റെ കൂട്ടുകാരനേയും കൂട്ടി പ്രീതം പുരാദില്ലിയിൽ പോയി 2001 !ബ്രെഫുവരി 4ന് പൂർണ്ണ പരമാത്മാസന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ നാമദാനം സ്വീകരിച്ചു ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന പൂജകൾ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു. സത്ഗു രു അഖണ്ഡ പാഠം ചെയ്യാനായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഒരു പക്ഷെ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപ കൊണ്ട് ഓപ്പറേഷൻ കൂടാതെ എല്ലാം സുഖമായാലോ! ഞങ്ങൾ സത് ഗുരുവിന്റെ ഉപ ദേശപ്രകാരം 3 ദിവസത്തെ അഖണ്ഡപാഠം (നാമജപം) നടത്തി. പിന്നീട് ഡോക്ടറുടെ അടുക്കലെത്തി പന്ത് ഹോസ്പിറ്റൽ ന്യൂഡൽഹിയിൽ ഓപ്പറേഷന്റെ തീയതിയ്ക്കാ യി. ആദ്യം ഓപ്പറേഷൻ വേണമെന്ന് പറഞ്ഞ ഡോക്ടർ ങഞക കണ്ടിട്ട് പറയുകയാണ് ഇപ്പോൾ ഓപ്പറേഷന്റെ ഒരാവശ്യവും ഇല്ലാ എന്ന്. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ സത്ഗുരുവിന്റെ വാക്കുകൾ ഓർമ്മിച്ചു.

സത്ഗുരു ദാതാ ഹൈ ലിമാഹിം, പ്രാണഉധാരണ ഉതരേ സായി ।
സജ്ഗുരു ദാതാ ദീനദയാൽ, ജമകിങ്കര കേ തോടേം ജാൽ ।।

സത്ഗുരുവിന്റെ ദയഓർത്ത് ഞങ്ങൾ പൊട്ടിപൊട്ടി കരഞ്ഞു ഹേ! പരമേശ്വർ താങ്ക ളുടെ ഈ കൃപ ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ വർണ്ണിക്കും. ഞങ്ങൾക്ക് വാക്കുകളില്ല. ഇങ്ങിനെ പൂർണ്ണ പരമേശ്വർ കബീർ സാഹബ്ബിന്റെ അവതാരതത്വദർശി രാമപാൽജി മഹാരാ ജിന്റെ കൃപകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ ഓപ്പറേഷൻ ഇല്ലാതായി. അതിന് ശേഷം ഞങ്ങൾ ക്ക് ഒരു പൈസയുടെ ഗുളിക പോലും കഴിക്കേണ്ടി വന്നട്ടില്ല. സുഖമായിട്ട് ജീവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

2004 നവംബർ 20 ന് രാത്രിയിൽ കാലന്റെ അടിയേറ്റ് എന്റെ ഭാര്യ മൃതപ്രായയാ യി. പരമേശ്വർജിയുടെ അമൃതജലം കുടിച്ചപ്പോൾ ബോധം വീണു. പിന്നെ ഞങ്ങൾ അവരെ സത്ഗുരുവിന്റെ അടുക്കലെത്തിച്ചു. സത്ഗുരു പറഞ്ഞു ഇന്ന് മരണം സം ഭവിയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു. കബീർ പരമേശ്വര ഇവരുടെ ആയുസ് നീട്ടി കൊടുത്തു. ഇനി കബീർ പരമേശ്വർനെ ഭജിച്ചാൽ മതി.

2004 നവംബർ 24 ന് എന്റെ ഭാര്യയെ സോനീപത്ലെ സത് സംഗമത്തിൽ എത്തിച്ചു. കാരണം പരാലസിസ് വന്ന് കൈയുടെ ചലനശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ സത് ഗുരു വിന്റെ കൈ ആ കൈ തലോടി. ഏകദേശം 5 മിനിട്ട് സമയം. പക്ഷപാതം തികച്ചു മാറി. എന്തൊരു അതിശയം. കൈയുടെ ചലനശേഷി തിരിച്ചു കിട്ടി.

സത്ഗുരു തത്വദർശി സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജ് പരമേശ്വരന്റെ സാക്ഷാത് അവതാരം ആണ് എന്ന് ഞങ്ങൽക്ക് മനസ്സിലായി.

ഗരീബ് ജമ ജൗരാ ജാസേ ഡരോം, മിടോം കർമ്മ കെ അങ്ക ।
കാഗസ് കീരേം ദർഗഹ് ദയി, ചൗദഹ് കോടി ന ചമ്പ് ।।

ഭക്ത സതീശ് മേഹരാ, R.L.F. 907/17, രാജ് നഗർ 11,
പാലം കോളനി, ന്യൂഡൽഹി . **mb..no..** 9718184704..

"ഗുരു കൃപയുടെ മഹിമ"

ഞാൻ ത്രിലോകദാസ് വൈരാഗി ഗ്രാമ ഡീമർഖേടാ ജില്ലാ കടനി മധ്യപ്രദേശിൽ താമസിക്കുന്നു. 27/6/2010 ൽ ഞാൻ നാമം സ്വീകരിച്ചു. അപ്പോഴെനിക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു നാമദാനമല്ലയിത് അമൃത് ആണ് സ്വീകരിക്കുന്നതെന്ന്. എന്റെ കഥകേട്ടാൽ നിങ്ങൾക്ക് അതിശയം തോന്നും. പക്ഷെ ഞാൻ ഗുരുദേവന്റെ പാദങ്ങൾ തൊട്ട് ശപഥം ചെയ്യുന്നു. ഞാനെന്ത് അനുഭവിച്ചുവോ എന്തൊക്കെ തെളിവുകൾ ഉണ്ടായോ അതൊക്കെ ഞാൻ ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇത്രയും സൗഭാഗ്യം എനിക്ക് ഉണ്ടാകുമെന്ന്. പേര് സ്വീകരിച്ച് ആറ് മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ മകന് അസുഖമായി. അഞ്ച് പെൺമക്കൾക്ക് ശേഷമാണ് എനിക്ക് ഒരാൺകുട്ടി ഉണ്ടായത്. ഞാനെന്റെ മകനെ ഒരു മാസത്തോളം എംബിബിഎസ് ഡോക്ടറെ കൊണ്ട് ചികിത്സിപ്പിച്ചു. കുട്ടിക്ക് ഒരസുഖവും ഉണ്ടായില്ല. പെട്ടെന്ന് ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഒൻപത് മണിക്ക് കുട്ടി കണ്ണ് തുറക്കാതെയായി. ബോധം കെട്ടു. ഞാൻ കുട്ടിയേയും കൊണ്ട് ഉമരിയാപാനിലേക്ക് ഓടി. അവിടെയുള്ള എല്ലാ ഡോക്ടർമാരേയും കാണിച്ചു. കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥ കണ്ട് ആരും ചികിത്സ ഏറ്റില്ല. എല്ലാവരും പറഞ്ഞു കുട്ടി മരിച്ചു എന്ന്. കുട്ടിക്ക് ഒരു വയസ് മാത്രമാണ് പ്രായം. ധൈര്യം അവലംബിച്ച് ഒരു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു കുട്ടിയ്ക്ക് ഓക്സിജൻ കൊടുത്താൽ ഒരു പക്ഷെ രക്ഷപ്പെടും. ഞാനുടനെ തന്നെ കുട്ടിയെ ജബൽപൂരിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. കുട്ടികളുടെ റിസർച്ച് സെന്ററിൽ. അവിടത്തെ ഡോക്ടർ കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥ കണ്ടിട്ട് പറഞ്ഞു കുട്ടിക്ക് ഒരനക്കവും ഇല്ല. സൂചി ശരീരത്തിൽ കയറുന്നില്ല. അഡ്മിറ്റ് ചെയ്യുന്നത് റിസ്ക് ആയിരിക്കും. ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു അഡ്മിറ്റ് ചെയ്ത് പരിശോധിക്കൂ. ബാക്കിയൊക്കെ പരമാത്മാവിന് വിട്ടേക്കൂ. ആറ് മണിക്കൂറിനകം ബോധം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ രക്ഷപ്പെടില്ലെന്ന് ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞു. രാവിലെ 9 മണി മുതൽ രാത്രി 9 മണി വരെ സമയം ആയി. എന്നിട്ടും കുട്ടിക്ക് ബോധം വീണില്ല. ഞാനും ഭാര്യയും കരയാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ ശ്രദ്ധ പെട്ടെന്ന് "ജ്ഞാന ഗംഗ" യും "ഭക്തിസാഗർ കാ സന്ദേശ് " എന്ന വരികൾ ഓർമ്മ വന്നു. ഞാൻ സ്വയം നിയന്ത്രിച്ചു. ഞാൻ എന്നെ തന്നെ ഗുരുപാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു. ഗുരുമകനെ രക്ഷിക്കും എന്ന വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. 12 മണിയായപ്പോൾ ഡോക്ടർ റൗണ്ടിന് വന്നു. ഡോക്ടർ ചോദിച്ചു കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥ എങ്ങിനെ? ഞാൻ പറഞ്ഞു രാവിലത്തെ പോലെ തന്നെ. ഒരു മാറ്റവും ഇല്ല. ഡോക്ടർ ഇഞ്ചക്ഷൻ വാങ്ങി കുട്ടിയുടെ തുടയിൽ വച്ചു. ഡോക്ടർ എന്റെ തലിയിൽ കൈവച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു നിങ്ങലുടെ കുട്ടിക്ക് ബോധം വീണു. ഇത്തരം രോഗം വരുന്ന കുട്ടികൾ വളരെ അപൂർവ്വമായേ ജീവിക്കാറുള്ളൂ.

എടുത്തു പറയേണ്ട കാര്യം സാധാരണ ഇഞ്ചക്ഷൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ പ്രഭാവം പത്ത് ഇരുപത് മിനിട്ട് കഴിഞ്ഞേ ലഭിക്കൂ. പക്ഷെ ഇവിടെ കുട്ടി ഇഞ്ചക്ഷൻ സൂചി കുത്തിയപ്പോൾ തന്നെ വേദന കൊണ്ട് കരഞ്ഞു. ഇതിൽ നിന്നും മനസിലാക്കുന്നത് എല്ലാ പരമേശ്വർ കബീറിന്റെ സഹായം.

സത്ഗുരു ശരണ മെം ആനേ സേ ആയി ടലൈ ബലാ ।
ജൈ ഭാഗ്യ മെം മൃത്യൂ ഹോ കാഠൈ മെം ടൽ ജാ ।।

ഗുരുജി പറയുന്നു വളരെ വിശ്വാസത്തോടെ മന്ത്രം ഉച്ചരിച്ചാൽ ഫലം കിട്ടും. അതിശയിച്ചു പോയി ഞാൻ. ഞാൻ ഹോസ്പിറ്റലിൽ ഗുരുപാദങ്ങൾ വന്ദിച്ചു നന്ദി പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു എട്ട് ദിവസത്തെ നിരന്തരബബബബബബബബബബബബബബ ചികിത്സവേണം. 24 മണിക്കൂറിന് 5000 രൂപ വീതം ആകും. കുട്ടിയെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയാൽ മരിക്കും. കാരണം ബോധം

വീണതേയുള്ളു. ഞാൻ പറഞ്ഞു വരും പോലെ വരട്ടെ. ഇപ്പോൾ കുട്ടിയെ ഡിസ്ചാർജ്ജ് ചെയ്യൂ. ഇപ്പോൾ ആറ് മാസം കഴിഞ്ഞു കുട്ടിക്ക് ഒരു പനി പോലും വന്നിട്ടില്ല. ഈ ഗുരു മഹിമ കണ്ട് ഞാൻ ധന്യനായി. എനിക്ക് ഒരു സ!!ൈ!ക്കിൽ വാങ്ങാൻ പോലും കഴിവില്ലായിരുന്നു. അത്രയ്ക്ക് മോശമായിരുന്നു എന്റെ കുടുംബം. പെട്ടെന്ന് ഒരു ദിവസം സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് മാനേജർ എന്നോട് പറഞ്ഞു നിങ്ങൾക്ക് ബാങ്കിൽ നിന്ന് ലോൺ എടുക്കരുതോ? അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന് രക്ഷകിട്ടും. ഞാൻ പറഞ്ഞു കിട്ടിയാൽ ഇതുപോലെ ഒരു ഉപകാരം വേറെയില്ല. എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ദയനീയ അവസ്ഥയ്ക്ക് അല്പം മാറ്റമുണ്ടാകും. ബാങ്ക് മാനേജർ എനിക്ക് 1 1/2 ലക്ഷം രൂപ ലോൺ തന്നു. സ!!ൈ!ക്കിൾ പോലും വാങ്ങാൻ നിവർത്തിയില്ലാതിരുന്ന വ്യക്തി 55,000 രൂപ കൊടുത്ത് ഹീറോഹോണ്ട വാങ്ങി. ഇന്ന് ഞാൻ ഗർവ്വോടെ വണ്ടിയിൽ കറങ്ങുന്നു. എനിക്ക് സർക്കാർ സ്ക്കൂളിൽ പ്യൂൺ ജോലിയുണ്ട്. ജോലി കിട്ടിയിട്ട് 16 വർഷമായി. പക്ഷെ എന്റെ കുടുംബ ഭദ്രത ശരിയായില്ല. ജബൽപൂർ സഭാംഗത്താൽ പ്രമോഷൻ കിട്ടി. ചെറിയ പ്രമോഷൻ ഇപ്പോൾ ഞാൻ സാർ ആയി.എന്റെ ശമ്പളം ഞാൻ ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അത്രയ്ക്ക് കൂടി. എന്റെ കബീർ സാഹബ്ബ് തന്നെ പിടിച്ച് കസേരയിലിരുത്തിയതാണ്. എന്റെ ഇളയസഹോദരൻ ബി.എഡ് അഡ്മിഷൻ കിട്ടാതെ ദുഃഖിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം പെട്ടെന്ന് കൗൺസിലിംഗിന്റെ കത്ത് കൈയിൽ കിട്ടി. അവന് വിശ്വാസിയ്ക്കാനേ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്തെന്നാൽ അവന് 29 മാർക്ക് മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ബി.എഡിന് അഡ്മിഷൻ വേണമെങ്കിൽ 33 മാർക്ക് വേണമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വർഷം 28 കിട്ടിയവർ മുതൽ എടുത്തു. അങ്ങിനെ അവനും അവസരം കിട്ടി. ഇപ്പോൾ അവൻ ബി.എഡിന് പഠിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗ്യങ്ങളൊന്നും ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചതേയില്ല. എന്നാൽ രാമായണത്തിലെ വരികൾ എനിക്ക് ഓർമ്മ വരുന്നു.

"മാതാപിതാ, ഗുരു കീവാണീ ബിനാവിചാർ കരോ ശുഭ ജാനി". ഈ ഭാഗ്യമെല്ലാം ഒരു വർഷത്തിനിടയിൽ കിട്ടിയതാണ്. എല്ലാതെളിവുകളും

1. ഭാരത് ഹോസ്പിറ്റലിലെ ഡോക്യുമെന്റ്
2. വണ്ടിയുടെ പേപ്പറുകൾ.
3. പ്രമോഷൻ ഓഡർ.. ബിഎഡിനുള്ള കൗൺസിലിംഗ് ലെറ്റർ

ഇതൊക്കെ നാമം സ്വീകരിച്ച് ആറ് മാസത്തിന് ശേഷം നടന്നതാണ്. വെറുതെ പേര് സ്വീകരിച്ചാൽ മാത്രം പോര. ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിച്ച് ജീവിക്കണം.

"ഹരി രൂഠെ ഗുരു ഠൗർഹൈ, ഗുരൂ രൂഠെ നഹിം ഠൗർ"

ഗുരുദേവന്റെ പാദങ്ങളിൽ ശിഷ്യന്റെ അനുഭവങ്ങളെ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്

ഭക്ത ത്രിലോക് ദാസ് വൈരാഗി .**mb..no.**....9685854733.

"11000 വോൾട്ടേജിന്റെ കമ്പിയിൽ നിന്ന് മോചനം"

ഞാൻ ഭക്തസുരേശ്ദാസ്, ശ്രീചാന്ദ് രാമിന്റെ മകൻ ധനാനാഗ്രാമം, സോനിപത്ജില്ല ഈയിടെ ശാസ്ത്രീനഗർ രോഹതക് (ഹരിയാന)ൽ താമസിക്കുന്നു. സത്ഗുരുവിൽ നിന്നും പേര് സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് എന്റെ വീട്ടിലെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി വളരെ മോശമായിരുന്നു. അസുഖം ബാധിക്കാത്ത ഒരാൾ പോലും കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് പ്രേതബാധയുണ്ടായിരുന്നു. പ്രയാസം കാരണം ഞങ്ങൾ ദേവീ ദേവതമാരുടെ പൂജകൾ നടത്തി. എനിക്ക ഹനുമാൻ സ്വാമിയെ വലിയ വിശ്വാസമായിരുന്നു. പക്ഷെ വീട്ടിൽ എപ്പോഴും വിഷമങ്ങൾ തന്നെ വിഷമങ്ങൾ. ഒരു കാര്യത്തിലും മനസ് ഉറക്കില്ല. പൂർണ്ണ പരമാത്മാ സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജ് ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലെ ആയതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. അതിന്റെ ദുരനുഭവം ഞങ്ങൾക്ക് വർഷങ്ങളോളം അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടി വന്നു. അപ്പോൾ സിംഹപുരാ ഗ്രാമത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഭക്തിവികാസ് എന്നോട് പറഞ്ഞു താങ്കളുടെ കുടുംബത്തിൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാ ജഗത് ഗുരുരാമപാൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് ഇത്രത്തോളം ദുഃഖവും ദുരിതവും ആണ് തന്നിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവിടെ വരെ പോകാനുള്ള സമയമില്ല. മുഴുവൻ സമയവും മാറി മാ

റി ഡോക്ടർമാരെ കാണാനേ നേരമുള്ളു. പോരെങ്കിൽ സാമ്പത്തികം വളരെ മോശവും. ആ ഭക്തൻ എന്നെ കുറേ ഉപദേശിച്ചു. ഒടുവിൽ ഞാൻ 2010 ൽ സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്നും പേരും ഉപദേശവും സ്വീകരിക്കാനായി പോയി. സത് ലോക ആശ്രമം ബർവാലയിൽ എത്തി. നാമം സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം സത്ഗുരു തന്റെ ദയയുടെ ഭണ്ഡാരം തുറന്നു പിന്നെ എനിക്കുണ്ടായ സുഖഐശ്വര്യങ്ങളുടെ വർണ്ണന ചെയ്യാൻ വാക്കുകൾ ഇല്ല. എന്റെ ഭാര്യയുടെ പ്രേതബാധ മാറി. സത് ഗുരുവിന്റെ കൃപയാൽ ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണ ആരോഗ്യവതിയാണ്. 2011 സെപ്തംബർ 7 ന് എന്റെ 12 വയസു പ്രായമുള്ള മകൻ മോഹിത് മേസിരിയെ വിളിക്കാൻ പോയി മുകളിൽ (ടെറസിൽ). അതുവഴി 11000 വോൾട്ടേജിന്റെ വൈദ്യുത കമ്പിപോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടി കമ്പിയുടെയിടയിൽ ഒരടി ദൂരെയായിരുന്നു. കുട്ടി അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ കമ്പിവലിഞ്ഞ് കുട്ടിയുടെ തലയിൽ വീണു. ഒരു ഇഞ്ച് ആഴത്തിൽ തലയിൽ മുറിവുണ്ടായി. മുഖം പൊള്ളി. ശരീരത്തിൽ വൈദ്യുതാഘാതമേറ്റു. കാലിലെ തള്ളവിരലിലെ എല്ല് പൊട്ടി. ആ സമയത്ത് സത്ഗുരുരാമപാൽജി ആകാശമാർഗ്ഗേണ വന്നു കുട്ടിക്ക് തേജോമയമായ ഒരു ശരീരത്തോടെ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ആയിരം ട്യൂബുലൈറ്റുകൾ ഒന്നിച്ചു കത്തിച്ചു വച്ചതു പോലെ. അദ്ദേഹം കുട്ടിയുടെ കൈപിടിച്ച് വൈദ്യുതിയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു. പിന്നെ കുട്ടിയുമായി സന്ത് കുറെ നേരം സംസരിച്ചു. ഗുരുജി പോകാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ കുട്ടി ചോദിച്ചു എവിടെ പോകുന്നു. സത്ഗുരു പറഞ്ഞു മകനെ ഞാൻ നിന്റെ കൂടെയുണ്ട്. പേടിയ്ക്കേണ്ട. ആ സമയത്ത് അവന്റെ അമ്മ മോഹിതും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അവരുടെ കണ്ണുകളാൽ ഈ ദൃശ്യങ്ങളൊക്കെ കാണുകയായിരുന്നു. അവർക്ക് ഭയങ്കരമായ പേടി തോന്നി. എന്തെന്നാൽ കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വൈദ്യുതിയുടെ ജ്വാലകൾ പോകുകയായിരുന്നു. അതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ കുട്ടിയെ പി.ജി.ഐ രോഹതക് ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെയും കുട്ടി സത്ഗുരുവിന്റെ ദർശനമുണ്ടായി. കുട്ടി പറഞ്ഞു ഗുരുജി എന്റെ കൂടെയുണ്ട്. നിങ്ങൾ പേടിയ്ക്കേണ്ട. ഒരു പക്ഷെ ഞങ്ങൾ പാദങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നെന്റെ കുട്ടി ജീവിച്ചിരിക്കില്ലായിരുന്നു. എന്റെ ഭാര്യയുടെ പ്രോതബാധ ഒഴിഞ്ഞു പോകില്ലായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോയേനേ. സത് ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ കൃപകൊണ്ട് ഇന്ന് സുഖമായിരിക്കുന്നു.

എല്ലാ വായനക്കാരോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്റെ സത്യകഥ വായിച്ച് നിങ്ങളും സത്ഗുരുരാമാപാൽജിയെ അഭയം പ്രാപിച്ച് ജീവിത വൈഷമ്യങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനം നേടിയെടുക്കാം. സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ സത് വചനങ്ങളിൽ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട് പൂർണ്ണ പരമാത്മാകബീർജി ബന്ദിഛോട് എല്ലാ പാപങ്ങളേയും ഇല്ലാതാക്കും. അങ്ങിനെയാണ് അതിന് തെളിവായി ഋഗ്വേദ് മണ്ഡൽ 10, സൂക്തം 101, മന്ത്രം 2 ൽ ലും മണ്ഡൽ 9 സൂക്ത 80 മന്ത്രം 2 ലും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും രോഗിയുടെ പ്രാണശക്തി ക്ഷീണിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ജീവൻ നൽകി നൂറ് വയസ് വരെ ആയുസ് നൽകി എല്ലാവിധ സൗഭാഗ്യവും നൽകുമെന്ന്. സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജ് തന്റെ അമൃതവാണിയിൽ പറയുന്നു ഓരോരുത്തരും അവരവർ ചെയ്യുന്ന കർമ്മഫലമനുസരിച്ചാണ് സുഖവും ദുഃഖവും അനുഭവിയ്ക്കുന്നത്. ദുഃഖം പാപകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമാണ്. ഇതുവരെയുള്ള എല്ലാ സന്ത്, ആചാര്യ, ഗുരു എല്ലാവരും പറയുന്നത് പാപ ഫലമാണ് ദുഃഖം അത് അനുഭവിച്ചുതന്നെ തീർക്കണം. അല്ലയോ നല്ലവരായ വായനക്കാരെ! സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജ് പറയുന്നു പാപകർമ്മം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് ദുഃഖം ഉണ്ടാകുന്നത്. പാപകർമ്മങ്ങൾ ഇല്ലാതായാൽ ദുഃഖവും ഇല്ലാതാകും. ഭക്തിയിൽ കൂടി പാപകർമ്മങ്ങളും അനുഭവിയ്ക്കണമെങ്കിൽ പിന്നെ ഭക്തിയുടെ ആവശ്യമില്ലല്ലോ. 2011 സെപ്റ്റംബർ 7 ന് ഞങ്ങളുടെ പ്രാരാബ്ധകർമ്മ ഫലമായി എന്റെ മകൻ മോഹിത് മരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ദയകൊണ്ട് പരമപൂജ്യ കബീർ പരമേശ്വർജി ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നശിപ്പിച്ച് എന്റെ കുട്ടിയുടെ ആയുസ് നീട്ടികൊടുത്തു. അഥവാ അന്ന് എന്റെ കുട്ടി മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാം ഭക്തി ഉപേക്ഷിച്ചേനേ. എല്ലാവരും നാസ്തികരായിമാറിയേനേ. ഞങ്ങൾക്ക് അന്ന് പരമാത്മാവിൽ പൂർണ്ണ ജ്ഞാനം ഇല്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഭഗവാനിൽ വലിയ വിശ്വാസമുണ്ട്. ഈ വിശ്വാസവും ഉണ്ട് പരമപൂജ്യ കബീർജി പരമേശ്വർ ആണ്. അദ്ദേഹം പാപങ്ങൾ നശിപ്പിച്ച് സുഖം നൽകുന്നു. സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജ് അദ്ദേഹം അയച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവതാരമാണ്.

അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളോട് വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഒട്ടും വൈകിയ്ക്കാതെ സത് ലോക ആശ്രമം ബർവാലയിൽ എത്തി ഉപദേശം വാങ്ങി ജീവിതം മംഗളകരമാക്കി മാറ്റൂ. നിങ്ങളോട് പറയാനുള്ള കാരണം എന്നേപോലെ ദുഃഖിക്കുന്നവർ ധാരാളം ഉണ്ട്. എന്റെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ ആത്മകഥ വായിച്ച് ആലോചിച്ച് അവരും തങ്ങളുടെ ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും മോചിതരായി സർവ്വ സുഖ ഐശ്വര്യങ്ങളോടും ജീവിക്കട്ടെ.

യഹ് സൻസാർ സമഞ്ചദാ നാഹീം, കഹൻദാ ശ്യാമദോഹരേ നു ।
ഗരീബ്ദാസ് യഹ് വക്ത ജാത ഹൈ, രോവോഗേ ഇസ്പഹരേ (സമയ)നൂ ।।

പ്രാർഥീ, ഭക്ത് സുരേഷ് ദാസ്, S/O ശ്രീചാന്ദ്രാം,
ശാസ്ത്രീ നഗർ,ഹിസാർ, ബൈ പാസ്, രോഹതക്, .**mb..no.** 9829588628...

പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് സാധകന് ഭയങ്കരമായ രോഗങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുഅതുപോലെ ആയുസ്സും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

ഞാൻ വിശ്വനാഥൻ പിതാവിന്റെ നാമം സുബ്രഹ്മണ്യ ഞങ്ങൾ ബാംഗ്ലൂർ നിവാസികളാണ്. ഞാനൊരു ട്രാവൽ ഏജൻസിയിലാണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത്. എനിക്ക് ചെറുപ്പം മുതലേ തന്നെ മറ്റുള്ളവരുമായുള്ള സമ്പർക്കം ശരിയായവിധം സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. ഞാൻ മറ്റുള്ളവരോട് സംസാരിക്കാൻശ്രമിച്ചിരുന്നില്ല.ഗൃഹത്തിൽ മാതാവും പിതാവും കലഹിക്കുമായിരുന്നു അതുപോലെ ഞാൻ സ്കൂളിൽ പോകുമ്പോൾ ഞാൻ ഒരു വൃക്ഷചോട്ടിൽ ഇരുന്ന് ആലോചിക്കുമായിരുന്നു അതായത് ഞാൻ എന്തിനാണ് ഈ ലോകത്തിലേക്ക് വന്നത്.? ഇവിടെ ആരും തന്നെ നല്ലവരായിട്ടില്ല, മറ്റുള്ളവർക്ക് നന്മ ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ള വിചാരവും ഇല്ല. മറ്റ് ഏതെങ്കിലും ഒരു ദേശത്ത് പോയി സ്വന്തമായി കൃഷിചെയ്ത് ജീവിക്കണമെന്ന് ആയിരുന്നു ചിന്ത, ഭഗവാൻ എന്തിനാണ് എനിക്ക് ഇങ്ങനെ ഒരു ജീവിതം തന്നത്. മാതാവും പിതാവും കലഹിക്കുകയും സ്കൂളിൽ ആരും എന്നെ സഹായിക്കാതെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പിതാവിന്റെ മരണത്താൽ ഞാൻ വളരെയധികം ദുഃഖിതനായി മറ്റൊരു വഴി ഇല്ലാത്തതിനാൽ ആത്മഹത്യ വരെ ചിന്തിച്ചു. എന്റെ വിവാഹത്തിനു ശേഷവും ഗ്രഹത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടായിരുന്നു ഇക്കാരണത്താൽ ഞാൻ ഒരു വലിയ മദ്യപാനിയായി മാറി, സിഗരറ്റ് ബീഡി കൂടാതെ മറ്റ് അന്യ ലഹരി വസ്തുക്കളും ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഗൃഹത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകുമായിരുന്നില്ല ഞാൻ മദ്യം കഴിച്ച് രാത്രിയിൽ വഴിയരികിൽ കിടക്കുമായിരുന്നു. ബോധം വരുമ്പോൾ എല്ലാം ഓർമ്മ വരുന്നു അങ്ങനെ മറ്റെവിടെയെങ്കിലും പോയി ആത്മഹത്യയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഗൃഹത്തിലെ പരിതസ്ഥിതിയും മദ്യവും ലഹരിയും ഈ വക കാരണത്താൽ എന്റെ മനസ്സും മടുത്തു പോയി. അതിനാൽ ജീവിക്കാൻ തന്നെ ഒട്ടും ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല, വർദ്ധിച്ചു വന്ന മദ്യപാനം കൊണ്ട് എന്റെ പാൻക്രിയാസിൽ പഴുപ്പ് രൂപാന്തരപ്പെട്ടു, ചികിത്സയ്ക്കായി ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകാൻ എന്റെ കയ്യിൽ വശം പണം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ ആരോടോ പണം വാങ്ങി ഡോക്ടറെ കാണിച്ചു അപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നോട് നിർദ്ദേശിച്ചത് പൂർണ്ണമായി മദ്യപാനം ഒഴിവാക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു., പക്ഷേ എനിക്കത് നിർത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല , മദ്യം തുടർന്നുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു അതുപോലെ എന്റെ അസുഖവും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. കാരണത്താൽ ശിലേൃമഹ ബ്ലീഡിങ് ആരംഭിക്കുകയും മരുന്ന് വാങ്ങിക്കുവാൻ പണം പോലും ഇല്ലാതെയായി. ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനും ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വെള്ളത്തിലിട്ട ചോറ് ആണ് കഴിച്ചിരുന്നത്. അങ്ങനെയിരിക്കെ എന്റെ ഒരു പരിചയക്കാരൻ സന്ത് രാംപാൽജി എഴുതിയ ജ്ഞാന ഗംഗ എന്ന പുസ്തകം എനിക്ക് തന്നു ഞാൻ ജീവിതത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു, ഇനി ഈ പുസ്തകത്തിൽ എന്താണ് ഉള്ളത് എന്ന് വിചാരിച്ച് അത് വായിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ പുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ എനിക്ക് ഒരു വ്യത്യാസം അനുഭവപ്പെടാൻ തുടങ്ങി അങ്ങനെ അതിനുള്ള അടക്കം മുഴുവൻ ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചതിനു ശേഷം ഞാൻ സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്നും

നാമധീക്ഷ സ്വീകരിക്കാൻ നിർണയിച്ചു. അദ്ദേഹം എന്നെ ബാംഗ്ലൂരിൽ ഉള്ള നാമദീക്ഷ സെൻട്രലിൽ കൊണ്ടുപോയി, അന്ന് ഒരു വർഷത്തിന് ശേഷം ആദ്യമായി ഞാൻ വയറു നിറയെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു എന്റെ സ്ഥിതി അത്ര വളരെ മോശമാ

യിരുന്നു. എന്നോട് എല്ലാവിധ നിയമങ്ങളും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി തുടർന്ന് നാമോദിക നൽകുകയും ചെയ്തു. ആ നിമിഷം തന്നെ എനിക്ക് അനുഭവപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ദീക്ഷ എടുത്തതിനു ശേഷം എന്റെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ലിബറിന്റെ പ്രോബ്ലം ഇന്റേണൽ ബ്ലീഡിങ് കൂടാതെ എല്ലാവിധ അസുഖങ്ങൾക്കും ഒരു ശാന്തി ലഭിച്ചു. ഇന്ന് ഞാൻ ഒരുതരത്തിലുള്ള ലഹരിയും ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. പരമാത്മാവിന്റെ ദയയാൽ എനിക്ക് നല്ലൊരു ജോലി ലഭിക്കുകയും കൂടാതെ എന്റെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുകയും ചെയ്തു, ഇന്നും ഞാൻ ഒരു തരത്തിലുള്ള മരുന്നുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല എന്റെ എല്ലാവിധ രോഗങ്ങളും ശരിയായി.

സത് സഹേബ്.

വിശ്വനാഥൻ ബാംഗ്ലൂര് **8892240508..**

ഭക്തനായ രവികുമാർ ദാസിന്റെ ആത്മകഥ.

ഞാൻ രവികുമാർ, കർണാടകയിലെ തുംകൂറിൽ ഒരു സർക്കാർ ഓഫീസിൽ രലീ ജോലി ചെയ്യുന്നു. എന്റെ ചെറുപ്പം മുതലേ ഹഹ ബഗിൻ ഭക്തിയാൽ വിശേഷമായ ആസക്തിയായിരുന്നു,എനിക്ക്, ഈ ലോകത്തുള്ള സകല ദേവി ദേവതന്മാരുടെ ആരാധന ചെയ്തിരുന്നു. കുട്ടിക്കാലം മുതലേ ദാരിദ്ര്യവും, പണത്തിന്റെ അഭാവവും, ശരീരത്തിന്റെ അനാരോഗ്യവും എല്ലാം എന്നെ പലപ്പോഴും കഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

വളരെയധികം കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കൊക്കെ എല്ലാം ശേഷമാണ് എനിക്ക് ഈ പദവി ലഭിച്ചതും ജോലി ചെയ്തിരുന്നത്. കഠിനമായ ജപങ്ങളിൽ ശേഷം തൽക്കാലം ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടായി, ഒരു ദിവസം പതിവ് പോലെ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ബാംഗ്ലൂരുള്ള ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് പുസ്തക പ്രചാരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി കുറച്ചുപേർ വരികയും ആന ഗംഗ എന്ന പുസ്തകം വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു പുസ്തകം എന്റെ ജീവിതം തന്നെ മാറ്റിമറിച്ചു. എല്ലാവിധ പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഉത്തരം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടി സന്ത് രാംപാൽ ജി മഹാരാജി എഴുതിയ ജ്ഞാന ഗംഗ എന്ന പുസ്തകം വായിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് സൗജന്യമായി നാമദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ജീവിതം സഫലമാക്കുന്ന കാര്യം എന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു ആവേശം ഉടലെടുത്തു. പണ്ടേ മുതൽ എന്റെ ഉള്ളിൽ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു വിശേഷ ആകർഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു. ബാംഗ്ലൂരിൽ നിന്ന് പ്രഥമ ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ഭക്തി ചെയ്യുകയായിരുന്നു, രണ്ടാമത്തെ മന്ത്രമായ സത് നാമം ലഭിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഹരിയാന റോത്തക് ആശ്രമത്തിലേക്ക് ഞങ്ങൾ ദില്ലിയിൽ നിന്ന് ബസ്സിൽ യാത്ര തിരിച്ചു എന്റെ കൂടെ അളിയനും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് 15,000 രൂപ കളവ് പോയി, സെക്കന്റുകൾക്കുള്ളിൽ എന്റെ പോക്കറ്റ് പരിശോധിക്കാൻ കബീർ പരമാത്മാവ് ഉള്ളിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രേരണ തന്നു. അപ്പോൾ തന്നെ സംഭവിച്ചത് എന്താണെന്ന് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലായി ഞാൻ ബസ്സിൽ വെച്ച് ഭയന്ന് അലറി വിളിച്ചു അങ്ങനെ ബസ് നിർത്തി. എന്റെ പുറകിൽ ഇരുന്നിരുന്ന വ്യക്തിയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് അവൻ ഒരു കള്ളനാണെന്ന് എന്റെ അന്തരാത്മാവിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായി, തൽക്ഷണം തന്നെ അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് എന്റെ പണം തിരികെ വസുലാക്കി. പരമാത്മാവിൽ ഉള്ള എന്റെ വിശ്വാസം വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചു എനിക്ക് അത് വിശ്വസിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇപ്പോൾ പരമാത്മാവിന്റെ സത്സംഗം എല്ലാം കേട്ട് കേട്ട് ഗുരുജിയുടെ വചനങ്ങൾ എല്ലാം മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ എന്റെ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാവരും ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ഭക്തി ചെയ്യുകയാണ്. ആരും ദേവി ദേവന്മാരുടെ പൂജ ചെയ്യുന്നില്ല കൂടാതെ എല്ലാവരും സ്വസ്ഥവും സന്തോഷവും ശാന്തിയിൽ കൂടി കുടുംബം മുന്നോട്ടു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു ആർക്കും ഒരു ക്ലേശവും ഇല്ല.

സത് സഹേബ്

ഭൂത പ്രേതങ്ങളുടെ കഷ്ടതകൾ ദൂരീകരിക്കുന്നു.

ഞാൻ ശശികാന്ത് ചൗഹാണ. കർണാടകയിൽ ബിജാപ്പൂർ ജില്ലയിൽ താലികൊട്ടി താലൂക്കിൽ തമത്ടി ഗ്രാമത്തിൽ വസിക്കുന്നു. ഞാൻ നാമധീക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് എന്റെ കുടുംബം കുറേക്കാലമായി ഭൂതപ്രേത്താൽ പീഡിതരായിരുന്നു എന്റെ

പത്നി സവിത ചൗഹാണ കഴിഞ്ഞ 10 വർഷമായി ഭൂത പ്രേതങ്ങളുടെ പിടിയിലായിരുന്നു. പോകാത്ത ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇല്ല കൂടാതെ താന്ത്രിക വിദ്യയും കൂടാതെ ഉച്ചാടന ക്രിയകൾ ചെയ്യുന്നവരെയും ഒഴിവാക്കിയില്ല. അതായത് കർണാടക രാജ്യത്തിന്റെ മുക്കിലും മൂലയിലും ഉള്ള വിഭിന്ന താന്ത്രിക വിദ്യകരുടെ അടുക്കൽ സമീപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തന്ത്രിമാരുടെയും വിദ്യകൾ ഫലം കണ്ടില്ല കൂടാതെ അവർക്ക് പല അസുഖങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ വാസ്തുവിദ്യയുടെ ദോഷമാണെന്ന് കരുതി വാസ്തുപരമായ മാറ്റങ്ങളും ഗൃഹത്തിൽ വരുത്തി. ഇതിനെല്ലാം ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവഴിക്കേണ്ടി വന്നു ഇത്രയെല്ലാം ചെയ്തതിനുശേഷം ഒരു പരിഹാരവും വന്നില്ല. അവസാനം വന്നപ്പോൾ ഭൂത പ്രേതങ്ങൾ എല്ലാം സംസാരിക്കുവാനും, ഭയപ്പെടുത്തുവാനും തുടങ്ങി. എല്ലാ തരത്തിലും പരിശ്രമിച്ചിട്ട് ഞാൻ തോറ്റുപോയി. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം ഫെയ്സ്ബുക്കിൽ കൂടി ഞാൻ സത്ഗുരു

രാംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ഒരു വീഡിയോ ക്ലിപ്പ് കണ്ടതിനുശേഷം എനിക്ക് വളരെ അധികം ആശ്വാസം ഉണ്ടായി. അന്നുവരെ എനിക്ക് ഈ ഭൂമിയിൽ ഒരു ഭഗവാനും ഇല്ല എന്ന് ഉള്ള ഒരു ധാരണയായിരുന്നു.

ആ ഫേസ്ബുക്ക് ക്ലിപ്പ് എനിക്ക് ഒരു വലിയ മാർഗ്ഗ ദർശനം ആയിരുന്നു. ഞാൻ ഉടനെ ജ്ഞാന ഗംഗ എന്ന പുസ്തകം കൊണ്ടുവന്നു അത് മുഴുവനും വായിച്ചു. അപ്പോൾ എന്റെ പാദങ്ങളുടെ അടിയിൽ നിന്ന് ഭൂമി ഒലിച്ചു പോയത് പോലേ തോന്നി. ഞാൻ എവിടെയെല്ലാം പരമാത്മാവിനെ അന്വേഷിച്ചു പക്ഷേ ജ്ഞാന ഗംഗ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നാണ് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായ തത്ത്വദർശ്ശി സന്ത് ഭൂമിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന്. തത്ഫലമായി സന്ത് റാംപാൽജിയിൽ നിന്ന് നാമദീക്ഷ പ്രാപിച്ചു. അന്നുമുതൽ എന്റെ ഗ്രഹത്തിലെ ഭൂത പ്രേതങ്ങളുടെ ശല്യം അവസാനിച്ചു. ഈ വിഷയം ഇങ്ങനെ അവസാനിച്ചതിൽ നിന്ന് എന്റെ പത്നി പ്രഭാവിധ ആയിക്കൊണ്ട് നാമദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായി. അപ്പോൾ നാമദീക്ഷ കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിൽ വച്ച് വീണ്ടും ആ പ്രേതം അവളിൽ പ്രവേശിച്ചു. എന്നോട് സംസാരിക്കാതെ വളരെ അധികം ക്രോധത്തോടെ രൂക്ഷമായ നോട്ടം ആയിരുന്നു. കൂടാതെ നാമദീക്ഷ കേന്ദ്രത്തിന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ പോയി നാമധീക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്നത് തടസ്സപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ബലമായി അകത്ത് കൊണ്ടുപോയി നൽകി അപ്പോൾ ഗുരുജിയുടെ ഏഴ് മന്ത്രങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചതിനുശേഷം എന്റെ പത്നിക്ക് അവളുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വലിയ സർപ്പം ശരീരം വിട്ടു പോയതായിട്ട് തോന്നി. ആ നിമിഷം മുതൽ എന്റെ ഗൃഹത്തിൽ ഭൂത പ്രേതങ്ങളുടെ ശല്യം ഒഴിവായി. ഇന്ന് എന്റെ ഭവനത്തിനുള്ള എല്ലാവരും നാമധീക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ഭക്തി ചെയ്തു കൊണ്ട് സന്തോഷമായിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഈ അവസരത്തിൽ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ജനിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാവരോടായിട്ട് പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ മൃത്യു ലോകത്തിൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് സത് ഗുരു തത്വ ദർശി സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ രൂപത്തിൽ അവതരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ എല്ലാവരോടുമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു അതായത് സന്ത് രാംപാൽ ജി മഹാരാജിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും അവരവരുടെ അസംഖ്യ ജന്മങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ കഴുകുന്നതിന് വേണ്ടിയും കൂടാതെ മോക്ഷ പ്രാപ്തി ചെയ്യുന്നതിനു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ നമ്മുടെ സ്വന്തം വാസ സ്ഥാനത്ത് എത്തുവാൻ സാധിക്കട്ടെ.

സത് സഹേബ്

ശശികാന്ത് ചൗഹാണ.

കർണാടക

+91 7338184768 , +91 9740867656.

==========